Ἰάσων Αἴσων

<u>**Μ**έσα Ἐνημερώσεως **Μ**αζῶν.</u>

Οἱ Μονοπωλητές τῆς ἀλήθειας

ὁ ὁλοκληρωτισμός της “κοινῆς” γνώμης

…οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν
προγεγενημένων καὶ ἢν ἐπιχώρια σφίσιν ᾖ,
ὁμοίως ἀβασανίστως παρ' ἀλλήλων δέχονται.... οὕτως
ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας,
καὶ ἐπὶ τὰ ἑτοῖμα μᾶλλον τρέπονται …

(ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ Α’, Βιβλίο 1, Κεφάλαιον 20)

*Διότι οἱ ἄνθρωποι ἀποδέχονται ἐξ ἴσου ἀβασανίστως
ὅσα ἐξ ἀκοῆς μανθάνουν περί τῶν παρελθόντων πραγμάτων
καί ὅταν ἀναφέρονται εἰς τήν ἰδικήν των χώραν...
Τόσον ἀπρόθυμοι εἶναι οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι νά ὑποβάλλονται
εἰς κόπον πρός ἀναζήτησιν τῆς ἀληθείας καί τρέπονται μᾶλλον
πρός ὅ,τι εὑρίσκουν ἕτοιμον.*

Ἐκδόσεις Πελασγός
Ἰωάννης Χρ. Γιαννάκενας

Ἐκδόσεις Πελασγός, Ἰωάννης Χρ. Γιαννάκενας
Χαρ. Τρικούπη 14, τ.κ. 106 79 Ἀθήνα
Τηλ. 210 3628976, 210 6440021
τοτ. 210 3638435
www.hellasbooks.gr καί yyiannak@otenet.gr
Α΄ ΕΚΔΟΣΙΣ: 2009

Περιεχόμενα

Πρόλογος……………………………………………………………...........................9
Εἰσαγωγή ……………………………………………………………….................19

1. **Ὅταν τά ΜΕΜ «ἐνημερώνουν**...41
1.1 Δελτία ἀπόψεων...41
1.2 Ὁ λαϊκισμός καί ὁ βόρβορος ἀπορριμμάτων...44
1.3 Ἡ διαμόρφωσις τῆς «κοινῆς γνώμης» 46
1.4 Ἀντιαμερικανική ὑστερία...50
1.5 Πρωινοί ραδιοφωνικοί σταθμοί. Λαϊκισμός καί
παραπληροφόρησι...63
1.6 Ἡ Ἀστυνομία στό στόχαστρο τῶν ΜΕΜ 65

2. **Ὅταν τά ΜΕΜ «διδάσκουν»**
2.1 Ἐθνική Σιωπή 69
2.2 Σεβασμός στήν Ὁμοφυλοφιλία...77

3. **Ὅταν τά ΜΕΜ γράφουν «ἱστορία»** ……….....................…………85
3.1. Καλάβρυτα. Ἡ παραχάραξι τῆς Ἱστορίας……………………….....85
3.2 Ὁ Μῦθος τοῦ Πολυτεχνείου………………………………….……..89
3.3 Τά Δεκεμβριανά……………………..……………………….……93
3.4. Περί Μακρονήσου…………………….…………………….………140
3.5 Δόγμα Τρούμαν-Σχέδιο Μάρσαλ.«Ἐσωτερική ἐπέμβασις»
ἤ Ἀμερικανική βοήθεια στήν λιμοκτονοῦσα Ἑλλάδα…………........159

4. **Πῶς ἡ ὁλοκληρωτική ἄρνησις τῆς Δημοκρατίας,
ἐμφανίζεται στήν Ἑλλάδα ὡς τό ἀπαύγασμα αὐτῆς** …............…169
4.1 Τά «Δημοκρατικά» καθήκοντα τοῦ ΚΚΕ…………………….............169
4.2 Τό «ἀπαύγασμα» τῆς Δημοκρατίας καί τά ΜΕΜ ………………….....173
4.3 Ἀποπληροφόρησι καί Λογοκρισία ………………………...............178
4.4 Ὁ Ἰδεολογικός ἀφοπλισμός καί ἡ Παραχάραξις τῆς
Ἱστορίας……………………………………………………….........191

5. **ΜΕΜ: Ἐπιλεκτική «στραβομάρα» καί Διακριτική
«μουγκαμάρα»**……………………..……..…...............................207
5.1 Ὅσα τά ΜΕΜ καί οἱ δειλοί ἀνάξιοι ἐκπρόσωποί
μας ἀποσιωποῦν…………………………………...………..….........207

5.2 Ὁ Σταλινισμός στά ΑΕΙ & ἡ Συνοδοιπορία τῶν ΜΕΜ……….……226
5.3 Πολιτικοί καί ΜΕΜ. Βίοι παράλληλοι…………………………...236
5.4 Ἡ «ἐπιστράτευσι» ΜΕΜ καί Ἐκπαιδευτικῶν…………..…………..239

Ἐπίλογος…………………………...…………………………..245
1. Διαπιστώσεις……………………………………………………..245
2. Ἡ ἅλωσις τῶν ΜΕΜ……………………………………………..259
3. Ἡ Τακτική τῶν ΜΕΜ……………………………………………270
4. Γελοιοποίησι καί ἐξευτελισμός τῶν ἐκφραστῶν
τῆς ἄλλης ἀπόψεως…………………………………………..…282
5. Ἡ Στρατηγική τῶν ΜΕΜ. Τό ἐν δυνάμει μέλλον
τῆς πραγματικότητος πού βιώνουμε……………………………285
6. Εἶναι τό τέλος;……………………………………………………291
7. Ἡ Ἐλπίδα…………………………………………………………297

Ἐπίμετρον…………………………………………………….........301
Ι. Ἡ Ἄλλη Ἄποψις………………………...………………………301
Ι1. Τραγική αὐταπάτη…………………………………..…………301
Ι2. Περί Πολυτεχνείου………………………………………..……303
Ι3.Τά ἐγκλήματα τῶν κομμουνιστικῶν καθεστώτων……………………307
Ι4. Ἡ Ἐπιλεκτική Μνήμη…………………………………..…………310
Ι5. Ἡ φίμωσις τῆς κοινῆς γνώμης καί ἡ δικτατορία
τῆς μιᾶς ἀπόψεως……………………..………..……………...... 312
Ι6. Ποιός ὑποκινεῖ τίς ἀπεργίες…………………………………..…317
Ι7. Θλιβερό κατάντημα δημοσίων φορέων…………………………...…318
Ι8.Ἡ ἀθλιότης τῶν ΜΕΜ……………………………………………..321
Ι9. Ἡ Ἑλληνική Ἐξωτερική πολιτική ἕρμαιον τοῦ ΚΚΕ………………324
Ι10. Κατάντημα Πανεπιστημίων…………………………………..….326
Ι11. Μέγα τό Ἔγκλημα. Μεγαλύτερο, ἡ Ἀνοχή ……...………………..329
Ι12. Ἀλήθεια, ἡ ὑπεροχή τῆς Δημοκρατίας………………..…………331
Ι13. Τό τεῖχος τοῦ Αἴσχους …………………………………..…..……..334
Ι14. Σαφεῖς οἱ Θέσεις κατά τῆς Δημοκρατίας ……………..………......337
Ι15. Γι’ αὐτά πού συμβαίνουν στή Ρωσία …………………………..……339
Ι16. Ὁ «Δημοκρατικός» Στρατός ……………………………………343
Ι17.Ἡ Ἀκαδημαϊκή Ἐλευθερία ἐν κινδύνῳ…………….……….........346
Ι18. Τί λησμονεῖται γιά τό Ἰράκ……………………………………….349
Ι19.Ἡ μία ἄποψις, θάνατος τῆς Δημοκρατίας ………..……………..352
Ι20. Ἡ προσφορά τῶν ΗΠΑ πρός τήν Ἑλλάδα ……………………......354

Ι21. Καλάβρυτα. Ἡ παραχάραξι τῆς Ἱστορίας ……….………..........357
Ι22.Ἰμρε Νάγκυ ἕνας λησμονημένος ἐπαναστάτης………….................360
Ι23. Ἄτολμος κυβέρνησις, δειλή ἀντιπολίτευσις...Τό Τέλμα ……….. ...364
Ι24. Ἡ διαφάνεια στήν Ἑλλάδα……………………………….……367
Ι25. Ἡ Τραγωδία τῶν Ὁμήρων…………………………………..……371
Ι26. Πληβεῖοι καί Πατρίκιοι...374
Ι27. Southstream ἐναντίον Nabucco. Ἡ ἀντίδρασις τοῦ
Μονοπωλίου……………………………………………….…......377
Ι28. Ὁ Νόμος της Βίας...379
Ι29.Συνειδητή Ἀπειθαρχία. Ἀσυνείδητη Ἀνοχή...382
Ι30. Ἡ Στάχτη της Ἀλήθειας 385
Ι31. Ὅπου τό Παρελθόν.... Ἐγγυᾶται τό Μέλλον....................................... 388
Ι32. Τήν Ὀλυμπιακή Φλόγα ἔσβυσαν οἱ βομβαρδισμοί............................ 390
Ι33. Τό μένος τοῦ ἀντιαμερικανισμοῦ... 392

ΙΙ **Σκόρπιες Σκέψεις**……………………………………………………395

ΙΙ1. Ἄλλος Λόγος. Ἄλλη Ἔκθεσι. Ἄλλη χώρα ……………………….……395
ΙΙ2. 21η Ἀπριλίου 1967. Ἡ ἄλλη ἄποψις……………………………..…403
ΙΙ3. Ὁ Τυφεκισμός τῶν 200 καί ἡ χάλκευσις τῆς Ἱστορίας………...……407
ΙΙ4. Λύσι καί ὄχι συναίνεσι στήν καταστροφή……………………….……410
ΙΙ5. Οἱ βιασταί τῆς ἀλήθειας………………………………………………413
ΙΙ6. Ἐθνικός Διχασμός ……………………………………………………415
ΙΙ7. Ἀντιγνωμία .Τό ἔγκλημα τῆς σκέψεως..418
ΙΙ8. Ἡ λατρεία τῆς θεληματικῆς ἄγνοιας..420

Παράρτημα. ……………………………………………..…………..425
Ἡ Ἀθέατη ὄψις τῆς Ἱστορίας ……………………………………….....425
1. Ἔργα καί ἤμεραι τοῦ ΚΚΕ ……………………………….……………426
2.Ἡ «ἀντίσταση» τοῦ ΕΑΜ/ΕΛΑΣ/ΚΚΕ ……………..……………….430
3.Μαρτυρίες γιά τήν ''ήρωική'' δράσι τοῦ ΚΚΕ/ΕΑΜ /ΕΛΑΣ ……...…435
4. Ἡ Ἐθελοτύφλωσι τοῦ ΚΚΕ καί ἡ ξύλινη γλῶσσα ………….............. 449
5. Ἡ διαχρονική τακτική τοῦ ΚΚΕ.. Ὁ νέος ''ἐμφύλιος''.
Τό Μέτωπο τῶν ''ταξικῶν'' συνδικάτων……………………...............452
6. '' Ἡρωικοί '' μαχητές καί '' Ἱστορικά'' στελέχη τοῦ ΚΚΕ ……..........456
7. Ἐγκλήματα τοῦ Κομμουνισμοῦ………………………………….……461

Συντομογραφίες:

ΜΕΜ: Μέσα Ἐνημερώσεως Μαζῶν
ΕΣΗΕΑ: Ἕνωσις Συντακτῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων
ΓΣΕΕ: Γενική Συνομοσπονδία Ἐργατῶν Ἑλλάδας
ΠΑΜΕ : Πανεργατικό Ἀγωνιστικό Μέτωπο
ΟΤΟΕ: Ὁμοσπονδία Τραπεζοϋπαλληλικῶν Ὀργανώσεων Ἑλλάδος
ΟΛΜΕ: Ὀργάνωσι Λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως
ΠΟΣΔΕΠ: Πανελλήνια Ὁμοσπονδία Συλλόγων Διδακτικοῦ & Ἐρευνητικοῦ Προσωπικοῦ ΑΕΙ
ΑΕΙ: Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικά Ἱδρύματα
ΤΕΕ: Τεχνικό Ἐπιμελητήριο Ἑλλάδος
ΔΕΚΟ: Δημόσιες Ὑπηρεσίες Κοινῆς Ὠφελείας
ΑΑΔΜ: Ἀντί-ἰμπεριαλιστικό, Ἀντί-μονοπωλιακό Δημοκρατικό Μέτωπο
GPO: Greek Public Opinion, εἶναι ἑταιρεία ἔρευνας, ἐπικοινωνίας, μελετῶν καί συμβουλευτικῶν ὑπηρεσιῶν
ΔΟΕ: Διδασκαλική Ὁμοσπονδία Ἑλλάδας
ΕΕΔΥΕ: Ἑλληνική Ἐπιτροπή γιά τή Διεθνῆ Ὕφεση καί Εἰρήνη
ΕΑΜ: Ἐθνικό Ἀπελευθερωτικό Μέτωπο
ΕΛΑΣ: Ἑλληνικός Λαϊκός Ἀπελευθερωτικός Στρατός
ΔΣΕ: Δημοκρατικός Στρατός Ἑλλάδος
ΟΠΛΑ: Ὁμάδες Περιφρούρησης Λαϊκοῦ Ἀγώνα, ἤ Ὀργάνωση Προστασίας Λαϊκοῦ ἀγῶνα,
ΟΚΝΕ: Ὁμοσπονδία Κομμουνιστικῶν Νεολαιῶν Ἑλλάδας
ΚΚ.Σ.Ε: Κομμουνιστικό Κόμμα Σοβιετικῆς Ἑνώσεως
ΕΔΕΣ: Ἐθνικός Δημοκρατικός Ἑλληνικός Σύνδεσμος
VPRC: (V-Project Research Consulting). Ἑταιρεία πού δραστηροποιεῖται στό χῶρο της Κοινῆς Γνώμης, τῶν ἐρευνῶν πολιτικῆς συμπεριφορᾶς καί πρόθεσης ψήφου, τῶν κοινωνικῶν ἐρευνῶν καί τῶν ἐρευνῶν Δημόσιων Πολιτικῶν
ΚΑΠΗ: Κέντρα Ἀνοιχτῆς Προστασίας Ἡλικιωμένων

Πρόλογος

«Τίς γὰρ αὐτῶν νόος ἢ φρήν; δήμων ἀοιδοῖσι πείθονται καὶ διδασκάλωι χρείωνται ὁμίλωι οὐκ εἰδότες ὅτι 'οἱ πολλοὶ κακοί, ὀλίγοι δὲ ἀγαθοί'»

Ἡράκλειτος «Ἀποσπάσματα, περί Φύσεως»

Πόσο νοῦν ἤ ποιά φρόνησι ἔχουν; Πείθονται σ' αὐτούς πού κολακεύουν τόν λαόν καί ἔχουν ὡς δάσκαλο τόν ὄχλο, ἐπειδή δέν γνωρίζουν ὅτι «οἱ πολλοί εἶναι κακοί καί ὀλίγοι οἱ καλοί»

Αὐτό πού συνήθως θεωροῦμε, ὅτι εἶναι ἡ «κοινή γνώμη[1]», εἶναι ἐκεῖνο πού ἀκοῦμε ἀπό τά ραδιοτηλεοπτικά μέσα καί διαβάζουμε στά ἔντυπα, ἐπαναλαμβανόμενο στήν διαπασών, ὡς ἐάν ἦτο το δυνατόν νά γνώριζαν τά ΜΕΜ[2] τήν ἄποψι τῶν περισσοτέρων.

Διότι στήν πράξι βεβαίως δέν εἶναι δυνατόν νά ἔχουν μιλήσει μέ ὅλους τους γείτονες τῆς πολυκατοικίας μας καί τῆς γειτονιᾶς μας ἤ τούς συμπολίτες τῆς πόλης ἤ καί τῆς χώρας μας γιά νά βεβαιωθοῦν ποιά εἶναι ἡ ἑκάστοτε πλειοψηφοῦσα ἄποψι γιά κάθε θέμα. Αὐτή δηλαδή πού ἀσπάζονται προσωρινῶς οἱ περισσότεροι.

Ἔτσι συνήθως σχηματίζουμε ἄποψι γιά τό ποιά θά ἦτο ἤ εἶναι ἡ κοινή γνώμη γιά κάποιο θέμα, ἀπό τίς θέσεις πού διατυπώνονται καί κατά κόρον ἀκοῦμε ἐπαναλαμβανόμενες, ἀπό τά ΜΕΜ. (Μέσα Ἐνημερώσεως Μαζῶν) Τουλάχιστον οἱ περισσότεροι καί κατά τεκμήριον οἱ νέοι, πού δέν ἔχουν ἀποκρυσταλλώσει ἐπί παντός ἐπιστητοῦ θέσι ἀλλά κυρίως καί δυστυχῶς ἔχουν παντελῆ ἄγνοια ἤ παραμορφωμένη ἄποψι τῆς προσφάτου ἱστορίας καί τῶν δραματικῶν γεγονότων πού ἔζησε ἡ χώρα μας γιά νά ὑπάρχει σήμερα Ἑλλάδα καί Ἑλληνική Δημοκρατία.

Αὐτό σημαίνει ὅτι λίγο πολύ, ἄν ὄχι ὅλοι μας οἱ περισσότεροι, σέ κάποιο βαθμό, «υἱοθετοῦμε» ἄποψι, καί δέν σχηματίζουμε τήν δική μας,

---

[1] *Κοινή γνώμη ἤ δημοσία εἶναι ἡ ἐντύπωσις ἡ γνώμη ἤ ἡ ἄποψις πού ἔχει σχηματίσει γιά κάποιο γεγονός ἤ πρόσωπο ἡ κοινωνία ἤ μερικώτερον μιά κοινωνική ὁμάς. Πρακτικῶς θά ἔλεγα ὅτι εἶναι ὡς ἡ ροή τοῦ ποταμοῦ τήν συγκεκριμένη στιγμή στήν συγκεκριμένη θέσι, πού ἀπειροστά του χρόνου ἀργότερα ἔχει μεταβληθῆ.*

[2] *ΜΕΜ, Μέσα Ἐνημερώσεως Μαζῶν καί ὄχι ΜΜΕ, (Μέσα Μαζικῆς Ἐνημερώσεως) διότι εἶναι ἡ ἐνημέρωσις τῶν μαζῶν καί ὄχι Μαζική Ἐνημέρωσις*

μέ τίς γνώσεις καί τήν κριτική ἱκανότητα τοῦ λογισμοῦ μας. Ἀλλά εὐκολότερα καί ἄκοπα[3] ἀκούγοντας τά ΜΕΜ. Χωρίς πάντοτε ἐξ ἀρχῆς νά τήν ἀσπαζόμεθα, ἀλλά μέ βεβαιότητα στή συνέχεια, ὅτι ἀφοῦ, ἡ ὅποια ἄποψι τῶν ΜΕΜ ἀκούγεται καί ἐπαναλαμβάνεται παντοῦ, ταυτόσημη, γραμμοφωνική, φωτοτυπημένη, τό πιθανότερο νά ἀποτελεῖ τήν γνώμη τῶν περισσοτέρων, δηλαδή τήν «κοινή γνώμη», καταλήγουμε, θεωροῦμε, ὅτι εἶναι, τελικῶς: Ὅ,τι ἀναμηρυκάζουν οἱ στρατευμένοι στά ΜΕΜ. Ποῦ τίς περισσότερες φορές δέν στηρίζεται σέ κάποιο λογικό ἐπιχείρημα, παρά μόνο στήν ἐπαναλήψι μέχρι κορεσμοῦ τῆς «εἰδήσεως» καί τόν συναισθηματικό λαϊκισμό. Ἔτσι οἱ «ἱεροκήρυκες»τῶν ΜΕΜ παραποιοῦν τά γεγονότα καί διαμορφώνουν μιά εἰκονική-τηλεοπτική πραγματικότητα πού ἐκπέμπεται πανταχόθεν. Ὅπως δηλαδή σέ μία διαφορά ἤ φιλονικία τείνουμε νά πεισθοῦμε, ὅτι ὁ ἰσχυρότερα φωνασκῶν ἔχει καί δίκιο (κατά τήν παροιμία - γνωμικό, φωνάζει ὁ κλέφτης νά φύγῃ ὁ νοικοκύρης). Ἤ κάτ' ἀναλογίαν ὅ,τι συμβαίνει μέ τούς ἑκατόν καί ἕνα κομματικούς ὑπαλλήλους, ἀπεργούς, διαδηλωτές, πού κλείνωντας ἕνα δρόμο καί ἀκινητοποιοῦντες ἑκατοντάδες ταλαίπωρους συμπατριῶτες μας τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως, δίδουν τήν ἐντύπωσι ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀπεργεῖ ἀπ'ἄκρου εἰς ἄκρον. Ὅμως οὐδέν τό ἀναληθέστερον[4].

---

[3] *Σχετικῶς τό διαχρονικό φαινόμενο τῆς ἄκοπου «ἀταλαίπωρου καί ἀβασανίστου» ἀναζητήσεως τῆς ἀλήθειας καταγράφει ὁ Θουκυδίδης στήν Ἱστορίαν βιβλίον 1 κεφάλαιον 20. (Μετάφρασις Ἐλευθερίου Βενιζέλου)*

«..οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων, καὶ ἢν ἐπιχώρια σφίσιν ᾖ, ὁμοίως ἀβασανίστως παρ' ἀλλήλων δέχονται… οὕτως ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπὶ τὰ ἑτοῖμα μᾶλλον τρέπονται»

«…Διότι οἱ ἄνθρωποι ἀποδέχονται ἐξ ἴσου ἀβασανίστως ὅσα ἐξ ἀκοῆς μανθάνουν περί τῶν παρελθόντων πραγμάτων καί ὅταν ἀναφέρονται εἰς τήν ἰδικήν τῶν χώραν... Τόσον ἀπρόθυμοι εἶναι οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι νά ὑποβάλλονται εἰς κόπον πρός ἀναζήτησιν τῆς ἀλήθειας καί τρέπονται μᾶλλον πρός ὅ,τι εὑρίσκουν ἕτοιμον.

[4] *Πλειοψηφία στά ΜΕΜ, μειοψηφία στήν κοινωνία , τό χαρακτηρίζει ὁ κος Κοττάκης στήν ''Ἀπογευματινή'' τῆς 26/03/2006. Στήν πράξι ἐκεῖνοι πού συμμετέχουν στίς κομματικές ἀπεργίες εἶναι τά στρατευμένα στελέχη τοῦ ΚΚΕ καί τοῦ ΣΥΡΙΖΑ, οἱ ὁποῖοι «ἐπαγγέλονται» τήν διαδήλωσι. Ἡ πλειονότης τῶν ἐργαζόμενων ἀναγκαστικῶς ἀπεργεῖ (δηλαδή δέν πηγαίνει στούς χώρους ἐργασίας) εἴτε διότι «συμπτωματικῶς» σέ ὅλες τίς κομματικές ἀπεργίες συμμετέχουν καί τά μέσα μεταφορᾶς, εἴτε διότι θέλουν νά ἀποφύγουν τά ἐπεισόδια πού δημιουργοῦν οἱ τραμποῦκοι τῶν συνδικάτων πού δῆθεν περιφρουροῦν τήν ἀπεργία. Ἀπεργία,*

Ἀκριβῶς σ' αὐτή τήν ἐσφαλμένη ἀρχή[5], ὅτι δηλαδή, αὐτά πού τά ΜΕΜ διατυμπανίζουν μέ καταιγιστική ὁμοβροντοφωνία σέ ὅλες τίς συχνότητες, ἀλλές φορές ταυτόσημες καί ἄλλες μέ ἐλάχιστες παραλλαγές, ἀλλά πάντοτε ἐπί τῆς οὐσίας τίς ἴδιες, συνιστᾶ τήν «κοινή γνώμη» στηρίζονται τά ΜΕΜ, γιά νά μᾶς πείσουν, ὅτι ὅλοι ἔχουμε τήν ἴδια γνώμη. Αὐτήν, πού ἐκεῖνα, ὑποτίθεται ὅτι ἀντικειμενικῶς μας ἐνημερώνουν, ὡς δῆθεν εὐαισθητοποιημένοι ἀποδέκτες τῶν μηνυμάτων μας ἀπό τά «ρεπορτάζ». Ἐνῶ στήν πράξι συμβαίνει ἀκριβῶς τό ἀντίθετο. Ἐμεῖς ὅλοι γινόμεθα οἱ παθητικοί δέκτες τῶν ἐκπομπῶν καί μυθευμάτων, πού δημοσιεύουν τά ΜΕΜ, οὐσιαστικῶς χωρίς ἀντίλογο, διότι τά μικρόφωνα καί οἱ γραφίδες ἀνήκουν σ'αὐτούς. Ἔτσι ἡ ἀληθῶς κοινή γνώμη, τῆς βουβῆς πλειοψηφίας, τῶν σκεπτόμενων ἑλλήνων, πού δέν τῆς ἐπιτρέπεται νά ἐκφρασθῆ ἐπί ἴσοις ὅροις, εἶναι θεωρητικῶς μέν ἐλεύθερη νά ἐκθέση τήν ἀποψί της, πρακτικῶς ὅμως, φιμωμένη, μέ ἀνοικτά τά ὦτα καί τά ὄμματα στήν «διδακτική» ἐπανάληψι τῶν μηνυμάτων-στόχων τῶν ΜΕΜ.

Ἔτσι τά ΜΕΜ κτίζουν, οἰκοδομοῦν τήν μειωμένης ἀποδοχῆς ἐκδοχή, πού εἶναι ἡ κομματική τους ἄποψι, ὡς μοναδική θέσι καί ἄποψι τῶν πολλῶν καί τήν καθιστοῦν αὐθαίρετα, κυριολεκτικῶς μέ θράσος τήν βαφτίζουν «κοινή». Ἄλλες φορές ἐπιστρατεύοντας καταλλήλους «εἰδικούς». Ἄλλοτε χαλκεύοντας τήν ἱστορία ἤ ἐμφανίζοντας «ἀποκαλυπτικά» στοιχεῖα. Ἀρκεῖ ὅλα αὐτά νά συνηγοροῦν σ' αὐτό πού ἐκεῖνοι θέλουν. Ὄχι ἁπλῶς νά μᾶς ἐνημερώσουν, ὡς ἕνα ἐνδεχόμενο συμπέρασμα, τῶν ἀπόψεων-εἰδήσεων. Ἀλλά νά μᾶς παρά-πείσουν, ὅτι εἶναι ἡ κρατοῦσα ἄποψι, ἡ κοινή γνώμη, ἡ ἀλήθεια, τό σωστό, ἀποκρύπτοντες καί παρεμποδίζοντες, καθιστῶντας ἀπαγορευμένη ἀκόμη καί τήν σκέψι γιά τυχόν ἄλλη ἄποψι. Ὡς ἐάν νά ὑπάρχη μόνο μία ἄποψι, αὐτή πού προσπαθοῦν νά ἐμφυτεύσουν στό ἀνθιστάμενο ἡρωικά γονίδιό μας.

πού ἐκ συστήματος ἐξαγγέλεται χωρίς γενική συνέλευσι καί χωρίς τήν συμμετοχή τῶν ἐργαζόμενων.

[5] *Ἐφ' ὅσον τό πρός ἀπόδειξιν (ποιά εἶναι ἡ κοινή γνώμη πού ὑποτίθεται ὅτι ἀναζητοῦν τά ΜΕΜ σχολιάζοντας τά γεγονότα καί τίς εἰδήσεις) λαμβάνεται καί ἐκφωνεῖται ὡς ἀποδεδειγμένο (αὐτό πού ἐν τέλει ἐκπέμπουν τά ΜΕΜ καί ἐπιμένουν νά παρουσιάζουν ὡς ἀποδεκτό ἀπό τήν ἑκάστοτε περιστασιακή πλειοψηφία). Ἐνῶ τά γεγονότα, οἱ εἰδήσεις πού πρέπει νά ἀποτελοῦν τήν πεμπτουσία καί τόν σκοπό τῶν ΜΕΜ οὐσιαστικῶς παραμερίζονται, παραποιοῦνται, ταυτίζονται μέ τά σχόλια καί τίς ἀπόψεις τῶν «πάνσοφων» καί τά πάντα γνωριζόντων ἡμιμαθῶν δημοσιογράφων, δικτατορίσκων τοῦ μικροφώνου καί τῆς γραφίδος.*

Καί σάν σειρῆνες[6] πού δέν μποροῦμε νά τίς ἀποφύγουμε, μᾶς παραπλανοῦν καί προσπαθοῦν νά μᾶς στοιχίσουν σάν στρατιωτάκια ἤ «νεόφιλάθλους» ποδοσφαιρικοῦ ἀγῶνα, στίς δικές τούς θέσεις. Αὐτές πού φαίνεται ὅτι προκύπτουν ἀπό τίς «συμπερασματικές» εἰδήσεις. Πού μας «σερβίρουν» ἕτοιμες, «στέρεες, ἀποδεδειγμένες»[7] καί βεβαίως ἐκ τῶν πρότερων «κοινῶς» ἀποδεκτές, τόσο, πού ἄν δέν ἔχουμε ἀκόμη πεισθῆ κοντεύουμε νά πιστεύσουμε ὅλοι μά ὅλοι ἀπό τά νηπιαγωγεῖα μέχρι τά ΚΑΠΗ, σέ ποσοστό σταλινικοῦ δημοψηφίσματος ὅτι:

Οἱ ἀριστεροί εἶναι οἱ «προοδευτικοί». Ἤ ὅτι οἱ Ἀμερικανοί εἶναι «οἱ φονιάδες τῶν λαῶν». Ἤ ὅτι ἡ ὁμοφυλοφιλία ἀποτελεῖ ἐξ' ἴσου φυσική κατάστασι κοινωνικῶς ἀποδεκτή πρός τήν φυσιολογική τελολογική σχέση δυό ἑτεροφύλων. Ἤ ὅτι ἡ ἀγάπη γιά τήν πατρίδα μας, τήν σημαία μας καί ὁ αὐθόρμητος ἐνθουσιασμός καί ἐκδηλώσεις ὑπερηφανείας γιά κάθε Ἑλληνική νίκη, ὅπου αὐτή κι' ἄν ἐπιτυγχάνεται, εἶναι ρατσισμός. Ἤ ὅτι οἱ Ἀλβανοί εἶναι καλοί μας φίλοι ἀλλά «δέν τούς φερόμεθα ὅπως θά ἔπρεπε». Ἤ ὅτι οἱ Τοῦρκοι εἶναι ἐξ' ἴσου ἐξαιρετικοί γείτονες ἀλλά μας «τά χαλοῦν οἱ στρατοκράτες, πού δέν ἀφήνουν τούς εὐγενικούς πολιτικούς της», ὅπως ὁ κουμπάρος τοῦ Πρωθυπουργοῦ μας, Ἐρντογᾶν, «νά μᾶς φερθοῦν καλά». Ἤ ὅτι οἱ τρομοκράτες, δολοφόνοι, μέ εἰκονίσματα τόν Μάρξ, τόν Λένιν καί τόν Τσέ, γύρω ἀπό τή σημαία τους, τῆς 17Ν, εἶναι «λαϊκοί ἀγωνιστές, εὐγενικοί, ἱπποτικοί, δημοκράτες» πού ἀγωνίσθησαν (δηλαδή δολοφόνησαν κυριολεκτικῶς) γιά τά πιστεύω τους, ἐπιβάλλοντες ἄμεσα δικαιοσύνη. Ἤ ὅτι ὁ Φλωράκης ὑπῆρξε, «ἐξέχοντας ἀγωνιστής τοῦ ἐθνικό-ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνα καί πρωτεργάτης τῶν ἀγώνων τοῦ λαοῦ γιά ἐθνική ἀνεξαρτησία,

---

[6] *Ἐνῶ ὅμως ὁ Ὀδυσσεύς ἦταν δεμένος χειροπόδαρα («οἱ δ' ἐν νηί μ' ἔδησαν ὁμοῦ χείρας τε πόδας τε», Ὁμήρου Ὀδύσσεια Ραψωδία Μ στίχος 178) στό κατάρτι τοῦ πλοίου καί ἀκούγωντας τίς μαγευτικές ᾠδές τῶν σειρήνων, δέν ἦτο δυνατόν νά κινηθεῖ ἤ νά εἰσακουσθῆ ἀπό τούς συντρόφους του, τῶν ὁποίων τά ὦτα εἶχε προσωρινά σφραγίση μέ κερί, ὅπως τόν εἶχε συμβουλεύσει ἡ Κίρκη, ὥστε ἐκεῖνοι νά μήν κινδυνεύουν νά παραπλανηθοῦν ἀπό τίς σειρῆνες, ἐμεῖς εἴμεθα ἐλεύθεροι καί εἶναι τόσο εὔκολο νά παραπλανηθοῦμε. Διότι δέν ὑπάρχει ἀντίλογος ἀλλά μόνο «ὁ φθόγγος καί ἡ ἀοιδή τῶν Σειρήνων». Δηλαδή Γιάννης κερνᾶ καί Γιάννης πίνει.*

[7] *Ἀπό τήν ἐπανάληψι (ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει μέ τά διαφημιζόμενα τραγούδια, πού νομίζουμε ὅτι μας ἀρέσουν, ἐπειδή ὅλη τήν ἡμέρα κάθε μέρα, ὅλοι οἱ σταθμοί τά ἐπαναλαμβάνουν, ὥστε καί ἐμεῖς τά σφυρίζουμε χωρίς νά γνωρίζουμε τά λόγια τίς περισσότερες φορές ἀλλά μας ἔχει μείνει ὁ «σκοπός»)*

ἐλευθερία, εἰρήνη, δημοκρατία κοινωνική δικαιοσύνη καί σοσιαλισμό.» Ἤ ὅτι οἱ «κάμερες (φωτογραφικές μηχανές λήψεως)» πού τοποθετήθησαν κατά τήν διάρκεια τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων καί παρέμειναν, ὡς ἀντιτρομοκρατικό μέσο, δέν μᾶς προστατεύουν καταγράφοντες παράνομες δραστηριότητες, ἀλλά κατασκοπεύουν τήν ἰδιωτική μας ζωή καί εἶναι «οἱ ρουφιάνοι τῆς γειτονιᾶς» πού πρέπει νά τίς καταστρέψουμε (ἀφίσσα τοῦ ΚΚΕ κρεμασμένη στίς κολῶνες ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένες ὅσες ἔχουν ἀπομείνει). Ἤ ἀφοῦ ἕνας ἐργοδότης ἐκμεταλλεύεται τούς ἐργάτες του ἢ δέν πληρώνει φόρους, ὅλοι οἱ ἐργοδότες εἶναι ἐκμεταλλευτές καί κλέπτες... Ἤ ὅτι τά ἰδιωτικά πανεπιστήμια εἶναι κομμένα καί ραμμένα στά μέτρα τοῦ κεφαλαίου, ἡ ἀξιολόγησις στά δημόσια εἶναι ρατσιστική καί ἄλλα πολλά πού εἶναι συμπτωματικῶς πάντοτε ἡ ἀριστερή ἐκδοχή γιά κάθε γεγονός, στό παρελθόν στό παρόν συνεπῶς καί στό μέλλον[8].

Βεβαίως τίποτα ἀπό αὐτά δέν εἶναι, πρωτίστως καί κυρίως, εἴδησις. Ἄν σκοπό ποτέ εἶχαν αὐτά τά Μέσα Ἐνημερώσεως νά μᾶς ἐνημερώσουν, νά μᾶς δώσουν τήν εἴδησι. Ἀλλά οὔτε καί ἀλήθεια. Ἐνῶ βεβαίως ἔπ οὐδενί λόγω ἀποτελοῦν ἤ εἶναι, ἡ ἄποψι τῆς πλειοψηφίας. Εἶναι ἁπλῶς, ἡ θορυβοῦσα, ἡ βοῶσα ἄποψι, ἡ ἀποκλειστικῶς «διαφημιζόμενη» ὡς μοναδικό λογικό συμπέρασμα καί κατάληξις τῶν «εἰδήσεων». Εἶναι τό μονοπώλιο τοῦ παράλογου ἄνευ ἀντιλόγου. Εἶναι ἡ συγκεκριμένη ἄποψι, ἡ συμπερασματική εἴδησι, πού τά στρατευμένα ΜΕΜ θέλουν νά παρουσιάσουν ὡς «κοινή γνώμη» καί νά ἐμφανίσουν ὅτι εἶναι ἡ παραδεκτή ἀπ'ὅλους μας. Ὥστε ἔτσι «δημοκρατικά» μεθοδικά, σταθερά νά καταπέσουμε στήν κοινωνία τῆς μιᾶς ἄποψης. Δηλαδή τῶν μαζανθρώπων. Ποῦ καθοδηγοῦνται τυφλά ἀπό τούς δολοφόνους τοῦ ἀντιλόγου καί τῆς σκέψεως. Ὅταν ὅλοι ἔχουν μία ἄποψι, μιά γνώμη, μιά θεώρησι τῆς «πραγματικότητος» ἐκείνη πού τά ΜΕΜ ὀγκανίζουν.

Ἡ κοινωνία, ἡ πλειοψηφία τῶν λογικῶν ἀνθρώπων ἔχει συνειδητοποιήσει, τόν ἐκφυλισμό καί τήν κατάπτωσι τῶν ΜΕΜ. Συνθλίβεται ἀπό τήν πνευματική τρομοκρατία, πού ἔχουν ἐπιβάλλει, μονοπωλῶντας τήν μιά καί «ὀρθή» σκέψι. Τήν δική τούς δογματική ἄποψι. Ἐνῶ καθημερινῶς διαπιστώνει τήν χρεωκοπία τῆς ἀνύπαρκτης ἡγέτιδος τάξεως τῶν λεγομένων «πνευματικῶν» ἀνθρώπων, τῶν ἀκαδημαϊκῶν,

---

[8] *Ἀφοῦ οἱ ἱστορικοί του μέλλοντος θά φρίξουν στό ἀριστερό ψαλτῆρι ἄν ἀναζητήσουν στοιχεῖα τοῦ παρελθόντος ἀνατρέχοντες στίς «εἰδήσεις τῶν ΜΕΜ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.*

τῶν καθηγητῶν τῆς Φιλοσοφίας καί τοῦ Δικαίου, πού ἀντί νά θερμαίνουν τίς καρέκλες τους, θά ἔπρεπε τουλάχιστον νά διατυπώνουν τόν προβληματισμό τους γιά τήν ὁλοκληρωτική καί ταυτόσημο σύμπτωσι τῶν θέσεων τῶν ΜΕΜ, μέ ἐκεῖνες τῆς μεταπολιτευτικῆς ἀριστερᾶς.

Μιᾶς ἀριστερᾶς, πού ἐδῶ στήν Ἑλλάδα ἀποτελεῖ παγκόσμιο φαινόμενο πρός ἐπισκόπησι καί εὐρύ πεδίο ψυχολογικῆς ἐρεύνης. Ἐπειδή, εἰς πεῖσμα τῶν καιρῶν καί τῆς ἀδυσώπητης πραγματικότητος, ὅτι τά κομμουνιστικά, δηλαδή, τά ἐγκληματικά τυραννικά ὁλοκληρωτικά κάθεστῶτα, κατέρρευσαν αὐτοκαταλυθέντα ὑπό τό βάρος τῆς καθ' ὁλοκληρίαν ἀποτυχίας των, ἡ ἑλληνική ἀριστερά ἀπό τήν «αὐθεντική» ἕως τήν «ριζοσπαστική» χωρίς οὐδεμία μεταμέλεια γιά τό αἱματηρό ἐγκληματικό παρελθόν της, παραμένει μονολιθική, ἐξωγήινη, μεταφυσική οὐτοπική. Εἴτε ἄκρως σταλινική (ΚΚΕ ἐξωτ.) εἴτε «ἀναρχομάνα» (ΚΚΕ ἐσωτ.-συνασπισμός ὑπολειμμάτων-συνονθυλευμάτων- φόρουμ-ὁμοφυλοφυλικῶν ἀδελφοτήτων-ἀνύπαντρων πατέρων καί ἐλευθέρων μητέρων) ὅπως ἐκφράζεται ἀπό τήν ἡγεσία της, ἕως τά πειθήνια καί δογματικά ὄργανά της σέ ὅλα τά ἐπίπεδα. Ἀπό τά μαρξιστοκρατούμενα πανεπιστήμια ἕως τήν διδασκαλική συνομοσπονδία καί τά «συνδικάτα» ὅλων τῶν ἐπαγγελματικῶν συντεχνιῶν.

Ὅμως ἄν τό κακό αὐτό περιορίζετο στά σωματεῖα (τά «ταξικά συνδικάτα» ὅπως τά λένε οἱ κουκουέδες μας) τῶν οἰκοδόμων, τῶν γιατρῶν τῶν δικηγόρων ἤ ἔστω τῶν μηχανικῶν μέ τίς καπιταλιστικές τσέπες καί τά μαρξιστικές ἰδέες, τοῦτο θά εἶχε πολύ λιγότερες ἐπιπτώσεις. Διότι ἐνῶ ὅλα αὐτά, ὧν οὐκ ἔστι ἀριθμός, «συνδικαλιστικά» ὄργανα ποικίλλων σωματείων καί φορέων, ἐπηρεάζουν ἀρνητικά μόνο τά μέλη τους, οἱ δημοσιογράφοι, οἱ «ἱστορικοί καί ἐκπαιδευτικοί» τῶν ΜΕΜ, μᾶς δηλητηριάζουν ὅλους καί ταυτοχρόνως. Καί ἀκόμη χειρότερα κάθε μέρα, κάθε ὥρα, κάθε λεπτό καί περισσότερο τούς νέους. Μέ τήν διαβεβαίωσι χωρίς ἀπόδειξι, τήν ἐπανάληψι χωρίς διάψευσι καί τήν μετάδοσι χωρίς ἀντίλογό της μιᾶς καί μόνον ἀπόψεως, τῆς δικῆς τους, οἱ συστρατευμένοι «σύντροφοι» τῶν ΜΕΜ. (Μέσων Ἐνημερώσεως Μαζῶν) ἔχουν ἀναλάβει τήν διά βίου «ἐκπαίδευσι». Τήν κοινωνική, ἱστορική πολύ-πολιτισμική «ἀγωγή» μας.

Τόν ὁλοκληρωτισμό τῶν ΜΕΜ, τήν δικτατορική ἀνελέητη ἀνακριτική, τυραννική ἐξουσία τους, τήν ὑποκριτική συμπαράστασί τους

στήν «ἐλεύθερη ἔκφραση»[9] ὅταν ἐξυπηρετεῖ τήν ἰδεολογική τους μονομέρεια, τήν ἐπιλεκτική τους εὐαισθησία στίς «δημοκρατικές» ἀρχές[10]

---

[9] *Στίς 11/4/2005, ή ΕΣΗΕΑ, ἐξέδωσε ἀνακοίνωσιν ἐκφράζουσα τήν συμπαράστασί της, στόν σκιτσογράφο Γκ. Χάντερερ, ὁ ὁποῖος εἶχεν καταδικασθεῖ πρωτοδίκως ἀπό Ἑλληνικό δικαστήριο, γιά τήν ἔκδοσι τοῦ εἰκονογραφημένου σατιρικοῦ βιβλίου « Ἡ ζωή τοῦ Χριστοῦ». Συγκεκριμένως τό Δ.Σ τῆς ΕΣΗΕΑ, αὐτοκλήτως, ὡς νά σάρωνε τήν σκέψιν μας, καί πέραν τῶν Ἑλλήνων Δημοσιογράφων, τούς ὁποίους φέρεται νά ἐκπροσωπῇ, διετύπωνε τήν ἀνακοίνωσι της ὡς ἑξῆς:*

«...Τό ΔΣ τῆς ΕΣΗΕΑ, ὅλοι οἱ Ἕλληνες δημοσιογράφοι, ὅπως καί κάθε ἐλεύθερος καί δημοκρατικός πολίτης στή χώρα καί στό ἐξωτερικό, ζητοῦν νά σταματήσει ή δίωξη τοῦ συναδέλφου Γκ.Χάντερερ καί τοῦ βιβλίου του. Ἡ καταδίκη του σκιτσογράφου καί ή κατάσχεση τῶν βιβλίων τοῦ εἶναι πράξεις πού πλήττουν τή Δημοκρατία, στρέφονται εὐθέως κατά τοῦ πολιτισμοῦ καί τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου.»

Καί κατέληγε ή «πολυφωνική καί δημοκρατική» ΕΣΗΕΑ.

«Τό δικαίωμα στό λόγο, τήν κριτική σκέψη καί τήν καλλιτεχνική ἔκφραση εἶναι ἀδιαπραγμάτευτο»

Δέν θά περιγράψουμε οὔτε τά σκίτσα οὔτε τό περιεχόμενο τῆς σάτιρας, τοῦ ἀνωτέρω «βιβλίου» ὑπέρ τῆς ἐλευθέρας διακινήσεως τῶν ὁποίων, ἐξανέστη ή ΕΣΗΕΑ, ἐν ὀνόματι ὅλων μας .Ἐξ' ἄλλου τό δικαστήριο ἀπεφάνθη.

Ἄν ὅμως λησμονήσουμε, χάριν διαλόγου, ὅτι κατά τήν περίπτωσι αὐτή ή ΕΣΗΕΑ ἐπικρίνει μία δικαστική ἀπόφασι καί ὄχι τήν διαφορετική πιθανῶς ἄποψι κάποιας κοινωνικῆς ὁμάδος, «πάντοτε καί προπαντός» χάριν τῆς «ἐλευθερίας τοῦ τύπου», διερωτώμεθα πότε καί πού ἐκδηλώθηκε ή ἀντίστοιχη συμπαράστασις ἐκ μέρους τῆς ΕΣΗΕΑ, πάλιν χάριν τοῦ ἰδίου «δικαιώματος, τοῦ λόγου, τῆς κριτικῆς σκέψης καί τῆς καλλιτεχνικῆς ἔκφρασης» πρός τόν σκιτσογράφο τῆς ἐπαρχιακῆς ἐφημερίδος Jyllands-Posten τοῦ Aarhus στήν Δανία.

Ἤ γιά τά θύματα τῶν φανατικῶν μουσουλμάνων, τίς καταστροφές χριστιανικῶν ναῶν ἀλλά καί πρεσβειῶν πού προκλήθησαν, προφανῶς καί ἄνευ ἐλλόγου ἀντιλόγου, ἀπό ἀνθρώπους πού ὁ «πολιτισμός» τους δέν ἐπιτρέπει τόν σεβασμό πρός ἐκεῖνα πού ή ΕΣΗΕΑ, κατά περίπτωσιν ἐξ' ὅσων φαίνεται, διακονεῖ.

Ἀλλά περισσότερο, πού εἶναι ή καταδίκη αὐτῆς τῆς συμπεριφορᾶς τῶν καθοδηγουμένων μαζῶν ἀπό, τυφλούς τά τ' ὦτα τόν τε νοῦν τά τ' ὄμματ', μουλάδων, πού ὁδηγοῦν στήν ἐγκληματική βία ἀγέλες μή σκεπτομένων ὀπαδῶν.
Νά ὑποθέσουμε ὅτι ἐδῶ δέν «πρόκαμε» ή ΕΣΗΕΑ, διότι "φταῖνε" οἱ Ἀμερικάνοι;

[10] *Κραυγαλέο παράδειγμα. Οἱ ἐκλογές στή Λευκορωσσία (19/3/2006) ἔγιναν χωρίς παρατηρητές ἤ ἐκπροσώπους ἀπό τήν Ε.Ε καί δημοσιογράφους. Τά ἀποτελέσματα σταλινικοῦ δημοψηφίσματος 84% περίπου πού ἔφεραν καί πάλι τόν Λουκανσέκο στήν προεδρία, θεωρήθησαν ἀπό τήν ΕΕ ὡς νοθευμένα. Τό ἑπόμενο Σάββατο συνελήφθη καί ἐγκλείσθη στίς φυλακές ὁ ἀρχηγός τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Στήν*

ἀντιλαμβανόμεθα ἀπό τήν ἀλαζονική καί ἀπροκάλυπτη συμπεριφορά τους. Ὄχι μόνο ἀπέναντι τῶν ἁπλῶν πολιτῶν, ὅταν τολμοῦν νά ἐκφράσουν τήν διαφορετική ἄποψί τους, ἀπό τίς ἐκπεμπόμενες καί διατυμπανιζόμενες μονολογίες- ἑξάψαλμους τῶν ΜΕΜ ὡς ἀπόψεις μας. Ἀλλά ἀκόμη καί πρός μέλη τῆς κυβερνήσεως (οἱ σειρές αὐτές γράφονται ἐπί κυβερνήσεως Κ.Καραμανλή ἀνηψιού, τῆς δυναστείας τοῦ θείου – ὅπου γιά νά μήν παρεξηγηθοῦμε, τό «θεῖον» ἀναφέρεται στή συγγένεια) ἤ ἀκόμη σέ διακεκριμένες προσωπικότητες ὅταν αὐτές δέν εἶναι ἀριστερόστροφες ἤ παθητικοί συνομιλητές πού λένε ναί[11] σέ ὅλα.

Εἶναι δέ εὔκολο νά καταλάβη ἄπο ποιούς ἔχουν ἁλωθή τόσο συστηματικά τά ΜΕΜ, ἄν συνειδητοποιήσει τόν κομματικό χῶρο πού κινοῦνται τά συνδικαλιστικά σωματεῖα τῶν δημοσιογράφων καί διαβάσει τίς ἀνακοινώσεις τους. Ἐνίοτε Ὁ Ριζοσπάστης μοιάζει μέ εὔθυμο λούκυ λούκ μπροστά τους.[12]

Βεβαίως, ὅτι εἴμεθα ἀγαπητέ ἀναγνώστα, στόν δρόμο τῆς ἀνομολόγητης πλήν ὅμως λογικῆς-γνώμης, {αὐτῆς πού ἔχει φιμωθεῖ} καί πραγματικῶς χειραγωγούμενοι ὅμηροι, ἐφ' ὅσον οἱ ἐντεταλμένοι νά

Ἑλλάδα διά τό συμβάν; Γενική βουγκαμάρα. Οὔτε σχόλιο οὔτε ἀναφορά. Ἄκρα τοῦ τάφου σιωπή. Ἡ ὑπέρ-δημοκρατική ΕΣΗΕΑ κατάπιε τήν γλώσσα της. Οἱ σχολιασταί τῶν πρωινῶν ἐκπομπῶν δέν βρῆκαν νά ποῦνε τίποτα ἐνῶ συγκεκριμένα κανάλια περιορίσθηκαν στήν ἀναφορά τῆς εἰδήσεως.

[11] *«Τό ΔΣ τῆς ΕΣΗΕΑ ..ἀποφάσισε ὁμόφωνα νά μήν γίνεται καμία ἀναφορά ἀπό τά ΜΕΜ στά ὀνόματα καί τίς δραστηριότητες ὅλων τῶν μελῶν τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἄμυνας, ἐνῶ στίς τηλεοράσεις νά μήν προβάλλεται ἡ εἰκόνα τους... Παράλληλα ἐνημερώθηκαν ἡ ΠΟΕΣΥ, ὅλες οἱ περιφερειακές δημοσιογραφικές ἑνώσεις, ἡ ΕΣΠΗΤ ἀλλά καί τό Διασωματειακό, προκειμένου ἡ ἀπόφαση τῆς ΕΣΗΕΑ νά ἐφαρμοστῆ σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα σέ ὅλα τά ἔντυπα, τηλεοράσεις καί ραδιόφωνα.» Ἡ ''δημοκρατική'' αὐτή ἀπόφασις ἀφορᾶ στόν Κόν Σπηλιωτόπουλο Ὑπουργό Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἐπί κυβερνήσεως Κ. Καραμανλή στίς 18/01/2005.*

[12] *Μεταφέρω αὐτούσια τήν ἀνακοίνωσι τῆς ΕΣΗΕΑ «..Ὅπως ἔχουμε ἐπισημάνει, οἱ δημοσιογράφοι καί ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι στά ΜΕΜ θεωροῦν ἀπαράδεκτο οἱ λαοί τῆς περιοχῆς καί ὅλου τοῦ κόσμου νά πληρώνουν τίς συνέπειες τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ΗΠΑ γιά τήν ἀνακατανομή τῶν ἐνεργειακῶν πηγῶν καί τόν ἔλεγχο τοῦ πλανήτη. ..Τό Δ.Σ τῆς ΕΣΗΕΑ ἀποφάσισε ὡς συμβολική συμμετοχή στήν πανευρωπαική ἀντιπολεμική κινητοποίηση τῶν ἐργαζομένων νά κηρύξει στάση ἐργασίας τήν Παρασκευή ἀπό τίς 11 ἕως τίς 12, τονίζοντας ὅτι ὁ ρόλος τῶν δημοσιογράφων εἶναι νά ἐνημερώνει ἔγκαιρα καί ἔγκυρα γιά τίς πολεμικές ἐπιχειρήσεις καί τήν παγκόσμια κινητοποήση γιά τήν εἰρήνη..»*

ὁμιλοῦν γιά νά ἀκούσουμε τέλος πάντων καί τήν ἄλλη ἄποψι, ἀπό δειλία, καιροσκοπισμό καί ἀνευθυνότητα σιωποῦν, τό ἀντιλαμβανόμεθα, ὅταν τυχαίως ἀλλά καθημερινῶς διαπιστώνουμε μέ ἀγνώστους συνομιλητές σέ ἄσχετο χρόνο καί κάθε τόπο, πόσο ὅλοι μας συμφωνοῦμε στ'ἀκριβῶς ἀντίθετα ἀπό ἐκεῖνα πού μας παρουσιάζουν τά ΜΕΜ ὡς «κοινή γνώμη» καί πόσο περιφρονητικά ἐκφράζονται οἱ περισσότεροι, ἄν ὄχι ὅλοι οἱ συνομιλητές μας γιά τά Μέσα Ἐνημερώσεως καί τούς δημοσιογράφους.

Ἀλλά καί οἱ πάμπολλες δημοσκοπήσεις[13] - τόσο ἀπαξιωτικές γιά τούς «χονδρόπετσους» δημοσιογράφους μας, πού ὡς «ἱπποπόταμοι» δέν τούς ἀγγίζει τίποτα- καταδεικνύουν ἐπανειλημμένως τήν ἀναξιοπιστία τῶν δημοσιογράφων καί τῶν ΜΕΜ ἀλλά καί τήν παντελῆ ἔλλειψι ἀντικειμενικότητος τῶν «εἰδήσεων». Διότι ἐνῶ π.χ ἀκόμη καί σήμερα, ἡ

---

[13] *Ἀναδημοσιεύουμε τά ἀποτελέσματα δημοσκοπήσεως, ὅπως δημοσιεύθησαν στήν Καθημερινή της 6/5/2007.*

«Πρόβλημα δημοκρατίας ἡ τηλεόραση - Δυσαρέσκεια γιά τά δελτία καί τά «παράθυρα» ἐκφράζουν οἱ πολίτες σέ ἔρευνα τῆς VPRC

Δυσαρεστημένοι ἀπό τήν προσφερόμενη ἐνημέρωση καί βαθιά δύσπιστοι γιά τήν ἀξιοπιστία τῆς τηλεόρασης, ἐμφανίζονται οἱ Ἕλληνες πολίτες, κατά συντριπτική πλειοψηφία, σύμφωνα μέ ἔρευνα τῶν VPRC - Καθημερινῆς. Τά στοιχεῖα τῆς ἔρευνας καί οἱ ποικίλες μαρτυρίες πού δημοσιεύει σήμερα ἡ «Κ» σέ εἰδικό 7σέλιδο ἀφιέρωμα, ὁδηγοῦν στή διαπίστωση ὅτι τό ἔλλειμμα ἐνημέρωσης καί ἀξιοπιστίας συνιστᾶ ἐντέλει ἔλλειμμα δημοκρατίας. Πολιτικοί, ἰδιοκτῆτες μέσων, δημοσιογράφοι καί παραγωγοί συμβάλλουν, συχνά ἑκουσίως, στή συντήρηση μιᾶς φαύλης κατάστασης, πού παραμορφώνει τήν πραγματικότητα καί ἐγκλωβίζει τίς ὑγιεῖς κοινωνικές δυνάμεις. Δημοσιογράφοι πού κατασκεύασαν τά «ταμπλόιντ» δελτία καί τά παράθυρα, προβεβλημένοι παρουσιαστές, πολιτικοί πρωταγωνιστές τῶν παραθύρων καί τῶν τόκ-σόου, καταθέτουν τίς μαρτυρίες τους, τίς ἀπολογίες τους καί τίς δικές τους ἐξηγήσεις γιά τό πῶς φτάσαμε στή σημερινή ἀπαξίωση τῆς ἐνημέρωσης, δυό δεκαετίες ἀπό τήν καθιέρωση τῆς ἐμπορικῆς τηλεόρασης στήν Ἑλλάδα.

71% διαπιστώνουν ὅτι στά τηλεοπτικά δελτία εἰδήσεων οἱ δημοσιογράφοι ἀποσιωποῦν σημαντικά γεγονότα.

72% εἶναι οἱ δυσαρεστημένοι ἀπό τήν ἐνημέρωση πού προσφέρουν τά ἑλληνικά τηλεοπτικά κανάλια καί μόνο 28% οἱ ἱκανοποιημένοι. Ἀκόμη, στό ἐρώτημα «πόσο ἀντικειμενικές εἶναι γενικά οἱ εἰδήσεις στήν τηλεόραση» τό 78% ἀπαντά «ὄχι καί τόσο» ἤ «σχεδόν καθόλου ἀντικειμενικές».

67% πιστεύουν ὅτι οἱ τηλε-εισαγγελεῖς δέν σέβονται τά ἀτομικά δικαιώματα τῶν «θυμάτων

πλειονότης τῶν δημοσκοπήσεων, ἐπιβεβαιώνει ὅτι οἱ Ἕλληνες πολίτες σέ ποσοστό «71% διαπιστώνουν ὅτι, στά τηλεοπτικά δελτία εἰδήσεων οἱ δημοσιογράφοι ἀποσιωποῦν σημαντικά γεγονότα.» Ἤ σέ ποσοστό «72% εἶναι δυσαρεστημένοι ἀπό τήν ἐνημέρωση πού προσφέρουν τά ἑλληνικά τηλεοπτικά κανάλια καί μόνο τό 28% δηλώνει ἱκανοποιημένο», ἀκόμη δέ, στό ἐρώτημα «πόσο ἀντικειμενικές εἶναι γενικά οἱ εἰδήσεις στήν τηλεόραση;» τό 78% ἀπαντά «ὄχι καί τόσο» ἤ «σχεδόν καθόλου ἀντικειμενικές» καί «67% πιστεύουν ὅτι οἱ τηλε-εἰσαγγελεῖς δέν σέβονται τά ἀτομικά δικαιώματα τῶν ''θυμάτων''»... Τά ΜΕΜ ἐξακολουθοῦν νά συμπεριφέρονται ὡς νέο-ἀφιχθέντα οὖφο στόν πλανήτη γῆ καί νά ἀγνοοῦν τήν ἀπαξίωσί τους ἀπό τή κοινωνία.

Ἔτσι εἰς πεῖσμα ὅλων αὐτῶν τῶν δημοσκοπήσεων, οἱ «ἱστορικοί καί ἐκπαιδευτικοί»τῶν ΜΕΜ, οἱ «διψασμένοι» γιά ἀντικειμενική ἐνημέρωσι δημοσιογράφοι μας, μέ μάτια πού γιαλίζουν καί φωνή «πού τήν πνιγεῖ τό δίκιο» γιά τό «ἄδικο» πού μας ἔχη βρῆ, ἰσχυρίζονται βαρύγδουπα καί ἐπαναλαμβάνουν αὐτάρεσκα ὅτι ἐκφράζουν τήν «κοινή γνώμη» ..

Βεβαίως αὐτή ἡ «πολυφωνική» ἐπικράτησι (ἰδίως στά μικρόφωνα, στά τηλεοπτικά παράθυρα ἀλλά καί στόν ἡμερήσιο τύπο) τῆς νοθευμένης – δημοσιογραφικῆς- προκατασκευασμένης «ἀλήθειας» μπορεῖ νά πλειοψηφεῖ στά ΜΕΜ, ἄλλα μειοψηφεῖ στήν κοινωνία. Δέν ἔχει σχέσι μέ τήν πραγματική ἄποψι τῶν σκεπτόμενων Ἑλλήνων. Δέν εἶναι ἡ κοινή γνώμη, ὅπως τήν παρουσιάζουν οἱ «ἀποκλειστικοί ἐκφραστές» τῶν μείχιων σκέψεών μας, ὡς ἐάν εἶναι ἡ φωνή μας, τά ΜΕΜ.. Οὔτε καθίσταται σύννομη, ἐπειδή τά παπαγαλάκια τῶν ΜΕΜ παρουσιάζουν συνεχῶς καί ἀδιαλείπτως τήν ἐκδοχή τῆς δικῆς τους ἀπόψεως, ὡς τήν πλειοψηφοῦσα. Ἄν ὄχι τήν μοναδική, πού ἐπιτρέπεται νά ἀναπτύσσεται, νά ὑπάρχει στό μιαλό μας.

Ἁπλῶς εἶναι αὐτή πού τά ΜΕΜ ἐπαναλαμβάνουν χωρίς ἀντίλογο καί χωρίς ἀπόδειξι.. Μιά μυριόστομη, πολυμικροφωνική καί μεγαλόφωνη γκαιμπελική μονοφωνία.

Ἡ ἀριστερή ἐκδοχή περί παντός ἐπιστητοῦ.

<u>Εἰσαγωγή</u>

«οὐ γὰρ φρονέουσι τοιαῦτα πολλοί, ὁκόσοι ἐγκυρεῦσιν, οὐδὲ μαθόντες γινώσκουσιν, ἑωυτοῖσι δὲ δοκέουσι.»

Ἡρακλειτος «Ἀποσπάσματα, Περί φύσεως»

Διότι οἱ περισσότεροι δέν ἐρευνοῦν τίποτα ἀπ'αὐτά πού συμβαίνουν γύρω τους. Οὔτε καί τά καταλαβαίνουν ἄν τούς τά διδάξουν, ἔχουν τήν δική τούς γνώμη.

Διαπιστώσεις

Κατά μίαν ἀνακολουθίαν προόδου καί ἱστορικῆς ἐξελίξεως, ὅσον ἡ «ἐπιδημική» νοητική διαστροφή τῶν κάθε λογῆς «ἰσμῶν», διεθνῶς ἀφανίζεντο, ὡς ἀποτέλεσμα οὐσιαστικῶς τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώσεως καί τῆς οἰκονομικό-τεχνολογικῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐλευθέρων (κυριολεκτικῶς) κοινωνιῶν, τόσον στήν πατρίδα μας, τά τελευταία τριάντα καί χρόνια, ἄκρως συνυφασμένη μέ τήν κληρονομική διαδοχή τῶν βουλευτικῶν ἑδράνων καί κυβερνητικῶν θώκων, ἐγιγαντώνετο ὁ κρατισμός καί ἡ ὑποταγή στήν μιά καί μόνο ἄποψι. Αὐτή τῆς κομμουνιστικῆς ἐκδοχῆς.

Ἔτσι διαπιστώνουμε καθημερινά τήν συγκάλυψι τῆς Ἀ -λήθειας, τήν διαστρέβλωσι τῆς Ἱστορίας. Ὑφιστάμεθα μία συνεχῆ πλύσι ἐγκεφάλου, πού ἀσκεῖται κατ' ἐξοχήν ἀπό τά Μέσα Ἐνημερώσεως τῶν Μαζῶν, μέ τελικό στόχο τήν ἐπικράτησι τοῦ ψεύδους. Τῆς ἀπάτης, τῆς παραχαράξεως. Πέραν τοῦ καθημερινοῦ ἐπίμοχθου ἀγῶνα γιά ἐπιβίωσι, μέ περιορισμένη ἕως ἀνύπαρκτη προοπτική τῆς νέας γενιᾶς - τῶν παιδιῶν μας- ἐντός τῶν ἑλλαδικῶν ὁρίων, δημιουργεῖται ἐπιτακτικῶς ἡ ἀνάγκη καί ὁ προβληματισμός σέ ὅλους τους σκεπτομένους πολίτες, πού ὑφίστανται αὐτό τόν ἠθικό καταναγκασμό, τήν πνευματική τρομοκρατία, νά ἀντιδράσουν. Πῶς ὅμως; Ὅταν ἡ σιωπηλή πλειοψηφία τῶν σκεπτομένων ἀνθρώπων εἶναι φιμωμένη; Ὅταν βιβλία ἱστορικά πολτοποιοῦνται ἀπό τό κράτος, ἐν' ὀνόματι μιᾶς ἐπιλεκτικῆς λήθης. Ὅταν οἱ πολιτικοί ἔναντι ψηφοθηρίας συνοδοιποροῦν. Ὅταν οἱ ἐκπαιδευτικοί ἔχουν μετατραπεῖ σέ κομματική ἀγέλη ἤ ὅσοι ἀκόμη γνωρίζουν, ὑπό τήν πίεσι μιᾶς ἀδίστακτης μειοψηφίας ἀποσιωποῦν τήν ἀλήθεια. Μιά διέξοδος εἶναι καί ἡ καταγραφή τῶν γεγονότων. Ἡ ἀδιάψευστη ἀπεικόνισι τῆς Ἀ-λήθειας.

Θεωροῦμε ὅτι στήν πανστρατιά τῶν παραμορφωμένων «ἱστορικῶν καί ἐκπαιδευτικῶν» τῶν ΜΕΜ, πού ἐπιμελῶς καί ἐσκεμμένως παραποιοῦν λαιμοτομοῦν τήν Ἀ-λήθεια, χωρίς ἐλαφρυντικό τήν ἄγνοια, εἶναι ἀνάγκη καί χρέος, ἔστω- ἀφοῦ διάλογος δέν χωρεῖ στόν ὁλοκληρωτισμό τους - νά καταγραφή ὁ ἀντίλογός του μονολόγου..

Γί ὅλα αὐτά πού μέ ἐπιστημονική ἐπιμέλεια καί ἀταλάντευτη μεθοδικότητα διαστρεβλώνονται.. Γι'αὐτά πού ἀποκρύπτονται. Γιά τά ἀληθινά γεγονότα πού εἶναι αὐτά οἱ εἰδήσεις καί ὅμως ἀποσιωπῶνται. Γι'αὐτά πού δέν ἀκούγονται καί πνίγονται στό θόρυβο τῆς ἀσημαντότητος τῶν μικροφώνων καί τῶν πολύχρωμων τίτλων τῶν ἐφημερίδων. Γιά τήν ἐπαναφορά, τήν ἀνάνηψι τῆς ἀ-λήθειας, πού τόσο βάναυσα διαστρεβλώνεται ἀπό τούς δογματικούς ἡμιμαθεῖς καί μή, δικτατορίσκους τοῦ τύπου. Εἶναι ἀνάγκη. Εἶναι χρέος. Ἡ ἀπάντησι στήν τυραννία, νά εἶναι καταγεγραμμένη. Νά μήν πνίξη, ἡ παραμορφωμένη, ἡ διαστρεβλωμένη ἡ στρατευμένη ἄποψι, πού ὀγκανιζουν μονότονα μέ τήν ξύλινη γλῶσσα καί τίς κλισσέ ἐκφράσεις[14], οἱ ἐμπόροι τοῦ ψεύδους καί τοῦ πόνου, στήν ἠχηρή σιωπή τῶν πολλῶν πού διαφωνοῦν. Τήν Ἀ-ληθεια.

Νά ὑπάρχει πρόσβασι καί στήν ἄλλη ἄποψι. Στήν ἄποψι πού εἶναι, διότι ἀποδεικνύεται, ἡ ἀληθινή. Ἀλλά πού κάθε μέρα κρατοῦν φιμωμένη, στό μπουντρούμι τῆς σιωπῆς καί τῆς ἀνυπαρξίας τά ΜΕΜ. Οἱ στρατονόμοι τοῦ τύπου, ὡς καινό δαιμόνιο.[15]

Οἱ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς μονολογοῦντες, τήν δική τους ἄποψι. Οἱ «ἱστορικοί καί ἐκπαιδευτικοί τῶν ΜΕΜ» πού θέλουν καί παρουσιάζουν τήν δογματική τους γνώμη, ὡς τήν μία καί μοναδική ἀλήθεια. Ἐπαναλαμβάνουν ἀσταμάτητα, τήν πλάνη τους, πού τήν βάφτισαν ἀλήθεια. Εἶναι οἱ κριτές καί τιμητές ὅλων. Ὁ Κράτος καί ἡ Βία[16] τῶν ἐπικυρίαρχων καναλαρχῶν καί ἰδιοκτητῶν τοῦ τύπου, τῶν διαμορφωτῶν τῆς

---

[14] *Ο Gustave Le Bon (1841-1931) περιγράφει στό πάντοτε ἐπίκαιρο ἔργο τοῦ μερικές.. «...Τέτοιες ἐκφράσεις ὅπως τό αἰσχρό κεφάλαιο, οἱ ἄθλιοι ἐκμεταλλευτές, ὁ ἀξιοθαύμαστος ἐργάτης, ἡ κοινωνικοποίηση τῶν ἀγαθῶν, κ.τ.λ.προκαλοῦν πάντα τό ἴδιο ἀποτέλεσμα, ἄν καί εἶναι λίγο ἐφθαρμένες..» ..» Ἐκδόσεις Ζῆτρος 2004, ''Ἡ ψυχολογία τοῦ ὄχλου'' σελίς 159,*

[15] *..ἀδικεῖ Σωκράτης, οὗς μέν ἡ πόλις νομίζει Θεούς οὐ νομίζων, ἕτερα δέ καινά δαιμόνια εἰσηγούμενος. ἀδικεῖ δε καί τούς νέους διαφθείρων. Τίμημα θάνατος (Διογένης Λαέρτιος: Βίοι φιλοσόφων, Β, 5,40)*

[16] *Ὁ Κράτος καί ἡ Βία ἀδέλφια καί παιδιά τῆς Στυγός καί τοῦ Παλλάδος, μόνιμοι συνοδοί τοῦ κυρίαρχου Διός*

κοινῆς γνώμης, πού δέν ἐπιτρέπουν, ἀπαγορεύουν νά ἀκουσθῆ ἡ ἐλεύθερη ἡ ὅποια ἄλλη ἄποψι, ἡ ἀληθινά δική μας γνώμη. Καί νομοτελειακά ἐμφανίζουν μόνο ἐκείνη, πού ὑπηρετοῦν. Βαφτίζοντας την, τελεσίδικα μοναδική. Αὐθύπαρκτη. Ἀληθινή. Εἶναι δηλαδή ἡ γνώμη πού ὅλοι μας μέ τό στανιό «ἔχουμε». Ἡ «κοινή». Ὅλοι μας «συμφωνοῦμε». Δέν «ὑπάρχει» ἔχει ἐξοβελισθεῖ, εἶναι «ἔγκλημα» σκέψεως ἡ ἀντίθετη γνώμη. Ὅταν, τόσο σταθερά, ἀκούγεται, δημοσιεύεται, ἐκφωνεῖται μία καί μόνον ἡ «κρατοῦσα» ἄποψι, αὐτή τῶν μέσων «ἐνημερώσεως».

Νά τό ποῦμε ἀκόμη πιό ἁπλά. Ὅταν ἀκοῦς, βλέπεις, διαβάζεις αὐτούς τούς δημοσιογράφους αὐτά τά ΜΕΜ σήμερα εἶναι ὡς ἐάν. Κάποιος νά ἔχη πάρη ἕναν ἄνθρωπο. Νά τοῦ ἔχη κόψη τά χέρια καί τά πόδια καί ἐν συνέχειᾳ νά τόν βαπτίζη ποδοσφαιριστή ἤ παίκτη τοῦ ράγκμπυ. Ταυτοχρόνως ὁ ἴδιος νά αὐτοβαπτίζεται καί ἀθλητικογράφος. Ἔ! αὐτό φίλοι μου εἶναι τά σημερινά ΜΕΜ καί ἡ τηλεόρασι στήν Ἑλλάδα. Γεμάτα τέτοιους «ἀθλητικογράφους».[17] Ἐμεῖς ἁπλά εἴμαστε οἱ θεατές.

Τά ΜΕΜ στήν Ἑλλάδα

Ὄργανα ἐλέγχου καί ἐπιβολῆς τοῦ τρόμου τῆς διαπομπεύσεως ὅσων ἔχουν προσωπικότητα καί ἄλλη ἄποψι. Ὑπεράνω θεσμικῶν ὀργάνων καί δικαστικῶν, τά σημερινά ΜΕΜ εἶναι οἱ εἰσαγγελεῖς καί τό ἐκτελεστικό ἀπόσπασμα μαζί. Οἱ ὑποκριτικές φωνές τους πλημμυρίζουν τά κύματα τοῦ ραδιοφώνου καί μᾶς σφυροκοποῦν ἀδυσώπητα ἀνελέητα ἀτελείωτα μέ τίς πολυκαιρισμένες κομματικές τους ἀπόψεις καί σχόλια, πού τίς βαφτίζουν «εἰδήσεις», «νέα», χωρίς νά δίνουν τήν δυνατότητα στήν ἄλλη γνώμη ν' ἀκουσθῆ. Φαινομενικῶς καί λαϊκίστικα ἐπαγγέλλουν τήν πολυφωνία καί τήν ἐλεύθερη διακίνηση τοῦ λόγου.Ἀλοίμονο ὅμως. Μόνον ὅταν συμφωνοῦν.

Εἶναι ἡ σύγχρονη δικτατορία στή ἀναρχία τῆς «μετά-δημοκρατίαν» ἐποχῆς πού ζοῦμε. Ὁ Ὁλοκληρωτισμός τοῦ μονολόγου. Ἡ χούντα τοῦ μικροφώνου, πού ἀσταμάτητα συνεχῶς καί γιά κάθε θέμα παραμορφώνει τήν γνώμη καί πολτοποιεῖ τήν ἐλεύθερη σκέψι. Διαμορφώνει μία ἄλλη «πραγματικότητα». Τήν εἰκονική πραγματικότητα τῶν ΜΕΜ. Τῶν ἐπαναλαμβανομένων ψευδῶν, τῶν χαλκευμένων εἰδήσεων μέ δη-

---

[17] *Τό παράδειγμα γιά ἄλλη περίπτωσι ἀναφέρεται στό μοναδικῆς πρωτοτυπίας καί εὑρηματικότητος φιλοσοφικό ἔργο τοῦ Ζάν Φρανσουά Ρεβέλ «Μηδέ ὁ Μάρξ. Μηδέ ὁ Χριστός» Ἐκδόσεις Ράππα σελίς 39*

ληтηριώδη καθοδηγητικά καί παραπλανητικά σχόλια. Εἶναι οἱ ἡνίοχοι τῆς πνευματικῆς μας δουλείας. Ποῦ προσπαθοῦν νά χαλιναγωγήσουν τήν ἐλεύθερη σκέψι στό κατευθυνόμενο ἅρμα τῆς ἰονισμένης «ἀλήθειας» δημιούργημα τῆς ἀσυδοσίας τοῦ τύπου. Ὄχι δέν εἶναι ἡ τέταρτη ἐξουσία. Εἶναι καί ἡ πρώτη καί ἡ δεύτερη καί ἡ τρίτη, ὅλες μαζί. Ἡ συγκέντρωσι ὅλων τῶν ἐξουσιῶν στήν ὑπέρτατη τυραννία. Ἀκόμη περισσότερο, εἶναι ἡ σιδερένια μέγγενη τῆς σκέψεως. Ἡ πνευματική τρομοκρατία, πού ἀποκλείει, συνθλίβει «δημοκρατικά» τήν ἐλευθερία τοῦ ἀντιλόγου.

Ταυτοχρόνως εἶναι ἡ παραμορφωτική διά βίου μεταπτυχιακή ἀπαιδεία, πού συνεχῶς, πιπιλίζει καί ἀναπαράγει τίς ἴδιες δογματικές θέσεις μέ τήν ξύλινη γλῶσσα τῶν συνθημάτων. Τῶν λαϊκίστικων τυποποιημένων προτάσεων καί ἐκφράσεων. Χύνει τό δηλητήριό της, στό μέλι τῆς πληροφορίας πού δέν εἶναι πιά πληροφορία ἀλλά διαστροφή καί παραμόρφωμα. «Μάθημα» μέ ἕτοιμο, προκατασκευασμένο συμπέρασμα, πού ἀπό τήν ἐπανάληψι καί τήν ἐπιμελημένη σύγχυσι - ταύτισι τοῦ γεγονότος μέ τό καθοδηγητικό σχόλιο, ἐμπεδώνεται τό σχόλιο ὡς ἡ ἀλήθεια καί ταυτόχρονα προκύπτει τό προκατασκευασμένο συμπέρασμα πού παρουσιάζεται σάν θέλησι καί ἄποψι ὅλων μας, πού ἔχουν φιμώσει...

Θύματά της κατ' ἀρχήν οἱ νέοι, ἐν συνεχείᾳ οἱ ἀφελεῖς καί τέλος ἡ πλειοψηφία τῶν σκεπτομένων ἀνθρώπων, πού καθημερινῶς τούς ὑφίσταται χωρίς νά ἔχει δυνατότητα νά ἀντιδράσεως. Πάνω ἀπ'ὅλα ὅμως, στή λαιμητόμο τους, ὁ λαιμός τῆς ἀ-λήθειας καί στήν ἀγχόνη τούς κρέμεται ἡ κεφαλή τῆς ἱστορίας.

Μάταια ὁ Ἕλληνας προσδοκεῖ τήν ἀνύπαρκτη ἐπιεικῶς πνευματική ἡγεσία τοῦ τόπου νά ὑψώσει ἔλλογο λόγο. Νά ἀποτινάξη τήν ὁμηρία τῆς πνευματικῆς τρομοκρατίας πού μας ἐπέβαλλαν ἡ ἁπανταχοῦ «συντροφία» τῶν φανατικῶν «ταλιμπᾶν» ἡμιμαθῶν τῶν ραδιοτηλεοπτικῶν ΜΕΜ καί τοῦ τύπου.

Οἱ μῦθοι τῶν ΜΕΜ

Τά θεμελιώδη προκλητικά ψευδῆ, οἱ ἰσχυροί μύθοι, τά κατά ΜΕΜ «εὐαγγέλια» στις «μαντράσσα»[18] τῶν ἐρτζιανῶν καί τῆς τηλεοράσεως, ἐκπέμπονται καθημερινῶς. Ἡ ἀνακεφαλαίωσις γίνεται στά νυκτερινά τηλεοπτικά δελτία «ἀπόψεων». Ἐκεῖ ἐπαναλαμβάνονται σέ σει-

[18] *Ἰσλαμικά σχολεῖα ὅπου ἐκπαιδεύονται οἱ ἐξτρεμιστές ἰσλαμιστές.*

σειρές «διδακτικῶν μαθημάτων» ὑπό τήν μορφήν «ἀκούω καί ἐπαναλαμβάνω χωρίς νά σκέπτομαι», σέ ἀγαστή συνεργασία μέ τήν πληθώρα τῶν «παρά-διά-νοουμένων».. Ἄς δοῦμε μερικά ἀπό αὐτά. Δηλαδή τήν «κοινή» γνώμη στήν Ἑλλάδα, ὅπως τήν ἐμφανίζουν οἱ «ἱστορικοί καί ἐκπαιδευτικοί» οἱ φιλάνθρωποι ἱεροκύρηκες τῶν ΜΕΜ :

Στήν Ἑλλάδα προοδευτικοί εἶναι οἱ ἀριστεροί. Κανείς δημοσιογράφος δέν δίνει ἀπάντησι στό ἐρώτημα, πῶς θά εἴμεθα σήμερα καί τί «πρόοδο»[19] θά εἶχε ἡ χώρα μας, ἄν στόν πόλεμο τῶν ἀνταρτῶν τοῦ Μοσχαναθρεμμένου ΚΚΕ μέ σημαία τό σφυροδρέπανο ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ μέ σημαία τήν Ἑλληνική, κέρδιζαν οἱ ὀπαδοί τῆς Ρωσικῆς σοβιετίας καί τῶν Γκούλαγκ[20]. Οὔτε βεβαίως συζήτησι νά γίνεται, γιά ποιό «δημοκρατικό» ἤ ἄλλο λόγο θά ἔπρεπε. Ἡ μειοψηφία τοῦ 5-10% τῶν Ἑλλήνων τοῦ ΚΚΕ, ἄν ἦσαν ποτέ ἔστω καί τόσο, μέ τά ὅπλα

---

[19] *«..Ἔγραψα κάποτε σέ ἕνα ἄρθρο μου στήν Αὐγή, ὅτι εὐτυχῶς πού δέν νικήσαμε τόν Δεκέμβριο καί εὐτυχῶς πού ἡττηθήκαμε καί στόν ἐμφύλιο Γιατί ἐάν νικούσαμε καί δημιουργούσαμε ἐδῶ στήν Ἑλλάδα τή λεγόμενη λαϊκή δημοκρατία, σήμερα θά ἤμαστε χειρότερα ἀπ' ὅ,τι εἶναι οἱ Ρουμάνοι, οἱ Βούλγαροι καί οἱ Ἀλβανοί» Ἀφηγεῖται ὁ Λεωνίδας Τζεφρώνης ἐπίλεκτο στέλεχος τῆς Κομμουνιστικῆς ἀριστερᾶς, (στό βιβλίο τοῦ Στέλιου Κούλογλου, ''Μαρτυρίες γιά τόν ἐμφύλιο καί τήν ἑλληνική ἀριστερᾶ''σελίς 573,574,575) «Κάποιοι ὑποστήριζαν ὅτι ἐμεῖς δέν εἴμαστε σάν τούς ἄλλους, ὅτι εἴμαστε ἀλλιώτικοι. Καθόλου ἀλλιώτικοι, χειρότεροι εἴμαστε. Ἡ Ἑλλάδα θά εἶχε τήν ἴδια, ἄν ὄχι χειρότερη εἰκόνα ἀπ' ὅ,τι οἱ ἄλλες λαικές δημοκρατίες. Θά πεινοῦσε ὁ λαός καί γι' αὐτό ἡ ἐνοχή μας θά ἦταν διπλή: καί γιά τά ὅσα εἶχαν γίνει καί γιά ὅσα θά γίνονταν μετά...Ἔζησα κάμποσα χρόνια ἐκεῖ ἔξω καί ξέρω. Ἤμουν ἀπό τήν ἀρχή ἀπογοητευμένος καθώς ἔβλεπα ὁρισμένα πράγματα ἀδιανόητα. Ὅπως αὐτό τόν ἄκρατο κρατισμό πού τροφοδοτοῦσε τήν τεμπελιά. Ἔκοψε τηνπροσπάθεια τοῦ ὁποιουδήποτε στελέχους ἤ ὑπευθύνου σέ κάποιον τομέα νά προσφέρει καλύτερο ἔργο. Ὁ καθένας δούλευε ὅσο μποροῦσε λιγότερο. Γιατί δέν ὑπῆρχε κίνητρο. Δέν ὑπῆρχε κανένα ὑλικό κέρδος....Μέ εὐκολία ἔπιαναν ἀνθρώπους τούς χαρακτήριζαν ἐχθρούς, χαφιέδες, μέ εὐκολία τούς σκότωναν. Ὅλα αὐτά συνέβαιναν σέ ἕνα καθεστώς πού ἐμεῖς δοξάζαμε καί φέρναμε παράδειγμα. Τό ὁποῖο ὅμως ἄν ζοῦσες στήν πραγματικότητα θά ἀπογοητευόσουν».*

[20] *Ἀχανῆ στρατόπεδα συγκεντρώσεως ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Λένιν καί τοῦ Τρότσκι πού ἐξελίχθησαν ἐπί Στάλιν σέ στρατόπεδα καταναγκαστικῆς βιομηχανικῆς ἐργασίας μέχρι καί τήν δεκαετία τοῦ 80. Τό τελευταῖο, στό Πέερμ, ἔκλεισε μόλις τό 1992. Ὑπῆρχαν 476 συμπλέγματα ἀπό χιλιάδες στρατόπεδα συνολικῆς ἐκτάσεως μεγαλύτερης ἀπό τήν Γαλλία.*

και τήν βία, τούς φόνους καί τό παιδομάζωμα[21] νά κυβερνήση τό ὑπόλοιπο 90% τῶν Ἑλλήνων.

Στήν Ἑλλάδα ἀντίστασι ἔκαναν οἱ «μπαρουτοκαπνισμένοι του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ» πού αἱματοκύλισαν τήν Ἑλλάδα καί τῆς στέρησαν τήν δυνατότητα νά δικαιώση τόν ἀλύτρωτο Ἑλληνισμό τῆς Β. Ἠπείρου, ὅταν οἱ νικητές- σύμμαχοι μοίραζαν τόν κόσμο. Οὔτε βεβαίως ἔχουν τήν εἰλικρίνεια τά ΜΕΜ, ὅπως ἄλλωστε καί τά ψευδεπίγραφα μέ τόν τίτλο «Ἱστορία» μαθητικά βιβλία τῆς Γ' Λυκείου, νά ἀποκαλύψουν τό φρικιαστικό γεγονός τῶν θυμάτων τῆς κομμουνιστικῆς θηριωδίας τίς μαῦρες μέρες πού ἀκολούθησαν τήν ἀπελευθέρωσι ἀπό τίς ὀρδές τῶν διεστραμμένων ἀνταρτῶν, πού γέμισαν τίς πηγάδες μέ ἀθώα θύματα κάθε ἡλικίας καί τάξεως. Ὁ Γεώργιος Παπανδρέου, πρῶτος μεταπολεμικός Πρωθυπουργός (πατέρας τοῦ Ἀνδρέα καί παππούς τοῦ Γιωργάκη, τοῦ χαϊδεμένου τῆς Μαγδαληνῆς Ὄλ Μπράιτ) σέ συνέντευξί του στά «ΝΕΑ» τήν ἐποχή ἐκείνη, δηλώνει ὅτι «…πρέπει κάποτε νά μάθωμεν ἀκριβῶς καί ἡμεῖς καί ἡ συμμαχική κοινή γνώμη καί ἡ ἱστορία, πόσους Γερμανούς καί πόσους Ἕλληνας ἔχει φονεύσει ὁ ΕΛΑΣ»[22], στήν προσπάθειά του νά ἀφανίση τήν φυσική ἡγεσία τῶν Ἑλλήνων, ὥστε ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς νά σύρη τήν ἀπορφανεμένη Ἑλλάδα, στό παραπέτασμα.

Στήν Ἑλλάδα γιά ὅλα φταῖνε οἱ Ἀμερικάνοι. Ἀκόμη ἴσως καί γιά τήν τριχόπτωσι. Κανείς δημοσιογράφος δέν ἔχει τό θάρρος νά ὑπενθυμίσει πόσοι Ἀμερικανοί στρατιῶτες πολέμησαν καί πέθαναν στήν Εὐρώπη κατά τόν 2ο παγκόσμιο πόλεμο καί ὅτι σήμερα θά μιλούσαμε σίγουρα γερμανικά ἀντί τῆς ἀγγλικῆς, ἄν οἱ ὁ πακτωλός τῶν πόρων τῆς Ἀμερικῆς δέν βοηθοῦσε τίς οὐσιαστικῶς ἡττημένες καί κατακτημένες Εὐρωπαϊκές χῶρες ἀπό τήν πειθαρχημένη γερμανική μηχανή. Χωρίς βεβαίως νά μειώσουμε τήν συμμετοχή τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ, ὄχι ὅμως στήν ἀπελευθέρωσι τῆς Εὐρώπης. Ἀλλά κυριολεκτικῶς στήν ὑποδού-

---

[21] *Κατά τήν διάρκεια τοῦ συμμοριτοπολέμου ἀπό τό 1946 ἕως το 1948 οἱ Ἕλληνες κομμουνιστές κατέγραψαν σέ ὅλες τίς ζῶνες πού ἦταν ὑπό τόν ἔλεγχό τους τά παιδιά καί τῶν δυό φύλων ἀπό τριῶν ἕως δεκατεσσάρων ἐτῶν. Τόν Μάρτιο τοῦ 1948 τά παιδιά αὐτά συγκεντρώθησαν στίς συνοριακές γραμμές καί πολλές χιλιάδες ὁδηγήθησαν στήν Ἀλβανία τήν Γιουγκοσλαβία καί τήν Βουλγαρία. Ὁ Ἐρυθρός Σταυρός καταμέτρησε 28.896.*

[22] *Ἀρχεῖο Γεράσιμου Ἀποστολάτου, Προέδρου Τῆς Ἑταιρείας Μελέτης Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, Δημοσιεύσεις στήν Ἐφημερίδα Ἑστία.*

λωσι[23] τῆς ἀνατολικῆς εὐρώπης ἡ ὁποία παρέμεινε ὑπό τήν κατοχή τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ἕως τήν πτῶσι τοῦ κομμουνιστικοῦ κάθεστῶτος καί τήν αὐτό-κατάλυσι τῆς Σοβιετικῆς τυραννίας ἐπί Γκορμπατσώφ. Οὔτε βεβαίως οἱ «ἱστορικοί καί ἐκπαιδευτικοί» τῶν ΜΕΜ ἀνέφεραν ποτέ πόσες χιλιάδες Εὐρωπαῖοι σώθησαν ἀπό τήν λιμοκτονία τρεφόμενοι μέ

[23] *Δέν ὑπῆρχε περίπτωσις νά τό σκεφθῆ κάποιος χωρίς νά τόν πιάσουν τά γέλια. Καί ὅμως συνέβη. Ἑξῆντα ἑπτά 67 χρόνια ἐνωρίτερον, στίς 23 Αὐγούστου 1939, ὁ Φόν Ριμπεντροπ, (ὑπουργός ἐξωτερικῶν της Γερμανίας πού τελικῶς ἀπηγχονίσθη τήν 16ην Ὀκτωβρίου 1946, στήν Νυρεμβέργη μετά τήν ὁμώνυμο δίκη) συναντοῦσε στή Μόσχα τόν Στάλιν καί τόν ὁμόλογό του Μολότωφ στό Κρεμλῖνο, γιά νά ὑπογράψη τό σύμφωνο μή ἐπιθέσεως Γερμανίας – Σοβιετικῆς ἑνώσεως. Μέ τό σύμφωνο αὐτό ἀμοιβαίως ἐδεσμεύοντο οἱ δυό χῶρες ἀφ' ἑνός μέν νά ἀπόσχουν κάθε ἐπιθετικῆς δράσεως μεταξύ τῶν, ἀφ' ἕτερου δέν ἐν περιπτώσει κατά τήν ὁποίαν μιά ἐξ' αὐτῶν ὑφίστατο ἐπίθεσιν ἀπό οἱανδήποτε Τρίτη χώρα, ἡ ἄλλη νά μήν παράσχει τήν βοήθειά της, στήν Τρίτη αὐτή χώρα (δηλαδή εἰς περίπτωσιν πολέμου Γερμανίας κατά Ἀγγλίας ἤ καί Γαλλίας, ἡ Σοβιετική Ἕνωσις ἐδεσμεύετο νά μήν βοηθήσει αὐτές τίς χῶρες) Ἐπιπροσθέτως ὑπεγράφη καί ἕνα μυστικό πρωτόκολλο πού ἀφοροῦσε στήν διαίρεσι τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης μεταξύ Γερμανίας καί Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Μολονότι ἡ Σοβιετική διπλωματία προσπάθησε νά μήν ἀποκαλυφθῆ (ὅπως καί σήμερα ἀποσιωποῦν οἱ ὑμνοῦντες τήν προσφορά τῆς Ρωσσίας στήν ἔκβασιν τοῦ 2ου Παγκοσμίου πολέμου, ἀπολησμονοῦντες τήν μάμμη τῆς γενέσεώς του), αὐτό τό μυστικό πρωτόκολλο, δημοσιεύθηκε στίς 25 Αὐγούστου 1940, ταυτοχρόνως στή Μόσχα καί τό Βερολῖνο. Ἔτσι ὁ κόσμος ἐπληροφορεῖτο ἄναυδος τήν κυνική συμφωνία μέ ἀντάλλαγμα τόν πόλεμο.Στήν σφαίρα ἐπιρροῆς τῆς Μόσχας προσαρτῶντο ἡ Φινλανδία, ἡ Ἐσθονία, ἡ Λατβία, ἡ Βεσσαραβία καί περίπου τό 1/4 τῆς Πολωνίας Ὁ Χίτλερ εἶχε τήν ἄδεια τῆς κομμουνιστικῆς Ρωσσίας γιά νά ξεκινήση τόν πόλεμό του.*

Τά γεγονότα πού ἀκολούθησαν ἀποτελοῦν ἀδιάψευστη ἱστορική πραγματικότητα. Μέ τήν καταλυτική ἐγγύησι τοῦ συμφώνου μή ἐπιθέσεως Γερμανίας-Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ὁ 2ος Παγκόσμιος πόλεμος, οὐσιαστικῶς, «ἐκπωματίζετο» διά χειρῶν τῆς Κομμουνιστικῆς τότε Μόσχας καί τοῦ «πατερούλη» Σταλιν. Οὕτως, τήν 1η Σεπτεμβρίου 1939, ὁ Χίτλερ εἰσέβαλε στήν Πολωνία, ἐνῶ ἡ Ἀγγλία καί ἡ Γαλλία μέ τήν σειράν των, στίς 3 Σεπτεμβρίου κήρυτταν τόν πόλεμο κατά τῆς Γερμανίας. Ὅμως οὔτε καί ὁ ὁ Στάλιν, ὁ νέος σύμμαχος τοῦ Χίτλερ, ἔμεινε πολύ περιμένοντας.. Στίς 17 τοῦ ἰδίου μηνός «πιστός» στήν συμφωνία τους, εἰσέβαλε καί αὐτός στήν Πολωνία, γιά νά συμπεριλάβη τήν ζώνη πού τοῦ «ἀνῆκε». Ἐνῶ στή συνέχεια ἀκολούθησαν οἱ Βαλτικές χῶρες, τῶν ὁποίων ἡ ἐπεκτατική προσάρτησις στήν τέως Σοβιετική Ἕνωσι, ὡς καί τῶν ὑπολοίπων χωρῶν τῆς Ἀνατολικῆς καί κεντρικῆς Εὐρώπης, διετηρήθη ἕως τήν αὐτοκατάρρευσι τοῦ κομμουνισμοῦ.

ἄλευρα Ἀμερικανικῆς δωρεάς[24]. Ἡ γιά τήν ἐξ' ἴσου σημαντική ἄν ὄχι μοναδική συνεισφορά τῆς Ἀμερικῆς στήν κατάρρευσι τοῦ ὑπαρκτοῦ σοσιαλισμοῦ καί τήν ἐξ αὐτῆς, ἁλυσιδωτή- ἀντίδρασι, ἀπελευθέρωσι τῶν ὑπόδουλων δορυφόρων τῆς Σοβιετίας, τέως "σοσιαλιστικῶν" χωρῶν, πού τροχηδόν καί παρακλητικῶς ἐπαιτοῦν σήμερα, τήν εἴσοδό τους στά «ἴδια συνδικάτα» ΝΑΤΟ-ΕΟΚ, γιά νά μήν λησμονοῦμε καί τούς ἐγχώριους σοσιαλιστάς μας.

Στήν Ἑλλάδα ὅλοι καί ἄν δέν εἴμεθα, φαίνεται ὅτι εἴμεθα, μέ σιγόντο τά ΜΕΜ, φιλικά διακείμενοι πρός τόν Σαντάμ, τούς ταλιμπᾶν, τόν Μπίν Λάντεν καί ἐν γένει κάθε δικατορίσκο, τρομοκράτη ἰσλαμιστή, ἀρκεῖ νά ἔχει δηλώση ἀντί-ἀμερικανός ἤ ὀλίγον σοσιαλ-κομμουνιστής. Αὐτομάτως τά ἐγκλήματα τοῦ αἴρονται ὡς οὐδέποτε διαπραχθέντα. Ἤ ἀνεξαρτήτως τῶν χιλιάδων θυμάτων τους, πού αὐτά ἐκλαμβάνονται τόσον ἥσσονος σημασίας γιά τούς ὑψηλούς σκοπούς τους, γιά μᾶς ἐδῶ στό ἑλλαδισταν εἶναι τιμή νά συμπαραταχθοῦμε μαζί του. Κάποτε «εἴμεθα» καί φίλοι μέ τόν Καντάφι. Ἐπειδή ὅμως αὐτός ὡριμάζοντας ἄλλαξε τροπάρι καί ἔγινε ἠπιότερος πρός τούς Ἀμερικανούς, τόν ἀπολησμονήσαμε. Ἔτσι ὁ Φίντελ Κάστρο ἀποκαλεῖται ἀπό τά Μέσα Ἐνημερώσεως ἡγέτης τῆς Κούβας. Ἐνῶ βεβαίως εἶναι, ὑπῆρξε ἕνας στυγνός δικτάτωρ. Τήν ἴδια στιγμή ἐκλεγμένοι πολιτικοί, παρουσιάζονται ὡς ἀρνητές τῆς Δημοκρατίας «στολίζονται» μέ τόν ἀγγυλωτό σταυρό καί διαπομπεύονται, διότι δέν εἶναι φίλα προκείμενοι, δηλαδή ἀσκοῦν κριτική, στά ἐντόπια καί μή μαρξιστο-κομμουνιστικά κόμματα.

---

[24] *Τόν Ἰούνιον τοῦ 1947, ὁ ὑπουργός τῶν ἐξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α στρατηγός Τζώρζ Μάρσαλλ ἐκάλεσε ὅλες ἀνεξαιρέτως τίς εὐρωπαϊκές κυβερνήσεις νά ἐκπονήσουν σχέδια διά τήν ἀντιμετώπισιν τῆς οἰκονομικῆς ἐξαθλιώσεως στήν ὁποίαν εἶχαν περιπέσει συνεπεία τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου καί προσέφερε τήν βοήθεια τῶν Η.Π.Α, ὡς συνέχεια καί συνέπεια τοῦ ἐξαγγελθέντος ὑπό τοῦ Προέδρου τῶν ΗΠΑ τόν Μάρτιον τοῦ 1947 δόγματος Τρούμαν. Ὁ Χάρρυ Τρούμαν, διεκήρυξε τήν ἀπόφασιν τῶν ΗΠΑ, νά «βοηθήσουν τούς ἐλευθέρους λαούς τούς ἀνθισταμένους κατά πάσης ἀποπείρας ὑποδουλόσεως τῶν ὑπό ἐνόπλων μειονοψηφιῶν ἤ δι' ἐξωτερικῆς πιέσεως» Ἡ Σοβιετική Ἕνωσις ἀπέρριψε τήν προσφορά καί ἀπηγόρευσε στούς κατεκτημένους δορυφόρους της νά τήν ἀποδεχθοῦν.Οἱ δεκαέξι (16) χῶρες τῆς Εὐρώπης οἱ ὁποῖες ἀπεδέχθησαν τήν βοήθεια καί συμμετείχαν στό «Πρόγραμμα Εὐρωπαϊκής Ἀνορθώσεως» (ἀγγλ. E.R.P), δημιούργησαν τόν Ὀργανισμόν Εὐρωπαϊκής Οἰκονομικῆς Συνεργασίας, ὁ ὁποῖος τό 1961 ἀντεκατεστάθη ὑπό τοῦ γνωστοῦ μας ΟΟΣΑ (Ὀργανισμοῦ Οἰκονομικῆς Συνεργασίας καί Ἀναπτύξεως)*

Παρουσιάζονται ὡς ἀρνητές τῆς Δημοκρατίας, τήν ὁποίαν πάντοτε κατά τά ΜΕΜ, ὑπηρετοῦν, μόνο οἱ προδευτικοί. Οἱ φίλιοι πρός τά ἑκάστοτε μαρξιστο-κομμουνιστικά κόμματα. Ἐκεῖ γάρ ἡ πρόοδος ἐκεῖ καί ἡ τύφλα.

Στήν Ἑλλάδα, ρατσισμός εἶναι νά θεωρεῖται ὅτι, οἱ ἐξ' Ἀλβανίας μετανάστες, πού κατέκλυσαν, χρήσιμοι καί μή, χωρίς στοιχειώδη προγραμματισμό ἀνεξέλεγκτα καί παράνομα, στήν Ἑλλάδα, εἶναι ἀνεπιθύμητοι τουλάχιστον ἄν ὄχι ἐπιζήμιοι στήν οἰκονομία τῆς χώρας. Ἐφ'ὅσον πέραν τῶν ἄλλων πού ἀφαιροῦν (ἀπό τίς τσέπες μας καί τά σπίτια μας), ἀφαιροῦν καί εἰσόδημα ἀπό τό κυκλοφοροῦν πού τό στέλνουν στήν Ἀλβανία. Ἤ νά διαπιστώνεται ὅτι οὐκ ὀλίγοι ἐξ' αὐτῶν εἶναι ἀπροσάρμοστοι καί ἐπικίνδυνοι καί ὅτι πολλοί περισσότεροι εἶναι φανατικοί ρατσιστές[25] ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, πού τούς φιλοξενεῖ, τούς νοσηλεύει, μαθαίνει γράμματα στά παιδιά τους καί τούς συντηρεῖ, εἰσπράττοντας τό μῖσος τους. Ἐνῶ ἐκεῖνοι παραμένουν «εἰρηνικά» κρίσιμη μάζα γιά κάθε ἀντίδραση» ὅταν συντρέξουν κατάλληλες συνθῆκες ἔστω καί ἀπό ἕνα ποδοσφαιρικό ἀγώνα. Οἱ ληστεῖες, οἱ βιασμοί, οἱ δολοφονίες, τό ἐμπόριο ναρκωτικῶν, ἡ πορνεία, μέ τήν εὐρεία συμμετοχή τῆς μαφίας τους, περνοῦν στά ψιλά καί πνίγονται. Ἀντιθέτως τό πρόβλημα φαίνεται ὅτι εἶναι, οἱ «κακοί», ὅσοι εἴμαστε, ἐκ τῶν Ἑλλήνων, πού καθημερινῶς βιώνουμε στίς συναλλαγές μας ὅτι εἶναι πρακτικῶς ἀδύνατη ἡ ἐνσωμάτωσις στην λεγόμενη πολύ-πολιτισμική κοινωνία μας τέτοιου εἴδους ἀλλοεθνοῦς κοινότητος-κοινωνικῆς ὁμάδος διακείμενης ἐχθρικῶς κατά τῆς Ἑλλάδος. Ὅταν στήν πλειονότητά τους, σχηματίσαμε ὄχι ἀδίκως τήν ἐντύπωσι, ὅτι πρόκειται περισσότερο περί κακοποιῶν παρά μεταναστῶν. Ὅταν πέραν τούτου (δηλαδή ὅτι δέν εἶναι ἀκαδημαϊκοί οἱ Ἀλβανοί μετανάστες στήν Ἑλλάδα), ἀποδεδειγμένως ἡ χώρα μας μαστίζεται ἀπό πρωτοφανῆ ἀνεργία. Ὅταν ἐνῶ δέν ὑπάρχουν θέσεις ἐργασίας γιά τούς ἡμεδαπούς, ἡ Ἑλλάδα πρέπει νά ἀπορροφήση τόσους λαθρομετανάστες πού μπαινοβγαίνουν ἀνεξέλεκτα στή χώρα μας.

Ρατσισμός ἐπίσης γιά τούς «προοδευτικούς» διαμορφωτές τῆς

---

[25] *Εἶναι περίεργο ἀλλά κανείς δημοσιογράφος δέν τό πρόσεξε. Γιατί ἐνῶ ὅλες οἱ πρεσβεῖες στήν Ἀθήνα ἀναρτοῦν τήν σημαία τους σέ προβλεπόμενο ἱστό στόν ἐξώστη, μόνο ἡ Ἀλβανική ἔχει ὑψώσει τήν σημαία τῆς πανύψηλα πάνω ἀπό τήν ταράτσα ἐξοφθάλμως προκλητικά, ἀνεξαρτήτως τοῦ φαιδροῦ τῶν βλέψεων πού ἔχει αὐτή ἡ χώρα εἰς βάρος μας.*

κοινῆς γνώμης θεωρεῖται ἡ φυσική ἀντίδρασι (τό ἀξιοθαύμαστό τοῦ γονιδίου καί ἡ εἴδησις ἔγκειται μᾶλλον στό πῶς τοῦτο συμβαίνει ἀκόμα) τῆς κοινωνίας μαθητῶν καί γονέων νά μή ἀποδέχονται ἀδιαμαρτύρητα σημαιοφόρο μή Ἕλληνα, ἔστω καί Ἀλβανό, ἐνῶ τήν ἴδια στιγμή τά ἴδια αὐτά «προδευτικά καί δημοκρατικά» ΜΕΜ τηροῦν σιγήν ἰχθύος καί ποιοῦν τήν νήσσαν γιά τίς διώξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου στήν Β. Ἤπειρο, σημερινή Ἀλβανία, ὅπου οἱ μικροί Ἕλληνες Βορειοηπειρῶτες παρεμποδίζονται νά μάθουν Ἑλληνικά, ἡ κυβέρνηση τῆς Ἀλβανίας δέν ἐκδίδει τά βιβλία πού ἔχει συμφωνηθεῖ νά διδάσκονται ὡς ἀπαραίτητα γιά τήν μάθηση τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας, καί οἱ περιουσίες τῶν Ἑλλήνων μέ ἀστήριχτες δικαιολογίες καί αὐθαίρετες κρατικές παρεμβάσεις καταπατῶνται ἤ οἱ ἐκκλησίες τούς γκρεμίζονται ὡς αὐθαίρετα κτίσματα. Αὐτά γιά τούς ἐπιλεκτικά εὐαίσθητους δημοσιογραφικούς καλάμους καί λαλίστατους κρατοῦντας τῶν μικροφώνων τῶν ραδιοτηλεοπτικῶν μέσων εἶναι ἀσήμαντα ἕως ἄγνωστα. Διότι, κατά τά ΜΕΜ, ἡ καταπίεσι τῶν Ἑλλήνων ἀδελφῶν μας ἀπό τό ἀνελεύθερο γειτονικό καθεστώς ἀλλά καί ἡ καταπάτησις τῶν δικαιωμάτων των, ὡς πολιτῶν στήν Ἀλβανία, ἔχει καταστῆ, ἄρα θεωρεῖται πλέον, φυσικό γεγονός ἀποσιωπούμενο. Συνεπῶς δέν ἀποτελεῖ εἴδησι πού ἐπιβάλλεται νά τυγχάνη τῆς ἀναλόγου δημοσιότητος, μέ τίς ἑκάστοτε μικροταλαιπωρίες τῶν Ἀλβανῶν μεταναστῶν στήν χώρα μας. Πού διογκώνονται ἀπό τά μυωπικῶς μεροληπτικά ΜΕΜ. Ἀλλά οὔτε εἴδησι ἀποτελοῦν οἱ χαριστικές εὐεργεσίες πού τό Ἑλληνικό Κράτος ἀλλά καί ἡ πολιτισμένη κοινωνία τῶν Ἑλλήνων ἀφειδῶς τούς παρέχει, ὥστε να ἐπισημανθοῦν ἀπό τά Μέσα Ἐνημερώσεως. Τό πρόβλημα τῶν ΜΕΜ εἶναι, μή τυχόν καί ὁ Ἕλληνας ἀποκτήση Ἐθνική Ὑπερηφάνεια, ζητώντας τό αὐτονόητο, νά φέρει ὁ ἴδιος τήν σημαία του στις Ἐθνικές Ἑορτές.

Στήν Ἑλλάδα ρατσισμός ἐπίσης εἶναι, ἡ θεώρησι ὅτι ἡ ὁμοφυλοφυλία εἶναι βιασμός τῆς φύσεως καί ἀρρωστημένη κατάστασις, πού ὁ παθών, πέραν τῶν οἱονδήποτε ἱκανοτήτων του σέ ὅποιο τομέα ἐπαγγελματικῆς δράσεως, εἶναι ἀξιολύπητος καί χρήζει μᾶλλον θεραπείας καί ἀναλογῆς συμπεριφορᾶς. Ἄν ἴσως ἡ κατάστασίς του δέν εἶναι ἀνίατος. Τά ΜΕΜ θεωροῦν, ὅτι παρά τῆς διαφημίσεως πού πλουσιοπάροχα προβάλλουν στήν ὁμοφυλοφιλία, οἱ Ἕλληνες φαίνεται ὅτι παραμένουν «ρατσιστές». Διότι συνήθως δέν ὑπάρχει οὔτε πρωινή οὔτε ἀπογευματινή ἐκπομπή πού νά μήν διαθέτει καί ἕνα τέτοιον περήφανον χαριτωμένον πού ντέ καί καλά θέλει νά μᾶς πείση, ὅτι ἔχει χάσει τουλάχιστον

τήν τσίπα του. (θά ἔλεγαν οἱ χωρικοί μας). Ἐμεῖς ὅμως ὅλοι μας πρέπει νά δεχθοῦμε ἀδιαμαρτύρητα τό ἀφύσικο καί ἀνώμαλό του κιναιδισμού[26] καί σοδομισμοῦ σάν ἐπακόλουθο φυσικῆς ἐπιλογῆς. Καί ὄχι μόνον. Αὐτό δέν εἶναι ἀρκετό. Νά μήν τολμήσουμε νά διανοηθοῦμε πῶς πιθανῶς νά εἶναι ἄρρωστη κατάστασι ἡ ὁμοφυλοφιλία. Ὄχι, κατηγορηματικῶς ὄχι. Καί αὐτή εἶναι ἐξ' ἴσου φυσιολογικό φαινόμενο, (ἀφοῦ, ὅπως μας λένε τά ΜΕΜ, παρουσιάζεται καί στά ζῶα; Πῶς θά μποροῦσε νά ἦταν ἀλλιῶς;) Δηλαδή ὅλα εἶναι σωστά, οἰκολογικά, φυσιολατρικά καί ὡραῖα, πλήν τοῦ νά ἔχουμε διαφορετική ἄποψι, ἀπό αὐτή πού μας διαφημίζουν ὡς γενικῶς παραδεκτή. Ἐνῶ τήν ἐκ φύσεως δεδομένη, ἕ αὐτή ἀπορρίπτεται ἀσυζητητί.

Στήν Ἑλλάδα, ὁ μικρός καί συρρικνούμενος ἐπιχειρηματικός κόσμος, ὅσος ἐπεβίωσε μέ τά χίλια ζόρια μετά τήν λαίλαπα τῆς πράσινης ἐπιδρομῆς τῶν τρωκτικῶν τοῦ κινήματος τῶν σοσιαλιστών[27] (πού ἀκολούθησε πλέον ὀρθόδοξα τήν σοσιαλμανή πολιτεία τοῦ Καραμανλῆ θείου του ἱδρυτοῦ τῆς δυναστείας[28]) καί ἐξακολουθεῖ νά τρέφει ἀρκετές χιλιάδες Ἑλλήνων, τελεῖ ὑπό ἀπηνῆ διωγμόν. Μολονότι οἱ θέσεις ἐρ-

---

[26] *Οἱ παθητικοί ὁμοφυλόφιλοι ἀποκαλοῦντο ἀπό τούς ἀρχαίους προγόνους μας «κίναιδοι» Δηλαδή αὐτοί πού «κινοῦν τήν αἰδῶ» Σήμερα τά πράγματα εἶναι τελείως διαφορετικά. Θά πρέπει σε λίγο νά «κινοῦμε τήν αἰδῶ», ἄν δέν εἴμεθα ὁμοφυλόφιλοι.*

[27] *Τό ΠΑΣΟΚ διέλυσε τρεῖς διεθνοῦς κύρους βιομηχανίες.Τσιμέντα Ἡρακλῆς Α.Ε (περιῆλθε σέ γαλικό ὅμιλο), Ναυπηγεῖα Σκαραμαγκά Α.Ε, Ἑλληνική Χαρτοποιία Α.Ε. Ἐνῶ λόγῳ γραφειοκρατίας καί κρατικοδίαιτου συνδικαλισμοῦ ἀπεσύρθησαν ἀπό τήν Ἑλλάδα πλεῖσται ξέναι βιομηχανικές ἐπιχειρήσεις, Χρυσωρυχεῖα Χαλκιδικής Α.Ε, Ἑταιρεία Πλεκτῶν Βορείου Ἑλλάδος Α.Ε Pirelli (Ἡ λεηλασία τῆς Ἑλλάδος ἄρθρο τοῦ Ἀναστ. Ζολώτα στήν ΕΣΤΙΑ 25/5/2005)*

Ἐπίσης διελύθη ὁ ὅμιλος Σκαλιστήρη, ἡ Πειραϊκή Πατραϊκή καί ἐπεβλήθη τό περίφημο πρόστιμο τῶν 9 δίς στήν Χαλυβδουργική,

[28] *Ο Κ.Καραμανλής θεῖος κρατικοποίησε ἐκδικητικῶς τήν Ὀλυμπιακή, τά Διυλιστήρια, τίς ἐπιχειρήσεις Ἀνδρεάδη δι' ἀναγκαστικῆς αὐξήσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου μέ ταυτόχρονη ἀπαγόρευση διά Νόμου στούς παλαιούς μετόχους νά μετάσχουν στήν αὔξησι. Κατέστρεψε τίς ἐθνικές καί μεγάλες Ἑλληνικές ἐπιχειρήσεις ΙΖΟΛΑ (ὡς καί τίς μικρότερες ἐξαρτώμενες ἀπό αὐτήν) καθώς καί τήν Ἀθηναϊκή Χαρτοποιία. Ἡ Ἀθηναϊκή χαρτοποιία μέ ἰδιόκτητες ἐγκαταστάσεις καί δάσος πού ἐξασφάλιζε τήν πλήρη ἐπάρκεια τοῦ Ἑλλαδικοῦ χώρου σέ χαρτομάζα (Ν.Α.Καλογερόπουλος, «Ποίοι ἐδολοφόνησαν τήν Ἑλλάδα», Ἐκδόσεις πολιτικά θέματα. Σελίς 87.)*

γασίας στό καρκινικά ὑπέρ-διογκωμένο Δημόσιο[29] ἔχουν ὑπερκαλυφθεῖ καί συνεπῶς ἡ μόνη λύσι εἶναι ἡ ἀνάπτυξι τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέα, στήν Ἑλλάδα κάνουμε ὅτι μποροῦμε γιά νά τόν διαλύσουμε πλήρως. Τό εὐαγγέλιο τῶν ΜΕΜ στή συγκεκριμένη περίπτωσι, ἔχει συνεισφέρει πολλῶς καί συντηρεῖ τήν εἰκόνα τοῦ ἐκμεταλλευτῆ ἐπιχειρηματία πού ἀδικεῖ τούς ἐργαζομένους, δέν πληρώνει τίς ἀσφαλιστικές εἰσφορές, ἐξαπατᾶ τήν ἐφορία καί καταληστεύει τό κράτος. Ἀντιθέτως στήν περίπτωσι τοῦ Δημοσίου τομέως τά ΜΕΜ συνηγοροῦν γιά τήν διατήρησι τῆς μονιμότητος τῶν βασανιστῶν μας δημοσίων ὑπαλλήλων καλοθρεμμένων κομματικῶν ἐγκαθέκτων ἤ θέσεων ἐργασίας πού ἐξυπηρετοῦν μόνο αὐτούς πού τίς ἔχουν καί βεβαίως ἀρνοῦνται συκοφαντοῦν ἐκχυδαϊζουν κάθε προσπάθεια ἰδιωτικοποιήσεως τοῦ ἀπέραντου κρατικισμοῦ στίς ΔΕΚΟ τήν Ο.Α καί ὅπου ἀλλοῦ ἡ κοινή λογική, τό δίκαιο καί ἡ ταλαιπωρία τῶν πολιτῶν ἀπαιτοῦν.

Στήν Ἑλλάδα τῶν ΜΕΜ, τά συνδικάτα ἔχουν τό δικαίωμα κυριολεκτικῶς γιά ψύλλου πήδημα νά ἐξαγγέλλουν ἀπεργία καί ὅλοι νά συμμετέχουν ὑποχρεωτικῶς. Δηλαδή εἴτε συμφωνοῦν εἴτε διαφωνοῦν οἱ ἐργαζόμενοι γιά τίς καθαρά κομματικές ἀποφάσεις γιά ἀπεργία, τῶν συνδικαλιστῶν (κομματικῶν ὑπαλλήλων διαφόρων φατριῶν καί σοσιαλ-μαρξιστικῶν ἀποχρώσεων) τῶν κομμάτων (οἰκογενειακῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν) ὅλοι εἶναι ὑποχρεωμένοι διά τῆς βίας νά ἀπόσχουν τῆς ἐργασίας των. Αὐτό σημαίνει «δημοκρατία» στήν Ἑλλάδα. Ἡ βιαῖα παρεμπόδισις τῆς ἐξασκήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐργασίας, ὁ διά τῆς βίας ἀποκλεισμός τῶν ἐργασιακῶν χώρων ἀπό τούς στρατευμένους ἀπεργούς, ἡ ὑποχρεωτική ἐξαναγκαστικως συμμετοχή στήν ἑκάστοτε κομματική ἀπεργία, πού ἐξαγγέλλεται ἀπό τούς μονίμους ὑπαλλήλους τῶν κομμάτων συνδικαλιστές τοῦ Δημοσίου τομέως, ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου μόνο γιά νά αὐτοεπιβεβαιωθοῦν στό κομματικῶς γίγνεσθαι καί να ταλαιπωρήσουν τόν ἰδιωτικό τομέα πού συντηρεῖ τό τεράστιο κομματικό κράτος. Ἕνα κράτος ὑδροκέφαλο καί ἀπρόσωπο. Ἀνεύθυνο καί ἀπάνθρωπο, καταβόθρα καί τῆς τελευταίας ἰκμάδος τοῦ φορολογουμένου ἰδιώτη, πού προσπαθεῖ στό τελευταῖο κομμουνιστικό κράτος- ὀπε-

[29] *Ἡ Ἑλλάδα μέ πληθυσμό περίπου 11.000.000, διαθέτει 1.000.000 δημοσίους ὑπαλλήλους, δηλαδή εἶναι τριτοκοσμική. Ἐνῶ ἡ Γαλλία καί ἡ Ἀγγλία μέ πληθυσμό 60.000.000 περίπου ἡ κάθε μία, ἀπασχολοῦν 500.000 μόνο. Ἡ Ὀλλανδία καί τό Βέλγιο μέ πληθυσμό ἀντιστοίχως 16.000.000 καί 12.000.000 ἔχουν κοινοβούλια μέ 150 βουλευτές*

ρέτα, τῆς Εὐρώπης, νά ἐπιβιώση. Τά ΜΕΜ διαφημίζουν καί παρουσιάζουν τίς κομματικές αὐτές ἀπεργίες τῶν ὀλίγων ἑκατοντάδων ὑπαλλήλων τῶν κομμάτων, ὡς σύννομες διεκδικήσεις καί ἀγώνα τῶν ἐργαζομένων πού περιφρουροῦν τά κεκτημένα δικαιώματα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καί ἀλλοίμονο στούς διαφωνοῦντας. Δεν ὑπάρχει ἄλλη ἄποψι. Τήν ἴδια ὥρα κλείνουν τά μάτια καί βουλώνουν τά αὐτιά τους στήν ταλαιπωρία πού ὑφίσταται ὁ ἰδιωτικός τομέας, πού δέν ἀπεργεῖ ἀλλά ἐνῶ συντηρεῖ μέ τήν ἐργασία του, τούς βασανιστές του, ὑφίσταται μία ἄνευ προηγουμένου ταλαιπωρία γιά νά μεταβῆ στή ἐργασία του, χωρίς τραῖνα, χωρίς λεωφορεῖα καί μέ δρόμους κλεισμένους ἀπό τούς λίγους αὐτούς καφενόβιους συνδικαλιστές τῆς μάσας καί τῆς ξάπλας τῆς ὀκνηρίας καί τῆς ἀμπελοφιλοσοφίας στήν ἀσφάλεια τῆς μονιμότητος πού ἔχουν ἐπιτύχει πάντοτε ἐν ὀνόματι τῆς Δημοκρατίας, πού ἔγινε γιά νά τούς πληρώνει ἀργομισθίες τους.

Στήν Ἑλλάδα τήν Ἱστορία τήν γράφουν εἴτε ἀπό ραδιοφώνου εἴτε ἀπό τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων τά Μέσα Ἐνημερώσεως Ἀπόψεων. Ἡ μεγαλύτερη σύγχρονη Ἐθνική ἑορτή τῶν Νεοελλήνων, ἴσως περισσότερο καί ἀπό τήν ἑορτή τῶν ἐρωτευμένων τοῦ Ἁγίου Βαλεντίνου, εἶναι ἡ «γιορτή τοῦ Πολυτεχνείου». Φιλότιμα τά ΜΕΜ, ἀλλά καί οἱ πολιτικοί μας, συντηροῦν τόν μύθο, μέ ἐργώδη προσπάθεια πού ξεκινᾶ ἀπό τίς αἴθουσες τῶν βρεφονηπιακῶν σταθμῶν καί νηπιαγωγείων, ὅτι τό πολυτεχνεῖο, ἔλεος, ἔφερε τήν Δημοκρατία καί ὄχι τήν χούντα τοῦ Ἰωαννίδη. Συστηματικῶς ἀποκρύπτοντες καί φοβούμενοι νά ὁμολογήσουν, τήν ἀλήθεια, ὅπως ἀπεκαλύφθη ἀπό συγκεκριμένες δικαστικές ἀποφάσεις περί ἀνυπάρκτων φοιτητῶν-νεκρῶν στό χῶρο τοῦ πολυτεχνείου. Ἤ τῆς, δῆθεν, πτώσεως τοῦ καθεστῶτος τῶν συνταγματαρχῶν συνεπεία τῆς λειτουργίας τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ μέ ἐκφωνήτρια τήν πάλαι ποτέ κομουνίστρια καί προσφάτως μεταλλαχθεῖσα σέ σοσιαλίστρια, Δαμανάκη. Ἠθελημένα ἀποσιωποῦν ὅτι ἡ χώρα εἶχε τότε πολιτική κυβέρνησι μέ ὑπηρεσιακό πρωθυπουργό τόν πολιτικό Σπύρο Μαρκεζίνη πού θά ὁδηγοῦσε τήν χώρα σέ ἐκλογές- ἀπομάκρυνσι τῶν στρατιωτικῶν καί ὅτι οὐσιαστικῶς ἡ φοιτητική ἐξέγερσι χρησιμοποιήθηκε, ὅπως ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, γιά τήν μεθοδευμένη πτῶσι τοῦ Παπαδόπουλου καί ἀνώμαλη διακοπή τοῦ ἐγχειρήματος ἐπιστροφῆς στήν Δημοκρατία. Ἔτσι τό πολυτεχνεῖο στήν πραγματικότητα ἔγινε ἡ γέφυρα τῆς ἀνόδου τῆς ἀπρόσωπης χούντας τοῦ Ἰωαννίδη. Ἐνῶ ἡ παλιννόστησι τῆς δημοκρατίας, καί ἡ ἀποκατάστασι τῶν πολιτικῶν οἰκο-

γενειῶν Καραμανλῆ θείου –Παπανδρέου πατρός, ἔγινε ἀναλώσει τῆς Κύπρου, μετά ἀπό ὀκτώ ὁλόκληρους μῆνες ἀπό τήν λεγομένη ἐξέγερσι τοῦ Πολυτεχνείου.

Οὔτε βεβαίως κατά τούς «ἱστορικούς» τῶν ΜΕΜ, ἐλέχθη τό ἱστορικό ὄχι τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, ἀπό τόν κυβερνήτη Ἰωάννη Μεταξά τά ξημερώματα στίς 3 ἡ ὥρα, δηλαδή δυό ὧρες πρίν τήν εἰσβολή τῶν Ἰταλικῶν στρατευμάτων στήν Ἤπειρο. Γιά τούς στρατευμένους ἐκφωνητές τῆς παραπληροφορήσεως καί συνειδητούς παρά-μορφωτές τῆς κοινῆς γνώμης, τό ὄχι τό εἶπε ὁ Ἑλληνικός Λαός, πού εἶναι κοινῶς ἀποδεκτό, ὅτι ἤ ἐκοιμᾶτο δικαίως ἤ διασκέδαζε ἐν εὐθυμίᾳ, ἐκείνη τήν μεγαλειώδη στιγμή τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας πού ὁ ἰταλός Πρέσβυς Γράτσι[30] ξυπνοῦσε τόν Μεταξά γιά νά λάβη τήν Ἱστορική ἀπάντησι. *«Ὥστε ἔχουμε πόλεμο»*

Στή σημερινή Ἑλλάδα, τόν 21ου αἰώνα τῆς παγκοσμιοποιήσεως καί τῆς πληροφορικῆς, τοῦ διαδικτύου καί τῆς γνώσεως, ὁ Ἐθνικός διάλογος γιά τήν παιδεία στραγγαλίζεται καί συντηρεῖται ἡ ἀμάθεια. Ἡ σοσιαλιστική ἰσότητα στήν ἐξαθλίωσι, ἡ δημοκρατία τῆς ἥσσονος προσπαθείας, ὁ στρουθοκαμηλισμός καί ἡ ἀπάρνησι τῆς προόδου καί τῆς ἁμίλλης. Τά ΜΕΜ ἔχουν πάντα τήν μία καί σωστή ἄποψι καί σ' αὐτό τό σημαντικό θέμα, πού προσπαθοῦν νά πείσουν ὅλους μας ὅτι ντέ καί

---

[30] *Em.Grazzi, "Principo della fine" σελίς 241-245. Ἀφηγεῖται ὁ ἴδιος ὁ Γκράτσι, Ἰταλός Πρέσβυς στήν Ἑλλάδα τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1940.*

«....Τήν ὁρισμένη ὥρα, εἰς τάς τρεῖς παρά δέκα, εὑρισκόμεθα ἔξω ἀπό τήν εἴσοδο τῆς μικρῆς ἐπαύλεως, εἰς τήν ὁποίαν διέμενε ὁ Μεταξάς... Περιμέναμε καί οἱ τρεῖς μας (ὁ Πρέσβυς, ὁ διερμηνέας, καί ὁ σκοπός) λίγα λεπτά τῆς ὥρας μέ τήν καρδιά σφιγμένη εἰς τήν σκέψι ὅτι τό καθῆκον μας καθίστα συνενόχους μιᾶς τοιαύτης ἀτιμίας... Μόλις ἐκαθήσαμε τοῦ εἶπον ὅτι ἡ κυβέρνησίς μου μέ εἶχε ἐπιφορτίσει νά τοῦ δώσω μία ἐπείγουσα ἀνακοίνωσι, καί χωρίς νά προσθέσω τίποτα ἄλλο τοῦ ἔδωσα τό ἔγγραφο... Ὁ Ἕλλην Πρωθυπουργός, ὅταν τελείωσε τήν ἀνάγνωσι μέ προσέβλεψε καί μέ φωνή συγκινημένη ἀλλά σταθερή μου εἶπε. ''Ὥστε ἔχομεν πόλεμο;... Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ διακοίνωσι αὐτή ἀποτελεῖ κήρυξι πολέμου τῆς Ἰταλίας κατά τῆς Ἑλλάδος''. Ὄχι ἐξοχώτατε εἶναι τελεσίγραφο.Εἶναι ἰσοδύνομα πρός κήρυξι πολέμου. Ἀλλά ΄θά παράσχητε τίς εὐκολίες πού ζητεῖ ἡ κυβέρνησή μου. '' Ὄχι'' Ἀπάντησε ὁ Ἕλλην Πρωθυπουργός... Ἔπειτα ἐγειρόμενος καί ὑποδεικνύων ὅτι ἡ συνομιλία εἶχε τελειώσει, προσέθεσε. ''Πολύ καλά, λοιπόν ἔχομεν πόλεμον.'' Ὑπεκλίθην μέ βαθύτατο σεβασμό πρό τοῦ ὑπερηφάνου γέροντος, ὁ ὁποῖος δέν ἐδίστασε οὐδ΄ἐπί στιγμή νά ἐκλέξει διά τήν πατρίδα του τήν ὁδό θυσία,ς ἀντί τῆς ἀτιμώσεως καί ἀποχώρησα.»

καλά εἶναι καί δική μας. Τορπιλίζουν κάθε προσπάθεια γιά συζήτησι περί ἐλεύθερης ἰδιωτικῆς παιδείας καί λειτουργίας ξένων πανεπιστημίων στήν Ἑλλάδα, τήν ἴδια στιγμή πού χιλιάδες Ἕλληνες Φοιτητές σπουδάζουν σέ ξένα πανεπιστήμια τοῦ Ἐξωτερικοῦ καί ἡ χώρα μας βρίσκεται στήν τελευταία θέσι τῆς οὐρᾶς τῆς γνώσεως. Τά Μέσα Ἐνημερώσεως συμπράττουν μέ τούς πολιτικούς πατρῶνες τους ἀλλά καί μέ τό καθηγητικό κατεστημένο τῆς σημερινῆς ἀ-παιδείας καί ἀ-γνωσίας καί ὑπερασπίζονται μετά πάθους τήν δημόσια ἐκπαίδευσι στήν Ἑλλάδα, φοβούμενοι τό ξεστράβωμα τῶν νεοελλήνων ἀπό τήν παλιομοδίτικη τσίμπλα τοῦ σοσιαλι-μαρξισμοῦ καί τήν πρόοδο πού σημαίνει ἡ ἀπόκτησι οὐσιαστικῆς ἀδογμάτιστης παιδείας, προυπόθεσις ἀναπτύξεως τῆς ἐλευθερίας καί τῆς Δημοκρατίας, πού ἀλοίμονο δέν ἔχουμε.

Στήν Ἑλλάδα ἡ Ἀστυνομία φταίει πάντοτε.Ὄχι γιά ὅ,τι πράττει ἤ δέν πράττει. Ἀλλά ἁπλῶς γιατί ὑπάρχει. Ἄν συλλάβει, ἔχει συλλάβει ἀθώους διαδηλωτές, πού τά ΜΕΜ μέ «ἀντικειμενικά» ρεπορτάζ, σπεύδουν νά πείσουν τήν κοινή γνώμη ὅτι τό ἀστυνομικό κράτος κακῶς συνέλαβε. Ἄν πάλι δέν συλλάβουν οἱ ἀστυνομικοί, πάλι οἱ αὐτοί φταῖνε πού εἶναι ἀνίκανοι νά κάνουν τή δουλειά τους. Ἐνῶ οἱ εἰκόνες πού βλέπουμε ἀδιάψευστες, ἠχηρές προκαλοῦν τήν λογική. Ἄν ἡ ὅρασις μεταφέρει σέ ὅλους μας τήν ἴδια στιγμιαία ὄψι τῆς πραγματικότητος. Τά μακριά ξύλινα (νά γιατί ὄχι πλαστικά!) κοντάρια τῶν ἐρυθρῶν σημαιῶν, τῆς μειοψηφίας τῶν στρατευμένων φοιτητῶν στήν ὑπηρεσία τῆς αὐτῆς μεγαλειότητος τοῦ ΚΚΕ, ἔχουν μετατραπεῖ σέ σάρισσες μέ τίς ὁποῖες, οἱ «φιλειρηνικοί» αὐτοί διαδηλωτές, κτυποῦν τούς ἀστυνομικούς. Ἄλλοι ἐξ' ἴσου «εὐγενεῖς» νέοι συγγενῶν ἰδεολογικῶν προβληματισμῶν, ζωσμένοι μέ σακίδια «ἐξοπλισμοῦ» γιά διαδήλωσι, (δέν γνωρίζω ἄν τά διαθέτει καί ἡ ΠΟΣΔΕΠ, πού συμπαρίσταται στό «ἀγῶνα») ἐκτοξεύουν διαβαθμισμένες πέτρες, ὁρατές κι' αὐτές, ἄν ὅλοι βλέπουμε, ἐννοοῦμε καί λέγουμε, τά σῦκα, σῦκα καί τήν σκάφη, σκάφη. Ἀλλοῦ, ἕνα αὐτοκίνητο στίς φλόγες. Παραπέρα ἄλλα, παραδομένα στήν ἴδια τύχη. Οἱ ἀστυνομικοί ἐνῶ εἰσπράττουν αὐτή τήν συμπεριφορά, εἶναι "ὑποχρεωμένοι" κατά τά ΜΕΜ, νά ἀνταποδώσουν μέ γλαδιόλες καί γαρδένιες ἤ γιασεμιά ἐνῶ τά βιολιά τοῦ Δήμου, θά παίζουν, ὅπως οἱ ἡρωικοί μουσικοί στό κατάστρωμα τοῦ Τιτανικοῦ, λίγο πρίν ἀπό τήν βύθισί του. Καί ἐνῶ αὐτά, συμβαίνουν μέρα μεσημέρι ἐν Ἀθήναις, διατελοῦντα τοίς πάσι γνωστά, τό βράδυ, σέ ὅλα τά δελτία ἀπόψεων, (οἱ εἰδήσεις σέ βάθος χρόνου ἔχουν προσεκτικά-ἐπιλεκτικά ταυτισθεῖ μέ

ὅ,τι θεωρεῖται ἄποψι καί γνώμη τῶν ΜΕΜ) μία «εἴδησις» ἐπικρατεῖ. Ἡ «βία» πού ἐπεδείχθη ἀπό τά ἀστυνομικά ὄργανα στίς καθημερινές κινητοποιήσεις...

Τό ἐπιζητούμενο ἀποτέλεσμα

Ἔτσι ἀφ'ἑνός μέν ἡ κοινωνία, χειραγωγεῖται, καθοδηγεῖται τεχνηέντως μέ τήν διαβεβαίωσι[31] χωρίς ἀπόδειξι, τήν ἐπανάληψι χωρίς διάψευσι καί τήν μετάδοσι χωρίς ἀντίλογό της μιᾶς καί μόνον ἀπόψεως. Τῆς, ἐκ κατασκευῆς, ἀποκαλουμένης «κοινῆς», τῆς μαζικῶς συντεταγμένης συμπεριφορᾶς, πού ὑπαγορεύουν καί καθοδηγοῦν τά ΜΕΜ, ἀνεπιστρεπτί στόν «Μεσαίωνα».

Ἀφ' ἑτέρου δέ ταυτοχρόνως ἡ πολιτική «ἐξουσία» ψοφοδεής, σεβόμενη αὐτήν τήν δῆθεν κοινή γνώμη, σπεύδει νά συμφωνήση ἤ ἀποφεύγει νά ἐναντιωθεῖ στά ΜΕΜ πού σέ κάθε περίπτωσι ἀνεβοκατεβάζουν τήν σημαία τῆς ἀνύπαρκτης κοινῆς γνώμης, πού δῆθεν ἐκφράζουν. Ἔτσι οὐσιαστικῶς ἡ κυβέρνησι δέν κυβερνᾶ. Δέν πλοηγεῖ τό πλοῖο πού παραπαίει ἀκυβέρνητο, ἀλλά ρυμουλκεῖται ἀπό τά ΜΕΜ. Οἱ πολιτικοί, φοβούμενοι μήν τυχόν δυσαρεστήσουν τούς ἐν δυνάμει ψηφοφόρους τους, δέν ἐκφέρουν ἄποψι. Ἁπλῶς ἀκολουθοῦν τήν «κοινή γνώμη» πού ὑποτίθεται ὅτι ἐκφράζουν τά ΜΕΜ. Δηλαδή ὑποκύπτουν σ' ὅ,τι τά ΜΕΜ ὑπαγορεύουν.

Ἔτσι συνεπικουρούμενα ἀπό τούς φανατικούς νοσταλγούς τῶν γκουλάγκ καί τῶν ἀποστεωμένων ἀπόψεων τοῦ σταλινισμοῦ, στά σχολεῖα στά γυμνάσια στά πανεπιστήμια, στά κατ' εὐφημισμό πολιτιστικά κέντρα, πού ὡραιοποιοῦν τό ψέμα, τά Μέσα Ἐνημερώσεως (ΜΕΜ) συνεισφέρουν στό ταξικό μῖσος καί στό συναισθηματικό λαϊκισμό. Ἀντί νά προσφέρουν τήν ἐνημέρωσι, τήν πληροφορία τῆς καινοτομίας καί νά ἀνανεώνουν τήν γνῶσι τῆς σύγχρονου ἐξελίξεως ἐπιδιώκουν, διατηροῦν τόν Ἑλλαδίτη σέ ἐπίπεδο ἀρνήσεως κάθε ἐννοίας προόδου καί ἀναπτύξεως. Οὐσιαστικῶς δολοφονοῦν τήν ἐλεύθερη σκέψι, κατά-

---

[31] *«....Ἡ καθαρή καί ἁπλή διαβεβαίωση ἀπαλλαγμένη ἀπό κάθε συλλογισμό καί κάθε ἀπόδειξη, συνιστᾶ ἕνα σίγουρο μέσο γιά νά εἰδύση μιά ἰδέα μέσα στό πνεῦμα τῶν μαζῶν...Ὁ Ναπολέων ἔλεγε ὅτι δέν ὑπάρχει παρά μόνο μία σοβαρή μορφή ρητορικῆς, ἡ ἐπανάληψη. Τό πράγμα πού διαβεβαιώνεται, φθάνει μέ τήν ἐπανάληψη νά ἐγκατασταθεῖ μέσα στά πνεύματα, σέ σημεῖο πού γίνεται ἀποδεκτό, ὡς μία ἀποδεδειγμένη ''ἀλήθεια''..» ..» Ἐκδόσεις Ζῆτρος 2004, '' Ἡ ψυχολογία τοῦ ὄχλου'' σελίς 112, Gustave Le Bon (1841-1931)*

χρῶντες τό θεσμοθετημένο δικαίωμα πού ἔχουν καί πού τό χρησιμοποιοῦν γιά νά ψεύδονται καί νά παραποιοῦν τήν ἀλήθεια.

Οἱ ἐκπροσωποῦντες τό κόμμα τῆς λεγομένης φιλελευθέρας παρατάξεως (οὔτε λόγος νά γίνεται γιά ἐκφραστῆ καί συνεχιστῆ τῆς δεξιᾶς- ἡ λέξις ἔχει ἐξοστρακισθεῖ ἀπό τό λεξιλόγιο τῶν βουλευτῶν της ὡς ταυτόσημη μέ τήν ἐπάρατο) μέ ἐλάχιστες ἡρωικές ἐξαιρέσεις προσωπικοτήτων, δέν τολμοῦν νά ψελλίσουν λέξι. Μέ τά ΜΕΜ ἐνορχηστρωμένα καί συντονισμένα ἐναντίον κάθε μέτρου ἤ προτάσεως πού λίγο τυχόν παρεκλίνει ἀπό τήν δογματική[32] θέσι, πού ἐκεῖνα ὑποστηρίζουν, δυστυχῶς οἱ ἐντεταλμένοι νά ἀρθρώνουν λόγο, καταπίνουν τά πάντα στόν βωμό τοῦ πολιτικοῦ κόστους τῆς ἠπιότητος καί τῆς παραμονῆς τους στήν ἐξουσία.

Ὅσο καί ἄν δέν εἶναι τόσο ἀφελεῖς ἀναγνώστα μου, οἱ Ἕλληνες πού ὑφίστανται τά ἀκριβοπληρωμένα μαθήματα τῶν «καθοδηγητῶν» μας καί εὐαγγελίζονται ἀνελλιπῶς ἀπό τούς «ἱεροκήρυκες» τῶν ΜΕΜ τόν «θεῖον λόγον» ὥστε νά ἀφομοιώσουν τά δόγματα καί τίς «ἱερές ἀλήθειες» πού μας ἐμφυτεύουν μέ τόση φιλότιμη προσπάθεια, ἡ ζημιά ἔχει γίνει. Περισσότερο δέ στούς νέους. Τήν ἄνοιξι τοῦ Ἔθνους[33] κατά Περικλῆ Γιαννόπουλο. Ἡ διάδοχος γενιά, πού μεγαλώνει περισσότερο ἀπό τρεῖς δεκαετίες, ἀκούγοντας μόνο τήν μία ἄποψι, τῆς διεστραμμένης ἀλήθειας, πού εἶναι πάντα-θά ἐπαναλάβουμε ἐξ ἴσου κουραστικά μέ τά Μέσα Ἐνημερώσεως- ἡ ἀριστερή ἐκδοχή περί παντός ἐπιστητοῦ. Ἀπό τήν οἰκονομία ἕως τήν ἱστορία, χωρίς ἀντίλογο καί μέ τήν ἐνορχή-

---

[32] *«.. Ἡ αὐξανομένη δεκτικότητα τῆς ἀνθρωπότητος στόν δογματισμό, ἡ αὔξηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνθρώπων, τῶν συγκεντρωμένων σέ μιά μόνη πολιτιστική μονάδα, μαζί μέ τήν τελειοποίηση τῶν τεχνικῶν μέσων, ὁδηγεῖ στήν δυνατότητα χειραγώγησης τῆς κοινῆς γνώμης πρός μιά ὁμοιομορφία πρωτόφαντη στήν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐπί πλέον πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι ἡ δύναμη τῆς ἐπιβολῆς ἑνός δόγματος αὐξάνει κατά γεωμετρική πρόοδο ἐν σχέσει πρός τόν ἀριθμό τῶν ὀπαδῶν του.Ἤδη σέ ὁρισμένες χῶρες τό ἄτομο πού ἀπομακρύνεται μέ τήν θέλησή του ἀπό τήν ἐπίδραση τῶν μαζικῶν μέσων, (mass media) ἀπό τήν τηλεόραση γιά παράδειγμα, θεωρεῖται ὅτι ἀποτελεῖ παθολογική περίπτωση..» Ἀπό τό βιβλίο τοῦ Κόνραντ Λόρεντς*, ''Τά ὀκτώ θανάσιμα ἁμαρτήματα τοῦ πολιτισμοῦ μας'', ἐκδόσεις Θυμάρι 1973. σελίς 188-189*

** Ἔχει τιμηθεῖ μέ τό βραβεῖο Νόμπελ Ἰατρικῆς καί Φυσιολογίας τό 1973, μέ τούς Κάρλ φόν Φρίς καί Νικόλας Τίνμπεργκεν*

[33] *«Ἐσκοτώσατε τήν Ἑλληνικήν Νεότητα. Καί Ἔθνος χωρίς νεολαία εἶναι Ἄνοιξις χωρίς ἄνθη». Ἀπό τό ''Νέον Πνεῦμα'', κεφάλαιο 12, Τοῦ Περικλῆ Γιαννόπουλου.*

στρωσι τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἀλάθητου καί κύρους, ὅτι ἡ μία αὐτή ἄποψι εἶναι καί ἡ «ἀληθινή» ἀλλά «συμπτωματικῶς» καί ἡ κοινή...

Ἄν δέ ἀναλογισθῆτε τήν ἔλλειψι οὐσιαστικῆς παιδείας ἤ μᾶλλον τῆς ἐπιμελημένης προετοιμασίας. Πότε ἀπό δημοσίους ἐπίορκους λειτουργούς. Πότε ἀπό τίς στρατευμένες κομματικές νεολαῖες τῆς ἀριστερᾶς, πού μονοπωλοῦν μέ τήν βία στά γυμνάσια στά πανεπιστήμια στό Πολυτεχνεῖο τίς μουχλιασμένες κομμουνιστικές δοξασίες. Ποῦ ὅλοι αὐτοί τόσο φιλότιμα προσπαθοῦν ἀπό πρωίας μέχρι νυκτός μέ τό ἀζημίωτο, νά διδάξουν νά παραμορφώσουν τά παιδιά μας μέ τά νάματα τῆς μαρξιστικῆς θεωρίας, τῆς λενινιστικῆς ''ἐπανάστασης'' καί τῆς «δικαιοσύνης» τοῦ σταλινικοῦ σοσιαλισμοῦ ἁπανταχοῦ τῆς γῆς (ἐν τῷ προκειμένῳ ὅπου ἀπέμεινε, δηλαδή στή Κούβα τοῦ Φιντέλ, τήν Βόρειο Κορέα, στήν Κίνα γιά λίγο καιρό ἀκόμη, καί σέ μερικά Ἀφρικανικά κράτη, ἀλλά βεβαίως καί στήν Ἑλλάδα, τό τελευταῖο κρατικίστικο κομμουνιστικό μόρφωμα στήν Εὐρώπη) ἕνα εἶναι ἄξιον θαυμασμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς 'ράτσας''[34] κατά Καζατζάκη. Ὅτι αὐτή ἡ φυλή σήμερα, δέν ἔχει πλήρως ἀποβλακωθεῖ ἀπό τήν μονομέρεια τῶν Μέσα Ἐνημερώσεως καί δέν ἔχει ἀσπασθεῖ πλήρως τά εὐαγγέλια τῶν.

Οἱ ἀπόψεις καί τά σχόλια τῶν ΜΕΜ εἶναι ἡ «εἴδησις».

Διότι ὑπομονετικέ ἀναγνώστα, ἄν ἐπιτρέψουμε στήν σκέψι μας λίγο νά λειτουργήσει ἔξω ἀπό τό στρατόπεδο τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως, τότε καταλήγουμε στό πραγματικό γεγονός. Ὅτι ἐν τῷ προκειμένῳ, τά ΜΕΜ στήν πλειονότητά τους, ἔχουν ἁλωθεῖ[35] ἀπό νέο-ἀριστε-

---

[34] *'Ἀσκητική''Νίκου Καζατζάκη, Ἐκδόσεις Καζατζάκη, Ἀθῆναι σελίς 38, «..Τό σῶμα σου τό ἀόρατο εἶναι οἱ πεθαμένοι πρόγονοι κι' οἱ ἀπόγονοι οἱ ἀγέννητοι. Τό σῶμα σου τ' ὁρατό εἶναι οἱ ἄντρες, οἱ γυναῖκες καί τά παιδιά πού ζοῦν τῆς ἐδικῆς σου ράτσας. Τό πρῶτο σου χρέος, ἐχτελώντας τή θητεία σου στή ράτσα εἶναι νά νιώσεις μέσα σου ὅλους τους προγόνους. Τό δεύτερο, νά φωτίσεις τήν ὁρμή τους καί νά συνεχίσης τό ἔργο τους. Τό τρίτο σου χρέος νά παραδώσεις στό γιό σου τή μεγάλη ἐντολή νά σέ ξεπεράσει....»*

[35] *«Κομματικός Ἔλεγχος τῆς Οἰκονομίας» τοῦ Ἀθ. Παπανδρόπουλου, στήν Ἐφημερίδα Ἑστία.*

«..Συνεπικουρούμενος ἀπό τό σταλινικό ΚΚΕ, ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου ὑποστήριζε ὅτι τό σχέδιο Μάρσαλ κατέστησε τήν Ἑλλάδα ὑποτελῆ στίς ξένες δυνάμεις, δηλαδή στήν δημοκρατική δύση. Βεβαίως οὐδέποτέ μας ἀποκάλυψε ἄν ὁ ἴδιος θά εἶχε γίνει πρωθυπουργός σέ μία Ἑλλάδα ὑπό κομμουνιστική δικτατορία,

ρούς σοσιαλιστάς καί ἡμιμαθεῖς ὀπαδούς ταλιμπᾶν καί τῆς Ἀλ- καΐντα, πού ἔχουν πάψει νά ἀσχολοῦνται οὐσιαστικῶς μέ τήν ἐνημέρωσί μας. Προσχηματικῶς καί κατά συνθήκην ἀναφέρονται στίς εἰδήσεις. Σκοπός τούς ὅμως εἶναι μέσω τοῦ τρόπου παρουσιάσεως τῶν εἰδήσεων καί τῶν σχολίων, ἡ παραπλανητική καθοδήγησι καί ἡ ὁλοκληρωτική ἐμπέδωσι τῶν νέο- ἀριστερῶν, κατά τῆς ἐλευθερίας, ἀπόψεων πού προβάλλουν, στερώντας στήν Δημοκρατία νά διατυπώσει ἤ νά ἔχη ἔστω ἄλλη ἄποψι, πλήν τῆς κρατούσης. Αὐτῆς πού ἀναμασοῦν καί ἐμέσσουν τά ΜΕΜ σάν αἶγες, σέ ὅποιο δίαυλο κι᾽ἄν στραφοῦμε.

Εἶναι εὔκολο νά διαπιστώσουμε, πῶς τά σχόλια τῶν ΜΕΜ, οἱ προσωπικές τους ἀπόψεις, οἱ κομματικές δογματικές τους θέσεις, συγχέονται σκόπιμα καί παραπλανητικά μέ τό γεγονός, ὥστε νά μήν εἶναι πιά τό γεγονός (δηλαδή ἡ ἀλήθεια τῆς πληροφορίας) ἡ εἴδησις, ἀλλά τό σχόλιο νά μεταμφιέζεται ὡς ἀλήθεια καί νά ἐμφυτεύεται ὡς γεγονός τό ἰδεολογικό συμπέρασμα τοῦ σχολίου. Δηλαδή οἱ μῦθοι[36] τῶν ΜΕΜ, πού προαναφέραμε.

Προσέξτε πόσο εὔκολο εἶναι. Διαβάζουμε τήν «εἴδησι»

«Νίκησε ἡ Δημοκρατία.
Δέν πέρασαν οἱ ἀπαράδεκτες δηλώσεις Μπουτιλόνε[37]»

μᾶλλον ἀλβανό-καμποτζιανοῦ τύπου. Ἔτσι μέ τά 115 δίς εὐρῶ, τό ΠΑΣΟΚ στήν περίοδο πού πέρασε, δημιούργησε ὄχι μόνο τό δικό του κατεστημένο ἀλλά καί ἰσχυρότατες οἰκονομικές ἀρθρώσεις, οἱ ὁποῖες ἔχουν καθεστωτικό χαρακτήρα. Πίσω δηλαδή ἀπό τήν σημερινή κυβέρνηση, (ἔχει γραφεῖ λίγο πρίν ἀπό τίς ἐκλογές τῆς 8ης Μαρτίου 2004) ὑπάρχει ἕνα πανίσχυρο πολύπλοκο καί καλά διασυνδεδεμένο κομματικό οἰκονομικό κράτος τό ὁποῖο παράγει ἰδεολογία καί ἀσκεῖ οἰκονομική ἐξουσία. Ἀξίζει ὅμως τόν κόπο νά σταθοῦμε στήν ἰδεολογία πού παράγει αὐτή ἡ κοινωνική –οἰκονομική ἐξουσία καί στό πού ἀποσκοπεῖ.

Κατά κύριο λόγο ἡ κομματική οἰκονομική ἐξουσία ἔχει καταλάβει τό μεγαλύτερο μέρος τῶν ΜΜΕ καί κυριολεκτικῶς δηλητηριάζει τήν κοινή γνώμη μέ ἀντιφιλελεύθερες ἀπόψεις ....Ἐν ὀλίγοις τό κατεστημένο αὐτό ἐπιδίδεται σέ μιά ἄνευ προηγουμένου πνευματική διαφθορά, δεδομένου ὅτι συνειδητά καί συστηματικά παραπληροφορεῖ τήν κοινή γνώμη καί ψευδολογεῖ ἀσυστόλως..»

[36] *Οἱ κακοί ἐργοδότες, οἱ καλοί ἀλβανοί, οἱ κακοί Ἀμερικανοί, τό φυσιολογικόν της ἀνωμαλίας κ.ό.κ*

[37] *Ἴσως νά τόν ἔχετε ξεχάσει, ἀλλά ἐγώ θά σᾶς τόν θυμίσω. Ὁ Ρόκο Μπουτιλιόνε ἦταν ὑποψήφιος γιά τήν θέσι τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ο.Ν.Ε. σέ θέματα δικαιοσύνης καί Ἐσωτερικῶν Ὑποθέσεων, ἀλλά ἀναγκάσθηκε νά παραιτηθῆ λόγῳ τῶν δηλώσεων του, κατά τῆς νομιμοποιήσεως τοῦ γάμου τῶν ὁμοφυλοφίλων. Ὅλα τά*

Τό ἀδιαμφισβήτητο γεγονός, ἡ εἴδησις, γιά τόν κάθε σκεπτόμενο ἀναγνώστη, πού προκύπτει ὅμως συνειρμικῶς καί ἀπό τά συμφραζόμενα, εἶναι ὅτι «παρητήθη τῆς ὑποψηφιότητος του ὁ Μπουτιλιόνε».

Σχόλια καί αὐστηρῶς προσωπικές ἀπόψεις τῶν ΜΕΜ, μή σχετιζόμενες μέ τήν εἴδησι, εἶναι ὅτι «νίκησε ἡ Δημοκρατία» ἤ ὅτι οἱ δηλώσεις τοῦ Μπουτιλιόνε «ἦσαν ἀπαράδεκτες». Πιθανόν κατά τήν ἄποψι τοῦ Δημοσιογράφου. Ὄχι ὅμως, π.χ γιά τήν δική μου ἤ καί πολλῶν ἄλλων. Ὅπως ὅμως παρουσιάζουν τήν εἴδησι, τό γεγονός τῆς παραιτήσεως τοῦ Μπουτιλίονε, δέν εἶναι πλέον ἡ εἴδησις. Εἴδησις εἶναι ἡ μονομερής ἄποψις τοῦ δημοσιογράφου, ὅτι «νίκησε ἡ Δημοκρατία» (ἀλήθεια ποιόν νίκησε καί σέ ποιό πόλεμο;) καί ὅτι «οἱ δηλώσεις τοῦ Μπουτιλιόνε εἶναι ἀπαράδεκτες» (ἐπειδή οὕτως ἔδοξε στόν δημοσιογράφο καί διότι ὁ παντογνώστης αὐτός πού ἔχει πάντοτε τίς παραδεκτές καί σωστές δέν συμφωνεῖ μέ τίς δηλώσεις-ἀπόψεις τοῦ Μπουτιλιόνε;) Ἔλεος!

Ἐκεῖ λοιπόν, πού σταματᾶ, ἀπαγορεύεται, στραγγαλίζεται ἡ πληθώρα (δηλαδή κατά τήν κακοποιημένη «Ἑλληνική» γλώσσα τῶν ΜΕΜ ὁ «πλουραλισμός») τῶν ἀπόψεων καί ἀφανίζονται, ἐξοστρακίζονται, ὅλες οἱ ἄλλες, πλήν μιᾶς, τῆς «κρατούσης» ἄποψεως τῶν ΜΕΜ, πού εἶναι «συμπτωματικῶς»[38] ἡ ἀριστερή ἐκδοχή γιά τήν θεώρησι κάθε

εὐγενῆ μικρόφωνα τῶν ΜΕΜ ἐξέμεσαν κατά τοῦ Μπουτιλιόνε γιά τίς δηλώσεις του, πού ***ἦσαν*** *ἄκρως λογικές.*

[38] *«...Ἡ κάρτα μέλους τοῦ ΚΚΕ ἔγινε αὐτομάτως εἰσητήριο προσλήψεως καί προαγωγῆς.Κοινός τόπος πλέον ὅτι ἐάν τουλάχιστον δέν παριστάνει κανείς τόν ἀριστερό δέν ἔχει καμμία τύχη στόν κόσμο τῶν τεχνῶν καί τῆς διανοήσεως. Στά ΜΜΕ-κυρίως –τά ἔντυπα τό ΚΚΕ ἐφήρμοσε ἀμέσως στρατηγικό πρόγραμμα ''ἐμφυτεύσεως'' μελῶν του κατ' ἐντολήν μάλιστα σέ ὅλα. Ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι, μέχρι σήμερα, εἶναι δύσκολο νά ἀνιχνεύσει κανείς συντάκτη ἤ ἀρθρογράφο πού νά μήν εἶναι ἤ νά μήν ὑπῆρξε ἀριστερός. Αὐτό μέχρι τῶν ἀνωτάτων θέσεων της συντάξεως τῶν ἐφημερίδων, πού ὁ κόσμος νομίζει ὅτι ἀνήκουν στον συντηρητικό χῶρο. Στά ἠλεκτρονικά μέσα ὅταν ἀκόμη ἦταν μονοπώλιο τοῦ κράτους, μετά τήν μεταπολίτευση, τό κυβερνῶν κόμμα ἐν τή μεγαθυμία του, καί ὑπό τήν ἐπίδραση ''εὐρωπαϊκῶν'' ἀντιλήψεων ἀνεκτικῆς δημοκρατίας, ἄφησε τίς πόρτες ἀνοικτές καί οἱ ἀριστεροί δέν ἔχασαν τήν εὐκαιρία νά εἰσβάλλουν ..καί ἔμειναν. Τά ἰδιωτικά δέν εἶχαν καί μεγάλη ἐπιλογή παρά νά ἀντλήσουν τό προσωπικό τους ἀπό τόν ἤδη ἀλωθέντα τύπο καί τά κρατικά.Αὐτό συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Ἔτσι βλέπουμε ἰδιοκτῆτες πάμπλουτους μέ τεράστιες ἐπιχειρήσεις νά ἔχουν δώσει τά μικρόφωνα σέ κομμουνιστές καί ἀριστερούς οἱ ὁποῖοι δηλητηριάζουν συνεχῶς τήν κοινή γνώμη μέ τήν κατήχηση καθοδηγητῶν τῆς παλαιᾶς σχολῆς...*

γεγονότος, αζῆ καί βασιλεύει, διαφεντεύει, καιροφυλακτεῖ ἡ χούντα πού φίμωσε τόν λόγο.

Ἡ Συμμορία πού δολοφονεῖ τήν σκέψι καί ἀπαγορεύει τόν ἀντίλογο. Στό ἔσχατο στάδιο τῆς Δημοκρατίας, ὅπου ἐπικρατεῖ ἡ μιά καί μοναδική ἄποψις.

Ἄς μήν ἀφήσουμε τό σκοτάδι νά σκεπάση τό φῶς.

Στίς σελίδες πού ἀκολουθοῦν ἀναλύουμε ἄρθρα καί ἀπόψεις πού ἔχουν διατυπωθεῖ ἀπό τά ΜΕΜ καί τούς ἐκπροσώπους των, ὡς ἐάν ἐπρόκειτο περί τῆς μοναδικῆς καί αὐθύπαρκτης ἀλήθειας. Ἀντιπαραθέτουμε τήν ἄλλη ἄποψι καί παρέχουμε τεκμήρια πού καταρρίπτουν τά ἰονισμένα ψεύδη τοῦ μονολόγου τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως.

Κάτ ἀνάγκην προκείμενου νά ἀποδείξουμε τά ψεύδη καί τήν διαστροφή, τήν παραπληροφόρησι καί τήν ἠθελημένη «ἄγνοια» τῶν ΜΕΜ ἀναλύουμε ἐκτενῶς τήν δράσι τῶν γεννητόρων καί ἰδεολογικῶν συντονιστῶν αὐτῆς τῆς συμπεριφορᾶς τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως. Τούς ὁμογάλακτους συντρόφους των. Αὐτούς τῶν ὁποίων τό ἐγκληματικό παρελθόν καλύπτουν καί ἐξωραΐζουν τά ΜΕΜ. Δημοσιεύουμε ἀπόψεις πολιτικῶν ἀλλά καί ὁμοιδεατῶν των, πού ἀνένηψαν καί πού χαίρουν ὑστεροφημίας καί γενικῆς ἀναγνωρίσεως γιά τόν σεβασμό τους στούς δημοκρατικούς θεσμούς. Τῶν ὁποίων ὅμως οἱ ἀπόψεις των αὐτές, δέν δημοσιοποιοῦνται ἀπό τά Μέσα Ἐνημερώσεως, διότι δέν εἶναι κολακευτικές καί ἀποκαλύπτουν τήν ἀδικίαν καί τήν ἀναλήθεια τῶν ἰσχυρισμῶν των..

Γνωρίζουμε ὅτι κάθε παρόμοια προσπάθεια χαρακτηρίζεται ὡς «ὀπισθοδρομική», «συντηρητική», «πολιτικά λαθεμένη» ἤ ὡς «ἀναμοχλεύση παθῶν» στήν ἐπιλεκτική λήθη, στήν διακριτική εὐαιθησία, πού ἔχουν ἐπιβάλλει δειλοί καί ἀνάξιοι κληρονομικοί διάδοχοι ἐξουσίας μιᾶς κοινοβουλευτικῆς δυναστείας μέ πρωτοστάτες τούς «ἱστορικούς καί ἐκπαιδευτικούς» τῶν «ΜΕΜ. Σ' αὐτόν τόν ὁλοκληρωτισμό μιᾶς

Ἡ ἔμφασις δίδεται στά ΜΜΕ γιατί μέσω αὐτῶν χειραγωγήθηκε καί ἐν πολλοίς ἀποκοιμήθηκε ἡ κοινή γνώμη ἀλλά συγχρόνως φτάσαμε στό σημερινό σημεῖο τοῦ βαλκανικοῦ καί μεσοανατολικοῦ προσανατολισμοῦ τῆς χώρας. Ὑπάρχει λόγος πού γράφονται αὐτά. Καί ὁ λόγος εἶναι ὅτι ὑπάρχουν ἐνδείξεις ὅτι ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται...» ΕΣΤΙΑ, 4/9/2004, Ἄρθρο τοῦ Κοῦ Τηλέμαχου Μαράτου, Τά 30 χρόνια του ΠΑΣΟΚ.

ἀνύπαρκτης κοινῆς γνώμης πού προσπαθοῦν νά ἐπιβάλλουν τά Μέσα Ἐνημερώσεως, ἀντιτάσσουμε τήν Ἀλήθεια... Ζητοῦμε τήν συμμετοχή σας.

Βεβαίως θά ἦταν ἄδικο στήν γενίκευσι τῆς χαοτικῆς καταστάσεως ψεύδους καί παραπληροφορήσεως πού δομοῦν ἀκούραστα τά ΜΕΜ νά μήν ἀναφερθοῦμε στίς ἐλάχιστες ἀλλά πολύ φωτεινές ἐξαιρέσεις ἡρωικῶν δημοσιογράφων καί ἐντύπων, ἐφημερίδων καί περιοδικῶν, πού ἐπιμένουν νά διαφέρουν ὑπερασπιζόμενοι τήν λαιμητομηθεῖσα ἀλήθεια. Ἀποτελοῦν ὄασι στή σαχάρα τοῦ κιτρινισμοῦ καί τῆς ρόζ θεματογραφίας. Ἔχουν τόν βαθύτατο σεβασμό μας καί τήν ἀναγνώρισι τοῦ ἔργου πού ἐπιτελοῦν μέ κίνδυνο νά ἐξοβελισθοῦν καί νά χάσουν τήν ἐργασίαν των.

Ἐπίσης ἄδικο θά ἦτο νά μήν ἀποδώσουμε ἀντίστοιχες εὐθύνες καί διαπλοκή, στήν παραπληροφόρησι πού συντελεῖται ἐκ μέρους τῶν ΜΕΜ, στήν συνεργία τῶν πολιτικῶν μας. Ἰδίως τῶν ἀστικῶν (δηλαδή ἐκτός τῶν σταλινοκομμουνιστικῶν πού οὕτως ἤ ἄλλως δέν σέβονται το κοινοβουλευτικό καθεστώς καί ἐπαγγέλονται τήν ἐπανάστασι των προλεταρίων) λεγόμενων κομμάτων. Πού ἀπό δειλία καί ψηφοθηρική στάσι κρατοῦν «διακριτικές» ἀποστάσεις ἀπό τήν ἀλήθεια ὥστε νά στέκουν στό ἀπυρόβλητο, νά εἶναι ἀρεστοί καί νά μήν γίνονται στόχοι ἀλλά μόνον πόλοι τῶν φώτων τῶν ΜΕΜ.

Κεφάλαιον 1ον

Ὅταν τά ΜΕΜ «ἐνημερώνουν»

« Ψευδέσιν ἄρα ἡδοναῖς τὰ πολλὰ οἱ πονηροὶ χαίρουσιν,
οἱ δ᾽ ἀγαθοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀληθέσιν.»
Πλάτωνος «Φίληβος, 40c»

1.1 Δελτία ἀπόψεων

Παρακολουθῶ τό κεντρικό δελτίο «εἰδήσεων» σέ κανάλι τῆς τηλεοράσεως. Ἡ εἰκόνα μιλᾶ ἀφ᾽ ἑαυτῆς. Προσπαθῶ νά σᾶς τήν μεταφέρω.

Ὁμάδα νεαρῶν ἀθιγγάνων μέ σιδερολοστούς καταστρέφουν μέ μανία ἕνα ἀκινητοποιημένο λεωφορεῖο σέ κεντρικό δρόμο τοῦ Ζεφυρίου. Ἄλλοι μικρότεροι ρίχνουν στά καθίσματα ὑγρό καύσιμο μέ στουπιά καί βάζουν φωτιά. Τό ἴδιο κάνουν καί ἄλλοι μπροστά κάτω ἀπό τήν μηχανή.

Ὁ δημοσιογράφος μας ἐξηγεῖ ὅτι πρόκειται περί ἀγανακτισμένων τσιγγάνων, οἱ ὁποῖοι μέ αὐτό τόν τρόπο ἐκφράζουν τήν ἀγανάκτησί τους γιά τήν «ἄδικη» ἀπόφασι τοῦ δικαστηρίου.

Στήν συνέχεια ἡ εἰκόνα ἀλλάζει. Ἐμφανίζεται μία νεαρά τσιγγάνα μέ προσεγμένη ἐμφάνισι, ἡ ὁποία δηλώνει ὅτι «ἡ ἀπόφασι τοῦ δικαστηρίου πού κατεδίκασε τόν πρώην[39] ἀστυνομικό τῶν ΜΑΤ, σέ κάθειρξι δεκατεσσάρων ἐτῶν μέ ἀναστολή, δέν εἶναι δίκαια. Εἶναι ρατσιστική καί κατά τῶν τσιγγάνων.» Διότι, ἄν τό θύμα δέν ἦταν ὁ ἀδελφός της, ἀλλά κάποιος ἀπό τήν Κηφισιά, διευκρινίζει ἡ τσιγγάνα «ἡ απόφαση θά ἦταν διαφορετική». Δηλαδή περισσότερο αὐστηρή.

Τό ἴδιο ἐπαναλαμβάνει καί μία ἄλλη μαυροφορεμένη τσιγγάνα, κρατώντας μία φωτογραφία τοῦ θύματος πού τό ἀποκαλεῖ παιδί της.

Ὁ δημοσιογράφος, πού παρουσιάζει τήν συγκεκριμένη εἴδησι, δέν ἐμφανίζει τόν ἀστυνομικό τῶν ΜΑΤ (ἤ ἔστω τόν δικηγόρο του) πού ἐν ὥρᾳ ὑπηρεσίας κάνοντας, κακῶς χρῆσι τοῦ ὅπλου του, ἐφ᾽ὅσον οὕτως ἀπεφάνθηκε ἡ δικαιοσύνη, σκότωσε τό θῦμα. Οὔτε παρουσιάζει

[39] *Ὁ ἐν λόγῳ ἀστυνομικός ἀπετάχθη ἀπό τήν ἀστυνομία μετά τόν φόνο τοῦ τσιγγάνου καί πρίν τήν δίκη του*

τήν ἄλλη ἄποψι, πού πιθανῶς νά ἔχη ὁ ἀστυνομικός γιά τούς λόγους πού ἀτυχῶς προκάλεσαν τόν θάνατο τοῦ ἀθίγγανου, πλήν ἐκείνης τῶν τσιγγάνων. Καί ἀφήνει τούς τηλεθεατές νά σχηματίσουν τελική ἄποψι, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν μόνον τήν ἀγανάκτησι τῶν τσιγγάνων καί τίς ἀπόψεις τῆς ἀδελφῆς καί τῆς μητέρας τοῦ θύματος.

Ἡ τελευταία ἀναφορά τοῦ δημοσιογράφου προτοῦ περάσει σέ ἄλλη εἴδησι εἶναι ὅτι «οἱ ἀθίγγανοι περιμένουν νά ἀποδοθῆ δικαιοσύνη» ὡς ἐάν ἡ ἀποδοθεῖσα δέν ἀπενεμήθη ἀπό Δικαστές καί δέν εἶναι ἔγκυρη, ἀφοῦ οἱ ἀθίγγανοι δέν τήν δέχονται ἀλλά καί τά Μέσα Ἐνημερώσεως συνορίζονται τήν ἄποψί τους.

Δηλαδή κλείνει τό δελτίο «εἰδήσεων» υἱοθετώντας τήν ἄποψι τῶν τσιγγάνων, ὅτι δικαιοσύνη δέν ἀπεδόθη, ἐφ' ὅσον ἔτσι κρίνουν οἱ τσιγγάνοι καί οἱ δημοσιογράφοι μας.

Ὅταν βλέπουμε «εἰδήσεις» ὅπως αὐτές, εὔκολα συγχέουμε τήν εἴδησι μέ τά σχόλια. Ἐν τῷ προκειμένῳ ἡ εἴδησις ἦταν ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου καί ὁ ἀτιμώρητος βανδαλισμός τῶν ἀθιγγάνων. Ἐνῶ ὅλα τά ἄλλα πού μας παρουσίασαν στό δελτίο εἰδήσεων, ἦσαν σχόλια καί ἀπόψεις τοῦ δημοσιογράφου συνεπικουρούμενα ἀπό τίς δηλώσεις τῶν συγγενῶν τοῦ θύματος.

Ὅμως ἡ εἰκόνα πού μένει καί μάλιστα χωρίς ἀντίλογο εἶναι ὅτι στήν «δίκαιη» ἀγανάκτησί τους οἱ ἀθίγγανοι τά ἔκαναν γυαλιά καρφιά καί τώρα περιμένουν τήν δικαίωσί τους.

Ὁ σκεπτόμενος τηλεθεατής ἀπορεῖ. Πῶς συνέβη καί ταυτόχρονα μέ τήν ἔκφρασι τῆς ὀργῆς τῶν ἀθιγγάνων στά ἀκινητοποιημένα λεωφορεῖα νά βρεθῆ ἐκεῖ κοντά τό συνεργεῖο τοῦ σταθμοῦ πού πῆρε τίς εἰκόνες αὐτές;

Τί συντονισμός τῶν γεγονότων ἦταν αὐτός;

Βεβαίως εἶναι φυσικό νά δημιουργεῖται ἡ αἴσθησις ὅτι δέν ὑφίσταται κράτος. Ἐφ' ὅσον ὁ ὅποιος ἀγανακτισμένος, δικαίως ἤ ἀδίκως, δέν μᾶς ἀφορᾶ, μπορεῖ νά καταστρέφει μέ τόση εὐκολία καί ἀτιμωρησία περιουσία πού δημιουργεῖται μέ τό κόπο καί τήν βαρειά φορολογία τοῦ Ἕλληνα Πολίτη, στρέφοντας τήν ὀργή του, ὄχι σ' αὐτούς πού τόν ἀδικοῦν (ἔστω κατά τήν γνώμη του) ἀλλά σ' ὅποιον βρεθεῖ μπροστά του. Καί αὐτή ἡ σταθερή συνειδητοποίησι τῆς ἀνυπαρξίας κράτους, ἀπογοητεύει τόν ἔννομο φιλόνομο Ἕλληνα πολίτη ἐνῶ ἐνθαρρύνει καί προτρέπει τόν παράνομο νά συνεχίση μέ περισσότερο ζῆλο τούς ἄθλους του. Διερωτῶμαι μήπως εἶναι αὐτός ὁ σκοπός τῶν «εἰδήσεων»;

Κάτ αὐτόν τόν τρόπο στή μεγαλύτερη μερίδα τῶν τηλεθεατῶν περισσότερο μένει ὁ ἐπηρεασμός καί ἡ ἐντύπωσις, ὅτι μία «ἀδικία» προκάλεσε τήν ἀγανάκτησι τῶν καταπιεσμένων, πού ἀντέδρασαν μ' αὐτό τόν βάρβαρο τρόπο. Ἐπίσης πῶς ἡ «θέμις» δέν ἔχει τά μάτια κλειστά ὥστε ἡ δικαιοσύνη νά ἀποδίδεται δίκαια καί ἀντικειμενικά ἀνεξαρτήτως τοῦ κρινομένου, ἀλλά, ὀρθάνοιχτα. Ὥστε νά ἀποδίδεται μέ κριτήρια «χῶρο-ταξικά». Νά ὅμως, δηλαδή «εὐτυχῶς» πού ὑπάρχει καί ἡ τηλεόρασις, ὁ τύπος πού φανερώνει τήν ἀλήθεια, τήν "δημοσιογραφική", ὥστε νά προστατευθοῦν οἱ ἀδικημένοι τοῦ κόσμου καί τῆς κοινωνίας, ἐν τῷ προκειμένῳ καί οἱ ἀθίγγανοι.

Βεβαίως ἐνῶ ὁ δημοσιογράφος σχολιάζει ἐλεύθερα τήν ἄποψί του, πού δέν εἶναι γεγονός οὔτε εἴδησις   ἀλλά ἡ μονομερής προσωπική του γνώμη, περί μεροληπτικῆς συμπεριφορᾶς τῆς κοινωνίας καί τῶν ἀρχῶν πρός τούς ἀθίγγανους, ὁ ἴδιος κατά τήν ἐνάσκησι τοῦ «λειτουργήματός» του, δέν ἐπιδεικνύει τήν ἴδια εὐαισθησία, γιά τά θύματα τῶν τσιγγάνων πού κατακλέβουν τούς ἀτυχεῖς γείτονες των, διακινοῦν ναρκωτικά καί εἶναι ὁ φόβος καί ὁ τρόμος τῶν περιοχῶν ὅπως τό Ζεφύρι, ὁ Ἀσπρόπυργος, τό Ἴλιον..Γιά τά θέματα αὐτά, πού εἶναι καθημερινά πραγματικά γεγονότα καί ἀληθινές εἰδήσεις, ὁ καλός αὐτός δημοσιογράφος ὅπως οἱ περισσότεροι συναδελφοί του, δέν εἶδε, δέν ἄκουσε δέν γνωρίζει καί τηρεῖ σιγήν ἰχθύος.

Τό χειρότερο ὅμως δέν εἶναι, ἡ ἐσφαλμένη καί ἡ ἐπιλεκτική υἱοθέτησις στό κεντρικό δελτίο εἰδήσεων τῶν ἀπόψεων τῶν τσιγγάνων περί μή ἀποδόσεως δικαιοσύνης λόγω «κοινωνικοῦ ρατσισμοῦ». Οὔτε ἡ ἐνθάρρυνσι - πού δέν τήν χρειάζονται ἐξ ἀλλοῦ- τῶν βίαιοπραγούντων, ἀπό τήν ὀφθαλμοφανῆ ἀνυπαρξία κράτους, ὅπως παρουσιάζει τό δελτίο «εἰδήσεων». Τό χειρότερο εἶναι ἡ πλήρης ἀδυναμία, ἡ ἀνυπαρξία ἀντιλόγου στήν παραποίησι τῆς ἀλήθειας. Διότι οὔτε ὑπάρχει δυνατότητα διαψεύσεως ἀπό τόν οἱονδήποτε πολίτη τῶν ἀνοησιῶν πού παρουσιάζονται ὡς ἀπόψεις μας, ἀλλά οὔτε θέλησι καί διάθεσι ἀπό τούς πολιτικούς μας πού ἐνῶ θά μποροῦσαν νά μιλήσουν, αὐτοί εἴτε λαϊκίζουν εἴτε σιωποῦν.

Ἔτσι ἡ εἰκόνα ἔχει φύγει ἀπό τό γυαλί, ἀλλά στούς περισσότερούς μας, ἴσως θά μείνη μία. Αὐτή πού ἔκτισε ὁ δημοσιογράφος.

1.2 Ὁ λαϊκισμός καί ὁ βόρβορος ἀπορριμμάτων

Οἱ περισσότεροι συμπολῖτες μας, στόν καθημερινό τους ἀγῶνα γιά ἐπιβίωσι δέν ἔχουν τόν χρόνο καί τήν ὑπομονή οὔτε νά φιλοσοφίσουν, οὔτε νά ἀξιολογήσουν σέ τόση λεπτομέρεια τά πνευματικά ἀπορρίμματα πού μας βομβαρδίζουν τόσο ἔντεχνα καί δυσδιάκριτα, ὅπως τό δηλητήριο ὁ δηλητηριαστής, ὥστε νά μήν γίνει ἀντιληπτό.

Μέχρις ὅτου, σιγά-σιγά νά δηλητηριασθοῦμε πλήρως. Πότε; Ὅταν ἡ κρίσις μας θά πάψει νά δημιουργεῖ λογικούς συνειρμούς καί θά ἀποδέχεται ἀβίαστα ὡς ἀλήθεια τήν συνθηματολογία καί τήν παραπληροφόρησι, πού οἱ φίλοι μας τῶν ΜΕΜ μᾶς σερβίρουν, στρατευμένοι στίς δογματικές τους θέσεις καί ὅ,τι ὑπηρετοῦν. Πάντως ὄχι τήν ἀλήθεια. Ὄχι τήν εἴδησι.

Κατά τόν τρόπο αὐτό διαρκῶς σέ ὁποιοδήποτε θέμα τά μέσα ἐνημερώσεως τῶν μαζῶν, πού τά ἀποκαλοῦμε, ΜΕΜ, (μέσα ἐνημερώσεως μαζῶν) στήν πλειονότητά τους πού προσεγγίζει ποσοστό δημοψηφίσματος στήν Σοβιετία ἐπί Στάλιν, ἐν γνώσει τους:

Ἀντί νά ἐνημερώνουν, παραπληροφοροῦν καί ἀποπληροφοροῦν.

Ἀντί νά διατυπώνουν τά γεγονότα καί τίς εἰδήσεις ὡς εἶναι, χωρίς παραμορφωτικά καί καθοδηγητικά σχόλια, ὥστε ἡ κρίσις τοῦ ἀποδέκτη νά λειτουργεῖ ἀνεπηρέαστη καί νά καταλήγη ὁ κάθε ἀκροατής – τηλεθεατής σέ λογικά συμπεράσματα ἀφ' ἑαυτοῦ, τά ΜΕΜ δημαγωγοῦν καί χειραγωγοῦν τήν λεγομένη κοινή γνώμη κατευθύνοντας καί προκαταλαμβάνοντας την, μέ τήν δική τους ἄποψι, τό δικό τους κλισέ συμπέρασμα γιά κάθε περίπτωσι. Μέ μοναδικό ἐπιχείρημα τήν ἐπανάληψι καί τήν διαβεβαίωσι χωρίς ἀντίλογο.

Διότι ὅλοι μας εἰμεθα ἀψευδεῖς μάρτυρες. Ἡ κάθε εἴδησι ὅπως προβάλλεται ἀπό τούς δεξιοτεχνικούς «μαέστρους» τῆς παραπλανήσεως τελικῶς καταλήγει σ'ἕνα συμπέρασμα. Αὐτό πού ἐξυπηρετεῖ τήν κομματική τους καί δογματική θέσι. Ὡς ἐάν ὅλοι ἐμεῖς πού παρακολουθοῦμε τίς «εἰδήσεις» ἔχουμε νοητική ἀνεπάρκεια, καί ἀδυνατοῦμε νά ἐξάγουμε τό δικό μας συμπέρασμα.

Ἀντί νά σέβονται τούς θεσμούς, ὅπως κατ'ἔξοχήν τήν δικαιοσύνη στήν προηγούμενη ἀναφορά μας, δημιουργοῦν νέα πρότυπα, ἐκεῖνα τῆς καταστροφῆς καί τοῦ βαρβαρισμοῦ ἀρκεῖ νά αὐξήσουν τήν ἀκροαματικότητα, τήν τηλεθέασι ἤ τήν κυκλοφορία τοῦ τύπου, ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς.

Ἐμφανιζόμενοι ἄλλοτε σάν προστάτες καί ὑπερασπιστές ὅλων

τῶν «ἀδικημένων», ἐν ὀνόματι τῆς Δημοκρατίας καί τῆς ἐλευθερίας πού τόσο βάναυσα οἱ ἑκάστοτε προστατευόμενοί τους κακοποιοῦν. Εἴτε πρόκειται γιά τά «παιδιά» πού ἐνῶ τά κάνουν γιαλιά καρφιά πότε δέν φταῖνε ἐκεῖνα τά «καλόπαιδα» γιά τίποτε... Εἴτε γιά τους «ἀγανακτισμένους» τσιγγάνους, ἤ γιά τούς «ἀγωνιστές» συνδικαλιστές πού κλείνουν τούς δρόμους, ἤ γιά τούς εἰρηνικούς καταληψίες πού ἰσοπεδώνουν τήν πόλι... Γιά ὅλους αὐτούς τά ΜΕΜ εἶναι οἱ θερμότεροι συνήγοροι. Διότι εἴτε ἡ ἀστυνομία τούς «προκάλεσε», ἐπειδή ἀκόμη ὑπάρχει, εἴτε ἡ «ἀδικία» τῆς κοινωνίας ἤ ἡ «αὐθαιρεσία» τῆς κυβερνήσεως τούς κατέβασε στούς δρόμους.

Ταυτοχρόνως ὅμως γιά κάθε θεσμοθετημένη ἀρχή, πού μπορεῖ νά εἶναι ἕνας βουλευτής ἤ ἕνας ὑπουργός τῆς Κυβερνήσεως (ἀρκεῖ νά μήν εἶναι ἀριστερός), ἤ κάποια ἀπόφασις δικαστηρίου, ἤ ἴσως μιά ὁδηγία εἰσαγγελέως, εἶναι Δημόσιοι Κατήγοροι, Πρόεδροι, Εἰσαγγελεῖς, Μάρτυρες καί Ἐκτελεστικό ἀπόσπασμα ὅλα σέ ἕνα, τοῦ «δημοσιογραφικοῦ» δικαστηρίου στά τηλεοπτικά παράθυρα-ἀγχόνες τῆς ἀλήθειας καί τῶν θυμάτων τους.

Σέ ἄλλες περιπτώσεις οἱ ἔμποροι, τοῦ πόνου, ἀδιάκριτοι πάντοτε στή θλίψη καί τή συντριβή τοῦ ἀνθρώπου, ἐκμεταλλευόμενοι, χωρίς σεβασμό οἱανδήποτε ἱερή ἤ ἁπλῶς καθημερινή προσωπική ἄνθρωπινη στιγμή, εἰσβάλλουν βομβαρδίζουν σκοτώνουν κανιβαλλίζουν τίς εἰδήσεις, ἀρκεῖ νά διεγείρουν τά τιτάνια ἐγγενῆ ἐλαττώματα τοῦ μάζἀνθρώπου μπροστά στήν μικρή ὀθόνη, τό σύγχρονο κολοσσαῖο αἱματοχυσιῶν καί ἄνθρωπο-θανατομαχιῶν. Τά ζωώδη φυσικά κατάλοιπα (ὅπως ὁ θυμός, τό μῖσος) πού μέσα σέ αἰῶνες ἐξελικτικῆς πνευματικῆς ὡριμάνσεως καί παιδείας, ἀσκήσεως καί αὐτοπειθαρχίας, καταπνίγει ὁ ἔλλογος ἄνθρωπος. Ὅμως οἱ «ἀνταποκριτές» στά Τέμπη μέ προτεταμένο ἐκεῖνο τό χειρόκτιο-μικρόφωνο ρωτοῦσαν τούς ἀπείρως, πέραν δικῆς μας ἀντιλήψεως, δυστυχεῖς καί πονεμένους γονεῖς, «πῶς ἔνιωθαν»[40] (!!) ὅταν παρελάμβαναν τά διαμελισμένα κορμιά τῶν ἀδικοσκοτωμένων παιδιῶν τους.

Ἄς συνεχίσουμε ὅμως τήν «ἐνημέρωσί» μας.

[40] *Ἄρθρο τοῦ κοῦ Π. Μανδραβέλη, μέ τίτλο, «Ὁ βομβαρδισμός μιᾶς εἴδησης», στόν ποιοτικό διαδικτυακό τόπο, www.libertynet.gr*

1.3 Ἡ διαμόρφωσις τῆς «κοινῆς γνώμης»

Κατά γενικήν παραδοχήν δέν ὑπάρχει στή νεώτερη Ἑλλάδα οἰκονομικό σκάνδαλο μέ καταστρεπτικές συνέπειες μεγαλύτερες ἀπό αὐτές πού προκάλεσε ἡ ἀπάτη τοῦ χρηματιστηρίου. Σημαντικός ἀριθμός Ἑλλήνων δανείσθηκε καταχρεώθηκε, ἤ πούλησε περιουσία γιά νά «παίξη» στό χρηματιστήριο μέ ἀποτέλεσμα νά χαθοῦν πολλές περιουσίες καί ἡ Ἑλλάδα οὐσιαστικῶς νά ζημιωθεῖ κατά τό τεράστιο ποσό τῶν 33 περίπου τρισεκατομυρίων δραχμῶν πού κυριολεκτικῶς ἔκανε «φτερά». Ὁ Κος Παπαντωνίου, ὑπουργός τότε οἰκονομικῶν, τῆς κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ, παρότρυνε μέ τό κῦρος τοῦ ἀξιώματός του, τούς ἐπενδυτές νά ἐπενδύσουν στό χρηματιστήριο ὑποσχόμενος λαγούς μέ πετραχήλια. Ἐνῶ ὅμως οἱ «καλλίτερα ἐνημερωμένοι» ἔπαιξαν «συνετά» στίς ἀποδοτικές μετοχές καί καρπώθησαν ἀμύθητα ποσά, ἡ πλειονότης ἔχασε καί τά δανεικά. Ἄν καί εἶναι γνωστά τά τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, νά τά ξαναποῦμε τά μοναδικά καί ἀξιοθαύμαστά του χρηματιστηρίου μας. «Μία μόνο μετοχή ἀπέδωσε 600 δίς δραχμῶν. Ἐνῶ ἄλλη αὐξήθηκε κατά 5340%»!! [41]

Τί δήλωνε ὅμως καί τί ὑπέσχετο ὁ ὑπουργός μας ἐπί τῶν οἰκονομικῶν;

Στίς 2/6/1999 ὁ κος Παπαντωνίου δήλωνε:

«..Ἡ Ἑλλάδα τό καλοκαίρι (τοῦ 1999) θά ἔχει ἕνα χρηματιστήριο πού θά τό ζηλεύουν πολλά ἄλλα διεθνῆ, πού δέν ἔχουν φθάσει σέ αὐτό τό ἐπίπεδο..»

Ἐνῶ στίς 20/12/1999 «.. *Τό 2000 ἡ πορεία τοῦ Χρηματιστηρίου θά εἶναι δυναμικά ἀνοδική..»*

Καί παραμονές ἐκλογῶν στίς 28/3/2000 «.. *Ἡ περίοδος νευρικότητος τῶν ἐπενδυτῶν ἔχει ἡμερομηνία λήξεως. Εἶναι ἡ 9η Ἀπριλίου καί ἡ ἐπανεκλογή τῆς κυβερνήσεως τοῦ ΠΑΣΟΚ..»*

Τά ἀποτελέσματα βεβαίως εἶναι τοίς πᾶσι γνωστά.Διότι καί οἱ παρωπίδες φέροντες, (πλήν ἴσως τοῦ ἀρθρογράφου τοῦ Κέρδους) ἔμαθαν ὅτι ὄχι ἕνα, ἀλλά τριάντα ἕνα καί δυό, δηλαδή τριάντα τρία (33) τρισεκατομμυρία δραχμές, ὅλες οἱ οἰκονομίες τῶν Ἑλλήνων μία ὡραῖα πρωΐα, ἔκαναν φτερά καί ἔπαψαν νά ὑπάρχουν. Ὁ τότε, πρωθυπουργός μας Κ.Σημίτης, ὁ ἐκσυγχρονιστής, μέ τήν ἀναλγησία καί τήν σκληρότητα, πού τόν διέκρινε ἐδήλωνε μεταξύ ἄλλων.

---

[41] *«Ἀπάτες ἀτιμώρητες» Ἄρθρο τοῦ Κοῦ Β.Α.Κοκκίνου, στήν Ἑστία, 2004*

«Ἄς πρόσεχαν..» Ἀλλά ἄς μήν φεύγουμε ἀπό τό θέμα μας.

Προσέξτε πῶς ὁ δημοσιογράφος τῆς οἰκονομικῆς (;) Ἐφημερίδος «Κέρδος» τῆς 13/5/2005 μᾶς μεταφέρει τήν «ἀλήθεια» τῶν ΜΕΜ.

Γράφει λοιπόν ὁ καλός αὐτός μῦθο-δημοσιογράφος.

«Ἀπό τό παρελθόν γιά τό μέλλον». (εἶναι ὁ τίτλος τοῦ ἄρθρου)

«Ἡ ἐνίσχυση τῶν μηχανισμῶν τῆς ἀγορᾶς, τοῦ ἀνταγωνισμοῦ καί τῆς ἀνεξαρτησίας συγκεκριμένων τομέων θά πρέπει νά ἀποτελέσουν τή βασική κατεύθυνση τῶν μεταρρυθμίσεων στήν χώρα, τόνισε σέ ὁμιλία τοῦ ὁ πρώην ὑπουργός Οἰκονομίας, Γιάννος Παπαντωνίου, στό ''Ἑλληνικό Παρατηρητήριο'' τοῦ London School of Economics.»

Καί συνεχίζει ἀπτόητος ὁ δημοσιογράφος μας τήν ἐνημέρωσί μας βομβαρδίζοντας τήν κρίσι μας μέ τά ἑξῆς, ὑπεριπτάμενος νοητικοῦ κενοῦ, μέ ἀλεξίπτωτο τήν ἀνεξάντλητη βλακεία...

«Εἶναι ἀλήθεια ὅτι πάει ἀρκετός καιρός πού ὁ ἀρχιτέκτονας τῆς ΟΝΕ σέ ἀντίστοιχες περιοδεῖες του ὡς ἐπικεφαλῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτελείου ἀπολάμβανε τούς ἐπαίνους τῶν Εὐρωπαίων συναδέλφων, ἀλλά καί τό ἐνδιαφέρον ὑποψηφίων ἐπενδυτῶν γιά μπίζνες στή χώρα μας. Ἦταν τότε πού τό χρηματιστήριο εἶχε σχεδόν ἀντίστοιχο ὕψος ἡμερησίων συναλλαγῶν μέ αὐτό τῆς Φραγκφούρτης, ἡ Ἑλλάδα εἶχε ἀγγίξει τούς πλεονασματικούς προυπολογισμούς καί ἔβλεπε μέ μάτια Ἰρλανδίας. Πῶς ὅμως μπορεῖ κανείς νά ἀπαγορεύσει σέ κάποιον πού τήρησε τίς ὑποσχέσεις του νά ἀναφέρεται στό παρελθόν. Εἰδικά μάλιστα ὅταν σπεύδει νά ὑποβάλλει προτάσεις καί γιά τό μέλλον.»

Τά σχόλια περιττεύουν. Μᾶς ἀρκεῖ νά ξαναδιαβάσουμε.

«Ἀρχιτέκτων τοῦ Χρηματιστηρίου τῆς Ἑλλάδος, ἐφάμιλλου ἐκείνου τῆς Φραγκφούρτης», ὁ κός Παπαντωνίου. Ἔλεος! Πῆτε μας ὅτι ὁ Μυγχάουζεν εἶναι φιλαλήθης, ὅτι ὁ σπανός ἔβγαλε γένεια, ὅτι τό φάρμακο τῆς φαλάκρας εὑρέθη, τέλος πάντων ὅτι τό μέλι εἶναι πικρό καί τό ἁλάτι γλυκό,γιά χάρη σας θά τό πιστέψουμε.

Ἀλλά ὄχι ὅτι χάσαμε τόν ἀρχιτέκτονα τῆς ΟΝΕ. Θά γελάση ὁ κάθε πικραμένος.

Ἄν ζούσαμε σέ σοβαρή χώρα, ὁ τέως ὑπουργός θά λογοδοτοῦσε στή δικαιοσύνη διότι παρέσυρε τούς Ἕλληνες μέ ἀνειλικρινεῖς δηλώσεις στήν καταστροφή, ἐνῶ τήν ἴδια στιγμή ἐπώνυμα στελέχη τῆς κυβερνήσεως καί τοῦ «κινήματος» τοῦ πασόκ μέ πρόσβαση στίς πληροφορίες,

ἔκαναν τήν τύχη τους. Χωρίς ποτέ νά δικαιολογήσουν, τουλάχιστον, πού βρῆκαν ἔστω τά ἀρχικά κεφάλαια, μέ τά ὁποία «ἔπαιξαν» στό χρηματιστήριο καί ὄχι νά αἰτιολογήσουν, τήν «εὐφυῆ» ἐπιλογή τῆς καρποφόρου μετοχῆς.

Καί ὁ δημοσιογράφος τοῦ «Κέρδους» διερωτᾶται μέ εὐαισθησία ἱπποποτάμου.

«Πῶς μπορεῖ κανείς νά ἀπαγορεύσει σέ κάποιον πού τήρησε τίς ὑποσχέσεις του νά ἀναφέρεται στό παρελθόν..»

Ἐνῶ ἡ δογματική κρίσις (δηλαδή ἡ ἀποστέρησις συνειρμικῆς σκέψεως) δέν τοῦ ἐπιτρέπει νά διερωτηθεῖ ἐπί τῆς οὐσίας τῶν δηλώσεων τοῦ τέως ὑπουργοῦ.

Δηλαδή τώρα, ἀγαπητέ ἀναγνώστη, μετά ἀπό ἕνα, δυό, τρία,.. εἴκοσι τέλος πάντων χρόνια σοσιαλιστικῆς διακυβερνήσεως τῆς τραγικῆς αὐτῆς χώρας, ἀπό τό «κίνημα» τοῦ ΠΑΣΟΚ, τώρα (στίς 13/5/2005 ἔχει γραφῆ τό ἀνωτέρω ἄρθρο στό ΚΕΡΔΟΣ) ἐνεθυμήθη ὁ «ἀρχιτέκτων» αὐτός τῆς οἰκονομίας μας ὅτι *«ἡ ἐνίσχυση τῶν μηχανισμῶν τῆς ἀγορᾶς, τοῦ ἀνταγωνισμοῦ καί τῆς ἀνεξαρτησίας συγκεκριμένων τομέων θά πρέπει νά ἀποτελέσουν τή βασική κατεύθυνση τῶν μεταρρυθμίσεων στήν χώρα»;*

Ἔ! βέβαια. Μετά ἀπό τόσα χρόνια σκέψι καί περισυλλογή, καιρός ἦτο.

Στήν ἴδια ἐφημερίδα, ἕνα μήνα νωρίτερα, στίς 19/4/2005, στήν ἴδια στήλη αὐτός ἤ ἄλλος ἐξ ἴσου λαμπρός συνάδελφος, μεταφέρει τίς δηλώσεις τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἀναπτύξεως **Γιάννη Παπαθανασίου**, ὡς ἑξῆς.

«*Σάλτσα ἤ γκάϊντα.;*'' (εἶναι ὁ τίτλος τοῦ ἄρθρου)

''Στόν πρῶτο χρόνο τῆς κυβερνητικῆς μας θητείας'', (εἶναι οἱ δηλώσεις τοῦ Ὑφυπουργοῦ) *''κάναμε ἀρκετά βήματα προς τά ἐμπρός. Ἀσφαλῶς θά πρέπει νά κάνουμε περισσότερα.Θά πρέπει νά υἱοθετήσουμε πολιτικές πού νά ἀνταποκρίνονται στήν ἐποχή μας καί ὄχι νά ἐπιμείνουμε σέ πολιτικές ἀδιέξοδες καί ἀναποτελεσματικές. Ἡ Ἑλλάδα θά πρέπει νά γίνη ἡ Ἰρλάνδια καί ὄχι ἡ Κούβα τῆς Νοτίας Εὐρώπης. Τήν τύχη του κάθε λαός τήν φτιάχνει μόνος του.''*

Καί σχολιάζει ὁ δημοσιογράφος μας.

''Μᾶς προβλημάτισε πάλι ὁ ὑφυπουργός ἀνάπτυξης Γιάννης Παπαθανασίου στήν ὁμιλία του, σέ ἐκδήλωση τῆς κεντρικῆς Ἑνώσης Ἐπιμε-

ληστηρίων. Τί νά διαλέξουμε ρυθμούς σάλτσας ἤ γκάϊντες;»

Εἶναι σαφής ἡ εἰρωνεία καί ὁ ἀρνητισμός στήν προσπάθεια νά μειωθεῖ ἡ ἀξία τῶν δηλώσεων καί τό πραγματικό γεγονός, ὅτι ἡ Ἰρλανδία ἔχοντας ἐπιτύχει οἰκονομικό θαῦμα εἶναι ἀξιοζήλευτη, γιατί ὄχι παράδειγμα πρός μίμησι, πού ὅσο ἀποφεύγουμε λαϊκίζοντες καί κρατιστές θά προσεγγίζουμε τήν Ἀλβανία, ἐνῶ ἡ Κούβα τοῦ συντρόφου Κάστρο εἶναι ἀξιοθρήνητη καί ἐκ τῶν πραγμάτων πρός ἀποφυγήν. Τί τό ἀληθέστερον;

Πρός τί λοιπόν ὁ «προβληματισμός» καί αὐτοῦ τοῦ μῦθο-δημοσιογράφου;

Εἶναι ἄπειρες οἱ περιπτώσεις κατά τίς ὅποιες παραμορφώνεται ἡ πραγματικότης καί ἐπιχειρεῖται ἡ ἀποπληροφόρησι καί ταυτόχρονα ἡ διαμόρφωσι τῆς κοινῆς γνώμης. Κοιτάξτε πῶς λειτουργεῖ ἡ ἐπιχείρησις «δολοφονία τῆς σκέψεως» ἀπό δυό σοβαρές ὑποτίθεται ἡμερήσιες ἐφημερίδες.

Στήν Ἐλευθεροτυπία τῆς 15/5/2008, καταγράφεται ἡ ἄποψίς της ὡς εἴδησις. Νά πῶς ὁ κός Χ. Μέγας μας διδάσκει...

Ὁ τίτλος ἐκκωφαντικός καί καθοδηγητικός

«Συγκεντρώσεις Συνδικαλιστικῶν Ὀργανώσεων Κόντρα σέ ξεπούλημα, ἀκρίβεια, ἀσφαλιστικό.

Πρόγευση κοινωνικῆς ἔκρηξης.»

Ἐν συνέχεια ἐπανάληψις πρός ἐμπέδωσιν τῆς γραμμῆς –ἄποψης τοῦ δημοσιογράφου , πού ὅμως ἔχει ἤδη μετατραπῆ σέ εἴδησι καί «κοινή γνώμη». Γράφει ὁ κος Μέγας.

«Πρώτη κοινωνική γεύση, μετά τήν ἀπόφαση ξεπουλήματος τοῦ ΟΤΕ καί τήν ἄρνηση τῶν τραπεζιτῶν ἀκόμη καί νά προσέλθουν σέ διαπραγμάτευση γιά τούς κλαδικούς μισθούς, θά πάρει σήμερα ἡ κυβέρνηση»

Δηλαδή ὡς παρουσιάζεται ἡ «εἴδησις» ἔχουμε, ὅπως γράφει ὁ παραμορφωτής μας «κόντρα στό ξεπούλημα», πού εἶναι «ξεπούλημα» ἐπειδή ἔτσι κρίνει ἡ Ἐλευθεροτυπία. Καί ἐπί πλέον οἱ κομματικοί ὑπάλληλοι, οἱ ἐπαγγελομενοι διαδηλωτές πού πηγαίνουν ἀπό διαδήλωσι σέ διαδήλωσι, εἶναι ἡ «κοινωνική ἔκρηξι»

Τήν ἴδια μέρα ἡ ἄλλη καλή ἐφημερίς («ὄνομα καί πράμα» θά ἔλεγαν οἱ παλαιοί) «Τά Νέα» καταγράφει τήν ἴδια «εἴδησι» ἐνῶ εἶναι ἡ ἀξιοσέβαστη ἄποψις τῆς ἐφημεριδος ὡς ἑξῆς:

«Λιγότερα ἀπό 450 ἑκατ. Εὐρώ στά κρατικά ταμεῖα ἀπό τή συμφωνία πωλήσης τοῦ ΟΤΕ. Τζάμπα, ὑπό γερμανική διεύθυνση»

Ἐνῶ στίς 8 Μαιου 2008, ἡ ἴδια αὐτή ἐφημερίς «Τά Νέα» εἶχε ἄρθρο μέ τόν καθοδηγητικό τίτλο *«Ἀναβρασμός στή Ν.Δ. γιά τό ξεπούλημα»*

Τό ἄκρον ἄωτον τῆς εἰρωνείας καί τῆς ὑποτιμήσεως τῆς νοημοσύνης τοῦ κοινοῦ στό ὁποῖο ἀπευθύνεται ἡ ἐφημερίς αὐτή καί τό ἐπιτελεῖο τῶν «ἱστορικῶν καί ἐκπαιδευτικῶν» της, εἶναι ἡ διεξαγωγή ἠλεκτρονικῆς δημοσκοπήσεως μέ τό ἑξῆς ἐρώτημα :

«Συμφωνεῖτε μέ τήν πώλησι τοῦ ΟΤΕ καί τήν ἐκχώρησι τοῦ μάνατζμεντ στήν Deutsche Telecom; »

Μέ τίς ἑξῆς ἐνδεχόμενες ἀπαντήσεις, ὅπως τίς κατηγοριοποιεῖ ἡ ἐφημερίς.

«1. Ναί θά βελτιώσει τήν ποιότητα τῶν ὑπηρεσιῶν καί θά ἐνισχύσει τόν ἀνταγωνισμό

2. Ὄχι, εἶναι ξεπούλημα δημοσίας ὑπηρεσίας

3. Δέν γνωρίζω δέν ἀπαντῶ»

Βεβαίως κατά τόν τρόπο αὐτό, ἐπιθυμεῖ νά ἐπιβεβαιώσει ἡ ἐφημερις αὕτη ὅτι τό «μάθημα» περί ξεπουλήματος πού δίδαξε στό ἀναγνωστικό κοινό, ἐμπεδώθη καί μετρᾶ πόσοι τυχόν εἶναι οἱ κακοί μαθητές πού θά ἀπαντήσουν ἐνδεχομένως ὅτι συμφωνοῦν μέ τήν πώλησι- «ξεπούλημα». Καί ὤ τοῦ θαύματος! Ὑπάρχει θεός. Ἡ ψηφοφορία πού διεξάγουν τά νέα καταλήγει μέ ἕνα ποσοστό τῆς τάξεως τοῦ 80%, ὅτι πρόκειται περί «ξεπουλήματος» Ὅπερ ἔδει δεῖξαι....

1.4 Ἀντιαμερικανική ὑστερία

Ὑπάρχουν ὅμως καί σοβαρότερες περιπτώσεις ἀμετροεπείας, φανατισμοῦ, δογματικῆς ἀγκυλώσεως, πού δείχνουν τά ΜΕΜ προκειμένου νά «ἐνημερώσουν» καί νά χειραγωγήσουν παραμορφώνοντας τήν κοινή γνώμη μέ συνέπειες καθ'ὅλου ἀστεῖες.

Ἀναφερόμεθα στήν ἐν γένει ἀντί-ἀμερικανική ὑστερία τῶν ΜΕΜ, ραδιοτηλεοπτικῶν καί ἐντύπων, πού μέ 99.9% σταλινική ὁμοφωνία, θέλει νά ἐμφανίζει τούς ἀμερικανούς «φονιάδες τῶν λαῶν» καί ὅλους μά ὅλους τους Ἕλληνες ἀνεξαρτήτως κομματικῆς τοποθετήσεως, ἀντιαμερικανούς.

Ἔτσι, μετά τήν ἀντικειμενικῶς δικαιολογημένη ἀντεπίθεσι[42] τῶν

---

[42] *«Ἡ ἀπάντηση τῶν ΗΠΑ ἦταν ἀναπόφευκτη. Ὅσοι σκότωσαν χιλιάδες ἀθώους πολῖτες ὀφείλουν νά λογοδοτήσουν. Ἡ Ἑλλάδα μάχεται τήν τρομοκρατία. Συμμε-*

Ἀμερικανῶν στό Ἀφγανιστᾶν, πού ἀκολούθησε τήν τρομοκρατική ἐπιθέση τῶν φανατικῶν μουσουλμάνων τρομοκρατῶν τῆς ὁμάδος Μπίν Λάντεν, στούς δίδυμους πύργους, τό Al Jajeera ἐξέπεμπε «παιδικές ἐκπομπές» ἐν σχέσει πρός τά Ἑλληνικά ΜΕΜ σέ ἀντιαμερικανικό φανατισμό. Περισσότερα ἀπό 3.000, τά ἀθῶα θύματα πού ἐτάφησαν στά καμμένα ἐρείπια τῶν δίδυμων πύργων.Θύματα τῆς τυφλῆς βίας, δογματικῶν καί διεστραμμένων ὑστερικῶν ἀνεγκεφάλων κουρδισμένων αὐτοματοποιημένων ψυχωτικῶν ἀνθρωποειδῶν. Χωρίς κάποιο λόγο, χωρίς ἠθική χωρίς αἰτία.

Μέ ἀξιοπρέπεια καί χωρίς οἱανδήποτε ὑπερβολή οἱ Ἀμερικανοί τίμησαν τούς ἀδικοσκοτωμένους. Μεταξύ τῶν καί σαράνταεννέα ἐπιτυχημένοι συμπατριῶτες μας[43]. Παντελῶς ἀγνοηθέντες ἀπό τά ἡμεδαπά ΜΕΜ. Διότι τά ἀριστεροκρατούμενα, πού εἶναι καί ἡ πλειονότης, ΜΕΜ οὐσιαστικῶς κατάφεραν νά ἀντιστρέψουν τήν πραγματική κατάστασι καί νά ἐμφανίσουν τήν βάρβαρη δολοφονική τρομοκρατική ἐπίθεσι στούς δίδυμους πύργους πού προηγήθη, ὡς πράξι ἐπιβολῆς δικαίου καί τιμωρίας ἐπί τῶν «κακῶν» Ἀμερικανῶν πού εἰσέβαλαν στό Ἀφγανιστάν[44]. Πανστρατιᾶ οἱ δημοσιογραφικοί κάλαμοι, οἱ περίλυποι

τέχουμε στά πλαίσια τοῦ ΝΑΤΟ καί τῆς ΕΕ. Ἔχουμε ζητήσει ἡ ἐπιχείρηση αὐτή νά εἶναι συγκεκριμένη σέ συγκεκριμένους στόχους...Δήλωσις Σημίτη γιά τήν ἐπίθεση τῶν ΗΠΑ, στίς 7/10/2001

[43] *Ahladiotis Joanne, Alikakos Ernest, Apollo Peter, Aranyyos Patrick, Bantis Katherine, Brennan Peter, Damaskinos Thomas, Demas Anthony, Economos Constantinen Gus, Fosteris Anna, Grekiotis Jimmy, Hagis Steven, Halikiopoylos Leonidas, Haramis Vsilios, Haros Frances, Katsimastides John, Klares Richard, Kousouliwn Daniel, Kouras Patricia, Maoounis James, Mousouroulis Stilianos, Moutos Peter, Papadopoulos/ Papas Nikos, Papaioanou Bill, Papageorge James, Paris George, Pigis Theodoros, Pouletsos Dphne, Poulos Richard, Poulos Stephen, Pullis Edward, Siskopoulos Muriel, Soulas Timthy, Stergiopoylos, Andrew, Tarrou Michael, Theodorides Michael Tzemis Jennifer, Jois Prokopios, Babakitis Ariene, Markoylis George, Savvas Anthony, Elferis Michael, Grouzalis Ken, Kokinos Steve, Mastadrea Philip, Nicholas John, Tselepis William, Zanetos Steve, Zavos Gus. (στό ὑπέροχο βιβλίο τοῦ Μανώλη Βασιλάκη «Καλά νά πάθουν!!» ἐκδόσεις Γνώσεις, σελίς 11)*

[44] *Βέβαια νά θυμίσουμε ὅτι ὅταν στό Ἀφγανιστάν εἰσέβαλαν τά σοβιετικά στρατεύματα στις 27/12/1979 γιά νά στηρίξουν τό κομμουνιστικό καθεστώς πού κατέρρεε καί νά ἐπιβάλλουν τούς ὑποτακτικούς τους στήν ἡγεσία, οἱ ἐγχώριοι κομμουνιστές ἐκώφευαν καί τά Μέσα Ἐνημερώσεως οὐδέν ἐψέλλισαν. Μετά ἀπό 14 χρόνια τό 1992 μέ τήν διάλυσι τῆς σοβιετίας τό κομμουνιστικό καθετώς στό ἀφγανιστάν ἀκολούθησε δορυφορικά τήν πτώση τοῦ πλανήτη πού τό στήριζε.*

τηλεπαρουσιαστές καί οἱ θλιμμένες τηλεπαρουσιάστριες κάθε βράδυ, γιά τά ἐλάχιστα θύματα τῶν βομβαρδισμῶν στήν Καμπούλ καί τά ὀρεινά κρυσφήγετα τοῦ Μπίν Λάντεν, προκείμενου νά διαστρεβλώσουν καί νά παραπληροφορήσουν, νά μᾶς πείσουν ὅλους ὅτι εἶναι οἱ Ἀμερικανοί «ἰμπεριαλιστές»πού φταῖνε διότι εἰσέβαλαν στό Ἀφγανιστάν καί ὄχι οἱ φανατικοί ἰσλαμιστές τρομοκράτες τοῦ Μπίν Λάντεν οἱ ὁποῖοι πρῶτοι μέ τήν ὕπουλη ἀπάνθρωπη δολοφονική κατακρήμνισι τῶν δίδυμων πύργων προκάλεσαν τήν δίκαιη ἀντίδρασι τῶν Ἀμερικανῶν. Καί βεβαίως ἐπανειλημμένως κατ'ἐξακολούθησιν καί συστηματικως ἀπέφυγαν τά ἑλλαδικά ΜΕΜ νά δημοσιοποιήσουν τίς πολλές δολοφονίες Ἀμερικανῶν μέ ἄνθρακα στήν Ἀμερική ἤ τήν ἄρνησι τῶν ταλιμπάν νά ἐκδώσουν σέ οὐδέτερη χώρα τόν Μπίν Λαντεν.

Οἱ ἐπικεφαλίδες στίς ἐφημερίδες καί τά περιοδικά εἶναι ἀφ' ἑαυτῶν ἐπεξηγηματικές της ἀντιαμερικανικῆς ὑστερίας τῶν ἑλληνικῶν ΜΜΕ. «Ἀλαζονεία τῆς δύναμης καί Ἀδυναμίες τῆς Ἀλαζονείας» Ὁ περί παντός ἐπιστητοῦ ἔχων ἄποψι καί στρατευμένος ἀπό νεανικῆς ἡλικίας στήν ἀριστερά, μέ τήν ἀνάλογη συντροφική ὑποστήριξι, ἐπιτρέψτε μου νά σκεφθῶ μεγαλοφώνως, στήν μουσική του σταδιοδρομία, μουσικοσυνθέτης Μίκης ἐδήλωσε στήν Καθημερινή της 4/11/2001. «Οἱ ΗΠΑ εἶναι ὁ σύγχρονος Δαίμονας»

Ἔτσι εἴδαμε διαδηλώσεις ἀριστεριστῶν καί ἀριστερῶν, λίγες ἡμέρες μετά τήν τρομοκρατική ἐνέργεια στήν καρδιά τῆς Ἀμερικῆς, ἐδῶ στήν Ἑλλάδα ἔξω ἀπό τήν Ἀμερικανική πρεσβεῖα[45] ὄχι ἐναντίον τῶν

Τώρα (ἀναφερόμεθα στό 2001) ἀπηνής ὁ ἀντιαμερικανικός ἀγῶνας τους ἐπειδή βομβαρδίζονται τά κρυσφήγετα τῶν «ἀδελφῶν» (ἐφ' ὅσον εἶναι ἀντιαμερικανοί) ταλιμπάν καί τοῦ μπίν λάντεν.

Στό Βιβλίο «Αἷμα καί Πετρέλαιο», Ἐκδόσεις Ἡ Πολύδρομος 2001, Τοῦ Χάνς Κρόνμπεργκερ, Διδάκτωρος Φιλοσοφίας, Βουλευτοῦ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου, σελίς 159, διαβάζουμε τά ἑξῆς: «..Ἀλεξιπτωτιστές τοῦ Σοβιετικοῦ στρατοῦ κατέλαβον τό Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν στήν Καμπούλ (27.12.1979). Συγχρόνως εἰδικές δυνάμεις τῆς KGB, ἔθεσαν ὑπό τόν ἔλεγχο τῶν τό προεδρικό Μέγαρον, ἐξετέλεσαν τόν Ἀμίν, ὁ ὁποῖος εἶχε καταλάβει μόλις πρό ὀλίγων μηνῶν βιαίως τήν ἐξουσίαν. Στή θέση τοῦ ἐγκατέστησαν τόν Μπαμπράκ Καρμάλ. Συνεπεία τῆς ἐπεμβάσεως αὐτῆς ἦτο ὁ ἐμφύλιος πόλεμος μεταξύ τῆς κομμουνιστικῆς κυβερνήσεως τῶν ἀνδρεικέλων καί τούς Μουζαχεντίν...»

[45] *Ἔξω ἀπό τήν πενθοῦσα Ἀμερικανική Πρεσβεία τήν 27/9/2001 οἱ ἀδιόρθωτοι παλαιοί κομμουνιστές τοῦ ΚΚΕ καί οἱ νέοι ὀρθόδοξοι του ΝΑΡ (νέο ἀριστερό ρεῦμα) μέ τίς ἀδελφές ἀριστερές ὀργανώσεις διαδήλωναν «εἰρηνικά» μέ ''ὑπερευφυῆ''*

τρομοκρατῶν ἀλλά ἐναντίον τῶν Ἀμερικανῶν! Καί τά ΜΕΜ, ὅπου δέν προλάβαιναν νά καθοδηγήσουν ἤ νά συμπαρασταθοῦν στίς βάρβαρες αὐτές ἐκδηλώσεις μίσους, ἐκ τῶν ὑστέρουν ἐγκωμιάζουν καί διαφημίζουν. Ἔτσι στίς 19/9/2001 (ὀκτώ μόλις μέρες μετά ἀπό τό τρομοκρατικό κτύπημα, στόν ποδοσφαιρικό ἀγῶνα μεταξύ Παναθηναικοῦ καί Ρεάλ μόλις ὁ διαιτητής, στήν ἐφαρμογή τῆς ἀποφάσεως τῆς ΟΥΕΦΑ, κράτησε ἑνός λεπτοῦ σιγή γιά τά θύματα τῆς τρομοκρατίας τῶν διδύμων πύργων, οἱ νέο-ἕλληνες «φίλαθλοι» ἔκαψαν ἀμερικανικές σημαῖες φωνάζοντας τά γνωστά ἀντί-ἀμερικανικά συνθήματα «Φονιάδες τῶν Λαῶν Ἀμερικάνοι»,ἤ «Ὀσάμα Ὀσάμα» καί βεβαίως «Μπίν Λάντεν ὀέ, ὀέ, ὀέ».

Δέν θά σταθοῦμε στίς ἄλογες ὑστερικές καί νοσηρές βαρβαρότητες τῶν Ἑλλήνων(;) «φιλάθλων» διότι προφανῶς ἀνήκουν στό εὐρύ πεδίον ἐρεύνης τῆς ψυχιατρικῆς ἐπιστήμης ἀλλά καί ἐκεῖνο τῆς ἰατρικῆς ἐξιδικεύσεως τῶν μονίμων ἀλλοιώσεων πού προκαλεῖ στόν ἀνθρώπινο ἐγκέφαλο ἡ δογματική ἀποχαύνωσι καί ἡ μακροχρόνια πλύσις ἐγκεφάλου, οὔτε καί στίς λαϊκίστικες τοποθετήσεις τῶν πολιτικῶν ὅλων των κομμάτων ἤ τίς συμπεριφορές τῶν πολιτικῶν[46] μας, διότι δέν εἶναι τό θέμα μας τώρα. Ἐμεῖς «ἐνημερωνόμεθα» καί «διδασκόμεθα» ἀπό τά ΜΕΜ καί αὐτά μας ἀπασχολοῦν στήν συγκεκριμένη περίπτωσι.

Ο Γ. Τριάντης λοιπόν στήν Ἐλευθεροτυπία τῆς 21/9/2001, ἐπαινεῖ, διαφημίζει καί ἀναπαράγει τά «κατωρθώματα» αὐτῶν τῶν νεοβαρβάρων ὡς ἑξῆς. Θαυμάστε ἤ μᾶλλον τί νά πρωτοθαυμάστε!!!

«*Ἡ ἀκαθοδήγητη* (Σ.Σ[47]. Καί πότε ἀλήθεια πρόφτασε καί ἐπινόησε τά ''αὐθόρμητα'' συνθήματα) *δράκα πού ἔβαλε φωτιά στήν ἐξέδρα τῆς Λεωφόρου. Τά παιδιά τοῦ Χούλιγκαν, τά ἐγγόνια τοῦ Βελουχιώτη* (Σ.Σ ἐδῶ συγκινούμεθα ἕως δακρύων ἀπό ὑπερηφάνεια), *τά ἀλάνια τῶν Ἀθηνῶν, πού κάποιοι θά τά ποῦν ἀλῆτες καί ἀσεβεῖς, ἐπειδή φώναζαν ''Φονιάδες τῶν λαῶν, Ἀμερικάνοι'' ἀντί νά κρατήσουν ἑνός λεπτοῦ σιγή. Ἕνα μνημειῶδες διάβημα τῆς μνήμης πρός ἀμνήμονες ἦταν ἡ κραυγή τῆς*

μακάβρια δολοφονικά καί αἱμοσταγῆ συνθήματα ὅπως «Ὀσάμα τί νά κάνω πού δέν ξέρω νά πετῶ ἀεροπλάνο»

[46] *Ἀλγεινή ἐντύπωσι προκάλεσε καί ἡ συμπεριφορά τοῦ Κ.Καραμανλῆ, ὁ ὁποῖος ἐνῶ εὑρίσκετο στήν Βοστώνη στίς 11/9/2001 δέν πῆγε ἀμέσως στή Νέα Ὑορκη γιά νά δείξη τήν συμπαράστασί του ἤ νά ἐκφράση τήν συμπάθειά του στά θύματα τῶν δίδυμων πύργων, ἀλλά προτίμησε νά ἐπιστρέψη στήν Ἑλλάδα μέσῳ Μόντρεαλ.Ἀναφέρεται ἀπό τόν Ἕλληνο Ἀμερικανό συγγραφέα Nicholas Gage σέ συνέντευξι πού παρεχώρησε στόν Ἐθνικό Κήρυκα τῆς 17.10.2001.*

[47] *Σημαίνει, Σχόλια Συγγραφέως.*

Λεωφόρου. Μιά ἔκρηξη (Σ.Σ. μᾶλλον προκατασκευασμένης καί ἐπιλεκτικῆς) *ὀργῆς γιά τήν μεθοδευμένη ἀμνήστευση τῶν φονιάδων...»*[48]

Ὑπομονετικοί ἀναγνῶστες, γράμματα καί ἀνάγνωσι γνωρίζετε. Τί ἀντελήφθην ἐγώ, νά σᾶς τό ἐξομολογηθῶ.

Ὅτι κατά τήν Ἐλευθεροτυπία καί τόν Κόν Τριάντη, εἶναι ἄξιοι συνεχιστές τοῦ ἀρχισφαγέως Βελουχιώτη καί τοῦ βαρβάρου Χούλιγκαν, οἱ νέοι πού «φώναζαν» (ὄχι δέν ἔβριζαν) «φονιάδες τῶν λαῶν Ἀμερικάνοι» ἀλλά καί πανέξυπνοι συνάμα, καθότι ἡ «μεθοδευμένη ἀμνήστευση» ἐλέω τῶν θυμάτων τῆς τρομοκρατικῆς ἐνεργείας,τούς ἄλλους μπορεῖ, ἀλλά δέν εἶναι δυνατόν νά ξεγελάση τούς νέο-ἕλληνες.

Στήν κεντροδεξιά(;) ''Καθημερινή'' οἱ δογματικοί καθοδηγητές τοῦ ὀρθόδοξου νέο-κομμουνισμοῦ χύνουν καθημερινῶς τό δηλητήριό τους, μήν τυχόν γλυτώσει καί κανείς ἀπό τήν λάσπη τῶν ΜΕΜ.

Ἐμέσσει λοιπόν στήν Καθημερινή ὁ κός Γ. Δελαστίκ τά πνευματικά ἀπορρίματά του καί τήν 16/9/2001 μᾶς ἀποκαλύπτει:

«...Παγκόσμια χούντα ἐπιβάλλουν οἱ ΗΠΑ ..Πάνω ἀπ' ὅλα ἡ Οὐάσινγκτον ἐκμεταλλευόμενη ἀδίστακτα καί κυνικά τό αἷμα τῶν ἀθώων ἀμερικανῶν πολιτῶν, μεθοδεύει καί ὑλοποιεῖ μιᾶς στρατηγικῆς σημασίας ἐπιχείρηση ἐπιβολῆς παγκόσμιας δικτατορίας τοῦ ὁλοκληρωτικοῦ καπιταλισμοῦ..... Γιά πρώτη φορά στήν ὑπερπενηντάχρονη ἱστορία τῆς ἐγκληματικῆς ἱστορίας τοῦ ΝΑΤΟ ἐνεργοποιήθηκε τό περιβόητο ἄρθρο, ἡ Ἑλλάδα ἔχει κηρυχτεῖ ἤδη σέ κατάσταση πολέμου... Καθόλου δέν ἁπαλύνει τόν πόνο γιά τήν ἀπώλεια ἀνθρωπίνων ζωῶν ἡ γελοῖα θεωρία ὅτι εἶναι ''νόμιμο'' νά δολοφονεῖς ἀμάχους βομβαρδίζοντάς τους ...ἀπό πολεμικά ἀεροπλάνα καί ''παράνομο'' νά ρίχνεις ἐπιβατηγό ἀεροπλάνο πάνω στά κτήρια. Ὅσο γιά τήν προσπάθεια νά ἐμφανιστεῖ ἡ μιά πλευρά τοῦ πολέμου αὐτοῦ ὡς ''τρομοκρατικές ὁμάδες'' εἶναι καθαρό προπαγανδιστικό εὕρημα. Πέρα ἀπό τό γεγονός ὅτι δέν ἔχει ὑπάρξει χώρα πού νά ἔχει διαπράξει περισσότερα ἐγκλήματα ἐναντίον τῆς ἀνθρωπότητος ἀπ' ὅσα οἱ ΗΠΑ...» [49]

Ὄχι, αὐτά δέν γράφονται στόν Ριζοσπάστη οὔτε στόν Ὁδηγητή τῆς ΚΝΕ. Ἀλλά στήν Καθημερινή. Τώρα ἄν αὐτό τό γεγονός, πρός τό παρόν τό λησμονήσουμε. Δηλαδή τήν πλήρη ταύτισι τῶν θέσεων τῆς

---

[48] *Στό βιβλίο τοῦ Μανώλη Βασιλάκη «Καλά νά πάθουν», σελίς 81-82 ἐκτενής και ἐμπεριστατωμένη ἀναφορά στό ὄργιο τῆς ἀχαλίνωτης πνευματικῆς τρομοκρατίας καί ἀντιαμερικανικοῦ μένους τῶν ΜΕΜ. (Ἐκδόσεις ΓΝΩΣΕΙΣ)*
[49] *Ὡς ἀνωτέρω, σελίς 214-215.*

κομμουνιστικῆς ἀριστερᾶς μέ ἐκείνη τῶν ἐφημεριδῶν τῆς λεγόμενης δεξιᾶς. Ἀνεξαρτήτως ταυτότητος καί σχετικῆς ἰδεολογικῆς τοποθετήσεως, ἄν ἔχουν κάποια οἱ ἐφημερίδες πλέον, ἐφ' ὅσον φανατικοί ἀριστεροί ταλιμπανιστές, ὅπως ὁ κός Δελαστίκ, ἀρθρογραφοῦν σέ ὅλες, ἐξ' ἄλλου τί νά γράψουν, τό πάτερ ἡμῶν; Ὄχι τήν ἰδεολογική τους προπαίδεια καί τήν κομμουνιστική ἀλφαβήτα θά μᾶς ποῦνε οἱ εὐγενεῖς σύντροφοι. Ἔτσι λοιπόν ἐνῶ ποτέ δέν μίλησαν, καί καταπίνουν μέ κόκκινες καί ρόζ μπουρμπουλῆθρες, τήν Χούντα τῶν Σοβιέτ ὅταν ὑπῆρχε χωρίς ποτέ νά τήν ἔχουν καταδικάσει ἤ τοῦ Φιντέλ στήν Κούβα μέχρι σήμερα ἤ τῆς Βορείου Κορέας ἤ τῆς Ἐρυθρᾶς Κίνας τούς ἐνοχλεῖ ἡ κατά τήν φαντασίαν τους, «χούντα» τῶν ΗΠΑ. Ταυτοχρόνως ἀποσπασματικῶς ἄνευ ἐπιχειρημάτων, ἁπλῶς διότι τό διατυπώνει μετά ἀπό «σκέψι» ὁ κός Δελαστίκ, πῶς μπορεῖ νά εἶναι καί ἄλλως, ἀποτελεῖ πλέον τήν δημοσιογραφική «νέο-ἀλήθεια». Δηλαδή, τό ΝΑΤΟ[50], ἐπειδή ἀκριβῶς συνέβαλε κυρίως μέ τήν παρουσία του καί τήν στρατιωτική-ἐξοπλιστική ἑτοιμότητα στή κατάρρευσι τῆς ἐρυθρᾶς τυραννίας τῶν σοβιέτ καί τοῦ κομμουνιστικοῦ παραδείσου τῶν στρατοπέδων γκούλαγκς εἶναι «ὑπέρπενηντάχρονης ἐγκληματικῆς ἱστορίας»

Ἐδῶ μπορεῖτε νά συνειδητοποίησετε τήν ἐθελοτύφλωσι καί τήν ἐξόρυξι τῶν ὀμμάτων τῆς λογικῆς καί τήν ἀντιστροφή τῆς πραγματικότητος. Ὁ κός Δελαστίκ καί οἱ ὅμοιοί του, ποτέ μά ποτέ δέν κατηγόρησαν τό σταλινικό ΚΚΕ ἤ ἐκεῖνο τῆς μητέρας Σοβιετικῆς Ρωσσίας γιά τά φοβερά ἐγκλήματα πού διέπραξαν μέχρι τήν ἀπελευθέρωσι τοῦ λαοῦ τῆς Ρωσσίας καί τῶν τέως ἀνατολικῶν χωρῶν. Κατηγορεῖ ὅμως τό ΝΑΤΟ. Ὄχι στόν Ριζοσπάστη. Στήν Καθημερινή, περίπου καθημερινῶς.

Στίς 30/12/2001. Πάλι ὁ ἴδιος, ἀνανεωμένος μέ «νεανικά, εὐγενικά» συνθήματα κατά τοῦ Μπούς ἀλλά καί τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ, στήν ἴδια ἐφημερίδα. «*Μπούς ὁ Ἀμερικανός Χίτλερ. Ὁ ἀποβλακωμένος ἀμερικανικός λαός ἔχει γιά πρόεδρο ἕνα ἠλίθιο καί ἀνίκανο πολιτικά, τόν*

[50] *Ὅταν τό 1947, οἱ Δυτικοευρωπαῖοι ἀντελήφθησαν ὅτι ὁ Ἐρυθρός Στρατός ἦταν στίς πόρτες του καί ὅτι δέν ὑφίστατο ἡ δική τους ἄμυνα, στράφηκαν πρός τίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες πού παρέμεναν σιωπηλές, γιά νά τούς ζητήσουν νὰ ἐξασφαλίσουν τήν ἀσφάλειά τους. Ἄρχισαν τότε συνομιλίες πού κατέληξαν στίς 4 Ἀπριλίου 1949 στήν ὑπογραφή τοῦ Συμφώνου τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ... Χρειάσθησαν στούς Εὐρωπαίους περισσότερο ἀπό δεκαοκτώ μῆνες ἐπιμονῆς καί κουραστικῶν διαπραγματεύσεων γιά νά ἀποσπάσουν ἀπο τίς ΗΠΑ μιά στρατιωτική ἐγγύησι. .(Περισσότερα στο Βιβλίο, «Πῶς Οἱ Δημοκρατίες Ἐξαφανίζονται» τοῦ, Jean Francois Revel, σελίς 302 ,Ἐκδόσεις Ἑλληνική Εὐρωεκδοτική)*

πανύβλακα καί ἀδίστακτο Μπούς, τόν πρόεδρο τῆς νοθείας... ἡ Ἀμερική τοῦ Μπούς ἔχει μετατραπεῖ σέ μία αἱμοσταγῆ δικτατορία» [51]

Νά μήν λησμονήσουμε καί τήν «ἱστορική» Ἐλευθεροτυπία καί τούς ἀγῶνες της γιά πλέρια ἐνημέρωση. Παρακαλῶ τήν ὑπομονή σας.

Στίς 13/9/2001 δυό ἡμέρες μετά τήν καταστροφή καί ἐνῶ ἡ Ἀμερική στό πένθος της γιά τόν ἄδικο χαμό τῶν ἀνθρώπων, μεταξύ τῶν ὁποίων 49 ἐπιτυχημένοι συμπατριῶτες μας, θρηνεῖ πληγωμένη, ὁ κος Τριάντης αὐτοχαρακτηρίζεται ὑστερικός;, ψυχοπαθής;, ἐκτός πραγματικότητος ἐν πάσει περιπτώσει καί ἐμφανῶς χρείαν ἔχων ψυχιατρικῆς βοήθειας, ἀκοῦστε πῶς:

«..Λύγισε ξαφνικά καί μάτωσε καί πνίγηκε στή σκόνη τό Μανχάταν. Ἐρείπιο δίπλα στό φλεγόμενο Πεντάγωνο. Ἕνα τίποτε ποιό τό Μανχάταν! Καί τό Πεντάγωνο! Χαίρεται ἄγρια ἡ πλέμπα τοῦ κόσμου. Καί νά ὑψώνονται ὑφήλια ''ἐπιτέλους'' γιά τήν μαχαιριά στήν καρδιά τοῦ κτήνους, τῆς ὑπερδύναμης, τοῦ δυνάστη. Τῆς αὐτοκρατορίας πού διαφεντεύει. Ποῦ δέν χωρατεύει. Ποῦ τρομοκρατεῖ καί ἐξοντώνει...Ἕνα μαχαίρι ξύλινο, δυό ξυραφάκια καί πέντε ἀποφασισμένοι. Ἄς ἀπειλοῦν λοιπόν. Κι ἂς καταστρώνουν σχέδια οἱ τρομοκράτες τῆς ὑφηλίου. Ὁ καινούργιος ''ἀόρατος'' ἐχθρός τους δέν εἶναι οἱ στυγεροί της τρομοκρατίας. Εἶναι τό πλῆθος πού πληθαίνει. Τό ποτάμι τῶν ἀνθρώπων πού φουσκώνει θυμωμένο. Αὐτό εἶναι ἀπέναντί τους. Στό πεζοδρόμιο στίς Γένοβες καί στόν κόρφο τους...Καί τό γνωρίζουν οἱ ἀλαζόνες τοῦ κερδώου κυνισμοῦ, οἱ γκάγκστερ τῆς ὑφηλίου. Ξέρουν ὅτι ὁ ἐχθρός τους πού τούς ἀπειλεῖ εἶναι ἄλλος. Καί ἀλλοῦ. Πανταχοῦ παρών Ἐσαεί..»[52]

Πολλαπλασίως ὑστερικότερη ἡ συμπεριφορά τῶν ΜΕΜ στήν περίπτωση τῆς ἀμερικανό-ἀγγλικῆς εἰσβολῆς στό Ἰράκ. Λές καί τούς πατήσανε στόν κάλο. Οὔτε στήν Ἀθήνα νά ἔμπαιναν οἱ Ἀμερικανοί.

Γιά νά συνειδητοποιήσουμε τό ἀπείρου μεγέθους σχιζοφρενικό μῖσος, ἐναντίον τῶν ΗΠΑ καί ὅ,τι αὐτές ἐκφράζουν, σταχυολογοῦμε μερικούς τίτλους καί περιγραφές τῶν ΜΕΜ[53]. Κρίνετε ἐσεῖς τήν σοβαρότητα, τά μηνύματα, τούς χαρακτηρισμούς καί βεβαίως τήν εἰκόνα πού δίδουμε σάν χώρα μέ αὐτά τά ΜΕΜ. Νά σᾶς θυμήσουμε ὅμως, γιά νά μεταφερθοῦμε στό κλίμα τῆς ἐποχῆς, ὅτι τήν ἴδια ἐποχή διεξήγετο ἡ δί-

---

[51] *Στό βιβλίο τοῦ Μανώλη Βασιλάκη «Καλά νά πάθουν», σελίς 218. (Ἐκδόσεις ΓΝΩΣΕΙΣ)*

[52] *Ὡς ἀνωτέρω σελίς 261-262.*

[53] *Περισσότερες πληροφορίες στήν τοποθεσία libertynet.gr*

κη τῶν τρομοκρατῶν τῆς ὁμάδος κουφοντίνα καί σία.

Ἐλευθεροτυπία 1/2/2003, « ...*The evil, the evil λέει τό κρό-μανιόν μέ τό βαλιτσάκι κι' ἐξηγεῖ ἀπό τό φωτισμένο καπιτώλιο γιατί πρέπει νά ξεκάνει τήν μισή ἀνθρωπότητα. The evil, the evil. Αὐτή εἶναι ἡ ἀνώτερη πολιτική σκέψη πού κατόρθωσε νά διατυπώσει ὁ ἀρχιπίθηκας. Ποίος τό εἶπε τοῦ μαλάκα ὅτι τό ἐλιξήριο τῆς νεότητος εἶναι τό πετρέλαιο; Ποίος τοῦ εἶπε τοῦ ζώου ὅτι τό ἀθάνατο νερό εἶναι τό αἷμα; Ποίος τοῦ εἶπε τοῦ ἀλητταρά ὅτι δέν θά ζήσει οὔτε ἕνας ἀπό τούς προγραμμένους νεκρούς νά τοῦ κόψει τό λαρύγγι;»* Σ.Σταυρόπουλος*

* Σ.Σ[54]. Ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε ὁ κός Σταυρόπουλος ἀπευθύνεται ''σκεπτόμενος'' φωναχτά στούς ἀναγνώστας τῆς Ἐλευθεροτυπίας, ὡς ἐάν ἐκ τῶν προτέρων συμφωνοῦν μαζί του, καί χρησιμοποιεῖ ὡς ἀτράνταχτα «ἐπιχειρήματα» γιά τίς «πολιτικές ἀπόψεις» πού ἐκφράζει, μέσω τῶν στηλῶν αὐτῆς τῆς δημοκρατικῆς ἐφημερίδος, ἀρχαιοελληνικούς καί σύγχρονους ὕβρεις, ὅπως, μαλάκας, ἀρχιπίθηκας, ζῶον, Κρόμανιόν.

Ἐλευθεροτυπία 24/2/2003, *«Τραμποῦκος, Κίνδυνος γιά τόν πλανήτη ὁ Μπούς»*

Σ.Σ. Δηλαδή ἄν καταλάβαμε καλῶς, ὁ Σαντάμ δέν ἦταν ὁ αἱμοσταγής δικτάτωρ καί ἀρχιτραμποῦκος, δολοφόνος ἀκόμη καί τοῦ γαμβροῦ του, θεατής στήν ἀνατίναξη, κυριολεκτικῶς, τῶν πολιτικῶν τοῦ ἀντιπάλων, περιδένοντας χειρομβοβίδες γύρω τους, ὁ δικτάτωρ τοῦ ὁποίου ὁ «ἐπίλεκτος» στρατός κατέσφαξε 50 χιλιάδες σιίτες στό Νότιο Ἰράκ τό 1991 καί κατεύκαυσε πειραματικῶς μέ χημικά ὅπλα 5 χιλιάδες κούρδους στό Βόρειο Ἰράκ τό 1987 χωρίς νά ἀκουσθῆ ἀπό τήν ἐφημερίδα αὐτή ἡ παραμικρή ἀνθρωπιστική διαμαρτυρία, ἐνῶ τώρα εἶναι ὁ Μπούς τραμποῦκος.Τί δημοκρατικό-ἀνθρωπιστικός ἀλοιθωρισμός, εἶναι αὐτός;

Ἐλευθεροτυπία 8/3/2003, *«Ὁ Σαρόν, ὁ Μπούς, ὁ Μπλέρ, δολοφονοῦν ἐν ψυχρῷ κι' ἐμεῖς ψάχνουμε τούς τρομοκράτες στούς φτωχοδιαβόλους τῆς 17Ν»*

Σ.Σ. Ἐδῶ ἡ καλή αὐτή ἐφημερίς σπεύδει νά «ἀθωώσει» τούς τρομοκράτες καί δολοφόνους τῆς 17Ν μεσούσης τῆς δίκης των, ἐπειδή κατά τήν ἄποψί της, πού ἔπρεπε νά εἶναι τό εὐαγγέλιό μας, ὑπάρχουν πολύ χειρότεροι, Ὁ Μπούς, ὁ Μπλέρ, ὁ Σαρόν. Δηλαδή μ'ἕνα σμπάρο δυό τρυγόνια. «Φτωχοδιάβολοι» οἱ ἄνανδροι, ἀμετανόητοι δολοφόνοι αὐτόκλητοι δικαστές μέ τό ἔτσι θέλω ἔτσι κάνω. Ἀλλά καί ταυτόχρονως δο-

[54] **Σ.Σ.Σημαίνει, σχόλια συγγραφέως.*

λοφόνοι οἱ Μπούς καί Μπλέρ.

Ἐλευθεροτυπία 17/3/2003, «*Ξετσίπωτοι οἱ πειρατές τῶν Ἀζορῶν Μπούς, Μπλέρ, Ἀθνάρ, ἀποφάσισαν καί διέταξαν τελεσίγραφο στόν ΟΗΕ, τήν εἰρήνη καί τήν Ε.Ε..*»

Σ.Σ. Μετά ἀπό 17 παραβιάσεις ἰσαρίθμων κυρωτικῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, ὅσες κανένα ἄλλο καθεστώς, πλήν τοῦ δικτατορικοῦ καθεστῶτος Σαντάμ μέ ἑπόμενη τήν Τουρκία, δέν ἐπέτυχε στόν ΟΗΕ, αἴφνης, μετά τήν εἰσβολή τῶν ΗΠΑ-Βρεταννίας, ἡ Ἐλευθεροτυπία συνειδητοποιεῖ ὅτι διακυβεύεται τό κῦρος τῆς νομιμότητος τοῦ ΟΗΕ. Πού, ὅσο οἱ ἀποφάσεις τοῦ (17 εἴπαμε) παρεβιάζοντο ἡ μία μετά τήν ἄλλη, οὐδείς ἦταν ξετσίπωτος καί τό κῦρος τοῦ ΟΗΕ ὑπερίπτατο ἀλώβητο στά ὕψη. Ὅσο γιά τό «τελεσίγραφο» στή ΕΕ, αὐτό εἶναι περισσότερο πνευματική ὀνείρωσις τοῦ ἀρθρογράφου παρά πραγματικότης. Διότι ὑπέρ τῆς Ἀμερικανικῆς θέσεως ἐτάχθησαν ἡ Βρετανία, ἡ Ἱσπανία, ἡ Ἰταλία, ἡ Πορτογαλία, ἡ Ὀλλανδία, ἡ Δανία ἀπό τά παλαιά, ἡ Πολωνία, ἡ Τσεχία, ἡ Οὐγγαρία, ἡ Σλοβακία καί ἐμμέσως οἱ πλήν σαφῶς οἱ Βαλτικές Δημοκρατίες ἀπό τά νέα μέλη. Ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία θεωρητικῶς τήρησε ὡς προεδρεύουσα στήν ΕΕ στάσιν «τυπικῆς οὐδετερότητος» ἐπί τῆς οὐσίας παρέσχε ὅλες τίς διευκολύνσεις ἀνεφοδιασμοῦ καί ἐπιμελητείας ἀπό τήν βάσι τῆς Σούδας, στήν Κρήτη, στίς Ἀμερικανικές δυνάμεις. Ἔτσι οὐσιαστικῶς διά ἐξ ἴσου καθαρῶς οἰκονομικούς λόγους[55] μόνο οἱ Γάλλο-Γερμανοί καί τά ἀδελφά κράτη Βέλγιο, Λουξεμβοῦργο καί Αὐστρία ἐτάχθησαν διασπαστικῶς μᾶλλον κατά τῆς ΕΕ παρά κατά τῶν ΗΠΑ.[56]

Ἐλευθεροτυπία 14/3/2003, «*Ἡ ἐπίκληση τῶν συγγενῶν τῶν θυμάτων, συνήθως τούς τελευταίους μῆνες, εἶναι ἡ αἰχμή ὅσων θέλουν νά παρουσιάσουν τούς φερομένους ὡς μέλη τῆς 17Ν ἐγκληματίες τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ, δικαίου. Ταυτοχρόνως ὅλοι αὐτοί, ἀποφεύγουν νά μιλήσουν γιά τούς χιλιάδες ἀθώους πού δολοφονοῦνται ἀπό τίς βόμβες τῶν ἀρχιτρο-*

---

[55] *«Αἷμα καί Πετρέλαιο», Ἐκδόσεις Πολύδρομος 2001, Τοῦ Χάνς Κρόνμπεργκερ, Διδάκτωρος Φιλοσοφίας, Βουλευτοῦ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου σελίς 150, «Τά ὑπόλοιπα τρία μέλη τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας Γαλλία, Ρωσσία, Κίνα ἐπιμένουν στήν ἄρσιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, διότι οἱ δυό πρῶτες ἐξ' αὐτῶν ἔχουν λάβει ἄδειες ἀντλήσεως πετρελαίου ἀπό νέα τεράστια κοιτάσματα πετρελαίου, ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ὁποίων θά καταστήσῃ τό Ἰράκ δευτέραν πετρελαιοπαραγωγικήν χῶραν τοῦ κόσμου, μετά τήν Σαουδαραβίαν.»*

[56] *«Κείμενο Διαμαρτυρίας» στον διαδικτυακό τόπο libertynet.gr/searcharticle.aspx;id=164, ὑπογεγραμμένο ἀπό 31, δημοσιογράφους, ἀθρογράφους*

μοκρατῶν τῆς ὑφηλίου (ΗΠΑ, Βρετανία, Ἰσραήλ..»

Σ.Σ. Καί πάλι ἐδῶ ἀπροκάλυπτα ἡ καλή αὐτή ἐφημερίς ρίχνει τό σύνθημα καί καλύπτει τούς στυγνούς ἐγκληματίες τῆς 17Ν. Προσεκτικά τούς ὀνομάζει «φερομένους» ὡς μέλη τῆς 17Ν, μήν τυχόν καί στάξη ἡ οὐρά τοῦ γαϊδάρου στό πηγάδι. Ἐδῶ ἀνατινάχθησαν, κουφάθησαν, τυφλώθησαν μαζί μέ τίς βόμβες τους, ὁμολογοῦν, ὑβρίζουν τούς δικαστές, ἀπειλοῦν τούς συγγενεῖς τῶν θυμάτων, εἰρωνεύονται, ἀλλά εἶναι «φερόμενοι» ὡς μέλη. Τί νά σκεφθοῦμε; Ἱπποτική ἁβροφροσύνη, σημερινή ἐπιταγή μέ μελλοντική ἐπιστροφή ἀνταλλάγματος; Ἐν συνεχείᾳ νοθεύει τό δικαστικό ἀξίωμα, ὅτι ὅλοι οἱ ἐγκληματίες οὐσιαστικῶς δικάζονται ὡς ἐγκληματίες τοῦ ποινικοῦ δικαίου (ἀλήθεια τῆς 17Ν γιατί νά ἀποτελοῦν ἐξαίρεσι;). Διότι βεβαίως δέν ἰσχύουν ἄλλοι νόμοι γιά κακούς καί ἄλλοι γιά «καλούς» δολοφόνους ἀνυπεράσπιστων θυμάτων πού ἐδολοφονήθησαν ἐν ψυχρῷ καί γιά τόν φόνο τῶν ὁποίων ἀντί μεταμέλειας καί συγγνώμης, οἱ θρασεῖς δολοφόνοι, ἀπευθύνουν τήν ὕβρι καί τήν εἰρωνεία στούς τραγικούς συγγενεῖς. Θυμηθεῖτε τήν φανέλλα τοῦ σάββα ξηροῦ, μέ τυπωμένο εἰδικά τό σύνθημα «Ὥς Αἰδῶ» γιά νά σαρκάση τόν σύλλογο συγγενῶν τῶν θυμάτων τῆς 17Ν, πού ὀνομάζεται «Ὥς Ἐδῶ». Τό ἴδιο οὐσιαστικά πράττει καί ἡ ἐφημερίς αὐτή πού μᾶλλον τό ὄνομα κιτρινοτυπία τῆς ταιριάζει καλλίτερα. Δηλαδή μέ συνειρμική σύγχυσι προσπαθεῖ νά δικαιολογήσει ἤ καί νά ὑποβαθμίσει τά προμελετημένα ἐγκλήματα τῶν ἀδίστακτων τρομοκρατῶν δολοφόνων τῆς 17Ν, ἐν σχέσει πρός τά ἄτυχα θύματα τῶν βομβαρδισμῶν στό πόλεμο τοῦ Ἰράκ

Νίκη, 20/3/2003, *«Εἴμαστε ὅλοι Ἰρακινοί. Ἀνυπεράσπιστοι ἑκατόμμυρια ἄμαχοι»*

Σ.Σ. Ὁ λαϊκός διαφωτισμός στό μεγαλεῖο του.Ἡ «κοινή γνώμη» κατά τόν τίτλο τῆς ἐφημερίδος κατατάσσει τούς Ἕλληνες συλλήβδην σέ συμπαράταξι μέ τούς Ἰρακινούς. Μέ ποιούς ὅμως ; Τούς ὀλίγους πραιτωριανούς τοῦ τυραννικοῦ καθεστῶτος σαντάμ ἤ αὐτούς πού περιμένουν τήν ἀπελευθέρωσι των καί ξεχνᾶ αὐτή ἡ ἐφημερίς ὅτι καί ἐπί σαντάμ ὅλοι οἱ ἰρακινοί ἦσαν ἀνυπεράσπιστοι στήν μανία τοῦ σαντάμ

Αὐγή 20/3/2003, *«Παγκόσμια ἀντίσταση. Ὀργή γιά τό Ἔγκλημα Μπούς»*

Σ.Σ. Ἡ παγκόσμια ἀντίστασι βεβαίως εἶναι στήν φαντασιοπληξία τοῦ καλοῦ αὐτοῦ ἀρθρογράφου καί ὅλων τῶν ὁμοιδεατῶν του πού γράφουν τά νέα ὅπως θέλουν.

Βραδυνή, 20/3/2003, *«Ἄρχισε ἡ σφαγή»*

Σ.Σ. Τίτλος πού ὑποννοεῖ, ἐξάπτει τήν φαντασία διεγείρει ἀνησυχία, χωρίς ὅμως νά ἀνταποκρίνεται σέ πραγματικά στοιχεῖα, ἀλλά στήν δημιουργία ἐντυπώσεων.Ἔτσι γιά νά πουλήσουμε φύλλα, νά χαιδέψουμε αὐτιά νά λαϊκίσουμε..

Ἐλεύθερη ὥρα 20/3/2003, *«Ἡ πιό μεγάλη μέρα τῆς ξεφτίλας τῶν ΗΠΑ.Μετά τήν Χιροσίμα καί τό Ναγκασάκι ἔρχεται σήμερα τό ἔγκλημα ἐναντίον τοῦ ἰρακινοῦ λαοῦ»*

Σ.Σ Ἀπό τήν πόλη ἔρχομαι καί στήν κορφή κανέλα.Ὁποία σχέσιν ἔχει ὁ φάντης μέ τό ρετσινόλαδο αὐτήν καί ὁ τίτλος τῆς ἐφημερίδος μέ τά γεγονότα .

Ἐλευθεροτυπία 21/3/2003, *«Ἡ συμμορία σπέρνει βόμβες καί φῆμες»*

Σ.Σ.Ἐνῶ ἡ ἐφημερίς αὐτή σπέρνει ἀερόλιθους «ἀληθείας». Ἀλήθεια, γιατί εἶναι συμμορία ὁ στρατός τῶν Ἀμερικανῶν καί δέν εἶναι οἱ πραιτωριανοί τοῦ Σαντάμ. Καί οἱ χημικές βόμβες τοῦ σαντάμ πού ἔκαψαν χιλιάδες κούρδους τί ἦσαν καραμέλλες;

Ἐλευθεροτυπία 22/3/2003, *«Παρελαύνει ἡ Βέρμαχτ τοῦ Ἀδόλφου Μπούς. Ἤδη ἵδρυσε τό νέο Νταχάου, τό Γκουαντανάμο»* Γ. Ρουμπάνης

Σ.Σ. Καί πάλι ἡ ἐφημερίδα αὐτήν ἐπιδίδεται σέ λαϊκό διαφωτισμό μέ συνειρμική σύγχυση.Τί σχέση μπορεῖ νά ἔχη ἡ Ἀμερική πού πολέμησε γιά τήν ἐλευθερία τῆς Εὐρώπης ἐναντίον τῶν Γερμανῶν τοῦ Ἀδόφου Χίτλερ, ὥστε νά ἀποκαλεῖ τόν Μπούς Ἀδόλφο καί τίς ἀμερικανικές φυλακές Νταχάου; Βέβαια οἱ φυλακές στήν Κίνα καί τοῦ Φιντέλ στή Κουβά εἶναι ξενοδοχεῖα!!

Τά Νέα 22/3/2003, *«Αὐτοί τόν τρόμο καί ἐμεῖς στόν δρόμο..»*

Σ.Σ. Μᾶς παροτρύνει ἡ ἐφημερίς νά βγοῦμε στούς δρόμους καί νά κάνουμε τί;

Ἐλευθεροτυπία 27/3/2003, *«Δολοφόνοι. Οἱ σύμμαχοι ἔτρεχαν στήν ἔρημο γιά νά σωθοῦν..Οἱ ΗΠΑ θά φύγουν μέ τήν οὐρά στά σκέλια.»*

Σ.Σ. Εὐγενεῖς πόθοι τῆς ἐφημερίδος πού ἔχουν διαψευσθεῖ τραγικά ἀπό τήν ἐξέλιξι τῶν γεγονότων. Σήμερα ἐν ἐτει 2008 ἄλλοι ἔφυγαν μέ τήν οὐρά στά σκέλια. Ὄχι οἱ Ἀμερικανοί.

Ἐλευθεροτυπία 28/3/2003, *«Προβλημάτισε ἡ ὑπενθύμιση τοῦ Σάββα Ξηρού[57] πού παρουσιάστηκε στά τηλεοπτικά παράθυρα, ὅτι κύριοι στόχοι τῆς 17Ν ἦσαν, Ἀμερικανοί...Ἔχουμε λησμονήσει ὄντως ποῖοι εἶναι οἱ τρομοκράτες τῆς ὑφηλίου..Ὁ ἀντιαμερικανισμός –πολιτικῶς ὀφείλει νά διεισδύσει στά κύτταρα κάθε ὑγειῶς σκεπτομένου πολίτη..»* Γ. Σταμα-

[57] *Τοῦ τρομοκράτη δολοφόνου τῆς ὁμάδος Κουφοντίνα, παραρτήματος τῆς 17Ν*

τόπουλος.

Σ.Σ. Εἶναι συστηματική καί ἐργώδης ἡ προσπάθεια αὐτῆς τῆς ἐφημερίδος καί τοῦ «σοβαροῦ» ἀρθρογράφου της, νά «ἀθωώσει» καί νά «ἐξυψώσει» στή συνείδηση τῶν ἀναγνωστῶν της, τούς δολοφόνους τῆς 17Ν. Εἴμεθα ἀναγκασμένοι, ἀπό τήν κοινή λογική, νά συνδέσουμε αὐτή τήν προσπάθεια τῆς «Ἐλευθεροτυπίας» μέ τό γεγονός τῆς κατ' ἐπιλογήν τῶν τρομοκρατῶν δολοφόνων τῆς 17Ν, ἀποστολή τῶν προκυρήξεων τῶν μετά ἀπό κάθε δολοφονία στήν καλή αὐτή ἐφημερίδα γιά ἀποκλειστική δημοσίευσι. Ἐκμεταλλευόμενη λοιπόν τήν συναισθηματική φόρτισι λόγῳ τοῦ πολέμου στό Ἰράκ καί τῆς κατακραυγῆς ἐκ μέρους τῶν δημοσιογράφων πού προσπαθοῦν νά διαμορφώσουν τήν κοινή γνώμη, ἐναντίον τῶν Ἀμερικανῶν, ὁ γνωστός «μας» σάββας μας «προβλημάτισε» στά τηλεοπτικά πράθυρα, ὅταν μᾶς ἐπιβεβαίωσε ὅτι οἱ δολοφονίες τῆς 17Ν ἀποσκοποῦσαν σέ «κακούς» Ἀμερικανούς. Πραγματικῶς δέν χάθηκε ἡ λογική ἁπλῶς ξανακατασκευάζεται στά μέτρα τοῦ παραλόγου καί τοῦ δόγματος. Ὅσον ἀφορᾶ στήν ψυχική ὑγεία τῶν σκεπτομένων πολιτῶν ὁ κός Γ. Σταματόπουλος, οὐσιαστικῶς μας παραπέμπει στά ψυχιατρεῖα τῆς Σοβιετίας

ΠΡΙΝ, 30/3/2003, Τοῦ Γ. Δελαστίκ «..*Ἀπύθμενο μῖσος ἐναντίον τῶν Ἀμερικανῶν φονιάδων καί τῶν Ἄγγλων ὑποτακτικῶν τους γιά τά ἐγκλήματα πολέμου, πού διαπράττουν στό Ἰράκ, ἁπλώνεται σ' ὅλη τή ἀνθρωπότητα. Ὅλος ὁ κόσμος εὔχεται νά γεμίσει κάποια μέρα καί τό ἔδαφος τῆς Ἀμερικῆς ἀπό διαμελισμένα πτώματα σάν κι αὐτά πού σκορποῦν οἱ δυνάμεις εἰσβολῆς τοῦ Μπούς, τοῦ νέου Χίτλερ, στίς πόλεις τοῦ Ἰράκ, μήπως καί ἔτσι ἡ αὐτοκρατορία τῆς ἀπόλυτης κτηνωδίας τοῦ καπιταλισμοῦ πνιγεῖ σό αἷμα πού ἡ ἴδια χύνει ποτάμι σ' ὅλο τόν πλανήτη..*»

Σ.Σ. Τό κείμενο χρήζει ψυχιατρικῆς ἀναλύσεως. Δείχνει τήν πνευματική ἠθική καί ψυχολογική κατάστασι τοῦ συγγράψαντος καί τῶν ἐκδοτῶν αὐτῆς τῆς ἐφημερίδος. Ποιός φυσιολογικός ἄνθρωπος θά ηὔχετο νά γεμίσει τό ἔδαφος ἀπό διαμελισμένα πτώματα ἀνθρώπων; Ἴσως θά εἶχε ἄποψι καί ὁ εἰσαγγελεύς ἄν εἴμεθα σέ ἐλεύθερο καί ὀργανωμένο κράτος καί ὄχι σέ κομμουνιστικό παραμόρφωμα.

Ἐλευθεροτυπία 7/4/2003, «*Νεκροί χιλιάδες, ἄγριες μάχες στήν ἐπέλαση τῶν βαρβάρων. Ὁ κλέφτης (φωτογραφία τοῦ Μπούς) στήν Βαγδάτη*»

Σ.Σ. Μέ ἐπιπόλαιη εὐκολία ἡ καλή αὐτή ἐφημερίς ἀπευθύνεται στούς ἀναγνῶστες της μέ τόν ὑβριστικό τίτλο ὁ «κλέφτης» ἀναφερόμενος στόν πρόεδρο τῶν ΗΠΑ Μπούς. Χαρακτηρίζει δέ τούς στρατιῶτες

«βαρβάρους» καί χωρίς νά ἔχη ἀποδείξεις ἤ ἐπιβεβαιωμένες πληροφορίες ὡς νά μέτρησε ἕναν πρός ἕνα τά θύματα τῆς εἰσβολῆς, ἀποφαίνεται ὅτι οἱ νεκροί εἶναι χιλιάδες. Τό μόνο πού μένει εἶναι νά τήν «πιστέψουμε».

Τά Νέα 9/4/2003, *«Ἡ ἀνεξέλεγκτη τυφλή παρανοϊκή βία εἶναι ἐγγεγραμμένη στό DNA τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ΗΠΑ. Εἶναι βάρβαροι ἀνεγκέφαλοι δειλοί καί κτηνώδεις»* Δ.Δανίκας.

Σ.Σ. Ὁ κός Δανίκας μέ «ἀκλόνητα» ἐπιχειρήματα τήν σημαντική του γνώμη καί τίς πομπώδεις ὑβριστικές δηλώσεις-χαρακτηρισμούς ἐναντίον τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ΗΠΑ καί τῶν Ἀμερικανῶν, αὐτοαποκαλύπτει τόν δικό του πολιτισμό καί κλείνει τά μάτια του στήν πραγματικότητα πού θέλει ἕνα ὁλόκληρο κόσμο νά ζῆ μέ ἀμερικανικά πρότυπα, νά ἀγοράζη ἀμερικανικά ψυγεῖα, νά πίνη κοκά κόλα νά τραγουδᾶ ρόκ καί νά ζηλεύει τήν πρόοδο αὐτῆς τῆς πολύ-πολιτισμικῆς κοινωνίας, πρότυπο δημοκρατίας καί ἴσων εὐκαιριῶν.

Τά Νέα 21/4/2003, « *...Τό μόνο βαθιά ἀνθρώπινο καί ὑγιές συναίσθημα γιά τίς USA καί τούς παρατρεχάμενους τούς εἶναι τό μῖσος. Ὡς τότε ἄς ἐξορίσουμε τήν μπόχα τῆς ἀμερικανίλας ἀπό τή ζωή μας, τόν τρόπο τους, τά εἴδη τους, τίς λέξεις τους. Μέ ἐξαίρεση μία φράση γιά νά γίνεται κατανοητό καί σ' αὐτούς. I hate USA»* Δ. Χαριτόπουλος

Σ.Σ. Εἶναι σαφής ἡ ἀνάγκη ἐξειδικευμένου ψυχιάτρου στήν καταπολέμησι τῆς ψυχωτικῆς ἀντιαμερικανικῆς ἐμμονῆς.. Ἐν τῷ προκειμενῳ ὁ κός Χαριτοπουλος ἀνεκάλυψε γιά πρώτη φορά στήν εἰρηνική καί φιλάνθρωπο ζωή του, τό μῖσος ὡς ὑγειές συναίσθημα ἀρκεῖ νά εἶναι κατά τῶν Ἀμερικανῶν.

Ἀναλόγου ὕφους καί περιεχομένου ἦσαν καί οἱ δηλώσεις πολιτικῶν τόσον τῆς ἀντιπολιτεύσεως (ΝΔ τότε) ὅσον καί τοῦ Κυβερνῶντος κόμματος (Προέδρου τῆς Βουλῆς, Ὑπουργῶν ὅπως ὁ Ν. Χριστοδουλάκης, ἡ Βάσω Παπανδρέου) προκειμένου νά μήν ὑστερήσουν σέ ἀντιαμερικανικό μένος καί βρεθοῦν ἐκτός τοῦ κλίματος πού δημιούργησε ὁ, σέ ποσοστά σταλινικῆς πλειοψηφίας, μονοφωνικός κατά τῶν Ἀμερικανῶν ραδιοτηλεοπτικός τῦπος.Ἐνῶ στήν διαδήλωσι τῆς 21/3/2003 ἔξω ἀπό τήν Ἀμερικανική Πρεσβεία ἀφιονισμένοι διαδηλωτές ὀπαδοί ὁλοκληρωτικῶν καθεστώτων τύπου Σαντάμ, Φιντέλ, Στάλιν καί ἄλλων «ἡγετῶν», φώναζαν συνθήματα ἐνθουσιώδη καί περιγραφικά τῶν ἐπιθυμιῶν τοῦ πλήθους ὅπως, «Μπούς προσκύνα, μπίν λάντεν, κουφοντίνα», ἤ ἄλλα ''δικαιότερα'', ὅπως, «πρῶτα νά σταματήσετε τόν πόλεμο αὐτό καί ὕστερα δικάζετε τόν σάββα τόν ξηρό»

Τό ἐκτός πάσης λογικῆς καί νόμου συνέβη ὅταν ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τήν Παρασκευή 21/3/2003 διέκοψε τήν δίκη τῶν ὑποδίκων δολοφόνων τρομοκρατῶν τῆς 17Ν, προκειμένου νά «συμπαρασταθοῦν» μέ τήν ἀποχή ἀπό τή δική τους «στό λαό τοῦ Ἰράκ»

1.5 Πρωινοί ραδιοφωνικοί σταθμοί. Λαϊκισμός καί παραπληροφορήσι

Ἀναλόγου «ποιότητος» καί δημοσιογραφικῶς «ἀληθινῆς» ἐνημερώσεως εἶναι οἱ πρωινές ἐκπομπές τοῦ ραδιοφώνου πού παρουσιάζονται συνήθως ἀπό ζεῦγος δημοσιογράφων ἀλληλοσυμπληρουμένων, γιά νά διατηρεῖται «φυσικός καί ἐναργής» διάλογος ἤ ἀπό «ἀντικειμενικούς» σχολιαστές τῆς εὐρύτερης ἀριστερᾶς καί τοῦ προοδευτικοῦ χώρου.. Βεβαίως στό κενό ἄν προσθέσης κενό πάλι κενό θά προκύψη.

Ἄν ὅμως χάριν διαλογικῆς συζητήσεως προσπεράσουμε, τό πτωχόν καί εὐτελές, περιεχόμενον τῶν διαλόγων, ὅπως:

«πῶς τά πέρασες χθές», «κοιμήθηκες τό βράδυ», «ξύπνησες τό πρωί», «ἔφαγες τό μεσημέρι»

ἐπιβάλλεται νά σταθοῦμε λίγο στόν τρόπο πού οἱ «ἐπιστήμονες» αὐτοί τοῦ ψεύδους καί τῆς διαστροφῆς παραποιοῦν τήν ἱστορία, θάβουν τήν ἀλήθεια καί ἀναδεικνύουν τήν ἐπιλεκτική εὐαισθησία τους, ὅπου ὁ σκοπός τους ἐξυπηρετεῖται.

Εἶναι 7.17 π.μ τῆς 6/07/2005 καί ἀκούω τήν ἐκπομπή

«Γιατί μέ ξύπνησες νωρίς» τοῦ Δημοτικοῦ (Σχολείου πῆγα νά γράψω, συγχωρέστε μέ) Ραδιοφώνου τῆς Ἀθήνας. Στό μικρόφωνο, οἱ «δασκάλοι μας» ὁ Κός Μόσβοχας καί ἡ Στέλλα Παπαχιμαήλ.

Ἡ συζήτηση περιστρέφεται εἰς ποίαν νῆσον πού θά περάση τίς διακοπές της ἡ κα Στέλλα, λές καί αὐτό συναρπάσσει διασκεδάζει ἤ ἀπασχολεῖ τούς ἀκροατές τοῦ σταθμοῦ. Καί ἐνῶ συζητοῦν γιά κεῖνο ἤ τό ἄλλο νησάκι ὁ κός Μόσβοχας ἀναφέρεται καί στή νῆσο Λέρο, ρίχνοντας τήν δόσι τῆς μονομεροῦς λήθης καί τῆς διεστραμμένης ἀλήθειας, διευκρινίζοντας ἐμφαντικῶς, «*ὅπου οἱ Ἐθνικόφρονες στέλνανε τούς προοδευτικούς ἀριστερούς ἐξορία*»

Ἐδῶ ἔχουμε τήν περίπτωσι ὅπου ὁ δικτατορίσκος τοῦ μικροφώνου, ἐκφωνεῖ τήν ἄποψί του μονομερῶς καί ἀποσπασματικῶς διαστρέφοντας καί παραχαράσσοντας τήν ἱστορία. Τό μήνυμα του, πρωί πρωί γιά νά τό ἐμπεδώσουμε εἶναι: Οἱ κακοί «Ἐθνικόφρονες στέλνανε ἐξορία στή Λέρο τους καλούς κομμουνιστάς» πού εἶναι καί τά προοδευτικά μυ-

μυαλιά.

Προφανῶς ὁ κός Μόσβοχας πού μόνος του μιλάει καί μόνος του ἀποκρίνεται, φαίνεται ὅτι δέν ἔχει ἐννοήσει ἀκόμη τά στοιχειώδη. Δηλαδή ὅτι, ἄν εἶχαν ἐπικρατήσει οἱ προοδευτικοί ὁμοϊδεάτες του, ἐμεῖς σήμερα θά εἴμεθα μετανάστες σέ ἐπίπεδο Ἀλβανίας, Βουλγαρίας, Ρουμανίας, Πολωνίας. Ποιός μπορεῖ νά τό ἀρνηθεῖ;. Ἀλλά τότε πῶς νά δεχθοῦμε τήν χιλιοειπωμένη φαντασίωσι-ὀνείρωξι τῶν ΜΕΜ γιά τούς «προοδευτικούς ἀριστερούς» τούς ἁπανταχοῦ ἀποτυχόντες κομμουνιστές; Ὀπισθοδρομικοί καί τυραννίσκοι Ναί. Δικτάτορες Ναί. Βασανιστές τῶν λαῶν τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης ὑπό τήν κατοχή τους, πού ἀπελευθερώθησαν μετά ἀπό 45 χρόνια ἐρυθρᾶς τυραννίας, μέ τήν πτῶσι τοῦ κράτους τῶν Σοβιέτ ναί. Προοδευτικοί ὅμως πῶς καί γιατί; Ἐπειδή στήν Λαϊκή Δημοκρατία τῆς Κούβας οἱ κουβανοί ἀπέκτησαν τηλέφωνο κινητό τόν Μάρτιο τοῦ 2008; Ἀληθῶς μόνον ὁ κός Μόσβοχας καί οἱ ὁμογάλακτοί του γνωρίζουν τό μυστικό. Ἐμεῖς κατανοοῦμε ὅτι οἱ κρατοῦντες σφικτά τά μικρόφωνα τοῦ 984 εἴτε ἔχουν πάρει διαζύγιο μέ τήν πραγματικότητα λόγω δογματικῆς ἀπολιθώσεως ἤ σκοπίμως ἀγνοοῦν καί παραμορφώνουν τήν ἀλήθεια.

Ἀλλά πέραν αὐτοῦ τῆς ψυχασθενικῆς ἐμμονῆς[58], δηλαδή τῆς αὐταπάτης καί τῆς ἐθελοτυφλώσεως γιά τούς «προοδευτικούς» ἀριστερούς ἀφοῦ, οἱ συμπαθητικοί αὐτοί πρωινοί κήνσορές μας, εἶναι τόσο ἐπιλεκτικά εὐαίσθητοι γιά τούς ταλαιπωρηθέντας κατά τήν περίοδο τῆς ἀνταρσίας τοῦ ΚΚΕ παραθεριστές τῆς Λέρου, γιατί δέν δείχνουν ἀνάλογα συντροφικά συναισθήματα καί πρός τούς κακούς ἐθνικόφρονες, θύματα τῶν «προοδευτικῶν» ἀριστερῶν;

Στόν Μελιγαλά, στό βάραθρο τοῦ Φενεοῦ, στά διυλιστήρια τῆς Οὖλεν, καί τόσων ἄλλων τόπων βασανιστηρίων καί μαρτυρικῶν θανάτων, πού ντροπιάζουν τό ἀνθρώπινο εἶδος, καί στούς ὁποίους εὑρέθησαν, ὄχι σέ παραθερισμό στή Λέρο ὅπως οἱ «προοδευτικοί ἀριστεροί» ἀλλά κατακρεουργημένοι. Ὅσοι βρέθησαν. Ἴσως γιατί σ' αὐτούς τούς τόπους μᾶλλον δέν συνδυάζεται ὁ παραθερισμός τῆς κας Στέλλας. Ὅμως οἱ ἀκροατές ἄκουσαν τήν ἀριστερή ἐκδοχή χωρίς ἀντίλογο κά μέ τό ἀπυρόβλητο κῦρος τοῦ δημοσιογράφου, πού τά γνωρίζει ὅλα καί μᾶς

[58] *Ἐνίοτε ξεπερνᾶ τήν ἀντίστοιχη ἐμμονή ἐκείνων τῶν τραγικῶς ἀξιολύπητων, πού βάζουν τό χέρι στή μέση καί ἐπιμένουν πῶς εἶναι ὁ Μέγας Ναπολέων. Κάπως ἔτσι ἐπιμένουν οἱ κοι στά ΜΕΜ, ὅτι οἱ ἀριστεροί εἶναι προοδευτικοί, χωρίς ὅμως νά μᾶς λένε καί τί ἐννοοῦν πρόοδο.*

ἐνημερώνει.

Στόν ἴδιο σταθμό γνωστός δημοσιογράφος, ἄλλος ἐπιλεκτικός «προστάτης» τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, δέν «πυροβολεῖ τήν πολιτική» ἀλλά φονεύει ἐν ψυχρῷ τήν ἀλήθεια καί διαστρεβλώνει τήν πραγματικότητα. Ἔτσι σέ μήνυμα ἀκροατή γιά τό κλείσιμο[59] τοῦ Radio Caracas Television (RCTV) ἀπό τόν ὁμογάλακτο προστατευόμενο τῶν ΜΕΜ, Οὖγκο Τσάβες, πού μέ τόν στρατό τοῦ κατέσχεσε ἀναμεταδότες καί ἔβαλε λουκέτο στόν ἀντιπολιτευόμενο σταθμό, ἐπειδή «δέν ἐκφράζει καλά τήν σοσιαλιστική ἐπανάστασι» τῆς ὁποίας, ὁ σύντροφος Τσάβες, ἡγεῖται, ἐδήλωσεν μέ ἀφοπλιστική «εἰλικρίνεια» ἄγνοια τοῦ γεγονότος!!!! Ἐνῶ ὅλα τά ξένα δημοσιογραφικά πρακτορεῖα (28/5/2007) εἶχαν ἐκτενῆ ἀναφορά στήν εἴδησι αὐτή τῆς ἐν ψυχρῷ καταργήσεως τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου στή «λαϊκή σοσιαλιστική δημοκρατία τῆς Βενεζουέλας» τοῦ συντρόφου Τσάβες καί τά «ρεπορτάζ» τελείωναν μέ μέ τίς δραματικές στιγμές τῶν τελευταίων λεπτῶν ἀναμεταδόσεως τοῦ σταθμοῦ, ὅπου οἱ ἐργαζόμενοι ἀγκαλιασμένοι τραγούδησαν τήν λέξι «ἐλευθερία»

1.6 Ἡ Ἀστυνομία στό στόχαστρο τῶν ΜΕΜ.

Στίς 9/3/2007 ἡ Ἐλευθεροτυπία μέ τίτλο «Σεμνά καί Δεξιά» μετέφερε μέ ὀδυρμό ψυχῆς τήν «βία» τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων στούς «εἰρηνικούς καί ἀνυπεράσπιστους» διαδηλωτές, πού σ'αὐτή τήν φιλει-

[59] *Χιλιάδες ἄτομα κατέβηκαν στούς δρόμους, προκειμένου νά διαδηλώσουν γιά τό κλείσιμο τοῦ Radio Caracas Television (RCTV). Ὁ στρατός τῆς Βενεζουέλας κατέσχεσε ἀναμεταδότες τοῦ σταθμοῦ, τοῦ ὁποίου τήν ἄδεια λειτουργίας ἀρνεῖται νά ἀνανεώσει ὁ Οὖγκο Τσάβες.*

Ἡ ἀπόφαση τοῦ Οὖγκο Τσάβες προκάλεσε τίς ἀντιδράσεις χιλιάδων ἀτόμων πού διαφωνοῦν μέ τήν ἀπόφασι καί οἱ ὁποῖοι συγκεντρώθηκαν ἔξω ἀπό τά γραφεῖα τοῦ RCTV γιά νά ἐκφράσουν τήν ὀργή τους, τήν ὥρα πού οἱ ὑποστηρικτές τοῦ Τσάβες πανηγύριζαν γιά τό κλείσιμο τοῦ ἀντιπολιτευόμενου σταθμοῦ.
Νωρίτερα, ἐκπρόσωποι τοῦ σταθμοῦ ἀνακοίνωσαν ὅτι στρατιωτικές δυνάμεις κατέλαβαν τούς σταθμούς ἀναμετάδοσεως του σέ ὅλη τή χώρα. Ὁ πρόεδρος δήλωσε ὅτι ὁ νέος σταθμός πού πῆρε τή θέσι τοῦ RCTV τά ξημερώματα τῆς Δευτέρας θά ἐκφράζει καλύτερα «τή σοσιαλιστική ἐπανάσταση πού ἔχει ὁρκιστεῖ νά ἡγεῖται». Κατά τήν διάρκεια τῶν τελευταίων λεπτῶν ἀναμετάδοσεως τοῦ προγράμματος τοῦ σταθμοῦ, οἱ ἐργαζόμενοι στόν σταθμό ἀγκαλιάστηκαν καί τραγουδοῦσαν τήν λέξι «ἐλευθερία» πρίν σκύψουν δακρυσμένοι νά προσευχηθοῦν.

ρηνική τους διαμαρτυρία γιά τόν πολυσυζητηθέντα νομό πλαίσιο αὐτή τή φορά πυρπόλησαν εἰρηνικά τό φυλάκιο στό μνημεῖο τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου. Νά πῶς ἡ καλή αὐτή «προοδευτική» ἐφημερίς περιγράφει τά «τραγικά» γεγονότα.

«..Τό κεφάλι μου, μέ χτύπησαν στό κεφάλι»... «Δέν ἀντέχω... καίγομαι. Βοήθεια, βοήθεια»... Πανικός. Οἱ ἐκκλήσεις τῶν φοιτητῶν γιά βοήθεια ἀκούγονται δυνατά. Οἱ φωνές τούς ξεπερνοῦν τούς ἤχους ἀπό τίς χειροβομβίδες κρότου-λάμψης καί τά δακρυγόνα πού πέφτουν βροχή ἀπό τά ΜΑΤ. Ἡ πορεία ἔχει περικυκλωθεῖ.

Εἶναι ἀδύνατον νά δεῖς καί νά ἀναπνεύσεις. Φοιτητές τρέχουν στά τυφλά γιά νά σωθοῦν ἀπό τούς κρανοφόρους της ΕΛ.ΑΣ. Γλιστροῦν, πέφτουν, ποδοπατοῦνται. Τά κλόμπ δουλεύουν ἀσταμάτητα. Χτυποῦν φοιτητές, πανεπιστημιακούς, δημοσιογράφους. Ὠμή βία....» Ἡ ἀφήγησις εἶναι μυθιστορηματική. Οἱ διάλογοι ὡς ἐάν ἡ δημοσιογράφος ἦτο μᾶλλον σκηνοθέτης παρά αὐτήκοος μάρτυς.Τραγικές οἱ στιγμές καί ἀνατριαστικές οἱ εἰκόνες. Ἐμπορεύσιμο εἶδος. Ἀλλά ἄς ἀκούσουμε καί τήν συνέχεια....

«.. Ἡ μολότοφ, πού τύλιξε στίς φλόγες, τό φυλάκιο τοῦ συντονιστῆ στό μνημεῖο τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτη καί τήν ὁποία ἀκολουθεῖ τό χειροκρότημα τῆς πλειονότητας τῶν φοιτητῶν, δυναμιτίζει τήν κατάσταση. Τά χέρια σηκώνονται. ''Πότε θά περάσει ὁ νόμος πλαίσιο; '', φωνάζουν. ''Ποτέ!'', ἀπαντοῦν οἱ ἄλλοι. Καί ξαφνικά ἐπικρατεῖ πανδαιμόνιο. Δακρυγόνα, χειροβομβίδες κρότου λάμψης, χημικά. Πανικός. Οἱ φοιτητές τρέχουν. Οἱ κρανοφόροι τῶν ΜΑΤ τούς δίνουν τελειωτικά χτυπήματα μέ νέες ρίψεις χημικῶν. Ἀπό δεξιά, ἀπό ἀριστερά, ἀπό παντοῦ. Ὁποῖος δέν τρέχει ἀρκετά, γρήγορα συλλαμβάνεται. Ξυλοκοπεῖται.» Ἐδῶ ἐν ἀντιθέσει μέ τήν γενική τῶν περιπτώσεων ὅπου τό σχόλιο οὐσιαστικῶς ὑπερκαλύπτει καί ἀποτελεῖ συμφυῆ ἄν ὄχι αὐτοτελῆ εἴδησι, ἡ καλή δημοσιογράφος δέν βρίσκει κάτι νά πῆ ὡς σχόλιο γιά τήν συμπεριφορά τῶν κακοποιῶν πού πυρπόλησαν τό μνημεῖο ἀλλά καί τῶν ὑπολοίπων πού παρουσιάζονται χειροκροτητές.

Δηλαδή, δέν διεπιστωθη τό ἔγκλημα ἀπό τήν καλή αὐτή ἐφημερίδα, τῆς ἐπιθέσεως καί ἐν τελεῖ πυρπολήσεως τοῦ φυλακείου στό Μνημεῖο τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, {ἐφ' ὅσον, ὅπως μας περιγράφει τά γεγονότα ἡ κατασυγκινημένη δημοσιογράφος, καταχειροκροτεῖται ἡ πυρπόλησις ''ἀπό τήν πλειονότητα τῶν φοιτητῶν'' (τούς μέτρησε προ-

φανῶς!!) συνεπῶς αἴρεται τό ὅποιον ἐγκλημα} ἀλλά τό πρόβλημα εἶναι ἡ ἐπιθετικότης καί ἡ βία τῶν «κρανοφόρων» ἀστυνομικῶν στά φιλικά μολότωφ τῶν «φοιτητῶν».

Ὅμως δέν τελειώνει ἐδῶ αὐτό τό «ἀντικειμενικό» ρεπορτάζ. Ποιός θά τό περίμενε ! Μά τί λές τώρα!!!. «*Δυό δημοσιογράφοι δέχονται κλοτσιές καί κλομπιές. Τραυματίζονται στό πόδι καί στό πρόσωπο.*»

Ἐνῶ βεβαίως οἱ ἀστυνομικοί πού τραυματίζονται εἶναι ''γουρούνια'' καί δέν ὑπάρχει λόγος ἀναφοράς σ' αὐτούς γιά τήν εὐγενική δημοσιογράφο μας.

Καί τό δράμα πρός τήν κορυφωσί του....Δέν θά τό πιστεύσετε!!!

«*.....Δέχεται χτυπήματα ἀπό κλόμπ ὁ πρόεδρος τῆς ΟΛΜΕ Γ. Καλομοίρης καί ὁ πρόεδρος τῆς ΠΟΣΔΕΠ Λ. Ἀπέκης, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νά βοηθήσουν τούς φοιτητές, πού βρίσκονται καθισμένοι στό δρόμο, περικυκλωμένοι ἀπό διμοιρίες τῶν ΜΑΤ. Τό ἀνελέητο κυνηγητό συνεχίζεται στό Πανεπιστήμιο...*»

Γιά νά φτάσουμε καί στήν ἀποκρύφωσι . Ἕλληνες ἐγερθεῖτε .!!

«*... Καταπατεῖται τό ἄσυλο*» Δηλώνει ἐμβρόντητος ἡ δημοσιογράφος. Καί ἐν τέλει «*Ἡ πορεία διασπασμένη διαλύεται στήν Ὁμόνοια.*»

Αὐτοῦ τό εἶδους οἱ ἐπικές περιγραφές καί τά λυρικά « ρεπορτάζ» ὅπου οἱ κομματικές ἀριστερίστικες ἀπόψεις τῶν δημοσιογράφων ὑπερκαλύπτουν-ὑποκαθιστοῦν τά γεγονότα, ἀποπροσανατολίζουν τήν σκέψι καί «διαπλάθουν» τήν κοινή γνώμη, εἶναι καθημερινό φαινόμενο. Ἡ πλύσις ἐγκεφάλου συνεχής ἀδιάλειπτος. Ἡ δογματική μονομέρεια ἀπροκάλυπτος.

Ἡ ἀστυνομία βασικῶς γιά τά ἀριστεροκρατούμενα ΜΕΜ δέν φταίει γιά ὅ,τι πράττει ἤ μᾶλλον δέν πράττει. Περισσότερο ἀπ' ὅλα φταίει γιατί ὑπάρχει.

Ἐμεῖς φταῖμε γιατί ἀνεχόμεθα αὐτή τήν κατάστασι. Προσωπικῶς ἐξομολογοῦμαι. Ὅπου ἔχω βρεθεῖ περαστικός στήν Ἀθήνα καί προσπέρασα ἀστυνομικούς τῶν ΜΑΤ, σέ ἐπιφυλακή γιά νά ἐμποδίσουν τήν «εἰρηνική» κατεδάφισι τῶν Ἀθηνῶν καί τήν «συμβολική» πυρπόλησι τῆς πόλεως, ἐν ἀναμονῇ ἐπεισοδείων σταμάτησα στό πρῶτο περίπτερο ψώνισα σοκολάτες καί ἀναψυκτικά καί τά πρόσφερα στούς ἀστυνομικούς.

Κεφάλαιον 2ον

Ὅταν τά ΜΕΜ «διδάσκουν»

«Ποίει ἃ κρίνεις εἶναι καλά, κἂν ποιῶν μέλλῃς ἀδοξεῖν. φαῦλος γὰρ κριτὴς παντὸς καλοῦ πράγματος ὄχλος.»
Πυθαγόρου (Ἀνθ. Στοβαίου)

Νά πράττεις αὐτά πού θεωρεῖς σωστά, ἔστω κι' ἄν ἔτσι πράττων, πρόκειται νά κατηγορηθῇς. Διότι ὁ ὄχλος εἶναι κακός κριτής κάθε καλοῦ πράγματος

2.1 Ἐθνική Σιωπή

Σέ ἄλλες περιπτώσεις, ὅπου κάτ᾽ἀνάγκην καί πέραν τῆς θελήσεως τῶν ΜΕΜ νά λογοκρίνουν ἢ νά μήν μεταδώσουν τήν ἄλλη ἄποψι, ἀναγκάζονται ὅμως ἀπό τά γεγονότα εἴτε νά ἀναφερθοῦν ἢ νά μεταφέρουν αὐτούσιες τίς δηλώσεις ἐπιτυχημένων ἀνθρώπων, ἡ ἀντίδρασίς τους ἔρχεται καταιγιστική ἐκ τῶν ὑστέρων.

Ἔχουμε τότε τή δημοσιογραφία «παιδαγωγό», τόν δημοσιογράφο «ἠθοπλάστη» πού καταρρίπτει, εἰρωνεύεται, πάντα χωρίς ἀντίλογο, τόν λόγο πού τά ΜΕΜ δέν μπόρεσαν νά φιμώσουν.

Τά συμπέρασμα, στόν παραλήρημα τοῦ κριτικοῦ μονολόγου τους, εἶναι ἡ κατάληξι στό δόγμα. Τά μέσα, ἡ εἰρωνεῖα καί ὁ ἐξευτελισμός τῶν ἐπιτυχημένων πού τόλμησαν νά ἐκφράσουν τήν ἄλλη ἄποψι. Ἐκείνη πού δέν ἔκτισαν τά ΜΕΜ, ἐκείνη πού δέν εἶναι ἡ κρατοῦσα ἄποψι τῶν ΜΕΜ, ἀλλά ἡ ἐν δυνάμει ἄποψι τῶν περισσοτέρων πολιτῶν, στούς ὁποίους ὅμως δέν δίνεται ἡ δυνατότητα τοῦ ἀντιλόγου.

Τελικό ἐπιχείρημά τους, τό «αὐταπόδεικτόν» της θέσεώς τους. Ὡς ἡ ἐξ ἀποκαλύψεως θρησκεία καί ἡ δογματική πίστη ὅτι ἡ ἄποψις τους, πού παρουσιάζεται σάν ἡ μοναδική, εἶναι καί ἡ σωστή. Γιατί; Μά εἶναι ἁπλό. Διότι εἶναι, ἁπλῶς «ἔτυχε», νά εἶναι ἡ δική τους. Καί ὅ,τι διατυπώνεται, ἐκφωνεῖται, ἐκπέμπεται ἀπό τά ΜΕΜ εἶναι ἡ ἀπόλυτη «ἀλήθεια»

Ἕνα χαρακτηριστικό παράδειγμα οἱ ἀντιδράσεις τῶν ΜΕΜ στίς δηλώσεις τῆς Ὀλυμπιονίκου Φ. Χαλκιά μετά τήν θριαμβευτική της νίκη στούς Ὀλυμπιακούς Ἀγῶνες τόν Αὔγουστο τοῦ 2004 καί τήν ὑποδοχή τους ἀπό τά ΜΕΜ.

Εἶχα τήν τύχη νά παρακολουθήσω ἐκεῖνο τό βράδυ (τῆς 25ης Αὐγούστου 2004) τό ἀγώνισμα τοῦ δρόμου μετ' ἐμποδίων τῶν 400 μέτρων καί νά ζήσω μία συγκλονιστική ἐμπειρία βλέποντας σέ κλάσματα δευτερολέπτου τόν ἀγῶνα, τήν ὑπερπροσπάθεια καί τελικά τόν θρίαμβο τῆς ἀθλήτριας.

Ἐνῶ οἱ φωνές ὅλων μας εἶχαν πνιγεῖ στόν κόμπο τοῦ λαιμοῦ μας ἀπό τήν συγκίνηση γιά τήν νίκη καί δέν ἔβγαινε κίχ, τήν ἑπόμενη στιγμή τό στάδιο βούϊζε, ἔτρεμε συνθέμελα ἀπό τήν ἰαχή ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΑΣ.

Ὅλοι οἱ θεατές εἴχαμε σηκωθεῖ ὄρθιοι καί τά βλέμματά μας ἀκολουθοῦσαν τά βήματα τῆς Φανῆς πού ἔτρεχε πάλι, αὐτή τή φορά τόν γύρο τοῦ θριάμβου, ἀνεμίζοντας τήν Ἑλληνική Σημαία.

Εἴχαμε γίνει ἕνα μαζί της. Ἡ ἐνέργειά της σάν δέσμη ἀπό ἄπειρα φωτόνια, πού μας διαπέρασε, γιά νά μᾶς ἑνώσει, σέ ἕνα γιγάντιο κῦμα. Μιά γαλάζια θάλασσα δύναμης καί ὑπερηφάνειας πού ἤθελε νά ξεχυθεῖ καί νά κάλυψη τά πάντα.

Ἐκεῖνο τό βράδυ δέν ἄκουσα τίς δηλώσεις τῆς Φανῆς στά ΜΕΜ. Τίς διάβασα ἀποσπασματικά στό ἄρθρο τῆς δημοσιογράφου Τέτα Παπαδοπούλου *«Ὁ Θεούλης Προπονητής τῆς Ἑλλάδος»* μαζί μέ τούς σχολιασμούς της.

«Οἱ Ἕλληνες εἴμαστε γεννημένοι νά εἴμαστε πρῶτοι. Τό ἀποδεικνύουμε ἐδῶ καί χιλιάδες χρόνια..» Εἶπε συγκινημένη ἐκεῖνο τό βράδυ λουσμένη ἀκόμη στόν ἱδρώτα της ἡ Φανῆ.

Ὁδοστρωτήρας ὅμως ἡ Κά Τέτα, ὅσων ἀκόμη δέν πρόλαβαν νά γκρεμίσουν τά ΜΕΜ, σπεύδει νά διατυπώσει τήν γνώμη της, ὡς ἐάν ἡ καθηγήτρια ἀπό καθέδρας διορθώνει τόν ἐκτός θέματος φοιτητή λέγοντας:

«Ὅσα εἶπε ἡ Φ. Χαλκιά, ἔχουν θέση ὄχι στούς Ὀλυμπιακούς Ἀγῶνες τῆς Ἀθήνας τοῦ 2004, ἀλλά σέ ἐκείνους πού ἔγιναν στό ἐθνικό-σοσιαλιστικό Βερολίνο τό 1936.» Τελεία καί παῦλα, ἀφοῦ ἡ ἄποψις τῆς κας Τέτα, δέν εἶναι γνώμη ἀλλά γνώσι πού διορθώνει τήν αἱρετική.

Στή συνέχεια χαρακτηρίζει «*ἀνατριχιαστική τήν ρήση τῆς Χαλκιά*» «*θλιβερή καί ἐπικίνδυνη γελοιότητα*» τήν ἰδεολογία τῆς «περί λαοῦ γεννημένου μόνο γιά νίκες» καί ἀποκαλεῖ «*δηλώσεις πού κουφαίνουν*» τίς δηλώσεις τῶν Ὀλυμπιονικῶν πού ἀπέδωσαν τήν νίκη τῶν στήν ἄποψή τους ὅτι «*οἱ Ἕλληνες εἶναι καλύτεροι..*»

Συμπεραίνει ὅτι αὐτές οἱ ἀπόψεις ὁδηγοῦν σέ προπηλακισμούς, καί μαχαιρώματα, γράφοντας «*τό εἴδαμε ἄλλωστε μέ ἀφορμή τό μάτς,*

μεταξύ Ἑλλάδος καί Ἀλβανίας».

Ἐπικαλούμενη τέλος παλαιότερο τίτλο τῆς στήλης της κατά τήν παραμονή τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, «*Καλοί Ὀλυμπιακοί καί καλά μυαλά*», καταλήγει ὅτι «*οἱ Ὀλυμπιακοί ἀγῶνες ἦσαν καλοί ἀλλά γιά τά μυαλά*» διερωτᾶται. Πάντα, βέβαια, γιά τά μιαλά ὅλων τῶν ἄλλων πού δέν ἀσπάζονται τήν ὀρθή της γνώμη.

Προτοῦ χαρακτηρίσουμε καί ἐμεῖς τήν γνώμη τῆς Κας Τέτα, νά θυμίσουμε, ὅτι, ἡ γνώμη κατά τόν Πλάτωνα εἶναι ἡ ἐνδιάμεσος κατάστασις μεταξύ γνώσεως καί ἀγνοίας καί στήν ἀρχαῖο-ἑλληνική γλώσσα ἐκαλεῖτο δόξα. Ἐξ οὗ καί φιλόδοξος. Νά ἀποκαλέσουμε λοιπόν τουλάχιστον «φιλόδοξο» τό σχόλιο τῆς κας Τετα δέν θά ἦτο ἄδικο. Γιατί; Διότι εἶναι δογματικό ὅταν θεωρεῖ αὐταπόδεικτες τίς θέσεις πού κατά τήν φιλόδοξη γνώμη τῆς εἶναι σωστές (κουφαίνει ὁ φυλετικός ἐθνικισμός;) ντέ καί καλά, ἐπειδή συμπτωματικά εἶναι οἱ δικές της.

Ἤ **νά διερωτηθοῦμε καί ἐμεῖς.**

Δέν δημιούργησαν ὑπερηφάνεια[60] Ἐθνική ἄν ὄχι σέ ὅλους (ἐν τάξει κατ' ἀνάγκην ἀφαιροῦμε τήν Κά Τετα καί τούς ὁμοϊδεάτες της) τούς περισσοτέρους τῶν Ἑλλήνων, οἱ νίκες τῶν Ὀλυμπιονικῶν, ὅπως ἐξ' ἄλλου καί πολίτες ἄλλων χωρῶν γιά τούς δικούς τους Ὀλυμπιονῖκες; Τί τό παράδοξον καί πού τό μεμπτόν.

Ἐάν δέ κατ' ἐξοχήν, οἱ Ἕλληνες δέν εἶναι ὑπερήφανοι γιά τήν καταγωγή τους, γιά τήν γλώσσα τους, πού στηρίζει τίς γλῶσσες ὅλου τοῦ κόσμου. Πού ὀνομαθετεῖ χῶρες, ἠπείρους, ἄστρα, θάλασσες, ποτάμια καί βουνά μέ προαιώνιες ἑλληνικές λέξεις.

Πού ὁρίζει ἔννοιες καί ἐπιστῆμες μέ λέξεις πρωτόλιες, ἀθάνατες ἀναντικατάστατες ἠχηρές ὡς καμπάνα τῆς ἀ-λήθειας, πού αὐτή θά ξεκουφαίνει, στόν αἰώνα τόν ἅπαντα, τήν βουβαμάρα τῆς ἀγνοίας. Ἄν δέν εἶναι οἱ Ἕλληνες ὑπερήφανοι γιατί δημιούργησαν τόν πολιτισμό καί τούς Ὀλυμπιακούς Ἀγῶνες καί γιά τούς ἐπιτυχημένους ἐπιστήμονες σ' ὅλο τόν κόσμο. Ποιοί πρέπει νά εἶναι ὑπερήφανοι γιά τήν καταγωγή τους; Ἄς μας πεῖ ἡ Κα Τέτα Παπαδοπούλου. Ἀλλά καί ἐάν ἀκόμη δέν εἶναι ἄλλοι ὑπερήφανοι καί εἴμεθα ἐμεῖς για τούς δικούς μας, τί τό κακό;.

Ἀντιθέτως εἶναι φυσικό οἱ Ἕλληνες μέ ἐπίγνωσι αὐτῶν τῶν γε-

[60] *Δέν θά πρόσεξε ἡ Κά Τέτα τά δάκρυα στά μάτια καί τήν συγκίνησι ὅλων τῶν ξένων ἀθλητῶν ὅταν ἀνακρούετο ὁ Ἐθνικός τῶν Ὕμνος καί ἀτένιζαν τήν σημαία τῆς πατρίδος τους νά κυματίζει στόν ἱστό.Αὐτοί δέν ἦσαν ἐξ' ἴσου ὑπερήφανοι;*

γονότων νά θέλουν νά πρωτεύουν. Εἶναι μέρος τῆς παιδείας των καί μπολιασμένοι στό γονίδιό τους ἀπό ἀρχαιοτάτων ἐποχῶν. «Αἰέν ἀριστεύειν καί ὑπέροχον ἔμμεναι ἄλλων» ὑμνεῖ ὁ Ὅμηρος καί ἐπαναλαμβάνει αὐθόρμητα ἡ Φανή, χωρίς ἴχνος Ἐθνικῆς ἐπιθετικότητος ἡ φυλετικοῦ μίσους τά ὁποία εἶναι ἄγνωστα στούς Ἕλληνες. Διότι πιό πολύ σκοτωθήκαμε ἀνάμεταξύ μας, Κά Τετα, παρά μέ ξένους σέ κατακτητικούς πολέμους.

Μέ αὐτή λοιπόν τήν προϊστορία ἀλλά καί τήν σημερινή παρουσία τοῦ φίλο-πρόοδου Ἕλληνα στά γράμματα τίς ἐπιστῆμες τόν Ἀθλητισμό τήν Ναυτιλία, ἁπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης πλήν τοῦ νοσηροῦ Ἑλλαδικοῦ χώρου, ὅπου βασιλεύει (προεδρεύει ἤθελα νά γράψω γιά νά μήν θέτουμε σέ κίνδυνο τήν προεδρευομένη δημοκρατία μας) ἡ μικρότητα, ἡ μιζέρια, ὁ φθόνος, ἐρωτῶ καί παρακαλῶ σκέψου ἀναγνώστη καί ἐσύ..

Γιατί εἶναι «θλιβερό καί ἐπικίνδυνη γελοιότης» νά πιστεύουν οἱ Ἕλληνες Ὀλυμπιονίκες ἀλλά καί ὁ ἁπλός Ἕλληνας γνώστης ἐν σμικρῷ τῆς ἱστορίας μας, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι γεννημένοι γιά νίκες καί γιά πρωτιές; Ὅσες φορές καί ἄν μελέτησα τό κείμενο τῆς κας Τέτα δέν βρῆκα κάποιο ἐπιχείρημα, μιά ἀπάντησι. Ἀλλά καί ἐάν ἀκόμη ἡ παντελῶς ἀστήριχτη δογματική ἄποψις τῆς δημοσιογράφου ἦταν ἡ σωστή, ὅτι δηλαδή, δέν πρέπει νά εἴμεθα ὑπερήφανοι γιά τήν καταγωγή μας καί εἶναι βλαπτικό, ἐάν τό πιστεύουμε ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι γεννημένοι γιά νά εἶναι πρῶτοι, ποιά εἶναι ἡ ἀπόδειξίς της; Ὅτι τό διατυπώνει ἡ Κά Τέτα; Δέν εἶναι ἀρκετό ἀκόμη, στόν ἔλλογο καί σκεπτόμενο ἄνθρωπο πού ἀναζητᾶ τό διατί στό κάθε τί. Ἤ θεωρεῖ ἐπιχειρήματα διαλόγου τήν εἰρωνική διατύπωσι ὅταν γράφει, τῆς χρυσῆς μας γιά τήν Ὀλυμπιονίκη μας, ἀλλά ἐντός εἰσαγωγικῶν, ἡ ὅταν χαρακτηρίζει «ἀνατριχιαστική ρύση» τίς δηλώσεις τῆς Φανῆς

Διερωτῶμαι λοιπόν.

Ποῦ, πῶς καί πότε θά ἔχει τήν δυνατότητα ἡ Φανῆ, ἐν τῷ προκειμένῳ, νά ἀπαντήση, σέ ὅσα, ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς μέ τήν τήβεννο τοῦ δημοσιογράφου παντογνώστη καί μή ἐπιδεχόμενου ἀμφισβήτησι, τῆς ἔσυρε ἡ κα Τέτα;

Ὅμως τό ἄρθρο τῆς δημοσιογράφου ἐνῶ οὐσιαστικως ἐπιχειρεῖ νά ἐνσταλάξει τήν δηλητηριώδη καί μονομερῆ ἀλλά κρατοῦσα ἄποψι τῶν ΜΕΜ γιά τό συγκεκριμένο θέμα, δηλαδή «περί τῆς ἀνατριχιαστικῆς ρύσεως ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι καλλίτεροι – κουφαίνει ὁ φυλετικός ἐθνικισμός», μεροληπτεῖ καί κλείνει τά μάτια τῆς ἐπιλεκτικά, ὅταν καταδι-

κάζει μέν τούς Ὀλυμπιακούς ἀγῶνες πού ἔγιναν στό Ἐθνικό-σοσιαλιστικό Βερολίνο τό 1936, ἐνῶ φαίνεται νά ἀγνοεῖ παντελῶς ὅτι οἱ Ὀλυμπιακοί ἀγῶνες ἔγιναν καί στήν Κομμουνιστική Μόσχα, τό 1980, ἕνα χρόνο περίπου μετά τήν «δημοκρατική» εἰσβολή τῶν κομμουνιστῶν τῆς Σοβιετίας στό Ἀφγανιστάν.[61]

Μέ τά ἑκατομμύρια θύματα τῶν ἀντιφρονούντων σέ ὅλο τόν κόσμο, τά Γκουλάγκ καί τά πειστικά, ἀκατανίκητα ἐπιχειρήματα, τήν βία, τά ὅπλα, τόν βασανιστικό θάνατο, τά στρατόπεδα θανάτου στήν Σιβηρία.

Ἤ ὅτι θά γίνουν στήν Κίνα τό 2008, τῶν δεκάδων χιλιάδων κρατούμενων σέ στρατόπεδα καταναγκαναστικῆς ἐργασίας τά «Λαό Γκάι». Ὅπου οἱ «κρατούμενοι» ζοῦν σέ κελιά πολλῶν ἀτόμων, ἐργάζονται 16 ὧρες ἡμερησίως καί τά ὄργανα τῶν θανατοποινιτῶν - ἔχει καταγραφῆ - πωλοῦνται ἔναντι ἀδρᾶς ἀμοιβῆς. Ἐνῶ ἡ παιδική ἐργασία εἶναι αὐτή πού οὐσιαστικῶς οἰκοδομεῖ τήν Ὀλυμπιάδα τοῦ Πεκινου.

Τουλάχιστον ἐξ' ἴσου λοιπόν καταδικαστέοι, γιά ὅσους δέν φο-

---

[61] *Τό κομμουνιστικό κόμμα τοῦ Ἀφγανιστάν, πού πραξικοπηματικῶς ἀνέλαβε τήν ἐξουσία τόν Ἀπρίλιο 1978, δολοφονώντας τόν ἐπίσης φιλοκομμουνιστή, πρωθυπουργό Μοχάμανετ Νταόυντ καί 17 μέλη της οἰκογενείας του, παρά τήν καταπίεσι καί τήν τρομοκρατία πού ἐξασκοῦσε μέ τήν ὑποστήριξι τῶν Σοβιετικῶν, δέν κατάφερε νά ἑδραιώση τήν ἐξουσία του. Ἔτσι στίς 27 Δεκεμβρίου 1979 ἐπανελήφθη ἡ δοκιμασμένη συνταγή τῶν Σοβιετικῶν, στήν Τεχοσλοβακία (21-8-1968 εἰσβολή, ἀνατροπή τοῦ Ἀλεξάντερ Ντοῦμπτσεκ) καί στήν στήν Οὐγγαρία (4-11-1956 εἰβολή, ἀνατροπή καί δολοφονία τοῦ Ἴμρε Ναγκυ) Δηλαδή ἐκείνη τῆς εἰσβολῆς σοβιετικοῦ στρατοῦ καί ἐγκαθιδρύσεως δορυφορικοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος πλήρως ὑποτεταγμένου στή Μόσχα. Ἡ «δημοκρατική» καί «εἰρηνόφιλος» Σοβιετική Ἕνωσις ἐξαπολύει τήν ἐπιχείρησι «Σίφουνας 333». Τά Σοβιετικά ἅρματα μέ στρατεύματα 100.000 ἀνδρῶν εἰσέβαλον σστό Ἀφγανιστάν. Ταυτοχρόνως μιά ὁμάδα εἰδικῶν ἀποστολῶν τῆς KGB (ἀναφορά ἔχει γίνει καί στό κεφάλαιο « Τά ΜΕΜ ἐνημερώνουν» σέ ὑποσημείωσι) μέ ἐπικεφαλῆς τόν συνταγματάρχη Μπογιαρίνοφ ἐπιτίθεται στό προεδρικό μέγαρο καί δολοφονεῖ τόν Ἀμίν.Τήν κυβέρνησι ἀναλαμβάνει ὁ νέος ἐκλεκτός τῶν Σοβιετικῶν ὁ Μπαμπράκ Καρμάλ.Θά παραμείνη στήν ἐξουσία μέχρι τό 1986, ὀτε ἀντικαθίσταται ἀπό τόν «γκομπαρτσοφικό» Μοχάμεντ Νατζιμπουλλάχ, ἀρχηγό τῆς Ἀφγανικῆς μυστικῆς ὑπηρεσίας KHAD, ἀντίστοιχης της KGB. Τελικῶς οἱ Σοβιετικοί θά ἐγκαταλείψουν τό Ἀφγανιστάν στίς 15 Φεβρουαρίου 1989, οὐσιαστικῶς ἡττηθέντες ἀπό τό κίνημα τῶν Μουζαχεντίν με βαρύτατες ἀπώλειες 40.000-50.000 στρατιωτῶν. Ἡ κυβέρνησι μαριονέτα τοῦ κομμουνιστῆ Νατζιμπουλλάχ, κατέρρευσε τό 1992, ἀκολουθώντας τήν «μητερούλα» Ρωσσία μέ τόν Γκορμπατσόφ.*

ροῦν τίς δογματικές παρωπίδες τῆς Κας Τέτα, ἄν θεωρήσομεν ὅτι οἱ Ὀλυμπιακοί πρέπει νά γίνονται μέ αὐτά τά κριτήρια.

Εἶναι ἐπιλεκτική εὐαισθησία; Ἀσθενής μνήμη; Εἶναι δογματική ἀποκάλυψις μή ἐπιδεχόμενη λογική κρίση; Δηλαδή καλῶς εἶχε ὑποδουλώσει τήν Ἀνατολική Εὐρώπη ἀπό τό 1945 μέχρι τήν πτώση της τό 1991 καί καταδίκαζε κατά χιλιάδας τούς ἀντιφρονοῦντας στά στρατόπεδα τῶν Γκουλάγκ, στά δημόσια ψυχιατρεῖα, ἡ τέως Σοβιετική ἰμπεριαλιστική αὐτοκρατορία τῶν προλεταρίων; Ἀλλά ὅταν τό ἀνάλογο ἔγκλημα πράττουν ὀπαδοί ἄλλων ἰδεολογιῶν, τότε μόνον τοῦτο γίνεται κακό; Δηλαδή ἔχουμε τούς κακούς Ναζί ἀλλά τούς καλούς κομμουνιστές τοῦ Στάλιν καί τοῦ Μάο; Δέν θά ἔπρεπε τό κακό νά εἶναι πάντοτε κακό; Ἤ ἡ ἴδια πράξις, ἀναλόγως ἀπό ποιούς ἐπαναλαμβάνεται, γίνεται ἄλλοτε ἀποδεκτή καί ἄλλοτε ἀποτρόπαια. Αὐτό εἶναι μάθημα ἱστορίας τῆς κας Τετα καί τῶν ΜΕΜ.

Δέν μένει ὅμως στούς Ὀλυμπιακούς του Βερολίνου καί τῆς Ἀθήνας τό ἄρθρο. Συνεχίζει ὑπεριπτάμενο αὐτή τή φορά τοῦ κενοῦ πού ἀκολουθεῖ. Μέ τά λόγια της Δημοσιογράφου: «*Ὅταν διακηρύσσεις ὅτι οἱ Ἕλληνες ἔχουμε γεννηθεῖ γιά νά εἴμαστε πρῶτοι τί κάνεις ἄν σέ νικήσουν σέ ἕνα μάτς* (δηλαδή ποδοσφαιρικοῦ ἀγώνα μεταφράζω τά Ἑλληνικά τῆς κας ΤΕΤΑ). *Τί κάνεις ἐάν μάλιστα σέ νικήσουν αὐτοί πού ἔχεις συνηθίσει νά τούς θεωρεῖς ὑποτακτικούς σου; Τούς προπηλακίζεις. Τούς λυντσάρεις. Τούς μαχαιρώνεις.*» Τά συμπεράσματα, βέβαια της Κας Τέτα εἶναι πάντα «αὐτοαπόδεικτα καί ἀληθῆ» διότι τά διατυπώνει ἡ Κα Τέτα.

Ἄν ὅμως λίγο σκεφθοῦμε εἶναι εὔκολο νά ὑποθέσουμε, ὅτι κάποιος εἶναι δυνατόν νά χάσει διότι δέν εἶναι καλά προετοιμασμένος, ἤ διότι ὑποτίμησε τούς συναθλητές του ἤ τέλος πάντων γιατί οἱ ἄλλοι αὐτή τήν φορά ἦσαν καλλίτεροι.

Γιατί κατ' ἀνάγκην νά τούς μαχαιρώσει; Καί ποιός ἀθλητής πού ἔχασε ἤ θεατής μαχαίρωσε στούς Ὀλυμπιακούς ἄλλους Ὀλυμπιονίκες γιατί πίστευε ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι γεννημένοι γιά πρωτιές ἤ γιατί εἶναι ὑπερήφανοι γιά τήν καταγωγή τους. Ἐμεῖς δέν εἴδαμε κανένα. Οὔτε ἡ κα Τέτα.

Εἶναι φανερό ὅτι ἐδῶ ἡ δημοσιογράφος συγκρίνει ἤ ἐπιεικῶς, θά ἔλεγα κατά λάθος (;) συγχέει τίς ἐκδηλώσεις φανατικῶν ὀπαδῶν ποδοσφαιρικῶν ὁμάδων, ἡμιαγρίας καταστάσεως, πού δυστυχῶς παρουσιάζονται κάθε Κυριακή. Ἑλλήνων, αὐστηρά καί μόνον μέ τό κριτήριο τῆς ἀστυνομικῆς ταυτότητος, πού μουγκρίζουν ἐναντίον ἄλλων Ἑλλήνων ἐπίσης μέ τό ἴδιο κριτήριο, πού ἐξ' ἴσου ἀντί-μουγκρίζουν καί αὐτοί, καί

οἱ ὁποῖοι ὅλοι μαζί, αὐτό-ἀποκαλοῦνται «φίλαθλοι» .

Χρόνιο ἀποτέλεσμα τῆς ἀ-παιδείας ἀ-γλωσσίας καί ἐμπορικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀμαθῶν μαζῶν χάριν προφανῶν συμφερόντων, χορηγῶν τῆς ἀμάθειας τοῦ μίσους καί τοῦ φανατισμοῦ. Ἐλεῶ κρατικίστικης ἀδικαιολόγητης ἀνοχῆς.

Γι'αὐτούς, πού θά ἔπρεπε οἱ στῆλες τῶν ἐφημερίδων καί τά ΜΕΜ νά καυτηριάζουν καί νά μαστιγώνουν κάθε Κυριακή, ἀναζητώντας τούς κατ' ἐξοχήν ὑπευθύνους, ὁ τύπος ἔχει τυφλότητα καί κουφότητα πλήρη. Ἀπονέκρωση νευρώνων καί αἰσθητήρων. Τώρα ὅμως πού θερμοκέφαλοι προκάλεσαν ἀντίστοιχα ἐπεισόδια εἰς βάρος Ἀλβανῶν ὀπαδῶν, πρέπει νά συγκινηθοῦμε καί νά τρομάξουμε. Διότι, κατά τήν γνώμη τῆς δημοσιογράφου, αὐτό εἶναι φαινόμενο Φυλετικοῦ Ἐθνικισμοῦ καί ὄχι Κυριακάτικου βαρβαρισμοῦ ὀπαδῶν ἀντιπάλων ὁμάδων ἤ ἐξ' ἴσου πιθανόν καί προκλητικῶν ὠργανωμένων ἐκδηλώσεων τῶν Ἀλβανῶν.

Δέν εἶναι ὅμως ἀρκετή αὐτή ἡ θεώρησις. Θά πρέπει νά ἀναζητήσουμε σέ ποῖο ἄρθρο ἡ Κά Τέτα Παπαδοπούλου ἔχει δείξει ἀνάλογη εὐαισθησία ὅταν Ἀλβανοί (πού δέν εἶναι ὅλοι τους, ὅσοι ἦλθαν στήν Ἑλλάδα, ἀκαδημαϊκοί ἄς τό παραδεχθοῦμε κά Τέτα) βιαιοπράγησαν καί βιαιοπραγοῦν συχνότατα ἐναντίον Ἑλλήνων ἐδῶ στήν Ἑλλάδα ἀλλά καί στήν Ἀλβανία εἴτε ὡς πολίτες εἴτε ὡς κράτος.

Ὅπως στίς πρόσφατες ἐκλογές στήν Χειμμάρα, ὅπου ἔκλεψαν τήν κάλπη καί μαχαίρωσαν καί τόν ὑποψήφιό της Ἑλληνικῆς μειονότητος.

Ἤ μέ τίς προσβλητικές καί ἐμπρηστικές δηλώσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀλβανίας μετά τόν ποδοσφαιρικό ἀγώνα καί τήν νίκη τῆς Ἐθνικῆς τους.

Ἤ τί ἔγραψε ἡ Κα Τέτα[62] σχετικῶς μέ τήν αὐθαίρετη κατά-

---

[62] *Τουναντίον ἡ ἐπιλεκτικῶς «ἀντί-ρατσίστρια» κα Τέτα Παπαδοπούλου, παρευρέθη στήν ἀντεθνική ἐκδήλωσι, στίς 7 Νοεμβρίου 2006, στήν αἴθουσα ἐκδηλώσεων τῆς ΕΣΗΕΑ πού ὀργανώθηκε ἀπό γνωστούς της «Μακεδονικῆς Μειονότητας» γιά νά παρουσιάσουν τό «Ἀναγνωστικό της Μακεδονικῆς Γλώσσας» στήν προσπάθειά τους νά ἐπιβάλλουν τήν διδασκαλία τῆς «Μακεδονικῆς Γλώσσας» στά Ἑλληνικά Σχολεῖα. Ἦταν μία ἐκ τῶν ἐπισήμων ὁμιλητριῶν στήν ἐκδήλωσι. Τήν ἐκδήλωσι κάλυψε ἡ κρατική τηλεόρασι τῆς πρώην Γιουγκοσλαβικῆς Δημοκρατίας τῆς Μακεδόνιας (FYROM). Σέ ἐρώτησι ποῖος κάλεσε τό κανάλι μιᾶς ξένης χώρας νά καλύψη τήν ἐκδήλωσι αὐτή δέν ὑπῆρξε ἀπάντησις ἀπό τούς διοργανωτές. (Περισσότερα ἀπό τήν Ἐφημερίδα ΕΣΤΙΑ τῆς 16/12/2006, στό ἐμπεριστατωμένο ἄρθρο*

κρήμνησι οἰκιῶν βορειοηπειρωτῶν Ἑλλήνων στήν Κορυτσά μέ τό αἰτιολογικό, ὅτι ἦσαν αὐθαίρετα.

Ἤ τέλος πάντων μέ τά ἐπίσημα βιβλία στά σχολεῖα στήν Ἀλβανία ὅπου διδάσκονται οἱ γειτόνοι μας ἀλλά καί Ἕλληνες Βόρειοἠπειρῶτες στήν Ἱστορία καί τήν Γεωγραφία γιά τήν μεγάλη Ἀλβανία τῆς ὁποίας τά σύνορα των εἶναι μέχρι τήν Πρέβεζα καί περιλαμβάνει τήν Ἄρτα, τά Ἰωάννινα τήν Κονιτσά καί τήν Καστοριά.

Ὅπως θά πρέπει νά ἀναφέρουμε τά προσβλητικά λαϊκίστικα ἐπεισόδια μέ τίς κραυγές Κεντέρης-Κεντέρης, πού ἐμπόδιζαν τούς δρομεῖς νά ξεκινήσουν τόν τελικό ἀγώνα των. Εἶναι τόσο ἄδικο ἐξοργιστικό καί ταυτόχρονα μειωτικό γιά τούς Ἕλληνες, ὅταν διάσημοι ἀθλητές πού ἔβλεπαν, ζοῦσαν τό ὄνειρό τους, τήν συμμετοχή τους στήν χώρα πού γέννησε τούς ὀλυμπιακούς ἀγῶνες, μερικοί ἐγκάθεκτοι κομπλεξικοί δογματικοί ἀρνητές τῆς ἐλευθερίας, νά καταστρέφουν αὐτές τίς μοναδικές ἀνεπανάληπτες στιγμές τῶν ἀθλητῶν. Ἤ γιά τά γιούχα τῶν «φίλαθλων» πρίν τόν ἀγῶνα τοῦ ἀθλητοῦ Ἀμερικανοῦ Πώλ Χάμ καί ὑπέρ τοῦ Ρώσου Νέμο.

Φαινόμενα τυφλοῦ δογματισμοῦ καί μή λειτουργίας τῆς κρίσεως; Ναί. Τυφλός ἀντί-ἀμερικανισμός τῶν ὀπαδῶν τῶν ψυχιατρείων καί τῶν γκούλακ Ναί. Ὄχι ὅμως φυλετικοῦ Ἐθνικισμοῦ ἤ ὑπερηφανείας τῶν Ἑλλήνων.

Ὅμως τά ἀναξιοπρεπῆ ἀντεθνικά καί ἀποτροπιαστικά αὐτά ἐπεισόδια διέλαθον τῆς προσοχῆς τῆς κας Τέτα μολονότι ἅπτονται τῆς πτυχῆς πού ξετυλίσσει στό ἄρθρο της καί ἀφοροῦν στούς φανατικούς δογματικῶς λειτουργοῦντες ἀλλά μή σκεπτομένους, δηλαδή μή ὑπάρχοντες ἐκτός δόγματος.

Ἔτσι λοιπόν «διδάσκουν» τά ΜΕΜ ἐπικρίνουν, εἰρωνεύονται καί κατεδαφίζουν ἠθικά αὐτούς πού δέν μποροῦν νά φιμωθοῦν, ὡς ἐκ τῆς ἀξίας των, καί οἱ ὁποῖοι τολμοῦν νά ποῦν τήν γνώμη τους μέ εἰλικρίνεια καί θάρρος.

Καί σπεύδουν νά μᾶς «προστατεύσουν» τά ΜΕΜ καί νά μᾶς φέρουν πάλι στό σωστό τό δρόμο, {ἀφοῦ ἡ «ἐσφαλμένη» ἄποψι δέν ἠτο δυνατόν νά παρεμποδισθῆ ἅμα τῇ γενέσει της, ἀλλά ἐξεφωνήθη «κακῶς» πέραν τῆς θελήσεως τῶν ΜΕΜ,} μήν τυχόν καί μᾶς συμπαρασύρουν οἱ δηλώσεις τῶν Ὀλυμπιονικῶν μας σέ Ἑλληνική Ὑπερηφάνεια καί πίστη

τοῦ Ἀντιστρατήγου ἔ.ἄ Κου Κων. Βουλουτιάδη μέ τίτλο «Ἀναγνωστικό της ''Μακεδονικής'' Γλώσσας»).

ὅτι εἴμαστε γεννημένοι γιά πρωτιές.

«Συγνώμη Κα Τέτα, συγχωρῆστε μας, δέν θά τό ξανακάνουμε.»

2.2 Σεβασμός στήν Ὁμοφυλοφιλία

Ἀνάλογη μεταχείριση εἶχαν καί οἱ γνωστές δηλώσεις Ρόκο Μπουτιλιόνε ἐνῶ πολύ χειρότερη τύχη εἶχε ὁ ἴδιος ὁ Κός Μπουτιλιόνε πού τελικῶς «τιμωρήθηκε» ἀπό τούς συναδέλφους του, τοῦ εὐρώ-κοινοβουλίου καί ἔχασε τήν εὐκαιρία νά γίνη ἐπίτροπος σέ θέματα δικαιοσύνης τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς.

Σύσσωμος ὁ τύπος, τά ΜΕΜ, οἱ δικτατορίσκοι τῶν μικροφώνων, σατίρισαν, χλεύασαν, ὅπως πάντοτε χωρίς ἀντίλογο, τόν Κο Μπουτιλιόνε καί τήν ἄποψί του. Ἐν τέλει δέ ὑπό τήν πίεσι τῆς κατακραυγῆς τῶν ἁπανταχοῦ ὁμοφυλοφίλων καί τῶν ὑποστηρικτῶν των, στά ἕδρανα τῆς εὐρώ-βουλῆς ἀλλά καί στά ΜΕΜ, ὁ Ζοζέ Μπαρόζο ἀναγκάσθηκε νά ἀποσύρῃ ὁλόκληρη τήν ἐπιτροπή, πρό τοῦ κινδύνου νά καταψηφισθῆ, ἀπό τούς εὐρωπαίους κοινοβουλευτάς.

Τί τόλμησε νά δηλώσῃ ὁ Ρόκο Μπουτιλιόνε.
Ἐπιτρέψτε μας νά σᾶς θυμίσουμε.

Ἀπαντώντας σέ σχετικές ἐρωτήσεις γιά τούς γάμους μεταξύ ὁμοφυλοφίλων ὁ ἰταλός ὑποψήφιος χαρακτήρισε ἁμάρτημα τήν ὁμοφυλοφιλία καί ὑπεστήριξε ὅτι « ἡ θέση τῶν γυναικῶν εἶναι στό σπίτι γιά νά μεγαλώνουν τά παιδιά μέ τήν προστασία τοῦ συζύγου καί πατέρα».

Χαλασμός κυρίου τήν ἑπομένη σέ τηλεοράσεις, στά μικρόφωνα τῶν ραδιοφώνων. Μέχρι τήν «τελική πτώση» τοῦ Μπουτιλιόνε, ἡ μιά καί μοναδική, ἡ ''σωστή ἄποψη'', δηλαδή, ἡ κρατοῦσα ἄποψι τῶν ΜΕΜ, διατυμπανιζόταν ἀνά πάσαν τήν ἐπικράτεια ἀπό κάθε μικρόφωνο σέ ὅλους τους σταθμούς.

Ὁ κός Μπέλλος στήν «Ναυτεμπορική» τήν χαρακτήρισε ἀπαράδεκτη.

Ὁ κός Μῆτσος στά ΝΕΑ τῆς 29/10/2004 τόν ἀπεκάλεσε «ἀνεκδιήγητο» καί τήν ἄρνησι τῆς ψηφοφορίας πού δέν ἔγινε, «ἐποικοδομητικό ὄχι»

Ἡ «Ἐλευθεροτυπία» στίς 6/11/2004 φοβήθηκε μήπως

«Ἄν ἐπικρατήσουν οἱ Μπουτιλιόνε στήν Ε.Ε. θά ταυτιστεῖ ἡ Εὐρώπη μέ τόν πόλεμο κατά τῶν ''ἀπίστων'' καί τῆς '' ἁμαρτίας''»

Ὁ κός Στάγκος στά ΝΕΑ τῆς 29/10/2004 θριαμβευτικά ἀναφωνεῖ στά γραφόμενά του.

«''Οἱ εὐρωβουλευτές ξαναδίνουν μία δημοκρατική ζωή στήν Εὐρώπη''.

Σέ μιά εὐρώπη ὅπου τό μεγαλύτερο ἔλλειμμα εἶναι τό δημοκρατικό, οἱ βουλευτές τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κοινοβουλίου, κατάφεραν ν' ἀνοίξουν ἕνα πλατύ δρόμο γιά τήν Δημοκρατία. Ὕστερα ἀπό μαραθώνια μάχη ἐναντίον ὁρισμένων ἐπιτρόπων τοῦ Μπαρόζο, μπροστά στήν ἀπειλή ἀρνητικῆς ψήφου ὁ πρόεδρος τῆς νέας κομισσιόν ὑποχρεώθηκε νά ἀποσύρη ὅλη τήν Ἐπιτροπή ….»

Ἡ κά Βίκυ Κελέρη στό δελτίο εἰδήσεων τῆς ΕΡΑ τήν 27/10/2004 ἐκφωνεῖ τήν εἴδησι περιτυλιγμένη ὅμως μέ τό σχόλιό της. Παρακολουθῆστε πῶς.

«..Αἰτία ἦταν ἡ ἄρνηση τοῦ Μπαρόζο νά ἀποσύρη τήν ὑποψηφιότητα τοῦ Μπουτιλιόνε γιά τήν θέση τοῦ Ἐπιτρόπου σέ θέματα δικαιοσύνης καί Ἐσωτερικῶν Ὑποθέσεων, πού ἔχει πυροδοτήσει πλῆθος ἀντιδράσεων, ἐξ' αἰτίας τῶν ὑπερσυντηρητικων ἀπόψεών του γιά τήν ὁμοφυλοφιλία, τόν γάμο καί τίς ἀνύπαντρες μητέρες..»

Δηλαδή ἡ κα Κελέρη, στό δελτίο εἰδήσεων δέν μᾶς μεταφέρει τό γεγονός, ἀφήνοντας τόν κάθ'ἕναν ἀπό ἐμᾶς νά κρίνουμε, ἐάν οἱ ἀπόψεις τοῦ Κου Μπουτιλιόνε εἶναι ἤ δέν εἶναι ὑπέρ συντηρητικές, ἀλλά σπεύδει, δίπλα στό γεγονός νά προβάλει τόν χαρακτηρισμό της, χρωματίζοντας μέ τήν δική της γνώμη, πού δέν εἶναι τό γεγονός, ἀλλά ἡ προσωπική της γνώμη καί μόνον, τίς ἀπόψεις τοῦ Μπουτιλιόνε «ὑπερσυντηρητικές».

Βέβαια ἔχουμε καί τήν «κομματική» συμπαράταξι πού ἐκδηλώθηκε, πχ ἀπό τήν Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου, πού χαρακτηρίζει «θεσμική νίκη» τῶν Εὐρωπαίων Σοσιαλιστῶν, λές καί εἶναι ὅλοι οἱ Εὐρώ-Σοσιαλιστές, πλήν τῶν ἄλλων καί φανατικοί ὁμοφυλόφιλοι. Ἐνῷ τό ΙΝΕ (γιά ὅσους δέν τό ἔχετε ἀκούση νά σᾶς πῶ ἐγώ τί σημαίνει) Ἰνστιτοῦτο Ἐργασίας ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ στήν διημερίδα τῆς 5-6/11/2004, μεταξύ ἄλλων δηλώνει.

«Μόνο χαρά καί ἱκανοποίηση μποροῦμε νά νιώθουμε πού στείλαμε τόν Μπουτιλιόνε στό σπίτι του. Ἦταν καθαρό μήνυμα ὅτι οἱ ἀρρωστημέ-

νες ἰδέες διαφόρων Μπουτιλιόνε δέν ἔχουν ρεῦμα στήν Εὐρώπη» Ἐνῶ οἱ ὑγιεῖς, δηλαδή οἱ μή ἀρρωστημένες κατά ΙΝΕ, περί ἀποδοχῆς τῆς ὁμοφυλοφιλίας ὡς φυσικῆς καταστάσεως, ἔχουν ρεῦμα καί δέν τό ἔχουμε καταλάβει;

Ἀλλά ἀκόμη καί ἡ κεντροδεξιά Καθημερινή κατακεραυνώνει τόν Μπουτιλιόνε. Στίς 17/10/2004 δημοσιεύει τό ἄρθρο «*Οἱ Ἐκρηκτικές Φιλοσοφίες Μπουτιλιόνε*» καί οὔτε λίγο οὔτε πολύ γελοιοποιεῖ τίς κρίσεις τοῦ Μπουτιλιόνε. Γράφει λοιπόν ἡ Καθημερινή:

«Σκηνές ἀπείρου κάλλους στήν Εὐρωβουλή – Κόπηκε ὁ Ἰταλός ὑποψήφιος ἐπίτροπος. Σέ πρωτοφανῆ καί ἐλαφρῶς γελοία κρίση ἔχει ἐμπλακεῖ, πρίν κάν ἀναλάβει τά καθήκοντά της, ἡ νέα Εὐρωπαϊκή Ἐπιτροπή τοῦ Ζοζέ Μανουέλ Ντουράο Μπαρόζο, λόγῳ τῆς ἀπόρριψης ἀπό ἐπιτροπή τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου, τοῦ Ἰταλοῦ ὑποψηφίου ἀντιπροέδρου της, Ρόκο Μπουτιλιόνε. Τό ζήτημα ἀνέκυψε, ὑπενθυμίζεται, κατά τήν ἀκροαματική διαδικασία ἐπικύρωσης τῆς τοποθέτησης τοῦ Μπουτιλιόνε ἀπό τήν Ἐπιτροπή Ἐλευθεριῶν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου. Ὁ Ἰταλός, ὁ ὁποῖος δηλώνει φιλόσοφος ἀλλά καί... Ἕλληνας, λόγω κατάγωγῆς του ἀπό τήν ἑλληνόφωνη Κάτω Ἰταλία, προορίζεται γιά τό ἐξ ὁρισμοῦ εὐαίσθητο χαρτοφυλάκιο Ἐσωτερικῶν καί Δικαιοσύνης. Ὅμως, κατά τήν ἀκροαματική διαδικασία ὑπέπεσε σέ σωρεία σφαλμάτων, ἀπό τήν ἀλαζονική συμπεριφορά πού σύμφωνα μέ ὁρισμένους ἐπέδειξε, μέχρι αὐτά πού εἶπε. Καί αὐτά πού εἶπε δέν ἦταν λίγα. Ἐπικαλούμενος τόν... Κάντ, σημείωσε ὅτι ἡ ὁμοφυλοφιλία εἶναι «ἁμάρτημα» ἀλλά ὄχι «ἀδίκημα», ὁ δέ ρόλος τῶν γυναικῶν στήν κοινωνία μας θά πρέπει νά περιορίζεται στήν τεκνοποίηση καί τά ἐν γένει οἰκιακά τους καθήκοντα, ὑπό τή σκέπη τοῦ ἄνδρα προστάτη τῆς οἰκογενείας... Ὡς «κερασάκι» δέ, ἀναφέρθηκε καί στήν ἰδέα του γιά τή δημιουργία στρατοπέδων συγκέντρωσης λαθρομεταναστῶν ἤ «κέντρων ἀνθρωπιστικῆς ἀποκατάστασης», ὅπως τά ἀποκαλεῖ, στίς χῶρες πού περιβάλλουν τήν Ἕνωση. Αὐτά τά στρατόπεδα συγκέντρωσης ἔχουν ἐνθουσιάσει Βερολίνο καί Ρώμη, ὅμως σέ πανευρωπαϊκό ἐπίπεδο προκαλοῦν κατακραυγή...»

Δηλαδή τά ἄκρως φυσιολογικά ἀποδεκτά ἀπό τήν πλειονότητα τῶν σκεπτόμενων ἀνθρώπων ὅτι ἡ ὁμοφυλοφιλία εἶναι ἁμάρτημα, δηλαδή λάθος παράφυσιν καί ἀνωμαλία ἤ ὅτι «*ὁ ρόλος τῶν γυναικῶν στήν κοινωνία μας θά πρέπει νά περιορίζεται*[63] *στήν τεκνοποίηση καί τά ἐν γέ-*

---

[63] *Ἐάν καί ἐφ ὅσον οἰκονομικῶς αὐτό ἦτο δυνατόν γιατί ὄχι;Βέβαια διαφωνῶ μέ την λέξι «περιορίζεται».Θα εὕρισκα ποιό δόκιμη τήν λέξι «ἐπεκτείνεται».Διότι ἄν ἡ*

νει οἰκιακά τους καθήκοντα, ὑπό τή σκέπη τοῦ ἄνδρα προστάτη τῆς οἰκογενείας» καθ' ὅτι ἐπί τοῦ παρόντος ἐξ ὅσων γνωρίζουμε οἱ γυναῖκες ἐγκυμονοῦν καί τίκτουν, συνεπῶς τί τό φυσιολογικότερον ὅμως ἐν τούτοις αὐτές οἱ ἀπόψεις χαρακτηριζοναι ὡς γελοῖες, ἀλαζονικές, ἐσφαλμένες. Πού, κι' ἄν ἀκόμη ἦσαν, ἔτσι, γιατί δέν μᾶς μεταφέρουν μόνο τίς δηλώσεις τοῦ «κατηγορούμενου» καί ἄς ἐπιτρέψουν στήν κοινή γνώμη νά τίς χαρακτηρίση ὅπως θέλει ἐκείνη. Ἡ κοινή γνώμη ὄχι τά ΜΕΜ.

Τά ΝΕΑ στίς 18/10/2004 μέ τίτλο «Μετά τούς γκέϊ, στό στόχαστρο οἱ ἀνύπανδρες μητέρες» γράφουν:

«Νέα γκάφα ἔκανε τό Σαββατοκύριακο ὁ Ρόκο Μπουτιλιόνε, ὁ νέος Ἰταλός ἐπίτροπος τῆς Ε.Ε. ποῦ εἶναι ἁρμόδιος γιά τή Δικαιοσύνη. Ἀφοῦ χαρακτήρισε τήν ὁμοφυλοφιλία «ἁμαρτία» καί δήλωσε ὅτι ὁ γάμος ἐπιτρέπει στίς γυναῖκες νά προστατεύονται ἀπό ἕναν σύζυγο, ἀναφέρθηκε τώρα στίς ἀνύπανδρες μητέρες. Ἀφοσιωμένος ρωμαιοκαθολικός καί φίλος τοῦ Πάπα, ὁ Μπουτιλιόνε δήλωσε σέ συνέδριο ὅτι «παιδιά πού δέν ἔχουν πατέρα ἀλλά μόνο μητέρα, εἶναι παιδιά μιᾶς μητέρας πού δέν εἶναι πολύ καλή». Η φράση του, αὐτή ἀναφέρθηκε τό Σάββατο ἀπό τά ἰταλικά μέσα ἐνημέρωσης. Καί ὁ Μπουτιλιόνε ἐξέδωσε μία ἔντονη δήλωση καταγγέλλοντας τά δημοσιεύματα καί ἰσχυριζόμενος πῶς χρησιμοποίησε μία μεταφορά γιά νά μιλήσει γιά τίς διεθνεῖς σχέσεις, ἀλλά ἀναφέρθηκε ἀπό τά μέσα ξεκομμένη, ἐκτός κειμένου, κι ἔτσι παρερμηνεύθηκε. «Ὑπάρχει μία ἐκστρατεία μίσους ἐναντίον μου, ὅ,τι λέω παρερμηνεύεται», δήλωσε χθές στήν «Κοριέρε ντέλα Σέρα». Σέ κάθε περίπτωση, ὁ νέος πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο, ἔχει πλέον στά χέρια τοῦ μιά πλήρη πολιτική κρίση καί καλεῖται εἴτε νά στείλει τόν Μπουτιλιόνε σέ ἄλλη θέση εἴτε νά τοῦ ἀφαιρέσει τήν ἁρμοδιότητα τῆς πολιτικῆς κατά τῶν διακρίσεων»

Δηλαδή ἀγαπητοί ἀναγνῶστες ὅπως καταλάβατε ἀπό τά πολύ λίγα σχόλια - « εἰδήσεις» πού σας ἀνέφερα, διότι ὑπάρχει ποταμός δηλώσεων, χαρακτηρισμῶν, ἀναλύσεων, πού κατακεραυνώνουν τόν Μπουτιλιόνε, μία εἶναι ἡ ἀλήθεια μία εἶναι ἡ ἄποψι. Ποιά; Μπορεῖτε νά τήν βρῆτε;

Μά ὅτι εἶναι φυσιολογική ἡ ὁμοφυλοφιλία. Ἐφ ὅσον ἄν δέν εἶναι

δημιουργία ἰσορροπημένων ἀνθρώπων δέν εἶναι το κατ'εξοχήν ἔργον τῆς μητέρας στα πρῶτα βήματα τοῦ μικροῦ παιδιού, τί ἄλλο θά μποροῦσε να εἶναι σπουδαιότερο?

ἁμάρτημα, δηλαδή λάθος κατά τήν ἑλληνική ἔννοια τῆς λέξεως, τότε τί εἶναι; Προτέρημα;

Καί ἐν συνεχείᾳ οἱ γυναῖκες καλῶς ἔχουν μετατραπεῖ σέ φθηνές ἐργάτριες πού δέν ἐπιθυμοῦν ἐγκυμοσύνη, ἀρκεῖ μέ τόν μισθό τους νά ἐξασφαλίζουν «ἴσα καί πάτσι» τά καλλυντικά τους, τόν καφέ στόν ἐργασιακό χῶρο καί τήν ἐπιμελημένη ἐνδυμασία τους ᾖ καί τόν μισθό γιά κάποια πού θά κρατᾶ τά παιδιά ὅταν ὑπάρχουν ἤ θά καθαρίζει τό σπίτι καί ἀλλοίμονο σ' ὅποιον τολμήσει νά ψελλίσει διαφορετική ἄποψι.

Ἄν ἐπιτρέψουμε γιά λίγο στή βομβαρδισμένη, ἀπό τά πνευματικά ἀπορρίμματα τῶν ΜΕΜ σχόλια-εἰδήσεις, κρίσι μας νά λειτουργήση, θά μᾶς γεννηθοῦν ἐρωτήματα πού ἡ θεωρητικῶς κρατοῦσα ἄποψι ἀλλά καί ἡ συνεχής ἐπανάληψίς της, μᾶς ἐμποδίζει νά σκεφθοῦμε. Καί πρῶτα πρῶτα. Γιατί ντέ καί καλά νά πεισθοῦμε, καί μάλιστα χωρίς ἀντίλογο ἡ κάποιο ἐπιχείρημα (πχ. ἔστω Ἐπικούρειο, ὅτι εἶναι ὡραῖο βρέ παιδί μου), τήν ἄποψι τῶν ΜΕΜ, ὅτι δηλαδή ἐξ' ἴσου φυσική κατάστασις εἶναι ἡ ὁμοφυλοφιλία. Μήπως ἀντιθέτως, ἐκτός ἀπό τήν ἀνώμαλη, ἄρρωστη κατάστασι τῆς ὁμοφυλοφιλίας, ἔχουμε καί τήν ἀρρωστημένη ἄποψι πού μέ τόση φιλότιμη προσπάθεια, ἐπιδιώκουν τά ΜΕΜ οὐσιαστικά νά μᾶς ἐπιβάλλουν, ἐφ'ὅσον οὐσιαστικως ἀρνοῦνται τό δικαίωμα τοῦ ἐλεύθερου διαλόγου.Ἀφοῦ κυριολεκτικῶς ἀπαγορεύουν ἐπί ποινή ἀπολύσεως –διαγραφῆς ἀπό τήν κοινωνία, τήν διατύπωσιν διαφορετικῆς ἀπόψεως. Δηλαδή, τί νά ὑποθέσουμε ὅτι θά συνέβαινε ἀκόμη, στήν ἐξωπραγματική κατάστασι κατά τήν ὁποία οἱ ὁμοφυλόφιλοι ἦσαν οἱ περισσότεροι;

Ταυτοχρόνως ὅμως, ὅπως ἐκφωνεῖ ἡ κα Κελέρη, κοπτόμενη περί τῆς «ἐνημερώσεώς» μας, τά ΜΕΜ προδήλως ὑποννοοῦν, ὅτι οἱ ὑπερσυντηρητικές ἀπόψεις εἶναι οἱ ἐσφαλμένες. Κάτ αὐτόν τόν τρόπο προχωροῦμε ἕνα βῆμα περισσότερο στήν ἀποκάλυψι τῆς δημοσιογραφικῆς «ἀλήθειας» Δηλαδή ὅτι τά ΜΕΜ ἀπαγορεύουν, τυραννικά, φασιστοκομμουνιστικά, δογματικά, νά σκεφθοῦμε ὅτι οἱ ἀπόψεις καί οἱ γνῶμες πρέπει κρίνονται ἀπό τήν ὀρθότητά τους καί ὄχι ἀπό τήν ἡλικία τους, χαρακτηρίζοντας «ὑπερσυντηρητική» δηλαδή τουλάχιστον κατακριτέα τήν ἄποψι-δήλωσι Μπουτιλιόνε. Ἀλήθεια ὅμως τί σημαίνει ὑπερσυντηρητική ἄποψις; Μία ἄποψις εἶναι ἤ σωστή ἤ λάθος ἀνεξαρτήτως ἄν εἶναι συντηρητική ἤ νεωτεριστική. Ἔτσι σέ μιά ἐλεύθερη κοινωνία (ἄν ἦτο ἡ δική μας) θά μπορούσαμε νά τήν διατυπώσουμε, ὄχι νά τήν ἐπιβάλλουμε, οὔτε ὅμως νά ἀποκλείσουμε τήν ἄλλη ἄποψι γιατί διαφωνοῦμε. Καί μέ ὄργανο- ἐργαλεῖο σκέψεως πού λειτουργεῖ καί δέν κα-

τευθύνεται, τόν διάλογο, νά προκύψη τελικῶς στό ταξίδι τοῦ χρόνου ἡ ἀ-λήθεια. Ἂν πεισθοῦμε καί ὅσοι. Ἄλλως τίποτα δέν μᾶς ἀπαγορεύει νά διατηρήσουμε την γνώμη μας ἕως ὅτου κάποτε καί ἐάν γίνη γνώση.

Πλῆθος γάρ χρόνου ποιεῖ τήν ἐμπειρίαν. Κατ' Ἀριστοτέλην.

Ἐξ ἄλλου ποιός κυνήγησε ἤ ἀπηγόρευσε καί ἀπό πού τούς θρασύτατους[64] ἐνίοτε ὁμοφυλοφίλους στήν ἄποψί τους νά τούς ἀκολουθήσουμε καί ἐμεῖς ἤ τά παιδιά μας στή δυστυχία τους; Ἀπό πού παρεμποδίσθησαν νά ὁμιλοῦν, νά ἠθο-ποιοῦν, νά προβάλλουν τίς ἱκανότητες των καί τά κάλλη των σέ ὅλες τίς ἐκπομπές, ὅπου ὑπάρχει νεανικό πρόγραμμα; Γιατί λοιπόν ὁ Κός Στάγκος στά ΝΕΑ, θριαμβολογεῖ ὅτι «οἱ βουλευτές τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κοινοβουλίου κατάφεραν ν' ἀνοίξουν ἕνα πλατύ δρόμο γιά τήν Δημοκρατία», καί ὅτι «Οἱ εὐρωβουλευτές ξαναδίνουν μία δημοκρατική ζωή στήν Εὐρώπη».

Ἐπειδή ἀπεπέμφθη ὁ Μπουτιλιόνε, πού δήλωσε αὐτά πού ὅλοι ἐμεῖς σκεπτόμεθα, ἀλλά μας ἀπαγορεύεται νά τά ποῦμε καί μᾶς ἔχουν φιμώσει, κατηγορώντας ταυτοχρόνως τήν Εὐρώπη γιά Δημοκρατικό ἔλλειμμα; Ὑπάρχει στή Εὐρώπη «δημοκρατικό ἔλλειμμα» ἐπειδή στήν Ε.Ε προσετέθησαν οἱ πάλαι ποτέ σοσιαλιστικές μετά τήν κατάρρευσι τῆς ἐρυθρᾶς κομμουνιστικῆς τυραννίας, χῶρες ἤ γιατί τόλμησε ἕνας εὐρωβουλευτής νά πῆ τήν ἄποψί του ;

Κινδυνεύει ἡ Δημοκρατία τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κοινοβουλίου ἀπό τήν διατύπωση ἀπόψεων, ὅταν οἱ κονδυλοφόροι τῶν δημοσιογράφων μας δέν συμφωνοῦν, ἤ δέν «πρόκαμαν» νά παρεμποδίσουν τήν διατύπωσι των ἀπό τίς λίγες ἐλεύθερες φωνές πού ἔχουν τό θάρρος νά διατυπώ-

---

[64] *Τό θράσος ἔγκειται στήν προσπάθεια τῶν ὁμοφυλόφιλων καί τῶν προστατῶν τους νά μᾶς πείσουν ὅτι εἶναι φυσιολογική ἄν ὄχι ἀξιοθαύμαστη ἡ κατάστασι τῆς ὁμοφυλοφιλίας. Καί ἡ πρόκλησι στή λογική δέν εἶναι ἡ δυστυχία πού βιώνουν οἱ ἀσθενεῖς, πού ἐξακολουθοῦν νά πιστεύουν ὅτι εἶναι ὑγιεῖς ἐνῶ εἶναι καί στή σκέψι καί στή λειτουργία ἀσθενεῖς.Οὔτε βεβαίως οὐδείς προσπαθεῖ νά τούς θεραπεύσει διά τῆς βίας. Ὡς πολιτισμένη κοινωνία σεβόμεθα τήν τραγική καί δυστυχῆ κατάστασι τῶν ὁμοφυλόφιλων, μέ διακριτικότητα. Ἡ ἀντίδρασις καί διαφωνία τοποθετεῖται στό θράσος των ΜΕΜ πού προσπαθοῦν νά μᾶς πείσουν ὅτι ἡ κατάστασι αὐτή εἶναι φυσιολογική, ἐπειδή ἀκριβῶς ἡ πολιτισμένη κοινωνία δέχεται τήν ἐνσωμάτωσι ὅλων ὅσων δέν ἐπιβάλλουν τήν ἄποψι τούς διά τῆς βίας. Ἐν τῷ προκειμενῳ ὅμως τά ΜΕΜ μᾶς ἀπαγορεύουν ὄχι μόνο νά διατυπώσουμε τήν φυσιολογική, ἐπιστημονική θεώρησι. Ἀλλά τιμωροῦν ὅποιους τολμήσουν νά ἐκφράσουν διαφορετική ἄποψι. Ἐν τέλει νά εἴμεθα ὅλοι «ὑπερήφανοι χαρωποί» Ἡ «δημοκρατία» τῆς μιᾶς ἀπόψεως ἔχει ἐπιβληθεῖ .(gay, σημαινει και χαρωπός)*

νουν ἀκόμη τήν γνώμη των;

Ἐν τή οὐσία ἀποδεικνύεται, ὅτι ἄν ὑπάρχει δημοκρατικό ἔλλειμμα αὐτό ὑπάρχει στό μυαλό τοῦ κάθε κου Στάγκου, πού θεωρεῖ ὅτι ἡ δική του ἡ ἄποψι εἶναι ἡ σωστή καί ὅτι ὅποιος διαφωνεῖ μαζί της, δέν εἶναι δημοκράτης καί συνεπῶς δέν ἐπιτρέπεται οὔτε νά τήν ἐκφωνεῖ οὔτε νά τήν διατυπώνη ἐλεύθερα στά κατειλημμένα καί ἀνελεύθερα ραδιοτηλεοπτικά μέσα τῶν ΜΕΜ. Ὁ κός Μπουτιλιόνε τόλμησε, καί κατέληξε.

Εἶναι βέβαιο ὅτι ἄν ὑπῆχε δημοκρατικό ἦθος καί ἐλευθερία, ἄν τά ΜΕΜ δέν ἦσαν μονομερῆ καί ὁλοκληρωτικά, δέν θά στέλνανε σύσσωμα ἐν χορδαίς καί ὀργάνοις τόν Μπουτιλιόνε στήν πυρά τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως. Ἁπλῶς θά σχολίαζαν τήν ἄποψι του Μπουτιλιόνε ὡς ὑπαρκτή ἄποψη πολλῶν, ἄν ὄχι τῶν περισσότερων ἀνθρώπων στόν πλανήτη γῆ, ἄκρως δικαιολογημένη μέ αἰτιώδη φυσική ἀρχή, πού ἔχει τό δικαίωμα ὁ κάθε ἄνθρωπος νά διατυπώνη χωρίς νά κινδυνεύει ἀπό τούς «Δημοκράτες» τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ. Ἐνῶ ἰατρικῶς ἐπιστημονικῶς ἡ ὁμοφυλοφιλία ἀποτελεῖ ἀνωμαλία καί βιασμό τῆς φύσεως. Ὅμως οἱ παντοκράτορες τῶν ΜΕΜ, ἐπειδή ἐκεῖνοι δέν ἔχουνε πεισθεῖ καί ἀναζητοῦν ἐπιχειρήματα ἀκόμη καί γιά νά καταλάβουν ὅτι ἡ ὁμοφυλοφιλία δέν εἶναι ἡ φυσιολογική κατάστασις προσπαθοῦν μας πείσουν νά γίνουμε καί ἐμεῖς ἐξ ἴσου φυσιολογικοί, ὅσο οἱ ὁμοφυλόφιλοι, ἀπαγορεύοντας τήν ὕπαρξι τῆς διαφορετικῆς γνώμης καί θεοποιοῦντες τήν ἀρρωστημένη.

Κεφάλαιον 3ον

Ὅταν τά ΜΕΜ «γράφουν» ἱστορία

«Ὦ παῖ, νέος εἶ, προϊὼν δέ σε ὁ χρόνος ποιήσει
πολλὰ ὧν νῦν δοξάζεις μεταβαλόντα ἐπὶ τἀναντία τίθεσθαι·»
Πλάτωνος «Νόμοι 888 A-B)
Παιδί μου, εἶσαι νέος ὁ χρόνος μέ τό πέρασμά του θά σέ
ἀναγκάσει ἀφοῦ πολλά ἀπό αὐτά πού πιστεύεις νά ἀλλάξης,
νά ἀκολουθήσης τά ἀντίθετα.

3.1 Καλάβρυτα. Ἡ παραχάραξι τῆς Ἱστορίας

Στίς 20 Δεκεμβρίου 2005 στήν ἐφημερίδα ΝΕΑ δημοσιεύθηκε ἄρθρο μέ τίτλο «Προδότες στή σφαγή τῶν Καλαβρύτων - Ταγματασφαλίτες πρωταγωνίστησαν στό Ὁλοκαύτωμα» Γίνεται ἀναφορά σ'ἕνα «ἀπόρρητο» τηλεγράφημα, τό ὁποῖο ὅμως δέν παρουσιάζεται, ὡς αὐτούσιο κείμενο ἤ ἔστω φωτοτυπία γιά νά ἐλέχθη ἡ γνησιότης ἀλλά καί ἡ πρόσφατη! «μαρτυρία» στήν ἐφημερίδα τῆς 20/12/2005 ἑνός 93 χρόνου, πού κατονομάζεται Γιάννης Λαμπροπουλος. Κατά τήν «ἀποκαλυπτική» μαρτυρία τοῦ 93 χρόνου, «οἱ Ἕλληνες πού συμμετεῖχαν ἦταν μέλη συγκεκριμένων ὁμάδων» τίς ὁποῖες ὅμως ὁ καλός δημοσιογράφος δέν κατονομάζει. Τό ἄρθρο κοσμεῖται ἀπό μικρῶν διαστάσεων φωτογραφία μέ τήν ἑξῆς περιγραφή. «Τό τηλεγράφημα τοῦ Φόρεϊν Ὄφις, τό ὁποῖο ἐνημερώνει τήν ἑλληνική κυβέρνησι στό Κάιρο γιά τήν καταστροφή τῶν Καλαβρύτων, κάνει ξεκάθαρα λόγο γιά τή συμμετοχή Ἑλλήνων στίς ἀγριότητες - 2. Ὁ ταγματάρχης Lege καί ὁ λοχίας τῶν S.D. Doenhert (Τένερ). Πίσω, γερμανοντυμένοι Ἕλληνες τοῦ τάγματος «Λεωνίδας» ἀπό τή Λακωνία (Πηγή ΙΑΚ) - 3. Τά πυρπολημένα Καλάβρυτα (Πηγή ΙΑΚ) - 4. Ὁ διεκπεραιωτής τῆς «Ἐπιχείρησης Καλάβρυτα», διοικητής τοῦ I/749 Jager Regiment Hans Ebersberger (Πηγή ΙΑΚ)»

Τόν Μάρτιο τοῦ 2004 κυκλοφόρησε ἡ δεύτερη ἔκδοσις τοῦ βιβλίου Χέρμαν Φράνκ Μάγερ «Ἀπό τή Βιέννη στά Καλάβρυτα» (ἐκδόσεις βιβλιοπωλεῖον ΕΣΤΙΑΣ) Ἀποτελεῖ ἕνα σημαντικότατο ἱστορικό πόνημα γιά τό ὁλοκαύτωμα τῶν Καλαβρύτων τῆς 13ης Δεκεμβρίου 1943. Τεκμηριωμενο μέ ἀδιάψευστα ἔγγραφα ἀπό δημόσιες ὑπηρεσίες καί ἀρχεῖα, δημοσιεύσεις καί συνεντεύξεις ἀπό αὐτόπτες μάρτυρες. Ὁ καθηγητής

νεοτέρας ἱστορίας Χάϊντς Α. Ρίχτερ τό χαρακτηρίζει «*ἱστορικό ἀριστούργημα..πού ξεσκεπάζει μύθους, διορθώνει ἀριθμούς καί χρονολογίες ἀνασυνθέτει ἀκριβέστατα τά πραγματικά γεγονότα..*»

Σέ συνέντευξι πού παρεχώρησε ὁ Χέρμαν Φράνκ Μαγερν, στήν Καθημερινή της 28/3/2004 ἐρωτᾶται: «*Στό βιβλίο αὐτό ἐξετάζετε ἀρκετά καί τό ρόλο τῶν Ταγμάτων Ἀσφαλείας. Πῶς κρίνετε ἐσεῖς, ὡς ξένος παρατηρητής, αὐτήν τήν τόσο σκοτεινή πτυχή τῆς νεότερης ἑλληνικῆς ἱστορίας*» καί ἀπαντᾶ. «*Τί θά πεῖ ''ξένος παρατηρητής''; Πιθανῶς νά γνωρίζω περισσότερα γι' αὐτό τό θέμα ἀπό πολλούς Ἕλληνες. Πρόκειται ὄντως γιά μία πολύ σκοτεινή ἱστορία, καί μία ἀπό τίς πολλές αἰτίες πού ὁδήγησαν μετά στόν ἐμφύλιο πόλεμο. Ἀλλά γιά τό ρόλο τῶν Ταγμάτων Ἀσφαλείας στήν Πελοπόννησο εὐθύνονται καί οἱ Βρετανοί. Μέ τή στάσι τούς ὁδήγησαν στή σύγκρουση δεξιῶν καί ἀριστερῶν ἀντιστασιακῶν μονάδων – πρός τέρψιν τῶν Γερμανῶν. Στό «Ἀπό τή Βιέννη στά Καλάβρυτα» γράφω ἐκτενῶς γι' αὐτά τά πράγματα. Κυρίως ὅμως, αὐτό πού ἤθελα νά ξεκαθαρίσω μέ αὐτό μου τό βιβλίο ἦταν ὅτι τή σφαγή στά Καλάβρυτα τήν διέπραξαν μονάδες τῆς Βέρμαχτ, τοῦ κανονικοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ. ..*»

Ἐνῶ στό βιβλίο τοῦ (σελίς 465) εἶναι ἐξ'ἴσου κατηγορηματικός, γιά τόν ἐξανδραποδισμό τῶν μαρτυρικῶν Καλαβρύτων « *..Ἀναμφίβολα μπορεῖ νά διαπιστωθεῖ ὅτι οὐσιαστικά ὑπεύθυνοι ἦταν ὁ Λέ Σουίρ (στρατιωτικός διοικητής τῆς 117ης Μεραρχίας Καταδρομῶν, πολεμικός διοικητής Πελοποννήσου) καί ὁ Ἔμπερσμπεργκερ (ταγματάρχης διοικητής τοῦ τάγματος). Ὁ τελευταῖος βρισκόταν στό κέντρο τῆς πόλης ἀπ' ὅπου ἔδωσε τή διαταγή να ριχτεῖ ἡ φωτοβολίδα πού σήμανε τήν ἔναρξη τῆς ἐκτέλεσης. Ὅμως ἡ ἐκτέλεση ἔγινε ὑπό τή διεύθυνση τοῦ λοχαγοῦ Βίλλιμπαλτ Ἀκαμπχούμπερ ἀπό τή διμοιρία καταδίκων, στήν ὁποία παρεμπιπτόντως δέν ἄνηκε οὔτε ἕνας Ἕλληνας, ἀντιθέτως πρός τούς ἰσχυρισμούς πού ἐκφράστηκαν κατά καιρούς ἀπό διάφορους ἑλληνικούς κύκλους. Ὁ Ἀκαμπχούμπερ ἔδινε ἀναφορά ἀπ' εὐθείας στόν Λέ Σουίρ ἀλλά γιά τή συγκεκριμένη ἐπιχείρησι εἶχε τεθεῖ ὑπό τίς διαταγές τοῦ Ἔμπερσμπεργκερ*»

Ἀλλά καί γιά τήν φωτογραφία «ντοκουμέντο» τοῦ ἄρθρου τῶν «Νέων» ἐπεξηγεῖ.

«Καθώς δέν ὑπάρχει φωτογραφικό ὑλικό ἀπό τήν ἐκτέλεσι τῶν ἀνδρῶν στά Καλαβρυτα καί τήν καταστροφή τῆς πόλης, δείχνεται πάντα μία φωτογραφία μέ Γερμανούς στρατιῶτες πού χαμογελοῦν ἱκανοποιημένοι μπροστά ἀπό καπνίζοντα ἐρείπια. Ἡ φωτογραφία αὐτὴ δημοσιεύθηκε σέ ἀναρίθμητες μελέτες, πάντοτε μέ τήν παρατήρησι ὅτι πρόκειται

γιά μέλη τῆς 117ης μεραρχίας καταδρομῶν μπροστά στά φλεγόμενα Καλάβρυτα... Ὁ Δημήτριος Κανελλόπουλος παρούσιασε πρόσφατα στήν ἐφημερίδα Ἡ Φωνή τῶν Καλαβρύτων μιά φωτογραφία ἀπό τό λεγόμενο ἱστορικό ἀρχεῖο Κανελλοπούλου - αὐτό πού στό ἄρθρο τῆς ἐφημεριδος ''ΝΕΑ'' σημειώνεται ὡς ΙΑΚ- ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἀποτέλεσμα φωντομοντάζ. Ἐμφανίζονται στρατιῶτες ὄχι πλέον μέ καπνίζοντα ἐρείπια στό βάθος ἀλλά μέ τά κατεστραμμένα Καλάβρυτα. Χωρίς νά γίνεται κάποια ἰδιαίτερα ἀναφορά στήν ἐφημερίδα τοποθετήθηκε μία φωτογραφία τῆς κατεστραμμένης πόλης πού τραβήχτηκε πολύ ἀργότερα, ὡς φόντο στή φωταγραφια μέ τούς στρατιῶτες. Ἐξάλλου ὁ εἰδικός θά διαπιστώσει ὅτι οἱ στρατιῶτες εἶναι ὀρεινοί καταδρομεῖς καί ὄχι μέλη τῆς 117ης μεραρχίας καταδρομῶν.Ὀρεινοί καταδρομεῖς δροῦσαν στήν Ἤπειρο καί ὄχι στήν Πελοπόννησο. Ἕκτος αὐτοῦ οἱ στρατιῶτες φοροῦσαν θερινές στολές. Στίς 13 Δεκεμβρίου ἐπικρατοῦσαν στά Καλάβρυτα χειμερινές θερμοκρασίες Δίπλα στούς σταρτιῶτες διακρίνεται ἕνας ὅλμος. Σύμφωνα μέ μαρτυρίες τῶν ἐπιζησάντων καί τήν τελική ἀναφορά τοῦ Ἐμπερσμπεργκερ δέν χρησιμοποιηθησαν ὅλμοι στά Καλάβρυτα»

Ἐνῶ σχετικῶς πρός τό τάγμα «Λεωνίδας» πού ἀναφέρει ὁ ἀρθρογράφος τῶν ΝΕΩΝ μέ ὑπότιτλο «Πίσω, γερμανοντυμένοι Ἕλληνες τοῦ τάγματος «Λεωνίδας» ἀπό τή Λακωνία (Πηγή ΙΑΚ)» ὁ Χέρμαν Φράνκ Μάγερ πληροφορεῖ. «*Τό τάγμα ἐθελοντῶν Λακωνίας ὀργανώθηκε καί ἐξοπλίστηκε τόν Φεβρουάριο τοῦ 1944 -δηλαδή δύο μῆνες μετά ἀπό τήν καταστροφή τῶν Καλαβρύτων-. Ὁ Λεωνίδας Βρεττάκος ἀδελφός τοῦ ἀγρίως δολοφονηθέντος ἀπό τούς ἀντάρτες τούς ΕΛΑΣ, Ὑπιλάρχου Τηλέμαχου Βρεττάκου ἄρχισε νά δημιουργεῖ τίς πρῶτες μονάδες τοῦ τάγματος...Στίς 13 Δεκεμβρίου ἔφθασαν οἱ πρῶτοι 81 Ἕλληνες ἐθελοντές τοῦ Δήμου Ἀθηναίων γιά νά ἐνταχθοῦν στό ἐθελοντικό σῶμα τῆς Σπάρτης*»

Τό μόνο ὅμως πού δέν ἐγράφη στό ἀνωτέρω ἄρθρο τῶν ΝΕΩΝ εἶναι ὅτι στίς 12 Δεκεμβρίου 1943, μία μέρα πρίν τήν σφαγή τῶν ἀνυπεράσπιστων ἀθώων στά Καλάβρυτα καί τήν πυρπόλησι τῆς πανέμορφης πόλης, οἱ Γερμανοί βρῆκαν τά ἀκρωτηριασμένα πτώματα τῶν 70 Γερμανῶν στρατιωτῶν στή χαράδρα 'Μαγείρου'' παρά τό Μάζι. Ὡς ἐπίσης ὅτι κατά κακήν συγκυρίαν τήν προηγούμενη στίς 11 Δεκεμβρίου 1943 εἶχε γίνει νεκροψία στούς ἐκτελεσθέντας τρεῖς ἀκόμη Γερμανούς τραυματίες, οἱ ὁποῖοι εὑρέθησαν ἀκρωτηριασμένοι (ἄνευ γεννητικῶν ὀργάνων) κατά τήν γνώστη συνήθεια τῶν «ἡρωικῶν» μαχητῶν τοῦ ΕΛΑΣ. Οὔτε βεβαίως, ὅτι ἡ διαταγή ἐκτελέσεως τῶν αἰχμαλώτων πρός τήν ΙΙΙ μεραρχία τοῦ ΕΛΑΣ, ἀνευρέθη καί φέρει τήν ὑπογραφή τοῦ Δη-

μητρίου Μίχου, ἀρχηγοῦ τῶν τοπικῶν δυνάμεων τοῦ ΕΛΑΣ, πού ἦτο γνωστός ὡς «Σταυραετός». Καί τό χειρότερον. Ὅτι ὅταν ἄρχισε ἡ ἐπίθεσις τῶν Γερμανῶν πρός τά Καλάβρυτα, πού ἦσαν τό κέντρο τῆς περιοχῆς, οἱ δυνάμεις τοῦ ΕΛΑΣ παρότι εὑρίσκοντο στήν περιοχή δέν ἐνεπλάκησαν σέ μάχη μέ αὐτούς, ὥστε νά τούς ἀναγκάσουν νά παραιτηθοῦν ἤ τουλάχιστον νά τούς καθυστερήσουν καί νά δώσουν ἔτσι τόν καιρό στό πληθυσμό νά ἐκτιμήσει καλλίτερα τήν κατάστασι καί νά ἀπομακρυνθοῦν ἀπό τίς ἑστίες τους.

Τόν Ἰούλιο τοῦ 2007 ἡ Καλαβρυτινή ἐφημερίς «ἡ Φωνή τῶν Καλαβρύτων» δημοσίευσε ἄρθρο τοῦ κου Θάνου ΤΣΑΠΑΡΑ μέ τίτλο «Γράμμα ἀπό τόν κόσμο»

Ἀντιγράφουμε :

«.. *Τό ἀπόσπασμα εἶναι ἀπό τό μυθιστόρημα ''Βασικός Μέτοχος'' τοῦ Πέτρου Μαρκάρη. Πρόκειται γιά ἕνα ἀστυνομικό μυθιστόρημα μέ πρωταγωνιστῆ τόν ἐπιθεωρητή Χαρίτο...Στό πιό πρόσφατο μυθιστόρημά του μέ τίτλο ὁ ''Βασικός Μετοχος'' ὁ Χάριτος καλεῖται νά ἐξιχνιάση μία σειρά ἐγκληματῶν ἀπό τόν ἀκροδεξιό χῶρο. Οἱ ἔρευνες τοῦ τόν ὁδηγοῦν στή σφαγή τῶν Καλαβρύτων...Οἱ Γερμανοί ἔστειλαν διαπραγματευτές γιά νά πείσουν τούς ἀντάρτες νά ἐλευθερώσουν τούς στρατιῶτες καί ἀπείλησαν μέ σοβαρά ἀντίποινα. Οἱ ἀντάρτες δέν ὑπεχώρησαν..Τότε οἱ Γερμανοί ἔστειλαν τό περιβόητο τάγμα Ἔμπερσμπεργκερ ...Στό πλευρό τούς ἦταν 300 Ἕλληνες ταγματασφαλῖτες μέ γερμανική στολή. ..Ἄλλοι 1500 εἶχαν ἀποκλείσει τήν περιοχή ὥστε νά μήν μπορεῖ νά ξεφύγη κανείς... Οἱ ταγματασφαλίτες ἦταν οἱ δολοφόνοι πού ἀνέλαβαν τήν ἐκτέλεσι. Ὁ Ζάχος Κοματάς –ἕνας ἀπό τούς '' ἥρωες'' τοῦ εὐφάνταστου κου Π. Μαρκάρη- σκότωσε τούς περισσότερους... Οἱ λιγοστοί ἐπιζῶντες τρέμουν ὅταν θυμοῦνται τό αἱμοσταγές ἄγριο κτῆνος..Αὐτά γραφεῖ γιά τά Καλάβρυτα ὁ Πέτρος Μαρκάρης στό βιβλίο του....Ὅπως μας εἶπε ὁ ἴδιος ὁ συγγραφέας ..''Τά στοιχεῖα σχετικά μέ τήν ἑλληνική συμμετοχή στή σφαγή τῶν Καλαβρύτων μπορεῖτε νά τά βρεῖτε συγκεντρωμένα σέ ἄρθρο τῆς ἐφημεριδος ''Τά Νεα'' ἔκδοσι Σάββατο Κυριάκου 10/12/2005. Σέ αὐτά τά σημεῖα βασίζεται καί ἡ ἀφήγησι καί τό μυθιστόρημα.''*»

Καί συνεχίζει ὁ ἀρθρογράφος τῆς Καλαβρυτινής(!!!) Ἐφημερίδος κος Θάνος Τσαπάρας. «*Εἶναι γνωστό (!!!) ὅτι Ἕλληνες συνεργάτες συνέπραξαν καί στή σφαγή τῶν Καλαβρυτων. Τό βιβλίο ὅμως ἰσχυρίζεται ὅτι πρόκειται γιά τρακόσιους ταγματασφαλῖτες, οἱ ὁποῖοι μάλιστα ἦταν αὐτοί πού σκότωσαν τούς ἀμάχους....*»

Τά συμπεράσματα δικά σας.

3.2 Μῦθος τοῦ Πολυτεχνείου

Οἱ σύγχρονοι «ἐξουσιαστές» κατέχοντες ὅλα τά μέσα ἐπικοινωνίας καί ἐκφράσεως, ἀποσιωποῦν τό τραγικό παρόν καί ξαναγράφουν τό ἐπιθυμητό παρελθόν. Οἱ «ὑπήκοοι» βιώνουν τήν κατάστασι, ὅπου μέ τήν ἐπαναληπτική διάδοσι τῆς νοθευμένης ἐκδοχῆς ἑνός καθ' ὁλοκληρίαν φανταστικού γεγονότος, αὐτὴ ἡ φαντασίωσι ἐνσωματώνεται στίς πεποιθήσεις καί ἀποκτά κῦρος νομιμότητος, πού κανείς δέν τολμᾶ νά ἐλέγξει τήν ἀλήθεια τῆς προελεύσεως της... Μετατρέπεται σέ δόγμα. Ὁ λόγος περί τοῦ μύθου τῆς «καθολικῆς ἀντίστασης» κατά τοῦ στρατιωτικοῦ καθεστώτος καί τῆς «στάσεως» τοῦ Πολυτεχνείου πού ἀνέτρεψαν τήν χούντα.

Βέβαια, ἡ ἐπιρροή τοῦ μύθου εἶναι ἀδύνατον νά κάλυψη πάντοτε τά ἀποσιωπούμενα πραγματικά γεγονότα. Πού τά συζητοῦν μέ τούς ἐπιβάτες τους οἱ ταξιτζῆδες, τά ἀναλύουν ἀκόμη καί στά κουρεῖα οἱ μπαρμπέρηδες. Ἂν ὄχι ὅλοι, πάντως οἱ περισσότεροι τῶν Ἑλλήνων ἀναγνωρίζουν. Ὅτι ἡ ἀνατροπή τῆς κυβερνήσεως Γ. Παπαδοπούλου - Σ. Μαρκεζίνη[65] καί ἡ ἀνάληψις τῆς εξουσίας, ἀπό τό ἀπρόσωπο καθεστώς

---

[65] *Σύγχρονη Πολιτική Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος 3ος Τόμος, Σπ.Β.Μαρκεζίνη Ἐκδοτικός Ὀργανισμός Πάπυρος, Σελίς 205, 206*

Τό πολυτεχνεῖο ἄρχισε ὡς ὑπόθεση τῆς σπουδαστικῆς νεολαίας. Δέν ὑπῆρχε στρατιωτικός Νόμος, ἐπροστατεύετο τό πανεπιστημιακό ἄσυλο καί ἐπικρατοῦσε ἀτμόσφαιρα θερμῆς πολιτικῆς ἀντιδικίας. Ἀλλά κατά τήν πορεῖα του θά περιέλθει ὑπό τῶν ἀπόλυτο ἔλεγχο ἐξωφοιτητικῶν δυνάμεων, οἱ ὁποῖες θά τό ἐκμεταλλευτοῦν γιά τούς δικούς τους σκοπούς καί βεβαίως ὅπως θά ἐξελιχθεῖ οὔτε τήν Δικτατορία θά διώξει οὔτε τήν Δημοκρατία θά ἐπαναφέρει. Θά ἀποτελέσει τό πρόσχημα πού ἀναζητοῦσε ὁ Ἰωαννίδης καί οἱ συνεργάτες του, γιά νά ἀνατρέψουν μέ τήν ὑπόδειξη τῶν Ἀμερικανῶν μία ἑβδομάδα ἀργότερα τόν Παπαδόπουλο, νά ἀκυρώσουν τήν ἐκλογική διαδικασία τῆς κυβερνήσεως Μαρκεζίνη καί νά ἐγκαταστήσουν ἕνα νέο τυραννικότερο καθεστώς. Θά εἶναι τό καθεστώς πού θά ὁδηγήσει ἐν τέλει στήν Κυπριακή τραγωδία. Καί ἡ ἀποκατάσταση τῆς Δημοκρατίας θά ἐπιτευχθεῖ μέ τήν καταβολή ἑνός ἐπαχθοῦς ἐθνικοῦ τιμήματος...
Ἡ παρέμβαση τοῦ στρατοῦ ἐξ' ἄλλου ἡ ὁποία διετάχθη γιά νά ἀποτραπῆ ἡ βέβαιη αἱματοχυσία, ὑπῆρξε ἀναίμακτη. Τό πόρισμα τοῦ εἰσαγγελέως Δ.Τσεβά καί ἡ δίκη πού θά ἐπακολουθήση, θά βεβαιώσουν, ἐπί τοῦ σημείου αὐτοῦ, χωρίς ἐπιφύλαξη, ὅτι δέν ὑπῆρξε νεκρός ἐντός τοῦ πολυτεχνείου κατά τήν ἐπέμβαση τοῦ στρατοῦ. Καί ὅσα θύματα ὑπῆρξαν ἐκτός πολυτεχνείου ὀφείλοντο προφανῶς στούς ἐλεύθερους σκοπευτές πού ἔδρασαν στούς πέρι τό πολυτεχνεῖο δρόμους ἤ σέ ἀδέσποτες σφαῖρες.

Ἰωαννίδη μέ τά μεθοδευμένα γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου τόν Νοέμβριο τοῦ 1973, ἦταν ἀπότοκος τῆς ἀρνήσεως της, νά ἐπιτρέψη τόν ἐλλιμενισμό τοῦ 6ου στόλου στήν Ἐλευσίνα καί τήν χρῆσι τῆς ἀεροπορικῆς βάσεως στή Σούδα, κατά τόν πόλεμο τοῦ Γιόμ Κιπούρ, τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1973. Ἐνῷ τέλος ἡ ἀποκαταστασις τῆς Δημοκρατίας στήν Ἑλλάδα ἐπετεύχθη μέ τήν ναυτικῶς ἀνεμπόδιστο, ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, εἰσβολή τῶν Τούρκων στήν Κύπρο καί τήν αὐτοκατάλυσι τοῦ καθεστῶτος. Ὄχι διότι -ἄν τοῦτο ἦτο ποτέ δυνατόν- συνεπείᾳ τῆς λειτουργίας τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ στό πολυπαθές ἵδρυμα, μέ ἐκφωνήτρια τήν πάλαι ποτέ κομουνίστρια καί προσφάτως μεταλλαχθεῖσα σέ σοσιαλίστρια, Δαμανάκη καί σύνθημα *«..Ἐδῶ Πολυτεχνεῖο, Ἐδῶ Πολυτεχνεῖο. Σᾶς μιλᾶ ὁ σταθμός τῶν ἐλεύθερων ἀγωνιζόμενων Ἑλλήνων..»*.

Ἔτσι, ὅλοι «τό ʹχουν τούμπανο καί μεῖς κρυφό καμάρι». Ὅτι, οὔτε ὁ λαός οὔτε οἱ ἀνύπαρκτοι «ἀντιστασιακοί», ἀνέτρεψαν τήν χούντα μέ τά γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου, ἀλλά οὔτε καί τό στρατιωτικό καθεστώς τήν καταστροφική γιά τήν Ἑλλαδα αὐγή τῆς 24ης Ἰουλίου 1974 (ἐφ' ὅσον τό τίμημα ἦταν ἡ ἀπεμπόλησις τῆς Κύπρου), ὅπως ἔχουν βαλθεῖ νά μᾶς πείσουν 34 χρόνια τώρα, οἱ «ἱστορικοί καί ἐκπαιδευτικοί» τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως καί οἱ πολιτικοί μας. Ἐφ' ὅσον μέ συνθήματα στούς τοίχους καί «κροτῖδες» - πρέπει κάποτε νά τό ὁμολογήσουν - δέν ἀνετράπη οὔτε ἐκινδύνευσε τό στρατιωτικό καθεστώς. Ἀντιθέτως μακροημέρευσε, διαρκέσαν 6 ὁλόκληρα χρόνια καί 8 μῆνες σέ δύο φάσεις (ἀπό 21/4/1967 ἕως 25/11/1973 καί 25/11/1973 ἕως 23/7/1974). Τήν ἐξουσίαν παρέδωσε ἑκουσίως σέ πολιτική κυβέρνησι, χωρίς νά ἀνατραπῆ ἀπό τήν «θρυλική» ἀντίστασι ἀλλά δυστυχῶς μέ τήν προδοσία τῆς Κύπρου..... Μάλιστα τόν ἀποκληθέντα ἀπό τούς «ἱστορικούς καί ἐκπαιδευτικούς» τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως, «Ἐθνάρχην» Καραμανλῆν, (τόν θεῖον τοῦ νῦν Πρωθυπουργοῦ μας) ὁ ὁποῖος τότε μόνον ἔμαθε γεωγραφία καί συνειδητοποίησε τήν γεωγραφική ἀπόστασι τῆς Κύπρου ἀπό τήν Ἑλλάδα εἰπών ὅτι «ἡ Κύπρος εἶναι μακράν» ὥρκισεν, ὅπως ἐνθυμούμεθα, Στρατιωτικός. Ὁ Πρόεδρος τοῦ αὐτοκαταλυθέντος καθεστῶτος, στρατηγός Φαίδων Γκιζίκης.

Ἀλλά ἄς ἐπιστρέψουμε στόν πυρῆνα τοῦ Μύθου τοῦ Πολυτεχνείου. Ἡ μυθική εἰκόνα τοῦ Πολυτεχνείου στηρίζεται σέ ὡρισμένα πραγματικά γεγονότα, ὅπως ἡ κατάληψις τοῦ ΕΜΠ ἀπό φοιτητές,

---

Αὐτό ὡστόσο δέν θά ἐμποδίση τόν μῦθο τῶν «πολυαρίθμων νεκρῶν τοῦ Πολυτεχνείου», τῶν ὁποίων ἔκτοτε τιμᾶται μέ τρόπο ἐπίσημο, ἡ μνήμη.

ἐργάτες, μέλη ἀριστερίστικων ὀργανώσεων καί ἀναρχικῶν ὁμάδων. Ἀλλά καί στά δυστυχῆ ἄτυχα καί ἄσχετα θύματα ἀπό ἀδέσποτες σφαῖρες στόν χῶρο πέριξ, ὄχι ἐντός τοῦ Πολυτεχνείου, ὅπου Οὐδείς ἐφονεύθη. Ἐγιγαντώθη, διαφημίσθηκε ἀνηγέρθη ὡς ἡ πρώτη «Ἐθνική» ἑορτή τῆς μεταπολιτευτικῆς Δημοκρατ-(ουρ)-ίας, (μαζί με τήν ἑορτή τοῦ Ἁγίου Βαλεντίνου) γιά νά καλύψη τό τεράστιο κενό τῶν ἀνύπαρκτων ἀντιστασιακῶν πού δέν ἀνέτρεψαν τήν χούντα ἀλλά ἀκόμη περισσότερον τήν ἐν γένει ἀπροθυμία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καί τήν ἀδυναμία τῶν πολιτικῶν νά προβάλλουν κάποια συγκεκριμένη ἀντίδρασι κατά τοῦ στρατιωτικοῦ καθεστῶτος.

Ἂς δοῦμε ὅμως τά συγκεκριμένα γεγονότα καί μαρτυρίες πού δέν εἶναι δυνατόν νά διαψευσθοῦν καί διά τοῦτο ἀποκρύπτωνται καί ἀποσιωπῶνται ἀπό τά Μέσα «Ἐνημερώσεως»(;) τῶν Μαζῶν ἀλλά καί ἀπό τούς δειλούς πολιτικούς πού μας ἐκπροσωποῦν.

Ὁ πρύτανις λοιπόν τοῦ Πολυτεχνείου κατά τά γεγονότα, Κ. Κονοφάγος σημειώνει στό «ἡμερολόγιό» του, πού δέν προωρίζετο γιά τήν δημοσιότητα, ὅτι *«τό ΕΜΠ, χάρις εἰς τόν στρατόν ἐξεκενώθη ἀναιμάκτως»*. Ἐπίσης μέ τήν ὑπ' ἀριθμόν 33437 ἀναφορά τῆς συγκλήτου τοῦ Πολύτεχνείου 11/10/1975, πρός τόν εἰσαγγελέα Δ. Τσεβᾶν, κανένας σπουδαστής δέν σκοτώθηκε κατά τό τριήμερο. Ὁ ἴδιος ὁ πρύτανις κατέθεσε ὡς μάρτυς στίς 20/1/1975, στό πενταμελές ἐφετεῖο Ἀθηνῶν, ὅτι μέσα στό πολυτεχνεῖο δέν σκοτώθηκε κανείς φοιτητής καί τά ἴδια βεβαιώνει και στό βιβλίο του *«Ἡ Ἐξέγερση τοῦ Πολυτεχνείου»* 1982 μέ τήν προσθήκη ὅτι οὔτε κανείς ἄλλος πολίτης ἔχασε τήν ζωή τοῦ μέσα στό Πολυτεχνεῖο.

Ὁ Εὐάγελλος Ἀβέρωφ Ὑπουργός Ἐθνικῆς Ἀμύνης, δηλώνει στό περιοδικό Ἐπίκαιρα, τεῦχος 562, τήν 10 Μαίου 1979.

«..Τό πολυτεχνεῖο ὑπῆρξε μία εὐγενική θαραλλέα δημοκρατική ἐκδήλωση τῆς Νεολαίας. Μόλις ὅμως ἐκδηλώθηκε καί στέριωσε, κατά τήν τακτική πού δίδαξε ὁ Λένιν, ὑπερφαλαγγίστηκε ἀπό τό ΚΚΕ καί τά συνθήματα ἀπό συνθήματα Δημοκρατίας ἔγιναν συνθήματα κομμουνισμοῦ.Τό πολυτεχνεῖο ὄχι μόνο δέ ἔρριξε τήν Δικτατορία ἀλλά τή δυνάμωσε. Γιατί αὐτό ἦταν τό ἔναυσμα πού ὤθησε πολλούς νέους ἀξιωματικούς λίγο πολύ ἀπογοητευμένους ἀπό τήν δικτατορία, νά συσπειρωθοῦν γύρω ἀπό τόν Ἰωαννίδη πού ἑτοίμαζε συνομωσία ἀλλά δέν μποροῦσε νά τήν κάνη πράξη.Καί ἔτσι ἐπιβλήθηκε μία χειρότερη δικτατορία..

Τιμῶ λοιπόν εἰλικρινά καί βαθύτατα τήν πρωτοβουλία καί τόν ἡρωισμό τῶν νέων πού ξεκίνησαν αὐτό τό κτύπημα. Ἀλλά γιά νά τό τιμή-

σω, νομίζω πῶς πρέπει νά πῶ αὐτό πού πιστεύω ὅτι εἶναι ἀλήθεια. Δέν εἶμαι διατεθειμένος λόγω ἐπιμόνου συνθηματολογίας λόγω ἀνυπάρκτων «πολυαρίθμων νεκρῶν» νά βοηθήσω καί ἐγώ στήν θεσμοποίηση μιά ψεύτικης ἱστορίας...»

Ἐξ ἴσου ἀποκαλυπτικός ὁ ἀείμνηστος Κ. Τσάτσος (Ἀκαδημαϊκός, Καθηγητής Πανεπιστημίου, Φιλόσοφος καί Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κατά τά ἔτη 1974-1980) στό βιβλίο τοῦ «Λογοδοσία Μιᾶς Ζωῆς» κατάμαρτυρεῖ μέ μοναδική εἰλικρίνεια καί θάρρος:

«..Ὅταν ἔγινε τό πολυτεχνεῖο, οὔτε πῆγα ἐπί τόπου, οὔτε συγκινήθηκα. Ἀπό τήν πρώτη στιγμή κατάλαβα ὅτι αὐτά τά πεζοδρομιακά ξεσπάσματα δέν κλόνιζαν τήν δικτατορία καί ὅτι ὅπως στά χρόνια της κατοχῆς, ὑποκρύπτανε κομμουνιστικές ἐπιδιώξεις ἐπικίνδυνες γιά τό μέλλον.

Ἔχω τήν συνείδησή μου ἥσυχη ὅτι δέν συνήργησα στήν κατασκευή τοῦ μύθου τοῦ Πολυτεχνείου. Λυπᾶμαι τά 5-6 παιδιά πού σκοτώθησαν ἔξω καί μακριά, διότι μέσα στό Πολυτεχνεῖο δέν σκοτώθηκε κανείς. Ἡ σκληρότερη δικτατορία πού ἀκολούθησε, θά διαρκοῦσε ἀκόμη, ἄν δέν τήν ἔρριχνε ἡ ἐγκληματική ἠλιθιότητα τῆς ἀποπείρας κατά τοῦ Μακαρίου...»

Εἶναι δέ γνωστόν, πλήν ὅμως παντελῶς ἀποσιωπούμενο, ὅτι, μολονότι τό Τεχνικό Ἐπιμελητήριο τῆς Ἑλλάδος ἀπεφάσισε, κατόπιν ἐντολῶν τοῦ τότε ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων καί μετέπειτα Δικαιοσύνης Γ.Α.Μαγκάκη, νά ἀπονείμη «τιμητική σύνταξη» στίς οἰκογένειες τῶν σπουδαστῶν πού «ἐσφάγησαν», οὐδείς διεκδικδικῶν ἀνευρέθη ἤ ἔλαβε τήν ἀνωτέρω σύνταξιν πού παρέμεινε ἀζήτητη. Ἐνῶ στήν μαρμάρινη πλάκα (τήν ὁποίαν ἀπεκάλυψεν ὡς Πρωθυπουργός τό 1988 ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου) καί ἡ ὁποία ἐναποτέθη πλησίον τῆς μεγάλης (ἀλλά κενῆς καί ἀσώματης) κεφάλας γνωστοῦ ἀριστεροκαθηγητοῦ, στό χῶρο «τῆς θυσίας» στό Πολυτεχνεῖο, τελικῶς ἔχουν ἀναγραφεῖ δεκαοκτώ ὀνόματα μέ τήν μισοσβυσμένη πλήν ὅμως ἀναγνώσιμη, διευκρινιστική περιγραφή, «Φοιτητές πού ἔδωσαν τήν ζωή τους γιά τά ἰδανικά τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης 1941-1944».Δηλαδή ἐλλείψει, εὐτυχῶς, θυμάτων, στόν ἀποκαλούμενο «ἱερό χῶρο» θυσίας, τῆς λογικῆς καί τῆς ἀλήθειας μᾶλλον ἤ φανταστικῶν νεκρῶν ἀγωνιστῶν, ἐπιστρατεύθησαν οἱ φοιτητές τοῦ 1941-1942!! .

Βεβαίως καί δυστυχῶς ὑπάρχουν νεκροί τῶν γεγονότων τοῦ Νοεμβρίου 1973. Ὁ ἀριθμός τούς κυμαίνεται μεταξύ 23 καί 12. Ὅμως ὅλοι σκοτώθησαν ἔξω καί μακριά ἀπό τό πολυτεχνεῖο, ὅπως διαπιστώθη καί ἐπιβεβαιώθη ἀπό τό ὑπ' ἀριθμόν 677/1975 παραπεμπτικό βούλευμα καί

τήν ὑπ'ἀριθμόν 723/1975 ἀπόφασι τοῦ πενταμελοῦς Ἐφετείου Ἀθηνῶν. Τό ἴδιο ἐπιβεβαιώθη μετά τήν ἄνοδο τοῦ ΠΑΣΟΚ στήν ἐξουσία ἀπό τόν τότε ὑπουργό Δημοσίας Τάξεως Γ. Σκουλαρίκη, ὁ ὁποῖος ἐπανέφερε μέ τίς «περγαμηνές» τοῦ ἀντιστασιακοῦ, τόν ἀστυνομικό διευθυντή Γ, Σαμπάνη, γιά νά καταλήξη ἐκ νέου, ὅτι κατά τό τριήμερο τῶν γεγονότων τοῦ Πολυτεχνείου ἔχασαν τήν ζωή τούς ἐκτός Πολυτεχνείου 12 συνολικῶς Ἕλληνες.

Παρά ταῦτα κατ' ἔτος ἐν εἴδει ὁμαδικῆς παρακρούσεως καί ἀνιάτου ψυχιατρικῆς νόσου ἑκόντες ἄκοντες συνεορτάζομεν τήν «Γιορτή τοῦ Πολυτεχνείου» δηλαδή τό ἀπόλυτο κενό.

Καθ' ὅτι, ὡς προείπομεν, οὔτε θύματα- ἀγωνιστές εἴχαμε στό Πολυτεχνεῖο γιά νά τιμήσουμε, οὐδέ τήν Δημοκρατία ἀπεκατέστησε ὁ «ἀγώνας τῶν ἡρώων του Πολυτεχνείου» Διότι ἡ πολυθρύλητος Δημοκρατία ἀπεκατεστάθη τήν 24ην Ἰουλίου 1974, μετά ἀπό ὀκτώ μῆνες ἀπό τήν ἐξέγερσιν τοῦ Πολυτεχνείου, μέ τήν ἀπεμπόλησιν τμήματος τῆς Κύπρου.

Ὅπως γράφει ὁ ἀείμνηστος Θ. Παπακωνσταντίνου στό βιβλίο του «Ἡ Μεγάλη Περιπέτεια» ἐκδόσεις Κάκτος, σελίς 298,

«..Θά ἔλθη ὅμως κάποτε ἡ ὥρα πού ἡ ὑπόθεση 'Πολυτεχνεῖο' θά μελετᾶται ἀπό τους ἱστορικούς, τούς κοινωνιολόγους καί τούς ψυχιάτρους ὡς μία ἀπό τάς χαρακτηριστικωτέρας ἀποδείξεις τῆς ἠθικῆς καί πνευματικῆς καταπτώσεως τῆς ἐποχῆς μας..»

3.3 Τά Δεκεμβριανά

i) Ἡ Ἱστορία καί ἡ παραχάραξι τῶν γεγονότων ἀπό τά ΜΕΜ

Δέν εἶναι ὑπερβολή νά λεχθῆ ὅτι ἔχουν χυθεῖ τόννοι μελάνης ἀπό τούς ἀριστερόστροφους κονδυλοφόρους προκείμενου νά ὡραιοποιήσουν τό στασιαστικό κίνημα τοῦ ΚΚΕ/ΕΑΜ/ΕΛΑΣ καί τίς θηριωδίες τῶν ''μπαρουτοκαπνισμένων μαχητῶν'' του τίς ἐφιαλτικές ἡμέρες πού ἔζησαν οἱ Ἀθηναῖοι τόν Δεκέμβριο τοῦ 1944. Παραθέτω ἕνα ἀπό τά ἄπειρα παραπλανητικά καί χαλκεύοντα τήν ἀλήθεια συμφώνως πρός τήν κομμουνιστική παραχαράξη τῆς ἱστορίας, ἄρθρο, πού δημοσιεύθηκε στή Ἐλευθεροτυπία τῆς 9/12/2007 μέ τόν εὔγλωττο τίτλο «Δολοφονία ἐν ψυχρῷ στό Σύνταγμα» (ἐπανάληψις τοῦ ἴδιου ἀρθροῦ πού εἶχε δημοσιευθεῖ στήν ἴδια ἐφημερίδα, ἀπό τήν ἴδια ἀρθρογράφο τήν 3/12/1995) Χωρίς νά ὑπάρξει οὐδεμία ἀντίδρασις ἤ ἀπάντησις ἀπό τήν

ἄλλη πλευρά τῆς ὄχθης. Ὡς ἐάν ὅλοι πολιτικοί καί δημοσιογράφοι, συμφωνοῦν καί ἀποδέχονται τήν νέα ἔκδοσι τῆς ἱστορίας.

Γράφει λοιπόν ἡ «ἱστορικός καί ἐκπαιδευτικός» τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως, ἡ καλή αὐτή δημοσιογράφος:

«Τριάντα νεκροί καί δεκάδες τραυματίες στήν πλατεία Συντάγματος! Στήν ἴδια πλατεία ἀπ' ὅπου σήμερα περνοῦν οἱ πορεῖες καί δίπλα στόν Ἄγνωστο Στρατιώτη, μέ τούς τουρίστες καί τά περιστέρια! Στίς 3 Δεκεμβρίου 1944 -σάν αὔριο, πρίν ἀπό 63 χρόνια- ἡ πρώτη μεταπολεμική συγκέντρωση πνίγεται στό αἷμα. Εἶναι τό σημεῖο ἀπ' ὅπου ἀρχίζει ἡ μάχη τῆς Ἀθήνας. Ὁ Γεώργιος Παπανδρέου εἶναι πρωθυπουργός, ἀλλά ὁ ἀγγλικός στρατός λύνει καί δένει στήν πρωτεύουσα...»

Τήν πραγματικότητά μας περιγραφεῖ ἀνάγλυφα, δηλαδή ὡς ἀντικειμενικως ὑπῆρξε, ὁ ἀείμνηστος Θεοφύλακτος Παπακωνσταντίνου, τροτσικιστής στά νιάτα του, ὅπως μέ ἀφοπλιστική εἰλικρίνεια ὁμολογεῖ, στήν αὐτοβιογραφία του στό βιβλίο «Ἡ Μεγάλη Περιπέτεια» (Ἐκδόσεις Κάκτος Σελίς 46.). Μία νεανική ἐπιλογή πού τήν πλήρωσε τότε «τοίς μετρητοῖς», μέ ἀποβολή ἀπό τό πανεπιστήμιο καί ἀπώλεια σταδιοδρομίας στό Πανεπιστήμιο λόγω τῶν τότε πεποιθήσεών του. Γράφει λοιπόν ὁ Θ. Παπακωνσταντίνου[66]:

«..Τό ΚΚΕ ἐβάδιζε πλέον πρός τήν ἐπανάστασιν παρακολουθούμενο μέ μοιρολατρεῖαν ἀπό τούς συνοδοιπόρους τοῦ πολιτευομένους οἱ ὁποῖοι δέν εὕρισκαν μέσα τῶν καμμίαν δύναμιν ἀντιστάσεως καί ἀντιδράσεως εἰς τήν ἐπερχόμενην ἐφιαλτικήν δοκιμασίαν. Ἐχρειάζετο ὅμως προτοῦ δώση τόν λόγο εἰς τούς 'μπαρουτοκαπνισμένους μαχητές τῆς ΕΛΑΣ' ὅπως ἔγραφε ὁ Ζεῦγος εἰς τόν Ριζοσπάστην τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944, μίαν τελευταίαν δοκιμήν, διά νά ὀξύνη μέχρι τοῦ ἀνωτάτου σημείου τήν ἐπαναστατικήν νεύρωσιν τῶν μαζῶν του. Καί ἐνῶ μυστικῶς ἀπεφάσιζε τήν κήρυξιν γενικῆς ἀπεργίας, τήν ἀνασυγκρότησιν τῆς Κ.Ε. τοῦ ΕΛΑΣ καί τήν διατήρησιν τῆς Πολιτοφυλακῆς, (κατά παράβασιν τῶν συμφωνιῶν τῆς Καζέρτας) ταυτοχρόνως ἐζήτει τήν 1ην Δεκεμβρίου ἄδειαν διά τήν συγκρότησιν συλλαλητηρίου τήν Κυριακήν 3 Δεκεμβρίου 1944. Ἡ Κυβέρνησις τήν παρεχώρησε. Καί αὐτό ἀποτελεῖ μέγα σφάλμα, μαρτυροῦν ὅμως μέχρι ποίου σημείου ἔφθαναν οἱ ἐλπίδες της, ὅτι ἴσως τήν τελευταίαν στιγμήν νά ἐδίσταζε τό ΚΚΕ. Ὅταν ὅμως τήν ἑπομένην

---

[66] *«... Ἡ Ἀνατομία τῆς Ἐπαναστάσεως, Θ.Φ.Παπακωνσταντίνου, 1952, Σελίς 172, 173.*

ἐπληροφορήθη τάς ἐπαναστατικάς ἀποφάσεις, πού εἶχε λάβει τό ΚΚΕ, ἀπηγόρευσε τό συλλαλητήριο....Ἡ ἀπαγόρευσις ἦτο πλέον περιττή. Καί χωρίς αὐτήν ἡ κατάστασις θά εἶχε τήν ἴδια ἐξέλιξιν. Διότι τό ΚΚΕ εἶχε λάβει τήν ἀπόφασιν τῆς ἐνόπλου ἐξεγέρσεως καί εἶχε καθορίσει καί τήν στιγμήν τῆς ἐξαπολύσεώς της. Τό συλλαλητήριον ἀπετέλει τόν πρόλογον τῆς ἐπαναστάσεως καί προωρίζετο ἀπό τό ΚΚΕ ὡς μία τελετή ἀραββῶνος τοῦ αἵματος. Δία τοῦτο οἱ διαδηλωταί προσῆλθαν σ'αὐτό ἔνοπλοι καί τό ἄρχισαν μέ ἐπίθεσιν κατά τά οἰκίας τοῦ πρωθυπουργοῦ Γ. Παπανδρέου, ὅπου ἔρριψαν χειρομβοβίδας καί ἐτραυμάτισαν ἕνα φρουρό ἀστυφύλακα… Ἡ ἐπανάστασις εἶχεν ἀρχίσει.. »

Ἐνῶ ὁ κομμουνιστής ὁ Α. Καλλιγᾶς στό βιβλίο τοῦ «*Φλεγόμενη πολιτεία. Ἡ Μάχη τῆς Ἀθήνας 1946*», σελίς 13, εἶναι ἐξ ἴσου ἀποκαλυπτικός.

«Οἱ ἐφημεριδοπῶλες διαλαλοῦσαν τά παραρτήματα (τῆς 1ης Δεκεμβρίου) μέ τήν μοιραίαν διαταγήν (σ.σ διά τήν διάλυσιν τῆς πολιτοφυλακῆς) καί τό διάγγελμα (τοῦ στρατηγοῦ Σκόμπυ). Τώρα πιά δέν ἀπομένει καμμιά ἐλπίδα. Καμμιά ἐλπίδα; Ἴσως ἄν ἀποχωροῦσαν οἱ ἐαμικοί. Ἔτρεξα (τήν 1ην Δεκεμβρίου) στά γραφεῖα τῆς ὀργάνωσης. Τά δωμάτια ἦσαν ἄδεια, τά ἔγγραφα εἶχαν μεταφερθῆ καί πολλά ἔπιπλα. Ἀπό τά στελέχη κανείς. Μόνον οἱ ἐλασίτες τῆς φρουρᾶς ὑπῆρχαν στό χτίριο καί μερικοί πολίτες. Χωρίς νά ρωτήσω τίποτα γύρισα πρός τά πίσω. Βγῆκα καί τράβηξα γιά τό κόμμα. Μιά ἀνάλογη ἔκπληξη μέ περίμενε καί ἐκεῖ. Ὅλα εἶχαν μετακομιστεῖ. Τό χτίριο εἶχε ἀδειάσει. Ρώτησα τόν ἄνθρωπο τῆς πόρτας.''Δέ μου λές σύντροφε, μεταφερθήκανε τά γραφεῖα σας;'' ''Ἀπό σήμερά'' μου ἀπάντησε. ''Πού ξαναρώτησα μέ ἀδημονία''. ''Στήν παρανομία σύντροφε'', ἔκανε ζωηρά ὁ θυρωρός. ''Δέν κατάλαβες ποιπόν τί γίνεται;'' Καί τότε κατάλαβα όριστικά καί ἀναμφισβήτητα τί γινότανε.»[67]

Ἀξίζει νά ἐπιμείνουμε γιά τήν πληρεστερα κατανόησι τῆς πραγματικῆς καταστάσεως - κι ὄχι τῆς εἰκονικῆς - ὅτι ἡ ἀνωτέρω συνομιλία ἡ καταγεγγραμμενη στό βιβλίο τοῦ Καλιγά γίνεται τήν 1ην Δεκεμβρίου 1944, δηλαδή **τρεῖς ἡμέρας πρό τοῦ συλλαλητηρίου**.

Δηλαδή ἡ σύγκρουσις γιά τό ΚΚΕ ἦτο προγραμματισμένη καί τά

---

[67] *Ἀναφέρεται καί στό προαναφερθέν βιβλίο τοῦ Θ. Παπακωνσταντίνου «Ἀνατομία τῆς Ἐπαναστάσεως» Ἀθῆναι 1952, πού ἐξεδόθη στά τυπογραφικά καταστήματα τῶν Φ.Κωνσταντινίδη καί Μ.Μιχαλᾶ τόν Ἰούνιον 1952, σημειώσεις σελίδων 172,173 ἀλλά καί στήν «Πολιτική καί Διπλωματική ἱστορία τῆς Ἑλλάδος 1941-1945» τοῦ Α.Ι.Κοραντῆ, ἐκδόσεις Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας, τόμος Β'*

ἀθώα θύματα ὁ ''ἀραββών'' τοῦ αἵματος. Ἀνεξαρτήτως δέ πυροβολισμῶν ἤ θυμάτων τό ΚΚΕ εἶχε ἀποφασίσει τήν ἔνοπλη σύγκρουσι καί τήν στάσι κατά τῆς κυβερνήσεως Παπανδρέου στήν ὁποία συμετεῖχε, μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος.

Ὁ Γ. Ἰωαννίδης ὀργανωτικός γραμματεύς τοῦ ΚΚΕ καί ἱδρυτής τῆς ΟΠΛΑ πού εἶχε ἀναλάβει τίς προγραφές τῶν ἐπικίνδυνων κομματικῶν ἀντιπάλων εἶναι σαφέστατος γιά τά σχέδια τοῦ ΚΚΕ καί τήν ἐπαναστατική κατάληψι τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας «... *μόλις κλονισθεῖ ἡ στρατιωτική δύναμις τοῦ ἄξονα, τό ξεσήκωμα τοῦ λαοῦ θά εἶναι ἀναπόφευκτο καί τότε στό κόμμα μας θά πέσει τό ἱστορικό καθῆκον νά ὀργανώσει τήν ἐξέγερση αὐτή τοῦ λαοῦ καί νά μπῆ ἐπικεφαλῆς φροντίζοντας νά ἐφαρμοσθοῦν ὅλοι οἱ νόμοι καί οἱ κανόνες τῆς ἐνοπλης ἐξέγερσης καί τοῦ ἐμφυλίου πολέμου..»*[68] Ἐνῶ ὁ ἴδιος πάλι ἐπιβεβαιώνει ὅτι ἔδωσε τό καλοκαίρι τοῦ 1943 στόν στρατιωτικό σύμβουλο τοῦ κινήματος ταγματάρχη Θόδωρο Μακρίδη (Ἕκτορα) νά καταρτίσει σχέδιο καταλήψεως τῶν Ἀθηνῶν μέ τήν ἀποχώρησι τῶν κατακτητῶν: «... *Ἀπό τά μέσα τοῦ 1943 ἐγώ εἶπα στό Θόδωρο, τόν Ἕκτορα νά κάνει ἕνα σχέδιο καταλήψεως τῶν Ἀθηνῶν μέ βάσει τίς δυνάμεις πού μποροῦμε νά ἔχουμε καί τίς δυνάμεις πού ἔχουν αὐτοί καί πού μποροῦνε νά φέρουνε..»* Γιά τά ἴδια δέ αὐτά σχέδια καταλήψεως τῆς ἐξουσίας ΚΚΕ Ὁ Γρ. Φαρᾶκος πρώην Γ.Γ τοῦ κόμματος ἐπιβεβαιώνει χωρίς νά ἀφήνει τήν παραμικρή ἀμφιβολία τά ἑξῆς «..*Μέ τήν ἔκθεσι Μακρίδη γίνεται φανερό ὅτι τό σχέδιο ἐκεῖνο δέν ἀφοροῦσε μόνο τήν ἀπελευθέρωσι τῆς Ἀθήνας, ἀλλά καί τήν ἀντιμετώπισι τοῦ προβήματος τῆς ἐξουσίας(...) Ἀβίαστα προκύπτει ὅτι ὁ βασικός (ἄν ὄχι μοναδικός) σκοπός τοῦ ''σχεδίου'' ἦταν ἡ ἑτοιμότητα γιά τήν διεκδίκησι τής ἐξουσίας καί ἔνοπλα ἄν χρειαστή καί ἐναντίον τῶν Ἄγγλων (...) Ὡς πιθανός χρόνος ἐφαρμογῆς τῶν σχεδίων, θεωροῦνταν ἡ στιγμή ἀποχωρήσης τῶν κατοχικῶν στρατευμάτων καί μετά ἀπ'αὐτήν.»* [69]

Ἐπανερχόμεθα ὅμως στήν «ἱστορική» περιγραφή τῆς Ἐλευθεροτυπίας, πού «διδάσκει» ἱστορία στούς εὐπειθεῖς ἀναγνῶστες της.

Γράφει λοιπόν ἀκούραστα αὐτή ἡ καλή δημοσιογράφος τίς κομ-

---

[68] *«Δέκα χρόνια ἀγῶνες 1935-1945» σελίς 146, ἔκδοσι τῆς ΚΕ Τοῦ ΚΚΕ, ἰδέ καί στό βιβλίο ''Τό Κομμουνιστικο Κίνημα'', τόμος Α'σελίς 466, 467).» τοῦ Θεοδώρου Μ. Λυμπερίου.*

[69] *« Ἄρης Βελουχιώτης, τό χαμένο ἀρχεῖο, ἄγνωστα κείμενα 1941-1945, ἐκδόσεις ἑλληνικά γράμματα ,Ἀθῆνα 1997) ἰδέ καί στό βιβλίο ''Τό Κομμουνιστικό Κίνημα'', τόμος Α'σελίς 466,467). » τοῦ Θεοδώρου Μ.Λυμπερίου.*

ματικές δογματικές της ἀπόψεις καί παραμυθολογεῖ, δηλαδή κατά τά ΜΕΜ «ἐξιστορεῖ»:

«Μιά εἰρηνική[70] λαοθάλασσα 500.000 Ἀθηναίων ἁπλώνεται στό κέντρο τό πρωί τῆς 3ης Δεκεμβρίου. Μέ ὑψωμένες γροθιές ζητοῦν τήν ἀποδοχή τῶν αἰτημάτων τῆς ἡγεσίας ΚΚΕ-ΕΑΜ. Τά κυρίαρχα συνθήματα: «ἀνεξαρτησία, ὄχι κατοχή», «νά δικαστοῦν οἱ δωσίλογοι», «νά φύγουν οἱ Ἄγγλοι».

Ἡ συγκέντρωση πυκνώνει κοντά στά γραφεῖα τοῦ «Ριζοσπάστη» στήν Ὀθωνος, ἐκεῖ πού πρόκειται νά μιλήσουν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ΕΑΜ. Στίς 10.45 ἀκούγεται ὁ πρῶτος πυροβολισμός. Κάποιος μέ πολιτικά φεύγει τρέχοντας ἀπό τό κτίριο τῆς ἀστυνομικῆς διεύθυνσης (Πανεπιστημίου καί Β. Σοφίας), περνᾶ τή λεωφόρο, ταμπουρώνεται πάνω ἀπό τόν Ἄγνωστο Στρατιώτη καί πυροβολώντας οὐρλιάζει «πῦρ». Οἱ ἀστυφύλακες ἀρχίζουν ὁμαδικό πῦρ. Δεκάδες νεκροί καί τραυματίες σωριάζονται στό

---

[70] *Σχετικῶς πρός τήν «εἰρηνική λαοθάλασσα» ἀποστομωτική διάψευσι παρέχει ὁ Δημήτριος Ν. Δημητρίου –Νικηφόρος Ὁ πρῶτος μόνιμος ἀξιωματικός στήν ἀντίστασι διοικητής ἀρχηγείων καί συντάγματος τοῦ ΕΛΑΣ μέ τό ἀνταρτικό ὄνομα Νικηφόρος. Ἔλαβε μέρος στήν ἀνατίναξι τῆς γέφυρα τοῦ Γοργοποτάμου προταθείς μάλιστα γιά ἀνδραγαθία ἀπό τόν Ἄρη Βελουχιώτη. Στό βιβλίο του «Τά ὀλέθρια του οἴκου μας..καί μῖτος οὐδείς..» τοῦ Δήμ. Ν.Δημητρίου (Ἀθῆναι 1984) στή σελίδα 128 ἀναφέρεται στό βιβλίο τοῦ Β'Γραμματέα τοῦ ΚΚΕ Γιάννη Ἰωαννίδη «Ἀναμνήσεις» καί γράφει τά ἑξῆς: «Στή σελίδα 343 ὁ Ἰωαννίδης, ἀναφέρει ὅτι τά ἔχασε μόλις ἔμαθε ὅτι ὁ Σιάντος εἶχε πάρει μόνος του τήν ἀπόφαση νά ὁδηγήση τόν ΕΛΑΣ σέ σύγκρουση μέ τούς Ἄγγλους, συγκροτώντας ἀπό τήν 1η Δεκεμβρίου 1944 τήν ΚΕ τοῦ ΕΛΑΣ, διώχνοντας τόν Ἄρη πρός τήν Ἤπειρο καί ἀποφασίζοντας τό συλλαλητήριο στήν πλατεία συντάγματος. Λέει γιά τά θέματα αὐτά ὅτι κάλεσε τόν Βασίλη Μπαρτζιώτα (Γραμματέα τῆς Ἀθήνας) καί τοῦ ἔβαλε τίς φωνές. ''Ρέ Βασίλη ξέρεις τί σημαίνει γενική πολιτική ἀπεργία; Σημαίνει ἔνοπλη ἐξέγερση. Εἴμαστε ἐμεῖς ἕτοιμοι νά κάμουμε σήμερα ἔνοπλη ἐξέγερση; Τί πράγματα εἶναι αὐτά; Δέν καταλάβατε αὐτά τά πράγματα; Νιονιό δέν εἴχατε; Δέν μιλήσατε; Μέχρι τότε ἐγώ ἔμενα μέ τήν ἐντύπωση ὅτι ὅλο αὐτό τό πράγμα (ἡ σύγκρουση) ἔγινε μέ τό κτύπημα πού μας ἔδωσαν αὐτοί στίς 3 τοῦ Δεκέμβρη. Ὅταν ἔμαθα ὅτι ἡ ΚΕ τοῦ ΕΛΑΣ ἔγινε ἀπό τήν 1η Δεκεμβρίου, αὐτό σημαίνει ὅτι καί ἐμεῖς προμελετημένα πηγαίναμε νά δώσουμε ἀφορμή γιά νά ἀρχίση ὁ πόλεμος. Δέν ἔχει ἄλλο! Παίρνεις ἀπόφαση γιά γενική πολιτική ἀπεργία!» Καί ἀφοῦ παραθέτει τό ἀνωτέρω κείμενο καταλήγει ὁ Νικηφόρος τοῦ ΕΛΑΣ. «Παρά ὡστόσο, τίς φοβερές αὐτές μαρτυρίες, τόσο ὁ ἀριστερισμός ὅσο καί ὁ λαϊκισμός ἐπιμένουν ἕως σήμερα ἀνένδοτα νά μιλοῦν γιά ''εἰρηνικό συλλαλητηριο'' τοῦ ΕΑΜ ΕΛΑΣ στήν Πλατεία Συντάγματος , τήν 3η Δεκεμβρίου 1944!*

πλακόστρωτο. Ὅλοι οἱ πυροβολισμοί ἔρχονται ἀπό ψηλά, ἀπό τά Ἀνάκτορα. Τό συγκλονιστικό εἶναι ὅτι ἡ συγκέντρωση δέν διαλύεται. Οἱ νεκροί σκεπάζονται μέ λουλούδια ἀπό τά παρακείμενα τῆς Βουλῆς ἀνθοπωλεῖα. Φτάνουν νεκροφόρες, ἀσθενοφόρα, ἀλλά οἱ ὁμιλίες γίνονται ἔτσι, γύρω στίς 3 μ.μ.

Ποιός ἔδωσε ἐντολή γιά τή σφαγή; Ὁ ἀστυνομικός διευθυντής ἐκείνων τῶν ἡμερῶν Ἄγγελος Ἔβερτ, σέ συνέντευξή του τό 1958, δήλωσε ὅτι -κατόπιν ἐνημερώσεως τοῦ Γ. Παπανδρέου «περί καταλύσεως τοῦ κράτους»- αὐτός ἦταν πού διέταξε πῦρ.»..

Εἰρηνική ἐκδήλωσις μέ ἐνόπλους[71] διαδηλωτας!!!! Τί νά ὑποθέσωμεν παρακαλῶ βοηθῆστε μας. Τραγική διάζευξις μέ τήν πραγματικότητα; Τό ἄκρον ἄωτον ἐπιστημονικῆς φαντασίας; Φιλάρεσκος αὐταπάτη; Ἤ ὅλα μαζί; Ἄς ἔλθομεν ὅμως καί εἰς τοῦτο. Δηλαδή ποῖοι ἤρξαντο χειρῶν ἀδίκων, ἀμελοῦντες ἐπί τοῦ παρόντος ὅτι ὑπῆρχαν ἔνοπλοι διαδηλωταί. Στήν «Σύγχρονη Πολιτική Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος» ὁ Σπ. Β. Μαρκεζίνης καταγράφει τήν τεκμηριωμένη ἱστορική ἄποψι, αὐτή πού τά ΜΕΜ μᾶς ἀποκρύπτουν, ἐμφανίζοντα πολλαπλῶς τήν δική τους ἄποψι, ὡς μοναδική καί ταυτόχρονα ὡς ἀληθινή.

«*..Τό ποῖοι ἄρχισαν πρῶτοι.*» γράφει στήν ἱστορία τοῦ ὁ Σ.Β.Μαρκεζίνης, «*παραμένει θέμα ἀμφιλεγόμενο...Ὁ Ἄγγελος Ἔβερτ, διευθυντής*

---

[71] *Ὑπάρχει καί ἡ ὁμολογία τοῦ Μίκυ Θεοδωράκη ὅστις εὑρίσκετο μεταξύ τῶν διαδηλωτῶν. «Μόνον ὀλίγαι δωδεκάδες στελεχῶν ἐπιφορτισμένων μέ τήν τήρησι τῆς τάξεως ἦσαν πράγματι ὡπλισμένες πρός ἀποφυγήν πάσης προκλήσεως (G. Giannaris Mikis Theodorakis, London 1973, σελίς 39 Α.Ι. Κορραντῆς β' τόμος, «Πολιτική Διπλωματική Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος» σελίς 171.*

Ἐνῶ ὁ Λεωνίδας Τζεφρώνης, γραμματεύς τῆς ΕΠΟΝ Σπουδάζουσας τοῦ ΚΚΕ, μέλος τοῦ ΔΣΕ, γνωστός καί ἀπό τήν μυθιστορηματική του ἀπόδρασι ἀπό τίς φυλακές τῶν Βούρλων τήν 17η Ἰουλίου 1955 - ἀφηγεῖται στό βιβλίο τοῦ Στέλιου Κούλογλου, ''Μαρτυρίες γιά τόν ἐμφύλιο καί τήν Ἑλληνική ἀριστερά' «..Δέν προλάβαμε νά διώξουμε τούς Γερμανούς καί φτάσαμε στό Δεκέμβρη. Χωρίς νά ξέρουμε στήν οὐσία τί γινόταν. Ὁ Δεκέμβρης ξεκίνησε μέ τό μεγάλο συλλαλητήριο στήν Ἀθῆνα, μετά τήν παραίτηση τῶν τεσσάρων πρώτων ὑπουργῶν τοῦ ΚΚΕ, ὅπου κτύπησε ἡ Ἀσφάλεια καί σκοτώθηκαν διαδηλωτές. Ἤμουν τότε δεύτερος γραμματέας τῶν φοιτητῶν. Ἡ ἐντολή πού εἴχαμε στό συλλαλητήριο αὐτό ἦταν ὅτι, οἱ φοιτητές πού ἦταν ἐνταγμένοι στό ΕΛΑΣ, κάπου 30-50 ἄτομα, ἔπρεπε νά ἦσαν ἔνοπλοι. Καί ὅτι θά ἔδιναν ἐντολή οἱ ἐπικεφαλῆς τους γιά τό πού θά κτυπήσουν τά τάνκς, πού σημαίνει ὅτι ἦταν ἀποφασισμένη ἡ σύγκρουση. Διότι δέν κάνεις ἕνα συλλαλητήριο μέ ἔνοπλους ὅταν δέν θέλεις νά γενικευτεῖ ἡ σύγκρουση.,,» σελίς 546, 547

τῆς ἀστυνομίας, ἀνέφερε ὅτι ἡ συμπλοκή ἄρχισε, ὅταν μία ὁμάδα διαδηλωτῶν προσπάθησε νά ἀφοπλίση ἀστυνομική δύναμη, στήν ἀνατολική πλευρά τῆς Συντάγματος καί ἀφήρεσε τρία τυφέκια καί ρεβόλβερ. Οἱ ἀστυνομικοί ἔκαναν χρήση τῶν ὅπλων, ὅταν οἱ διαδηλωταί ἔρριξαν χειροβομβίδα ἐναντίον τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἀστυνομίας μέ ἀποτέλεσμα νά σκοτωθεῖ ἕνας ἀστυνομικός καί νά τραυματσθοῦν τρεῖς ἄλλοι.» (σελίς 28, Σύγχρονη Πολιτική Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος τοῦ Σπ. Β. Μαρκεζίνη) Δηλαδή ἐφ' ὅσον ἤδη ἀσχολούμεθα ἐξ ὅλων τῶν πλευρῶν, μέ τό ποιός ἄρχισε πυροβολῶν πρῶτος, ἐν τή οὐσία ἔχουμε εἰσέλθη στήν λογική της προγραμματισμένης στάσεως, μεταξύ ἀφ'ἑνός μέν τῶν ἐνόπλων (ἀφοῦ οὔτε ἡ χειροβομβίδα ἦταν κουφέτο οὔτε τά ρεβόλβερ παιδικά) διαδηλωτῶν ἀφ'ἑτέρου δέ τοῦ ὑφιστάμενου ἀστικοῦ κράτους, ὅπως τό ἐξέφραζε ἡ κυβέρνησις ἐθνικῆς ἑνότητος ὑπό τόν Γεώργιο Παπανδρέου[72].

Ἐνῶ βεβαίως ἡ ἀποκαλούμενη «λαοθάλασσα» τῶν 500.000 διαδηλωτῶν κατά τήν ἀρθρογράφο τῆς Ἐλευθεροτυπίας, οὔτε νομιμοποιοῦσε οὔτε προεξοφλοῦσε τήν πτῶσι τῆς κυβερνήσεως Παπανδρέου ἐπειδή οἱ κουκουέδες «μας» ὀργάνωσαν σκοπίμως καί συστηματικῶς αἱματηρές διαδηλώσεις, γιά νά τίς ἐκμεταλλευθοῦν ἐν συνεχείᾳ ἐπικοινωνιακῶς σύμφωνα μέ τό πρόγραμμά τους γιά «λαϊκή» ἐξουσία. Βέβαια ἡ εὐκολοσυγκίνητος ἀρθρογράφος, (ἀλήθεια τί ποιητική ψυχοῦλα) γιά τά ὅσα ἄτυχα θύματα τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944, ἐν συνεχείᾳ δείχνει πλήρη ἀναισθησία καί ἐμφανίζει ἐπιλεκτικῶς τό γνωστό κομμουνιστικό ἀλτσχάϊμερ γιά τούς χιλιάδες πραγματικῶς κατακρεουργηθέντας τίς ἡμέρες πού ἐπακολούθησαν κατά τήν κομμουνιστική ἀνταρσία, ἀπό τούς «ἡρωικούς» μαχητές τοῦ ΚΚΕ. Ἤ τούς ἑκατοντάδες ὁμήρους[73] πού

---

[72] *Λίγους μῆνες πρίν στίς 29 Αὐγούστου 1944 βρεταννικό ἀεροπλάνο θά παραλάβη τούς ἀντιπροσώπους τοῦ ΕΑΜ καί τῆς ΠΕΕΑ καί στίς 2 Σεπτεμβρίου 1944 θά ὁρκισθῆ ἡ κυβέρνησις ἐθνικῆς ἑνότητος ὑπό τόν Γεώργιο Παπανδρεου. Ἐνῷ εἰς τήν ὁρκισθεῖσαν τήν 23ην Ὀκτωβρίου Κυβέρνησι οἱ κομμουνιστές διετήρησαν τά ὑπουργεῖα τῶν, ἤτοι Α. Ἀγγελόπουλος Ὑφυπουργός Οἰκονομικῶν, Α.Σβῶλος ὑπουργός Οἰκονομικῶν, Ι.Ζεβγός ὑπουργός Γεωργίας, Μ. Πορφυρογένης Ὑπουργός Ἐργασίας, Ἠλίας Τσιριμῶκος Ὑπουργός Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ν. Ἀσκούτσης Ὑπουργός Δημοσίων ἔργων.*

[73] *Ἀλλά τό κορύφωμα τῆς κομμουνιστικῆς ἀναδρίας ὑπῆρξε ἡ ἀπαγωγή τῶν ὁμήρων. Γέροντες, γυναῖκες, ἀσθενεῖς, ἄνθρωποι φιλήσυχοι νυκοκυραῖοι, ἐπιστήμονες, ἔμποροι, ἐργάτες, ἀπήγοντο ἡμίγυμνοι ἀπό τά σπίτια των κατά τάς παγεράς ἐκείνας νύχτας τοῦ Δεκεμβρίου ὡδηγοῦντο πεζῆ διά μέσου τῶν χιόνων καί χαραδρῶν μακράν τῶν Ἀθηνῶν. Καθ' ὁδόν οἱ βραδυποροῦντες ἐξ ἀδυναμίας ἐξε-*

ἀπήχθησαν βιαίως καί πού πολλοί ἀπό αὐτούς δέν ἐπέστρεψαν ἤ τά πτώματα των δέν εὑρέθησαν ποτέ[74]. Ὅμως θά ἐπανέλθωμε στήν θεραπεία τῆς παθολογικῆς αὐτῆς καταστάσεως (ἀναισθησία- κομμουνιστικό ἀλτσχάϊμερ τῶν ἱστορικῶν-ἐκπαιδευτικῶν τῶν ΜΕΜ ὅταν πρόκειται γιά τούς κατακρεουργημένους ἀθώους Ἕλληνες ἀπό τούς «Ἡρωϊκούς» μαχητές τοῦ ΚΚΕ) ἐν συνεχείᾳ.

Καί συνεχίζει τό ἄρθρο τῆς Ἐλευθεροτυπίας.

« Ὁ Τσόρτσιλ καί ὁ Στάλιν, πάνω σέ μουντζουρωμένα χαρτάκια, ἔχουν ἤδη μοιράσει τήν Εὐρώπη καί ἡ Ἑλλάδα περνάει στή σφαίρα ἐπιρροῆς τῆς Μ. Βρετανίας, ὅσο κι ἄν ἡ ἡγεσία τῆς ἀριστερᾶς μιλάει γιά «κατασκεύασμα» τῆς ἀστικῆς προπαγάνδας.

Ὁ Στάλιν, πιστός στή συμφωνία του[75], δέν «βλέπει» τί γίνεται στήν

τελοῦντο ἐπί τόπου καί ἀπό τούς προχωροῦντας ἐγίνετο κάθε τόσον ἐπιλογή δι' ἐκτελέσεις….» (Ἡ Ἀνατομία Τῆς Ἐπαναστάσεως, Θ.Φ.Παπακωνσταντινου, 1952, Σελίς 174, 175 Α.Ι.Κορантῆς β' τόμος, «Πολιτική Διπλωματική Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος» σελίς 291)

[74] *Ὁ Μαρκεζίνης στήν ''Σύγχρονη Πολιτική Ἱστορία τῆς Ἑλλαδος'', τόμος δεύτερος σελίς 70, ἐξιστορεῖ. «..Τό κεφαλαῖο της ὁμηρίας ὑπῆρξε μία ἄλλη ἰδιαίτερα ζοφερή πτυχή τῶν Δεκεμβριανῶν. Κάθε ἡμέρα ἀρκετοί ἀπό τούς ὁμήρους ἄνδρες καί γυναῖκες στήν Ἀθῆνα καί τήν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα ἔβρισκαν μαρτυρικό θάνατο. ...Ἡ ἀνακωχή τῆς 11ης Ἰανουαρίου, στήν ὁποίαν ἐπροχώρησε μᾶλλον δυσθύμως ὁ Σκόμπι, θά σημάνη τήν ἐπιστροφή τῶν ὁμήρων. Μέ τόν καιρό θά ἀποκαλυφθεῖ ὅτι ἑκατοντάδες ἀπό τούς συλληφθέντας, θύματα ἑνός ἀνέλεγκτου μίσους δέν ἐπρόκειτο νά ἐπιστρέψουν πότε...Ἡ Ἀλεξάνδρα Κριεζῆ, ὁ ἄνδρας της Ἀντώνιος Κριεζῆς καί ἡ κόρη τούς Ρωξάνη καί Φαίνη συνελήφθησαν ἀπό τόν ΕΛΑΣ στό σπίτι τους στήν Κηφισιά κατά τήν περίοδο τῶν Δεκεμβριανῶν.Ἀπό τήν ὁμηρία θά ἐπιστρέψουν 25 ἡμέρες ἀργότερα ἡ ἴδια καί ἡ κόρη της ἡ Ρωξάνη. Ὁ ἄνδρας της καί ἡ δεύτερη κόρη της Φαίνη, πρωταθλήτρια Ἑλλάδος στό τέννις, θά ἐκτελεσθοῦν στίς 22 Δεκεμβρίου καί τά πτώματά τους θά βρεθοῦν δύομισυ μῆνες ἀργότερα στά Κιοῦρκα τῆς Ἀττικῆς...»*

[75] *Ἐδῶ θά πρέπει νά ἐπισημάνωμε τό γεγονός ὅτι κατά τήν διάρκεια τῆς συναντήσεως των στή Μόσχα στίς 9 Ὀκτωβρίου 1944 οἱ Τσῶρτσιλ καί Στάλιν δέν κατάφεραν νά συμφωνήσουν γιά τήν Πολωνία. Ἀξίζει νά θυμηθοῦμε ὅτι μέ τήν καταλυτική ἐγγύησι τοῦ συμφώνου μή ἐπιθέσεως Γερμανίας-Σοβιετικῆς Ἑνώσεως (σύμφωνο Φόν Ριμπεντροπ-Μολοτωφ πού ὑπεγράφη στίς 23 Αὐγούστου 1939 στό Κρεμλινο) ὁ 2ος Παγκόσμιος πόλεμος, οὐσιαστικῶς, «ἐκπωματίζετο» διά χειρῶν τῆς Κομμουνιστικῆς τότε Μόσχας καί τοῦ «πατερούλη» Στάλιν. Οὕτως, τήν 1η Σεπτεμβρίου 1939, ὁ Χίτλερ εἰσέβαλε στήν Πολωνία, ἐνῶ ἡ Ἀγγλία καί ἡ Γαλλία*

Ἀθήνα. Ὅπως ἀναφέρει στά ἀπομνημονεύματά του ὁ Τσόρτσιλ, στή διάρκεια τῶν Δεκεμβριανῶν, «καμμία μομφή δέν ἀναφέρθηκε εἰς βάρος τῶν Ἀγγλων», οὔτε στήν «Πράβντα», οὔτε στήν «Ἰσβέστια». Ἀκολουθοῦν κι ἄλλες συμφωνίες... Τοῦ Λιβάνου καί τῆς Καζέρτας, (26 Σεπτεμβρίου 1944), ὅπου ἡ Ἑλλάδα ἀντιμετωπίζεται ἀπό τούς βρετανούς συμμάχους

μέ τήν σειράν τῶν, στίς 3 Σεπτεμβρίου κήρυτταν τόν πόλεμο κατά τῆς Γερμανίας. Ὅμως οὔτε καί ὁ Στάλιν, ὁ νέος σύμμαχος τοῦ Χίτλερ, ἔμεινε πολύ περιμένοντας..Στίς 17 τοῦ ἰδίου μηνός «πιστός» στήν συμφωνία τούς (Φόν Ρίμπεντροπ-Μολότωφ), εἰσέβαλε καί αὐτός στήν Πολωνία, γιά νά συμπεριλάβη τήν ζώνη πού τοῦ « ἀνῆκε». Ἐνῶ στή συνέχεια ἀκολούθησαν οἱ Βαλτικές χῶρες, τῶν ὁποίων ἡ ἐπεκτατική προσάρτησις στήν τέως Σοβιετική Ἕνωσι, ὡς καί τῶν ὑπολοίπων χωρῶν τῆς Ἀνατολικῆς καί κεντρικῆς Εὐρώπης, διετηρήθη ἕως τήν αὐτοκατάρρευσι τοῦ κομμουνισμοῦ. Ὅμως τώρα οἱ νέοι σύμμαχοι ΑΓΓΛΙΑ-ΕΣΣΔ, εὑρέθησαν πρό ἀδιεξόδου. Ὁ Στάλιν εἶχε κατά νοῦν νά διατηρήση τά κεκτημένα μεταξύ τῶν ὁποίων καί ἡ Πολωνία, πού τελοῦσε ἤδη κατά τό μεγαλύτερο τμῆμα της, ὑπό τήν κατοχή τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ. Ἔτσι ὁ Στάλιν ἐπεδίωκε μέ κάθε τρόπο νά ἐγκαταστήση τήν ἀντίστοιχη κυβέρνησι τῶν βουνῶν (Πολωνική ΠΕΕΑ) καί ὄχι κυβέρνησι ἐθνικῆς ἑνότητος πού θά προέκυπτε ἀπό τήν ἐξόριστη Πολωνική κυβέρνησι πρίν ξεσπάση ὁ πόλεμος καί ἐκείνη τῆς Ἐθνικῆς (λεγόμενης) Ἐπιτροπῆς τοῦ Λιούμπλιν (Πολωνική ΠΕΕΑ).Οὐσιαστικῶς ὅμως παρά τᾶς ἀντιδράσεις τοῦ Ροῦσβελτ, ἡ ἐγκαθίδρυσι ὑπό τοῦ Στάλιν τῆς κυβερνήσεως ἀνδρεικέλων τῆς Μόσχας (Τοῦ Λιούμπλιν-Πολωνική ΠΕΕΑ) ἔγινε χωρίς τήν ἀντίδρασι τοῦ Τσῶρτσιλ, ταυτοχρόνως πρός τό Δεκεμβριανό κίνημα ὡς ἀντιστάθμισμα τῆς σιωπῆς καί ἀνοχῆς πού παρεῖχε ὁ Στάλιν καί ὁ κομμουνιστικός τύπος (οἱ ἐφημερίδες Πράβντα», «Ἰσβέστια) ... στήν Βρεταννική ἐπέμβασι στήν Ἑλλάδα γιά τήν καταστολή τῆς ἀνταρσίας.. Κατά μία ἀνεξήγητη ''συμπτωσι'' ὁ Στάλιν πρός μεγάλη ἱκανοποίησι τοῦ Τσῶρτσιλ, τήν παραμονή τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Λιούμπλιν (δηλαδή τῶν ἀνδρεικέλων τῆς Μόσχας) ἀνακοίνωσε στόν Ἕλληνα πρεσβευτή στή Μόσχα, Ἀθ. Πολίτη στς 30 Δεκεμβρίου 1944 τόν διορισμό τοῦ Ναυάρχου Σεργκιέγιεφ ὡς σοβιετικοῦ πρεσβευτή στήν Ἀθῆνα. (Τό Κομμουνιστικό κίνημα στήν Ἑλλάδα, τόμος Β'σελίς 180 τοῦ Θεοδώρου Μ. Λυμπερίου) Τήν ἑπόμενη ἡμέρα στίς 31/12/1944 ἡ ἐπιτροπή Λιούμπλιν ἀνακοίνωνε ὅτι εἶχε καταστῆ ἡ προσωρινή κυβέρνησις τῆς Πολωνίας, ἐνῶ ὁ Στάλιν στίς 5 Ἰανουαρίου 1945 ἀνεγνώριζε τό νέο πολωνικό καθεστώς, πού σήμαινε οὐσιαστικῶς τήν ὑποταγή τῆς Πολωνίας στόν ἐρυθρό παράδεισο. Μόνο πέντε ἡμέρες ἀργότερα στίς 10 Ἰανουαρίου 1945 οἱ κομμουνισταί ζήτησαν καί ὑπέγραψαν ἀνακωχή. Αὐτός ὁ ἐφιάλτης εἶχε τελειώσει πολύ πιθανῶς καθ' ὑπόδειξιν τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κέντρου προκείμενου νά ἐξυπηρετηθῆ ἡ ἐξωτερική κομμουνιστική πολιτική στήν Πολωνία. (ἰδέ καί '' Τό Κομμουνιστικό κίνημα στήν Ἐλλαδα'', τόμος Β'σελίς 187 τοῦ Θεοδώρου Μ. Λυμπερίου)

ὡς κατεχόμενη χώρα, μέ τό ἀγγλικό ἀρχηγεῖο πάνω ἀπό τήν ἑλληνική κυβέρνηση...»

Πράγματι τοῦτο εἶναι μόνον ἀληθές, ὅτι δηλαδή στίς 9 Ὀκτωβρίου 1944 ὁ Τσῶρτσιλ (ἡ ἀρθογράφος τῆς Ἐλευθεροτυπίας, ἔχει γιά τούς δικούς της λόγους καταργήσει τό ὤ-μέγα καί ἀντί τοῦ Τσῶρτσιλ γραφεῖ Τσόρτσιλ, ἴσως εἶναι περισσότερο δημοκρατικό τό ό-μικρόν ἀπό τό ὤ-μέγα) φθάνουν στήν Μόσχα καί ἀρχίζουν τίς διαπραγματευεις μέ τόν Στάλιν καί τόν Μολότωφ (ἤ Μολότοφ ὅπως ἡ ἀρθρογράφος τῆς Ἐλευθεροτυπίας πιθανῶς νά ἔγραφε) Ἀξίζει νά σημειωθεῖ πρός ἐνημέρωσιν τῶν ἀντιαμερικανῶν δημοκρατῶν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι στήν σύσκεψι αὐτή τῆς 9ης Ὀκτωβρίου 1944 στήν Μόσχα κατά τήν ὁποίαν συνεφωνήθησαν οἱ ζῶνες ἐπιρροῆς στά Βαλκάνια οἱ ΗΠΑ δέν ἔλαβαν μέρος[76], Γιατί; Διότι οἱ ΗΠΑ θεωροῦσαν ὅτι ἕνας τέτοιος διακανονισμός[77]

---

[76] *Ἀντιγράφω ἀπό τό βιβλίο «Τό κομμουνιστικό Κίνημα» τοῦ Θεοδώρου Λυμπερίου, σελίς 85-86, Β'Τόμος. «Στό σημεῖο αὐτό θά πρέπει νά σημειωθεῖ ὀτι τίς συζητήσεις αὐτές ἀρχικῶς εἶχε συμφωνηθεῖ νά παρακολουθήσει καί ὁ ἀμερικανός πρεσβευτής στή Μόσχα Ἄβερελ Χάριμαν, ὡς παρατηρητής, κάτι πού εἶχε ζητήσει ὁ Ροῦσβελτ στήν ἀπάντησι του πρός τόν Τσῶρτσιλ στίς 4/10/1944: '' Τά θέματα πού θά διαπραγματευθεῖτε ἐνδιαφέρουν φυσικά πολύ ζωηρά τίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ...Ἔδωσα συνεπῶς ὁδηγίες στόν Χάρριμαν νά συμμετάσχη στίς συνομιλίες ὡς παρατηρητής μου, ἐάν συμφωνεῖτε καί πληροφόρησα σχετικῶς τόν Στάλιν...''τελικά ὅμως καί τό τονίζουμε αὐτό γιατί ἔχει σημασία ὅπως θά φανεῖ ἀπό τίς ἐξελίξεις στή συνέχεια ὁ ἀμερικανός Παρατηρητής δέν ἔλαβε μέρος στή πρώτη σύσκεψι τῆς 9ης Ὀκτωβρίου 1944 κατά τήν ὁποίαν συμφωνήθησαν οἱ ζῶνες ἐπιρροῆς στά Βαλκάνια καί τοῦτο ἐπειδή οἱ ΗΠΑ θεωροῦσαν ὅτι ἕνας τέτοιος διακανονισμός ἀντιβαίνει πρός τίς ἀρχές γιά τίς ὁποῖες πολεμοῦσαν οἱ συμμαχικές δυνάμεις (ἀνεξαρτησία λαῶν-δημοκρατικές ἐλευθερίες)*

[77] *Συμφώνως λοιπόν μέ ὅσα ἐξιστορεῖ στά ἀπομνημονεύματα τοῦ ὁ Τσῶ(ἤ ὁ)ρτσίλ ὁ διακανονισμός ἔγινε ὡς ἑξῆς: «..Ἄς ρυθμίσωμεν τίς ὑποθέσεις μας εἰς τά Βαλκάνια. Τά στρατεύματά σας εὑρίσκονται στήν Ρουμανίαν καί στή Βουλγαρία. Ἔχομε συμφέροντα, ἀποστολές, πράκτορες ..ἄς ἀποφύγομεν τήν σύγκρουσι γιά ζητήματα ἀσήμαντα.. Σχετικῶς πρός τήν Μεγάλη Βρετανnία καί τήν Ρωσσίαν τί θά λέγατε γιά μία ὑπεροχή 90% ὑπέρ ὑμῶν στήν Ρουμανία καί, ὑπεροχή κατά 90% ὑπέρ ἡμῶν στήν Ἑλλάδα καί ἴση συμμετοχή κατά 50% στή Γιουγκοσλαβία; Ἐνῶ μεταφραζοντο οἱ λόγοι μου, ἔγραψα σέ μισό φύλλο χαρτιοῦ (τά παραπάνω ποσοστά καί προσέθεσα τήν Οὑγγαρία μέ ποσοστό 50% γιά κάθε πλευρά καί τήν Βουλγαρία μέ ποσοστά ἡ μέν Ρωσσία 75%, οἱ δέ ἄλλοι, δηλαδή οἱ Δυτικοί 25%). Ἔσπρωξα τό χαρτί στόν Σταλιν. Ἔγινε μία μικρή παῦσι. Ἔπειτα ὁ Σταλιν πῆρε τό*

ἦτο ἀντίθετος πρός τίς ἀρχές γιά τίς ὁποῖες πολεμοῦσαν οἱ συμμαχικές δυνάμεις.

Περίπου πέντε μῆνες ὅμως ἐνωρίτερον στίς 17 Μαΐου 1944 ἄρχισαν οἱ ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου τοῦ Λιβάνου. Ἡ ἀρθρογράφος τῆς Ἐλευθεροτυπίας ἀναφέρει στό ἄρθρο τῆς ἀκροθιγῶς μόνο τρεῖς λέξεις «Συμφωνία τοῦ Λιβάνου» Ὅμως στό συνέδριο αὐτό συμετεῖχαν ἐκτός ἀπό τόν Γεώργιο Παπανδρέου, μέ τόν ἀχώριστο συνεργάτη του Γεράσιμο Βασιλειάδη, ὁ Σοφοκλῆς Βενιζέλος καί οἱ ἀντιπροσωπεῖες τοῦ ΕΑΜ – ΕΛΑΣ-ΚΚΕ (Ἀλέξανδρος Σβῶλος πρόεδρος τῆς ΠΕΕΑ[78], Ἄγγελος Ἀγγε-

---

μπλέ μολύβι του, ἐχάραξε μιά χονδρή γραμμή σάν εἶδος ἐπιδοκιμασίας καί μοῦ ἐπέστρεψε τό σημείωμα..»

[78] *ΠΕΕΑ, Πολιτική Ἐπιτροπή Ἐθνικῆς Ἀπελευθερώσης, ἱδρύθηκε μέ πρωτοβουλία τοῦ ΕΑΜ στή Βίνιανη τῆς Εὐρυτανίας στίς 10 Μαρτίου τοῦ 1944 καί αὐτοδιαλύθηκε λίγο πρίν ἀπό τήν ἀπελευθέρωση, στίς 9 Ὀκτωβρίου 1944. Στό διάστημα αὐτό ἐκδόθηκαν 27 "Δελτία πράξεων καί Ἀποφάσεων", πού ἀποτελοῦσαν τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς ΠΕΕΑ καί περιλάμβαναν: 79 ἀποφάσεις, 64 πράξεις, 4 ψηφίσματα τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου, πού ἦταν ἡ "Βουλή" τῆς ΠΕΕΑ, 2 πρωτόκολλα ὁρκωμοσίας, πού ὅλα μαζί δίνουν τήν πλήρη εἰκόνα τῆς ἄσκησης τῆς λαϊκῆς ἐξουσίας (νομοθετικῆς, ἐκτελεστικῆς καί δικαστικῆς).*

Ἀρχικά τίς πρῶτες 45 ἡμέρες, ἡ σύνθεση τῆς ΠΕΕΑ ἦταν πενταμελής: Πρόεδρος (Πρωθυπουργός) καί προσωρινά Γραμματέας (ὑπουργός) Ἐξωτερικῶν, ὁ στρατηγός Εὐριπίδης Μπακιρτζής, Γραμματέας Στρατιωτικῶν (καί προσωρινός Συγκοινωνίας), ὁ στρατηγός Μανώλης Μάντακας, Γραμματέας Ἐσωτερικῶν (καί προσωρινός Ἐπισιτισμοῦ), ὁ Γιῶργος Σιάντος, Γραμματέας Δικαιοσύνης (καί προσωρινά Οἰκονομικῶν, Παιδείας, Θρησκευμάτων καί Κοινωνικῆς Πρόνοιας), ὁ Ἠλίας Τσιριμῶκος καί Γραμματέας Γεωργίας (καί προσωρινά Ἐθνικῆς Οἰκονομίας), ὁ Κώστας Γαβριηλίδης.

Στίς 10 Ἀπριλίου, ἡ ΠΕΕΑ ἀνασχηματίζεται καί διευρύνεται. Ἡ νέα σύνθεσή της, πού ἔμεινε ὥς τό τέλος: Ἀλέξανδρος Σβῶλος, πρόεδρος, Εὐριπίδης Μπακιρτζής, ἀντιπρόεδρος καί Γραμματέας Ἐπισιτισμοῦ, Ἠλίας Τσιριμῶκος, Γραμματέας Δικαιοσύνης, Γιῶργος Σιάντος, Γραμματέας Ἐσωτερικῶν, Ἐμμανουήλ Μάντακας, Γραμματέας Στρατιωτικῶν, Νικόλαος Ἀσκούτσης, Γραμματέας Συγκοινωνίας, Ἄγγελος Ἀγγελόπουλος, Γραμματέας Οἰκονομικῶν, Πέτρος Κόκκαλης, Γραμματέας Κοινωνικῆς Πρόνοιας, Κώστας Γαβριηλίδης, Γραμματέας Γεωργίας, Σταμάτης Χατζήμπεης, Γραμματέας Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Τά μέλη τῆς ΠΕΕΑ ἔδωσαν τόν παρακάτω ὅρκο:

"Ὁρκίζομαι ὅτι θά ἐκτελέσω πιστά τά καθήκοντά μου σάν μέλος τῆς Πολιτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐθνικῆς Ἀπελευθέρωσης, ἔχοντας σάν γνώμονα τό συμφέρον τῆς πατρίδας μου καί τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅτι θά ἀγωνιστῶ μέ αὐτοθυσία γιά τήν ἀπελευθέρωση τῆς χώρας μου ἀπό τό ζυγό τῶν κατακτητῶν, ὅτι θά ὑπερασπίζω

λόπουλος, Νικόλαος Ἀσκούτσης, ὡς μέλη τῆς ΠΕΕΑ, ὁ Μιλτιάδης Πορφυρογένης ὡς Γενικός Γραμματεύς τοῦ ΕΑΜ, ὁ Πέτρος Ροῦσος ἐκ μέρους τοῦ ΚΚΕ, Ὁ Στέφανος Σαράφης ὡς ἀρχηγός ΕΛΑΣ καί ὁ Δημήτριος Στρατῆς μέλος τοῦ Π.Γ τοῦ ΚΚΕ συνδικαλιστής. Ἐνῶ ἐκ μέρους τοῦ ΕΔΕΣ, ὁ Κομνηνός Πυρομάγλου, ὡς ὑπαρχηγός καί οἱ ἀξιωματικοί συνταγματάρχης Σταῦρος Μεταξάς καί λοχαγός Α. Μεταξάς. Εἶναι χαρακτηριστική καί ἱστορικῆς ἀξίας ἡ ἐναρκτήριος ὁμιλία[79] τοῦ Γεωργίου Πα-

παντοῦ καί πάντοτε τίς λαϊκές ἐλευθερίες καί θά εἶμαι παραστάτης καί ὁδηγός τοῦ λαοῦ στόν ἀγῶνα γιά τή λευτεριά του καί τά κυριαρχικά του δικαιώματα".

[79] *«... Ἡ εὐθύνη τοῦ ΕΑΜ εἶναι» Λέγει ὁ Γεώργιος Παπανδρεου, «ὅτι δέν ἀπέβλεψε μόνον εἰς τόν ἀπελευθερωτικόν ἀγώνα, ἀλλά ἠθέλησε νά προετοιμάσει τήν μεταπολεμική τόν ἐπικράτηση. Δία τοῦτο ἐπεδίωξε, πρώτον τήν μονοπώλησιν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγώνα. Δέν ἐπιτρέπει εἰς κανέναν ἄλλον νά ἀνέβη εἰς τά βουνά καί νά πολεμήσει τόν κατακτητήν -ἐμποδίζει μέ ποινήν θανάτου τούς Ἕλληνας νά ἐκπληρώσουν τό πατριωτικόν τῶν καθῆκον. "Παλαιόν παράδειγμα ὁ παριστάμενος συνταγματάρχης Σαράφης καί πρόσφατον ὁ ἀπουσιάζων Συνταγματάρχης Ψαρρός ἐπεδίωξε τήν τρομοκράτησιν καί τήν ἐξόντωσιν τῶν ἀντιπάλων του... Οἱ ἀντίπαλοί του Ε.Α.Μ. ἐθεωρήθησαν ἐχθροί της Πατρίδος". "Μέ τήν τρομοκρατικήν αὐτήν δρᾶσιν τοῦ ΕΑ.Μ. - ΕΛΑ.Σ. ἐδημιουργήθη δυστυχῶς τό ψυχολογικόν κλίμα, τό ὁποῖον ἐπέτρεψεν εἰς τούς Γερμανούς νά ἐπιτύχουν εἰς τό τρίτον ἔτος τῆς δουλείας ὅτι δέν εἶχον κατορθώσει κατά τά δυό πρῶτα ἔτη -τήν κατασκευήν τῶν Ταγμάτων Ἀσφαλείας, προορισμός τῶν ὁποίων εἶναι ὁ ἐμφύλιος πόλεμος.*

"Τοιουτοτρόπως ἐδημιουργήθη φαῦλος κύκλος ἐντός τοῦ ὁποίου δοκιμάζεται ὁ λαός μας. Ἀντάρτικα σώματα, ἐθνικαί ὀργανώσεις καί Τάγματα Ἀσφαλείας ἐξουδετερώνονται ἀμοιβαίως...".

"Αὐτός εἶναι ὁ φαῦλος κύκλος ἀπό τόν ὁποῖον ὀφείλομεν τό ταχύτερον νά ἐξέλθωμεν. Καί πρός τοῦτο εἰς μόνον ὑπάρχει τρόπος.» Καταλήγει στά αὐτονόητα ὁ Γεώργιος Παπανδρέου. «Ἡ κατάργησις τοῦ ταξικοῦ στρατοῦ καί ἡ δημιουργία Ἐθνικοῦ Στρατοῦ... Ὅταν ὅμως σχηματισθῆ ἐθνικός στρατός, ὅταν ἡ τρομοκρατία εἰς τήν ἑλληνικήν ὕπαιθρον καταργηθῆ, καί ἀποκατασταθῆ πλήρως ἡ προσωπική ἀσφάλεια καί ἡ πολιτική ἐλευθερία, τότε ὄχι μόνον καθίσταται ἀδύνατος ἡ περαιτέρω αὔξησις τῶν Ταγμάτων Ἀσφαλείας, ἀλλά καθίσταται ἀσφαλής καί ἡ ἀχρήστευσις τῶν ὑφισταμένων. Διότι δέν θά ὑπάρχη Ἕλλην ὁ ὁποῖος θά διενοεῖτο νά τεθῆ ἀντιμέτωπος Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, ὑπακούοντος εἰς τάς διαταγάς ὄχι ὀργανώσεων, κομμάτων καί τάξεων, ἀλλά τῆς ἑνιαίας πατρίδας. Αὐτό εἶναι τό συμπέρασμα εἰς τό ὁποῖον ὁδηγεῖ ἡ ἀντικειμενική ἐκτίμησις τῆς σημερινῆς καταστάσεως".

Ἐνῶ συνεχίζων ὁ Γ. Παπανδρέου εἰς ἄλλη περικοπήν τῆς ὁμιλίας μέ ἀπόλυτη εἰλικρίνεια καί ἀπαράμιλον θάρρος θέτει τό πρόβλημα χωρίς συγκαλύψεις, λαϊκισμόν ἤ ψεύδη κατανόησιν.

πανδρέου στό Συνέδριο τοῦ Λιβάνου. Περιγράφει μέ ἀπαράμιλλο θάρρος ἐκπλήσουσα εἰλικρίνεια τήν ὑπό τοῦ ΕΑΜ //ΕΛΑΣ/ ΚΚΕ τρομοκρατίαν στήν Ἑλλάδα, πού ὅμως ἀποσιωπᾶται καί ἀποκρύπτεται ἀπό τά ΜΕΜ.

Τό ἐθνικό συμβόλαιον, ὅπως τό ὀνόμασε ὁ Γ.Παπανδρέου, ὑπεγράφη ἀπό ὅλους τους συνέδρους, δηλαδή καί τήν ἀντιπροσωπεία τοῦ ΕΑΜ/ΕΛΑΣ/ΚΚΕ. Ὁ Σπ. Μαρκεζίνης[80] τό κρίνει ὡς ἑξῆς. «*Τό περίφημο Ἐθνικό Συμβόλαιον ἦταν στήν οὐσία ἕνα θεωρητικό κείμενο. Οἱ βασικές του διατάξεις, ὅπως ἡ κατάργησις τῶν ἀντάρτικων ὁμάδων καί ὁ σχηματισμός Ἐθνικοῦ στρατοῦ, ἐξηρτῶντο ἀπό τήν ἀπόφαση τοῦ Στρατηγείου Μέσης Ἀνατολῆς. Καί τήν ὥρα ἐκείνη γιά τό συμμαχικό στρατηγεῖο προεῖχε ἡ ἀντίσταση κατά τῶν Γερμανῶν...*» Λίγους μῆνες ἀργότερα στίς 2 Σεπτεμβρίου 1944, ὁρκίστηκαν οἱ ὑπουργοί τοῦ ΕΑΜ: Ὁ Α.Σβῶλος ὑπουργός Οἰκονομικῶν, ὁ Η. Τσιριμῶκος Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁ Ν. Ἀσκούτσης Συγκοινωνιῶν, ὁ Μ. Πορφυρογένης Ἐργασίας, ὁ Ι. Ζεῦγος Γεωργίας καί ὁ Α.Ἀγγελόπουλος ὑφυπουργός Οἰκονομικῶν. Μετά ἀπό δυό μέρες, μέ διάγγελμα,ἡ κυβέρνησι ἐπιβεβαίωσε ὅτι τό Ἐθνικό Συμβολαιό του Λιβάνου ἀποτελοῦσε τό πολιτικό τῆς πρόγραμμα μέ κύριους στόχους τήν ἐθνική ἀπελευθέρωσι καί τή λαϊκή κυριαρχία. Ἔτσι, στίς 3 Σεπτεμβρίου 1944 σχηματίστηκε ἡ νέα κυβέρνησι, ἡ ὁποία μεταφέρθηκε

"Ὀφείλομεν νά ὁμιλήσωμεν εἰλικρινῶς καί ἀπεριφράστως. Ἐάν τό ΕΑ.Μ τό ὁποῖον ἀρχικῶς μέ τό σύνθημα τῆς ἀπελευθερώσεως ἔχει συγκινήσει εὐρύτατα στρώματα τόν λαοῦ, καί ἔχει προκαλέσει τόν ἐνθουσιασμόν τῆς νεότητος, τόν ὁποῖον ὅμως σήμερον, μετά τήν ἀποκάλυψιν τῶν πολιτικῶν τόν σκοπῶν καί τήν χρησιμοποίησιν τῶν μέσων τῆς τρομοκρατίας, ἀποτελεῖ μίαν μικράν ὠργανωμένην καί ἔνοπλον μειοψηφίαν ἀπέναντι τῆς μεγάλης ἀνόργανου καί ἀφοπλισμένης πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐάν λοιπόν τό ΕΑ.Μ. ἔχη τήν πρόθεσιν νά χρησιμοποίηση τήν ὑλική του δύναμη τήν ὁποία ἀπέκτησε χάρις στόν πατριωτισμόν τοῦ λαοῦ καί τήν ἐπικουρία τῶν συμμάχων μας, ὡς ὄργανον ἐμφυλίου πολέμου καί ἐξοντώσεως τῶν ἀντιπάλων του καί αὔριο μετά τό πέρας τοῦ πολέμου ὑπό τό ψευδώνυμο τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας ὡς ὄργανον Δυναμικῆς ἐπικρατήσεως ἐπί τῆς πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τότε βεβαίως δέν ὑπάρχει στάδιον συνεννοήσεως. ***Τό καθῆκον μας τότε εἶναι νά συναγείρωμεν τό ἔθνος καί νά ἐπικαλεσθῶμεν τήν ἐπικουρίαν ὅλων τῶν μεγάλων συμμάχων μας καί τῶν κυβερνήσεων καί τῆς δημοσίας των γνώμης εἰς τόν διπλοῦν ἀγῶνα καί κατά τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσβολέως καί κατά του ἐσωτερικού ἐχθροῦ. Διότι ὁ Ἑλληνικός λαός δέν κάμνει ἐπιλογήν τυράννων. Ἀρνεῖται τήν τυραννίαν.***

[80] *Σύγχρονη Πολιτική Ἱστορία Τῆς Ἑλλάδος, τόμος 1ος σελίς 392*

στήν Ἰταλία στίς 7 τοῦ μηνός ἐνῶ, στίς 26 Σεπτεμβρίου 1944 ὑπεγράφη ἡ συμφωνία τῆς Καζέρτας. Μέ τό νέο σύμφωνο οἱ ἀνταρτικές δυνάμεις θά ἐτίθεντο ὑπό τάς διαταγάς τῆς Κυβερνήσεως καί ἐν συνέχειᾳ ὑπό τόν στρατηγό Σκόμπι, διοικητή τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων πού προορίζοντο γιά τήν ἀπελευθέρωσι τῆς Ἑλλάδος.

Ἀλλά μετά ἀπό τίς διευκρινίσεις αὐτές ἄς ἐπανέλθουμε στό «ἱστορικό» ἐπετειακό κείμενο τῆς Ἐλευθεροτυπίας τῆς 9/12/2007.

«Στίς 18 τοῦ ἴδιου μήνα (Ὀκτώβριος 1944) ἔρχεται ἀπό τήν Ἰταλία κι ὁ Γ. Παπανδρέου ἐπικεφαλῆς τῆς λεγόμενης «κυβέρνησης ἐθνικῆς ἑνότητας» στήν ὁποία, ὕστερα ἀπό ἄπειρες διαβουλεύσεις, συμμετέχουν, τελικά, καί ἕξι ἐαμικοί ὑπουργοί. Τό πρῶτο φιρμάνι τοῦ Σκόμπι; Ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος τοῦ ΕΛΑΣ στήν Ἀθήνα, ὅπου ἁλωνίζουν οἱ «Χίτες». Οἱ δωσίλογοι καί ταγματασφαλίτες τῆς κατοχῆς ἀντί νά δικαστοῦν φυγαδεύονται στή Μ. Ἀνατολή καί ἐπιστρέφουν μέ ἀγγλικές στολές ὡς ἐθνοφύλακες... Ο Γ. Παπανδρέου τηλεγραφεῖ στόν Τσόρτσιλ: «Τά πολιτικά μέτρα εἶναι ἀνεπαρκῆ γιά τήν ἐξουδετέρωση τοῦ ΕΑΜ».

Τήν 23ην Ὀκτωβρίου 1944 -στήν ἀπελευθερωμένη Ἀθήνα- θά ὁρκιστεῖ νέα Κυβέρνησι ὑπό τόν Γεώργιο Παπανδρέου στήν ὁποίαν οἱ κομμουνιστές πάλι διετήρησαν τά ὑπουργεῖα των. Ἤτοι Α. Ἀγγελόπουλος Ὑφυπουργός Οἰκονομικῶν, Α.Σβῶλος ὑπουργός Οἰκονομικῶν, Ι.Ζέβγος ὑπουργός Γεωργίας, Μ. Πορφυρογένης Ὑπουργός Ἐργασίας, Ἠλίας Τσιριμῶκος Ὑπουργός Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ν Ἀσκούτσης Ὑπουργός Δημοσίων ἔργων. Πόθεν λοιπόν ἡ καλή αὐτή δημοσιογράφος ἀποκαλεῖ «λεγόμενη» τήν κυβέρνησι ἐθνικῆς ἑνότητας τήν κυβέρνησι ὑπό τόν Γ.Παπανδρεου τῆς ὁποίας τά κυριώτερα ὑπουργεῖα (Οἰκονομικῶν, Ἐργασίας, Οἰκονομικῶν, Γεωργίας, Δημόσιων Ἔργων) ἔχουν οἱ «σύντροφοι» εἶναι κάτι πού γνωρίζει μόνο αὐτή. Ὁ Ἐλ.Σταυρίδης, πρώην γ.γ τοῦ ΚΚΕ, στό βιβλίο του «Τά παρασκήνια τοῦ ΚΚΕ»[81] εἶναι ἀκόμη πιό σαφής. *«... Ἀλλά καί πολιτικῶς δέν ὑπῆρχε ἀντικείμενο ἐπαναστάσεως διότι τό μέν ἥμισύ της κυβερνήσεως (τά 7 οὐσιώδη ὑπουργεῖα) κατεῖχε τό ΚΚΕ μέ τό ΕΑΜ τό δέ ἄλλο ἥμισυ της Κυβερνήσεως εἶχεν ὡς ἔρεισμα ἕναν διορισμό ἀπό ἕνα Βασιλέα, θέσαντα ὑπό αἵρεσιν τό ἀξίωμά του ἤ ἀπό ἕνα ἀντιβασιλέα διορισθέντα ἀπό τόν ὑπό αἵρεσιν βασιλέα.»*

Ἐνῶ διά τούς «ταγματασφαλῖτες τῆς κατοχῆς» ἀπάντησι δίδει γραπτῶς ὁ Γ.Παπανδρέου, στήν ἐφημερίδα «Ἑλλάς» τῆς 3ης Ἰανουαρίου

[81] *ἐκδόσεις ἐλεύθερη σκέψι, σελίς 552*

1949 ἡ ὁποία δημοσίευσε ἄρθρο μέ τίτλο «Πρός Τυφλούς»[82] ἀφ'ἑαυτοῦ ἐπεξηγηματικό της πραγματικῆς καταστάσεως.

«..Ἀλλά ὑπάρχει ἀκόμη καί ἡ καταθλιπτική ἀπόδειξις κατά τήν διάρκεια τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος. Ἡ ἀνάγκη τότε ἐνισχύσεως τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων κατά τοῦ ΚΚΕ ἦτο ἀγωνιώδης. Καί ὅμως ὁ στρατηγός Σκόμπυ καθήλωσε τά Τάγματα Ἀσφάλειας ἐντός συρματοπλεγμάτων στό Γουδί καί ἀπηγόρευσε οἱανδήποτε συμμετοχή τῶν εἰς τόν ἀγῶνα. Καί προτίμησε νά φονεύονται Βρεταννοί στρατιῶται παρά νά χρησιμοποιηθοῦν τά Τάγματα Ἀσφάλειας! Διατί; Διότι ἦτο διά τήν Βρεταννική Κυβέρνησι πολιτική ἀνάγκη νά φανῆ, ὅτι μόνον τακτικές δυνάμεις τοῦ Κράτους ἀμύνονται κατά τῶν στασιαστῶν τοῦ ΚΚΕ καί ὄχι ''συμμορίαι τῆς δεξιάς'' ἤ ''συνεργάτες τῶν γερμανῶν''.» Καί καταλήγει ὁ Γ.Παπανδρέου. *«Ἰδού διατί τά Τάγματα Ἀσφάλειας δέν ἦτο δυνατόν νά χρησιμοποιηθοῦν»*

Ἡ ἴδια ἐφημερίδα στίς 3/12/1995 εἶχε δημοσιεύσει περίπου τό ἴδιο ἄρθρο τῆς συγκεκριμένης δημοσιογράφου «ἱστορικοῦ» ὅπου στήν ἀντίστοιχο παράγραφο πρός ἐκεῖνο τῆς νεώτερα ἐπαναλήψεως ἔγραφε:

«...Ἐπί τριάντα τρεῖς ἡμέρες καί νύχτες ὁ λαός τῆς Ἀθήνας καί τοῦ Πειραιᾶ θά ἀντισταθεῖ στά βρετανικά τάνκς καί ἀεροπλάνα μέ 2 μεραρχίες τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ τοῦ ΕΛΑΣ, δηλαδή 8.000 ἄντρες καί τούς ἐφεδροελασίτες τῆς Ἀθήνας μέ λιανοτούφεκα λάφυρα ἀπό τίς μάχες μέ τούς Γερμανούς χειροβομβίδες καί μπουκάλια μέ βενζίνη...»

Ὅμως ὑπάρχει καί ἡ ἄλλη ἄποψις. Αὐτή τῆς πραγματικότητος καί τῶν ἀληθινῶν θυμάτων πού ὅμως ἀποσιωπᾶται *«Ἡ Δεκεμβριανή ἐπανάστασις»* γράφει ὁ Παπακωνσταντίνου[83] *«..δέν εἶχε οὔτε λογικήν οὔτε ἠθική. Ἦτο ἕνα τυφλό ξεχείλισμα ἐνστίκτων καί παθῶν χωρίς τήν παραμικρά ἔξαρσιν…Το ΚΚΕ δέν θρηνεῖ τόν θάνατον οὔτε ἑνός σημαντικοῦ στελέχους του ἀπό τήν Δεκεμβριανή ἐξέγερσιν. Δέν ὑπάρχει οὔτε ἕνας κομμουνιστής ἥρως- σύμβολον τοῦ Δεκεμβρίου. ..Τό μέσον τοῦ βιαίου θανάτου ἐχρησιμοποιήθη ἀπό τούς δεκεμβριανούς σφαγεῖς κατά τρόπον φρικαλέον…Οἱ Ἕλληνες κομμουνισταί ἐξαπέλυσαν τήν σφαγήν ὡς αὐτοσκοπόν. Χιλιάδες ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ, εἰρηνικῶν, ἀνύποπτων καί ἀθώων ἀνθρώπων, ἄνδρες γυναῖκες παιδιά ἐσφάγησαν ἀπό εἰδεχθεῖς δημίους.»* Καί αὐτό τό ἀδιάψευστο, τετελεσμένο γεγονός – δηλαδή ἡ ἀνυπαρξία ''ἡρώων'' τοῦ ΚΚΕ στά Δεκεμβριανά - εἶναι ἔς ἀεί τό ἀνυπέρβλητο

---

[82] *Γεωργίου Παπανδρέου Πολιτικά Θέματα, τόμος τρῖτος, ἐκδοτικός οἶκος Πέτρου Δημητράκου σελίς 110*

[83] *σελίς 174, Ἀνατομία μιᾶς Ἐπαναστάσεως*

ἐμπόδιό τῆς τόσο φωτεινῆς ἀπουσίας, ἀπό κάθε ἀνάλογο ἐπαναληπτικό ἄρθρο, συγκεκριμένης ἀναφορᾶς σέ «μπαρουτοκαπνισμένους» μαχητές θύματα τῶν συγκρούσεων μέ τούς Ἄγγλους ἤ τοῦ λεγόμενου ''ἐμφυλίου''. Ἐν ἀντιθέσει πρός τίς ἑκατόμβες τῶν εἰδεχθῶς βασανισθεντων ἀπό τά πρωτοπαλλήκαρα τοῦ ΚΚΕ - μέχρι τοῦ λυτρωτικοῦ θανάτου - θυμάτων μέ ὀνόματα καί διευθύνσεις. Ὅσων καί ὅπως εὑρέθησαν. Ἀλλά καί τόσων ἄλλων, πού δέν γαλήνεψαν πότε. Παντοτινά ἀγνοούμενοι, σέ ἀγνώστους τάφους. Θύματα τοῦ ἐγκληματικοῦ κομμουνιστικοῦ μίσους, στήν ἐπαναστατική διαδικασία γιά τήν κατάκτησι τῆς λαϊκῆς ἐξουσίας χωρίς ἐκλογές, ὅπως τήν διακηρύσσει διαχρονικά καί τήν ἀκολούθησε καί τότε, τόν Δεκέμβριο τοῦ 1944, τό ΚΚΕ.

Ἐνῷ γιά το πῶς περνοῦσε τίς «ἡμέρες καί νύχτες» ὁ τάλας ἑλληνικός λαός κατά τήν διάρκεια τοῦ ἐφιάλτη τοῦ Δεκεμβρίου διαβάζουμε «..*Καί ἡ ἀποτυχία τοῦ ὀφείλεται κυρίως καί κάτ ἔξοχήν εἰς τό γεγονός ὅτι ἀπό τῶν πρώτων ἡμερῶν ἡ ἐπανάστασις ὑπέστη πλήρη ἠθικήν ἀπομόνωσιν. Ἔλλειψεν ἡ ἐνεργητική συμμετοχή τοῦ λαοῦ εἰς αὐτήν. Αἱ μεγάλαι μᾶζαι τήν εἶδον ὡς φοβερό ἐφιάλτην καί ηὔχοντο νά παρέλθη ὅσο τό δυνατόν ταχύτερον. Αὐτός εἶναι ὁ βασικός λόγος τῆς ἀποτυχίας της. Τά στρατιωτικά σφάλματα πού διέπραξεν ἔρχονται σέ δεύτερη μοῖρα καί εἶναι ἐν ὕστατῃ ἀναλύσει ἀποτέλεσμα τῆς ἠθικῆς αὐτῆς ἀπομονώσεώς της..*»[84] Πού τόν εἶδε λοιπόν τόν ἀγῶνα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ «μέρα καί νύχτα» ἡ καλή αὐτή μῦθο-ιστοριογράφος, ὅταν ὁ Ἑλληνικός λαός κλειδαμπαρωμένος φοβισμένος ἀπό τίς δολοφονίες, τίς ἁρπαγές, τίς ἀπαγωγές ὁμήρων, τίς καταστροφές τῶν οἰκιῶν τους, ἀπό τούς «μπαρουτοκαπνισμένους μαχητές τοῦ ΚΚΕ/ΕΑΜ/ΕΛΑΣ οἱ Ἀθηναῖοι ἕνα μόνο ὄνειρο εἶχαν Πότε ὁ Ἐφιάλτης τους θά τελειώσει γιά νά μετρήσουν τίς πληγές τους.

Ὅμως ἡ Ἐλευθεροτυπία ἐπιμένει καί συνεχίζει τό βιολί της

«Ἀμέσως μόλις ἐγκαθίστανται οἱ Ἄγγλοι στήν Ἑλλάδα βάζουν σέ ἐφαρμογή τό σχέδιο «ΜΑΝΝΑ» πού ἀποβλέπει στή βίαιη συντριβή τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης. Οἱ ἀγωνιστές της κατατρέχονται ἀπό παντοῦ καί δολοφονοῦνται στούς δρόμους, ἀκόμα καί τραυματισμένοι μέσα στά νοσοκομεῖα»[85]

Εἶναι σαφής ἡ προσπάθεια τῆς ''δημοκρατικῆς'' αὐτῆς ἐφημερίδος νά ἐπαναλάβη τόν γνωστό κομμουνιστικό γραμμοφωνικό λόγο, ὅτι

---

[84] *σελίς 181, Ἀνατομία μιᾶς Ἐπαναστάσεως*

[85] *Κυριακή 3 Δεκεμβρίου 1995, ἄρθρο τῆς Ἔφης Μαρίνου, στήν Ἐλευθεροτυπία.*

δηλαδή ἡ στάσι τοῦ Δεκεμβρίου ἦταν ''ἐθνική ἀντίσταση'' τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ κατά τῶν Ἄγγλων[86]. Ὅμως ἄν ὑπῆρξε πότε ἡ λεγομένη

---

[86] Ἔπ αὐτοῦ μεταφέρουμε καί τήν ἄποψι ἑνός σύγχρονου Ἱστορικοῦ καί ἐμβριθοῦς μελετητοῦ ὅπως κατεγράφη στόν Οἰκονομικό Ταχυδρόμο τῆς 29/12/1994 μέ τίτλο «Ἐπετειακά κείμενα» Τοῦ Σαράντου Καργάκου, Ἐπιμέλεια Δημ. Στεργίου

«...Τήν 1ην Δεκεμβρίου 1944 θά διελύετο ἡ Ἐθνοφυλακή πού ἦτο ὑπό τόν ἔλεγχο τοῦ ΕΛΑΣ. Τήν θέσι της θά ἔπαιρνε ἡ Ἐθνοφυλακη ἡ ὁποία θά στελεχωνόταν ἀπό ἀξιωματικούς του στρατοῦ καί ἐφέδρους τῆς κλάσεως 1936 . Ἡ Ἐθνοφυλακή θά διετηρεῖτο μέχρις ὅτου ἀναδιοργανωθεῖ καί ἐξυγιανθεῖ τό σῶμα τῆς χωροφυλακῆς. Τίς ἀποφάσεις Παπανδρέου εἶχαν ἐπικροτήσει καί οἱ ἕξι ὑπουργοί τοῦ ΕΑΜ. Ὡστόσο κωλυσιεργοῦσαν στήν πραγμάτωσή τους. Ἀπό τήν ἄλλη ἡ ἡγεσία τοῦ ΕΑΜ δέν ἀπέκρυπτε τήν ἀποστροφή της γιά τούς ἄνδρες τῆς ταξιαρχίας Ρίμινι. Οὐδείς Ἐαμικός ὑπουργός παρέστη κατά τήν ὑποδοχή της. Παρά τίς διαφωνίες καί καχυποψίες στίς 27/11/1944 ἐπιτεύχθηκε συμφωνία νά ἀποστρατευθοῦν στίς 10/12/1944 οἱ δυνάμεις τοῦ ΕΛΑΣ, τοῦ ΕΔΕΣ και οἱ μονάδες χωροφυλακῆς πού βρίσκονταν στή μέση ἀνατολή. Συνεφωνήθη ἀκόμη νά σχηματισθῆ ἕνα μικτό στρατιωτικό τμῆμα ἀποτελούμενο ἀπό τήν 1η ὀρεινή Ταξιαρχία, τόν Ἱερό λόχο καί μία ταξιαρχία τοῦ ΕΛΑΣ. Ἡ ταξιαρχία τοῦ ΕΛΑΣ θά ἦτο ἰσοδύναμη πρός τά ὑπόλοιπα τμήματα... Ἀλλά οἱ ἕξι ὑπουργοί τοῦ ΕΑΜ μέ ἐντολή τοῦ ΚΚΕ, ὑπανεχώρησαν τήν ἑπόμενη τῆς συμφωνίας. Ἐπανῆλθαν στό αἴτημα ἀποστρατεύσεως τῆς ὀρεινῆς ταξιαρχίας. Κι ἀκόμη ζητοῦσαν μέχρι τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1944 (δηλαδή σέ διάστημα 13 ἡμερῶν) νά ἔχουν δικασθεῖ οἱ κυριότεροι συνεργάτες τῶν Γερμανῶν. Ἀπό τήν ἄλλη ἡ Κομιτέρν, σύμφωνα μέ τόν πρόσφατα δημοσιευθέντα «Φάκελλο τοῦ Δημητρώφ» μολονότι γνώριζε καλῶς τά περί κινήματος στή Μέση Ἀνατολή, ὑπέθαλπτε ἕνα κομμουνιστικό κίνημα στήν Ἑλλάδα, χωρίς νά ἐκτίθεται ἐμφανῶς ὁ Στάλιν, γιά να δημιουργήση ἀντιπερισπασμό στήν Ἀγγλία νά φθείρη τίς βρεταννικές δυνάμεις ὥστε νά μπορέσει ἀκωλύτως νά καταβροχθίσει τίς χῶρες πού εἶχε κατακτήσει κατά τήν προέλασι τοῦ ὁ Ἐρυθρός Στρατός... Ἡ κυβέρνησι κάλεσε τήν 1ην Δεκεμβρίου 1944 τά τμήματα τῆς πολιτοφυλακῆς νά συμμορφωθοῦν. Οἱ ἐαμικοί ὑπουργοί παραιτήθηκαν. Τήν ἑπομένη το ΕΑΜ ζήτησε ἄδεια γιά τό συλλαλητήριο στήν Πλατεῖα Συντάγματος, γιά τήν Κυριακή της 3ης Δεκεμβρίου 1944. Ἡ ἄδεια ἐκδόθηκε. Ὅμως ἡ κυβέρνησι ὑπανεχώρησε. Ἡ κυβέρνησι εἶχε πληροφορηθεῖ τήν ἑσπέρα τῆς 2ας Δεκεμβρίου τά ἀκόλουθα: α) τό ΕΑΜ εἶχε ἀποφασίσει νά κυρήξει γενική ἀπεργία β) ἡ πολιτοφυλακή εἶχε λάβει ἐντολή νά μήν διαλυθεῖ καί γ) νά ἀνασυγκροτηθεῖ ἡ κεντρική ἐπιτροπή τοῦ ΕΛΑΣ..Τό συλλαλητήριο παρά τήν ἀπαγόρευσι ἔγινε .. Ἡ μάχη τῆς Ἀθήνας ἄρχισε....Ἕνας ἱστορικός δέν ἐργάζεται μέ ὑποθετικές προτάσεις .Τό ἄν ὡστόσο ὑπάρχει πάντα μέσα στή σκέψι του.. Ἄς ἐπιτραπεῖ νά θέσουμε κι'ἐμεῖς ἕνα ὑποθετικό ἄν; Τί θά εἶχε συμβεῖ ἄν ἐτηρεῖτο ἡ συμφωνία τῆς 27ης Νοεμβρίου καί σχηματίζετο ἑνιαῖος Ἑλληνικός στρατός ἀπό ὅλες τίς ἐμπόλεμες δυνάμεις μας; Τό λιγότερο πού θά

''ἐθνική ἀντίσταση'' αὐτή λογικῶς ἔπαψε νά ὑπάρχη τήν ἑπόμενη τῆς ἀποχωρήσεως τῶν στρατευμάτων κατοχῆς. Ὅ,τι παρέμεινε ἐν συνεχείᾳ ἦταν τό στασιαστικό κίνημα, πού δέν ἀπέβλεπε στήν συντελεσθεῖσα ἤδη ἀπελευθέρωσι τῆς Ἑλλάδος, ἀλλά στήν βίαια κατάλυσι τοῦ ἀστικοῦ κράτους στήν Ἑλλάδα καί στήν ὑποδούλωσι τῆς Ἑλλάδος στήν σταλινική τυρρανία. Καί αὐτό μέχρι σήμερα δέν ὁμολογεῖται ἀπό τούς «ἱστορικούς καί ἐκπαιδευτικους» τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως, πού προσπαθοῦν νά ξαναγράψουν τήν ἱστορία ὅπως ἐξυπηρετεῖ καί βολεύει τούς ἀμετανόητους στασιαστές.

Ἐπ'αὐτοῦ ὑπερθεματίζει ὁ Θ. Παπακωνσταντινου[87]. «..*Καρπός μακρᾶς προπαρασκευῆς ὑπῆρξε ἡ Δεκεμβριανή ἐπανάστασις. Εἰς αὐτήν ὡς τελικόν σκοπόν ἀπέβλεπε ἡ ὅλη δρᾶσις τοῦ ΚΚΕ κατά τή διάρκειαν τῆς κατοχῆς. Καί ὑπῆρχαν πολλαί πιθανότητες ἐπιτυχίας της. Διότι ὅταν ἐγκατέλειψαν τήν Ἑλλάδα οἱ Γερμανοί ἡ μονή ὡργανωμένη δύναμις πού ὑφίστατο εἰς τήν χώραν ἦτο ἡ ἔνοπλος κομμουνιστική δύναμις. Τό κράτος ἀπετελει ἁπλῆ σκιάν. Ἡ κατάλυσίς του θά ἦτο εὔκολος ἄν ἐπλήττετο εἰς τήν κεφαλήν δηλαδή τήν πρωτεύουσα. Ἡ ὑπόλοιπος χώρα θά περιήρχετο κατόπιν ἀμαχητεί εἰς χεῖρας τῶν κομμουνιστῶν. Τό σχέδιον ἦτο ἄρτιον, ἀλλά ἀπέτυχε..*».

Ἐνῶ σχετικῶς πρός τά σχέδια τῶν Ἄγγλων γιά τήν ''βίαιη συντριβή τῆς ἐθνικῆς ἀντίστασης'' διαβάζουμε τά συμβάντα ἀπό πρῶτο χέρι[88] «.. *Μόλις ἔμαθε ὅτι οἱ κομμουνιστές εἶχον καταλάβει σχεδόν ὅλα τά ἀστυνομικά τμήματα τῶν Ἀθηνῶν, δολοφονοῦντες τό μέγιστον μέρος τῶν συλλαμβανομενων ἀστυνομικῶν.. καί ἀπεῖχον ἥμισυ μίλιον ἐκ τῶν κυβερνητικῶν κτηρίων ἀνέλαβε προσωπικῶς τήν διεύθυνσιν τῶν ἑλληνικῶν ὑποθέσεων καί διέταξε τόν Σκόμπυ νά ἐπέμβη καί νά ἀνοίξη πῦρ κατά τῶν προδοτικῶν ἐπιδρομέων.*»

Καί ὁ ἐπίλογος τῆς ἐφημερίδος.

«Μέ τή βίαιη καταστολή μιᾶς εἰρηνικῆς συγκέντρωσης ἄρχισαν οἱ μάχες τῆς Ἀθήνας καί τοῦ Πειραιᾶ. Ὁ μαρτυρικός Δεκέμβρης ὁ λεγόμενος «πρῶτος ἐμφύλιος», θά ὁδηγήσει στήν ἐμφύλια σύρραξη διχάζοντας

μποροῦσε νά ὑποθέσουμε εἶναι τοῦτο.Θά γλυτώναμε τόν ἐμφύλιο μέ τούς χιλιάδες νεκρούς.Η ΕΛΛΑΣ θά ἔπαιρνε militari manu τά Δωδεκάννησα καί θά ἔθετε πάραυτα θέμα Κύπρου, Β. Ἠπείρου καί πολεμικῶν ἀποζημιώσεων. Γιατί ὅμως δέν ἔγιναν ὅλα αὐτά;

[87] *Σελίς 180-181 Ἀνατομία τῆς Ἐπαναστάσεως*

[88] *Τσῶρτσιλ The second world war, volume VI, σελίς 316, Triumph and Tragedy*

τήν Ἑλλάδα ἀπό τό 1946 μέχρι τό 1949.»

Δηλαδή ἐνῶ ἔχει πλήρως καταδειχθῆ ἱστορικῶς ὅτι ἡ δεκεμβριανή στάσις δέν ἦταν προϊόν καταστολῆς μιᾶς ''εἰρηνικῆς'' συγκεντρώσεως μέ ἔνοπλους διαδηλωτές, οὔτε κοινωνική ἐπανάστασις ἀφοῦ ὁ λαός δέν συμετειχε μέ τούς «μπαρουτοκαπνισμένους μαχητές τοῦ ΚΚΕ», ἀλλα προδιαγεγραμμένο κίνημα στασιαστικό κατά τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀστικοῦ κράτους ἡ καλή αὐτή ἐφημερίς ἐπιμένει τόσο φιλότιμα νά παρουσιάζει τά 'Δεκεμβριανά ὡς ἀπαρχήν ''ἐμφύλιας'' συρράξεως.

ii) Ἡ Ἀλήθεια

Ὅμως ὁ προαναφερθείς Ἐλευθέριος Σταυρίδης (νά θυμίσουμε, βουλευτής καί Γ.Γ τοῦ ΚΚΕ) γράφει γιά τήν στάσι τοῦ Δεκεμβρίου[89].

«Ὁ ''Δεκέμβριος'' ἀσφαλῶς δέν ἠδύνατο νά εἶναι ''ἐπανάστασις'' ... ἄνευ συμμετοχῆς ἐνεργοῦ εἰς αὐτήν τῆς ἐργατικῆς τάξεως , ἄνευ συμπάθειας πρός αὐτήν τῶν ἀγροτῶν, ἄνευ οὐδετερότητος πλήρους της μικροαστικῆς τάξεως. Καί εἶναι βέβαιον ὅτι οὔτε ἡ ἐργατική τάξις ἐν τῷ συνόλῳ τῆς μετέσχε τῆς ''Δεκεμβριανῆς ἐπιχειρήσεως'' οὔτε ἡ ἀγροτική τάξις συνεπάθει τήν κομμουνιστικήν τοιαύτην ἐπίθεσιν, ὡς μόνη ἀνάμνησιν ἔχουσα τάς ἁρπαγάς τῶν προϊόντων τάς ἀγγαρείας τά ἐγκλήματα καί τήν ἐπιβολή φορολογιῶν. Ὅσον ἀφορᾶ στήν μικροαστικήν τάξιν, αὐτή ὄχι μόνον δέν ἠτο οὐδέτερα ἀλλά σαφῶς καί θετικῶς ἀντίθετος πρός τήν κομμουνιστικήν ἐπίθεσιν...Ὁ ''Δεκέμβριος'' ἀσφαλῶς δέν ἠτο οὔτε ''κοινωνική ἐπανάστασις'' οὔτε κάν ἔνοπλος στάσις δύναται νά χαρακτηρισθῆ διότι δέν ἐπρόκειτο περί ἔνοπλου στάσεως τμήματος τινός Λαοῦ ἤ στρατοῦ ἀμφισβητοῦντος τό κύρος μιᾶς νόμιμου ἐξουσίας. Τί ἦτο λοιπόν ὁ Δεκέμβριος; Μιά ἁπλῆ συνέχεια τῆς στρατιωτικῆς προελάσεως τοῦ ΕΛΑΣ πρός τό κέντρο τῶν Ἀθηνῶν λόγω τῆς μέθης τῶν μέχρι τότε ἐπιτυχιῶν καί τῆς κομμουνιστοκρατίας τῶν Ἀθηνῶν διά τῶν συλλαλητηρίων... Ἀλλά κοινωνικῶς ἦτο ἀστήρικτος καί βλακώδης! ...Ἐάν ἀντί τοῦ Δεκεμβρίου κατέχον τά 7 ὑπουργεῖα του, ἐζήτει καί ἠξίου ἁπλῶς ἐκλογάς ...πολύ φοβοῦμαι ὅτι τό ΚΚΕ ὡς ΕΑΜ θά ἐλάμβανε ἀσφαλῶς τήν πλειοψηφίαν τῶν βουλευτῶν τῆς χώρας... ὁπότε ἄγνωστον ἄν ἡ ΕΛΛΑΣ θά ἀπέφευγε τόν κίνδυνον νά ἐγκλεισθῆ ἐντός τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος.. Ἀπό τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ὁ «Δεκέμβριος» ὑπῆρξεν ἀπό ἐθνικῆς ἀπόψεως «εὐτύχημα». Διότι χάρις εἰς αὐτόν μετεστράφη τό λαϊκό ρεῦμα κατά τοῦ ΚΚΕ καί

[89] *''Τά παρασκήνια τοῦ ΚΚΕ'' Ἐλ.Σταυρίδη, πρώην γ.γ τοῦ ΚΚΕ, ἐκδόσεις ἐλεύθερη σκέψι, σελίς 552*

τά θύματα τοῦ ''Δεκεμβρίου'' εἶναι οἱ ἥρωες καί οἱ Μάρτυρες, πού πότισαν μέ τό αἷμα τῶν τόν δένδρον τῆς ἐλευθερίας... Τό ΚΚΕ προσεπάθησε νά ἐξύμνηση τόν ''Δεκέμβριον'' του, ὡς ἡρωικόν ἀγῶνα τοῦ λαοῦ ὑπό τήν καθοδήγησίν του. Καί ὅμως τό ἀληθές εἶναι ὅτι ὁ λαός τῶν Ἀθηνῶν ἔμεινεν ἀμέτοχος ..»

Ὅμως αὐτό πού ἀντιπαρέρχεται καί τό προαναφερθέν ἄρθρο ὅπως ὅλα τά παρόμοια εἶναι ἡ παντελής ἔλλειψις οἱασδήποτε ἀναφορᾶς στά ἀθῶα θύματα τῆς Δεκεμβριανῆς στάσεως. Στούς χιλιάδες νεκρούς, πού βρέθησαν φρικτά βασανισμένοι σέ ὁμαδικούς τάφους. Σέ ἄλλους πού δέν εὑρέθησαν πότε καί παραμένουν σέ ἀγνώστους τάφους, Σέ ἑκατοντάδες ὁμήρους πού συρθησαν μές στή νύχτα παγωμένοι, ξυπόλητοι αἰχμάλωτοι τῶν ἀλητῶν τοῦ ΕΛΑΣ/ΕΑΜ/ΚΚΕ.

Μεταφέρω τήν ἱστορική καταγραφή τῶν γεγονότων τοῦ Ι. Κοραντή ἀπό τό βιβλίο του, Πολιτική καί Διπλωματική Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος 1941-1945, ἐκδόσεις «ΕΣΤΙΑΣ» Τόμος 2ος, Σελίς 287 «*Πρίν ὅμως ἀποσυρθοῦν ἐκ τῆς περιοχῆς τῶν Ἀθηνῶν Πειραιῶς, οἱ στασιασταί εἶχαν προβῆ εἰς μαζικάς ἐκτελέσεις ἀθώων ἀνθρώπων, ἀνδρῶν γυναικῶν καί παιδιῶν κατά τόν ἀγριώτερον τρόπον…Παντοῦ οἱ Ἑλληνοβρετανnικές δυνάμεις εὕρισκον ὁμαδικούς τάφους, ἔτι δέ καί κατάκρεουργημένα φρικτῶς παραμορφωμένα πτώματα, ἀνδρῶν, γυναικών καί παιδιών ἄταφα.*

Αἱ ἀποκαλύψεις τῶν φρικαλεοτήτων τοῦ ΕΛΑΣ προκάλεσαν ἕνα κύμα φόβου καί ἀηδίας εἰς ὁλόκληρον τή πρωτεύουσαν.

Ἐπί τοῦ προκειμένου ὅμως ὑπάρχει ἡ ἔκθεσις Σέρ Οὐῶλτερ Σιτρίν Ἐπιτροπῆς Ἐρεύνης Ἐργατικῶν Ἑνώσεων. Ὁ Οὐῶλερ Σιτρίν ἤρχετο δῆθεν διά νά ἐνημερωθεῖ ἐπί τῶν ζητημάτων τῶν Ἑλληνικῶν Ἐργατικῶν Ἑνώσεων. Ἀλλά δέν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία ὅτι θά ἀνεζήτει περιπτώσεις ὀλισθημάτων τῶν Βρεταννῶν στήν Ἑλλάδα. Ὁ Σκόμπυ γράφει στό ἡμερολόγιόν του. '' Ὁ Σιτρίν μου ἐτηλεφώνησε ὅτι εἶχεν ἐπισκεφθῆ ἕνα μαζικό τάφο. Ἔκαμε δυό φορές ἐμετό καί δέν μπόρεσε νά μέ δῆ'' .

Τελικῶς στήν ἔκθεσιν τήν ὁποίαν συνέταξαν ἀνέφεραν ὅτι εἶδαν 250 πτώματα ἐκτεθειμένα πρός ἀναγνώρισιν καί συνεπλήρωσαν, Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι σχεδόν ὅλοι ἦσαν θύματα ὀργανωμένου ἐγκλήματος. Τό συμπέρασμα εἶναι ὅτι ὁ ΕΛΑΣ ἐξετέλεσε φρικτά ἐγκλήματα»

Στό πόνημα τοῦ Πολύβιου Μαρσάν «Ἑλένη Παπαδάκη,» ἐξιστορεῖται, ἕνα ἀπ' αὐτά, ἡ δολοφονία τῆς Ἑλένης Παπαδάκη, τήν ὁποία οὐσιαστικῶς κατεδίκασε ἡ Γενική Συνέλευση τοῦ ἀριστεροῦ σωματείου τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν (ΣΕΗ) καί ἐξετέλεσαν οἱ δήμιοί του ΚΚΕ/ΕΑΜ/ ΕΛΑΣ. Βεβαίως ἄν ἡ Ἑλένη Παπαδάκη ἦταν κομμουνίστρια, θά εἴχαμε

μνημεῖο μέ τήν προτομή της, δρόμο μέ τό ὄνομά της καί θά ἦταν γραμμένη καί στό βιβλίο ἱστορίας τῆς τρίτης λυκείου. Ἐνῶ σέ κάθε ἐπέτειο θά εἴχαμε διαγωνισμό ἄρθρων ἐξιστοροῦντα τά τοῦ θανάτου της.

Ἡ Ἑλένη Παπαδάκη ὅμως δέν ἦταν κομμουνίστρια. Ἦταν μία διακεκριμένη Ἑλληνίδα, ἕνα ἀπό τά χιλιάδες θύματα (ὁ ἀμερόληπτος Ἄγγλος δημοσιολόγος F.A.Voigt στό βιβλίο τοῦ The Greek Sedition, London 1949 δίδει ὡς πιθανόν ἀριθμό θυμάτων τῶν Δεκεμβριανῶν σφαγῶν 30.000) τῶν «ἡρωικῶν» μαχητῶν τοῦ ΚΚΕ ἐκείνων τῶν ἐφιαλτικῶν ἡμερῶν. Συνελήφθη τήν 21ην Δεκεμβρίου 1944 καί δολοφονήθηκε τό ἴδιο βράδυ ἀπό τούς ἀντάρτες τοῦ ΕΑΜ-ΕΛΑΣ. Πῶς; Γράφει ὁ Πολύβιος Μαρσάν

«..Τό ἀκριβές δρομολόγιο, τήν 21η Δεκεμβρίου 1944, ὡς τά Διυλιστήρια τῆς Οὔλεν δέν εἶναι προσδιορισμένο, οὔτε τί εἰπώθηκε καί τί διαδραματίσθηκε ἀπό τούς ἐπιβαίνοντες στήν διάρκεια τῆς σύντομης διαδρομῆς, ὡς τόν μοιραῖο περίβολο, κοντά στήν Ὠμορφοκλησιά στό Γαλάτσι….

Στόν χῶρο τῶν Διυλιστηρίων γενικός δερβέναγας ἦταν ὁ καπετάν Ὀρέστης. Ἐκεῖ βρίσκονταν καί οἱ φοβεροί δήμιοι Ἰωάννης Κοκότσης, πού ἦταν ὁ φρούραχος τῆς περιοχῆς, ὁ Πέτρος Τζογανάλης, ὁ Στέφανος Λιόλιος, ὁ Βλάσης Μακαρώνας μπακάλης ἀπό τούς Ποδαράδες. Τά ὑποψήφια θύματα τά ὁδηγοῦσαν σ' ἕνα ἀπό τά οἰκήματα τῶν Διυλιστηρίων, ὅπου κρατοῦντο πολλοί ἀπό τούς συλληφθέντας. Τούς ἀφαιροῦσαν ὅ,τι πολύτιμο εἶχαν καί ὁ Ὀρέστης ἔπαιρνε τά δαχτυλίδια τά κοσμήματα τά ρολόγια τά χρήματα τίς λίρες πού εἶχαν μερικοί μαζί τους. Μετά ὁδηγοῦσαν ἕνα ἕνα τά θύματα στό χῶρο τῶν ἐκτελέσεων, καμιά ἑκατοστή μέτρα ἀπό τά οἰκήματα τῆς Οὔλεν...''Μοῦ τήν ἔφεραν μέ ἕνα τάξι'' διηγήθηκε ὁ Μακαρώνας, ''τήν εἶχαν στριμωγμένη ἄνθρωποι τῆς πολιτοφυλακῆς.'' Ἀπό τίς καταθέσεις τῶν ἄλλων ἐκτελεστῶν, πού ἔγιναν μετά τήν σύλληψή τους, φαίνεται ὅτι τό ἴδιο βράδυ ἐκτός ἀπό τήν Ἑλένη μετέφεραν γιά ἐκτελέση καί ἑφτά χωροφύλακες...Γράφει ὁ Δημήτρης Μυράτ στό τελευταῖο του βιβλίο.

..Σάν ἦρθε ὁ καπετάν Ὀρέστης ἄρχισαν νά παρελαύνουν μπροστά τοῦ οἱ κρατούμενοι. Ὅπως μάθαμε στή δίκη (τῶν ἐκτελεστῶν) ὅταν πέρασε ἡ Ἑλένη, ὁ καπετάνιος τῆς πῆρε τά δαχτυλίδια καί τήν ξαπόστειλε γιά ὁμηρία. Ὅταν πέρασαν καμμιά δεκαριά ἄλλοι τήν θυμήθηκε. Πῶς εἶπε αὐτή πῶς τήν λένε; Παπαδάκη; Δέν εἶναι αὐτή πού καταδίκασαν στό σωματεῖο ἠθοποιῶν; Κι' ἔδωσε τήν διαταγή τοῦ Θανάτου, Ὁ ἀπόηχος τῆς περίφημης δίκης…

Τό τέλος τῆς ἄτυχης Ἑλένης ἦταν φοβερό. Ὁ Μακαρώνας τήν πα-

ρέλαβε μπροστά στόν Ὀρέστη, ὁ ὁποῖος εἶχε διατάξει τήν ἐκτέλεση μέ τσεκούρι, ὅπως γινόταν μέ τά ἄλλα πολυάριθμα θύματα. Τήν διέταξαν νά γδυθῆ ἐνῶ ἐκείνη εἶχε ἀντιληφθεῖ ὅτι πλησιάζει τό τέλος της. Ἔτρεμε ἀπό τό κρύο καί τό φόβο καί κλαίγοντας τούς παρακαλοῦσε. Ἔβγαλε τήν γούνα τῆς τήν όποία παρέλαβε ὁ Ὀρέστης καί ὅταν τήν διέταξε νά βγάλει καί τά ὑπόλοιπα ροῦχα τῆς ἀναλύθηκε σέ δυνατές κραυγές ἀπελπισίας καί γόους. Ὅρμησαν τότε ἀφιονισμένοι πάνω της καί μέσα σ' ἕνα κατήφορο ἀπό προπηλακισμούς τήν ἔσυραν κοντά σέ ἕνα ἀνοιγμένο λάκκο κι' ἐκεῖ τήν ἔγδυσαν μέ τήν βία. Ὁ Μακαρώνας ξαφνικά δείλιασε. Τόν πείραξαν οἱ κραυγές της καί τελικά καθίζοντας τήν χάμω τράβηξε τό περίστροφο καί τῆς φύτεψε μία-δυό σφαῖρες στόν αὐχένα…»[90]

Καί ὁ ἐπίλογος τοῦ δράματος.

«..Εἶχε περάσει πάνω ἀπό μήνας ἀπό τότε πού ἔγινε ἡ ἀπαγωγή τῆς Ἑλένης ἀπό τό σπίτι τῶν Μυράτ τήν 21η Δεκεμβρίου 1944 , ὅταν στίς 26 Ἰανουαρίου τοῦ Ἰανουαρίου 1945 ὁ προϊστάμενος τοῦ Β' Νεκροταφείου στά πατήσια εἰδοποίησε τόν Σάμ Μπράντενμπουρκ, ὅτι κατά τήν ἐκταφή πτωμάτων πού εἶχε ἀρχίσει στόν περίβολο τῶν Διυλιστηρίων τῆς Οὔλεν, κάτι τόν ἐνδιέφερε. Ὁ Σάμ ὁδηγούμενος ἀπό τόν Γελαδάκη, πιστοποίησε αὐτή του τήν ἀνακάλυψη: Σωστό ράκος ἀναγνώρισε τήν Ἑλένη Παπαδάκη πού ἦταν σέ κοινό ὄρυγμα μέ τρίς- τέσσερις ἄλλους. Σέ μία κατηφόρα φυτεμένη μέ πεῦκα ἦταν ὁ λάκκος πού βρέθηκε ἡ Ἑλένη. Μέ μία κομπιναιζόν ἀνασηκωμένη γύρω ἀπό τόν θώρακα, μέ τίς ζαρτιέρες ζωσμένη στή μέση, ἡ Ἑλένη ἀναγνωρίστηκε ἀμέσως. Μία σφαίρα στόν αὐχένα μέ διέξοδο στήν ἀριστερή μετωπική χώρα εἶχε δώσει τέλος στό μαρτύριό της…Ἡ βοηθός τοῦ καθηγητῆ Γεωργιάδη πού ἔκανε τήν ἰατροδικαστική ἐξέταση θυμόταν.. " Ἔχω δή πολλά ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός μου, ἀλλά τέτοια φρικτή κατάσταση δέν ἔχω ξαναδῆ.."…

Οἱ φοβεροί σφαγεῖς τῶν Διυλιστηρίων τῆς Οὔλεν, οἱ φυσικοί αὐτουργοί συνελήφθησαν δυό μῆνες ἀργότερα τελείως συμπτωματικά. Μέσα σ' ἕνα τράμ ἕνας ἐπιβάτης ἀναγνώρισε ὅτι τό πουλόβερ πού φοροῦσε ἕνας τροχιοδρομικός ὑπάλληλος ἀνῆκε σ' ἕνα ἐκτελεσθέντα συγγενῆ του. Ἔτσι σιγά-σιγά συνελήφθη ὅλο τό συνεργεῖο τῶν δημίων. Ἡ ἀναπαράσταση τῶν ἐγκλημάτων ἔγινε στά τέλη Μαρτίου 1945 στόν τόπο τῶν ἐκτελέσεων καί ἔφερε στό φῶς τίς φρικιαστικές λεπτομέρειες.»[91]

Οὔτε ὅμως γιά τίς συνέπειες καί τά ἀποτελέσματα τῆς Δεκεμ-

---

[90] *Ἑλένη Παπαδάκη, τοῦ Πολύβιου Μαρσάν, Ἐκδόσεις Καστανιώτης, Σελίς 351*
[91] *Ἑλένη Παπαδάκη, τοῦ Πολύβιου Μαρσάν, Ἐκδόσεις Καστανιώτης, Σελίς 366*

βριανῆς στάσεως βρίσκουν νά γράψουν κάτι αὐτοί οἱ ἀριστερόστροφοι κάλαμοι. Μέ ἐπιλεκτική ἀναισθησία καί φαινομενική λήθη, {ὅπως ἡ ''συμπονετικιά'' ἐπιλεκτικῶς ἀρθρογράφος τῆς Ἐλευθεροτυπίας} πού μόνο τυχαῖα δέν εἶναι, περιγράφουν καί χαρακτηρίζουν τήν στάσι σάν μία ἀποτυχία τῶν ''δημοκρατικῶν'' δυνάμεων τῆς λεγόμενης ''ἐθνικῆς ἀντίστασης'' νά διώξουν τούς Ἄγγλους. Εἶναι ἡ ἐλάχιστη προσφορά μας στήν ἱστορική ἀλήθεια καί σεβασμοῦ στά ἀθῶα θύματα τῆς κομμουνιστικῆς κτηνωδίας ἡ ἀναφορά στά γεγονότα αὐτά, ἐφ' ὅσον τόση μεθοδική προσπάθεια μέ ἀνυπολόγιστης ἀξίας παντοειδῆ μέσα, καταβάλλεται γιά τήν διαστρέβλωσι καί τήν παραχάραξι. Ἀντιγράφω ἀπό τό βιβλίο *«Ἡ Ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος καί τά μετά ταύτην Γεγονότα»*[92].

«Μόνον στήν πρωτεύουσα καί τόν Πειραια ἐσφαγιάσθησαν 15.685 ἄτομα καί συνελήφθησαν περί τούς 9.800 ὁμήρους ἀνδρῶν καί γυναικῶν πάσης τάξεως καί ἡλικίας, οἵτινες, πάντες ἐν μέσῳ χειμῶνι ἀπήγοντο νύκτωρ ἐκ τῶν οἰκιῶν των καί πεζῆ, νήστεις καί ρακένδυτοι διά μέσου τῶν χιόνων καί τῶν χαράδρων ὡδηγοῦντο ὡς ὅμηροι. Οἱ ἐκ τῶν συλλαμβανόμενων πρός ἐκτέλεσιν ὡδηγοῦντο εἰς διάφορα σημεῖα τῶν Ἀθηνῶν ἐκ τῶν πρότερων καθορισμένα. Εἰς τόν συνοικισμόν Περιστέρι οἱ κομμουνισταί ἐξετέλουν τά προσαγόμενα θύματα μέ ὁμαδικόν τυφεκισμόν καί ἐν συνέχειᾳ ἔρριπτον αὐτά ἐντός ὀρυγμάτων. Εἰς τά διυλιστήρια τῆς Οὔλεν, ἀπεκεφάλιζαν τά θύματα τῶν διά πελέκεως καί τά ἐνεταφίαζον εἰς παρακείμενον ἀγρόν. Εἰς τό πεδίον βολῆς τῆς σχολῆς εὐελπίδων ἐξετέλουν ὁμαδικῶς διά μαχαίρας ὄργανα τῆς ἀσφάλειας τοῦ κράτους, χωροφύλακες, ἀστυφύλακες καθώς καί ἰδιῶτας. Εἰς τό φρέαρ τοῦ Ἅγιου Πέτρου Καισαριανῆς[93] *μετά φρικώδη βασανιστήρια ἐφόνευον τά θύματα τῶν διά*

[92] *Εἶναι ἕνα ἀπό τά ὀλίγα διασωθέντα πρίν τήν πολτοποίησι ἐπί ὑπουργίας τοῦ Εὐαγγέλου Ἀβερωφ στό ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Ἀμύνης τό 1976. Στό ἐξαίρετο βιβλίο τοῦ Γεωργίου Μπερδεκλῆ, Ὑποστρατήγου ἐ.ἀ «Μετά τήν δόξα τοῦ '40» προσδιορίζονται ὀνομαστικῶς οἱ ὑπεύθυνοι.(σελίς 392) Ἰδέ ἐκτενεστέραν καταγραφή στό κεφάλαιο 4.3 Ἀποπληροφόρησι καί Λογοκρισία*

[93] *Οἱ δολοφονίες τῆς ΟΠΛΑ εἶχαν ἀρχίσει ἐνωρίτερα καί οἱ πηγάδες (αὐτή τοῦ Ἁγίου Πέτρου τῆς Καισαριανῆς) ἦσαν ἤδη ἐν χρήσει. Διαβάζω ἀπό τό ἡμερολόγιο ἑνός πονεμένου πάτερα, πού μου ἐδόθη πρός φύλαξι, απο τούς συγγενεῖς. Τοῦ Κωνσταντίνου Γκούζια τοῦ Ἀναγνώστη καί τῆς Παρασκευῆς ἀπό τά Μηλιανά Ἄρτης..*

« Ἰωάννης Γκούζιας τοῦ Κωνσταντίνου. Ἐτῶν 23. Σφαγιασθεῖς παρά τῶν κανιβάλλων τῆς ΟΠΛΑ Ζωγράφου. Πρωτοστάτης ἐκτελεστής ὁ Ἀλεκος Λεμπέσης. τοῦ Χρήστου. Ἐξετελέσθη διά συρμάτινου βούρδουλα εἰς τό δεσμωτήριο ὑπό-

σφαίρας ἐξ ἐπαφῆς εἰς τόν αὐχένα. Κατά παρόμοιους τρόπους ἐξετέλουν τά θύματα τῶν εἰς τό κέντρον Ροσινιόλ τῆς περιοχῆς τῶν Σεπολίων, εἰς τά λατομεῖα τῆς Κυψέλης καί τῆς Καισαριανῆς εἰς τά τουρκοβούνια τήν χωματερήν, τήν Γούβαν, τό Μπραχάμι τό Δουργοῦτι, τό ἄσυλον Κοκινιᾶς.

Ὁ ἐκ τῶν ἐκτελεστῶν κομμουνιστής Σταμάτιος Λιόλιος ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου περιέγραψε, ὡς κάτωθι τόν τρόπο ἐκτελέσεως τῶν θυμάτων του εἰς τά διυλιστήρια Οὔλεν. ''Τούς διέταζα πρῶτα νά γδυθοῦν καί ὕστερα τούς ἔβαζα νά γονατίσουν στό χῶμα καί νά σκύψουν τό κεφάλι πάνω σέ μεγάλες πέτρες, πού εἶχα ἀραδιάσει ἔξω ἀπό τά διυλιστήρια. Τότε ἔπαιρνα τό τσεκούρι καί τούς ἔδινα μία τσεκούρια πάνω στό κεφάλι καί ἄν δέν τούς ἀποτελείωνα μέ τήν πρώτη τούς ἔδινα καί δεύτερη καί τρίτη ὥσπου νά τά βροντήξουν. Ἄλλα «παληκάρια» τούς ἔδιναν κάμποσες μαχαιριές στήν καρδιά καί κατόπιν ἔρχονταν ἀλλουνοῦ σειρά. Ὅταν κουραζόμουνα ἔπαιρνε ἄλλος τήν σειρά μου.''

Ἄλλοι δήμιοι κομμουνισται ἦσαν, ὁ Τζογανᾶκος, ὁ Μακαρονάς, ὁ Μπούρδης, ὁ Μονέδας καί ἄλλοι διά τούς ὁποίους τό ΚΚΕ καί ὁ διεθνής κομμουνισμός ὠργάνωσαν παγκόσμιο σταυροφορίαν διά τήν μή ἐκτέλεσιν των μετά τήν κατάδικην των. Οἱ λόγοι ἐκτελέσεων ἦσαν ἀπίστευτοι. Ἡ συμμετοχή τῶν θυμάτων εἰς ἐθνικάς ὀργανώσεις, ἡ ὑπηρεσία τῶν εἰς τόν Ἐθνικόν στρατόν ἤ συγγένεια μέ στρατιωτικούς ἤ τῶν σωμάτων ἀσφάλειας, ἡ συμπάθεια καί ἡ περίλθαψις Βρεταννῶν..ἦσαν ἱκαναί νά ὁδηγήσωσιν εἰς ἐκτέλεσιν. Μεταξύ τῶν σφαγιασθέντων ὑπῆρξαν ἡ Ἑλληνίς τραγωδός Ἑλένη Παπαδακη, ὁ καθηγητής καί Πρύτανις τού ΕΜΠ Ἰωάννης Θεοφανόπουλος, ὁ παλαιός συνδικαλιστής Κορώνης καί ἄλλα σημαίνοντα πρόσωπα... Κατά τόν ἄγγλον δημοσιολόγον Φ.Α.Βοίτ τά θύματα τῶν σφαγῶν τοῦ Δεκεμβρίου περιελάμβανον ὁλοκλήρους οἰκογενείας.

Σχετικῶς μέ τᾶς ἐκτελέσεις ὁ ἐν Ἀθήναις Πρεσβευτής Ρέντζιαλδ Λῆπερ διεβίβαζε πρός τόν Βρεταννόν Ὑπουργό Ἐξωτερικῶν τήν ἀκόλουθο ἀναφορά τοῦ αὐτόπτου μάρτυρος Λοχαγοῦ Μπλάκνερ (Blackner).

''Ἐνῶ ἀνέκρινον εἰς τό Περιστέρι –προάστειον τῶν Ἀθηνῶν- αἰχ-

---

γειόν της πολιτιφυλακῆς, τή 1.10.1944, ὥρα 5.μμ. Τό ἔδειρε τό παιδί μου μέ συρμάτινον βούρδουλα, ἀφοῦ ἐγύμνωσαν τό παιδάκι μου, μέχρις αἵματος σκίσας τάς σάρκας τοῦ παιδιοῦ μου, ἕως ὅτου ὑπέκυψεν τήν 1.10.1944, ζητῶν στά τελευταῖα λόγια νά εἰδοποιήσουν τούς γονεῖς του, νά τούς ἰδῆ προτοῦ ἀποθάνη. Ἡμεῖς ἐβεβαιώθημεν τόν θάνατο τοῦ παιδιοῦ μας τήν 10.3.1945, παρά τοῦ Ἐμμαν. Μανδαλάκη. Στήν πηγάδα Ἅγιος Πέτρος Καισαριανῆς, ἔρριψαν τό βασανισμένο καί ἁγιασμένο σῶμα του.»

μαλώτους του ΕΛΑΣ, ἐπληροφορήθην ὑπό πολιτῶν, ὅτι παρά πολλοί ὅμηροι εἶχον ἐκτελεσθῆ ὑπό τοῦ ΕΛΑΣ καί εἶχον ταφῆ εἰς χάνδακα εἰς τά περίχωρα. Ἐπροχώρησα πρός τόν τόπον ὅπου εἶχεν ἀρχίσει ἡ ἐκταφή τῶν πτωμάτων καί ἀνέκρινα τόν φύλακα τοῦ νεκροταφείου. Συμφώνως πρός τήν δήλωσι του μετεφέροντο ὑπό τοῦ ΕΛΑΣ καθ'ἑκάστην εἰς τήν Βορειοανατολικήν γωνιάν τοῦ νεκροταφείου, ὁμάδες 15-20 ὁμήρων καί ἐκτελοῦντο. Μετά ταῦτα τά πτώματα ἐθάπτοντο εἰς ἀχρησιμοποίητους τάφους. Ἡ τοιαύτη σειρά τῶν τάφων ἥτις καλύπτει περίπου 200 ὑάρδας εἶναι τώρα πεπληρωμένη μέ χῶμα ἀλλά οἱ δοκιμαστικαί ἐκσκαφαίι ἀπεκάλυψαν πτώματα καθ'ὅλον τό μῆκος αὐτῆς. Περαιτέρω πρός βορρᾶν καί πρός βορειοδυσμάς εὑρίσκονται πλείονες τάφοι καί λάκκοι, οἵτινες κατά τόν φύλακα περιέχουν ὡσαύτως πτώματα ἐκτελεσθέντων ἐκεῖ ὁμή ρων...» [94]

iii) Οἱ Ὅμηροι

Ὅμως τό ἀποκορύφωμα τῆς κομμουνιστικῆς ἀναδρίας ὑπῆρξε ἡ ἀπαγωγή τῶν ὁμήρων. Πρό τῆς ἀναχωρήσεως των ἐκ τῆς περιμέτρου τῶν Ἀθηνῶν οἱ κομμουνισται ἡγέται διέταξαν τήν ἀπαγωγήν χιλιάδων ὁμήρων. Τήν σχετική διαταγή[95] ἐξέδωσε ἡ κεντρική ἐπιτροπή τοῦ ΕΛΑΣ τήν 24ην Δεκεμβρίου 1944. Ἀντιγράφουμε πάλι ἀπό τό διασωθέν τῆς πολτοποιήσεως βιβλίο «Ἡ Ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος καί τά μετά ταύτην Γεγονότα» (ἔκδοσις διευθύνσεως Ἱστορίας Στράτου)

«Ἕτερα ἐγκληματική ἐνέργεια τῶν κομμουνιστῶν κατά τό Δεκεμβριανό κίνημα ὑπῆρξε ἡ ὁμηρία, ὅταν ὁ ἀποχωρῶν ΕΛΑΣ ἔσυρε βιαίως ὄπισθεν του χιλιάδας ὁμήρων μέχρι τῆς περιοχῆς τῆς Λαζαρίνας τῆς Θεσσαλίας, μεταξύ τῶν ὁποίων 9.800 ἐξ Ἀθηνῶν καί ἐκ τῶν ὁποίων πολλοί ἐξετελέσθησαν κατά τήν πορεῖαν εἴτε ἀπέθανον ἐκ τῶν κακουχιῶν. Σχετικῶς ὁ ἐν Ἀθήναις Βρεταννός Πρεσβευτής ἐτηλεγράφει πρός τόν ὑπουργόν ἐξωτερικῶν:

''Συμφώνως πρός ἐκ πρώτης χειρός πληροφορίας συλλεγείσας

---

[94] *Ἡ Ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος καί τά μετά ταύτην Γεγονότα Ἔκδοσις διευθύνσεως στρατοῦ, 1973 σελίς 247,248 τόμος Α.*

[95] *Στό βιβλίο τοῦ C.M.Woodhouse The Struggle for Greece 1941-1949, σελίς 133, γράφει.''. Ἡ κεντρική ἐπιτροπή τοῦ ΕΛΑΣ εἶχε προετοιμασθῆ γιά τά χειρότερα, διατάζοντας στίς 24 Δεκεμβρίου τήν ἀπαγωγή ὁμήρων.Κατά τήν διάρκεια τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ Δεκεμβρίου πολλοί ἀπό τούς ὁμήρους δολοφονήθησαν ἐνῶ ἄλλοι ὁδηγήθησαν σέ ἀναγκαστική πορεῖα στά βουνά πού προκάλεσε ἑκατόμβες θυμάτων..»*

ὑπό Βρεταννοῦ Ἀξιωματικοῦ (Συνταγματάρχου H.G.MORROW) τήν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων φάλαγξ ὁμήρων ἀποτελούμενη ἀπό ἄνδρας καί γυναικάς ἀπαχθέντων βιαίως ὑπό τῶν ἀνταρτῶν, ἄνευ ἄλλης δικαιολογίας παρά μέ σκοπόν ἐκμεταλλεύσεως τούτων ὡς ἀθέμιτους παράγοντας διαπραγματεύσεων, ἐκινεῖτο βορείως των Ἀθηνῶν. Συνηθροίσθησαν εἴς τι προάστειον καί μολονότι ἀπό τούς πλείστους ἐξ αὐτῶν εἶχαν ἀφαιρεθεῖ τά ὑποδήματα καί ἀπό πολλούς τά πανοφώρια, ὡδηγηθησαν ἐν μέσῳ χειμῶνι διά μέσου τῶν κεκαλυμμένων υπό χιόνος ὀρεινῶν ὁδῶν. Ἡ τοιαύτη σύντομος πορεῖα καθωρίσθη ὑπό τῶν φρουρῶν τοῦ ΕΛΑΣ (9 ὥραι πορείας κατόπιν 4 ὡρῶν ἀναπαύσεως). Καθημερινῶς τινές ἀπέθνησκον ἐξ ἐξαντλήσεως καί τίνες ἐξετελοῦντο. Ὅσον ἀφορᾶ εἰς τήν διατροφήν οἱ ἄθλιοι ἀνυπόδητοι οὗτοι ὅμηροι ἐγκαταλείποντο πλήρως εἰς τούς ἴδιους αὐτῶν πόρους. Οἱ κάτοικοι τῶν χωριῶν ἐξ ὧν οὗτοι ἐζήτουν ἐπαιτοῦντες κατά τήν διάρκεια τῶν στάσεων, ἠσαν κατά τό πλεῖστον τόσον τρομοκρατημένοι, ὥστε οὐδέν ἄλλο ἔπραττον παρά ἠτενιζον αὐτούς μέ ἀνίκανον συμπάθειαν. Ὅταν ἡ πείνα τῶν κατέστη ὀξυτάτη ὁ ΕΛΑΣ ἐπρότεινε νά τούς ἀγοράση τροφήν, ἐάν οὗτοι διέθετον χρήματα, Συνελέγησαν περίπου 100 λιραί, ἄλλ ἐκεῖνο ὅπερ ἔλαβον εἰς ἀντάλλαγμα ἦτο ἥμσυς ἄρτος δι'ἕκαστον. Προσφιλές παίγνιον τῆς φρουρᾶς τοῦ ΕΛΑΣ ἦτο νά συγκεντρώνη τούς καταταραγμένους αὐτούς ἀνθρώπους καί νά τούς πληροφορῆ, ὅτι ἔπειτα ἀπό τόσες ὧρες πορείας θά εὑρίσκον χῶρον ἐπισταθμίας θερμόν φαγητόν καί κλίνην. Μετά ἀπό πολλάς ἡμέρας τοιαύτης ταλαιπωρίας οὗτοι κατεννόησαν πλήρως , ὅτι θά ἦσαν τυχεροί ἐάν εὑρίσκον χῶρον ἐπί τοῦ ἐδάφους σταύλου τινός, ἄνευ ὑποσχέσεως τροφῆς οἱουδήποτε εἴδους.»[96]

Ἡ ἐφημερις ΕΣΤΙΑ δημοσίευσε ἄρθρο σέ συνέχειες τοῦ Χρήστου Ε. Καραηλία στίς 5/12/1986, ὅπου καταγράφονται τά ἑξῆς:

«Τό δράμα τῶν ὁμήρων τῶν κομμουνιστῶν κατά τά Δεκεμβριανά ὠχριᾶ πάσης περιγραφῆς. Χαρακτηριστική εἶναι ἡ περίπτωσις μιᾶς φάλαγγος[97] *περιλαμβανούσης 13 προσωπικότητες μεταξύ τῶν ὁποίων οἱ Σπ.*

[96] *Ἡ Ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος καί τά μετά ταύτην Γεγονότα Ἔκδοσις διευθύνσεως στρατοῦ, 1973 σελίς 250 τόμος Α.*

[97] *Εἶναι ἡ περίπτωσις τῆς πολυπληθεστερας φάλαγγος τῶν ὁμήρων πού ἀπεκλήθη εἰρωνικῶς ἀπό τούς Ἐλασῖτας «6η φάλαγγα ἐπιλέκτων προσωπικοτήτων» διότι ἀπετελεῖτο ἀπό καθηγητάς πανεπιστημίου καί πολυτεχνείου, πρώην στρατηγούς, διανοουμένους καί ἀνωτέρους ὑπαλλήλους κατά τό πλεῖστον ἡλικιωμένων καί ἀσθενικῶν. Οἱ περισσότεροι μέ κατεστραμμένα ὑποδήματα ἤ ξυπόλυ-*

Τρικούπης πρώην πρόεδρος τῆς Βουλῆς, Στέλιος Κορυζῆς ἀδελφός του πρώην Πρωθυπουργοῦ, Ἰωάννης Θεοφανόπουλος πρώην πρύτανις του ΕΜΠ, οἱ στρατηγοί Κατσιγιαννάκης καί Ἰλιακης πρώην γενικός διοικητής Κρήτης..

Εἰς μίαν ἄλλην περίπτωσιν, φάλαγξ ἐξ 255 ἀτόμων, ἐν οἷς μερικοί Ἕλληνες ναῦται κι ἄγγλοι στρατιῶται προερχόμενοι ἐκ τοῦ στρατοπέδου συγκεντρώσεως τοῦ Χαϊδαρίου ὡδηγηθη κατόπιν πορείας 12 ἡμερῶν, εἰς τό πυρποληθέν χωρίον Πλέσσα πλησίον τοῦ Λιδωρικίου εἰς τήν ἐπαρχίαν Φωκῖδος. Ἐκεῖ οἱ ὅμηροι ἐστοιβάχθησαν ἐντός τῶν ἐρειπίων ὅπου καί διενυκτέρευσαν ὑπό δριμύ ψύχος. Τήν ἐπαύριον ἡ πορεῖα συνεχίσθη. Ὅσοι ἔπιπτον καθ'ὁδόν ἤ ἦσαν λίαν ἐξασθενημένοι ὥστε νά συνεχίσουν τόν δρόμον, ἐξετελοῦντο.Μεταξύ αὐτῶν εὑρίσκετο καί ὁ γνωστός Ἀθηναῖος καπνοβιομήχανος Καραβασίλης, ὅστις μή ἀνθέξας πρό τοῦ ἐκτυλισσομένου δράματος τοῦ μακελιοῦ παρεφρόνησεν ἐκτελεσθείς ὅμως πάραυτα παρά τῶν φρουρῶν συνόδων τῆς φάλαγγος Ἐλασιτῶν. Τρεῖς ἐκ τῶν Ἀγγλων κατόρθωσαν νά διαφύγουν. Πλησίον τῶν Θηβῶν ἡ φάλαγξ ἐστάθμευσεν. Εἰς ἐκ τῶν ὁπλαρχηγῶν τοῦ ΕΛΑΣ, προέβη τότε εἰς τήν ἀνάγνωσιν μιᾶς καταστάσεως ὀνομάτων, ὁπότε ἐπηκολούθησεν σειρά νέων ἐκτελέσεων. Ἐκ τῶν 255 τελικῶς ἐπέζησαν 93 Ἕλληνες ἰδιῶται, 20 ναῦται καί 15 Ἀγγλοι. Ποιός ὅμως ἦτο ὁ ἀκριβής ἀριθμός τῶν ἀπαχθέντων ὁμήρων οὐδέποτε ἐγνώσθη.'

Εἰς μίαν περίπτωσιν 621 ὅμηροι ἀνεκαλύφθησαν μετά τήν καταστολήν τοῦ κινήματος, λιμοκτονοῦντες εἰς το Ἀγρίνιον τῆς Αἰτωλοακα-

---

τοι, ράκη οἰκτρά ἀνθρώπινης ἐμφανίσεως, πέρασαν τήν τρομερή χαράδρα τῆς Κάζας (Κιθαιρών) μέ τά χιόνια, μαζί μέ ἄλλους πού εἶχαν προηγηθῆ μέχρι τά ἀπαίσια Κρόρα, κόμβο συγκεντρώσεως τῶν νέων ὁμήρων, γιά νά συνεχίζουν οἱ νέες ὁμάδες καθημερινῶς πρός Λειβαδιά. Ἀνάμεσα τῶν 13 προσωπικότητες οἱ Σπ.Τρικούπης πρώην πρόεδρος τῆς Βουλῆς, Στέλιος Κορυζῆς πολιτικός μηχανικός ἀδελφός τοῦ πρώην Πρωθυπουργοῦ, Ἰωάννης Θεοφανόπουλος πρύτανις τοῦ ΕΜΠ, οἱ στρατηγοί Κατσιγιαννάκης και Ἰλιάκης πρώην γενικός διοικητής Κρήτης, ὁ ἀεροπαγίτης Γ Κερασιώτης, ὁ διευθυντής φυλακῶν Θ. Παπαευσταθίου, ὁ μεταλειολόγος Γ.Δημουλίτσας, ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Ἐκάλης Ἀποστολίδης, ὁ διευθυντής ταμείου Νομικῶν Σ.Σταυρόπουλος στρατηγός Κορτζᾶς, ὁ Ἀνδρούλης καί ὁ ὁ Δ. Ρωτᾶς οἱ ὁποῖοι, ὅταν ἡ φάλαγξ ἐπλησίασε εἰς τήν Λειβαδιά καί πλησίον τῆς Ἀραχώβης, ὡδηγηθησαν εἰς τήν θέσιν Ἅγιος Τρύφωνας ἀπεγυμνώθησαν τῶν ἐνδυμάτων των καί ἐξετελέσθησαν διά τυφεκισμοῦ. Ὁ μετέπειτα καθηγητής τοῦ ΕΜΠ Νικόλαος Θεοφανόπουλος, υἱός τοῦ ἐκτελεσθέντος πρυτάνεως παρέστη στήν ἐκταφή τῶν πτωμάτων τά ὁποία εὑρέθησαν ἀπογυμνωμένα.

ρνανίας, ἐνῶ εἰς τήν περιοχήν τῆς Λαμίας εὑρέθησαν ἐξ ἄλλου 4.000 ἄτομα ἀπαχθέντα παρά τῶν Ἐλασιτῶν καί φυτοζωοῦντα ἄνευ τροφῆς ἐπί ἡμέρας εἰς τά ὄρη τῆς περιοχῆς ἥτις ἐτέλει ὑπό τόν ἔλεγχον τῶν κομμουνιστῶν.»

Συγκλονιστική ἐξιστόρησι τῆς ὁμηρίας καταγράφεται στό 2ο τόμο τῆς '' Σύγχρονης Πολιτικῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλλαδος'' τοῦ Σπ. Β. Μαρκεζινη, (ἐκδόσεις Πάπυρος σελίς 70)

Γράφει ὁ Σπ.Μαρκεζίνης.

«Τό κεφαλαῖο της ὁμηρίας ὑπῆρξε μία ἄλλη ἰδιαίτερα ζοφερή πτυχή τῶν Δεκεμβριανῶν. Κάθε ἡμέρα ἀρκετοί ἀπό τούς ὁμήρους ἄνδρες καί γυναῖκες στήν Ἀθῆνα καί τήν ὑπόλοιπο Ἑλλάδα ἔβρισκαν μαρτυρικό θάνατο. Ἡ ἡγεσία τοῦ ΕΛΑΣ μέ τό ἐπιχείρημα ὅτι ὁ Τσῶρτσιλ ἐξεβίαζε λύσεις εἰς βάρος τῶν δυνάμεων τοῦ ΕΛΑΣ ἐδήλωνε ὅτι δέν ἐπρόκειτο νά τούς ἀπελευθερώσει. Ἡ ἀνακωχή τῆς 11ης Ἰανουαρίου 1945 θά σημάνει τήν ἐπιστροφή τῶν ὁμήρων. Μέ τόν καιρό θά ἀποκαλυφθῆ ὅτι ἑκατοντάδες ἀπό τούς συλληφθέντας θύματα ἑνός ἀνέλεγκτου μίσους δέν ἐπρόκειτο νά ἐπιστρέψουν πότε.» Στή συνέχεια παραθέτει εὐρεῖα περίληψι ἀνέκδοτης μαρτυρίας πού ἐγράφη ἀπό ὅμηρο, τήν γνώστη Ἀθηναῖα Ἀλεξάνδρα Κριεζῆ[98].»

Γιά τήν δραματική πορεία μαρτυρίου τῶν ὁμήρων ἀπό τίς συμμορίες τῶν ἀλητῶν τοῦ ΚΚΕ/ ΕΛΑΣ ἔχει ἀνατυπωθεῖ τό βιβλίο[99] τοῦ Μητροπολίτου Εὐλογίου Κουρίλα συνομήρου τῶν ἐπιλέκτων, πού διεσώθη τῆς ὁμηρίας δραπετεύων. Στόν πρόλογο τοῦ βιβλίου αὐτοῦ πού ἐξεδοθη τό 1951 περιγράφει τήν πολιτική κατάστασι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης πού ἡ ὁμοιότης πρός τήν σημερινή εἶναι τραγικῶς ταυτόσημος *«..Καί μετά τήν κατατρόπωσιν αὐτῶν καί τήν γενικήν ἀποδοκιμασίαν διά τά φρικώδη ἐγκλήματα αὐτῶν κατά τῆς πατρίδος ἡμῶν ἐγκλήματα καί τῶν ἀγρίων σφαγῶν δέν αἰσχύνονται,...ἀλλά ἐπιτίθενται ἐναντίον τῆς ἀστικῆς τάξεως, ἐναντίον τοῦ καθεστῶτος.. Ἀπέναντι τούτων τί κάμνει τό ἀντίπα-*

---

[98] *Κόρη τοῦ Στέφανου Δραγούμη, πρωθυπουργοῦ (1910), ἀδελφή του Ἴωνος Δραγούμη καί γυναικαδέλφη τοῦ Παύλου Μελά, ἀπέκτησε ἀπό τόν πρῶτο της γάμο μέ τόν Γ.Ξύδη 6 παιδιά. Παντρεύτηκε σέ δεύτερο γάμο τόν ὑποναύαρχο Ἀντώνιο Κριεζῆ, ἐγγονό τοῦ Ὑδραίου ἀγωνιστῆ καί Πρωθυπουργοῦ. Τό ἀνωτέρω ἀνέκδοτο κείμενο τῆς Ἀλ. Κριεζῆ ἔθεσε στή διάθεσι τοῦ Ἱστορικοῦ Σπύρ.Β.Μαρκεζινη ἡ κόρη τῆς Ἀλεξανδρας, ἡ Ρωξάνη σύζυγος Ι. Πάνα.*

[99] *«Δεκεμβριανή Τραγωδία τῶν Ὁμήρων. Ἡ ἕκτη τῶν ''ἐπιλέκτων φάλλαγξ'' καί ἡ τῶν Κρόρων πορεία τοῦ Θανάτου». Ἀνατυπώθησε σέ ἐλάχιστα ἀριθμημένα ἀντίτυπα τῆς ἐκδόσεως τοῦ 1951.*

λον στρατόπεδον;...καθεύδει ὑπό μανδραγόρα καί πάντες μοιρολατρικῶς οἰκτίρομε τήν κατάστασιν ἀλλά οὐδέν πράττομεν.. Ἀλλά καιρός τοῦ σιγᾶν καί καιρός τοῦ λαλεῖν... ἀναγκάζομαι ἐνταῦθα νά παρενείρω τινά αὐτῶν... ἵνα ἀποδείξω πόσον ρευστός εἶναι ὁ χαρακτήρ τῶν Ἑλλήνων καί πόση κατάπτωσις παρατηρεῖται εἰς ἐν τέταρτον μόνον τοῦ αἰῶνος, σύμπτωμα οὐχί εὐοίωνον διά τό μέλλον τῆς φυλῆς..»

iv)Ἡ ὑποκρισία καί ἡ ἀσυνειδησία τῶν κομμουνιστῶν

Τόν πολιτικό ἐπίλογο τῶν Δεκεμβριανῶν ἐξιστορεῖ ὁ Θ. Παπακωνσταντινου στό προαναφερθέν σημαντικώτατο πόνημα τοῦ ''Ἀνατομία τῆς Ἐπαναστάσεως ''

«Ἡ δεκεμβριανή ἐπανάστασις δέν κατώρθωσε νά ἐπικρατήση μολονότι κατά τήν κρίσιμον στιγμήν αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις τῆς ἦσαν πενταπλάσιαι τῶν ἡνωμένων Ἑλληνικῶν καί Ἀγγλικῶν δυνάμεων καί εἶχαν ἐπιτύχη νά δεσπόζουν πλέον τῶν ἐννέα δέκατών της ὅλης ἐκτάσεως τῆς ἑλληνικῆς πρωτευούσης ..Τήν 10ην Ἰανουαρίου 1945» γράφει ὁ Παπακωνσταντίνου, «οἱ κομμουνιστές ἐζήτησαν καί ὑπέγραψαν ἀνακωχήν… Τεσσάρας μόλις μήνας μέτ τήν ἀποτυχίαν καί ὑπό τήν κατάθλιψιν τῆς καθολικῆς ἀγανακτήσεως τοῦ Ἔθνους ἠναγκασθησαν νά τά ὁμολογήσουν συνοπτικῶς καί ἐκεῖνοι ἀκόμη, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν πρωτεργαταί της ἤ συνοδοιπόροι της, ἀφοῦ εἶχαν ἤδη ἐξασφαλίσει τήν προσωπική ἀτιμωρησίαν των. Τήν 5ην Ἀπριλίου 1945 ἐδημοσιεύθη εἰς τόν Ριζοσπάστην ὑπόμνημα ὑποβληθέν εἰς τόν Ἀντιβασιλέα καί τόν Πρωθυπουργόν, φέρον τάς ὑπογραφάς τῶν Σιάντου, Ζεύγου, Πορφυρογένη, Σβώλου, Ἀγγελόπουλου, Ἀσκούτση, Μάντακα κλπ. Καί εἰς τό ὑπόμνημα τοῦτο ἐγράφοντο τά ἑξῆς: *''Ἔγινε ἕνα κίνημα πού ὅλοι ἀναγνωρίζουν ὅτι δέν ἔπρεπε νά γίνη καί ἔπρεπε νά ἀποφευχθῆ…Καί δυστυχῶς κατά τό κίνημα αὐτό ἔγιναν ὅσα ἔγιναν ἐναντίον ἀμάχων καί ἀθώων…''*

Συμπτωματικῶς (!) τήν ἰδίαν ἡμέραν 5ην Ἀπριλίου 1945, συνήρχετο ἡ 11η ὁλομέλεια τῆς Κ.Ε τοῦ ΚΚΕ καί ἐλάμβανε τήν ἑξῆς ἀπόφασιν ἐπί τοῦ θέματος τῆς Δεκεμβριανῆς ἐπαναστάσεως.

«Ὁ ἀγώνας τοῦ Δεκέμβρη εἶναι μία παλλαϊκή ἔνοπλη ἀντίσταση ἐνάντια στό πραξικόπημα τῆς ἀντίδρασης πού ἤθελε μέ τήν βία νά ἀνακόψει τήν ὁμαλή δημοκρατική εἰρηνική ἐξέλιξη τῆς χώρας. ***Εἶναι τό διαμάντι τοῦ ἀγώνα τοῦ ἔθνους μας γιά τήν δημοκρατική ἀναδημιουργία καί τήν ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδας.*** *Εἶναι ἡ πιό ἔμπρακτη ἐκδήλωση τοῦ ἀγώνα πού διεξάγουν ὅλοι οἱ φιλελεύθεροι λαοί ἐνάντια στίς σκοτεινές δυνάμεις τῆς διεθνοῦς ἀντίδρασης. Ὁ ἀγώνας τοῦ Δεκέμβρη δημιουργεῖ*

ἕνα μεγάλο καί πολύτιμο ἠθικό κεφάλαιο στό ἐσωτερικό καί στό ἐξωτερικό, πού πολύ γρήγορα θά βρῆ τήν ἀξιοποίησή του, γιατί εἶναι ἀγῶνας ἐνάντια στήν φασιστική τυραννία, εἶναι ἀγῶνας ἀπόλυτα σύμφωνος μέ τούς διακηρυγμένους σκοπούς καί τίς ἠθικές ἀρχές τοῦ πολέμου πού διεξάγει ὅλη ἡ προοδευτική ἀνθρωπότητα. Ὁ ἀγώνας τοῦ Δεκέμβρη τοποθετεῖ τόν Ἑλληνικό λαό στίς πρῶτες γραμμές τῆς ἀπελευθερωτικῆς πάλης τῶν λαῶν γιά τήν συντριβή τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων τῆς βίας καί γιά τήν πραγματοποίηση τῶν ἀντιφασιστικῶν ἀρχῶν τοῦ πολέμου, τῆς δημοκρατίας καί τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας.» !!!

Ἡ ἀπόφασις αὐτή συνταχθεῖσα ὑπό τῆς Κ. τοῦ ΚΚΕ (εἰς τήν ὁποίαν συμμετεῖχαν οἱ τρεῖς ἐκ τῶν ὑπογραψάντων τήν ἰδίαν ἡμέραν τό πρός τόν Ἀντιβασιλέα καί Πρωθυπουργόν ὑπόμνημα, δηλαδή ὁ γενικός γραμματεύς Γ. Σιάντος καί οἱ Γ. Ζευγός, Μ. Πορφυρογένης) ἐδημοσιεύθη μετά ἀπό 19 ἡμέρες εἰς τόν Ριζοσπάστην τῆς 24ης Ἀπριλίου 1945. Οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι τήν αὐτήν ἡμέραν κατεδίκασαν καί ἀπεθέωσαν ταυτοχρόνως τό δεκεμβριανό ἔγκλημα. Ἕνα μικρό δεῖγμα τῆς κομμουνιστικῆς ἠθικῆς[100].

Βεβαίως γιά τήν συμπλήρωσι ὅλων τῶν γεγονότων τῆς Δεκεμβριανῆς τραγωδίας θά πρέπει νά ἀναφέρομε ὅτι ἡ «αὐλαῖα» προσωρινῶς ἔπεσε μέ τίς συνομιλίες τῆς συνθηκολογήσεως τῶν στασιαστῶν τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος πού κατέληξαν στήν συμφωνία τῆς Βαρκίζης, ὅπως ἀπεκλήθη, διότι ἔγιναν στή γνωστή βίλα τοῦ Π.Κανελοπουλου[101] στό ὁμώνυμο παραθαλάσσιο προάστειο πρίν 63 χρόνια, τήν 12ην Φεβρουαρίου 1945. Βεβαίως τά θέματα πού κατ'ἐξοχήν ἐπείγοντο νά διευθετήσουν οἱ κομμουνιστές ἦσαν οἱ ὅροι τῆς ἀμνηστείας τῶν ἡγετῶν των καί ἡ ἐκ νέου συμμετοχή των στήν κυβέρνησι. Ὁ Θ. Παπακωνσταντίνου στό τεκμηριωμένο ἱστορικό ἔργο του «Ἡ Ἀνατομία τῆς Ἐπαναστάσεως» ἐξιστορεῖ τά ἑξῆς. *«..Ἐπῆρε πολλά καί ἔδωσε ἐλάχιστα τό ΚΚΕ κατά τήν ἀναγκαστικήν ἐκείνην συναλλαγήν. Τοῦ ἐδόθησαν, ὑπό τήν αἰγῖδα τῆς συμμάχου Μ.Βρεταννίας, ὅλα ὅσα ἐζήτησεν, πλήν τῆς γενικῆς ἀμνηστίας: Ἐλευθερία προπαγάνδας τοῦ κομμουνισμοῦ, ἄρσις τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου, ἀτιμωρησία τῶν ἡγετῶν τῆς ἐπαναστάσεως (ἡ ὁποία ἐχαρακτηρίσθη πολιτικόν ἀδίκημα)... Δέν χρειάζονται εἰκασίαι καί ἀναλύσεις διά νά ἀντιληφθῆ κανείς τί ἐσήμαινε διά τό ΚΚΕ ἡ συμφωνία τῆς Βάρκι-*

---

[100] *Θ. Παπακωνσταντίνου «Ἀνατομία τῆς Ἐπαναστάσεως» σελίς 176.*

[101] *Γνωστοῦ βιομηχάνου χημικῶν εὑρισκόμενου κάτ᾽ἐκείνην τήν ἐποχήν εἰς τήν Ἑλβετίαν , ἔνθα ἔζη ἀποτραβηγμένος, ζωήν συνταξιούχου*

ζας. Τό διεκήρυξεν ἐπανειλημμένως ἔκτοτε κατά τρόπον κυνικόν καί εἰς ὅλους τους τόνους ἡ κομμουνιστκή ἡγεσία.

''Ἐκδήλωση σύμπτυξης καί ἀνακατάταξης τῶν δυνάμεων' τήν χαρακτηρίζει εἰς τήν 12ην ὁλομέλειαν (1 Ἰουλίου 1945) ὁ Ζαχαριάδης. ''Πέρασμα ἀπό τόν ἔνοπλο ἀγώνα στήν μαζική παλη'' τήν ὀνομάζει εἰς το Ζ' Συνέδριο (3 Ὀκτωβρίου 1945) ''...Ἀκόμη ὠμότερος τό 1948-1949.''Γιά μᾶς ἡ συμφωνία τῆς Βάρκιζας ἀποτελοῦσε μία ὑποχώρηση πού θά μᾶς ἐπέτρεπε νά ἀνασυντάξουμε τίς δυνάμεις μας γιά νά ξαπολύσουμε μιά καινούργια ἐπίθεση καί ἕναν ἀπαραίτητο ἑλιγμό[102]*…*» (Σελίς 188,183). Τό αὐτό ἐπιβεβαιώνει στήν Σύγχρονη Πολιτική Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος, σελίς 98, ὁ Σπ. Β. Μαρκεζίνης. «*…Οὔτε ὁ Ἀντιβασιλεύς οὔτε ἡ Κυβέρνηση, πλήν τοῦ Σοφιανόπουλου, εἶχαν ἀντιληφθῆ τί συνέβη στήν Βάρκιζα.Ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ δέν ἐνδιαφέρετο γιά μία πραγματική συνθήκη εἰρήνης, ἀλλά γιά μία ἀνακωχή, πού θά ἐπέτρεπε τήν προετοιμασία τοῦ τρίτου γύρου..*»

Μέ τό πέρας τῆς Δεκεμβριανῆς στάσεως ἡ Ἀθῆνα δέν παρούσιαζε τίποτα πού νά θυμίζη τήν Ἀθῆνα τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 44, τήν σχεδόν ἄθικτη ἀπό τήν μανία τοῦ πολέμου καί τόν ὄλεθρο τῆς ξενικῆς κατοχῆς πόλιν. Τώρα τά πάντα ἔκειντο εἰς ἐρείπια. Οἱ δρόμοι ἦσαν ἔρημοι, βρίθοντες χαλασμάτων καί κατεστραμμένων τράμ. Παντοῦ σωροί ὀγκόλιθων καί τοῖχοι διάτρητοι ἐκ σφαιρῶν. Ἡ φωτισμένη μεταπολεμική Ἀθῆνα ἤτο τώρα βυθισμένη στό σκότος. Ἀλλά πολύ περισσότερο στίς οἰμωγές καί τούς θρήνους τῶν ἀγνουμενων θυμάτων τῆς Δεκεμβριανῆς τραγωδίας. Ὅσων καί ὅπως εὑρέθησαν. Ἀλλά καί τόσων ἄλλων, πού δέν γαλήνεψαν πότε. Παντοτινά ἀγνοούμενοι, σέ ἀγνώστους τάφους.

ν) Οἱ ἀπόψεις-μαρτυρίες τῶν πολιτικῶν πού ἔζησαν τά γεγονότα

Γ. Παπανδρέου:

1. **Λ**όγος τῆς 18ην Ὀκτωβρίου 1949, ἐπί τή πέμπτη Ἐπετείῳ τῆς Ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος[103]

«*...Ἀνέκαθεν διακηρύξαμε, ὅτι ἡ Δημοκρατία θά πρέπει νά προστατεύση τόν ἑαυτόν της. Θά πρέπει νά ἀντλήσωμεν παράδειγμα ἀπό τήν*

---

[102] *6η Ὁλομέλεια τῆς 9ης Ὀκτωβρίου 1949*

[103] *Γ. Παπανδρέου Πολιτικά Θέματα τόμος τρῖτος σελίς 199 (ἐκδόσεις Πέτρου Δημητράκου Α.Ε)*

Ἑλβετική Δημοκρατία καί νά διατυπώσωμεν μιά γενική διάταξιν ἡ ὁποία θά ἀφορᾶ ὅλα ἀνεξαιρέτως τά κόμματα βίας.. Θά πρέπει νά καθιερώσωμεν τήν ἀκόλουθον διάταξιν: Δέν ἀναγνωρίζονται ὡς πολιτικά κόμματα ὅσα ἔχουν ἐξάρτησι ἀπό τό ἐξωτερικό, λειτουργοῦν συνομωτικῶς καί ἀποβλέπουν εἰς τήν βιαίαν κατάληψιν καί διατήρησιν τῆς ἀρχῆς.. Τοιουτοτρόπως ἀπαγορεύομεν εἰς τόν κομμουνισμόν καί τόν φασισμόν καί ὅλα τά ποικιλώνυμα κατασκευάσματα τῆς Βίας καί ἐπιβεβαιώνουμε τόν χαρακτήρα τῆς Δημοκρατίας. Ὅσοι πιστεύουν εἰς τά ἰδεώδη τῶν, ὀφείλουν νά τά ὑπερασπίζουν. Καί ἡ Δημοκρατία καί ἡ ΕΛΛΑΣ Ὀφείλουν νά τά ὑπερασπίζουν... Τό ἴδιο εἶχε συμβῆ καί τόν Δεκέμβριον. Ἐάν τούς ἠκολούθουμεν, δέν θά ὑπῆρχεν ἡ ἀντίστασις τοῦ Δεκεμβρίου. Καί εἶχε δίκαιον ὁ Οὐίνστον Τσῶρτσιλ, ὅταν τόν Μάρτιον τοῦ 1947, χαιρετίζων τήν βοήθειαν τῶν Ἀμερικανῶν πρός τήν Ἑλλάδα, εἶχε δίκαιον νά εἰπῆ: ''Ἔαν ἡμεῖς μέ τήν πολιτική μας τόν Δεκέμβριον τοῦ 1944, δέν εἴχομεν σώσει τήν Ἑλλάδα, δέν θά τήν εὕρισκε ἡ Ἀμερική τόν Μάρτιον τοῦ 1947 διά νά τήν βοηθήση''...»

2. **Ἀ**πάντησις πρός τό ΚΚΕ, δημοσιευθεῖσα εἰς τά ''καθημερινά νέα''[104] τῆς 24ης Μαρτίου 1945

«...Ὁ γ.γ τοῦ ΚΚΕ Γ.Σιάντος ἔδωσε μακράν συνέντευξιν εἰς τόν Ριζοσπάστην τῆς 20ης Μαρτίου (1945) διά ν'ἀπαντήση ''εἰς τά ἐρωτήματα πού γεννήθηκαν στήν κοινή γνώμη σχετικά μέ τά γεγονότα τοῦ Δεκεμβρη'' Εἰς τήν συνέντευξι του, μου κάμνει τήν τιμήν διαρκῶς νά μέ ἀναφέρη, τοῦ ὀφείλω ἑπομένως ἀπάντησιν.

'' Ἐπνίξαμεν εἰς τό αἷμα τόν ἄοπλον λαόν τῆς Ἀθήνας!!!'' γράφει ὁ Σιάντος. Ηὐτοκτόνησαν λοιπόν οἱ ἀστυφύλακες οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν νεκροί τήν ἡμέραν τοῦ συλλαλητηρίου; Καί ἔπρεπε να ὑποστοῦν ὁμαδικόν ἀφοπλισμόν καί νά παραδώσουν ὅλα τά αὐτόματα ὅπλα τῶν εἰς τάς ὠργανωμενας ὁμάδας τοῦ Κομμουνισμοῦ, χωρίς νά ἀντιτάξουν ἄμυνα;

''Τό λαϊκόν Δημοκρατικό κίνημα'' γράφει ὁ Σιαντος ''ὑποχρεώθηκε νά δεχθῇ τήν πρόκληση..'' Ἦτο λοιπόν πρόκλησις ἰδική μας ἡ ἐπίθεσις ἐναντίον τῶν ἀστυνομικῶν τμημάτων καί ἡ σφαγή τῶν ἀστυνομικῶν, μέχρις ὅτου τήν 6ην Δεκεμβρίου, τά Βρεταννικα στρατεύματα ἠναγκάσθησαν πλέον νά ἐπέμβουν;

Ἀλλά ὑπάρχουν οἱ ὅμηροι καί οἱ φόνοι.

Ὁ Σιάντος, διά νά ἐλαφρύνει τήν ἀνεξιλέωτον εὐθύνη του, γράφει ὅτι ἡ κυβέρνησις εἶχε συλλάβει ὁμήρους. Ἀπόλυτον ψεῦδος! Ἡ κυβέρνησις

[104] *Ὡς ἀνωτέρω τόμος δεύτερος σελίς 39-44-45*

εἶχε συλλάβει μόνον στασιαστάς καί τούς ἔστειλε εἰς τό ἐξωτερικό, διότι ἐδῶ δέν ὑπῆρχε τρόπος οὔτε φρουρήσεως οὔτε στεγάσεως οὔτε τροφῆς. Διά νά ἐπανέλθουν ὅμως ἀμέσως μετά τήν στάσιν, ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει σήμερον... Ἐνῶ ὁ ΕΛΑΣ συνελάμβανε ὁμήρους κατά τετράγωνα, ἄνδρας, γέροντας, γυναίκας καί παιδιά, τούς ἐστελενε γυμνούς εἰς τά βουνά διά νά μήν ἐπιτρέψουν πολλαί χιλιάδες.!...

'' Ἄν ἔγιναν'' λέει ὁ Σιαντος ''καί ἀπό μέρους ἀτόμων τῆς παράταξής μας ἐκτελέσεις αὐτό ἦταν ἀναπόφευκτο ἀπό αὐτή τή φύση τοῦ ἐμφυλίου πολέμου..''

Ἄν ἔγιναν Κέ Σιάντο! Ἀλλά ὅταν αἱ ἐκτελέσεις ἀνέρχονται εἰς χιλιάδας παύουν νά εἶναι ἐξαίρεσις ἡ ὁποία βαρύνει τά ἄτομα, εἶναι τραγικός κανών καί βαρύνει τήν ἡγεσίαν. ***Καί μέ τήν εὐκαιρίαν αὐτήν θά ἠθέλαμεν νά ἀπευθυνθωμεν πρός τήν Κυβέρνησιν: Τώρα πού ἀποκαθισταταιτο ἑλληνικόν κράτος εἰς ὅλην τήν χώραν, πρέπει ἐπί τέλους νά γίνη μία ἀπαρίθμησις τῶν ἐγκλημάτων. Διότι πρέπει κάποτε νά μάθωμεν ἀκριβῶς –καί ἡμεῖς καί ἡ συμμαχική κοινή γνώμη καί ἡ ἱστορία, πόσους Γερμανούς καί πόσους Ἕλληνας ἔχει φονεύσει ὁ ΕΛΑΣ, ὁ ἀπελευθερωτικός ἀγών τοῦ ΕΛΑΣ!..*** [105]

Ὑπάρχει ὅμως καί ἄλλη καταπληκτική ἀποκάλυψις! Γράφει ὁ Σιάντος ''Πολλά ἑκατομμύρια ξοδεύτηκαν σέ πολυάριθμα συνεργεῖα πού ξέθαβαν τούς νεκρούς ἀπ'ὅλες τίς γωνιές τῆς Ἀθήνας καί τόν Πειραιᾶ καί τούς κουβαλοῦσαν στό Περιστέρι. Πολλά εἰδικά συνεργεῖα ἀσχολήθηκαν γιά να βγάζουν μάτια καί ἄντερα καί νά κόβουν γεννητικά ὄργανα ἀπό νεκρούς γιά νά βεβαιωθοῦν οἱ ὠμότητες τῆς ἀριστερᾶς. Αὐτή ἡ τυμβωρυχία καί θηριωδία πάνω σέ νεκρούς ἀποτελεῖ πρωτάκουστη βαρβαρότητα πού μόνον φασιστές μποροῦσαν νά κάνουν..''

Εἶναι πράγματι ἀπίστευτον! Θεωρεῖ λοιπόν τόσον ἠλίθιους ὅλους καί τούς ὀπαδούς καί τούς ἀναγνώστας του ὁ Σιάντος ὥστε νά ἀποτολμᾶ τήν καταπληκτική κατασκευή αὐτοῦ τοῦ μύθου πρός μετάθεσιν τῶν τρομερῶν εὐθυνῶν του;»

3. **Ἡ** Νίκη τῆς Εἰρηνης[106], ὁμιλία τοῦ Γ.Παπανδρέου στίς 14/8/1949 στήν Πάτρα, δημοσιεύθηκε στόν Νεολόγο τῶν Πάτρων τῆς 16-8-1949.

«... Καί ἐκφραζομεν ἐπίσης τήν εὐγνωμοσύνη πρός τούς Μεγάλους Συμμάχους. Παλαιοί εἶναι οἱ δεσμοί μας πρός τήν μεγάλην Βρεταννίαν

---

[105] *Ἀρχεῖο Γεράσιμου Ἀποστολάτου, Προέδρου Τῆς Ἑταιρείας Μελέτης Ἑλληνικῆς Ἱστορίας. Ἐδημοσιεύθη στήν ΕΣΤΙΑ τῆς 18ης Δεκεμβρίου 2004*

[106] *Γ. Παπανδρέου Πολιτικά Θέματα τρῖτος τόμος σελίς 177-178*

καί τούς ἔχει καθαγιάσει ὁ χρόνος. Ἀλλά εἶναι φυσικό νά εἴμεθα περισσότερον εὐαίσθητοι διά τάς τελευταίας μεγαλας ὑπηρεσίας της. Οἱ εὐγενεῖς στρατιῶται τῆς Βρεταννικῆς Συμπολιτείας τόν Δεκέμβριο, ἔδωσαν τήν ζωήν των διά τήν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἀναπαύονται εἰς τό Φάληρο, Καί ἔχουν εἰς τάς καρδίας μας τήν ἴδιαν θέσιν μέ τούς ἰδικούς μας νεκρούς. Καί ἴσως νά ὑπάρχη δι'αὐτούς περισσοτέρα τρυφερότης, διότι ἦλθαν ἀπό πολύ μακράν, ἀπό τήν Αὐστραλίαν, ἀπό τήν Νέαν Ζηλανδίαν, ἀπό τήν Νότιον Ἀφρικήν, ἦλθαν νά ἀποθάνουν διά τήν Ἑλλάδα. Καί ἔπειτα ἀπό τήν Ἀπελευθέρωσιν ἐξηκολούθησεν ἡ Μέγ. Βρεταννία νά βοηθῇ τήν Χώραν μας. Καί μίαν ἡμέραν διέκοψε τήν βοήθειαν. Διότι συνέβη ἡ Μεγάλη Βρεταννία νά εἶναι συνάδελφος τῆς Ἑλλάδος. Ἐξήλθομεν καί οἱ δυό ἀπό τόν μέγα πόλεμον ''τραυμαυτίαι'' τῆς Νίκης. Καί τότε προέβαλεν εἰς τήν σκηνήν ἡ Μεγάλη Ἀμερική. Τό Ἔθνος, τῆς ἀπευθύνει τήν βαθεῖα εὐγνωμοσύνη του. Χωρίς τήν γενναῖαν βοήθειαν τῆς Μεγάλης Δημοκρατίας θά εἶχεν ἀπολεσθεῖ ἡ ἱστορική ἔννοια τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλά ἡ Ἀμερικανική Δημοκρατία δέν βοηθεῖ μόνο τήν Ἑλλάδα. Βοηθεῖ τήν Εὐρώπη ὁλόκληρον. Ἀποτελεῖ μοναδικό γεγονός εἰς τήν Ἱστορίαν τῆς γῆς, ὅτι μία μεγάλη χώρα ἀνέλαβε τήν οἰκοδόμησι τῶν ἐρειπίων ὅλου τοῦ κόσμου. Ἀλλά ἡ Εὐρώπη ἔχει εἰσέλθει εἰς τήν Εἰρήνη, ἐνῶ εἰς τήν ΕΛΛΑΔΑ συνεχίζονται ἡ κατεδάφισις καί τά ἐρείπια...»

4. **Κ**ριτική[107] τοῦ Γ.Παπανδρέου περί τοῦ 7ου Συνεδρίου τοῦ ΚΚΕ , δημοσιευθεῖσα στήν Ἐφημερίδα Ἑλλάδα τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1945.

«..Καί ἔπειτα ἀπό ὀδυρμούς διά τό παρελθόν, τό Συνέδριον ἐπεδόθη εἰς ἀπειλάς διά τό μέλλον. Ἀφοῦ τό πλέον ἐπευφημήθη ἡ γνώμη τοῦ Σιάντου, ὅτι ὁ ''Δεκέμβρης εἶναι τό μεγαλύτερο διαμάντι σ'ὅλο τόν ἀπελευθερωτικό ἀγώνα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ '' καθωρίσθη πλέον ὁριστικῶς ἡ ἐπαναστατική γραμμή διά τό μέλλον. Καί διότι ἑκάστοτε εἰς τήν διάλεκτον τοῦ ΚΚΕ χρειάζεται ἕνας εὐφημισμός διά νά συγκαλύπτη τούς δόλους του, ἡ ἐπαναστατική γραμμή ἐπωνομάσθη ἀπό τόν σύντροφο Ζαχαριάδη ''Μαζική Λαϊκή Αὐτοάμυνα''; Ἀλλά καί ἀπέναντι τῆς Μ. Βρεταννίας ὁ ἔξαλλος ὅπως συνήθως ὑπῆρξε φιλοφρονέστατος. Ὠνόμασε τά Βρεταννικά στρατεύματα στρατόν κατοχῆς.. καί συνέστησε τελικῶς τήν ἔκδοσιν Βίβλου ἡ ὁποία νά ἱστορῆ τᾶς Βρεταννικάς ἐπεμβάσεις εἰς τήν Ἑλλάδα. Καί ἐδῶ πλέον εἰμεθα σύμφωνοι. Διότι θά πρέπει πράγματι νά ἐκδοθῇ μία Ἐθνική Βίβλος ἡ ὁποία νά ἱστορῇ τά θυσίας τῆς Μεγάλης Βρεταννιας διά τήν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀπό τήν τυραννίαν

[107] *Ὡς ἀνωτέρω τόμος δεύτερος σελίς 75-76-77-80*

τοῦ ΕΑΜοκομμουνισμοῦ καί τήν βαθύτατην εὐγνωμωσυνη τοῦ Ἔθνους μας. Καθώς θά πρέπει νά ἐκδοθῇ καί μία ἄλλη, πράγματι μαύρη βίβλος, ή όποία νά ἀπαριθμῇ τά ἀνιστόρητα ἐγκλήματα τοῦ ἀδελφοκτόνου ΕΑΜο-κομμουνισμοῦ..»

5.**Ἄ**ρθρο[108] τοῦ Γ.Παπανδρεου δημοσιευθέν στήν «Ἑλλάδα» τῆς 2ας Δεκεμβρίου 1946 .

«..Καί ὅμως ή ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ ὑπέπεσεν καί εἰς δεύτερον σφάλμα. Ἀπεφάσισεν ἀποτόμως τήν ἀλλαγήν γραμμῆς καί ἐπεχείρησεν τήν Στάσιν τοῦ Δεκεμβρίου..Διότι ἡ ἀλλαγή τῆς γραμμῆς ἔγινε ἀποτόμως. Ἐνῶ τήν 27ην Νοεμβρίου 1944 οἱ κοί Σβῶλος, Τσιριμωκος καί Ζεῦγος μου ἔφεραν τό κείμενον τῆς ὁριστικῆς συμφωνίας διά τήν ἀποστράτευσιν τοῦ ΕΛΑΣ καί ἐπανηγυρίσαμεν ἀπό κοινοῦ τό εὐτυχές γεγονός, ἀποτόμως ὁ Ζεῦγος τήν ἑπόμενην, 28ην Νοεμβρίου, ἦλθε μόνος του καί ἐν ἀγνοιᾳ τῶν ἄλλων, διά νά μοῦ δήλωση πλήρη ὑπαναχώρησιν τοῦ ΚΚΕ καί νά μοῦ θέση ὑπό τύπον τελεσιγράφου, νέους ἀπαράδεκτους ὅρους-τό ὁποῖον ἐσήμαινε, ὅτι εἰχεν ἔλθει μέ ἐντολήν ρήξεως.

Ἔκτοτε ἐρωτῶμεν καί εἰς μάτην ἀναμένομεν ἀπάντησιν: Τί συνέβη μεταξύ τῆς 27ης καί 28ης Νοεμβρίου (1944) ὥστε νά γίνη ἀπότομος ἀλλαγή γραμμῆς καί νά ἀποφασισθῇ ἡ στάσις; Ἐγνωρίζαμεν βεβαίως, ὅτι ὑπῆρχεν εἰς τούς κόλπους τοῦ ΚΚΕ πάλη μεταξύ ''διαλλακτικῶν'' καί ''ἀδιαλλάκτων'', δηλαδή μεταξύ πολιτικῆς καί ἐπαναστατικῆς γραμμῆς, ἡ ὁποία ὅμως πάλη εἶχεν κριθεῖ μέ τήν ἐπικράτησιν τῆς πολιτικῆς γραμμῆς, πού εἶχεν εὕρει τήν συγκεκριμένην μορφήν της εἰς τήν συμφωνίαν τῆς 27ης Νοεμβρίου. Πῶς λοιπόν ἀποτόμως ἔγινεν ἡ μεταβολή;…

Τό ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 30ης Νοεμβρίου (1944) ὁ κος Σβῶλος μέ ἐπεσκέφθη καί κατά τήν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας μας, ἀφοῦ μου ἐξέφρασε τήν μεγάλην στενοχώριαν του διά τήν ἐπαναστατική ἀπόφασιν τοῦ τοῦ ΚΚΕ ἡ ὁποία ὡδηγει πλέον προφανῶς πρός σύρραξιν:''Δέν ἠμπορῶ πλέον '' μου εἶπε ''νά ἀσκήσω καμμίαν ἐπιρροήν ἐπί τῶν ἀποφάσεων τοῦ ΚΚΕ.Ἔχω τήν ἐντύπωσιν, ὅτι ὑπακούουν εἰς ἐξωτερικάς ὑποδείξεις'' Αὐτή εἶναι ἡ ἱστορική ἀλήθεια ..»

Σπ. Β. Μαρκεζίνης

«... Τά γεγονότα τοῦ Δεκεμβρίου ἀπεκάλυψαν κατά τρόπο ἀναμφισβήτητο τίς ἀληθεῖς ἐπιδιώξεις τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας γιά τόν βίαιο ἀναπροσανατολισμό τῆς Ἑλλάδος. Καί ὅσοι ἀπό πεποίθησι ἤ διότι ἁπλῶς

---

108 *Ως ἀνωτέρω τόμος δεύτερος σελίς 169*

ἀπέβλεπαν στήν ἐξουσία εἶχαν κηρυχθεῖ ἐναντίον τῆς Βασιλείας θά διαπιστώσουν, τήν ὕστατη ὥρα, ὅτι μαχόμενοι γιά τήν ἀβασίλευτη δημοκρατία συνεπραττον ἀσυνειδήτως γιά τήν ὑλοποίησι ἐνός καλά ὀργανωμένου σχεδίου. Τήν κατάλυσι τῆς Δημοκρατίας καί τήν ὑπαγωγή τῆς Ἑλλάδος ὑπό τό καθεστώς τῆς σταλινικῆς δικτατορίας[109].»

Κωνσταντῖνος Τσάτσος.

«.. Στήν ἑλλάδα ὁ κομμουνισμός πέρα ἀπό τήν ἐσωτερική κοινωνική πολιτική, εἶχε τή δική του ἐξωτερική πολιτική. Ὅπως ἔβαζε τήν ἰδέα τοῦ ἀνθρώπου κάτω ἀπό τήν ἰδέα τῆς κοινωνικῆς τάξης, ἔτσι ἔβαζε τήν ἰδέα τοῦ Ἔθνους κάτω ἀπό τήν ἰδέα τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος. Καί ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ τελευταίου πρόθυμα ἔκανε παραχωρήσεις ἑλληνικῶν ἐδαφῶν στούς ἰδεολογικά ὁμολόγους βορείους, οἱ ὁποῖοι ἦταν πρῶτα ἐθνικιστές καί ὕστερα κομμουνιστές, ἐνῶ φανατικοί ἀφελεῖς δικοί μας, οραματιζόμενοι μία ὁμοσπονδία βαλκανικῶν λαῶν, ὅλων κομμουνιστῶν, δέν ἐνδιαφέρονταν γιά τά ἐδαφικά σύνορα τῆς Ἑλλάδος. Τέτοιοι ἦταν ἐκεῖνοι πού διηύθηναν τό ΕΑΜ, ὅπου πολλοί ἀθῶοι καί ἀφελεῖς εἶχαν ἀνεπανόρθωτα ἐμπλακεῖ. Πρός τά ἐκεῖ αὐτοί βαδιζανε. Καί θά κατόρθωναν πιθανῶς τό 1944 νά ἐπιτύχουν τό σκοπό τούς, ἄν δέν ἔκανα λάθη τακτικῆς. Ἄν δέν ἔσφαζαν πέρα ἀπό τό ἀνεκτό ὅριο, ὥστε νά προκαλέσουν τήν ἀντίδρασι καί τῶν πιό ἀδρανῶν καί τῶν πιό φοβισμένων. Ἄν δέ ἔβγαζαν τόσο γρήγορα τό προσωπεῖο τοῦ πατριώτη καί ἄν ἀντί νά ὑπακούσουν στόν τίτο, ὑπάκουαν στόν Στάλιν, πού γιά γενικότερους λόγους εἶχε παραχωρήσει τήν Ἑλλάδα στήν ζώνη ἐπιρροῆς τῆς Μεγάλης Βρεταννίας[110].»

Π. Κανελλόπουλος

Στό βιβλίο του «*Τά χρόνια του Μεγάλου Πολέμου 1939-1944*» στήν σελίδα 96 μιλῶντας στήν συνεδρίασι τῆς 27-12-1944 στήν ὁποία συμμετεῖχαν καί ἐκπρόσωποι τοῦ ΚΚΕ ἀποκαλύπτει τήν πραγματικότητα.

« Ὁ κ.Σιάντος ξεκίνησε ἀπό κάτι ἀπαράδεκτον καί ἐπιθυμῶ νά γνωρίζω τί λέγει ὁ πολιτικός κόσμος τῆς χώρας. Εἶπεν ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι πόλεμος μεταξύ τῶν Βρεταννῶν καί τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Εἶναι τάχα, πόλεμος κατά Βρεταννῶν ἡ σύλληψις χιλιάδων γυναικῶν καί παιδιῶν καί ἡ ἀπαγωγή των εἰς στρατόπεδον τῶν Θηβῶν καί ἀλλοῦ ὑπό τρομεράς

---

[109] *Σύγχρονη Πολιτική Ἱστορία τῆς Ἑλλαδος,Τόμος δεύτερος (1944-1951) σελίς 65*
[110] *Λογοδοσία μία ζωῆς, ἐκδόσεις τῶν φίλων, Τόμος δεύτερος σελίς 616-617*

συνθήκας; Αὐτό εἶναι γερμανική μέθοδος. Εἶναι φασισμός. Ἔχετε τόν λαόν μαζί σας, ὅπως λέτε κ Σιάντο. Πῶς συμβαίνει ὥστε χιλιάδες νά εἰσέρχονται καί νά καταφεύγουν εἰς τήν ἰδική μας ζώνη ..καί οὐδείς εἰς τήν ἰδικήν σας; Ἡ ψευδής κυριαρχία σας ἐπί τοῦ λαοῦ ἔληξε. Ὅταν ἦλθα ἀπό τήν Πελοποννησο ἀπεσιώπησα τό γεγονός τῶν χιλιάδων φόνων πού εἴχατε διαπράξει ἐκεῖ, καθώς καί τίς φυλακίσεις. Ἐσκέφθηκα τότε ὅτι ἔπρεπε νά ἀπαλλαγῆτε ἀπό τάς παρελθούσας εὐθύνας σας καί δί αὐτό δέν ὡμίλησα. Καί θά εἴμεθα εὐτυχεῖς, ἐάν εἴχατε εἰσέλθει ἔκτοτε εἰς τόν νόμιμον πολιτικό βίον. Ἐμφανιζεσθε, κατέχοντες τόσα ὅπλα καί πολεμοφόδια ὥστε ἀπορεῖ κανείς πῶς δέν τά ἐξαντλήσατε μαχόμενοι τούς Γερμανούς, ἀφοῦ λέτε ὅτι ἐπολεμήσατε ἐναντίον των».

<u>Οὐίνστον Τσῶρτσιλ</u>

1. **Δ**εύτερος Παγκόσμιος πόλεμος, Ἐκδοτικός ὀργανισμός ''Ἑλληνική Μορφωτική Ἑστια'', Σελίς 315,316 τόμος 6ος.

«.. ..Ἡ κομμουνιστική τακτική ἀνεπτύσσετο σέ ὅλη της τήν ἔκτασι. Τήν 1η Δεκεμβρίου οἱ ἕξι ὑπουργοί πού ἀνῆκον στό ΕΑΜ παρητήθησαν καί ἐκηρύχθη γενική ἀπεργία στήν Ἀθῆνα γιά τήν ἑπόμενη. Τό ὑπόλοιπο ὑπουργικό συμβούλιο ἐδημοσίευσε ἕνα διάταγμα πού διέλυε τά στρατεύματα τῶν ἀνταρτῶν καί τό κομμουνιστικό κόμμα ἐγκατέλειψε τήν πρωτεύουσα. Ὁ Στρατηγός Σκομπυ ἀπηύθυνε μήνυμα πρός τόν Ἑλληνικό λαό καί ἐδήλωνε ὅτι ὑπεστήριζε σταθερά τήν συνταγματική κυβέρνησι πού θά ὑπάρχη ''μέχρις ὅτου τό ἑλληνικό κράτος μπορέση νά σταθεροποιηθῆ μέ ἔνοπλες δυνάμεις καί καταστῆ δυνατόν νά γίνουν ἐλεύθερες ἐκλογες''.

Τήν Κυριακή 3 Δεκεμβρίου οἱ ὀπαδοί τῶν κομμουνιστῶν κατέβησαν σέ διαδήλωση, ἡ ὁποία εἶχε ἀπαγορευθῆ, κτυπήθηκαν μέ τήν ἀστυνομια και ἔτσι ἄρχισε ὁ ἐμφύλιος. Τήν ἑπόμενη ὁ στρατηγός Σκόμπυ διέταξε τόν ΕΛΑΣ νά ἐκκενώση τήν Ἀθῆνα καί τόν Πειραιᾶ ἀλλά ἀντί γί αὐτό τά κομμουνιστικά στρατεύματα καί οἱ ἔνοπλοι πολῖται προσπάθησαν νά καταλάβουν τήν πρωτεύουσα διά τῆς βίας. Τότε ἀνέλαβα ἀμεσώτερο ἔλεγχο τῆς ὑποθέσεως. Ἐμάθαινα ὅτι οἱ κομμουνισται εἶχαν καταλάβει σχεδόν ὅλα τά ἀστυνομικά τμήματα τῆς Ἀθήνας καί ἐφόνευαν τούς περισσότερους ὑπερασπιστάς των πού δέν εἶχαν ἑνωθῆ μαζί τους καί ὅτι εἶχαν φθάσει τουλάχιστον 800 μέτρα ἀπό τήν ἕδρα τῆς Κυβερνήσεως. Διέταξα τόν στρατηγό Σκόμπυ καί τούς 5.000 Βρεταννους στρατιῶτας του, πού ὁ ἑλληνικός λαός εἶχε ὑποδεχθῆ 10 ἡμέρες ἐνωρίτερον με ενθουσιασμο σάν ἀπελευθερωτάς, νά ἐπέμβουν καί νά ἀνοίξουν πῦρ ...Στή βία τοῦ ὄχλου μέ

τήν ὁποίαν οἱ κομμουνιστές προσπαθοῦσαν νά καταλάβουν τήν πόλι γιά νά ἐμφανισθοῦν στόν κόσμο ὡς κυβέρνησις πού ἀπαιτοῦσε ὁ λαός, δέν μπορούσαμε νά ἀπαντήσωμε παρά μέ τήν χρῆσιν τῶν ὅπλων..»

2. Parliamentary debates House of commons 406, 1944-1945

Συζήτησις στήν βουλή τῶν κοινοτήτων τήν 5ην καί 8ην Δεκεμβρίου 1944 σέ ἐρώτησι τοῦ ἐργατικοῦ βουλευτοῦ Σεϋμούρ Κόκς *«ἄν ὁ Τσῶρτσιλ ἔχει τό δικαίωμα νά διορίζη πρωθυπουργούς συμμάχων κρατῶν» καί ζητῶν ἀπό τήν κυβέρνησι νά θέση ἀμέσως τέρμα εἰς αὐτήν τήν φατριαστικήν αἱματοχυσίαν»* ὁ Τσῶρτσιλ ἀπήντησε μέ ἕνα μνημειώδη λόγο, ἀναφερόμενος διεξοδικῶς στήν τραγική κατάστασι και τον κίνδυνο μπολσεβικοποιήσεως τῆς Ἑλλάδος, ἀπόσπασμα τοῦ ὁποίου ἐν συνέχειᾳ παραθέτω.

Μετά τό πέρας τή συζητήσεως ψῆφον ἐμπιστοσύνης στήν κυβέρνησι τοῦ Τσῶρτσιλ ἔδωσαν περίπου 300, μόνο δέ 30 τόν κατεψήφισαν.

«...Κατηγορούμεθα ὅτι χρησιμοποιοῦμε βρεταννικάς δυνάμεις διά τόν ἀφοπλισμόν τῶν ''φίλων τῆς δημοκρατίας'' εἰς τήν Ἑλλάδα καί εἰς ἀλλά μέρη τῆς Εὐρώπης καί διά νά ἐξαλείψωμεν τά λαϊκά κινήματα, τά ὁποία ἐπαξίως ἐβοήθησαν εἰς τήν ἧτταν τοῦ ἐχθροῦ. Ἰδού ἐν ἔμμεσον ζήτημα ἐπί τοῦ ὁποίου ἡ Βουλή θά πρέπει νά ἀποφασίση σήμερον τήν ἑσπέραν.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Α.Μ θά ἠτο ἀνάξια πάσης ἐμπιστοσύνης ἐάν ἐχρησιμοποιει βρεταννικάς δυνάμεις διά νά ἀφοπλίσουν τούς φίλους της Δημοκρατίας εἰς τήν Ἑλλάδα καί ἀλλαχοῦ τῆς Εὐρώπης. Προβάλλει ὅμως τό ἐρώτημα ..ποῖοι εἶναι οἱ φίλοι της Δημοκρατίας ὡς ἐπίσης πῶς θά ἑρμηνευθῆ ἡ λέξις ''δημοκρατία''. Ἡ γνωμή μου περί αὐτοῦ εἶναι ὅτι θεμέλιον τῆς Δημοκρατίας εἶναι ὁ ἁπλοῦς, ταπεινόφρων κοινός ἄνθρωπος μέ σύζυγον καί οἰκογένειαν, ὁ ὁποῖος πολμᾶ διά τήν πατρίδα του.. Μεταβαίνει εἰς τό ἐκλογικό τμῆμα καί θέτει τόν σταυρόν τῆς προτιμήσεως του εἰς τό ψηφοδέλτιον διά τόν ὑποψήφιον τόν ὁποῖον θέλει νά ἰδῆ ἐκλεγόμενον εἰς τό κοινοβούλιον. Ἀλλ' ἐπίσης εἶναι οὐσιῶδες διά τό θεμέλιον τοῦτο, ὅπως ὁ ἀνήρ οὗτος ἤ ἡ γυνή αὐτή πράττη τοῦτο χωρίς φόβον ἀπειλῆς ἤ βίας. Συμπληρώνει τό ψηφοδέλτιον του ἐν αὐστηρᾷ μυστικότητι καί εἶτα οἱ ἐκλεγέντες ἀντιπρόσωποι συνέρχονται καί ὁμοῦ ἀποφασίζουν τί κυβέρνησι ἤ ἀκόμη καί εἰς ἐποχάς ἐντάσεως τί μορφήν κυβερνήσεως ἐπιθυμοῦν νά ἔχουν εἰς τήν χώραν των. Ἐάν τοῦτο εἶναι δημοκρατίαν τήν χαιρετίζω. Τήν ἀσπάζομαι. Θά εἰργαζόμην δι' αὐτήν... Ἀλλά αἰσθάνομαι

τελείως διαφορετικά διά μίαν ἀπατηλήν δημοκρατίαν, μίαν δημοκρατίαν ἡ ὁποία ἀποκαλεῖται τοιαύτη διότι εἶναι τῆς Ἀριστερᾶς. Πολλῶν εἰδῶν γνῶμαι συνθέτουν μία δημοκρατίαν, ὄχι μόνον ἡ Ἀριστερά ἤ οἱ κομμουνισταί. Ἐν κόμμα τό ὁποῖον τείνει ὁλοέν περισσότερον πρός τήν ἀκροτατάτην μορφήν ἐπαναστάσεως, δέν εἶναι δημοκρατικόν, οὔτε βεβαίως δημοκρατικόν ἐάν αὐξάνη ἡ βία τήν ὁποίαν ἐξασκεῖ ὅπου ἐλατττοῦται ὁ ἀριθμός τῶν ὀπαδῶν του.

Ὀφειλομεν νά τρέφωμεν κάποιο σεβασμόν πρός τήν Δημοκρατία καί νά μή χρησιμοποιουμεν τήν λέξιν ὑπεράγαν ἀβασανίστως. Τό τελευταῖον πράγμα τό ὁποῖον ὁμοιάζει πρός τήν Δημοκρατίαν εἶναι ὁ νόμος τοῦ ὄχλου μέ συμμορίας ''γκάγκστερς'' ὡπλισμένας μέ φονικά ὅπλα, διά τῆς βίας εἰσελαύνουσας εἰς μεγαλοπόλεις, καταλαμβανούσας ἀστυνομικά τμήματα καί βασικάς κυβερνητικάς θέσεις καί προσπαθοῦσας νά εἰσαγάγουν ἐν ὁλοκληρωτικό καθεστώς μέ σιδηρᾶ πυγμήν.

...Εἶπα λοιπόν ὅτι τό τελευταῖο πράγμα τό ὁποῖον ὁμοιάζει πρός τήν δημοκρατίαν εἶναι ὁ νόμος τοῦ ὄχλου καί ἡ ἀπόπειρα εἰσαγωγῆς ἐνός ὁλοκληρωτικοῦ καθεστῶτος τό ὁποῖον διακηρύσσει ὅτι θά τυφεκίζει πάντα ὅστις θά ἦτο πολιτικῶς ἐνοχλητικός, ὡς μέρος ἐκκαθαρίσεως ἐκείνων πού λέγεται, ὅτι συνειργάσθησαν μετά τῶν Γερμανῶν κατακτητῶν κατά τήν διάρκειαν τῆς κατοχῆς. Ἄς μήν ρίπτομεν τόσο χαμηλά τήν Δημοκρατίαν μέ τήν βίαιαν ἁρπαγήν τῆς ἐξουσίας καί τόν τυφεκισμόν ἐκείνων πού δέν συμφωνοῦν μαζί της. Αὕτη εἶναι ἡ ἀντίθεσις τῆς Δημοκρατίας.

Ἡ Δημοκρατία δέν βασίζεται ἐπί τῆς βίας ἤ τῆς τρομοκρατίας ἀλλ' ἐπί τῆς λογικῆς, της δικαιοσύνης, τῆς ἐλευθερίας, τοῦ σεβασμοῦ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἄλλων. Ἡ Δημοκρατία δέν εἶναι μία πόρνη (Harlot) τήν ὁποίαν περιμαζεύει ἀπό τόν δρόμον ἕνας ἔνοπλος μέ αὐτόματον... Ἔχω ἐμπιστοσύνη εἰς τόν λαόν, εἰς τάς λαϊκάς μάζας σχεδόν ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου καί ὄχι στάς συμμορίας ληστῶν οἱ ὁποῖοι νομίζουν ὅτι δύναται διά τῆς βίας νά ἀνατρέψουν τήν καθεστηκυῖαν τάξιν καί εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις ἀρχαῖα κοινοβούλια κυβερνήσεις καί κράτη..

Κατά τόν πόλεμον τοῦτον ἠναγκάσθημεν νά ὁπλίσωμεν οἱονδήποτε ἠδυνατο νά φονεύση Γερμανούς. Τό πληρώνομεν τώρα μέ τήν συζήτησιν αὐτήν. Τό πληρώνομεν ἐπίσης μέ τάς δαπάνας πού ὑφιστάμεθα καί μέ τό αἷμα μας, ἀλλ' ὄχι μέ τήν τιμήν μας καί τήν ἧτταν μας. Ὅταν μία χώρα ἐλευθερώνεται δέν ἕπεται ὅτι λαμβάνοντες τά ὅπλα ἠμποροῦν νά τά χρησιμοποιήσουν διά νά ἐπιτύχουν τούς ἴδιους αὐτῶν σκοπούς διά τῆς βίας καί τοῦ φόνου. Ἐν πραξικόπημα σχεδιασμένο μέ προσοχήν ὑπό δολοφο-

νικῶν συμμοριῶν, χωρίς νά ἔχουν ὑπέρ αὐτῶν καμίαν ψῆφον, εἶναι γελοιοποίησις καί ἐμπαιγμός τῆς δημοκρατίας..

Πρέπει νά ἀναλάβωμε ἔργα δυσσάρεστα, νά μᾶς χλευάσουν, νά μᾶς κατακρίνουν, νά ἀντισταθοῦμε πρός ὅλες τίς πλευρές, γιά νά τά ἐκπληρώσωμε. Ἀλλά τουλάχιστον ξέρουμε πού πᾶμε, ξέρομε τί ὑπάρχει στό τέλος τοῦ δρόμου, ποιός εἶναι ὁ σκοπός μας.

Γνωριζομεν ὅτι σκοπός μας εἶναι ὅπως αἱ χῶραι αἱ ἐλευθερούμεναι ἀπό τόν Γερμανικόν ζυγόν δυνηθοῦν νά ἔχουν ὑπό συνθήκας γαλήνης ἐλευθερίας γενικάς ἐκλογάς διά νά ἀποφασίσουν ἄν ἡ κυβέρνησις τῶν θά εἶναι τῆς ἀριστερᾶς ἤ τῆς δεξιᾶς. Αὐτός εἶναι ὁ σκοπός μας καί ἐπειδή δέν ἐπιτρέπομεν εἰς συμμορίας βαρέως ὡπλισμένων ἀνταρτῶν νά κατέλθουν ἀπό τά βουνά καί νά ἐγκατασταθοῦν εἰς μεγάλας πρωτευούσας, μᾶς ἀποκαλοῦν προδότας τῆς Δημοκρατίας. Ἀποκρούω τήν κατηγορίαν αὐτήν... Ἄν παρήρχετο ἀρκετό χρονικό διάστημα μετά τήν ἀποχώρησιν τῶν γερμανικῶν ἄρχων ἐξ Ἀθηνῶν πρίν ἤ ἐγκατασταθῆ ἡ ὠργανωμένη Κυβέρνησι, θά ἦτο πιθανώτατον ὅτι τό ΕΑΜ καί οἱ ἀκραῖοι κομμουνισταί θά ἐπεχείρουν νά καταλάβουν τήν πόλιν καί νά καταστείλουν πᾶσαν ἄλλην μορφήν ἐκφράσεως τῆς ἑλληνικῆς κοινῆς γνώμης ἐκτός τῆς ἰδικῆς τῶν.

Ὁ ΕΛΑΣ εἶναι ἕνα ἀνάμικτο σῶμα καί θά ἦτο ἄδικο νά στιγματίσω ὅλους αὐτούς ὡς ἀπολύτως συμφεροντολόγους εἰς τούς σκοπούς καί τάς ἐνεργείας τῶν. Οὐχ ἧττον, κατά τά ἔτη τῆς κατοχῆς τῆς Ἑλλάδος, πρέπει νά εἰπῶ ὅτι ὁ ΕΛΑΣ ἀφιέρωσε πολύ μεγαλυτεραν προσοχήν εἰς τό νά πλήξη καί νά ἐξοντώση τούς ἀντιπροσώπους τοῦ ΕΔΕΣ. Κατά τά δυό τελευταῖα ἔτη, ὁ ΕΛΑΣ προσηλώθη κυρίως εἰς προπαρασκευάς διά τήν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας.

Ὁ ΕΛΑΣ δέν δίστασεν ἐνίοτε νά βοηθήση τούς Γερμανούς ὅπως συλλάβουν καί φονεύσουν τούς ὀπαδούς τοῦ ΕΔΕΣ. Ο ΕΛΑΣ κατέστρωσε καλῶς ὠργανωμενον σχέδιον πορείας του κατά τῶν Ἀθηνῶν, καταλήψεως αὐτῶν διά τῆς ἔνοπλου βίας καί ἐφαρμογῆς τρομοκρατίας μέ τήν διακαιολογίαν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν συνεργασθέντων μετά τοῦ ἐχθροῦ. Εἰς ποιόν βαθμόν ἦσαν τά ἀνωτέρω γνώστα ἐκ τῶν πρότερων εἰς τούς Γερμανούς δέν δύναμαι νά εἰπῶ ἀλλά πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν παρέμειναν καί δροῦν εἰς τᾶς τάξεις τοῦ ΕΛΑΣ.

Ἐφθάσαμεν εἰς τήν Ἑλλαδαν μέ τήν συγκατάθεσιν τῶν Ἀμερικανῶν καί τῶν Ρώσων κατόπιν προσκλήσεως μίας κυβερνήσεως ὅλων τῶν κομμάτων, φέροντες μέθ' ἡμῶν καλά δῶρα, ὡς τήν Ἐλευθερίαν, τήν τάξιν τρόφιμα καί τήν βεβαίωσιν τοῦ ἀπόλυτου διακαιώματος τοῦ λαοῦ ὅπως

ἀποφασίζη διά τό μέλλον του, εὐθύς ὡς ἀνεκτῶντο οἱ συνθῆκαι ὁμαλότητος καί ἡσυχίας. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α.Μ, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τά θυσίας εἰς τάς ὁποίας προέβην κατά τήν διάρκειαν τῆς γερμανικῆς εἰς τήν Ἑλλάδα εἰσβολῆς, ὡς καί τήν μακράν καί στοργικήν φιλίαν μεταξύ τοῦ βρετανικοῦ καί τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔχουσα ἐπίσης ὑπ' ὄψιν της τάς ἀποφάσεις τῶν κυριωτέρων συμμάχων της ἀπεφάσισε νά μεριμνήση ὅπως δοθῆ εἰς τόν δυστυχῆ τοῦτον λαόν μία δίκαια εὐκαιρία νά ἀπαλλαγῆ ἀπό τήν δυστυχίαν καί νά ἀρχίση μία νέαν ζωήν. Αὕτη ἦτο ἡ μόνη μας ἐπιθυμία καί φιλοδοξία... διά τήν εἴσοδό μας εἰς τήν Ἑλλάδα καί διά τήν δράσιν μας εἰς τήν ὁποίαν μας ἐξηνάγκασαν. Νά προβῶμεν ἐκεῖ προσωπικῶς δέ ἐγώ, δέν ντρέπομαι διά τήν ὡς ἄνω ἐπιθυμίαν καί φιλοδοξίαν. Αἱ ἐπιμελῶς ἑτοιμασθεῖσαι δυνάμεις τοῦ ΕΛΑΣ ἤρχισαν νά εἰσδύουν εἰς τά Ἀθήνας καί τόν Πειραιᾶ. Ἄλλα σώματα ἤρχισαν νά κατέρχωνται ἀπό τούς βορείους λόφους εἰς τήν πόλιν. Οἱ Ἑαμικοί ὑπουργοί παρητήθησαν κατά τήν κρίσιμον στιγμήν. Εἷς ἐκ τῶν κύριων τούτων, νομίζω καθυστέρησεν ὀλίγον. Μόλις ὅμως ἔλαβεν τηλεφώνημα ὅτι θά ἐφονεύετο, ἐάν δέν παραιτεῖτο, ἔσπευσε νά ἀκολουθήση τό παράδειγμα τῶν ἄλλων. Ἡ πρόθεσις τῶν ''φίλων τῆς δημοκρατίας'' οἱ ὁποῖοι ἐν συνεχείᾳ εἰσῆλθον εἰς τήν πόλιν, ἠτο νά ἀνατρέψουν διά τῆς ὠμῆς βίας τήν συνταγματικήν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος καί νά ἐγκαταστήσουν ἑαυτούς, ἄνευ οὐδενός εἴδους ἐκλογῶν, ὡς τήν κυρίαρχον δήλωσιν τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ. Διέταξα τόν στρατηγόν Σκομπυ, ὅπως ἀναλάβη πλήρη ἔλεγχον τῶν Ἀθηνῶν καί τῶν περί περιοχῶν καί χρησιμοποιήση τᾶς ἀναγκαίας δυνάμεις διά νά ἐκδιώξη τᾶς συμμορίας τοῦ ΕΛΑΣ, αἵ ὁποῖαι ἐλυμαίνοντο τήν πρωτεύουσαν.

Ζητῶ ἀπό τήν Βουλή ὡς ἔνδειξι ἐμπιστοσύνης, στό πνεῦμα πού μας βοήθησε νά βαδίσωμε ἀπό κίνδυνο σέ κίνδυνο ἕως ὅτου φανῆ ἡ νίκη νά ἀπορίψη τέτοιες κατηγορίες μέ τήν περιφρόνησι πού τις ἀξίζει. Ἀλλά ἐάν δέν ἀνατραπῶ θά ἐξακολουθήσω τήν πολιτική μας - θά ξεκαθαρίσωμεν τήν Ἀθῆνα καί τήν περιοχή της ἀπό ὅλους ὅσους ἐξεγέρθησαν ἐναντίον τῆς συνταγματικῆς κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος, τούς ἀνυπότακτους πού ἐναντιώθησαν στίς διαταγές τοῦ Ἀνώτατου Διοικητοῦ στήν Μεσόγειο, στόν ὁποῖον ὅλοι οἱ ἀντάρτες ἦσαν ὑποχρεωμένοι νά ὑπακούουν.»

Τριάντα μόνον βουλευταί ἐδήλωσαν τήν ἀντίθεσι τους ὅταν χωριστήκαμε. Σχεδόν τριακόσιοι ἔδωσαν ψῆφο ἐμπιστοσυνης[111]

---

111 *(Parliamentary debates House of commons 406, 1944-1945*

Συζήτησις στήν βουλή τῶν κοινοτήτων 5ην καί 8ην Δεκεμβρίου 1944 σέ ἐρώτησι τοῦ ἐργατικοῦ βουλευτοῦ Σεϋμούρ Κόκς «ἄν ὁ Τσῶρτσιλ ἔχει τό δικαίωμα νά

Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Βρεταννοῦ Ἐργατικοῦ Ἡγέτου Γουόλτερ Σιτρίν [112].

TRADES UNION CONGRESS

REPORT OF DELEGATION APPOINTED TO VISIT GREECE IN ORDER TO INVESTIGATE MATTERS RELATIVE TO THE POSITION OF THE GREEK TRADE UNION MOVEMENT.

i. The Delegation appointed comprised :

Mr. G. H. Bagnall. Mr. G. Chester.

Mr. J. Benstcad. Sir Walter Citrine.

Mr. Ernest Bell (Sec. International Dept.) as Secretary to Delegation.

Arrangements were made for the Delegation to leave London on Friday, January 19, 1945, but owing to weather conditions we did not actually commence our journey until 5.50 a.m. on Monday, January 23. We arrived at Athens, some 1,950 miles away, at 1.15 p.m. the same day after a direct flight of 7 3/4 hours. We returned to England on Saturday, February 3.

During our visit we saw a great many people, including the British Ambassador, General Scobie, the Regent, the Prime Minister, the Minister of Justice, the Minister of Labour, the Foreign Minister, the British and American Pirce; Coirospn.drnt and other persons, we considered could contribute towards the discharge of the mission upon which we were sent. We arrived in Greece to undertake what we thought would be a comparatively straight-forward task. We found, however, it was impossible to segregate the Trade Union position from the atmosphere of tension, suspicion, recrimination and the fear of reprisals which was prevalent.

We saw workers and officials of the Trade Unions, and also representatives of the Association of Greek Industries and the Chamber of Commerce. We discussed the situation with officials and ex-officials of the Government who specialised in Labour questions. We saw British officers and private soldiers. We tried to collect, the views of the British troops on the spot, both of individuals and of groups. We interviewed returned prisoners and hostages and endeavoured to extract their stories. We were supplied with many memoranda and documents, much of which it was impossible

---

διορίζη πρωθυπουργούς συμμάχων κρατῶν» ζητῶν ἀπό τήν κυβέρνησι «νά θέση ἀμέσως τέρμα εἰς αὐτήν τήν φατριαστικήν αἱματοχυσίαν» Ἰδέ καί '' Πολιτική καί Διπλωματική Ἱστορία τῆς Ἑλλαδος'' δεύτερος τόμος σελίς 196,197,198,199.

[112] *Ἡ Ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος καί τά μετά ταύτην Γεγονότα Ἔκδοσις διευθύνσεως στρατοῦ, 1973 σελίς 352,353,354,355 τόμος Α.*

in the time to do other than secure a verbal translation. So far as we were able in the time available, we tried to fill a complete and balanced picture of the situation as seen through the eyes of many people who should understand it.

We did not see representatives of political parties, of which in Greece there are many. We did not wish to be drawn into the vortex of Greek politics. We did not regard it as any part of our mission to endeavour to investigate whatever political difficulties may have arisen in Greece. Nevertheless, we have been deluged with letters, documents, and with personal requests for interviews from political groups, in addition to other sections of Greek public life.

Συνέδριον συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων

"Ἔκθεσις τῆς Ἀποστολῆς, τῆς ὁρισθείσης νά ἐπισκευθῆ τήν Ἑλλάδα, προς τόν σκοπόν νά διερευνήση τά θέματα τά σχετιζόμενα πρός τήν θέσιν τοῦ ἑλληνικοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος.

1. Ἡ Ἀποστολή ἀπετελέσθη ἀπό τους M. G.H. BAGNALL, κ. G. CHESLER, H. J. BENSTEAD, Σερ WALTER CITRIN, κ. ERNEST BELL (Γράμ. τοῦ Διεθνοῦς Τμήματος) ὡς Γραμματέως της Ἀποστολῆς.

2. Αἱ σχετικαί προετοιμασίαι προέβλεπον την ἀναχώρησιν τῆς Ἀποστολῆς ἐκ Λονδίνου, τήν Παρασκευήν, 19 Ἰανουαρίου τοῦ 1945, ἀλλά λόγῳ καιρικῶν συνθηκῶν, δέν ἠδυνήθημεν πρακτικῶς νά ἀρχίσωμεν τό ταξίδι παρά μόνον τήν Δευτέραν 22 Ἰανουαρίου καί ὥραν 5.30' πρωινήν. Ἐφθάσαμεν, 1950 μίλια περίπου μακράν, εἰς τάς Ἀθήνας τήν 1.15'μ.μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας κατόπιν ἀπευθείας πτήσεως 7 3/4 ὡρῶν. Ἐπεστρέψαμεν εἰς Ἀγγλίαν τό Σάββατο 3 Φεβρουαρίου.

3. Διαρκούσης τῆς ἐπισκέψεως μας εἴδομεν πάρα πολλούς ἀνθρώπους, μεταξύ τών ὁποίων τόν Βρεττανόν Πρέσβυν, τον Στρατηγόν Σκόμπυ, τόν Ἀντιβασιλέα, τον Πρωθυπουργόν, τόν Ὑπουργόν Δικαιοσύνης τόν Ὑπουργόν Ἐργασιας, τόν Ὑπουργόν Ἐξωτερικῶν, τούς Βρεττανούς καί Ἀμερικανούς ἀνταποκριτάς τύπου καθώς καί ἄλλα πρόσωπα τά ὁποία ἐθεωρήσαμεν ὅτι ἠδύναντο νά συμβάλουν εἰς τήν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου, διά τό ὁποῖον εἴχομεν ἀποσταλῆ. Ἐφθάσαμεν εἰς τήν Ἑλλάδα μέ τήν σκέψιν ὅτι εἴχομεν ἀναλάβει νά φέρωμεν εἰς πέρας μίαν σχετικῶς εὔκολον ἀποστολήν. Διεπιστώσαμεν ὅμως ὅτι, ἦτο ἀδύνατον νά ξεχωρίση κανείς τήν θέσιν τών Ἐργατικῶν Συνδικάτων ἀπό τήν ἀτμόσφαιραν τῆς ἐντάσεως, τῆς ὑποψίας, τών ἀντεκκλήσεων καί τού φόβου τῶν ἀντιποίνων ὁ ὁποῖος ἐκυριαρχοῦσε.

4. Εἴδομεν ἐργάτας καί στελέχη τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων, καθώς ἐπίσης καί ἐκπροσώπους τοϋ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων καί τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Συνεζητήσαμεν τήν κατάστασιν μετά ἐπισήμων καί πρώην ἐπισήμων, εἰδικῶν εἰς τά ἐργατικά ζητήματα.

Εἴδομεν Βρεττανούς Ἀξιωματικούς καί ἄοπλους στρατιῶτας. Προσεπαθήσαμεν νά συγκεντρώσωμεν τάς ἐπί τοῦ θέματος ἀπόψεις τοῦ βρεττανικοϋ στρατοῦ τόσον ἀτομικῶς ὅσο καί ὁμαδικῶς. Ἐλάβομεν συνεντεύξεις ἀπό ἐπιστρέψαντας κρατουμένους καί ὁμήρους καί προσεπαθήσαμεν νά ἀποσπάσωμεν τήν προσωπικήν τους ἱστορία. Μᾶς ἐδόθησαν πλῆθος ὑπομνημάτων καί στοιχείων, πολλά ἐκ τῶν ὁποίων μόνον μέ μίαν κατά λέξιν μετάφρασιν κατορθώσαμεν τότε νά ἐξασφαλίσωμεν. Ὅσον μας ἦτο δυνατόν, ἐν ὄψει τοῦ χρόνου τόν ὁποῖον διεθέτομεν, προσεπαθήσαμεν νά ἀποκτήσωμεν μίαν πλήρη καί ἰσόρροπον εἰκόνα τῆς καταστάσεως ὅπως αὐτή ἐφαίνετο εἰς τά μάτια πολλῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἠμποροῦσαν νά τήν ἀντιληφθοῦν.

5. Δέν εἴδομεν ἀντιπροσώπους τῶν πολλῶν, πολιτικῶν κομμάτων τά ὁποία ὑπάρχουν εἰς τήν Ἑλλάδα. Δέν ἠθελήσαμεν νά παρασυρθοῦμε εἰς τήν δίνην τῶν ἑλληνικῶν πολιτικῶν πραγμάτων. Δέν ἐθεωρήσαμεν ὡς μέρος τῆς ἀποστολῆς μας νά προσπαθήσωμεν νά διερευνήσωμεν τάς οἱασδήποτε πολιτικάς δυσχερείας, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀναφυῆ εἰς τήν Ἑλλάδα. Παρά ταῦτα, κατεκλίσθημεν ἀπό ἐπιστολάς, στοιχεῖα καί προσωπικάς ἐκκλήσεις, διά συνεντεύξεις, ἀπό πολιτικάς ὁμάδας, ἐκτός ἐκείνων αἱ ὁποῖαι προήρχοντο ἐξ ἄλλων τομέων της ἑλληνικῆς δημοσίας ζωῆς.

6. Διεπιστώσαμεν μεγάλα καί καθολικῆς κλίμακος παράπονα μεταξύ τῶν βρεττανικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, διότι ἐθεώρουν ἀκατάλληλον καί ἀνάρμοστον τόν τρόπον μέ τόν ὁποῖον τά πρόσφατα γεγονότα εἰς την Ἑλλάδα εἶχον ἐμφανισθεῖ, εἰς τό βρεττανικόν κοινόν, ἀπό τάς ἐφημερίδας καί ἀπό μερικά μέλη τοῦ βρεττανικοῦ κοινοβουλίου.

7. Διεπιστώσαμεν διάχυτον τήν ἀνησυχίαν, εἰς ὅλα τά στρώματα τοϋ πληθυσμοῦ, διά τό ἐνδέχομενον νά ἐγκαταλείψη ἡ βρεττανική κυβέρνησις τό χρέος της, πραγματοποιοῦσα προώρως ἀπομάκρυνσιν τῶν βρεττανικών στρατευμάτων καί ἀφήνουσα τους Ἕλληνας νά ταχτοποιήσουν μόνοι τους τά ἄμεσα προβλήματά τους. Κατά την κρίσιν μας, αἱ, πολιτικαί καί οἰκονομικαί συνθῆκαι αἱ ὁποῖαι ὡδήγησαν εἰς μεγάλην ἀναστάτωσιν τῆς ζωής τῆς Ἑλλάδος θά πρέπει, να καταστοῦν πολύ περισσότερον ὁμαλοί καί ἤρεμοι παρ' ὅσον εἶναι, τώρα, πρίν ἤ μία τοιαύτη πορεῖα μετά ὀρθότητος καί ἀσφαλείας ἤθελεν ἀκολουθηθῆ…

30. Εἶναι βέβαιον ὅτι τό ΕΑΜ προῆλθεν ἀπό συνεργασίαν διαφόρων κομμάτων καί προσωπικοτήτων. Δέν ἦτο ἀποκλειστικῶς κομμουνιστικόν.Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οἱ κομμουνισταί εἶχον μεγάλην ἐπιρροήν εἰς τήν ἐξουσίαν ἐξ ἀρχῆς ἐκ τῆς ὀργανώσεως καί ὅτι αὕτη ἔγινε ἀπόλυτος ὅταν ἄρχισε ἡ ἔνοπλος στάσις εἰς τάς 3 Δεκεμβρίου 1944.

31. Εἴμεθα ἐπηρεασμένοι ἀπό τήν συχνότητα τῶν κομμουνιστικῶν συνθημάτων διά τῶν ὁποίων τά κτίρια, τοῖχοι καί ἀγάλματα εἰς τάς Ἀθήνας εἶχον παραμορφωθῆ. Συνθήματα ἄλλων κομμάτων δέν ἀναγραφονται οὐδαμοῦ ἐκτός ὡρισμένων τοῦ ΕΑΜ. Ἐπεκράτουν παντοῦ συνθήματα τοῦ ΚΚΕ, παντοῦ ἐκυριάρχει τό σφυροδρέπανον. Εἰς τό στάδιον, περίφημον κτίριον μέ μαρμάρινους ἐξώστασ εἶχε γραφῆ μέ ἐρυθρόν χρῶμα ΚΚΕ....

32. Ο ΕΛΑΣ, ἡ στρατιωτική ὀργάνωσις τοῦ ΕΑΜ φαίνεται ὅτι ἦτο περισσότερον ὑπό τήν κυριαρχίαν τῶν κομμουνιστῶν, ἀπό ὅτι ἦτο ἀπό τό ΕΑΜ ..Τά ὅπλα τά ὁποία ἐρρίφθησαν ἀπό τούς Βρεταννούς εἶχον διαφυλαχθῆ δι' ἄλλον σκοπόν ...

33. Αἱ πληροφορίαι αὐταί ἐβεβαιώθησαν ἀπό τούς Ἄγγλους στρατιῶτας καί τά μέλη της κυβερνήσεως, οἱ ὁποῖοι μας ἀνέφερον, ὅτι ὁ ΕΛΑΣ ἀντί νά πολεμήση τούς Γερμανούς, ἐπολέμησε Ἕλληνας Ἐθνικιστάς ἀντάρτας, κάθ ἥν ὥραν ἐμάχοντο κατά τῶν Γερμανῶν. Ἠκούσαμεν πολλάς φρικτάς καί ἀνήκουστους ἱστορίας διά τόν ΕΛΑΣ ἀπό τά σρατεύματα τοῦ 2ου Ἀνεξάρτητου Βρεταννικοῦ Τάγματος Ἀλεξιπτωτιστῶν, τό ὁποῖον εἶχεν ἔλθει στήν Ἑλλάδα εἰς τάς 14 Ὀκτωβρίου 1944 ἀπό τήν Ἰταλία.

34. Ἐπωφεληθήκαμε πάσης εὐκαιρίας νά ἀναμιχθῶμεν μέ Βρεταννούς στρατιῶτας νά ἐρωτήσωμεν καί νά πληροφορηθῶμεν διά τά αἴτια τῆς ἀπογοητεύσεως. Ὡρισθη μιά συνάντησις εἰς τά Ἀθήνας εἰς τίνα κινηματογράφο, ὅπου ὁμάς περίπου 500 ἀπό τούς Ἀλεξιπτωτιστάς οἱ ὁποῖοι εἶχον λάβει μέρος εἰς μάχας ἦσαν παρόντες...Εἶναι ἀληθές, ὅτι τά Βρεταννικά στρατεύματα εὑρίσκοντο ἐν ἀγανακτήσει, διότι ὑπό ἐνίων δημοσογράφων εἰς τό Βρεταννικό κοινό δέν παρουσιάσθη ἡ κατάστασις εἰς τήν Ἑλλάδα ὡς εἶχεν εἰς τήν πραγματικότητα. Διότι οἱ δημοσιογράφοι αὐτοί παρουσίασαν τά βρεταννικά στρατεύματα, ὅτι ἐπολέμουν ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι δῆθεν ἤθελον νά ἀποκαταστήσωσι τήν δημοκρατίαν εἰς τήν χώραν των. .. Ἀπό τά ἀπαντήσεις τάς ὁποῖας ἐλάβομεν δέν μᾶς ἔμεινε καμία ἀμφιβολία ὅτι εἶχον βαθεῖαν λύπην καί ἀγανάκτησιν ἐναντίον ὡρισμένης μερίδος τοῦ βρεταννικοῦ τύπου καί μελῶν τοῦ κοινοβουλίου, Ὅτι,

α) Ἦτο κωμικόν νά περιγράφωσι αὐτό τό ὁποῖο συνέβη εἰς τήν Ἑλλάδα, ὅτι: ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς τόν ἀγῶνα παρά τήν θέλησιν των τά

βρεταννικά στρατεύματα καί ὅτι ἐτέθησαν παρά τό πλευρό τῆς ἀντιδράσεως ἐνῶ αὐτά ἐπολέμησαν ὑπέρ τή Δημοκρατίας.

β) ***Ὅλοι οἱ ἄνδρες τοῦ ΕΛΑΣ ἦσαν ἐνδεδυμένοι πολιτικά καί δέν ἠδύναντο νά τούς ἀναγνωρίσωσι καί εἰς πᾶσαν ἀπελευθερουμένην περιοχήν τῶν Ἀθηνῶν, τούς προσέβαλον προδοτικά ἐκ τῶν νώτων,***

γ) Οἱ ἐλασίτες εἶναι οἱ πλέον βρωμεροί στρατιῶται ἀπό ἠθικῆς καί ὑλικῆς ἀπόψεως, τους ὁποίους τά στρατεύματά μας ἔχουν πότε συναντήσει

37. ***Ὡς πρός τήν ἐρώτησιν ποιόν ρόλον ἐπαιξεν ὁ ΕΛΑΣ καταδιώκοντας τούς ἀποχωροῦντας Γερμανούς, ἀπήντησαν ὅτι «ὅταν τά στρατεύματά μας κατεδίωκον τούς Γερμανούς πρός Βορρᾶν, συνήντησαν δυνάμεις τοῦ ΕΛΑΣ νά βαδίζωσι κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν. Κατά τήν γνώμην των τά στρατεύματα αὐτά ἐν πλήρη πολεμική ἐξαρτήσει ἐνδιαφέροντο νά ἐπιστρέψωσι ἐγκαίρως εἰς τά Ἀθήνας, διά νά καταλάβωσι τήν ἀρχήν, ἀλλ' οὐδέποτε ἐπολέμησαν τούς Γερμανούς.*** *Ἔχομεν τήν ἐντύπωσιν ὅτι κατά γενικήν γνώμην τῶν βρεταννικῶν στρατευμάτων, τά ὁποία ἐπολέμησαν τόν ΕΛΑΣ, θά ἐγίνετο γενική σφαγή εἰς τᾶς Ἀθήνας. Οἱ ἴδιοι ἄνδρες ἐξέφραζον τήν γνώμην των, ὅτι ἄν εἶχαν ἐνωρίτερον προσβάλει τόν ΕΛΑΣ, θά ἦσαν ὀλιγώτερα τά θύματα καί οἱ θάνατοι. Εἴμεθα ἀπολύτως τῆς γνώμης, ὅτι ὅταν ὅλα τά ἱστορικά αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνος γραφοῦν, ὁ κόσμος τῆς πατρίδος μας θά εἶναι ὑπερήφανος διά τό θάρρος τήν προθυμίαν τούς περιορισμοῦ καί τήν σταθερότητα τῆς συμπεριφορᾶς τῶν στρατευμάτων μας εἰς τήν Ἑλλάδα, ὑπό παρά πολύ δύσκολους συνθήκας ἐκτελεσθέντα.*

38. Ἀπό πολλάς πηγάς ἠκούσαμε τρομακτικάς ἱστορίας διά τά φρικαλεότητας τάς ὁποίας διέπραξε ἕνα τμῆμα τοῦ ΕΛΑΣ, ὑπό τά ὄμματα τῆς ΟΠΛΑ. Οἱαδήποτε καί ἄν εἶναι ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀξιωματικά πιστευτόν ἀπό τό σύνολο τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι ἡ ΟΠΛΑ εἶναι μία τρομοκρατική ὀργάνωσις ὑπό τῆς ὁποίας πολλοί πολῖται, χωρίς νά ἔχουν ἀναμιχθῆ εἰς τάς μάχας ἐδολοφονήθησαν. Ἀποδείξεις μας ἐδόθησαν ἀπό τάς χήρας, αἱ ὁποῖαι μᾶς κατέκλυζαν καθημερινῶς τῶν ὁποίων εἶχον φονεύσει τούς συζύγους των, χωρίς κάν νά ἀπολογηθῶσι. Ἀπό αὐτήν τήν ἀπόδειξιν, θά ἦτο λάθος νά βεβαιωθῶμεν ὅτι ὅλαι αἱ ἐκτελέσεις ἠκολουθησαν τό ξέσπασμα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. ***Διότι πολλές ἐκτελέσεις ἔλαβον χώραν συστηματικῶς πολύ ἐνωρίτερον****. Ἐπεσκέφθημεν ἐπίσης τό Περιστέρι, προάστειον τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου εἰς τό ἔδαφος τό ὁποῖον περιεβαλεν τό νεκροταφεῖον, εἴδομεν πτώματα ἐκθαμμένα ἀπό τά ὀρύγματα. Περίπου 350 ἦσαν ἐκτεθειμένα δἰ ἀναγνώρισιν καί ὑπῆρχον ἀκόμη πολλά*

ὀρύγματα τά ὁποία δέν εἶχον ἀνοιχθῆ.

39. Ἠρωτήσαμεν διάφορους συγγενεῖς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐκεῖ καί δέν ὑπῆρχε λόγος νά ἀμφιβάλωμε, ὅτι ὅλα ἦσαν θύματα ὀργανωμένης δολοφονίας. Εἶχαν ἐκτελεσθεῖ εἰς κλειστόν χῶρον καί δέν ὑπῆρχον δείγματα, ὅτι εἶχε προηγηθῆ μάχη. Διότι πολλά ἀπό αὐτά τά θύματα εἶχον τάς χεῖρας των δεμένας μέ ἠλεκτρικά καλώδια εἰς τήν πλάτην των ἄλλων ἦσαν διαρρηγμένα τά κρανία δί αἰχμηροῦ ὀργάνου κλπ

Ἐβεβαιώθημεν, ὅτι εἰς τήν περιοχήν αὐτήν οὔτε Ἑλληνικά οὔτε Βρεταννικά στρατεύματα οὔτε τμήματα τῆς Ἐθνοφυλακῆς, εὑρίσκοντο, ὅταν ἔγιναν αἱ ὁμαδικαι ἐκτελέσεις Αὐτά τά πτώματα ἀνεκαλύφθησαν ὀλίγας ἡμέρας πρό τῆς ἀφίξεώς μας καί κατά βεβαίωσιν τῶν Ἑλλήνων καί Βρεταννῶν ἰατρῶν, οἱ ὁποῖοι προέβησαν εἰς νεκροψίας, οἱ θάνατοι τῶν θυμάτων εἰχον προέλθει πρό μηνός.

Μέχρι τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1945 μόνον εἰς ἐλαχίστας περιοχάς τῶν Ἀθηνῶν τάς ὁποίας ἐπεσκέφθημεν εἶχον ἐκταφῆ 1050 πτώματα ἀνδρῶν καί γυναικῶν. Εἰς αὐτά δέν συμπεριλαμβάνονται περί τά 800 ἀλλά πτώματα, τά ὁποία εἶχον φονευθεῖ κατά τάς μάχας καί τῶν ὁποίων τά πτώματα, μετεφέρθησαν εἰς τό νεκροταφεῖον. Τά περισσότερα ἀπό τά πτώματα, τά ὁποία εἴδομεν ἦσαν γυμνά χωρίς ὑποδήματα...

42 Εἴχομεν δύο εὐκαιρίας κατά τήν διάρκειαν τῆς ἐπισκέψεώς μας νά συναντηθῶμεν μέ ὁμήρους, μόλις ἀπελευθερωθέντας ἀπό τόν ΕΛΑΣ. Με τήν πρώτην ὁμάδα συνηντήθημεν εἰς τά Ἀθήνας. Ἡ κατάστασις αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ἦτο ἀξιοθρήνητος. Κανείς ἀπό αὐτούς δέν εἶχεν ὑποδήματα καί ἦσαν πολύ ἐλαφρά ἐνδεδυμένοι ἤ ἔφερον παλαιά ράκη ἐνδυμάτων. Ὅλοι διηγοῦντο φρικτάς ἱστορίας κακομεταχειρίσεως τῆς ὁποίας ἔτυχον ἀπό τούς φρουρούς τοῦ ΕΛΑΣ...

43. Εἰς τήν Λειβαδιαν εἴδομεν μίαν ἄλλην ὁμάδα ὁμήρων, οἱ ὁποῖοι μόλις εἶχον ἔλθει ἀπό τά βουνά. Ἀπετελεῖτο ἀπό γέροντας, γυναῖκας καί κορίτσια. Ἡ κατάστασις τῶν ἦτο ἀνυπολόγιστα τραγική. Ὑπεχρεώθησαν νά βαδίσωσι ἀπό τάς Ἀθήνας εἰς τά βουνά 150 μίλια πεζοί, τελείως ἀνυπόδητοι ἐπί τῶν χιόνων καί ἐνδεδυμένοι ἐλαφρά. Ὅσοι δέν ἠδυνατο νά βαδίσωσι τούς κακομετεχειριζοντο σκληρά καί ἄλλους τούς ἐξετέλουν κάθ ὁδόν. Τήν νύκτα στό δρόμο ἀπό τήν ὁμάδα αὐτήν μαχαίρωσαν τρεῖς καί τούς ἐπέταξαν στό δρόμο. Ἀπό ὅλους εἶχαν ἀφαιρέσει τά ὑποδήματα καί τόν βαρύ ρουχισμόν μέ μία σαδιστικήν διάθεσιν οἱ ἐλασίτες. Ὅπως ὅλοι οἱ ὅμηροι, συνελήφθησαν καί ἀντελήφθημεν ἐπιτοπίως ἐρευνῶντες τήν ἀλήθειαν, ὅτι ὁ ΕΛΑΣ εἶχε διαπράξει σωρείαν ἐγκλημάτων. Ὅλοι σχεδόν οἱ Ἐλασίτες εἶναι ἐγκληματίες. Ἐπίσης προέβησαν εἰς τό ἄνοιγμα τῶν φυ-

λακῶν καί ὅλους τους ἐγκληματίας κατέταξαν εἰς τόν ΕΛΑΣ.

44. Εἴχομεν μίαν συνδιάλεξιν μέ ἕνα ἀριθμό Βρεταννῶν αἰχμαλώτων, οἱ ὁποῖοι ἀνῆκον εἰς τόν ἀεροπορικόν σχηματισμόν τηλεγραφητῶν καί ἦσαν εἰς χείρας τοῦ ΕΛΑΣ ἐπί 35 ἡμέρες ἐπιστρέψαντες κατόπιν ἀνταλλαγῆς. Εἶχον ὑποφέρει ἀμέτρητους κακουχίας, εἶχον βαδίσει 150-200 μίλια. Πολλάς φοράς ἐβάδισαν ἐπί 30 ὥρας χωρίς ἄρτον, ὁ ὁποῖος ἦτο ἡ μονή τροφή ἡ ὁποία τούς ἐδίδετο. Ἐκοιμῶντο εἰς τό ὕπαιθρον ἤ εἰς ἐρειπωμένα σχολειά καί σιταποθῆκας. Εἰς πάσαν ἀλλαγήν φρουρᾶς, οἱ φρουροί Ἐλασίτες τούς ἀφυπνίζον καί ἤρχιζον τήν ἀφαίρεσιν τῶν εἰδῶν των, ὑποδήματα, χλαίνας καί ὅτι ἄλλο εἶχε κάποιαν ἄξιαν. Οἱ ἄνδρες, ὅταν δέν ὑπελειπετο τίποτε νά τούς ἀφαιρέσωσι, ἐφοβοῦντο μήπως τούς φονεύσωσι, διότι ἤρχιζε σκληρά κακό μεταχείρισις. Ἠδιαφόρουν ἄν ἦσαν ἀσθενεῖς ἀπό τάς κακουχίας.

Μερικοί ἄνδρες ἐβάδιζαν ἐπί ὁλοκλήρους ἡμέρας ἐπί τῶν χιόνων μόνον ποδεῖα. Ὅλοι οἱ φρουροί ἦσαν 20 ἐτῶν καί κάτω καί τῦποι σκληροί...

45. Ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς χώρας θά ἀρχίση νά γίνεται. Τά πάντα εἶναι κατεστραμμένα. Δρόμοι δέν ὑπάρχουσι. Διάφορα ἄλλα ἔργα δημόσια ἔχουν καταστραφῆ. Οἱ σιδηρόδρομοι εἶναι ὡς ἐάν δέν ὑπῆρχον σιδηροδρομικά δίκτυα. Ἐργοστάσια κατεστραμμένα ἀπό γερμανικούς και συμμαχικούς βομβαρδισμούς καί ἀπό τόν ἐμφύλιον πόλεμον. Ἡ χώρα εἶναι τελείως ἀπογυμνωμένη πανταχοῦ ἀπό τούς Γερμανούς. Τό χρῆμα ἔχει χάσει ἐντελῶς τήν ἀξία του...

Δι'αὐτό ἀπευθυνόμεθα πρός τά κυβερνήσεις Μεγάλης Βρεταννίας καί Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς, ποιούμενοι θερμήν ἔκκλησιν ὅπως παντί τρόπω ἐνισχύσωσι τήν Ἑλλάδα ἀμέσως καί ἀποτελεσματικῶς μέ ἀκατέργαστα εἴδη, μηχανήματα, οἰκονομικά μέσα ἐξαρτήματα καί νά αὐξήσωσι τίς δυνατότητες μεταφορᾶς.

3.4. Περί Μακρονήσου

Στήν καθημερινή δημοσιογραφία, οἱ «ἱστορικοί καί ἐκπαιδευτικοί» τῶν ΜΕΜ δέν χάνουν τήν εὐκαιρία νά μᾶς «διδάξουν» τήν νέα ἱστορική ἀλήθεια. Αὐτή πού ἐξυπηρετεῖ καί ὡραιοποιεῖ τήν ἀριστερά. Ἔτσι ἀνά τακτά χρονικά διαστήματα ἀνασύρουν καί ἐπαναφέρουν στό προσκήνιο γεγονότα τῆς πρόσφατης ἱστορίας μας ἀλλά μέ τό παραμορφωτικό φακό τῆς κομμουνιστικῆς θεωρήσεως. Ἕνα τέτοιο θέμα εἶναι καί ἡ Μακρόνησος.

Ἡ προσέγγισις εἶναι πάντοτε τριαδική. Κάτ ἀρχήν συναισθηματική, γιά τά «θύματα», τά «βασανιστήρια», τήν τραγωδία τῶν «φυλακι-

σμένων». Ὅπου θύματα εἶναι πάντοτε οἱ «ἀθῶοι» ἀριστεροί. Ἐν συνέχειᾳ ἡ δογματική, ἡ μονομερής παρουσίασις τῆς μοναδικῆς ἐκδοχῆς. Ὅ,τι δηλαδή ὅλοι οἱ Ἕλληνες μηδενός ἑξαιρούμενου ἔχουν σχηματίσει μία καί μόνον γνώμη. Ἀκριβέστερα. Δέν ἐπιτρέπεται νά διατυπώνεται, νά ὑπάρχη, νά σκέπτεται κανείς κάποια ἄλλη ἄποψι. Παρά μόνον αὐτή τῆς κομμουνιστικῆς καί μή ἀριστερᾶς. Ὅτι ὅλοι δηλαδή καλά καί σώνει πρέπει μέ ἀποτροπιασμό καί βδεγλυμία νά ἀναφέρονται στήν Μακρονησο καί νά καταδικάζουν τήν λειτουργία της. Αὐτή κατά τά Μέσα Ἐνημερώσεως καί τούς ψοφοδεεῖς πολιτικούς μας πρέπει νά εἶναι, εἶναι, ἡ μιά καί μοναδική, ἡ κρατοῦσα ἄποψις. Τέλος, ὅτι εἶναι Ἐθνικό χρέος ὅλων, ὅποτε τά ΜΕΜ ἐν συνεργασίᾳ μέ «τούς φίλους της Δημοκρατίας», τούς ντροπαλούς αἰώνιους ἐραστές τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ, θεωροῦν ἀναγκαῖο νά ἑτοιμάζουν ἑορτές «ἀγάπης» καί γιά νά μᾶς διδάσκουν τήν νεώτερα ἱστορία τῆς Ἑλλάδος ὑπό τό ἐρυθρό φῶς μέ πορτατίφ τό σφυροδρέπανο, νά συμμετέχουμε μετά τῶν νηπίων μας, ὥστε οὐδείς νά χάση τήν παράστασι καί τήν διδαχή. Βέβαια περισσότερο ἐξ ὅλων κόπτονται οἱ πολιτικοί τῶν φιλελεύθερων κομμάτων καί συναγωνίζονται ἐν τή ἀφελεία των, νά βρεθοῦν σέ τέτοιες ἐκδηλώσεις, μήπως τυχόν τό ἀπαύγασμα τῆς Δημοκρατίας, δηλαδή τό ΚΚΕ καί τά φερέφωνά τους στά ΜΕΜ κάποτε ἐπαινέσουν τούς ἄνδρας καί τάς κυρίας διά τήν δημοκρατικότητα των.

Ὅμως τί ἦταν ἡ Μακρόνησος; Εἰλικρινῶς ἀμφιβάλλω ἄν οἱ σημερινοί νέοι γνωρίζουν τί, πλήν τῶν στρατευμένων στήν εὐρύτερη Κομμουνιστική νεολαία, πού βεβαίως δασκαλεμένοι καί δογματικοί ἀσπάζονται καί ἀπαγγέλλουν τά κομμουνιστικά εὐαγγέλια.

Ἀντιγράφουμε λοιπόν κατ' ἀρχήν τήν ἄποψι τοῦ Ἀλεξάνδρου Ζαούση, ἀπό τό βιβλίο τοῦ «Τραγική Ἀναμέτρηση. Ὁ Μῦθος καί ἡ Ἀλήθεια» τόμος Β, Ἐκδόσεις Ὠκεανίδα. σελίς 16,17

« ..Οὐσιαστικά τό στρατόπεδο τῆς Μακρονησου ἱδρύθηκε στίς ἀρχές τοῦ 1947, ὕστερα ἀπό εἰσήγηση τοῦ τότε ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιτελείου, στρατηγοῦ Βεντήρη. Ἀλλά ἡ ὕπαρξη τοῦ ἔγινε περισσότερο γνωστή τό 1948, πιθανῶς διότι τότε διογκώθηκε ὁ ἀριθμός τῶν κρατουμένων καί ἄρχισαν νά διαρρέουν οἱ πληροφορίες γιά κακοποιήσεις κρατουμένων. Ὑπάρχει μία ἐκδοχή, ὅτι ἡ ἵδρυση τοῦ σρατοπεδου ξεκίνησε ἀπό ἕνα περίεργο φαινόμενο. Ὅτι δηλαδή δημιουργήθησαν ἔντονα παράπονα ἀπό στρατευσίμους, διότι μέχρι τό καλοκαίρι τοῦ 1946 γινόταν ἕνα εἶδος ἐκλεκτικῆς στρατεύσεως. Ἐκαλοῦντο πρός κατάταξι κυρίως Ἐθνικόφρονες κληρωτοί καί ὄχι ἀριστεροί. Ὅποτε οἱ Ἐθνικόφρονες ἄρχισαν νά δια-

μαρτύρονται, διότι μέ τόν τρόπο αὐτό οἱ κομμουνιστές καί οἱ ἀριστεροί παρέμεναν στίς πόλεις καί τά χωριά ἀστράτευτοι. Καί τελικά οἱ μέν ἐθνικόφρονες ντύνονταν στό χακί καί ἄφηναν πίσω τούς οἰκογένειες καί δουλειά, ἐνῶ οἱ ἀριστεροί γλίτωναν τήν στράτευση καί ἀπολάμβαναν τά ἀγαθά τῆς ζωῆς τοῦ πολίτη, μέ τήν ἐξαίρεσι φυσικά τῶν ἀριστερῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν συλληφθεῖ ἤ ἐξορισθεῖ.. Κοντά στά παράπονα αὐτά τῶν ἐθνικοφρόνων ὑφίστατο καί ἡ ἀνησυχία ὅτι πολλοί ἀπό τούς ἀστράτευτους κομμουνιστές βοηθοῦσαν τίς παράνομες δραστηριότητες τοῦ κόμματός τους στίς πόλεις καί τά χωριά.

Σύμφωνα πάντοτε μέ τή ἐκδοχή αὐτή, τό φαινόμενο τῆς ἐκλεκτικῆς στρατεύσεως, μόνο τῶν ἐθνικοφρόνων ὁδήγησε ἀπό τό φθινόπωρο τοῦ 1946 σέ τροποποίησι τοῦ τρόπου στρατολογίας ἡ ὁποία ἔγινε πλέον καθολική γιά ὅλους τους πολίτας. Ὅποτε ἀναπόφευκτα προέκυψε ἡ ἀνάγκη διαχωρισμοῦ τῶν ἐριφίων ἀπό τά πρόβατα. Καί ὡς λύσι προκρίθηκε τό 1947 ἡ ἵδρυση τοῦ στρατοπέδου Μακρονήσου....

Ἀπό τούς ἀνανήψαντες σχηματίσθηκαν μονάδες Μακρονησιωτῶν, ὅπως τό 596ο τάγμα πεζικοῦ, τό ὁποῖο πρός μεγάλη ὀδύνη τῶν ἀνταρτῶν πολέμησε γενναιότατα στήν Πελοπόννησο καί τό Γράμμο τό 1948...»

Καί συνεχίζει ὁ Ἀλεξανδρος Ζαούσης.

«..Σήμερα χάρις στή συστηματική «διαφώτιση» τῶν Ἑλλήνων ἀπό τήν ἀριστερή σκοπιά , ἡ ἄποψη περί κολαστηρίου ἔχει ριζώσει. Τόσο ὥστε ἀκόμα καί σοβαροί συγγραφεῖς νά γράψουν ὅτι ''τό ἀναμορφωτήριο Μακρονήσου ὑπῆρξε στρατόπεδο βασανισμῶν πού ὑπερέβησαν τό προηγούμενο τῶν ἀνακριτικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Γερμανῶν κατά τήν κατοχή''. Ἡ σύγκριση αὐτή εἶναι μᾶλλον ἀτυχής Καί θά μποροῦσε κανείς ν' ἀρχίση ν' ἀπαριθμεῖ ἀτελείωτες ἱστορίες βασανισμοῦ ἀτόμων πού βρέθησαν στά χεριά ὀργανώσεων τοῦ ΚΚΕ ἀπό τόν καιρό τῆς κατοχῆς, τῶν Δεκεμβριανῶν... Ἤ νά μιλήσει κανείς γι' αὐτά πού συνέβησαν στό στρατόπεδο τοῦ Μποῦλκες, ἀπό κομμουνιστές εἰς βάρος παλιῶν ἐλασιτῶν...

Ἀπό τούς ξένους συγγραφεῖς, ἴσως ἡ πιό ψύχραιμη ἐκτίμησι γιά τό στρατόπεδο τῆς Μακρονήσου βρίσκεται στό βιβλίο τοῦ Γουντχάουζ[113]. Ὁ

---

[113] *Στό βιβλίο του '' Ὁ Ἀγῶνας γιά τήν Ἑλλάδα 1941-1949'' ὁ C.M.Woodhouse, συνταγματάρχης, ἀρχηγός τῆς συμμαχικῆς στρατιωτικῆς ἀποστολῆς στήν Ἑλλάδα, σελίς 215-216, ἐκδόσεις Ivan R Dee, Chicago γράφει: Μιά λύσι πού ἐπεκρίθη ἰδιαίτερα, τελικῶς ἐπεννοήθη τό 1948 ἀπό τόν Γεώργιο Στράτο, ὑπουργό Ἐθνικῆς Ἀμύνης, πού ὀργάνωσε εἰδικά στρατόπεδα στά νησιά Μακρόνησος καί Λέρος.... Εἶναι γεγονός ὅτι ἀπό τούς περίπου τριάντα χιλιάδες νέους Ἕλληνες πού πέρα-*

ὁποῖος κρίνει κυρίως τήν ἐπιτυχία ἤ μή τοῦ ''πειράματος ἀναδιαπαιδαγωγήσεως'' τῶν ἀριστερῶν. Καί παρ' ὅλο πού σημειώνει τόν σημαντικό ἀριθμό αὐτῶν οἱ ὁποῖοι ἀνένηψαν καί σχημάτισαν τά μάχιμα τάγματα τῶν Μακρονησιωτῶν, διαπιστώνει ὅτι ἡ διαπαιδαγώγιση δέν πέτυχε... Πέτυχε ὡστόσο τό πείραμα ἀπό τήν πλευρά τῆς ἀποτροπῆς ἐνδεχόμενων ἀνατρεπτικῶν ἐνεργειῶν, ἄν οἱ ὕποπτοι εἶχαν παραμείνει ἐλεύθεροι.»

Ἐνῶ ὁ Θ. Φ. Παπακωνσταντίνου στό ἀξιολογωτατο πόνημά του «Ἡ Ἀνατομία τῆς Ἐπαναστάσεως» (σελίς 230-231) σπουδαιολογεῖ τήν δημιουργία τῆς Μακρονήσου ὡς τόν τρίτον κατά σειράν λόγον τῆς νίκης τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ κατά τῶν ἀνταρτῶν. Γράφει ὁ Θ. Φ. Παπακωνσταντίνου.

«Τό τρίτον βασικόν γεγονός πού ἐξησφάλισε τήν νίκην εἶναι οἱ θεμελιώδεις ἀλλά σταδιακοί πρόοδοι, αἱ σημειωθεῖσαι εἰς τόν τομέα τῆς καθαρῶς στρατιωτικῆς ἀντιμετωπίσεως τῆς ἐπαναστάσεως, ὁ ὁποῖος ἦτο ταυτοχρόνως ὁ δυσχερέστερος καί ὁ ἀποφασιστικώτερος. ***Ἐδῶ ἔγινε πραγματική κοσμογονία. Διότι διά πρώτην φοράν εἰς τήν ἱστορίαν ἕνας τακτικός στρατός κατώρθωσε νά ἀντιμετωπίσῃ ἐπιτυχῶς ἕνα νέον εἶδος πολέμου, τόν ἀνταρτοπόλεμο, διά τόν ὁποῖον οὔτε προωρίζετο οὔτε ἦτο παρασκευασμένος καί ἔναντι τοῦ ὁποίου παρουσίαζε ἀπειρίαν μειονεκτημάτων...***

Ἐθεσπίσθη πρῶτον ἡ ἐθνική διύλισις τοῦ στρατεύματος Τό σύστημα τῆς ἐκλεκτικῆς στρατεύσεως ἐγκατελείφθη. Ὅλοι οἱ ὑπέχοντες στρατιωτικήν ὑποχρέωσιν διετηροῦντο ὑπό τά ὅπλα, ἐφ' ὅσον ἦσαν ὑγιεῖς. Δέν ἐνετάσσοντο ὅμως ὅλοι εἰς μαχίμους μονάδας, ἀλλά μόνον οἱ κατά τάς πληροφορίας τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, ἐθνικῶς ἀδιάβλητοι. Οἱ ἄλλοι ἐστέλλοντο εἰς τό στρατόπεδον τῆς Μακρονήσου. Ἔτσι συνετελέσθη μιά πρόοδος. Ἀλλά δέν ἦτο πλήρης. Διότι οἱ συγκεντρωθένετες κομμουνιστές ἐντός ὀλίγου χρόνου κατώρθωσαν νά ἐπιβληθοῦν ἐφ' ὁλοκλήρου της μάζης τῶν στρατευμένων καί νά μεταβάλλουν τήν Μακρόνησον εἰς ἕνα ἀπέ-

---

σαν ἀπό τό στρατόπεδο τῆς Μακρονήσου περίπου τό τριάντα τοίς ἑκατό τελικά ἀπεκύρηξε τόν κομμουνισμό. Τρία τάγματα στρατιωτῶν σχηματίσθησαν ἀπό τά στρατόπεδα τῆς Μακρονήσου καί ἐπιστρατεύθησαν στόν Ἐθνικό Στρατό, μολονότι ὑπῆρξαν μερικές λιποταξίες. Περίπου τό δέκα τοίς ἑκατό παρέμειναν ἀμετανόητοι κομμουνιστές καί γιά τό ὑπόλοιπο εἴκοσι τοίς ἑκατό ἐθεωρήθησαν μονίμως ὕποπτοι. Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐπιχειρήσεως ὡς πείραμα κατηχήσεως πρέπει νά θεωρηθῆ ἀβέβαιη. Ἀλλά κρινόμενο ὡς ἕνα πρακτικό μέσο γιά τήν ἐξουδετέρωση μιᾶς σοβαρᾶς πηγῆς ὑπονομεύσεως τοῦ καθεστῶτος, Ἡ Μακρόνησος συνολικως ἦταν ἐπιτυχία..»

ραντον Σοβιέτ, ἐπί τοῦ ὁποίου οὐδένα ἔλεγχον ἠδύνατο νά ἀσκήση ἡ ἀρχικῶς ὀλιγάριθμος φρουρά. Ἐξέδιδαν ἰδικήν τῶν ἐφημερίδα, τήν ''Ἀλμύρα'', ὠργάνωναν διαλέξεις καί ἑορτάς, εἶχαν ἰδικήν τῶν πειθαρχίαν ἀνεξάρτητόν της τυπικῆς ἱεραρχίας καί καθοδηγοῦντο ἀπό διαφόρους ἐπιτροπάς. Δία νά παραλύση ἡ κομμουνιστική ἐπιβολή καί νά ἐξουθενωθοῦν ἠθικῶς οἱ φορεῖς της, τό κράτος ἠναγκάσθη νά προσφύγη εἰς σκληράς μεθόδους πειθαρχήσεως αἱ ὁποῖαι πολλάκις ἐξομοιώθησαν ἠθικῶς πρός τά κομμουνιστικάς μεθόδους. Τό ἀποτέλεσμα πάντως ὑπῆρξε τετραπλοῦν. Οἱ κομμουνισταί ἔπαυσαν ν' ἀπολαμβάνουν τῶν ἀγαθῶν καί τῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν καθ' ὅν χρόνον οἱ ἐθνικόφρονες ἐμάχοντο. Ἡ ἐπιλογή τῶν ἀνδρῶν τῶν μαχίμων μονάδων ἐγίνετο μέ μεγάλη προσοχήν καί αὐστηρότητα, ὥστε νά μήν διεισδύουν εἰς αὐτάς κομμουνισταί. Ἡ Μακρόνησος ἔπαυσε νά εἶναι τόπος ἀναψυχῆς καί ἰνστιτοῦτο κομμουνιστικῆς ἀγωγῆς. Καί ἀπό τό στρατόπεδο αὐτό ἐξῆλθαν λόχοι καί τάγματα ''ἀναμορφωμένων'' πού ἐπολέμησαν μέ ἡρωισμόν κατά τοῦ συμμοριτισμοῦ.»

Ἄς δοῦμε ὅμως πῶς τήν ἐποχή ἐκείνη, ἀψευδεῖς μάρτυρες εἶδαν τήν Μακρονησο.

Ἀντιγράφουμε τήν ἄποψι τοῦ Χ. Τσιγάντες[114] (ἀδελφοῦ του Ἰωάννη Τσιγάντες[115]) βενιζελικοῦ ἀξιωματικοῦ του ὁποίου οἱ δημοκρατικές πεποιθήσεις – ὑπό τήν ἔννοιαν τῶν πολεμίων τῆς Βασιλείας καί ὀπαδῶν τοῦ Βενιζελισμοῦ- δέν μποροῦν νά ἀμφισβητηθοῦν, παρ' οὐδενός.

---

[114] *Χριστόδουλος - Σβορῶνος Τσιγάντες (1897-1970), συνταγματάρχης καί διοικητής τοῦ Ἱεροῦ Λόχου. Γεννήθηκε στήν Τούλτσα Ρουμανίας, σπούδασε στήν Κων/πόλη, φοίτησε στή Σχολή Εὐελπίδων καί στή Σχολή Πολέμου στό Παρίσι, ὅπου σπούδασε πολιτικές ἐπιστῆμες. Ἀποτάχθηκε, ὡς βενιζελικός, γιά τή συμμετοχή τοῦ στό κίνημα τῆς 1ης Μαρτίου 1935, ἀμνηστεύτηκε τό 1941 καί ἀνακλήθηκε στήν ἐνεργό ὑπηρεσία ἀπό τήν ἐξόριστη κυβέρνηση Τσουδεροῦ. Ἀνέλαβε διοικητής τοῦ Ἱεροῦ Λόχου στή Μέση Ἀνατολή. Διακρίθηκε γιά τίς τολμηρές του στρατιωτικές ἐνέργειες. Πολιτεύτηκε μέ τό κόμμα τῶν Φιλελευθέρων χωρίς ὅμως νά ἐκλεγεῖ βουλευτής. Ἀνακηρύχθηκε ἐπίτιμος δημότης Ρόδου, τό 1946. Πέθανε στό Παρίσι αὐτοεξόριστος, τό 1970 καί ἐτάφη στό Λονδίνο. Ἡ τέφρα τοῦ μεταφέρθηκε στήν Ἑλλάδα τό 1977*

[115] *Στίς 14 Ἰανουαρίου 1942 σκοτώνεται στή διάρκεια συμπλοκῆς μέ Ἰταλούς καραμπινιέρους ὁ ταγματάρχης Ἰωάννης Τσιγάντες, ἀρχηγός τῆς ἀντιστασιακῆς ὀργάνωσης Μίδας 614. Ὁ ἀδερφός του Χριστόδουλος Τσιγάντες εἶναι τήν ἴδια περίοδο ἀρχηγός τοῦ Ἱεροῦ Λόχου, πού μάχεται στό πλευρό τῶν Συμμάχων στή Μέση Ἀνατολή.*

Γράφει λοιπόν ὁ Χριστόδουλος Τσιγάντες ἀδελφός του ἥρωος Ἰωάννη Τσιγάντες στήν ἐφημερίδα «Ἐλευθερία» τῆς 29/5/1948 μέ τίτλο: «Ἡ Μακρόνησος ἕνα ἀμφισβητούμενο Θέμα»

«....Εἶναι τουλάχιστον δυσσάρεστη ἡ σκέψις ὅτι νέοι ἄνθρωποι καμωμένοι νά χαίρονται τήν ζωή εἶναι κάπου περιωρισμένοι. Εἶναι μελαγχολική ἡ θέα τῆς φυλακῆς καί ὅταν ἀκόμη ξέρης, ὅτι ἐκεῖ βρίσκονται κλεισμένοι κοινοί ἐγκληματίες. Ὅταν σκέπτεσαι ὅτι τό κράτος βρίσκεται στήν ἀνάγκη νά κλείση 15000 παληκάρια στρατευμένα ''διότι δέν ἐμπνέουν ἐμπιστοσύνη'', σέ πιάνει λύπη ἀληθινή. Ἀναμετρᾶς τήν ψυχολογική ἐπίδρασι τοῦ κλεισίματος σέ κάθε ἐλεύθερο ἄνθρωπο καί σφίγγεται ἡ καρδιά σου.Ἔπειτα τό στρατόπεδο συγκεντρώσεως σου θυμίζει λίγο Γκεστάπο καί λίγο Γκεπεού. Καί ἡ προπαγάνδα τῶν κομμουνιστῶν μέ τά δοκιμασμένα συνθήματά της πού ἔχουν διατυπώσει ἐπίτηδες γιά νά ἐπηρεάζουν τίς εὐαίσθητες ψυχές, ὥστε νά ὑπάρχουν στή συμπαράστασι τῆς κατάκραυγῆς καί τίμιοι ἄνθρωποι, πάντοτέ σου ἀφήνουν ἀμφιβολία.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις πήγαινα στή Μακρόνησο, μολονότι ἐγνώριζα τώρα καί 32 χρόνια, τόν διοικητή τῆς συνταγματάρχη Μπαραϊκτάρη, πολεμιστή πολιτισμένο καί σεμνότατο, κάθε ἄλλο παρά δεσμοφύλακα. Στή Μακρόνησο μοῦ διαλύθηκε κάθε ἀμφιβολία. Εἶδα ἐκεῖ ἀξιωματικούς πού τούς ἐγνώριζα ἀπό πρίν καί πού ἔτυχε μάλιστα νά τούς διοικήσω. Μίλησα μέ ἑκατοντάδες στρατιῶτες, μέ δεκάδες ἐαμίτες, μέ συνδέσμους καί ὁδηγούς τοῦ Ἱεροῦ Λόχου καί πού ἄνηκαν στήν κατοχή στό ΕΑΜ. Ἀκόμη καί μέ ἀνθρώπους πού στά νησιά τοῦ Αἰγαίου τό 1944 προσπάθησαν ν' ἀντισταθοῦν στήν ἐπιβολή τοῦ κράτους. Καί ἄλλους πού παρουσιάσθησαν μόνοι τους καί μοῦ εἶπαν ὅτι τότε μέ βρίζανε σέ ''πάνδημα συλλαλητήρια''. Καί κάθε ἀμφιβολία μου ἔχει διασκεδασθεῖ: Ἡ Μακρόνησος ὅσο ἐπιτρέπουν οἱ συνθῆκες, εἶναι ἕνας ὀργανισμός χρήσιμος, καλῶς διοικούμενος καί ἀποδοτικός.

Μοῦ ἔτυχε νά ἀντιληφθῶ ἀπό κοντά τήν τεχνική τῶν κομμουνιστῶν, στίς φύλακες, στίς στρατιωτικές μονάδες, σέ στρατόπεδα καί σέ ἐργοστάσια. Στίς φύλακες Αἰγίνης ἀπηγόρευσαν μέ τήν βία στούς φυλακισμένους ὀπαδούς τους νά μοῦ μιλοῦν ἰδιαιτέρως. Σέ ἐργοστάσια τῆς Θεσσαλονικης κομμουνιστικές μειοψηφίες ἀνάγκαζαν τούς ἄλλους ἐργάτες σέ ἀπεργία. Σέ φυλακές διέταζαν ἀπεργία πείνης. Σέ στρατιωτική μονάδα τρομοκρατοῦσαν μέ ξύλο τούς νεαρούς χωρικούς, ὅπου δέν εἶχαν μεμυημενους ὑπαξιωματικούς αὐτοί ἔκαναν τόν πειθαρχικόν καί κατέδιδαν ὡς κομμουνιστας ἐκεινούς πού δέν ἤθελαν νά τούς ἀκολουθήσουν.

Στή μέση Ἀνατολή ταγματάρχης κομμουνιστής καταδικασθείς κα-

τόπιν, ἔβγαλε ἀπό τήν μονάδα, ὡς ὑπόπτους, ἐθνικόφρονας καί τό ἔγραψε σέ γράμμα πού ἔπεσε στά χεριά μου. Στό στρατόπεδο τῆς Ἄλμας ὅπου εἶχαν συγκεντρωθεῖ οἱ στρατιῶτες δυό ταγμάτων πού εἶχαν στασιάσει, δέν τολμοῦσαν νά μοῦ μιλήσουν γνωστοί μου στρατιῶτες, παρ' ὅλην τήν φρουρά, ὡς τήν στιγμή πού ἔβγαλα ἀπό μέσα τά μοῦτρα – μιά «ὁμάδα» τρομοκρατῶν πού ἔδερνε ἀλύπητα.

Κατηγορούμενο σέ στρατοδικεῖο τόν ἠπείλησε δημόσια τήν ὥρα τῆς συνεδριάσεως ὁ ''καθηγητής'' τῶν κατηγορουμένων, ὅταν ἐτόλμησε νά πῆ μία λεπτομερειακή ἀλήθεια, μέ ἀντίποινα ἐκ μέρους τοῦ κόμματος ''ὅταν πᾶμε στήν Ἑλλαδα...,''

Ἀναφέρω αὐτές τίς προσωπικές διαπιστώσεις γιά νά δείξω τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἐργάζονται οἱ κομμουνιστικοί πυρῆνες ταραχῶν καί συνεπῶς τίς δυσκολίες τῶν ὑπεύθυνων σέ κάθε περίπτωσι ὁμαδικῆς συμβιώσεως. Ἐναντίον αὐτῆς τῆς συνεχοῦς συνομωσίας οἱ στρατιωτικοί κανονισμοί εἶναι ἀνίσχυροι. Θεωροῦσα καί θεωρῶ ἄνανδρο καί ἀνίκανο τόν ἀξιωματικό πού δέρνει σταρατιῶτες. Δέν μοῦ ἔτυχε στή Μακρόνησο νά διαπιστώσω, στά τάγματα ὅπου ἐπῆγα, νά πέφτη ξύλο.

Σκέπτομαι ὅμως καί τό πιστεύω, ὅτι ὅταν ὑπάρχη ὀργάνωσις τρομοκρατῶν καί τυφλή προσήλωσις στό γράμμα καί στό πνεῦμα τοῦ κανονισμοῦ, πού ἀπαγορεύει ἀπολύτως τήν σωματική ποινή, εἶναι σάν νά ζητοῦσες νά ἐπιβληθῆς σέ φρενοκομεῖο χωρίς φύλακες καί χωρίς ζουρλομανδύα. Στήν ἐσκεμμένη τρομοκρατία δέν μπορεῖς νά ἀντιπαρατάξης τό εὐαγγέλιο.

Εἶδα στήν Μακρόνησο τρία τάγματα καί τούς ἐφέδρους ἀξιωματικούς. Δέν εἶδα τίς φυλακές. Μέ προσεκάλεσαν ὅμως νά πάω ἐκεῖ καί νά μείνω ὅσο καιρό θέλω. Σέ αὐτά τά τάγματα καί στούς ἐφέδρους διαπίστωσα ὅτι ὑπάρχουν τρεῖς κατηγορίες ἀνθρώπων. 1ον οἱ κομμουνιστές, 2ον οἱ πρώην ἐλασίτες καί ἐαμίτες – οἱ παρασυρμένοι στό βουνό ἀπό πατριωτισμό (καί πού τούς κράτησαν στήν ἰδέα τους οἱ διώξεις, ὁ χαφιεδισμός καί ἡ δοσιλογοκρατία, μέ μιά λέξι ἡ φανατική ἀντίδρασις πού ἀκολούθησε τόν ἀπαίσιο Δεκέμβριο), 3ον οἱ ἀριστεροί, ἀρκετοί φιλελεύθεροι καί ἁπλῶς ἀντιμεταξικοί, πού παρέμειναν στά ἀρχεῖα ὡς ἐπικίνδυνοι στό καθεστώς ἀπό τόν καιρό τοῦ Μανιαδάκη. Ὅλους αὐτούς, ἐκτός ἀπό ὀλίγους ἀμετανόητούς, τους ἐπαναφέρει στήν Ἐθνική οἰκογένεια ἡ δουλειά πού γίνεται στήν Μακρόνησο.

Δέν πρόλαβα νά μπῶ σέ λεπτομέρειες τῆς διαφωτίσεως. Εἶδα ὅμως τά ἀποτελέσματα, Τό Γ τάγμα καί τό Β, 10000 περίπου ἄνθρωποι, μοῦ ἔκαναν ἐντύπωσι, μέ ἔπεισαν ὅτι θά μποροῦσαν νά ἐνταχθοῦν ἀπό σήμε-

ρα στόν κανονικό στρατό. Τό πρῶτο φυσικά θέλει ἐπιλογή καί διαφώτισι. Χρειάζεται κάποιο διάστημα γιά ν'ἀποκτήσουν οἱ ἀξιωματικοί τήν ἐμπιστοσύνη τῶν νεοφερμένων, κυρίως ἐκείνων πού ἔφθασαν στήν Μακρόνησο γιά τά ζητήματα τῆς κατοχῆς. Διότι εἶναι φυσική ἡ πικρία τους, ὅταν τούς ἀπέσπασαν ἀπό τούς συνηλικιῶτες τους γιά νά τούς πάνε στό ξερονήσι. Μοῦ ἔκανε ἄριστη ἐντύπωσι ἡ τάξις ἡ καθαριότης ἡ οἰκειότης τῶν ἀξιωματικῶν μέ τούς στρατιῶτες, τό κέφι καί ἡ ζωηρότης τῶν στρατιωτῶν.

Στό Γ τάγμα ἔχει δημιουργηθεῖ ὁμαδικόν πνεῦμα. Ἡ ὑπερηφάνεια τῆς μετάνοιας. Καί εἶναι ἔκδηλη καί συγκινητική.

Ὑπάρχει στήν Μακρόνησο καί μία ἄλλη, ἡ ὀλιγότερον συμπαθητική κατηγορία. Ἐκεῖνοι πού θέλουν νά μείνουν στή Μακρόνησο γιά να ἀποφύγουν τήν ἐκστρατεία, χωρίς νά εἶναι κομμουνιστές. Αὐτοί ἔχουν δημιουργήσει τήν θεωρία, ὅτι δέν ὑπογράφουν δήλωσι, διότι δέν τούς τό ἐπιτρέπει ἡ ἀξιοπρέπεια! Μίλησα μέ μερικούς ἀπό αὐτούς καί ἀπέκτησα τήν πεποίθησι ὅτι πάντως προτιμοῦν τήν Μακρόνησο ἀπό τήν κακουχία καί τόν κίνδυνο.

Θά ἦταν εὐχῆς ἔργον νά μήν ὑπῆρχε Μακρόνησος. Νά ζούσαμε ἀκόμη στήν ἐποχή ὅπου μπορούσαμε νά πιστεύουμε τούς ὁμοίους μας, χωρίς κομμουνιστικές συνομωσίες χωρίς προδοσίες καί δολοφονίες, χωρίς χαφιεδισμούς καί χωρίς πατριδοκαπηλεῖα.

Τό κράτος ὅμως κάνει πόλεμο γιά τήν ὕπαρξι καί γιά τήν ἀκεραιότητα τῆς Ἑλλάδος καί δέν μπορεῖ νά δεχθῆ ἀνεξέλεγκτα, στό στρατό πού πολεμᾶ, οὔτε προδότες, οὔτε μέλλοντες αὐτομόλους, οὔτε πεμπτοφαλαγγίτες.

Εἶδα σέ ἄλλους στρατούς παρόμοιους ὀργανισμους καί βεβαιῶ ὅτι ἡ Μακρόνησος εἶναι πολύ πιό πολιτισμένη, πολύ πιό ἤρεμη ἀπό παρόμοια στρατόπεδα τῶν δυτικῶν λαῶν.

Καί δέν ἔχει καμμία ἀσφαλῶς σχέσι μέ τά ὀρυχεῖα ἅλατος τῆς Σιβηρίας.

Ἀξίζει γι' αὐτό ἔπαινος στούς ὑπεύθυνούς τῆς Μακρονήσου καί γιά τόν πολιτισμένο τρόπο πού ἐκτελοῦν τό ἄχαρο ἔργο, ἀλλά καί γιατί πέρα ἀπό κάθε θεωρητική ἀμφισβήτησι τό πρακτικό ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι ἀποδίδεται στή χώρα σέ σύντομο σχετικῶς διάστημα τό μεγαλύτερο ποσοστό τῶν ὑπόπτων».

Ὅμως γιά νά ἀντιληφθοῦμε τούς λόγους δημιουργίας τῆς Μακρονήσου καί νά βρεθοῦμε στίς τραγικές συνθῆκες ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἀπό τήν σκοπιά τοῦ ἐλεύθερου κράτους πού μάχεται γιά νά παραμείνη ἡ Ἑλλάδα ἐλευθέρα, κατά τῶν «μπαρουτοκαπνισμένων» συμμοριτῶν

τοῦ ΚΚΕ /ΕΛΑΣ / ΔΣΕ καί τῶν σλάβων συμμάχων τους (αὐτούς γιά τούς ὁποίους τόσο ἀνησυχεῖ σήμερα ὁ Γκρουέφσκι τοῦ κράτους τῶν Σκοπίων), παραθέτω σχετική ἀνακοίνωσι τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν. Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν αἰτιολογεῖ τήν ὕπαρξι τῆς Μονάδος τῆς Μακρονήσου καί ἀναφέρεται στίς αἰτιάσεις διαφόρων ὅτι, ἐν γένει ἀποστέλλονται στήν Μακρόνησο ἀδίκως στρατευμένοι. Ἔχει δέ ὡς ἑξῆς:

«Οὐδείς ἀξιωματικός ἀποστέλλεται νά ὑπηρετήση εἰς Μονάδα Μακρονήσου, ἐξασφαλίζουσα τό ἀκίνδυνό του ἀγῶνος ὅν διεξάγει τό Ἔθνος δι' αὐτήν τήν ὕπαρξί του, ἐάν δέν διακριβωθοῦν αἱ εἰς βάρος τοῦ πληροφορίαι περί τῆς παρελθούσης καί σημερινῆς δράσεώς του.

Ἐν τῷ προκειμένῳ τήν 15ην Νοεμβρίου 1947 ἀπεστείλαμε τηλεγραφική διαταγή πρός τά μονάδας κατατάξεως, δί ἧς ἀναστείλαμε πᾶσαν κίνησι πρός Μακρόνησον, Ἀξιωματικοῦ ὅστις ἤθελε ὑποβάλλει παράπονα δί ἄδικον χαρακτηρισμόν ἐπί τῷ τέλει ὅπως ἐξετασθοῦν ταῦτα λεπτομερῶς καί ἀποδοθῇ τό δίκαιον. Κατά τήν ἐξέτασιν οὐδένα ἡ ὑπηρεσία ἠρώτησεν εἰς ποῖον πολιτικόν κόμμα ἀνήκει, ἀκόμη δέ καί ἄν ὑπηρέτησε εἰς τό ΕΛΑΣ, ἀλλά ἐζήτησε νά μήν εἶναι κομμουνιστής ἤ κρυπτοκομμουνιστής και νά μήν συμφωνῇ μέ τάς ἀντεθνικάς ἐνεργείας τούτων.

Δέν δυνάμεθα νά συμφωνήσωμεν μέ τό ὅτι ἄξιοί τῆς τιμῆς καί ἐμπιστοσύνης διά τόν ὑπέρ τῶν ὅλων ἀγῶνα τόν ὁποῖον διεξάγει τό Ἔθνος δέον νά στρατεύονται. Ἐνῶ οἱ παθητικῶς ἤ ἐνεργητικῶς ἀντιδρῶντες εἰς τοῦτον συνηλικιῶται των νά ἀπαλλάσσονται τῆς στρατεύσεως, ἵνα μή καταστραφῇ ἡ ἐπαγγελματική τῶν ἀπασχόλησις, καθ' ἥν στιγμήν πίπτουν μαχόμενοι οἱ συναδελφοί των καί ἡ πατρίς ἐξοντοῦνται... Οὐδενός ἐστερήσαμε τῆς τιμῆς καί τοῦ δικαιώματος νά πολεμήση διά τήν πατρίδα, ἀλλά καί εἴμεθα ἀνίκανοι νά υἱοθετήσωμεν ἀνηθίκους λύσεις ἀπαλλάσσοντες τῆς στρατεύσεως πρόσωπα καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀντιδρῶντα εἰς τόν ὑπέρ τῶν ὅλων του ΕΘΝΟΥΣ ἀγῶνα, πολύ δέ περισσότερον νά θέσωμεν ἐν κινδύνῳ τοῦτον διά τῆς χρησιμοποιήσεως ἀτόμων, ἅτινα δέν πιστεύουν εἰς τήν ἱερότητα καί τήν σοβαρότητα τῶν σημερινῶν κρίσιμων προσπαθειῶν τῆς Πατρίδος...»

Δηλαδή ἄν ἦτο δυνατόν νά μεταφερθοῦμε στήν ἐποχή ἐκείνη, θά συνειδητοποιούσαμε ὅτι ἡ ΕΛΛΑΣ εὑρισκόμενη σέ πόλεμο μέ τούς στασιαστάς κομμουνιστάς πού ἤθελαν νά μετατρέψουν τήν Ἑλλάδα ντέ καί καλά σέ λαϊκή δημοκρατία τύπου Ἀλβανίας καί μέ παρελθόν τά πρωτοφανοῦς ἀγριότητος ἐγκλήματα κατά τά Δεκεμβριανά (1944), τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως – ἐξοντώσεως παντός μή ἀποδεχόμενου

τήν μονοκρατορία τοῦ ΕΑΜ στήν Ἑλληνική Ὕπαιθρο στήν Πελοπόνησσο, τήν σφαγή στόν Μελιγαλᾶ, καί χίλια ἀλλά ἄπειρα., εἶχε νά ἐξετάσει δυό ἐνδεχόμενα. Ἤ νά μήν στρατεύονται οἱ κομμουνιστές καί νά παραμένουν στά χωρία καί στίς πόλεις. Στίς ἐργασίες τους καί στίς οἰκογένειες τῶν, ἀσφαλεῖς δολιοφθορεῖς στά μετόπισθεν ἤ στρατευόμενοι σέ κανονικές μονάδες, πέμπτο φαλαγγῖτες[116], ἕτοιμοι νά στρέψουν τά ὅπλα τούς ὄχι ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν τοῦ ΕΑΜ/ΕΛΑΣ ΕΔΕΣ ἀλλά κατά τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν[117] καί στρατιωτῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ

---

[116] *Ὁ ὅρος τέθηκε σέ χρήση γιά πρώτη φορά κατά τόν Ἱσπανικό ἐμφύλιο πόλεμο (1937-1939) ὅταν στή πολιορκία τῆς Μαδρίτης ἐκτός ἀπό τίς τέσσερις φάλαγγες τοῦ στρατοῦ πού ἔκαναν τήν ἐπίθεση κατά τῆς πόλης, ὑπῆρχε καί ἐντός αὐτῆς σημαντική μερίδα πληθυσμοῦ ὑπέρ τῶν πολιορκητῶν ἡ ὁποία καί ὑπέσκαπτε τή θέση τῶν ὑπερασπιστῶν.*

[117] *Ἀντιγράφω ἀπό τό βιβλίο τοῦ Θεοδώρου Μίχ. Λυμπερίου ''Τό Κομμουνιστικό Κίνημα στήν Ἐλλαδα'', τόμος Β' σελίς 285 « ..Στίς 5 Ἰουλίου τοῦ '46 τά ξημερώματα , ὁ διοικητής ἐνός λόχου προκαλύψεως στήν Ποντοκερασιά ἕνα χωριό 20 χιλιόμετρα ἀπό τό Κιλκίς στά γιουγκοσλαβικά σύνορα, ὁ λοχαγός Στεφάνου, ξύπνησε ἀπό ἕνα ἐκκωφαντικό θόρυβο. Κατάπληκτος ὁ Στέφανου, ὁ ὁποῖος μόλις εἶχε παραλάβει τόν λόχο τήν προηγούμενη ἡμέρα, ἀντίκρυσε δεκάδες Ποντοκερασιῶτες νά ὁδεύουν πρός τόν κατακλυσμό τοῦ λόχου μέ τά γυναικόπαιδα μπροστά τους, δημιουργῶντας πανδαιμόνιο μέ χτυπήματα σέ τενεκέδες πού κρατοῦσαν. Σέ λίγο ἄρχισαν καί νά λιθοβολοῦν τόν καταυλισμό. Ἀμήχανος ὁ λοχαγός σκεπτόταν πῶς ν'ἀντιμετωπίση αὐτή τήν ''ἐπίθεση τοῦ λαοῦ'' ὅταν ἀπό τήν ἄλλη πλευρά τοῦ καταυλισμοῦ ἀκούστηκαν πυκνά πυρά..Ὁμάδα ἀνταρτῶν, σέ πλήρη συντονισμό μέ τούς κατοίκους ἐπιτίθετο ἐναντίον τοῦ λόχου. Ἦταν ἡ πρώτη φορά πού οἱ ἀντάρτες ἐπιχειροῦσαν ἐπίθεσι ἐναντίον μονάδος τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ. Ψύχραιμος τώρα ὁ λοχαγός Στεφάνου καλεῖ τόν ἐπιλοχεύοντα ὀνόματι Σκαντζέλη καί τόν διατάσσει νά ἐνεργήση ἀντεπίθεσι ἐναντίον τῶν ἀνταρτῶν. Ἡ διαταγή του δέν ἐκτελεῖται, διότι ἁπλούστατα ὁ Σκαντζέλης ἔχει προσηλυτιστεῖ ἀπό τούς ἀντάρτες.. Μαζί μέ ἄλλους 40 μυημένους ὁπλίτες ἀνοίγει πῦρ ἐναντίον τοῦ λοχαγοῦ του καί ὁ Στέφανου τραυματίζεται. Μαζί μέ 10 μόνο πιστούς φαντάρους καταφέρνει καί διασπᾶ τόν κλοιό καί καταφεύγει στό Κιλκίς, ἀφήνοντας πίσω του 7 νεκρούς. Ἄλλοι 40 ὁπλίτες μαζί μ'ἕνα ἀνθυπίατρο προσχωροῦν ἑκούσια ἤ ἀκούσια στούς ἀντάρτες και παίρνουν τά βουνά. Ἡ ἀντίδρασι τῶν στρατιωτικῶν μονάδων καί τῆς χωροφυλακῆς τοῦ Κιλκίς ὑπῆρξε κεραυνοβόλος. Ἀποσπάσματα βγῆκαν στά βουνά καί μετά ἀπό ἀπηνῆ καταδίωξι συνέλαβαν τόν ἐπιλοχία Σκαντζέλη καί 15 στρατιῶτες, καθώς καί μερικούς κατοίκους τῆς Ποντοκερασιᾶς μ'ἐπικεφαλῆς τόν δάσκαλο τοῦ χωριοῦ πού εἶχε ὀργανώσει τόν ἐκ τῶν ἔνδον ἀντιπερισπασμό. Στίς 16 Αὐγούστου, ὕστερα ἀπό ἀπόφαση τοῦ ἐκτά-*

Στρατοῦ. Ἀνάμεσα στά δυό αὐτά ἐνδεχόμενα, ἐξ' ἴσου καταστροφικά γιά τήν Ἑλλάδα καί τούς Ἕλληνες, ἐπροτάθη ἡ λύσις τῆς δημιουργίας τοῦ στρατοπέδου τῆς Μακρονήσου, ὅπου οἱ κομμουνιστές στρατευόμενοι, ὅπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ἀντί νά ἀποστέλλονται στίς ἑτοιμοπόλεμες στρατιωτικές μονάδες, περνοῦσαν ἀπό τήν Μακρόνησο. Ἐκεῖ ἐγένετο ἡ διύλισις τοῦ στρατεύματος.

Ἀξίζει ὅμως νά διαβάσουμε καί τήν ἄποψι τῆς ἐφημερίδος τοῦ ''Βήματος'' τῆς 6ης Δεκεμβρίου 1947, πού ἀπαντᾶ στήν προηγούμενη ἀνακοίνωσι τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν. «...*Ἡμεῖς οὐδέποτε εἴπαμεν*» γράφει τό ''ΒΗΜΑ'' «*ὅτι οἱ ἀποδεδειγμένως κομμουνισταί δέν πρέπει νά στέλλωνται εἰς τήν Μακρόνησον. Εἴπαμε ἁπλῶς ὅτι δέν πρέπει νά στεροῦνται τοῦ δικαιώματος νά πολεμήσουν διά τήν πατρίδα των καί δέν πρέπει νά στιγματίζονται ἀξιωματικοί μή κομμουνισταί, τούς ὁποίους κομματικαί καί ἀστυνομικαί σκευωρίαι θέλουν καλά καί σώνει νά χαρακτηρίζουν ὡς κομμουνιστάς ἤ κρυπτοκομμουνιστάς ...*»

Δηλαδή πλήρης ἀποδοχή τῆς λειτουργίας τῆς μονάδος τῆς Μακρονήσου γιά τούς κομμουνιστάς. Ἔνστασις γιά τούς μή κομμουνιστάς.

Πέραν αὐτῶν ἔχουμε δηλώσεις πολιτικῶν προσωπικοτήτων ἐγνωσμένης ἀξίας, κοινοβουλευτικῶν ἀρχῶν καί ἀκαδημαϊκῆς ἐργασίας, διεθνῶς ἀναγνωρισμένης.

Ὁ Π. Κανελλόπουλος[118], ὡς ὑπουργός Στρατιωτικῶν, εἶπε τά

ἐκτάκτου στρατοδικείου Κιλκίς, ὁ Σκατζέλης, ὁ δάσκαλος, 5 στρατιῶτες καί 5 χωρικοί ἐκτελέσθησαν.»

[118] *Ὁ Παναγιώτης Κανελλόπουλος (Πάτρα, 13 Δεκεμβρίου 1902 – Ἀθῆνα, 11 Σεπτεμβρίου 1986) ὑπῆρξε Ἕλληνας φιλόσοφος, πολιτικός καί ἀκαδημαϊκός. Ἀνέλαβε γιά δυό σύντομες θητεῖες τήν προεδρία ἑλληνικῶν κυβερνήσεων τό 1945 καί τό 1967. Ἡ παρουσία του στή νεοελληνική γραμματεία καί φιλοσοφία καί ἡ ταυτόχρονη ἐνασχόλησή του μέ τήν πολιτική τόν ἀνέδειξε ὡς ἰδιαίτερο φαινόμενο τοῦ σύγχρονου ἑλληνικοῦ πολιτικοῦ βίου ἐνῶ ἡ μετριοπάθεια, ἡ αὐτοκριτική τοῦ διάθεση καί τό ἦθος τοῦ συνέτειναν, εἰδικότερα μετά τή Μεταπολίτευση, στήν ἀπόδοση τοῦ τίτλου τοῦ "Νέστορα" τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς. Τό 1935, μετά τό στρατιωτικό κίνημα τοῦ στρατηγοῦ Κονδύλη, δημοσίευσε σειρά ἄρθρων ὑπέρ τῆς ἀβασίλευτης δημοκρατίας στήν ἐφημερίδα "Ἀκρόπολις" ἐνῶ μετά τήν ἔλευση τοῦ Γεωργίου Β΄ ἀπομακρύνθηκε ἀπό τήν πανεπιστημιακή του ἕδρα καί τό Ι.Κ.Α. κατόπιν τῆς ἄρνησής του νά ὁρκιστεῖ πίστη στό βασιλιά. Μέ τήν ἐγκαθίδρυση τῆς δικτατορίας τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀπηύθυνε ὑπόμνημα διαμαρτυρίας στόν Γεώργιο Β' καί στίς 7 Φεβρουαρίου 1937 συνελήφθη καί ἐκτοπίστηκε στήν Κύθνο καί ἔπειτα στή Θάσο καί τήν Κάρυστο. Ἡ κήρυξη τοῦ ἑλληνο-ἰταλικοῦ πολέμου τόν*

βρῆκε ἐξόριστο καί ζήτησε ἄμεσα νά στρατευθεῖ. Ἔτσι τό Νοέμβριο ἐντάχθηκε ὡς ὁπλίτης στή 13η Μεραρχία Ἀρχιπελάγους στήν πρώτη γραμμή (Πόγραδετς - Κορυτσά).

Μετά τή συνθηκολόγηση ἐπέστρεψε στήν Ἀθήνα καί τήν περίοδο τῆς ναζιστικῆς κατοχῆς ἵδρυσε τήν ἀντιστασιακή ὁμάδα "Στρατιά τῶν σκλαβωμένων νικητῶν", ἡ ὁποία μετεξελίχθηκε στήν Π.Ε.Α.Ν. (Πανελλήνιος Ἕνωσις Ἀγωνιζομένων Νέων). Τό Φεβρουάριο τοῦ 1942 οἱ κατοχικές ἀρχές ἀντιλήφθηκαν τή δράση του καί προσπάθησαν νά τόν συλλάβουν ἐνῶ καταδικάστηκε ἐρήμην σέ θάνατο ἀπό ἰταλικό στρατοδικεῖο. Στίς 31 Μαρτίου διέφυγε, μυστικά, μαζί μέ τή σύζυγό του Θεανώ Πουλικάκου στήν Ἐρυθραῖα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀπό ὅπου μετέβη στήν ἕδρα τῆς ἐξόριστης ἑλληνικῆς κυβέρνησης, στό Κάιρο. Ἐκεῖ διορίστηκε Ἀντιπρόεδρος καί Ὑπουργός Ἐθνικῆς Ἀμύνης τῆς Κυβέρνησης Ἐμμανουήλ Τσουδεροῦ. Τό Μάρτιο τοῦ 1943 ἐκδηλώθηκε κίνημα στίς τάξεις τῶν Ἑλληνικῶν Ταξιαρχιῶν τῆς Βηρυτοῦ καί ὁ Κανελλόπουλος προσπάθησε νά ἀποκαταστήσει τήν τάξη μέ συναινετικούς χειρισμούς χωρίς νά διστάσει νά ἔρθει σέ προστριβή ἀκόμα καί μέ τό βασιλιά. Στίς 21 Ἰανουαρίου 1943 ἐνθάρρυνε τούς Ἕλληνες σέ ραδιοφωνικό του μήνυμα, πού μεταδόθηκε ἀπό τό BBC, δηλώνοντας ὅτι ἡ ἐξόριστη κυβέρνηση θά παραιτηθεῖ ἀμέσως μόλις ἐλευθερωθεῖ ἡ Ἑλλάδα, γιά νά σχηματιστεῖ μία κυβέρνηση ἀπό ὅλες τίς πολιτικές δυνάμεις καί τίς ἀντιστασιακές ὀργανώσεις, γιά νά ἀρχίσει τό ἔργο τῆς ἀνοικοδόμησης. Σχετικά μέ τίς ἀντιδράσεις τοῦ βασιλιά γιά τό μήνυμα ὁ Κανελλόπουλος ὑποστήριξε ὅτι ἡ κυβέρνηση πρέπει νά συνεχίσει τό ἔργο τῆς μέχρι τήν ἀπελευθέρωση ἀγνοώντας τίς ἐπιθυμίες τοῦ ἀνώτατου ἄρχοντα.Ἀπό τίς 17 ἕως τίς 20 Μαΐου 1944 ἔλαβε χώρα τό Συνέδριο τοῦ Λιβάνου, στό ὁποῖο συμμετεῖχε ὁ Κανελλόπουλος, μέ βασικούς σκοπούς τό σχηματισμό Κυβέρνησης Ἐθνικῆς Ἑνότητας, τόν ἀφοπλισμό καί τήν ἑνοποίηση τῶν ἀντιστασιακῶν δυνάμεων. Στίς 2 Ἰουνίου ὁρκίστηκε τό δεύτερο κλιμάκιο ὑπουργῶν τῆς Κυβέρνησης Ἐθνικῆς Ἑνότητας ὑπό τόν Γεώργιο Παπανδρέου, πού συμπεριλάμβανε τούς Π. Κανελλόπουλο, Κ. Τσάτσο, Γ. Καρτάλη καί Ι. Θεοτόκη. Στήν Κυβέρνηση Παπανδρέου ἀρχικά ἀνέλαβε τό χαρτοφυλάκιο τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καί Ἀνασυγκροτήσεως ἐνῶ στίς 19 Ἰουλίου τοῦ ἀνατέθηκε προσωρινά ἡ Διεύθυνση τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ὡς πρός τό οἰκονομικό ζήτημα. Στίς 2 Σεπτεμβρίου ἀνέλαβε Ὑπουργός Ναυτικῶν καί στίς 27 τοῦ ἴδιου μήνα μετέβη ὡς πληρεξούσιος της Κυβέρνησης στήν Καλαμάτα, τήν Τρίπολη καί τήν Πάτρα μέ στόχο τήν κατάπαυση τῶν ἐμφύλιων συγκρούσεων. Στίς ἐκλογές τῆς 31ης Μαρτίου 1946 συνεργάστηκε μέ τούς Σοφοκλῆ Βενιζέλο καί Γεώργιο Παπανδρέου συγκροτώντας τήν Ἐθνικήν Πολιτικήν Ἕνωσιν, ἡ ὁποία ἔλαβε ποσοστό 19,3% καί κατέλαβε τή θέση τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολίτευσης. Συμμετεῖχε στήν Κυβέρνηση τοῦ Παναγιώτη Πουλίτσα (4 Ἀπριλίου – 18 Ἀπριλίου 1946) ὡς Ὑπουργός ἄνευ χαρτοφυλακίου καί στήν Κυβέρνηση συνασπισμοῦ τοῦ Δημητρίου Μαξίμου (24 Ἰανουαρίου – 29 Αὐγούστου 1947) ὡς Ὑπουργός Ναυτικῶν καί προσωρινά Δημοσίας Τάξεως. Στίς 20 Ἰανουαρίου 1949 ὁρκίστηκε Ὑπουργός τῶν Στρατιωτικῶν στήν

ἑξῆς:

«Θεωρῶ καθῆκον μου νά ἐξάρω τήν ἐμπνευσμένη πρωτοβουλία τοῦ προκατόχου μου ὑπουργοῦ κ Στράτου καί τοῦ τότε Ἀρχηγοῦ Ἐπιτελείου ἀντιστρατήγου Κ. Βεντήρη οἱ ὁποῖοι εἰς πεῖσμα ὅλων τῶν συκοφαντῶν καί ἀντιδράσεων ὠργάνωσαν τό ὑπέροχον αὐτό σχολεῖον ἐθνικῆς μετανοίας καί ἀναβαπτίσεως τῶν ἄσωτων υἱῶν τῆς Ἑλλάδος, ὡς καί τήν διοικητικήν καί ἐκπαιδευτικήν ἱκανότητα τοῦ συνταγματάρχου κ.Μπαραϊκτάρη καί τῶν ἄμεσων βοηθῶν του. Τό ἔργον τῆς Μακρονήσου ἀναγνωριζόμενον διεθνῶς ὡς παράδειγμα καί πρότυπον ἄξιον μιμήσεως εἰς ὅλας τά ἐλευθέρας χώρας τοῦ κόσμου ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς δι' ὅλους οἱ ὁποῖοι συνέβαλαν καί συμβάλλουν εἰς τήν πραγματοποίησίν του». (Σκαπανεύς Σεπτέμβριος 1949)

Ἐνῶ ὁ Κ.Τσάτσος[119] Ὑπουργός παιδείας

τρίτη κατά σειρά Κυβέρνηση τοῦ Θεμιστοκλῆ Σοφούλη, θέση τήν ὁποία διατήρησε στόν ἑπόμενο ἀνασχηματισμό ἀλλά καί μετά τό θάνατο τοῦ Σοφούλη καί τήν ἀνάληψη τῆς προεδρίας τῆς Κυβέρνησης ἀπό τόν Ἀλέξανδρο Διομήδη.

[119] *Ἐπιφανής πολιτικός, φιλόσοφος, πανεπιστημιακός, ἀκαδημαϊκός καί πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας. Σπούδασε νομικά στήν Ἀθῆνα καί συμμετεῖχε στήν ἑλληνική ἀντιπροσωπεία πού τό 1920 ὑπέγραψε τή Συνθήκη τῶν Σεβρῶν. Μετά τή Μικρασιατική Καταστροφή συνέχισε τίς σπουδές του στή Χαϊδελβέργη. Ἐπέστρεψε στήν Ἑλλάδα γιά νά ὁλοκληρώσει τίς σπουδές του, νυμφεύθηκε τήν Ἰωάννα Σεφεριάδη καί τό 1932 ἐκλέχθηκε ἔκτακτος καθηγητής τῆς Νομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Ὑποστηρικτής τῶν φιλελεύθερων ἰδεῶν, διώχθηκε ἀπό τή δικτατορία τοῦ Μεταξά, ἐκτοπίστηκε καί, παρά τίς ἐκκλήσεις του, δέν τοῦ ἐπιτράπηκε νά πολεμήσει στόν ἑλληνοϊταλικό πόλεμο. Ἐπανῆλθε στό Πανεπιστήμιο, γιά νά ἀπολυθεῖ ὅταν, στίς 27 Ὀκτωβρίου 1941, πρώτη ἐπέτειο τῆς ἰταλικῆς ἐπίθεσης, ἐπικέντρωσε τή διδασκαλία του στόν ἑλληνοϊταλικό πόλεμο. Τό 1944 διέφυγε στή Μέση Ἀνατολή γιά νά ὑπηρετήσει ὡς σύμβουλος τῆς ἐξόριστης ἑλληνικῆς κυβέρνησης.*

Μετά τήν ἀπελευθέρωση ἐπανῆλθε στά πανεπιστημιακά του καθήκοντα καί τό 1945 ἀνέλαβε τό ὑπουργεῖο Προνοίας καί Ἐσωτερικῶν. Παραιτήθηκε ἀπό τό Πανεπιστήμιο καί πολιτεύθηκε μέ τό Κόμμα Φιλελευθέρων στίς ἐκλογές τοῦ 1946. Μεταξύ 1949-1951 χρημάτισε, διαδοχικά, ὑπουργός Παιδείας καί ὑφυπουργός Συντονισμοῦ. Τό 1956 προσχώρησε στή νεοϊδρυθεῖσα ΕΡΕ τοῦ Κ. Καραμανλή, τοῦ ὁποίου ἀναδείχτηκε στενότατος συνεργάτης ὡς τό τέλος τῆς ζωῆς του. Ὑπηρέτησε ὡς ὑπουργός Προεδρίας καί Κοινωνικῆς Πρόνοιας. Τό 1961, ὅταν δέν ἀσκοῦσε ὑπουργικά καθήκοντα, ἐξελέγη μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Μετά τήν ἀποχώρηση τοῦ Κ. Καραμανλή παρέμεινε ὡς ἡγετικό στέλεχος τῆς ΕΡΕ καί ἀνέλαβε ὑπουργός Δικαιοσύνης στήν κυβέρνηση Π. Κανελλόπουλου

«..Τό ἔργο πού συντελεῖται ἐκεῖ, ὅσον καί ἄν ἔχει ἐπαινεθῆ, δέν νομίζομεν ὅτι ἔχει κατανοηθῆ εἰς ὅλην του τήν ἔκτασιν καί δέν νομίζομεν ὅτι ἔχει βοηθηθῆ ὅσον θά ἔπρεπε διά νά ἀποδώση ἀκόμη περισσότερον ἀπό ὅσα ἀποδίδει. Χρειάζεται καί ὑλική βοήθεια, χρειάζεται καί βοήθεια ἠθική, ἴδια ἀπό μέρους τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας τοῦ τόπου. Ἡ Μακρόνησος εἶναι πρό παντός ἕνα μεγάλο ἐκπαιδευτήριο καί γυρεύει νά στηριχθῆ εἰς τόν ὀρθόν λόγον. Ζητεῖ μίαν πνοήν ἀνθρωπιᾶς στοργῆς καί φιλίας, τᾶς ὁποίας καλοῦνται νά δώσουν ὅσοι ὀρμεμφυτως τάς αἰσθάνονται διά τά παραστρατημένα παιδιά τῆς Ἑλλάδος.» (Σκαπανεύς Ὀκτώβριος 1949)

Σήμερα ὅμως αὐτή ἡ θεώρησις πού εἶναι καί ἡ ἀληθινή ἀποσιωπᾶται. Ἐνῶ ὡς ἄποψις ἄν κάποιος τολμήση νά τήν ἐκφράση, αὐτή ἀπορρίπτεται ὡς ''μή δημοκρατικη'' ἤ ὡς «ἀντιδραστική» καί «πολιτικά λαθεμένη» «ἄκρως ἐπικίνδυνη γιά τήν σωστή σκέψι. Ἔτσι στήν Ἑλλάδα σήμερα μιά ἄποψι ἐπιτρέπεται νά ὑπάρχει γιά τήν Μακρόνησο. Ἄς τήν διαβάσουμε στό πάντοτε τόσο δημοκρατικό «Βῆμα» τῆς 17/8/2003 μέ τίτλο «*Ὅλοι συμπλέουν στή Μακρόνησο*»

Γράφει λοιπόν ἡ καλή αὐτή ἐφημερίς στίς 17 Αὐγούστου 2003....

«... Μέ πρωτοβουλία τοῦ Μίκη Θεοδωράκη διοργανώνονται ἐκδηλώσεις στίς ὁποῖες θά συμμετάσχουν καί τά δυό μεγάλα κόμματα. Ἀπό τόν ξερότοπο τῆς Μακρονήσου φαίνεται ὅτι θά ξεκινήσει ἐφέτος ἡ πολιτική δραστηριότητα τῶν κομμάτων μετά τήν πρωτοβουλία τοῦ Μ. Θεοδωράκη νά διοργανώσει σέ συνεργασία μέ τόν ὑπουργό Αἰγαίου Ν. Σηφουνάκη δυό συναυλίες μέ τά ἔργα «Ἐπιτάφιος», «Ρωμιοσύνη» καί «18 λιανοτράγουδα τῆς πικρῆς πατρίδας» ....πού θά πραγματοποιηθοῦν στίς 29 καί 30 Αὐγούστου μέ τήν ὑποστήριξη τοῦ ὑπουργείου Αἰγαίου καί θά τίς πα-

---

τό 1967, ἐνῶ κατά τή δικτατορία τῶν συνταγματαρχῶν ἀσχολήθηκε μέ τό συγγραφικό του ἔργο. Τό 1974 ὑπηρέτησε ὡς ὑπουργός Πολιτισμοῦ στήν κυβέρνηση Ἐθνικῆς Ἑνότητας. Τό ἑπόμενο ἔτος, ὡς βουλευτής Ἐπικρατείας τῆς Νέας Δημοκρατίας, προήδρευσε τῆς ἐπιτροπῆς πού κατάρτισε τό Σύνταγμα τοῦ 1975. Τόν Ἰούνιο τοῦ ἰδίου ἔτους, ἐξελέγη πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας. Ἡ παρουσία τοῦ στό ἀνώτατο ἀξίωμα συνέβαλε στήν ἐμπέδωση τῶν νέων θεσμῶν καί τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Τόν διαδέχτηκε τό Μάιο τοῦ 1980 ὁ Κ. Καραμανλής.

Ὁ Κ. Τσάτσος δημοσίευσε πλῆθος ἐπιστημονικῶν μελετῶν, καθώς καί λογοτεχνικῶν ἔργων πού τόν ἀνέδειξαν ὡς μιά ἀπό τίς κορυφαῖες πνευματικές προσωπικότητες τῆς χώρας στή διάρκεια τοῦ 20ου αἰώνα.

ρακολουθήσουν περίπου 1.000 ἄτομα ἀπό τά σπλάχνα[120] *τῆς Ἀριστερᾶς πού ἔζησαν οἱ ἴδιοι ἤ οἱ οἰκογένειές τους τά βασανιστήρια τοῦ παρακράτους. ...Οἱ ἐκδηλώσεις αὐτές ὅμως φαίνεται ὅτι θά ἐξελιχθοῦν καί σέ μία εὐκαιρία ἐπαναπροσέγγισης τῶν δυό μεγαλύτερων κομμάτων μέ τήν Ἀριστερά, ἀφοῦ τόσο τό ΠαΣοΚ ὅσο καί ἡ ΝΔ μελετοῦν τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο θά ἀποτίσουν φόρο τιμῆς στούς ἀγωνιστές πού χάθηκαν ἤ βασανίστηκαν ἐπί χρόνια στό ἱστορικό νησί. ...»*

Δηλαδή τό ζητούμενο γιά τά Μέσα Ἐνημερώσεως δέν εἶναι, οὔτε γιατί λειτούργησε ἡ Μακρόνησος. Οὔτε γιατί ἔγινε τό στασιαστικό κίνημα πού κατέστρεψε τήν Ἑλλάδα. Οὔτε γιατί οἱ προηγούμενοι, οἱ προχθεσινοί, οἱ χθεσινοί, ὁ σημερινοί σταλινικοί ἐκπρόσωποι τοῦ ΚΚΕ δέν ζήτησαν πότε συγγνώμη ἤ ἔστω δέν ἐδήλωσαν μεταμελημένοι γιά τήν ἐγκληματική τους δράσι. Ἤ ἀκόμη περισσότερο γιά τό, ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος σήμερα κρίνοντες, προδοτικό καί ἀντεθνικό κίνημά τους πού καί ὡς ἰδεολόγημα ἀπέτυχε παγκοσμίως. Ἀλλά τό ἕνα καί μοναδικό θέμα πού ἀπασχολεῖ, διακατέχει τά ΜΕΜ, ἡ μονή καί μία ἄποψις εἶναι πῶς οἱ πολιτικοί μας, μέ πιό τρόπο θά ἀποτίσουν φόρο τιμῆς στούς «ἀγωνιστές» τοῦ ΚΚΕ /ΕΑΜ /ΕΛΑΣ.

Λίγες ἡμέρες μετά τή «σεμνή τελετή στό ἱστορικό» νησί ἡ ἴδια ἐφημερίς στό φύλλο τῆς 30 Αὐγούστου 2003 μέ τίτλο «Οἱ μνῆμες ''ζωντάνεψαν'' στή Μακρονησο» γράφει

«Παρουσία χιλιάδων ἀνθρώπων οἱ συναυλίες στό νησί τοῦ μαρτυρίου(sic). Τί εἶπαν ἐκεῖνοι πού ἐπέστρεψαν στόν χῶρο ὅπου βασανίστηκαν.

Πέτρες. Ἀγριόχορτα παντοῦ καί ἑρπετά. Ἄγρια, ἀπόκρημνα βράχια στή θάλασσα. Ἐρείπια ἐδῶ κι ἐκεῖ γιά νά θυμίζουν μνῆμες τῆς Ἑλλάδας τοῦ '45, τοῦ '50 καί τοῦ '55. Ἐκεῖ ἐπέστρεψε ὁ Μίκης Θεοδωράκης γιά νά πραγματοποιήσει ἕνα ὄνειρο ζωῆς, τρεῖς συναυλίες στόν ἄλλοτε τόπο ἐξορίας καί μαρτυρίου.

Χιλιάδες ἄνθρωποι ἀπ' ὅλη τήν Ἑλλάδα ἀψήφησαν τήν ταλαιπωρία καί τή ζέστη καί ἔφθασαν συγκλονισμένοι στή Μακρόνησο την Παρασκευή. Οἱ περισσότεροι ἔζησαν κρατούμενοι ἐπί χρόνια στό ξερονήσι. Παιδιά καί ἐγγόνια κρατουμένων ἔκαναν ἐπίσης τό ταξίδι.... Ὁ ὑπουργός Αἰγαίου κ. Νίκος Σηφουνάκης, ὁ ὁποῖος εἶχε τήν πρωτοβουλία τῆς ἐκδή-

---

[120] *Ἐνῶ τά σπλάχνα τῆς δεξιᾶς εἶναι στά νταμάρια καί στις πηγάδες, ἀνύπαρκτα θύματα δολοφονικῆς μανίας, πού «πρέπει»να λησμονηθοῦν, χάριν της ἐθνικῆς «λήθης». Μιά ἐπιλεκτικῆς καί καθοδηγητικῆς λήθης πού τιμᾶ τούς δολοφόνους και ἀτιμάζει τα θύματα.*

λωσης καί ὑποστήριξε τίς συναυλίες, συγκινεῖται πού βλέπει μία καλλιτεχνική πρωτοβουλία νά ἐξελίσσεται σέ πολιτικό γεγονός. ''Δείχνει πόσο ἡ μνήμη τοῦ κόσμου παραμένει ζωντανή. Χωρίς νά ὑπάρχει καμία σκοπιμότητα[121]*, ὁ κόσμος ἐπιθυμεῖ μέ τήν παρέλευση δεκαετιῶν νά κρατήσει τίς τραγικές ἐμπειρίες στή μνήμη του'' λέει.»*

Ἐδῶ διερωτώμεθα πόσο ἠλιθίους εἶναι δυνατόν νά μᾶς θεωροῦν ἐνίοτε οἱ πολιτικοί μας. Ταυτίζει ὁ κός Σηφουνακης τήν μνήμη τοῦ κόσμου μέ τήν προσέλευσι μερικῶν ἑκατοντάδων (ἄν ἦσαν, ἑκατοντάδες) κομμουνιστῶν. «*Συγκινεῖται*» *πού μιά καλιτεχνική πρωτοβουλία ἐξελίσσεται σέ πολιτικό γεγονός*». Ἐνῶ ἀκριβῶς περί τοῦ ἀντίθετου πρόκειται. Ἕνα προκατασκευασμένο, πολυδιαφημισμένο ἀπό τά στρατευμένα ΜΕΜ, πολιτικό θέατρο βαπτίζεται καλλιτεχνική πρωτοβουλία. Καί σ' ἕνα «ξέσπασμα εἰλικρίνειας» ἡ δήλωσι τοῦ εὐκολοσυγκίνητου (μόνο γιά τούς κομμουνιστές ὅμως) τοῦ κου Σηφουνάκη, «..χωρίς νά ὑπάρχει καμία σκοπιμότητα ὁ κόσμος ἐπιθυμεῖ νά κρατήση τίς τραγικές ἐμπειρίες ..» μᾶς ἀφήνει ἄφωνους. (speechless!!!)

Ἀλλά ἄς ἐπανέλθουμε στό ἄρθρο τῆς «φιλαλήθους» αὐτῆς ἐφημερίδος.

«...Ὁ ὑπουργός Ἐξωτερικῶν κ. Γ. Παπανδρέου βρίσκεται ἀπό τούς πρώτους στό κοινό καί ἡ παρουσία τοῦ προκαλεῖ αἴσθηση. Διάβασε στόν Τύπο γιά τήν ἐκδήλωση μνήμης καί δήλωσε ἀμέσως ἐνδιαφέρον νά παραστεῖ. Θεωρεῖ ὅτι πρόκειται γιά μία ἐξαιρετική πρωτοβουλία πού βρῆκε ἀπροσδόκητη ἀνταπόκριση. ..

Ἀπροσδόκητη ἡ παρουσία στή Μακρόνησο τοῦ 22χρονου κ. Κώστα Μπακογιάννη πού σιγοτραγουδᾶ εὐλαβικά τά τραγούδια τοῦ Μίκη. «Θέλω νά λέω κάποτε στά παιδιά μου ὅτι ἐπισκέφθηκα τή Μακρόνησο γιά ν' ἀκούσω Θεοδωράκη καί Ρίτσο» λέει καί ἐξομολογεῖται ὅτι ἡ μητέρα τοῦ κυρία Ντόρα Μπακογιάννη συμφώνησε μέ τήν ἐπίσκεψή του στόν τόπο ἐξορίας.....

Στό ἐρειπωμένο κρατητήριο ὅπου ἔχει στηθεῖ ἡ Λαϊκή Ὀρχήστρα «Μίκης Θεοδωράκης» ἀνεβαίνει ἕνας ἡλικιωμένος, πρόεδρος τῆς Πανελλήνιας Ὀργάνωσης Ἀγωνιστῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης.. Διαβάζει στό ἡμίφως. «Ἤρθαμε νά ἐπισκεφθοῦμε αὐτόν τόν τόπο καί νά προσκυνήσουμε καί νά τιμήσουμε ὅλους ἐκείνους τούς ἀνθρώπους πού πλήρωσαν

---

[121] *Σκοπιμότητα!!! Ἄν εἶναι δυνατόν ΣΥΝΕΛΛΗΝΕΣ. Θεοῦ φυλακί τῷ στόματι μου. Σέ ὅλους μας εἶναι γνωστή ἡ δίψα γιά «ἀντικειμενική» ἐνημέρωσι καί ἀποκάλυψι τῆς «ἀλήθείας» ἀπό τούς συντρόφους...*

ἀκριβά τό κόστος αὐτῆς τῆς παρανοϊκῆς, φασιστικῆς καί αὐταρχικῆς ἐξουσίας. Εἶναι προσκύνημα τιμῆς σέ ὅλους αὐτούς πού ὑπέφεραν γιά νά ὑπερασπίσουν τά ἰδανικά τῆς ἐλευθερίας καί τῆς δημοκρατίας, ἐδῶ πού φτερουγίζουν οἱ ψυχές πού ἄφησαν τήν τελευταία πνοή τούς» διαβάζει ὁ κ. Γ. Ἀναλυτῆς...»

Ἐδῶ ἡ διαστρέβλωσις τῆς ἱστορίας εἶναι ἐμετική. Ὁ καλός αὐτός Κουκουές πού πιθανῶς νά ἔζησε στήν Μακρόνησο τήν ἐποχή ἐκείνη ἀποκαλεῖ «παρανοϊκή καί φασιστική» τήν κυβέρνησι πού γιά τούς πολύ συγκεκριμένους λογούς δημιούργησε τό στρατόπεδο τῆς Μακρονησου.

Ἀναφορά γίνεται καί στά κείμενα πού προανέφερα τῶν Π.Κανελοπουλου καί Κ.Τσάτσου μέ τόν ἀπαξιωματικο τίτλο «οἱ τιμητές τῆς συμφορᾶς»

Λίγα χρόνια ἀργότερα καί πάλι ἔχουμε ἀναμνηστική «ἔνεσι» σχετικῶς πρός τό θέμα μας. Ἔτσι στό ἐξ ἴσου ''δημοκρατικό» Ἔθνος τῆς 3/2/2007 μέ τίτλο «*Μακρόνησος καί Γυάρος εἶναι μνημεῖα*» διαβάζουμε:

«..Πρωτοβουλία γιά τήν προστασία, φύλαξη καί ἀνάδειξη τῶν ''χώρων ἐξορίας καί φυλάκισης γιά πολιτικούς λόγους στή χώρα μας'' ὅπως ἡ Μακρόνησος καί ἡ Γυάρος, ἀνέλαβαν περί τούς 200 βουλευτές ὅλων τῶν πτερύγων τῆς Βουλῆς.

Σύμφωνα μέ τούς βουλευτές «ἡ Μακρόνησος καί ἡ Γυάρος, δυό ἄγονα καί ἀκατοίκητα νησιά χρησιμοποιήθηκαν στή διάρκεια τοῦ ἐμφυλίου καί τῶν πρώτων μετεμφυλιακῶν χρόνων, σάν τόποι ἐξορίας, φυλάκισης, βασανιστηρίων. Ἐδῶ δεινοπάθησαν περισσότεροι ἀπό 100.000 ἀγωνιστές τῆς Ἀλβανίας, τῆς Ἀντίστασης, πολιτικοί, κοινωνικοί καί πνευματικοί παράγοντες, στρατιῶτες καί ἁπλοί πολίτες κομμουνιστές καί ἀριστεροί στή μεγάλη τους πλειοψηφία. Στή διάρκεια τῆς δικτατορίας πάνω ἀπό 10.000 ἀγωνιστές ἐκτοπίσθηκαν καί ὑπέφεραν στή Γυάρο...»

Ἡ τοποθέτησι εἶναι κατηγορηματική καί σαφής. Ἀπό τούς καθ' ἕδρας «ἱστορικούς καί ἐκπαιδευτικούς» τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως δηλώνεται ἄνευ ἀμφισβητήσεως -ὄχι ὡς ἄποψις- ἀλλά ὡς ἱστορικό δεδομένο καί γεγονός, ὅτι πρόκειται «περί τόπων ἐξορίας καί βασανιστηρίων, πού τό παρακράτος» (δηλαδή τό νόμιμο κράτος τότε) ἐπέβαλε. Καί μάλιστα τούς ἔχει καταμετρήσει σέ 100.000!! Βεβαίως ἀντίστοιχη εὐαισθησία γιά τόπους θυσίας καί μαρτυρίου τῶν «ἄλλων» Ἕλληνων, στόν Μελιγαλά, τίς πηγάδες, τήν Οὖλεν τόν Φενεό, τά νταμάρια, ὥστε νά ἔχουμε καί ἐκεῖ ἀνταμώματα γιά τά μνημεῖα κομμουνιστικῆς τυραννίας καί ἐγκλήματος οἱ πολυδιαβασμένοι «ἱστορικοί καί ἐκπαιδευτικοί» τῶν Μέσων «Ἐνημερώσεως» ποιοῦν τήν νῆσσαν. Ὅσο καί νά ψάξετε δέν θά

βρῆτε οὔτε μιά δημοσίευσι γι' αὐτά τά θέματα. Οἱ «φίλοι» τῆς Δημοκρατίας λατρεύουν τόσο πολύ τήν θεληματική ἄγνοια...

Ὑπάρχουν ἀμέτρητα κείμενα, ὅπως αὐτά πού μεταφέραμε καί πού λίγο ἤ πολύ ἐπαναλαμβάνουν διαχρονικῶς τά ψεύδη της κομμουνιστικῆς ἀριστερᾶς γιά τήν Μακρόνησο κατά τήν διάρκεια τοῦ συμμοριτοπολέμου, ἀλλά καί γιά κάθε κομμουνιστική «ἑορτή ἀγάπης»[122]. Οἱ πολιτικοί ὅλων τῶν παρατάξεων εἶναι πρόθυμοι συνοδοιπόροι προκείμενου νά δείξουν τά «δημοκρατικά» τούς πιστεύω καί νά ἐγκωμιασθοῦν ἀπό τόν συστρατευμενο τύπο. Μέχρι καί τά παιδιά τῶν ἐπιστρατεύουν δυστυχῶς.

Τό ἀποτέλεσμα, εἶναι ἔτσι τά ΜΕΜ νά «γράφουν» ἱστορία. Μέ τήν ἐπανάληψι καί τήν διαβεβαίωσι χωρίς ἀπόδειξι. Κυρίως δέ ἄνευ ἀντιλόγου.

Ἄφησα τελευταῖα, γιά αὐτό τό θέμα τήν ἄποψι τοῦ Τάκη Λαζαρίδη, ὁ ὁποῖος τοποθετεῖται κρίνει τήν «συμφιλιωτική» συμπεριφορά τοῦ Μίκη Θεοδωράκη μέσω ἐπιστολῆς πού ἀπευθύνει στόν «ἐθνικό» μας μουσικοσυνθέτη καί γιά τήν ὁποία τά γραμμοφωνικά ΜΕΜ δέν βρῆκαν χῶρο γιά νά τήν παρουσιάσουν.

Γράφει λοιπόν ὁ ἡρωικός κός Λαζαρίδης μέ γενναιότητα καί παρρησία, εἰλικρίνεια καί αὐτοκριτική, συνθλιπτική στήν ἐπιστολή του.

«Συλλυπητήρια γιά τή φιέστα στή Μακρόνησο

«Ἀγαπητέ Μίκη,

Πρός ἀποφυγήν τυχόν παρεξηγήσεων, εἶμαι ὑποχρεωμένος εὐθύς ἐξαρχῆς νά δηλώσω τήν ταυτότητά μου.

Εἶμαι παλιός συναγωνιστής σου στούς ἀγῶνες γιά «λαϊκή δημοκρατία», «εἰρήνη» καί «σοσιαλισμό». Καταδικασμένος σέ θάνατο μαζί μέ τόν Μπελογιάννη καί ἐν συνεχείᾳ τρόφιμος, ἐπί δεκαπενταετία, τῶν ἐγκληματικῶν φυλακῶν τῆς χώρας. Ὁ πατέρας μου, ἡγετικό στέλεχος τοῦ ΚΚΕ, Γραμματέας τοῦ Ἐργατικοῦ ΕΑΜ στήν Κατοχή, καταδικάστηκε γιά τήν ἀντιστασιακή του δράση σέ θάνατο ἀπό γερμανικό στρατοδικεῖο καί ἐκτελέστηκε τό Μάη τοῦ '43. Καί ἡ μητέρα μου καταδικάστηκε γιά

---

[122] *Ἐνῶ «γιορτές μίσους» ἤ «προσπάθεια ἀναμόχλευσης παθῶν» ἀποκαλεῖται ἀπό τά ΜΕΜ καί τούς ἐραστές τῆς «ἐπανάστασης πού χάθηκε» κάθε ἐκδήλωσις πού ἀποσκοπεῖ στήν ἀποκατάστασι τῆς ἱστορικης ἀλήθειας καί τήν ἐπαναφορά σέ λειτουργία τῆς ἱστορικῆς μνήμης.*

τήν ἀντιστασιακή της δράση σέ ἰσόβια δεσμά ἀπό βουλγαρικό στρατοδικεῖο καί στή διάρκεια τοῦ Ἐμφυλίου πέρασε καί αὐτή ἀπό τή Μακρόνησο. Στή φυλακή, Μίκη, εἶχα τό χρόνο νά διαβάσω ἀρκετά, νά σκεφτῶ πολλά καί νά καταλάβω περισσότερα. Καί μετά τή φυλακή, διαπιστώνοντας τή σκληρή πραγματικότητα στίς χῶρες τοῦ «ὑπαρκτοῦ σοσιαλισμοῦ», βλέποντας τίς ἀλλεπάλληλες λαϊκές ἐξεγέρσεις στίς χῶρες αὐτές καί τίς ἰσάριθμες ἐπεμβάσεις τῶν σοβιετικῶν τάνκς στούς δρόμους τῆς Βουδαπέστης, τοῦ Βερολίνου καί τῆς Πράγας, κατάλαβα τή φοβερή ἀλήθεια.

Ἐνῶ νομίζαμε ὅτι πολεμούσαμε γιά τά ἀνώτερα ἰδανικά της «ἐλευθερίας», τῆς «δημοκρατίας» καί τοῦ «σοσιαλισμοῦ», στήν πραγματικότητα πολεμούσαμε καί θυσιαζόμασταν γιά τήν ἐπιβολή τῆς στυγνῆς δικτατορίας τῶν Ζαχαριάδη - Ἰωαννίδη, γιά τή μετατροπή τῆς πατρίδας μας σέ σοβιετικό προτεκτοράτο. Δέν μπορῶ λοιπόν, Μίκη, νά σέ συγχαρῶ γιά τή φιέστα στή Μακρόνησο. Τό μόνο πού μπορῶ νά κάνω εἶναι νά σοῦ ἀπευθύνω είλικρινῆ συλλυπητήρια. Γιατί ἐνῶ ἡ πατρίδα μας ἔχει ζωτική ἀνάγκη ἀπό ἐθνική ἑνότητα καί ὁμοψυχία, ἐσύ καί ὅσοι συνεργάστηκαν μαζί σου, ἐπιμένετε νά ξύνετε πληγές, ἐπιμένετε νά βρυκολακιάζετε ἕνα παρελθόν γιά τό ὁποῖο μόνο ντροπή μποροῦμε νά νιώθουμε. Πασχίζετε, γιά λόγους εὐτελοῦς κομματικῆς σκοπιμότητας, νά διαιωνίσετε ἀνύπαρκτες, πλέον, «διαχωριστικές γραμμές».

Εἶναι, πράγματι, πρωτοφανεῖς οἱ ἀγριότητες πού διέπραξαν οἱ ἀντίπαλοί μας στή Μακρόνησο. Ὅμως οἱ ἀγριότητες, Μίκη, εἶναι νόμος τοῦ Ἐμφυλίου. Καί σέ ἀγριότητες δέν ὑστερήσαμε κι ἐμεῖς. Ἄς θυμηθοῦμε τήν Ἑλένη Γκατζογιάννη καί τίς ἄλλες μαρτυρικές μανάδες τῆς Ἠπείρου. Ἄς θυμηθοῦμε τόν Χρῆστο Λαδά. Κι ἄς μήν ξεχνᾶμε τίς βιαίως στρατολογημένες ἀνήλικες χωριατοποῦλες πού μέ τό ζόρι βάζαμε νά πολεμήσουν, μέ τό ζόρι νά σκοτώσουν καί νά σκοτωθοῦν!

Τό πραγματικό ἐρώτημα λοιπόν δέν εἶναι ποιός εὐθύνεται γιά τίς ἀγριότητες τοῦ Ἐμφυλίου ἀλλά ποιός εὐθύνεται γιά τόν ἴδιο τόν Ἐμφύλιο καί συνεπῶς καί γιά τίς ἀγριότητές του. Καί οἱ μεγάλοι ἔνοχοι, Μίκη, εἴμαστε ἐμεῖς. Αὐτή εἶναι ἡ ὁριστική καί τελεσίδικη κρίση τῆς Ἱστορίας. *Καί τήν κρίση αὐτή ἔρχεται νά ἐπικυρώσει μέ τόν πιό ἔγκυρο καί ἀδιαμφισβήτητο τρόπο ὁ ἴδιος ὁ «μεγάλος ἀρχηγός», ὁ Νίκος Ζαχαριάδης.*

Στό «Χρονικό» του, πού ἄρχισε νά γράφει τήν Πρωτομαγιά τοῦ 1966 (βλ. «ΤΟ ΒΗΜΑ» 17-8-2003), χαρακτηρίζει «κάλπικη» τήν ἄποψη ὅτι τό ἑλληνικό ἀριστερό κίνημα παρασύρθηκε στόν ἔνοπλο ἀγώνα ἀπό τούς Ἄγγλους. Καί ἀπερίφραστα δηλώνει: «Στήν πραγματικότητα, οἱ Ἄγγλοι

θέλαν νά μᾶς παρασύρουν στίς δικές τους ἐκλογές [ἀναφέρεται στίς ἐκλογές τῆς 31ης Μαρτίου 1946 στίς ὁποῖες ἀπεῖχαν οἱ κομμουνιστές] γιά νά ἐπικυρώσουν ἔτσι κοινοβουλευτικά, «λαϊκά», τό καθεστώς πού ἐπέβαλαν μέ τήν ἔνοπλη ἐπέμβασή τους καί μέ τή Βάρκιζα».

Δέν μᾶς ἔσπρωξαν λοιπόν οἱ Ἄγγλοι στόν Ἐμφύλιο, Μίκη. Μόνοι μας μπήκαμε στό σφαγεῖο! «Γιά νά σώσουμε τήν τιμή τοῦ ΚΚΕ», καμαρώνει ὁ Ζαχαριάδης!

Κάποια στιγμή, Μίκη, ἀντί νά θρηνοῦμε γιά τίς ἀγριότητες τοῦ Ἐμφυλίου καί νά ἐπιδιώκουμε «ρεβάνς», ἀντί νά παριστάνουμε τούς κήνσορες καί τούς τιμητές, θά πρέπει νά κρύψουμε τό πρόσωπο ἀπό ντροπή καί νά κλάψουμε πικρά γιά τό ἀδικοχυμένο αἷμα τῶν δικῶν μας ἀλλά καί τῶν ἀδελφῶν μας τῆς ἄλλης πλευρᾶς.

Κι ὅμως, θά μποροῦσες, Μίκη, νά ὀργανώσεις μία πραγματικά ἐθνική γιορτή στη Μακρονησο. Μιά γιορτή ἐθνικῆς συναδέλφωσης καί συμφιλίωσης. Ὅπου θά καλοῦσες νά παραστοῦν ὅλοι. Καί οἱ δικοί μας ἀλλά καί οἱ «ἄλλοι».

Οἱ συγγενεῖς της Ἑλένης Γκατζογιάννη καί τοῦ Χρήστου Λαδά. Τά ἀδέλφια καί τά παιδιά ὄχι μόνο τῶν δικῶν μας μαχητῶν ἀλλά καί τῶν χιλιάδων ἀνδρῶν καί ἀξιωματικῶν του ἑλληνικοῦ στρατοῦ πού ἔπεσαν στό Γράμμο καί στό Βίτσι γιά νά παραμείνει ἡ χώρα μας ἐλεύθερη καί δημοκρατική. *Σ' αὐτή τή γιορτή, Μίκη, θά τραγουδούσαμε καί θά κλαίγαμε μαζί, θά ταξιδεύαμε σέ ἕναν κόσμο ἀγάπης καί ἀδελφοσύνης μέ τά φτερά τῆς ὑπέροχης μουσικῆς σου. Κι ὅρκο βαρύ θά παίρναμε ὅτι ποτέ πιά δέν θά σηκώναμε ὅπλα ἐναντίον ἀλλήλων.*

Σ' αὐτή τή γιορτή, Μίκη, θά μποροῦσες νά ὑψωθεῖς σέ ἐθνική μορφή, σέ πανελλήνιο σύμβολο ἑνότητας καί συμφιλίωσης. Δέν τό ἔπραξες. Προτίμησες νά περιχαρακωθεῖς στό ἰδεολογικό καί πολιτικό γκέτο τῆς χρεοκοπημένης καί ἀνυπόληπτης Ἀριστερᾶς, αὐτῆς πού τόσες συμφορές προκάλεσε στόν τόπο μέ τήν ἀνεύθυνη καί τυχοδιωκτική πολιτική της. Δέν εἶναι κρίμα, Μίκη;

Μέ βαθύτατη ἀπογοήτευση
Τάκης Λαζαρίδης»

3.5 Δόγμα Τροῦμαν-Σχέδιο Μάρσαλ

«Ἐσωτερική ἐπέμβασις» (!!!) ἡ Ἀμερικανική Βοήθεια στήν λιμοκτονοῦσα Ἑλλάδα

Ὁ Κωνσταντῖνος Μητσοτάκης ἐπεκρίθη, ἀπό τούς «ἱστορικούς

καί ἐκπαιδευτικούς» τῶν ΜΕΜ[123], διότι, κατά τήν ἐκδήλωσι - στήν κατοικία τοῦ Πρεσβευτή τῶν ΗΠΑ - γιά τήν συμπλήρωσι 60 χρόνων ἀπό τήν διακήρυξι τοῦ σχεδίου Μάρσαλ (5ην Ἰουνίου 1947, στό Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ) μεταξύ ἄλλων, σημείωσε εὐθαρσῶς καί εἰλικρινῶς - μόναδική ἐξαίρεσι ἐξ ὅλων τῶν Ἑλλήνων πολιτευτῶν- ὅτι ἡ Εὐρώπη ὀφείλει τήν ἐλευθερία της στήν Ἀμερικανική βοήθεια. Καί ἐπιπλέον, ὅτι ἡ Ἑλλάδα ὀφείλει διπλά στίς ΗΠΑ. Ὄχι μόνο γιά τό τέλος τοῦ πολέμου ἀλλά καί γιά τήν τύχη πού θά εἶχε, ἄν εἶχε χαθεῖ ὁ ''ἐμφύλιος''. «Θά εἴχαμε τήν τύχη τῆς Ἀλβανίας καί τῆς Βουλγαρίας» ἀκριβολόγησεν ὁ Κός Μητσοτάκης. Δηλαδή ὅ,τι μᾶλλον θά ἔπρεπε νά ἔχει πράξει ἡ ἀνωτάτη πολιτειακή ἡγεσία, ὁ πρωθυπουργός μας, ἡ πρόεδρος τῆς Βουλῆς σέ εἰδική τελετή, ὅπως προθύμως συντρέχουν, σέ παρόμοιες, τόσον ἐπιλεκτικῆς, μονομεροῦς, «ἱστορικῆς μνήμης» πού γίνονται γιά μουσεῖα «δημοκρατικῶν ἀγωνιστῶν» ἤ γιά τήν Γυάρο. Διότι εἶναι γνωστό τοίς πάσι, ὅτι πέραν τῶν 416 ἑκατ δολλαρίων πού ἐδόθησαν ἀπό τήν UNRRA μέχρι τήν 31ην Σεπτεμβρίου 1947, ἡ Ἑλλάδα βάσει τοῦ σχεδίου Μάρσαλ εἰσέπραξε ἄλλα 366 ἑκατ. δολλάρια, κατατασσομένη οὐσιαστικῶς μεταξύ τῶν πρώτων πέντε ἀποδεκτῶν οἰκονομικῆς βοηθείας στό σύνολο τῶν 17 συμμετεχόντων κρατῶν. Χάριν αὐτοῦ τοῦ πακτωλοῦ τῆς ἀμέριστης οἰκονομικῆς βοηθείας, ἀποτελεῖ πλέον ἀδιάψευστο ἱστορικό γεγονός, ὅτι ἡ Ἑλλάδα κέρδισε, πέραν τῆς εἰσόδου της στήν ΕΟΚ ὡς 12 μέλος, 45 χρόνια ἐλευθέρου δημοκρατικοῦ βίου. Τόσα ὅσα χρειάστηκαν οἱ ὑπόδουλοι λαοί τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης γιά νά ἀποτινάξουν τήν ἐρυθρά τυραννία μέ τήν αὐτοκατάρρευσιν τῆς σοβιετίας καί τῶν κομμουνιστικῶν δικατοριῶν στίς ''λαικές δημοκρατίες''

Ὅμως ἀνάλογες δηλώσεις ἀναγνωρίσεως τῆς ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης, γιά τήν πολύτιμη, - καταλυτική γιά τήν ἐπιβίωσι καί ἐλευθεραν ὕπαρξιν τῆς Ἑλλάδος- οἰκονομική συνεισφορά τῶν ΗΠΑ στήν καθημαγμένη Ἑλλάδα, τῆς ἐρειπωμένης ὑπαίθρου. Χωρίς γεωργική παραγωγή, χωρίς δρόμους, μέ γέφυρες ἀνατιναγμένες καί κατεστραμμένα ὑδραγωγεῖα ἀπό τούς στασιαστάς τοῦ ΚΚΕ/ΕΑΜ/ΕΛΑΣ, εἶχαν γίνει καί πολύ πρίν. Στίς 19 Ἰουλίου 1948, ἐπί τῇ ἀποχωρήσει τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς ἐν Ἑλλαδι, ὁ τότε ἀρχηγός τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπηύθηνε μεταξύ ἄλλων τούς ἑξῆς θερμούς λόγους.

«..*Ἡ βοήθεια τήν ὁποίαν μας παρέχετε ἀποτελεῖ ἀνθρωπιστική*

---

123 *«Πάγος στόν Μητσοτάκη γιά τό Σχέδιο Μάρσαλ καί τήν ἐπίθεση στό ΚΚΕ» ἔγραφε ἡ Χριστίνα Κοραῆ στήν Ἐλευθεροτυπία τῆς 16/6/2007*

ἐκδήλωσιν τῆς εὐγενοῦς χώρας σας, ὑπέρ τοῦ πάσχοντος λαοῦ μας...Σεῖς καί ἡμεῖς εἴμεθα συστρατιῶται ἑνός μεγάλου ἀγῶνος ἀπό τήν ἔκβασιν τοῦ ὁποίου κρίνεται ἡ τύχη τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ.. Χωρίς τήν ἰδική σας βοήθειαν ἡ ὁποία διεδέχθη τήν πατροπαράδοτον Βρετανικήν συμπαράστασιν, Ἐλευθέρα καί ἀνεξάρτητος Ἑλλάς, σήμερον δέν θά ὑπῆρχεν ..Αὐτή εἶναι ἡ ἱστορική σημασία τῆς ἀποστολῆς σας.....Ὁ φιλότιμος Ἑλληνικός Λαός μέ βαθεῖαν συγκίνησιν ἀνταποδίδει τήν ἀγάπην σας καί οὐδέποτε θά λησμονήση τά μεγάλας ὑπηρεσίας αἱ ὁποῖαι τοῦ παρεσχέθησαν εἰς μίαν κρισιμωτάτην ὥραν τῆς ἱστορίας του. Προπίνω εἰς ὑγείαν τῶν ἡγετῶν τῆς Μεγάλης χώρας τοῦ Προέδρου Τρούμαν καί τοῦ Στρατηγοῦ Μάρσαλ. Ζήτω ἡ Ἀμερική, ἡ σταυροφόρος τῆς Ἐλευθερίας»

Ταῦτα ἐδήλωνε, ὁ Γεώργιος Παπανδρέου, ὡς ἀρχηγός τῆς Ἀντιπολιτεύσεως (πού συμπτωματικῶς ἤ μᾶλλον συστηματικῶς ἐν Ἑλλάδι, ὁ ἀπόγονός του σήμερα εἶναι καί αὐτός ἀρχηγός τῆς ἀντιπολιτεύσεως) ἀπευθυνόμενος στόν ἀποχωροῦντα ἀρχηγό τῆς Ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς καί τούς συνεργάτες του, τήν 19ην Ἰουλίου 1948. (Πολιτικά Θέματα, Γεωργίου Παπανδρέου, Τόμος Γ, Ἐκδοτ. Οἶκος Πέτρου Δημητράκου, σελίς 82,83,84).

Περίπου ἕνα χρόνο νωρίτερα στίς 9 Αὐγούστου 1947, ὡς ὑπουργός ἐσωτερικῶν ὁ ἴδιος πολιτικός, ὁ Γεώργιος Παπανδρέου (δηλαδή νά ἐπαναλάβομεν, ὁ πάππους τοῦ σημερινοῦ μας Γιωργάκη, ὁ ἀποκαλούμενος ἀπό τίς «προοδευτικές» δυνάμεις γέρος τῆς Δημοκρατίας) συνέταξε καί ἡ κυβέρνησις Ἐθνικῆς Συνεργασίας ἐπέδωσε πρός τόν ἐν Ἀθηναις πρεσβευτήν τῶν ΗΠΑ τήν ἀκόλουθο διακοίνωσι. Ἀντιγράφω καί πάλιν, ἀπό τά ''Πολιτικά θέματα'' τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου (Τόμος Β, Ἐκδοτ. Οἶκος Πέτρου Δημητράκου σελίς 255,256).

«.. Η σκληρά πεῖρα τοῦ διαρεύσαντος ἔτους μας ἔχει ὁδηγήσει εἰς τό συμπέρασμα, ὅτι ἡ σημερινή δύναμις τοῦ Στρατοῦ μας εἶναι ἀνεπαρκής πρός ἐπίτευξιν ὁριστικοῦ και συντόμου ἀποτελέσματος. Χρειάζεται ἀπαραιτήτως σημαντική αὔξησις τῶν δυνάμεων... Χρειάζεται παραλληλως ἐνίσχυσις τῆς ἀεροπορίας μας... Καί χρειάζεται ἐπίσης ἱκανός ἀριθμός ὅπλων διά τόν ἐπαρκῆ ἐξοπλισμό τῶν χωρικῶν μας.. Ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις πιστεύει ὅτι ἡ κατάστασις, ὅπως βαίνει διαμορφουμένη, πρόκειται νά καταστῆ κρίσιμος. Καί διά τοῦτο θεωρεῖ καθῆκον της νά ἀπευθυνθῆ πρός τήν κυβέρνηση τῶν Η.Π.Α διά νά εἴπη μέ ἀπόλυτον εἰλικρίνειαν τήν ἀλήθειαν... Τό Ἑλληνικό Ἔθνος αἰσθάνεται εὐγνωμοσύνη πρός τήν κυβέρνησιν καί τόν λαόν τῆς Μεγάλης Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας διά τήν γενναῖαν ἠθικήν καί ὑλικήν ἐπικουρίαν, ἡ ὁποία μας παρέχεται καί εἰς

τήν ὁποίαν στηρίζομεν τά ἐλπίδας διά τήν σωτηρίαν καί τήν ἀναγέννησιν τῆς πατρίδος μας....Ἀπέναντι τῆς συνεχιζομένης καταθλιπτικῆς πιέσεως τοῦ ὄγκου τοῦ Κομμουνιστικοῦ Πανσλαυισμοῦ καί τῆς συγκεκριμένης ἠθικῆς πολιτικῆς βοηθείας παρεχομένης εἰς τό ΚΚΕ, ἀνεπαρκής βοήθεια τῆς Ἑλλάδος ὁδηγεῖ εἰς ἀσφαλῶς εἰς κρισίμους κινδύνους. Μόνον ἡ ἄμεσος καί πλήρης βοήθεια εἰς τήν παροχήν τοῦ ἐνόπλου ἀγῶνος ὁδηγεῖ εἰς τήν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος...Καί διότι ἀκριβῶς ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις κατέχεται πλήρως ἀπό τήν συνείδησιν τῆς ἱστορικῆς εὐθύνης καί ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καί ἀπέναντι τῶν ΗΠΑ, εἰς τήν φιλικήν συμπαράστασιν τῶν ὁποίων βασίζει τήν σωτηρίαν της, θεωρεῖ ὕψιστον καθῆκον νά εἰδοποιήση ἐγκαίρως καί νά ὑποδείξη τά ἀπαραίτητα μέτρα πρός ἀποτελεσματικήν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως. ... Τό Ἑλληνικό ἔθνος, ὅπως πάντοτε εἰς τήν Ἱστορίαν του, εἶναι σήμερον πρόθυμον νά προσφέρη πᾶσαν θυσίαν διά νά ὑπερασπίση τά γνώριμα κοινά ἰδεώδη της Ἐλευθερίας καί τοῦ Πολιτισμοῦ.Ἀλλά διά νά ἔχη ἀπόδοσιν ἡ θυσία του χρειάζεται ἄμεσον καί πλήρη ὑλικήν βοήθειαν. Καί διά τήν παροχήν αὐτῆς ἀπευθύνει θερμοτάτην ἔκκλησιν πρός τήν κυβέρνησιν τῶν ΗΠΑ μέ τήν βαθεῖαν πεποίθησιν ὅτι θά εὕρη πλήρη κατανόησιν καί ἀνταπόκρισιν.»

Τώρα γιατί σήμερα ὅλα αὐτά ἀποσιωπῶνται, καί μόνον ἐλάχιστοι μή ἐπιλήσμονες ἀποδίδουν τήν ὀφειλομένη ἀναγνώρισι στίς ΗΠΑ, πού διέθεσε 14 δίς δολλάρια γιά τήν ἀνοικοδόμησι τῆς ἰσοπεδωμένης Εὐρώπης ὅταν τήν ἴδια περίοδο, ὁ κόκκινος στρατός ἑκατομμυρίων στρατιωτῶν, παρέτεινε τήν ἀνέξοδο «διαμονή» του «συνωστιζόντας» στίς χῶρες πίσω ἀπό τό σιδηροῦν παραπέτασμα, τούς δυστυχεῖς λαούς τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, εἶναι φαινόμενο πού οἱ ψυχίατροι, τῶν μελλοντικῶν γενεῶν θά προσπαθοῦν νά ἐξηγήσουν.

Ἐμεῖς νά ὑπενθυμίσουμε, τήν ἀντιφώνησι κατά τήν ἀπονομή τοῦ βραβείου Νόμπελ εἰρήνης τό 1953, μέ τό ὁποῖο ἐτιμήθη γιά τήν σωτηρία τῆς Εὐρώπης ἀλλά καί τῆς Ἑλλάδος, ὁ στρατηγός George C. Marsall. *«Μέ βαθεῖα εὐγνωμοσύνη ἀποδέχομαι αὐτή τήν τιμή. Ὄχι μόνον ἐκ μέρους μου. Ἀλλά ἰδιαιτέρως ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ, πού μου παρέσχε τήν δικαιοδοσία ἀλλά καί κατέστησε δυνατή τήν ἐπιχορήγησι, ὥστε τό πρόγραμμα ἀνακάμψεως τῆς Εὐρώπης νά γίνη πραγματικότης.»*

Μετά ἀπό 54 χρόνια, στίς 17/6/2007 ὁ ὑπεύθυνος γιά τήν χώρα μας Τζέιμς Γουόρεν σέ εἰδική ἀνταπόκρισι στόν δημοσιογράφο Ἀθα-

νάσιο Ἐλλις δίδει τήν δίκη τοῦ ἱστορική μαρτυρία[124]. Μεταφέρουμε μέρος τῆς δημοσιευθείσης συνεντεύξεως πρός καλλιτέραν ἐνημέρωσιν τῶν νεώτερων.

«- Τί σήμαινε[125] τό Σχέδιο Μάρσαλ γιά τήν Ἑλλάδα;

---

[124] *«..Τό Σχέδιο Μάρσαλ ἔβγαλε τήν Ἑλλάδα ἀπό τήν ἐξαθλίωση καί ἔθεσε τά θεμέλια γιά μία ταχεία οἰκονομική ἀνάπτυξη πού ἐπέτρεψε στή χώρα νά ἐνσωματωθεῖ στήν ἑνιαία Εὐρώπη, δηλώνει μέ τό πάθος τοῦ ἀνθρώπου πού βίωσε ἀπό κοντά τά γεγονότα, ὁ 80χρονος σήμερα Τζέιμς Γουόρεν πού στίς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ '50 ἦταν ἡγετικό στέλεχος τῆς ἀμερικανικῆς οἰκονομικῆς ἀποστολῆς πού ὑλοποίησε τό σχέδιο Μάρσαλ στήν Ἑλλάδα. Ἕνα χρόνο μετά τήν ἄφιξή του στήν Ἀθήνα, σέ ἡλικία μόλις 24 ἐτῶν, ὁ Γουόρεν τοποθετήθηκε ὑπεύθυνος ὅλων τῶν εἰσαγωγῶν στήν Ἑλλάδα. Μιλώντας στήν «Καθημερινή» μέ τήν εὐκαιρία τῆς συμπλήρωσης 60 ἐτῶν ἀπό τήν ἐξαγγελία τοῦ σχεδίου τόν Ἰούνιο τοῦ 1947 ἀπό τόν τότε ὑπουργό Ἐξωτερικῶν Τζόρζ Μάρσαλ, ὁ Τζέιμς Γουόρεν δηλώνει πικραμένος γιά τήν «παραποίηση τῆς ἱστορίας ἀπό τούς περισσότερους Ἕλληνες ἀκαδημαϊκούς πού γράφουν μέ βάση τά ἰδεολογικά πιστεύω τους καί ὄχι τήν ἀντικειμενική ἔρευνα καί γνώση». Λάτρης τῆς Ἑλλάδας, διατηρεῖ ἐδῶ καί δεκαετίες φιλίες μέ Ἕλληνες καί ὁμογενεῖς, καί μιλάει ἀρκετά καλά τά ἑλληνικά. Στή διάρκεια συζήτησης στό μικρό κῆπο τῆς κατοικίας του, πού βρίσκεται λίγα τετράγωνα ἀπό τό Καπιτώλιο, δηλώνει ὅτι ἀπό τό '48 ἕως τό '55 «ἔγιναν πραγματικές ἐπαναστάσεις» ἐνδεικτικότερη τῶν ὁποίων ἦταν ἴσως «ἡ δραχμή πού ἐμπιστεύθηκε ὁ κόσμος καί ξεπέρασε τήν ἀσθένεια τῆς χρυσῆς λίρας». Τέλος, πλέκει τό ἐγκώμιο τοῦ Γεωργίου Καρτάλη, ὑπογραμμίζοντας ὅτι «αὐτός ἔπαιξε τόν καθοριστικό ρόλο στήν ὑλοποίηση τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ ἀπό ἑλληνικῆς πλευρᾶς, καί ὄχι ὁ Μαρκεζίνης ὅπως πιστεύουν πολλοί..»*

[125] *Στό βιβλίο τοῦ «Ἀνατομία τῆς Ἐπαναστάσεως» ὁ Θεοφύλακτος Φ. Παπακωνσταντίνου (σελίς 230-231) καταγράφει τήν δίκη τοῦ ἱστορική μαρτύρια κατατάσσων ὡς πρῶτο καί κατ'ἐξοχήν παράγοντα τῆς νίκης τῆς Ἑλλάδος κατά τῆς ἐρυθρᾶς τυραννίας τήν Ἀμερικανική βοήθεια. Ἄς τόν ἀκούσουμε:*

«...Τέσσαρα εἶναι τά βασικά γεγονότα» γράφει ὁ Θ.Παπακωνσταντίνου, «πού ἐξησφάλισαν τήν νίκη εἰς τήν Ἐθνικήν παράταξιν. Τό πρῶτον εἶναι ἡ ἀπόφασις τῶν ΗΠΑ νά βοηθήσουν ὑλικῶς τήν Ἑλλάδα διά ν' ἀντιμετωπίση τήν ὠργανωμένη ὑπό τῆς σταλινικῆς αὐτοκρατορίας ἔνοπλον ἀπειλήν κατά τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἱστορική αὕτη ἀπόφασις μέ τήν ὁποίαν ἡ ὑπερατλανικη δημοκρατία ἐχάρασσε νέαν παγκόσμιον πολιτικήν ἀνασχέσεως τοῦ κομμουνισμοῦ, γνωστή ὡς «δόγμα Τρούμαν» ἐξηγγέλθη τήν 12/3/1947 διαδιαγγέλματος τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου πρός τό Κογκρέσσον.

'' Αἱ ΗΠΑ – ἔλεγε τό διάγγελμα- ἔλαβαν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπείγουσα ἔκκλησιν δι' οἰκονομικήν βοήθειαν. Αἱ προκαταρκτικαί πληροφορίαι, τάς οποίας ἔχομεν.. ἐνισχύουν τήν δήλωσι τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, προειδο-

- Δυστυχῶς, ἔχει ἐπικρατήσει ἕνα μονοπώλιο ἀπό ἐκπροσώπους μιᾶς ὁμάδας πού ὀνομάζω «ἡ ἐπανάσταση πού χάθηκε», οἱ ὁποῖοι θεωροῦν ὅτι ἔχουν τό δικαίωμα νά ξαναγράφουν τήν ἱστορία ὅπως τή βλέπουν αὐτοί. Ἄν εἶσαι ἕνας ἀνεξάρτητος νεαρός ἀκαδημαϊκός πού θέλει νά διοριστεῖ στό ἑλληνικό πανεπιστήμιο, εἶσαι ἀναγκασμένος νά ἐπαναλαμβάνεις τά ψέματά τους, ἀλλιῶς εἶσαι καταδικασμένος. Δυστυχῶς, στήν Ἑλλάδα ἡ πραγματική καί σέ βάθος ἀκαδημαϊκή ἔρευνα γύρω ἀπό τήν περίοδο ἐκείνη εἶναι πολύ φτωχή. Ὅ,τι ἔχει γραφτεῖ προέρχεται ἀπό τούς ἰδεολογικούς ὑποστηρικτές τῆς «ἐπανάστασης πού χάθηκε». Εἶναι μία συνεχής καί ἐπίπονη προσπάθεια ἀνάδειξης τῶν σφαλμάτων πού ἔγιναν, καί ἔγιναν μερικά, καί πιεστικῆς ὑποβάθμισης τῆς σημασίας τοῦ σχεδίου γιά τό ὁποῖο δέν χρειάζεται νά ἀπαντήσω ἐγώ, ἀρκεῖ ὅλοι νά κοιτάξουν τήν Ἑλλάδα τοῦ 1947, καί στή συνέχεια τήν Ἑλλάδα τοῦ 1954, καί θά διαπιστώσουν μία ἀπίστευτη διαφορά.

- Ποιά ἦταν ἡ εἰκόνα τῆς χώρας ὅταν φθάσατε στήν Ἑλλάδα;

- Ἡ Ἑλλάδα βγῆκε ἀπό τόν πόλεμο κατεστραμμένη. Τό 1948 ἡ Ἑλλάδα χρειαζόταν εἰσαγωγές ἀξίας 480 ἑκατομμυρίων δολαρίων γιά τροφή, καύσιμα καί τίς βασικές λειτουργίες τῆς οἰκονομίας, ἀλλά εἶχε τή δυνατότητα ἀπορρόφησης μόλις 150 ἑκατομυρίων. Τά τραπεζικά ἀποθέματα ἦταν σχεδόν ἀνύπαρκτα. Οἱ ἄνθρωποι ἔδιναν μάχη νά ἐπιβιώσουν.

- Πῶς ἀντιμετώπιζαν τήν κατάσταση οἱ Ἕλληνες πολιτικοί;

ποιούσης ὅτι ἡ ἀνάγκη ἐνισχύσεως ἐκ μέρους μας εἶναι ἐπιτακτική ἐάν ἡ Ἑλλάς πρόκειται νά ἐπιζήση ὡς ἐλεύθερον ἔθνος... Σήμερον αὐτή αὕτη ἡ ὑπόστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους ἀπειλεῖται ὑπό τῆς τρομοκρατικῆς δράσεως χιλιάδων τινῶν ἔνοπλων διευθυνομένων κομμουνιστῶν... Ἡ Ἑλληνική κυβέρνησις δέν εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀντιμετωπίση τήν κατάστασιν. Ὁ Ἑλληνικός στρατός εἶναι ὀλιγάριθμος καί πενιχρῶς ἐξωπλισμένος. Χρειάζεται ἐφόδια καί πολεμικόν ὑλικόν διά νά ὑποκαταστήση τό κράτος τοῦ νόμου ἐπί τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Δέν ὑπάρχει ἄλλη χώρα ἀπό ἡμᾶς πρός τήν ὁποίαν νά δύναται νά στραφῇ ἡ Ἑλλάς.. Ἡ βρεταννική κυβέρνησις, ἡ ὁποία μέχρι σήμερον ἐνίσχυε τήν Ἑλλάδα ἐδήλωσεν ὅτι εὑρίσκεται ἐν ἀδυναμίᾳ, ὅπως παράσχη περαιτέρω ἐνίσχυσιν μετά τήν 31ην Μαρτίου ..Ἐάν ἡ Ἑλλάς περιπέση εἰς τόν ἔλεχον μιᾶς ἐνόπλου μειοψηφίας, τό ἀποτέλεσμα ἐπί τῆς γείτονος Τουρκίας θά εἶναι ἄμεσον καί σοβαρόν. Συγχρόνως ἀνωμαλίαι θά διαχυθοῦν εἰς ὁλόκληρον τήν μέσην Ἀνατολήν. Ἔτι μᾶλλον ἡ ἐξαφάνισις τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀνεξάρτητου κράτους θ'ἀσκήση βαθεῖαν ἐπίδρασιν ἐφ' ὅλων τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης Ἄν δέν βοηθήσωμεν τήν Ἑλλαδαν καί τήν Τουρκίαν κατά τήν μοιραίαν αὐτή ὥραν, αἱ συνέπειαι θά εἶναι βαρυσήμαντοι διά τήν ΑΣΙΑΝ καί τήν Ἀνατολήν. Ὀφείλομεν ν' ἀναλάβωμεν ἄμεσον καί ἀποφασιστικήν δρᾶσι..»

- Ἦταν σάν νά χορεύουν στό κατάστρωμα ἑνός βυθιζόμενου πλοίου. Ἐθελοτυφλοῦσαν καί ἀπέφευγαν τή λήψη τῶν ἀναγκαίων ἀποφάσεων. Ἔδειχναν νά μήν ξέρουν τί νά κάνουν. Καί φυσικά ὑπῆρχε διαφθορά καί ἐκμετάλλευση τῶν ἁπλῶν ἀνθρώπων..

- Τί μέτρα ἐφαρμόσατε;

- Εἴχαμε νά κάνουμε μέ μία ἀσθένεια. Καί χρειάζονταν δραστικά μέτρα πού θά χτυποῦσαν τό κακό στή ρίζα του. Αὐτό σήμαινε ἀποκατάσταση τηλεπικοινωνιῶν, δημιουργία ἑνιαίου συστήματος παραγωγῆς καί παροχῆς ἠλεκτρικῆς ἐνέργειας πού θά προερχόταν ἀπό ἑλληνικές πηγές, δίκτυο μεταφορῶν μέσω σιδηροδρόμων, ὁδικῶν ἀρτηριῶν, γεφυρῶν, λιμανιῶν.

Τό δεύτερο κῦμα ἐπενδύσεων ἀφοροῦσε τήν γεωργία. Στόχος ἦταν ἡ ἁλματώδης αὔξηση τῆς οἰκονομικῆς πίτας, ὄχι ἁπλά ἡ ἀναδιανομή της. Δέν ὑπῆρχε οὔτε ἕνας τομέας τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας πού νά μήν ἐπηρεάσθηκε ἀπό τό Σχέδιο Μάρσαλ. Ἀκόμη καί ὁ φορολογικός κώδικας ἔπρεπε νά γίνει λιγότερο ἄδικος. Μεγάλη μάχη, πού ἦταν ἐπιτυχής, δόθηκε στόν τομέα τῆς ὑγείας. Ἐξαλείφθηκε ἡ ἑλονοσία, σημειώθηκε δραστική μείωση τῶν περιστατικῶν φυματίωσης, πνευμονίας καί τύφου.

- Ποιός ἀκριβῶς ἦταν ὁ δικός σας ρόλος;

- Ἕνας ἀπό τούς στόχους μου ἦταν νά πιέσω τήν Ἑλλάδα πρός τήν ΕΟΚ. Ἐάν ἤθελε κάποιος νά εἰσάγει ἕνα προϊόν, ἔπρεπε νά μοῦ ἀποδείξει ὅτι αὐτό δέν παράγεται στήν Ἑλλάδα, ἀλλά οὔτε καί στήν Εὐρώπη. Μόνο τότε ἐπέτρεπα τήν εἰσαγωγή ἀπό τήν Ἀμερική.

Στόχος ἦταν ἡ ἐνίσχυση τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας καί ἐν συνεχείᾳ ἡ ἐνσωμάτωσή της στήν ἑνιαία δημοκρατική Εὐρώπη, συχνά καί εἰς βάρος τῶν ἀμερικανικῶν ἐξαγωγῶν.

- Γιατί;

- Γιατί ἡ στρατηγική μας ἦταν νά δημιουργήσουμε μία ἑνιαία Εὐρώπη μέρος τῆς ὁποίας θά ἦταν καί ἡ Ἑλλάδα. Ὅταν πῆγα στήν Ἑλλάδα τό '50 στούς δρόμους ἔβλεπες μόνο «Σεβρολέτ». Ὅταν ἔφυγα, τό '55, ὑπῆρχαν παντοῦ «Βόλβο» καί «Σιτροέν»..

<u>Συμπερασματικώς γιά τό σχέδιο Μάρσαλ.</u>

Τήν ἀλήθεια γιά τήν ὑπεράνω κάθε εὐγνωμοσύνης–ἄν σεβόμεθα τήν ἀλήθεια - συνεισφορά τῆς Ἀμερικῆς στήν Ἑλλάδα, διατυπώνει, στόν ἐπίλογο τῆς προαναφερθείσης ὁμιλίας του, τήν 11ην Ἰουνίου 2007, ἐπί τῇ συμπληρώσει τῶν 60 χρόνων ἀπό τό σχέδιο Μάρσαλ μέ θέμα, «Ἡ

Σημασία τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ γιά τήν Ἑλλάδα», ὁ Κωνσταντῖνος Μητσοτάκης . Ἤ μέ τά δικά του λόγια:

«..Ἐκ τῶν ὑστέρων μπορεῖ κανείς νά ἀναλύει τά γεγονότα μέ τήν ἀπόσταση πού προσφέρει ὁ χρόνος καί γνώση τῆς τελικῆς ἔκβασης. Ὅμως ὅσοι ζήσαμε τήν ἐποχή ἐκείνη γνωρίζουμε ὅτι ἡ βεβαιότητα τοῦ ἀποτελέσματος ἦταν κάθε ἄλλο παρά δεδομένη. Ὑπῆρξαν στιγμές στή διάρκεια τοῦ ἐμφυλίου πού τό κράτος κλονίστηκε, πολλοί λιποψύχησαν καί ἦσαν ἕτοιμοι νά ἐγκαταλείψουν τόν ἀγώνα. Ἡ τελική νίκη ἦρθε χάρις τόν ἀγώνα τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ, τήν σταθερότητα τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας ἀλλά καί τήν καταλυτική ὑλική καί ἠθική βοήθεια τῶν Ἀμερικανῶν. Χρωστοῦμε εὐγνωμοσύνη γιά τή βοήθεια ἐκείνη. Δέν πρέπει νά τό λησμονοῦμε. Καί δέν πρέπει νά ἀφήνουμε ἀνυπεράσπιστη τήν πολιτική ἐκείνη, γιά λόγους πού συνδέονται μέ τή δημοτικότητα στόν παρόντα χρόνο. Χρειάζεται νά θυμόμαστε τί πράγματι συνέβη στή διάρκεια τῆς δύσκολης ἐκείνης περιόδου τῆς ἱστορίας μας. Νά τό θυμόμαστε ὄχι τόσο ἐμεῖς οἱ ἐλάχιστοι ἐπιζῶντες τῆς γενεᾶς μας – γιά μᾶς τά γεγονότα αὐτά θά παραμένουν ἀνεξίτηλα ὅσο βρισκόμαστε ἀκόμα ἐδῶ – ὅσο οἱ νεότερες γενιές πού πρέπει νά γνωρίσουν τήν ἱστορική ἀλήθεια. Νά γνωρίζουν ἐκείνους πού θυσιάστηκαν γιά τήν ἐλευθερία, νά κατανοοῦν αὐτούς πού παραπλανήθηκαν καί πλήρωσαν ἀκριβά γιά τά πιστεύω τους καί νά μήν ξεχνοῦν ἐκείνους πού καίρια βοήθησαν γιά νά βροῦμε τελικά τό δρόμο τῆς δημοκρατίας καί τῆς εὐημερίας, τίς ὁποῖες ὅλοι σήμερα ἀπό κοινοῦ ἀπολαμβάνουμε.

Τελειώνοντας, αἰσθάνομαι τήν ἀνάγκη νά προσθέσω καί κάτι ἀκόμα: Ἡ Ἀμερική τότε ἐπιτέλεσε τό χρέος της. Ἀναλαμβάνοντας τόν διεθνῆ της ρόλο, ἄλλαξε τήν πορεία τῆς ἠπείρου μας – καί μεγάλου μέρους τῆς ἀνθρωπότητας. Ὀφείλουμε νά ἀντλήσουμε διδάγματα ἀπό τήν ἐποχή ἐκείνη. Καί νά ἀξιοποιήσουμε τά διδάγματα αὐτά στόν κόσμο τοῦ σήμερα. Διότι καί σήμερα ὁ κόσμος μας ἀντιμετωπίζει τεράστιες προκλήσεις. Ἡ τρομοκρατία, ἡ ἐμπορία ἀνθρώπων, τό λαθρεμπόριο ὅπλων καί ναρκωτικῶν, ἡ ὑπανάπτυξη, ἡ ἀπόλυτη φτώχεια, ἡ ὑποβάθμιση τοῦ περιβάλλοντος καί ἡ κλιματική ἀλλαγή, ὅλα αὐτά ἀποτελοῦν ἀπειλές πού ὑπερβαίνουν τά ἐθνικά σύνορα, πού θέτουν σέ κίνδυνο τήν ἀνθρωπότητα στό σύνολό της. Ὑπάρχουν σήμερα περιοχές τοῦ πλανήτη, πού ἐνδεχομένως νά ἔχουν τίς ἴδιες – ἤ καί μεγαλύτερες – ἀνάγκες, ἀπό ἐκεῖνες πού εἶχε ἡ Εὐρώπη, τήν ἐποχή πού ἔβγαινε κατεστραμμένη ἀπό τόν πόλεμο. Ἡ ἀποτελεσματική ἀντιμετώπιση τῶν παγκόσμιων αὐτῶν προκλήσεων ἀπαιτεῖ νά δείξουμε καί πάλι ἰσχυρή πολιτική βούληση, ἀπαιτεῖ νά δείξουμε καί

πάλι πολιτική γενναιότητα. Ἀπαιτεῖ μία ἰσχυρή Ἀμερική, πού αὐτή τή φορά δέν μπορεῖ – καί δέν πρέπει – νά εἶναι μόνη της. Πρέπει νά ἔχει δίπλα της καί μία ἰσχυρή Εὐρώπη, μιά Εὐρώπη αὐτόφωτη, δυναμική καί ἀποτελεσματική. Μαζί ὀφείλουμε νά ἀνταποκριθοῦμε στίς ἀπαιτήσεις τῶν καιρῶν, νά σταθοῦμε στό ὕψος τοῦ ἀναπτυξιακοῦ καί πολιτικοῦ ρόλου πού καλούμαστε νά διαδραματίσουμε. Μαζί ὀφείλουμε νά δουλέψουμε σήμερα γιά νά ἔχουμε ἕναν θετικό ρόλο στά παγκόσμια πράγματα.»

Αὐτά γιά τούς ἀφελεῖς ἀντιαμερικανούς ἐν Ἑλλάδι πού ἔχουν πεισθῆ ἀπό τήν στρατευμένη ἀριστερά στά ΜΜΕ, γιά τούς «δολοφόνους» τῶν λαῶν, τούς ἰμπεριαλιστάς, στούς ὁποίους τήν ὀφειλόμενη εὐγνωμοσύνη, ἀνταποδίδουμε μέ ἄλογο μῖσος.

Κεφάλαιον 4ον

Πῶς ἡ ὁλοκληρωτική ἄρνησις τῆς Δημοκρατίας, ἐμφανίζεται στήν Ἑλλάδα ὡς τό ἀπαύγασμα αὐτῆς

«ἀξύνετοι ἀκούσαντες κωφοῖσιν ἐοίκασι·
φάτις αὐτοῖσιν μαρτυρεῖ παρεόντας ἀπεῖναι.»
Ἡράκλειτος «Ἀποσπάσματα , Περί φύσεως»
«Οἱ ἀσύνετοι , κι ἄν ἀκούσουν μέ κουφούς μοιάζουν. Γί αὐτούς ἰσχύει ἡ παροιμία «παρόντες ἀπουσιάζουν»

4.1 Τά «Δημοκρατικά» καθήκοντα τοῦ ΚΚΕ

Χαρακτηριστική περίπτωσις πλήρους ἀποσιωπήσεως, τοῦ τυραννικοῦ κατά τῆς Δημοκρατίας καί τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος, ἀληθινοῦ προσώπου τοῦ ΚΚΕ, ἀποτελεῖ ἡ (παρά τήν ἐν χορδαῖς καί ὀργάνοις ἀπό τό ἴδιο τό ΚΚΕ) διεξαγωγή τοῦ 17ο συνεδρίου του, ἐν ἔτει 2005 μέ τήν κραυγαλέα ψυχωτική ἐμμονή τοῦ ΚΚΕ στήν ἐπανάσταση τῶν προλεταρίων γιά τήν ἀπόκτηση τῆς ἐξουσίας. Διότι στήν ἐπίσημη ἰστοσελίδα τοῦ ΚΚΕ περιλαμβάνονται μέ κάθε λεπτομέρεια ὅλα τά ἐγκληματικά, τυραννικά ἀνελεύθερα σχέδια πού ὁριοθετεῖ ὡς σκοπό καί καθῆκον τό ΚΚΕ γιά τήν ἡγεσία καί τά μέλη του.

Παρά ταῦτα, μολονότι τό συνέδριο παρακολούθησαν, ὑποτίθεται πνευματικοί ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων καί τῶν ἐπιστημῶν, καθηγηταί Πανεπιστημίου, ὁ Πρύτανις καί Ἀντιπρύτανις τοῦ Ε.Μ.Π δημοσιογράφοι, ὁ τότε πρόεδρος τῆς ΕΣΗΕΑ, (ἀναφερόμεθα χρονικῶς στήν διεξαγωγή τοῦ 17ου Συνεδρίου τοῦ ΚΚΕ πού ἔλαβε χώραν ἀπό 9-12 Φεβρουαρίου 2005) δέν εὑρέθη εἷς[126] νά ἐπικρίνη καί νά ζητήση ὡς φιλε-

[126] *Ἡ ἀπάθεια, συλλήβδην, τῆς καλουμένης ἡγέτιδος τάξεως, ἡ παραίτησις καί ἐγκατάλειψις, κατ'ἐξοχήν τοῦ ἰδεολογικοῦ ἀγῶνος, προϊόν ἴσως, τῆς ἄκοπης κληρονομικῆς, διαδοχῆς τῆς ἐξουσίας, ὑποδηλοῦν μόνον σῆψι καί ἡττοπάθεια ἤ συνοδοιπορεῖα ἀναλόγως. Πῶς ἄλλως νά ἐξηγήσουμε τήν μουγκαμάρα κυριολεκτικῶς καί τῶν τριακοσίων κοινοβουλευτικῶν ἀνδρῶν καί κυριῶν κυβερνήσεως καί ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως γιά τό προδήλως παράνομο ἀντιδημοκρατικό, κατά τῆς καθεστηκυίας ἀρχῆς, Πρόγραμμα τοῦ ΚΚΕ; Διότι ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐφι-*

λεύθερος καί δημοκρατικός πολίτης ἔρευνα γιά τίς ἀντισυνταγματικές καί παράνομες διακηρύξεις τοῦ ΚΚΕ ἀλλά καί νά διαμαρτυρηθεῖ διά τήν τύχη πού συνεχίζη ἀμετανοήτως τό ΚΚΕ νά μᾶς ἐπιφυλλάσσει. Ἐν συντομίᾳ καί προκειμένου ἰδίοις ὄμμασι οἱ ὑπομονετικοί ἀναγνῶστες νά διαπιστώσουν τό εὖρος καί τήν ποιότητα τῶν ''καθηκόντων'' τοῦ ΚΚΕ δηλαδή τῆς ''τύχης'' πού μας ἐπιφυλλάσσει, τούς προτρέπω νά ἐπισκεφθοῦν τίς ἐπιμελημένες ἱστοσελίδες μέ τό πρόγραμμα, τούς στόχους, τήν τακτική καί τά καθήκοντα τοῦ ΚΚΕ μας. Θά προσπαθήσω νά βοηθήσω παραθέτοντας μερικές πληροφορίες, πού θεωρῶ, ὅτι ἄν εἶχαν καταστῆ εὐρέως γνωστές στόν Ἑλληνικό λαό, ἀπό τά «εὐαίσθητα» στίς ἐλευθερίες καί τά Δημοκρατικά δικαιώματα Μέσα Ἐνημερώσεως, ἡ θεώρησις τῆς κοινῆς γνώμης ἀπέναντι στό ΚΚΕ, θά ἦτο ἐκείνη πού τό ἴδιο παίρνει. Δηλαδή ἐκτός Δημοκρατίας. Ἄς δοῦμε ὅμως ἀναλυτικῶς τό πρόγραμμα καί τά καθήκοντα τοῦ ΚΚΕ.

Στην ἱστοσελίδα:

http://www.kke.gr/ideologia/17oSynedrio/Eisagvgiko.html

Καταγράφονται[127] ὅλα ὅσα συζητήθησαν στο 17ο Συνέδριο, τήν εἰσήγησι, τίς θέσεις, τήν Ἀπόφασι, τήν Τελική ὁμιλία τῆς Παπαρήγα.

Ἐνῶ στήν ἱστοσελίδα[128]

http://www.kke.gr/programma/programma_7.html

(…/programma_7.html), περιλαμβάνονται ἐν πλήρει ἀναλύσει καί μέ κάθε λεπτομέρεια τό νέο πρόγραμμα τοῦ ΚΚΕ ὡς διεμορφώθη στό 15ο Συνέδριο ἐν σωτηρίῳ ἔτει 1996 καί ποιεῖ ἰδιαιτέραν μνείαν ἐπανειλημμένως στήν θέσι - καθῆκον *«ὅτι σέ συνθῆκες κορύφωσης τῆς ταξικῆς πάλης, ἐπαναστατικῆς ἀνόδου τοῦ λαϊκοῦ κινήματος, ὅταν ἡ ἐπαναστατική διαδικασία ἔχει ξεκινήσει, μπορεῖ νά προκύψει κυβέρνηση, ὡς ὄργανο λαϊκῆς ἐξουσίας, πού ἔχει τήν ἔγκριση καί τήν συγκατάθεση τοῦ ἀγωνιζόμενου λαοῦ, χωρίς γενικές ἐκλογές καί κοινοβουλευτικές διαδικασίες.. Τό ΚΚΕ ἐπιδιώκει μία τέτοια κυβέρνηση» μέ ὄργανο τήν μεθοδευμένη ἀνασυγκρότησι τοῦ ΑΑΔΜ (Ἀντί-ἰμπεριαλιστικοῦ Ἀντιμονοπωλιακοῦ Δημοκρατικοῦ Μετώπου).*

κτοῦ της πραγματώσεως ἐκ νέου ἡ μή τῶν στόχων τοῦ ΚΚΕ, τό ἀδίκημα ὑφίσταται καί εἶναι διαρκές.

[127] *Σελίδες 1,2 Περιεχόμενα τοῦ Συνεδρίου, Σελίδες 1,2,6 Πίνακας παρισταμένων*

[128] *(τό ψηφίο 7, μεταβαλλόμενο ἀπό 1 ἕως 8 δίδει ἀντιστοίχως ὅλα τά κεφάλαια τοῦ προγράμματος. Πρέπει νά πληκτρολογήσετε καί τήν κάτω παύλα _, πρίν ἀπό τό ψηφίο, πάντοτε ὅλα μέ ἀγγλικούς χαρακτῆρες)*

Ἀποκάλυπτα θρασύτατη ἀναφορά χαρακτηριστική της σημασίας, πού δίδουν στό ὑφιστάμενο ἐν καταλύσει κράτος οἱ κομμουνιστές, γίνεται καί στό Γ κεφάλαιο μέ τίτλο «Ὁ Χαρακτήρας τῆς Ἐπανάστασης», ὅπου διεξοδικῶς περιγράφεται «τό πέρασμα στό σοσιαλισμό» μέ ἐπανάστασι. Σ'αὐτό λοιπόν τό κεφάλαιο Γ, σελίδες 1,2,3 τό ἀμετανόητο σταλινικό ἐγκληματικό ΚΚΕ, διαπραγματεύεται μέ ὠμή κυνικότητα τόν «χαρακτήρα τῆς ἐπανάστασης» καί τούς ἀναλοίωτους, ἀταλάντευτους σκοπούς του. Ἀντιγράφομεν :

«Ὁ ἑλληνικός Λαός θά ἀπαλλαγεῖ ἀπό τά δεσμά καί τίς συνέπειες τῆς καπιταλιστικῆς ἐκεμετάλλευσης, τῆς ἰμπεριαλιστικῆς καταπίεσης καί ἐξάρτησης, ***ὅταν ἡ ἐργατική τάξη μέ τούς συμμάχους τῆς πραγματοποιήσει τήν σοσιαλιστική ἐπανάσταση καί προχωρήσει στή οἰκοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ καί τοῦ κομμουνισμοῦ...Η ἐπαναστατική ἀλλαγή στήν Ἑλλάδα θά εἶναι σοσιαλιστική.*** *Κινητήριες δυνάμεις τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης θά εἶναι ἡ ἐργατική τάξη ὡς ἡγετική δύναμη, οἱ προλετάριοι, ἡ φτωχή ἀγροτιά καί τά πιό καταπιεσμένα λαϊκά μικροαστικά στρώματα τῆς πόλης... Ἀναδείχνεται πιό ἐπιτακτικά ἡ ἀνάγκη τό ΚΚΕ μέ τήν πολιτική του νά συμβάλει στή διαμόρφωση καί ὡρίμανση γιά τή σοσιαλιστική ἐπανάσταση..Ἡ ὡρίμανση τῶν προυποθέσεων γιά τή σοσιαλιστική ἐπαναστατική ἀλλαγή δέν θά εἶναι ἔργο μιᾶς πράξης ἀλλά ἀποτέλεσμα διαδικασίας…Τά ὄργανα αὐτοῦ τοῦ μετώπου εἶναι τά ἐπιτελεῖα τοῦ ἀγώνα σέ κάθε ἐπίπεδο, ὀργανωτές, καθοδηγητές σκληρῶν ταξικῶν συγκρούσεων.. Κινητοποιοῦν τόν λαό ὥστε νά ματαιώνει ἀντιλαϊκές ἐπιλογές, νά μήν πειθαρχεῖ. ..Τά καθοδηγητικά ὄργανα τοῦ Α-ΑΔΜ (Ἀντί-ἰμπεριαλιστικοῦ, Ἀντί-μονοπωλιακοῦ Δημοκρατικοῦ Μετώπου).. ἀποτελοῦν τά ἔμβρυα τῆς νέας πολιτικῆς ἐξουσίας τῆς ἐργατικῆς τάξης καί τῶν συμμάχων της..»*[129]

Στό κεφάλαιο Ε , Σελίδες 1/2 , ἀναφέρεται ἡ ἐπαναστατική διακήρυξις, δηλαδή ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο τά «καθοδηγητικά ὄργανα-ἔμβρυα» ὅταν ἡ ἐπαναστατική διαδικασία ἔχει ξεκινήσει, θά γίνουν κυβέρνησι, ὡς ὄργανο λαϊκῆς ἐξουσίας, πού ἔχει τήν ἔγκρισι καί τήν συγκατάθεσι τοῦ ἀγωνιζόμενου λαοῦ, χωρίς γενικές ἐκλογές καί κοινοβουλευτικές διαδικασίες.[130]

Δέν θά παραλείψουμε τό κεφάλαιο Δ, τοῦ Προγράμματος τοῦ ΚΚΕ, μέ τίτλο «Ἡ Οἰκοδόμηση τοῦ Σοσιαλισμοῦ» γιατί κι'αὐτό ἔχει

---

[129] *http://www.kke.gr/programma/programma_5.html (… /programma_5.html)*
[130] *http://www.kke.gr/programma/programma_7.html (… /programma_7..html)*

ἐνδιαφέρον... Ἐκεῖ γίνεται περιγραφή τῆς τακτικῆς, πού ἀπαιτεῖται καί τό ΚΚΕ ἀκολουθεῖ γιά τήν «Οἰκοδόμηση τοῦ Σοσιαλισμοῦ». Καί ἰδού πῶς, μέ τά λόγια τῶν ''συντρόφων''.

«..Ἀφετηρία γιά τό πέρασμα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας στό σοσιαλισμό, κατώτερη βαθμίδα τοῦ κομμουνισμοῦ εἶναι: ἡ ἐπαναστατική κατάκτηση τῆς ἐξουσίας ἀπό τήν ἐργατική τάξη σέ συνεργασία μέ τούς συμμάχους της..Ἀνεξάρτητα ἀπό τήν μορφή πού θά πάρει τό σοσιαλιστικό κράτος ἀπό τήν ἄποψη τῆς ταξικῆς οὐσίας, θά εἶναι ***ἐπαναστατική ἐξουσία τῆς ἐργατικῆς τάξης, ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου..*** » καί ἐν συνεχείᾳ,

«..Ἡ μορφή πού θά πάρει τό ἐπαναστατικό ἐργατικό κράτος θά λυθεῖ μέσα στήν ἐπαναστατική πάλη στούς σκληρούς ταξικούς ἀγῶνες, σέ συνθῆκες πού ξεσπάει καί ἀναπτύσσεται ἡ ἐπαναστατική διαδικασία.» [131]

Βεβαίως σας συνιστῶμεν νά ἐπισκεφθῆτε καί τήν ἱστοσελίδα[132] πού ἀπαριθμοῦνται σέ 50 σελίδες οἱ θέσεις[133] τοῦ ΚΚΕ, ὥστε κάθε φορά νά γίνεται μνεία τοῦ ἀριθμοῦ τῆς θέσεως καί οἱ σύνεδροι νά τοποθετοῦνται. (ὅπως ὁ σύλλογος μέ τά ἀριθμημένα ἀνέκδοτα!!) Καί ''ἐπιτελους'' γιά τούς πολύ ὑπομονετικούς ἀναγνῶστες (μέ «μαζοχιστικές» τάσεις) στήν ἱστοσελίδα www.kke.gr/ideologia/17osynedrio/TelikiOm Pap17o.html περιλαμβάνεται ἡ ''Τελική'' Ὁμιλία[134] τῆς καλῆς ποιμένος, ἤγουν τῆς ποιμαντορικῆς Κας Παπαρήγα.

Τέλος, γιά τούς πλέον ἀπαιτητικούς, στήν ἱστοσελίδα,τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου Εἰδήσεων τῆς 20/02/2005,

http://www.ana.gr/anaweb/user/showprel?service=3&maindoc=2619419

θά βρῆτε ὁλόκληρη τήν Ἀνακοίνωσι Τύπου- ΚΚΕ - Πολιτική ἀπόφασι τοῦ 17ου Συνεδρίου τοῦ ΚΚΕ, ἀφ' ἑαυτῆς ἐπεξηγηματική.

---

[131] http://www.kke.gr/programma/programma_8.html *(… /programma_8..html)*

[132] http://www.kke.gr/programma/programma_8.html *(… /programma_8..html)*

[133] *Σελίς 32/ 50. Προδιαγράφει τή σύγκρουσι μέ τήν ΓΣΕΕ (ἔγινε ἤδη, θυμάστε τίς « συντρόφισσες» μέ τά ματσάκια τοῦ μαΐντανοῦ πού κρεμοῦσαν στά κιγκλιδώματα τοῦ κτιρίου τῆς ΓΣΕΕ) καί τήν αὐτόνομη πλέον δρᾶσι τοῦ «ΠΑΜΕ» ὡς τοῦ γνήσιου καί αὐθεντικοῦ ἐκφραστοῦ τοῦ λαϊκοῦ μετώπου. Ἐνῶ ὅποιος δέν εἶναι μαζί τους εἶναι λακές τῆς ἀντίδρασης, ὑπηρέτης τῆς πλουτοκρατίας ἐχθρός του λαοῦ καί τά συναφῆ.*

[134] *Σελίς 7, 8/11 Νουθεσίες καί καθοδήγησι μέ τίτλο « Πῶς νά δουλεύουμε μέσα στο Λαό» ὥστε ἡ «ἐπανάσταση» νά γίνη ὥριμη ἀπαίτηση τοῦ «λαοῦ» Σελίς 9 /11 Περί «ΠΑΜΕ»*

4.2 Τό ἀπαύγασμα τῆς Δημοκρατίας καί τά ΜΕΜ

Ὅπως θά διαπιστώσατε ὅμως, ὅσοι εἴχατε τήν διάθεσι καί τήν ὑπομονή νά διαβάσετε τό μικρό αὐτό πόνημα ἕως ἐδῶ, εἶμαι βέβαιος ὅτι, οἱ περισσότεροι, μᾶλλον ἔχετε πλήρη ἄγνοια τῶν ''καθηκόντων'' τοῦ ΚΚΕ, πού ἐνῶ παρουσιάζεται ἀπό τούς ἐκπροσώπους του καί τά ΜΕΜ ὡς τό ἀπαύγασμα τῆς Δημοκρατίας , τό ἴδιο ἀνερυθρίαστο διακηρύττει πρός πάσα κατεύθυνσι, νά τό ἐπαναλάβω γιά νά τό ἐμπεδώσουμε, ὅλοι μας, μέ τά δικά του λόγια:

«..ὅτι δέν ἀρκεῖ νά φύγουν τά ἀστικά κόμματα καί οἱ σύμμαχοί τους ἀπό τό τιμόνι τῆς διακυβέρνησης. Πρέπει νά ἀνατραπῆ τό ἀστικό κράτος καί οἱ μηχανισμοί του. Σέ συνθῆκες κορύφωσης τῆς ταξικῆς πάλης, ἐπαναστατικῆς ἀνόδου τοῦ λαϊκοῦ κινήματος, ὅταν ἡ ἐπαναστατική διαδικασία ἔχει ξεκινήσει, μπορεῖ νά προκύψει κυβέρνηση, ὡς ὄργανο λαϊκῆς ἐξουσίας, πού ἔχει τήν ἔγκριση καί τήν συγκατάθεση τοῦ ἀγωνιζόμενου λαοῦ, χωρίς γενικές ἐκλογές καί κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Τό ΚΚΕ ἐπιδιώκει μία τέτοια κυβέρνηση..»[135]

Φαίνεται δέ ὅτι τά ἀγνοεῖτε, διότι ὅλα αὐτά τά ''Δημοκρατικά'', τά φιλειρηνικά καθήκοντα τοῦ ΚΚΕ, προφανῶς(!) διελάθον τῆς προσοχῆς τῶν Μ.Ε.Μ[136] ἀλλά καί τῶν ἐντεταλμένων φυλάκων τοῦ συντάγμα-

---

[135] *Τό Πρόγραμμα τοῦ ΚΚΕ. Α Ὁ Σύγχρονος Κόσμος στό ὑποκεφάλαιο ''Τό ἀντίἰμπεριαλιστικό, ἀντιμονοπωλιακό Μέτωπο καί τό πρόβλημα τῆς ἐξουσίας''*

[136] *Νά πῶς ἡ Καθημερινή (10/02/2005), πού θεωρεῖται δεξιά ἐφημερίς κάλυψε τά τέρατα καί σημεῖα τοῦ 17ου συνεδρίου τοῦ ΚΚΕ.*

Τό ΚΚΕ καθορίζει στόχους καί ἀγνοεῖ τόν Συνασπισμό. Τοῦ Γ. Σ. Μπουρδάρα. Κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ὅπως παγίως συμβαίνει σέ ἀνάλογες διαδικασίες, συνεχίζονται σήμερα οἱ ἐργασίες τοῦ 17ου Συνεδρίου τοῦ ΚΚΕ, πού ἄνοιξαν χθές στόν Περισσό μέ τήν παρουσίαση τῆς εἰσήγησης τῆς Κ.Ε. τοῦ κόμματος ἀπό τή γ.γ. κ. Ἀλέκα Παπαρήγα. Μέσω τῆς εἰσήγησης, ἀφενός ξεκαθαρίστηκε ὅτι στόχος τήν ἀμέσως προσεχῆ περίοδο εἶναι «ἡ ἰσχυροποίηση τοῦ ΚΚΕ» καί ἀφετέρου παρασχέθηκαν, μεταξύ ἄλλων, ὁρισμένες «διευκρινίσεις, ὅσον ἀφορᾶ τήν κεντρική πολιτική πρόταση τοῦ Περισσοῦ, πού δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν «κατάκτηση τῆς λαϊκῆς ἐξουσίας» στήν Ἑλλάδα.Παράλληλα, ξεκαθαρίστηκε μέ τόν πλέον σαφῆ τρόπο ὅτι ὁ Συνασπισμός ἐξακολουθεῖ νά ἀποτελεῖ γιά τήν ἡγεσία τοῦ Κομουνιστικοῦ Κόμματος πολιτική δύναμη μέ τήν ὁποία δέν ὑπάρχουν περιθώρια ὁποιουδήποτε διαλόγου. Ἡ Κουμουνδούρου δέν ἔλαβε πρόσκληση νά παραστεῖ στήν ἔναρξη τοῦ συνεδρίου, ἀντίθετα μέ τή Νέα Δημοκρατία καί τό ΠΑΣΟΚ, ἐνῶ παράλληλα καταγγέλθηκε διά στόματος τῆς κ. Παπαρήγα ὡς «ὀπορτουνιστικός

τος καί τῆς νομιμότητος,

Διότι ποιός ἕλλην πολίτης στοιχειωδῶς ἀσπαζόμενος καί σεβόμενος τό Δημοκρατικό πολίτευμα -πλήν τῶν σταλινικῶν κουκουέδων- θά διάβαζε, θά ἄκουγε ἤ θά πληροφορεῖτο ἀπό τά ἐπιλεκτικῶς εὐαίσθητα στά δημοκρατικά δικαιώματα τοῦ λαοῦ, Μέσα Ἐνημερώσεως γιά τήν «*ἐπαναστατική διαδικασία*» μετά «*τήν κορύφωσι*» της καί τέλος τήν κυβέρνησι τοῦ ΚΚΕ «*χωρίς γενικές ἐκλογές*» καί δέν θά ἐξεγείρετο κατά τῶν κομμουνιστικῶν ἀνελεύθερων τυραννικῶν καί ἀντιδημοκρατικῶν ἐν δυνάμει ἐνεργειῶν πλέον καί ὄχι ἁπλῶν ἀπόψεων;

Δέν θά σχολιάσουμε περισσότερο, ἐάν αὐτές οἱ θέσεις καί οἱ μέθοδοι, πού μέ κυνική χαρκτηριστική κουκουέδικη ἀναλγησία ὁμολογοῦνται καί περιγράφονται μέ ἐξονυχιστική λεπτομέρεια, ἔχουν συνταγματική ἤ νόμιμο θέσι σέ μία εὐνομούμενη δημοκρατική χώρα. Οὕτως ἤ ἄλλως καθημερινῶς τά ἐπιβάλλει μέ τήν συμπεριφορά του τό ΚΚΕ κατ' ἐπίφασιν δημοκρατικό κόμμα, στά Πανεπιστήμια, στούς Ἐργασιακούς χώρους. Ἀκόμη καί στά Δικαστήρια ἤ καί στά γραφεῖα τῶν εἰσαγγελέων. Τό ἀποδέχεται μέ ἡττοπάθεια καί μέ ἀξιοζήλευτο στρουθοκαμηλισμό, φεῦ, ἡ μεταπολιτευτική, κενολόγος ἰδεολογικά, πολιτεία.

φορέας, ἐπιζήμιος γιά τίς ἀγωνιστικές δυνάμεις τῆς χώρας». Ὅσον ἀφορᾶ τό μεῖζον θέμα τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ στρατηγικοῦ στόχου τοῦ κόμματος, ἡ πρόταση γιά τή «λαϊκή ἐξουσία» ἔκανε καί πάλι τήν ἐμφάνισή της, μέσω καί τῆς περιγραφῆς τοῦ χαρακτήρα πού πρέπει νά ἔχει τό «Ἀντι-ἰμπεριαλιστικό Ἀντιμονοπωλιακό Δημοκρατικό Μέτωπο», γιά τή συγκρότηση τοῦ ὁποίου ἐργάζεται ὁ Περισσός, ἀναζητώντας συμμάχους: «Τό Μέτωπο εἶναι συμμαχία πού καλεῖται ὄχι μόνο νά ἀποσπάσει κατακτήσεις, ἀλλά καί νά φέρει εἰς πέρας τό ἔργο τῆς κατάκτησης τῆς λαϊκῆς ἐξουσίας», εἶπε μεταξύ ἄλλων ἡ κ. Παπαρήγα, ἀναφερόμενη στίς θέσεις τοῦ ΚΚΕ, καί πρόσθεσε σέ ἄλλο σημεῖο τῆς ὁμιλίας - εἰσήγησής της: «Στό πρόγραμμα τοῦ κόμματος ἀναφέρεται ὅτι σέ συνθῆκες κορύφωσης τῆς ταξικῆς πάλης, ἐπαναστατικῆς ἀνόδου τοῦ κινήματος, ἐφόσον ἔχει ξεκινήσει ἀντικειμενικά ἡ ἐπαναστατική διαδικασία, μπορεῖ νά προκύψει κυβέρνηση πού ἐκφράζει τήν ἐξουσία τοῦ λαοῦ χωρίς γενικές ἐκλογές...Αὐτή ἡ κυβέρνηση θά ταυτίζεται ἤ θά τή χωρίζει τυπική ἀπόσταση ἀπό τήν ἐξουσία τῆς ἐργατικῆς τάξης καί τῶν συμμάχων της. Σέ συνθῆκες ταξικῶν ἀναμετρήσεων, μπορεῖ νά προκύψει κυβέρνηση ἀντιμπεριαλιστικῶν ἀντιμονοπωλιακῶν δυνάμεων, μέ βάση τό Κοινοβούλιο, χωρίς νά ἔχουν διαμορφωθεῖ οἱ ὅροι γιά τό ἐπαναστατικό πέρασμα»...Πρίν ἀπό τήν ἀνάγνωση τῆς εἰσήγησης προβλήθηκε βιντεοσκοπημένο μήνυμα τοῦ ἐπιτίμου προέδρου τοῦ κόμματος κ. Χάρ. Φλωράκη, ὁ ὁποῖος τόνισε ὅτι ὁ σοσιαλισμός εἶναι ἀναγκαιότητα. Χαιρετισμούς ἀπηύθυναν ἐκ μέρους τῆς Ν.Δ. ὁ κ. Β. Μεϊμαράκης καί ἀπό τό ΠΑΣΟΚ ὁ γραμματέας τῆς Κ.Ε. κ. Μ. Χρυσοχοΐδης.

Τό διαφημίζουν οἱ θλιβεροί κομματικοί ἐκπαιδευτικοί ὅλων τῶν βαθμίδων, πού διδάσκουν τίς ταυτόσημες ἀπόψεις τους.

Θά ἐπιμείνουμε ὅμως γιά τήν πλήρη ἀποσιώπησι, ἐκ μέρους τῶν ΜΕΜ, τῶν πέραν πάσης ἀμφιβολίας σαφῶς ἀντιδημοκρατικῶν, ἀνατρεπτικῶν του πολιτεύματος καί ἀντισυνταγματικῶν θέσεων τοῦ ΚΚΕ. Καί χωρίς νά συνομωσιολογοῦμε, θά σκεφθοῦμε, σύ(ν)-ζητήσουμε μαζί σας. Ἐφ' ὅσον οἱ προδήλως ἀνελεύθερες, ἀντισυνταγματικές θέσεις τοῦ ΚΚΕ ἔχουν διατυπωθεῖ ἐπανειλημμένως, περιτράνως καί θορυβωδῶς, ἐκ μέρους τοῦ ΚΚΕ καί τῆς ἡγεσίας του ἐκτός ὁρίων τοῦ «κύκλου» τους, πῶς ἐξηγεῖται ἡ πλήρης συγκάλυψις αὐτῶν ἀπό τά ὑπερπληθωρικά δημοκρατίας ΜΕΜ; Γιατί τά ΜΕΜ καί οἱ λαλίσταστοι ''ἱστορικοί καί ἐκπαιδευτικοι'' πού τά ἐκπροσωποῦν, ἀντιθέτως πρός τόν πραγματικό αὐτοπροσδιορισμό τοῦ κομμουνισμοῦ μέ τήν τυραννία, τό ἔγκλημα καί τήν προδοσία, ἐπιμένουν στήν θεμελίωδη ἀπάτη τῆς ταυτίσεως τοῦ κομμουνισμοῦ μέ τήν πρόοδο, τήν εἰρήνη, τήν δημοκρατία. Τήν «προστασία τῶν δικαιωμάτων» τῶν ἐργαζομένων. Τόν «ἀγῶνα» γιά τήν εἰρήνη. Καί τῶν ἀντιπάλων του, μέ τίς δυνάμεις τῆς συντηρήσεως τήν «ἐπάρατο», τούς ἀντιδραστικούς. Ὡς ἐάν τό ΚΚΕ εἶναι τό ἀπαύγασμα τῆς Δημοκρατίας, καί ὄχι ὅπως οἱ ἴδιοι αὐτοπροσδιορίζονται μέ τά καθήκοντά τους καί τούς στόχους τους, ἡ ὁλοκληρωτική ἀρνησίς της. Πῶς δέν ἐνοχλήθησαν τά ΜΕΜ ἀπό τίς τυραννικές ἀντιδημοκρατικές ἐπίσημες θέσεις τοῦ ΚΚΕ. Ἐνῶ ἐνοχλοῦνται ἀπό τίς δηλώσεις τοῦ Μπουτιλιόνε, τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου ἤ τοῦ Μαρκογιαννάκη. Ἤ γιατί ἴσως συνελήφθησαν πακιστανοί καί ἀνεκρίθησαν ἀπό τήν ἀστυνομία καί «κινδύνευσε» ἡ Δημοκρατία μας ἀπό τόν αὐταρχισμό.... Ἤ διότι στό μέγαρο τύπου ἔχουν τοποθετηθεῖ μηχανές λήψεως πού κατασκοπεύουν τούς ''ἱεροφάντες'' τῶν ΜΕΜ, ἤ γιατί οἱ 100, 200, 1000 διαδηλωτές θά πρέπει νά περιορίσουν τήν ἐπιθετική τους ἀνάπτυξι ὄχι σέ ὅλο τό πλάτος τοῦ δρόμου ἀπό τά προπύλαια μέχρι τήν πλατεία συντάγματος ἀλλά στό ἥμισυ;

Ὅμως δέν ἐνοχλοῦνται, δέν σχολιάζουν, οὐδέ κάν ἀναφέρουν πρός ἐνημέρωσί μας, τίς «δημοκρατικές ἀπόψεις» καί τά ἰδιόμορφα «καθήκοντα» τοῦ ΚΚΕ. Αὐτά πού ἡ κα Παπαρήγα[137], σέ ὅλες τίς ἐμπνευσμένες ποιμαντορικές ὁμιλίες της, διακηρύττει, ὅπως: «*Βάθρο τῆς λαϊ-*

---

[137] *Ἡ ὁμιλία τῆς ΓΓ τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ, στήν εὐρεία σύσκεψη πού πραγματοποιήθηκε τήν περασμένη Δευτέρα στόν Περισσό, μέ θέμα τήν πολιτική πρόταση τοῦ Κόμματος, Ριζοσπάστης 2/12/2007*

κῆς οἰκονομίας εἶναι ἡ κοινωνική κρατική ἰδιοκτησία στά βασικά καί συγκεντρωμένα μέσα παραγωγῆς, δηλαδή στούς παρακάτω τομεῖς:... Ἐνέργεια, τηλεπικοινωνίες, ὀρυκτός πλοῦτος, μεταφορές τραπεζικό σύστημα, τό σύστημα συγκέντρωσης, διοχέτευσης καί διαχείρισης ὑλικῶν πόρων. Τό ἐξωτερικό ἐμπόριο, τό συγκεντρωμένο δίκτυο τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου. Ὁ τομέας τῆς λαϊκῆς στέγης. Ἡ ἔρευνα καί ἡ δημοκρατική πληροφόρηση τοῦ λαοῦ» Ὅμως τά ἐπιλεκτικως ὑπερευαίσθητα στίς δημοκρατικές ἐλευθερίες ΜΕΜ καί οἱ πολυπράγμονες «ἱερό-ἐξεταστές» στά νυκτερινά δελτία ἀπόψεων, οὔτε ἀνέφεραν οὔτε διευκρινήσεις τόλμησαν νά ζητήσουν πότε, τουλάχιστον μονό γιά τό πῶς ἐννοεῖ τό ΚΚΕ τήν «κοινωνική κρατική ἰδιοκτησία στή δημοκρατική πληροφόρηση τοῦ λαοῦ» Δηλαδή ἄν στήν λαϊκή οἰκονομία πού εὐαγγελίζεται τό ΚΚΕ θά κυκλοφορεῖ μόνον ὁ Ριζοσπάστης καί θά ἐκπέμπει μόνον ὁ 902 ἀριστερά στά ἐφ ἐμ.(FM).

Ὁμολογουμένως εὑρισκόμεθα πρό τῆς ἑξῆς, ἀληθῶς, κωμικοτραγικῆς καταστάσεως, φυσιολογικῆς ὅμως καταλήξεως μιᾶς βουλῆς στρουθοκαμήλων. Μιᾶς φιμωμένης καί μεθοδικῶς ἀποπληροφορούμενης κοινωνίας. Ὅπου δηλαδή ἡ γαλαντόμος Δημοκρατία μας, οἱ συνταγματολόγοι, ἔγκριτοι νομικοί, πολυπράγμονες πολιτικοί μας, καί βεβαίως τά περισπούδαστα Μέσα Ἐνημερώσεως ἀνασκουμπώνονται καί πέφτουν μέ τά μοῦτρα, κάθε φορά στή μελέτη, προκειμένου νά ἀποφανθοῦν, τό ἀναγκαῖον καί τήν προτεραιότητα, ἐν σχέσει πρός τήν εἰδική βαρύτητα τῶν ἐπιπτώσεων, στήν λειτουργία τοῦ πολιτεύματος τῆς οἱασδήποτε μεταρρυθμίσεως. Ἐάν π.χ καί κατά πόσον τό σύνταγμα, χρήζει ἀναθεωρήσεως μή τυχόν παραβιασθεῖ ἀπό τήν ἐν δυνάμει λειτουργία τῶν ἰδιωτικῶν πανεπιστημίων. Ἤ πιθανῶς διά τό ἀσυμβίβαστο βουλευτού-ὑπουργοῦ, ἤ ἀκόμη καί γιά τήν περιοριστική χρῆσι μηχανῶν λήψεως (χαφιεδοκάμερες[138] τίς ἀποκαλεῖ προκλητικά τό «δημοκρατικό» ΚΚΕ) προληπτικῶς γιά τήν ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν διότι ἄκουσον! ἄκουσον!, αὐτές παραβιάζουν ἀτομικές ἐλευθερίες (ἐν τῷ προκειμένῳ τῶν δολοφόνων, τῶν ἀναρχοβανδάλων, πού εἶναι «ἀτομική» τους ἐλευθερία

---

[138] *Βέβαια πῶς νά ἐξηγήσουμε τήν ὑπέρ-εὐαισθησία πού δείχνουν οἱ δημοκρατικοί κουκουέδες μας ὅταν οἱ μηχανές λήψεως ἀφοροῦν στόν ἔλεγχο περιοχῶν (π.χ μετρό, σταθμούς, πλατεῖες) ἐν δυνάμει στόχων φανατικῶν καθηστερημένων ψευδό-ἰδεαλιστῶν, ἐνῶ ὁ Περισσός, τό σπίτι τοῦ λαοῦ, ἐκτός ἀπό τα πληθωρικά σφυροδρέπανα πού τό στολίζουν, περιβάλλεται ἀπό ἀμέτρητες, κυριολεκτικῶς «χαφιεδοκάμερες» νά τίς ποῦμε καί ἐμεῖς;*

νά καταστρέφουν καί πού αὐτή ἡ ἀτομική ἐλευθερία δέν πρέπει νά καταγράφεται, διότι βλάπτεται σοβαρῶς ἡ ὑγεῖα της Δημοκρατ-(ουρ)-ίας μας....). Ἤ γιά τό ἀσφαλιστικό, ἄν πρέπει νά καταφύγομεν σέ δημοψήφισμα (τί σεβασμός στήν Δημοκρατία καί τήν θέλησι τοῦ Λαοῦ!!!!) Τουθ' ὅπερ καί τό αὐτό, ἀνησυχοῦν τόσο εἰλικρινά «μήν τυχόν καί στάξη ἡ οὐρά τοῦ γαιδάρου στό πηγάδι» τῆς Βαλκανοταλιμπανίας μας. Ἐνῶ τήν ἴδια στιγμή, τό σύνταγμά μας ἔχει ἤδη πυρποληθεῖ τόσον καταφορικῶς καί προκλητικῶς, ἀπό τίς θέσεις αὐτές, τίς δηλώσεις, ἀλλά καί τήν ἔκνομο δρᾶσι[139] ἑνός τυραννικοῦ μή σεβομένου τούς νόμους καί τήν δημοκρατία κόμματος, ἄνευ οὐδεμιᾶς διαμαρτυρίας ἡ ἐνεργείας ὅλων καί κάθε ὑπεύθυνου.

Ὀφείλω νά τό ἐπαναλάβω. Πῶς νά ἐξηγήσουμε, τί νά σκεφθοῦμε, ὅταν οἱ ἁρμόδιοι πολιτειακοί παράγοντες ἀλλά καί τά λαλίστατα ΜΕΜ φέρονται ὅλοι αὐτοί, ὡς μή γνωρίζοντες, ὡς ἀγνοοῦντες (ἠθελημένως ὅμως) καί ἀποσιωποῦν τις ἐπιδιώξεις τοῦ ΚΚΕ γιά «*μιά κυβέρνησι,.. χωρίς γενικές ἐκλογές καί κοινοβουλευτικές διαδικασίες, ..*»;

---

[139] *Ἀντιγράφω ἀπό τόν φιλειρηνικό Ριζοσπάστη τῆς 22/3/2008 καί ὑπάρχουν ἀμέτρητα ἀλλά τόσα περιστατικά γιά τά ὅποια τό ψοφοδεές κράτος μας ἀποδέχεται χωρίς νά ἀκούγεται κίχ.*

«Μέσα στό γραφεῖο τοῦ εἰσαγγελέα, οἱ συνδικαλιστές τοῦ ΠΑΜΕ δέν ἄφησαν κανένα περιθώριο νά ἀμφισβητηθεῖ ἡ ἀποφασιστικότητα τοῦ ταξικοῦ κινήματος νά μήν ἀφήσει κανέναν νά ἁπλώσει χέρι σέ ἀπεργούς καί ἀγωνιστές ἐργάτες. (δέν εἶναι ἀπειλή εἶναι ἡ ἐφαρμογή τῆς ἀπειλῆς) «Πάρτε πίσω τώρα τήν ἀπόφαση! Ἡ ἀπεργία δέν εἶναι ἀδίκημα! Κατηγορούμενοι εἶστε ἐσεῖς, ἡ ἀντιλαϊκή πολιτική καί τά κόμματα πού τή στηρίζουν! Ἐσεῖς πρέπει νά ἀπολογηθεῖτε!» ξεκαθάρισαν (''ξεκαθάρισαν'' τί σταράτα λόγια) στόν εἰσαγγελέα, στέλνοντας μήνυμα πρός κάθε κατεύθυνση. Φεύγοντας ἀπό τήν Εὐελπίδων, δυνάμεις τῆς ἀστυνομίας παρακολούθησαν τά αὐτοκίνητα τῶν συνδικαλιστῶν τοῦ ΠΑΜΕ, γιά νά ἀποχωρήσουν μετά ἀπό νέα παρέμβαση τῶν ταξικῶν (''ταξικῶν''= τραμπούκων τῆς κομμουνιστικῆς) ἀριστεράς δυνάμεων.»

Ἀλήθεια. Μόνο οἱ ἱεραπόστολοι τοῦ ΚΚΕ γνωρίζουν τό σωστό τό δίκαιο ἔχουν λύσι γιά ὅλα. Ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶναι ὑπηρέτες τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, λακέδες τῆς ἐξουσίας, προδότες τῶν ταξικῶν συμφερόντων. Αὐτοί εἶσθε ἐσεῖς, ἀλλά δέν τό ἔχετε καταλάβει ἀκόμη. Το ἀπελπιστικά καταστροφικό εἶναι ὅτι οἱ ἐνέργειες αὐτές ὄχι μόνο δέν τιμωροῦνται αὐτεπαγγέλτως (λόγω τοῦ φόβου τῶν συνεπειῶν στούς δικαστικούς ἀπό τήν μᾶζα τῶν χαχόλων) ἀλλά οὐδείς τίς καταδικάζει ἀπό τούς καλοθρεμμένους μας πολιτικούς πού παρακολουθουν ἀμέτοχοι, λές καί αὐτά συμβαίνουν στήν Οὐγκάντα καί ὄχι στήν Ἑλλάδα.

4.3 Ἀποπληροφόρησι καί Λογοκρισία

Κάτ αὐτόν τόν τρόπον λοιπόν, ἐνῷ βοᾷ ἡ πραγματικότητα καί σαλπίζουν οἱ πρωτεργάτες χωρίς νά χρειάζονται ἀναλυτές ἤ διερμηνεῖς, εἰκασίες ἤ ὑποθέσεις, ὅτι οὕτως ἤ ἄλλως, εἴτε ἡ «*ἐπαναστατική κατάκτηση*» ἤ ἡ «*ἐπαναστατική ἐξουσία*» ἤ «*ἡ ἐπαναστατική διαδικασία*» εἶναι ἡ πεμπτουσία τῆς τακτικῆς του ΚΚΕ καί σήμερα, καί χθές, πάντοτε, ἔχει καταστῆ αὐτοσκοπός ὅλων τῶν ἐθελόδουλων πολιτικῶν κοιμμάτων ἀλλά καί τῆς πλειονότητος τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως, ἕνας καί μόνον. Ἡ ἐπικράτησις τῆς χίλιο-τραγουδισμένης καί μονομεροῦς ἐπιλεκτικῆς λήθης[140] στά ἐγκλήματα καί τά θύματα τοῦ ΚΚΕ. Ἐνῶ τό ἴδιο παραμένει ἀμετανόητο πάντα καί ἀταλάντευτα εὐαγγελίζεται τήν ἐπανάστασι ὡς μέσον κατακτήσεως τῆς «λαϊκῆς»ἐξουσίας.

Ὅμως, ἀκόμη καί γιά τούς πλέον ἀφελεῖς ἤ τούς καλοπροαίρετους ὀπαδούς-θύματα αὐτῆς τῆς ἐπιλεκτικῆς λήθης, δέν θά ἦταν τόσο φυσικό νά διερωτηθοῦν, ἄν τά ΜΕΜ εἶχαν ποτέ ἐνημερώσει ἤ οἱ πολιτικοί μας εἶχαν διαμαρτυρηθεῖ καί καταδικάσει αὐτό τό ἀντιδημοκρατικό καί ἀντισυνταγματικό ἀνελεύθερο πρόγραμμα τῶν ἱεραποστόλων τοῦ ΚΚΕ «*γιά νά ἀνατραπεῖ τό ἀστικό καθεστώς*» καί «*γιά τήν ἐπαναστατική διαδικασία*» πού θά ἔδιδε «*κυβέρνησι χωρίς ἐκλογές*». Ὅσοι τουλάχιστον ἀκόμη συλλογίζονται, θυμοῦνται, γνωρίζουν. Δέν θά ἀναλογίζοντο συνειρμικῶς, ἄν εἶχαν ἐνημερωθεῖ, ὅτι αὐτήν τήν ἱστορία τῆς «*ἐπαναστατικῆς διαδικασίας*» πού συντηρεῖ καί ἐπαναφέρει στό προσκήνιο, ὄχι ὁ ἀντικομμουνισμός ἀλλά τό ἴδιο τό ΚΚΕ, τόν «ταξικό» πόλεμο ὁ Ἑλ-

---

[140] *Ἀπό τίς πρῶτες ''δημοκρατικές'' ἐνέργειες τοῦ ΠΑΣΟΚ ἦτο ἡ ὑπ'ἀριθμόν 241 πράξι τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου (ΦΕΚ 328/81 τεῦχος Α) μέ τήν ὁποία ἀπεφασίσθη ἡ ἀναστολή ὅλων τῶν ἐπετειακῶν ἐκδηλώσεων τοῦ ''Ἐμφυλίου'', ἡ μή παρουσία ἀρχῶν στήν τέλεση μνημοσύνων ἀπό συγγενεῖς τῶν νεκρῶν καί ἡ εἰσήγησι στή βουλή τῶν Ἑλλήνων ''συμβολικῆς πράξης συμφιλιώσης ὁμοψυχίας καί λήθης''*

Ἐνῶ ἡ ΝΔ εἶχε προχωρήσει στήν μετονομασία τοῦ ξενοκίνητου συμμοριτοπολέμου (κατά διαπίστωσι τοῦ ΟΗΕ) σέ ''ἐμφύλιο'' πόλεμο καί παρά τάς ἀποκαλύψεις τοῦ Μ.Βαφειάδη, ὅτι, στόν ἀγῶνα γιά τό Γράμμο καί τό Βίτσι, ἀπό τάς 65.000 ἀνδρῶν τοῦ ''Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ τῆς Ἑλλάδας'' οἱ 30.000 ἦσαν ''σλαβομακεδονες'' πού πολεμοῦσαν γιά τήν αὐτονόμησι τῆς ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, πού τούς τήν εἶχεν ὑποσχεθεῖ ἡ διαβόητος 5η Ὁλομέλεια τοῦ ΚΚΕ (31.1.1949). Θεοφύλακτος Παπακωνσταντίνου «Ἡ μεγάλη Περιπέτεια» ἐκδόσεις Κάκτος σελίς 172-173.

ληνικός λαός τήν ἔχει ξαναζήση στό πρόσφατο παρελθόν. Τά περίλαμπρα «ἐπαναστατικά μέσα» καί τά «πειστικά ἐπιχειρήματα» τῶν συντρόφων. Οἱ πηγάδες καί οἱ ἀνεύρετοι τάφοι. Οἱ χιλιάδες νεκροί βασανισμένοι καί φρικτά δολοφονημένοι, πού ἀνακαλύπτονται τυχαίως[141] ἀκόμη καί ἐπί τῶν ἡμερῶν μας, θύματα ὅλοι της «*ἐπαναστατικῆς διαδικασίας πού ξεκίνησε ἀντικειμενικά*» (ἔτσι τό γράφει τό πρόγραμμα τοῦ ΚΚΕ) πρίν ἀπό 60 τόσα χρόνια ἀλλά ἀπέτυχε ἡ προσπάθεια νά προκύψει κυβέρνησι κομμουνιστική, γιατί νίκησε ἡ ἐλευθερία τήν δουλεία;

Αὐτά τά γεγονότα, ἐπιλεκτικῶς ἐπιθυμοῦν καί μανιωδῶς προσπαθοῦν οἱ προοδευτικοί καί μή, τῆς Κομμουνιστικῆς ἀριστερᾶς ἀλλά καί οἱ στρατευμένοι σ'αὐτούς, νά τά διαγράψουν καί νά τά ἀφανίσουν ἀπό τήν ἱστορική μνήμη[142]... Ὄχι γιατί οἱ θῦτες κρύφτηκαν ἀπό ντροπή

---

141 *¨...Ἀπό τούς ἐξαφανισθέντας αὐτούς αἰχμαλώτους, εἶχε τότε γνωσθεῖ ἀορίστως ὅτι 120, μεταξύ τῶν ὁποίων 4 ἀξιωματικοί καί ἕνας ἰατρός, εἶχαν ἐκτελεσθῆ κοντά στό χωριό Τσαμαντά. Τό 1971, ἀπεκαλύφθη σέ ἕνα ρέμα, ὅπου μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου τό νερό εἶχε παρασύρει πολλά χώματα, ὁμαδικός τάφος πού περιεῖχε 120 σκελετούς. Τά χέρια τῶν σκελετῶν ἦταν δεμένα μέ καλώδια, πολλά κόκαλα ἦταν σπασμένα σέ πολλά κομμάτια.»*

Μία ἀπό τίς πολλές περιπτώσεις ἐξαφανισθέντων καί δολοφονηθέντων ἀπό τούς ἀντάρτες τοῦ λεγομένου Δ.Σ.Ε, ὅπως περιγράφεται στό βιβλίο τοῦ Ἀβέρωφ Τοσίτσα, «Φωτιά καί Τσεκούρι», σελίς 322.

142 *Ὅμως αὐτό πού οἱ δειλοί πολιτικοί μας καί τό σταλινικό ΚΚΕ ἀρνῆται νά πράξη ἐπιτέλους προνόησε καί τόλμησε ἡ Εὐρώπη. Ἡ Κοινοβουλευτική Συνέλευση τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης καταδίκασε στίς 25 Ἰαν. 2006 τά ἐγκλήματα τῶν κομμουνιστικῶν καθεστώτων τά ὁποία στοίχισαν στήν ἀνθρωπότητα 100.000.000 νεκρούς καί τίς μαζικές παραβιάσεις ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων πού διαπράχθηκαν ἀπό τά ὁλοκληρωτικά κομμουνιστικά καθεστῶτα. Ἐπίσης στό ἴδιο ψήφισμα ἐξέφρασε τήν συμπάθεια, τήν κατανόηση καί τήν ἀναγνώριση γιά τά θύματα αὐτῶν τῶν ἐγκλημάτων. Τό σχετικό μνημόνιο, τό ὁποῖο εἰσηγήθηκε ὁ Σουηδός βουλευτής Γκέραν Λίντμπλαντ, ἐγκρίθηκε μέ 99 ψήφους ὑπέρ, 42 κατά καί 12 ἀποχές (ἀπαιτεῖτο ἁπλή πλειοψηφία). Ἡ Συνέλευση, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπό κοινοβουλευτικούς βουλευτές ἀπό 46 εὐρωπαϊκές χῶρες, ἀναφέρει στήν ἀπόφασι ὅτι αὐτά τά ἐγκλήματα περιελάμβαναν ἀτομικές καί μαζικές δολοφονίες καί ἐκτελέσεις, θανάτους σέ στρατόπεδα συγκεντρώσεως, λιμοκτονία, ἐκτοπίσεις, καταναγκαστική ἐργασία καί ἄλλες μορφές φυσικῆς τρομοκρατίας. Τό μνημόνιο κατεψήφισαν ὅλοι οἱ ἕλληνες εὐρωβουλευτές συμπεριλαμβανόμενου τοῦ Γ. Καρατζαφερη.*

Ἡ ἀπόφασι ἀναφέρει ὅτι οἱ λαοί τῆς πρώην ΕΣΣΔ ὑπερεῖχαν ἀριθμητικῶς κατά πολύ ἀπό τούς ἄλλους λαούς στόν ἀριθμό τῶν θυμάτων. Ἐπίσης καλεῖ ὅλα τά

καί μετάνοια. Ὄχι γιατί ὁμολόγησαν καί παρεδέχθησαν κάποτε τά προδοτικά τους λάθη. Ὄχι διότι αἱματοκύλισαν τήν Ἑλλάδα γιά ἄλλα πέντε ὁλόκληρα χρόνια μετά τό τέλος τοῦ Β′ Παγκοσμίου πολέμου γιά νά τήν φέρουν χρόνια πίσω κατεστραμμένη καί ρημαγμένη δυό φορές. Ὄχι γιατί κάποτε ἐπιτέλους διεπίστωσαν «ἰδίοις ὄμμασι» τί κάνει νιάου-νιάου στά κεραμμύδια ἀκόμη καί στή στέγη τοῦ ἐν Περισσῷ οἴκου τοῦ λαοῦ, δηλαδή ὅτι τό πλέον φρικῶδες πείραμα στήν σύγχρονη ἱστορία ὅπου ἐφηρμόσθη[143] ἀπέτυχε παταγωδῶς καί τελικῶς κατέρρευσε μαζί

κομμουνιστικά ἤ μετά-κομμουνιστικά κόμματα στίς χῶρες-μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης πού δέν τό ἔχουν κάνει μέχρι τώρα "νά ἐπανεκτιμήσουν τήν ἱστορία τοῦ Κομμουνισμοῦ καί τό δικό τους παρελθόν καί νά καταδικάσουν τά ἐγκλήματα χωρίς καμία ἐπιφύλαξη". Ἡ Συνέλευση πιστεύει ὅτι "αὐτή ἡ ξεκάθαρη στάση τῆς διεθνοῦς κοινότητας θά προετοιμάσει τό ἔδαφος γιά περαιτέρω συμφιλίωση". Ἡ Συνέλευση ἐπισημαίνει ὅτι "τό Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης ἦταν τό κατάλληλο μέρος γιά αὐτή τήν συζήτηση, καθώς ὅλες οἱ πρώην κομμουνιστικές χῶρες, μέ τήν ἐξαίρεση τῆς Λευκορωσίας, εἶναι πλέον μέλη του καί ἡ προστασία τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί τοῦ Κράτους Δικαίου ἀποτελοῦν τίς βασικές ἀξίες στίς ὁποῖες στηρίζεται". Ἡ Κά Τέτα Παπαδοπούλου ἀπό τίς λαμπρές ἐξαιρέσεις ἐν τῷ προκειμένῳ στήν Ἐλευθεροτυπία τῆς 27/1/2006 δίδει τήν δική της περιγραφή πού δείχνει θάρρος καί σεβασμό στήν ἀλήθεια. «Τό Μνημόνιο καταγράφει κάποια ἀπό τά μεγαλύτερα ἐγκλήματα πού διέπραξαν τά κομμουνιστικά καθεστῶτα: ἐξόντωση ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, κατάργηση κάθε μορφῆς ἐλευθερίας, ἐγκαθίδρυση πρωτοφανοῦς ἀστυνομικοῦ κράτους, ἐκτόπιση ὁλόκληρων πληθυσμῶν, μαζική καί συνεχής παραβίαση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, στρατόπεδα συγκέντρωσης τά διαβόητα Γκουλάγκ. Δέν ζητᾶ νά καταδικαστεῖ ἡ ἰδεολογία τοῦ κομμουνισμοῦ. Ζητᾶ τήν πολιτική καί ἠθική καταδίκη τῶν φρικτῶν ἐγκλημάτων πού διέπραξαν τά ὁλοκληρωτικά κομμουνιστικά καθεστῶτα. Δέν συγκρίνει τόν κομμουνισμό μέ τόν ναζισμό. Λέει ὅμως κάτι ἀδιαμφισβήτητο: ἐνῶ τά ἐγκλήματα τοῦ ναζισμοῦ καταδικάστηκαν, τά ἐγκλήματα τοῦ κομμουνισμοῦ παραμένουν στό ἀπυρόβλητο.»

[143] *Στίς ἐπιστῆμες ἔχουμε μάθει ὅτι «νόμος εἶναι ἐκεῖνος πού ἐπαληθεύεται ἀπό ὅλα τά πειράματα». Ἔτσι ἀφοῦ πουθενά μα πουθενά, ὅπου ἐφαρμόσθηκε κάποιο ὑπόδειγμα λενινιστικοῦ σοσιαλισμοῦ δέν ὑπῆρξε τίποτα ἄλλο ἀπό ὁλοκληρωτικό γραφειοκρατικό ἀπάνθρωπο τυραννικό καθεστώς καί ποτέ μέ ἐκλογές. Ἀφοῦ σέ ὅλες τίς ἐκφάνσεις του, μόνο δούλους καί καταδότες ἐξαναγκαζε τούς ὑπηκόους νά γίνουν γιά νά ἐπιζήσουν. Ἀφοῦ σέ ὅλες τίς πειραματικές του ἐφαρμογές τό ἀποτέλεσμα ἦταν τό ἴδιο. Τυραννία, Ἔγκλημα, Ἰσότητα στήν ἐξαθλίωσι. Κατέστη πλέον Νόμος. Κομμουνισμός=Τυραννία, Ἔγκλημα, Ἰσότητα στήν Δυστυχία γιά τούς ζωντανούς. Βέβαια στούς κομμουνιστές καί γιά την δογματική λατρεία πού*

μέ τήν μητερούλα Ρωσσία καί τούς ἄθλιους πατερούληδες, προσφέροντας μόνο δυστυχία καί ἀθλιότητα παντοῦ, ὅπου τό ἐπέβαλαν καί πάντα μέ τά ἴδια ἀνίκητα ἐπιχειρήματα, τά ὅπλα καί τήν βία.[144]

Ὄχι ὅμως γι' αὐτούς τούς λόγους. Ἐξ ἄλλου μόνο τύψεις δέν ἔνιωσαν πότε οἱ Κουκουέδες μας γιά τά ἐγκλήματά τους, γιά τά όποία εἶναι ὑπερήφανοι καί τά γιορτάζουν μέ ὑπέρ-χειλίζουσα προοδευτικότητα καί ἀστέγνωτη δίψα γιά ἀντικειμενικότητα κάθε χρόνο, τήν ἑπόμενη ἐπέτειο στίς ''γιορτές ἀγάπης'' πού ἐφευρίσκουν γιά ἀσήμαντη ἀφορμή καί ἑτοιμάζουν ἀκούραστα. Ἀλλά γιά νά ἀπολησμονηθῆ, νά μείνη ἄγνωστο τό πραγματικό, τό ἐγκληματικό παρελθόν, τοῦ κόμματος τοῦ ἐγκλήματος καί τῆς προδοσίας καί νά οἰκοδομηθῆ τό ἐπιθυμητό ἐν φαντασιώσει «δημοκρατικό»προσωπεῖο τοῦ ΚΚΕ. Τό «ἀνθρώπινο» πρόσωπο τοῦ σταλινικοῦ κομμουνισμοῦ.

Καί δυστυχῶς. Ἂν οἱ νέοι μας ἀγνοοῦν. Ἂν οἱ παλιότεροι λησμόνησαν ἤ ἀναθεώρησαν. Αὐτό συμβαίνει διότι ἡ «προοδευτική» μας κοινωνία κατακλύζεται χρόνια τώρα καί κάθε μέρα μέ κάθε εὐκαιρία μαγνητοφωνικά, στερεοφωνικά καί ξύλινα ἀπό τίς δογματικές, μπετόν ἀρμέ ἀνιστόρητες καί ἐξωπραγματικές θέσεις τῆς ἀριστερᾶς κουκουεδίας, ἐνῶ ταυτοχρόνως τό ἐγκληματικό παρελθόν καί τά ἔργα τῶν ἀποκρύπτονται ἐπιμελῶς.

Διότι εἶναι δυνατόν καί τό παρακολουθοῦμε νά συμβαίνει.Νά σκοτώνονται ἑκατοντάδες στή Μιανμάρ ἀπό τήν κομμουνιστική χούντα. Στό Θιβέτ ἤ στήν Κίνα ἀπό τό ἀπάνθρωπο κομμουνιστικό καθεστώς. Νά τιμωροῦνται στήν Κούβα μέ εἰκοσαετῆ φυλάκισι, ἀντικαθεστωτικοί γιατί μάζεψαν ὑπογραφές ἤ ἔστειλαν ἐπιστολή διαμαρτυρίας στό διαδίκτυο. Ὅμως γιά τά ΜΕΜ δέν ὑπάρχει κομμουνιστική τυραννία ἤ κομμουνιστικός ἰμπεριαλισμός ἀλλά «λαϊκή δημοκρατία» καί «ἀπ-

---

αἰσθάνονται γιά τίς «λαϊκές» τους δημοκρατίες ἰσχύει ἄλλος ὁρισμός. Ὅτι δηλαδή «Νόμος εἶναι ὅ,τι δέν ἐπαληθεύεται ἀπό τό πείραμα».

144 *«Κυρίαρχο στοιχεῖο σ' ὅλη αὐτή τή διαδικασία ἦταν καί παραμένει ἡ βία. Ἡ πολύμορφη καί πολυπλόκαμη ἀλλά πάντοτε ἀδυσσώπητη βία. Ἀπό τίς δίκες τῆς Μόσχας, τά Γκούλαγκ, τή βίαιη κολλεκτιβοποίηση και τήν ἀμείλικτη ἐξόντωση ἑκατομμυρίων ἀγροτῶν ὡς τά σύγχρονα ψυχιατρεῖα, τό τεῖχος τοῦ αἴσχους καί τόν ὀρυμαγδό τῶν τάνκς στούς δρόμους τῆς Βουδαπέστης τῆς Πράγας τῆς Βαρσοβίας..» Γραφει ὁ Τάκης Λαζαρίδης στό βιβλίο τοῦ «Εὐτυχῶς ἡττηθήκαμε σύντροφοι» Ἐκδόσεις ΠΕΛΑΣΓΟΣ 2003, σελίς 171.. Ἐξ'ἄλλου κατά τόν Λένιν «ἡ βία εἶναι ἡ μαμμή τῆς ἱστορίας».*

ελευθερωτικός στρατός» πού «ἐλευθερώνει» ἰδιότυπα, ἐπιβάλλοντας τήν κομμουνιστική τυραννία. Ἔτσι ἀνάλογα ὑπάρχουν «μαχητές» τῆς Χεζμπολάχ πού πολεμοῦν γιά τήν ἀνεξαρτησία τοῦ Λιβάνου καί ὄχι τρομοκράτες φανατικοί μουσουλμᾶνοι πού δολοφονοῦν τά μέλη μία δημοκρατικῆς, ἐκλεγμένης κυβερνήσεως καί πού προφανῶς προσπαθοῦν νά τήν ἀνατρέψουν μέ τά ὅπλα καί τήν βία, περιφρονοῦντες τήν θέλησι τοῦ λαοῦ. Ὑπάρχουν «Ἀντάρτες» τῆς Ἀλ Καΐντα, ὄχι τρομοκράτες πού σκοτώνουν ἀθώους στήν τύχη ἐν ὀνόματι τῆς τρομοκρατίας.. Ὁ «ἡγέτης» τῆς Κούβας, ὄχι ὁ δικτάτωρ. Ὡς ἐάν ἅπαντες ἔχουν προσβληθῆ ἀπό τήν ''ἐπιλεκτικίτιδα''. Τήν γνώστη «ἀσθένεια» πού παρουσιάσθηκε σέ ἐπιδημική ἔξαρσι ἰδίως μετά τήν πτῶσι τοῦ κομμουνιστικοῦ τυραννικοῦ ζυγοῦ στήν Ρωσσία καί στήν Εὐρώπη. Ὅπου οἱ ἀσθενικοί στήν ἀλήθεια ὀργανισμοί γιά νά μήν αὐτοκαταρρεύσουν ἀπό τήν διάλυσι τοῦ πλήρους ψεύδους στό ὁποῖο ζοῦσαν, ἀμύνονται μέ τήν ἐπιλεκτική εὐαισθησία, ἐπιλεκτική μνήμη, ἐπιλεκτική θεώρησι τῆς πραγματικότητος. Ὡς ἐάν νά βλέπουν τά πάντα μέσα ἀπό ἕνα μεγάλο κατακόκκινο παραμορφωτικό φακό. Πού ἀλοιώνει τά σχήματα, τά ὅπλα[145] εἶναι φιλικά, οἱ βόμβες είρηνικές, οἱ στρατοί ἀπελευθερωτικοί, οἱ εἰσβολεῖς καλοδεχούμενοι ἐπισκέπτες ἤ ἐλευθερωτές... Οἱ φόνοι γίνονται δίκαιη τιμωρία, ἡ ἀναρχία δημοκρατία, οἱ ἐπιθέσεις στούς ἀστυνομικούς μέ ρόπαλα, βίαιη συμπεριφορά τῶν ἀστυνομικῶν καί κυρίως ἕνα χρῶμα

---

145 *Ἀντιγράφουμε ἀπό τό ἄρθρο τοῦ συγγραφέως Δημ.Ραντόπουλου μέ τῖτλο «Εἰρηνομαχία μέ σαμπό» πού δημοσιεύθηκε στήν ἐφημερίδα Αὐγή, στίς 4.11.2001.*

«...Ποιός δέν θυμᾶται τίς κινητοποιήσεις κατά τῶν πυραύλων Κρούζ καί Πέρσιγκ, στίς ὁποῖες ἀναλώθηκε σχεδόν ἀποκλειστικά ἡ ἀριστερή δραστηριότητα καί ἡ διαννόηση στίς χῶρες τοῦ ΝΑΤΟ, ὅταν εἶχε προηγηγηθεῖ ἡ ἐγκατάσταση στίς ''Λαϊκές Δημοκρατίες'' τῶν σοβιετικῶν πυραύλων SS-20. Αὐτοί οἱ τελευταῖοι –δηλαδή οἱ πρωτότοκοι- ἦσαν καλοί πύραυλοι, ἀμυντικοί πύραυλοι εἰρήνης, ἐνῶ οἱ ἀμερικάνικοι ἦταν κακοί, ἐπιθετικοί, πολεμικοί.τότε πολεμοκάπηλοι ἦσαν μόνο ἡ Ἀμερική, τό ΝΑΤΟ, ἐνῶ ἡ ΕΣΣΔ, τό σύμφωνο Βαρσοβίας ἦταν περιστερῶνες λευκῆς περιστερᾶς. Εἰσβολές στρατιωτικές ἐπεμβάσεις καί γενοκτενίες ἔκανα μόνον οἱ Ἀμερικάνοι, οἱ Δυτικοί, ἐνῶ οἱ ἀνατολικοί, οἱ Σοβιετικοί, οἱ Κινέζοι βοηθοῦσαν ἀδελφικά τούς κινδυνεύοντες ἀπό τόν ἰμπεριαλισμό λαούς στήν Οὐγγαρία, στήν Τσεχοσλοβακία, στό Θιβέτ, στό Ἀφγανιστᾶν. Τό γεγονός ὅτι κάθε κριτική γι' αὐτά ἀντιμετωπιζόταν στό ἀνατολικά μπλόκ καί στά ἀριστερά κόμματα ὡς προδοσία, τό γεγονός ὅτι ὁ ἐπικεφαλῆς τῶν Σοβιετικῶν φιλειρηνιστῶν, ὁ ἀκαδημαϊκός Ζαχάρωφ, διωκόταν ὡς ἀντικαθεστωτικός ἐγκληματίας καί παράφρων, οὐδόλως προβλημάτισε τό ἀνοιχτά φιλοσοβιετικό κίνημα εἰρήνης.»

φασματογραφεῖται. Τό ἐρυθρό σέ ὅλες του τίς ἀποχρώσεις. Βέβαια τό φάρμακο εὐτυχῶς ὑπάρχει, εἶναι γνωστό ἀλλά δύσκολο στήν ἐκφορά. Λέγεται Ἀ-λήθεια. Καί εἶναι βέβαιο. Σώζουμε συνανθρώπους μας, ὅταν ἡ Ἀ-λήθεια διαδίδεται. Εἶναι σάν νά σκοτώνουμε μέ ντί-ντί -χιλιάδες μικρόβια τῆς φοβερῆς αὐτῆς ἀσθένειας. Ἤ νά ξεβουλώνουμε βουλωμένους σωλῆνες μέ ''τουμποφλό'' Στήν Ἑλλάδα πού εἶναι ''πρωταθλήτρια'' σέ ὅλα, ἡ «ἐπιλεκτικίτιδα» παρουσιάσθηκε πρώτη. Ἐμφανίσθηκε ὡς ταυτόχρονο γεγονός μέ τήν μεταπολίτευσι.

Ἔκτοτε ἐν εἴδει θρησκευτικῆς ἀποκαλύψεως ἡ «δημοσιογραφική» νέα-ἀλήθεια μή ἐπιδεχομένη οὔτε ἀμφισβήτησι οὐδέ κάν διάλογο, μέ τήν καθημερινή μονοφωνική συντροφία τῶν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς μονολογούντων ραδιοτηλεοπτικῶν ΜΕΜ, τήν ξύλινη γλώσσα καί τά ἐπαναλαμβανόμενα συνθήματα, ἔχει βασικῶς ἐπιτύχει τήν ἀνακοπή τῆς λειτουργίας τῆς κρίσεως καί τήν συνέπεια τούτου, πλήρη ἀποδοχή ἀβιάστως τῶν ἐπιλεκτικῶν δογματικῶν μηνυμάτων πού ἐκπέμπει. Τραγικοί σύμμαχοι, τόσο χρήσιμοι ἠλίθιοι, οἱ ἐθελόδουλοι πολιτικοί τῶν λεγομενων ''ἀστικῶν'' κομμάτων, πού δέν χάνουν εὐκαιρία νά ἐξάρουν τους ''δημοκρατικούς ἀγῶνες'' τοῦ ΚΚΕ καί τῶν ἀμετανόητων ἐγκληματιῶν του.

Ἔτσι ὅλοι, ἀπό τόν μικρότερο ὡς τόν μεγαλύτερο, δεχόμενοι καθημερινῶς τόν βομβαρδισμό τῶν ἀριστερῶν μηνυμάτων τῶν ΜΜΕ ὡς τήν μία καί μόνη, τήν αὐθεντική ἐκδοχή καί ἑρμηνεία τῶν γεγονότων, τελικῶς ἀφομοιώνουμε καί ἐμπεδώνουμε τήν νέα-ἀλήθεια τους, τήν «ἀνακαινισμένη ἱστορία» ἐφ'ὅσον οὔτε ἄλλο ἄκουσμα ὑπάρχει οὐδέ ἀντίλογος. Ἀποδεχόμεθα τά ἀποτελέσματα τῆς ἐπιλεκτικῆς καί μονομεροῦς λήθης, πού ἀφελῶς ἕως ἐγκληματικῶς προσέφερε ἡ μεταπολιτευτική πολιτεία. Ὅταν μέ τήν ἔλευσι τοῦ θείου Καραμανλῆ ἀνεγνωρίσθη τό δογματικό, τό ἀμετανόητο ΚΚΕ καί ἐν τελεῖ ἡ Ν.Δ[146] ὁλοκλήρωσε τήν παρθενογέννησι τοῦ τέρατος, βαπτίζοντας τόν συμμοριτοπόλεμο ἐμφύλιο, ἐν ἐτει 1989, κατά τήν συγκυβέρνησι μέ τό ΚΚΕ.

Εἶναι ὅμως τόσο σαφές. Ἄν εἴχαμε ἀποκτήσει σοβαρό Κράτος καί συντεταγμένη πολιτεία, οἱ ταγοί μας θά εἶχαν ὑποχρέωσι νά ἐξηγή-

---

[146] *Βέβαια ἡ ΝΔ προχώρησε πολύ περισσότερό του ΠΑΣΟΚ μέ τόν περιβόητο νόμο 1863/1989 Ὅταν ἡ Ν.Δημοκρατία, μετά τήν πρώτη πασοκική ὀκταετία, συνέπραξε μέ τό ΚΚΕ, ὑπό τόν ὅρο νά προσφέρει ἄφεσι ἁμαρτιῶν στό συνεταῖρο τῆς ἐξουσίας, ὥστε διά παρθενογενέσεως ἡ ξενοκίνητη στάσι, ὁ συμμοριτοπόλεμος νά βάλη τά καλά του καί νά βαπτισθῆ ἐπισήμως πλέον ἐμφύλιος*

σουν. Ἀλλά καί οἱ ''ἱστορικοί καί ἐκπαιδευτικοί'' τῶν ΜΕΜ, ἄν ὑπηρετοῦσαν τήν Ἀλήθεια, τόν Νόμο τούς Θεσμούς καί ὄχι τόν κιτρινισμό καί τόν λαϊκισμό, θά ἔπρεπε νά αἰτιολογήσουν. Τό γιατί, ὅλοι ἐμεῖς, οἱ σημερινοί ἐλεύθεροι ἀλλά κατά τό πρόγραμμα τοῦ ΚΚΕ, μελλοντικοί δοῦλοι τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως -ἄν πότε ἦτο δυνατόν νά ὁλοκληρώσει τό ΚΚΕ τά καθήκοντά του με ἐπιτυχία- νά φορολογούμεθα, νά πληρώνουμε[147] ὥστε νά ἐπιχορηγεῖ ἡ Πολιτεία κόμματα ὅπως τό ΚΚΕ. Πού, μολονότι διά πολλοστή φορά ἀπεδόθη ἐκ νέου ἀναμάρτητο μέ διαγραφέντα τά αἱματοβαμμένα χρέη του ὡς ἐκ παρθενογενέσεως, μέ ἐξολκέα αὐτόν τόν κατά παραγγελίαν νόμο[148], ἀναγεννημένο

---

[147] *Κοινή ὑπουργική ἀπόφασι γιά τήν κατανομή τῆς κρατικῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ 2006 στά δικαιοῦχα πολιτικά κόμματα, ἔστειλε πρός ὑπογραφή στόν ἁρμόδιο Ὑφυπουργό Οἰκονομίας & Οἰκονομικῶν Πέτρο Δούκα, ὁ ὑπουργός Ἐσωτερικῶν Προκόπης Παυλόπουλος. Ἀναλυτικῶς ἡ κατανομή τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως στά κόμματα ἔχει ὡς ἑξῆς:*

ΝΔ 19.864787 (6.8 Δις) ΠΑΣΟΚ 17.942.416 (6.1 Δίς) ΚΚΕ 4.096.866 (1.4 Δίς) ΣΥΝ 3.044.609 (1.04 Δις) ΛΑΟΣ 1.740.970 (600 ἑκατομ) ΔΗΚΚΙ 791.350(270 ἑκατομ.)

Καί ἐπιπλέον γιά ἐρευνητικούς σκοπούς: ΝΔ 1.947.528 (664 ἑκατομ) ΠΑΣΟΚ 1.759.060.(600 ἑκατομ) ΚΚΕ 401.653 (136 ἑκατομ) ΣΥΝ 298.491 (102 ἑκατομ) ΛΑΟΣ 170.683 (58 ἑκατομ) ΔΗΚΚΙ 77.583(26.5 ἑκατομ). Δηλαδή τό ΚΚΕ οὔτε λίγο οὔτε πολύ, εἰσπράττει περισσότερο ἀπό 1,5 δίς δρχ γιά νά ἐφαρμόση τό πρόγραμμά του. Ἔλεος δημοκράτες Ἔλεος.Μποροῦν νά τό ἐφαρμόσουν καί χωρίς νά τούς πληρώνουμε.

Ἀλλά καί γιά τό 2007 εἰς τό ὑπ'ἀριθμόν 245 ΦΕΚ, τεῦχος Β'τῆς 14/2/2008 δημοσιεύεται ἡ ὑπ'ἀριθμόν 9226/29-01-2008 κοινή ὑπουργική ἀπόφασις γιά τήν κατανομή τῆς κρατικῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἔτους 2008 στά διακαιοῦχα κόμματα ὡς ἑξης: ΝΔ 21.819.487 εὐρώ, ΠΑΣΟΚ 20.071.669 εὐρώ, ΚΚΕ 6.076.530 εὐρώ, ΣΥΡΙΖΑ 4.622.850 εὐρώ, ΛΑΟΣ 4.039.861 εὐρώ καί ἐπιπλέον γιά ἐρευνητικούς σκοπούς τά πόσα:ΝΔ. 2.139.165 εὐρώ, ΠΑΣΟΚ 1.967.810 εὐρώ, ΚΚΕ 595.738 εὐρώ, ΣΥΡΙΖΑ 453.220 εὐρώ, ΛΑΟΣ 396.064 εὐρώ.

[148] *«Νόμος 1863/1989*

Ἄρθρο 1

1. Ἡ περίοδος ἀπό τήν ἀποχώρηση τῶν Στρατευμάτων κατοχῆς μέχρι τήν 31.12.1949 ἀναγνωρίζεται ὡς περίοδος «ἐμφυλίου πολέμου»

2. Ὅπου στήν κείμενη νομοθεσία ἀναφέρεται ὁ ὅρος «συμμοριτοπόλεμος» ἀντικαθίσταται μέ τόν ὅρο «ἐμφύλιος πόλεμος»

3.Διατάξεις συντακτικῶν πράξεων ψηφισμάτων, νόμων, διαταγμάτων καί ὑπουργικῶν ἀποφάσεων πού εἶναι ἀντίθετες μέ τίς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργοῦνται.

Ἄρθρο 2

χωρίς τά βάρη των ἐγκληματικῶν πράξεων τῆς ἡγεσίας του, τά κακουργήματα τοῦ ἐφιαλτικοῦ του παρελθόντος, ἐκεῖνο ἐξακολουθεῖ, εἴτε μετά λήθης εἴτε ἄνευ, νά ἀρνεῖται τήν ἴδια τήν Δημοκρατία.

Ἐφ'ὅσον ἀμετανόητο το ΚΚΕ , συνεχίζει τό βιολί του μέ τάμ-τάμ τά ΜΜΕ καί συνεργούς ἕναν ὁλοσχερῶς ἀλώθεντα κρατικοδίαιτο συνδικαλισμό, λόγῳ μηδαμινῆς ἀσήμαντης συμμετοχῆς τῶν ἐργαζόμενων, πού ὑποτίθεται ὅτι ἐκπροσωποῦν, νά προγραμματίζει στά συνέδρια του τήν δολοφονία τῶν ἐκλογικῶν διαδικασιῶν, δηλαδή τῆς πεμπτουσία τῆς Δημοκρατίας, σαλπίζοντας: *«Ἐπαναστατικές διαδικασίες πού θά φέρουν τόν λαό στήν ἐξουσία χωρίς γενικές ἐκλογές».*

Κατ'αὐτόν τόν τρόπο, οἱ ταγοί μας ἔχουν ἐπιλέξει νά βόσκουν μέ τίς στρουθοκαμήλους στήν ἀνυπαρξία τοῦ Νιρβάνα τῆς νυχτωμένης βαθειά, «ἐξουσίας» των. Ἐνῶ οἱ διαμορφωτές τῆς κοινῆς γνώμης, οἱ ἐκπρόσωποι τῆς 4η Ἐξουσίας ἐπιλεκτικῶς νά ἀποσιωποῦν ὅ,τι δυσσαρεστεῖ ἤ βλάπτει τό ΚΚΕ. Καί αὐτή ἡ ἀποσιώπησις καί ἡ ἀναγκαστική βουβαμάρα δέν περιορίζεται στήν ''δημοκρατική'' παρουσία τοῦ ΚΚΕ στά συνέδρια του ἤ τίς ἀλησμόνητες ἀτελείωτες ὁλομέλειές του. Τά ΜΕΜ ἔχουν ὀργανώσει συστηματικά, πιό ἀποτελεσματικές μεθόδους,

---

Αἴρονται οἱ ὁποιεσδήποτε συνέπειες ἀπό καταδῖκες ἀγωνιστῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης καί ὅσων ἔλαβαν μέρος στόν ἐμφύλιο πόλεμο πού ἐπεβλήθηκαν ἀπό κακουργιοδικεῖα, ἐφετεῖα τακτικά ἤ ἔκτατα στρατοδικεῖα, ναυτοδικεῖα ἤ ἀεροδικεῖα γιά πράξεις πού εἶχαν σχέση μέ τήν συμμετοχή τους στήν Ἐθνική Ἀντίσταση καί τόν Ἐμφύλιο πόλεμο καθώς ἐπίσης γιά τά κοινωνικά τούς φρονήματα καί γενικότερα μέ τήν κατά διαστήματα πολιτική ἀνωμαλία ἀπό τήν ἀπελευθέρωση καί μέχρι 24 Ἰουλίου 1974, οἱ δέ ποινές διαγράφονται ἀπό τά δελτία τοῦ ποινικοῦ μητρώου.

Ἄρθρο 3

Δικαίωμα σύνταξης ἀπό τό Δημόσιο ταμεῖο κατά τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 ἕως 14 τοῦ Νόμου 1543/1985(ΦΕΚ) ἔχουν ὅσοι εἶχαν ἐνταχθεῖ σέ ἀνταρτικές ὁμάδες ἤ ὀργανώσεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 1285/1982 ἤ στό «Δημοκρατικό Στρατό» καί κατέστησαν διαρκῶς ἀνίκανοι συνεπεία ὁποιουδήποτε παθήματος, τραύματος ἤ νόσου πού ὀφείλεται ἀποκλειστικά στίς ἐμφύλιες συγκρούσεις ἤ συμπλοκές ἤ σέ βίαια περιστατικά ἤ σέ ἀντίποινα ἤ σέ κακουχίες κατά τήν διάρκεια τῆς φυλάκισης ἤ σέ ἐκτόπιση ἤ σέ ἐξορίες γιά τή δράση του ἤ τά κοινωνικά τους φρονήματα ἐφ' ὅσον ἀποδεδειγμένα τό πάθημα ἔχει ἄμεση σχέση μέ τίς συγκρούσεις αὐτές καί ἐφ' ὅσον ἔλαβε χώρα καθ' ὅλο τό χρονικό διάστημα ἀπό τήν ἀποχώρηση τῶν στρατευμάτων κατοχῆς μέχρι τήν λήξη τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἤ καί μετά τή λήξη τοῦ ἐφ' ὅσον κατέστησαν ἀνίκανοι συνεπεία νόσου πού ὀφείλεται σέ κακουχίες ἤ σέ ἐκτοπίσεις ἡ σέ ἐξορίες.»

ἄν εἶναι νά «προστατεύσουν» τήν καλή ὑπόληψι τῶν συντρόφων τους. Ἀθόρυβα καί χωρίς καμμία δυσκολία, ἐξασκοῦν μία σταλινική λογοκρισία καί παραχάραξι τῆς πραγματικότητος μέ τήν ἴδια εὐλάβεια πού ὁ Οὐίνστον στό Ὑπουργεῖο τῆς «Ἀ-λήθειας»[149], ξανάγραφε καθημερινῶς τίς ἐφημερίδες ἀφαιρώντας καί ἀλλοιώνοντας τά γεγονότα καί καταστρέφοντας τίς παλαιές ἐκδόσεις ἀντικαθιστώντας τις, μέ τίς ἑκάστοτε χαλκευμένες, ὥστε οἱ ἑπόμενοι ἱστορικοι[150] νά μήν εἶναι σέ θέσι νά γνωρίσουν τήν ἀ-λήθεια ἀλλά νά πληροφοροῦνται μόνο ἐκεῖνες τίς κίβδηλες ἱστορίες πού ἔγραφαν, ἔσβηναν καί ξανάγραφαν οἱ στρατευμένοι κονδυλοφόροι, τοῦ «Μεγάλου Ἀδελφοῦ», στό προφητικό βιβλίο τοῦ G. Orweel, "1984"

Διότι ἀναγνῶστα μου, ἔφ'ὅσον ἀ-λήθεια, εἶναι, ὡς ἐκ τῆς σημασίας τῆς λέξεως, {ἀ-ληθεια εἶναι ὅ,τι ἡ λήθη δέν ἀφανίζει} ὅ,τι μένει ἀθάνατο στήν μνήμη τῆς ἱστορίας, φροντίζουν οἱ σύγχρονοι βιαστές της καί σιδηρουργοί τῆς μέγγενης τοῦ μυαλοῦ μας, ὄχι ἁπλῶς νά κατα-

[149] *« 1984» Τζώρζ Ὄργουελ, ἐκδόσεις ΚΑΚΤΟΣ, 1978, Σελίς 45,46,47*

« ..Ὁ Οὐίνστον ἐξέτασε τίς τέσσερις κόλλες χαρτί πού εἶχε ξετυλίξει. Στήν κάθε μία ὑπῆρχε ἀπό ἕνα μήνυμα γραμμένο σέ μία δυό σειρές ἀρκετές λέξεις τῆς Νέας Ὁμιλίας, πού χρησιμοποιοῦσαν στό Ὑπουργεῖο Ἀλήθειας γιά ἐσωτερικές ὑποθέσεις…Μόλις τελείωνε μέ τό κάθε μήνυμα ὁ Οὐίνστον συνέδεε τίς φωνογραφημένες διορθώσεις στό σχετικό φύλλο τῶν Τάϊμς..Μετά τσαλάκωνε τό μήνυμα καί τίς σημειώσεις καί τά ἔρριχνε στήν τρύπα τῆς «μνήμης» γιά νά τά καταβροχθίσουν οἱ φλόγες.

…Μόλις μαζευόταν καί γίνονταν ἡ ἀντιπαραβολή ὅλων τῶν διορθώσεων πού ἦταν ἀπαραίτητες γιά κάθε ἀριθμό τεύχους τῶν Τάϊμς, αὐτή ἡ ἔκδοση ξανατυπωνόταν, ἡ ἀρχική καταστρεφόταν καί στή θέση τῆς τοποθετοῦσαν στά ἀρχεῖα τή διορθωμένη. Αὐτή ἡ διαδικασία τῶν συνεχῶν διορθώσεων δέν ἀφοροῦσε μόνο τίς ἐφημερίδες, ἀλλά καί τά βιβλία, τίς ταινίες, τά περιοδικά,.. τίς φωτογραφίες. Ἀφοροῦσε κάθε εἶδος λογοτεχνίας ἤ ἐγγράφου πού θά μποροῦσε νά ἔχη πολιτική ἤ ἰδεολογική σημασία. Μέρα μέ τή μέρα καί σχεδόν ἀπό λεπτό σέ λεπτό τό παρελθόν γινόταν παρόν…

Ὅλη ἡ ἱστορία ἦταν ἀπό δεύτερο χέρι, σβησμένη καί ξαναγραμμένη τόσες φορές, ὅσες κρινόταν ἀπαραίτητο. Ἀπό τή στιγμή πού γινόταν ἡ ἀλλαγή, σέ καμιά περίπτωση δέν μποροῦσες νά ἀποδείξης ὅτι ἔγινε παραποίηση…»

[150] *Εἶναι τραγική πραγματικότητα, ὅτι ὁ ἱστορικός του μέλλοντος, ἀνατρέχων σέ δημοσιεύσεις καί περιοδικά της ἐποχῆς μας, θά βλέπει τά πάντα μέ τόν παραμορφωτικό φακό τῶν μαρξιστο-κρατουμένων ΜΜΕ. Πῶς θά ἐπιζήση ἡ ά-λήθεια;*

στρέφεται[151] καί ἡ λήθη νά ἐξολοθρεύει τήν ἀ-λήθεια, ἀλλά ἐπιπροσθέτως νά ἀναπλάθουν, νά ἐμφυτεύουν καί νά ἀναδημιουργοῦν χαλκευμένη ἱστορία, μέ τήν ὁποίαν «ἀναπληρώνουν» τήν χαμένη μνήμη δημιουργοῦντες «νέα-ἀλήθεια» εἰς ἀντικατάστασι τῆς φονευθεί-

---

151 *Ὁ Ἀντιστράτηγος ἔ.ἄ. Μηνᾶς Ἀρώνης, τ. Διευθυντής Διευθύνσεως Ἱστορίας Στρατοῦ, σέ ἄρθρο του στήν ἐφημερίδα Ἑστία, ἐπιβεβαιώνει τήν «πολτοποίησι», δηλαδή τήν καταστροφή χιλιάδων ἀντιτύπων τῶν τόμων πού ἐκδόθησαν ἀπό τήν Δ.Ι.Σ (Διεύθυνσιν Ἱστορίας Στρατοῦ) κατόπιν ἐντολῆς τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Ἀμύνης, μήπως τυχόν καί μορφωθοῦν ἱστορικῶς οἱ Νεοέλληνες καί μάθουν τήν τραγική ἀλήθεια.Οἱ προαναφερθέντες ἕξι τόν ἀριθμόν τόμοι πού εἶναι καί οἱ κυριώτεροι ἀπό τούς «πολτοποιηθέντες» εἶναι οἱ ἑξῆς: 1. Ἡ Ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος καί τά μετά ταύτην γεγονότα 1944-1945 2.Τό πρώτον ἔτος τοῦ Ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος 1946 (πολτοποιήθηκε μέ την ΑΠ.Φ205/7/42/27691/ Σ.600/12-11-1982/ΓΕΣ/3ο ΕΦ/3) 3. Τό δεύτερον ἔτος τοῦ Ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος 1947 (ὁμοίως) 4. Ἐπιχειρήσεις τοῦ Γ' Σ.Σ. 1947-1949 (ὁμοίως) 5. Ἐκκαθάρισις τῆς Ρούμελης καί ἡ πρώτη μάχη τοῦ Γράμμου 1948 (ὁμοίως) 6. Εὑρετήριον τῶν πολεμικῶν γεγονότων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους (πολτοποιήθηκε μέ τήν ΑΠ.Φ205/7/ 12/412402/Σ.1636/24-8-1982/ΓΕΣ/3ο ΕΦ/3.*

Ἐνῶ στό ἐξαίρετο βιβλίο τοῦ Γεωργίου Μπερδεκλῆ, Ὑποστρατήγου ἔ.ἄ, « Μετά τήν δόξα τοῦ '40» προσδιορίζονται ὀνομαστικῶς οἱ ὑπεύθυνοι. Ἀντιγράφω ἀπό τήν σελίδα 392 τοῦ βιβλίου: «.. Γιά τήν πολτοποίησι τῆς ἱστορίας εὐθύνονται κατά προτεραιότητα ἡ πολιτική καί στρατιωτικη ἡγεσία τοῦ ἔτους 1976, διότι ἔκαμαν πρῶτοι αὐτοί τήν ἀρχή μέ τήν πολτοποίησι 20.000 ἀντιτύπων τοῦ ἱστορικοῦ βιβλίου ''Ἡ Ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος καί τά μετά ταύτην γεγονότα 1944-1945'' Ὑπουργός Ἐθνικῆς Ἄμυνα ἦταν ὁ Εὐάγγελος Ἀβερωφ....Ἔδωσαν ἔτσι ἄλλοθι στόν ὑφυπουργό Ἐθνικῆς Ἄμυνα τοῦ ἔτους 1982 Ἀντώνη Δροσογιαννη νά δικαιολογηθεῖ στήν βουλή γιά τήν πολτοποίησι χιλιάδων τόμων τῶν ἱστορικῶν βιβλίων '' Ἡ Ἐθνική ἀντίστασι τοῦ 5/42 ΣΕ. (Τό χρονικό μιᾶς Θυσίας) τοῦ Ἀντιστρατήγου ἔ.ἄ. Γεωργίου Καμάρα'' καί τριῶν βιβλίων γιά τόν ἀντισυμμοριακόν ἀγῶνα, ὡς ἀκολούθως. '' Ἡ πολτοποίησι ἀδιάθετων ἀντιτύπων ἀνάλογου περιεχόμενου βιβλίων δέν γίνεται γιά πρώτη φορά. Σημειώνεται ἐνδεικτικά ὅτι τό 1976 τό ΓΕΣ εἶχε καί τότε ἐκδώσει διαταγή πολτοποιήσεως εἴκοσι χιλιάδων ἀντιτύπων ἱστορικοῦ τόμου....'' Ἡ εὐθύνη ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἁρμόδιων ἔχει ἱστορική καί ἐθνική σημασία.Πρέπει νά προσθέσω ὅτι οἱ τόμοι τῶν βιβλίων πού ρίχτηκαν στή φωτιά, ὑπερβαίνουν τίς ἑκατό χιλιάδες (100.000) Ὅλοι αὐτοί οἱ ἱστορικοί τόμοι περιεῖχαν σπουδαία ἐπίσημα στοιχεῖα καί ὡραῖα σχεδιαγράμματα ἀπό μάχες ἐκκαθαριστικές ἐπιχειρήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ, στά Δεκεμβριανά καί στό συμμοριτοπόλεμο, πολύ χρήσιμα γιά τόν ἱστορικό του μέλλοντος..»

σης[152]....Ἔτσι τόσο ἁπλά ξαναγράφουν τό παρελθόν καί διαστρεβλώνουν τό παρόν. Μέ τόν τρόπο αὐτό ὑπάρχει ὁλοκληρωτική ἐπιτυχία στό ἔργο τους. Σαρώνουν, καταστρέφουν τά ἐπίμαχα σημεῖα καί τά ἀντικαθιστοῦν, ξαναγράφοντας τήν ἱστορική μνήμη σκοτώνοντας τήν ἀληθινή.

Οὕτως ἤ ἄλλως στά θύματά τους, πού εἶναι κατ' ἐξοχήν οἱ νέοι, ἐγκαταλελειμμένοι στή γούρνα τοῦ ψεύδους – ἰδεολογικῶς ἀπροστάτευτοι μετά τήν κληρονομική παλινόστησι τῶν δεινοσαύρων τῆς Δημοκρατίας καί τῶν δυναστειῶν πού ἐπέζησαν καί χωρίς οὐδεμία ἀλλαγή στόν πολιτικό βίο ἀπό τήν μεταπολίτευσι καί πέραν - ἔχει περιορισθεῖ πρακτικῶς ἡ λειτουργία κριτικῆς σκέψεως. Ἔχει μειωθεῖ ἡ ἰσχυρή θέλησις πού ἀπαιτεῖ ὁ ἐπίπονος προβληματισμός καί προυποθέτει ἡ στοιχειώδης ἔρευνα γιά τήν ἀπόκτησι ἀληθινῆς γνώσεως. Ἐφ' ὅσον, ὅλοι χωρίς τήν πνευματική βάσανο ἤ κάποια προσπάθεια ἐλέγχου τῶν ταυτόσημων σχολίων διανθισμένων μέ κατάλληλες πληροφορίες, πού ἐκπέμπουν οἱ μονοκράτορες στά ΜΕΜ, οἱ «ἀποδέκτες-ὑπήκοοι-καταναλωτές» ἁπλῶς ἀνακαλοῦν, μέ βάσει τά ἐρεθίσματα-συνθήματα, τίς τυποποιημένες ἐκφράσεις[153] τῶν ΜΕΜ, ἀναλογίζονται, θυμοῦνται ὅμως φεῦ. Δίχως νά σκέπτονται. Καί «ἐπαναφέρουν» ἀπό τήν κατειλημμένη καί ὑπέρ-φορτωμένη μέ ἀπορρίμματα μνήμη τούς ὅ,τι χρόνια τώρα ἔχει καταστῆ ἀπόρθητη ἐσωτερική πεποίθησι. Μολονότι εἶναι φαντασίωσι, ἀποθηκευμένη ὡς ἀντεστραμμένη πραγματικότητα. Τήν χαλκευμένη ἔκδοσι, πού ἔχει ἐπικρατήσει ὡς ἡ μοναδική καί ἡ ἀληθινή, μέ σφραγίδα

---

[152] *Καί ἐνῶ μέ εἰδική φροντίδα καί ἐπιμέλεια τά «δημοκρατικά «κόμματα μήν τυχόν καί κατηγορηθοῦν δι' ἔλλειψι ἀντικειμενικότητος, καταστρέψαν τήν καταγεγραμμένη ἱστορία, ὅπως στό μεσαίωνα τά αἱρετικά βιβλία ἤ στά ὁλοκληρωτικά καθεστῶτα τά βιβλία μέ διαφορετικές ἀπόψεις, ὁ Περισσός διατηρεῖ ἀναλείωτα τά δικά του ἀρχεῖα μέ τήν δική του ἐκδοχή, οὐσιαστικῶς γράφοντας τήν δική «ἱστορία» κομμένη καί ραμμένη στά μέτρα του.*

[153] *ὁ κακός ἐργοδότης, ἡ εἰσφοροδιαφυγή τῶν πλουσίων, τά προοδευτικά σχήματα, ἡ προστασία τῶν μεταναστῶν, οἱ ἀγῶνες τοῦ ΚΚΕ, ὁ ἀγώνας τῶν συνδικαλιστῶν, νά μήν χάσουν τήν δουλειά τούς οἱ ἐργαζόμενοι στήν Ὀλυμπιακή, ἡ βία τῆς ἀστυνομίας, ἡ ἄδικη ἀπόφασι τοῦ δικαστηρίου, τά σχέδια τῶν Ἀμερικανῶν, τό αἰσχρό κεφάλαιο, οἱ ἄθλιοι ἐκμεταλλευτές, ὁ ἀξιοθαύμαστος ἐργάτης, ἡ κοινωνικοποίηση τῶν ἀγαθῶν, καταργοῦν τά κεκτημένα, οἱ νεκροί του Πολυτεχνείου, ὁ ἅγιος τῶν ἐρωτευμένων, τό ὄχι τοῦ λαοῦ, τό δίκιο τοῦ ἐργάτη, ἡ ἀκρίβεια του μαϊντανοῦ, τό δείχνει τό ρεπορτάζ, καταργεῖται ἡ δημόσια παιδεία, γιά τήν εἰρήνη στά βαλκάνια, οἰκολογική συνείδησι, τό ξεπούλημα τῶν ΔΕΚΟ,.. κλπ*

γνησιότητος καί ποιότητος, τήν καθολικότητα καί τήν ἐπανάληψιν τοῦ ψεύδους χωρίς ἀντίλογο. Θυμοῦνται λοιπόν, διαβάζουν καί ἀκοῦνε συνεχῶς, ἐκεῖνα πού ἡ ἠχώ τῶν ΜΕΜ ἐκπέμπει ἀδιαλλείπτως. Σάν κολλημένος δίσκος, γραμμοφωνικά.

Μία, ἀπό τίς πολλές, περίπτωση χαλκεύσεως καί παραποιήσεως ἀναφέρει ὁ Κός Τηλέμαχος Μαρᾶτος, διακεκριμένος ἀρθογράφος τῆς «Ἑστίας», ἐπισημαίνοντας ὅτι τά σχόλια τοῦ συγγραφέως Λουί ντέ Μπερνιέρ, στόν ἐπίλογο τοῦ βιβλίου «Τό Μαντολίνο τοῦ Λοχαγοῦ Κορέλι» σκοπίμως ἐλογοκρίθησαν καί ἀφαιρέθησαν ἀπό τούς ἐγχώριους Οὐίνστον-ὑπαλλήλους τοῦ «Μεγάλου Ἀδελφοῦ», ἐδῶ στά ἀριστεροκρατούμενα κανάλια καί ΜΕΜ, ὅπως καί ἄλλα σχετικά ἀποσπάσματα ἀπό τήν Ἑλληνική ἔκδοσι τοῦ βιβλίου.

Μεταφράζει λοιπόν ὁ κός Μαρᾶτος στήν Ἑστία, ἀπό τήν πρωτότυπη ἔκδοσι τοῦ βιβλίου, ὥστε νά γνωρίσουμε τήν ἀλήθεια πού μας ἀπέκρυψαν τά ΜΕΜ.

«.. Ἀπό καιρό ἔχει γίνει παράδοσις μεταξύ ὁρισμένου εἴδους διανοουμένων νά ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ Ἕλληνες κομμουνιστές ἦταν ρωμαντικοί ἥρωες ἀδίκως καταπιεσμένοι ἀπό τούς ἰμπεριαλιστές καί δολίους Βρεταννούς μέ σκοπό νά ἐπαναφέρουν τήν Βασιλεία ἐναντίον τῆς βουλήσεως τοῦ λαοῦ. Ὅσο καί ἄν εἶναι γοητευτικό νά δημιουργεῖ κανείς μύθους πού συμφωνοῦν μέ τά πολιτικές του προκαταλήψεις, ἡ παραμικρή ἐπαφή μέ πρωτογενεῖς πηγές καθιστᾶ ἀδύνατον νά τό πιστέψη κανείς. Κατέστη ἀδύνατον νά συμπεράνω τίποτε ἄλλο ἀπό τό ὅτι ἦσαν τελείως ἄχρηστοι, ἀναξιόπιστοι καί παρασιτικοί. Σέ ἀνείπωτο βαθμό ἦσαν βάρβαροι…Ὅποιοι ἐπιθυμοῦν νά μάθουν πῶς ἦταν πραγματικά ὁ Ἑλληνικός ἐμφύλιος πόλεμος ἀρκεῖ νά μάθουν τί συνέβη στήν Γιουγκοσλαβία… Στήν περίπτωση τῆς Ἑλληνικῆς ἐκδόσεως τοῦ ΜΑΝΤΟΛΙΝΟΥ» συνεχίζει ὁ κός Μαρᾶτος, «δέν χρειάσθηκε νά γίνη καμμία διαδήλωσις διαμαρτυρία ἤ προσφυγή. Γιατί τό ‘ἱερόσυλο’ σχόλιο τοῦ συγγραφέα ὅπως καί ἄλλα ἀποσπάσματα ὅπου ὁ συγγραφεύς ἀμφισβητοῦσε τήν ἁγνότητα τοῦ κομμουνιστικοῦ ἀγῶνα, εἶχαν ἀπαλειφθεῖ ἀπό τήν ἑλληνική ἔκδοση. Εἶχε ἐνεργήσει ἡ προληπτική κομμουνιστική λογοκρισία σέ ὅλα τά ΜΜΕ’..»

Προσέξτε ὅμως τήν ἀβυσσαλέα διαφορά πού χωρίζει τά δικά μας μαρξιστοκρατούμενα ΜΕΜ, μέ ἐκεῖνα τῶν πραγματικῶς ἐλευθέρων χωρῶν.

« …. Ἡ ἕνωση τῆς Εὐρώπης μέ τίς δέκα νέες χῶρες ἀποτελεῖ τό μεγαλύτερο γεγονός τῆς Ἱστορίας μετά τό τέλος τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Εἶναι τό τέλος τῆς κατοχῆς τῶν περισσοτέρων ἀπό αὐτές τίς χῶ-

ρες, ἀπό τήν πιό τρομερή δικτατορία πού γνώρισε ποτέ ἡ Εὐρώπη, τήν κομμουνιστική, καί τό τέλος τῆς ἀποξενώσεως τούς πίσω ἀπό τό 'Σιδηροῦν Παραπέτασμα''…

Ἔτσι ἄρχισε τήν περιγραφή τῆς τελετῆς ἐπάρσεως τῶν σημαιῶν τῶν 25 χωρῶν ὁ παρουσιαστής στό Δουβλῖνο τήν 1ην Μαΐου 2004» Μᾶς θυμίζει στή Ἑστία ὁ Μαρᾶτος. Καί συνεχίζει: «*Κανείς Ἕλληνας συνάδελφός του δέν θά τολμοῦσε νά ἀρθρώσει αὐτές τίς λέξεις…Θά φοβόταν τήν σταλινική τρομοκρατία πού κυριαρχεῖ ἀπολύτως στά ΜΜΕ. Θά ἔτρεμε τούς προϊσταμένους του πού ἔχουν ἐμφυτευθεῖ πρό ἐτῶν ἀπό τό 'κόμμα' ἤ ἀναρριχηθεῖ προσκυνώντας πρός τά ἀριστερά, ἤ ἀκόμη θά φοβόταν τούς κατωτέρους του πού θά φρόντιζαν νά τόν καταδώσουν ὡς ''ἀντικομμουνιστῆ'. Ἡ κατηγορία αὐτή εἶναι βαρύτερη ἀπό τόν χαρακτηρισμό ὡς ναρκομανοῦς, ὁμοφυλοφίλου, κ.τ.λ. Ἀφ' ἧς στιγμῆς κάποιος χαρακτηρισθεῖ ἔτσι, πρέπει νά ἐγκαταλείψη τό ἐπάγγελμα, δέν ἔχει πλέον μέλλον»[154]*

Πραγματικως ἀξίζει νά δεῖτε τήν διαφορά. Ἡ Ἐλευθεροτυπια[155] μέ τόν καθοδηγητικό τίτλο «*Ἀπό τά Ἔς-Ἔς στήν Ε.Ε. Οἱ νέοι βαλτικοί μας*

---

[154] *«Τό Πραγματικό τέλος τοῦ Παραπετάσματος.» Τοῦ Τηλέμαχου Μαράτου. Δημοσιευθέν στήν ἐφημερίδα ΕΣΤΙΑ. Μάϊος 2004*

[155] *Ἐλευθεροτυπία 15/2/2004 «..Κλείνοντας γιά τίς ἐκλογές, ἡ Βουλή ἐπικύρωσε τήν περασμένη Τρίτη τήν ἔνταξη δέκα νέων χωρῶν στήν Εὐρωπαϊκή Ἕνωση. Γιά εὐνόητους λόγους, στή σχετική συζήτηση κυριάρχησε τό ζήτημα τῆς Κύπρου. Μέ τήν ἀναμενόμενη ἐξαίρεση τοῦ ΚΚΕ, κανείς δέν φάνηκε νά ἀσχολεῖται μέ τούς ὑπόλοιπους προσεχεῖς μας ἑταίρους.*

Κι ὅμως, τά πολιτικά καί κοινωνικά χαρακτηριστικά της μελλοντικῆς Εὐρώπης θά καθοριστοῦν σέ μεγάλο βαθμό ἀπ' αὐτή τή διεύρυνση. Ὀφείλουμε ὡς ἐκ τούτου νά εἴμαστε κάπως προσεκτικοί ὅσον ἀφορᾶ τό ποιόν τῶν καθεστώτων πού θά συνδιαμορφώσουν τήν πορεία μας. Πόσο μᾶλλον ὅταν κάποια ἀπό αὐτά ἔχουν ἤδη ἐκδηλώσει τίς προθέσεις τους.

Ὁ λόγος γιά τά τρία κράτη τῆς Βαλτικῆς (Ἐσθονία, Λετονία, Λιθουανία), τίς μόνες πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες πού γίνονται δεκτές στήν Ε.Ε.

Ὅπως ἤδη ἀνακοινώθηκε, ἡ ἔνταξή τους θά συνοδευτεῖ ἀπό τήν ἔκδοση διακήρυξης γιά τήν «ἱστορική καταδίκη» τοῦ κομμουνισμοῦ -καί μιᾶς «ἀπαίτησης» πρός τό Εὐρωκοινοβούλιο νά πράξει τό ἴδιο. «Θέλουμε νά στείλουμε ἕνα σαφές μήνυμα», δήλωσε ἡ ἐκπρόσωπος τοῦ ἐσθονικοῦ ὑπ. Δικαιοσύνης. «Η Ε.Ε. πρέπει νά καταλάβει, κι αὐτή, τί συνέβη» (27/11/03).

Στοῦ κρεμασμένου τό σπίτι, βέβαια, δέν θά 'πρεπε νά μιλᾶνε γιά σκοινί. Ἄν μή τί ἄλλο, τά συγκεκριμένα καθεστῶτα κάθε ἄλλο παρά δικαιοῦνται νά δίνουν μαθήματα δημοκρατίας καί ἀνθρώπινων δικαιωμάτων...»

ἑταῖροι» ἔγραφε γιά τήν ἐπικείμενη ἕνωσι *«Ἔρχονται, καί ἐκπροσωποῦν τόν κρατικό ρατσισμό, τό θεσμοποιημένο ἀντικομμουνισμό καί τό μεταμοντέρνο ἀπαρτχάϊντ τοῦ ἀποκλεισμοῦ χιλιάδων «μή πολιτῶν» τους. Εἶναι τά ἀγαπημένα παιδιά τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐλίτ»*

Ἐνῶ τά ΝΕΑ τῆς 3/5/2004 περιέγραψαν τό γεγονός ἄνευρα, χλιαρά, ἁπλῶς σάν μία γιορτή, χωρίς καμμία τοποθέτησι ἐπί τῆς οὐσίας ἤ πολιτική ἀνάλυσι. *«Τετρακόσια πενῆντα ἑκατομμύρια ἄνθρωποι, εἴκοσι ἐπίσημες γλῶσσες καί μία ἑνωμένη Εὐρώπη πού ἁπλώνεται ἀπό τόν Ἀτλαντικό μέχρι τή Ρωσία, «χώρεσαν» τό Σάββατο στό Δουβλῖνο, ὅπου ἔγινε ἡ τελετή τῆς ἐπίσημης ἔνταξης τῶν 10 νέων χωρῶν στήν Εὐρωπαϊκή Ἕνωση.»*

4.4 Ὁ Ἰδεολογικός ἀφοπλισμός καί ἡ Παραχάραξις τῆς Ἱστορίας

Γιατί φθάσαμε ἐδῶ;

Πῶς, ἐνῶ οἱ ἡμέτεροι στασιαστές, μέ σημαία τό αἱμοσταγές ἐρυθρό σφυροδρέπανο, ἡττήθησαν καί ἀπαριθμοῦντες ἐκ τῶν ὑστέρων τά φρικώδη ἔργα τῶν ἀλλά καί τήν προοπτική του ἐγκληματικοῦ ἐγχειρήματος των, πού εὐτυχῶς γιά μᾶς ἀπέτυχε, ἐνῶ ὅπου ἐπεκράτησε, μετά τό τέλος τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου δημιούργησε ἑκατομμύρια θύματα σέ στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ψυχιατρεῖα καί ἀρχιπέλαγος «Γκουλάγκ», σήμερα στήν Ἑλλάδα ἐπικρατεῖ, ἀκούγεται στερεοφωνικά, ἀπόλυτα ἡ χαλκευμένη, ἡ κατασκευασμένη, ἡ ἀνιστόρητη ἄποψις τῆς κομμουνιστικῆς ἐκδοχῆς;

Γιατί, ἐνῶ οἱ βασανισμένοι καί σκλαβωμένοι λαοί ἀπό τό 1945, τῶν τέως ἀνατολικῶν χωρῶν ἐπιτέλους ἐλευθερώθησαν[156] ἀπό τό σιδη-

---

[156] *Στίς 9 περίπου τό βράδυ τῆς 9ης Νοεμβρίου 1989 ἔσκασε μία εἰδησεογραφική βόμβα στά τηλέτυπα. Ἦταν λίγες λέξεις. «Ἀρχίζει ἡ κατεδάφιση τοῦ τείχους τοῦ Βερολίνου» Ἡ κυβέρνηση εἶχε κάνει μία βιαστική δήλωση.Βερολινέζοι ἀπό τήν ἀνατολική μεριά συνέρρευσαν στό τεῖχος. Οἱ φρουροί δέν μποροῦσαν, παρά νά τούς ἀφήσουν νά περάσουν. Αὐτή ἡ εἴδηση ἔφερε καί ἄλλα πλήθη, αὐτή τή φορά ἀπό τήν δυτική μεριά. Ἐκείνη τήν νύχτα καί τήν ἑπομένη ἡμέρα ἐκστατικοί Γερμανοί γκρέμισαν τό τεῖχος πού ἐπί 28 χρόνια ὀρθώνονταν ἀνάμεσά τους (ἀπό τίς 13 Αὐγούστου 1961). Κάποια εὐθύνη γιά τήν πτώση, ἔστω καί ἔμμεση ἔφερε ὁ Γκορμπατσώφ. Στίς 8 Ὀκτωβρίου τοῦ 1989, μέ ἀφορμή τά 40ά γενέθλια της Ἀνατολικῆς Γερμανίας, ὅταν ἐπισκέφτηκε τό Ἀνατολικό Βερολῖνο ἐπευφημούμενος ἀπό τό πλῆθος, ὁ Γκορμπατσώφ προειδοποιοῦσε τόν Χόνεκερ, ὅτι ἡ ἴδια ἡ*

ροῦν παραπέτασμα τῆς σοβιετικῆς κρατικῆς κομμουνιστικῆς τυραννίας πού κατέρρευσε τό 1991[157], ή Ἑλλάδα, πού τότε (τό 1949) γλύτωσε μαχομένη, σήμερα εἰρηνικώς, ἔχει ἁλωθεῖ καί οὐσιαστικῶς ἔχει παραδοθεῖ

ζωή τιμωρεῖ αὐτούς πού μένουν πίσω. Τήν ἑπομένη ἡμέρα 70.000 ἄνθρωποι διαδήλωσαν στή Λειψία. Ἀνατολικογερμανοί ἀπέδρασαν στή δύση μέσω τῶν ἀνοικτῶν αὐστρο-οὐγγρικῶν συνόρων. Ὁ Χόνεκερ παραιτήθηκε. Τό κομμουνιστικό καθεστώς παραιτήθηκε, βλέποντας τόν κόσμο νά πλημμυρίζει τούς δρόμους.Ὁ Καγκελάριος Χελμουτ Κόλ τάχθηκε ὑπέρ τῆς ἑνοποιήσεως τῆς Γερμανίας σέ μία. Μιά ἑβδομάδα μετά τή πτῶσι τοῦ τείχους οἱ δυνάμεις τῆς Τσεχοσλοβακίας διέλυσαν μία διαδήλωση στή Πράγα μέ πρωτοφανῆ βαρβαρότητα. Μιά ἐπιτροπή πολιτῶν μέ ἀρχηγό τόν Βάτσλαβ Χαβελ, ἐπέδωσε μία λίστα μέ αἰτήματα στό κομμουνιστικό καθεστώς. Στίς 24 Νοεμβρίου, μιά ἑβδομάδα ἀργότερα 200.000 ἄνθρωποι συγκεντρώθησαν στήν πλατεία Βεντσελᾶς. Ὁμιλητές ἦταν ὁ Χάβελ καί ὁ Ἀλεξάντερ Ντοῦμπτσεκ, ἥρωας τῆς Ἄνοιξης τῆς Πράγας τό 1968.Τό ἴδιο ἀπόγευμα ὁ ἀρχηγός τοῦ κόμματος Μίλος Γιάκες παραιτήθηκε. Τρεῖς ἑβδομάδες μετά ὁρκίστηκε μή κομμουνιστική κυβέρνηςι. (Ἀπό τήν ἐφημερίδα Ναυτεμπορική, τῆς 10/11/2003)

[157] *Τά μέτρα φιλελευθερισμοῦ διά τήν ἔξοδο τοῦ σοβιετικοῦ καθεστῶτος ἀπό τό οἰκονομικό ἀδιέξοδο, ἀπό τόν Γ.Γ τοῦ Κ.Κ.ΣΕ Μιχαήλ Γκορμπατσώφ τελικῶς προκάλεσαν τό ἀποτυχόν πραξικόπημα τῆς 19/8/1991 μέ πρωτεργάτη τόν ἀρχηγό τῆς KGB καί φίλα διακείμενους-προσχωρήσαντες τόν Ὑπουργόν Ἐθνικῆς Ἀμύνης, τόν Ὑπουργό Ἐσωτερικῶν ἀλλά καί πολλούς ἀξιωματούχους τῆς Σοβιετίας. Ἀντιταχθεῖς ὁ Πρόεδρος τῆς Ρωσσίας Μπόρις Γιέλτσιν, ἀνεδείχθη εἰς δυναμική ἡγετική προσωπικότητα, ἐπικρατήσας τοῦ κινήματος τό ὁποῖο ἔθεσε ὑπό τόν πλήρη ἔλεγχό του. Ἐντός τῶν ἑπομένων δυό ἡμερῶν, ἐπέβαλλε τελικῶς τούς ὅρους του, οἱ ὁποῖοι ἐσήμαναν τήν παραίτησιν-ἀπομάκρυνσιν τοῦ Μιχαήλ Γκορμπατσώφ ἀπό τήν θέσι τοῦ Γ.Γ καί τήν ἡγεσίαν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τήν 24/8/1991 καθ' ὅσον ὅλες οἱ ἐξουσίες περιῆλθον εἰς χεῖρας τοῦ Προέδρου τῆς Ρωσσίας, Μπόρις Γιέλτσιν καί τῶν ἀνθρώπων του. Ἐν συνεχείᾳ δέ τήν ἐκτός νόμου ὑπαγωγήν τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος. Τήν 6/9/1991 ἡ συνέλευσις τῶν Λαϊκῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ἀπεφάσισε τήν κατάλυσιν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, πού σήμανε τήν διάλυσι τῆς πάλαι ποτέ κραταιᾶς «Ἄρκτου» πού εἶχε ὑπό τήν κατοχή τῆς τά δορυφόρα κράτη τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἀλλά καί τίς ὁμόσπονδες «σοσιαλιστικές δημοκρατίες» (Τίς ἀναφέρουμε γιά νά συνειδητοποιηθῆ τό μέγεθος τῆς καταρρεύσεως καί αὐτοκαταλύσεως τοῦ τερατώδους κομμουνιστικοῦ κράτους-κάτεργο, 74 χρόνια μετά ἀπό τήν βίαια ἐπικράτηση τῶν μπολσεβίκων τοῦ «συντρόφου» Λένιν τό 1917.) Ἀζερμπαϊτζᾶν (1), Ἀρμενίας (2), Γεωργίας (3), Ἐσθονίας (4), Καζχαστᾶν (5), Κιργισίας (6), Λεττονίας (7), Λευκορωσσίας (8), Λιθουανίας (9), Μολδαβίας (10), Οὐζμπεκιστᾶν (11), Οὐκρανίας (12), Ρωσσίας (13), Τατζικιστᾶν (14), Τουρκμενιστᾶν (15) .*

ἀμαχητί στήν ἀριστερή παρανόηση;

Μιά πρώτη διαπίστωση γίνεται ἀπό τόν φιλόσοφο, καθηγητή Πανεπιστημίου Ἀκαδημαϊκό τέως Πρόεδρο Δημοκρατίας, Κ.Τσάτσο στό τελευταῖο του βιβλίο μέ τίτλο ''Λογοδοσία Μιᾶς Ζωής''. «*...Ἐκεῖνο ὅμως πού ἰδιαίτερα με θλίβει,*» γράφει ὁ Κ.Τσάτσος, «*εἶναι ἡ ἔλλειψη ἀμυντικῆς διάθεσης ὅλων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Μπρός στά μάτια μας παραχαράσσεται ἡ Ἱστορία τοῦ τόπου μας, ἀποσιωπᾶται ἡ ἀλήθεια καί ὅλοι οἱ πολιτικοί καί διανοούμενοι , ἄνθρωποι πού ζήσανε αὐτά τά δραματικά γεγονότα, δέν ἀπαντοῦν στήν πρόκληση. Οἱ περισσότερες ἀφηγήσεις πού δημοσιεύθηκαν πηγάζουν ἀπό τήν κομμουνιστική πλευρά*»[158]

Ὁ Νίκος Γκατζογιάννης[159] καταγράφει τήν δική του ἄποψι.

«..Μετά τήν νομιμοποίηση τοῦ ΚΚΕ τό 1974 καί τήν συμπλήρωση τῆς τριακονταετοῦς παραγραφῆς ὅλων τῶν ἐγκλημάτων πού διεπράχθησαν στά χρόνια του πολέμου, ἔφτασε πλημμυρίδα ἀπό ἐξόριστους Ἕλληνες κομμουνιστές, πού ἄρχισαν νά προπαγανδίζουν τήν δική τους ἐκδοχή γιά τόν πόλεμο, ἀναδεικνύοντας τούς κομμουνιστές καπετάνιους τοῦ ἀντάρτικου σέ λαϊκούς ἥρωες. Ὅταν ἐγκαταστάθηκα στή Ἑλλάδα, ἔβλεπα μπροστά μου καθημερινά τήν ἐπιτυχία τοῦ κόμματος στήν κατάχτηση

---

[158] *« Λογοδοσία Μιᾶς Ζωῆς» Κ.Τσάτσου (Ἀκαδημαϊκός, Καθηγητής Πανεπιστημίου, Φιλόσοφος καί Πρόεδρος της Δημοκρατίας κατά τά ἔτη 1974-1980) Οἱ ἐκδόσεις φίλων 2ος τόμος , σελίς 614*

[159] *Ἑλένη, τοῦ Ν. Γκατζογιάννη*. Δ' Ἔκδοσις Ἑλληνική Εὐρωεκδοτική σελίς 595-596*

** Ὁ Νίκος Γκατζογιάννης εἶναι ὁ μοναχογιός, τό μοναδικό ἀγόρι τῆς Ἑλένης καί Χρήστου Γκατζογιάννη, πού γλύτωσε τό παιδομάζωμα ἀλλά τό ἀκριβοπλήρωσε μέ τήν δολοφονία τῆς μάνας του. Οἱ ἀδελφές του Ὄλγα, Ἀλέξω (Κάντα), Γλυκερία καί Φωτεινή ὅλες πῆγαν στήν Ἀμερική ὅπου ὁ πατέρας τους ὁ Χρῆστος Γκατζογιάννης τίς πάντρεψε ὅλες μέ Ἕλληνες μετανάστες. Γνωστός ἀπό τό βιβλίο του, πού ἐξιστορεῖ τήν καταδίκη καί ἐκτέλεση τῆς μητέρας τοῦ Ἑλένης, ἐπειδή δέν παρέδωσε τόν γιό τῆς κατά τό παιδομάζωμα στούς ἀντάρτες. Γυρίστηκε καί ταινία** ἡ ὁποία προβλήθηκε μόνο γιά λίγες ἡμέρες στήν Ἑλλάδα ἀλλά λόγω 'δημοκρατικῶν' ἀπειλῶν, βομβιστικῶν ἐπιθέσεων καί προπηλακισμῶν τῶν θεατῶν ἀπό τούς ὠργανωμένους ὀπαδούς τοῦ ΚΚΕ τελικῶς ἡ προβολή τῆς διεκόπη.*

***Τό γύρισμα τῶν κυρίων σκηνῶν τοῦ ἔργου στό χωριό Λιά τῆς Ἠπείρου, ὅπου διεδραματίσθησαν τά δραματικά γεγονότα τῆς ἐκτέλεσεως τῆς μητέρας του Ἑλένης καί τῆς Θείας του Ἀλέξως ἀπό τούς κομμουνιστές, πού περιγράφονται στό βιβλίο ''Ἑλένη'' τοῦ Νίκου Γκατζογιάννη, ἀπηγορεύθη ὑπό τῆς κυβερνήσεως τοῦ ΠΑΣΟΚ, ἐν ὀνόματι τῆς ἐπιλεκτικῆς λήθης.*

τῆς συμπαθείας τῶν Ἑλλήνων πού εἶχαν γεννηθεῖ μετά τόν πόλεμο. Φοιτητές μέ νεανικά πρόσωπά μου χτυποῦσαν τήν πόρτα κάθε Σαββατοκύριακο γιά νά μοῦ δώσουν προπαγανδιστικά φυλλάδια καί νά μέ προσκαλέσουν στά ἀτελείωτα φεστιβάλ τῆς κομμουνιστικῆς νεολαίας. Ἄν τούς ρωτοῦσες γιά τό παιδομάζωμα τίς ἐκτελέσεις πολιτῶν καί τίς θηριωδίες τῶν ἀνταρτῶν χαμογελοῦσαν καί κουνοῦσαν τό κεφάλι μπρός στήν «ἀμάθειά» μου: Τέτοια πράγματα δέν εἶχαν συμβῆ ποτέ, μου ἐξηγοῦσαν ὑπομονετικά....Γιά νά σβήσουν αὐτές τίς θηριωδίες ἀπό τήν συνείδηση τῶν Ἑλλήνων, οἱ κομμουνιστές, εὐθύς μόλις νομιμοποιήθησαν, ἐξαπέλυσαν μία εὐρύτατη ἐκστρατεία νά σταματήσουν ὅλα τά ἐπίσημα μνημόσυνα γιά ὅσος σκοτώθηκαν στόν ἐμφύλιο πόλεμο, γιά τά θύματα, στά όποία ἦσαν καί ἡ μάνα[160] μου.»

Ἐνῶ ὁ Θεοφύλακτος Παπακωνσταντίνου εἶναι ἀκόμη πιό κατηγορηματικός καί σαφής. Στό βιβλίο του, «Ἡ Μεγάλη Περιπέτεια»[161], ἀποκαλύπτει.

«…Σταμάτησε ἐγκληματικῶς κάθε ἰδεολογικό ἀγώνα ἐναντίον τῆς

---

160 *Στίς 28 Αὐγούστου 1948 ἡ Ἑλένη Γκατζογιάννη σαρανταενός ἐτῶν μέ τήν γυναικάδελφή της Ἀλέξω πενήνταεξι ἐτῶν τουφεκίσθησαν ἀπό τούς κομμουνιστές ἀπό τό ἀνταρτοδικεῖο, μέ τήν κατηγορία ὅτι ''κατέστρωσε τήν ἀπόδραση ἀπό τό χωριό των τεσσάρων παδιῶν της (καθώς καί τῆς μάνας της, τῆς ἀδελφῆς της) καί τῆς ἀνηψιᾶς της'' γιά νά γλυτώσουν ἀπό τό παιδωμάζωμα τῶν κομμουνιστῶν. « Ἀνάμεσα στούς καταδίκους ἦσαν καί πέντε χωριανοί τοῦ Λιᾶ: Τρεῖς ἄντρες καί δυό γυναῖκες ...Ἡ θεία μου ἡ Ἀλέξω Γκατζογιάννη πενήντα ἕξι χρονῶν. Ἡ νεότερη μέ καστανά μαλλιά γαλανά μάτια .. ἦταν ἡ μάνα μου Ἑλένη Γκατζογιάννη σαρανταενός χρονῶν....Σέ μερικά λεπτά ἀκούστηκε μία ὁμοβροντία ἀπό τουφεκιές, κατόπιν σκόρπιες πιστολιές καθώς ἀποτελείωναν κάθε θύμα μέ μιά σφαίρα στό κεφάλι. Ὅταν οἱ ἀντάρτες ξαναπέρασν ἀπό τόν ἴδιο δρόμο ἦσαν μόνοι. Εἶχαν παρατήσει τά θύματά τους στή ρεματιά ὅπου ἔπεσαν, τά κουφάρια σκεπασμένα μέ κοτρώνια.», περιγράφει ὁ ἴδιος ὁ Γκατζογιάννης στό βιβλίο του, «Ἑλένη» Δ΄ Ἔκδοσις Ἑλληνική Εὐρωεκδοτική, σελίς 13,14*

Στό ἴδιο βιβλίο, σελίς 506,507, διαβάζουμε τήν ἀπολογία της:

«...Ἡ Ἑλένη τόν κοίταξε (τόν Κάτη) γιά μία στιγμή σιωπηλή, ὕστερα εἶπε ἤρεμα ἀλλά πεντακάθαρα.'' Μιά κόρη μου τήν στρατολογήσανε ἀλλά τήν ἔστειλαν πίσω Μία ἄλλη μου κόρη θερίζει στάρι γιά τό Δημοκρατικό στρατό. Τί θά ἔλεγα ὅμως στόν ἄντρα μου ἄν σας ἔδινα τόν μοναχογιό μου; Ἔστειλα τά παιδιά μου ἐκεῖ πού ὁ πατέρας τούς μπορεῖ νά τά ζήση, γιατί ἐγώ δέν μποροῦσα πιά νά τά θρέψω. Δέν ἔβλαψα κανένα μήτε εὐχήθηκα νά πάθει κανείς κακό. Ἤθελα μόνο τά παιδιά μου νά εἶναι εὐτυχισμένα.'»*

161 *Ἐκδόσεις Κάκτος 1987, σελίς 229*

ἄκρας ἀριστερᾶς. Ἡ χώρα μας εἶναι ἡ μόνη χώρα τῆς Εὐρώπης, πού ἔχει ἀφοπλισθῆ ἰδεολογικῶς γιατί μόνο ἐδῶ τό παράλυτο κράτος παρέδωσε τό λαό καί εἰδικώτερα τήν νεολαία στήν παραπλανητική κομμουνιστική προπαγάνδα. Ὁ 'ἀντικομμουνισμός' στήν Ἑλλάδα θεωρεῖται ἔγκλημα, ἐνῶ ὁ κομμουνισμός ἔχει ἐξασφαλίσει ἀσύδοτος ὅλα τά μέσα διαδόσεως τοῦ χάρις στό Καραμανλή.»

Ἀναφερόμενος βέβαια στόν Κωνσταντῖνο Καραμανλή[162] θεῖο τοῦ σημερινοῦ Πρωθυπουργοῦ καί τήν πολιτική του κατά τήν μεταπολίτευση καί τήν ἀποκατάστασι, ὄχι τόσο τῆς δημοκρατίας ὅσο τῶν κοινοβουλευτικῶν ἀνδρῶν καί τῆς δυναστείας τῶν γνωστῶν πολιτικῶν οἰκογενειῶν στήν Ἑλλάδα.

Ποῦ νά ζοῦσε καί σήμερα ὁ Θεοφύλακτος καί νά ἄκουγε τίς δηλώσεις πού βεβαίως καί σεῖς διαβάσατε τῶν ἀπογόνων ἐκείνων καί συνεχιστῶν τῆς δυναστείας τῶν κοινοβουλευτικῶν οἰκογενειῶν, πού κληρονομικῷ δικαιώματι «βασιλεύουν» σέ προεδρευομένη δημοκρατία, ἀπό πατέρα σέ υἱό, ἀπό παππού σέ ἐγγονό, καί ἀπό θεῖο σέ ἀνηψιό, στά «ἀνάκτορα» τῆς βουλῆς μας, στήν δημοσίᾳ δαπάνη[163] τελεσθεῖσα

---

[162] *Στό ἴδιο βιβλίο σελίς 157 ἀναφέρει. «Ἀφάνταστα δειλός καί ἄνανδρος ὁ Καραμανλῆς ὅπως καί ὁ Α. Παπανδρέου ἐπέλεξεν ὡς γορίλλας τούς κομμουνιστάς, στούς ὁποίους παρεχώρησε τά πάντα καί χωρίς ὅρους φαντανταζόμενος ὅτι ἔτσι θά τούς ἔκαμνε ὑπηρετάς του»*

[163] *Ἡ δουλόφρων πολιτική ἡγεσία τῆς ΝΔ μέ τήν κοινή ὑπουργική ἀπόφασι 25518/24-2-2005 ἡ ὁποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ.698/24-5-2005 Β' τεῦχος τῆς Ἐφημεριδος τῆς ἀπεφάσισεν τά ἑξῆς:*

Ἀπόφασις Ἀριθ. 25516
Κηδεία μέ δημόσια δαπάνη
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
Ἐσωτερικῶν, δημοσίας διοίκησης καί ἀποκέντρωσης -οἰκονομίας καί οἰκονομικῶν - ὑφυπ. ἐθνικῆς ἄμυνας-ὑγείας καί κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, - δημόσιας τάξης
"Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 πάρ. 1 τοῦ ν. 409/1976 «Περί καθορισμοῦ κατηγοριῶν προσώπων δυναμένων νά κηδευθῶσιν δημοσία δαπάνη» (ΦΕΚ 209Α/11.8. 1976) ὅπως τροποποιήθηκαν μέ τίς ὅμοιες τοῦ ἄρθρου 1 πάρ. 23 τοῦ ν. 3065/2002 «Μεταφορά ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου σέ ἄλλα Κυβερνητικά ὄργανα» (ΦΕΚ 251 Ἄ/18/10.2002).

2. Τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 πάρ. Τοῦ ν. 851/1978 «Περί τῆς Ἐθνικῆς Σημαίας, τῶν Πολεμικῶν Σημαιῶν καί τοῦ Διακριτικοῦ Σήματος τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας» (ΦΕΚ 233 Ἄ/2.12.1978).

«πολιτική» κηδεία τοῦ Χ.Φλωράκη.

Τό ἔργο ἐπαναλαμβάνεται μέ τά ἴδια ὀνόματα, ἄλλα πρόσωπα.

«Ὁ ἐκλιπών μέ τήν τήν ζωή του καί τό ἔργο τοῦ τίμησε τό ΚΚΕ, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε ἱστορικός ἡγέτης», δήλωσε ὁ Καραμανλῆς ὁ νεώτερος.

Ἀκόμη πιό κυνική ἡ Δήμαρχός μας (μετέπειτα ὑπουργός Ἐξωτερικῶν), γιά νά μήν ὑστερήση σέ κολακεία τῶν συντρόφων μας τοῦ Περισσοῦ.

«..Μέ θλίψη καί συγκίνηση πληροφορήθηκα τόν θάνατο τοῦ Χαρίλαου Φλωράκη, πού ἦταν ἕνας ἀγωνιστής τῶν ἰδεῶν του, ἕνας ἀσυμβίβαστος μαχητής ἕνας καλός πατριώτης...»

Δηλαδή ἐν ὀνόματι τῶν ἰδεῶν τοῦ ὁ Χαρίλαος φονεύει, δολοφονεῖ ἀμάχους, ἐγκληματεῖ στρέφει τά ὅπλα κατά τῆς Ἑλλάδος, ἀπεργάζεται τήν διχοτόμησή της, περιμένει τότε τόν κόκκινο στρατό γιά νά διαιρεθεῖ ἡ Ἑλλάς, ἐξακολουθεῖ σήμερα (τουλάχιστον ἕως τόν θάνατό του καί κατά δήλωσι του στό χαρτί πού ''δέν εἶναι διαθήκη ἀλλά χαρτί μέ ὁρμήνιες πού δέν εἶναι πολιτικές'') νά πιστεύει μέχρι κεραίας αὐτά πού τόν ὁδήγησαν ἀκόμη καί ἕως τήν στρατιωτική ἀκαδημία Φροῦνζε, τῆς Μόσχας γιά νά γίνη ἀξιωματικός του στρατοῦ τῆς ΕΣΣΔ. Ἐπειδή ὅμως εἶναι ἀσυμβίβαστος, ἀνυποχώρητος καί δολοφονικός ἀρχιστράτηγος (ἀγωνιστής!!) τῶν ἐγκληματικῶν ἰδεῶν του, τί πρέπει νά κάνουμε;

Κατά τήν Δήμαρχό μας νά πλέξουμε τό ἐγκώμιο τοῦ ἀμετανοήτου ἐγκληματία ἐπειδή παρέμεινε ἀσυμβίβαστος ἐγκληματίας;

Καί καλός «πατριώτης»; Πού τό ἔδειξε κά Μπακογιάννη καί δέν τό ἀντελήφθημεν καί μέ ποῖο τρόπο; Ὑπηρέτησε τήν θητεία του καί δέν τό μάθαμε;

Αὐτή ἡ θέσις τῆς κα Μπακογιάνη λογικῶς εἶναι ἡ συνειδητή συνοιδοπορία τῶν πολιτικῶν πού γιά ἀνύπαρκτους ψήφους καί ἐμετικούς

---

3. Τίς ἐξαιρετικές ὑπηρεσίες πού προσέφερε στό λαό, στήν Πατρίδα καί στό Ἔθνος, ὁ πρώην Γενικός Γραμματέας τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἑλλάδας, Χαρίλαος Φλωράκης.

4. Τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 πάρ. 23 τοϋ ν. 2292/1995 «Ὀργάνωση καί λειτουργία ΥΠΕΘΑ» {ΦΕΚ 35/Ά/15.2.1995),

Ἡ ἀπόφαση αὐτή νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆνα 24 Μαΐου 2005

Καί οἱ σεβαστοί Ὑπουργοί μας πού συνεπογραψαν τά ἀνωτέρω:

Οἱ Ὑπουργοί Ἐσωτερικῶν, Δημόσιας Διοίκησης καί Ἀποκέντρωσης

Π. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Ὑφυπουργός Ἔθν. Ἄμυνας, Β. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ Οἰκονομίας καί Οἰκονομικῶν, Γ.ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ Ὑγείας καί Κοιν. Ἀλληλεγγύης

ἐπαίνους ἀπό τά δώματα τοῦ Περισσοῦ, στέλνουν τήν ἀλήθεια περίπατο στά ἄγραφα. Ἡ ἐπιεικῶς ἐπιλεκτική ἀμνησία καί ἀφέλεια. Κάποτε ἄς διαλέξουν, μεταξύ τῆς συνοδοιπορείας καί τῆς ἀφέλειας.

Ὅμως ἀκούσατε καί τά Μέσα Ἐνημερώσεως ἀπό τά κρατικά ἕως τά ἰδιωτικά.

Στά 'Νέα' τῆς 24/5/2005 ὁ Π. Τσίμας βαρύγδουπα καταγράφει μέ σοβαροφάνεια καί γλοιότητα στρατοῦ γυμνοσιάλαγκων τήν γελοιότητα.

«.. Ἀπό αὐτή τή μαγιά ξεπήδησε ἕνα κίνημα πού μέσα σέ τέσσαρα χρόνια, ἄλλαξε[164] τό πρόσωπο καί τή μοῖρα τῆς χώρας. Τήν ἱστορία της

---

[164] *Ἄς δοῦμε ποσό «ἄλλαξε» τό πρόσωπο καί τήν μοίρα τῆς Ἑλλάδος ἡ λαίλαπα αὐτή. Το «Θαῦμα» πού μετάλαβε ὁ Χαρίλαος, κατά τόν Κον Τσίμαν. Ἀντιγράφουμε ἀπό τόν Θεοφύλακτο Παπακωνσταντίνου*

«Ὁ πόλεμος τόν ὁποῖον ἀντιμετώπισεν ἡ Ἑλλάς ἀπό τοῦ Ἀπριλίου 1946 μέχρι τοῦ Αὐγούστου 1949 ὑπῆρξεν ὁλοκληρωτικός καί ἀσυνήθους καταστροφικότητος καί ἐπροκάλεσε μεγάλην ὀπισθοδρόμησιν τῆς χώρας. Ἐνῶ τά ἀλλά κράτη της Εὐρώπης ἐπεδίδοντο ἀπερίσπαστα εἰς τήν ἀνασυγκρότησιν των καί ἔθετον τάς βάσεις τῆς σημερινῆς ὑλικῆς των εὐημερίας, ἡ ΕΛΛΑΣ μετά ἀπό ἀνάπαυλαν ἑνός ἔτους καί ἔπειτα ἀπό τήν ἐξουθεντικήν κατοχήν καί τό ἐγκληματικό δεκεμβριανό κίνημα, εἰσήρχετο εἰς ἕνα νέον πόλεμον διαρκείας 41 μηνῶν. Ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου τούτου, ὁ ὁποῖος τῆς ἐπεβλήθη ἔξωθεν μέ ὄργανον τό ΚΚΕ, δέν ἔχασε μόνο χρόνο πολύτιμον διά τήν οἰκονομική ἀνόρθωσίν της καί τήν ἔγκαιρον ὕψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπίπεδού του λαοῦ της, ἀλλά ὑπέστη καί ἀνυπολόγιστους καταστροφάς εἰς ἔμψυχον καί ἄψυχον ὑλικόν. Ἄνω τῶν 90.000 τάφων ἠνοίχθησαν εἰς τήν γῆν αὐτήν λόγω τοῦ συμμοριτοπολέμου. Οἱ νεκροί ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί καί ὁπλίτες μας ἀνῆλθον εἰς 14.890 (ἀξιωματικοί 1040) Οἱ χωροφύλακές εἰς 1515.Οἱ πολίτες πού ἐξετελέσθησαν ἀπό τούς συμμορῖτας εἰς 4288 (ἐκ τῶν ὁποίων 165 ἱερεῖς). Οἱ φονευθέντες ἐκ ναρκῶν ἰδιῶται εἰς 931. Οἱ συμμορῖται καί οἱ συνεργάται των, μαζί μέ τούς βιαίως στρατολογηθέντας, πού ἔπεσαν μέ τό ὄνειρο τῆς ὑποδουλώσεως τῆς πατρίδος τῶν εἰς 70.000 (Μεταξύ αὐτῶν, ὅμως δέν περιλαμβάνεται οὔτε ἕνας ἡγέτης τοῦ ΚΚΕ) Οἱ τραυματίαι καί ἀνάπηροι ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοί καί ὁπλίτες ἀνῆλθον εἰς 32.450 (ἀξιωματικοί 1.850) καί οἱ χωροφύλακες εἰς 2239. Οἱ ἀγνοούμενοι στρατιωτικοί εἰς 3.800 καί χωροφύλακες εἰς 159.Δηλαδή κάπου 130.000 ἄνθρωποι ἔχασαν τήν ζωήν των ἤ τήν ὑγεῖαν των.

Αἱ ὑλικαί ζημίαι διαιροῦνται εἰς δυό κατηγορίας. Τάς θετικάς καί τάς ἀποθεματικάς ἤ ἐμμέσους ζημίας. Αἱ θετικαί ζημίαι ἀνέρχονται εἰς τό ἰλλιγιῶδες ποσόν τῶν 11.370.000.000 δραχμῶν, δηλαδή 380.000.000 δολλαρίων καί ἀναλύονται εἰς τά ἑξῆς ποσά. Γεωργικά μηχανήματα, ἐργαλεῖα καί προϊόντα ἀξίας 2,5 δισεκατομμυρίων.Ζῶα καί κτηνοτροφικά προϊόντα ἄνω τῶν 2 δισεκατομμυρίων. Δάση, δασικά ποιόντα καί ἁλιεία ἄξιας 700.000.000. Ἐργοστάσια, τεχνικά μέσα καί ὄργανα

καί τόν πολιτισμό της. Ὁ Χαρίλαος δέν ἔζησε αὐτό τό θαῦμα. Τό μετάλαβε καί τόκανε δικό του.»

Στήν ἴδια ἐφημερίδα ὁ Γ. Διακογιάννης στίς 27/5/2005 ἀναφέρεται καί σέ ὑπερφυσικά φαινόμενα πού μόνο στήν σταύρωσι τοῦ Χριστοῦ περιγράφουν οἱ χριστιανοί μέ ἀνάλογη μεσσιανική πίστη. Διαβάστε νά μέ δικαιολογήσετε:

«Σκίστηκε ὁ οὐρανός ὅταν ἡ σωρός τοῦ Χαρίλαου Φλωράκη ἐνταφιάστηκε στόν Ἄη Λιά»

Δηλαδή μόνον ἐρυθρά (ἡ λευκή δέν θά ταίριαζε μέ τό σφυροδρέπανο) περιστερά δέν ἐφάνη ἐξ οὐρανοῦ νά μᾶς καταδείξη τόν ἀπόστολο τῶν «ἁγίων» του ΚΚΕ.

Ὁ Ἀντένα τήν 23/5/2005.

«Ἔφυγε ὁ καπετάνιος τῆς ἀριστερᾶς. Πανελλήνια συγκίνηση γιά τό θάνατο τοῦ ἱστορικοῦ ἡγέτου τῆς ἀριστερᾶς.»

Πότε «πρόκαμαν» καί τήν καταμέτρησαν τήν «πανελλήνια» (πού βγάζει μάτι) συγκίνηση, μόνο οἱ ἀριστερομάτηδες τοῦ ΑΝΤΕΝΑ, θά μποροῦσαν νά μᾶς ἐξηγήσουν.

Ἀλλά καί ἡ ΝΕΤ τήν ἴδια μέρα, μέ τήν κα Δέσποινα Χριστοπού-

τηλεπικοινωνίας ἀξίας 300.000.000. Γέφυραι, ὁδοί, σιδηροδρομικαί γραμμαί, βαγόνια αὐτοκίνητα ἀξίας 210.000.000. Οἰκοσκευαί τρόφιμα και μέσα διαβιώσεως λεηλατηθέντα, ἄξιας 1,5 δισεκατομμυρίων περίπου. Δημόσια κτίρια, σχολεῖα καί ἐκκλησιαι πού κατεστράφησαν ἀξίας 160.000.000 Οἰκοδομαί ὁλοσχερῶς καταστραφεῖσαι 24.626, μερικῶς καταστραφεῖσαι 22.000 καί ἀγροτικαί ἐγκαταστάσεις (ἀποθῆκαι, σταῦλοι, ἀχυρῶνες) ὁλικῶς καταστραφεῖσαι 15.139, ἀξίας συνολικως 4 περίπου δισεκατομμυρίων.Αἱ θετικαίι αὐταί ζημίαι ἀντιπροσωπεύουν τό 95% περίπου της Ἀμερικανικῆς βοηθείας, ἡ ὁποία παρεσχέθη εἰς τήν Ἑλλάδα διά τήν οἰκονομικήν ἀνόρθωσίν της ἀπό τῆς ἀποχωρήσεως τῆς Οὔνρα μέχρι τῆς 1ης Ἰουλίου 1949 καί ἡ ὁποία ἀνῆλθε εἰς 400 περίπου ἑκατομμύρια δολλαρια.

Αἱ ἔμμεσοι ζημίαι, αἱ ὁποῖαι προεκλήθησαν ἀπό τήν συντήρησιν ηὐξημένων ἐνόπλων δυνάμεων διά τήν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀνταρσίας καί διά την διατήρησιν τῆς πραγματοποιηθείσης ἀσφαλείας, ἀπό τάς δαπάνας διά τήν περίλθαψιν καί τήν ἐπανεγκαταστασιν 700.000 συμμοριοπλήκτων καί ἀπό τήν ἀπόσπασιν ἑνός περίπου ἑκατομμυρίου ψυχῶν ἐκ τῆς παραγωγικῆς ἀπασχολήσεως, ὑπερβαίνουν τά 3,5 δισεκατομμύρια. Ἐχομεν δηλαδή σύνολον ὑλικῶν ζημιῶν πού φθάνει τά 15 δισεκατομμύρια δραχμῶν, ἤτοι τά 450 ἑκατομμύρια δολάρια τά ὁποία ἀντιπροσωπεύουν διπλάσιαν καί πλέον σημερινήν (τιμές 1970) ἀξίαν. (Τά στοιχεῖα ἐλήφθησαν ἀπό τήν Ἔκθεσιν τῆς Πολεμικῆς Ἱστορίας τῶν Ἑλλήνων 2ος Τόμος, Ἐκδοτική Ἑλλάδος Α.Ε, τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης 1970, σελίς 707,708 καί ἡ περιγραφή τοῦ ἀειμνήστου Θεοφύλακτου Παπακωνσταντίνου)

λου.

«Ἔσβησε σήμερα στό σπίτι του ὁ ἱστορικός ἡγέτης τοῦ ΚΚΕ. Ὅλη ἡ πολιτική τοῦ πορεία, συνδέθηκε μέ τούς ἀγῶνες τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ γιά τήν Δημοκρατία τήν ἐθνική ἀνεξαρτησία τήν εἰρήνη τήν κοινωνική πρόοδο καί τόν σοσιαλισμό.»

Δηλαδή ἐνῶ, ἔχει ἀποδειχθεῖ ἱστορικά ἀλλά καί ὁμολογεῖται νοσταλγικά μετά ὑπερηφανείας θρασύτατα καί κυνικά ἀπό τούς ἡγέτες τῆς ἐγκληματικῆς στάσεως τοῦ συμμοριτοπολέμου ὅτι σκοπός τοῦ ΚΚΕ ἦτο ἡ διχοτόμησις τῆς Ἑλλάδος σέ δυό κράτη. Δηλαδή τῆς Βορείου Ἑλλάδος καί τῆς Νοτίου, κάτω τοῦ Ὀλύμπου, ἐξ' ὧν τό τμῆμα τῆς Νοτίου Ἑλλάδος θά παρέμενε ὡς ΕΛΛΑΣ, ἐνῶ τό βόρειον τμῆμα θά συνενώνετο μέ τά σλαβικά ὅμορα κράτη, πού τελοῦσαν ὑπό τόν κομμουνιστικό ζυγό τοῦ πατερούλη Στάλιν.

Ἐπιπλέον σβήνωντας ξεκάθαρα καί τό τελευταῖο ἴχνος ἀμφιβολίας, γιά τό ἀμετανόητο τῶν προδοτῶν καί δεδηλωμένων ἐχθρῶν της Ἑλλάδος, ἀπερίφραστα ὠμά καί ἀνάλγητα, ὁ ἴδιος πλέον αὐτοπροσώπως, ὁ Χαρίλαος Φλωράκης,

ὁ « ἱστορικός» ἡγέτης τῆς ἀριστερᾶς,

ὁ « πατριώτης» κατά τήν Ντόρα Μπακογιάννη,

ὁ «ἄνθρωπος πού τίμησε τό ΚΚΕ μέ τήν ζωή καί τό ἔργο του» κατά τόν σημερινό πρωθυπουργό Κ.Καραμανλή, δέν μᾶς ἀφήνει νά ὑποθέσουμε ἤ νά μαντεύσουμε τίς προθέσεις τοῦ ΚΚΕ ἀλλά νά πῶς ἐπιβεβαίωνε τοῦ λόγου τό ἀληθές γιά ἄλλη μιά φορά στό ΒΗΜΑ τῆς 9ης Δεκεμβρίου 2001, παρακαλῶ διαβάστε ἐν συνεχείᾳ, τούς «πατριωτικούς» του σκοπούς μέ τά δικά του λόγια[165].

«Ἐγώ πιστεύω τοῦτο: στή χειρότερη περίπτωση γιά μᾶς θά ἤμασταν ἀλά Κορέα μισοί ἀπό ἐδῶ καί μισοί ἀπό ἐκεῖ. Ὅταν, δηλαδή, ἔγινε ἡ ἀνακωχή, ἔγινε καί κάποια προσωρινή συμφωνία κι ἐμεῖς ἀποσυρθήκαμε στή γραμμή Λαμίας, Ἀμφισσας, Ἀγρινίου, Ναυπάκτου. Ἐκεῖ εἴχαμε τίς δυνάμεις μας κι ἀπό ἐκεῖ καί πάνω τήν Ἑλλάδα τήν κυριαρχοῦσαν οἱ ἐθνικοαπελευθερωτικές ὀργανώσεις. ... Ἐμεῖς θά εἴχαμε τή δυνατότητα *νά ὀργανωθοῦμε κανονικά καί θά κοβόταν ἡ Ἑλλάδα ἀλά Κορέα, μισή μισή.* (ἡ ὑπογράμμισις δική μου) *Ἀκούω καμιά φορά νά λένε ὅτι περιμέναμε βοήθεια ἀπό τή Γιουγκοσλαβία καί γι' αὐτό πήγαμε στή Βάρκιζα. Μά δέν εἶναι σωστά πράγματα αὐτά δέν ξέρουνε τί λένε μερικές φορές. Ἀπό*

[165] *Ἀντιγραφή ἀπό τό Βῆμα τῆς 9ης/12/2001 πού προδημοσίευσε περικοπές ἀπό τό Βιβλίο τοῦ σύντροφου Φλωράκη ''Ἡ Ἐξομολόγηση''*

ποῦ νά μᾶς δώκουνε αὐτοί βοήθεια; Ἄλλο ζήτημα ἦτανε. Ὑπῆρχε ἡ δική μας προσδοκία: ὁ Κόκκινος Στρατός. Αὐτόν περιμέναμε νά κάνει πρός τά κάτω, ἀλλά μπῆκε μονάχα σαράντα ἕως πενήντα χιλιόμετρα στήν περιοχή τῆς Θράκης, ξαναγύρισε στή Βουλγαρία καί πῆγε πρός τή Γιουγκοσλαβία. Περιμέναμε ἐμεῖς οἱ ἔρημοι νά 'ρθει πρός τά κάτω. Δέν ἦρθε. Δέν εἴχαμε ἀνάγκη ἀπό στρατιωτική βοήθεια, εἴχαμε ὅμως ἀνάγκη ἀπό τήν πολιτική του στήριξη.»

Ἐνῶ λοιπόν συμβαίνουν ὅλα αὐτά, ἡ ΝΕΤ ἐπιμένει ἀνερυθρίαστα νά μᾶς πείση καί αὐτή ὅτι ὁ Χ. Φλωράκης «συνδέθηκε μέ τούς ἀγῶνες τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ γιά Ἐθνική Ἀνεξαρτησία»! Δηλαδή ὡς κοινός παραχαράκτης καί ἡ ΝΕΤ χαλκεύει τήν ἱστορική ἀλήθεια καί βαπτίζει «ἐθνική ἀνεξαρτησία» τήν ὑποταγή καί ὑποδούλωση στόν κόκκινο στρατό καί τό σιδηροῦν παραπέτασμα, ὅπως τήν γνώρισαν τά ὅμορα βαλκανικά κράτη ἀλλά καί ὅλης της ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

Βεβαίως τά Μέσα Ἐνημερώσεως δέν μᾶς λένε τίποτα οὔτε γιά τίς σφαγές τίς δηώσεις τά μαρτύρια, ὅσων ἀντέστησαν στήν ἐρυθρά τυραννία γιά νά μποροῦν σήμερα οἱ «ἐκπαιδευτικοί καί ἱστορικοί» τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως ὅπως ἡ κα Δέσποινα Χριστοπούλου νά ἐκπέμπουν αὐτές τίς ἀνακρίβειες καί τήν διεστραμμένη πληροφόρησι.

Ἄν πρέπει νά συνειδητοποιήσουμε ὅτι τό θράσος καί τό ψεῦδος ἡ διαστροφή καί ὁ ἐθελοτυφλισμός δέν ἔχουν ὅρια, παρακαλῶ ξαναδιαβάστε την ἐμετική ἀνακοίνωσι- δήλωσι τῆς ΝΕΤ. Χαρακτηριστικό δεῖγμα τῆς ἀντιστροφῆς τῆς πραγματικότητος. Οἱ προδότες νά ἀναγορεύνται σε ἥρωες οἱ ἀπάτριδες σε πατριῶτες. Δυστυχῶς ὅμως. Σέ τίποτα δέν διαφέρει ἀπό τίς δηλώσεις τῶν πολιτικῶν, τίς ἀνακοινώσεις τῶν συλλόγων ἐπιστημονικῶν φορέων καί σωματείων ὅλης της χώρας. Μιά ταυτότης ἀπόψεων πού μόνο στά τυραννικά καθεστῶτα ὑπάρχει γιά νά καθιερώσει τήν «νέα-ἀλήθεια» δηλαδή νά ἐπιβεβαιώσει μονολιθικά ἀπολιθωμένα τό ψέμμα.

Διότι ἡ ἐνορχηστρωμένη παραχάραξις τῆς ἱστορίας εἶναι πλέον «ἐθνική» ὑπόθεσι ὅλων τῶν νεροκουβαλητῶν τοῦ ΚΚΕ. Παρακαλῶ ἀκοῦστε τους δασκάλους τῶν παιδιῶν μας. Σᾶς μεταφέρω αὐτούσια τά δελτία τύπου τῆς «Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδας». Τύφλα νά ἔχη ὁ Ριζοσπάστης.

«...Τό ΔΣ τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας ἐκφράζει θερμά συλλυπητήρια γιά τήν ἀπώλεια τοῦ ἐπίτιμου προέδρου τοῦ ΚΚΕ Χαρίλαου Φλωράκη, ἐξέχοντα ἀγωνιστῆ τοῦ ἐθνικό-ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνα καί πρωτεργάτη τῶν ἀγώνων τοῦ λαοῦ γιά ἐθνική ἀνεξαρτησία, ἐλευθερία,

εἰρήνη, δημοκρατία κοινωνική δικαιοσύνη καί σοσιαλισμοῦ... Τά ἰδανικά καί τά ὁράματα γιά τά ὁποία πάλευε ὁ Φλωράκης ἀποκτοῦν ἰδιαίτερη ἐπικαιρότητα καί μᾶς καλοῦν γιά συστράτευση...Οἱ ἀγῶνες τοῦ ἀποτελοῦν γιά ὅλους ἐμᾶς καί ἰδιαίτερα γιά τή νεολαία πυξίδα γιά τήν πορεία μας καί φωτεινό φάρο γιά τό μέλλον μας.»[166]

Αὐτά λένε οἱ δάσκαλοι τῶν παιδιῶν μας. «Φάρος καί πυξίδα γιά τήν πορεία μας» ὁ, μέχρι νά βγῆ ἡ ψυχή του, ἀμετανόητος κατά τό χαρτί τῆς διαθήκης του, Μαρξιστής Λενινιστής, πού δέν ζήτησε ποτέ του ἕνα συγνώμη γιά τά θύματά[167] του, γιά τίς ἀντεθνικές καί προδοτικές ἐπιλογές του.

Ἀλλά γιά νά ὁλοκληρωθῆ ἡ ἀποτύφλωσις σέ ὅλα τά ἐπίπεδα,

---

[166] *Γιά τό θάνατο τοῦ Χαρίλαου Φλωράκη*

Τό Δ.Σ. τῆς Δ.Ο.Ε. ἐκφράζει τά θερμά τοῦ συλλυπητήρια γιά τήν ἀπώλεια τοῦ ἐπίτιμου Προέδρου τοῦ ΚΚΕ, Χαρίλαου Φλωράκη, ἐξέχοντα ἀγωνιστῆ τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγώνα καί πρωτεργάτη τῶν ἀγώνων τοῦ λαοῦ μας γιά ἐθνική ἀνεξαρτησία, ἐλευθερία, εἰρήνη, δημοκρατία, κοινωνική δικαιοσύνη καί σοσιαλισμό.

Ἰδιαίτερα στίς σημερινές συνθῆκες, πού οἱ ἐργαζόμενοι δέχονται μία ὁλομέτωπη ἐπίθεση στό βιοτικό τους ἐπίπεδο ἀπό τίς δυνάμεις τοῦ κεφαλαίου, τά ἰδανικά καί τά ὁράματα γιά τά ὁποία πάλεψε ὁ Χαρίλαος Φλωράκης ἀποκτοῦν ἰδιαίτερη ἐπικαιρότητα καί μᾶς καλοῦν σέ συστράτευση γιά τήν κατάκτησή τους.

Μέ τήν ἀπώλεια τοῦ Χαρίλαου Φλωράκη, ἡ ἐργατική τάξη καί οἱ λαϊκές δυνάμεις χάνουν ἕναν δικό τους ἡγέτη. Οἱ ἀγῶνες του ἐνάντια στήν ἐκμετάλλευση καί τήν καταπίεση, ἡ πίστη του στά ἰδανικά καί στίς ἀξίες τῆς ἐργατικῆς τάξης, πού μέ συνέπεια ὑπηρέτησε σέ ὅλη του τή ζωή, ἀποτελοῦν γιά ὅλους ἐμᾶς καί ἰδιαίτερα γιά τή νεολαία πυξίδα γιά τήν πορεία μας καί φωτεινό φάρο γιά τό μέλλον μας.

Τό Δ.Σ. τῆς Δ.Ο.Ε. ἀποφάσισε, ἀντί γιά στεφάνι στή μνήμη του, νά καταθέσει τό ποσό τῶν τριακοσίων (300) εὐρώ γιά τήν ἐνίσχυση τοῦ ΚΚΕ, ὅπως ἦταν καί ἡ δική του ἐπιθυμία.

[167] *Φαίνεται ὅτι τό Δ.Σ τῆς ΔΟΕ ἀγνοεῖ τήν μαρτυρική δολοφονία τῆς Δασκάλας Οὐράνιας Παναγιωτοπούλου-Ἠλιοπούλου καί τῆς δεκαεπτάχρονης κόρης της, τῆς Ὄλγας στίς 6/9/1947 στό Κροκύλειο Δωρῖδος, ἀπό τούς κατσαπλιάδες τοῦ Καπετάν Γιώτη παρουσίᾳ του. Τό τραγικό μαρτύριο τῆς μητέρας του, ἡ ὁποία παρακολούθησε ἐξαναγκαζόμενη καί δερόμενη, τόν βιασμό καί τόν ξυλοδαρμό μέ βούρδουλα, μέχρι θανάτου τῆς κόρης της, παρουσίᾳ τοῦ ἡγήτορα τοῦ ΔΣΕ Καπετάν Γιώτη, γιά νά σφαχθῆ ἐν συνέχειᾳ ἀπό τά πρωτοπαλήκαρα τοῦ Καπετάν Γιώτη, περιγράφει ὁ διασωθείς γιός της Δάσκαλος κι'αὐτός Γιάννης Ἠλιόπουλος, συνταξιοῦχος σήμερα στά Κούσκουρα Εὐπαλίου. (ΕΣΤΙΑ 20/01//2006.*

ἀπό βρεφονηπιακῆς καί παιδικῆς ἡλικίας μέχρι γεροντικῆς (μήν τυχόν μείνει κανείς «ἀπληροφόρητος») ἔχουμε καί τούς καθηγητές τῶν παιδιῶν μας οἱ ὁποῖοι μέ θράσος ἀπύθμενο ἐκπέμπουν καί ἐκεῖνοι τά δικά τους ἀπορρίμματα, ὡς τό φῶς τό ἀληθινό. Θρηνοῦσα ὡς τεθλιμμένη καί βαρυπενθοῦσα χήρα, ἡ ΟΛΜΕ στό δελτίο τύπου της, ἐπί τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ Καπετάν Γιώτη πλέκει καί αὐτή τό ἐγκώμιο του καί καταλήγει.

«..Ὁ Χαρίλαος, ἐπέδειξε γενναιοψυχία, σταθερή προσήλωση στίς ἀξίες καί τά ἰδανικά τῆς ἀριστερᾶς γιά ἐθνική ἀνεξαρτησία κοινωνική δικαιοσύνη καί κατάργηση τῆς ἐκμετάλευσης ἀνθρώπου ἀπό ἄνθρωπο. Και ἐξέφρασε τίς ἐλπίδες καί τά ὁράματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.»

Καί γιά νά εἴμεθα ''ἀντικειμενικοί'', διότι ἕως τώρα σάς μεταφέραμε, τίς ἀπόψεις τῶν ἐφημερίδων, τοῦ ραδιοφώνου, τῶν δασκάλων, (δέν ἔχω πληροφόρησι γιά τά νηπιαγωγεῖα καί τούς βρεφονηπιακούς σταθμούς) τῶν καθηγητῶν τῶν παιδιῶν μας, τοῦ Πρωθυπουργοῦ μας καί τῆς Δημάρχου Ἀθηναίων, δηλαδή μερικῶς τῆς ἡγέτιδος τάξεως τοῦ τόπου, οἱ ὁποῖοι διαγωνίζοντο σέ λιβανωτούς ὕμνους γιά τό ποιός θά βγῆ «ὁ πιό καλός ὁ μαθητής», συγχωρήσατέ μας πού θά σᾶς καταπονήσουμε ἔτι περισσότερο, μεταφέροντες καί τίς δηλώσεις τῶν γνησίως «προοδευτικῶν». Δηλαδή ἀφοῦ ἀκούσαμε τούς «συνοδοιπόρους»[168] γιατί νά μήν ἀκούσουμε καί τούς γνησίους «ὁδοιπόρους».

Καί ἔχουμε τόν λόγο μας.

Ὁ κός Γ. Παπανδρέου μας εἶπε συγκινημένος καί ἀπαρηγόρητος οὔτε λίγο οὔτε πολύ τά ἑξῆς: «*..Φυσικός ἡγέτης τοῦ ΚΚΕ καί καθοριστικός παράγοντας τοῦ μεγαλύτερου μέρους τῆς ἱστορίας του, πού δέν δίστασε νά ἀνοίξει τό δρόμο στήν νεότερη γενιά. Τό Πασόκ στό πρόσωπο τοῦ Χ. Φλωράκη τιμᾶ τόν ἀκαταπόνητο ἀγωνιστῆ, τόν μπροστάρη .. τόν σταθερό στίς ἀρχές καί τίς ἰδέες τοῦ ἡγέτη.* »

Ἐνῶ ἡ Κ.Ε τοῦ ΚΚΕ, «*..ἀποχαιρετᾶ τόν Καπετάν Γιώτη τοῦ ΕΛΑΣ καί τοῦ ΔΣΕ πού σέ ἄλλες συνθῆκες συμβόλισε τή συνέχεια τῶν ἀγωνιστικῶν παραδόσεων τῆς μαχόμενης κλεφτουριᾶς καί τῶν λαϊκῶν ἀγώνων πού ἀκολούθησαν. Θά ἀναπαυτεῖ ἐκεῖ στά Ἀγραφιώτικα βουνά, ἀπ' ὅπου ἡ λαϊκή μνήμη κρατᾶ ζωντανό τό τραγούδι καί τό τουφέκι τῆς λαϊκῆς πάλης*»

Ἀνάλογα ''συναισθήματα'' καί ''συγκίνησι'' ἀπό τόν Συνασπισμό τῆς 'Ριζο-Σπαστικῆς', ἤγουν τῆς ρόζ-πουά Ἀριστερᾶς, τῆς ὁποίας ὁ ἀρχηγός, (πλουσιώτατος φιλόπτωχος) Κός Ἀλαβάνος, οὔτε λίγο οὔτε

---

[168] *«Χρήσιμοι ἠλίθιοι» κατά τόν Λένιν οἱ συνοδοιπόροι.*

πολύ ἀναγόρευσε τόν Χ. Φλωράκη σέ «σύγχρονο Μακρυγιάννη» !!!

Εἶναι ἡ καπηλεία προκλητική, ἀπύθμενος, ἀναιδής καί οἱ ἐμπνευστές της, ὅσο λιλιπούτειοι σέ πνευματικότητα τόσο τιτάνιοι σέ ὕβρεις. Διότι κατά τραγική εἰρωνεία ὁ τρισέγγονος τοῦ Στρατηγοῦ Γιάννη Μακρυγιάννη, Κίτσος Μακρυγιάννη Μαλτέζος (14/8/1921 - Τρίτη 1η Φεβρουαρίου 1944) τελευταῖος ἀπόγονός του Στρατηγοῦ, σύγχρονος τῶν Ἰωάν. καί Ἀλεξ. Ζαούση, Ν. Μομφεράτου, Χριστ. Στράτου, Ρόδη Ρούφου, Στάμου Μακρή, Θανάση Γκρινιάτσου, Θεόφιλου Φραγκοπούλου, Ντίνου Τσαμαδοῦ, Θάνου Μόνα, δολοφονήθηκε σέ ἡλικία 23 ἐτῶν ἀπό τούς κομμουνιστές. Ἀπό τ' ἀδέλφια Μικέ καί Νόνο Κουρουνιώτη φοιτητές τοῦ ΕΛΑΣ Σπουδάζουσας τοῦ Πολυτεχνείου. Πυροβολήθηκε μπροστά στό ἄγαλμα τοῦ Βύρωνα μέ ἑπτά σφαῖρες. Συγκλονιστική ἡ ἀφήγησι καί ἡ περιγραφή τῶν γεγονότων μέ μαρτυρίες καί συνεντεύξεις ἐπιζώντων συμφοιτητῶν τότε τοῦ Κίτσου Μακρυγιάννη Μαλτέζου, στό βιβλίο «Κίτσος Μαλτέζος – Ὁ ἀγαπημένος τῶν Θεῶν» τοῦ Πέτρου Στ. Μακρή-Στάικου, ἐκδόσεων Ὠκεανίδας. Τήν ἐντολή ἔδωσε ἡ ΟΚΝΕ (Ὁμοσπονδία Κομμουνιστικῶν Νεολαιῶν Ἑλλάδας). Μέ τό σύνθημα «Τσακίστε τούς στό Ξύλο! Σακατέψτε τους». Ἔτσι στόν πανεπιστημιακό μικρόκοσμο πρωτοεκδηλώθηκε ἡ κομμουνιστική τρομοκρατία. Ἀπό τίς γροθιές καί τό βάψιμο συνθημάτων στούς τοίχους ὁ ἀγῶνας πέρασε στά μαχαίρια, ἀπό τά μαχαίρια στά πιστόλια..(σελίς 161 τοῦ ἀνωτέρω βιβλίου)

Εἰς ἀντιπαράθεσιν τῆς ἀνυπαρξίας, τῆς μηδαμινότητας τῶν σημερινῶν Ἀκαδημαϊκῶν, τῶν ἀνθρώπων τῶν «γραμμάτων», τῶν «διανοούμενων», πού δέν εὑρεθῆ εἷς νά διερωτηθῆ γιά τήν ὁλοκληρωτικοῦ κράτους ταυτόσημη γλοιότητα πρός τό πρόσωπο ἑνός ἀμετανόητου ἐγκληματία, ἔρχεται φωνή ἀπό τό παρελθόν νά ἀρθρώση αὐτά πού οἱ μηδενικῆς βαρυτότητος διανοητές, τῆς σημερινῆς θεσούλας τους καί τῆς ἀποστασιοποιήσεως χάριν τοῦ ὅποιου θώκου, δέν εἶπαν.

Ὁ ἀρχηγός τοῦ Δημοκρατικοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος, Γεώργιος Παπανδρέου, πατήρ τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Πασόκ, διαδόχου της δυναστείας τῶν Παπανδρέου, Ἀνδρέα Παπανδρέου καί παππούς τοῦ πάλαι ποτέ, μικροῦ Γιωργάκη (δηλαδή Γεωργίου Β', νῦν ἀρχηγοῦ, κληρονομικῷ δικαιώματι, τοῦ ἀνακαινισθέντος Πασόκ) τήν 14ην Φεβρουαρίου 1948 κατά τήν συνεδρίασι τῆς βουλῆς, χαρακτηρίζει τόν κομμουνισμό ἀλλά καί προφητεύει τήν σημερινή συνέχεια.

«..Μέθοδος τοῦ Κομμουνισμοῦ εἶναι ἡ ὑφαρπαγή ὅλων τῶν ἠθικῶν καί ἐθνικῶν συνθημάτων μας..Ἤρχισεν ἀπό τήν ὑφαρπαγήν τοῦ ὅρου 'Λα-

οκρατία'. Ὁ ὅρος αὐτός εἶναι ἰδικός μας. Σημαίνει τό κράτος τοῦ λαοῦ, σημαίνει Δημοκρατίαν. Ἡμεῖς ἀφελῶς ἐστέρξαμε τήν ὑπεξαίρειν τοῦ ὅρου καί ἐπετρέψαμε τήν υἱοθέτησίν του ἀπό τόν κομμουνισμό. Ἔπειτα ἐπροχώρησε εἰς τήν ὑπεξαίρεσιν τοῦ ὅρου 'Δημοκρατία'. Καί βαθμιαίως νομιμοποιεῖται εἰς τήν χρησιμοποίησιν τοῦ, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ὅρος 'Δημοκρατία', 'δημοκρατικός στρατός', 'δημοκρατικόν κίνημα' νά καταντᾶ νά σημαίνει πλέον κομμουνιστικήν κίνησιν.»

..Καί ἐμεῖς ἀπό ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς προσοχῆς εἰς τήν ἠθικήν καί ψυχολογικήν ἀξίαν τῶν συνθημάτων ἐνδίδομεν καί ἐπιτρέπομεν αὐτήν τήν ὑπεξαίρεσιν. Καί οἱ κομμουνισταί προχωροῦν διεδικοῦντες τόν ὅρον 'ἐθνική ἀντίστασιν'. Καί στέργομεν ἐπίσης τήν ἀποστέρησιν καί αὐτοῦ τοῦ ὅρου. Διά νά φθάσουν εἰς τήν διεκδίκησιν καί τοῦ Ρήγα Φεραίου καί τοῦ Μακρυγιάννη καί τοῦ Κολοκοτρώνη καί ὅλων τῶν ἡρώων τοῦ εἰκοσιένα διά νά φθάσωμεν τελικῶς εἰς πλήρη ἀπώλειαν ὅλων τῶν ἀληθῶν Λαϊκῶν, Ἐθνικῶν συνθημάτων μας. Τό θέμα ἐνῶ φαίνεται καθαρῶς θεωρητικόν, ἔχει μεγάλην πρακτικήν βαρύτητα διά τόν Λαόν ἀλλά καί εἰδικώτερον διά τήν Νεότητα.»

Οἱ συνειρμοί εἶναι πηγαῖοι καί τά σχόλια περιττεύουν.

Καί καταλήγει ὁ ἀποκαλούμενος 'Γέρος τῆς Δημοκρατίας', πού οἱ 'Δημοκράτες' τόν θυμοῦνται μόνο μετά τό 1963 καί ὄχι πρίν, γιατί ἡ ἀλήθεια ἐνοχλεῖ καί ἡ ἐπιλεκτική μνήμη λειτουργεῖ ἀναλγητικῶς.

«Θεωρῶ διά τοῦτο καθῆκον μου» λέγει ἀπευθυνόμενος στήν βουλή τῶν Ἑλλήνων στίς 14 Φεβρουαρίου 1948, ὁ Γεώργιος Παπανδρέου, ὁ ἀρχηγός τοῦ Δημοκρατικοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος, *«νά συστήσω τήν διεκδίκησιν τοῦ συνόλου τῶν συνθημάτων, τά ὁποία εἶναι ἰδικά μας, εἰς τρόπον ὥστε νά ἀπομείνη εἰς τόν κομμουνισμόν, ἡ χρησιμοποίησις ἐκείνων μόνον τῶν συνθημάτων τά ὁποία εἶναι πράγματι ἰδικά του καί τά ὁποία ὀνομάζονται Δικτατορία, Τυραννία καί Προδοσία..»*[169]

Ἐν ὀλιγοις ὑπομονετικέ ἀναγνώστα μου, ὁ Γεώργιος Παπανδρέου ὁ πρεσβύτερος, ὁ ἀδιαφιλονίκητα δημοκρατικός αὐτός πολιτικός, ἄν ζοῦσε σήμερα, θά «φόρτωνε» τόν «φυσικό ἡγέτη τοῦ ΚΚΕ», μέ τούς τίτλους πού πραγματικῶς καί ἐπαξίως ἀπέκτησε καί ἐκεῖνος ἀλλά καί τό διά παντώς ἀμετανόητο ΚΚΕ. Δηλαδή Τύραννο καί Προδότη, ἄν μή τί ἄλλο.

Εἶναι ἐκπληκτική ἡ ἀποκαλυπτική διείσδυσις στήν μεθοδολογία

[169] *Γεώργιος Παπανδρέου. Πολιτικά θέματα, Τόμος Τρῖτος, Ἐκδοτικός οἶκος Δημητράκου Α.Ε. σελίς 19,20*

καί τακτική τοῦ ΚΚΕ, πού ἀναλύει ὁ Γεώργιος Παπανδρέου στό ἱστορικό αὐτό κείμενο, διότι προεῖδε δυστυχῶς τόσο προφητικά, ὅτι ἡ ἀνοχή τῶν ἑκάστοτε ἡγετῶν καί ἡ σιωπή τῶν διανοουμένων, θά ὁδηγοῦσε στήν καπήλευσι ἀκόμη καί τοῦ ἀγώνα τῆς κλεφτουριᾶς τοῦ εἰκοσιένα, ἀπό τούς συντρόφους τοῦ ΚΚΕ πού δηλώνουν χωρίς ἴχνος ντροπῆς ἤ συναίσθησι τῶν ἐγκληματικῶν των ἔργων, δηλαδή πλήρως ἀναίσθητοι, ὅτι «*σέ ἄλλες συνθῆκες*» ὁ Χ. Φλωράκης, «*συμβόλισε τή συνέχεια τῶν ἀγωνιστικῶν παραδόσεων τῆς μαχόμενης κλεφτουριᾶς καί τῶν λαϊκῶν ἀγώνων πού ἀκολούθησαν*»

Ἀποκρύπτοντες ὅτι οἱ ὀρδές τῶν συμμοριῶν των κατέσφαξαν μέ τόν πιό βάρβαρο τρόπο τό 1944-1949, ὅλες τίς ἐθνικές ἀντιστασιακές ὀργανώσεις πού δέν ὑπετάχθησαν στό κόμμα τους, γιά νά «μονοπωλήσουν» τήν λεγόμενη ἐθνική ἀντίστασι. Τούς ἁπλούς Ἕλληνες πού δέν εἶχαν συμμετοχή στήν συνομωτική τούς δράση.

Καί ὄχι μόνον δέν μετανόησαν γιά τήν ἱστορικῶς ἀποδειχθεῖσα προδοτική τους στάσι καί τά βάρβαρα ἐγκλήματα των, ἀλλά ἐπιπλέον ἀποθρασυνθέντες ἀπό τούς δειλούς ἄνευρους καί ἀνιστόρητους πολιτικούς πού μας ἐκπροσωποῦν, τολμοῦν νά προκαλοῦν.

Νά ὑποθεσωμε ὅτι, σ' αὐτές, τις «*ἄλλες συνθῆκες*» ὅλους αὐτούς πού ἐξόντωσαν οἱ ὀρδές τῶν συμμοριῶν τοῦ ΚΚΕ/ ΕΑΜ/ ΕΛΑΣ/ ΔΣΕ θά τούς θεωροῦσαν τούρκους κατακτητές καί τούς ἑαυτούς τῶν κλέφτες στά βουνά, κλεφτουριά μαχομένη; Ἔλεος!

Οἱ σκεπτόμενοι Ἕλληνες διερωτῶνται. Τί ἀξία καί ποιό σκοπό ὑπηρετεῖ ἡ ἐπιλεκτική λήθη στό ἔγκλημα, ὅταν αὐτό ἐξακολουθεῖ νά παρουσιάζεται σάν κατόρθωμα ἀπό τόν ἀμετανόητο ἐγκληματία πού ὄχι μόνο δέν ζήτησε ποτέ συγνώμη ἀπό τά θύματα του, ἀλλά μέ θράσος καί κυνισμό ὑπερηφανεύεται γιά τήν τέλεσι των! Ἡ προβολή καί οἱ τιμές σέ ἐγκληματίες πού τό κόμμα τούς ἐξακολουθεῖ νά διακηρύττει τό καθῆκον του γιά τήν «*ἀνατροπή τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος καί τῶν μηχανισμῶν του..*» χωρίς τήν παραμικρή ἐκδήλωσι συμφιλιωτικῆς στάσεως ἤ συμπεριφορᾶς.

Διαβάστε πάλι τήν ἀνακοίνωσι τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ γιά νά συναισθανθῆτε τό μέγεθος τῆς διαστροφῆς καί τῆς ἀνηθικότητος. Τῆς ὑποκρισίας καί τοῦ φανατισμοῦ. Τῆς ἀνύπαρκτης λογικῆς πού τό δόγμα στέρησε διά παντός.

Κρίνουμε δίκαιο, νά παραθέσουμε ἐδῶ, τήν ἐπιστολή τοῦ Ἀνδρέα Κωνσταντίνου Σακκαλῆ, υἱοῦ τοῦ Δημάρχου Καρπενησίου τόν Φεβρουάριο τοῦ 1949. Γράφει ὁ κός Σακκαλης στήν Ἐφημερίδα Ἑστία.

«.. Διάβασα πρό καιροῦ τήν ἐπιστολή τοῦ ἀντισμηνάρχου ἕ.ἅ Κου Ἀνδρέα Ντάνου γιά τό μουσεῖο Φλωράκη,.. ὁ ὁποῖος σχολίαζε τήν συγκρότηση ἐπιτροπῆς ὑπό τόν ὑφυπουργό Οἰκονομικῶν Κό Φώλια γιά τήν χρηματοδότηση ἀπό τόν κρατικό προυπολογισμό μνημείου πρός τιμή τοῦ Χαρίλαου Φλωράκη ἤ καπετάν Γιώτη. Θά ἤθελα νά γνωρίζω γιατί μία τέτοια ἐπιτροπή δέν συγκροτήθηκε ποτέ γιά νά τιμηθεῖ ἡ μνήμη τοῦ πατέρα μου Κωνσταντίνου Σακκαλῆ, πού ἦταν Δήμαρχος Καρπενησίου καί τόν ἐκτέλεσε ὁ Χ.Φλωράκης (Καπετάν Γιώτης) κατά τήν κατάληψη τοῦ Καρπενησίου ἀπό τούς Συμμορῖτες του, τόν Φεβρουάριο τοῦ 1949. Δέν ἀξιώνω ἀσφαλῶς μεσίστια σημαία στό ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ὅπως διέταξε ὁ Πρωθυπουργός γιά τόν θάνατο τοῦ Φλωράκη, ἀλλά κάτι τέλος πάντων πού νά θυμίζει, ἐκτός ἀπό τήν μνήμη τοῦ πατέρα μου καί τήν μνήμη τῶν 15 γυναικόπαιδων πού ἐξετέλεσε ὁ Φλωράκης σέ ἕνα ὑπόγειο στό Καρπενῆσι, τῶν 19 ἀξιωματικῶν, τῶν 47 χωροφυλακῶν, τῶν 120 ἀνδρῶν τῶν μονάδων Ἀσφάλειας Ὑπαίθρου, τῶν 45 Καρπενησιωτῶν πού ἐπίσης ἐξετέλεσεν ὁ Φλωράκης κατά τήν διαδρομή πρός τήν μονή Κουμασιῶν, τό στένωμα καί τήν Μαυρομάτα. Κι ἀκόμη κάτι πού νά θυμίζει τήν μνήμη τῶν 500 στρατιωτῶ,ν πού ἔπεσαν στίς μάχες τοῦ Καρπενησίου καθώς καί τῶν 1300 ἀνδρῶν, γυναικών, καί παιδιῶν πού ἐπιστρατεύθησαν βιαίως γιά νά ἐνισχύσουν τόν συμμορίτικο στρατό καί πού πολλοί πέθαναν στό δρόμο πρός τό Γράμμο ἀπό τήν πεῖνα καί τίς κακουχίες ἤ ἐξετελέσθησαν.. Βρίσκεται νά ζητῶ πολλά; Ὅλων αὐτῶν ἡ θυσία μπροστά στήν ''ἐθνική προσφορά Φλωράκη'' δέν μετρᾶ; ..»

Κεφάλαιον 5ον

ΜΕΜ: Ἐπιλεκτική «στραβομάρα» καί Διακριτική «μουγκαμάρα»

«τοῦτό ἐστι διπλοῦν, τὸ μὲν ἕτερόν που τούτου κολακεία ἂν εἴη καὶ αἰσχρὰ δημηγορία, τὸ δ' ἕτερον καλόν, τὸ παρασκευάζειν ὅπως ὡς βέλτισται ἔσονται τῶν πολιτῶν αἱ ψυχαί, καὶ διαμάχεσθαι λέγοντα τὰ βέλτιστα, εἴτε ἡδίῳ εἴτε ἀηδέστερα ἔσται τοῖς ἀκούουσιν.»

Πλάτωνος «Γοργίας ,503 Α)

Ὑπάρχουν δυό τρόποι ρητορείας., ὁ ἕνας εἶναι ἡ κολακεία καί ἡ ἀσχρή δημηγορία, ἐνῶ ὁ ἄλλος εἶναι ὁ ὠφέλιμος, διότι προετοιμάζει τίς ψυχές τῶν πολιτῶν νά γίνουν ὅσο δυνατόν καλλίτερες καί μάχεται πρός ὅλους νά ἀποκαλύπτει τά ἄριστα, εἴτε αὐτά εἶναι εὐχάριστα εἴτε δυσσάρεστα στούς ἀκροατές.

5.1 Ὅσα τά ΜΕΜ καί οἱ δειλοί ἀνάξιοι ἐκπρόσωποί μας ἀποσιωποῦν.

* * *

Ἰδιώνυμο Νόμος 4229/29
τῆς κυβερνήσεως Ἐλευθερίου Βενιζελου

«Ἀπό πολλοῦ μία μειονότης ἐπιδιώκουσα βίαιας ἀνατροπάς τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ καθεστῶτος τίθησι διά τῆς διαδόσεως ἀρχῶν αὐτῆς καί τῆς προσελκύσεως ὀπαδῶν, πολλάκις δι' ἐκθέσεως καί δόλιων μέσων, ἐν κινδύνῳ τήν ἀσφάλειαν τῆς κοινωνίας. Ἡ προστασία τῆς κοινωνίας ἀπό τῶν ἐνεργειῶν καί μεθόδων αὐτῆς εἶναι ἐπιβεβλημένη. Δέν πρόκειται περί καταδιώξεως ἀρχῶν καί ἰδεῶν κοινωνιολογικῶν φιλοσοφικῶν ἤ οἰκονομικῶν, διότι τοῦτο θά ἀντέκειτο εἰς αὐτάς τάς βάσεις τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, ἀλλά περί τῶν ἰδεῶν ἐκείνων, αἵτινες βάσιν ἔχουσαι τήν βιαίαν ἀνατροπήν καί τήν δι' αὐτῆς ἐπιβολήν τῆς μειονότητος πρός μεταβολήν τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος, ἀποτελοῦσι κίνδυνον διά τήν ἡσυχίαν τῶν πολιτῶν.

Προσετέθη δέ παρ' ἡμῖν καί ἑτέρα ἐπικίνδυνος τάξις ἀνθρώπων, οἵτινες ἔξωθέν προφανῶς ὠθούμενοι ὑποστηρίζουσι ἰδέας αὐτονομήσεως

τμημάτων τοῦ κράτους, ὑπό δικαιολογίας συγγενεῖς πρός τάς τῆς ἀνατροπῆς τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος. Ἐκεῖνο τό ὁποῖον ἐλλείπει ἐκ τῆς νομοθεσίας ἡμῶν εἶναι ἡ προληπτική δίωξις τῆς προπαρασκευῆς τῶν τοιούτων ἀνατροπῶν ἥτις διακινδυνεύει καθ' ἑκάστην τήν ἡσυχίαν καί τήν ὁμόνοιαν τῶν πολιτῶν... Ἀλλά θά ἦτο ἄτοπον νά μένη ἀκαταδίωκτος μία πρόδηλος κίνησις περιοριζόμενη πρός τό παρόν εἰς τήν ἄγραν ὀπαδῶν πρός ἐξασφάλισιν τῶν μέσων ἐπιτυχίας μιᾶς τοιαύτης βιαίας ἐπιβολῆς τῆς μειονότητος, ἐπικίνδυνος δέ εἰς τήν δημόσιαν ἀσφάλειαν. Δία τοῦτο τό ὑποβαλλόμενον σχέδιον νόμου περιορίζεται εἰς τήν δίωξιν τῆς διαδόσεως τοιούτων ἰδεῶν βιαίας ἀνατροπῆς, διότι διά τάς λοιπάς βαρυτέρας περιπτώσεις ἐπαρκοῦσιν οἱ ἰσχύοντες νόμοι.

Ἰδιαιτέρα αὐστηρότης ἐπιδεικνύεται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ κατά τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων παντός κλάδου καί παντός βαθμοῦ οἵτινες ἀποτελοῦντες τά ὄργανα τοῦ κράτους καί διαχειριζόμενοι τάς λειτουργίας αὐτοῦ ἐκθέτουσι εἰς μείζονα κίνδυνο τήν ὑπόστασι τῆς κοινωνίας διά τῆς ἀναμίξεως αὐτῶν εἰς τοιαύτην κίνησι. Διά τοῦτο ἐπέρχεται αὐτοδίκαια μέν ἡ ἀπόλυσις ἐν περιπτώσει καταδίκης, προσωρινῆς δέ κατά τήν κρίσιν τοῦ οἰκείου συμβουλίου, ἐν περιπτώσει προφυλακίσεως ἥτις στηρίζεται ἐπί ὑποψιῶν τοιαύτης ἀναμίξεως...

Λόγω τῆς φύσεως τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἀδικημάτων καί τοῦ δημιουργουμένου πολλάκις ἐξ αὐτῶν κινδύνου τῆς δημοσίας τάξεως ἐκρίθη ὀρθόν ὅπως ἀναγνωρισθῆ ρητῶς τό δυνατόν της προφυλακίσεως διά τήν περίπτωσιν καθ' ἥν δέν πρόκειται περί ἐπ' αὐτοφόρῳ συλλήψεως καί ὁ Εἰσαγγελεύς δέν εὑρίσκει ὀρθήν τήν δι' ἀπ'εὐθείας κλήσεως εἰσαγωγήν ἐκ τῆς ἀνάγκης περισυλλογῆς στοιχείων ἤ ἄλλων λόγων καί ἥτις προφυλάκισις, προκείμενου περί πλημμελημάτων δέν δύναται νά χωρήση ἄνευ συνδρομῆς ἄλλων ὅρων κατά τήν ὑπάρχουσαν νομοθεσίαν, νά ἀπαγορευθεῖ δέ πρός τούτοις ἡ ἐπί ἐγγυήσει ἀπόλυσις, ἥτις θά διεκινδύνευε τά παρά τῆς ἀρχῆς λαμαβανόμενα μέτρα πρός ἐξασφάλισιν τῆς ἡσυχίας τῶν πολιτῶν.»

Οἱ κυριότερες διατάξεις τοῦ Νόμου 4229/1929 προέβλεπαν:

1. Ποινή φυλακίσεως καί ἐκτοπίσεως γιά πρόσωπα πού ἐπεδίωκαν τή ἐφαρμογή ἰδεῶν μέ ἔκδηλο σκοπό τήν διά βιαίων μέσων ἀνατροπήν τοῦ κρατοῦντος συστήματος ἤ τήν ἀπόσπασιν μέρους ἐκ τοῦ ὅλου της ἐπικρατείας ἤ ἐνεργοῦν ὑπέρ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν προσηλυτισμόν.

2. Ἀπαγόρευσι συγκεντρώσεων σέ ἀνοιχτό ἤ κλειστό χῶρο ὅπως

καί τήν σύστασιν Σωματείων ἤ ἑνώσεων ὁποιασδήποτε μορφῆς πού ἐπιδιώκουν τούς ἀνωτέρω σκοπούς .

3. Ἰδιαίτερα μνεῖα ἔκανε ὁ Νόμος γιά τούς ἐκπαιδευτικούς λειτουργούς γιά τούς ὁποίους ὅριζε «*ἐκπαιδευτικοί λειτουργοί, καίτοι μή ὑποπέσοντες εἰς ἀξιόποινον πρᾶξιν τοῦ παρόντος νόμου προπαγανδοζοντες ἐν τούτοις τάς κομουνιστικάς ἀρχάς ἤ προσβάλλοντας τήν ἰδέαν τῆς πατρίδος ἤ τά ἐθνικά σύμβολα, ἀπολύονται ὁριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Συμβουλίου.*»

* * *

Ἀπό σειρά ἄρθρων τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀγροτο-ἐργατικοῦ Κόμματος Ἀλεξάνδρου Παπαναστασίου, πολιτικοῦ καί κοινωνιολόγου, ἀκραιφνοῦς σοσιαλιστοῦ, πού δημοσιεύθησαν ὕστερα ἀπό τά γεγονότα τῆς Θεσσαλονίκης στήν ἐφημερίδα «Ἐλεύθερο Βῆμα» τήν 27ην, 28ην καί 29ην Μαίου 1936. Τό κείμενο ἀντεγράφη ἀπό τό σημαντικώτατο βιβλίο τοῦ Θεόδωρου Ὀλυμπίου, ''Τό Κομμουνιστικό Κίνημα στήν Ἑλλάδα'', Ἐκδόσεις ΠΑΠΑΖΗΣΗ

«...Εἰς τήν Ρωσσίαν τό κοινωνικό καθεστώς ἀνετράπη βιαίως καί ριζικῶς, ἐπεβλήθη ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου καί ὠργανώθη ἡ κοινωνία ἐπί τή βάσει τῶν κομμουνιστικῶν ἀρχῶν. Τό ἀποτέλεσμα ἦτο ὅτι ἡ ἀνατροπή αὐτή συνεδυάσθη μέ πλήρη κατάργησιν κάθε ἀτομικῆς ἐλευθερίας, μέ ἐξόντωσιν κυριολεκτικῶς τῶν ἀστικῶν τάξεων, μέ φθοράν ἀπερίγραπτον ἠθικῶν καί ὑλικῶν ἀξιῶν, μέ πλήρη περιφρόνησι τῆς ἀτομικῆς ὑπάρξεως, ἐν γένει μέ μέτρα σκληρά καί ὠμά προκαλοῦντα φρίκην,χωρίς ἡ μεταβολή νά σημειώση ἄμεσον ἐξύψωσιν τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου ἤ καλλιτέρευσιν τῆς θέσεως τῶν ἐργαζόμενων τάξεων ἐν συγκρίσει πρός ἐκείνη τήν ὁποίαν ἠδύναντο νά ἀποκτήσουν ὑπό δημοκρατικό καθεστώς. Καί σήμερα ἡ θέσις τῶν ἐργατῶν ἐν Ρωσσίᾳ, ἐν συγκρίσει πρός τήν θέσιν τῶν ἐργατῶν εἰς τήν Ἀγγλίαν, τό Βέλγιον, τήν Γαλλίαν καί τᾶς Βαλκανικάς χώρας ἀπό ἀπόψεως ὡρῶν ἐργασίας καί ὑλικῶν ἀπολαυῶν εἶναι σέ χαμηλότερον ἐπίπεδον. Γιά τούς ἀγρότας ἡ μεταβολή εἶχε ἀσυγκρίτως πολύ χειρότερο ἀποτέλεσμα ...

Παρά τά ἀποτελέσματα αὐτά τῆς κοινωνικῆς μεταβολῆς εἰς τήν Ρωσσίαν καί τά ἀντιανθρωπιστικά μέσα πού χρησιμοποιήθησαν πρός ἐπιβολήν της, ἐπροκάλεσεν αὕτη ἐνθουσιασμόν εἰς ἕνα τμῆμα τῶν ἐργατικῶν τάξεων εἰς τήν Εὐρώπην, πού πίστευσαν ὅτι ἦτο δυνατή ἡ ἄμεσος ἀνατροπή τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος. Ἀλλά εἰς τό μεγαλύτερον μέρος τῶν

συντεταγμένων εἰς σοσιαλιστικά κόμματα ἐργατικῶν μαζῶν τῆς Εὐρώπης, ἡ ἐπίδρασις πού ἤσκησεν ἡ ρωσσική ἐπανάστασις ἦτο ἀντίθετος. Ἐνῶ προηγουμένως τά κόμματα αὐτά ἦσαν μᾶλλον ἐπαναστατικά, μετά τήν ρωσσικήν ἐπανάστασιν, ἐτράπησαν κατά πλειοψηφίαν πρός συντηρικωτέραν κατεύθυνσιν. Ἀνεγνώρισαν ὅτι τό σοσιαλιστικό ἰδανικόν δέν ἠμπορεῖ καί δέν πρέπει νά ἐπιδιωχθεῖ παρά βαθμιαίως καί ὄχι ἀποτόμως καί ὄχι μέ βίαια μέσα κατά τό ρωσσικόν παράδειγμα. Ἐκ τούτου ἐπῆλθε ἡ διάσπασις εἰς τά σοσιαλιστικά κόμματα. Τά ἐπαναστατικά στοιχεῖα ἐχωρίσθησαν καί ἵδρυσαν κομμουνιστικά κόμμματα ἐπιδιώκοντα ἐφαρμογήν τῶν ἀρχῶν καί τῶν μεθόδων τοῦ ρωσσικοῦ κομμουνισμοῦ συνησπίσθησαν εἰς μίαν διεθνήν Ἕνωσιν, τήν ἀποκληθεῖσαν Τρίτη διεθνῆ ἑδρεύουσαν εἰς τήν Μόσχαν ὑπό τήν ἄμεσον ἐπήρειαν καί τόν ἔλεγχον τῆς ὁποίας ἐτέθησαν. Τά κόμματα αὐτά ἐνισχυόμενα καί καθοδηγούμενα ἀπό τήν Μόσχαν, ἀνέπτυξαν εἰς τήν Εὐρώπην ἐξαιρετικήν δρατηριότηταν ἐκμεταλλευόμενα παντοῦ κάθε δυσκολίαν ἤ ἀνωμαλίαν καί κάθε δυσφορίαν βιοπαλαιστῶν…

Τά κομμουνιστικά κόμματα εἰς τήν Εὐρώπην, ἰδίως τῶν μικροτέρων κρατῶν, εὑρίσκονται ὑπό τόν ἄμεσον ἔλεγχον τῆς Γ' Διεθνοῦς, δηλαδή τῆς Ρωσσίας. Ἀλλά τοιαύτη ἐπέμβασις εἰς τά ἐσωτερικά ἑκάστου κράτους καί ἐπιζήμια εἶναι καί αὐτόματον ἀντίδρασιν προκαλεῖ.

Καί τώρα ἄς ἔλθωμεν εἰς τήν Ἑλλάδαν. Ἐάν εἰς τήν Ρωσσίαν ἡ ἄμεσος ἀνατροπή τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος ἐπροκάλεσε τάς ἀπεριγράπτους καταστροφάς πού γνωρίζομεν καί δέν συνετέλεσε νά ἐξυψώση τάς βιοπαλαιούσας τάξεις εἰς τό ἐπίπεδον πού εὑρίσκονται εἰς τήν Εὐρώπην, εἶναι εὔκολον νά φαντασθῆ κανείς ποῖαν ἐξάντλησιν τῆς Ἑλλάδος θά προεκάλουν καί εἰς ποῖον κίνδυνον θά τήν περιήγαγον σχετικαί καταστροφαί προερχόμεναι ἀπό μία ἀνατροπή τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος...

Ἐπίσης τό αἴσθημα τῶν ἀτομικῶν καί πολιτικῶν ἐλευθεριῶν βαθύτατα ριζωμένων εἰς τόν λαόν μας, ὁ ὁποῖος εὐλόγως ρέπει εἰς ἱκανοποίησιν τῶν ἀξιώσεών του μέ δημοκρατικά μέσα.Ἐκτός τούτου ὁ πολιτισμός τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἔχει εἰς τόσο μεγάλο βαθμό καλλιεργήσει μέσα του ἀνθρωπιστικά αἰσθήματα, ὥστε τοῦ εἶναι ἀδύνατον νά συνθηκολογήση μέ τήν ὠμήν βίαν καί τήν ἐπιδίωξιν ἐπαναστατικῶν σκοπῶν συνδυασμένων μέ ἐξόντωσιν ὁλοκλήρων τάξεων.

Δία τοῦτο, ὅπως ἄλλοστε εἶπα, ἐάν ἐπεκράτει ὁ κομμουνισμός εἰς τήν Εὐρώπην, ἡ Ἑλλάς θά ἦτο τό τελευταῖο κράτος τό ὁποῖον θά ἀπεδέχετο αὐτόν.

Ἀντιτιθέμεθα εἰς τό ΚΚΕ διότι ἔχομεν τήν ὑποχρέωσιν νά μήν ἐξα-

πατῶμεν τόν λαόν ἀλλά νά τοῦ λέγομεν τήν ἀλήθειαν. Ἐφ' ὅσον γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἀπότομος μεταβολή τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος θά ἦτο καταστρεπτική διά τόν τόπον καί ὅλως ἰδιαιτέρως διά τάς ἀγροτικάς τάξεις.

Δέν εἶναι δυνατόν νά ἀνεχθῶμεν τήν καταβαλλομένην προσπάθειαν ἐξαπατήσεως τῶν ἀγροτῶν καί ὑπαγωγῆς τῶν ἐπιτηδείως εἰς τό ΚΚΕ μέ τήν δημιουργίαν ψευδο-αγροτικῶν κομμάτων καί τήν ἐμφάνισιν καί ὑποστήριξιν ψευδο-αποστόλων τοῦ ἀγροτισμοῦ.

Ἐφ' ὅσον γνωρίζομεν τήν ἐφαρμογήν ποίων σκληρῶν καί ὠμῶν μετρῶν συνεπάγεται ὁ κομμουνισμός, ποιάν κατάλυσιν τῶν ἐλευθεριῶν τῶν ἀτόμων καί περιφρόνησιν τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, ποίας τεραστίας ἀδικίας καί ἐκμεταλλεύσεις ἀπ' αὐτά τά ὄργανα καί τούς ἐμπίστους τῶν, ποίαν συντριβήν τῆς ζωῆς ὁλόκληρων τάξεων, ποῖον ὠμόν τσαλαπάτημα αἰσθημάτων, ἀξιῶν τῶν ἀνθρώπων ἐπιφέρει ὁ κομμουνισμός, δέν δυνάμεθα νά ἀφήνωμε νά προβάλλεται ὡς ὑπόδειγμα διά τήν πραγματοποίησιν τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἰδανικῶν ὁ κομμουνισμός.

Τό κομμουνιστικό κόμμα ζητεῖ στενοτέραν συνεργασίαν ὅλων τῶν παλιοδημοκρατικῶν κομμάτων πρός ἄμυνα κατά τοῦ φασισμοῦ. Ἀλλά ἀκριβῶς ἡ ὕπαρξις τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ἀποτελεῖ τήν ἀποτελεσματικοτέραν πρόφασιν τῶν διαφόρων φιλοδοκτατορικῶν κινήσεων εἰς τόν τόπον. Ὁ ἀγών ἐναντίον αὐτῶν εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἐξασθενίζει ἀπό τήν ὕπαρξιν καί τήν δράσιν τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος.

Ἄλλοι λόγοι πού καθιστοῦν ἀδύνατον τήν συνεργασίαν μέ τό ΚΚΕ εἶναι:

Πρώτον ἡ ἀπόλυτος ἐξάρτησις τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ἀπό τήν Μόσχαν, αἱ ὑποδείξεις τῆς ὁποίας ἐπηρρεάζουν καί τήν διοίκησιν καί τήν κατεύθυνσιν τοῦ κόμματος αὐτοῦ. Ἀπό τήν Μόσχαν ὁρίζονται οἱ διευθύνοντες αὐτό καί εἰς τάς ὑποδείξεις ἐκεῖθεν ὀφείλεται ὅτι μέχρι πρό ὀλίγου καιροῦ τό κομμουνιστικό κόμμα κατεφέρετο κατά τῆς σημερινῆς συνθέσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μακεδονίας καί ἠγωνίζετο ὑπέρ τῆς αὐτονομίας αὐτῆς.

Εἰς ὁμοίας ὑποδείξεις ὀφείλεται ὅτι καί σήμερον τό κομμουνιστικό κόμμα κηρύσσεται ἐναντίον τοῦ στοιχειώδους ἐξοπλισμοῦ τῆς Ἑλλάδος εἰς μίαν στιγμήν κατά τήν ὁποίαν ἔχει θολωθεῖ εἰς μέγιστον βαθμόν ὁ διεθνής ὁρίζων καί διά τήν ὑπεράσπισιν τῶν συνόρων μας καί τήν προστασίαν ἀκόμη καί τῆς οὐδετερότητος τοῦ κράτους μας ἐμφανίζεται πλέον ὡς σιδηρᾶ ἀνάγκη..

Δεύτερον, ἐνῶ μετά τάς τελευταίας ἀνωμαλίας καί τήν ἐξάρθρωσιν πού ὑπέστη τό κράτος, ὡς πρωτίστη ἀνάγκη παρουσιάζεται ἡ ἐξύ-

ψωσις τοῦ κύρους του καί ἡ ἀνασύνταξις τῶν ὑπηρεσιῶν του, ἡ δράσις πού ἀναπτύσσει τό κομμουνιστικό κόμμα, ἰδίως μεταξύ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, συντελεῖ εἰς τήν περαιτέρω ἐξάρθρωσιν αὐτοῦ. Ὑπό τοιούτους ὅρους πῶς εἶναι δυνατή ἡ στενή συνεργασία με το κομουνιστικό κόμμα καί πῶς δεν γίνεται ἀντιληπτόν ὅτι ἡ ἐνίσχυσις αὐτοῦ δημιουργεῖ ἄμεσον κίνδυνον ἐπιβολῆς φασιστικῆς δικτατορίας εἰς τόν τόπον.

* * *

Ἀπό τό βιβλίο «ΕΑΜ-ΕΛΑΣ-ΟΠΛΑ» (ἐκδόσεις «Διεθνής Βιβλιοθήκη[170]» τοῦ Ἀγι Στίνα (ἀρχειομαρξιστῆ, τροτσκιστῆ παλαιοῦ μέλους τοῦ ΚΚΕ, δραπέτη τῶν φυλακῶν τῆς Ἀκροναυπλιας τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1942, γνωστοῦ θεωρητικοῦ του ἀντιεξουσιαστικοῦ χώρου)

«...Ἀλλά οἱ ''πολεμικές ἐπιχειρήσεις'' γιά τό ''διώξιμο τοῦ κατακτητή'' ἐκτελοῦνται ἀπό μικρές ὁμάδες καί περιορίζονται σέ δολοφονίες μεμονωμένων στρατιωτῶν ἤ ἀξιωματικῶν, σέ παγίδες καί ἐνέδρες ἐναντίον περιπόλων ἤ μικρῶν στρατιωτικῶν μονάδων καί σέ μερικά σαμποτάζ σέ ἀφύλακτες σιδηροδρομικές γραμμές. Εἶναι γνωστό ὅτι οἱ ἀρχές κατοχῆς ἀπαντοῦσαν σέ κάθε μιά ἀπό αὐτές τίς «ἐπιχειρήσεις» μέ ἄγρια ἀντίποινα. Θύματα ἦταν ὁ ἄμαχος πληθυσμός καί οἱ κρατούμενοι στίς φυλακές καί στά στρατόπεδα καί ὄχι ἐκεῖνοι πού τά προκαλοῦσαν. Ὁ ἀπολογισμός ἦταν τρομακτικός σέ βάρος τοῦ πληθυσμοῦ, σέ θύματα, καταστροφές χωριῶν κ.λπ. Γιά ἕναν γερμανό στρατιώτη, οἱ Γερμανοί σκότωναν 10 Ἕλληνες, γιά ἕναν ἀξιωματικό 100 καί γιά συνταγματάρχες καί στρατηγούς πάνω ἀπό 1000. Ἴσως τό ΕΑΜ, στόν ὑπολογισμό τῶν θυμάτων νά λογάριαζε μόνον ἐκείνους πού προκάλεσαν τά ἀντίποινα καί ὄχι ἐκείνους πού τά ὑποστήκαν, τόν ἄμαχο πληθυσμό καί τούς ὁμήρους. Βέβαια, τά δικά τους θύματα ἦταν πολύ λίγα ἤ ἀνύπαρκτα. Ὕστερα ἀπό κάθε ''πολεμική ἐπιχείρηση'' αὐτοί ἔφευγαν στά βουνά καί τόν ἡρωισμό τούς τόν πλήρωναν ἄλλοι. Καί ἀκόμα εἶχαν κι ἕνα ἄλλο κέρδος. Ὅσοι ἀγρότες κατόρθωναν νά διαφύγουν ἀπό τά μπλοκαρισμένα ἀπό τούς Γερμανούς χωριά, κατέφευγαν στά βουνά καί θέλανε δέν θέλανε ἐντάσσονταν στόν ΕΛΑΣ. Στίς πρῶτες ''πολεμικές ἐπιχειρήσεις'', ἄς ποῦμε ὅτι δέν περίμεναν τόσο ἄγρια ἀντίποινα. Ἀλλά τήν δεύτερη, τήν τρίτη, τήν δεκάτη, τήν ἑκατοστή; Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἤξεραν τί θά ἀκολουθοῦσε ὕστερα ἀπό τήν ἐπίθεση τούς ἐναντίον στρατιωτῶν τῶν ἀρχῶν κατοχῆς.... τά

[170] περισσότερα στήν διεύθυνσι
www.vrahokipos.net/subs/stinas/texts/eam_elas_opla.htm

ἄγρια ἀντίποινα τῶν ἀρχῶν κατοχῆς, μαζικές σφαγές ἀθώων, μαζικές ἐκτελέσεις ὁμήρων, μαζικές συλλήψεις, μαζικές ἀποστολές στή Γερμανία, ἀπ' ὅπου πολλοί λίγοι γύριζαν ζωντανοί, ἐμπρησμοί χωριῶν, κ.λπ. Στίς 27 Ἀπρίλη 1944, σκοτώνουν στούς Μολάους ἕναν γερμανό στρατηγό καί τρεῖς συνοδούς του. Οἱ γερμανοί γιά ἀντίποινα ἐκτελοῦν 200 ὁμήρους καί ἕνα στρατιωτικό ἀπόσπασμα παίρνει ἐντολή νά σκοτώνει ὅσους συναντᾶ στό δρόμο ἀπό τούς Μολάους στή Σπάρτη...»

Καί στή «Σύνοψη τῶν Γεγονότων» συμπληρώνει:

«..Θά τό ξαναγράψουμε καί θά τό ξαναποῦμε. Σέ ἕναν πόλεμο πού κρατάει τρία χρόνια, κανείς ἀπό τήν πολιτική, στρατιωτική, πνευματική ἡγεσία αὐτοῦ τόν πολέμου, οὔτε πιάστηκε οὔτε ἐκτελέσθηκε οὔτε σκοτώθηκε στή μάχη, οὔτε τραυματίστηκε οὔτε πέρασε ἀπό τά κρατητήρια τῆς Μέρλιν. Ὅλοι εἶναι σῶοι καί ὑγιεῖς, οὔτε μία γρατσουνιά στό πρόσωπό τους. Καί εἶναι αὐτοί πού μέ πύρινα ἄρθρα, μέ ἀπομνημονεύματα καί ἀναμνήσεις προβάλλουν τό ἔργο τους γιά ἐθνική ἐποποιία, Νέο '21 κ.λπ., καί διεκδικοῦν δάφνες, παράσημα, καί συντάξεις...Σήμερα ὅλοι ὅσοι δέν θέλουν νά κοροϊδεύουν τόν ἑαυτό τους, τούς ἄλλους καί τήν ἱστορία, ξέρουν ὅτι ἡ «ἐθνική ἀντίσταση» σέ τίποτε δέν συνετέλεσε οὔτε στήν ἀπελευθέρωση τῆς χώρας οὔτε στήν τελική νίκη τῶν συμμάχων οὔτε καί μπόρεσε νά ἐπηρεάσει τό ἠθικό καί τήν πολεμική ἱκανότητα τοῦ στρατοῦ κατοχῆς..»

* * *

Λόγος τοῦ Θεμιστοκλῆ Σοφούλη τῆς 25ης Ἰουνίου 1948 στήν Κοζάνη, ἕδρα τοῦ Β. Σώματος Στρατοῦ, ἐνώπιον τῶν ἀξιωματικῶν καί ὁπλιτῶν τοῦ Στρατηγείου τοῦ Σώματος

«...Ἔχω τό αἴσθημα ὅτι ἐκφράζω τήν συνείδησιν ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους ἐκδηλώνων πρός σας τούς λαμπρούς Μαχητάς τοῦ Ἱεροῦ πολέμου πού διεξάγομεν, τόν θαυμασμό μου διά τόν ἡρωισμό σας καί τήν ὁρμητικότητά σας εἰς τήν ἐπιδίωξιν τῆς τελικῆς νίκης....

Ὁ σημερινός ἐχθρός ἐξυπηρετεῖ τᾶς κατακτητικάς βλέψεις τῶν γειτόνων εἰς βάρος τῶν ἐδαφῶν αὐτῶν, ὡς μερικόν σκοπόν τῆς ἐνόπλου ἐξεγέρσεως...Ὁ σημερινός ἐχθρός εἶναι φορεύς ἐνός ἀσφυκτικοῦ καθεστῶτος, πού κατ' οὐδέν διαφέρει ἀπό τόν φαιόν φασισμόν...

Ὁ ἐχθρός πού ἀντιμετωπίζετε καί πού συντρίβετε εἶναι ὁ πλέον ὕπουλος του ἱστορικοῦ βίου ἐχθρός. Γνωρίζετε τώρα τελείως τήν φυσιογνωμία του.

Μισεῖ θανασίμως τήν Δημοκρατίαν καί κραυγάζει ἀναισχύντως ὑπέρ αὐτῆς.

Ἀπεργάζεται τήν στυγνοτέραν δουλείαν καί δημοκοπεῖ ἐν ὀνόματι τῆς Ἐλευθερίας.

Περιφρονεῖ τόν ἄνθρωπον, πρός τόν ὁποῖον συμπεριφέρεται μέ τερατώδη σκληρότητα καί ὁμιλεῖ περί Ἀνθρωπισμοῦ.

Ὑποκρίνεται τόν πονοῦντα διά τά δεινά του λαοῦ καί ὁραματίζεται μία κοινωνία κατέργων.

Πλήξατε τόν εἰς τήν καρδίαν μέ σταθεράν χείραν. Τό Ἔθνος ὁλόκληρόν σας παρακολουθεῖ κρατώντας τήν ἀναπνοή του. Σᾶς παρακολουθεῖ ὅμως καί ἡ πολιτισμένη ἀνθρωπότης ὁλόκληρη καί θαυμάζει διά μίαν ἀκόμη φοράν τήν προνομιοῦχον μοίραν μας πού ἠθέλησε κάθε ἔργο μας νά εἶναι ταυτοχρόνως ἀγών διά τόν εὑαυτόν μας καί ἀγών διά τά ὑψηλότερα ἰδανικά τῆς ἀνθρωπότητος.

Εὐγενεῖς Μαχηταί τοῦ Ἱεροῦ Πολέμου ὑπέρ ὅλων τῶν ἀξιῶν, ἐμπρός διά τήν τελικήν νίκην»

* * *

Γ. Παπανδρέου, Πολιτικά Θέματα, Β′ Τόμος σελίς 110

Προγραμματικός Λόγος τῆς 17ης Μαρτίου 1946, τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου, ἀρχηγοῦ τοῦ Δημοκρατικοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος Ἑλλάδος.

«....Ἔπειτα ἀπό μίαν δεκαετίαν ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς πολιτικῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν λογαριασμῶν μέ τό ΚΚΕ. Τόν Δεκέμβριον τοῦ 1944 ἔγινε ἡ δυναμική συντριβή τῆς στάσεως τοῦ Κομμουνισμοῦ. Τώρα ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς πολιτικῆς συντριβῆς του. Τίποτε δέν θά ἦτο εὐτυχέστερον ἀπό τήν συμμετοχήν καί τοῦ ΚΚΕ εἰς τούς κόλπους τῆς Ἐθνικῆς μας οἰκογενειας, εἰς μίαν καθολικήν ἐθνικήν ἕνωσιν. Ἀλλά δυστυχῶς εἶναι τό ἴδιον, τό ὁποῖον ἀποκλείει τή συμμετοχήν του. Διότι τό ΚΚΕ δέν εἶναι ἐθνικόν κόμμα. Εἶναι κόμμα, τό ὁποῖον εὑρίσκεται εἰς τήν ὑπηρεσίαν τῶν ἐχθρῶν της Ἑλλάδος. Καί ὑπάρχουν αἱ ἀποδείξεις, αὐθεντικαί καί ἐπίσημοι. Ὑπάρχει ἡ δεύτερα ἐπιστολή τοῦ Ζαχαριάδη, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τόν ''Ριζοσπάστη'' καί ἀποτελεῖ πλήρη ὁμολογίαν. Εἶναι ἡ ἐπιστολή, τήν ὁποίαν ἔστειλε κατά τό 1940 πρός τούς πολεμιστάς μας τῆς Ἀλβανίας καί τούς συνέστησε νά πετάξουν τά ὅπλα των, νά διαλύσουν τόν στρατόν, νά συναδελφωθοῦν μέ τούς Ἰταλούς καί νά ἐπιδοθοῦν εἰς ἐσωτερικήν ἀποσύνθεσιν! ..Εἶναι κείμενον, τό ὁποῖον ἀποτελεῖ αὐθεντικήν προδοσίαν. Καί δέν εἶναι ἡ μονή. Ἔκτοτε τό Κομμουνιστικό Κόμμα ἔχει ἐπιδοθεῖ εἰς τήν

διάλυσιν τῆς Ἑλλάδος καί τήν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐχθρῶν της. Καθ'ὅλην τήν διάρκειαν τῆς δουλείας, μέ τό προσωπεῖον τῆς Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, ἐξώντωνε ὅλα τά σώματα τῶν ἐθνικῶν μας ἀγωνιστῶν, ὅπως τόν ἀλησμόνητον συνταγματάρχην Ψαρρόν, ἐξώντωνεν ὅλους τους ἀντίπαλούς του, τούς ὁποίους μάλιστα ἐπωνόμαζε ''προδότας'' καί προετοίμαζε διά πυρός καί σιδήρου τήν μεταπολεμικήν δυναμικήν ἐπικράτησίν του. Καί ἦλθεν ἡ στάσις τοῦ Δεκεμβρίου, ὅποτε ἐστράφη καί κατά τῆς Μητρός Πατρίδος καί κατά τῶν Μ. Συμμάχων μας. Καί ἔκτοτε, μετά τόν Δεκέμβριον, ἐξακολουθεῖ τήν ὑπονόμευσιν τῆς Ἑλλάδος. Ὁσάκις ἀνακύπτουν θέματα διαφωνίας μεταξύ ἡμῶν καί τῶν Βαλκανικῶν μας ἐχθρῶν, τῆς Βουλγαρίας καί τῆς Ἀλβανίας, διά τό ΚΚΕ ἔχουν πάντοτε δίκαιον οἱ ἐχθροί μας καί ἡ μαρτυρική Ἑλλάς ἔχει πάντοτε ἄδικον. ..Ἀποτελεῖ πασίγνωστον ἱστορικήν ἀλήθειαν, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἔχει ὑποστῆ, ἐντός μιᾶς γενεάς, τρεῖς εἰσβολάς ἐκ μέρους τῆς Βουλγαρίας. Καί ὅμως ὁ σύντροφος Ζαχαριάδης διεκήρυξε προχθές ὅτι καί εἰς τάς τρεῖς περιπτώσεις εἶχεν δίκαιον ἡ Βουλγαρια καί ἄδικον ἡ Ἑλλάς!!!!!!!

Ἀλλά τό ΚΚΕ δέν εἶναι οὔτε πολιτικόν κόμμα. Τά πολιτικά κόμματα στηρίζονται εἰς τήν πειθώ διά τήν κατάκτησιν τῆς πλειοψηφίας καί τῆς Ἀρχῆς καί εὑρισκόμενα εἰς τήν ἀντιπολίτευσιν ἐγκαρτεροῦν, ἀσκοῦν ἐλέγχον καί ἀναμένουντην ἀνάκτησιν τοῦ δημόσιου φρονήματος διά να φθάσουν εἰς τήν Κυβέρνησιν. Τό κομμουνιστικό κόμμα εἶναι ἔνοπλος συνομωσία. Ὁ ἀρχηγός τῆς Γ Διεθνοῦς ἔχει διατυπώσει τό ἐπίγραμμα: ''Τά ἀστικά κόμματα εἶναι ἐκλογικοί μηχανισμοί. Τά κομμουνιστικά κόμματα εἶναι ἐπαναστατικός στρατός.'' Ἀκόμη καί εἰς τό σημερινόν καταστατικόν του ΚΚΕ ἀναγράφεται διάταξις ὅτι ὅλα τά μέλη ὀφείλουν νά τηροῦν τούς συνομωτικούς κανόνας. Ἀλλά πῶς συμβιβάζεται νά ἐμφανίζεται ὡς ''πολιτικόν'' κόμμα καί ταυτοχρόνως ν'ἀποτελῆ συνομωσίαν;

Τό ΚΚΕ δέν εἶναι οὔτε ἐθνικόν οὔτε πολιτικόν κόμμα. Καί πολύ ὀλιγώτερον εἶναι κόμμα δημοκρατικόν! Καί ὅμως ὑπάρχει κατ'αὐτας ''δημοκρατικον'' συνέδριον, ὅπου οἱ κύριοι καθηγηταί μας, γνωστοί ἐκπρόσωποι τῆς παρακμῆς, ἕρμαια τοῦ Κομμουνισμοῦ ἀνακηρύσουν το ΚΚΕ πρωτοπορείαν τῆς Δημοκρατίας! Καί οἱ κύριοι καθηγηταί μας καί στρατηγοί καί ναύαρχοι καί οἱ συνένοχοί του Δεκεμβρίου καί οἱ ''συνοδοιπόροι''..ὅλοι πρόσωπα θλιβερά, πρόσωπα καί ὄργανα τοῦ ΚΚΕ, ὅλοι ἐμπιστεύονται τήν Δημοκρατίαν εἰς τό ΚΚΕ!..

Ἀλλά Δημοκρατία σημαίνει: Τό δικαίωμα τῆς πλειοψηφίας νά κυβερνᾶ καί τό δικαίωμα τῆς μειοψηφίας νά ἐλέγχη. Ἐνῶ κομμουνισμός σημαίνει :Δικαίωμα τῆς μειοψηφίας να τυραννῆ και να σφάζη. Καί μοίρα

τῆς πλειοψηφίας νά σύρεται εἰς τό στρατόπεδα καί νά ρίπτεται εἰς τά βάρθρα τοῦ Φενεοῦ! Διακηρύξαμεν πάντοτε καί τό ἐπαναλαμβάνομεν, καθώς εἴπομεν καί εἰς τόν Λίβανον: Ὁ Ἑλληνικός λαός δέν κάμει ἐπιλογήν τυράννων. Ἀρνεῖται τήν τυραννίαν! Καί θεωροῦμε τό κομμουνιστικό κόμμα στυγνόν καί αἱμοσταγῆ φασισμόν τῆς ἀριστερᾶς. Ὅσοι ἐπονομάζονται δημοκρατικοί καί συμπράττουν μέ τό κομμουνιστικό κόμμα χλευάζουν τήν Δημοκρατίαν καί προκαλοῦν τόν Λαόν μας..»

* * *

Γ. Παπανδρέου, ἀρχηγοῦ τοῦ Δημοκρατικοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος Ἑλλάδος. "Πολιτικά Θεματα" τόμος τρίτος σελίς 19-20 Συνεδρίασις τῆς βουλῆς τῆς 14ης Ἰανουαρίου 1948.

«..Μέθοδος τοῦ Κομμουνισμοῦ εἶναι ἡ ὑφαρπαγή ὅλων τῶν ἠθικῶν καί ἐθνικῶν συνθημάτων μας.. Ἤρχισεν ἀπό τήν ὑφαρπαγήν τοῦ ὅρου 'Λαοκρατία'. Ὁ ὅρος αὐτός εἶναι ἰδικός μας. Σημαίνει τό κράτος τοῦ λαοῦ, σημαίνει Δημοκρατίαν. Ἠμεῖς ἀφελῶς ἐστέρξαμε τήν ὑπεξαίρειν τοῦ ὅρου καί ἐπετρέψαμε τήν υἱοθέτησίν του ἀπό τόν κομμουνισμό. Ἔπειτα ἐπροχώρησε εἰς τήν ὑπεξαίρεσιν τοῦ ὅρου 'Δημοκρατία'. Καί βαθμιαίως νομομοποιεῖται εἰς τήν χρησιμοποίησιν τοῦ, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ὅρος 'Δημοκρατία', 'δημοκρατικός στρατός', 'δημοκρατικόν κίνημα' νά καταντᾶ νά σημαίνει πλέον κομμουνιστικήν κίνησιν.»

..Καί ἐμεῖς ἀπό ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς προσοχῆς εἰς τήν ἠθικήν καί ψυχολογικήν ἀξίαν τῶν συνθημάτων ἐνδίδομεν καί ἐπιτρέπομεν αὐτήν τήν ὑπεξαίρεσιν. Καί οἱ κομμουνισταί προχωροῦν διεδικοῦντες τόν ὅρον 'ἐθνική ἀντίστασιν'. Καί στέργομεν ἐπίσης τήν ἀποστέρησιν καί αὐτοῦ τοῦ ὅρου. Δία νά φθάσουν εἰς τήν διεκδίκησιν κά τοῦ Ρήγα Φεραίου καί τοῦ Μακρυγιάννη καί τοῦ Κολοκοτρώνη καί ὅλων τῶν ἡρώων τοῦ εἰκοσιένα διά νά φθάσωμεν τελικῶς εἰς πλήρη ἀπώλειαν ὅλων τῶν ἀληθῶν Λαϊκῶν, Ἐθνικῶν συνθημάτων μας, τά ὁποία θά ἔχουν οἱ κομουνισταί μεταχειρισθῆ, διά νά τά προδώσουν. Τό θέμα ἐνῶ φαίνεται καθαρῶς θεωρητικόν, ἔχει μεγάλην πρακτικήν βαρύτητα διά τόν Λαόν ἀλλά καί εἰδικώτερον διά τήν Νεότητα. Θεωρῶ διά τοῦτο καθῆκον μου νά συστήσω τήν διεκδίκησιν τοῦ συνόλου τῶν συνθημάτων, τά ὁποία εἶναι ἰδικά μας, εἰς τρόπον ὥστε νά ἀπομείνη εἰς τόν κομμουνισμόν, ἡ χρησιμοποίησις ἐκείνων μόνον τῶν συνθημάτων τά ὁποία εἶναι πράγματι ἰδικά του καί τά ὁποία ὀνομάζονται Δικτατορία, Τυραννία καί Προδοσία»

* * *

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Τοῦ Γ. Παπανδρέου

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἀριθ. Ἐμπ. Πρώτ. 1010 Ἐν Ἀθήναις τή 11 Μαρτίου 1965

«Πρός τούς Γενικούς Ἐπιθεωρητάς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως

- Πανταχόθεν καταγγέλλεται, ὅτι ἡ Κομμουνιστική Νεολαία Λαμπράκη καταβάλλει μεγάλας προσπαθείας προσεταιρισμοῦ μαθητῶν τῶν Γυμνασίων.

- Βεβαίως, ἐφ' ὅσον διεπιστώθη ποσοστόν 12% ὀπαδῶν τῆς ΕΔΑ κατά τάς τελευταίας ἐκλογάς, εὐνόητον εἶναι ὅτι θά ὑπάρχουν καί μαθηταί ἐμποτισμένοι ἀπό τάς οἰκογενείας τῶν μέ ἀριστεράν ἰδεολογίαν.

- Καί αὐτούς, βεβαίως, κατά πρῶτον λόγον, θά χρησιμοποιεῖ ἡ Κομμουνιστική προπαγάνδα πρός προσηλυτισμόν τῶν Νέων.

- Ἐφιστῶ διά τοῦτο καί πάλιν τήν προσοχήν ὅλων τῶν Καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων καί τούς καθιστῶ ὑπευθύνους διά πάσαν σχετικήν δραστηριότητα τῆς Νεολαίας Λαμπράκη.

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΧΘΡΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.

Τοῦτο πρέπει νά καταστῆ συνείδησις τῆς Νέας Γενεᾶς.

- Ὁ Ἐθνικός φρονηματισμός, καθώς καί ἡ ἠθική καί πολιτική ἀγωγή τῶν μαθητῶν εἶναι ἡ πρώτη ἀποστολή τοῦ Διδασκάλου. Καί εἰς αὐτήν ὀφείλουν νά ἐπιδοθοῦν.

- Τά ἰδικά μας ἰδανικά εἶναι τά ἰδανικά τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ (Ἐθνική καί Πολιτική) καί ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, ΑΓΑΠΗ καί ΘΥΣΙΑ. Αὐτά εἶναι τά ἰδεώδη μας καί μέ αὐτά πρέπει νά ἐμποτισθῆ ἡ Νέα Γενεά: ΕΛΛΑΣ καί ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ. Ἀληθής Δημοκρατία.

- Πᾶσα ἐκτροπή πρέπει νά κολάζεται αὐστηρότατα. Καί ἄν συμβῆ νά ὑπάρξουν διδάσκαλοι, ὄχι ἀνήκοντες, ἀλλά καί ἁπλῶς συμπαθοῦντες, ἤ ἀνεχόμενοι τήν κομμουνιστικήν προπαγάνδαν δέν ἔχουν θέσιν εἰς τήν Ἐκπαίδευσιν...

... Παρακαλῶ, ὅπως εἰς τό τέλος ἑκάστου μηνός ὑποβάλλητε (Ὑπουργεῖον Παιδείας -Γραφεῖον Ὑπουργοῦ) ἐμπιστευτικῶς σχετικήν ἔκθεσιν...».

Γεώργιος Παπανδρέου, Πρόεδρος Κυβερνήσεως καί Ὑπουργός Ἐθνικῆς Παιδείας καί Θρησκευμάτων''

* * *

Γ. Παπανδρέου, ἀρχηγοῦ τοῦ Δημοκρατικοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος Ἑλλάδος. ''Πολιτικά Θεματα'' τόμος τρίτος, Ἐκδοτικός οἶκος Δημητράκου Α.Ε. σελίς 197.

Ὁμιλία τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1949, ἐπί τή 5η ἐπετείῳ τῆς ἀπελευθερώσεως.

« …. Ἡ διαφωνία μας (διά τό αἴτημα τῆς νομιμοποιήσεως τοῦ ΚΚΕ) εἶναι ἀπόλυτος. Διά λόγους ἠθικούς, διά λόγους ψυχολογικούς εἶναι ἀδύνατος ἡ ἀναγνώρισις τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Εἶναι τόση ἡ ἔκτασις τῆς προδοσίας, εἶναι τόση ἡ ἔκτασις τοῦ ἐγκλήματος, εἶναι τόσαι αἱ καταστροφαί τῆς Ἑλλάδος, αἵ ὁποίαι ὑπερέβησαν τᾶς θυσίας τοῦ ἐπικοῦ ἀγῶνος ἐναντίον δυό Αὐτοκρατοριῶν, ὥστε οὐδέποτε τό Ἔθνος καί ὁ λαός μας θά ἀνεγνώριζον τήν ἐπάνοδον τῶν προδοτῶν καί τῶν ἐγκληματιῶν εἰς τούς κόλπους τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς Χώρας…»

* * *

«*Εὐτυχῶς ἡττηθήκαμε σύντροφοί*» του Τάκη Λαζαρίδη, σελίς 219, ἐκδόσεις Πελασγός, Γ' Ἔκδοσις

« ..Ὅλοι μας μέλη καί στελέχη τοῦ ΚΚΕ ἔχουμε μερίδιο εὐθύνης. Γιατί στή δράση τούς οἱ ἡγέτες τοῦ ΚΚΕ εἶχαν τή δική μας ὑποστήριξη καί ἀνοχή χωρίς τήν ὁποίαν δέν μποροῦσαν νά κάνουν τίποτα. Μᾶς ἐξέφραζαν καί μᾶς ἐκπροσωποῦσαν. Εἴμαστε συνυπεύθυνοι γιά ὅλα. Γιά τά φοβερά ἐγκλήματα τοῦ Στάλιν. Γιά τίς δίκες τῆς Μόσχας καί τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Γιά τίς ἐκτελέσεις μυριάδων ἀνθρώπων. Γιά τό φοβερό ζυγό πού ἐπιβλήθηκε στό μεγάλο ρωσσικό λαό. Καί γιά τόν βαρύτερο ἀκόμη ζυγό πού ἐπιβλήθηκε σέ τόσες χῶρες τῆς ἀνατολικῆς καί κεντρικῆς Εὐρώπης... Κι εἴμαστε εἰδικώτερα συνυπεύθυνοι γιά τά δεινά πού ἔπληξαν τήν πατρίδα μας καί τόσο σημαντικά καθυστέρησαν τήν οἰκονομική καί κοινωνική της πρόοδο. Γιά τόν Δεκέμβρη καί τόν Ἐμφύλιο. Γιά τό ἀδικοχαμένο αἷμα τῶν συντρόφων μας ἀλλά καί τῶν ἀντιπάλων μας. Γιά τήν Ἑλένη Γκατζογιάννη καί τίς ἄλλες μαρτυρικές μανάδες της Ἠπείρου. Καί γιά τίς ἀδιάκοπες ὅσο ἠλίθιες προσπάθειές μας νά μετατρέψουμε τήν πατρίδα μας σέ σοβιετικό προκτετοράτο..»

* * *

Δουλόφρονες στίχοι πού ἔγραψε ὁ ποιητής Γιάννης Ρίτσος γιά τόν θάνατο τοῦ Στάλιν.

(Δημοσιεύθηκε στήν Ἑστία, σέ ἄρθρο τῆς Ἀλεξάνδρας Στεφανοπούλου)

« Ὅταν σβύνει ἡ φωτιά σου κάτω ἀπό τό τσουκάλι σου, εἶναι ὁ

Στάλιν πού σκύβει καί φυσάει τή φωτιά σου ν' ἀνάψει. Ὅταν λείπει ἀπ' τό τραπέζι μας τό ψωμί κι' ἀπ' τό στρῶμα μας τ' ἄχυρο κι ἀπ' τό δῶμα μας τό λυχνάρι εἶναι ὁ Στάλιν, πού ἀνάβει τά μεγάλα ἠλεκτρικά στόν ὁρίζοντα. Κι' ἀκοῦμε κάτω ἀπό τά τοῦνελ τῆς νύχτας, τή βοή τῶν τραίνων, πού μεταφέρουν λάδι καί ψωμί στούς πεινασμένους.»

* * *

***«Εὐτυχῶς ἡττηθήκαμε σύντροφοι»* Τάκη Λαζαρίδη, σελίς 221, ἐκδόσεις Πελασγός Γ' Ἔκδοσις**

«...Οἱ εὐθῦνες πού βαραίνουν τά μέλη καί τά στελέχη τοῦ ΚΚΕ βαραίνουν καί μένα... Στόν ἐμφύλιο δέν πολέμησα μετ' ὅπλο στό χέρι. Πῆρα ὅμως μέρος ὡς μέλος τοῦ μηχανισμοῦ τῶν ἀσυρμάτων. Βοήθησα ἔτσι στή διεξαγωγή καί τήν παράταση τοῦ Ἐμφυλίου συνέβαλα νά χυθεῖ ἀθῶο αἷμα ἀδελφικά. Θά ἤθελα νά ἐκφράσω τή βαθειά μου λύπη. Βέβαια τό νά ἐκφράζει κανείς τή βαθειά, ἔστω λύπη τοῦ μπρός σ' ἕνα δάσος ἀπό σταυρούς γιά τούς ὁποίους δέν εἶναι ἄμοιρος εὐθύνης, ἠχεῖ κάπως παράταιρα. Εἰλικρινῶς δέν βλέπω τί ἄλλο μπορῶ νά κάνω. Τά δεκαπέντε χρόνια φυλακῆς καί τ' ἄλλα τόσα σχεδόν τῆς παρανομίας ἄς θεωρηθοῦν ἀρκετή τιμωρία. Κι' ἄς θεωρηθοῦν οἱ γραμμές αὐτές ὡς μιά προσπάθεια ἐξιλέωσης.. Εὐθύνομαι ἐπίσης γιατί ἄργησα νά συνειδητοποιήσω τήν ἀλήθεια καί ἄργησα νά τήν ὁμολογήσω..»

* * *

Ἀπό τό Πρόγραμμα τοῦ ΚΚΕ, Κεφάλαιο Γ, μέ τῖτλο «*Χαρακτήρας τῆς Ἐπανάστασης. Τό ἀντί-ἰμπεριαλιστικό, ἀντιμονοπωλιακό, δημοκρατικό μέτωπο πάλης καί τό πέρασμα στό σοσιαλισμό*» ὅπως ἰσχύει καί ἀκολουθεῖται κατά γράμμα σήμερα.

«Ὁ ἑλληνικός Λαός θά ἀπαλλαγεῖ ἀπό τά δεσμά καί τίς συνέπειες τῆς καπιταλιστικῆς ἐκεμετάλλευσης, τῆς ἰμπεριαλιστικῆς καταπίεσης καί ἐξάρτησης, ὅταν ἡ ἐργατική τάξη μέ τούς συμμάχους τῆς πραγματοποιήσει τήν σοσιαλιστική ἐπανάσταση καί προχωρήσει στή οἰκοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ καί τοῦ κομμουνισμοῦ...Ἡ ἐπαναστατική ἀλλαγή στήν Ἑλλάδα θά εἶναι σοσιαλιστική. Κινητήριες δυνάμεις τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης θά εἶναι ἡ ἐργατική τάξη ὡς ἡγετική δύναμη, οἱ προλετάριοι, ἡ φτωχή ἀγροτιά καί τά πιό καταπιεσμένα λαϊκά μικροαστικά στρώματα τῆς πόλης... Ἀναδείχνεται πιό ἐπιτακτικά ἡ ἀνάγκη τό ΚΚΕ μέ τήν πολιτική του νά συμβάλει στή διαμόρφωση καί ὡρίμανση γιά τή σοσιαλιστική ἐπανάσταση.. Ἡ ὡρίμανση τῶν προυποθέσεων γιά τή σοσιαλιστική ἐπαναστατική ἀλλαγή δέν θά εἶναι ἔργο μιᾶς πράξης ἀλλά ἀποτέλεσμα

διαδικασίας…Τά ὄργανα αὐτοῦ τοῦ μετώπου εἶναι τά ἐπιτελεῖα τοῦ ἀγώνα σέ κάθε ἐπίπεδο, ὀργανωτές, καθοδηγητές σκληρῶν ταξικῶν συγκρούσεων.. Κινητοποιοῦν τόν λαό ὥστε νά ματαιώνει ἀντιλαικές ἐπιλογές, νά μήν πειθαρχεῖ...Τά καθοδηγητικά ὄργανα τοῦ ΑΑΔΜ (Ἀντί-ἰμπεριαλιστικοῦ, Ἀντί-μονοπωλιακοῦ Δημοκρατικοῦ Μετώπου).. ἀποτελοῦν τά ἔμβρυα τῆς νέας πολιτικῆς ἐξουσίας τῆς ἐργατικῆς τάξης καί τῶν συμμάχων της..»

* * *

Ἀπό τήν «*Εἰσήγηση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚΕ στό 17ο Συνέδριο 9-12 Φεβρουαρίου 2005*», ἡ ὁποία ἐνεκρίθη ἀπό τό 17ο συνέδριο τοῦ ΚΚΕ

«...Δέν θά κουραστοῦμε νά ὑπογραμμίζουμε ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι μία ἐπιλογή ἔχουν. Τήν ἀνάπτυξη τῶν ἀγώνων τους, τήν οἰκοδόμηση τοῦ Ἀντι-ἰμπεριαλιστικοῦ Ἀντιμονοπωλιακοῦ Δημοκρατικοῦ Μετώπου... Ὅπως χαρακτηριστικά ὑπογραμμίζουν οἱ Θέσεις, χρειάζεται νά κατανοηθεῖ πιό βαθιά ὁ χαρακτήρας τοῦ Μετώπου, ὡς κοινωνικοπολιτικῆς συμμαχίας ἀντί-ἰμπεριαλιστικῶν ἀντιμονοπωλιακῶν δυνάμεων, πού καλεῖται, ὄχι μόνο νά ἀποσπάσει κατακτήσεις, ἀλλά νά φέρει εἰς πέρας καί τό ἔργο τῆς κατάκτησης τῆς λαϊκῆς ἐξουσίας. Αὐτή ἡ ἀντίληψη πρέπει νά διαποτίζη τήν καθημερινή δουλιά τοῦ κόμματος....

..Τό μέτωπο προβάλλει στό λαό, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο νά ἐπιβληθοῦν στό ἐπίπεδο ἐξουσίας τά συμφέροντα τῶν καταπιεσμένων λαϊκῶν δυνάμεων, ἀναπόστατα δεμένα μέ δραστική ἀλλαγή ...Νά φύγουν τά ἀστικά κόμματα ἀπό τό τιμόνι τῆς διακυβέρνησης. Πρέπει νά ἀνατραπῆ τό ἀστικό κράτος καί οἱ μηχανισμοί του. Ἀλλά αὐτό δέν φτάνει. Τό μέτωπο πρέπει νά ἔχει πρόταση πρός τό λαό καί στό ἐπίπεδο ἐξουσίας..

.. Τό κόμμα ἔχει διατυπώσει μία γενική ἰδέα ... τήν ἰδέα τῆς λαϊκῆς ἐξουσίας πού θά ἔχει κίνητρο τήν λαϊκή οἰκονομία,.. τήν διεθνῆ λαϊκή ἀλληλεγγύη... Στό πρόγραμμα τοῦ ΚΚΕ ἀναφέρεται ὅτι σέ συνθῆκες κορύφωσης τῆς ταξικῆς πάλης, ἐπαναστατικῆς ἀνόδου τοῦ κινήματος, ἔφ᾽ὅσον ἔχει ξεκινήσει ἀντικειμενικά ἡ ἐπαναστατική διαδικασία, μπορεῖ νά προκύψει κυβέρνηση πού ἐκφράζει τήν ἐξουσία τοῦ λαοῦ χωρίς γενικές ἐκλογές.. »

* * *

Ἀπό τό Πρόγραμμα τοῦ ΚΚΕ, Δ. Κεφάλαιο μέ τίτλο «Ἡ Οἰκοδόμηση τοῦ Σοσιαλισμοῦ»

«..Ἀφετηρία γιά τό πέρασμα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας στό σοσιαλι-

σμό, κατώτερη βαθμίδα τοῦ κομμουνισμοῦ εἶναι: ἡ ἐπαναστατική κατάκτηση τῆς ἐξουσίας ἀπό τήν ἐργατική τάξη σέ συνεργασία μέ τούς συμμάχους της.. Ἀνεξάρτητα ἀπό τήν μορφή πού θά πάρει τό σοσιαλιστικό κράτος ἀπό τήν ἄποψη τῆς ταξικῆς οὐσίας, θά εἶναι ἐπαναστατική ἐξουσία τῆς ἐργατικῆς τάξης, ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου..» καί ἐν συνεχείᾳ «..Ἡ μορφή πού θά πάρει τό ἐπαναστατικό ἐργατικό κράτος θά λυθεῖ μέσα στήν ἐπαναστατική πάλη στούς σκληρούς ταξικούς ἀγῶνες, σέ συνθῆκες πού ξεσπάει καί ἀναπτύσσεται ἡ ἐπαναστατική διαδικασία..»

* * *

Ἀπό τό Πρόγραμμα τοῦ ΚΚΕ, Δ. Κεφάλαιο μέ τῖτλο «Ἡ Οἰκοδόμηση τοῦ Σοσιαλισμοῦ»

«...Ἡ ἱστορία τῆς ταξικῆς πάλης τοῦ ἐργατο-ἀγροτικοῦ κινήματος στήν Ἑλλάδα, στίς εἰδικές συνθῆκες τῆς πάλης,ὅπως καί ἡ ἱστορία τῶν σοσιαλιστικῶν ἐπαναστάσεων, ἀνέδειξε διάφορες μορφές θεσμῶν λαικῆς ἐξουσίας (σοβιέτ, λαϊκά συμβούλια, λαϊκά δικαστήρια κλπ)»

* * *

Τό συμφωνητικό τῶν ἀντιπροσωπειῶν τοῦ ΚΚΣΕ καί τοῦ ΚΚΕ τήν 12ην Ἰουλίου 1943 στό Πετρίτσι, ὅπως παρατίθεται ἀπό τήν Μαργαρίτα Λαζαρίδου-Dobroiu στό βιβλίο τῆς *«Πόλεμος καί Αἷμα. Ταξίδι στο Παρελθόν-Ταξίδι στόν πόνο. Ἡ ἀληθινή ζωή μιᾶς ἀγωνίστριας»*, σελίς 367,

1. Τελικός σκοπός καί τῶν δυό κομμάτων καθορίζεται ἡ ἐγκαθίδρυση στή Βαλκανική Ἑνώσης Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν πού θά περιλαμβάνει τήν Ἑλλάδα, τήν Μακεδόνια καί τήν Σερβία.

2.Τό ΚΚ Ἑλλάδος καί Βουλγαρίας εἶναι ἐλεύθερα νά κανονίσουν τήν τακτική της δράσης τους γιά νά φθάσουν στόν τελικό σκοπό, ὅπως αὐτά νομίζουν καλύτερα.

3. Γιά τήν ἀσφάλεια τῶν συνόρων ἀπό Β. Καί τά δυό κόμματα θά ἐργασθοῦν ὥστε τά σύνορα τῆς Βουλγαρίας καί τῆς Σερβίας νά πιάνουν ἀπό τόν Δούναβη μέ τέλος Β. Τοῦ Φιουμε στήν Ἀδριατική.

4. Στή Βουλγαρία θά δοθῆ ἔξοδος ἐδαφική στό Αἰγαῖο.

5. Ἡ Ἰσταμπούλ καί τά στενά τῶν Δαρδανελλίων νά ἀποτελέσουν ἀνεξάρτητη καί αὐτόνομη Δημοκρατία ὑπό τόν ἔλεγχο τῆς ΕΣΣΔ Ρωσίας.

6. Ἡ Μακεδονία, ἡ Ἑλληνική, Βουλγαρική καί Σέρβικη, δηλαδή ἡ χώρα πού περιλαμβάνεται μέσα στό ποταμό Νέστο καί τό ὄρος Ροδόπη, τά ὄρη Ρύλα, Ὀσνικώφ Σάρ (Σκάρδος) ἀπό Β., τίς Ἀλβανικές Ἄλπεις καί

τήν Πίνδο ἀπό Δυσμᾶς, τό ὄρος Ὄλυμπος καί τό Αἰγαῖο ἀπό Νότο καί τήν νῆσον Θάσον θά ἀποτελέσουν ἀνεξάρτητη Αὐτόνομη Σόβ. Δημοκρατία μέσα στήν Ἕνωση Σ.Σ. Δ τῆς Βαλκανικῆς. Ἐπίσημη γλώσσα θά εἶναι ἡ Ἑλληνική καί ἡ Βουλγαρική.

* * *

Τό Μανιφέστο τοῦ ΚΚΕ Τῆς 7ης Δεκεμβρίου 1940, πού ἀπευθύνεται, πρός τούς Ἕλληνες στρατιῶτες στά Ἀλβανικά βουνά (τῆς Β. Ἠπείρου) Ἀπό τά ἐπίσημα κείμενα τουΚΚΕ, 3, σ.σ 59-61

«..Καλοῦμε τούς πολεμιστές μας ν' ἀρνηθοῦν να πολεμήσουν πέρα ἀπό τά σύνορα τῆς πατρίδας μας. Τί ζητᾶμε στήν Ἀλβανία; Καλοῦμε ὅλη τήν ἐργατική τάξι σέ τοῦτες τίς κρίσιμες στιγμές .. νά παλαίψουν μέ συγκεντρώσεις διαδηλώσεις μέ μαζικές ἀπεργίες, οἰκονομικές καί πολιτικές γιά τό γκρέμισμα τῆς βασιλομεταξικῆς σπείρας. Ἰδιαίτερα οἱ ἐργάτες τῶν μεταφορῶν, ναυτεργάτες, σιδηροδρομικοί, αὐτοκινηστές νά σαμποτάρουν μέ κάθε τρόπο την μεταφορά πολεμοφοδίων κι' οἱ ἐργάτες τῶν πολεμικῶν ἐργοστασίων νά κωλυσιεργήσουν ὅσο μποροῦν τήν παραγωγή..»

* * *

3ο Ἔκτακτο Συνέδριο τοῦ ΣΕΚΕ (Κ) (26/11/1924-3/12/1924, ΚΚΕ Ἐπίσημα κείμενα σ. 517

«..Ἄμεσα καθήκοντα τοῦ ΚΚΕ ἐπάνω στό ἐθνικό ζήτημα εἶναι ὁ ἀμείλικτος ἀγώνας ἐναντίον τῆς καταπιεστικῆς πολιτικῆς τῆς ἑλληνικῆς μπουρζουαζίας στή Μακεδόνια καί τή Θράκη, .. ΤΟ ΚΚΕ στόν ἀγῶνα αὐτό θά ὑποστηρίξη μέ ὅλας του τάς δυνάμεις τό ἐθνικό ἐπναστατικό κίνημα τῶν καταπιεζόμενων λαῶν τῆς Μακεδόνιας καί Θράκης γιά τή δημιουργία ἀναξάρτητων δημοκρατιῶν.. Ἐπίσης τήν ἀποικιστική πολιτική τῆς ἑλληνικῆς μπουρζουαζίας στή Μακεδόνια καί Θράκη (ἐννοεῖ τήν ἐγκατάστασι Ἑλλήνων προσφύγων ἀπό τήν Μικρά Ἀσία καί τόν Εὔξεινο Πόντο) τό ΚΚΕ ὀφείλει νά τήν καταπολέμηση μέ τόν πιό ἀμείλικτο τρόπο.»

* * *

Ριζοσπάστης 10/12/1924

«Ἀνεξαρτησία στή Μακεδονία καί στή Θράκη: Ἡ ντόπια κεφαλαιοκρατία…καταπιέζει τίς ἐθνικές μειονότητες στή Μακεδονία καί στή Θράκη… Ἡ ἑλληνική πλουτοκρατία καταδυναστεύει ἕνα μέρος τοῦ μακεδονικοῦ καί θρακικοῦ λαοῦ, κρατώντας μέ τό σίδερο καί τή φωτιά τή μακεδόνικη καί θρακική χώρα στήν ὑποταγή της... Ἡ ντόπια μπουρζουαζία εἶναι ἐθνικός δυνάστης καί καταπιεστής τοῦ μακεδονικοῦ καί θρακικοῦ λαοῦ καί συγχρόνως ὁ κοινωνικός δυνάστης τῆς ἐργατικῆς τάξεως καί

τῶν φτωχῶν ἀγροτικῶν καί προσφυγικῶν μαζῶν.. Νά γιατί ἀγωνιζόμαστε ἐναντίον τῶν ἐξοπλισμῶν, ἐναντίον τῶν πολέμων πού προετοιμάζει ἡ κεφαλαιοκρατία, ἐναντίον τῆς ἐθνικῆς καταπιέσεως καί τοῦ βιαίου ἐκπατρισμοῦ. Νά γιατί ἀγωνιζόμαστε γιά τήν ἕνωση τῶν τριῶν τμημάτων τῆς Μακεδονίας καί Θράκης καί γιά ἑνιαία καί ἀνεξάρτητη κρατική τους ὕπαρξη… Ζήτω ἡ ἐργατοαγροτική ἐπανάσταση τῆς Βουλγαρίας! Ζήτω ἡ ἀνεξάρτητη Μακεδονία καί Θράκη!»

* * *

Ριζοσπάστης 29/01/1925

«..Μακεδόνες, ἐργάτες καί ἀγρότες... Ἀπό τούς ἐναπομείναντες, πιστούς στό μακεδονικό λαό ἐπαναστάτες, ἐξαρτᾶται νά ἑνώσουν ἐκ νέου γρήγορα τίς δυνάμεις τους, νά ἀνασυστήσουν ἐκ νέου τήν Ἐσωτερική Μακεδονική Ὀργάνωση στή βάση τῆς ἐπαναστατικῆς ἑνότητας καί τῆς πλήρους ἀνεξαρτησίας ἀπό τή βουλγαρική καί βαλκανική ἀστική τάξη καί νά ὁδηγήσουν τις μακεδονικές ἐργαζόμενες μάζες μαζί με τούς ἐργάτες καί ἀγρότες τῶν Βαλκανίων στή ἀποφασιστική μάχη γιά τήν ἐλευθερία καί ἀνεξαρτησία τῆς Μακεδονίας. Ἡ Βαλκανική Κομμουνιστική Ὁμοσπονδία, καθώς καί τά κομμουνιστικά κόμματα τῆς Βουλγαρίας, Γιουγκοσλαβίας καί Ἑλλάδας καί οἱ πλατιές ἐργατικές μάζες τῶν Βαλκανίων στέκονται ἀποφασιστικά στό πλευρό τοῦ ἀγωνιζόμενου μακεδονικοῦ λαοῦ, ἐνάντια στήν καταπίεσή του…Μέ τόν ἀγῶνα ἐνάντια στήν ἀστική τάξη τῶν χωρῶν τους καί ἐνάντια στόν Εὐρωπαϊκό ἰμπεριαλισμό, με τόν ἀγῶνα γιά τή δημιουργία τῆς Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας τῶν ἐργατοαγροτικῶν δημοκρατιῶν, τά κομμουνιστικά κόμματα τῶν βαλκανικῶν κρατῶν ἐξασφαλίζουν ταυτόχρονα καί τήν ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνα γιά κατάκτηση ἑνιαίας καί ἐλεύθερης μακεδονίας…»

* * *

Ριζοσπάστης, 12/07/1935

«Ἄν δέν νικιόμασταν στή Μ.Ἀσία, ἡ Τουρκία θά 'τανε σήμερα πεθαμένη καί ἐμεῖς μεγάλη Ἑλλάδα. Τή "λευτεριά" μας θά τήν στηρίζαμε στήν ὑποδούλωση τοῦ Τουρκικοῦ λαοῦ. Αὐτό ἐμεῖς δέν τό δεχόμαστε. Τό ἀποκρούουμε κατηγορηματικά. Ἡ ἀστικοτσιφλικάδικη Ἑλλάδα στή Μ. Ἀσία πῆγε ὄχι σάν ἐθνικός ἀπελευθερωτής μά σάν ἰμπεριαλιστική δύναμη, ὄργανο τῶν ἐγγλέζων μεγαλοκαρχαριῶν. Πήγαινε ὄχι μόνο γιά νά διαιωνίσει τήν ξενική κυριαρχία πάνω στόν Τουρκικό λαό μά καί νά κάνει τήν Τουρκία ἀντισοβιετικό ὁρμητήριο. Γι' αὐτό ἐμεῖς ὄχι μόνο δέν λυπηθήκαμε γιά τήν ἀστικοτσιφλικάδικη ἥττα στή Μικρασία μά καί τήν ἐπιδιώξαμε»

* * *

4η Ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τουΚΚΕ (28 – 29/7/1948) (Ἐπίσημα κείμενα 3, σελίς 326)

«..Ἡ Ἑλλάδα εἶναι κράτος ἰμπεριαλιστικό πού κατέκτησε διά τῆς βίας ὁλόκληρες περιφέρειες κατοικημένες ἀπό ἄλλες ἐθνότητες. Τό ΚΚΕ διακηρύττει ἐν ὀνόματι τῶν βασικῶν ἀρχῶν τοῦ μολσεβικισμοῦ, γιά τή Μακεδόνια καί τή Θράκη τό σύνθημα τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιάθεσης μέχρι πλήρους ἀποχωρισμοῦ ἀπό τό Ἑλληνικό κράτος, τοῦ δικαιώματος γιά μία ἀνεξάρτητη Μακεδόνια καί Θράκη καί ὑποστηρίζει δραστήρια τήν ἐπαναστική πάλη τοῦ πληθυσμοῦ τῶν περιφερειῶν αὐτῶν γιά τήν ἐθνική τους ἀπελευθέρωση...»

* * *

5η Ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (Πρέσπες 30-31/01/1949, "Ἐπίσημα Κείμενα ΚΚΕ", τόμος 6ος, σέλ. 337-338).)

« ...Στή Βόρεια Ἑλλάδα ὁ μακεδονικός (σλαβομακεδονικός) λαός τά 'δωσε ὅλα γιά τόν ἀγώνα καί πολεμᾶ μέ μία ὁλοκλήρωση ἡρωισμοῦ καί αὐτοθυσίας πού προκαλοῦν τό θαυμασμό. Δέν πρέπει νά ὑπάρχει καμιά ἀμφιβολία ὅτι σάν ἀποτέλεσμα τῆς νίκης τοῦ ΔΣΕ καί τῆς λαϊκῆς ἐπανάστασης, ὁ μακεδονικός λαός θά βρεῖ τήν πλήρη ἐθνική ἀποκατάστασή του ἔτσι ὅπως τό θέλει ὁ ἴδιος, προσφέροντας σήμερα μέ τό αἷμα του γιά νά τήν ἀποχτήσει. Οἱ Μακεδόνες κομμουνιστές στέκονται πάντα ἐπικεφαλῆς στήν πάλη τοῦ λαοῦ τῶν. Ταυτόχρονα, οἱ Μακεδόνες κομμουνιστές πρέπει νά προσέξουν τίς διασπαστικές καί διαλυτικές ἐνέργειες πού ξενοκίνητα σοβινιστικά καί ἀντιδραστικά στοιχεῖα ἀναπτύσσουν, γιά νά διασπάσουν τήν ἑνότητα ἀνάμεσα στο μακεδονικό(σλαβομακεδονικό) καί τόν ἑλληνικό λαό, διάσπαση πού μόνο τόν κοινό τους ἐχθρό, τό μοναρχοφασισμό καί τόν ἀμερικανοαγγλικό ἰμπεριαλισμό θά ὠφελήσει.... Ὁ σλαβομακεδονικός καί ἑλληνικός λαός μόνον ἑνωμένοι μποροῦν νά νικήσουν. Διασπασμένοι μόνον ἧττες μποροῦν νά πάθουν. Γι' αὐτό ἡ ἑνότητα στήν πάλη τῶν δυό λαῶν πρέπει νά φυλάγεται σάν κόρη ὀφθαλμοῦ καί νά ἐνισχύεται καί νά δυναμώνει σταθερά καί καθημερινά"».

* * *

6η Ὁλομέλεια τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ (Οὐγγαρία Μάρτιος 1956, ("Ἐπίσημα Κείμενα ΚΚΕ", τόμος 7ος, σέλ. 18)

«Τό κόμμα πρέπει νά φυλάξει καί νά δυναμώσει παραπέρα τούς δεσμούς ἀνάμεσα στόν ἑλληνικό καί σλαβομακεδονικό λαό, πού σφυρηλατήθηκαν μέσα στόν κοινό σκληρό ἀγώνα. Ἡ πάλη ἐνάντια στήν καταπίεση

τῶν Σλαβομακεδόνων, ἡ πάλη γιά τήν ἰσοτιμία τους, ἡ ἀναγνώριση τοῦ δικαιώματος νά ζοῦνε λεύτεροι καί ἀφέντες στήν πατρική τους γῆ, δένει τούς Μακεδόνες μέ τούς Ἕλληνες καί ἐμποδίζει τά κατακτητικά σχέδια τοῦ Τίτο ἐναντίον τῆς ἑλληνικῆς Μακεδονίας»

* * *

Ἱστορικό ἀρχεῖο Ἔμ.Τσουδεροῦ
1941-1944 Τόμος Β, Πολιτικά
Ἐκδόσεις Φυτράκη 1990 σελίς 673 Ἐπιστολή Δ.Λαμπράκη πρός Ἔμ. Τσουδερόν 4/4/1943.

«… Φοβοῦμαι ὅτι μεταδίδονται ἀτελεῖς ἤ ἀνακριβεῖς πληροφορίαι περί τῆς φοβερᾶς τραγωδίας πού ἐκτυλίσσεται εἰς τόν τόπο μας. Ἀμφιβάλλω δέ ἄν ὑπάρχουν λόγια ἱκανά νά τήν περιγράψουν…Οἱ εὐρωστότεροι πληθυσμοί τῆς ὑπαίθρου ἰδίως εἰς τήν Ρούμελην, τήν Θεσσαλίαν, την Ἤπειρον καί τήν Βόρειον Ἑλλάδα, θερίζονται κυριολεκτικῶς ἀπό τούς Γερμανούς καί τούς Ἰταλούς δι' ὅλων τῶν μέσων τοῦ ὀλέθρου…Οἱ κάτοικοι των, ὅσοι δέν φεύγουν ἐγκαίρως, συλλαμβάνονται καί σύρονται εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεων ἤ εἰς φύλακας ἤ ἐκτοπίζονται καί ἐξορίζονται ἔξω τῶν ὁρίων τῆς χώρας ἤ ἐκτελοῦνται κατά ἑκατοντάδας… Τά θηριώδη αὐτά μέτρα ἔχουν ὡς πρόφασιν τήν ἀνταρτικήν κίνησι ἡ ὁποία ὀρθωτάτη κάτ ἀρχήν καί ἀπαραίτητος ἀλλά ἐντελῶς ἤδη ἀνερμάτιστος καί ἀκαθοδήγητος, ἄγεται δυστυχῶς τώρα καί φέρεται κατά τόν ἀθλιώτερον τρόπον ἀπό κατώτερα ἀνεύθυνα στοιχεῖα, ἰδίως δέ ἀπό τήν ΕΑΜ, ὀργάνωσιν καθαρῶς κομμουνιστικήν, πού μέ πρόσχημα τόν ἀπελευθερωτικόν ἀγῶνα, πράγματι ἐπιδιώκει τήν πολιτική τῆς χώρας κατάκτησιν διά τῆς ἐξαθλιώσεως ἀκμαιοτέρων τῆς στοιχείων. Τά μικροσαμποτάζ ἀνεπαίσθητα εἰς τούς κατακτητάς καί προχείρως ἐπανορθούμενα ἤ ὁ φόνος ἐκ τοῦ ἀφανοῦς δι' ἐνεδρῶν ἐλαχίστων Ἰταλῶν, πληρώνεται μέ ἐξόντωσιν ὁλοκλήρων περιοχῶν, παραμενόντων ἀθίκτων μόνον τῶν ἀνταρτῶν…Σημειωτέον ὅτι ὁ κομμουνισμός ἔχει ἤδη διεισδύσει παντοῦ, κυριαρχῶν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, τόσον εἰς τήν ὕπαιθρον ὅσον καί εἰς τας πόλεις, σχηματίζων σοβιέτ εἰς κάθε συνοικισμόν, ἐπιβάλλων εἰσφοράς, καταργῶν τάς ἀρχάς καί καίων τά ἀρχεῖα, προβαίνων εἰς ἐκτελέσεις καί ἀπειλῶν θάνατον κατά παντός ἀντιδρῶντος εἰς τήν ἐπικράτησί του..»

* * *

«*Λογοδοσία Μιᾶς Ζωῆς*» Κ.Τσάτσου, Οἱ ἐκδόσεις φίλων 2ος τόμος , σελίς 616,617.

«Στήν Ἑλλάδα ὁ κομμουνισμός, πέρα ἀπό τήν ἐσωτερική πολιτική,

εἶχε καί τή δική του ἐξωτερική πολιτική. Ὅπως ἔβαζε τήν ἰδέα τοῦ ἀνθρώπου κάτω ἀπό τήν ἰδέα τῆς κοινωνικῆς τάξης, ἔτσι ἔβαζε καί τήν ἰδέα τοῦ Ἔθνους κάτω ἀπό τήν ἰδέα τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος. Καί ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ τελευταίου, πρόθυμα ἔκανε παραχωρήσεις Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν στούς ἰδεολογικά ὁμολόγους βορείους γείτονες, οἱ ὁποῖοι ἦταν πρῶτα ἐθνικιστές καί ὕστερα κομμουνιστές ἐνῶ οἱ φανατικοί ἀφελεῖς δικοί μας, ὁραματιζόμενοι μία ὁμοσπονδία βαλκανικῶν λαῶν, ὅλων κομμουνιστῶν, δέν ἐνδιαφέρονταν γιά τά ἐδαφικά σύνορα τῆς Ἑλλάδος.

Τέτοιοι ἦταν ἐκεῖνοι πού διηύθυναν τό ΕΑΜ, ὅπου πολλοί ἀθῶοι καί ἀφελεῖς εἶχαν ἀνεπανόρθωτα ἐμπλακεῖ. Πρός τά ἐκεῖ αὐτοί βαδίζανε. Καί θά τό κατόρθωναν ἄν δέν ἔκανα λάθη τακτικῆς. Ἄν δέν ἔσφαζαν, πέρα ἀπό τό ἀνεκτό ὅριο, ὥστε νά προκαλέσουν τήν ἀντίδραση καί τῶν πιό ἀδρανῶν καί φοβισμένων.

Ἄν δέν ἔβγαζαν τόσο γρήγορα τό προσωπεῖο τοῦ πατριώτη καί ἄν ἀντί νά ὑπακούσουν στόν Τίτο, ὑπάκουαν στόν Στάλιν, πού γιά γενικώτερους λόγους, εἶχε παραχωρήσει τήν Ἑλλάδα στην ζώνη ἐπιρροῆς τῆς Μεγάλης Βρεταννίας... Αὐτή εἶναι ἡ πολιτικοστρατιωτική ὀργάνωση πού ἰσότιμα μέ τίς ἄλλες τίς καθαρές ἐθνικές ὀργανώσεις Ἀντίστασης, ἀμνήστευσε ὁ πρόσφατος νόμος διεγείροντας καί ἀναζωπυρώνοντας, ἐν ὀνόματι τῆς λήθης, τό μῖσος ὅλων ἐκείνων, πού σφαγιάσθησαν ἀπό αὐτήν.»

* * *

5.2 Ὁ Σταλινισμός στά ΑΕΙ & ἡ Συνοδοιπορία τῶν ΜΕΜ.

Τά περισσότερα, ἄν ὄχι ὅλα, τά κείμενα πού μόλις διαβάσατε, ἀποσιωποῦνται καί παραμένουν ἄγνωστα στούς νεωτέρους. Δυστυχῶς ὅμως καί στήν πλειονότητα τῶν συμπολιτῶν μας.

Ἡ διαπίστωσις αὐτῆς τῆς ἀγνοίας εἶναι κάτ ἐξοχήν – χωρίς οὐδόλως νά ἀπαλλάσσονται οἱ ἀνιστόρητοι καί δειλοί πολιτικοί μας- ἀποτέλεσμα τῆς μονομέρειας καί τοῦ ἠθελημένου σκοταδισμοῦ τῶν Μέσων Ενημερωσεως. Τῆς συντελουμένης μεθοδικά ὑπομονετικά, παραχάραξεως τῆς ἱστορίας μας γιά νά οἰκοδόμησι τῆς νέας-ἀλήθειας. Αὐτήν πού ὑπηρετεῖ τήν ἀριστερά. Γιατί; Διότι οἱ δημοσιογράφοι καί οἱ λαλίστατοι δικτατορίσκοι τοῦ μικροφώνου, οἱ καλοπληρωμένοι ἐκφωνητές τῶν ἀπόψεων των, πού τίς ἀποκαλοῦν «εἰδήσεις». Οἱ πρόθυμοι παρουσιαστές τῶν πάσης φύσεως ἰδεῶν καί παραδοξοτήτων. Οἱ ὑπερασπιστές ἀπιθάνων μειοψηφιῶν καί θεωρητικῶς ἀκλόνητοι θιασῶτες τῆς διακηρύξεως τοῦ Βολταίρου «διαφωνῶ μέχρι θανάτου μέ ὅ,τι λές

ἀλλά θά ἀγωνιστῶ μέχρι θανάτου γιά τό δικαίωμά σου νά τά λές». Ξεχνοῦν τήν μονοφωνική «πολυφωνία» καί τόν ἀγῶνα τους γιά «πλέρια πληροφόρηση», ὅταν πρόκειται νά θιγοῦν τά θεμελιώδη ψεύδη τους.

Ἄν δέ πρόκειται νά ἐκτεθοῦν ἀπόψεις ἐναντίον τῆς κομμουνιστικῆς τυραννίας, ἤ νά ἀποκαλυφθοῦν οἱ ἑκατόμβες τῶν θυμάτων τοῦ ὁριστικά καί ἀμετάκλητα ἀποτυχόντος πειράματος τοῦ κομμουνιστικοῦ παραδείσου, μέ πειραματανθρώπους τούς τέως σκλάβους τῶν ὑπό κομμουνιστικό ζυγό ἀνατολικῶν χωρῶν, νῦν ἐλευθέρων στήν Ο.Ε.Ε καί ὑποψηφίων γιά τό ΝΑΤΟ, τότε κυριολεκτικῶς κάθε προσπάθεια ἐμποδίζεται μέ κάθε μέσο. Ἀπό τήν ἀποσιώπησι ἕως τήν βία αὐτή καθ'ἑαυτή. Παραπέτασμα σιδηροῦν ἀδιαπέραστον, ὑψώνεται, ἡ φωνή στραγγαλίζεται. Ἁπλά ὄχι δέν ἐπιτρέπεται, ἀλλά δέν ὑπάρχει ἄλλη ἄποψη..

Μία ἀπό τίς ἀμέτρητες περιπτώσεις φαρισαϊσμοῦ, ὑποκρισίας, κομμουνιστικῆς ὑστερίας καί ἀντιδημοκρατικοῦ μένους ἀποτελεῖ ἡ περίπτωσις παρεμποδίσεως τῆς ὁμιλίας τοῦ Γάλλου συγγραφέως καί ἱστορικοῦ Στέφαν Κορτουᾶ.

Τό πανεπιστήμιο «Μακεδονία» ἔχει προσκαλέσει τόν διακεκριμένο Γάλλο ἱστορικό, διευθυντή ἐρευνῶν στό CNRS (εἷς ἐκ τῶν συγγραφέων καί ἐπιμελητής τῆς ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου ''*Ἡ Μαύρη Βίβλος τοῦ Κομμουνισμου*''[171]) ὡς ἕνα ἐκ τῶν ὁμιλητῶν στό συνέδριο μέ τίτλο *«Ἐνθυ-*

---

[171] *Ἀντιγράφω ἀπό τήν ἐφημερίδα Τό ΒΗΜΑ, 17/02/2002, Σέλ.: Β55 «..Ἡ Μαύρη Βίβλος τοῦ Κομμουνισμοῦ θυμίζει τήν Ἀναζήτηση τοῦ χαμένου χρόνου τοῦ Προῦστ. Ὅλοι ἔχουν ἄποψη γιά τό ἔργο, λίγοι τό ἔχουν διαβάσει ὁλόκληρο. Πρόκειται γιά ἕναν συλλογικό τόμο ὅπου «καταδεικνύεται» ἡ ἐγκληματική φύση τοῦ σοσιαλισμοῦ: ἑκατό ἑκατομμύρια, μαθαίνουμε, ὑπῆρξαν τά θύματα τοῦ καθεστῶτος, ἔτσι ὅπως ἐφαρμόστηκε σέ 15 χῶρες κατά τόν 20ό αἰώνα. Ὁ πλάγιος τίτλος τοῦ βιβλίου εἶναι εὔγλωττος: Ἐγκλήματα - Τρομοκρατία - Καταστολή. Ἡ Μαύρη Βίβλος κυκλοφόρησε στή Γαλλία τό 1997, σέ ἐπιμέλεια τοῦ Στέφαν Κουρτουᾶ καί μέ τή συνδρομή 11 εἰδικῶν (στά ἑλληνικά ἀπό τίς ἐκδόσεις Ἑστία). Σέ κάθε μετάφραση ἡ ἔκδοση ἐμπλουτίζεται μέ κείμενα πού ἀφοροῦν τή χώρα τῆς κυκλοφορίας. Τά στοιχεῖα πού προκύπτουν (Κίνα 65 ἑκατομμύρια νεκροί, ΕΣΣΔ 20, Καμπότζη 2, Βόρεια Κορέα 2 κ.ὅ.κ.) ἴσως νά μήν μποροῦν νά ἀμφισβητηθοῦν σέ ἐπιστημονικό ἐπίπεδο. Εἶναι ὅμως ἐξαιρετικά ἐπικίνδυνο ὅπλα στά χέρια δημαγωγῶν, στά χέρια τῆς Δεξιᾶς ἤ ὅσων ὑποστηρίζουν μέ ἐμπάθεια ὅτι ὁ κομμουνισμός ἐκτός ἀπό λάθος ὑπῆρξε ἔγκλημα γιγαντιαίων διαστάσεων.*

Τό βιβλίο εἶναι ἀπό τά λεγόμενα «μιντιατικά» (ἀπό αὐτά δηλαδή πού ἀγαποῦν τά μέσα ἐνημέρωσης) γιατί ὄχι μόνο δίνει τά ξεκάθαρα ἐπιχειρήματα στήν πολεμική κατά τοῦ μαρξισμοῦ ἀλλά καί ἐπειδή οἱ συγγραφεῖς στήν πλειονότητά τους ἔχουν μαρξιστικές καταβολές. Ἡ ἀπάντηση πάντως στίς θέσεις τῆς

μούμενοι τόν κομμουνισμό, γιορτάζοντας τά 15 χρόνια Δημοκρατίας στήν Ἀνατολική Εὐρώπη»

Ἡ «πλέρια» δημοκρατία καί ἡ ἔννοια τοῦ ἀσύλου εἶχαν τήν τιμητική τους ἀπό «τούς ἀγωνιστές τῆς ἐλευθερίας» καί «εὐγενεῖς» καλοθρεμμένους συντρόφους τῆς ΚΝΕ.

Ὁμάδα τοῦ ΚΚΕ συνεπικουρούμενη ἀπό «δημοκρατικούς» νεολαίους τῆς ΚΝΕ ἀπέτρεψαν μέ τήν ἐκβιαστική τους παρουσία τήν διεξαγωγή τοῦ συνεδρίου στόν προκαθορισμένο χῶρο τοῦ Πανεπιστημίου.. Ἡ ἄλλη ἄποψι, ἐκείνη τῆς ἐλευθερίας ἀπό τόν κομμουνιστικό ζυγό, δέν εἶχε ἄσυλο στό πανεπιστήμιο «Μακεδονία», ὅπως ἔχουν οἱ ἀναρχικοί, οἱ ἀντί-ἐξουσιαστές οἱ ἀριστεριστές στό χῶρο τοῦ πολυτεχνείου καί τῶν ἄλλων πνευματικῶν ἱδρυμάτων.

Ἔτσι τό συνέδριο διεκόπη καί διεξήχθη τελικῶς, ἐκτός τοῦ «ἀμόλυντου» ἀπό ἀντίθετες ἀπόψεις Πανεπιστημιακοῦ «Ἀσύλου», σέ κοντινό ξενοδοχεῖο.

Δέν ἐπιμένω νά σταθοῦμε στήν συμπεριφορά τῶν «φιλάθλων» χούλιγκαν τοῦ ΚΚΕ πού λειτούργησαν ἄλλη μιά φορά μέ τόν «δημοκρατικό» τρόπο τῶν ὀργανωμένων συμμοριῶν καί πού παραλίγο νά τά κάνουν γυαλιά καρφιά μέ τήν ἐμφάνιση καί μόνο τῆς ἄλλης ἀπόψεως, ἐν ὀνόματι τῆς κομμουνιστικῆς «δημοκρατίας» τους, στά σοβιετοκρατουμενα πανεπιστήμια. Ἐξ ἄλλου καί σήμερα πού γράφονται οἱ γραμμές αὐτές οἱ κομμουνιστές ἔχουν κλείσει τίς σχολές, διότι ὁ φασισμός τους, ἡ τυραννική τους ἰδεολογία, δέν ἐπιτρέπει τήν καθολική συμμετοχή τῶν φοιτητῶν στίς ἐκλογές τῶν πρυτανικῶν ἀρχῶν.

Οὔτε στήν «πεφωτισμένη» ἡγεσία τῆς Κας Παπαρήγα, πού σέ σχετική ἐρώτηση τοῦ δημοσιογράφου, ἄν δέν κάνω λάθος τῆς «Ἀπογευματινῆς» τότε, Σταύρου Θεοδωράκη, κατά τήν διάρκεια τῆς κοινῆς συνεντεύξεως-τηλεμαχίας (ἐπί τό Ἑλληνικότερον «ντιμπέητ») τῆς 8/6/2004 τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν πρό τῶν εὐρωεκλογῶν, ἡ Μοσχαναθρεμμένη[172]

ὁμάδας Κουρτουᾶ ἦλθε μέ τόν ἐπίσης συλλογικό τόμο Ὁ αἰῶνας τῶν Κομμουνισμῶν (ἐκδόσεις Πόλις).

[172] *Κούτβηδες ὀνομάστηκαν οἱ ἀπόφοιτοί του KUTV (Kommunisticheskii universitet trudiashchikhsia Vostova, δηλαδή Κομμουνιστικοῦ Πανεπιστημίου τῶν ἐργαζομένων τῆς Ἀνατολῆς) πού εἶχε ἱδρυθεῖ τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1921 μέ ἀπόφαση τοῦ κόμματος τῶν μπολσεβίκων. Ἀπόφοιτοί του KUTV ἐκτός τοῦ Ζαχαριάδη ἀναφέρονται τά ἡγετικά στελέχη τοῦ ΚΚΕ Γιάννης Ἰωαννίδης, Μῆτσος Παπαρήγας (πατέρας τοῦ συζύγου της Ἀλέκας, Θανάση Παπαρήγα, πού πέθανε σέ αὐτοκινητικό δυστύχημα στίς 11/10/2002), Μῆτσος Παρτσαλίδης, Λεωνίδας Στρίγγος, Πέτρος Ροῦσ-*

κα Παπαρήγα ἐνώπιον ἑκατομμυρίων Ἕλληνων τηλεθεατῶν, πού τήν «ἐθαύμασαν» ἀντί νά ἀποδοκιμάση, ἐδικαίωσε τήν κομμουνιστική συμπεριφορά τῶν ἐγκαθέκτων τῆς θρασύτατα, κυνικά, τυραννικά, δηλαδή καί αὐτή, κομμουνιστικά, λέγοντας.

«Οἱ ἐκδηλώσεις αὐτές δέν ἔχουν θεματολογία ἀντίστοιχη στό ἐπιστημονικό περιεχόμενο τῶν πανεπιστημίων καί εἶναι προπαγανδιστικές...»

Ναί καλῶς ἀνέγνως καλέ μου ἀναγνώστη. Ἡ κα Παπαρήγα, τό ΚΚΕ καί οἱ νεολαῖοι τῆς ΚΝΕ στήν Ἑλλάδα τοῦ 2004 ἀποφασίζουν, κρίνουν ποιές ἐκδηλώσεις δέν εἶναι προπαγανδιστικές (πχ περί Τσέ, Φίντελ, Μάο, κλπ.

Ὅμως, σ' αὐτό τό μικρό πόνημα, δέν ἐξετάζουμε κυρίως κατά πόσο οἱ κομμουνιστές νεολαῖοι «σέβονται» τό πανεπιστημιακό ἄσυλο καί πῶς ἡ ἡγεσία τούς διατυμπανίζει μέ τήν ξύλινη γλῶσσα της τήν ἐσαεί παραμονή της στήν λίθινη ἐποχή, στόν ἄνθρωπο κρό μανιόν.. Παρά τίς καταπληκτικές «προόδους» στόν σεβασμό τοῦ ἄλλου καί τήν γνώστη κομμουνιστική «δίψα» τῆς ἀντικειμενικότητος, ἐκεῖνοι ἐξακολουθοῦν νά ἐφαρμόζουν τήν ἀλάθητη συνταγή τους. *''Μήν συζητᾶς πότε οὔτε τά γεγονότα οὔτε τίς ἰδέες, ἁπλά νά φτύνεις στό πρόσωπο''*[173] Ἀλλά περισσότερο ἐξετάζουμε ἐδῶ, πῶς οἱ «προστάτες» τῆς ἐλευθεροτυπίας καί τῆς πολυφωνίας, τά ΜΕΜ, χειρίσθησαν τήν κλασσική αὐτή περίπτωση κομμουνιστικῆς τυραννίας καί ἀνελευθερίας τῶν ἰδεῶν στό Πανεπιστήμιο. Οὐσιαστικῶς, πλήν ἐλάχιστων τιμητικῶν ἐξαιρέσεων, οἱ «ἱστορικοί καί ἐκπαιδευτικοί» τῶν ΜΕΜ ἀνέχθησαν -μᾶλλον ἀπέκρυψαν τήν βίαια κατάργησι τοῦ ἀσύλου ἰδεῶν- ὅπως ἀνέχονται καί συνοδοιποροῦν στήν ἀπαγόρευσι διακίνησεως οἱασδήποτε ἄλλης ἰδέας, πού δέν συμβαδίζει καί δέν ἀποδέχεται τήν κρατοῦσα μαρξιστική-λενινιστική ἄναρχο-κομμουνιστική ἤ τέλος πάντων ἄνευ σοσιαλιστικῆς χροιᾶς ἰδεολογία. Διότι τί ἄλλο ἤ μή, ἡ «ντέ φάκτο» κατάργηση τοῦ ἀσύλου, δέν εἶναι ἡ ἐκβιαστική παρεμπόδισι διαδόσεως ἰδεῶν στό Πανεπιστήμιο; Ἤ γιά νά ἀκριβολογήσουμε, εἶναι ἡ ἀριστερίστικη ἄποψη τῆς ἐννοίας τοῦ ἀσύλου, στήν, Ἑλλάδα. Τήν Ἑλλάδα. Τό

σος κ.ἄ..Οἱ κούτβηδες εἶναι μέλη τοῦ ΚΚΣΕ καί στήν Ἀθήνα διατηροῦν ἰδιαίτερες σχέσεις μέ τήν σοβιετική πρεσβεῖα. Στό βιβλίο «Κίτσος Μαλτέζος – Ὁ ἀγαπημένος τῶν Θεῶν» τοῦ Πέτρου Στ. Μακρή-Στάικου, ἐκδόσεων Ὠκεανιδας, σελίς 21,22

[173] *Ὁ πειραματισμός τοῦ Ὁλοκληρωτισμοῦ. Ζάν Φρανσουά Ρεβέλ, Ἐκδόσεις Ράππα σελίς 88.*

τελευταῖο κομμουνιστικό κρατικίστικο παρά-μόρφωμα στήν Εὐρώπη. Ὅπου Ἄσυλο[174], στό Πανεπιστήμιο, τό Πολυτεχνεῖο, στά ΤΕΙ, δέν νοεῖται

[174] *Νά τί ὁμολογεῖ ὁ Θ.Πάγκαλος στήν Καθημερινή γιά τό ἰδιότυπο «ἄσυλο» πού ἐπικρατεῖ στή χώρα μας, ἐλέῳ πολιτικῆς δειλίας καί ἀνυπαρξίας Πολιτειακῶν Ταγῶν.. «Ἡ Ἀστυνομία νά περιπολεῖ στά ΑΕΙ» Ο Θόδωρος Πάγκαλος ἐπισημαίνει ὅτι τό πανεπιστημιακό ἄσυλο ἀφορᾶ τίς ἰδέες καί ὄχι τίς παρανομίες - Συνέντευξη στόν Κωνσταντῖνο Ζουλᾶ (Καθημερινή 11/02/2007)*

Ἄν ἡ ὑπουργός Παιδείας εἰσηγηθεῖ τήν τροποποίηση τῆς σημερινῆς λειτουργίας τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἀσύλου, θά ὑπερψηφίσετε τήν πρότασή της;

— Προσωπικά θά ὑπερψηφίσω κατά συνείδηση τίς διατάξεις τοῦ συγκεκριμένου νομοσχεδίου μέ τίς ὁποῖες θά κρίνω ὅτι συμφωνῶ. Θέλω ὅμως νά τονίσω καί τό ἑξῆς, μέ δεδομένο ὅτι ἀνήκω στίς μερικές ἑκατοντάδες φοιτητῶν, πού κάποτε καταφέραμε καί ἐπιβάλαμε τό πανεπιστημιακό ἄσυλο μέ κίνδυνο ἀκόμη καί τῆς σωματικῆς μας ἀκεραιότητας. Ἔχω πεῖ λοιπόν –καί πιστεύω ὅτι ἐκφράζω τήν τεράστια πλειοψηφία τῶν πολιτῶν– ὅτι τό ἄσυλο εἶναι καί μόνον ἕνας χῶρος ὅπου ἐκφράζονται ἐλεύθερα ὅλες ἀνεξαιρέτως οἱ ἀπόψεις. Αὐτό καί μόνον εἶναι τό ἄσυλο καί δέν ἔχει καμία σχέση μέ τίς παράνομες πράξεις πού βλέπουμε κάθε τόσο μέσα στά πανεπιστήμια.

— Ἄν σας ζητοῦσα νά ἐπιμερίσετε τήν εὐθύνη γιά ὅσα εὐτράπελα παρακολουθοῦμε μέσα στά ΑΕΙ θά λέγατε ὅτι φταίει περισσότερο ἡ ἑκάστοτε κυβέρνηση, οἱ πανεπιστημιακές ἀρχές ἤ ἡ ἀστυνομία.

— Ἐγώ θά ἔλεγα ὅτι τό πανεπιστημιακό ἄσυλο δέν σημαίνει κάν ὅτι δέν μπαίνει ἡ ἀστυνομία στά πανεπιστήμια. Ἐγώ δέν βλέπω γιατί πρέπει νά εἶναι ἀποῦσα ἡ ἀστυνομία τάξης ἀπό τά πανεπιστήμια.

— Ἐννοεῖτε καί χωρίς τήν ἄδεια τῶν πρυτανικῶν ἀρχῶν;

— Βεβαίως! Χωρίς καμία ἄδεια. Ἄν πᾶτε στό πανεπιστήμιο τῆς Θεσσαλονίκης θά δεῖτε ὅτι θυμίζει πλέον ἕνα τεράστιο παζάρι. Διάφοροι πλανόδιοι οἱ ὁποῖοι προφανῶς φοβοῦνται νά πᾶνε στά χωριά καί στίς πλατεῖες, πωλοῦν ὅ,τι μπορεῖ νά φανταστεῖ κανείς μέ ἐντελῶς παράνομο τρόπο. Χωρίς ἄδεια, χωρίς νά κόβουν ἀποδείξεις, χωρίς νά πληρώνουν φόρους. Εἶναι δυνατόν νά συγκαλύπτεται ὅλο αὐτό τό πανηγύρι μέ τό πανεπιστημιακό ἄσυλο καί νά μήν μπορεῖ ἡ ἀστυνομία νά μπεῖ μέσα καί νά ἐπιβάλει τήν τάξη;

Ἐμεῖς, ὅταν πολεμήσαμε τήν ΕΡΕ καί τήν κυβέρνηση τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ, τό κάναμε διότι μέσα στά πανεπιστήμια ὑπῆρχε ἀστυνομία μέ πολιτικά. Ἐννοῶ αὐτούς τούς τύπους πού παρακολουθοῦσαν τί λέγαμε καί τί κάναμε γιά νά «ἐμπλουτίσουν» τούς φακέλους μας. Ὑπῆρχε μία σαφής πίεση γιά τή διαμόρφωση τῆς πολιτικῆς καί ἐπιστημονικῆς γνώμης τοῦ ἀτόμου. Αὐτό ἦταν τό σύστημα πού ἀνατρέψαμε. Τό νά περιπολοῦν, λοιπόν, σήμερα οἱ ἀστυνομικοί μέσα στά πανεπιστήμια, ὅπως περιπολοῦν στούς δρόμους, καί νά συλλαμβάνουν αὐτούς πού πουλᾶνε ἀφρικανικά ἀγαλματάκια δέν καταλαβαίνω γιατί κάποιοι

ἡ ἐλευθερία διακινήσεως καί ἐκφράσεως οἱασδήποτε ἰδέας μέ τόν σημαιοφόρο της ἤ τούς ὀπαδούς της. Ἀλλά εἶναι ἡ σημερινή λίθινη κατάστασις πού ἔχει ἐπιβληθεῖ, μέ τήν ἀνεξήγητη στρουθοκαμηλική ἀνοχή τῆς πολιτείας, (τῶν συγκλητικῶν, τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν, τῆς ἐννόμου τάξεως, τῶν Ἀκαδημαϊκῶν, ἤ ἀκόμη καί τοῦ λαλίστατου περί παντός, πλήν τῶν ἀντιδημοκρατικῶν φασιστο-κομμουνιστικῶν ἀντιδράσεων τοῦ ΚΚΕ, Προέδρου τῆς Δημοκρατίας μας), ὅπου μέ τήν τρομοκρατία, τήν ἀπειλή, τήν ψυχολογική ἀλλά καί τήν σωματική βία,τῶν ἐγκαθέκτων τῆς «σπουδάζουσας» τῆς ΚΝΕ ὅπως στό ἀλήστου μνήμης, αἱματηρό-δολοφονικό της παρελθόν, καταπνίγεται ἡ ὅποια ἄλλη ἄποψις ἤ ἰδέα ἤ κοσμοθεωρία πλήν τῆς κομμουνιστικῆς, ''θεοκρατικῆς καί δογματικῆς «ὀρθοδοξίας» τῆς ἀριστερᾶς. Ἀκριβῶς δέ, γιά νά συντηρεῖται αὐτή ἡ κατάστασις τῆς βιαίας καί τυραννικῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἀκούσματος τῆς μιᾶς, δηλαδή τῆς κομμουνιστικῆς ἀπόψεως, ἔχουν φροντίσει μέ ἀμοιβαιότητα συμφερόντων οἱ στρατευμένοι φοιτητές σπουδαστές καί καθηγητικό κατεστημένο[175], νά ἀπαγορεύουν τήν εἴσοδο στό Πολύ-

---

πιστεύουν ὅτι παρεμποδίζει τήν ὁμαλή διεξαγωγή τῆς διαπάλης τῶν ἰδεῶν. Ἐκτός ἄν δεχθοῦμε ὅτι διαπάλη τῶν ἰδεῶν στή σημερινή Ἑλλάδα, σημαίνει βρῶμα, ἀκαταστασία καί καταστροφή δημοσίων κτιρίων. Διότι αὐτή εἶναι ἡ κατάσταση μέσα στά πανεπιστήμια.

[175] *Παραθέτουμε ἀπόσπασμα συνεντεύξεως τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ΕΜΠ, προέδρου τῆς συνδικαλιστικῆς ἡγεσίας τῶν πανεπιστημιακῶν (ΠΟΣΔΕΠ) κ. Λαζάρου Ἀπέκη, ἐν ὄψει τῆς συζητήσεως γιά τήν ἀναθεώρησι τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Συντάγματος πού ἀπαγορεύει τήν ἵδρυση ἰδιωτικά πανεπιστημίων. Ὁ κ. Ἀπέκης χαρακτηρίζει «δημοκρατική» κατάκτηση τό πανεπιστημιακό ἄσυλο καί κατηγορεῖ τήν κυβέρνηση γιά αὐταρχισμό καί ἀλαζονεία. Ἀκοῦστε πῶς «συλλογᾶται» ὁ Πρόεδρος τῆς (ΠΟΣΔΕΠ) κ. Λάζαρος Ἀπέκης.*

Νέες κινητοποιήσεις πανεπιστημιακῶν; Ἡ ἀναθεώρηση τοῦ ἄρθρου 16 εἶναι ἡ ὁλοκλήρωση τῆς ἀντιμεταρρύθμισης. Θά εἶναι ἡ μέγιστη ἀντίδρασή μας. Τό ἑπόμενο μεγάλο ραντεβού τῶν κινητοποιήσεων.

Σέ τί σας ἐνοχλεῖ τό ἐνδεχόμενο λειτουργίας ἰδιωτικῶν ΑΕΙ; Ἡ προτεινόμενη ἀναθεώρηση τοῦ ἄρθρου 16 καταργεῖ τή δωρεάν δημόσια ἐκπαίδευση καί παρέχει σέ ἰδιωτικές ἐπιχειρήσεις τό δικαίωμα νά χορηγοῦν πτυχία ἰσότιμα μέ ἐκεῖνα τῶν πανεπιστημίων.

Γιατί προσφεύγετε ἀπό τήν ἀρχή στό ἔσχατο μέσο, τήν ἀπεργία; Προσφύγαμε ὅταν ἡ κυβέρνηση ἀρνήθηκε κάθε συζήτηση γιά τίς πραγματικές ἀνάγκες τῶν πανεπιστημίων καί ἐπέμεινε νά ἐπιβάλει ἀλαζονικά καί αὐταρχικά τίς δικές της ἐπιλογές.

τεχνεῖο καί τά ἄλλα ΑΕΙ, ΤΕΙ ἐπ' οὐδενί λόγῳ στήν Ἀστυνομία, πού λόγου χάριν, θά προστάτευε τόν Κό Κουρτουά. Ἔτσι ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς τόν ρόλο τῶν φυλάκων[176] τῆς δημοκρατίας καί τῆς ἐλευθερίας ἔχουν ἀναλά-

---

Συμφωνεῖτε μέ τίς καταλήψεις σχολῶν ἀπό τούς φοιτητές; Εἶναι μία μορφή ἔκφρασης τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος μέ μεγάλη ἱστορία.

Τίς ὑποκινεῖτε κιόλας, ὅπως ὑποστηρίζουν ὁρισμένοι; Γιά ὁρισμένους, ὅ,τι δέν μποροῦν νά ὑποτάξουν ἤ ἀκόμη καί νά κατανοήσουν εἶναι ὑποκινούμενο.

Πανεπιστημιακό ἄσυλο. Πολλές φωνές ἀκούγονται γιά ἀλλαγές. Τό πανεπιστημιακό ἄσυλο εἶναι μεγάλη δημοκρατική κατάκτηση καί βασική προϋπόθεση γιά τή λειτουργία τοῦ δημόσιου πανεπιστημίου. Εἶναι εὐθύνη τῆς πανεπιστημιακῆς κοινότητας νά ἀντιμετωπίσει τά προβλήματα. Ἀξιολόγηση πανεπιστημίων. Τήν ἀρνεῖστε; Τί προτείνετε; Ἡ κυβέρνηση ψήφισε τόν νόμο αὐτό γιά νά μεταθέσει τίς εὐθύνες τῆς Πολιτείας στά πανεπιστήμια καί νά τά ὑποχρεώσει νά γίνουν «ἀνταγωνιστικές ἐπιχειρήσεις».

«Αἰώνιοι φοιτητές». Γιατί νά μήν τεθεῖ χρονικό ὅριο στίς σπουδές; Τό θέμα εἶναι τριτεῦον καί διογκώνεται παραπλανητικά, γιά νά δικαιολογηθοῦν μία αὐταρχική στάση καί μέτρα γιά τό πανεπιστήμιο.

Πρυτανικές ἐκλογές. Δέν συμφωνεῖτε μέ τήν πρόταση νά ψηφίζουν ὅλοι οἱ φοιτητές καί ὄχι, ὅπως τώρα, οἱ ἐκλέκτορες τῶν φοιτητικῶν παρατάξεων; Εἶναι τουλάχιστον ὑποκριτικό, αὐτοί πού κινοῦν τή διαπλοκή καί διαφθείρουν τούς νέους μέ αὐτούς τούς μηχανισμούς, νά φορτώνουν στούς φοιτητές τό πρόβλημα.

Ὁρισμένοι συνάδελφοί σας κατηγοροῦν τήν ΠΟΣΔΕΠ γιά στείρα ἄρνηση σέ ὅλα. Εἴμαστε ἀντίθετοι μέ τήν κατάργηση τῆς δημόσιας καί δωρεάν ἀνώτατης ἐκπαίδευσης. Ἔχουμε προτάσεις γιά τήν ἀναβάθμιση τοῦ πανεπιστημίου καί συνεχίζουμε τόν διάλογο στά πανεπιστήμια καί τήν κοινωνία. Γιατί δέν συμμετέχετε στόν διάλογο τοῦ ὑπουργείου; Ὁ διάλογος τοῦ ὑπουργείου εἶναι προσχηματικός. Ἀντιμετωπίζει ἀλαζονικά καί αὐταρχικά κάθε διαφορετική ἄποψη, δυσφημεῖ συστηματικά τό δημόσιο πανεπιστήμιο, τούς πανεπιστημιακούς καί τούς φοιτητές.

Τά συμπεράσματα δικά σας.Τά σχόλια εἶναι περιττά. Ὑποτίθεται ὅτι τήν συνέντευξι ἔδωσε ὁ Κός Ἀπεκης. Ἐνῶ προφανῶς στά λεγόμενα τοῦ διαβάζουμε τόν «Ριζοσπάστη»

[176] *Λίγες ἡμέρες πρίν τήν λῆξι τῶν καταλήψεων καί τῶν ὠργανωμένων κινητοποιήσεων τῶν φοιτητῶν ἀπό τό ΚΚΕ, τήν ἄνοιξι τουυ 2006, μέ πρόφασι τόν διάλογο γιά τά ἰδιωτικά Πανεπιστήμια καί τήν ἀναθεώρησι τοῦ Συντάγματος, στίς 20 Ἰουνίου 2006, ὁ Καθηγητής τῆς ΑΣΟΕ, κός Θ. Σκούρας, παραιτεῖται, «γιά λόγους προσωπικῆς ἀξιοπρεπείας καί διαμαρτυρίας» καταγγέλλων τόν «..ἐξευτελισμό τῆς Συγκλήτου» ἡ ὁποία ἐξαναγκάζεται «σέ ἀπόφαση καθ' ὑπαγόρευση» ...τῶν καταληψιῶν. Ἀλλά καί ἀποκαλύπτει, τήν τρομοκρατία τῶν σταλινικῶν ἀπολιθω-*

βει δικτατορικά ἀκριβῶς ἐκεῖνοι πού τήν καταστρατηγοῦν γιά νά ἐπιβάλλουν τήν τυραννία τους.

Ἀλλά ἄς ἐπιστρέψουμε στήν συγκεκριμένη περίπτωσι ἐφαρμογῆς αὐτοῦ τοῦ ἰδιοτύπου «ἀσύλου» καί τήν συμπεριφορά τῶν ΜΕΜ. Ἄν ἐξαιρέσουμε τόν ἀνωτέρω δημοσιογράφο καί μερικούς ἄλλους ἀρθρογράφους[177], σύμπας ὁ ἄλλος τύπος ἄκρα του τάφου σιωπή.

Τά πολιτικά κόμματα δέν ἔλαβαν θέσι, ἡ εἴδησις ἀπεσιωπήθη καί ὅλοι ἔμειναν εὐχαριστημένοι. Μερικοί ὅμως δέν ἀρκέσθησαν οὔτε σ' αὐτό. Ὅπως ὁ καθηγητής[178] τοῦ Ἀριστοτελείου κός Γεώργιος Χουρμουζιάδης , πού οὔτε λίγο οὔτε πολύ ἐδήλωσε, ὅτι

μάτων στά Ἑλληνικά ΑΕΙ, μέ τά δικά του λόγια, «τούς βιαστές τῆς ἐλεύθερης διαμόρφωσης γνώμης, πού δροῦν ὑπό τήν σκέπη τοῦ ἀσύλου...». Φαίνεται, ἔστω μέ καθυστέρησι, μοναδική ἐξαίρεσις, ἀνδρείας καί εἰλικρινείας ὁ καθηγητής Κός Θ. Σκούρας. Οἱ ὑπόλοιποι συγκλητικοί ἀκόμη συνέρχονται καί συσκέπτονται μέ ἀπουσίες

[177] *Ἐφημ. ΕΣΤΙΑ, 19/6/2004. 'Δειλία καί Ὑποταγή' Ἄρθρο τοῦ Γερασίμου Ἀποστολάτου.*

«...Τό Πανεπιστήμιο τῆς Μακεδονίας στή Θεσσαλονίκη εἶχε ὠργανώσει ὁμιλία τοῦ Γάλλου Ἱστορικοῦ καί καθηγητή τοῦ Πανεπιστημίου Stephane Courtois. Ὁ ὁμιλητής θά ἀσχολεῖτο μέ σύγχρονα ἱστορικά θέματα. Ἀλλά ἀσχέτως τοῦ περιεχομένου τῆς ὁμιλίας τό ΚΚΕ θεωροῦσε ὅτι θά ἔπρεπε νά τοῦ ἀπαγορεύση τή διάλεξη. Ὁ ὁμιλητής παρουσίαζε τό «ἐλάττωμα» γιά τό ΚΚΕ ὅτι ἦταν μεταξύ τῶν διεθνῶν ἐπιστημόνων πού εἶχαν συγγράψει τήν πολυσέλιδη ἔρευνα 'ἡ Μαύρη Βίβλος τοῦ Κομμουνισμοῦ -Ἔγκλημα, Τρομοκρατία, Καταστολή'...Μικρή ὁμάδα ἐξτρεμιστῶν κατέλαβε τούς χώρους διαλέξεως καί δέν ἐπέτρεψε τήν διεξαγωγή της....

Τό Πανεπιστημιακό Ἄσυλο παραβιάσθηκε ἀπό ἐγκάθετους χωρίς νά ἀκουσθεῖ διαμαρτυρία ἀπό τούς προστάτες τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἐλευθεριῶν καί τῆς γενικότερης ἐλευθερίας τοῦ λόγου.

60 χρόνια περίπου μετά ἀπό τήν τραγωδία τοῦ λεγομένου ἐμφυλίου πολέμου τό ΚΚΕ συνεχίζει νά ἐμποδίζει τήν δημοκρατική ζωή τοῦ τόπου.

Οἱ ἡμερήσιες ἐφημερίδες καί τά ΜΜΕ ἀπέκρυψαν τό γεγονός (πλήν τῆς Ἑστίας)..Βέβαια δέν ἀκούστηκε οὔτε ψίθυρος ἀντιδράσεως ἀπό τούς πολιτικούς μας.»

[178] *Εἶναι ἡ κλασσική περίπτωσις κομματικοῦ ὑπαλλήλου-καθηγητοῦ μεταξύ ἀμέτρητων ἄλλων πού ἐκπέμπει τήν δογματική στρατευμένη ἄποψί του, ἀντί νά προσφέρει τήν γνῶσι καί τήν ἐλεύθερη σκέψι, στό μαρξιστοκρατούμενο ἐκπαιδευτικό σύστημα –ἀπόστημα, πού δέν τολμᾶ νά ἀγγίξη κανείς, καθ' ὅσον προστατεύεται ἀπό τούς τραμπούκους τῆς ΚΝΕ καί ἀπό τούς κονδυλοφόρους τοῦ Περισσοῦ.*

«τό συνέδριο εἶναι ἄκρως ἐπικίνδυνο γιά τήν σωστή σκέψη»

Ὁ κός Χουρμουζιάδης, εἶναι καθηγητής Ἀρχαιολογίας καί διδάσκει στό πανεπιστήμιο Μακεδονία τους νέους. Τί τούς διδάσκει; Ἐγώ κατάλαβα ὅτι ἐκτός ἀπό Ἀρχαιολογία, αὐτός ὁ καθηγητής διδάσκει, κατά τά λεγόμενά του, καί τήν «ὀρθή» σκέψη. Καί αὐτή εἶναι μία καί μοναδική, γιά τούς δημοκράτες «προοδευτικούς» της κομμουνιστικῆς ἀριστερᾶς. Ἡ κομμουνιστική. Κομμουνιστικά (δηλαδή «δημοκρατικά») δέν ὑπάρχη ἄλλη ἄποψι καί ἄν λάθρα παρεισφρήσει «καινό δαιμόνιο», αὐτή ἡ ἄλλη, ἡ διαφορετική ἄποψι δέν ἐπιτρέπεται κάν νά ἐκφωνεῖται.

Τῆς αἱρετικῆς καί τῶν αἱρετικῶν ἐπιβάλλεται ἡ ὀρθοδοξία τῆς κομμουνιστικῆς πίστης μέ μονολιθικότητα μουσουλμάνου φονταμεταλιστοῦ καί φανατισμό νεοφώτιστου Ἀλλοίμονο στό ἑτερόδοξο. Ἆρον ἆρον, ἀπέβαλον αὐτόν ὅπως καί τόν Κο Κουρτουά[179].

---

[179] *Τό ΒΗΜΑ, τῆς 17/02/2002 γράφει γιά τόν Κουρτουά. «Γιά κάποιον πού ὑπῆρξε μαρξιστής, ρεβιζιονιστής, ἀριστερός τέλος πάντων, τό βιβλίο γίνεται διπλά φρικαλέο. Τό αἴσθημα τῆς προδοσίας ἤ τῆς ἐξαπάτησης εἶναι ἔντονο. Ὁ ἴδιος ὁ Κουρτουά, ἔνθερμος μαοϊκός κάποτε, ἐκδότης σήμερα τοῦ περιοδικοῦ «Communisme», λέει ὅτι δέν μπορεῖ νά συγχωρήσει στόν ἑαυτό του, τό ὅτι πίστεψε σέ κάτι χωρίς νά ἐλέγξει ἄν ἡ γνώμη τοῦ ἀνταποκρινόταν στήν πραγματικότητα. «Δέν ὑπάρχει καμία δικαιολογία ὅτι, γιά παράδειγμα, δέν εἴχαμε πρόσβαση στήν πληροφορία. Μοῦ φαίνεται ἀδιανόητη ἡ στάση μου». Ἐν τούτοις ἡ ψῆφος σέ κομμουνιστικό κόμμα εἶναι μία ἐνδεδειγμένη λύση γιά τόν 21ο αἰώνα, στήν ἐποχή τῆς διαπλοκῆς καί τῆς παγκοσμιοποίησης. Εἴπαμε στόν κ. Κουρτουά ὅτι, παρά τήν τεκμηρίωση στό βιβλίο του, τό ὅραμα δέν χάθηκε γιά ὅλους. Ἡ οὐτοπία παραμένει στή θέση της. «Αὐτό εἶναι μεῖζον ἐπιχείρημά μου. Τό ὅτι ζοῦμε σέ δημοκρατία μας ἐπιτρέπει νά ψηφίζουμε κατά συνείδηση, νά ψηφίζουμε ἕνα κομμουνιστικό κόμμα. Ὅσοι τό ἐπιθυμοῦν, ὀρθά πράττουν. Ἔχω φίλους πού ἐξακολουθοῦν νά δίνουν ἐκεῖ τήν ψῆφο τους. Ὅσο γιά τήν οὐτοπία, πάντα ὑπῆρχε, πάντα θά ὑπάρχει. Δέν ἦταν οἱ μαρξιστές πού τήν ἀνακάλυψαν». Τό ὅραμα ὅμως, ὁ στόχος, ὁ στρατηγικός σχεδιασμός δέν ἐπιτρέπουν ὁρισμένες φορές νά λαμβάνονται ἀκραῖες ἀποφάσεις. Θά πρέπει νά ἀμφισβητήσουμε τίς ἀγαθές προθέσεις τῶν μπολσεβίκων. Ὁ σκοπός ἁγιάζει τά μέσα; «Σέ καμία περίπτωση. Κανένα ἔγκλημα δέν δικαιολογεῖται». Ἄρα δέν δικαιολογοῦνται καί τά ἐγκλήματα τοῦ καπιταλισμοῦ. Πόσα εἶναι τά θύματά του; «Αὐτή ἡ προσέγγιση εἶναι ἐξίσου ἐσφαλμένη μέ αὐτήν πού κάνατε σέ σχέση μέ τίς Σταυροφορίες. Εἴπαμε πῶς ὁ κομμουνισμός εἶναι ἕνα καθεστώς. Ὁ καπιταλισμός εἶναι μία οἰκονομική θεωρία. Θά βροῦμε τόν καπιταλισμό σέ χῶρες δημοκρατικές, σέ χῶρες δικτατορικές, σέ χῶρες μέ ἀσαφές πολίτευμα. Γιά παράδειγμα, ἄν μέ ρωτούσατε ποιό πολιτικό σύστημα ὑπάρχει σήμερα στή Ρωσία, θά ἔλεγα ὅτι ἔχει ἐπιβληθεῖ ἡ Μαφία. Νά ἐξηγήσω: Σέ μιά δημοκρατία,*

Ἂν ὅμως τά ΜΕΜ, ἦσαν ὑπερασπιστές τῆς διαδόσεως τῶν οἱανδήποτε ἰδεῶν (καί ὄχι μόνο αὐτῶν τῶν ἰδεῶν πού συμφωνοῦν, δηλαδή ἀποκλειστικῶς καί μόνον τῶν δικῶν τους) καί πραγματικοί ὀπαδοί τῆς διακηρύξεως τοῦ Βολταιρου[180] δέν θά ἔπρεπε νά παρουσιάσουν μέ ἄκρα σοβαρότητα καί προβληματισμό γιά τήν κατάντια μας, πού ἀποκαλύπτει, τόν 21ον αἰώνα, (πού δέν ἔχουμε πιά ἱερά ἐξέτασι), αὐτή ἡ τυραννική συμπεριφορά τῶν φανατικῶν κουκουέδων, τήν γελοιοποίησι τῆς ἐννοίας τοῦ ἀσύλου ἀλλά καί τῶν Πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν πού προσκαλοῦν ὁμιλητές, πλήν ὅμως ἡ διαφορά ἀπόψεως τῶν κομμουνιστῶν ὅσον ἀφορᾶ στήν «ὀρθή σκέψη» ἐπιβάλλει τόν διά τῆς βίας ἀποκλεισμό τους; Πῶς συμβιβάζεται ἡ τόσο ὑποκριτική διακήρυξις τῆς ΕΣΗΕΑ «*ἡ δημοσίευσις εἶναι ἡ ψυχή τῆς δικαιοσύνης*»[181] μέ τήν λογοκρισία καί τήν νεκρική σιωπή, τόν ἀποκλεισμό πού ἔχουν ἐπιβάλλει τά Μέσα Ἐνημερώσεως, ὄχι μόνο στήν ἄλλη ἄποψι. Ἀλλά σ'αὐτά κάθ ἑαυτά τά γεγονότα. Τά στρατευμένα ραδιοτηλεοπτικά μέσα «ἐνημερώσεως» ἔχουν τήν δίκη τούς θεωρία γιά τήν ἐλευθερία τοῦ λόγου καί τήν ἀναμετάδοσι, ἐκφορά, διάδοσι ὅλων τῶν ἀπόψεων, ἐν τῷ προκειμενῳ τῶν εἰδήσεων. Δηλαδή.

«*Διαφωνῶ μέχρι θανάτου μέ ὅ,τι λές καί θά ἀγωνιστῶ μέ κάθε τρόπο νά σέ ἐμποδίσω νά τά πῆς*» ἀκολουθοῦν καί ἐφαρμόζουν πρακτικά καί μεθοδικά παντοῦ οἱ οἱ κουκουέδες μας ἀλλά καί τά τάμ –τάμ πού τούς ἐκφράζουν. Αὐτή εἶναι ἡ ἐπιστροφή στόν κόκκινο μεσαίωνα τῶν σοβιέτ, καί ὁ κομμουνιστικός «ἐκσυγχρονισμός» τῆς διακηρύξεως τοῦ Βολταίρου, πού κομμουνιστικά, δηλαδή, τυραννικά καί δικτατορικά,

---

ὅταν ἔχεις μία διαφορά μέ τόν συνεταῖρο σου τή λύνεις δικαστικά ἤ μέ κάποιον ἄλλο νόμιμο τρόπο. Στή Ρωσία, βάζεις ἕναν ἐκρηκτικό μηχανισμό κάτω ἀπό τό αὐτοκίνητό του. Αὐτό εἶναι Μαφία. Εἶναι παράλληλα ὅμως καί καπιταλισμός. Συμπερασματικά τώρα: εἶναι λάθος νά παρατάξουμε τά θύματα τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, τούς νεκρούς ἀπό ἀσιτία στήν Μπιάφρα καί ὅσους σκοτώθηκαν σέ ἐπαγγελματικά δυστυχήματα καί νά ποῦμε « ἰδού τά θύματα τοῦ καπιταλισμοῦ».

180 «*διαφωνῶ μέχρι θανάτου μέ ὅ,τι λές ἀλλά θά ἀγωνιστῶ μέχρι θανάτου γιά τό δικαίωμά σου νά τά λές*»

181 *Στήν ἱστοσελίδα τῆς ΕΣΗΕΑ, ὡς πολιτικό σύνθημα –ταυτότητος, στόχου ἀναγράφεται τό λεχθέν «Ἡ Δημοσίευσις εἶναι ἡ ψυχή τῆς Δικαιοσύνης» Ἐν τῷ προκειμενῳ θά προτείνουμε εὐγενικά στήν ΕΣΗΕΑ νά τυπώσῃ ὡς σύνθημα αὐτό πού πραγματικως ἐπιδιώκουν τά μέλη της. Δηλαδή τήν ἀποσιώπησι, καί νά γράψουν στήν ἐμετική ἱστοσελιδα τούς οἱ Κοι τῆς ΕΣΗΕΑ τόν πραγματικό τους στόχο Δηλαδή . «Ἡ ἀποσιώπησις εἶναι ὁ θανατος τῆς δικαιοσύνης»*

μᾶς ἔχει ἐπιβάλλει τό ἀριστερό κατεστημένο καί οἱ συνοδοιπόροι τους.

5.3 Πολιτικοί καί ΜΕΜ. Βίοι παράλληλοι.

Ἀλλά πέραν τῆς φιμώσεως τοῦ λόγου, διά τῆς μεθόδου τῆς «δημοκρατικῆς ἀγανακτήσεως» πού ἐπιβάλλεται μέ τήν βία, κυριολεκτικῶς, τῶν «συντρόφων» τοῦ ΚΚΕ, τῶν ἀδελφῶν ὅμαιμων προοδευτικῶν δυνάμεων ἀλλά καί μέ τήν ταυτόχρονη ἀποσιώπησι ἐκ μέρους τῶν ΜΕΜ τῶν τυραννικῶν ἀντιδημοκρατικῶν αὐτῶν ἐκδηλώσεων, ἔχουμε καί ἄλλες μεθόδους πού εἶναι ἀπόσταγμα τῆς κομμουνιστκης ἐμπειρίας. Δηλαδή ἐκτός αὐτῆς τῆς ἐπιβολῆς λογοκρισίας ἤ ἀκόμη καί τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποσιωπήσεως τῆς ἄλλης ἀπόψεως, ἤ τῶν γεγονότων ἐν τή οὐσίᾳ - ἀπό τά ΜΕΜ τά ὁποία ἐλέγχουν ἀλλά καί οὐσιαστικῶς ἀρνοῦνται, παρεπεμποδίζουν αὐτήν τήν ἄλλη, ὅποια ἄποψι νά ἐκφρασθῆ, ὅταν αὐτός ὁ λόγος ὁ ἐλεύθερος στήν σκέψι, ἀποστομώνει καί διαλύει τούς μύθους τῆς ἀριστερᾶς καί τοῦ ἐγχωρίου κομμουνισμοῦ - τά ΜΕΜ ἔχουν ἀναλάβει «ὑπεργολαβικά» καί ἐκτελοῦν ἕνα σημαντικότερο «καθῆκον» Τήν παραχάραξι τῆς Ἱστορίας. Γεγονός Ἰδιαιτέρως αἰσθητό στίς τοποθετήσεις τους γιά τήν συνεισφορά τοῦ ΚΚΕ στούς "Δημοκρατικούς" ἀγῶνες, τήν λεγομένη "Ἐθνική ἀντίσταση" καί γιά τή δράσι τῶν «ἀγωνιστῶν» τοῦ ΕΑΜ- ΕΛΑΣ

Βεβαίως καί δυστυχῶς δέν μονοπωλοῦν. Διότι σ' αὐτό ἔχουν τήν συμπαράστασι καί κομμάτων πού ὑποτίθεται, ὅτι παραδοσιακῶς ἐκπροσωποῦν τήν φιλελεύθερη δημοκρατική παράταξι. Ἀλοίμονο τήν ἐκπροσωποῦν μόνο στήν συλλογή ψήφων ἀλλά ὄχι καί στίς ἀπόψεις. Ἀναφέρομαι στά γραφόμενα τοῦ κοῦ Καραμανλῆ τοῦ νεωτέρου (ὁ ὁποῖος δέν ἔχει σέ τίποτα νά ζηλέψη ἀπό τήν δουλικότητα καί ὑποταγή τοῦ θείου τοῦ στό ΚΚΕ) πρίν ἐκλεγεῖ Πρωθυπουργός, προλογίζων τόν δεύτερο τόμο τῆς βιογραφίας τοῦ Χ.Φλωράκη. Γράφει ὁ κός Καραμανλής: *«Ἀποτίω φόρο τιμῆς ὄχι μόνο στόν ἐπίτιμο πρόεδρο τοῦ ΚΚΕ, ἀλλά καί σέ ὅ,τι ὁ ἴδιος ἱστορικά συμβολίζει...Προσέφερε πολλά καί πῆρε λίγα..».*

Τί; Λίγα κεφάλια[182] πῆρε ὁ σύντροφος κέ Πρωθυπουργέ!!!! Ἔλεος.

---

[182] *'' Ἡ Τραγική Ἀναμέτρηση'' Ἀλέξανδρος Ζαούσης, Ἐκδόσεις Ὠκεανίδα, τόμος Β' σελίς 190,191*

«..Οἱ κάτοικοι ὅμως τοῦ Καρπενησίου, κοντά στίς τραγικές τους ἐμπειρίες, εἶχαν γευθεῖ γιά 15 μέρες καί τή 'λαϊκή ἐξουσία'....

Λιγότερος σίελος δέν βλάπτει.

Ὅμως ἀξίζει ἐδῶ νά παραθέσουμε τήν ἐπιστολή τοῦ Τάκη (Φιλάρετος) Λαζαρίδη[183], πού ἐστάλη στόν στόν Κον Καραμανλῆ στίς 11/12/2003, ἀναφερόμενος λίγους μῆνες πρίν, στά γραπτά ἐγκώμια τοῦ Κοῦ Καραμανλῆ (νῦν Πρωθυπουργοῦ) στήν εἰσαγωγή τοῦ Βιβλίου αὐτοβιογραφίας τοῦ Χ. Φλωράκη ὅπου *«ἀποτίει φόρο τιμῆς στόν πρόεδρο τοῦ ΚΚΕ καί σέ ὅ,τι ἱστορικά συμβολίζει»*. Γράφει λοιπόν ὁ Φιλάρετος Λαζαρίδης μέ εἰλικρίνεια καί θάρρος πού σπανίζει.

«Ποιοί εἶναι οἱ τίτλοι τιμῆς τοῦ Χαρίλαου Φλωράκη;

11 Δεκεμβρίου 2003

Ἀξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Δυσκολεύτηκα πολύ νά διαβάσω στόν χθεσινό τύπο καί νά καταλάβω τόν διθύραμβο καί τά ἐγκώμια πού πλέξατε στόν κ. Χαρίλαο Φλωράκη γιά τούς "τίμιους πολιτικούς καί κοινωνικούς ἀγῶνες" πού ἔδωσαν ὁ ἴδιος καί τό κόμμα του. Τρεῖς φορές χρειάστηκε νά σκουπίσω τά γυαλιά μου ἀμφιβάλλοντας ἄν μέ γελοῦν τά μάτια μου ἤ μέ προδίδει ἡ ἀργόστροφη, λόγω ἡλικίας, σκέψη μου. Τελικῶς, μετά ἀπό κοπιώδη προσπάθεια, κατάλαβα ὅτι, πράγματι, ἀποτίετε φόρο τιμῆς στόν ἀδικημένο κ. Φλωράκη, ὁ ὁποῖος "πρόσφερε πολλά καί πῆρε λίγα". Ὡς ἁπλός ὀπαδός τῆς μεγάλης φιλελεύθερης παράταξης, δικαιοῦμαι νομίζω νά τύχω ἐκ μέρους σας μιᾶς ἀπαντήσεως στό ἁπλό ἐρώτημα: Γιατί εἶναι ἄξιος τιμῆς ὁ κ.

Σύμφωνα μέ πρόχειρους ὑπολογισμούς κεντρώων ἐφημερίδων (Ἐφημ. Βῆμα 13.2.1949) 1200 περίπου κάτοικοι εἶχαν ἀπαχθεῖ βιαίως. Πεντακόσια περίπου ἄτομα εἶχαν ἀποθάνει ἀπό τό ψύχος, κυρίως ἐθνικόφρονες κάτοικοι, οἱ ὁποῖοι εἶχαν προσπαθήσει νά διαφύγουν ἀπό τήν πόλη ἀλλά χάθηκαν στά παγωμένα βουνά. Μετά ἀπό ἀρκετό καιρό τό ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης ἔδωσε ἕνα ἀκριβή κατάλογο τῶν ἐκτελεσθέντων πολιτων, τῶν ὁποίων τά πτώματα εἶχαν ἀναγνωρισθεῖ. Ἡ ἀνακοίνωση ἀνέφερε καί ἀνατριχιαστικές λεπτομέρειες γιά ἐκτέλεση μικρῶν παιδιῶν μαζί μέ τούς γονεῖς τους...Ὡς ὄργανα γιά τίς ἐκτελέσεις μνημονεύοντανε ὅπλα, μαχαίρια ἀκόμα καί ρόπαλα. Πολλοί ἀπό τούς ἐκτελεσθέντες, ἦταν ἄνδρες τῶν τοπικῶν ΜΑΥ, τούς ὁποίους οἱ ἀντάρτες ἀποκαλοῦσαν 'μαυροσκούφηδες' διότι φοροῦσαν μαύρους μπερέδες τοῦ στρατοῦ.Μερικά ἀπό τά πτώματα τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν βρέθηκαν ἀκρωτηριασμένα ἤ καμμένα μέ βενζίνη. (Ἐφημ.Βῆμα 5.4.1949)..»

[183] *Γιά ὅσους πιθανόν δέν γνωρίζουν τόν Τάκη Λαζαρίδη, ὁ ἴδιος αὐτοπροσδιορίζεται, ἰδέ ἐπίλογο κεφαλαίου 3.4, Περί Μακρονήσου, ὅπου ἡ ἐπιστολή του πρός Μίκη Θεοδωράκη..*

Φλωράκης; Ποιές ἀκριβῶς ὑπηρεσίες προσέφερε στήν πατρίδα;

«Ἀπό ὅσα γνωρίζω ὁ κ. Φλωράκης διέπρεψε στόν Ἐμφύλιο ὡς καπετάνιος μεραρχίας τοῦ "Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ". Ἔλαβε μέρος, μεταξύ τῶν ἄλλων, στήν ἐπιχείρηση κατά τοῦ Καρπενησιοῦ, στήν λεηλασία τῆς πόλης, στήν ἐκτέλεση ἀθώων κατοίκων της καί στήν βίαιη στρατολογία πολλῶν ἄλλων.

Γνωρίζω ἐπίσης ὅτι ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Φλωράκης φοίτησε σέ ἀνώτατη ρωσική στρατιωτική σχολή καί ὅτι τοῦ ἀπενεμήθη ὁ βαθμός ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ του σοβιετικοῦ στρατοῦ. Τοῦ στρατοῦ πού κατέπνιγε τίς λαϊκές ἐξεγέρσεις στίς χῶρες τοῦ πρώην "ὑπαρκτοῦ σοσιαλισμοῦ" καί στηριζε τήν στυγνή δικτατορία τῶν Μπρέζνιεφ - Ἀντρόπωφ καί σία.

Γνωρίζω τέλος ὅτι μετά τήν Μεταπολίτευση ὁ κ. Φλωράκης, ὡς ἡγέτης τοῦ ΚΚΕ, ἀγωνίστηκε μέ πάθος κατά τῆς ἔνταξης τῆς χώρας μας στήν Ε.Ε. καί ὑπέρ τοῦ ἐγκλωβισμοῦ της, μέ "εἰρηνικά" αὐτή τήν φορά μεσα, στή σοβιετική στρούγκα. Τήν μετατροπή τῆς δηλαδή σέ σοβιετικό προτεκτοράτο, κατά τά πρότυπά της Ἀλβανίας, Βουλγαρίας κ.λπ.»

Καί διερωραται ὁ Κός Φ. Λαζαριδης ἀπευθυνόμενος πρός τόν Πρωθυπουργό μας καί τήν ἠθελημένη ἄγνοια πού διακρίνει τούς πολιτικούς μας.

«Εἶναι "τίτλοι τιμῆς" αὐτοί γιά τούς ὁποίους πρέπει νά τιμᾶται ὁ κ. Φλωράκης; Μήπως ὑπάρχουν καί ἄλλοι πού δέν εἶναι εὐρύτερα γνωστοί καί τούς ὁποίους γνωρίζετε μόνον ἐσεῖς καί οἱ συνεργάτες σας; Δέν θά ἔπρεπε νά τούς μάθουμε καί ἐμεῖς οἱ ἁπλοί Ἕλληνες πολίτες;

Δέν σᾶς κρύβω ἐπίσης κ. Πρόεδρε ὅτι ἀπό χθές μέ κατατυραννεῖ ἕνα βασανιστικό δίλημμα: καλῶς ἤ κακῶς ἐγώ ὁ παλιός ἀριστερός (καί πιστεύω πολλοί ἄλλοι σάν καί μένα) ἀπεχώρησα ἀπό τό ΚΚΕ καί προσχώρησα στήν φιλελεύθερη παράταξη, καταγγέλοντας τό γιά τήν ἀνεύθυνη καί τυχοδιωκτική πολιτική του πού εἶχε τόσο βαρύ ἀνθρώπινο καί ὑλικό κόστος γιά τή χώρα; Ἀφοῦ, κατά τήν ἐκτίμησή σας, οἱ ἀγῶνες πού διεξήγαγε καί διεξάγει τό ΚΚΕ εἶναι ἐπωφελεῖς γιά τήν Πατρίδα καί ἀξίζουν κάθε τιμῆς καί ἐπαίνου, μήπως θά πρέπει, συντετριμμένος πλέον, νά δηλώσω καί πάλι "λάθος" καί νά ἐπιστρέψω ἱκέτης κοντά στόν κ. Φλωράκη καί τό ΚΚΕ; Μήπως θά μπορούσατε νά μοῦ δώσετε μία συμβουλή ἐπί τοῦ πρακτέου;

Μέ τήν προσήκουσα τιμή,
Τάκης Λαζαρίδης»

Βέβαια ὅσο διαβάσατε ἐσεῖς τήν ἀπάντησι τοῦ κοῦ Καραμανλῆ τοῦ νεωτέρου ἄλλο τόσο τήν πληροφορηθήκαμε κι' ἐμεῖς καί ὁ Κός Λα-

ζαρίδης.

Τήν ἴδια ἀνοχή καί ἐπιεικῶς ἀφελῆ συμπεριφορά ἐπέδειξαν τά στελέχη τῆς ΝΔ πού παρέστησαν καί ἐμίλησαν μέ τιμητικούς λόγους μέ φόντο τά σφυροδρέπανα, κατά τό 17ο συνέδριο τοῦ ΚΚΕ, τόν Φεβρουάριο τοῦ 2005 ὅταν οἱ σύντροφοι τοῦ ΚΚΕ σέ ὅλες τίς ὁμιλίες τούς διαλαλοῦσαν τήν πίστι τους στήν ἐπαναστατική κατάκτησι τῆς ἐξουσίας.

Δουλόφρονες, ὑποκριτές, ἔμπλεοι δέους πρό τοῦ κινδύνου νά διαπράξουν τό ''ἀμάρτημα'' τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ. Μέ τόσο ἐπιλεκτική διακριτικότητα, δέν ἐκθέτουν πότε τήν ἀλήθεια γιά τήν ''δρᾶσι'' τοῦ ΚΚΕ καί ἀποσιωποῦν γεγονότα πού εἶναι ἡ δυσσάρεστη πραγματικότητα γιά τούς ἐραστές τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου.

Διότι ποιά ἱστορική ἐξήγησι θά μποροῦσε νά δοθῆ ἤ ποιά λογική προσέγγισι θά μποροῦσε νά γίνη στήν ἱερόσυλη ὑβριστική κοινή ὑπουργική ἀπόφασι τῆς κυβερνήσεως τῆς ΝΔ τοῦ κου Καραμανλῆ, ἡ ὁποία ἀπεφασισε νά τελεσθεῖ ἡ κηδεία τοῦ ἀρχισφαγέως Φλωράκη δημοσίᾳ δαπάνη καί νά ἀναρτηθοῦν μεσίστιες οἱ σημαῖες τῶν Δημοσίων καταστημάτων. Βεβαίως τήν ἴδια ἐποχή ἀπ' ὅτι μας «πληροφόρησαν» σύσσωμα τά ΜΜΕ ἔγινε «παλαϊκό προσκύνημα» στόν Καπετάν Γιώτη, στό σπίτι τοῦ λαοῦ στόν Περισσό πού κατά τήν ἄποψι (''εἴδησι'') τῶν ΜΕΜ, φαίνεται ὅτι θρήνησε τό πανελλήνιον, (συγχωρέσατε μοί τόν αἱρετικόν, πλήν τοῦ γράφοντος) γιά τόν ἐκλιπόντα πλέον ἀλήστου μνήμης γιά τήν αἱματηρή[184] συνεισφορά τοῦ διά παντός ἀμετανοήτου, συνεπῶς καί ἀσυγχώρητου, Καπετάν Γιώτη.

5.4 Ἡ «ἐπιστράτευσι» ΜΕΜ καί Ἐκπαιδευτικῶν

Ὅμως ἐκτός ἀπό τά ΜΕΜ καί τά ἀστικά κόμματα πού συνηγοροῦν στήν παραπληροφόρησι καί τούς λιβανωτούς γιά τό ΚΚΕ καί τούς ''ἀγωνες'' τοῦ ἔχουμε ἐπίσης τήν συνοδοιπορία τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀπό τήν «δημοκρατική» ΟΛΜΕ ἕως καί τά σχολικά βιβλία πού διαποτίζουν

[184] *Καί ἀπό ἄλλη πηγή. Φωτιά καί τσεκούρι», ἐκδόσεις 'ΕΣΤΙΑΣ', τοῦ Ἀβέρωφ Τοσίτσα. Σελίς 424,425*

« ..Οἱ ἐπιτιθέμενοι ὑπό τόν ταξίαρχο τοῦ Δ.Σ Γιώτη (Χαρίλαο Φλωράκη)…ἐξουδετέρωσαν τήν φρουρά τοῦ Καρπενησίου - 1400 ἄνδρες ἐλαφρά ὁπλισμένοι -. Ἡ σημαντική κωμόπολη, λεηλατήθηκε καί ἐν μέρει πυρπολήθηκε. Ὁ πληθυσμός ὑπέστη βαρύτατες ἀπώλειες: 1300 ἄνδρες καί γυναῖκες 'ἐπεστρατεύθησαν' καί ἀπεστάλησαν ἀμέσως σέ γειτονικά βουνά. Πενήντα ἄλλοι σημαίνοντες πολίτες τούς ἀκολουθοῦσαν, αὐτοί ὅμως γιά νά μήν γυρίσουν ποτέ»

καί προσηλυτίζουν τούς νέους στήν ἀριστερή καί μόνο ἐκδοχή πάσης φύσεως ἀρχῆς καί θεωρίας. Ἀπό τήν Ἱστορία ἕως τήν οἰκονομία.

Ο Θ. Παπακωνσταντίνου[185] ἔχει περιγράψει μέ σαφήνεια τό φαινόμενο, τά αἰτία πού ἐξηγοῦν τήν κατάστασι τῆς πλήρους ἁλώσεως τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως ἀλλά καί τῶν ἐκπαιδευτικῶν σέ ὅλες τίς βαθμίδες ἀπό τούς στρατευμένους στήν κομμουνιστική ἀριστερά.

«.. Ἐγκαταλείφθηκε ἀπροστάτευτος ὁ ἰδεολογικός τομεύς γιά νά μήν ἐνοχλεῖται ὁ κομμουνισμός ὁ ὁποῖος ὅμως ἐπιδόθηκε σέ λυσσώδη προπαγάνδα τῆς δικῆς του ''ἰδεολογιας''» γράφει ὁ Θ. Παπακωνσταντίνου, διανοούμενος, κοινωνιολόγος καί δημοσιογράφος τροτσικιστής στά νειάτα του καί ἐπεξηγεῖ. *«Στρατολογήθησαν ὡς σύμμαχοι κάθε εἴδους κομμουνισταί μέ τήν ἐτικέττα τοῦ ''προοδευτικοῦ'' εἰσέδυσαν ὡς ἀφεντικά στόν κρατικό μηχανισμό γενικῶς καί **ἰδιαιτέρως στήν ἐκπαίδευσι καί τά μέσα ἐνημερώσεως καί ἐπεδώθησαν ἀνενόχλητοι σέ ἐξοργιστικάς παραχαράξεις ὁλοκλήρου της ἑλληνικῆς ἱστορίας**. Ἐπαναπατρίσθησαν χιλιάδες κομμουνιστικά στελέχη, ἐκπαιδευμένα γιά ὅλας τάς μορφάς ἀνατρεπτικοῦ ἀγῶνος, μέ ἐξειδικευμένας ἱκανότητας, πού ὑπερβαίνουν στόν καθένα τάς ἱκανότητας 1000 στελεχῶν τοῦ ἀστικοῦ κόμματος...»*

Παρακαλῶ τήν προσοχή σας γιά νά διαπιστώσετε τοῦ λόγου τό ἀληθές. Νά μέ τί ἀσχολειτε ἡ «δημοκρατική» ΟΛΜΕ.

Παραθέτω ἕνα ἀπό τά ἄπειρα Ψήφισματα τῆς Γ.Σ. τῶν Προέδρων τῶν ΟΛΜΕ τῆς χώρας, (Ἀθῆνα 8/5/06) ἀφ' ἑαυτοῦ διαφωτιστικό τῶν «Ριζοσπαστικῶν» θέσεων τῶν ἐκπροσώπων τῶν ΟΛΜΕ.

«Νέο ἰμπεριαλιστικό πόλεμο ἑτοιμάζουν τά γεράκια τῶν ΗΠΑ καί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἕνωσης, αὐτή τή φορά μὲ ὑποψήφιο θύμα τό λαό τοῦ Ἰράν. Πραγματικοί λόγοι ὁ ἔλεγχος τῆς ἀγορᾶς τοῦ πετρελαίου, ἡ ἄσκηση πίεσης σέ Κίνα καί Ρωσία, ἡ μεγάλη γεωστρατηγική σημασία τῆς περιοχῆς. Κανένα πρόσχημα, καμία δικαιολογία δέν μπορεῖ νά κρύψει τήν οὐσία: Πρόκειται γιά μἴα ξεκάθαρη ἰμπεριαλιστική ἐπέμβαση ἀνάλογη αὐτῶν στή Γιουγκοσλαβία, στό Ἀφγανιστάν, στό Ἰράκ. Σειρά πολέμων, ἀπό τούς ὁποίους οἱ λαοί μετροῦν χιλιάδες νεκρούς, τεράστιες καταστροφές, ἀνυπολόγιστες ζημιές. Πολέμους πού ἔδειξαν ποιό εἶναι τό ἀληθινό, ἀποκρουστικό πρόσωπο τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ πίσω ἀπό τά ψευδεπίγραφα λόγια γιά «δημοκρατία» καί «ἐλευθερία».

Ὁ λαός δέ συναλλάσσεται μὲ τόν ἰμπεριαλισμό! Τά συμφέροντα

[185] *Ἡ Μεγάλη περιπέτεια .Ἐκδόσεις Κάκτος σελίς 172*

καί οἱ ἐπιδιώξεις τῶν ἰμπεριαλιστῶν δέν εἶναι καί δικά μας συμφέροντα καί ἐπιδιώξεις!

Νά ἀντισταθοῦμε στά ἰμπεριαλιστικά σχέδια! Νά δείξουμε ποιός εἶναι ὁ ἔνοχος! Καταδικάζουμε τήν κυβέρνηση, πού πρόθυμη δίνει γῆ καί ὕδωρ, παρέχει (ὅπως καί ἡ προηγούμενη κυβέρνηση σέ Ἰράκ καί Γιουγκοσλαβία) ὅλες τίς διευκολύνσεις στούς ἰμπεριαλιστές γιά τή διεξαγωγή τοῦ πολέμου. Αὐτή ἡ στάση εἶναι σέ τελείως ἀντίθετη κατεύθυνση μἕ τά ἀντιμπεριαλιστικά καί φιλειρηνικά αἰσθήματα τοῦ λαοῦ τῆς χώρας μας. Ὁ ἑλληνικός λαός δέν ἔχει καμιά δουλειά νά συμμετέχει ὅπου τά ἰμπεριαλιστικά συμφέροντα θέλουν νά ἐπιβάλουν. Ἡ κυβέρνηση ἔχει βαριές εὐθῦνες πού σέρνει τή χώρα μᾶς σέ ἄμεση ἐμπλοκή στό νέο γύρο τοῦ πολέμου.

Καταδικάζουμε, ἐπίσης, ὅσους μιλᾶνε γιά δῆθεν «διπλωματική» λύση χωρίς νά παίρνουν ξεκάθαρη θέση κατά τῆς εἰσβολῆς. Πίσω ἀπό τίς φλυαρίες γιά διπλωματική πίεση κρύβεται τελικά καί πάλι ἡ πολεμική.»

Ὁ Ριζοσπάστης φαίνεται παιδικό ἀνάγνωσμα, χαρωπό πολύχρωμο Λούκυ Λούκ μέ σφυράκια δράπανα καί ἁλυσσοπρίονα κατά περίπτωσι μπροστά στή ξύλινη γλώσσα τοῦ συνδικαλιστικοῦ ὀργάνου τῶν καθηγητῶν πού μορφώνουν τά παιδιά μας μέ τήν ''ὀρθη'' σκέψι καί τά ὁδηγοῦν ἀνεμπόδιστοι στήν πνευματική κουφαμάρα. Ταυτόχρονα ὅλα τά συνδικαλιστικά ὄργανα, φορεῖς, τά ΜΕΜ ἀποσιωποῦν περιπτώσεις, ὅπου λογικῶς ἀπό τούς σκοπούς τῆς ὑπάρξεως καί λειτουργίας των θά ἔπρεπε νά ἀναδεικνύουν, ὅπως ἡ κατωτέρω: Ἀντιγράφουμε ἀπό τήν ἐφημερίδα Μακεδόνια.

«Θύμα ξυλοδαρμοῦ ἡ κόρη τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου

Ἡ Χαρά Νικοπούλου, δασκάλα σέ σχολεῖο τοῦ Μεγάλου Δέρειου τοῦ Ἔβρου, δέχθηκε ἐπίθεση ἀπό κάτοικο τοῦ χωριοῦ.

Ἔφυγε ἀπό τήν Ἀθήνα, γιά νά διδάξει σέ μαθητές ἑνός ἀπομακρυσμένου ὀρεινοῦ χωριοῦ τοῦ Ἔβρου, οἱ κάτοικοι τοῦ ὁποίου εἶναι ἀποκλειστικά μουσουλμάνοι. Κάποιοι θερμοκέφαλοι δέν εἶδαν ποτέ μέ καλό μάτι τήν κόρη τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου Β. Νικόπουλου, Χαρά Νικοπούλου, καί ἀπό τήν πρώτη στιγμή πού ἄρχισε νά διδάσκει στό Μεγάλο Δέρειο τοῦ Ἔβρου ἀντέδρασαν, φθάνοντας μάλιστα στό σημεῖο νά ξεσηκώσουν μερίδα γονέων τῶν μαθητῶν τῆς ἐναντίον της, μέ στόχο νά τή διώξουν

Τήν προηγούμενη Παρασκευή ἦρθε τό ἀποκορύφωμα. Ἡ δασκάλα ἔπεσε θύμα ξυλοδαρμοῦ ἀπό κάτοικο τοῦ χωριοῦ, ὁ ὁποῖος καταδικάστηκε

χθές ἀπό τό μονομελές πρωτοδικεῖο Ἀλεξανδρούπολης σέ φυλάκιση δέκα μηνῶν. Ἡ ποινή του εἶναι ἐξαγοράσιμη. Ἡ δασκάλα προσῆλθε στό δικαστήριο μέ νάρθηκα στό χέρι ἀπό τό κάταγμα πού ὑπέστη, σύμφωνα μέ τή μηνυτήρια ἀναφορά της, ὅταν ὁ κάτοικος τοῦ χωριοῦ καί πατέρας μαθητῆ τοῦ σχολείου, ὅπου διδάσκει ἡ κ. Νικοπούλου, τήν χτύπησε. Ὁ δράστης ὑποστηρίζει πῶς πῆγε στό σχολεῖο γιά νά ἐπιπλήξει τή δασκάλα διότι εἶχε μιλήσει ἄσχημα στή γυναίκα του, ἡ ὁποία ἐργάζεται ἐκεῖ ὡς καθαρίστρια. Τό συμβάν, κατά τήν ἄποψή του, ἦταν ἀτύχημα καί συνέβη ὅταν χτύπησε τή γροθιά τοῦ στό τραπέζι, ὅπου, γιά κακή της τύχη, εἶχε τό χέρι της ἡ δασκάλα.

"ΔΕΝ ΘΑ ΦΥΓΩ"

Ἡ Χαρά Νικοπούλου πῆγε στό Μεγάλο Δέρειο μέ τόν σύζυγό της πρίν ἀπό τριάμισι χρόνια, γιά νά κάνει πράξη τήν ἰδέα τῆς ἀποκέντρωσης. Ἔγινε δημότης τοῦ δήμου Ὀρφέα, ὅπου ἀνήκει τό χωριό καί ἀπ' ὅ,τι εἶπε χθές, μετά τό τέλος τῆς δίκης, δέν πρόκειται νά φύγει οὔτε θά ὑποκύψει στίς ἀπειλές πού δέχεται. Στό χωριό, πού ἀριθμεῖ 1.200 κατοίκους, ζοῦν μόνο μουσουλμάνοι. Κάποιοι ἀπό αὐτούς ἐνοχλήθηκαν ὅταν τά παιδιά τούς ἄρχισαν νά κάνουν παρέλαση στίς ἐθνικές γιορτές μέ παρότρυνση τῆς δασκάλας. Ἐπιπλέον, ὅπως προαναφέρθηκε, ἡ δασκάλα εἶναι κόρη τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καί, ὡς γνωστόν, τό ἀνώτατο δικαστήριο ἦταν αὐτό πού ἀποφάσισε τή διάλυση τῆς Τουρκικῆς Ἕνωσης Ξάνθης. Πρίν ἀπό ἕνα μήνα μάλιστα μερίδα μειονοτικῶν θέλησαν νά τή διώξουν ἀπό τό σχολεῖο. Τό αἴτημά τους εἶχαν ἀναλάβει νά προωθήσουν οἱ δυό μειονοτικοί βουλευτές τῆς Ξάνθης καί τῆς Ροδόπης ὕστερα ἀπό παρότρυνση τοῦ ἰμάμη τῆς περιοχῆς, ὁ ὁποῖος εἶναι καί πρόεδρος τῆς σχολικῆς ἐφορείας. Ὑπέρ τῆς ἀπομάκρυνσης τῆς ὑποδιευθύντριας τάχθηκε καί ὁ μειονοτικός διευθυντής τοῦ σχολείου, ὅπως καί γονεῖς πού ὑπέγραψαν σχετικό ὑπόμνημα. Ἡ Χαρά Νικοπούλου εἶναι ἡ ὑποδιευθύντρια στό σχολεῖο καί, ὅπως λένε οἱ περισσότεροι κάτοικοι τοῦ χωριοῦ, ἔχει ἀφιερώσει τή ζωή της στήν ἐκπαίδευση τῶν παιδιῶν τῆς μειονότητας. Στό παρελθόν μάλιστα ἔκανε μαθήματα καί στούς γονεῖς τῶν μαθητῶν της, ἐνῶ στίς ἐλεύθερες ὧρες τῆς κάνει καί μαθήματα βοηθητικῆς διδασκαλίας. Οἱ μαθητές της τήν ἀγαποῦν καί σίγουρα δέν καταλαβαίνουν αὐτό πού γίνεται. Γεγονός εἶναι ὅμως ὅτι ἀκόμη καί οἱ ἐπικριτές τῆς δασκάλας δέν ἀμφισβητοῦν τήν ἀξία τῆς ὡς ἐκπαιδευτικοῦ...»

Καί ἐνῶ αὐτά τά τραγικά συμβαίνουν στήν Θράκη τήν ἴδια ἐποχή τό συνδικαλιστικό ὄργανο τῶν Διδασκάλων ὄχι μόνο δέν ἀσχο-

λήθηκε καθόλου μέ τήν περίπτωσι τῆς ἡρωικῆς δασκάλας, ἀλλά ἐξήντλησε τό ἐνδιαφέρον στήν ''συμπαράσταση στόν ἀγῶνα τῶν λιμενεργατων'' Διαβάστε τό ψήφισμα γιά νά καταλάβετε ποιά εἶναι ἡ ''ὀρθή'' σκέψι κατά τό ΔΣ τῆς ΔΟΕ,

«Ψήφισμα συμπαράστασης στόν ἀγῶνα τῶν λιμενεργατῶν

Ἀθῆνα 28/1/2008

ΨΗΦΙΣΜΑ

Συμπαράστασης στόν ἀγώνα τῶν λιμενεργατῶν

Τό ΔΣ τῆς ΔΟΕ ἐκφράζει τήν ἀλληλεγγύη του στόν ἀγῶνα τῶν ἐργαζομένων στά λιμάνια, πού βρίσκονται σέ ἀπεργιακό ἀγώνα διαρκείας ἐνάντια στήν ἰδιωτικοποίησή τους.

Θεωροῦμε τόν ἀγῶνα αὐτό καί δικό μας ἀγῶνα γιατί ἀντιμετωπίζουμε τήν ἴδια πολιτική καί στήν παιδεία, τήν ὑγεία, τήν κοινωνική ἀσφάλιση καί κάθε κοινωνική ὑπηρεσία. Καταλαβαίνουμε πολύ καλά ὅτι ἡ κυβέρνησή μας ἐμπαίζει ἀπροκάλυπτα ὅταν λέει ὅτι θέλει νά ξεπουλήσει τά λιμάνια, τήν Ὀλυμπιακή, τήν Παιδεία, τήν Ὑγεία κλπ

Ἰδιαίτερα στήν περίπτωση τῶν λιμανιῶν ὁ ἐμπαιγμός εἶναι αὐταπόδεικτος, καθώς μιλᾶμε γιά μία εὔρωστη καί κερδοφόρα δημόσια ἐπιχείρηση πού τό ξεπούλημά της θά κοστίσει ὄχι μόνο στούς ἐργαζόμενους ἐκεῖ ἀλλά σέ ὅλους μας, μέ τήν κατάργηση χιλιάδων θέσεων ἐργασίας, τήν ἐλαστικοποίηση τῶν ἐργασιακῶν σχέσεων τῶν ἐργαζομένων, τήν ἐκτίναξη τῶν τιμῶν τῶν ἐμπορευμάτων.

Δώσαμε καί συνεχίζουμε νά δίνουμε τή μάχη ἐνάντια σ' αὐτή τήν κυβερνητική πολιτική πού μεθοδικά θέλει νά τροφοδοτήσει τήν ἰδιωτικοποίηση καί στήν παιδεία καί νά τήν παραδώσει στήν ἀγορά μέ τήν οἰκονομική ἀσφυξία - λιτότητα καί ἀπαξίωση τῶν δημόσιων σχολείων. Τά χιλιάδες κενά, οἱ ἐλλείψεις βιβλίων, ἡ δραματική περικοπή τῶν προϋπολογισμῶν τῶν σχολικῶν ἐπιτροπῶν, ἡ ραγδαία ἰδιωτικοποίηση τῆς προσχολικῆς ἀγωγῆς, ἡ παραπαιδεία, ὁ νόμος πλαίσιο στά ΑΕΙ καί ἡ ἐπιχείρηση ἀναθεώρησης τοῦ ἄρθρου 16 εἶναι πλευρές αὐτῆς τῆς πολιτικῆς. Ὅπως καί ἡ νέα ἐπίθεση μέ τίς περιβόητες μεταρρυθμίσεις στό κοινωνικό ἀσφαλιστικό σύστημα καί τή δημόσια ὑγεία.

Μέ βάση ὅλα τά παραπάνω θεωροῦμε ὅτι τό αἴτημα:

«Ὄχι στίς ἰδιωτικοποιήσεις - Ὄχι στήν ἰδιωτικοποίηση τῶν λιμανιῶν», εἶναι καί δικό μας αἴτημα καί πρέπει νά τό προβάλει ὅλο τό ἐργατικό κίνημα καί νά δώσουμε ὅλοι μαζί τή μάχη γιά τήν ἀνατροπή αὐτῆς τῆς πολιτικῆς.

Ἡ νίκη στόν ἀγῶνα τούς εἶναι καί δικιά μας ὑπόθεση.»

Βέβαια ἡ ΔΟΕ δέν θεώρησε ἄξιο λόγου οὔτε τήν μετάθεσι τῆς κας Χαρᾶς Νικολοπούλου, πού τήν ἀνεκοίνωσε ὁ Εἰδικός Γραμματεύς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, κός Συρίγος, κατά τρόπο ἀνοίκειο καί ἀγενῆ. Πότε; Κατά τήν διάρκεια εἰδικῆς ἐκδηλώσεως ἀπό τήν Ἕνωσι τῶν Ἐπιστημόνων Γυναικῶν γιά τήν βράβευσι τοῦ καθηγητῆ θεολόγου κοῦ Δ. Ρίζου καί τῆς διδασκαλίσσης Χαρᾶς Νικολοπούλου στίς 29/2/2008. Οὔτε βέβαια γιατί στό σχολεῖο τοῦ χωρίου ὑψώθηκε ἡ Τουρκική σημαία καί οἱ κάτοικοι ἔστησαν χορό φωνάζοντας «Ἐμεῖς εἴμαστε Τοῦρκοι. Νικήσαμε», ὅταν ἐπιβεβαιώθηκε ὅτι ἡ Ἑλληνίδα δασκάλα πού μάθαινε τά παιδιά τήν Ἑλληνική γλῶσσα δέν θά ξαναπάει στό σχολεῖο τοῦ Μεγάλου Δερείου.

Ὅμως ἀκόμη ὠμότεροι κυνικοί καί ἀνάλγητοι οἱ ''ἱστορικοι'' καί ''ἐκπαιδευτικοι'' τῶν ΜΕΜ, μέ τιμητική ἐξαίρεσι τήν Ἐφημερίδα Ἑστία, ἀπεσιώπησαν τά γεγονότα αὐτά.Ἐνῶ ἀκόμη πιό αἰσχρή καί ἐπονείδιστη καθίσταται ἡ ἀντεθνική σιωπή τῶν ΜΕΜ, καθ'ὅσον ἐνῶ εἶχαν εἰδοποιηθεῖ ἀπό τούς διοργανωτάς τῆς ἐκδηλώσεως, οὐδεμιά ἐφημερίδα πλήν τῆς Ἑστίας, δημοσίευσε τήν ἀγγελία ἤ ἀσχολήθηκε μέ τό συμβάν.

Ἴσως ἀργότερα μετά ἀπό χρόνια τά Μέσα Ἐνημερώσεως μέ κροκοδείλια δάκρυα καί πνιγηρούς λυγμούς, θά ἀσχολοῦνται μέ τήν Θράκη καί τήν τύχη τῆς ὅπως τώρα ἐξ ἴσου ὑποκριτικά ἀσχολοῦνται μέ τό Μακεδόνικο.

Ἐπίλογος

«νοῦς ὁρῆι καὶ νοῦς ἀκούει· τἄλλα κωφὰ καὶ τυφλά»
Ἐπιχαρμος «Ἀποσπάσματα»
Ὁ νοῦς βλέπει καί ὁ νοῦς ἀκούει. Τά ἄλλα εἶναι κουφά καί τυφλά.

1. Διαπιστώσεις

Γιά τά Ἑλληνικά ΜΕΜ μία ἄποψις[186] ὑπάρχει. Ἐκείνη πού ὑποστηρίζουν, ἀναπαράγουν καί ἐκπέμπουν. Χωρίς ἀντίλογο, μονοφωνικά, σέ κάθε τηλεοπτικό σταθμό, στά παράθυρα, στό τύπο. Αὐτή ἡ ἄποψις εἶναι συγκαλυμμένη ἤ μή ἀναλόγως, ἡ ἐκδοχή τῆς κομμουνιστικῆς ἀριστερᾶς γιά τή θεώρηση κάθε εἰδήσεως, κάθε γεγονότος εἴτε στό παρελθόν εἴτε στό παρόν. Καθημερινῶς δέ σήμερα (2008, ὅταν γράφονται οἱ γραμμές αὐτές) εἶναι καί ἡ ἀντικυβερνητική[187] ἤ ἀκριβέστερον ἡ ἀνελεύθερη δογματική, ὅπου καί ὅταν, ἡ σημερινή (ἀλλά καί ἡ κάθε) κυβέρνησι προσπαθεῖ νά ἐπαναφέρει τήν χώρα σέ πλεῦσι ἐλάχιστα βελτιωμένου ὡς πρός τό ὑφιστάμενο ὑπερδιογκωμένο καρκινικό κρά-

---

[186] *Προσέξτε τί καταλαβαίνω ὅτι σημαίνει «ἄποψις» . Ὑπάρχει ἡ κάτοψις, ἡ πλάγια ὄψις, ἡ πρόσοψις. Ὅμως ὅλες αὐτές εἶναι προσανατολισμένες, συνεπῶς μοναδικές γιά τό ἀντικείμενο πού περιγράφουν. Ὅλοι θά σχεδίαζαν τήν ἴδια. Ἡ ἄπόψις ὅμως ; Αὐτή εἶναι ἡ ὄψις πού σχηματίζει στό νοῦ του κάποιος ἐν σχέσει μέ τήν θέσι ἀπό τήν ὁποία θεωρεῖ τό ἀντικείμενο. Τό γεγονός. Συνεπῶς σέ μιά ἐλεύθερη κοινωνία ὑπάρχουν πολλές, μερικές φορές ἀμέτρητες, «ἀπό-ὄψεις», ἐξαρτώμενες ἀπό τήν νοοτροπία και τις γενικότερες ἰδεολογικοπολιτικές θεσεις. Καί ἡ γένεσις αὐτῶν, ἡ ἀνταλλαγή, δηλαδή ἡ σύγκρουσις τῶν ἐπιχειρημάτων δημιουργεῖ τήν ἀέναο κίνησι, συντηρεῖ τήν σκέψι ἐν λειτουργίᾳ, δηλαδή τήν ἴδια τήν ζωή. Κατά τόν Ἡράκλειτον «είμαρμένην δὲ λόγον ἐκ τῆς ἐναντιοδρομίας δημιουργὸν τῶν ὄντων»*

[187] *Δέν ὑπάρχει οὔτε ἕνα μέτρο αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως, μά οὔτε ἕνα πού νά ἔχη παρουσιασθεῖ ἀπό τά ΜΕΜ ὡς ἐπιτυχές. Ὅλα εἶναι ἀντιλαϊκά, ὑπέρ τῶν ἐπιχειρηματιῶν καί τοῦ κεφαλαίου καί κατά τῶν ἐργαζόμενων.Οὐσιασικῶς ἄν παραβλέψουμε τό ἰδιόμορφο κομμουνιστικό γλωσσικό παραμόρφωμα τοῦ Ριζοσπάστη, ἐπί τῆς ἀρχῆς οἱ διαχεόμενες ἀπόψεις εἶναι ὁμοειδεῖς. Ὁμορροποι, συγραμμικές καί τῶν ἴδιων στόχων. Νά κτυπηθεῖ κάθε ἔννοια φιλελευθεροποιήσεως τῆς κοινωνίας καί νά παραμείνουμε ἐγκλωβισμένοι αἰχμάλωτοι στό κρατικίστικο καθεστώς πού ἡ μεταπολιτευτική ὑστερία τῶν νεοσοσιαλιστῶν ὅλων τῶν κομμάτων ὡδήγησαν τους Ἕλληνες.*

τος.. Αὐτή λοιπόν τήν μία ἄποψι, τήν δική τους, ἐπαναλαμβάνουν τά ΜΕΜ χωρίς ἀπόδειξη, χωρίς ἀντίλογο, κρύβοντας, θάβοντας, διαστρέφοντας τόσο ἐπιμελημένα καί ἐπιλεκτικά τήν ἀλήθεια, ὥστε κανένας ἱστορικός του μέλλοντος, ἀνατρέχοντας τότε πίσω στίς δηλητηριασμένες πηγές τους, δέν θά μπορεῖ νά ἀγνοήση.[188]

Ἡ ἄλλη ἄποψις, ἡ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἄποψις, δέν ἔχη πρόσβασι, δέν ἀκούγεται, συνεπῶς δέν καταγράφεται, ἄρα καί δέν ''ὑπάρχει''. Μεθοδικῶς παρεμποδίζεται μέ κάθε τρόπο ἡ ἐπικοινωνία της, ὡς παράφωνης στίς «δημοκρατικές» ἰαχές τῶν «ταλιμπάν». Ἐνῷ ἡ ἄποψις πού στηρίζουν τά ΜΕΜ διατυμπανίζεται, ἐκφωνεῖται, καταγράφεται, ὡς ἐάν τήν ἐπικροτεῖ ἅπασα ἡ οἰκουμένη.

Μιά μυριόστομη, πολυμικροφωνική καί μεγαλόφωνη γκαιμπε-

---

188 *Στο βιβλίο «Γλῶσσα Γ' Δημοτικοῦ, Τά ἀπίθανα Μολύβια» τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καί Θρησκευμάτων –Παιδαγωγικό Ἰνστιτοῦτο, στή σελίδα 84, μέ τίτλο. ''Ἡ πατρίδα μας γιορτάζει'' γράφονται τά ἑξῆς:*

«Στή γιορτή τοῦ Πολυτεχνείου.

Γονεῖς μέ τά πιτσιρίκια στούς ὤμους, ἡλικιωμένοι ἀλλά καί νέοι ἄνθρωποι δίνουν τό παρόν στή γιορτή τῆς Δημοκρατίας, στό προαύλιο τοῦ Πολυτεχνείου. Τό ὄνειρο γιά δημοκρατία δέν ἔχει χάσει τό νόημά του. Πολλοί νέοι πού δέν εἶχαν γεννηθεῖ τό 1973, ἔχουν ἔλθει ἐδῶ γιά νά τιμήσουν τόν ἀγώνα τῶν φοιτητῶν τοῦ Πολυτεχνείου..»

Ἀκριβῶς κάτω ἀπό τό κείμενο αὐτό γράφεται. «Ἀπό τό δελτίο εἰδήσεων τῆς τηλεόρασης»

Αὐτή εἶναι ἡ μιά καί μοναδική ἄποψι πού ἐκπέμπουν τά ΜΕΜ. Αὐτή εἶναι σώνει καί ἡ « κοινή γνώμη» Περισσότερο δέ αὐτή εἶναι καί ἡ «ἱστορική ἀλήθεια» Τό μήνυμα πού παίρνουν οἱ μικροί μαθητές τῆς Γ Δημοτικοῦ, δηλαδή παιδιά ἡλικίας 9-10 ἐτῶν εἶναι διπλό.

Ἀφ' ἑνός μέν παραπληροφοροῦνται. Διότι εἶναι τοίς πᾶσι γνωστόν ὅτι τά γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου τό μόνο πού ἐπετυχον ἦταν ἡ ἀντικατάστασι τοῦ Παπαδοπούλου μέ τόν ἀφανῆ δικτάτορα Δ. Ἰωαννιδη καί ἡ πλήρης ἀνακοπή τῆς προσπαθείας ἐπιστροφῆς τῆς χώρας στόν ὁμαλό Δημοκρατικό βίο, μέ τήν Κυβέρνησι Μαρκεζίνη. Τό κοινοβουλευτικό καθεστώς τῶν παλαιῶν πολιτικῶν δυναστειῶν, ἐπανῆλθε στήν Ἑλλάδα τόν Ἰούλιο τοῦ 1974 (δηλαδή ὀκτῶ μῆνες ἀργότερα) ἀναλώσει τμήματος ἐδάφους τῆς Κύπρου. Δηλαδή τά γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου ὄχι μόνο τήν Δημοκρατία δέν ἀπεκατεστησε, ἀλλά ἐν πολλοῖς συνέβαλε στό δρᾶμα τῆς Κύπρου.

Ἀφ' ἑτέρου δέ καί πλέον σημαντικό, οἱ μαθητές διδάσκονται νά θεωροῦν ἀληθές, ὅ,τι γράφεται ἤ ἀναμεταδίδεται ἀπό τά ΜΕΜ. Ὡς ἐάν ὅ,τι ἀναμεταδίδεται στά δελτία «εἰδήσεων» εἶναι θέσφατα.

λική μονοφωνία[189]. Σέ ὅλες τίς περιπτώσεις, ὡς «πειστήρια δημοσιογραφικῆς ἐρεύνης» (δηλαδή τοῦ «ἀδιαψεύστου» ρεπορτάζ) ἐπιστρατεύονται οἱ ἀνακοινώσεις τῶν σωματείων – συλλόγων διαφόρων φορέων

---

[189] *Ἡ ΕΣΗΕΑ καταδικάζει κροῦσμα «λογοκρισίας» στήν ΕΡΤ. Στίς 5/10/2005, μέ αἰτιολογία τήν ἄρνηση μεταδόσεως τῆς προγραμματισμένης συνεντεύξεως τοῦ Α. Γιωτόπουλου καί τῆς δηλώσεως τοῦ καταδίκου γιά τρομοκρατικές ἐνέργειες Κάρλος, ὅπως γνωμοδότησε ἡ νομική ὑπηρεσία τῆς ΕΡΤ καί καλεῖ τήν Διοίκησιν τῆς ΕΡΤ καί τόν ἁρμόδιο Ὑπουργό τύπου νά ἐξηγήσει τούς πραγματικούς λόγους πού ὡδήγησαν στήν χθεσινή τους ἀπαράδεκτη ἀπόφαση.*

«Ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου καί τῆς διακίνησης τῶν ἰδεῶν εἶναι οὐσιαστικό στοιχεῖο τῆς Δημοκρατίας καί ὀφείλουμε νά τήν προστατεύσουμε ἀπό κάθε προσπάθεια περιορισμοῦ της. Κάθε πολίτης αὐτῆς τῆς χώρας ἔχει δικαίωμα να ἐκφράζεται καί νά δηλώνει τίς ὅποιες πεποιθήσεις του. Ἡ ποιότητα τῆς δημοκρατίας μας, ἄλλωστε κρίνεται ἀπό τόν πλουραλισμό τῶν ἀπόψεων. Τό διοικητικό συμβούλιο τῆς ΕΣΗΕΑ καλεῖ τούς συναδέλφους νά ἀντιστέκονται σθεναρά σέ οἱανδήποτε προσπάθεια ἄσκησης λογοκρισίας.»

Τήν ἴδια μέρα 5/10/2005, ἡ ΕΣΗΕΑ μέ ἄλλη τῆς ἀνακοίνωσι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετη πρός τήν πρώτη πού διαβάσατε γιά τήν «ποιότητα τῆς δημοκρατίας μας πού κρίνεται ἀπό τόν πλουραλισμό τῶν ἀπόψεων..» ἡ ΕΣΗΕΑ ἀνερυθρίαστη ἀπό τήν ἀντιφατικότητα καί τήν τύφλωσι τοῦ δογματισμοῦ της, ἀπαγορεύει στόν προσκεκλημένο Ντέηβιντ Ἴρβινκ,Βρετανό ἱστορικό, συγγραφέα τοῦ βιβλίου «ὁ Πόλεμος τοῦ Χίτλερ» ἀπό τίς ἐκδόσεις «Ἰωλκός» μέ ἀφορμή τήν κυκλοφορία στά Ἑλληνικά του ἑπομένου τοῦ βιβλίου «ὁ πόλεμος τῶν στρατηγῶν 1944-1945 Στά ἐνδότερα τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων» νά παρουσιάσει τό βιβλίο του στήν αἴθουσα τῆς ΕΣΗΕΑ πού εἶχε προσκληθεῖ γι' αὐτό τό λόγο.Γιατί; Παρακαλοῦμε νά κρίνετε μόνοι σας, διαβάζοντες τήν σχετική ἀνακοίνωσι τῆς ΕΣΗΕΑ πού ἐξεδόθη ἐπίσης στίς 5/10/2005 .

Τώρα ὁ πλουραλισμός καί τό δικαίωμα ἐκφράσεως πάει περίπατο, γιατί δέν ἀφορᾶ σέ ὁμοιδεάτες ἤ ἰδέες ἀνεκτές πρός τήν « δημοκρατική» ΕΣΗΕΑ.

Μᾶς ἀνακοινώνει λοιπόν ἡ ΕΣΗΕΑ .

«Ὁ Ντεηβιντ Ἴρβινκ εἶναι ἀνεπίτρεπτος στήν ΕΣΗΕΑ. 5/10/2005

Ὁ Βρετανός συγγραφέας Ντέηβιντ Ἴρβινκ μέ τά βιβλία τοῦ προπαγανδίζει τόν ἱστορικό ἀναθεωρητισμό, τήν ἄρνηση τοῦ Ὁλοκαυτώματος, τόν ἀντισημιτισμό καί τόν ρατσισμό. Ὁ κυρίος στόχος του εἶναι νά πείση τούς ἀναγνῶστες του ὅτι ὁ Χίτλερ δέν ἐπεδίωξε ποτέ τοῦ τήν τελική λύση τοῦ ἑβραικοῦ ζητήματος στά στρατόπεδα τοῦ Θανάτου. Οἱ θέσεις αὐτές βρίσκονται στόν ἀντίποδα τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας καί προσβάλλουν βάναυσα τίς ἀρχές τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, τῆς δημοκρατίας καί τῆς ἀνεκτικότητας. Γιά τόν λόγο αὐτό ὁ κός Ἴρβινκ εἶναι ἀνεπιθύμητος στήν ΕΣΗΕΑ.

Τό Διοικητικό Συμβούλιο.»

(ἀπό τήν Διδασκαλική Συνομοσπονδία μέχρι τό ΤΕΕ, ή οἱουδήποτε σωματείου-συνδικαλιστικοῦ φορέως, μιᾶς καί ὅλα ἔχουν ἅλωθῆ ἀπό τήν ἐπιμελημένη διείσδυσι τοῦ ΚΚΕ) πού μονολιθικά αὐτοεπαναλαμβάνονται ταυτόσημες. Τίς περισσότερες φορές, προσκαλοῦνται καί οἱ «εἰδικοί» ἤ «προσωπικότητες», πού εἶναι συμπτωματικῶς πάντοτε, εἴτε ὁμοιδεάτες τους εἴτε συνοδοιπόροι. Οἱ ὁποῖοι εὐτελίζουν, (ἄν δέν χρωστᾶνε) τό ὅποιο τούς ἀξίωμα ἔναντι τῆς διαφημιστικῆς τους προβολῆς στά ἀριστεροκρατούμενα ΜΕΜ ἀλλά καί γιά ἕνα «καλό λόγο γιά τήν δημοκρατικότητα» τῶν ἀνδρῶν ἀπό τήν «Μέκκα», τό «ἀπαύγασμα» τῆς Δημοκρατίας. Τόν Περισσό, ἔνθα τό σπίτι τοῦ λαοῦ. Ἐκείνους λοιπόν μόνον, προσκαλοῦν ὅλως τυχαίως πού συμφωνοῦν μαζί τους, γιά νά πείσουν, νά ἐπηρεάσουν, τούς εὐκολόπιστους.

Διότι εἶναι τόσο ἀστεῖο στά δελτία ἀπόψεων ὁ ὑπεύθυνος τοῦ δελτίου ''εἰδησεων'' δημοσιογράφος νά παρουσιάζη ὡς ἀναλυτή καί νά ἐρωτᾶ τήν γνώμη π.χ τοῦ Γ. Δελαστίκ, ὡς ἀντικειμενική ἄποψι γιά νά «ἐνημερωθῆ» ἡ κοινή γνώμη. Ὅταν εἶναι (δυστυχῶς, μᾶλλον δέν εἶναι) γνωστόν ὅτι ὁ κός Γ. Δελαστίκ εἶναι διευθυντής τῆς ἐφημερίδος «ΠΡΙΝ». Γιά ὅσους δέν εἶναι γνωστές - καί εἴμεθα οἱ περισσότεροι- ἀγνοεῖται ὅτι ἡ ἐφημερίς Πρίν ἐκπροσωπεῖ τό ΝΑΡ (Νέο Ἀριστερό Ρεῦμα) τῆς ἐπαναστατικῆς ἀριστερᾶς πού πιστεύει τήν *«δεύτερη παρουσία τῆς ἐπανάστασης ὁρατή ἀναγκαιότητα τῆς ἴδιας τῆς ἐργατικῆς τάξης, ἐπαληθευόμενη καί ἀποζητούμενη συνειδητή πολιτική ἐπιδίωξη»*. Κατά συνέπειαν ὁ Κος Δελαστίκ γιά οἱανδήποτε θέμα θά τοποθετηθεῖ καί θά βρῆ τήν «ἀλήθεια» λίγο ἤ ἀρκετά ἀριστερότερα τοῦ Ριζοσπάστη καί τοῦ ΚΚΕ. Εἶναι ποτέ δυνατόν νά εἶναι, οἱ δογματικές ἀπόψεις του, ἀντικειμενικές[190]; Δέν εἶναι γελοῖο καί ταυτόσημο ἀπάτης νά παρουσιάζεται ὡς «δημοσιογραφική» ἀνάλυσις, «ρεπορτάζ» καί ὡς «εἴδησις» ἡ κομμουνιστική θεώρησις τῆς ἐπαναστατικῆς ἀριστερᾶς, ἐνῷ ἐπιμελῶς ἀποκρύπτεται ἡ ἰδιότης τοῦ Κου Γ. Δελαστίκ;

Κάτ αὐτόν τόν τρόπο πλάθεται, δημιουργεῖται ἡ κοινή γνώμη. Ἀφοῦ οἱ « εἰδικοί» θά ποῦνε τό «σωστό» ἀλλά καί τό εἰδικό «βάρος τῶν «προσωπικοτήτων» ποῖος θά τό ἀμφισβητήση; Πού εἶναι βέβαια «σω-

[190] *Δηλαδή δέν εἶναι ὡς ἐάν καλούσαμε τόν Μάρξ νά μᾶς πῆ τήν γνώμη του γιά τό καπιταλιστικό σύστημα. Καί ἐν συνέχειᾳ ἀφοῦ ἀκούγαμε ἀπνευστί τήν Μαρξιστική θεώρησι-ἄποψι γιά τό καπιταλιστικό σύστημα, νά τήν παρουσιάζαμε ὡς ἀντικειμενική ἐνημέρωσι τοῦ κοινοῦ, χωρίς ταυτοχρόνως νά φανερώσουμε στό κοινό ὅτι ὁ κρίνων τό καπιταλιστικό σύστημα εἶναι Ὁ Μάρξ;*

στό», ἤ «ὀρθή σκέψη», μόνον ὅ,τι συμφωνεῖ πρός τήν ἰδεολογία τους. Καί συγχωρεῖσθε μας πού θά ἐπαναλάβουμε κουραστικά χάριν ὅμως πληρότητος τοῦ μικροῦ αὐτοῦ πονήματος, μερικά «σωστά» ἀπό τήν νέα-ἀλήθεια. Δηλαδή τά θεμελιώδη ψεύδη, τῶν «πεφωτισμένων» διά βίου ἐκπαιδευτῶν μας. Τῶν «ἱστορικῶν καί ἐκπαιδευτικῶν» τῶν ΜΕΜ, στήν μεταπτυχιακή ἀπαιδεία τῶν Νέο Ἑλλήνων...

Ὅπως: Ὅτι ἡ ὁμοφυλοφιλία εἶναι «ἐπιστημονικῶς» φυσιολογική, ἀλλά ἡ κοινωνία μας εἶναι «ἀνώριμη» νά ἀποδεχθῆ τούς γάμους τῶν ὁμοφυλοφίλων καί τίς ἀνώμαλες παραφύσιν υἱό-θυγατρο-θεσίες τους. Ὅτι οἱ κουκουέδες μας εἶναι προοδευτικοί ἀγωνιστές τῶν ἀνθρωπίνων διακαιωμάτων, δημοκράτες, ἤ ὅτι ὁ«ΕΛΑΣ» ἔκανε ἀντίσταση κατά τῶν κατακτητῶν καί ὄχι μεθοδική ἐπιμελημένη ἐγκληματική προετοιμασία ἐγκαθιδρύσεως κομμουνιστικοῦ δικτατορικοῦ κάθεστῶτος τύπου ἀνατολικῶν χωρῶν.[191] Διαλύοντας ὅλες τίς ἄλλες ἀντιστασιακές ὀργανώ-

[191] *Ὁ Λεωνίδας Τζεφρώνης - γραμματεύς τῆς ΕΠΟΝ Σπουδάζουσας τοῦ ΚΚΕ, μέλος τοῦ ΔΣΕ, γνωστός καί ἀπό τήν μυθιστορηματική του ἀπόδραση ἀπό τίς φυλακές τῶν Βούρλων τήν 17η Ἰουλίου 1955 - ἀφηγεῖται στό βιβλίο τοῦ Στέλιου Κούλογλου, ''Μαρτυρίες γιά τόν ἐμφύλιο καί τήν Ἑλληνική ἀριστερά''. «...Ἔγραψα κάποτε σ' ἕνα ἄρθρο μου στήν Αὐγή ὅτι εὐτυχῶς πού δέν νικήσαμε τόν Δεκέμβριο καί εὐτυχῶς πού ἡττηθήκαμε καί στόν Ἐμφύλιο. Γιατί ἄν νικούσαμε καί δημιουργούσαμε ἐδῶ στήν Ἑλλάδα τή λεγόμενη λαϊκή δημοκρατία σήμερα θά εἴμαστε χειρότερα ἀπ' ὅτι εἶναι οἱ Ρουμάνοι, οἱ Βούλγαροι, καί οἱ Ἀλβανοί..»*

Στό ἴδιο βιβλίο (σελίς 540) ὁ Στέλιος Γιατρουδάκης, ἕτερος ὁμοϊδεάτης ἀντάρτης τοῦ ΔΣΕ στή «διμοιρία καταστροφῶν» ἐν συνεχείᾳ, «πολιτικός ἐπίτροπος Ἀθήνας», ἐκπαιδευθείς στή «Σχολή Πολιτικῶν Ἐπιτρόπων» τοῦ ΚΚΕ στό Βίτσι, ἀπαντᾶ ὡς ἑξῆς. «..Τί θά κάναμε ἄν κερδίζαμε; …δέν εἶναι καθόλου δύσκολο νά ἀπαντηθεῖ. Μποροῦμε νά ποῦμε, χωρίς ἐνδοιασμούς, ὅτι θά φτιάχναμε ἕνα καθεστώς παρόμοιο μ' ἐκεῖνα πού δημιουργήθησαν σέ ὅλες τίς νεοσύστατες λαϊκές δημοκρατίες τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης μετά τόν τερματισμό τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ὅταν μάλιστα οἱ ἡγεσίες τοῦ ΚΚΕ ἦταν πάντοτε ἐξαρτημένες ἀπό τό κράτος καί τό κόμμα ''ὁδηγό''». Ἐνῶ ἐξ 'ἴσου εἰλικρινής καί ἀποκαλυπτικός, ὁ Πάνος Δημητρίου, πρόσφυγας στή Τασκένδη, ὑπεύθυνός του ἰδεολογικοῦ τομέως τοῦ ΚΚΕ, καταμαρτυρεῖ (σελίς 473,474) «..Τό ΚΚΕ εἶχε περιέλθει σέ μία κατάσταση πλήρους ἐξάρτησης. Τίποτα δέν γινόταν ἐάν δέν ὑπῆρχε ἡ ἔγκριση τῶν Σοβιετικῶν....Ἀπό τότε χάθηκε κάθε αὐτοτέλεια. Κι αὐτό φάνηκε πολύ καθαρότερα μέ τήν ὁλομέλεια πού ἀποφάσισε γιά τό Μακεδονικό πρόβλημα, μέ τήν ἀπόφαση γιά πλήρη αὐτοδιάθεση μέχρι ἀποχώρησης τῆς Μακεδονίας.»

σεις, ἐπιβάλλοντας καθεστώς τρόμου στήν ὕπαιθρο μέ δολοφονίες -δῆθεν- παραδειγματικές τιμωρίες..

Ὅτι ὁ φόνος τῶν τόνων καί ἡ παράλλαξις τῆς γλώσσας μας στό κακόηχο βαρβαρικό κατασκευασμένο μιξο-ἰδίωμα, πού μας ἐπέβαλλαν κομματικοί ἀνιστόρητοι καί ξυλοσχίστες πολιτικάντηδες ἐν μίᾳ νυκτί[192] ὡς νέα γλῶσσα «δημοκρατικιά», εἶναι πρόοδος. Ὅτι τά ἰδιωτικά πανε-

---

Σημαντική καί ἡ ἄποψις τοῦ Τάκη Λαζαρίδη. Νά θυμίσουμε ὅτι καταδικασμένος σέ θάνατο στή δίκη Μπελογιάννη τόν Φεβρουάριο τοῦ 1952,τελικῶς ἔτυχε χάριτος ἐπειδή ὁ πατέρας τοῦ εἶχε ἐκτελεστῆ ἀπό τούς Γερμανούς καί ἡ μητέρα τοῦ εἶχε καταδικαστῆ σέ ἰσόβια ἀπό Βουλγαρικό στρατοδικεῖο. Τά κομματικά ἔντυπα τῆς ἐποχῆς εἶχαν ἐπαινέσει τόν Τάκη Λαζαρίδη γιατί «..ὑπερασπίστηκε μέ ἐπαναστατική συνέπεια καί ἀδιαλλαξία τήν τιμή καί τήν ὑπόληψη τοῦ κόμματος» Ἐξομολογεῖται λοπον, ὁ Τάκης Λαζαρίδης στό βιβλίο του, «Εὐτυχῶς ἡττηθήκαμε σύντροφοι μέ εἰλικρίνεια καί γενναιότητα πού σπανίζει.: «Ὅλοι μας μέλη καί στελέχη τοῦ ΚΚΕ ἔχουμε μερίδιο εὐθύνη. Γιατί στη δράση τούς οἱ ἡγέτες τοῦ ΚΚΕ εἶχαν τήν δική μας ὑποστήριξη καί ἀνοχή χωρίς τήν ὁποίαν δέν μποροῦσαν νά κάνουν τίποτα. Μᾶς ἐξέφραζαν καί μᾶς ἐκπροσωποῦσαν. Εἴμαστε συνυπεύθυνοι γιά ὅλα. Γιά τά φοβερά ἐγκλήματα τοῦ Στάλιν. Γιά τίς δίκες τῆς Μόσχας καί τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Για τίς ἐκτελέσεις μυριάδων ἀνθρώπων. Γιά τό φοβερό ζυγό πού ἐπιβλήθηκε στό μεγάλο ρωσσικό λαό. Καί γιά τόν βαρύτερο ἀκόμη ζυγό πού ἐπιβλήθηκε σέ τόσες χῶρες τῆς ἀνατολικῆς καί κεντρικῆς Εὐρώπης... Κι εἴμαστε εἰδικότερα συνυπεύθυνοι γιά τά δεινά πού ἔπληξαν τήν πατρίδα μας καί τόσο σημαντικά καθυστέρησαν τήν οἰκονομική καί κοινωνική της πρόοδο. Γιά τόν Δεκέμβρη καί τόν Ἐμφύλιο. Γιά τό ἀδικοχαμένο αἷμα τῶν συντρόφων μας ἀλλά καί τῶν ἀντιπάλων μας. Γιά τήν Ἑλένη Γκατζογιάννη καί τίς ἄλλες μαρτυρικές μανάδες τῆς Ἠπείρου. Καί γιά τίς ἀδιάκοπες ὅσο ἠλίθιες προσπάθειές μας νά μετατρέψουμε τήν πατρίδα μας σέ σοβιετικό προκτετοράτο..»

[192] *Στίς 11 Ἰανουαρίου 1982,(δέν εἶχε χρονίσει ἀκόμη τό ΠΑΣΟΚ πού παρέλαβε τήν σκυτάλη στόν ἀγώνα δρόμου διαλύσεως τῆς γλώσσας μας, ἀπό τήν ΝΔ) τάς μεσονυκτίους ὥρας, ὁ τότε Ὑπουργός παιδείας, Λ.Βερυβάκης κατήργησε μέ τροπολογία πού προσαρτηθη σέ ἄσχετο νόμο (περί ἐγγραφῆς μαθητῶν στά Λύκεια) ὅ,τι εἶχε διασωθεῖ δυό χιλιάδες χρόνια, τούς τόνους καί τά πνεύματα. Τήν τροπολογία μετά τήν ἀποχώρησι τῶν βουλευτῶν τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐψήφισαν μόνο 30 βουλευτές. Αὐτοί στάθησαν ἀρκετοί γιά νά διακόψουν τήν συνέχεια τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας καί νά τήν εὐνουχίσουν. Ἡ ἀρχή βεβαίως ἔγινε ἐπί Ὑπουργοῦ παιδείας Γ. Ράλλη, Ὑφυπουργοῦ Β. Κοντογιαννόπουλου, ὁ ὁποῖος «ἀπέβαλε» τά ἀρχαῖα ἀπό τά Γυμνάσια (τά ὁποία ἀρχαῖα εἶναι «ἀντιδραστικά») καί ἐπέβαλε τήν διδασκαλία τῶν ἀρχαίων συγγραφέων ἀπό μεταφράσεις.*

πιστήμια[193] εἶναι ἐπιζήμια ὄργανα τοῦ «διεθνοῦς ἰμπεριαλισμοῦ» και τῶν «πλουτοκρατῶν» καί δέν προσφέρουν γνώσεις. Ἐνῶ τά δημόσια τεμπελχανεῖα, καφενεῖα-καπνιστήρια τῶν ἀναρχικῶν καί ἄσυλα κάθε διεστραμμένου καταστροφέως, ὅπως τά ἔχουν καταντήσει, «ναοί» παιδείας τῶν παιδιῶν τοῦ λαοῦ πού πρέπει νά φοιτοῦν ἰσοβίως οἱ φοιτητές δωρεάν καί εἰς βάρος ἐκείνων (ὀλίγων ἡρωικῶν καθηγητῶν καί ἀξίων σπουδαστῶν) πού προσπαθοῦν μέσα στή χαβούζα τῆς ἀθλιότητος τῶν καταλήψεων, τῶν ἀπεργιῶν, τῶν κομματικῶν ἐγκαθέτων της κομμουνιστικῆς ἀριστερᾶς καί τῶν χαμένων ἑξαμήνων, νά διακριθοῦν. Ὅτι οἱ συνδικαλιστές μας, ἀγωνίζονται, «προστατεύουν» τά συμφέροντα τῶν ἐργαζομένων καί ὄχι τά προσωπικά των μέχρι τήν δρομολογημένη εἴσοδό τους στό κοινοβούλιο. Ὅτι τά γεγονότα τοῦ πολυτεχνείου τό 1973, ἔφεραν τήν Δημοκρατία καί ὄχι τήν ἀπρόσωπη χούντα τοῦ Ἰωαννίδη. Ὅτι οἱ ἀνάλγητοι δολοφόνοι, τρομοκράτες[194], τῆς «17 Ν» εἶναι

---

[193] *Σᾶς μεταφέρω ἀπόσπασμα ἀπό ἄρθρο τῆς Κας Ἄννας Ἀνδριτσάκη τῆς Ἐλευθεροτυπίας, αὐτό ἀποκαλούμενης (Ἀπογευματινή- Ἀδέσμευτη Ἐφημερίδα).*
Τίτλος: ''Ἀρχίζει ἡ μεγάλη μάχη.'' «Τήν αὐλαία τῆς μεγάλης(;) ἐκστρατείας ἐνάντια καί ἐν ὄψει τῆς ἀναθεώρησης τοῦ ἄρθρου 16,...ἀνοίγουν σήμερα (18-12-2006) ἐκπαιδευτικές ὁμοσπονδίες, κοινωνικοί ἐπαγγελματικοί φορεῖς, διοικήσεις ἀνώτατων ἱδρυμάτων, ἐκπρόσωποι δημοτικῶν ἀρχῶν καί ὅλοι (ἔτσι τό γράφει ἀντί ὅλων) ὅσοι ἀνταποκρίθησαν στό κάλεσμα τῆς ΠΟΣΔΕΠ.. -Ἄς ἀκούσουν τό λαό- ''Βῆμα ἔκφρασης τῆς λαϊκῆς φωνῆς'' .. καί ὅλων ὅσων ἐνεργοποιοῦνται γιά τήν μή ἀναθεώρηση τοῦ ἄρθρου 16, χαρακτηρίζει τή σημερινή ἐκδήλωση, ὁ Γενικός Γραμματεύς τῆς Π.Ο.ΣΔΕΠ Γιάννης Μαΐστρος.''Ἄς σταματήσουν πλέον οἱ ἡγεσίες τῆς κυβέρνησης καί τῆς Ἀξιωματικῆς ἀντιπολίτευσης νά ἐξυπηρετοῦν τά ἰδιωτικά συμφέροντα καί ἄς ἀκούσουν τό λαό'' δηλώνει στήν «Ε» δίνοντας τό στῖγμα τῆς σημερινῆς ἐκδήλωσης...Ἡ μεγάλη σύσκεψη .. θά σηματοδοτήσει τό νέο κύκλο κινητοποιήσεων..Τό βέβαιο εἶναι πῶς ὅλες οἱ δράσεις (καί γιατί ὄχι ἀντιδράσεις;) θά κορυφωθοῦν τίς ἡμέρες συζήτησης στή βουλή (10-17 Ἰανουαρίου 2007)
[194] *Σ' αὐτό βοήθησε ὅσο τίποτ' ἄλλο καί τό ΠΑΣΟΚ, τοῦ ὁποίου ὁ ὕποπτος ρόλος δέν ἔχει καθ' ὅλου διευκρινισθεῖ γιά τούς «συγγενικούς» του δεσμούς μέ τήν ὀργάνωσι 17Ν. Ἐμεῖς ἐδῶ θά θυμίσουμε πῶς τελικά ψηφίσθηκε ὁ λεγόμενος ἀντιτρομοκρατικός νόμος. Ἕνα τρόπος πού τά ΜΕΜ παντελῶς ἀποσιώπησαν ἐνῶ ἀποτελεῖ διεθνῆ πρωτοτυπία. Ἀντιγράφουμε ἀπό τό βιβλίο τοῦ Μανώλη Βασιλακάκη «Καλά νά πάθουν», Ἐκδόσεις Γνώσεις, σελίς 449-450.*

«... Ἕνα μήνα μετά τήν δολοφονία τοῦ Σόντερς ἡ κυβέρνηση ἀνακοίνωσε ὅτι θά ἔκανε ''καμπάνια ἐναντίον τῆς τρομοκρατίας'' ἡ ὁποία θά περιελάμβανε καί ''σπότ στήν τηλεόραση καί τό ραδιόφωνο μέ στόχο οἱ πολίτες νά συμμετάσχουν στόν ἀγώνα γαί τήν ἐξάρθρωση τῆς τρομοκρατίας'' καί ὅτι θά πραγμα-

«ἰδεολόγοι μαχητές» καί ὄχι ἀδίστακτοι ἄνανδροι ἐγκληματίες στρατευμένοι στήν ἀκραία κομμουνιστική ἀριστερά ἐφ' ὅσον, πέραν τῶν ὁμολογιῶν των, τά εἰκονίσματα «ὅσιο-μαρτύρων» τοῦ κομμουνισμοῦ κοσμοῦσαν τίς «γιάφκες» τῶν δολοφόνων αὐτῶν. Ἐνῷ θύματά τους, ἀνώτατοι δικαστικοί καί στήν πλειονότητα των, ἀνεγνωρισμένοι στυλοβάτες τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος. Ὅτι ὁ ἀρχισφαγεύς τοῦ Καρπενησίου, Φλωράκης καί ἐκ τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ παιδομαζώματος, εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού *«τίμησε τό ΚΚΕ μέ τήν ζωή καί τό ἔργο του καί μέγας πατριώτης»*. Ὅτι οἱ φανατικοί μουσουλμάνοι τρομοκράτες, εἶναι οἱ «μαχητές».Ἀποδίδουν «δικαιοσύνη» καί τιμωροῦν τούς «φονιάδες» τῶν λαῶν. Ἤ ὅτι οἱ τσιγγάνοι μας εἶναι τῆς γῆς οἱ ἀδικημένοι διότι δέν «κουμπαριάσαμε» ἀκόμη καί δέν τούς ἐντάξαμε στήν κοινωνία μας καί χίλια

τοποιοῦσε νομοθετικές ἀλλαγές. Ἐψεύδοντο ἀσυστόλως.Οὐδέποτε ἔκαναν καμπάνια ἐναντίον τῆς τρομοκρατίας. Ὁ δημοκρατικός νόμος γιά τήν δίωξη τοῦ ὀργανωμένου ἐγκλήματος καί τῆς τρομοκρατίας, πού ἡ ἀπροσχημάτιστη φιλοτρομοκρατική προπαγάνδα χαρακτήρισε σάν ''τρομονόμο''ψηφίστηκε τελικά ἀκριβῶς ἕνα ἔτος μετά, τήν προπαραμονή τῆς ἐπετείου τῆς δολοφονίας τοῦ Σόντερς, γιατί δέν εἶχαν ἄλλα περιθώρια ἀναβολῶν καί τρόπο νά τό ἀποφύγουν. Ἀλλά πῶς ψηφίστηκε: Μέ τήν σκανδαλώδη ἀποχή 144 βουλευτῶν τοῦ κυβερνῶντος κόμματος! Ἀπουσίαζαν ἐπίσης σκανδαλωδῶς ὅλοι οἱ ὑπουργοί καί οἱ ὑφυπουργοί ἀφήνοντας κυριολεκτικῶς μόνο τόν ''ἀναλώσιμο'' ἐξωκοινοβουλευτικό τότε ὑπουργό δικαιοσύνης Μ.Σταθόπουλο. Τήν ὥρα τῆς ψηφοφορίας εἶχαν μείνει μονάχα τρεῖς βουλευτές τοῦ ΠΑΣΟΚ, ὁ εἰσηγητής πού ἦταν ὑποχρεωμένος καί οἱ Π.Κρητικός καί Σ. Βαλυράκης γιά νά βροντοφωνάξουν ἐπιδεικτικά ''ὄχι''! Ἔγινε νόμος μέ τίς ψήφους τῆς Ν.Δ καί τῶν Φιλελευθέρων...» Ἐπί τῆς οὐσίας, ὁ νόμος «περί καταστολῆς τῆς τρομοκρατίας καί προστασίας τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος» 774/78 πού εἶχε ψηφισθεῖ ἐπί ΝΔ, κατηργήθη ἐπί ΠΑΣΟΚ τό 1983 μέ τό τόν Ν 1366/83 ὡς ἀντισυνταγματικός. Ἐπανεφέρθη μετά τήν δολοφονία τοῦ Π.Μπακογιάννη μέ τόν νόμο Ν1990/90 πάλιν ἐπί κυβερνήσεως ΝΔ-Μητσοτάκη- καί τροποποιήθηκε ἐπί τά βελτίω μέ τόν νόμο Ν 2145/93, γιά νά καταργηθῆ μέ τόν νόμο Ν2172/93 ἀπό τό ΠΑΣΟΚ μόλις ἐπανῆλθε στήν ἐξουσία κοπτόμενο ὑπέρ τῆς προστασίας τῶν ἀτομικῶν διαιωμάτων καί ἐλευθεριῶν, ἐνῶ οἱ δολοφονίες τῆς 17Ν συνεχίζοντο. Μετά δέ τήν δολοφονία Σόντερς, τήν ἐμπλοκή τῶν Ἀγγλικῶν ὑπηρεσιῶν καί τήν διεθνῆ πίεσιν γιά τή ἀσφαλῆ διεξαγωγή τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων τοῦ 2004, πού προαπαιτοῦσε τήν ἐξάρθρωσι τῆς τρομοκρατίας, μόνο τότε ἐδέησεν τό ΠΑΣΟΚ νά φέρη τόν νόμο Ν2928/2001, τόν ἐπικληθέντα καί τρομονόμο, γιά νά ψηφισθῆ μέ τόν ἀνωτέρω τρόπο οὐσιαστικῶς ἀπό τήν ΝΔ και τον Κο Σ.Μάνο ἐπί κυβερνήσεως Σημίτη. Κι' ἐμεῖς ψάχνουμε νά βροῦμε τί κάνει νιάου νιάου στά κεραμμύδια.

ἄλλα δυό παραμύθια τῆς ἀριστερᾶς παρανοήσεως, πού ἀπό τήν ἐπανάληψι, καί μόνο, δυστυχῶς πάντοτε χωρίς ἀντίλογο, ἔχουν γίνει σέ πολλούς καί ἰδιαίτερα στούς νέους, μέχρι κάποιο βαθμό σημαντικῶς, ἀποδεκτά.

Ὅπως ἀκόμη ὅτι οἱ ἡρωικοί ἐπιχειρηματίες, ὅσοι ἀπέμειναν, πού ἔχουν νά ἀντιπαλαίσουν ἕνα κράτος λερναία ὕδρα καί ἀντιμετωπίζονται ἀπό τούς «δημοσίους» βασανιστές-ὑπαλλήλους, ἀλλά κατ' ἐξοχήν ἀπό τά Μέσα Ἐνημερώσεως {τούς ἀδαεῖς «οἰκονομολογοῦντες» δημοσιογράφους} ὡς φοροκλέπτες, εἰσφοροδιαφεύγοντες καί ἐκμεταλλευτές τοῦ λαοῦ, θά πρέπει νά ἔχουν ἐπιχειρήσεις–φιλανθρωπικά ἱδρύματα καί νά μοιράζουν τά κέρδη, αὐτά πού μένουν, ὅταν μένουν μετά τήν ἐξοντωτική ὑπερφορολόγησι, στούς ἐργαζομένους. Ἄν πάλι ἐγκαταλείπουν τήν Ἑλλάδα, γιά ν'ἀποφύγουν τήν πτώχευσι. Γιά να δραστηριοποιηθούν σέ γειτονικά κράτη. Κράτη, πού δέν ἔχουν τήν ἐγχώριο κρατικίστικη καί κομμουνιστική νοοτροπία, ὥστε νά ἐπιβιώσουν καί νά μεγαλουργήσουν ἐκεῖ, πού ἔχει τήν εὐκαιρία ἡ ἰδιωτική πρωτοβουλία νά λειτουργήση (ὅπως ἡ Ἑλληνική Ναυτιλία τῶν εὐφυῶν ἐφοπλιστῶν πού κάθε χρόνο κτίζουν νέα πλοῖα ἀξίας δεκάδων δισεκατομμυρίων δολλαρίων καί τά πλοῖα τούς αὐλακώνουν ὅλες τίς θάλασσες συντηροῦντες τό παγκόσμιο ἐμπόριο) τότε κατηγοροῦνται γιατί φεύγουν καί ἀφήνουν στό δρόμο τούς ἐργαζομένους. Βέβαια στήν Ἑλλάδα, περισσότερον ἴσως ἀπ' ὅσο σε κάθε ἄλλη εὐρωπαϊκή χώρα, γιά ὅλα φταῖνε οἱ Ἀμερικανοί. Ὄχι τόσο γιά ὅ,τι λένε ἤ πράττουν. Ὅσο διότι ὑπάρχουν! Ἴσως ἄν σκεφθοῦμε, ἄν συνειδητοποιήσουμε ἀλλά καί ἄν βροῦμε τό θάρρος κάποτε, θά ὁμολογήσουμε καί θά παραδεχθοῦμε τήν ἱστορική ἀλήθεια. Ὅτι δηλαδή, ἄν δέν περάσαμε στήν δουλοπαροικία τῶν κομουνιστικῶν κρατῶν μέ τό τέλος τοῦ 2ου παγκοσμίου πολέμου, τό ὀφείλουμε στήν ἀμέριστη συνδρομή τῶν Η.Π.Α . Ἀλλά καί τήν μετέπειτα, κυριολεκτικῶς, ἐπιβίωσι μας[195], ἕως ὅτου σταθοῦμε στά πόδια μας καί λειτουργήσουμε ὡς ὠργανωμένο κράτος, στήν πραγμάτωσι τοῦ σχεδίου Μάρσαλ κατ' ἐφαρμογήν τοῦ δόγματος Τρούμαν. Οἱ παλαιότεροι,

---

[195] *Ἐπιβεβαιώνω τήν προσωπική μου ἐμπειρία στίς πρῶτες τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ, στό Ἀμύνταιο κατά τά ἔτη 1957, 1958 δηλαδή ἐννέα (9) ἔτη μετά τήν ἥττα τῶν συμμοριτῶν τοῦ ΚΚΕ τό πρωινό μέ γάλα, μαρμελάδα καί τυρί τῆς Ἀμερικανικῆς βοηθείας, πού μας ἐδίδετο καθημερινῶς στό σχολεῖο μας..(Σήμερα ὅταν τά λέμε αὐτά μας ἀποκαλοῦν Ἀμερικανοτσολιάδες λακέδες τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, παπαγαλάκια)*

θυμοῦνται καί διηγοῦνται τό πρωινό μέ γάλα καί τυρί τῆς Ἀμερικανικῆς βοηθείας, πού ἐδίδετο καθημερινῶς στά σχολεῖα. Χιλιάδες Ἑλληνοπούλα τότε κυριολεκτικῶς ρακένδυτα, σέ μιά κατεστραμμένη οἰκονομικῶς χώρα ἡ ὁποία ἀνοικοδομήθη ἐκ τοῦ μηδενός μέ ἑκατομμύρια ἀμερικανικά δολλάρια, ἐπέζησαν καί μεγάλωσαν χάρις σ'αὐτή τή λησμονημένη βοήθεια. Εἶναι γεγονός ὅτι στίς μέρες μας πολλοί ἀπό αὐτούς, ἄν ἔχουν τήν δυνατότητα ζωῆς καί ἐλευθερίας σήμερα νά διαδηλώνουν κατά τῶν Ἀμερικανῶν τό ὀφείλουν πρωτίστως σέ αὐτούς πού ὑβρίζουν.

Ἐδῶ ὅμως θά σταθῶ λίγο περισότερο διότι ἡ ἀλήθεια πρέπει νά λεχθῆ καί νά καταγραφῆ ἀδιάψευστα.

Ὁ Ἄγις Στίνας ἀρχειομαρξιστής, τροτσκιστής παλαιό μέλος τοῦ ΚΚΕ, δραπέτης τῶν φυλακῶν τῆς Ἀκροναυπλίας τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1942, γνωστός θεωρητικός του ἀντιεξουσιαστικοῦ χώρου, στό βιβλίο τοῦ «ΕΑΜ-ΕΛΑΣ –ΟΠΛΑ» (ἐκδόσεις «Διεθνής Βιβλιοθήκη») ἀναφέρεται στό γεγονός γυρνώντας στό 1941, ὡς ἑξῆς: *«Ὑπάρχει καί σήμερα σέ πολλούς ἡ ἐντύπωση ὅτι τά συσσίτια πού ἄρχισαν νά λειτουργοῦν στήν Ἑλλάδα, τό Νοέμβρη τοῦ '41, ἦταν ἔργο τοῦ ΕΑΜ. Ἡ ὑπόθεση τῶν συσσιτίων ἐκείνης τῆς ἐποχῆς εἶναι ἡ ἀκόλουθη: ὕστερα ἀπό τό φοβερό χειμῶνα τοῦ '41- '42, οἱ ἀρχές κατοχῆς ἐπέτρεψαν τή διοχέτευση στή χώρα, γιά τά λαϊκά συσσίτια, ὁρισμένης ποσότητας τροφίμων ἀπό τήν Τουρκία καί ὑπό τόν αὐστηρό ἔλεγχο τῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου. Ναυλώθηκε τό τουρκικό πλοῖο «Κουρτουλούς», πού ἀπό τά τέλη τοῦ Νοέμβρη 1941 ἄρχισε δρομολόγια πρός τόν Πειραιά. Σέ κάθε ταξίδι μετέφερε 1500 - 1800 τόννους ὄσπρια γιά τά λαϊκά συσσίτια κι ἐκεῖνα τῶν συνεταιρισμῶν πού εἶχαν ἱδρυθεῖ. Στό ἕκτο ταξίδι του, τό «Κουρτουλούς» βυθίστηκε στή θάλασσα τοῦ Μαρμαρά μέ 1800 τόννους τρόφιμα. Ἀντικαταστάθηκε μέ τό «Ντουλουμπουνάρ» πού πραγματοποίησε δυό ταξίδια ἕως στίς 27 Μαρτίου 1942. Σ' αὐτό τό μεταξύ ὁ κίνδυνος τῆς πείνας εἶχε ὑπερνικηθεῖ. Στίς ἀρχές Ἰουνίου 1942 μέ τή μεσολάβηση τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καί τῶν τοπικῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν ἔγινε ρητή συμφωνία τῶν ἐμπολέμων γιά τόν ἐφοδιασμό τῆς Ἑλλάδας. Ὁ Καναδᾶς ἀνέλαβε νά παρέχει 15 χιλιάδες τόννους τό μήνα τρόφιμα καί οἱ Ἠνωμένες Πολιτεῖες 5.000 τόννους ὄσπρια, γάλα καί φάρμακα. Τίς ναυλώσεις πραγματοποιοῦσε ὁ Σουηδικός Ἐρυθρός Σταυρός, ἀλλά ὅλες τίς δαπάνες περιλαμβανομένων καί τῶν ἀσφαλίστρων, τίς κατέβαλε ἡ κατοχική κυβέρνηση μέχρι τήν 1η Ἰανουαρίου 1943 πού ἀνέλαβαν ὅλα τά ἔξοδα οἱ Ἠνωμένες Πολιτεῖες. Μέχρι τίς 27 Μαρτίου 1945 μεταφέρθηκαν 669000 τόννοι ἐφόδια ἀπό τά ὁποία 647000 τρόφιμα καί τά ὑπόλοιπα ροῦχα καί φάρμακα. Αὐτή εἶναι ἡ ἀλήθεια γιά τά συσσί-*

τια. Εἶχε βέβαια καί τό ΕΑΜ τή συμβολή του στά συσσίτια, κατόρθωσε νά βάλει στά περισσότερα δικούς του μαγείρους καί διανομεῖς, δηλαδή αὐτούς πού ἔπαιρναν καμιά δεκαριά μερίδες ὁ καθένας καί πού ἦταν οἱ μόνοι πού πάχυναν στήν κατοχή. Πάντως ὁ κίνδυνος τοῦ λιμοῦ ξεπεράστηκε.»

Αὐτήν τήν ἀνυπολόγιστης ἀξίας, σωτηρία βοήθεια στήν λιμοκτονοῦσα Ἑλλάδα, οἱ ἐγχώριοι κουκουέδες δέν συγχώρησαν ποτέ[196].

---

[196] *Ἡ πλέον πρόσφατη κατακρήμνισις τοῦ ἀγάλματος Τρούμαν ἔγινε στις 26/7/2006. Πῶς; Ἀναγνώσατε. Βεβαίως δέν ἔχομεν τήν ἀπαίτησιν, ὁ Εἰσαγγελεύς τοῦ Ἀρείου Πάγου νά διαβάζει καί τόν Ριζοσπάστη. Μολονότι εἶναι βέβαιο, ὅτι αὐτή ἡ, νοητικῶς ἐπώδυνος, ἀνάγνωσις, θά περιόριζε τήν ὑποτίμησι καί τήν ἄγνοια τοῦ κομμουνισμοῦ στή χώρα μας. Ἐν τῷ προκειμένῳ δέ, θά βοηθοῦσε τήν διελεύκανσι «μυστηριώδους» ἀδικήματος, διά τό ὁποῖο ἀναζητοῦνται αὐτό-κατονομασθέντες δράστες. Νά λοιπόν τί καταμαρτυρεῖ ὁ «εἰλικρινής» Ριζοσπάστης (26/7/2006) «..Λίγο πρίν τίς 7 τό βράδυ, οἱ συνδικαλιστές τοῦ ΠΑΜΕ, γκρέμισαν τό μισητό ἄγαλμα τοῦ Χάρυ Τρούμαν. Γι'αὐτή τή συμβολική ἐνέργεια ὁ Γιῶργος Μαυρίκος, ὑποψήφιος Ὑπερνομάρχης, δήλωσε:*

'' ...Ὁ Τρούμαν γιά τό λαό μας καί ὅλους τους λαούς τοῦ κόσμου, συμβολίζει τό μῖσος, τήν ἔχθρα, τούς ἰμπεριαλιστικούς πολέμους.. Ἡ κίνηση τοῦ ΠΑΜΕ, νά γκρεμίσουμε σήμερα τό ἄγαλμα αὐτό, ἦταν συμβολική. Δείχνει τήν ἀποφασιστικότητά μας νά συνεχίσουμε..'' Καί συνεχίζει ἡ «νομοταγής» αὐτή ἐφημερίς. «Μέ ἀπόλυτο αὐτοματισμό κινήθηκε ἡ Ἀστυνομία. Ἄντρες τοῦ ἐγκληματολογικοῦ συνέλεξαν στοιχεῖα γιά τό ποίοι γκρέμισαν τό σύμβολο τῶν ἀστῶν καί τή συνέχεια ἀνέλαβε ὁ εἰσαγγελέας»…Τό «ἔγκλημα» τοῦ Τρούμαν ἦταν ὅτι βάσει τοῦ ὁμωνύμου δόγματος, διετέθησαν, οὔτε ἕνα, οὔτε δυό, οὔτε τρία, ἀλλά 13 δίς δολλάρια ὡς Ἀμερικανική «ἰμπεριαλιστική» βοήθεια γιά τήν ἀνασυγκρότησι τῆς Εὐρώπης. Κατ' αὐτόν τόν τρόπον τά ἐξουθενωμένα Δυτικό Εὐρωπαϊκά κράτη ἀπέφυγαν τήν λιμοκτονία. Ἡ Ἑλλάς, «ἀστοί καί μή» ἐχόρτασαν τήν πεῖνα των .Ἐνῶ οἱ Ἕλληνες Μαχητές, σταδιακῶς ἐνισχυόμενοι μέ Ἀμερικανικά πολεμοφόδια, μετά ἀπό τετραετῆ ὕπουλο ἀνταρτοπόλεμο κατετρόπωσαν τίς συμμορίες τοῦ ἐρυθροῦ ὁλοκληρωτισμοῦ καί ἔσωσαν τήν Ἑλλάδα ἀπό τήν ὑποδούλωσι στόν κομμουνιστικό ζυγό.

Αὐτή εἶναι ἡ ἱστορική πραγματικότης, πού τά ΜΕΜ καί οἱ «προοδευτικοί» μας δέν δύναται νά ἀλλάξουν. Καί ἐπιτηδείως ἀποσιωποῦν, ὅτι: Ἐνῶ οἱ Ἀμερικανοί ἀπέσυραν τά στρατεύματά τους ἀπό τήν Εὐρώπη ἀμέσως μετά τό τέλος τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου, ἡ τότε Σοβιετική Ἕνωσις ἐπεξέτεινε τήν κατακτητική ἐπικυριαρχία της (καί αὐτό Εἶναι ἰμπεριαλισμός) σέ περισσότερο ἀπό 100 ἑκατομμύρια ἀνθρώπους. Ἀπό τήν Ἀν. Γερμανία καί τήν Πολωνία, μέχρι τήν Βουλγαρία καί τήν Ἀλβανία. Οὕτως ἡ Σοβιετική Ἕνωσις, πού ἀπρόθυμη, αἰφνιδιαστικῶς καί κατ' ἀνάγκην, μετεπήδησε ὡς ἐμπόλεμη στό δημοκρατικό στρατόπεδο -

Κατ’ αὐτόν τόν τρόπον λοιπόν πού πλάθεται καί προσφέρεται ἡ «ἀνακαινισθεῖσα» ἀλήθεια ἑδραζόμενη ἐπί τῶν θεμελιωδῶν ψευδῶν τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως, ἡ ἐντύπωσις πού ἐπικρατεῖ εἶναι, ὅτι ὅλοι μας πρεσβεύουμε, αὐτά πού οἱ «φωστῆρες» τῶν ΜΕΜ, οἱ παντογνῶστες περί παντός ἐπιστητοῦ ὁμιλοῦντες, διατυπώνουν, ὡς ἀπόψεις μας καί πού φαίνεται παρουσιάζεται, ὅτι εἶναι ἡ «κοινή μας» γνώμη. Ἐνῷ στήν πράξι καί ἐπί τῆς οὐσίας, ἡ λεγομένη κοινή γνώμη καθοδηγεῖται παραπειστικῶς καί ἐντέχνως στίς θέσεις, πού τά ΜΕΜ ἰχνηλατοῦν. Τά μικρόφωνα καί ἡ γραφίδα παρέχονται ἀφειδῶς στούς «διαβασμένους» νά ἐπαναλάβουν, ὡς «διανοούμενοι» ὡς ὁμιλητές μέ «ἐξιδικευμένη» ὑποτίθεται (ἐπί τῆς οὐσίας ὅμως τήν «στρατευμένη» καί ὄχι τήν ἱστορικῶς ἀληθινή) γνώσι τοῦ ἀντικειμένου, εἴτε ὡς συνεντεύξεις μέ «περισπούδαστους» Καθηγητές, συνεργάτες «καταξιωμένους» δημοσιογράφους -περισσότερο γνωστούς γιά τήν βωμολοχία καί τήν προστατευμένη αὐθάδειάν τους- τήν ἄποψι, πού ὑποτίθεται ὅτι πρεσβεύει ἡ κοινή γνώμη. Ἔτσι οἱ περισσότεροι, πού διαφωνοῦν ἀλλά και ἀγανακτοῦν μέ τήν κατά τήν ράδιο-τηλοψίαν «κοινή γνώμη», ὑπό τήν θεώρησι ὅτι εἶναι ἡ γνώμη τῶν περισσοτέρων, διότι ἔτσι παρουσιάζεται, διστάζουν ὑπό τό βάρος αὐτῆς τῆς ψυχολογικῆς βίας νά τοποθετηθοῦν. Ἐνῶ ἄλλοι, οἱ νεώτεροι, ἐπηρεάζονται σέ σημαντικό βαθμό. Ἐξ’ ἄλλου καί πού νά τοπο-

παρακαλῶ νά θυμηθοῦμε πῶς; μόνον ὅταν ὁ σύμμαχός της, ὁ Χιτλερ τήν ὑποχρέωσε, ἀφοῦ κήρυξε τόν πόλεμο καί καταστρατήγησε τό πασίγνωστο Γερμανό Σοβιετικό σύμφωνο μή ἐπιθέσεως φόν Ριμπεντροπ - Μολότοφ, πού εἶχαν συνυπογράψει τό Γ’ Ραίχ καί ἡ Σταλινική Σοβιετία - κατάφερε νά καταπατήση διά τῆς βίας καί νά ἐπιβάλη τό στυγνό τρομοκρατικό καθεστώς τοῦ κομμουνισμοῦ στήν Ἀνατολική καί κεντρική Εὐρώπη.»

Βέβαια, γιά τούς ἀμετανοήτους καί ἐθελοτυφλοῦντες κομμουνιστές, πού ἔχασαν τήν μοναδική εὐκαιρία τότε νά ἐπικρατήσουν στήν ρημαγμένη Ἑλλάδα, οὐσιαστικῶς λόγω τῆς ἀμέριστης Ἀμερικανικῆς βοηθείας πού ἐξησφάλισε ὁ Χάρυ Τρούμαν ἐγκαίρως, εἶναι κατανοητό. Ὁ Χάρυ Τρούμαν καί ὡς ἄγαλμα μόνον, ἀποτελεῖ ὀδυνηρή, τῆς ἥττας των, ἀνάμνησι, ἐν πολλοῖς δέ καί αἰτίαν. Ἐνῷ γιά τήν συντριπτική πλειοψηφία τῶν Ἑλλήνων, πού δέν ἀγνοεῖ τήν Ἱστορία, σύμβολο προασπίσεως τῆς Ἐλευθερίας καί ὑπόμνησις τῆς ὀφειλομένης Εὐγνωμοσύνης. Συνειρμικῶς ὅμως, ἀναλογιζόμενοι τό μῖσος καί τήν ἐχθρότητα τῶν μελῶν τῆς ΚΈ τοῦ ΚΚΕ, πού ἔδεσαν μέ σχοινιά (τυχαίως τά βρῆκαν!) καί γκρέμισαν τό ἄγαλμα τοῦ Τρούμαν, συνειδητοποιοῦμε. Ἐάν τό «σύμβολο τῶν ἀστῶν» εἶναι τόσο μισητό, πόσο μᾶλλον, οἱ ἴδιοι οἱ ἀστοί γιά τούς συντρόφους αὐτούς, τοῦ ΚΚΕ. Ἀλλά καί τήν τύχη, πού οἱ «ἀγωνιστές» αὐτοί τῆς δημοκρατίας, ἐπιφυλάσσουν στούς ἀστούς, ἄν, ὁ μή γένοιτο, ἐδίδετο ἀνάλογη εὐκαιρία.

θετηθοῦν οἱ σκεπτόμενοι ἕλληνες; Ἀφοῦ τά μικρόφωνα τά κρατᾶνε σφικτά οἱ κλειδοκράτορες – στρατονόμοι, οἱ δικτάτορες τοῦ μικροφώνου καί στόν τύπο δημοσιεύεται ὅ,τι θέλουν καί ὅ,τι γράφουν, οἱ ''Γκαιμπελισκοι'' τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως;

Ταυτοχρόνως τά ΜΕΜ ἀποκλείουν καί καταγγέλλουν, συκοφαντοῦν σέ κάθε εὐκαιρία, οἱονδήποτε διαθέτει λόγον ἐλεύθερον καί μή χειραγωγούμενο, πού ἀντικρούει τήν μετέωρη ἀριστερή ἐκδοχή[197], πού ἐδῶ καί τριάντα τεσσάρα χρόνια, κατ' ἐπίφασι δημοκρατικότητος, παρουσιάζεται ὡς ἡ μοναδική θεώρησι τῆς ζωῆς καί τῆς προόδου.

Οὕτως κυριολεκτικῶς φιμώνονται καί διατηροῦνται σέ καραντῖνα[198], οἱ ἀληθῶς ἐλεύθεροι. Ὅσοι διαφωνοῦν μέ τήν μονολιθική σταλινική ἄποψιν τῶν ΜΕΜ καί εἶναι σέ θέσι νά διερευνήσουν τήν ὀρθότητα ἔναντι τῆς πλάνης. Νά διαφωτίσουν καί ὄχι νά προπαγανδίσουν.Νά διαλογισθοῦν καί ὄχι νά ἀπαγγείλουν κομμουνιστικούς λιβανωτούς γιά τήν «προσφορά» τοῦ Θεοδωράκη στήν νεώτερη Ἑλλάδα, ἤ τοῦ «δημοκρατικοῦ» στρατοῦ ἤ γιά τό «θάρρος» τοῦ Μπίν Λάντεν ἡ γιά τόν βλακώδη καί ἄχρηστο ἐγκληματικό «ἡρωισμό» τῶν φανατικῶν ἰσλαμιστῶν, πού αὐτό-ἀνατινάζονται γιά νά τρῶνε βουνά ἀπό πιλάφι στό ὑπόλοιπό του «βίου» των, ποτάμια ἀπό μέλι καί νά συνευρίσκονται μέ ἀναρίθμητες παρθένες, πού στόν μουσουλμανικό παράδεισο φαίνεται ὅτι εἶναι περισσότερες ἀπό τίς μύγες. Ἀλλιῶς δέν ἐξηγεῖται.Τόσοι οἱ νε-

---

197 *«..Τό ἀριστερό κατεστημένο κυριαρχεῖ παντοῦ καί πρωτίστως στά μέσα ἐνημερώσεως. Ἐκεῖ ἡ κυριαρχία του εἶναι σχεδόν ἀπόλυτος.. Σέ τέτοιο βαθμό ὥστε νά μήν ἀφήνη περιθώρια νά ἐκφέρονται ἀπόψεις πού εἶναι ἀντίθετες στό ρεῦμα. Ὅποιος τολμήση νά πῆ κάτι μή ἀρεστό στήν κοινή γνώμη ἐξοβελίζεται ὡς ἀκραῖος καί γραφικός... Εἰδικῶς στή χώρα μας κυριαρχοῦν ἡ δημαγωγία καί ὁ λαϊκισμός. Ὅμως τήν κυρία εὐθύνη φέρουν τά ΜΜΕ, πού διαστρέφουν καί πνίγουν τίς μεταρρυθμιστκές φωνές στόν τόπο μας. Αὐτά δολοφονοῦν τίς μεταρρυθμίσεις.» Ἄρθρο τῆς Ἑστίας μέ τίτλο ''Οἱ δολοφόνοι τῶν μεταρρυθμίσεων'' τῆς 22/10/2005*

198 *«....Ὁ ὑπογράφων θίγει τό σοβαρό θέμα ἐδῶ καί πολλά χρόνια καί ἐπισημαίνει ὅτι ἔχει καί ἄλλες διαστάσεις. Δέν περιορίζεται μόνο στό ὅτι δέν κυκλοφοροῦν φιλελεύθερες ἰδέες στή χώρα μας, ἀλλά ἐπεκτείνεται καί στό ὅτι οἱ φορεῖς τούς διώκονται καί ὑπονομεύονται. Ἐκδοτικοί οἶκοι πού προσπάθησαν νά ἐπενδύσουν ἀπό μεράκι στόν φιλελεύθερο χῶρο, κατεστράφησαν οἰκονομικῶς. Γιατί; Διότι τό ἀριστερό κατεστημένο πού ἐλέγχει τόν ἐκδοτικό χῶρο τορπίλλιζε τίς πωλήσεις τους...» Ἄρθρο στήν ΕΣΤΙΑ τῆς 2/08/2006, τοῦ Δημοσιογράφου Ἀθ. Χ.Παπανδροπούλου.*

κροί, τόσες οἱ νύχτες, τόσες οἱ συνευρέσεις. Μέ ὅλο τό σέβας, πόσες νά εἶναι οἱ παρθένες στόν παράδεισο τοῦ Μωάμεθ;

Βεβαίως πραγματικῶς, ἄν ἀπαριθμήσει κανείς τά θύματά τους, θά διαπιστώσει ὅτι τελικῶς οἱ τρομοκράτες - φανατικοί ἰσλαμιστές διαφόρων «αἱρέσεων», τόσο ἀφελῶς μέ ἀντάλλαγμα αὐτό τόν ὀνειρεμένο, ἀλλά ἀνύπαρκτο, μουσουλμανικό παράδεισο καί ὄχι οἱ πατριῶτες πολεμιστές, πού ἀμύνονται περί πάτρης- ἔχουν δολοφονήσει περισσοτέρους ἀθώους ἰρακινούς ἀπ' ὅτι «κατακτητές» ἀμερικανούς. Ἐν τῷ μεταξύ, μέ μιά ἄκρως ἐπιμελημένη ἐθελοτύφλωσι, τά Μέσα Ἐνημερώσεως, ἐπειδή ἀκριβῶς οἱ ἰσλαμιστές τῆς Ἀλ Κάϊντα καί τοῦ Ἀχμαντινεζάτ ἔχουν ταχθῆ κατά τῶν Ἀμερικανῶν, ἀποκρύπτουν μέ ἰδιάζουσα εὐσυνειδησία τήν ἐπικρατοῦσα ἄποψι τοῦ Μουσουλμανικοῦ κόσμου. Ὅτι δηλαδή ὅλη ἡ ἀνθρωπότης πρέπει σώνει καί καλά νά ὑποστῆ τήν παγκοσμιοποίησι τοῦ Ἰσλάμ καί νά ὑπακούει στούς κανόνες τῆς ἰδικῆς τους θρησκείας, ἐνῷ αὐτοί δέν δείχνουν κανένα σεβασμό στήν θρησκεία τῶν ἄλλων.

Αὐτούς, λοιπόν ὅλους τους ἄλλους πού ἔχουν διάφορον ἄποψιν, δέν ἄγονται και δέν φέρονται, αὐτούς τούς ἡρωικούς μαχητές τῆς ἐλευθερίας, τά μικρόφωνα, τά τηλεοπτικά παράθυρα καί ὁ τύπος τούς ἀγνοοῦν, ὡς ἐάν νά μήν ὑπάρχουν. Σέ ἐλάχιστες ἐφημερίδες, ἔντιμοι ἡρωικοί ἐκδότες διακινδυνεύοντες τήν λειτουργία τῶν ἐφημερίδων[199] των, παρέχουν βῆμα σέ μαχητές, ἀληθῶς ἀνιδιοτελεῖς ἀθρογράφους ἤ σέ τοποθεσίες τοῦ διαδικτύου[200] ὅπου βρίσκουν ἔπαλξι οἱ διανοητές πού δέν ἔχουν διαβρωθεῖ ἤ συστρατευθεῖ μέ τήν κομμουνιστική παρανόηση.

Ἐνῶ προβάλλονται ὡς ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος τῶν τεχνῶν καί τῶν γραμμάτων οἱ νέο βάρβαροι, οἱ «εἰδικοί» αὐτοί πού συμφωνοῦν καί ὑπέρ-ἁπλουστεύουν, «ἐκλαϊκεύουν» τίς ἀρχές τῶν ΜΕΜ γιά νά γίνουν κατανοητές καί νά φρονηματίσουν τίς μάζες. Ἔτσι κύριος συντελεστής τῆς διά βίου «ἐκπαιδεύσεως»[201] τῶν Ἑλλήνων, τῆς παραπληροφορήσεως καί διαδόσεως τῶν θεμελιωδῶν ψευδῶν παραμένουν οἱ στρατιές τῶν ἡμιμαθῶν φανατικῶν ἀριστερῶν δημοσιογράφων καί ραδιοτηλεοπτικῶν σχολιαστῶν πού κατέκλυσαν σκοπίμως τά ΜΕΜ. Διότι τήν μεθοδευμένη καί ἐπιτυχῆ ἀγνωσία τῶν νεοελλήνων, τήν ἀγραμματοσύνη,

---

[199] *Ἑστία*

[200] *www.liberty.net.gr*

[201] *μετά τήν ἀριστερόστροφη παραμορφωτική παιδεία πού ἀποκτοῦν στά δημόσια προπαγανδιστήρια-σχολεῖα, ἐκκολαπτήρια ἀναρχικῶν καί ἀριστερῶν*

τόν πιθηκισμό, τήν ἀπρόσωπη ὁμοιομορφία πού παρέχουν οἱ στρατευμένοι στήν κομμουνιστική ἀριστερά ἐκπαιδευτικοί, τήν ὀρθοδοξία τῆς πολιτικῆς «γνώσης», πού δίδουν οἱ δάσκαλοι, οἱ καθηγητές μέ τήν συμπεριφορά τους, τίς κοτσιδοῦλες τους καί τά δογματικά τούς διδάγματά τους, τά συμπληρώνουν ἐν συνέχειᾳ στούς ἀποφοιτήσαντες καί μή, ἐνήλικους οἱ «ἱστορικοί καί ἐκπαιδευτικοί» τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως, πού ἐν τῇ οὐσίᾳ εἶναι οἱ διά βίου παρέχοντες «μεταπτυχιακῆ» ἀπαιδεία, «μάστερ» ἀποβλακώσεως καί «ντοκτορά» ἀχρηστίας στούς νεοέλληνες.

Χαρακτηριστική περίπτωσις, στρατευμένων δημοσιογράφων πού «ἀλωνίζουν» ἐκείνη τῆς «Καθημερινῆς». «..*Ὁ ἀναγνώστης τῆς Καθημερινῆς ἔχει τήν ἐντύπωσι ὅτι διαβάζει τήν ἐγκυρότερη, τήν «ἐπίσημη» κεντροδεξιά ἐφημερίδα. Χωρίς νά γνωρίζη ὅτι ἀρκετά στελέχη (λ.χ οἱ σύντροφοι Γ.Δελαστίκ, Π.Παπακωνσταντίνου, Μ.Τζιαντζή, Γ.Ἐλαφρός) εἶναι ταυτοχρόνως καί στελέχη τοῦ ΝΑΡ, ἀκροαριστερῆς μαρξιστικῆς-λενινιστικῆς φράξιας πού ἀποσχίσθηκε ἀπό τό ΚΚΕ, διότι δέν εἶναι ἀρκετά ἐπαναστατικό. Τά κείμενά τους στήν Καθημερινή εἶναι ἰδίου περιεχόμενου μ αὐτά πού δημοσιεύουν ταυτόχρονα στήν ἑβδομαδιαία ἐφημερίδα τῆς ὀργάνωσης τους ΠΡΙΝ, γραμμένα ὅμως μέ ἠπιότερο τρόπο καί κομψότερο τρόπο στήν ''Κ'' ὥστε νά μήν προκαλοῦν τίς ὑποψίες τῶν ἀνύποπτων ἀναγνωστῶν, οἱ ὁποῖοι ἀγνοοῦν τήν ἰδεολογική ταυτότητα, τά κυρήγματα '''ταξικοῦ μισους'' τίς πολιτικές δραστηριότητες καί τούς ἐπαναστατικούς στόχους τους. Ἔτσι δημιουργήθηκε τό παρά φύσιν φαινόμενο μιᾶς σοβαρῆς κεντροδεξιᾶς ἐφημερίδος, ἡ ὁποία ἔχει ἁλωθῆ ἀπό μία ὠργανωμένη ἀκραία κομμουνιστική ὁμάδα, καί δηλητηριάζει τό ἀνύποπτο κοινό μέ ἰδεολογήματα πού δέν ἔχουν σχέση μέ τόν πολιτικό χῶρο στόν ὁποῖο ἀπευθύνεται...*»[202]

2.Ἡ ἅλωσις τῶν ΜΕΜ

Ο Θ.Παπακωνσταντίνου παλαιό μέλος τῆς ΟΚΝΕ καί τροτσκιστής στά νιάτα του, ἱστορικός, κοινωνιολόγος καί δημοσιογράφος, στό σημαντικό πόνημά του «Ἡ Μεγάλη Περιπέτεια» [203] ἀναφέρει ἐν ἔτει 1987!!. «..*Δέν εἶναι ὑπερβολικός ὁ ἰσχυρισμός ὅτι ζοῦμε ὑπό ἀπόλυτη ἀρι-*

[202] *Ἀπό τό βιβλίο τοῦ Μανώλη Βασιλάκη «Καλά νά Πάθουν», Ἐκδόσεις Γνώσεις, σελίς 201.*

[203] *'' Ἡ Μεγάλη Περιπέτεια'' ἐκδόσεις Κάκτος σελίς 172-173, τοῦ Θεοφύλακτου Παπακωνσταντίνου*

στεροκρατία. Οἱ κομμουνισταί ἔχουν ἐξασφαλίσει πλήρη ἀσυλία. Δέν κρίνονται ἀπό κανένα καί ἀσκοῦν ὡς ''προοδευτικοι'' σταλινική τρομοκρατία καί ἀστυνόμευσι. ''Προοδευτικοι'' ἐμφανίζονται ἀκόμη περισσότερο οἱ ''ἀναθεωρηται'' τοῦ ΚΚΕ., πού χρειάσθησαν οἱ εὐφυέστατοι 40 χρόνια γιά νά ἀντιληφθοῦν ὅτι ὁ Στάλιν ὑπῆρξε ὁ πιό αἱμοβόρος τύραννος τῆς παγκόσμιου ἱστορίας καί 12 χρόνια γιά νά πληροφορηθοῦν τί εἶπε γι' αὐτόν ὁ Χρουτσῶφ τό 1956. Ὁ ἀντικομμουνισμός μέ τήν ἀνοχή ἐκείνων πού ἐνεφανίζοντο ὡς μαχητικοί ἐκπρόσωποί του, ἔχει δυσφημισθεῖ γιά τούς ἀνιδέους καί ἡ γενική κατάληψι τῶν καναλιῶν προβολῆς, ὠθεῖ πρός τήν ἀριστερά κάθε ἀσπόνδυλο τσανακογλύφτην. Ἡ βιβλιοεκδοτική δραστηριότητα, τά περιοδικά, ἡ δημοσιογραφία, τό θέατρο, ὁ κινηματογράφος, ἡ τηλεόρασι, οἱ εἰκαστικές τέχνες, ἡ μουσική κ.λ.π. βρίσκονται κατά πλειοψηφίαν, σέ χεριά κομμουνιστῶν καί ''ἀριστερῶν''. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά προβληθοῦν, ὅσοι θέλουν νά ἀνέβουν, ὅσοι ἐπιδιώκουν νά διατηρήσουν τήν ''φίρμαν'' τῶν σπεύδουν νά προσκυνήσουν δουλικῶς τήν ἀριστεράν. Ἐν ὀνόματι τῆς ''λήθης'' τοῦ ''ἤπιου κλιματος'' καί τῆς ''ἐθνικῆς ὁμοψυχίας'' ἡ Ἑλλάς παρεδόθη ἠλιθίως στή διάθεσι μιᾶς μειοψηφίας, πού δέν ἔχει ἐνδοιασμούς, πού ἐπαίρεται γιά τά φρικαλέα ''πεπραγμένα'' της, πού χαρακτηρίζει κάθε ἀντίθετο ὡς ''φασίστα'' πού ἀξιώνει τό πέρασμα τῆς ''δεξιάς'' ἐν στόματι μάχαιρας, πού ἐπιβάλλει τή μεσαιωνική μισαλλοδοξία της ὡς δημοκρατικό κανόνα καί πού κορδακίζεται ὅτι κάποτε ἀξιοποίωντας τάς δυνατότητας αὐτάς θά θάψη τό σημερινό καθεστώς γιά νά κτίση ἐπάνω τοῦ τόν παράδεισο τῶν ''γκουλαγκ'' καί τῶν ψυχιατρείων.»

Αὐτά ἔγραφε ἐν ἔτει 1987, ὁ παλιός κομμουνιστής τροσκιστής, πού ἀπεβλήθη ἀπό τό πανεπιστήμιο γιά τίς πεποιθήσεις του, Δημοσιογράφος, κοινωνιολόγος **Θεοφύλακτος Παπακωνσταντίνου**. Φαντάζεται ὁ ἀναγνώστης μας σήμερα μετά ἀπό 21 χρόνια τί γίνεται.

Εἶναι ἡλίου φαεινότερον ὅτι στήν πλειονότητά τους, τά Μέσα Ἐνημερώσεως (τά ΜΕΜ), καθόλου τυχαῖα, ἔχουν ἁλωθῆ ἀπό ἀριστερούς ὁμοϊδεάτες, κομμουνιστές φανατικούς μαρξιστές, στήν ἰδεολογία ἀλλά γνησίους καπιταλιστές στήν τσέπη. Καί στήν ὑποθετική περίπτωσι πού τοῦτο δέν προέκυπτε ἀπό τήν δουλική νομιμοφροσύνη τῶν ΜΕΜ στήν κομμουνιστική ἀριστερά ἀρκοῦσε ἡ ἐκπροσώπησί τους γιά νά πείση καί τόν πιό καλοκάγαθο. Ἀφοῦ τά καθαρῶς ἀριστερά σχήματα δηλαδή οἱ ὀρθόδοξοι κομμουνιστές, ὑπερκαλύπτουν τό 53%. Ἀξίζει λίγο νά ἐξετάσουμε τά ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν τῆς ΕΣΗΕΑ, (π.χ ἔχω πρόχειρα τῆς 10/6/2005) γιά τήν ἀνάδειξι τῶν ἀντιπροσώπων στό Συνέ-

δριο τῆς Πανελληνίας Ὁμοσπονδίας Ἑνώσεως Συντακτῶν (ΠΟΕΣΥ). Ἐπί συνόλου 1447 ψηφισάντων ἔλαβον:

1. Ἡ Συσπείρωση-Δούρειος Τύπος (μετωπικό Ἀριστερό Σχῆμα) 493 ψήφους, 35%
2. Ἡ Συνεργασία (ΚΚΕ) 174 ψήφους, 12%
3. Ἡ Ἀριστερή ὄχθη 66 ψήφους, 4,6%
4. Financial Crimes (Σοσιαλιστικό Ἐργατικό Κόμμα) 25 ψήφους, 1,8%
5. Ἡ Κίνησι Ἐπαγγελματιῶν Δημοσιογράφων (ΠΑΣΟΚ) 345 ψήφους, 24% καί
6. Οἱ Ἀδέσμευτοι, (Δεξιά) 314 ψήφους, 22%

Δηλαδή τά καθαρῶς ἀριστερά σχήματα οἱ ὀρθόδοξοι κομμουνιστές (1,2,3,4) 758 ψήφους ἤ 53,4% ,τό ΠΑΣΟΚ (5) συνοδοιποροῦντες ἀριστεροί 24% καί οἱ Ἀδέσμευτοι (Δεξιά 6) 22%.

Δέν χρήζει μεγαλυτέρας ἀναλύσεως τό γιατί, ἐφ' ὅσον οὐσιαστικῶς τό 53,4% τῶν δημοσιογράφων εἶναι καθαρόαιμοι ἀριστεροί, τό ἄλλο 24% Πασοκοαριστεροί, ἡ ἐνημέρωσή μας νά εἶναι φιλτραρισμένη καί μπολιασμένη σέ ποσοστό πού ὑπερβαίνει τό 77% (διότι καί τό 22% τῶν λεγομένων δεξιῶν φοβᾶται καί δικαίως μήν «κακοχαρακτηρισθῆ» καί ἐξοβελισθῆ ἤ χάσει τήν ἐργασία του, ἀπό τόν χῶρο μέ τήν «ρετσινιά» τοῦ δεξιοῦ) ἀπό τήν ἀριστερή ἰδεολογία καί μέσα ἀπό τόν παραμορφωτικό φακό τῆς ἀριστερῆς ἐκδοχῆς κάθε γεγονότος. Εἴτε ἀφορᾶ σέ κυβερνητική ἐν δυνάμει ἀπόφασι (π.χ πώλησις-κλείσιμο τῆς Ὀλυμπιακῆς) σύσσωμα τά ΜΕΜ μᾶς πείθουν ὅτι ἡ Ὀλυμπιακή, πού κοστίζει ἑκατοντάδες χιλιάδες εὐρώ ἡμερησίως πρέπει νά διατηρηθεῖ. Ἤ στήν ἱστορία (οἱ ἀγῶνες τοῦ «Δημοκρατικοῦ στρατοῦ», οἱ «ἀγωνιστές» τοῦ ΕΛΑΣ) ἤ στίς σχέσεις μας μέ τήν Ἀμερική καί τήν ΟΕΕ, ἡ ἀκόμη γιά τήν πώλησι[204] τοῦ 3% τῶν μετοχῶν τοῦ ΟΤΕ (ὅταν τό σοσιαλ-ληστρικό ΠΑ-

[204] *Ἡ Ἐλευθεροτυπία 15/5/2008, καταγράφει τήν ἄποψί της ὡς εἴδησι. Νά πῶς ὁ κος Χ.Μέγας μας διδάσκει...*

«ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ
ΚΟΝΤΡΑ ΣΕ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ, ΑΚΡΙΒΕΙΑ, ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ.

Πρόγευση κοινωνικῆς ἔκρηξης.

Πρώτη κοινωνική γεύση, μετά τήν ἀπόφαση ξεπουλήματος τοῦ ΟΤΕ, θά πάρει σήμερα ἡ κυβέρνηση»

Δηλαδή ὡς παρουσιάζεται ἡ «εἴδησις» ἔχουμε, ὅπως γράφει ὁ παραμορφωτής μας «κόντρα στό ξεπούλημα», πού εἶναι «ξεπούλημα» ἐπειδή ἔτσι κρίνει ἡ

ΣΟΚ εἶχε πουλήσει ἤδη τό 65%) διότι ἡ μονιμότητα τῶν μελλοντικῶν ὑπαλλήλων κινδυνεύει, ὅπως ἀνησυχοῦν τά τόσο ἐπιλεκτικῶς εὐαίσθητα ΜΕΜ ἀλλά καί γιά τό «ἄσυλο», δηλαδή τήν ἰδιότυπη θεσμοθετημένη ἀτιμωρησία τοῦ κάθε κλέπτη, ἀναρχικοῦ κακοποιοῦ πού ἔχει οἰκειοποιηθεῖ τό Πολυτεχνεῖο-τσιγγαναριό .

Ἔτσι εἶναι εὔκολο νά μᾶς μεταφέρουν τίς ἀπόψεις τους σέ τέλεια ἁρμονία, ἀφοῦ ὅλοι μά ὅλοι ταυτόσημα συντάσσονται μέ τήν ἴδια ἄποψι πού συμπίπτουν συμφωνοῦντες μέ ποσοστά σταλινικοῦ δημοψηφίσματος. Ἀρκεῖ κάποιος ν' ἀκούση ἕνα τηλεοπτικό σταθμό. Εἶναι ὡς ἐάν τούς ἄκουσε ὅλους. Καί γι᾽αὐτήν τήν σταλινική ὁμοφωνία, δέν ἀπαιτεῖται οὐδεμία προσυνεννόησις, ἐφ'ὅσον οἱ κομμουνιστικές ἀρχές, τό πρόγραμμα καί οἱ θέσεις τῆς κομμουνιστικῆς ἀριστερᾶς, εἶναι διαχρονικῶς ἀναλοίωτες και γνωστές(ἀκόμη και στούς μή ἀριστερούς).

Στόν Ριζοσπάστη τῆς 22/04/2006, ἐδημοσιεύθη, μέ σχόλια, κείμενο τοῦ Λένιν σχετικῶς πρός τόν ρόλο τῆς ἐφημερίδος, φωτογραφίζοντας πρακτικῶς τό ρόλο τοῦ Ριζοσπάστη στή καθημερινή δρᾶσι τοῦ ΚΚΕ ἀλλά καί κατ'ἀναλογίαν τοῦ σημερινοῦ ρόλου τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως. Γράφει λοιπόν ὁ Λένιν γιά τήν ἐφημερίδα «..*Ὁ ρόλος τῆς ἐφημερίδας δέν περιορίζεται μόνο στή διάδοση ἰδεῶν, μόνο στήν πολιτική διαπαιδαγώγηση καί στήν προσέλκυση πολιτικῶν συμμάχων. Ἡ ἐφημερίδα δέν εἶναι μόνον συλλογικός προπαγανδιστής καί συλλογικός διαφωτιστής μά καί συλλογικός ὀργανωτής. Σάν συλλογικός ὀργανωτής ἡ ἐφημερίδα μπορεῖ νά παραβληθεῖ μέ τίς σκαλωσιές πού φτιάχνονται γύρω ἀπό ἕνα χτίριο πού χτίζεται καί χαράζουν τό περίγραμμα τῆς οἰκοδομῆς, διευκολύνουν τήν ἐπικοινωνία ἀνάμεσα στούς διαφόρους οἰκοδόμους,τούς βοηθοῦν νά κατανέμουν τή δουλειά καί νά ἔχουν τήν ἐποπτεία τῶν κοινῶν καλῶν ἀποτελεσμάτων πού ἐπιτεύχθησανμε τήν ὠργανωμένη δουλειά. Μέ τήν βοήθεια τῆς ἐφημερίδας καί σέ σύνδεση μ' αὐτή θά διαμορφώνεται ἀπό μόνη της μιά μόνιμη ὀργάνωση πού θ' ἀσχολεῖται ὄχι μόνο μέ τήν τοπική*

Ἐλευθεροτυπία. Καί ἐπί πλέον οἱ κομματικοί ὑπάλληλοι, οἱ ἐπαγγελομενοι διαδηλωτές, πού πηγαίνουν ἀπό διαδήλωσι σέ διαδήλωσι, εἶναι ἡ «κοινωνική ἔκρηξι»
Τήν ἴδια μέρα ἡ ἄλλη καλή ἐφημερίς («ὄνομα καί πράμα» θά ἔλεγαν οἱ παλαιοί) Τά Νέα, καταγράφει τήν «εἴδησι» ἐνῶ εἶναι ἡ ἀξιοσέβαστη ἄποψις τῆς ἐφημεριδος ὡς ἑξῆς:
«ΛΙΓΟΤΕΡΑ ΑΠΟ 450 ΕΚΑΤ. ΕΥΡΩ ΣΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΩΛΗΣΗΣ ΤΟΥ ΟΤΕ. Τζάμπα, ὑπό γερμανική διεύθυνση»
Ἐνῶ στίς 8 Μαιου 2008, ἡ ἴδια αὐτή καλή ἐφημερίς «Τά Νέα» εἶχε ἄρθρο μέ τόν καθοδηγητικό τίτλο «Ἀναβρασμός στή Ν.Δ. γιά τό ξεπούλημα»

μά καί μέ τή συστηματική γενική δουλειά, πού θά μαθαίνει στά μέλη της νά παρακολουθοῦν προσεχτικά τά πολιτικά γεγονότα, νά ἐκτιμοῦν τή σημασία τους καί τήν ἐπίδραση τούς τά διάφορα στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ, νά ἐπεξεργάζονται τις καταλλήλους μεθόδους, μέ τίς ὁποῖες τό ἐπαναστατικό κόμμα θά ἐπιδρᾶ πάνω σ' αὐτά τά γεγονότα..»

Στή περίπτωσί μας ὁ Ριζοσπάστης δίδει τήν γραμμή τοῦ κόμματος ἀπό τούς ἀφιονισμένους νεολαίους ἕως τό ΠΑΜΕ τήν ΟΤΟΕ, τήν ΟΛΜΕ, καί τά σωματεῖα πού ἔχουν άλωθεῖ ἐπιμελημένα ἀπό τό ΚΚΕ. Στά Μέσα Ἐνημερώσεως ἡ πλειονότης τῶν δημοσιογράφων διατηρεῖ τόν πυρήνα τῆς εἰδήσεως πέριξ τοῦ ὁποίου ὅμως ἀναπτύσσουν τίς νέοἀριστερές καί παλαιό- κομμουνιστικές ἀπόψεις τους ὡς ἐάν καί αὐτές εἶναι μέρος τῆς εἰδήσεως. Κυρίως ὅμως ὥστε κατά τήν παρουσίασι τῆς «εἰδήσεως» νά προκύπτη ὡς καταφατικό ἀδιαμφισβήτητο συμπέρασμα[205] τό σχόλιο τοῦ Δημοσιογράφου.

Ἔτσι οἱ κομμουνιστές δημοσιογράφοι (μποροῦμε νά τούς ἀποκαλοῦμε κομμουνιστές ἐκτός εἰσαγωγικῶν καί ἄνευ παρεξηγήσεως[206], ἀφοῦ ὅπως εἴδαμε ἀπό τήν ἐκπροσώπισιν των στήν ὑποσημείωσι, ὑπερβαίνουν τό 53% τά μετωπικά ἀριστερά σχήματα) ἔχουν «ντιρεκτίβα» καί κομματική γραμμή γιά κάθε περίπτωσι. Ἐνῶ οἱ συντροφικοί σοσιαλιστές, (Κίνησι Ἐπαγγελματιῶν Δημοσιογράφων, οἱ προσκείμενοι στό ΠΑΣΟΚ, 24%) ἐν τῷ προκειμένῳ συνοδοιπόροι των, πολιτικῶς συμπλέουν, λόγῳ ἀντιπολιτεύσεως καί ἰδεολογικῆς συγγενείας. Ἐσεῖς καλοί μου ἀναγνῶστες, ἀναζητήσατε τούς ὑπολοίπους πού ἐκπροσωποῦν περίπου τό 22% (καί πῆτε τό καί σε μας) γιά νά μάθουμε πιθανῶς καί τήν ἄλλην ἄποψι.

Σέ κάθε συχνότητα, σέ κάθε ἐφημερίδα ἀπό τήν «κεντροδεξιά» Καθημερινή μέχρι τό Πρίν, σέ κάθε τηλεοπτική «μονομαχία» οἱ καθοδηγητές τῶν ΜΕΜ ἐπιβάλλουν τήν μονομερῆ λήθη, παραποιοῦν τήν ἱστορία, ὑποκαθιστοῦν τά πραγματικά ἰδανικά της ἐθνικῆς ἐλευθερίας,

---

[205] *Ὁ Ριζοσπάστης καί οἱ ἱεραπόστολοι τοῦ ΚΚΕ καταλήγουν στίς περισσότερες ἀναφορές τους ὡς ἑξῆς. «Ὁ Λαός νά βγάλη τά συμπεράσματα του» Δηλαδή, ν' ἀσπασθοῦμε ἐκεῖνα πού ἤδη ἔβγαλαν αὐτοί γιά μᾶς.*

[206] *Ἐξ ἄλλου διαχρονικῶς ἡ ταυτότητα τοῦ κομμουνιστῆ προσέδιδε, «στόλιζε», τόν κατέχοντα, μέ τήν ἰδιότητα τουλάχιστον τοῦ «προοδευτικοῦ» καί τοῦ «φιλειρηνιστῆ». Γιατί λοιπόν νά παρεξηγηθοῦν, οἱ κομμουνιστές δημοσιογράφοι μας; Τουναντίον ἡ Γ.Γ τοῦ ΚΚΕ θά πρέπει νά τούς παρασημοφόρηση ἡ γιά τήν συνεισφορά τῶν, ὅπως συχνά πράττει καί ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας σέ ''ἀνάλογες'' περιπτώσεις.*

ἐν ὀνόματι τῆς εἰρηνικῆς δουλείας στή πολύ-φυλετική – πολύ-πολιτισμική «τους» ἀταξική κοινωνία δίχως σύνορα. Ὡς «εἰρηνισταί» τάσσονται σέ κάθε περίπτωσι[207] κατά τοῦ ἐθνικοῦ πολέμου. Ὄχι ὅμως καί τῆς ταξικῆς πάλης (δηλαδή τοῦ διχαστικοῦ ἐμφυλίου πολέμου τῶν τάξεων) πού οὐσιαστικῶς ὑποθάλπτουν λαϊκίζοντες σε κάθε εὐκαιρία, συντηροῦν ἀνελλιπῶς καί ἐμμέσως πλήν σαφῶς, ὡραιοποιοῦντες καί διαφημίζοντες τίς κομματικές ἀπεργίες τῶν συνδικαλιστῶν-δικτατόρων, ὑπέρ τοῦ διχαστικοῦ «ταξικοῦ ἀγώνα» με ἐξοργιστική ἀδιαφορία γιά τίς συνέπειες, τήν ὁλοσχερή ἰσοπέδωσι τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Διαπομπεύουν, κατηγοροῦν ἐνοχοποιοῦν, παρουσιάζουν ὡς μή δημοκράτες, ὡς ὀπισθοδρομικούς, ἤ συντηρητικούς, ὅσους ἔχουν φωνή καί δέν μποροῦν νά τούς κλείσουν τό στόμα. Ὅσους διαφωνοῦν μαζί τους.

Θυμηθεῖτε τήν θύελλα ἀντιδράσεων πού σηκώθηκε ἀπό τά ΜΕΜ μέ τίς δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως τόν Δεκέμβριο τοῦ 2006, σχετικῶς πρός τήν κάλυψι τῶν ἀναρχικῶν, κουκουλοφόρων ἀπό τά κομματικά ὄργανα τοῦ Συνασπισμοῦ, ὅταν αὐτά τά τελευταῖα διά

---

[207] *Θυμηθεῖτε τά Ἴμια. Ἀκόμη καί ὁ τότε Πρωθυπουργός Κ. Σημίτης εἶχε ἐκφράσσει ἀπό τό βῆμα τῆς βουλῆς, τίς εὐχαριστίες του πρός τήν Ἀμερικανική Κυβέρνησι διά τήν διαμεσολάβησιν των, χάριν τῆς ὁποίας, μέ ἐδαφικό ἀντάλλαγμα τήν ἀποδοχή μας περί «γκρίζας» ζώνης στό Αἰγαῖο, ἀπεφεύχθη ὁ πόλεμος μέ τήν «φιλειρηνικήν» γείτονα.Τί νά πρωτοθαυμάσουμε ἐδῶ. Τήν «ἐξυπηρέτησι»; Διότι ἀφοῦ ὑποχωρήσαμε, ὑπεστάλη ἡ σημαία μας ἀπό τά Ἴμια καί παρεδόθη ἡ νῆσος στήν γείτονα καί ἄνευ τῆς διαμεσολαβήσεως, ἡ δουλόφρων ἐν τῷ προκειμένῳ εἰρήνη, δέν θά εἶχε ἐπιτευχθεῖ; Ἡ τό ὅραμα καί τήν πολιτική ΠΑΣΟΚ -Σημίτη-Εἰρηνιστῶν. Πάσει θυσία δουλόφρων εἰρήνη μή τυχόν καί ματώσει μύτη! Ἐν τῷ προκειμένῳ ὅμως, ὄχι ἁπλῶς μάτωσε μύτη. Θυσιάσθησαν οἱ ὑποπλοίαρχοι Χρῆστος Καραθανάσης, Παναγιώτης Βλαχάκος, καί ὁ Ἀρχικελευστής Ἕκτωρ Γιαλοψός, ὅταν τό ἑλικόπτερο τούς κατέπεσε βορείως τῶν Ἰμίων τό πρωί τῆς Τετάρτης 31/01/1996, κατά τήν ἐπίσημο ἐκδοχή, λόγῳ ἀπωλείας συνειδήσεως τοῦ κυβερνήτη, ἐξαιτίας δυσμενῶν καιρικῶν συνθηκῶν. Ὁ δραματικός ἐπίλογος, ὁ ψυχικός ἐξευτελισμός τῶν ἀνδρῶν πού ἔχουν ὁρκιστεῖ νά μήν ὑποστείλουν τήν σημαία, περιγράφεται ἀπό τόν ἐπικεφαλῆς τῶν εἰδικῶν δυνάμεων. «Στίς ἑπτά καί μισή πήραμε διαταγή νά μαζέψουμε τά πράγματα καί νά πάρουμε καί τό σύμβολο μαζί μας. Γιά ἀρκετή ὥρα ἐπικράτησε ἀμηχανία. Ὁ ἕνας κράταγε τόν ἄλλον. ''Νά μή κατεβάσουμε τή σημαία ''εἶπαν κάποια ἀπό τά παιδιά. Ὅλοι κλαίγαμε Μέ βαριά καρδιά, λίγο πρίν ἀποχωρήσουμε ἔδωσα παράγγελμα. '' Προσοχή'' Εἴπαμε τόν Ἐθνικό Ὕμνο καί στίς 8.30 πήραμε τήν σημαία καί φύγαμε» (ΝΕΑ, Λουκᾶς Δημάκας 7/2/1996 περισσότερα στό βιβλίο τοῦ Κ.Μαρδά. Πρό-ἴμια πολέμου, ἐκδόσεις ποντίκι)*

στόματος Βούτση, ἔφτασαν νά δηλώσουν ὅτι «*εἶναι καλλίτερο νά πετᾶς μία μολότωφ ἀπό τό νά κάθεσαι στό καναπέ*». Ὁ ὑπουργός κατηγορήθηκε καί γελοιοποιήθηκε[208] ἀπό τά ΜΕΜ, ἕως ὅτου ἐξαναγκάσθηκε νά ζητήση συγγνώμη γιά τούς χαρακτηρισμούς, πού ἀπέδωσε στίς ἔκνομες ἐνέργειες τοῦ μελῶν τοῦ ΣΥΝ. Τῶν δικαιολογημένων δηλώσεων τοῦ Ὑπουργοῦ εἶχαν προηγηθεῖ βανδαλισμοί κουκουλοφόρων τά ξημερώματα τῆς Κυριακῆς τῆς 17/12/2006, πού χρησιμοποίησαν ὡς βάσι τούς τό Πάντειο στήν Ἀθῆνα καί τό Ἀριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Οἱ βάνδαλοι εἶχαν λάβει μέρος σέ ἐκδήλωσι πού διωργανώθηκε μέ πρωτοβουλία τοῦ ΣΥΝ καί τοῦ Δικτύου γιά τά πολιτικά καί κοινωνικά τους δικαιώματα, ὅπως ἐν συνεχείᾳ τά εξήσκησαν. Ἐντύπωσι προκάλεσε τό γεγονός ὅτι οὐδείς ἀπό τούς διοργανωτές τῆς ἐκδηλώσεως (στήν ὁποία συμμετεῖχε καί κόμμα τοῦ κοινοβουλίου) προσπάθησε νά ἐμποδίση τούς βανδάλους καί νά προστατεύση τό Πάντειο καί τόν ἐξοπλισμό του, πού ἐκσφενδονιζετο κατά τμήματα στούς ἀστυνομικούς, παρουσίᾳ τῶν ἀνωτέρω ἀλλά καί τῶν Πρυτανικῶν Ἀρχῶν

Ὅμως φεῦ, μόνον τά ΜΕΜ γνωρίζουν (γιά τήν ἀκρίβεια «κτίζουν» εἶναι ἡ σωστή λέξι) τήν «ἀλήθεια». Δέν τό ξεχνᾶμε, ἔχουμε ἐμπεδώσει αὐτό τό μάθημα. «Ἀλήθεια» εἶναι πάντα μόνο ἡ δική τους ἄποψις. Καί ἐπιπλέον, τήν ἴδια στιγμή, αὐτή ἡ μοναδική, οὐσιαστικῶς ἡ δογματική καί κομματική, ἄποψι τῶν ΜΕΜ, βαπτίζεται ἀπό τούς ἰδίους, μέ τήν ἐπανάληψι χωρίς ἀντίλογο, μέ τήν ἁπλή διαβεβαίωσι «κοινή» γνώμη. Ἔτσι οἱ «ἐκπαιδευτικοί, οἱ ἱστορικοί, οἱ κοινωνιολόγοι, οἱ οἰκονομολόγοι» τῶν ΜΕΜ εἶναι ἀποκλειστικοί καί αὐθεντικοί ἐκφρασταί αὐτοί

---

[208] *Ἀνάλογη ἐπίθεσι ἤδη δέχεται καί ὁ νῦν ὑπουργός Εὐρυπίδης Στυλιανίδης, πού κατά τά ΜΕΜ ἀπαγορεύεται νά ἔχη ἄποψι διαφορετική ἀπό ἐκεῖνα καί μάλιστα νά τήν διατυπώνει. Μεταφέρω τό σχετικό ἀπόσπασμα ἀπό ἄρθρο τῆς Ἐλευθεροτυπίας τῆς 9/5/2008. «Προκλητικός Στυλιανίδης» Γράφει ἡ τόσον εὐγενής πάντοτε κα Ἄννα Ἀνδριτσάκη γιά τόν Ὑπουργό ἐπί τῆς Παιδείας καί συνεχίζει. «Στ' ἀχνάρια τῆς Μαριέττας ὁ Εὐρυπίδης Στυλιανίδης. Ὁ ὑπουργός Παιδείας πυροδοτεῖ τό κλίμα στά Πανεπιστήμια ἐξαπολύοντας, γιά πρώτη φορά χθές, σκληρή καί καθολική ἐπίθεση στήν πανεπιστημιακή κοινότητα τῆς χώρας... Μέ πεδίο βολῆς τήν ἐκδήλωση-δεξίωση πρός τιμήν τοῦ προέδρου τοῦ Πανεπιστημίου Γέιλ, Ρίτσαρτ Λέβιν, πού πραγματοποιήθηκε χθές τό βράδυ στό Μουσεῖο Φυσικῆς Ἱστορίας Γουλανδρῆ, ὁ κ. Στυλιανίδης κατηγόρησε ἅπαντες γιά τήν ἀπώλεια τῆς μοναδικῆς εὐκαιρίας γιά τήν ἄνοιξη τῆς Ἀνώτατης Ἐκπαίδευσης πού θά συνοδευόταν καί ἀπό τό σπάσιμο τοῦ κρατικοῦ μονοπωλίου καί τήν εἰσροή ξένων κεφαλαίων καί ἐπιστημόνων (Ἑλλήνων ἐξωτερικοῦ καί ξένων).*

καί μόνον αὐτοί, τῆς Δημοκρατίας καί τῆς Δημοκρατικῆς «παράταξης». Τῶν «προοδευτικῶν» δυνάμεων. Τῶν «ἐραστῶν» τῆς Εἰρήνης. Συμπαρατασσόμενοι μέ τούς αὐτοαποκαλούμενους πότε προοδευτικούς, (πάντα μονοπωλιακῶς δημοκρατικούς) ἄλλοτε ἑνιαία δημοκρατική παράταξη, ἐσχάτως ὡς πανεργατικό ἀγωνιστικό μέτωπο (ΠΑΜΕ), ἄλλοτε φόρουμ γιά τήν εἰρήνη ἤ ἑνιαῖο[209] ἀντιπολεμικό μέτωπο καί κατηγοροῦντες ὅλους τους ἄλλους ὡς συντηρητικούς, ὀπισθοδρομικούς, φασίστες, ὅλους ὅσους συμπτωματικῶς εἶναι πραγματικῶς ἐλεύθεροι καί ἰδεολογικῶς ἀνέγγικτοι ἀπό τήν σύφιλι τῆς μαρξιστοκραταιᾶς διανοήσεως, χωρίς νά συντάσσονται μέ τήν θολοκουλτούρα τῆς ἀριστερῆς πανστρατιᾶς, ἐδῶ στήν Ἑλλάδα, τό τελευταῖο κομμουνιστικό παραμόρφωμα τῆς Εὐρώπης.

Καί πῶς, νά μήν ἀναλογισθοῦμε, ὅτι, ἐνῶ σέ κάθε ἄλλη περίπτωσι, οἱ τόσο αὐτοθεωρούμενοι «σεβαστοί ἐκπρόσωποι τῆς κοινῆς γνώμης» ἤ μᾶλλον τῆς δογματικῆς ἀπόψεως πού ὑπηρετοῦν[210], τά Μέσα Ἐνημερώσεως Μαζὼν (ΜΕΜ), διερρήγνυον μαζί μέ τίς ἄλλες «προοδευτικές» καί «δημοκρατικές» δυνάμεις τά ἱμάτια των, μήπως ὁ ἐλεύθερος κόσμος, δηλαδή τά δημοκρατικά καί ἐλεύθερα καθεστῶτα, συνεργασθοῦν ἤ ἀνεχθοῦν αὐταρχικά καθεστῶτα (ὅπως παλαιότερον ἐκεῖνο, τοῦ Σάχη στήν Περσία, τοῦ Πινοσέτ στήν Χιλή ἡ τῆς Ταϊβάν, ἀκόμη καί τῆς Σ. Ἀραβίας), ἤ ἀκόμη καί σήμερα κατά τῶν ΗΠΑ τοῦ ἐκλεχθέντος δημοκρατικῶς Μπούς γιά τίς ἐπιλογές του στόν πόλεμο κατά τῆς τρομοκρατίας, τώρα δέν κατονομάζουν ἀναλόγως τόν Φιντέλ Κάστρο ἡ τόν

---

[209] *Τό ἑνιαῖο ἀναφέρεται πάντοτε (ὡς ἐπίθετο «μεγέθους» ἐνῶ ἄλλες φορές τό ἐξ ἴσου ὑπέρ-ἑνωτικό «συντονιστικό») ἀπό τήν δογματική καί ἀνεγκέφαλη μειοψηφία πού τά κινεῖ προκειμένου νά γεμίση τό πραγματικό κενό ὀπαδῶν καί ἰδεολογικῶν ὑπαλλήλων.Χαρακτηριστικῶς ἀναφέρει στό βιβλίο τοῦ ὁ πρώην γενικός γραμματεύς καί βουλευτής τοῦ ΚΚΕ Ἐλευθέριος Σταυρίδης, «Τά παρασκήνια του ΚΚΕ», σελίς 210 Ἐπίσης στήν εἰσήγησί της στό 17 Συνέδριο τοῦ ΚΚΕ, ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή τοῦ ΚΚΕ, (δηλαδή κατά τό γιάννης κερνᾶ καί γιάννης πίνει ἡ Κα Ἀλέκα Παπαρήγα μας) λεπτομερῶς ἀναφερομένη καί στό ΠΑΜΕ, στό Κεφάλαιο μέ τίτλο «Ζητήματα Στρατηγικῆς τοῦ Κόμματος γιά τό Ἀντιιμπεριαλιστικό Ἀντιμονοπωλιακό Δημοκρατικό Μέτωπο καί τό σοσιαλισμό»*

[210] *Σε ἔρευνα πού ἔγινε τό 2004 ἀπό τούς Patterson και Dunbach σε πανευρωπαϊκό ἐπίπεδο, διεπιστώθη τό συμπέρασμα ὅτι οἱ δημοσιογράφοι εἶναι ἀριστερᾶς ἀποκλίσεως στήν πλειοψηφία τους καί στόχο ἔχουν νά «ἐπηρεάζουν την πολιτική» πρός τήν δική τους ἰδεολογική κατεύθυνσι. (Ἑστία 29/8/2008, ἄρθρο τοῦ κου Ἀθ.Χ. Παπανδροπούλου)*

Χασσάν Νασράλλαχ ἤ τόν Μπίν Λάντεν καί τούς μισθοφόρους του. Ἤ γιά τόν Λουκασένκο τόν τελευταῖο δικτάτορα τῆς Εὐρώπης στήν Λευκορωσσία, πού ἐκλέγεται περίπου παμψηφεί καί ἔχει φυλακίσει τόν πολιτικό του ἀντίπαλο Ἀλεξαντερ Καζουλίν γιά 5,5 ἔτη. Μέ μία παθητική, μεροληπτική ἀποδοχή, πού ἰδεολογικῶς δέν ἀπέχει ἀπό τήν ἐνεργό συμμετοχή, τά ΜΕΜ ἀπορρίπτουν τήν λογική. Βυθίζονται στήν πολιτική ἀντίφασι καί θεοποιοῦν το δόγμα. Διότι ὁ Φιντέλ εἶναι κομμουνιστής καί ἀντιαμερικανός, συνεπῶς «προοδευτικός»[211]. Καί ἐνῶ κυβέρνησε δικτατορικῶς τήν Κούβα χωρίς ἐκλογές, ὄχι ἑπτά (7), ἄλλα 48 και χρόνια. Φυλακίζοντας κατά ἑκατοντάδες τούς ἀντιφρονοῦντες. Καταδικάζοντας σέ ἐξευτελιστική ἀνυπόφορο, πενία τούς κατοίκους της, ὅταν ἀκόμη καί ἡ παροχή νεροῦ- ρεύματος διακόπτεται γιά πολλές ὧρες κάθε νύκτα, ἐκτός τῶν οἰκιῶν τῆς κομματικῆς ἱεραρχίας. Καθιστώντας τουλάχιστον 125.000 κουβανούς πρόσφυγες, πού διακινδύνευσαν νά πνιγοῦν ἤ νά κατασπαραχθοῦν ἀπό καρχαρίες, προκειμένου νά διαφύγουν ἀπό τήν κομμουνιστική «παραδεισένια» Κούβα. Δημεύοντας περιουσίες καί μετονομάζοντας αὐτές σέ «κρατικές» σέ μιά χώρα, ὅπου τό μέλλον τῶν νέων εἶναι ὁ πορνοτουρισμός καί οἱ γάτες ὅταν ὑπάρχουν βαπτίζονται «κουνέλια». Ἀποκαλεῖται ἀπό τά Μέσα «Ἐνημερώσεως» αὐτός ὁ ἀληθῶς φρικαλέος δικτάτωρ, «ἡγέτης» τῆς «λαϊκῆς δημοκρατίας» τῆς Κούβας.

Βασικός σύμμαχος καί δεκανίκι στήν παραποίηση, τό «ξεχαρβαλωμένο» ἐπιμελῶς τά προηγούμενα τριάντα τόσα χρόνια ἐκπαιδευτικό

---

[211] *Τήν Παρασκευή τῆς 28ης Μαρτίου 2008 κυκλοφόρησε ἡ συνταρακτική εἴδησις ἀπό τά ξένα πρακτορεῖα. «Ὁ Ραούλ Κάστρο ἐπέτρεψε στούς Κουβανούς νά ἔχουν κινητό τηλέφωνο» Ἔγραφε τό δημοσίευμα καί συνέχιζε:*

«Ὁ νέος πρόεδρος τῆς Κούβας Ραούλ Κάστρο ἐπέτρεψε στούς Κουβανούς νά ἔχουν στήν κατοχή τούς κινητά τηλέφωνα, τά ὁποία ὡς τώρα προορίζονταν μόνο γιά τούς ξένους καί τούς κυβερνητικούς ἀξιωματούχους, ἀνακοίνωσε σήμερα ἡ ἐθνική ἑταιρεία τηλεπικοινωνιῶν ETECSA. Στίς 25 Μαρτίου, ἡ κυβέρνηση τοῦ Ραούλ Κάστρο εἶχε ἀνακοινώσει τήν ἄρση τῆς ἀπαγόρευσης γιά τούς Κουβανούς νά ἀγοράζουν ἠλεκτρονικούς ὑπολογιστές, τηλεοράσεις ἤ βίντεο, σηματοδοτώντας μία πρώτη χαλάρωση τοῦ καθεστῶτος στόν οἰκονομικό τομέα. Ἡ ἄρση τῆς ἀπαγόρευσης πού ἀφοροῦσε τά κινητά τηλέφωνα ἀναμενόταν ἐπίσης μέ ἀνυπομονησία ἀπό τόν πληθυσμό». Στήν Ἑλλάδα αὐτή ἡ εἴδησι δημοσιεύθηκε στήν Ἑστία καί, στήν Ναυτεμπορική. Στό ραδιόφωνο δέν ἀνεφέρθη πουθενά. Ἀλήθεια, πόσο σέβονται οἱ Δημοσιογράφοι καί ἡ ΕΣΗΕΑ τή ρῆσι-σύνθημα πού ἐπικαλοῦνται στό συνδικαλιστικό τους ὄργανο «Ἡ δημοσίευση εἶναι ἡ ψυχή τῆς δικαιοσύνης»!!!!

μας σύστημα μέ βιβλία φίλια ἕως ἱεροκήρυκες τῶν μαρξιστικῶν θεωριῶν ἀπό τήν ἱστορία ἕως τήν οἰκονομία καί ἡ πλειονότης τῶν κομματικῶν ὑπαλλήλων ἐκπαιδευτικῶν[212], πού μεταφέρουν τίς σκουρια-

---

[212] *Ἀναγράφουμε τήν ἀνακοίνωσι τῆς ΠΟΣΔΕΠ τῆς 18/01/2007, ἀφ' ἑαυτῆς ἐπεξηγηματική της ταυτότητος τῶν μελῶν της. Τά συμπεράσματα δικά σας.Τά σχόλια εἶναι περιττά. Ὑποτίθεται ὅτι ἡ ἀνακοίνωσις αὐτή ἐξεδοθη μετά τήν κατ'ἀρχήν συναινετική ἀπόφασι τῆς βουλῆς τῶν Ἑλλήνων στίς 10 Ἰανουαρίου 2007, τῶν ἐκπροσώπων τῶν δυό μεγαλύτερων κομμάτων πού ἀντιστοιχοῦν στήν παροῦσα βουλή βάσει τῶν ἐκλογικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς 17ης Σεπετεμβριου 2007, σέ ποσοστό μεγαλύτερό του 85% τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, νά ὑπερψηφίσουν τήν ἀναθεώρησι τοῦ ἄρθρου 16, γιά τήν παιδεία πρίν τήν ὑπαναχώρησι τοῦ ΠΑΣΟΚ. Νά ὅμως ποσό σοβαρά οἱ «δημοκρατικοί» ὑπερδραστήριοι αὐτοί καθηγητές, λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν των τήν βουλή τῶν Ἑλλήνων.Στίς 18 Ἰανουαρίου 2007 μέ Δελτίο τύπου πού δέν ἔχει τίποτα νά ζηλέψη ἀπό τόν Ριζοσπάστη δηλώνουν:*

«..Ἄλλη μιά φορᾶ ἐπιχειρήθηκε κατά τό χθεσινό συλλαλητήριο ἀλλά καί τή σύσκεψη τῶν φοιτητικῶν συντονιστικῶν ἐπιτροπῶν στό ΕΜΠ, ἡ συκοφάντηση τῶν ἀγώνων τῆς ἐκπαιδευτικῆς κοινότητας καί ἡ δημιουργία εὐνοϊκοῦ κλίματος γά νά ἐπιβληθεῖ ὁ περιβόητος Νόμος Πλαίσιο (ἐκτελεστικός Νόμος τοῦ ὑπό ἀναθεώρηση ἄρ. 16 τοῦ Συντάγματος!) ὁ ὁποῖος μετατρέπει τά Πανεπιστήμια σέ αὐταρχικά ἐκπαιδευτήρια καί τούς ἐπιβάλλει νά λειτουργοῦν σάν ἰδιωτικές ἐπιχειρήσεις.

Ἡ δυναμική συλλογική ἔκφραση γιά τήν ὑπεράσπιση τῶν κοινωνικῶν κατακτήσεων καί τῶν συλλογικῶν δικαιωμάτων δέν ἀκυρώνονται μέ τίς μεθοδεύσεις αὐτές, ἀλλά ἀντίθετα δυναμώνουν τό κίνημα καί τήν ἀντίσταση σέ κάθε θεσμική ἐπίθεση, μέ ἤ χωρίς προσχηματικό διάλογο..»

Γιά τήν ταυτοποίηση τῶν θέσεων τῆς ΠΟΣΔΕΠ πρός ἐκείνας τοῦ ΚΚΕ, παραθέτουμε τίς θέσεις τοῦ ΚΚΕ πού δημοσίευσε ὁ Ριζοσπάστης τήν ἑπόμενη ἡμέρα, (Παρασκευή 19 Γενάρη 2007 - ἀριθ. φύλλου: 9683)

«Πρόσχημα τά προχτεσινά στημένα ἐπεισόδια τῆς ἀστυνομίας μέ τούς προβοκάτορες κουκουλοφόρους

Ἡ ἐπίθεση τῆς κυβέρνησης στό χῶρο τῆς Παιδείας, προκειμένου νά νομιμοποιηθοῦν στή συνείδηση τοῦ κόσμου οἱ ἀντιδραστικές ἀναδιαρθρώσεις, ἐντείνεται. Μετά τήν ἀντιλαϊκή ὁμοφωνία τῆς ΝΔ καί τοῦ ΠΑΣΟΚ στή Βουλή γιά τήν πλήρη ἐμπορευματοποίηση-ἰδιωτικοποίηση τῆς Παιδείας μέ τήν ἀναθεώρηση τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Συντάγματος, σειρά παίρνει τό πανεπιστημιακό ἄσυλο. Ἀξιοποιώντας τά προχτεσινά στημένα ἐπεισόδια τῆς ἀστυνομίας μέ τούς προβοκάτορες κουκουλοφόρους, ὁ ὑπουργός Ἐπικρατείας ἐπιτέθηκε εὐθέως στή λαϊκή κατάκτηση τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἀσύλου, σπεύδοντας νά θυμίσει ὅτι μέ τόν ἐπερχόμενο νόμο - πλαίσιο τό θέμα θά διευθετηθεῖ, οὐσιαστικά μέ ...τήν κατάργησή του. Θέλουν νά ξεμπερδεύουν μέ τό ἄσυλο γιατί σέ ἕνα πανεπιστήμιο πού θά λειτουργεῖ

σμένες, κομμουνιστικές τους ἀπόψεις ὡς ἱστορική «νέο-ἀλήθεια» καί «γνώση» στούς νέους. Παραθέτω ἐν συνέχεια καί σᾶς παρακαλῶ νά διαβάσετε τήν ἀνακοίνωσι τῆς Ο.Λ.Μ.Ε. ὅπως ἐξεδοθη τήν 22/5/2005 γιά τόν θάνατο τοῦ Χαριλάου Φλωράκη, γιά νά ἐκτιμήσετε τίς δογματικές ἀνιστόρητες καί κομουνιστικές ἀπόψεις τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας, τίς ὁποῖες αὐτούσιες μεταφέρουν στά παιδιά μας ὡς «ἀντικειμενική» γνῶσι.

Γράφει λοιπόν τό ὑπ'ἀριθμόν 05 Δελτίο Τύπου τῆς ΟΛΜΕ.

«Ο Χαρίλαος Φλωράκης ὑπῆρξε σημαντική προσωπικότητα τῆς νεότερης ἱστορίας τῆς χώρας μας, ἡγετική φυσιογνωμία στό χῶρο τῆς πολιτικῆς, συνεπής καί σταθερός ἀγωνιστής στό πεδίο τῶν λαϊκῶν ἀγώνων. Σέ ἐξαιρετικά δύσκολες συνθῆκες γιά τόν τόπο μας, μέ ἀποκορύφωμα τήν περίοδο τῆς Κατοχῆς, τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης καί τοῦ Ἐμφύλιου Πολέμου, ἐπέδειξε ἐξαιρετικές ἱκανότητες, γενναιοψυχία, ἀποφασιστικότητα καί σταθερή προσήλωση στίς ἀξίες καί τά ἰδανικά τῆς Ἀριστερᾶς γιά ἐθνική ἀνεξαρτησία, κοινωνική δικαιοσύνη καί κατάργηση τῆς ἐκμετάλλευσης ἀνθρώπου ἀπό ἄνθρωπο. Ὡς Γενικός Γραμματέας τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἑλλάδας πρωτοστάτησε στούς πολιτικούς καί κοινωνικούς ἀγῶνες τῆς μεταδικτατορικῆς περιόδου καί ἀντιμετωπίστηκε μέ ἐκτίμηση καί σεβασμό ἀπό τό σύνολο τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας.

Γιά ὅλους αὐτούς τούς λόγους ὁ Χαρίλαος Φλωράκης ἐξέφρασε εὐρύτερα τίς ἐλπίδες καί τά ὁράματα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐκφράζουμε τά θερμά συλλυπητήριά μας γιά τήν ἀπώλειά του.»

Ἡ ἐμετική αὐτή ἀνακοίνωσι, πού παρουσιάζει ἕνα ἀμετανόητο ἐγκληματία, δουλόφρονα ὑψηλόβαθμο καί ὑποτακτικό στέλεχος τοῦ ΚΚ.Σ.Ε, ὡς «σταθερό ἀγωνιστή στό πεδίο τῶν λαϊκῶν ἀγώνων» δέν ἔχει νά ζηλέψει σέ τίποτα τόν Ριζοσπάστη καί φανερώνει ἀπροκάλυπτα τήν ἰδεολογική ταυτότητα τοῦ συμβουλίου τῆς ΟΛΜΕ. Ἡ κομμουνιστική διείσδυσις εἶναι πλήρης.

Πρῶτο βιολί-παγκανίνι τό ΚΚΕ μέ τόν Ριζοσπάστη[213]. Θλιβερή

σάν καπιταλιστική ἐπιχείρηση δέ χωράει προστασία τῆς ἐλεύθερης διακίνησης ἰδεῶν, ἐλεύθερης ἔρευνας, ἐλεύθερης πολιτικῆς καί συνδικαλιστικῆς δράσης. Νά περιφρουρήσουν καί νά δυναμώσουν τούς ἀγῶνες τούς καλεῖ τούς φοιτητές καί σπουδαστές τό Γραφεῖο τοῦ ΚΣ τῆς ΚΝΕ.»

213 *Ἀξίζει γιά τόν ὑπομονετικό ἀναγνωστή μας νά ἀναφέρουμε πόση σημασία δίδει τό ΚΚΕ στήν διάδοσι καί κυκλοφορία τοῦ Ριζοσπάστη μέ ἕνα ἀκόμη σχόλιο.*

ὀρχήστρα, οἱ «ἱστορικοι καί ἐκπαιδευτικοί» τῶν ΜΕΜ πού τυμπανίζουν τά τάμ-τάμ τους ἀπό δίαυλο σέ δίαυλο. Ἔτσι ἔχοντας τό μονοπώλιο τοῦ λόγου, τῆς παντοδύναμης ἀφοπλιστικῆς τηλεοπτικῆς εἰκόνος ἀλλά καί τήν πλειονότητα τῶν γραπτῶν μέσων, ἡ τακτική τῶν ΜΕΜ εἶναι ἁπλή.

3.Ἡ Τακτική τῶν ΜΕΜ

Ἄν ἔπρεπε μέ μιά λέξι νά ἀποδώσουμε τήν τακτική τῶν ΜΕΜ -σέ πρῶτο πρόσωπο- αὐτή θά ἦταν. «Κατηγοροῦμε».

Κατηγοροῦμε, κατηγοροῦμε, κατηγοροῦμε. Οὕτως ἤ ἄλλως κανείς δέν θά ἔχει δυνατότητα νά μᾶς ἐμποδίση, καί τό κυριότερο; Πῶς καί ποῦ νά μᾶς διαψεύση..

Εἰμεθα ὑπεράνω ὅλων, εἴμεθα οἱ «προστάτες» τοῦ λαοῦ, διώκουμε τήν δικαιοσύνη ὡς ἀναξιόπιστη, γκρεμίζουμε τήν πίστη γιά τήν δυνατότητα ἀπονομῆς δικαίου, συκοφαντοῦμε τούς δικαστές, τούς εἰσαγγελείς[214], τούς ἀστυνομικούς, κάθε θεσμό. Ἐμεῖς εἴμεθα ὁ «θεσμός». Διό-

---

Στήν ἀπόφασι τῆς Κ.Ε τοῦ ΚΚΕ γιά συμπεράσματα ἀπό τίς Δημοτικές ἐκλογές τόν Ὀκτώβριο τοῦ 2006, οἱ «σύντροφοι» ἀπαριθμοῦν τά συγκεκριμένα προβλήματα πού χρειάζεται ν'ἀντιμετωπισθοῦν καί στήν 5η θέσι κατατάσσουν τόν Ριζοσπάστη. Μέ τά δικά τους λόγια. « .. Ἀποκτᾶ πρώτη σημασία ἡ διάδοση τοῦ ''Ριζοσπάστη'', ἡ κυκλοφορία τοῦ ὁποίου δέν ἀνέβηκε στή διάρκεια τῆς προεκλογικῆς περιόδου..Εἶναι ζήτημα προσανατολισμου καί σκληρῆς ἐπιμονῆς προσπάθειας νά κατανοηθεῖ ὅτι δίχως τόν Ριζοσπάστη εἶναι ἀδύνατη ἡ πετυχημένη προπαγάνδα,.. ὁ προσανατολισμός καί ἡ ἐξειδίκευση στή μαζική δράση.Ἡ χαμηλή κυκλοφορία τοῦ Ριζοσπάστη, ἡ μή συστηματική μελέτη του ὡς καθημερινοῦ ὁδηγοῦ, ἀλλά καί πηγῆς διαμόρφωσης τοῦ προσωπικοῦ ἀρχείου κάθε στελέχους καί μέλους ὁδηγεῖ σέ μία ἄγονη καμπανιακή πρόχειρη δουλειά, πού δέν φέρνει τά ἀπαιτούμενα ἀποτελέσματα.

214 *Ἀντιγράφουμε ἀπό τήν καλή αὐτή ἐφημερίδα τῆς Ἐλευθεροτυπίας τῆς 16/2/2007*

«ΣΑΝΙΔΑΣ κατά πάντων πλήν Ν.Δ.Θύελλα γιά τήν ἀγόρευση

Τῆς ΒΑΝΑΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ὅλα τά περιελάμβανε ἡ χθεσινή πρόταση τοῦ εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου Γ. Σανιδά: πρωτοφανῆ ἐπίθεση στούς δικαστές, διότι δικαίωσαν συμβασιούχους, βολές κατά τῶν ἰδίων τῶν συμβασιούχων, ἐπειδή προσέφυγαν στά δικαστήρια γιά νά μονιμοποιηθοῦν, κατηγορῶ κατά τῆς ΓΣΕΕ πού συνοδεύτηκε μέ καταγγελίες ὅτι δέν ὑπηρετεῖ ἀρχές ἀλλά συμφέροντα, μέχρι καί ἀμφισβήτηση τοῦ Δικαστηρίου Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων (ΔΕΚ).

τι «ἐμεῖς» τά ΜΕΜ εἴμεθα ἡ φωνή, ἡ συνιστάμενη γνώμη, ἡ ὁμόθυμος ἔκφρασις τοῦ λαοῦ.

Ἀπολύουμε καί προσλαβάνουμε, δικάζουμε καί καταδικάζουμε, τιμωροῦμε καί ἐκτελοῦμε στό «γιαλί» καί ἀπό τό «γιαλί»

Ταυτόχρονα μέ ὄργανα τήν ἀγλωσσία καί τήν ἀ-παιδεία, πολεμοῦμε τήν γνῶσι και τήν διαφορά[215] ὡς προϊόν ἀξίας καί φυσικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, σέ μιά κοινωνία ἀκόκαλη, ἄνευρη, ἐξαθλιωμένης ἰσότητος. Μαζοποιοῦμε, συντηροῦμε σέ ἐπίπεδο φανατισμοῦ μέ σημαία τόν λαϊκισμό, τήν κολακεία τήν συνηγορία, στά ποιό ἀκραῖα καί ἀνεδαφικά αἰτήματα, τίς διάφορες κοινωνικές ὁμάδες. Ἐμφυτεύουμε, ἤδη καλιεργοῦμε, τήν νοοτροπία, μέ ἔμφαση στούς νέους, νά θεωροῦν τήν ἰσότητα στήν ἀθλιότητα, πού ἐξασφαλίζει τό «κοινωνικό» κράτος-μπακάλης, ἑστιάτωρ, καψιμί, περίπτερο σάν πρόοδο.Τήν ἤσσωνα προσπάθεια, ὡς δημοκρατικό κεκτημένο, κοινωνικῶν συντεχνιῶν, ὀκνῶν φοιτητῶν, αὐτοαποκαλούμενων ἐργαζόμενων στόν ὅποιο δημόσιο φορέα, παραβλέποντας ὅτι οὐσιαστικως ἡ κοινωνία μας διαγράφει ἠθελημένα ἐλεύθερη πτῶσι πρός τήν ἄβυσσο. Τήν δημιουργία (πού οὕτως ἤ ἄλλως ἔχει πάψει νά ὑπάρχει) ὀνομάζουμε ἐκμετάλλευσι, τήν ἅμιλλα ἐντατικοποίησι, τήν ὑποχρέωσι ὡς πολῖτες αὐτοῦ τοῦ κράτους νά παράγουμε τουλάχιστον τόσα ὅσα θέλουμε ὡς κυρίαρχος λαός νά καταναλώνουμε, καταναγκασμό τοῦ συστήματος καί τῶν ''ἰμπεριαλιστῶν ''τῆς ΕΕ. Τήν καταστροφική χαλαρότητα καί ραστώνη, την τρελλή ἀμεριμνησία γιά τό ἀναπόφευκτο στήν κρατιοδίαιτη Βαλκανο-Ταλιμπανία, «κεκτημένα δικαιώματα».

Ἐνώπιον λοιπόν τοῦ «λαοῦ» τά Μέσα Ἐνημερώσεως ἐμφανίζονται ὡς προστάτες ἔναντι τῶν ἀδίκων καί ὑπερασπιστές τῶν δικαίων του. «Ἀγωνιοῦν», μονίμως γιά τήν ἀκρίβεια, γιά τό καλάθι τῆς νοικοκυρᾶς, γιά τόν καφέ πού ἀκρίβυνε καί γιά τά ζαρζαβατικά τῆς λαϊκῆς,

---

Ἡ θεσμικά προκλητική, ὅπως τή χαρακτήρισε ὁ Εὐάγγ. Βενιζέλος, εἰσαγγελική πρόταση, πού ἔδωσε τήν ἀφορμή καί στόν πρόεδρο τοῦ ΣΥΝ Ἀλ. Ἀλαβάνο νά διερωτηθεῖ ἄν ὑπάρχει νεοδημοκρατική ἤ ἀνεξάρτητη δικαιοσύνη, ἔγινε χθές στήν Ὁλομέλεια τοῦ Α. Πάγου, ἡ ὁποία καλεῖται νά κρίνει τό ἐργασιακό μέλλον χιλιάδων συμβασιούχων

[215] *Τά ΜΕΜ ἔχουν ταχθεῖ κατά μίαν «ταξική» προσσέγισι τῆς οἰκονομίας στήν κατάργησι τῶν ἐπωνύμων εἰδῶν προκειμένου νά μήν ἐπιβαρύνονται οἱ οἰκονομικῶς ἀσθενέστεροι, ἀλλά καί νά μήν αἰσθάνονται ἄβολα, ὅταν ἀδυνατοῦν νά διακριθοῦν μέ τά ἐπώνυμα εἴδη.! Λησμονοῦν ὅμως ὅτι μέ τίς διαφημίσεις τῶν ἐπωνύμων εἰδῶν εἰσπράττουν καί συντηροῦν τίς θέσεις των.*

γιά τήν ἀκρίβεια τῶν διακοπῶν, γιά τό ἐμφιαλωμένο νερό καί γενικῶς γιά ὁτιδήποτε ἐκτός ἀπ' ὅ,τι πραγματικῶς ἐπηρρεάζει τήν οἰκονομία. Π.χ Τήν ἀνυπαρξία τῆς ὅποιας παραγωγῆς ἀκόμη καί τῆς ἀγροτικῆς. Τήν πλήρη ἐξάρτησί μας ἀπό τό πετρέλαιο. Τήν ἀκριβοπληρωμένη εἰσαγωγή ἐνέργειας, διότι οἱ πολιτικοί μας φοβούμενοι τούς ψευδό-οἰκολόγους καί ἕνα ΤΕΕ, πού ἰδεολογικῶς διάγει τούς πρώτους αἰῶνες τῆς λίθινης ἐποχῆς, δέν ὁμολογοῦν, ἀρνοῦνται νά δεχθοῦν, ὅτι ἡ πυρηνική ἐνέργεια εἶναι ἡ μοναδική λύσις[216]. Ἔτσι, διερωτῶνται, παρουσιάζουν «ἀποκαλυπτικές» δημοσιογραφικές ἔρευνες (ρεπορτάζ) ἐπικρίνουν, ἐρωτοῦν, ἐξηγοῦν, πῶς τί καί διατί. Θά δοθῇ ἡ γιατί νά μήν δοθῇ τό ἐπίδομα θερμάνσεως; Καί ὡς οἱ ἐμπειρότεροι οἰκονομολόγοι, ἀναλύουν ὅτι, ἄν ἀπ' ἐκεῖνο τό κονδύλι τοῦ προυπολογισμοῦ μεταφέρουμε αὐτά στό δείνα θά περισσέψουν ἐκεῖνα, πού διαιρούμενα μέ τόσους κάνουν τόσα, ἄρα μπορεῖ ἡ κυβέρνηση νά τό δώση ἀλλά τότε γιατί δέν μᾶς τό δίδει; «Προφανῶς», καταλήγουν, διότι εὐνοεῖ τά «ὑπερκέρδη» τῶν ἐπιχειρηματιῶν. Ἐνῶ δέν διαβάζουν. Δέν βλέπουν. Δέν γνωρίζουν, ἔτσι δέν ἀποκαλύπτουν ὅτι πληρώσαμε γιά εἰσαγωγές (ἀφοῦ δέν παράγουμε πλέον τίποτα ἐκτός ἀπό συνδικαλιστές, πολιτικούς καί δημοσιογράφους ἐνῷ τούς ἐπιχειρηματίες καί τούς βιομηχάνους τούς «ἐχθρούς» του λαοῦ τούς κυνηγᾶμε μέ τά κόκκινα παλούκια) ξένων ἀγαθῶν τό 2007 μέ στοιχεῖα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος 58,9 δίς εὐρώ. Ἐνῶ τό ἴδιο ἔτος οἱ ἐξαγωγές μας ἦσαν μόλις 17,4 δίς εὐρώ καί ὁ δανεισμός μας γιά νά συντηροῦμε τίς στρατιές τῶν δημοσιῶν ὑπάλληλων καί τίς προβληματικές δημοσιές ἑταιρεῖες (Μαΐος 2008) ἔχει ὑπερβεῖ τά 300 δίς εὐρώ.

---

[216] *Οἱ γείτονές μας ἔχουν ἤδη δρομολογήσει τήν κατασκευή πυρηνικῶν σταθμῶν Ἔτσι ἡ ρωσική ἑταιρία «Atomstroyexport» θά ὑπογράψει τό πρῶτο της συμβόλαιο μέ χώρα μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἕνωσης γιά τήν κατασκευή πυρηνικοῦ σταθμοῦ στό Μπελέν (βόρεια Βουλγαρία), ἀξίας τεσσάρων δισεκατομμυρίων εὐρώ. Ἡ Βουλγαρία ὑπολογίζει ὅτι μέ τόν πυρηνικό σταθμό τοῦ Μπελέν θά καταστεῖ μεγάλη ἐξαγωγική δύναμη στόν τομέα τῆς ἐνέργειας ἀπό τήν περίοδο 2012-2013. Ὁμοίως καί ἡ Τουρκία, πού ἀποφάσισε νά κατασκευάσει τόν πρῶτο πυρηνικό σταθμό της σέ μιά ἀμφιλεγόμενη περιοχή στό νότιο τμῆμα τῆς χώρας πού προβλέπεται νά τεθεῖ σέ λειτουργία τό 2013 ἤ τό 2014. Ἐνῶ ὁ τοῦρκος ὑπουργός Ἐνέργειας ἀνέφερε ὅτι οἱ προπαρασκευαστικές ἐργασίες ἔχουν ξεκινήσει γιά τήν κατασκευή καί ἐνός δεύτερου πυρηνικοῦ σταθμοῦ στό βόρειο τμῆμα τῆς Τουρκίας, κοντά στό λιμάνι τῆς Σινώπης. Ἐμεῖς ἔχουμε γεμίσει μέ ταμπέλες ὅτι ζοῦμε σέ «ἀποπυρηνικοποιημένη ζώνη». Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ βλακεία εἶναι ἀνίκητη καί τό κεφαλαῖο της ἀνεξάντλητο.*

Καί προβληματίζονται καί μᾶς ὑποβάλουν συνεχῶς σέ πολλαπλή πλύσι ἐγκεφάλου, διαποροῦντες. Γιατί νά πωληθῆ τό ἐναπομεῖναν ποσοστό τοῦ ΟΤΕ στόν στρατηγικό ἐπενδυτή, ἤ ἡ Ὀλυμπιακή Ἀεροπορία καί ν' ἀπολυθοῦν οἱ ὑπεράριθμοι, τῆς Ο.Α δηλαδή, νά χαθοῦν τόσες θέσεις ἐργασίας; Ὡς ἐάν οἱ θέσεις ἐργασίας ὑπάρχουν ὡς κωδικοί πληρωμῆς γιά νά πληρώνει ὁ Ἕλληνας φορολογούμενος, ἀνίκητους ταβλαδόρους, ἐμπειρωτάτους λύτες σταυρολέξου τοῦ ἀπύθμενου δημοσίου μή τυχόν καί μείνουν «ἄνεργοι», ἐνῷ τώρα θεωροῦνται ἐργαζόμενοι. Ὄχι διότι προσφέρουν ἀποδοτική ἐργασία. Ἀλλά ἁπλῶς ἐπειδή ὑπάρχουν οἱ συγκεκριμένες ὀργανικές θέσεις «ἐργασίας» πού ἔγιναν γιά νά προσληφθοῦν καί ὄχι διότι πραγματικῶς οἱ θέσεις αὐτές ἀνταποκρίνονται σέ ὑπαρκτή ἀνάγκη.

Ἤ ἀντιδροῦν γιατί τό Ἑλληνικό Δημόσιο ν'ἀπαλλαγεῖ ἀπό τούς χαραμοφάηδες πού κουβαλᾶ μαζί της ἡ κάθε ἀδηφάγος ΔΕΚΟ, ὅταν θά μποροῦσε ὡς ἰδιωτική ἑταιρεία νά λειτουργῆ μέ τούς μισούς;

Καί «στεναχωροῦνται» καί «ταράσσονται» ἄν τυχόν δέν μονιμοποιηθοῦν ὅλοι οἱ συμβασιοῦχοι στό ὠκεάνιο Δημόσιο ἤ «ἀνησυχοῦν» καί θέτουν ἐρωτήματα, ὅπως γιατί νά κλείση ἡ τάδε ἰδιωτική ἐπιχείρηση καί ν' ἀπολυθοῦν οἱ ἐργαζόμενοι στά κλωστήρια Ναούσης; Τέλος πάντων, γιατί οἱ ἄστεγοι νά μήν ἔχουν στέγη. Οἱ πτωχοί νά μήν εἶναι πλούσιοι, ἀλλά καί γιά τίς συντάξεις. Καί διερωτῶνται. Γιατί οἱ συντάξεις νά μήν διπλασιασθοῦν, διότι τώρα ἐννόησαν τά ΜΕΜ ὅτι εἶναι «χαμηλές». Ἐνῶ τόσα χρόνια, εἴκοσι καί, ὅταν βασίλευαν οἱ βολεμένοι καί βλαμμένοι τοῦ ΠΑΣΟΚ, οἱ συνταξιοῦχοι, βλέπετε, ἔτρωγαν μέ χρυσά κουτάλια. Ἀλλά ἀκόμη γιατί νά ὑπάρχουν σήμερα ἄνεργοι- πού καί αὐτούς τούς ἀνεκάλυψαν προσφάτως (μετά τήν πτῶσι τοῦ καθεστῶτος ΠΑΣΟΚ, δυστυχῶς πτῶσιν σέ ἐπίπεδο κυβερνητικῶν στελεχῶν-ὑπουργῶν μόνον) οἱ Σέρλοκ Χόλμς καί ντετέκτιβ τῶν ΜΕΜ- καί νά μήν τούς ἔχει βρῆ ἐργασία ἐδῶ καί τώρα διά μαγείας, ἡ κυβέρνησις, καί οὕτω καθ᾽ἑξῆς.

Ἐπιπλέον, τά Μέσα Ἐνημερώσεως σέ ἀγαστή σύμπνοια, ὄντα οὐσιαστικῶς ἡ καθημερινή ντουντούκα[217] τοῦ «ἑνιαίου» μετώπου, τῶν

---

[217] *Ὅπως λέει ἡ παροιμία, «Τό ἕνα χέρι νίβει τ' ἄλλο καί τά δυό τό πρόσωπο».Ἐν τῷ προκειμενῳ τό ἕνα χέρι εἶναι τό ΑΑΔΜ (ἀντί ἰμπεριαλιστικό ἀντιμονοπωλιακό δημοκρατικό μέτωπο). Αὐτό πού τό ΚΚΕ προσπαθεῖ νά ὀργανώση ὅπως προβλέπει τό ἐπαναστατικό καί ἀντισυνταγματικό πρόγραμμά του.Καί πού βλέπουμε καθημερινῶς. Δηλαδή συλαλλητήρια ἐπί συλαλλητηρίων γιά ψύλλου πή-*

στρατευμένων συντεχνιῶν-συνδικάτων στό ἅρμα τοῦ ΚΚΕ[218], διαφημίζουν καί παρουσιάζουν τίς ἑκάστοτε κομματικές ἀπεργίες τῶν ἴδιων ὀλίγων ἑκατοντάδων «στρατευμένων»[219] ὑπαλλήλων τῶν ἀριστερῶν

δημα. Συγκεντρώσεις γιά τόν Λίβανο, γιά τό Ἰράκ, γιά τούς μετανάστες, γιά τήν ἐπέτειο τῆς εἰσβολῆς τῶν Ἀμερικανῶν στό Ἀφγανιστάν, γιατί ἦλθε ἡ Κοντολίζα, μετά γιατί ἔφυγε, γιά τίς συλλογικές συμβάσεις, γιά τήν «δημόσια» ἀ-παιδεία γιά τά πάντα. Παρατηροῦμε, βλέπουμε, τούς ἴδιους χαμένους ἀποκόσμιους χωρίς κρίσι καί σκέψι στρατευμένους στόν παραλογισμό τῆς βίας καί τῆς καταστροφῆς. Τούς «θρησκόληπτους» ὀπιομανεῖς μέ ματιά πού γιαλιζουν παραδομένους στή θολή παρανοϊκή πραγματικότητα τῆς φαντασίας τους. Μέ τά μακριά ξύλινα κοντάρια-λοστάρια καί τίς κόκκινες σημαῖες. Τό ἄλλο εἶναι τά Μέσα Ἐνημερώσεως (ΜΕΜ). Καλοντυμένοι, φιγουράτοι λαλίστατοι πικρόχολοι. Καί τά δυό ἐκπορεύονται, καθοδηγοῦνται καί λειτουργοῦν γιά νά φανατίζουν καί νά παραπλανοῦν. Μαριονέτες τοῦ καραγκιοζοπαίκτη ἐν Περισῷ. Σέ διαφορετικό ἐπίπεδο, μέ διαφορετική ὄψι ἀλλά γιά τόν ἴδιο λόγο.

[218] *Βέβαια τό ΚΚΕ, ἐνῶ οὐσιαστικως ὅλοι οἱ σταθμοί εἶναι «δικοί» του ἐφ'ὅσον οἱ κομματικές δογματικές θέσεις τῆς κομμουνιστικῆς ἀριστερᾶς διαχέονται ἀπό τούς «ἱστορικούς καί ἐκπαιδευτικούς» τῶν ΜΕΜ, ἐκεῖνο ὑποκριτικά διαμαρτύρεται ὅτι κάποιος σταθμός δέν μετάδωσε ἐκεῖνο ἤ τό ἄλλο ἀπόσπασμα ὁμιλίας τῆς Κας Παπαρήγα. Ὥστε νά παρουσιάζεται καί ὡς «κυνηγημένο». Ἐνῷ στήν πράξι, τό μόνο πού λείπει κάθε βραδύ ἀπό τίς ὀθόνες μας εἶναι τό λογότυπο τοῦ ΚΚΕ, τό σφυροδρέπανο.*

[219] *Σᾶς προκαλῶ εἰλικρινῶς νά ἀναλογισθῆτε. Ποῖος σκεπτόμενος Ἕλλην συμπολίτης μας, ἀφήνει τήν ἐργασία του, τό καθημερινό του πρόγραμμα, γιατί τό ΚΚΕ ἤ τό ΠΑΜΕ καλεῖ τόν Ἐλληνικό λαό καί μάλιστα ἐν ὀνόματί του, τούς φοιτητές σέ ἀπεργία ἤ σέ διαδήλωση μπροστά ἀπό τήν Ἀμερικανική πρεσβεία, ἐπειδή ἔρχεται ἡ Κοντολίσα Ράϊς. Ἡ γιά τό ἀντικομμουνιστικό μνημόνιο. Ἡ γιατί δέν συμφωνεῖ μέ τήν ἰδιωτικοποίησι τῆς παιδείας. Ἡ γιατί ἀκρίβηνε ἡ ντομάτα ἤ τέλος πάντων γιατί οἱ αὐξήσεις πού ὑπέγραψε ἡ ΓΣΕΕ δέν βρίσκουν σύμφωνο τό ΚΚΕ, ἐπειδή ὁ μαϊντανός καί τό σέληνο κοστίζουν περισσότερο. Εἰλικρινῶς δέν μπορῶ νά σκεφθῶ ἕναν πού νά συμμετέχη σ' αὐτές τίς κομματικῶς ὠργανωμένες ἐκδηλώσεις καί νά μήν εἶναι στρατευμένος ὀπαδός, καθημερινῶς ἀναγνώστης τοῦ Ριζοσπάστη, ἡ καθοδηγούμενος ἀπό τούς «ἰνστρούχτορες» τοῦ ΚΚΕ. Νά μήν συμπεριλάβουμε σ' αὐτή τήν στρατευμένη δογματική μάζα (ἐπικεφαλῆς καί ὀπαδούς), τήν πλειάδα τῶν ἀριστερῶν σχημάτων ὅλα μαρξιστικά-λενινιστικά, αὐτόνομα, ἤ ἄναρχα, ἤ τοῦ νέου ρεύματος ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, τά ὁποία συμμετέχουν εὐκαιριακῶς κατά τήν κρίσιν των. Δέν νομίζω ὅτι κομίζω γλαῦκας εἰς τᾶς Ἀθήνας. Οἱ πολυάριθμες ἀφίσσες ὅλων αὐτῶν τῶν «ἰδεολόγων» τῆς βίας καί τῆς «λαϊκῆς ἐπανάστασης» τῶν «προστατῶν» τῶν μεταναστῶν, τῶν «εἰρηνικῶν» κινημάτων,*

κομμάτων, ὡς σύννομες διεκδικήσεις καί «ἀγῶνα» τῶν ἐργαζομένων ἤ τῶν καταληψιων[220]. Οἱ ὁποῖοι συνδικαλιστές καί ἐργατοπατέρες ἐν δυνάμει ὑποψήφιοι βουλευτές, εἴτε «περιφρουροῦν τά κεκτημένα δικαιώματα» (δηλαδή , τά ψηφοθηρικά ρουσφέτια) τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, εἴτε ἐκβιαστικῶς ὑπερθεματίζουν αἰτήματα ὀργανωμένων συντεχνιῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἱκανοποίησις οὐσιαστικῶς καί ἐν γνώσει τῶν ἰδίων, εἶναι ἀνέφικτη, μεταθέτοντες τήν εὐθύνη τῆς Ἐθνικῆς ζημίας ἀλλά καί τῆς ταλαιπωρίας τῶν Ἑλλήνων ἀπό τούς ἀπεργούς «πού μάχονται γιά τά δίκια τους» στήν «νεοφιλελεύθερη» κυβέρνησι πού δέν δίδει λύσι ἤ στούς «κακούς ἐργοδότες». Ἔτσι, παρά τήν θεατρική παρουσίασι μιᾶς ἀνύπαρκτης ἀγανακτήσεως, ἐκμεταλλεύονται ἀντιπολιτευτικῶς τήν μή ἱκανοποίησι τῶν παραλόγων καί ἀπιθάνων διεκδικήσεων ἀμφότερα τά ΜΕΜ καί οἱ συνδικαλιστές. Ἀντικειμενικός τους στόχος βέβαια, ὄχι ἡ ἐπίλυσις τῶν προβλημάτων (διότι τότε τί θά ἔκαμαν καί πῶς θά δικαιολογοῦσαν οἱ μέν τήν ὕπαρξί τους οἱ δέ τήν ηὐξημένη τηλεθέασί των), ἀλλά ἡ διαιώνισις των. Ὥστε νά μποροῦν νά ἐκμεταλλεύονται τήν δυσαρέσκειαν τῶν ἐργαζομένων κατά περίπτωσιν, τῶν ὁποίων τά ἀνεδαφικά αἰτήματα στόν ὑπερθετικό βαθμό ἐξιψούμενα ἀπό τούς ὀργανωτές τοῦ «ἑνιαίου» μετώπου, ἐν γνώσει των, οὐσιαστικῶς δέν εἶναι δυνατόν νά ἱκανοποιηθοῦν. Ἄν πάλι ὑπό καθεστώς ἐκβιαστικῶν ἀπεργιῶν, πού τό ψοφοδεές κράτος[221] τῶν κολάκων πολιτικῶν-κληρονομικῶν δυν-

---

κυριολεκτικῶς κατακλύζουν τοίχους κολῶνες γέφυρες, πεζοδρόμια, τηλεφωνικούς θαλάμους, τά Πανεπιστήμια, τό πολυπαθές ΕΜΠ, παντοῦ.

[220] *Χωρίς πότε νά φανερώνουν ὅτι εἶναι οἱ ἀπεργοί, οἱ καταληψίες μία ἀσήμαντη μειοψηφία πού μέ τήν βία ἔχει ἐπιβάλλει τήν ἄποψί της στήν ἀμέτοχη μᾶζα τῶν πολλῶν.*

[221] *Στίς 6 Αὐγούστου τοῦ 1981 ὁ Πρόεδρος τῶν ΗΠΑ, Ρήγκαν ἀπέλυσε 12.000 (ναί δώδεκα χιλιάδες καλά διαβάσατε) ὁμοσπονδιακούς ἐλεγκτές ἐναερίου κυκλοφορίας, τῶν ὁποίων ἡ τριήμερος ἀπεργία καθήλωσε στό ἔδαφος περίπου τίς μισές (7.000) ἀπό τίς παραπάνω ἀπό 14.000 πτήσεις ἡμερησίως. Ὁ Ὑπουργός συγκοινωνιῶν δήλωνε: «Δέν ὑπάρχει θέμα ἀπεργίας. Τελείωσε .Όλη μας ἡ φροντίδα εἶναι νά ξαναφτιάξουμε τό σύστημα». Αὐτή εἶναι ἡ διαφορά μεταξύ ἡγετῶν πού ἔχουν ἄποψι, θέσι, καί κυβερνοῦν κατ' αὐτήν ἐσφαλμένη ἤ μή πάντως ἔχουν, τήν ἀκολουθοῦν καί συγκρούονται μέ συντεχνίες χωρίς νά ἐνδιαφέρονται γιά τό πολυσυζητημένο πολιτικό «κόστος. Ἐνῷ ἐδῶ ἔχουμε ὑποτακτικούς καί γλοιώδεις λαϊκιστές πού ἀκολουθοῦν τήν πνοή τοῦ ἀνέμου. ΟΦΑ, δηλαδή Ὅπου Φυσᾶ ὁ Ἄνεμος, ὅπως τούς χαρακτηρίζει καί ὁ λαός ἐπιγραμματικῶς, ὥστε ἄν εἶναι δυνατόν νά ψηφισθοῦν ἀπό ὅλους, διότι στά λόγια συμφωνοῦν μέ ὅλους.*

αστειῶν δέν εἶναι προετοιμασμένο νά ἀντιμετωπίση, μερικά αἰτήματα ἱκανοποιοῦνται, τότε καί τά ΜΕΜ ἐξέρχονται ἀπό τήν σύγκρουσι δικαιωμένα καί ἐνισχυμένα διότι στήριξαν «ἀπό τήν πρώτη στιγμή τον δίκαιο ἀγώνα» τῶν ἐργαζομένων.

Πέραν τούτων, μέ κάθε τρόπο καί σέ κάθε εὐκαιρία, σχολιάζουν καί κατηγοροῦν, ὑβρίζουν, πετροβολοῦν «ἐν ὀνόματί μας» καί ὡς ἐκπρόσωποί μας, ὅλους, ὅσους ἀγωνίζονται ἐδῶ, ἀλλά ἀκόμη κι' ἐκείνους ἐκτός Ἑλλάδος, πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ[222], πού θά βοηθοῦσαν σήμερα,

---

[222] '' *« Ἡ ἐπίσκεψη τῆς ἀμερικανίδας ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν Κοντολίζα Ράϊς εἶναι ἀνεπιθύμητη. ..Ἄν τελικά πραγματοποιηθεῖ, οἱ ἐργαζόμενοι καί ἡ νεολαία θά ἐπιφυλάξουν στήν ἐκπρόσωπο τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ τήν ὑποδοχή πού τῆς πρέπει..» Ἠτο ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ ΚΚΕ τῆς 18/4/2006 πού δέν ἄφηνε περιθώρια γιά παρερμηνεῖες, ὅσον ἀφορᾶ στή «ὑποδοχή» πού προετοιμάζουν οἱ «εὐγενεῖς» δημοκράτες τοῦ ΚΚΕ. Ὁ συντονιστής τῆς βίας καί τοῦ πεζοδρομίου, ὁ ὑποκινητής τῶν ἀπεργιῶν τοῦ «ἑνιαίου μετώπου» καί τῶν «ταξικῶν συνδικάτων», τῶν «συντονιστικῶν» φοιτητικῶν νεολαιῶν οἱ «προοδευτικοί» οἱ «εἰρηνιστές» μας, ὅπως ἐκφράζονται ἀπό τήν σταλινική ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ, ἀπεφάσισε, ὁμίλησε καί ἀπειλεῖ προκλητικά ἐν «ὀνόματι» ὅλων μας.*

Συνειρμικῶς ἀναλογιζόμεθα νά θυμίσουμε, τίς ἐξευτελιστικές καί ταπεινωτικές ἀσχήμιες τῶν «ἀγανακτισμένων» στρατευμένων ὀπαδῶν τοῦ ΚΚΕ, πού ἐπέτυχαν, μέ τήν ἀνοχή τῆς κυβερνήσεως Σημίτη ὥστε, ὁ τότε Πρόεδρος τῶν ΗΠΑ, προσκεκλημένος μας καί αὐτός, νά περιορίση τήν ἐπίσκεψή του στήν Ἀθήνα μόνο γιά λίγες ὧρες, πρός Ἐθνική ζημίαν καί ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν «καλλιτέρων» γειτόνων μας. Ἐνῶ ὁ προκάτοχος τῆς κας Κοντολίζα Ράϊς καί αὐτός προσκεκλημένος στήν Ἑλλάδα γιά τούς Ὀλυμπιακούς ἀγῶνες, τελικῶς ὑπό τό κράτος τοῦ ἔντονου ἀντιαμερικανισμοῦ, πού δημοσιοποιήθηκε παγκοσμίως μέ τήν ἱερόσυλο βεβήλωση τῆς Ἀκροπόλεως, ἀπό τήν κομμουνιστική ὑβριστική «ἀφίσσα» πού κατονόμαζε «δολοφόνο» τόν Ὑπ.Ἐξ τῶν ΗΠΑ, δέν ἦλθε ποτέ στήν Ἑλλάδα..

Μερικούς μῆνες μετά, τό πρῶτο δεκαήμερό του 2005, ἡ Κά Κοντολίζα Ράϊς, ὡς νέα Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ, ἐπεσκέφθη τό Λονδίνο, τό Βερολίνο, τήν Βαρσοβία, τήν Ἄγκυρα, τό Τέλ Ἀβίβ, πέταξε πάνω ἀπό τήν Ἀθῆνα, στή Ρώμη, τό Παρίσι, τό Λουξεμβοῦργο, τίς Βρυξέλλες καί ἐπέστρεψε στήν Ἀμερική, χωρίς ὅμως νά σταματήση στήν Ἀθῆνα.

Βεβαίως καί πρακτικῶς ἡ συμπεριφορά αὐτή τοῦ ἀντιαμερικανισμοῦ τῶν ὀρθοδόξων κουκουέδων μας μέ φανατικούς συνεργούς τά ΜΕΜ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τόν παραγκωνισμό μας καί τήν ἀπομόνωσί μας τήν ἐποχή τῆς παγκοσμιοποιήσεως, πού οἱ καλές διεθνεῖς σχέσεις πρός ὅλους εἶναι προαπαιτούμενο γιά τήν πρόοδο καί ἐπιβίωση κάθε χώρας. Ἰδιαίτερα στήν δική μας γιά τήν δεινή οἰκονομική κατάσταση, πού κατά κοινήν ὁμολογία εὑρίσκεται, ἀλλά καί διότι ἡ «βαρειά μας βιομηχανία», ἄς μήν τό λησμονοῦμε, δέν εἶναι οὔτε τά ναυπηγεῖα

νά διατηρηθῆ καί νά διασωθῆ τό ἐπαπειλούμενο ἀστικό καθεστώς ἀπό τήν ἐπικείμενη γενικευμένη κρίσι. Τῆς πολιτικῆς, κοινωνικῆς, οἰκονομικῆς, πολιτιστικῆς-ἐκπαιδευτικῆς, διαχειριστικῆς καταρρεύσεως πού ἐπέρχεται.. Ὄχι μόνον συνεπεία τῆς ἀνυπολόγιστης οἰκονομικῆς καταστροφῆς, πού ὑπέστη ἀπό τήν σοσιαλ-ληστ(ρ)ική λεηλασία Ἀλλά ἀκόμη περισσότερο ἀπό τήν διαβρωθεῖσα ἰδεολογική θωράκισι καί τήν ἀπονεκρωθεῖσα ἐνστικτώδη ἀντίληψι τῶν ἐρεθισμάτων γιά τήν αὐτοπροστασία καί τήν ἀναγκαιότητα τῆς ὑπάρξεώς του, ὑπό καθεστώς πλήρους κομμουνιστικῆς διεισδύσεως καί ἐμβολῆς. Αὐτό πού εἶναι καί ὅπως ἐκφράζεται τό κράτος καί τό ἀστικό καθεστώς σήμερα στήν Ἑλλάδα. Ἔστω μέ τά τεράστια ἐλαττώματά του, ἀποτέλεσμα τοῦ ὑπερμεγέθους κρατισμοῦ καί τοῦ ἀνεπάγγελτου τῶν πολιτικῶν μας..

Νά παραδεχθοῦμε ὅτι, ἀπό κεκτημένη δημοκρατική ταχύτηταεὐαισθησία, διέλαθε στήν συνείδησή μας ὡς αὐτονόητο -ἐνῶ δέν εἶναι-ἄνευ ἀντιλόγου ἀποδεκτό, τό λογικό σφάλμα, ὅτι ἡ λεγομένη κοινή γνώμη, καί ἄν ἀκόμη πράγματι ὑπῆρχε ἀληθῶς ἐκπεφρασμένη, ἐπειδή ὅλες οἱ ἀπόψεις στήν πολιτισμένη δημοκρατική κοινωνία τῶν ἀνθρώπων τῆς Δύσεως εἶναι σεβαστές, ἐπιβάλλεται νά εἶναι καί ἡ ἀκολουθητέα, διότι ὑποτίθεται ὅτι εἶναι ἡ κοινή. Ἐνῶ κάλλιστα μπορεῖ νά μήν εἶναι οὔτε λογική οὔτε δίκαια, (πέραν τοῦ ὅτι ἐν τῷ προκειμενῳ πόρρω ἀπέχει του νά εἶναι ἡ κοινή). Συνεπῶς γιατί νά εἶναι καί ἡ ἀκολουθητέα καί ὄχι ἡ φευκτέα ἤ διορθωτέα καί μάλιστα, πρίν αὐτοκαταστραφοῦμε;

Ὅμως, ἐπειδή ἀναφύεται ἡ λογική, (ἄν ὑφίσταται ἀκόμη λογική) ἔνστασις, ὅτι ἡ κάθε ἄποψις δέν εἶναι δυνατόν νά κρίνεται οὔτε ἀπό τήν ἡλικία της, οὔτε ἀπό τό πλῆθος τῶν ὑποστηρικτῶν της, ἀλλά ἀπό τήν λογική της καί ἀπό τό δίκαιο ἤ μή πού στηρίζει, θά πρέπει νά παραστρατήσουμε καί νά ἐξετάσουμε ἔστω καί μία στιγμή, αὐτό τό γεγονός. Τῆς κατά πλειοψηφίαν ἀποκλίσεως τῶν μαζῶν ἀπό τήν λογική, τήν ἀδυσώπητη πραγματικότητα καί τό δίκαιο πού εἶναι ἱστορικό φαινόμενο καί ἔχει καταγραφεῖ ἐπανειλημμένως. Μπορῶ νά ἀναφέρω πάμπολ-

---

οὔτε τά ἐργοστάσια, πού φροντίσαμε νά τά κλείσουμε μέ τήν σοσιαλμανία τῆς περασμένης τριακονταετίας. Ἀλλά ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνικός πολιτισμός, τά μουσεῖα, οἱ ἀρχαιολογικοί χῶροι, ἡ ὡραία μοναδική φύσις καί ἡ παρομοιώδης φιλοξενία μας. Δηλαδή ὁ τουρισμός.. '' Ἄρθρο τῆς ΕΣΤΙΑΣ δημοσιευθέν τήν 9/5/2006 μέ τίτλο «' Ἡ Ἑλληνική Ἐξωτερική Πολιτική ἕρμαιον τοῦ ΚΚΕ»

λα παραδείγματα, Περιορίζομαι ὅμως σέ δυό[223], πού θεωρῶ χαρακτηρι-

[223] *Περίπτωσις πρώτη. Ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ ἐξελέγη μέ ἐκλογές. Καί στό δημοψήφισμα τῆς 13/3/1938 γιά τήν ἐπικύρωση τοῦ Anschlus ἐπέτυχε τό ἀληθινό ποσοστό 99.08%!. Ἔχουμε τήν δυνατότητα νά ἐπιλέξουμε μεταξύ τῶν ἑξῆς δύο ὑποθετικῶν ἐνδεχομένων. Ἡ ὁ Χίτλερ εἶχε δίκαιο καί σωστά ἔπεισε τά 48.751.857 ἀπό τά 49.279.104 ἑκατομμύρια τῶν Γερμανῶν νά ψηφίσουν ὅτι τόν ἀποδέχονται ὡς Φύρερ καί τήν ἐπανένωση τῆς Αὐστρίας μέ τό Γερμανικό Ράϊχ, ἤ εἶχε ἄδικο καί παραπλάνησε τήν κοινή γνώμη. Στήν πρώτη ὑπόθεση ἐπικρατεῖ τῆς κοινῆς γνώμης πού ὑπῆρχε, ἡ γνώμη τοῦ ἑνός πού δικαίως πείθει γιά τήν ὀρθότητα τῆς ἀπόψεώς του καί ἡ μᾶζα ἀκολουθεῖ. Ἐνῷ στήν δεύτερη ὑπόθεση προφανῶς ἡ παραπλανειθεῖσα ἄποψις τῶν μαζῶν ἔγινε μία φορά κοινή γνώμη ἀλλά αὐτό δέν τήν ἐμπόδισε νά εἶναι καί ἐσφαλμένη. Ὅ,τι κι' ἄν ἰσχύει, ἀγόμεθα στό συμπέρασμα, ὅτι δέν ἀρκεῖ μία γνώμη νά καταστῆ ἡ κοινή γιά νά εἶναι καί ἡ σωστή. Μᾶλλον πρέπει πρῶτα νά εἶναι σωστή καί μετά ἄς εἶναι τοῦ ἑνός ἤ τῶν πολλῶν ἤ τοῦ κανενός. Πάλι σωστή θά εἶναι. (Τά στοιχεῖα στή σελίδα 143 τοῦ 1ου τόμου τοῦ βιβλίου Ὁ Πόλεμος τοῦ Χίτλερ, τοῦ David Irving, Ἐκδόσεις Γκοβοστη.¨*

Περίπτωσις Δευτέρα: Μετά τήν νίκη τοῦ Ἀθηναϊκοῦ στόλου ἐπί τῶν Λακεδαιμονίων, στήν Ναυμαχία τῶν Ἀργινουσῶν τό 406 π.Χ. λόγω σφοδρᾶς θαλασσοταραχῆς δέν κατέστη δυνατόν νά διασωθοῦν ναυαγοί καί νά περισυλλεγοῦν τά πτώματα τῶν νεκρῶν μαχητῶν. Οἱ Ἀθηναῖοι καθήρεσαν τούς Στρατηγούς καί τούς εἰσήγαγον σέ δίκη. Ὅταν λοιπόν διεξήγετο ἡ δίκη τῶν Στρατηγῶν πρυτανεύουσα φυλή ἦταν ἐκείνη τοῦ Σωκράτους (ἡ Ἀντιοχίς) καί ὁ Σωκράτης εἶχε κληρωθεῖ πρόεδρος (ἐπιστάτης τῶν Πρυτάνεων). Οἱ δημαγωγοί ἀπήτησαν μέ προβούλευμα τῆς Βουλῆς νά κριθοῦν ὅλοι οἱ στρατηγοί μαζί διά φανερᾶς ψηφοφορίας καί ὄχι ὁ καθένας ξεχωριστά, ὅπως ἀπήτει ὁ νόμος (ψήφισμα Κανωνού) καί ὅπως ὁ Σωκράτης ὑπεστήριξε.

(Διότι ἦτο σαφές ὅτι ἄν ὑπῆρχε ἡ εὐθύνη αὐτή, ἄνηκε στούς συγκεκριμένους τριηράρχους Θρασύβουλο καί Θηραμένη στούς ὁποίους εἶχε ἀνετέθη ἡ πολύ συγκεκριμένη φροντίδα περισυλλογῆς τῶν ναυαγῶν μέ δύναμι 47 πλοίων). Ὅλοι οἱ πρύτανεις ὑπεχώρησαν φοβούμενοι τήν ὑποστήριξη τῆς ἀπόψεως τῶν δημαγωγῶν ἀπό τήν πλειονότητα τῶν Ἀθηναίων ἀλλά καί ἀπό τήν ὑποβολή προτάσεως συμφώνως πρός τήν ὁποίαν ὅσοι εἶχαν προσβάλλει τό προβούλευμα ὡς παράνομο ἄν δέν ἀπέσυραν τήν καταγγελία θά εἶχαν τελικῶς τήν ἴδια τύχη μέ τούς στρατηγούς. Τότε μόνο ὁ Σωκράτης ἀντέδρασε λέγοντας θαρεττά ὅτι « κατά νόμον ποιήσει»

(Ξενοφῶν «Ἑλληνικά» Α.7.16) Τελικῶς οἱ Ἀθηναῖοι παρασυρθέντες ἀπό τούς δημαγωγούς κατεδίκασαν καί ἐθανάτωσαν τούς ἔξι ἀπό τούς ὀκτώ Στρατηγούς (οἱ δυό ἀπό τούς ὀκτώ, ὁ Πρωτόμαχος καί ὁ Ἀριστογένης φοβούμενοι τήν διαβολή, προτίμησαν νά αὐτοεξορισθοῦν, σωθέντες ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι ἔξι, ἀντί νά στεφανωθοῦν γιά τήν νίκη τῶν ἤπιαν τό κώνειο καί ἡ περιουσία τῶν ἐδημεύθη).Ὁ

στικά καί τά ὁποία μας καθιστοῦν κοινωνούς τῶν ἐρωτημάτων, πού ἐγείρει ἡ πραγματικότης. Ἐσεῖς βεβαίως καλεῖσθε νά βγάλετε τά δικά σας συμπεράσματα. Ὅμως νά διατυπώσω τήν ἄποψι σ' αὐτό τό σημεῖο, ὅτι ἐάν ὁ Χίτλερ μέ ἕναν μόνο Γιόζεφ Γκαῖμπελς ἔπεισε 100 ἑκατομμύρια Γερμανούς, σέ λιγότερο ἀπό ἑπτά(7) χρόνια, νά τόν ἀκολουθήσουν μέ τήν θέληση τούς ἕως τό τέλος, οἱ «δικοί» μας, ἑκατονταπλάσιοι «γκαιμπελίσκοι» πού περισσότερο ἀπό 34 χρόνια συστηματικῶς μας «φτυαρίζουν» τά κομμουνιστικά ψεύδη, πόσος καιρό νομίζετε ὅτι θά χρειασθεῖ ἀκόμη γιά νά παραπείσουν τίς γενιές, πού μεγαλώνουν καί ἔρχονται «λιβανισμένες» μέ τήν κομμουνιστική ἐκδοχή μέχρι μυελοῦ ὀστῶν, νηπιόθεν καί χωρίς ἀντίλογο; (Τό ἀξιοθαύμαστο ἴσως εἶναι ὅτι ἀκόμη δέν μᾶς ἔπεισαν.)

Τόσο εὔκολα, ὅσο ἡ χαμογελαστή καί καλοσυνάτη Καλομοῖρα, μέ μοναδικό ταλέντο οὐσιαστικῶς τήν ἔλλειψι κάθε ταλέντου πλήν τῆς πολύχρονης «ἀδυναμίας» της νά μιλήση σωστά τά Ἑλληνικά, μέ τήν καθημερινή ἐπιτήδεια τηλεοπτική προβολή, ἔγινε περισσσότερο γνωστή καί ἀναγνωρίσιμη ἀνά τό πανελλήνιο ἀπό τήν Μαρία Κάλλας. Ἐνῷ σέ περίπτωσι συνταγματικῆς ἀδυναμίας τῆς βουλῆς- «εὐτυχῶς» τήν ἀντιπαρήλθομεν ἐλέω ἀποφυγῆς ἐκλογῶν καί παραμονῆς τῶν τριακοσίων ἐν κοινοβουλίῳ μέ τόν «κοινῆς» ἀποδοχῆς προταθέντα καί ἤδη τόσο δραματικά ὑποκλινόμενο πρόεδρο Δημοκρατίας Κ.Παπούλιαν - νά ἐκλέξη πρόεδρον Δημοκρατίας, εἶναι βέβαιο ὅτι ἡ Καλομοῖρα μας, θά μποροῦσε νά ἀναγορευθεῖ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀμφιβολίας σέ κοινῆς ἀποδοχῆς τοιαύτην, ἐδῶ στό ἐσωτέρικό της χώρας μας. Ἐλέω πάντοτε, τῶν ἡμετέρων αὐτοχθόνων ταλιμπάν -ΜΕΜ- τῆς Βαλκανο-Ταλιμπανίας. Τῶν ὁποίων ὁ μικροφωνικός μικρόκοσμος εἶναι τό κέντρο τῆς γῆς. Οἱ «σοφίες» τούς ράδιο-τηλε-ἐκπεμπόμενες ὑπερκαλύπτουν τήν σφαίρα τῆς γῆς. Καί ὅλοι ἐμεῖς εἴμεθα «κρεμασμένοι» ἀπό τά χείλη των.

Καί ἐνῶ ὁ λαϊκισμός ἀπαιτεῖ -καί τά ΜΕΜ ἐξασκοῦν- κολακεῖα καί ὑποκριτικό θαυμασμό γιά τόν λαό μας ἤ τόσο εὔγλωττο ἐνδιαφέρον

τραγικός ἐπίλογος τῆς νίκης τῶν Ἀργινουσῶν ἀποδεικνύει πόσο εὔκολα οἱ δημαγωγοί καί οἱ ρήτορες ἐπηρέαζαν τόν Ἀθηναϊκό Δῆμο τότε ἀλλά ἀλοίμονο καί σήμερα πού ὅλοι αὐτοί ἔχουν ὑποκατασταθεῖ ἀπό τά «Λαϊκά Τηλεδικεῖα» καί τούς παντογνῶστες τῶν μικροφώνων τῶν ΜΕΜ. Ἀργότερα οἱ Ἀθηναῖοι μετενόησαν καί ἐστράφησαν ἐναντίον τῶν δημαγωγῶν πού τούς ἐξηπάτησαν ἀλλά «ὅ γέγονε γέγονε». (Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους τῆς Ἐκδοτικῆς Ἀθηνῶν τόμος Γ1, σελίς 299)

πρός τά «παράπονα» τῶν πολιτῶν, διά τούς τούς ἐν δυνάμει ὅμως «ἀντιπάλους» των, ὡς μερισματούχους τῆς ἐξουσίας, τούς πολιτικούς ἤ ἀξιωματούχους τοῦ κυβερνῶντος κόμματος, ἐπιδεικνύουν ἀμείλικτη σκληρότητα. Ὄχι διότι ἐπί τῆς οὐσίας κόπτονται γιά τίς καταχρήσεις καί τίς ἀδικίες, πού ἡ δημοσία διοίκησι, μέ αὐτά τά ἐκτελεστικά ὄργανα, κατάλοιπα νοοτροπίας τουρκοκρατίας, τοῦ ἀφέντη-πασᾶ δημοσίου «ὑπαλλήλου» καί τοῦ ραγιά-πολίτη, φεουδάρχες τῆς «ἱερῆς» μονιμότητος καί τῆς μηδενικῆς παραγωγικότητος, κατά τόν τρόπο πού λειτουργεῖ, ἐμφανίζει. Μή σεβομένη τίς δικαστικές ἀποφάσεις ὅταν εἶναι εἰς βάρος της, κακοπληρωτή ἕως ἀρνητή τῶν ὑποχρεώσεών της, ὅταν πρέπει νά ἐπιστρέψη χρήματα στούς φορολογουμένους, καταχρῶσα τήν δύναμι τῆς ἐξουσίας της καί πάντοτε προσθέτουσα τόν ἀπαραίτητο μαϊντανό τοῦ σοσιαλισμοῦ καί τοῦ δακρύβρεκτου λαϊκισμοῦ στήν σαλάτα τῆς διακυβερνήσεώς της. Καί ἡ σημερινή καί ἡ χθεσινή καί ἡ προχθεσινή, κυβέρνησις, χάριν μόδας καί ἀντιστοίχου ψευδο-προοδευτισμοῦ. Σ' αὐτούς λοιπόν τούς «ἀνταγωνιστές» τῆς ἐξουσίας των, τά ΜΕΜ δέν χαρίζουν κάστανα. Στά «λαϊκά τηλε-δικαστήρια» διαπομπεύουν καί καταρρακώνουν τήν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια καί μέ ὕφος περισπούδαστο καί αὐστηρότητα δέκα εἰσαγγελέων καί ἑνός Πάπα, ἔχουν δικάση, καταδικάση καί ἐκτελοῦν ἐνώπιον τοῦ κολοσσαίου[224] τῆς μικρῆς ὀθόνης τά θύματα των παραδίδοντάς τους ἕτοιμα «σφάγια» γιά τό «τσιγγέλι» τοῦ αὐριανοῦ ραδιοφωνικοῦ καί ἔντυπου μέσου.

Κάθε βράδυ, στά νυκτερινά δελτία[225] ἀπόψεων οἱ «στρατονόμοι» τοῦ λόγου, οἱ «ἡνίοχοι» τῆς πνευματικῆς πτωχείας, πού κατά μία πρωτοφανῆ παγκοσμίως συγκυρία, (θά το ἐπαναλάβουμε πολλές φορές) πάντοτε μόνον αὐτοί ἐν Ἑλλαδι, γνωρίζουν καί ἐκφράζουν τήν «κοινή γνώμη», ἐπιδεικνύουν (τώρα πού δέν κυβερνᾶ τό ὅμαιμο, συντροφικό ΠΑ.ΣΟ.Κίνημα) μιά φαινομενική ἰσοτιμία καί ὑποκριτική ἀμεροληψία μεταξύ κυβερνήσεως καί ἀντιπολιτεύσεως. Αὐτή ἡ ἐπιλεκτική ἀμεροληψία ἐνίοτε μας δημιουργεῖ τήν ἐντύπωσι ὅτι ἐξακολουθεῖ νά κυβερνᾶ τό ΠΑΣΟΚ. Ἔτσι συνήθως ἐμφανίζουν στά τηλεοπτικά παράθυρα, ταυ-

---

[224] *Colosseum, τό μέγιστο ἐκ τῶν ἀρχαίων ἀμφιθεάτρων τῆς Ρώμης ὅπου ἐτελοῦντο ἀγῶνες μονομαχίας καί θηριομαχίας.*

[225] *Δέν ὑπάρχουν δελτία εἰδήσεων, ἀλλά δελτία ἀπόψεων τῶν στρατευμένων ΜΕΜ. Στά νυκτερινά δελτία ἀπόψεων ἰδίως τῶν τηλεοπτικῶν, παρουσιάζονται οἱ κομματικές ἀπόψεις τῶν ΜΕΜ ὡς κοινή καταφατική θέσις –συμπέρασμα, ὁ κοινός παρονομαστής, τῆς λεγόμενης κοινῆς γνώμης.*

τοχρόνως ὑπουργό τῆς κυβερνήσεως καί βουλευτή τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὡς ἐάν ἔχουν ἀκριβῶς τήν ἴδια πολιτική ἀξία καί εὐθύνη. Ἐν συνεχείᾳ, θέτουν τό ὅποιο ἐρώτημα καί ἐπιτρέπουν κατ' ἀρχήν στόν ἐκπρόσωπο τῆς ἀντιπολιτεύσεως νά ἀναπτύξη, μέ χλεύη καί σαρκασμό, τήν ἄποψί του, ἄνετα χωρίς διακοπές ἤ παρεμβάσεις. Ὅταν ἔρχεται ἡ στιγμή τῆς ἀπαντήσεως, μόλις ὁ ὑπουργός ἀρχίσει νά ἀρθρώνη λόγο διακόπτεται. Κάτ᾽ἀρχήν γιά νά προβληθῆ ἡ ἐνημερωτική δημοσιογραφική ἔρευνα (τά ἅγια τῶν ἁγίων τό ἀδιάψευστον ρεπορτάζ) ἡ ὁποία, ὅπως σκηνοθετεῖται, ἀπαξιώνει τήν ἀπάντησι προτοῦ δοθεῖ. Ἐν συνεχείᾳ μόλις ξεκινᾶ ὁ ὑπουργός μέ σοβαρότητα καί ψυχραιμία νά ἀπαντήση- οὐσιαστικῶς καί στήν νέα ἐρώτηση πού προέκυψε ἀπό τό «ρεπορτάζ» - πάλι, τό ἕτερον ἥμισυ τοῦ δημοσιογραφικοῦ «ζεύγους» πού ἀποσυντονίζει τήν «συζήτησι» διακόπτει τόν ὑπουργό, ἐκεῖ πού διαφωνεῖ πρός τά λεγόμενά του, γιά νά ἐπιχειρηματολογήση τήν δική του ἄποψι. Δηλαδή τήν «εἴδησι» ἀφοῦ εἶναι δημοσιογράφος ἤ τήν «κοινή γνώμη» ἀναλόγως. Καί πάλι μέ στωϊκό χαμόγελο, προσπαθεῖ ὁ ὑπουργός νά ἐκφέρει λόγον. Ἀλλά τώρα εἶναι ὁ ἐκπρόσωπος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, πού «θυμήθηκε» τί ἔκανε αὐτή ἡ κυβέρνησις, ὅταν ἦτο στήν ἀντιπολίτευσι καί ζητᾶ νά του δοθῆ ὁ λόγος, διότι οὕτως ἤ ἄλλως, δέν μίλησε ἐπαρκῶς. Τελικῶς ἡ «ἀμερόληπτη» αὐτή παρουσίασι -«ἐνημέρωσι»- σταματᾶ. Διότι ὁ τηλεοπτικός χρόνος εἶναι «ἀμείλικτος» γιά τούς θησαυρίζοντες ἰδιοκτῆτες τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως (ΜΕΜ), πού ἐκμεταλλεύονται τήν παρουσία τῶν ὑπουργῶν καί τῶν ἐκπροσώπων τῆς κυβερνήσεως στά τηλεοπτικά παράθυρα.

Εἶναι χαρακτηριστική αὐτή ἡ καθαρῶς «ἰδιοκτησιακή» νοοτροπία τῶν τηλεοπτικῶν ἀστέρων στά ΜΕΜ, νά διακόπτουν καί ἀφαιροῦν τόν λόγο, ὅποτε κρίνουν ἐκεῖνοι, ἀκόμη καί παντελῶς ἀπό τούς προσκεκλημένους των, ὅταν διαφωνοῦν. Διαπιστώνουμε τήν εἰρωνεία, τό θράσος, τήν ἀγένεια καί τά προσβλητικά σχόλια αὐτῶν τῶν δημοσιογράφων « ἰδιοκτητῶν» σταθμοῦ, ὅταν διακόπτουν ἐπανειλημμένως τήν συνομιλία τους μέ οἱονδήποτε ὅταν καταλάβαιναν ὅτι οἱ προσκεκλημένοι των διέθεταν ἄλλη ἄποψι, πού δέν ἐννοοῦσαν νά πεισθούν καί να τήν ἀντικαταστήσουν μ' ἐκείνη τοῦ δημοσιογράφου. Πρακτικῶς ἡ κατ' αὐτόν τόν τρόπον ἐμφάνισις κυβερνητικῶν στελεχῶν στά τηλεοπτικά παράθυρα ἀνεξαρτήτως τῶν ἱκανοτήτων, τῶν ἐπιχειρημάτων ἤ τῆς ρητορικῆς δεινότητος εἶναι καταδικασμένα στήν καλλιτερη τῶν περιπτώσεων σέ ἐξευτελισμό ἐάν δέν ἐνδώσουν στήν ἀποδοχή τῆς δημοσιογραφικῆς ἀπόψεως. Στήν ταπεινωτική ἀποδοχή καί αὐτοκριτική. Εἶναι

τόσο ἀπροκάλυπτος καί φανερή αὐτή ἡ ἐπιτυχία καί προσφορά τῶν ΜΕΜ στή λοιδωρία καί στόν ἐξευτελισμό τῶν κυβερνητικῶν στελεχῶν πού ἐμφανιζονται σέ στά νυκτερινά δελτία ἀπόψεων, πού ἀπορίας ἄξιον εἶναι γιατί ἀκόμη τό ἀποδέχονται ὡς ἀφελεῖς συνεργοί, οἱ λοιδωρούμενοι. Ὅταν εἶναι θεμιτό καί πλήρως ἀποδεκτό ὁ κυβερνητικός ἐκπρόσωπος νά ἀπαντᾶ ἐφ' ὅλης ὕλης καί σέ τακτά χρονικά διαστήματα ὁ ὑπουργός νά δίδει συνέντευξι διαφωτιστική καί οὐσιαστική ὅπου θά ἀπαντᾶ σέ ἐρωτήματα χωρίς νά γελοιοποιεῖται. Ἢ ἀκόμη πιό πρακτικό. Ἐπιτέλους νά δημοσιεύει ἡ Κυβέρνησις πληρωμένες καταχωρήσεις σέ μεγάλης κυκλοφορίας ἐφημερίδες, μήπως τελικῶς ἀκουσθῆ χωρίς τά παραπλανητικά σχόλια τίς διαστρεβλώσεις ἡ ἀλήθεια τῶν κυβερνητικῶν θέσεων ἀλλά καί τά ἐπιχειρήματα των. Ἀφοῦ οἱ μονοκράτορες τῶν μικροφώνων καί οἱ σκηνοθέτες τῶν τηλεοπτικῶν παραθύρων ἐνῷ ξεζουμίζουν τό ψέμμα εἶναι τόσο φειδωλοί στήν ἄλλη ἄποψι. Κατ'αὐτόν τόν τρόπο ἀφ'ἑνός μέν θά ὑπῆρχε καταγεγγραμμένη μέ τά ἀδιάψευστα ἐπιχειρήματα ἡ κυβερνητική θέσι, ἀφ'ἑτέρου δέ τά ΜΕΜ θά ἔχαναν τήν εὐκαιρία νά γελοιοποιοῦν καθημερινῶς, να ἀπαξιώνουν τό σύστημα και τούς κυβερνητικούς πολιτικούς χάριν τηλεθεάσεως καί φθορᾶς κάθε ἐξουσίας πέραν τῆς δικής τους. Ἴσως μάλιστα νά δημιουργεῖτο καί κάποιος προβληματισμός στούς καναλάρχες, διότι ὁπωσδήποτε θά ὑπῆρχε σνεπακόλουθος οἰκονομική ζημία.

Ἔτσι τά Μέσα Ἐνημερώσεως ἔχουν ὑποκαταστήση, εἰσαγγελεῖς, ὑπουργούς, δικαστές, Ἄρειο Πάγο, Ἐλεγκτικό Συνέδριο, ΣΔΟΕ, ὥστε ἐν τῇ οὐσίᾳ κάθε ἀρχή καί κάθε ἐξουσία νά εἶναι ἐν τέλει αὐτά.

4. Γελοιοποίησι καί ἐξευτελισμός τῶν ἐκφραστῶν τῆς ἄλλης ἀπόψεως.

Ὑπάρχουν ὅμως καί εἰδικές περιπτώσεις, πού δημιουργοῦν ἀπρόσμενα προβλήματα στό μονοπώλιο τῆς μιᾶς ἀπόψεως. Πότε; Ὅταν ἀπό πρόσωπα αὐτόφωτα καί ἐγνωσμένης ἀξίας ἢ διασημότητος γίνουν δηλώσεις, πού τά ΜΕΜ δέν ἔχουν τήν δυνατότητα ἐκ προοιμίου νά παρεμποδίσουν τήν διατύπωσι, ἐκτός τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων λογοκρισίας. Ἢ ἀπό τούς ἐλάχιστους τολμητίες πολιτικούς πού ἔχουν τό θάρρος τῆς γνώμης των καί ἐκφράζουν συγκεκριμένη πολιτική ἄποψι, τήν διαφορετική ἀπό τήν κρατοῦσα τῶν ΜΕΜ. Τότε τά Μέσα Ἐνημερώσεως Μαζῶν (ΜΕΜ) ἀκολουθοῦν κατ' ἀρχήν τήν τακτική της «πολιτισμένης καί ὑπεράνω» κριτικῆς. Ἐν συνεχείᾳ ὅπου τοῦτο εἶναι δυνατόν, τό ἔργο τῶν

«ἀντιδραστικῶν» φωνῶν ὑποβαθμίζεται. Οἱ δηλώσεις τους, κατακρίνονται ἀποσπασματικά ἤ λογοκρίνονται καί παραποιοῦνται. Γίνονται ἀντικείμενο χλευασμοῦ καί γελοιότητος σέ «ἀστεῖες» (χιουμουριστικές ἐκπομπές, πραγματικῶς ἐπίπεδου τσιγγάνων), ὥστε τό «γελοῖον»νά ἐπικρατήση καί νά ἀφανίση τό σοβαρό καί τό ἀληθές. Ἄλλοτε τό «παιδικό» παρελθόν τους ἄλλα καί τό γενεαλογικό τους δένδρο ἐρευνᾶται μήπως προκύψουν «ἐνοχοποιητικά» στοιχεῖα. Π.χ. Ὅτι κάποιος μακρυνός ἤ κοντινός συγγενής τούς ἦταν «χουντικός» διότι εἶχε προσληφθεῖ στόν δημόσιο ἐπί στρατιωτικοῦ καθεστῶτος, ἤ ὅτι ὁ ἴδιος ἐγεννήθη μετά τό 1967 καί πρίν τήν πτῶσι τοῦ στρατιωτικοῦ καθεστῶτος, ἤ ὅτι σ'ἐκείνη τήν περίπτωση ἦταν «φιλοαμερικανός» γιατί εἶπε οὕτως καί ὄχι ἄλλως, ἤ «συντηρητικός»[226].

Τά πρόσωπα σατιρίζονται καί στό βαθμό πού εἶναι δυνατόν γελοιοποιοῦνται. Ὥστε, οἱ ἴδιοι ἐκνευρίζομενοι μέ τόν συνεχῆ ψυχολογικό πόλεμο πού ὑφίστανται, κάποτε εἴτε νά παραφερθοῦν ἤ μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου ἡ λάμψη τους νά ξεθωριάσει. Στήν καλλιτέρα δέ τῶν περιπτώσεων κάποια «ρετσινιά» θά τούς μείνη. Θυμηθεῖτε τήν ἔκφρασι «παπαρίζω» μέ τήν ὁποία τά ἐμετικά ΜΕΜ χαρακτήριζαν τίς ὑπερήφανες ἀξιοπρεπεῖς δηλώσεις τῆς Ἐλενας Παπαρίζου μετά τήν νίκη της στό διαγωνισμό τῆς Eurovision, ἤ τά σχόλια τῆς Τέτας Παπαδοπούλου γιά τίς δηλώσεις Χαλκιά στό ἄρθρο τῆς «Ὁ Θεός Ἐθνικός Προπονητής». Η Ἐλενα Παπαρίζου[227], ὅταν ἠρωτήθη, τί σημαίνει δι' αὐτήν ἡ λέξις «πατρίς», ἀπεκρίθη μονολεκτικῶς. «Αἷμα». Καί ὅταν ἐν συνεχείᾳ τί θά ἐπεθύμει περισσότερο, εἶπε. *«Θά ἤθελα νά ντυθῶ στό χακί καί νά ὑπηρετήσω ὡς Ἕλληνας Στρατιώτης..»* Πρόσφατα σχετικῶς παραδείγματα (2006-2007) εἶναι ἡ κατ' ἐξακολούθησιν διαπόμπευσις τοῦ Ὑπουργοῦ τότε, Δημόσιας τάξεως Β.Πολυδωρα, τῆς ἄτυχης Ὑπουργοῦ Παιδείας Μαρριέτας Γιαννάκου ἀλλά καί τοῦ βουλευτοῦ τοῦ ΠΑΣΟΚ Κου Πάγκαλου. Στίς περιπτώσεις τῶν ἀνωτέρω Ὑπουργῶν τό ἔργο τούς κυριολεκτικῶς ἐκμηδενίστηκε. Οἱ δηλώσεις των παρουσιάζοντο ἀποσπασμα-

---

[226] *Τό «συντηρητικός» εἶναι βαρυτάτη κατηγορία, συνώνυμος τοῦ δεξιοῦ.Ἀλοίμονο στόν κατηγορηθέντα. Χάνει παντελῶς τήν ἔξωθεν μαρτυρία καί τήν ἀξιοπιστία του. Ὅ,τι καί νά πῆ ὁ κατηγορηθεῖς, ἀντιμετωπίζεται πλέον μέ καχυποψία, διότι ἔχει συγγένεια μέ τήν «ἐπάρατον».*

[227] *Τώρα βεβαίωςκάνεις δέν ἀσχολεῖται μαζί της, οὐδέ κάν ἀναφέρεται τίποτα γιά τήν καλλιτεχνική της δραστηριότητα.Τά ΜΕΜ τήν ἔχουν κυριολεκτικῶς «θάψει».*

τικῶς, ὅπως τά εὑρήματα τοῦ γελοίου Λαζόπουλου στήν τσιγγάνικη ἐκπομπή του, ὥστε νά ἐπικρίνονται καταχρηστικῶς. Ἐπιπλέον οἱ ἴδιοι ἐλοιδωροῦντο χωρίς νά τούς δίδεται κάτ ἀναλογίαν τοῦ χρόνου τῆς ἐπιθετικῆς καί ἀδικῆς κριτικῆς τήν ὁποίαν ὑφίστανται, ἡ δυνατότης νά ἀνασκευάσουν τίς κατηγόριες. Νά πῶς:

Τά ΝΕΑ τῆς 21/12/2006 μετέφεραν τήν παντοδύναμη ἔκφρασι τῆς λεγόμενης «κοινῆς» γνώμης (δηλαδή τῶν ΜΕΜ) πού ἦταν καταδικαστική

«..Ἀποδοκιμάζει ἡ κοινή γνώμη τίς ἐμπρηστικές δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ Δημόσιας Τάξης Βύρωνα Πολύδωρα περί συγγένειας τῶν κουκουλοφόρων μέ τό ΠΑΣΟΚ καί συγχρόνως τήν ἄποψή του ὅτι ὁ ΣΥΝ καλύπτει τούς ἀναρχικούς στίς διαδηλώσεις.

Ὅπως προκύπτει ἀπό ἔρευνα τῆς ἑταιρείας GPO, πού διενεργήθηκε χθές γιά λογαριασμό τοῦ Mega μετά τόν θόρυβο πού προκάλεσαν οἱ ἀστήρικτοι ἰσχυρισμοί τοῦ ὑπουργοῦ, οἱ πολῖτες ὄχι μόνο δέν συμφωνοῦν μέ τό περιεχόμενο τῶν δηλώσεων Πολύδωρα, ἀλλά ταυτόχρονα καί εἰδικά γιά τό θέμα τῶν σχέσεων ἀντιεξουσιαστῶν - ΠΑΣΟΚ τίς χαρακτηρίζουν ἀπαράδεκτες (45,2%) καί λαθεμένες (28,3%).»[228]

Ἐνῶ μέ τούς χαρακτηρισμούς τοῦ πραίτωρα καί τοῦ δαπίτη χαρακτηρίστηκε ἀπό τά τόσο εὐγενικά, σύν τοίς ἀλλοις, ΜΕΜ ὁ ρηξικέλευθρος Πάγκαλος διότι σέ συνέντευξί του στήν «Πρώτη Γραμμή» τῆς ΝΕΤ, ὁ βουλευτής τοῦ ΠΑΣΟΚ μεταξύ ἄλλων:

- Ὀνόμασε «ἄκρα Ἀριστερά» τό ΚΚΕ καί τόν ΣΥΝ, τά ὁποία κατηγόρησε ὅτι καλύπτουν τούς κουκουλοφόρους, τά ἐπεισόδια στήν Ἀθήνα καί τίς καταλήψεις (σ.σ.: δηλαδή οὐσιαστικῶς ἐπιβεβαίωσε τίς δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως Β. Πολύδωρα).

- Κατηγόρησε τά δυό κόμματα ὅτι θέλουν την κατάλυσι τῆς δη-

[228] *Ἡ ἀνακοίνωσι αὐτή τῶν ΝΕΩΝ εἶναι χαρακτηριστική καί ἄκρως παραδειγματική τῆς «λειτουργίας» τῶν ΜΕΜ. Θεωρεῖ ὡς δεδομένη τήν ἀποδοκιμασία τῆς κοινῆς γνώμης πρός τίς δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ, πού τίς ἀποκαλεῖ «ἀστήρικτες». Δηλαδή ἡ καλή αὐτή ἐφημερίς παρουσιάζει τήν κομματική της ἄποψι ὡς «κοινή»γνώμη, ἐνῶ ταυτοχρόνως τά γεγονότα πού ἀπεκάλυψε ὁ Ὑπουργός τά χαρακτηρίζει ὡς «ἄποψι» τοῦ Ὑπουργοῦ. Ὡς «ἀποδεικτικό» ἐπιχείρημα ἀναφέρουν στοιχεῖα δημοσκοπίσεως, γιά τήν ὁποία ὅμως δέν ἀποκαλύπτουν οὔτε πόσοι ἐρωτήθησαν καί πῶς, οὔτε καί πῶς ἐπιλέχθησαν. Ἔτσι λοιπόν κυβερνᾶται ἡ Ἑλλάδα. Μέ τίς ἀστήρικτες δημοσκοπίσεις πού ὑποκαθιστοῦν τήν ἔγκρισι τῆς κυβερνήσεως ἀπό τίς ἐκλογικές κάλπες καί τίς ἀπόψεις τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως, πού εἶναι ἡ ἐξ ἀποκαλύψεως κοινή γνώμη.*

μοκρατίας. Εἶπε δηλαδή ὅτι ἡ ἀντίληψί τους νά μήν ἐφαρμοσθεῖ ὁ νόμος-πλαίσιο γιά τά ΑΕΙ, δέν ἔχει σχέσι μέ τήν κοινοβουλευτική δημοκρατία. «Εἶναι κατάλυση τῆς δημοκρατίας». («Ἔκνομος εἶναι ὁ ΣΥΝ», εἶχε πεῖ πρόσφατα ὁ Πολύδωρας).

Διαπιστώνει λοιπόν ὁ κός Πάγκαλος

«Ὅταν λές ὅτι νόμος εἶναι τό δίκιο τοῦ ἐργάτη, δηλαδή τῆς διαδήλωσης, δηλαδή τοῦ κόμματος πού πλαισιώνει καί ἐμπνέει τή διαδήλωση, τότε αὐτό εἶναι κατάλυση τῆς δημοκρατίας. Τά δυό κόμματα τῆς ἄκρας Ἀριστερᾶς δέν ἔχουν καταλάβει μετά τόσα χρόνια τί σημαίνει "κοινοβουλευτική δημοκρατία", δέν τήν ἔχουν ἀποδεχθεῖ πλήρως»

Οὐδέν ἀληθεστερον τούτου.

5. Ἡ Στρατηγική τῶν ΜΕΜ. Τό ἐν δυνάμει μέλλον τῆς πραγματικότητος πού βιώνουμε.

Κατά τόν τρόπο αὐτόν, ὁ πρῶτος στόχος πού ἐπιτυγχάνεται εἶναι νά φαίνεται, νά δημιουργεῖται ἡ ἐντύπωσις, ἡ ἀσφυκτική πίεσις πρός πάντες, ὅτι ἡ λεγόμενη «κοινή» γνώμη συμπαρατάσσεται καί στοιχίζεται στίς γραμμές πού ἔχουν ὁριοθετηθεῖ ἀπό τά ΜΕΜ ἀλλά καί ἀπό τούς ποικιλώνυμους συλλόγους καί συνδικαλιστικούς φορεῖς πού δέν ὑπάρχει οὔτε ἕνας, παρακαλῶ ὑποδείξατε ἔστω ἕνα ἔτσι γιά δεῖγμα, πού νά μήν γαυγίζει ὅπου σφυρίζει τό ΚΚΕ. Μεθοδικά ἐπιμελημένα μέ προτεραιότητα στά ΜΕΜ καί τους ἐκπαιδευτικούς, οἱ διοικήσεις τῶν σωματείων ἔχουν ἁλωθεί ἀπό τήν διείσδυσι τοῦ ΚΚΕ, ἐνῶ τό ἴδιο σέ καθολική ψηφοφορία ὁ λαός τό κατατάσσει μονίμως σέ μονοψήφιο ποσοστό. Ἔτσι ἕνα ἀφανές ἀλλά ὑπαρκτό, κάθε φορά πού τό καλοῦν οἱ πατρῶνες του, «λαϊκό» μέτωπο δημιουργεῖται ἀπό τίς νεολαῖες στά πολυπαθῆ ἱδρύματα πού κατ' ἐπίφασιν καλοῦνται πανεπιστήμια, τά σωματεῖα τῶν ἐκπαιδευτικῶν, τήν ΟΛΜΕ, τήν Διδασκαλική Ὁμοσπονδία, τό ΤΕΕ, τούς συλλόγους τῶν Μηχανικῶν, τῶν Δικηγόρων τῶν Οἰκοδόμων, τῶν Δημοσιογράφων, τήν ΠΟΣΔΕΠ[229], παντοῦ σέ κάθε συντε-

---

[229] *Ἀποκαλυπτικός ὁ λόγος τοῦ Θ. Πάγκάλου σχετικῶς μέ τήν μειοψηφία τῆς ΠΟΣΔΕΠ, σέ συνέντευξί του στόν Κωνσταντῖνο Ζούλα (Καθημερινή 11/02/2007).*

<u>Ἐρ</u>. *Παρά τό γεγονός ὅτι ἡ ἀναθεώρηση τοῦ ἄρθρου 16 μοιάζει νά ματαιώνεται, οἱ ἀντιδράσεις καί οἱ πορεῖες συνεχίζονται. Πῶς τό σχολιάζετε;*

<u>Ἀπ</u>. *Λυπᾶμαι πού τό λέω, ἀλλά οἱ συνδικαλιστικές ἡγεσίες ἀνέχονται μία σύγχυση τήν ὁποία ἐντέχνως ἔχουν δημιουργήσει μεταξύ τῆς ἀναθεώρησης τοῦ ἄρθρου 16 καί τῶν προβλημάτων τῶν πανεπιστημίων. Μιλάω κυρίως γιά τούς*

χνία, ἐξωραϊστικό σύλλογο, συνδικάτο ἐπαγγελματιῶν, ἔχουμε τήν μονολιθική σταλινική ἄποψι τῶν στρατευμένων τοῦ κουκουέ.[230] Τυραννι-

---

ἐκπροσώπους τῆς ΠΟΣΔΕΠ. Ἔχω τή βεβαιότητα πλέον ὅτι ἀπό τούς τρεῖς - τέσσερις χιλιάδες διαδηλωτές πού κάνουν πορεῖες κάθε ἑβδομάδα ἡ μεγάλη πλειοψηφία δέν ἔχει ἰδέα κάν γιά τί θέμα μιλᾶμε. Ἄκουσα προχθές τό σύνθημα «τό ἄρθρο 16 δέν θά περάσει». Μά, τό ἄρθρο 16 εἶναι αὐτό ἀκριβῶς πού κατοχυρώνει τό δημόσιο χαρακτήρα τοῦ πανεπιστημίου καί τή δωρεάν πανεπιστημιακή ἐκπαίδευση.

Ἐρ. *Δέν ξέρει γιά ποιό λόγο διαδηλώνει ἡ ΠΟΣΔΕΠ ποῦ εἶναι τό συνδικαλιστικό ὄργανο τῶν πανεπιστημιακῶν;*

Ἀπ. *Δέν θεωρῶ ὅτι ἡ ΠΟΣΔΕΠ εἶναι ἀντιπροσωπευτική τῶν πανεπιστημιακῶν. Ἐκφράζει μία πολύ μικρή μειοψηφία τους.*

Ἐρ. *Τί ὑπονοεῖτε δηλαδή; Ὅτι ἐκλέγονται μέ ὑφαρπαγή ψήφων;*

Ἀπ. *Μά εἶναι προφανές. Διότι δέν στηρίζονται οὔτε στήν πραγματική πλειοψηφία τῶν πανεπιστημιακῶν οὔτε καί τῶν φοιτητῶν, καθώς τίς φοιτητικές ἐκλογές τίς κέρδισε ἡ ΔΑΠ, ἡ ὁποία ὑποστηρίζει –μέ κάποιες ἐπιφυλάξεις ἔστω– μιά μεταρρύθιση στά πανεπιστήμια.*

230 *«Ἀθήνα, 8/5/06*

Ψήφισμα τῆς Γ.Σ. τῶν Προέδρων τῶν ΕΛΜΕ (Ἕνωσι Λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως) τῆς χώρας. Νέο ἰμπεριαλιστικό πόλεμο ἑτοιμάζουν τά γεράκια τῶν ΗΠΑ καί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἕνωσης, αὐτή τή φορά μἐ ὑποψήφιο θύμα τό λαό τοῦ Ἰράν. Πραγματικοί λόγοι ὁ ἔλεγχος τῆς ἀγορᾶς τοῦ πετρελαίου, ἡ ἄσκηση πίεσης σέ Κίνα καί Ρωσία, ἡ μεγάλη γεωστρατηγική σημασία τῆς περιοχῆς. Κανένα πρόσχημα, καμία δικαιολογία δέν μπορεῖ νά κρύψει τήν οὐσία: Πρόκειται γιά μία ξεκάθαρη ἰμπεριαλιστική ἐπέμβαση ἀνάλογη αὐτῶν στή Γιουγκοσλαβία, στό Ἀφγανιστάν, στό Ἰράκ. Σειρά πολέμων, ἀπό τούς ὁποίους οἱ λαοί μετροῦν χιλιάδες νεκρούς, τεράστιες καταστροφές, ἀνυπολόγιστες ζημιές. Πολέμους πού ἔδειξαν ποιό εἶναι τό ἀληθινό, ἀποκρουστικό πρόσωπο πρόσωπο τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ πίσω ἀπό τά ψευδεπίγραφα λόγια γιά «δημοκρατία» καί «ἐλευθερία».

Ὁ λαός δέ συναλλάσσεται μἐ τόν ἰμπεριαλισμό! Τά συμφέροντα καί οἱ ἐπιδιώξεις τῶν ἰμπεριαλιστῶν δέν εἶναι καί δικά μας συμφέροντα καί ἐπιδιώξεις Νά ἀντισταθοῦμε στά ἰμπεριαλιστικά σχέδια! Νά δείξουμε ποιός εἶναι ὁ ἔνοχος!

Καταδικάζουμε τήν κυβέρνηση, πού πρόθυμη δίνει γῆ καί ὕδωρ, παρέχει (ὅπως καί ἡ προηγούμενη κυβέρνηση σέ Ἰράκ καί Γιουγκοσλαβία) ὅλες τίς διευκολύνσεις στούς ἰμπεριαλιστές γιά τή διεξαγωγή τοῦ πολέμου. Αὐτή ἡ στάση εἶναι σέ τελείως ἀντίθετη κατεύθυνση μἐ τά ἀντιμπεριαλιστικά καί φιλειρηνικά αἰσθήματα τοῦ λαοῦ τῆς χώρας μας. Ὁ ἑλληνικός λαός δέν ἔχει καμιά δουλειά νά συμμετέχει ὅπου τά ἰμπεριαλιστικά συμφέροντα θέλουν νά ἐπιβάλουν. Ἡ κυβέρνηση ἔχει βαριές εὐθύνες πού σέρνει τή χώρα μας σέ ἄμεση ἐμπλοκή στό νέο γύρο τοῦ πολέμου. Καταδικάζουμε, ἐπίσης, ὅσους μιλᾶνε γιά δῆθεν «διπλωματική»

κά, δικτατορικά, δηλαδή μέ μία λέξι κομμουνιστικά ἔχει ἐπιβληθεῖ μόνο μία ἄποψι, ή νέα, ή «ἀνακαινισθεῖσα» ἀλήθεια. Ἡ θεμελιώδης ἀπάτη τῆς ταυτίσεως τοῦ κομμουνισμοῦ μέ τήν πρόοδο. Τήν προστασία τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐργαζομένων.Τόν «ἀγῶνα» γιά τήν εἰρήνη[231]. Καί τῶν

λύση χωρίς νά παίρνουν ξεκάθαρη θέση κατά τῆς εἰσβολῆς. Πίσω ἀπό τίς φλυαρίες γιά διπλωματική πίεση κρύβεται τελικά καί πάλι ἡ πολεμική ἐπέμβαση, ὅπως ἄλλωστε ἔγινε καί σέ ὅλους τους προηγούμενους πολέμους τῆς νέας τάξης. Ἡ προηγούμενη κυβέρνηση ἔχει τεράστιες εὐθύνες, γιατί ἔστειλε ἑλληνικά ἐκστρατευτικά σώματα στό Ἀφγανιστάν, στό Κοσσυφοπέδιο, καί στό Ἰράκ συμμετέχοντας στίς ἰμπεριαλιστικές ἐπεμβάσεις. Διεκδικοῦμε - Ἀπαιτοῦμε - Ἀγωνιζόμαστε γιά: νά μήν ὑπάρξει καμία ἐμπλοκή τῆς χώρας μας στόν πόλεμο, ἄμεση ἤ ἔμμεση, νά κλείσει ἡ βάση τῆς Σούδας. Καμία διευκόλυνση στά γεράκια τῶν ΗΠΑ καί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσης. Νά γυρίσουν πίσω οἱ ἕλληνες φαντάροι ἀπό τίς κατεχόμενες ἀπό τόν ἰμπεριαλισμό χῶρες.

Καλοῦμε τούς συναδέλφους νά βρίσκονται σέ διαρκῆ ἀγωνιστική ἑτοιμότητα, νά δείξουν με τήν ἐνεργή συμμετοχή τους στίς ἀντιπολεμικές ἐκδηλώσεις τήν ἀντίθεσή τους στόν πόλεμο καί στήν ἐμπλοκή τῆς χώρας μας σέ αὐτόν.- Ὄχι στόν ἰμπεριαλιστικό πόλεμο.

Συμπαράσταση στούς λαούς πού ἀγωνίζονται, στούς λαούς πού βρέθηκαν καί βρίσκονται στό στόχαστρο τῶν ἰμπεριαλιστῶν- Οὔτε γῆ — οὔτε νερό στούς φονιάδες τῶν λαῶν.

Η Γ.Σ. τῶν Προέδρων τῶν ΕΛΜΕ»

Διερωτωμεθα σέ τί διαφέρει ἡ ἀνακοίνωσις τῆς ΕΛΜΕ (δηλαδή Τοῦ Συνδικαλιστικοῦ Ὀργάνου τῶν Καθηγητῶν στά Γυμνάσια καί τά Λύκειά της Χώρας) ἀπό τά γραφόμενα στόν Ριζοσπάστη καί τίς ἀνακοινώσεις τοῦ ΚΚΕ. Ἡ διείσδυσις τοῦ ΚΚΕ στά συνδικαλιστικά ὄργανα εἶναι πλήρης.

231 *Τά «φιλειρηνικά κινήματα» ἀποτελοῦν στήν πλειονότητα τούς στρατευμένοι κομματικοί ὑπάλληλοι τοῦ ΚΚΕ. Ἔτσι ἡ «Ἑλληνική Ἐπιτροπή γιά τή Διεθνῆ Ὕφεση καί Εἰρήνη» πού στήν Ἑλλάδα συμπτωματικῶς «ἐκπροσωπεῖ» ὁ Ριζοσπάστης καί οἱ μετωπικές ὀργανώσεις τοῦ ΚΚΕ, δέν ἔχει «ἀντιληφθεῖ» τό παραμικρό γιά τίς ἐκτοξεύσεις τῶν «φιλικῶν, μή πολεμικῶν, εἰρηνικῶν» πυραύλων τοῦ δικτατορικοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος τῆς Β.Κορέας ἐνῶ σπεύδει νά προκαταβάλλει ἐνδεχόμενη ἐπίσκεψι τοῦ Μπούς στήν χώρα μας πού δέν ἔγινε πότε.: «Σέ ἑτοιμότητα γιά τήν πρέπουσα ὑποδοχή» εἶναι ὁ τίτλος καί ἐν συνέχειᾳ κατευθύνει τίς «φιλειρηνικές δυνάμεις» καί προτρέπει .*

«.. Ἐνισχύονται οἱ πληροφορίες, πού θέλουν νά ἐπισκέπτεται τήν Ἑλλάδα ..ὁ μακελάρης τοῦ ἀφγανικοῦ καί ἰρακινοῦ λαοῦ, ὁ πρόεδρος Μπούς. Η ΕΕΔΥΕ καλεῖ τίς ἐπιτροπές εἰρήνης τούς ἐργαζομένους τή νεολαία νά ἐπιφυλάξουν τήν

ἀντιπάλων του, μέ τίς δυνάμεις τῆς συντηρήσεως, τήν «ἐπάρατο», τούς ἀντιδραστικούς.

Οὕτως τό ἀποτέλεσμα εἶναι ἕνα. Νά φαίνεται ὅτι καταλήγομεν, νά ὑποτασσόμεθα, συστρατευμενοι μέ τήν ἴδια ἄποψι σέ ποσοστά σταλινικῆς ἀποδοχῆς (δέν ὑπάρχει διαφωνῶν) στόν ὁλοκληρωτισμό τῆς «κοινῆς» γνώμης, πού βεβαίως τήν γνῶσι και ἔκφρασι μονοπωλοῦν τα Μέσα Ἐνημερώσεως (ΜΕΜ). Ἀφοῦ οὕτως ἤ ἄλλως δέν ἐπιτρέπεται οὐδέ κάν νοερῶς ἡ ὕπαρξις ἄλλης γνώμης. Ἐνῷ ἡ κάτ εὐφημισμόν «κοινή» ἐκφράζεται ἀναλόγως τῶν θεμάτων πού ἀναγορεύουν ἑκάστοτε σέ πρώτη εἴδησι οἱ «ἱστορικοί, ἐκπαιδευτικοί, κοινωνιολόγοι, οἰκονομολόγοι» τῶν ΜΕΜ. Αὐτή ἡ ὁποία σηματοδοτεῖ τόν τελικό ἀποδέκτη καί μᾶς προσανατολίζει στόν ἑκάστοτε στόχο κατά τίς περιστάσεις καί τίς ἐξελίξεις. Ἄλλοτε τήν δικαιοσύνη, συχνά τήν ἀστυνομία, πού καί πού τήν ἐκκλησία[232] (λιγότερο τώρα πού ἐξέλιπε ἡ ἡγετική Ἐθνική φυσιογνωμία τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου) πάντοτε τους «ἐκμεταλλευτές» τοῦ λαοῦ, ἤγουν τούς ἐργοδότες, ὑπ' ἀριθμόν ἕνα τους ἐργολάβους, τούς ἐπιχειρηματίες τούς βιομηχάνους, (αὐτούς τούς ὀλίγους πού ἔμειναν ἄγνωστο γιά πόσο ἀκόμη). Ἀλλά καί τούς «ἐξουσιαστές», τήν Ἀμερικανική Πρεσβεία πάντα καί γιά κάθε περίπτωσι, τούς πατροπαράδοτους συμμάχους μας, εἴτε λέγονται Ἀμερικάνοι εἴτε Δυτικοί (τώρα

''ἀνάλογη'' ὑποδοχή, πού ἀξίζει στούς ἀνεπιθύμητους φονιάδες τῶν λαῶν, στόν Τζόρζ Μπούς..»

[232] *Ἡ στάσις τῶν ΜΕΜ πρός τήν ἐκκλησία εἶναι ἄκρως χαρακτηριστική. Ὅσο καιρό Ἀρχιεπίσκοπος ἦτο ὁ μακαριστός Χριστόδουλος, ἡγετική προσωπικότητα, μέ ἰσχυρή καί θεμελιωμένη ἄποψι γιά κάθε θέμα, ἐθνικό, πολιτικό, κοινωνικό (ἀνεξαρτήτως ἄν συμφωνούσαμε ἤ ὄχι μέ ὅλες τίς ἀπόψεις καί τίς θέσεις του) ἐδέχετο τά βέλη καί τήν σατυρική ἕως ὑβριστική συμπεριφορά τῶν ΜΕΜ. Ἰδιαιτέρως στήν ἐπίθεσι πού δέχθηκε ἀπό τήν «πάνοπλη» φαρέτρα τοῦ Πατριάρχη μας, ὅταν δικαίως ὁ ἐκλιπών προσπάθησε νά ὑπερασπισθῆ τό αὐτοδιοίκητό της ἑλληνικῆς ἐκκλησίας γιά τήν ἐκλογή τῶν νέων ἱεραρχῶν στή Θεσσαλονίκη, τήν Ἐλευθερούπολη, τήν Κοζάνη καί τή Μεσογαία (πού περιλαμβανοντο στίς λεγόμενες νέες χῶρες). Ἐνῶ ὁ Πατριάρχης ἐπέμενε, ὡς ἐάν εἴμεθα ἀκόμη ὑπό τούρκικη κατοχή νά ἐκλέξη ἐκεῖνος, ὑπήκοος ὤν τῆς Τουρκίας, τούς νέους μητροπολίτας καί ἡ ἑλληνική κυβέρνησις νά μήν ὑπογράψη τά διατάγματα ἐκλογῆς των.Τώρα μετά τήν ἐκλογή τοῦ νέου ἀρχιεπισκόπου (Ἱερωνύμου Θηβῶν) ὁ ὁποῖος οὐδεμιά ἄποψι ἐκφέρει, (οὔτε μιλᾶ οὔτε λαλᾶ) καί δέν ἔχει λόγο ἡγετικό, τά ΜΕΜ τόν περιβάλλουν καί τόν διαφημίζουν, ἐνῷ μιλοῦν γιά νέα ἐποχή στήν ἐκκλησία, γιά ταπεινότητα, γιά ἦθος ὡς ἐάν καί αὐτά δέν ὑπῆρχαν πρίν ἀλλά αἴφνης μέ τήν νέαν ἐκλογή ἀνέτειλε ὁ ἥλιος πού τόν εἴχαμε χάσει.*

βέβαια εἶναι ὅλοι Δυτικοί, ἀλλά ''μας'' ἔμεινε ἀκόμη ἡ Κούβα, τό Λάος, ἡ Β.Κορέα, ἡ Κίνα.

Καί ὑποτασσόμεθα, ἰδίως οἱ πολιτικοί μας καί τελικῶς οἱ ἑκάστοτε κυβερνῶντες, σέ μιά παντοδύναμη ἀσφυκτική, ἀλλά ἀνύπαρκτη πραγματικῶς, φαινομενικῶς ὅμως, ἐλέῳ ΜΕΜ, «κοινῇ συναινέσει», κρατοῦσα ἄποψι. Τόν ὁλοκληρωτισμό τῆς «κοινῆς» γνώμης. Ἐνῷ πραγματικῶς μιά μειοψηφία ἐπιβάλλει τήν ἄποψι της μέσῳ τῶν ΜΕΜ καί τῶν ὀλίγων ἑκατοντάδων ταραχοποιῶν πού ὑποτίθεται ὅτι ἐκπροσωποῦν τίς ἑκατοντάδες χιλιάδες τῶν φιμωμένων πολιτῶν πού παρακολουθοῦν ἄφωνοι, ἐμβρόντητοι, τήν πλήρη διαστροφή καί ἀποπληροφορησι των ἀπό τά ΜΕΜ.

Ἔτσι λοιπόν τά ΜΕΜ διοικοῦν, καθοδηγοῦν καί διδάσκουν. Σβύνουν καί ξαναγράφουν τήν «ἱστορία». Ἀνεβάζουν καί κατεβάζουν ὑπουργούς. Διαφημίζουν ἄγνωστα καί ἀσήμαντα πρόσωπα τά ὁποία ἐντός τριῶν ἡμερῶν ἔχουν γίνει δημοφιλῆ καί πασίγνωστα. Γελοιοποιοῦν καί καταδικάζουν ἄλλα πραγματικῶς ἐπιφανῆ καί σημαντικά στήν χλεύη καί τόν διασυρμό δι' ἀσήμαντον ἀφορμήν καί ἄνευ αἰτίας, πλήν τῆς διαφωνίας στό ἀλάθητο τῶν ΜΕΜ. Ἐμπορεύονται καί κανιβαλίζουν-θυσιάζουν τίς εἰδήσεις. Μέ θρασύτητα βαρβαρότητα ἀπρέπεια, καταργοῦν τήν προσωπική ζωή. Ἀνηλεῆ ξεδιάντρωπα μέ κροκοδείλια δάκρυα καί εὐαισθησία ἱπποπόταμου, ἀπογυμνώνουν κουρελιάζουν τόν Ἄνθρωπο στίς τραγικώτερες στιγμές ἀκόμη καί τοῦ θανάτου. Ἕνα ἀνώμαλο «μάτι» ἕνα τεντωμένο «αὐτί» ὄχι στήν κρεβατοκάμαρά μας ἀλλά στά μύχια της ψυχῆς μας. Ἕνα ἀπύθμενο στόμα ἕτοιμο νά ἐξεμέσση.

Πολλοί παρασύρονται καί πείθονται ἐν τή ἀγνοίᾳ καί τή ἀφελείᾳ των ἀπό τήν συνθλιπτική δύναμη τῆς εἰκόνας, τόν τυραννικό μονόλογο, τήν πειστική ἐπανάληψι. Τήν ἐσκεμμένη ἀνυπαρξία ἄλλης ἀπόψεως. Πρακτικῶς τήν ἀπαγόρευσι διατυπώσεως ἄλλης ἀπόψεως καί τήν ἀπαίτησι νά ἀνακληθῆ, ἄν τυχόν διατυπωθῆ ἐκείνη πού θίγει ἤ ἐναντιώνεται στήν διδαχή τῶν ΜΕΜ. Ἡ ρῆσις «ἡ δημοσίευσι εἶναι ἡ ψυχή τῆς δικαιοσύνης» πού διατυμπανίζεται στό ἔμβλημα τῆς ΕΣΗΕΑ ὡς ἀπόφθεγμα σοφίας καί σκοποῦ- πυξίδας τῶν δημοσιογράφων ἔχει ἀνατραπῆ καί καταργηθῆ ἀπό τούς ἴδιους. Μόνο ὅ,τι ἐξυπηρετεῖ τήν δογματική τους ἰδεολογική τοποθέτησι φωτίζεται καί ἐπαναλαμβανεται κατά κόρον. Οἱ «κακές» εἰδήσεις, οἱ «βλαπτικές» (αὐτές μέ τίς ὅποιες διαφωνοῦν οἱ ἄγγελοι τῶν ΜΕΜ), χάνονται στήν ἄβυσσο τῆς δημοσιογραφικῆς ψυχῆς. Π.χ οἱ φυλακίσεις στήν Κουβά, ἡ λιμοκτονία στήν Β. Κο-

ρέα, τό Ἀντικομμουνιστικό μνημόνιο στήν Εὐρώπη, τό κλείσμο τῶν ραδιοτηλεοπτικῶν σταθμῶν ἀπό τόν Τσάβες στή Βενεζουέλα, ἡ ἀπόκτησι κινητῶν τηλεφώνων στήν Κούβα τόν Μάρτιο τοῦ 2008, ἡ ἀλήθεια γιά τόν ἀγωγό South stream, ἡ ἰδιότυπη Δημοκρατία τῆς Ρωσσίας τοῦ Πούτιν, τό «δημοκρατικό»πρόγραμμα τοῦ ΚΚΕ καί ἄπειρες ἄλλες. Πού εἴτε ὑποβαθμίζονται εἴτε ἀποκρύπτονται τελείως. Ἐνῷ τίς φυλακές τοῦ Γκουαντάναμο τίς ἔχει μάθει καί ἡ γιαγιά μου.

Οἱ νέοι πού παρακολουθοῦν τό ἴδιο ρεῦμα ἐδῶ καί δεκαετίες, στήν πλειονότητα τους ἀργά ἡ γρήγορα ἀνέμελα συμπλέουν, ἀποδεχόμενοι τήν εἰκονική πραγματικότητα τῶν ΜΕΜ. (π.χ ὅτι ἡ οἰκονομία μας μπορεῖ νά κινδυνεύει ἀπό τήν ἀκρίβεια τοῦ μαϊντανοῦ καί τῆς μπάμιας καί ὄχι ἀπό αὐτή κάθ ἑαυτή τῆς ἐλλείψεως κάθε παραγωγικῆς δραστηριότητος) Ἐφ' ὅσον ἡ ἀληθινή πραγματικότης ἔχει ἐνταφιασθῆ ἀπό τήν ἀποπληροφόρησι, τήν διαστροφή, τό ψεῦδος, τόν σχολιασμό πού ἐντέχνως ὑποκαθιστᾶ τήν εἴδησι γιά νά παραπείση. Ἡ πλειοψηφία τῶν σκεπτομένων Ἑλλήνων, προβληματίζεται, ἀγανακτεῖ πλήν ὅμως ἐν φιμώσει τελοῦσα, παραμέμενει ἀναγκαστικῶς σιωπηλή καί παρακολουθεῖ ἀδύναμη τήν κατρακύλα μας. Ὡς Ἔθνος πού λησμονεῖ τό παρελθόν του καί παραποιεῖ τήν ἱστορία του, παραπαῖον ἄνευ ἡγεσίας. Ὡς λαός κακομαθημένος, ἀχάριστος, ἀπείθαρχος, ἄδικος. Ἐπιρρεπής στήν κολακεία καί στόν λαϊκισμό. Ὡς νεολαῖα, μέ παιδεία ὑποβαθμισμένη καί ἀτελῆ, χωρίς ἀξιολόγηση, νυκτωμένη βαθειά. Μεταξύ προσφερομένης ἀποχαύνωσης καί ἠθελημένης δογματικῆς ἀποβλάκωσεως. Ἔρευνα μηδενική ἕως ἀρνητική. Προοπτική σέ βάθος χρόνου, ἐκείνη τῆς καταπόσεως ἀπό τήν μαύρη τρύπα.Τοῦ ἀστεριοῦ πού σβύνει καί διαλύεται. Οἰκονομία ὥρα μηδέν, Μέλλον πείνας καί ἐξαθλιώσεως περιμένει ἤδη τήν ἀνερχομένη γενεά πού παραλαμβάνει σκυτάλη, σ' ἕνα «ἀγώνα» καθυστερήσεως. Ἡ παραγωγικότης καί ὁ ἀνταγωνισμός, μᾶς ἔχουν πείσει τά ΜΕΜ, ὅτι ἐξυπηρετοῦν τά συμφέροντα τοῦ κεφαλαίου.

Οἱ φυσικοί συμπαραστάτες καί φίλοι μας ἔχουν ἀπομακρυνθεῖ, θεωροῦντες ὅτι τά φω-(ο)-νήματα τῶν ΜΕΜ καί ἡ εἰκονική πραγματικότητα πού παρουσιάζουν (π.χ ὅλοι οἱ ἕλληνες εἴμαστε ἰρακινοί (sic)), εἶναι καί ἡ γνώμη τῆς πλειοψηφίας. Δηλαδή ἡ παραφύσει καί ἄλογη ἀπωθητική συμπεριφορά[233] διαφημίζεται, διατυμπανίζεται, ἐκλαμβανε-

---

[233] «..*Ἡ στάση τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν αὐτή τήν ὥρα τῆς ἀνείπωτης δοκιμασίας ἦταν ἕνα σοβαρότατο πλῆγμα στούς δεσμούς τῶν ὁμογενῶν μέ τήν γενέτειρα. Μᾶς πλήγωσαν οἱ πατριῶτες μας καί μᾶς ἐξέθεσαν στούς*

ται πλέον, ὡς ἐάν ἠτο ἡ δική μας ἐπιλογή γιά τό μέλλον μας καί τήν συνέχειά μας..

6. Εἶναι τό τέλος;

Οἱ χειραγωγούντες[234] τήν γνώμη τῶν μαζῶν μέ τά Μέσα Ἐνημε-

συμπολίτες μας.Δέν τό περιμέναμε αὐτό ἀπό τούς συμπατριῶτες μας, δέν τούς ἀναγνωρίζουμε πλέον. Τί ἀπέγινε ἡ εὐαισθησία, τό φιλότιμο καί ἡ λεβεντιά τῶν πατεράδων μας; Δέν δεχόμαστε ὅτι παρεφρόνησε ἕνας ὁλόκληρος λαός ὅτι δέν καταλαβαίνει πόσο βλάπτει τήν χώρα του... Οἱ καθημερινές συνεχιζόμενες ἐπιθέσεις τῶν Ἑλλήνων κατά τῆς Ἀμερικῆς στρέφονται σαφῶς καί ἐναντίον τῶν Ἑλληνοαμερικανῶν. Καί οἱ σχέσεις τῆς Ὁμογένειας μέ τήν Ἑλλάδα μπῆκαν σέ μία νέα περίοδο, ἀφοῦ τόσοι πολλοί ἐδῶ δέν θέλουν νά θεωροῦνται πλέον Ἕλληνες καί τονίζουν ὅτι δέν θά ξαναπατήσουν στήν Ἑλλάδα. Οἱ συνέπειες θά εἶναι πολλές καί ὀδυνηρές... »

(Δημοσιεύθηκε στό περιοδικό Greek American Review (Nov.2001) καί στήν Ἀγγλική καί στήν Ἑλληνική μέ τόν τίτλο What's Wrong with the Greeks; Ἀπό τόν ἐκδότη κόν Παναγιώτη Μακριά.

Στήν Ἑλλάδα, δημοσιεύθηκε στό βιβλίο τοῦ Μαν. Βασιλάκη, «Καλά νά πάθουν» ἐκδόσεις Γνώσεις,σελ. 148) ἀπό ὅπου τό ἀντιγράψαμε, πρός ἐνημέρωσί σας.

[234] *Δέν ἀναφερομεθα στούς καναλάρχες καί τούς ἰδιόκτητες τῶν ΜΕΜ. Εἶναι φανερό ὅτι αὐτοί οἰκονομικῶς μόνο διοικοῦν τίς κερδοφόρες ἐπιχειρήσεις τούς ἐνδιαφερόμενοι ἀποκλειστικως γιά τό οἰκονομικό ἀποτέλεσμα. Ἡ πραγματική ἡγεσία τῶν Μέσων Ενημερωσεως Μαζῶν (ΜΕΜ) εἶναι ἡ ἀριστερή διαννόησι. Τό κομμουνιστικό παραμόρφωμα σ' ὅλες τίς ἐκφάνσεις τοῦ [κατ'ἐξοχήν βεβαίως τό πλέον ὡργανωμένο οἰκονομικῶς καί στελεχειακῶς τό ἑδρεῦον ἐν Περισσῷ] πού ἀφ' ἑνός μέν μεθοδικά καί προγραμματισμένα δημιουργεῖ ἀνενόχλητο παναστρατιά ἡμιμαθῶν φανατικῶν δογματικῶν δημοσιογράφων, ἀφ' ἑτέρου δέ μέσω αὐτῶν διαχέει τό ἀμετάβλητο οὐδέ κατά κεραία πρόγραμμά του. Ταυτοχρόνως τό ἀστικό κράτος, ἡ ἑκάστοτε ἄρχουσα τάξις, ἀφ' ἑνός μέν ἄφησε ἀπροστάτευτη τήν νεολαία στά νύχια τῆς ἀριστερῆς προπαγάνδας, ἀφ'ἑτέρου δε, δέν ἀποτολμᾶ νά διαψεύσει ἔστω μέ κείμενα παλαιῶν δημοκρατικῶν ἡγετῶν τοῦ κέντρου νά ἀποκαλύψη τήν ἀληθινή αἱματόβρεκτη δολοφονική πορεία καί δρᾶσι τοῦ ΚΚΕ. Πολύ δέ περισσότερο, ὅτι οἱ σκοποί καί στόχοι του, ὅπως ἐξ ἄλλου διατυπώνονται ἀνερυθρίαστα στό πρόγραμμα τοῦ παραμένουν οἱ ἴδιοι. Ἀλλά ἀκόμη καί νά καταρρίψουν τήν μονομέρεια πού ἐπικρατεῖ στά ΜΕΜ. Δέν ὑπάρχει μία ἀνακοίνωσι ὄχι ἀπό τήν κυβέρνησι, ἀλλά ἔστω ἀπό τό «ἱστορικό» τμῆμα τῆς ΝΔ πού νά ἀπαντᾶ στίς ἀναλήθειες καί στήν διαστροφή τῶν ΜΕΜ. Θά λέγαμε ὅτι περισσότερο συνοδοιπορεῖ ἡ ΝΔ παρά τό ΠΑΣΟΚ στήν διαστροφή καί τήν παραχάραξι. Στόν πόλεμο κατά τοῦ ἀστικοῦ κράτους ἡ ΝΔ ἔχει μουγκαθεῖ ἄν δέν συναγωνίζε-*

ρώσεως καθίστανται (ἄν δέν ἔχουν ἤδη γίνει) προοδευτικά ὁ ὑπέρτατος ρυθμιστής τῶν πολιτικῶν ἐξελίξεων. Ἡ μεταβατική παρά-ἐξουσία, πού προετοιμάζει τό ἔδαφος γιά τήν ἐπιβολή, στήν ἐν τῇ πράξει ἀδύναμη πολιτική-νόμιμη ἐξουσία, τῶν «ἀπόψεων» δῆθεν τῆς πλειοψηφίας, τῶν μαζῶν.Τόν ὁλοκληρωτισμό, τήν δικτατορία τῆς παντοδύναμης «κοινῆς γνώμης». Πού ὅμως δέν εἶναι κοινή, ἀλλά αὐτή πού τά ΜΕΜ μονοπωλοῦν και ἐκπέμπουν, χωρίς ἀντίλογο καί τήν ὁποίαν σώνει καί καλά ἐμφανίζουν ὡς κοινή. Ἔτσι οἱ, σέ διαρκῆ πόλεμο κατά τῶν ἰμπεριαλιστῶν καί ταξικό ἀγώνα, συστρατευμενοι τῆς εὐρείας ἀριστεράς «δημοκρατικῶς» θά μᾶς ἐπιβάλλουν [ἄς παραμένουν θλιβερό μονοψήφιο ποσοστό τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ σέ πανεθνικές ἐκλογές], ὅ,τι δῆθεν οἱ περισσότεροι ἐπιθυμοῦν, ὡς νομοτελειακή κατάληξι «Δημοκρατικῆς» ἐκφράσεως. Ἐνῷ βεβαίως ἐπί τῆς οὐσίας ἁπλῶς μας ἐπιβάλλουν τήν ἀρρωστημένη ἄποψι τῆς τυραννικῆς μειοψηφίας τους. Εἶναι τό «μαθηματικό» ἀνάλογό της καταστάσεως ἐκείνης, ὅπου σέ μιά ὑπόθεσι (σήμερα ναί) ἐπιστημονικῆς φαντασίας (αὔριο ὅμως;) ἡ πλειονότης τῶν κατοίκων τῆς γῆς ἔχουν καταστῆ φορεῖς τοῦ ΣΕΑΑ (AID). Εἶναι φυσική νομοτέλεια, τότε, οἱ νόμοι, ἡ διοίκησις ἡ λειτουργία τῆς κοινωνίας νά τροποποιηθεῖ ἄνευ ἀντιλόγου ἤ διαμαρτυρίας ὡς ἀπαιτεῖ ἡ ἄρρωστη πλειονότης. Ἤ ὡς ἐάν ἔχει διαπιστωθεῖ ὅτι τά ὁμοφυλοφιλικά «ζευγάρια» εἶναι ἡ συντριπτική πλειοψηφία τῆς κοινωνίας. Καί πάλι τότε οἱ ἐναπομείναντες «φυσιολογικοί»[235] ἄν δέν κρύπτονται ὡς «λεπροί», θά δεχθοῦν ἀδιαμαρτυρήτως τήν ἀλλαγή καί προσαρμογή τῆς νομοθεσίας στήν ἀνωμαλία, ὅταν ὑποθετικῶς ἔχει ἐπικρατήσει πληθυσμιακῶς ἡ νέα- φύσι. Ἤδη πέραν τῆς νομοθετικῆς ρυθμίσεως γιά τήν συμβίωσι, ἐν ἐξελίξει ἐξετάζεται καί ἡ δυνατότης υἱοθεσίας ἐκ μέρους ὁμοφυλοφιλικῶν «ζευγαριῶν»

Ὅμως στήν περίπτωσιν τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἐπικρατήσεως ἀπόψεων τῶν μαρξιστοκρατουμένων Μέσων Ἐνημερώσεως, ὅπου πλησίστιοι ὁδεύουμε, ἡ κατάστασις αὐτή, τῆς ἄνευ διαμαρτυρίας καί ἀντιστάσεως, ἀποδοχῆς-ἐπιβολῆς τῆς μίας ἄποψεως, ἐπιτυγχάνεται πλέον,

---

ται σέ φθηνό λαϊκισμό. Ταυτοχρόνως ἡ ἀνυπαρξία πνευματικῆς ἡγεσίας, ὁ λαϊκισμός τῶν πολιτικῶν ἡ διαφθορά τῆς κοινωνίας τῶν νεοελλήνων καθιστοῦν ἀνεξέλεκτη αὐτή τή δρᾶσι, ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας βιώνουμε καθημερινά. Ἡ γενικευμένη κρίσι εἶναι δυστυχῶς ἐν ἐξελίξει.

[235] *Σέ εἰσαγωγικά διότι κατ' αὐτήν τήν περίπτωσιν δέν θά ἔχουν τήν δυνατότητα νά ὑποστηρίζουν ὅτι εἶναι φυσιολογικοί,*

ὄχι διότι (ἔστω ἐσφαλμένως) ἡ συνιστάμενη γνώμη τῆς πλειοψηφίας ἀληθῶς ἀπαιτεῖ. Ἀλλά ὡς ἐξελικτική παράλλαξις[236] μιᾶς εἰκονικῆς πραγματικότητος και φαινομενικῶς κοινωνικῆς ἀποδοχῆς, ὅλων ὅσων διακηρύσσουν καί προβάλλουν τά ΜΕΜ... Ἀποτέλεσμα τῆς ὑπέρ-εὐφυοῦς ἀπάτης, πού διαπράττουν τά Μέσα Ἐνημερώσεως Μαζῶν (ΜΕΜ) ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς, χωρίς νά μποροῦμε νά διαμαρτυρηθοῦμε ἤ νά τήν ἀποτρέψουμε. Εἶναι ἡ Ἀπάτη τῶν αἰώνων. Ἡ μητέρα ὅλων τῶν ἄλλων. Νά παρέχεται ἡ ἐντύπωσις πρός ὅλους, νά φαίνεται ὅτι λειτουργοῦμε ὡς κοινωνία, νά τείνουμε να πιστεύσουμε, ἀκριβῶς ὡς ἐάν, σύμπας ὁ πληθυσμός ἔχει ἐνστερνισθεῖ καί θεωρεῖ τήν προβαλλομένη νέα «ἀνακαινισθεῖσα» ἀλήθεια ὡς γεγονός, μή ἐπιδεχόμενο διάψευσι ἡ ἀντίρρησι, ἀφοῦ εἶναι ἡ ἄποψι ὅλων. Δέν ὑπάρχει κάν ἡ δυνατότης καί χῶρος γιά τήν διάπραξιν τοῦ «ἐγκλήματος» τῆς σκέψεως[237]. Ὅλοι ἔχουν μία μόνον.Αὐτή πού ὑπαγορεύουν τά ΜΕΜ. Τότε ὅμως ποιά ἐκλεγμένη ἡγεσία καί ποιός πολιτικός θά ἀποτολμοῦσε νά ἔχη ἄλλη ἄποψι διάφορο ἐκείνης, τῆς ὑποτιθεμένης τῶν ψηφοφόρων του, δηλαδή αὐτῆς πού ἐκφράζουν «δημοκρατικά» τά ΜΕΜ;

Ἡ ἀπάντησις εἶναι προφανής ὅσον καί ἡ κατάληξις.

Πλήρης ὑποταγή στήν παντοδύναμη ἀσφυκτική, ἀλλά ἀνύπαρκτη πραγματικῶς, φαινομενικῶς ὅμως, ἐλέω ΜΕΜ, κρατοῦσα ἄποψι.

Τά ΜΕΜ δέν θέλουν τήν Κοντολίζα στήν Ἑλλάδα, σημαίνει ὅτι ἡ κοινή γνώμη δέν θέλει τήν Κοντολίζα.

Τά ΜΕΜ δέν ἐγκρίνουν τήν πώλησι τῆς Ο.Ἀ, σημαίνει ὅτι ἡ κοινή γνώμη δέν συμφωνεῖ μέ τήν κυβέρνησι, πού ἀποφάσισε νά ἰδιωτικοποιήσει τήν ΟΑ.

Τά ΜΕΜ θεωροῦν «κοινωνικό» ἀγαθό τήν ΔΕΗ , ὅλοι οἱ Ἕλληνες θέλουν, ἀποδέχονται τήν ΔΕΗ- κρατικό Μονοπώλιο.

Τά ΜΕΜ ἐκφράζουν σκεπτικισμό καί ἀπροκάλυπτη ἄρνησι γιά τήν διάθεσι τοῦ ΟΤΕ στόν στρατηγικό ἐπενδυτή. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες φαίνεται ὅτι συμφωνοῦν.

Τά ΜΕΜ δέν θέλουν ἰδιωτικά πανεπιστήμια, ἡ κοινή γνώμη δέν τά θέλει, καί τά ΜΕΜ μᾶς τό λένε.

Τά ΜΕΜ καταδικάζουν τήν παγκοσμιοποίησι. Μά ὅλοι οἱ Ἕλληνες ὀγκανίζουν κατά τῆς παγκοσμιοποιήσεως.

---

[236] *παράλλαξις διότι εἶναι μία παρά-φύσει ἐξέλιξις καί ὄχι πρόοδος διότι τότε θά ἦτο μετάλλαξις*

[237] *Τό βιβλίο Μεγάλος ἀδελφός*

Τά ΜΕΜ «διαδηλώνουν» ὑπέρ τῶν Ταλιμπάν. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶναι Ταλιμπάν… Εἶναι Ἰρακινοι… Εἶναι Αφγανοί… Εἶναι Μουσουλμάνοι...Εἶναι Ρωσοι...Εἶναι Οσετοί και Ἀμπ-χάζιοι...

Τά ΜΕΜ ἐμφανίζουν τούς Ρώσους ὡς τούς πιστότερους καί εἰλικρινέστερους φίλους, τούς πλέον «ἀφιλοκερδεῖς» συμμάχους τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι ἀρκετό γιά νά τούς ἐμπιστευθοῦμε καί τά κλειδιά τῆς κρεβατοκάμαράς μας. Ἡ Ρωσία ἀνεγνώρισε ΠΡΙΝ ΑΠΟ 16 ΧΡΟΝΙΑ στίς 5/8/1992 τά Σκόπια ως "Μακεδονία" καί οἱ "φίλοι" μας οἱ Σέρβοι με τόν σύντροφο Μιλόσεβιτς τόν Ἀπρίλιο του 1996, ὅμως ἐμεῖς εἴμεθα με τούς Ρώσους καί τούς Σέρβους καί κατηγοροῦμε μόνο τήν Ἀμερική πού έκανε τό ἴδιο πριν ἀπό τέσσαρα χρόνια, το 2004. Ἀφοῦ αὐτό μας λένε τά ΜΕΜ ὅτι εἶναι ἡ γνώμη μας, πῶς ἄλλως **θά μποροῦσε νά ἦταν!!**

Τά ΜΕΜ καταδικάζουν τήν πυρηνική ἐνέργεια, ἀπό «ἀγάπη» καί «ἐνδιαφέρον» γιά τό περιβάλλον, ὅλοι οἱ Ἕλληνες (πού δέν ἔχουν τήν παραμικρή ἐνημέρωσι-γνῶσι γιά τό θέμα) δέν θέλουν νά ἀκούσουν τό παραμικρό γιά πυρηνικά ἐργοστάσια.

Τά ΜΕΜ συμπαρίστανται στούς ἀπεργούς ἤ στούς καταληψίες λόγῳ «σεβασμοῦ» στήν δημοκρατία τῆς ἀναρχίας καί τῆς ἀλητείας, τῆς ὠργανωμένης μειοψηφίας καί τῶν τραμπούκων, ὅλοι οἱ Ἕλληνες δέχονται τόν παραλογισμό. Τήν ἄσκησι τῆς βίας τῶν ὀλίγων ἐπί τῶν πολλῶν ἐν ὀνόματι τῆς δῆθεν δημοκρατίας

Ὅλοι οἱ Ἕλληνες «ἔχουν» αὐτή τή γνώμη.

Αὐτή πού παρουσιάζουν τά Μέσα Ἐνημερώσεως. Εἶναι ἡ «κοινή» γνώμη, εἶναι ἡ «πολιτικά ὀρθή» γνώμη. Δέν ὑπάρχει ἄλλη. Καί δέν ὑπάρχει ἄλλη, διότι ὅλες οἱ ἄλλες εἶναι «λαθεμένες» καί ἡ κοινωνία μας τίς ἔχει «ἀπορρίψει..»

Ἕνας σύγχρονος ὁλοκληρωτισμός, ἡ πνευματική τρομοκρατία τῆς μιᾶς ἀπόψεως, τῆς νέας ἀνακαινισθείσης ἀλήθειας τείνει νά ἐπιβληθεῖ «δημοκρατικῶς», ὡς ἡ συνιστάμενη τῶν γνωμῶν, ἡ «κοινή» γνώμη ὅλων. Ἡ δικτατορία τῆς συναινετικῆς «κοινῆς» γνώμης, τῆς ὁποίας «κυβερνητικός ἐκπρόσωπος» εἶναι τά ΜΕΜ.

Εἶναι σαφές ὅτι ζοῦμε τήν μεταβατική ἐποχή ὅπου ἡ δικτατορία τῆς "κοινῆς" γνώμης, δηλαδή πρακτικῶς τῆς ἀπόψεως πού ἐκφράζουν τά Μέσα Ἐνημερωσέως, εἶναι ἡ μετεξέλιξι τοῦ μεγάλου ἀδελφοῦ, σέ μιά ἀνεστραμμένη κατάστασι. Πού δέν χρειάζεται πιά, ὁ Μεγάλος Ἀδελφός νά βλέπη καί νά ἀκούη ὅλους ἤ νά κατασκοπεύει τήν προσωπική μας ζωή. Ἀρκεῖ πού τούς ἔχη ὅλους φιμωμένους, ὅπως συμβαίνει, ἀφοῦ ἡ πρόσβασι τῆς ἄλλης ἀπόψεως στά ΜΕΜ εἶναι ἀσήμαντη καί ἡ δυνατό-

τητα διατυπώσεώς της μέ ἀκροαματικότητα ἤ τηλεθέασι σέ ὅποιο μέσο, εἶναι οὐσιαστικως ἀδύνατο νά ἀντιπαραταχθῆ μέ ἐκείνη πού ἔχουν τά ΜΕΜ. Τήν ἴδια στιγμή ὁ Μεγάλος Ἀδελφός, τά Μέσα Ἐνημερώσεσως, ἔχη προσηλωμένους ὅλους τους «ὑπηκόους» νά τόν παρακολουθοῦν, νά τόν ἀκοῦν καί νά τόν βλέπουν, νά λέει τί; Ὅτι μας ἐκφράζει ὅλους. Ὀτι εἶναι στό μιαλό μας καί διατυπώνει τίς σκέψεις μας. Ὅτι προστατεύει μέ τήν δημοσιοποίησι τῶν εἰδήσεων(δηλαδή τῶν ἀπόψεων του) τά συμφέροντά μας, πού δέν μπορεῖ καί δέν ἐπιτρέπεται νά εἶναι διαφορετικά ἀπό ἐκεῖνα πού μας «πληροφορεῖ»!!! Εἶναι κυριολεκτικῶς ὁ ὑπαγορεύων (Dictator[238]) τίς ἀπόψεις μας, τίς σκέψεις μας, τά δίκαια μας, συνεπῶς καί τῆς θελήσεώς μας.

Σήμερα, οἱ ἰδιοκτῆτες τῶν ΜΕΜ, οἱ καναλάρχες τῶν τηλεοπτικῶν σταθμῶν, οἱ ἐκδότες τῶν ἐφημερίδων, οἱ ραδιοκρατοῦντες εἶναι οἱ εἰσπράττοντες τά ἀμέτρητα «ἀργύρια» αὐτῆς τῆς μεγαλειώδους ὑπέρ-ἀπάτης, τῆς προδοσίας.Οἱ πλουσιοπαρόχως ἀμοιβόμενοι, ἀριστερό- σοσιαλ-κομμουνίζοντες δημοσιογράφοι μέ φορολογικές δηλώσεις πού ὅμως δέν ἔχουν καμμία σχέσι μέ τίς περιουσίες πού ἔχουν ἀποκτήσει. Ἀλλά καί οἱ «νεοσσοί» τῆς δημοσιογραφίας πού ἐξελίσσονται στό ἴδιο σύστημα μέ την προσδοκία ὅτι στό μέλλον θά διαδεχθοῦν τούς ἐπιτυχημένους. Ὅλοι αὐτοί προσμετροῦντες τά οἰκονομικά ὀφέλη των, θεωροῦν ὅτι εἶναι οἱ κερδισμένοι. Καί εἶναι ἀπό τήν προοπτικήν της ἐφήμερου στενῆς οἰκονομικῆς ἀπόψεως.

Ἀλλοίμονο ὅμως. Ἄλλοι συσκέπτονται, ἀποφασίζουν, ἐκδίδουν ὁδηγίες, «ντιρεκτίβες» καί τελικῶς κατευθύνουν ἐκ τοῦ ἀφανούς[239]. Ἀλ-

---

[238] *dictate = ὑπαγορεύω, dictator = ὁ ὑπαγορεύων, ὁ ἐπιβάλλων τήν θέλησί του, τίς ἀπόψεις του, τούς ὅρους του*

[239] *Ἀντιγράφουμε ἀπό τήν ἐφημερίδα ''Ἑστία'' τῆς 14/01/2006 τό ἄρθρο τοῦ Τηλέμαχου Μαράτου μέ τίτλο «Παραχώρησις ἐξουσίας στά ''παράθυρα''»*

«....Εἶναι πλέον στρατευμένα, ἔμμισθα ὄργανα σέ ἀποστολή. Καί ἀποστολή εἶναι ἡ φθορά τῆς κυβερνήσεως. Εἶναι φανερό ὅτι ὑπάρχει ἕνα γραφεῖο, μέ τήν ἔννοια τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, ὅπου σχεδιάζεται ἡ στρατηγική καθορίζονται οἱ στόχοι καί δίδονται οἱ διαταγές ἐπιθέσεως. Μέ μεγάλη ἐπιμέλεια ἐρευνητές ξεσκονίζουν παλιά ἀρχεῖα γιά νά βροῦν μία δήλωση πού μπορεῖ νά διαστρεβλωθεῖ, νά περικοπεῖ, νά ἑρμηνευθεῖ κακοβούλως γιά νά συκοφαντήσει πολιτικόν. Τότε οἱ στρατιῶτες τῆς πρώτης γραμμῆς, εἰς τά κανάλια-θά ἀναλάβουν ἕνα συνεχές μπαράζ θορύβου μέ τά χειρότερα ὑπονοούμενα καί ἑρμηνεῖες, μεγενθύνοντας τό θέμα ἀσύστολα μέχρι τήν ἐξουθένωσι τῆς κυβερνήσεως καί τήν καταστροφή τοῦ στόχου. Τότε ἔχουν καταστρέψει μετά τήν δημοσιογραφίαν καί τήν

λοι εἶναι ἐκεῖνοι πού πραγματικῶς διοικοῦν, κατευθύνουν καί ἐπιβάλλουν τήν ἄποψιν των στούς ἐμπόρους. Τούς ἐμπόρους πού δέν τούς ἐνδιαφέρει τί πωλοῦν ἤ τί ζημία προκαλεῖ τό ἐμπόρευμά τους, ἀρκεῖ τό ἐμπόρευμα νά ἀποφέρει κέρδη. Καί ἀποφέρει τεράστια κέρδη καί ἀπόλυτη πολιτική ἐπιρροή. Ἔτσι ἔχουν βρῆ τήν χρυσή τομή. Ὅλοι εἶναι «εὐχαριστημένοι» Οἱ ἔμποροι κερδίζουν πωλώντας τήν πραγμάτεια τῶν ἀριστερῶν. Ἡ ἀριστερή «διαννόησις» ἐπιβάλλεται. Οἱ νεότεροι καί οἱ ἀφελεῖς τήν ἀσπάζονται, ἀφοῦ μόνον αὐτή ἀκούγεται καί θεοποιεῖται. Ἡ πλειοψηφία τῶν σκεπτομένων ἀνθρώπων, τήν ὑφίσταται. Βιώνει τόν θάνατο τῆς Δημοκρατίας. Τήν ἐπιβολή τῆς μιᾶς καί μοναδικῆς ἄποψης. Τήν πνευματική τρομοκρατία. Ἀκόμη χειρότερα ὅμως, ὅλοι πληρώνουν τίς συνέπειες. Ἡ Ἑλλάδα ὄχι μόνο δέν προοδεύει ἀλλά ὀπισθοδρομεῖ ὥστε νά παραμένει σταθερά πρώτη ἀπό τό τέλος. Οὐδεμία μεταρρύθμισις ἐπιτρέπεται νά περάσει, να διορθώσει, να μεταβάλη τήν πορεία τῆς ἀπό-ἐρειπώσεως, ἀπό τούς δολοφόνους της σκέψεως .Ἡ Ἑλλάδα αὐτοκαταστρέφεται ἰδεολογικῶς καί οἰκονομικῶς. Γιατί πότε 100 ἤ 200 ἤ 300 ἤ 1000 ροπαλοφόροι μέ κόκκινα καί μαῦρα σημαιάκια καί ἄλλοι τόσοι στά κανάλια (αὐτοί χωρίς σημαιάκια μέ μικρόφωνα καί ἀκουστικά) πού ἐπικαλοῦνται τούς πρώτους ἤ λιγότερους κομματικούς ὑπαλλήλους συνδικαλιστές, ὡς τήν «σύσσωμη» λαϊκή ἀντίδρασι ἔχουν κατάφέρει νά ἐπιβάλλουν στούς ἑκάστοτε δειλούς «ἀκάπνους»[240] -πού κυβερνοῦν τήν βαλκανοταλιμπανία κληρονομικῷ δικαίῳ- τήν παρακμή καί τήν ἀθλιότητα. Στό τέλος δέ ὅλοι οἱ Ἕλληνες κινδυνεύουν νά ὑποστοῦν τήν δουλεία πού τόσο μεθοδικά προετοιμάζεται...Τῶν ὑπερχρεωμένων μελλοντικῶν γενεῶν-ὑποδούλων γιά να εἶναι ἡ Ἑλλάδα ἕνα ἀπέραντο Δημόσιο τεμπελχανεῖο κηφηναριό, ἀγελαδοτροφεῖο με ἀγελάδες χωρίς γάλα.....Ἐλεύθερο ἀπό τούς «κακούς» καπιταλιστές- ἐπιχειρηματιες-ἰδιῶτες και πουλημένο στίς τράπεζες με ἐχέγγυα τό παρόν καί τό μέλλον.. Δανειζόμενο ὄχι γιά νά δημιουργεῖ πλοῦτο ἀλλά γιά νά μπορεῖ νά παραμένη, νά εἶναι Δημόσιο...

δημοκρατίαν. Τήν μέν δημοσιογραφίαν κατέστρεψαν γιατί δέν κατέγραψαν ἀλλά δημιούργησαν εἴδησι. Τήν δέ δημοκρατία γιατί ἔχουν ὑποκαταστήσει ὅλο τόν μηχανισμό ἐξουσίας πού διατηρεῖ τήν ἰσορροπία τοῦ πολιτεύματος ἀναλαμβάνοντας στήν οὐσία ὅλες τίς ἐξουσίες τελεσιδίκως.»

[240] *τῶν δυσκολιῶν τῆς ζωῆς ἑνός τυχαίου ἐπαγγελματίου ἀφοῦ στήν ζωή τούς οἱ περισσότεροι τῶν πολιτικῶν μας, πότε δέν δούλεψαν*

7.Ἡ Ἐλπίδα

Ὅμως ἡ ἀπαθανάτισις τῆς ἀληθῶς κοινῆς γνώμης – πού εἶναι τόσο εὐμετάβλητη, ὡς ἐάν ἀπεικονίζουμε τό μέγεθος τῆς ροῆς[241] τοῦ ποταμοῦ δεδομένη χρονική στιγμή στήν συγκεκριμένη θέσι - θά συμβῆ στά ἑπόμενα χρόνια. Ὅταν ὅλοι, ἴσως μ' ἕνα ὄχι τόσο πολύπλοκο κωδικό, ὅπως αὐτόν πού ἔχουμε τώρα (ὅσοι συναλλασσόμεθα γιά τήν ἐξόφλησι λογαριασμῶν μέσω διαδικτύου, πληρώνουμε τόν ΦΠΑ, τήν ΔΕΗ, τόν ΟΤΕ, τήν ΕΥΔΑΠ, ἤ ὑποβάλουμε τήν φορολογική μας δήλωσι, χωρίς κανείς, κράτος ἤ ἰδιώτης νά ἀμφισβητεῖ τήν συναλλαγή μας), θά ἀποκτήσουν κάποτε, τήν θεσμοθετημένη τότε δυνατότητα μέσω διαδικτύου νά διατυπώνουν τήν ἄποψι τους, τήν θέσι τους. Ὥστε ἡ πολιτεία, ἀλλά καί ὅλοι μας τελικῶς νά ἔχουμε εἰκόνα ἀκριβή καθ' ὁλοκληρίαν, γιά τήν ἀληθῶς κοινή γνώμη, πάντοτε ὅμως τήν συγκεκριμένη στιγμή. Καί χωρίς νά σημαίνει τίποτα περισοτερο ἀπό αὐτό πού εἶναι, ὅταν εἶναι γνώμη. Ὄχι κάτ ἀνάγκην γνῶσι.

Ἐνῶ ταυτοχρόνως ἀκόμη πιό σημαντικό ὅλοι θά ἐνημερώνονται οὐσιαστικῶς μέσω τοῦ διαδικτύου. Θά μορφώνουν ἄποψι μέ πραγματικά δεδομένα καί μέ τήν στοιχειώδη γνῶσι πού ἀπαιτεῖται γιά νά ὑπάρχει σύν-ἀντίληψις. Θά διαβάζουν (δέν θά «βλέπουν, ὑπνωτισμένοι, ἀλοιθωριζοντες» μέ τά μάτια ἀλλά μέ τόν νοῦ) τήν εἴδησι. Θά καταλαβαίνουν τό σχόλιο πού τίς περισσότερες φορές θά τό κάνουν οἱ ἴδιοι. Θά σκέπτονται καί θά ἀξιολογοῦν θά ἐλέγχουν τήν πληροφορία, συγκρίνοντες τήν μέ πολλές διαφορετικές πηγές. Θά διακρίνουν τό σχόλιο ἀπό τήν εἴδησι. Δηλαδή θά ἀποκτοῦν ἐπίπεδο ἐνημερώσεως –βασική γλώσσα κατανοήσεως, καί θά σχηματίζουν τήν δίκη τούς ἄποψι, προϊόν ἐλευθέρας σκέψεως καί κριτικοῦ διαλογισμοῦ ἐπί πληροφοριῶν καί γε-

[241] *πάντα χωρεῖ καὶ οὐδὲν μένει,"καὶ ποταμοῦ ῥοῇ ἀπεικάζων τὰ ὄντα λέγει ὡς "δὶς ἐς τὸν αὐτὸν ποταμὸν οὐκ ἂν ἐμβαίης." Κράτυλος Πλάτωνος: σελίς 402, τμῆμα α, γραμμή 9. Δηλαδή εἶναι τόσο εὐμετάβλητη διαρκῶς καί ἀενάως μεταβαλλόμενη ἡ ροή τοῦ ποταμοῦ, ὥστε δέν ὑπάρχει ἴδια εἰκόνα ἤ στιγμή πότε. Κάπως ἔτσι εἶναι καί ἡ κοινή γνώμη. Μόνο ὅταν ἐξελίσσεται σέ γνῶσι τότε εἶναι σταθερή. Καί τότε ἔχει βεβαίως ἀξία. Γί αὐτό ἡ ἑκάστοτε κυβέρνησις ἔφ ὅσον ἔχει ἡγεσία δέν σύρεται ἀπό τήν «κοινή» γνώμη, δηλαδή ἀπό τα Μέσα Ἐνημερώσεως Ἀλλά πείθει γιά τό ὀρθό, τό ὁποῖο ὁ ἡγέτης, ὅταν ὑπάρχει, (στή δίκη μας περίπτωσι ἔχουμε εἴτε δειλούς εἴτε λαϊκιστές) ὀφείλει νά ἔχη τό θάρρος νά το ἀκολουθήσει καί να τό ἐπιβάλλει οὕτως ἤ ἄλλως καί ἄς μήν ἐκλεγῆ. Στό πλήρωμα τοῦ χρόνου θά δικαιωθῆ καί θά ὠφελήση περισσότερο.*

γονότων. Οἱ εἰδήσεις θά παρέχονται ὄχι ἀποκλειστικως καί μόνον ἀπό δημοσιογράφους. Ἀλλά ἀπό τούς ἴδιους του γεννησιουργούς ,τούς πρωταγωνιστές, τά θύματα ἤ φίλους ὅσων συμμετέχουν στά γεγονότα ἀπό τά ὅποια θά προκύπτουν τά ἑκάστοτε νέα. Ἀπό κάθε ἐλεύθερο σκεπτόμενο πολίτη πού ἔχει γνῶσι τῶν γεγονότων, τῆς πληροφορίας, τῆς γνώσεως, τῆς ἔρευνας, τῆς προόδου ἤ πού ἁπλῶς θέλει κάτι νά πῆ. Ὁ τύπος, τά Μέσα Ἐνημερώσεως ἀργότερα ἤ γρηγορότερα, θά εἶναι ἕνα ὁλοστρόγγυλο μηδέν στό ἄπειρον σύμπαν του διαδικτύου..

Τότε λοιπόν θά ἔχουν τήν δυνατότητα οἱ Ἕλληνες νά ἐκφράσουν πραγματικως τήν ἄποψί τους πού θά εἶναι καί ἀδιάψευστος ἀλλά καί σέ πολύ μεγάλο βαθμό ἀντικειμενική καί πολύ κοντά στήν γνῶσι τοῦ ὀρθοῦ.. Ὅπως δηλαδή, διά τό ἐάν θέλουν ἤ δέν θέλουν οἱ Ἕλληνες ἰδιωτικά (καί ὄχι ἁπλῶς μή κρατικά) πανεπιστήμια. Ἡ ἐάν θεωροῦν τέλος πάντων «ἐθνική» ἀνάγκη, τούς γάμους τῶν ὁμοφυλοφίλων. Ἡ ἐάν συμφωνοῦν οἱ Ἕλληνες μέ τήν δυσεξήγητη ἐμμονή στήν ὑποστήριξι πού παρέχουν οἱ κυβερνήσεις μας διά τήν ἔνταξι τῆς γείτονος στήν Εὐρωπαϊκή Ἕνωσι. Ἤ ἐάν προτιμοῦν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας ἐκλεγόμενο μέ κομματικές συναλλαγές μόνο γιά συγκινητικές τελετές καί «θεατρικές» ὑποκλίσεις ἤ μᾶλλον ἀπ' εὐθείας ἀπό τόν λαό, περί τοῦ ὁποίου Λαοῦ καί τῶν δημοκρατικῶν του δικαιωμάτων τόσο κόπτονται ὅλοι, ἀνεξαρτήτως, οἱ ἐθνοπατέρες μας. Ἤ ἐάν συμφωνοῦν, σέ καθολική ψηφοφορία ὅλα τά μέλη τῆς ΔΟΕ ἡ τῆς ΟΛΜΕ, νά ἀπεργοῦν καί νά κλείνουν τά σχολεῖα καί ὄχι οἱ δέκα ἐργατοπατέρες πού ἀπαρτίζουν τό ἑκάστοτε κομματικά Διοικητικά Συμβούλια. Ἤ ἐάν ὅλοι οἱ σπουδαστές τοῦ Πολυτεχνείου ἤ τῆς Νομικῆς ψηφίζοντες κατ' αὐτήν τήν ἔννοιαν διαδικτυακῶς εἶναι ὑπέρ ἤ κατά τῶν καταλήψεων, πού αὐθαιρέτως καί μέ τή βία στίς σοβιετικές συνελεύσεις ἡ κομμουνιστική μειοψηφία κάθε φορά ἐπιβάλλει ὡς «ἀπόφαση τῆς γενικῆς συνέλευσης», δηλαδή τῆς δυσωδίας καί τῆς ἀθλιότητος στούς τοίχους καί τούς χώρους τοῦ σκουπιδότοπου, πού λέγεται σήμερα Δημόσιο Πανεπιστήμιο, ἤ μᾶλλον δημόσιο καφενεῖο νέων καί νεαζόντων...

Μέχρις ὅτου ὅμως, φθάσουμε σ'αὐτή τήν κατάστασι παρακολουθοῦμε-συμμετέχουμε στόν ἀγώνα «δρόμου» μεταξύ τῶν «καθοδηγητῶν» μας στά Μέσα Ἐνημερώσεως (ΜΕΜ) πού προσπαθοῦν νά διαμορφώσουν καί νά παγιώσουν[242] τήν νέα, τήν «ἀνακαινισθεῖσα» ἀλήθεια,

---

[242] *ἠρεμίαν μὲν καὶ στάσιν ἐκ τῶν ὅλων ἀνῄρει· ἔστι γὰρ τοῦτο τῶν νεκρῶν· (Ἡράκλειτος)*

την μιά ἄποψι, τήν «ὀρθή». Νά ἐπικρατήσουν, καθιστώντας τήν δική τους στρατευμένη ἄποψι «κοινή». Ἀντίπαλός τους, ἡ κοινωνία τῆς γνώσεως. Ἡ πραγματική ἐλευθερία κοινωνία ανθρώπων πέραν δόγματος. Οἱ σκεπτόμενοι Ἕλληνες. Τό ἐλεύθερο πνεῦμα. Ἡ ἀδυσσώπητος κοινή λογική[243] στήν ἠλεκτρονική ἐποχή καί ἡ ἀντικειμενική ἐνημέρωσι μέσω τοῦ διαδικτύου προσιτοῦ σέ ὅλους, κριτής τῆς ἀλήθειας, πού θά ἀφανίσει τά ψεύδη τῶν ΜΕΜ. Ἄν ὄχι καθ'ὁλοκληρίαν τά ἴδια τά ΜΕΜ, ὅπως τά γνωρίζουμε σήμερα... Καί ὅσο ἀντιλαμβάνονται οἱ δικτατορίσκοι τοῦ μικροφώνου, ὅτι μένουν πίσω καί δέν προλαμβάνουν νά ὁλοκληρώσουν τό «ἔργο» τους, τόσο περισσσότερο προσπαθοῦν νά πείσουν ὅτι μόνο ἐκεῖνα, τά σημερινά Μέσα Ἐνημερώσεως, ἐκφράζουν τήν αὐθεντική «κοινή γνώμη» καί βοηθούμενα ἀπό τό «ἑνιαῖο» μέτωπο- οὐσιαστικῶς τούς ἱεροκήρυκες τῆς σταλινικῆς ἀριστερᾶς- βιάζονται νά ἐπιβάλλουν «κοινή συναινέσει» μιᾶς ἀνυπάρκτου ὁμοφωνίας, τήν ἄποψί τους. Ἐν κατακλείδι τήν τυραννία τους. Καί ἐνῶ σήμερα οὐδείς μπορεῖ νά τούς ἀγνοήση, ὑπό τήν ἔννοιαν ὅτι μόνο αὐτοί ἀκούγονται, ὁμιλοῦν ἐκπέμπουν ἐπαναλαμβάνουν τίς ἀπόψεις τους πού τίς χαρακτηρίζουν ψευδεπίγραφα ὡς εἰδήσεις, ἤ «ἱστορική» ἀλήθεια, εἶναι θέμα ἐξελίξεως καί συντόμως ὑπεράνω πολιτικῆς βουλήσεως, τά διαδικτυακά δημοψηφίσματα[244].

Αὐτά πού θά ἀντικαταστήσουν τίς «σφυγμομετρήσεις-δημοσκοπήσεις» τῆς λεγομένης σήμερα κοινῆς γνώμης καί τά ὅποια θά καθιστοῦν τήν θέλησι τῶν περισσότερων, ἐφ' ὅσον εἶναι σύννομος[245], σεβα-

---

[243] *τὸν δὲ λόγον κριτὴν τῆς ἀληθείας ἀποφαίνεται (Ηρακλειτος)*

[244] *Ἀναλογισθεῖτε, ἄν θά ὑπῆρχε πότε δυνατότης νά ἀποφάσιζαν οἱ Ἕλληνες μέ δημοψήφισμα γιά τήν καθιέρωσι ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος τῆς Τουρκικῆς γλώσσας ὡς ἐπέβαλεν ἐν κρυπτῷ καί παραβύστω ἡ Ἑλληνική κυβέρνησις κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ κου Μπαμπινιώτη. ΦΕΚ 867/10.06.2006, ἀπόφασις 61539/Γ2. Ἤ γιά τό κλείσιμο τῶν δρόμων καί τήν παρεμπόδισι τῶν συγκοινωνιῶν ἀπό τούς μετρούμενους κάθε φορά ὀπαδούς ροπαλοφόρους τοῦ ΠΑΜΕ, ἤ τούς συνδικαλιστές κάθε συντεχνίας, πού ταλαιπωροῦν ὅλη τήν Ἀθήνα γιά τίς κομματικές τους ἀπεργίες. Ὅταν ὅμως ὁ κάθ' ἕνας ἀπό τούς πολῖτες του μέλλοντος θά ἔχη τόν δικό του ὑπολογιστή, τήν δική του ἠλεκτρονική διεύθυνσι και την εὐκολη ἄμεση δυνατότητα να ἐκφράση τήν ἄποψι του δημοκρατικά ἐλεύθερα. Ὄχι σάν κοπάδι, σαν μᾶζα καθοδηγούμενη ἀλλά ὡς προσωπικότητα. Νά ἐπηρεάση και να ἐπηρεασθῆ λογικά. Οχι με φανατισμό.Ὄχι με το δόγμα..*

[245] *Νά σημειώσουμε ὅμως τοῦ Ἡρακλείτου, «μάχεσθαι χρὴ τὸν δῆμον ὑπὲρ τοῦ νόμου ὅκωσπερ τείχεος». Δηλαδή τῆς βασικῆς θεμελιώδους ἀρχῆς ὅτι οἱ ἀπόψεις*

στή καί ἐκτελεστή. Ἀναπότρεπτη. Ἀναπόφευκτη..

Ἡ κοινωνία τῆς παιδείας καί τῆς γνώσεως, οἱ σκεπτόμενοι πολίτες τῆς μέρας πού ἔρχεται καί εἶναι τό αὔριο. Αὐτοί ὅλοι πού θά ἔχουν πρόσβασι στό διαδίκτυο, εἶναι θέμα χρόνου νά ἐπιτύχουν τήν ὁριστική κατάδικη τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ τῆς «κοινῆς» γνώμης τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως. Τήν κατακρημνησι τῆς δικτατορίας τῶν δολοφόνων τῆς σκέψεως...

Μιά ἄλλη ἐποχή ἔχει ἤδη ἀνατείλει...Ἀργότερα ἤ ἐνωρίτερα, ὁ ἥλιος της θά φωτίση κι'ἐμᾶς....Εἶναι ἡ ἐλπίδα ...

καί οἱ θέσεις τῶν πολιτῶν τότε μόνο συλλογίζονται καί συνεκτιμῶνται ἐφ'ὅσον εἶναι σύννομες.

Ἐπίμετρον

«διὸ δεῖ ἕπεσθαι τῶι κοινῶι· ξυνὸς γὰρ ὁ κοινός. τοῦ λόγου δ' ἐόντος ξυνοῦ ζώουσιν οἱ πολλοὶ ὡς ἰδίαν ἔχοντες φρόνησιν.»

Ἡράκλειτος «*Ἀποσπάσματα, Περί φύσεως*»

Γι'αὐτό πρέπει νά ἀκολουθοῦμε τήν κοινή λογική Ἐνῷ δέ ἡ λογική εἶναι κοινή, οἱ περισσότεροι ζοῦν ὡς ἐάν ἔχουν ἀτομική φρόνησι.

Ἡ ἄλλη Ἄποψις

Ι. Ἄρθρα πού δημοσιεύθησαν στήν Ἑστία

Ι1. Τραγική αὐταπάτη

Ἡ πολιτεία κάποτε θά πρέπει νά σεβασθῆ τούς ἡρωικούς μαχητές καί νά τιμήση ὅπως ἁρμόζη σέ Ἱστορική Νίκη Ἐλευθερίας καί Ἀνεκτίμητης Ἀξίας, τόν ἱερό καί νικηφόρο ἀγῶνα των, κατά τῶν στασιαστῶν, δογματικῶν ὀπαδῶν τοῦ ἐρυθροῦ ὁλοκληρωτισμοῦ, οἱ ὁποῖοι, μέ σημαία τό αἱμοσταγές σφυροδρέπανο τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, ἀντιπαρατάχθησαν στούς σημαιοφόρους τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας καί τόν Ἑλληνικό Στρατό. Δολοφόνησαν ἀνυπεράσπιστους, ἀπορφάνισαν οἰκογένειες, ξερρίζωσαν μέ τό παιδομάζωμα 28.000 Ἑλληνόπουλα, παρεμπόδισαν τήν ἱστορική δικαίωση τῆς νικήτριας Ἑλλάδος στό πέρας τοῦ 2ου Παγκοσμίου πολέμου καί ὀλίγον ἔλειψε νά ἐπιτύχουν τόν διαμελισμόν της. Ἐνῶ σήμερα ἐξακολουθοῦν γραμμοφωνικά θρασύτατα χωρίς ἴχνος αἰδοῦς νά ὑποστηρίζουν τήν προδοτική δρᾶσιν των, κυριολεκτικῶς ἀμετανόητοι διά τά ἐγκλήματα καί τίς καταστροφές πού ἄφησαν πίσω τους.

Ὁ γηραιός Θεμιστοκλῆς Σοφούλης (διάδοχός του Ἐλευθερίου Βενιζέλου στήν ἀρχηγία τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, διά νά μήν ταραχθοῦν οἱ ''προοδευτικοί'' μας) κατά τήν τρίτην πρωθυπουργία του στόν λόγο τοῦ τῆς 25ης Ἰουνίου 1948 στήν Κοζάνη, ἕδρα τοῦ Β. Σώματος Στρατοῦ, ἐνώπιον τῶν ἀξιωματικῶν καί ὁπλιτῶν τοῦ Στρατηγείου τοῦ Σώματος, καταγράφει, μέ ἀκρίβεια ἀξονικοῦ τομογράφου, τήν ἀμείλικτη πραγματικότητα, πού τά σημερινά ΜΜΕ, οἱ νέο-δημοκρατικοί πολι-

τικοί μας καί τό βιβλίο τῆς ἱστορίας τοῦ Λυκείου συστηματικῶς ἀποκρύπτουν καί παραποιοῦν.

«...*Ἔχω τό αἴσθημα*», λέγει ὁ Θεμιστοκλῆς Σοφούλης,

«*ὅτι ἐκφράζω τήν συνείδησιν ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους ἐκδηλώνων πρός σας τούς λαμπρούς Μαχητάς τοῦ Ἱεροῦ πολέμου πού διεξάγομεν, τόν θαυμασμό μου διά τόν ἡρωισμό σας καί τήν ὁρμητικότητά σας εἰς τήν ἐπιδίωξιν τῆς τελικῆς νίκης....*

Ὁ σημερινός ἐχθρός ἐξυπηρετεῖ τάς κατακτητικάς βλέψεις τῶν γειτόνων εἰς βάρος τῶν ἐδαφῶν αὐτῶν, ὡς μερικόν σκοπόν τῆς ἐνόπλου ἐξεγέρσεως... Ὁ σημερινός ἐχθρός εἶναι φορεύς ἑνός ἀσφυκτικοῦ καθεστῶτος, πού κατ' οὐδέν διαφέρει ἀπό τόν φαιόν φασισμόν...

Ὁ ἐχθρός πού ἀντιμετωπίζετε καί πού συντρίβετε εἶναι ὁ πλέον ὕπουλός τοῦ ἱστορικοῦ βίου ἐχθρός. Γνωρίζετε τώρα τελείως τήν φυσιογνωμία του.

Μισεῖ θανασίμως τήν Δημοκρατίαν καί κραυγάζει ἀναισχύντως ὑπέρ αὐτῆς.

Ἀπεργάζεται τήν στυγνοτέραν δουλείαν καί δημοκοπεῖ ἐν ὀνόματι τῆς Ἐλευθερίας.

Περιφρονεῖ τόν ἄνθρωπον, πρός τόν ὁποῖον συμπεριφέρεται μέ τερατώδη σκληρότητα καί ὁμιλεῖ περί Ἀνθρωπισμοῦ.

Ὑποκρίνεται τόν πονοῦντα διά τά δεινά του λαοῦ καί ὁραματίζεται μία κοινωνία κατέργων.

Πλήξατε τόν εἰς τήν καρδίαν μέ σταθεράν χείραν. Τό Ἔθνος ὁλόκληρόν σας παρακολουθεῖ κρατώντας τήν ἀναπνοή του. Σᾶς παρακολουθεῖ ὅμως καί ἡ πολιτισμένη ἀνθρωπότης ὁλόκληρη καί θαυμάζει διά μίαν ἀκόμη φοράν τήν προνομιοῦχον μοίραν μας πού ἠθέλησε κάθε ἔργο μας νά εἶναι ταυτοχρόνως ἀγών διά τόν ἑαυτόν μας καί ἀγών διά τά ὑψηλότερα ἰδανικά τῆς ἀνθρωπότητος.»

Καί καταλήγει:

«*Εὐγενεῖς Μαχηταί τοῦ Ἱεροῦ Πολέμου ὑπέρ ὅλων τῶν ἀξιῶν, ἐμπρός διά τήν τελικήν νίκην*»

Οὕτως, ἐάν τό 1989 ἐπί συγκυβερνήσεως Ν.Δ-ΚΚΕ, ὁ συμμοριτοπόλεμος, χάριν κομματικῶν συντεχνιῶν καί πολιτικῶν συναλλαγῶν μέ αὐτούς τούς νονούς ἀνεβαπτίσθη κατά τόν ἀναδρομικό καί χαριστικό νόμο 1863/1989, μέ τόν ὅρο «ἐμφύλιος» πόλεμος (ἄρθρο 1, παράγραφος 2) καί οἱ τότε, κατά τήν πολιτείαν, «Εὐγενεῖς Μαχηταί τοῦ Ἱεροῦ Πολέμου ὑπέρ ὅλων τῶν ἀξιῶν» νῦν, λησμονοῦνται καί καταπροδίδονται ἀπό τήν σημερινήν καθεύδουσα μακαρίως, τοῦτο δέν σημαίνει, οὔτε ὅτι ἡ

ἱστορία ξαναγράφεται οὔτε βεβαίως ὅτι ἡ ἀ-λήθεια ἔπαψε νά ὑπάρχη. Ἀναντιρρήτως ἐπιβεβαιώνει τήν ἔλλειψι ἀνδρείας καί δικαιοσύνης μέ τήν πληθώρικη ἀσυνέπεια, πού χαρακτηρίζει τούς πολιτικούς μας.

Ἐπειδή ὅμως ὁ «τρώσας ἰάσεται», τό εὐκταῖο, πλήν ὅμως παρασάγγας ἀπέχον τῆς σημερινῆς πραγματικότητος, παραμένει:

Ἡ μελλοντική τουλάχιστον ἡγεσία τοῦ ἐθνοπροδοτικοῦ τότε καί σταλινικοῦ ἀκόμη σήμερα ΚΚΕ νά ἀναγνωρίσει μέ ἐπίγνωση τίς ἐγκληματικές ἐνοχές τῶν «ἱστορικῶν» ἡγετῶν της καί τῶν ἀποτρόπαιων ἔργων της κατά τόν συμμοριτοπόλεμο, καί νά ἐπιδιώξη τήν λήθη τῶν ἐγκλημάτων ἐκείνης τῆς περιόδου ὡς ἀποτέλεσμα, ἀφ' ἑνός μέν τῆς ἐμπράκτου ἀποδοχῆς τῶν εὐθυνῶν της γιά τήν Ἐθνική καταστροφή, ἀφ' ἑτέρου δέ τοῦ σεβασμοῦ καί τῆς συγνώμης πρός τάς ἑκατόμβας τῶν θυμάτων της. Ὥστε κάποτε ἡ Ἐθνική μεγαλοθυμία νά γίνη προπομπός τῆς λεγομένης Ἐθνικῆς συμφιλιώσεως.

Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει καί ἄν ἀκόμη χάριν συζητήσεως, λησμονήσωμεν τό ἀνεδαφικόν, ἀνεφάρμοστον καί πανταχοῦ ἀποτυχόν πείραμα μέ πειραματανθρώπους τούς τέως προλεταρίους, πού σήμερα εἶναι ἐλεύθεροι ἄνθρωποι σέ ἐξελισσόμενες δημοκρατίες, κουμμουνισμός, συνειρμικῶς, θά σημαίνει τυραννία, δικτατορία καί προδοσία.

Ἐς ἀεί στό μουσεῖο τῆς ἱστορίας.

Εἴτε ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ ἐξακολουθεῖ ἀνερυθρίαστη νά διαφημίζει τό παρελθόν τῆς ἀντί νά σιωπᾶ.Εἴτε τά δημοκρατικά κόμματα καί «κινήματα» ἀφελῶς ἀλλά ἐξ' ἴσου ἐγκληματικῶς, συνεπικουροῦν. Μέ τήν ἐπιλεκτική λήθη καί τήν σκόπιμη ἀπεμπόληση τῶν εὐθυνῶν τῶν, ἀπέναντι τῶν ἡρωικῶν μαχητῶν, οἱ ὁποῖοι, μέ τόν ἀγώνα καί τήν θυσία τῶν, τήν νικηφόρα αὐγή τῆς 30ης Αὐγούστου 1949 στό Γράμμο, ὅταν ὁ ἐφιαλτικός «Δημοκρατικός Στρατός Ἑλλάδας» ἔπαψε ὁριστικῶς νά ὑπάρχη, ἔδωσαν τήν δυνατότητα εἰς ὅλους τους κοινοβουλευτικούς μας, σήμερα, νά κατέχουν θώκους ἐξουσίας.[246]

Ι2. Περί Πολυτεχνείου

Στήν Ἑλλάδα τήν Ἱστορία ξανά «γράφουν» τά ΜΕΜ. Εἴτε ἀπό ραδιοφώνου εἴτε ἀπό τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων ἤ τῶν τηλεοπτικῶν σταθμῶν ἡ Ἱστορία παραχαράσσεται. Οὕτως ἡ μεγαλύτερη σύγχρονη «Ἐθνική» ἑορτή τῶν Νεοελλήνων, ἴσως περισσότερο καί ἀπό τήν ἑορτή

---

[246] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 19/08/2005*

τῶν ἐρωτευμένων τοῦ Ἁγίου Βαλεντίνου, εἶναι ἡ «γιορτή τοῦ Πολυτεχνείου».

Μέ συγκινητική φιλοτιμία τά ΜΕΜ, ἀλλά καί οἱ πολιτικοί μας ὅλων τῶν ἀποχρώσεων, συντηροῦν τόν μύθο, μέ ἐργώδη προσπάθεια πού ξεκινᾶ ἀπό τίς αἴθουσες τῶν βρεφονηπιακῶν σταθμῶν καί νηπιαγωγείων, ὅτι τά γεγονότα τοῦ πολυτεχνείου, ἔλεος, ἔφεραν τήν Δημοκρατία ἐν Ἀθήναις καί ὄχι τήν δικτατορία τοῦ Ἰωαννίδη. Συστηματικῶς ἀποκρύπτοντες καί φοβούμενοι νά ὁμολογήσουν τήν ἀλήθεια, πού καταρρίπτει τόν πυρήνα τοῦ μύθου περί ἑκατόμβης νεκρῶν, ὅπως ἀπεκαλύφθη ἀπό συγκεκριμένες δικαστικές ἀποφάσεις περί ἀνυπάρκτων φοιτητῶν- νεκρῶν στό χῶρο τοῦ πολυτεχνείου. Ἀλλά καί τῆς δῆθεν καταρρεύσεως τοῦ καθεστῶτος τῶν συνταγματαρχῶν, ἄν τοῦτο ἦτο ποτέ δυνατόν, συνεπεία τῆς λειτουργίας τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ στό πολυπαθές ἵδρυμα, μέ ἐκφωνήτρια τήν πάλαι ποτέ κομουνίστρια καί προσφάτως μεταλλαχθεῖσα σέ σοσιαλίστρια, Δαμανάκη καί σύνθημα «..*Ἐδῶ Πολυτεχνεῖο, Ἐδῶ Πολυτεχνεῖο. Σᾶς μιλᾶ ὁ σταθμός τῶν ἐλεύθερων ἀγωνιζόμενων Ἑλλήνων..*».

Ἠθελημένα ἀποσιωποῦν ὅτι ἡ χώρα εἶχε τότε πολιτική κυβέρνηση μέ ὑπηρεσιακό πρωθυπουργό τόν πολιτικό Σπύρο Μαρκεζίνη πού θά ὁδηγοῦσε τήν χώρα σέ ἐκλογές- ἀπομάκρυνση τῶν στρατιωτικῶν καί ὅτι οὐσιαστικῶς ἡ φοιτητική ἐξέγερση χρησιμοποιήθηκε, ὅπως ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, γιά τήν μεθοδευμένη πτώση τοῦ Παπαδόπουλου καί ἀνώμαλη διακοπή τοῦ ἐγχειρήματος ὁμαλῆς ἐπιστροφῆς στήν Δημοκρατία. Ἔτσι τό πολυτεχνεῖο στήν πραγματικότητα, ἔγινε ἡ γέφυρα τῆς ἀνόδου τῆς ἀπρόσωπης χούντας τοῦ Ἰωαννίδη. Ἐνῶ ἡ παλιννόστηση τῆς δημοκρατίας, καί ἡ ἀποκατάσταση τῶν πολιτικῶν οἰκογενειῶν Καραμανλῆ (Θείου) –Παπανδρέου (Πατρός), ἔγινε ἀναλώσει τῆς Κύπρου, μετά ἀπό ὀκτώ ὁλόκληρους μῆνες ἀπό τήν λεγομένη ἐξέγερσι τοῦ Πολυτεχνείου.

Ἀξίζει ὅμως νά ἀναφέρουμε συγκεκριμένα γεγονότα καί μαρτυρίες πού δέν εἶναι δυνατόν νά διαψευσθοῦν καί διά τοῦτο ἀποκρύπτωνται καί ἀποσιωπῶνται ἀπό τά Μέσα «Ἐνημερώσεως»(;) τῶν Μαζῶν ἀλλά καί ἀπό τούς δειλούς πολιτικούς πού μας ἐκπροσωποῦν.

Ὁ πρύτανις λοιπόν τοῦ Πολυτεχνείου κατά τά γεγονότα, Κ. Κονοφάγος σημειώνει στό «ἡμερολόγιό» του, πού δέν προορίζετο γιά τήν δημοσιότητα, ὅτι «τό ΕΜΠ, χάρις εἰς τόν στρατόν ἐξεκενώθη ἀναιμάκτως» Ἐπίσης μέ τήν ὑπ' ἀριθμόν 33437 ἀναφορά τῆς συγκλήτου τοῦ Πολυτεχνείου 11/10/1975, πρός τόν εἰσαγελέα Δ. Τσεβᾶν, κανένας σπου-

δαστής δέν σκοτώθηκε κατά τό τριήμερο. Ὁ ἴδιος ὁ πρύτανις κατέθεσε ὡς μάρτυς στίς 20/1/1975, στό πενταμελές ἐφετεῖο Ἀθηνῶν, ὅτι μέσα στό πολυτεχνεῖο δέν σκοτώθηκε κανείς φοιτητής καί τά ἴδια βεβαιώνει κια στό βιβλίο του «Ἡ Ἐξέγερση τοῦ Πολυτεχνείου» 1982 μέ τήν προσθήκη ὅτι οὔτε κανείς ἄλλος πολίτης ἔχασε τήν ζωή τοῦ μέσα στό Πολυτεχνεῖο.

Ὁ Εὐάγελλος Ἀβέρωφ Ὑπουργός Ἐθνικῆς Ἀμύνης, δηλώνει στό περιοδικό Ἐπίκαιρα, τεῦχος 562, τήν 10 Μαίου 1979.

«..Τό πολυτεχνεῖο ὑπῆρξε μία εὐγενική θαραλλέα δημοκρατική ἐκδήλωση τῆς Νεολαίας. Μόλις ὅμως ἐκδηλώθηκε καί στέριωσε, κατά τήν τακτική πού δίδαξε ὁ Λένιν, ὑπερφαλαγγίστηκε ἀπό τό ΚΚΕ καί τά συνθήματα ἀπό συνθήματα Δημοκρατίας ἔγιναν συνθήματα κομμουνισμοῦ. Τό πολυτεχνεῖο ὄχι μόνο δέ ἔρριξε τήν Δικτατορία ἀλλά τή δυνάμωσε. Γιατί αὐτό ἦταν τό ἔναυσμα πού ὤθησε πολλούς νέους ἀξιωματικούς λίγο πολύ ἀπογοητευμένους ἀπό τήν δικτατορία, νά συσπειρωθοῦν γύρω ἀπό τόν Ἰωαννίδη πού ἑτοίμαζε συνομωσία ἀλλά δέν μποροῦσε νά τήν κάνη πράξη. Καί ἔτσι ἐπιβλήθηκε μία χειρότερη δικτατορία..

Τιμῶ λοιπόν εἰλικρινά καί βαθύτατα τήν πρωτοβουλία καί τόν ἡρωισμό τῶν νέων πού ξεκίνησαν αὐτό τό κτύπημα. Ἀλλά γιά νά τό τιμήσω, νομίζω πῶς πρέπει νά πῶ αὐτό πού πιστεύω ὅτι εἶναι ἀλήθεια. Δέν εἶμαι διατεθειμένος λόγω ἐπιμόνου συνθηματολογίας λογω ἀνυπάρκτων «πολυαρίθμων νεκρῶν» νά βοηθήσω καί ἐγώ στήν θεσμοποίηση μιά ψεύτικης ἱστορίας...»

Ἐξ ἴσου ἀποκαλυπτικός ὁ ἀείμνηστος Κ. Τσάτσος (Ἀκαδημαϊκός, Καθηγητής Πανεπιστημίου, Φιλόσοφος καί Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κατά τά ἔτη 1974-1980) στό βιβλίο τοῦ «Λογοδοσία Μιᾶς Ζωῆς» κατάμαρτυρεῖ μέ μοναδική εἰλικρίνεια καί θάρρος:

«..Ὅταν ἔγινε τό πολυτεχνεῖο, οὔτε πῆγα ἐπί τόπου, οὔτε συγκινήθηκα. Ἀπό τήν πρώτη στιγμή κατάλαβα ὅτι αὐτά τά πεζοδρομιακά ξεσπάσματα δέν κλόνιζαν τήν δικτατορία καί ὅτι ὅπως στά χρόνια της κατοχῆς, ὑποκρύπτανε κομμουνιστικές ἐπιδιώξεις ἐπικίνδυνες γιά τό μέλλον.

Ἔχω τήν συνείδησή μου ἥσυχη ὅτι δέν συνήργησα στήν κατασκευή τοῦ μύθου τοῦ Πολυτεχνείου. Λυπᾶμαι τά 5-6 παιδιά πού σκοτώθησαν ἔξω καί μακριά, διότι μέσα στό Πολυτεχνεῖο δέν σκοτώθηκε κανείς. Ἡ σκληρότερη δικτατορία πού ἀκολούθησε, θά διαρκοῦσε πού ἀκόμη, ἄν δέν τήν ἔρριχνε ἡ ἐγκληματική ἠλιθιότητα τῆς ἀποπείρας κατά τοῦ Μακαρίου...»

Εἶναι δέ γνωστόν, πλήν ὅμως παντελῶς ἀποσιωπούμενο, ὅτι, μολονότι τό Τεχνικό Ἐπιμελητήριο τῆς Ἑλλάδος ἀπεφάσισε, κατόπιν ἐντολῶν τοῦ τότε ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων καί μετέπειτα Δικαιοσύνης Γ.Α.Μαγκάκη, νά απονείμη «τιμητική σύνταξη» στίς οἰκογένειες τῶν σπουδαστῶν πού «ἐσφάγησαν», οὐδείς διεκδικδικῶν ἀνευρέθη ἤ ἔλαβε τήν ἀνωτέρω σύνταξιν πού παρέμεινε ἀζήτητη. Ἐνω στήν μαρμάρινη πλάκα (τήν ὁποίαν ἀπεκάλυψεν ὡς Πρωθυπουργός τό 1988 ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου) καί ἡ ὁποία ἐναποτέθη πλησίον τῆς μεγάλης (ἀλλά κενῆς καί ἀσώματης) κεφάλας γνωστοῦ ἀριστεροκαθηγητού, στό χῶρο «τῆς θυσίας» στό Πολυτεχνεῖο, τελικῶς ἔχουν ἀναγραφή δεκαοκτώ ὀνόματα μέ τήν μισοσβυσμένη πλήν ὅμως ἀναγνώσιμη, διευκρινιστική περιγραφή, «Φοιτητές πού ἔδωσαν τήν ζωή τους γιά τά ἰδανικά τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης 1941-1944». Δηλαδή ἐλλείψει, εὐτυχῶς, θυμάτων, στόν ἀποκαλούμενο «ἱερό χῶρο» θυσίας, τῆς λογικῆς καί τῆς ἀλήθειας μᾶλλον ἤ φανταστικῶν νεκρῶν ἀγωνιστῶν, ἐπιστρατεύθησαν οἱ φοιτητές τοῦ 1941-1942!! .

Βεβαίως καί δυστυχῶς ὑπάρχουν νεκροί τῶν γεγονότων τοῦ Νοεμβρίου 1973. Ὁ ἀριθμός τούς κυμαίνεται μεταξύ 23 καί 12. Ὅμως ὅλοι σκοτώθησαν ἔξω καί μακριά ἀπό τό πολυτεχνεῖο, ὅπως διαπιστώθη καί ἐπιβεβαιώθη ἀπό τό ὑπ' ἀριθμόν 677/1975 παραπεμπτικό βούλευμα καί τήν ὑπ'ἀριθμόν 723/1975 ἀπόφασι τοῦ πενταμελοῦς Ἐφετείου Ἀθηνῶν. Τό ἴδιο ἐπιβεβαιώθη μετά τήν ἄνοδο τοῦ ΠΑΣΟΚ στήν ἐξουσία ἀπό τόν τότε ὑπουργό Δημοσίας Τάξεως Γ. Σκουλαρίκη, ὁ ὁποῖος ἐπανέφερε μέ τίς «περγαμηνές» τοῦ ἀντιστασιακοῦ, τόν ἀστυνομικό διευθυντή Γ, Σαμπάνη, γιά νά καταλήξη ἐκ νέου, ὅτι κατά τό τριήμερο τῶν γεγονότων τοῦ Πολυτεχνείου ἔχασαν τήν ζωή τούς ἐκτός Πολυτεχνείου 12 συνολικῶς Ἕλληνες.

Παρά ταῦτα κατ' ἔτος ἐν εἴδει ὁμαδικῆς παρακρούσεως καί ἀνιάτου ψυχιατρικῆς νόσου ἑκόντες ἄκοντες συνεορτάζομεν τήν «Γιορτή τοῦ Πολυτεχνείου» δηλαδή τό ἀπόλυτο κενό.

Καθ'ὅτι, ὡς προείπομεν, οὔτε θύματα-ἀγωνιστές εἴχαμε στό Πολυτεχνεῖο γιά νά τιμήσουμε, οὐδέ τήν Δημοκρατία ἀπεκατέστησε ὁ «ἀγῶνας τῶν ἡρώων του Πολυτεχνείου» Διότι ἡ πολυθρύλητος Δημοκρατία ἀπεκατεστάθη τήν 24ην Ἰουλίου 1974, μετά ἀπό ὀκτώ μῆνες ἀπό τήν ἐξέγερσιν τοῦ Πολυτεχνείου, μέ τήν ἀπεμπόλησιν τμήματος τῆς Κύπρου.

Ὅπως γράφει ὁ ἀείμνηστος Θ. Παπακωνσταντίνου στό βιβλίο του «Ἡ Μεγάλη Περιπέτεια» ἐκδόσεις Κάκτος, σελίς 298,

« ..Θά ἔλθη ὅμως κάποτε ἡ ὥρα πού ἡ ὑπόθεση 'Πολυτεχνείο' θά μελετᾶται ἀπό τούς ἱστορικούς, τούς κοινωνιολόγους καί τούς ψυχιάτρους ὡς μία ἀπό τάς χαρακτηριστικωτέρας ἀποδείξεις τῆς ἠθικῆς καί πνευματικῆς καταπτώσεως τῆς ἐποχῆς μας..» [247]

13.Τά ἐγκλήματα τῶν κομμουνιστικῶν καθεστώτων

Ἐνῶ οἱ ἡμέτεροι στασιαστές, μέ σημαία τό αἱμοσταγές ἐρυθρό σφυροδρέπανο, ἡττήθησαν καί ἀπαριθμοῦντες ἐκ τῶν ὑστέρων τά φρικώδη ἔργα τῶν ἀλλά καί τήν προοπτική του ἐγκληματικοῦ ἐγχειρήματος των, πού εὐτυχῶς γιά μᾶς ἀπέτυχε, ἐνῷ ὅπου ἐπεκράτησε, μετά τό τέλος τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου δημιούργησε ἑκατομμύρια θύματα σέ στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ψυχιατρεῖα καί ἀρχιπέλαγος «Γκούλανκ», σήμερα στήν Ἑλλάδα ἐπικρατεῖ, ἀκούγεται στερεοφωνικά, ἀπόλυτα ἡ χαλκευμένη, ἡ κατασκευασμένη, ἡ ἀνιστόρητη ἄποψις τῆς κομμουνιστικῆς ἐκδοχῆς.

Στήν Εὐρώπη ὅμως, κατέστη ἀδιάψευστο τό γεγονός, πλήν ὅμως ἐπιμελῶς ἀποσιωπούμενο ἀπό τά ἀριστεροκρατούμενα Ἑλληνικά ΜΕΜ, ὅτι οἱ βασανισμένοι καί σκλαβωμένοι λαοί ἀπό τό 1945, τῶν τέως ἀνατολικῶν χωρῶν, ἐπιτέλους ἐλευθερώθησαν ἀπό τό σιδηροῦν παραπέτασμα τῆς σοβιετικῆς κρατικῆς κομμουνιστικῆς τυραννίας μόνο τό 1991 ὅταν ἡ τυραννία τῆς ἐρυθρᾶς ἄρκτου κατέρρευσε. Ἔτσι ἡ πολιτική ἐπιτροπή τοῦ συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, ἔστω τήν 14ην Δεκεμβρίου 2005, ἀποφάσισε κατά πλειοψηφίαν, τήν κατάθεσιν ψηφίσματος στήν ὁλομέλειαν τῆς κοινοβουλευτικῆς συνελεύσεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου τῆς 24/27-Ἰανουαρίου 2006, διά τήν ἀναγκαιότητα διεθνοῦς καταδίκης τῶν ἐγκλημάτων τῶν κομμουνιστικῶν καθεστώτων. Βέβαια, στήν Ἑλλάδα, πού τότε γλύτωσε τήν ὑποταγή καί τήν δουλεία, αἱμάσσουσα καί πολεμοῦσα, ἐνῶ σήμερα εἰρηνικώς ἔχει ἁλωθεί καί οὐσιαστικῶς παραδοθεῖ ἀμαχητί στήν ἀριστερή παρανόηση, ἐλέω δειλῶν, ἀνιστόρητων, καιροσκοπούντων πολιτικῶν καί κληρονομικῶν νέο-ἀρχόντων, ἀνερυθρίαστη καί ἄνευ ἐμποδίων ἡ θρασυτάτη κά Παπαρήγα αὐτοχαρακτηρίζει τήν σταλινική μονολιθικότητά της, ἐξαγγέλουσα μέ τήν ξύλινη γλῶσσα της, ὅτι «*τό ΚΚΕ δέν πρόκειται νά πειθαρχήση καί δέν προτιθεται νά κάνη δήλωση μετανοίας*»

Δηλαδή τήν ἐποχή τῆς πληροφορίας καί τῆς προόδου ὅταν τά

---

[247] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 19/11/2005*

τέως κομμουνιστικά κράτη, πού χόρτασαν την «δημοκρατία τῶν σοβιέτ» τουθ' ὅπερ τό κνοῦτο τῆς κομμουνιστικῆς πειθοῦς καί τό ρούβλι τῆς πείνας, ἐκλιπαροῦν τήν εἴσοδό τους στήν Ο.Ε.Ε καί τό ΝΑΤΟ καί μιά ματιά μόνο, χωρίς τήν κομμουνιστική τσίμπλα, στούς γειτόνους μας, θά ἔπειθε καί τούς θεότυφλους γιά τήν ἰσότητα στή δυστυχία πού πέτυχε ὁ σοβιετικός κομμουνισμός μέ τήν βία, τήν τυραννία καί τό ἔγκλημα, τό ΚΚΕ λόγω δογματικῆς ἀκαμψίας καί ἐπιλεκτικῆς λήθης ἀδυνατεῖ.

Νά ἐπαναλάβουμε ὅμως στούς ἀμετανοήτους «ὅτι δέν πρέπει νά ἀφήνουμε τήν λήθη νά ἐξαφανίζει τά γεγονότα» ὅπως δήλωσε ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας μας καί ὀρθῶς, προσφάτως στήν ὁμιλία του στά Καλάβρυτα, γιά τά θύματα τοῦ Καλαβρυτινοῦ Ὁλοκαυτώματος τῆς 13ης Δεκεμβρίου 1943 ἀλλά καί παλαιότερον δι' ἀνάλογον περίπτωσιν στόν Χορτιάτη. Καί συνεπῶς νά ὑπενθυμίσουμε ὅπου ἀπαιτεῖται, ὅτι ὁ Ἑλληνικός Στρατός ἀπό τό 1945 ἕως τό 1949 ἐμάχετο τίς συμμορίες τοῦ «δημοκρατικοῦ στρατοῦ» τοῦ ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, μέχρι τήν νικηφόραν αὐγή τῆς 30ης Αὐγούστου 1949 στό Γράμμο, διά νά παραμείνη ἡ Ἑλλάς ἐλευθέρα.

Ἐνῶ ὀλίγον ἐνωρίτερον, τήν 18ης Ἰανουαρίου 1944, δηλαδή ἕνα μήνα περίπου μετά τήν ἀνεπανόρθωτη καταστροφή τῶν Καλαβρύτων τῆς 13ης Δεκεμβρίου 1943, ἀπό τόν στρατό κατοχῆς, ὁ Θεμιστοκλῆς Σοφούλης (διάδοχός του Ἐλευθερίου Βενιζέλου στήν ἀρχηγία τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων) μέ ἀφοπλιστική εἰλικρίνεια καί ἀπόλυτη σαφήνεια ἀπευθυνόμενος πρός τόν Ὑπουργόν Στρατιωτικῶν τῆς ἐν Καΐρῳ Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, Βύρωνα Καραπαναγιώτη, συγκλονίζει καί σκιαγραφεῖ τούς ὑπαιτίους μέ τίς ἀποκαλύψεις του:

«Ἡ Ἑλλάς στενάζει σήμερον ὑπό τήν πίεσιν διττῆς κατακτήσεως τοῦ ἀλλοδαποῦ ἐχθροῦ καί τοῦ ἡμεδαποῦ κατακτητοῦ ὁ ὁποῖος ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας κατεργάζεται, καί αὐτός τήν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος διά πυρός καί σιδήρου….Ὁ Ἑλληνικός Λαός δέν ἀπέστερξε ποτέ νά ὑποστῆ καί τάς μεγαλυτέρας θυσίας πρός ἐξυπηρέτησιν τοῦ συμμαχικοῦ ἀγῶνος. Ἀλλ' ὑποβάλλεται σήμερον εἰς βαρυτάτας θυσίας καί τεραστίας καταστροφᾶς.

Δία τοῦτο λαμβάνω τό θάρρος νά ὑποβάλλω δι' ὑμῶν μίαν θερμήν παράκλησιν. Νά δοθῆ πρός τό ΕΑΜ ἡ διαταγή νά παύση τοῦ λοιποῦ ἡ ἀγρία, ἡ ἀπάνθρωπος συμπεριφορά ἀπέναντι μεμονωμένων αἰχμαλώτων, ὄχι συνήθως ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἀλλ' ἐξ' ἐνέδρας ἤ τυχαίας συναντήσεως. Οἱ πενήντα-ἑκατό Γερμανοί αἰχμάλωτοί τους ὁποίους μέχρι τοῦδε ἐφόνευσε τό ΕΑΜ, δέν ἐπιφέρουν βεβαίως αἰσθητήν μείωσιν τῆς

μαχητικῆς δυνάμεως τοῦ ἐχθροῦ, ἐκόστισεν ὅμως ὁ φόνος αὐτῶν δι' ἀντίποινα εἰς τόν Ἑλληνικόν Λαόν τήν ἐξολόθρευσιν πλείστων κωμοπόλεων καί χωρίων καί πολλάς χιλιάδας θανατικῶν ἐκτελέσεων ὁμήρων.

Ἐκ τῆς ἀφορμῆς αὐτῆς ὁ Ἑλληνικός Λαός ἐθρήνησε μέχρι τοῦδε νεκρούς πολύ περισσοτέρους ἀπό τούς πεσόντας ἐνδόξως κατά τόν ἰταλικόν πόλεμον ὁλόκληρον. Προσβάλλεται δέ κυρίως ή τιμή τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐκ τῆς θηριώδους αὐτῆς διαγωγῆς τοῦ ΕΑΜ, δηλαδή τῆς σφαγῆς μεμονωμένων αἰχμαλώτων.» (Πολιτική καί Διπλωματική Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος 1941-1945.» Ι.Κοραντή, ἐκδόσεις «ΕΣΤΙΑΣ». Τόμος 1ος , σελίς 252)

Περίπου δυό χρόνια ἀργότερα, ὁ Γέρος τῆς Δημοκρατίας, Γεώργιος Παπανδρέου (Πατέρας τοῦ Ἀνδρέα καί παππούς τοῦ Γιωργάκη, νῦν ἀρχηγοῦ τοῦ ΠΑΣΟΚ) στόν προγραμματικό του λόγο τῆς 31ης Μαρτίου 1946, μεσοῦντος τοῦ συμμοριτοπολέμου, ὅταν ἡ σταλινική-ἐγκληματική ταυτότης τοῦ ΚΚΕ εἶναι ὁ ἀπόλυτος ἐφιάλτης τῆς Ἑλλάδος, δηλώνει:

« ...Τό ΚΚΕ δέν εἶναι οὔτε 'ἐθνικόν' οὔτε 'πολιτικόν' κόμμα. Καί πολύ ὀλίγώτερον δέν εἶναι κόμμα δημοκρατικόν! Καί ὅμως ὑπάρχει ' δημοκρατικόν συνέδριον, ὅπου οἱ κύριοι καθηγηταί μας, γνωστοί ἐκπρόσωποι τῆς παρακμῆς, ἕρμαια τοῦ Κομμουνισμοῦ, ἀνακηρύσσουν τό ΚΚΕ, 'πρωτοπορίαν τῆς Δημοκρατίας'... ὅλοι πρόσωπα θλιβερά... προσωπεῖα καί ὄργανα τοῦ ΚΚΕ, ἐξαγοραζόμενα μέ τήν ὑπόσχεσιν ἀνέτων ἀξιωμάτων, ὅλοι ἐμπιστεύονται τήν Δημοκρατίαν εἰς τό ΚΚΕ. Ἀλλά Δημοκρατία σημαίνει: Τό δικαίωμα τῆς πλειοψηφίας νά κυβερνᾶ καί τό δικαίωμα τῆς μειοψηφίας νά νά ἐλέγχη.

Ἐνῶ κομμουνισμός σημαίνει: Δικαίωμα τῆς μειοψηφίας νά τυραννῆ καί νά σφάζη. Καί μοίρα τῆς πλειοψηφίας νά σύρεται στά βάραθρα τοῦ Φενεοῦ....Ὁ Ἑλληνικός λαός δέν κάμνει ἐπιλογήν τυράννων. Ἀρνεῖται τήν τυραννίαν Καί θεωροῦμε τό κομμουνιστικό κόμμα στυγνόν καί αἱμοσταγήν φασισμόν τῆς ἀριστερᾶς... Ὅσοι ἐπονομάζονται δημοκρατικοί καί συμπράττουν μέ τό κομμουνιστικό κόμμα χλευάζουν τήν δημοκρατίαν καί προκαλοῦν τόν λαόν μας..» (Πολιτικά θέματα, Τόμος Δεύτερος Ἐκδοτικός οἶκος Δημητράκου Α.Ε. σελίς 112,113)

Ὅμως ἡ ὕπαρξις καί ἡ καταγραφή αὐτῶν τῶν ἱστορικῶν γεγονότων, παρά τήν ἐπανειλημμένη Προεδρική ρῆσιν, συνήθως σέ μνημόσυνα ὁμήρων της Γερμανικῆς κατοχῆς, οὐσιαστικῶς καί κατ' ἀρχήν ὀφειλόμενα κατά τόν Θεμιστοκλῆ Σοφούλη, στήν ἐντόπιο κομμουνιστική βαρβαρότητα πρός Γερμανούς αἰχμαλώτους, σκοπίμως πνίγεται και

ἐνταφιάζεται μέ νεκροπομπούς,

τήν μονολιθικότητα τῶν ΜΕΜ πού λαιμοτομεῖ τήν ἀ-λήθεια,

τήν συγχορδία τῶν συνοδοιπορούντων (δι' ὀλίγους ἤ περισσοτέρους ψήφους) νέο-πολιτικῶν, καί τήν

στρατευμένη κοινότητα τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ πάσης βαθμίδος κατεστημένου.

Πού ὅλοι αὐτοί, ἐπιτρέπουν καί συμμετέχουν στήν παραχάραξι τῆς ἱστορίας, τήν ἐπιβολή τῶν δογμάτων τῆς ἀριστερῆς παρανόησης καί τήν διάπλαση τῶν μυθευμάτων τῆς κομμουνιστικῆς ἀριστερᾶς.

Μήπως λοιπόν ἐλήλυθεν ἡ ὥρα τῆς ἀληθείας καί ὀφείλουν οἱ Ἕλληνες πολιτικοί, ἡ πανστρατιά τῶν δημοκρατικῶν μας ταγῶν καί σωματείων, οἱ βουλευτές, ἡ ἄρχουσα τάξις, ὁ Πρόεδος τῆς Δημοκρατίας, νά τοποποθετηθοῦν εὐθαρσῶς ἐπί τῆς ἀνωτέρω προτάσεως πρός ψήφισιν στό Εὐρωπαϊκό κοινοβούλιο; Ἄν βεβαίως κόπτονται ὑπέρ τῆς Δημοκρατίας καί τῆς Ἐλευθερία, ἀληθῶς.

Ὁ ἀείμνηστος Κωνσταντῖνος Τσάτσος (Ἀκαδημαϊκός, Καθηγητής Πανεπιστημίου, Φιλόσοφος καί Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κατά τά ἔτη 1974-1980) τό ἔχει ἤδη πράξει καί εἶναι ἡλίου φαεινότερος. Μεταφέρουμε αὐτολεξεί, ἀπό τό βιβλίο τοῦ Λογοδοσία Μιᾶς Ζωῆς» (Οἱ ἐκδόσεις φίλων 2000, 2ος τόμος, σελίς 619):

«..Ἡ ἀναγνώριση τοῦ ΕΑΜ ἀντί νά φέρη τή λήθη, ξύπνησε μνήμη νεκρῶν καί σφαγιασμένων. Ἀπό τή φύση μου δέν εἶμαι φανατικός. Ἀναγνωρίζω τό κομμουνιστικό κόμμα πού κινεῖται στά συνταγματικά πλαίσια, ἔστω καί ἄν ξέρω ὅτι πολιτική του εἶναι, μόλις βρῇ εὐκαιρία, νά τά σπάση καί νά ἐπιβάλη ἕνα μονοκοματικό ὁλοκληρωτικό καθεστώς. Ἀλλά δέν ἀνέχομαι τήν παραχάραξη τῆς Ἱστορίας. Ἀκόμη λιγότερο τήν παραχάραξη πού γίνεται γιά δημαγωγικούς σκοπούς.

Δέχομαι τό παρόν καί τό μέλλον τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Δέν δέχομαι τό παρελθόν του στήν Ἑλλάδα, ἀκριβῶς διότι πιστεύω στήν Ἑλλάδα».[248]

Ι4. Ἡ Ἐπιλεκτική Μνήμη

Στήν Ἀπογευματινή της 7ης Μαίου 2005, στήν σελίδα 21, μέ τίτλο «*Κατηγοροῦν γιά ἐπιλεκτική μνήμη τήν Ρωσία*» διετυπώνοντο τά ἑξῆς:

«...*Καί οἱ τρεῖς αὐτές, Ἡ Ἐσθονία, ἡ Λιθουανία καί ἡ Λετονία ζητοῦν ἐπίμονα τήν ἀναθεώρηση τοῦ ὑπερήφανου σοβιετικοῦ παρελθόντος'*

[248] Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 10/01/2006

καί εἰδικά οἱ Λιθουανοί ζητοῦν ἀπό τόν Πούτιν νά ἀναγνωρίσει τή σοβιετική κατοχή τῶν ἀποκαλουμένων ὡς τό 1989. ʽΣοβιετικῶν Δημοκρατιῶνʼʼ

ʼʼ.. Νά χαιρόμαστε γιατί ἔφυγε ὁ Χίτλερ ἀπό τήν ΕΣΣΔ, ὅταν τό 1939 ΕΣΣΔ καί ναζιστική Γερμανία, συνεπέγραφαν τό σύμφωνο περί μή ἐπιθέσως Φόν Ρίμπεντροπ-Μολότοφ. Καί ὅταν οἱ ναζί ἐκδιώχθησαν τό 1945 μετά ἐμεῖς δοκιμάσαμε ἤ ὄχι τήν μπότα τοῦ Στάλιν ἕως τό 1989;ʼʼ

Εἶναι ἡ σταθερή θέση τῶν βαλτικῶν χωρῶν. Αὐτός εἶναι ὁ βασικός λόγος γιά τόν ὁποῖον ὁ Πολωνός ἡγέτης Ἀλεξάντερ Κβανιέσκι ζήτησε ἀπό τόν Πούτιν νά ʼ πεῖ ὅλη τή ἱστορική ἀλήθειαʼ καί νά ἀναγνωρίσει τήν σφαγή πολωνῶν ἀξιωματικῶν στό δάσος τοῦ Κατύν, ὡς ἔγκλημα κατά τῆς ἀνθρωπότητοςʼʼ.*

Τό ἴδιο ἀκριβῶς ζήτησαν μέ ἐπιστολή τους στήν Εὐρωπαϊκή βουλή ἡ Τσεχία, ἡ Οὐγγαρία, ἡ Γερμανία, ἡ Αὐστρία. Γιατί οἱ Ρῶσσοι ἐπιμένουν ὡστόσο νά ἐπαίρονται τόσο γιά τήν μάχη τῆς ΕΣΣΔ ʽδιατηρώντας μία ἐπιλεκτική ἱστορική μνήμη;.. »

Δέν γνωρίζομεν τήν ἀπάντησιν, ἐάν τελικῶς ἐδόθη, ἀπό τόν Κόν Πούτιν. Ὅμως ἡ πρότασις τοῦ Σουηδοῦ εὐρωβουλευτοῦ Γκόραν Λιντμπλαντ ʼʼδιά τήν ἀναγκαιότητα διεθνοῦς καταδίκης τῶν ἐγκλημάτων τῶν κομμουνιστικῶν καθεστώτωνʼʼ, τήν ὁποίαν ἡ πολιτική ἐπιτροπή τοῦ συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, τήν 14ην Δεκεμβρίου 2005, ἀποφάσισε νά καταθέση ὑπό μορφήν ψηφίσματος στήν ὁλομέλειαν τῆς κοινοβουλευτικῆς συνελεύσεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου τῆς 24/27 Ἰανουαρίου 2006 και μερικῶς καλύπτουσα τά ἀνωτέρω εὔλογα αἰτήματα τῶν χωρῶν-λαῶν θυμάτων τῆς κομμουνιστικῆς τυραννίας, προκάλεσε ἀναταράξεις στούς ἐγχωρίους κουκουέδες μας καί φεῦ ὄχι μόνον.

Οὕτως ὁ κός Θεοδωράκης, ἀλλοῦ «χονδρόπετσος» ἐν τῷ προκειμένῳ δέ ἐπιλεκτικῶς ὑπέρ-εὐαίσθητος, κατέρυθρος ἐξέφρασε τήν «ντροπή» του.

Ὁ κός Μεϊμαράκης, γραμματεύς τῆς ΚΕ τῆς ΝΔ, βουλευτής τοῦ κυβερνῶντος κόμματος, ἐδήλωσε ἀνερυθρίαστος *«ὅτι μία τέτοια συζήτηση εἶναι ἀπαράδεκτη καί ὅτι ἡ ἀπόφασή μας εἶναι νά τήν καταψηφίσουμε καί στήν ὁλομέλεια»* (Ριζοσπάστης 24/12/2005)

Ὁ κός Θεμιστοκλῆς Ξανθόπουλος, ὑφυπουργός ΥΠΕΧΩΔΕ ὡσεί καταρράκτης, μή ἀντέχων τήν «ἀδικία» ἀναφωνεῖ *«..Αἰδώς Εὐρωπαῖοι συνάδελφοι τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης καί ὁ ἱστορικός ἀναλφαβητισμός ἔχει τά ὅρια του..»* (Ριζοσπάστης 24/12/2005)

Ὁ Καθηγητής Βασίλης Φίλιάς του Παντείου Πανεπιστημίου, ἐπηρεασμένος ἀπό τήν θεογονία τοῦ Ἡσιόδου(;), ὅτι *«..χρειάζεται συ-*

στράτευση ὅλων τῶν γνησίων δημοκρατικῶν δυνάμεων ὅπου γῆς γιά νά συντριβεῖ τό αὐγό τοῦ φιδιοῦ πρίν ἐκκολαφτεῖ ἕνα νέο τέρας..» (Ριζοσπάστης 29/12/2005)

Ὁ Καθηγητής Φιλοσοφίας, Κοσμήτορας τῆς Φιλοσοφικῆς σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Θοδωρῆς Πελεγρίνης, ἄνθρωπος τῆς δράσεως, πλήν ὅμως προφανῶς ἐν δογματικῇ συγχύσει εὑρισκόμενος, ὅσον ἀφορᾶ εἰς τόν ἐχθρόν της ἀνθρωπότητος, μᾶς παρακινεῖ, ὡς ἐάν εἴμεθα φοιτητές του(;) «*..νά κατεβοῦμε στό δρόμο καί νά διακηρύξουμε τήν ἀντίστασή μας σέ κάτι πού στρέφεται ἐναντίον ὅλης της ἀνθρωπότητος..*» (Ριζοσπάστης 31/12/2005)

Ὁ Καθηγητής Γιάννης Πανούσης τοῦ Ἐθνικοῦ καί Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀνησυχῶν διά τήν τρωθεῖσα «τιμιότητα καί τά εὔσημα» τοῦ ἱστορικοῦ παρελθόντος τῶν ΚΚ ὅτι «*.. ὁ παγκοσμιοποιημένος καπιταλισμός θέλει νά δικαιωθεῖ ἀναδρομικά καί ἐπιχειρεῖ νά σπιλώσει ὅποιον τοῦ ἀντισκέται..*» (Ριζοσπάστης 31/12/2005)

Τέλος ἡ ὀρθόδοξη σύντροφος Κά Παπαρήγα, πού δέν ἔχει ἀφήσει τοῖχο ἄγραφο καί κολώνα ἀστόλιστη χωρίς τίς «καλαίσθητες» ἀφίσσες τοῦ ΚΚΕ μέ τό σφυροδρέπανο, προκειμένου νά μᾶς ἐνημερώσει ὅτι στίς 19 τοῦ «γενάρη» θά μιλήση στό λαό της, δηλώνει: « *..τό ΚΚΕ δέν πρόκειται νά πειθαρχήση καί δέν προτίθεται νά κάνη δήλωση μετανοίας».* Ὡς ἐάν τό ΚΚΕ συμπεριλαμβάνετο στά κομμουνιστικά καθεστῶτα πού τό Εὐρωπαϊκό κοινοβούλιο θά ψηφίση περί τῆς καταδίκης ἤ μή στήν ὁλομέλεια τῆς 24/27-Ἰανουαρίου 2006.

Πραγματικῶς ὅσο θλιβερή καί ξύλινη ἀκούγεται ἡ σταλινική δογματική προσήλωσις τοῦ ἀμετανοήτου ΚΚΕ καί τῶν παραφυάδων τοῦ ἐνώπιον τοῦ ὄζοντος πτώματος τοῦ κομμουνισμοῦ, πού ἐπιμένουν νά διατηροῦν ἄταφο, στή σημερινή ἐποχή ὅπου τά ἐναπομείναντα δυστυχῆ κράτη-πειραματόζωα τοῦ κομμουνιστικοῦ παραδείσου εἶναι μονοψήφιος ἀριθμός συγκλῖνον πρός τό μηδέν, τόσο ἀκατανόητος ἐθνικῶς, πολιτικῶς καί κυρίως λογικῶς, ἡ στάσις τῶν συνοδοιπόρων, χρησίμων ἠλιθίων κατά τόν Λένιν.[249]

Ι5. Ἡ φίμωσις τῆς κοινῆς γνώμης καί ἡ δικτατορία τῆς μιᾶς ἀπόψεως

Πολύ ἀργά, σιωπηλή καί φιμωμένη, ἡ ἀληθῶς, κοινή γνώμη, δια-

---

[249] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 14/01/2006*

πιστώνει καί συνειδητοποιεῖ ἰδίοις ὄμμασι τήν πλήρη διείσδυσι τοῦ δογματικοῦ καί στρατευμένου κομμουνισμοῦ σέ ὅλους του χώρους.

Ἐκδηλώσεις ὑποταγῆς καί συμπαρατάξεως ὅλων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων σωματείων καί φορέων, ἀπό τόν Δικηγορικό σύλλογο Ἀθηνῶν, τόν Πρύτανην, τόν Ἀντιπρύτανην τοῦ ΕΜΠ, ἕως ἀκόμη καί διακεκριμένον σεισμογνώστην, πού ἄφοβοι πρό τοῦ γελοίου της ὀφθαλμοφανοῦς ἀντιφάσεως τήν ὁποία ἐθελοδουλικῶς βιώνουν, ἐκόσμησαν τόν Ριζοσπάστη μέ τυποποιημένες δηλώσεις-ἐκφράσεις ξύλινης γλώσσας. Ὅπως, ὅτι τό μνημόνιο διά τήν καταδίκη τῶν ἐγκλημάτων τοῦ κομμουνισμοῦ *«..ἀποτελεῖ ἐπίθεσι ἐναντίον ὅλων τῶν ἀνθρώπων πού πιστεύουν σέ διαχρονικές ἀξίες ὅπως ἡ ἐλευθερία ἡ δημοκρατία καί ἡ δικαιοσύνη καί ἔχουμε ὅλοι τήν ὑποχρέωσι νά ἀντιδράσουμε ἔντονα στήν ψήφισή του..»* (Ριζοσπάστης 19/01/2006) Οἱ δηλώσεις αὐτές δέν εἶναι ἁπλῶς ἐμετικές. Εἶναι κυριολεκτικῶς ἀνυπόστατες, ἠπίως εἰπείν φρενοβλαβικές.

Καθ'ὅσον, οἱ ἀναγνῶσται τῆς Ἑστίας μᾶλλον θά συμφωνήσουν, δέν χρειάζεται νά ἔχη φοιτήσει τίς στά γκούλαγκ, οὔτε στά «σωφρονιστήρια» τῆς Σιβηρίας, ἤ στά δημόσια ψυχιατρεῖα τῶν ἀπελευθερωθεισῶν Ἀνατολικῶν χωρῶν. Ἤ νά ἔχη ἀναζητήσει τούς νεκρούς του στίς πηγάδες, στά βάραθρα καί στά νταμάρια.

Στούς ὁμαδικούς τάφους καί στά διυλιστήρια τῆς Οὔλεν. Ἤ νά ἔχη παρευρεθεῖ, με ὅσους εἶχαν τήν «τύχη» συγγενεῖς, στίς ἐκταφές ὅσων εἶχαν ἀπομείνει ἀπό τά βασανισμένα σώματα τῶν ἀγαπημένων των καί νά τά ἀναγνωρίσουν παρουσίᾳ τοῦ κτηνώδους δημίου, πού τίς περισσότερες φορές, κατά τραγική κοινή ἐμπειρία, ἀνεγνωρίσθη διότι φοροῦσε τά ροῦχα τοῦ θύματος.Ἐν συνεχείᾳ νά τά νεκρολογήσουν καί νά τά ξαναθάψουν μέ αἰώνια ἀναπάντητα ἐρωτηματικά. Ἀκοίμητες ἐνοχές γιατί δέν μπόρεσαν νά τά σώσουν ἤ νά ἀπαλύνουν τό μαρτύριό τους.

Δέν χρειάζονται ὅλα αὐτά σέ ὅποιον διαθέτει στοιχειώδη νοημοσύνη καί ἐλεύθερη σκέψι, διά νά ἀντιληφθῆ, ὅτι ὁποίαν σχέσιν ἔχει ὁ φάντης μέ τό ρετσινόλαδο, τοιαύτην ἔχει ἡ δημοκρατία καί ἡ ἐλευθερία μέ τήν κομμουνιστική τυραννία.

Καταδεικνύουν ὅμως αὐτές οἱ ἐκδηλώσεις τό μέγεθος τῆς ἠθικῆς παρακμῆς καί τῆς σηψαιμίας πού ἔχει ἐπεκταθεῖ μέχρι μυελοῦ ὀστῶν στόν «ἡγετικό» κορμό τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας.

Κατά μίαν ἀνακολουθίαν προόδου καί ἱστορικῆς ἐξελίξεως, ὅσον ἡ «ἐπιδημική» αὐτή νοητική διαστροφή, διεθνῶς ἀφανίζετο, ὡς

ἀποτέλεσμα οὐσιαστικῶς τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώσεως καί τῆς οἰκονομικό-τεχνολογικῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐλευθέρων (κυριολεκτικῶς) κοινωνιῶν, τόσον στήν πατρίδα μας, τά τελευταία τριάντα καί χρόνια, ἄκρως συνυφασμένη μέ τήν κληρονομική διαδοχή τῶν βουλευτικῶν ἑδράνων καί κυβερνητικῶν θώκων, ἐγιγαντώνετο ὁ κρατισμός καί ἡ ὑποταγή στήν μιά καί μόνο ἄποψι. Αὐτή τῆς κομμουνιστικῆς ἐκδοχῆς.

Ἔτσι σήμερα δέν ὑπάρχει σύλλογος, σωματεῖο (παρακαλῶ ἄς βροῦμε ἔστω ἕνα) ἀπό ἐκεῖνα τῶν Οἰκοδόμων, τῶν Δικηγόρων, τῆς ΟΛΜΕ, τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας ἤ ἀκόμη τῶν Μηχανικῶν καί τῶν Ἰατρῶν, μέ τίς καπιταλιστικές τσέπες καί τά μαρξιστικές ἰδέες, στήν χώρα μας, πού νά μή δηλώνουν ὑποταγή καί συμπαράταξι στήν φανατική δογματική καί μονομερῆ ἄποψι τῆς ἀριστερᾶς..

Στά πανεπιστήμια ἡ κατάστασις εἶναι ἀκόμη πιό χαοτική. Ἐκεῖ ὑπάρχει ἡ δικτατορία τοῦ μονολόγου τῶν κομμουνιστῶν, ἐλέω ἰδιοτύπου ἀσύλου, πού ἀποτελεῖ ἑλληνική πρωτοτυπία ἀνά τήν ὑφήλιο. Πάσης φύσεως ἀναρχοαριστεροί καί ἐγκληματικά στοιχεῖα, κυριολεκτικῶς καταζητούμενοι, δροῦν ἀνενόχλητοι, στά, ὁ Θεός νά τά κάνει πλέον, ΑΕΙ..Τύποις τά λοιπά κόμματα, καί κατ' ἐξοχήν τό κυβερνῶν, διατηροῦν τίς νεολαῖες τους. Μελλοντική ἐκλογική πελατεία ἴσως. Διακίνησις ἰδεῶν ὅμως ὄχι. Βάλτος καί τέλμα τῶν ἀπολιθωμένων ἀπόψεων τοῦ σταλινικοῦ κομμουνισμοῦ εἶναι τά ΑΕΙ μας. Ἡ παρουσία τῶν λοιπῶν νεολαιῶν ἔχει εὐνουχισθεῖ, ὄχι μόνο ἀπό στήν καθημερινή ἐπαναστατική καί ἐπαγγελματική κινητοποίησι τῶν κομμουνιστικῶν παραφυάδων, πού ἐπιβάλλουν διά τῆς βίας τόν πρωτόγονο βαρβαρισμό τους. Ἀλλά καί ἀπό τά ἴδια τά κόμματα πού ὑπηρετοῦν καί τά ὁποία δέν τούς ἐπιτρέπουν νά «πολιτικολογοῦν ἐκτός γραμμῆς» μήν τυχόν καί αὐθορμήτως διατυπωθοῦν ἰδέες Ἐθνικές ἤ ἄλλες πραγματικῶς φιλελεύθερες πέραν κομμάτικων ἰσορροπιῶν.

Οἱ πρυτανικές ἀρχές; Πρωταθλητές ὀσφυοκαμψίας στήν «Μεγάλη Ἀδελφή» τοῦ κουκουέ. Δέν βλέπουν, δέν ἀκοῦν, δέν μιλοῦν.

Νωπή στήν μνήμη μας ἀκόμη ἡ παράνομη, ἀνήθικη, ὑβριστική συμπεριφορά τῶν πρυτανικῶν ἀρχῶν πού ἐπέτρεψαν στό χῶρο τοῦ ΕΜΠ τήν λειτουργία ἐκθέσεως «ἔργων» (λές καί δέν μᾶς ἔφταναν τά ἄλλα) τῶν φυλακισμένων ἐγκληματιῶν τῆς 17Ν. Ἐνῷ δέν ἔχει λησμόνηθη ἀκόμη τό ρεζιλίκι, οὐσιαστικῶς τῆς ἐννοίας τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους καί περιστασιακῶς τῆς ὁμηρίας μεταξύ πολλῶν ἄλλων προσκεκλημένων, τριῶν βουλευτῶν τοῦ ΠΑΣΟΚ στό ΕΜΠ, κατά τήν παρουσίασιν βιβλίου, διότι οἱ ἀναρχικοί «μας» ἐνοχλήθησαν τόσο ἀπό τήν

ἐμφάνισι τῶν προσωπικῶν φρουρῶν τῶν βουλευτῶν, ὥστε καί ἡ «θεία» σύγκλητος νά ἀντιδράση γιά τήν «ἱεροσυλία». Οὔτε βεβαίως ὁ ἐπακολουθήσας θάνατος τοῦ Στάθη Μαργέλλη τοῦ συλλόγου τῶν Ἁγιοπετριτῶν, πού ἡ ἀσθενική καρδιά τοῦ κατέρρευσε τίς ἑπόμενες ἡμέρες συνεπείᾳ των ὅσων ὑπέστη κατά τήν διάκεια τῆς ὁμηρείας.

Αὐτά ὅμως διέλαθον ἀκόμη καί τῶν Εἰσαγγελικῶν Ἀρχῶν, πού ἀλλοῦ ἐπιδεικνύουν την εὐαισθησίαν τῶν. Ἐνῶ ἡ κυβέρνησις, τότε, ἔσπευσε νά μᾶς «καθυσυχάσει» ὅτι δέν τίθεται θέμα ἀλλαγῆς τοῦ νόμου περί ἀσύλου. Συνέλληνες, εὐτυχῶς!!!

Ὅμως οὐδεμία ἅλωσις συνδικαλιστικῶν ὄργανων, ποικίλλων σωματείων, φορέων καί ἐνδογενής φίμωσις φοιτητικῶν ἑνώσεων, δέν ἔφερε τόση καταστροφή, ὅση ἡ παράδοσις τῆς 4ης ἐξουσίας στά χέρια καί τά στόματα τῶν ἡμεδαπῶν ταλιμπάν καί λοιπῶν ἀπολογητῶν τῶν στρατοπέδων γκούλαγκ τῆς πάλαι ποτέ ἀχανοῦς σοβιετίας. Διότι, ἐνῷ ὅλοι αὐτοί, οἱ προηγούμενοι, ὧν οὐκ ἔστι ἀριθμός, συνδικαλιστικοί φορεῖς καί σύλλογοι, κατάφερναν, νά ἐπηρεάζουν ἀρνητικά στούς οἰκείους χώρους, μόνο τά μέλη τους, τά ὁποία βιώνουν τήν ἐξουσιαστική παντοδυναμία τοῦ κουκουέ, οἱ δημοσιογράφοι, τά ΜΕΜ, ἡ 4η ἐξουσία, πού μετηλλάχθη σέ 1η, μας δηλητηριάζουν ὅλους. Καί τό χειρότερο κάθε μέρα, κάθε ὥρα, κάθε λεπτό. Τά ΜΕΜ μονοπωλοῦν τήν «ἀλήθεια» πού εἶναι πάντα μόνο ἡ δική τους ἄποψις γιά κάθε θέμα χωρίς ἀντίλογο.

Οἱ Ἕλληνες εἶναι φιμωμένοι, σιωπηλοί ὅμηροι, καταδικασμένοι ν' ἀκοῦνε μόνο τήν μία ἄποψη... Τήν γνώμη τούς ὑποτίθεται ὅτι ἐκφράζουν οἱ στρατονόμοι τοῦ τύπου. Οἱ δικτατορίσκοι τῶν μικροφώνων καί τῶν τηλεοπτικῶν παραθύρων. Ἔτσι, ἔχουμε φτάσει στό σημεῖο ὅπου, ὅλοι μά ὅλοι οἱ Ἕλληνες φαίνεται ὅτι ἀσπάζονται μία καί μόνο ἄποψη. Αὐτή πού ἑκάστοτε ὀγκανίζουν οἱ σύγχρονοι ἐξουσιαστές, πού εἶναι πάντα ἡ ἀριστερή ἐκδοχή περί παντός ἐπιστητοῦ, ἀπό τήν οἰκονομία ἕως τήν ἱστορία, χωρίς ἀντίλογο καί μέ τήν ἐνορχήστρωση τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἀλάθητου καί κύρους, ὅτι ἡ μία αὐτή ἄποψι εἶναι καί ἡ «ἀληθινή» ἀλλά «συμπτωματικῶς» καί ἡ κοινή.

Ὅμως ὅλοι μας γνωρίζουμε ὅτι, ἡ ἑκάστοτε ἄποψις τῶν ΜΕΜ, εἶναι ἁπλῶς, ἡ θορυβοῦσα, ἡ βοώσα ἄποψις, πού δέν ἔχει σχέση μέ τήν καταδικασμένη σέ σιωπή, πλειοψηφία τῶν λογικῶν ἀνθρώπων. Ὅλων αὐτῶν, πού θλίβονται γιά τήν πνευματική δικτατορία τῆς μιά ἄποψης, πού ἔχουν ἐπιβάλλει τά ΜΕΜ. Ἐνῶ καθημερινῶς διαπιστώνουν τήν χρεωκοπία τῆς ἀνύπαρκτης ἡγέτιδος τάξεως, πού οἱ σμικροί ἐκπρό-

σωποί της, ἀντί νά θερμαίνουν τίς καρέκλες τους, θά ἔπρεπε τουλάχιστον νά διατυπώνουν τόν προβληματισμό τους γιά τήν ὁλοκληρωτική καί ταυτόσημο σύμπτωση τῶν θέσεων τῶν ΜΕΜ, μέ ἐκεῖνες τῆς μεταπολιτευτικῆς κομμουνιστικῆς ἀριστερᾶς. Μιᾶς ἀριστερᾶς, πού ἐδῶ στήν Ἑλλάδα ἀποτελεῖ παγκόσμιο φαινόμενο πρός ἐπισκόπησι καί εὐρύ πεδίο ψυχολογικῆς ἐρεύνης. Ἐπειδή εἰς πεῖσμα τῶν καιρῶν καί τῆς ἀδυσώπητης πραγματικότητος, ἐκείνη παραμένει μονολιθική καί ἄκρως σταλινική, ὅπως ἐκφράζεται ἀπό τήν ἡγεσία τῆς ἕως τά πειθήνια καί δογματικά ὄργανά της σέ ὅλα τά ἐπίπεδα.

Ἀπό τά μαρξιστοκρατούμενα πανεπιστήμια ἕως τήν διδασκαλική συνομοσπονδία καί τά «συνδικάτα» ὅλων τῶν ἐπαγγελματικῶν συντεχνιῶν, δημιουργεῖται ἕνα ἀφανές ἀλλά ὑπαρκτό κάθε φορά, πού τό καλοῦν οἱ πατρῶνες του, πᾶν-κομμουνιστικό λαϊκό μέτωπο, ἀπό τίς νεολαῖες στά πολυπαθῆ ἱδρύματα πού κατ' ἐπίφασιν καλοῦνται πανεπιστήμια,ἕως τά σωματεῖα τῶν ἐκπαιδευτικῶν, τήν ΟΛΜΕ, τό ΤΕΕ, τούς συλλόγους τῶν Ἰατρώνν, τῶν Δικηγόρων τῶν Οἰκοδόμων, τῶν Δημοσιογράφων. Παντοῦ σέ κάθε συντεχνία ἤ ἐξωραϊστικό σύλλογο, συνδικάτο ἐπαγγελματιῶν, ἔχουμε τήν ἀποστεομένη σταλινική ἄποψι τῶν στρατευμένων τοῦ κουκουέ. Φασιστικά, τυραννικά, δικτατορικά, δηλαδή κομμουνιστικά ἔχει ἐπιβληθεῖ μόνο μία ἄποψι, ἡ νέα- ἀλήθεια.

Ὅμως ἐρωτήματα ἐγείρονται, ἰδιαιτέρως τώρα. Ὄχι διότι ἀποτελεῖ εἴδησιν ἡ ἀνάληψις τῆς ὑπερασπίσεως τῶν ἐγκλημάτων τῶν κομμουνιστικῶν καθεστώτων καί τοῦ σταλινισμοῦ, πού ἐξήγγειλε ὁ Περισσός μέ τόσο φιλότιμο ἐκπρόσωπο τήν μονολογοῦσα ἐπιτυχῶς κά Παπαρήγα ἐκ μέρους τοῦ ΚΚΕ καί κομπάρσους ὅλα μά ὅλα τά σωματεῖα καί τούς συνοδοιπόρους.

Ἀλλά διότι, ἄν ἀποκλείσουμε τήν καλή τύχην τοῦ ΚΚΕ, πῶς ἄλλως νά ἐξηγηθῆ ἡ ἅλωσις ὅλων τῶν φορέων αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν ΜΕΜ, ἀπό ἕνα κόμμα πού ἐκπροσωπεῖ μία μικρή μειοψηφία ἀνιάτων δογματικῶν ἤ ἀφελῶν ὀπαδῶν, πολλάκις ἀποδεδειγμένης, μικροτέρα του 10% τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, παρεκτός τῆς συνωμοτικῆς καί ἐπαναστατικῆς δράσεως αὐτοῦ τοῦ κόμματος ἐναντίον τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τήν ὁποίαν, παρά κάθε δημοκρατική ἀρχή, καταδυναστεύει;[250]

---

[250] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 25/01/2006*

Ι6. Ποιός ὑποκινεῖ τίς ἀπεργίες

«Πάντως σας κατηγοροῦν ὅτι ὑποκινεῖτε τούς πάντες καί μέσα σ' αὐτόν τόν ἀγῶνα ἀπέχουν δυνάμεις συγκεκριμένες», ἦταν ἡ διστακτική, μήπως παρεξηγηθοῦν, ἐρώτησις τῶν Δημοσιογράφων τοῦ «Ἄλφα ράδιο» (στήν νεοελληνικήν alfa radio!!) πρός τό πρόσωπο τῆς ἡμέρας, στήν σύντροφο Παπαρήγα κατά τήν διάρκεια συνεντεύξεως, στίς 23/2/2006 ἀπό τούς δημοσιογράφους Δ.Βερύκιο /Δ. Σταυρόπουλο.

Ἄν εἶναι δυνατόν, τό «δαφνοστεφές» ΚΚΕ νά ὑποκινεῖ τίς ἀπεργίες, ἐσκέφθην στιγμιαίως καί αὐθορμήτως. Ἐν συνεχείᾳ, ὅμως, ἀνέγνωσα τήν ἀπάντησι τῆς συντρόφου καί ὦ τοῦ θαύματος, ἐπιτέλους ἀπεκαλύφθη «τί κάνει νιάου νιάου στά κεραμμύδια», κυριολεκτικῶς ἀπό τήν ἴδια τήν δράστιδα, πού βεβαίως, διά νά μήν τούς ἀδικοῦμε καί ὅλους, δέν ἔχει τήν χάριν τῆς γάτας.

«...Μά δέν κρυβόμαστε. Μήπως ἔχουμε κρύψει τό πολιτικό μας πρόγραμμα;» Ἀπαντᾶ ἡ κά Παπαρήγα, καί ἀπτόητος συνεχίζει.

«Τί τούς ὑποκινοῦμε; Ὁ κόσμος μας ξέρει σάν κάλπικη δεκάρα.»

Δηλαδή αὐτό πού λέγει ὁ θυμόσοφος Ἑλληνικός λαός, «ὁ κόσμος τόχει τούμπανο καί μεῖς κρυφό καμάρι» κάπως ἔτσι μετέφεραν, ἐκ νέου τήν βοῶσαν ἀλήθεια οἱ καλοί αὐτοί Δημοσιογράφοι.

Αὐτό ὅμως πού δέν ἔχει συνειδητοποιήσει ὁ Ἑλληνικός λαός, διότι τά στρατευμένα ΜΕΜ καί οἱ δειλοί ἤ ἀνιστόρητοι πολιτικοί μας ἀποκρύπτουν, εἶναι τό ἀμετάκλητο μέχρι κεραίας πρόγραμμα τοῦ ΚΚΕ.

Διαβάζουμε λοιπόν ἀπό τίς ἀποφάσεις τοῦ τελευταίου (εἴθε), 17ου τόν ἀριθμόν, συνεδρίου τοῦ ΚΚΕ, ἀλλά καί ἀπό τό πρόγραμμά του πού μέ ὡραία κίτρινα γράμματα, εἶναι πλήρως καταγεγραμμένο, στήν ἰστοσελίδα τοῦ ΚΚΕ.(www.kke.gr/programma)

«..Τό ΚΚΕ σταθερά προσπαθεῖ νά πείθει ὅτι δέν ἀρκεῖ νά φύγουν τά ἀστικά κόμματα καί οἱ σύμμαχοί τους ἀπό τό τιμόνι τῆς διακυβέρνησης. Πρέπει νά ἀνατραπῆ τό ἀστικό κράτος. Νά δημιουργηθεῖ μιά ἄλλη ἐξουσία..»

Καί συνεχίζουν οἱ σύντροφοι, γιά νά γίνη κατανοητό καί νά μήν ὑπάρχουν ἀπορίες, ἀναλύοντες τό πῶς τοῦτο θά συμβῆ, μέ τό πρόγραμμά τους, «πού δέν τό ἔχουν κρύψει» ἄλλωστε, ὅπως καί ἡ κά Παπαρήγα ἐδήλωσεν. Νά λοιπόν τό πῶς.

«.. .Σέ συνθῆκες κορύφωσης τῆς ταξικῆς πάλης, ἐπαναστατικῆς ἀνόδου τοῦ λαικοῦ κινήματος, ὅταν ἡ ἐπαναστατική διαδικασία ἔχει ξεκινήσει, μπορεῖ νά προκύψει κυβέρνηση, ὡς ὄργανο λαϊκῆς ἐξουσίας, πού

ἔχει τήν ἔγκριση καί τήν συγκατάθεση τοῦ ἀγωνιζόμενου λαοῦ, χωρίς γενικές ἐκλογές καί κοινοβουλευτικές διαδικασίες..Τό ΚΚΕ ἐπιδιώκει μία τέτοια κυβέρνηση... Σέ κάθε περίπτωση ὁ ἀποφασιστκός παράγοντας θά εἶναι ἡ ἑνότητα τοῦ ἡγετικοῦ καθοδηγητικοῦ ρόλου της, καθώς καί τοῦ κόμματος της, τοῦ ΚΚΕ, στό μέτωπο...»

Βεβαίως δέν μᾶς ἀφορᾶ διατί, καί δέν θά σταθοῦμε σέ τοῦτο. Δηλαδή πῶς θά ἔχη τήν συγκατάθεσι μία κυβέρνησι χωρίς νά ἐξηγοῦν οἱ σύντροφοι, «χωρίς γενικές ἐκλογές καί κοινοβουλευτικές διαδικασίες» Εἶναι σαφές τό ἔχουμε γνωρίσει στό αἱματηρό παρελθόν, τά θύματα τοῦ ὁποίου ἔπαυσαν νά μνημονεύονται δημοσίως, ἐν ὀνόματι μιᾶς ψευδειπιγράφου ἐπιλεκτικῆς λήθης καί μεθοδικῆς παραχαράξεως τῆς ἱστορίας μας.

Οὔτε μας ξενίζει πλέον ἡ βουγκαμάρα τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν, κατ' ἐξοχήν ὑπευθύνων της ἰδεολογικῆς ἀφασίας καί πλήρους συγχίσεως τῶν ἐννοιῶν ἐλευθερίας, δημοκρατίας, προόδου, πού μονοπωλοῦνται καί ὑφαρπάσθησαν ἀπό τήν σταλινική ἀριστερά στήν χώρα μας. Ἡ τῶν θεσμοθετημένων ἐξουσιῶν καθ' ὅλα ἁρμοδίων νά διερευνήσουν τήν νομιμότητα τοιούτου κόμματος. Πού τόσο προκλητικά περιφρονεῖ τήν Δημοκρατία.

Ἐκεῖνο πού μας κινεῖ τήν ἀμφιβολία γιά τήν νομοτέλεια τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιβουλῆς προκύπτει ἀπό ἀπό τήν κατανομή τῆς κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ 2006 στό ΚΚΕ διά τό ὁποῖο, οὔτε λίγο οὔτε πολύ ὁ φορολογούμενος Ἑλληνικός λαός εἰς χαλεπάς ἡμέρας, θά δώση τό ποσόν τῶν 4 ἑκατομμυρίων εὐρώ ὡς τακτική χρηματοδότησι πλέον 401 χιλιάδων εὐρώ, δι' ἐρευνητικούς σκοπούς.!!! Δηλαδή ἐν τῷ συνόλῳ 1,5 δισεκατομμύρια δραχμές διά νά συνεχίση τό ΚΚΕ τήν ἐφαρμογή τοῦ προγράμματός του συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐρεύνης.

Καί τί ἐννοοῦμε.

Μέ αὐτούς τούς πολιτικούς πού ἔχουμε, τά καταφέραμε νά διαψεύσουμε καί τόν ἀλάνθαστον Λένιν. Διότι ὄχι μόνον δέν θά πωλήσουμε τό σχοινί γιά νά μᾶς κρεμάσουν, ὅπως εἶπεν ὁ «μακαρίτης». Ἐδῶ θά τούς τό χαρίσουμε καί θά τούς πληρώσουμε κι' ὅλας.[251]

Ι7. Θλιβερό κατάντημα δημοσίων φορέων

Βλέποντας τόν οὐσιαστικό δράστη, ὑπάλληλο κλειδοῦχο τοῦ ΟΣΕ καί ἤδη ὑπό ποινική δίωξι σέ βαθμό πλημμελήματος ἀπό τόν Εἰ-

[251] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 2/03/2006*

σαγγελέα διά τήν πρόκλησιν τοῦ τραγικοῦ δυστύχηματος στό σιδηροδρομικό σταθμό Ἀχαρνῶν (Μενιδίου), νά «ποζάρη ὡς στάρ» καί νά χαμογελᾶ ἀφελῶς ἐνώπιον τοῦ τηλεοπτικοῦ φακοῦ ἐξερχόμενος τῶν δικαστηρίων, ἐνῷ τελεῖ ἐν γνώσει του, ὅτι ἡ ἰδική του καί μόνον παράλειψις μιᾶς ἁπλῆς μηχανικῆς κινήσεως ἀναστροφῆς στήν σωστή κατεύθυνσι τοῦ κλειδιοῦ, προκάλεσε αὐτήν τήν καταστροφή μέ ἕνα νεκρό, τόν συνθλιβέντα μηχανοδηγό καί τραυματίες συναδέλφους του ἀλλά καί ἀτυχεῖς ἐπιβάτες τῆς ἁμαξοστοιχίας, ἐξεπλάγημεν ἀπό τήν ψυχρότητα καί τήν ἀδιαφορίαν του. Παντελής ἔλλειψις σοβαρότητος καί ἐπίγνωσις τῆς δραματικῆς καταστάσεως πού ἡ δική του ἀμέλεια, ἄν μή τί ἄλλο δημιούργησε. Οὐδεμία συγγνώμη ἤ θλιμμένη ἔκφρασις ἔστω «γιά τά μάτια τοῦ κόσμου». Κυριολεκτικῶς, «σάν νά μήν ἔτρεχε τίποτα.» κατά τήν ἔκφρασι τοῦ λαοῦ μας. Ἤ «τά ζῶα μας ἀργά» ἰσοδυνάμως.

Τήν ἑπομένη ἡμέρα ὁ συνδικαλιστικός φορεύς, ἐκήρυξε ἐπικουρικῶς καί στασιαστικῶς τετράωρον στάσιν, διά νά «τιμωρήση» τό ἐπιβατηγό κοινό (ἀπό τό ὁποῖο συντηρεῖται καί τό ὁποῖον οὐδεμίαν εὐθύνην εἶχε διά τήν ἀμέλεια καί τό βαρύ παράπτωμα τοῦ χαμογελαστοῦ ἐν τή ἀφελείᾳ του κλειδούχου) ζητώντας ἀπό τήν πολιτεία νά λάβη μέτρα.

Δηλαδή τί μέτρα νά λάβη ἡ πολιτεία; Δεδομένης, κακῶς, τῆς συγκεκριμένης ἀπηρχαιωμένης καταστάσεως τοῦ σιδηροδρομικοῦ δικτύου, διά τήν ὁποίαν ὑπόλογος εἶναι ἡ πολιτεία στούς φορολογουμένους ἐπιβάτας καί κατοίκους τῆς τέως πράσινης τζαμουχιρίας καί ὄχι στούς πληρωμένους ὀκνούς καί κακότροπους ὑπαλλήλους τοῦ ΟΣΕ, χρειάζεται ὁ κλειδοῦχος, ὁ σταθμάρχης, ὁ βοηθός τοῦ κλειδούχου, τό οἴκημα στό ὁποῖο στεγάζονται οἱ κύριοι αὐτοί, πιθανῶς ἕνα τάβλι (μακάρι νά ἦτο σκάκι) πού σίγουρα ὑπάρχει γιά νά γεμίζη τίς ἀτελείωτες κενές ὧρες, καί ὅ,τι ἄλλο θά ἤθελαν οἱ κύριοι αὐτοί, ὥστε νά στρέφουν καί νά ἀντιστρέφουν ἀναλόγως ἄνευ διαμαρτυρίας τό κλειδί ἐκεῖνο ἤ καί ἄλλο 2, 3, 13, ἤ 113 φορές τήν ἡμέρα. Ἄν κάποιος πρέπει νά διαμαρτυρηθεῖ διότι ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Τρικούπη ἕως σήμερον ὁ ΟΣΕ κινεῖται ὡς χελώνη, αὐτός ὁ κάποιος εἴμεθα ὅλοι ἐμεῖς.

Διότι τά τραῖνα μας εἶνα βρώμικα καί τά ἀποχωρητήρια ἀπροσπέλαστα. Διότι τά δρομολόγια ἀναβάλλονται κατά τό δοκοῦν τῶν ἀρχόντων τοῦ ΟΣΕ χωρίς σεβασμό γιά τούς ἐπιβάτας. Διότι οἱ ὑπάλληλοι εἶναι ἀγενεῖς. Διότι, δέν βρίσκουμε εἰσητήρια, ἐνῶ κάλλιστα θά μποροῦσαν, χωρίς ἰδιαίτερη ἐγκεφαλική προσπάθεια δημιουργίας σκέψεως, νά προσθέτουν συρμούς καί νά εἴχαμε πάντοτε τήν δυνατότητα, ἐδῶ στήν βαλκανο-ταλιμπανία νά ταξιδέψουμε μέ τό τραῖνο (ἀφοῦ σι-

δηροδρομμικές γραμμές δόξα τῷ θεῷ ὑπάρχουν ἀπό τόν ἀείμνηστο Τρικούπη).

Ὄχι ὅμως ὁ κλειδοῦχος. Ὄχι ὁ σταθμάρχης ἤ ὁ βοηθός τοῦ σταθμάρχη, ἤ ὁ βοηθός τοῦ κλειδούχου ἤ τό σωματεῖο τοῦ ΟΣΕ. Αὐτοί ἔχουν ὅλα αὐτά πού πρέπει νά ἔχουν γιά νά λειτουργοῦν στήν δεδομένη κατάστασι, ἐκτός ἀπό τό κυριότερο. Τήν νοοτροπία.

Ἐκείνη τῆς ἐπαγγελματικῆς εὐσυνειδησίας, τῆς ἀφοσιώσεως κατά τήν ἐκτέλεσι τοῦ καθήκοντος καί τοῦ σεβασμοῦ πρός τούς ἀποδέκτας τῶν ὑπηρεσιῶν των. Διότι ἄνευ αὐτῆς καί ὑπέρ-αὐτοματισμούς νά διέθετε ὁ ΟΣΕ, ἐφ' ὅσον πάλι θά ἦτο ἀνάγκη νά ἐλεχθῆ ἀνθρωπίνως, ἄν ἡ αὐτόματος ἐντολή τῆς μεταστροφῆς ὁλοκληρώθηκε ἐπιτυχῶς ἤ διορθωτική κίνησις τυχόν ἀπαιτεῖτο, κάποιος ἀντίστοιχος «κλειδοῦχος-ἐπόπτης» θά ἔπρεπε νά ἐλέγξη μέ ὑπευθυνότητα καί ὄχι τήν «χαλαρότητα» πού διακρίνει τήν ἐποχή μας δυστυχῶς.

Αὐτή ὅμως ἡ νοοτροπία ἔχει πολτοποιηθεῖ, στόν εὐδαιμονισμό, τήν ἀναξιοκρατία, τόν ἐξοστρακισμό τῆς ἁμίλλης, τήν ἀπαιδεία, τήν ἀγλωσσία, τήν ἀτιμωρησία καί τόν πακτωλό τῶν χρημάτων πού ἀφειδῶς μοίρασε τό ΠΑΣΟΚ γιά νά δημιουργήση τίς λεγεῶνες τῶν κομματικῶν παρατρεχάμενων, τῶν παιδιῶν τῆς κλαδικῆς, «ἡρακλειδῶν» τοῦ κρατισμοῦ, ἤ τούς ἀκόπως νεοπλουτίσαντες πρός θαυμασμό τῶν νεοελλήνων γιά τήν «μαγκιά» καί βεβαίως τά ὑπέρ-ἐλλείμματα τῆς ἀπογραφῆς, ἀντί παραγωγικῶν ἔργων.

Διότι στήν μεταπολιτευτική Ἑλλάδα καί ἰδίως κατά τήν παράλλαξιν τοῦ «σοσιαλιστικοῦ μετασχηματισμοῦ» τοῦ ΠΑΣΟΚ μέχρι σήμερα, πταίουν μόνον οἱ ἐργολάβοι, οἱ ἐπιχειρηματίες, οἱ κερδοφόρες ἐπιχειρήσεις, τό κεφάλαιον καί πάντοτε οἱ Ἀμερικάνοι. Ἀλλά ποτέ αὐτοί πού διαπράττουν τό λάθος. Αὐτό μας «διδάσκουν». Αὐτό πασχίζουν νά μᾶς «μάθουν», μέ τήν διαβεβαίωσι χωρίς ἀπόδειξι, τήν ἐπανάληψι χωρίς διάψευσι καί τήν μετάδοσι χωρίς ἀντίλογό της μιᾶς καί μόνον ἀπόψεως, τῆς δικῆς τους, οἱ συστρατευμένοι «σύντροφοι» τῶν ΜΕΜ. (Μέσων Ἐνημερώσεως Μαζῶν)

Ἐν τῷ προκειμένῳ ὅμως διερευνητέον δέν εἶναι πῶς, πότε καί μέ ποῖα προσόντα-στοιχειώδεις γνώσεις προσελήφθη ὁ συγκεκριμένος ὑπάλληλος ἤ καί ὁ σταθμάρχης στό σταθμό τοῦ Μενιδίου. Ἄν καί διά στατιστικούς λόγους θά ἦτο χρήσιμον.

Ἀλλά κυρίως καί πρωταρχικῶς πῶς ὁ Ἕλληνας, θά ἐπαναπροσδιορισθῆ καί συνειδητοποιῶν ἐπιτέλους τήν κατάπτωσίν του, ἀλλάξη πορείαν ἄμεσα, χωρίς νά διανύση καί τό τελευταῖο στάδιο τῆς

ὁλικῆς καταστροφῆς, ἕως ὅτου ἀντιληφθεῖ ὀλίγον πρό τοῦ τέλους του, τήν τραγική κατάληξι πού μας ἐπιφυλλάσσουν. Πῶς ὅμως;

Μακρυπροθέσμως διά τῆς παιδείας εἶναι βέβαιον, ἀρκεῖ νά ἀποκτήσουμε ἐκπαιδευτικούς καί ὄχι κομματικούς ὑπαλλήλους.... Βραχυπροθέσμως ὅμως, οἱ ἰδιωτικοποιήσεις χωρίς ἄλλη καθυστέρησι καί ἡ καθημερινή χρησιμοποίησις τῆς γλώσσας τῆς ἀληθείας, ἀπό τήν κυβέρνησι, ἀντί τῆς κολακείας. Ἄνευ ἀνοχῆς, ἀπό τό πιό σμικρό ἕως τό μεγαλύτερο καί πρός ὅλους, εἶναι ἴσως κάποια ἐλπίδα[252].

Ι8.Ἡ ἀθλιότης τῶν ΜΕΜ.

Εἰδήσεις, ὅπως ὁ θάνατος ἕξι μικρῶν μαθητῶν στό σχολεῖο τοῦ Ἀσανταμπάντ, πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας Κουνάρ στό Ἀνατολικό Ἀφγανιστάν, ἀπό πύραυλο πού ἐξετόξευσαν ἀντάρτες Ταλιμπάν τήν Τρίτη 11/4/2006, ἤ ἡ καταδίκη σέ ποινές καθείρξεως ἀπό 10-15 ἔτη σέ μέλη τοῦ χριστιανικοῦ κόμματος στή Λευκορωσσία, ἀπό τό καθεστώς Λουκασένκο, ἐπειδή ἁπλῶς συμμετεῖχον σέ διαδήλωση, εἶναι ἀνύπαρκτες γιά τά ἀδελφά-κομμουνιστικά τηλεοπτικά ΜΕΜ (Μέσα Ἐνηνερώσεως Μαζῶν). Ἐπιμελῶς λογοκρίνονται καί ἀπορρίπτονται στήν «τρύπα τῆς μνήμης» ἀπό τόν «μεγάλο ἀδελφό». Διότι βοοῦν τήν ἀλήθεια καί διαψεύδουν τήν εἰκονική «πραγματικότητα». Τῶν ἐπαναλαμβανομένων ψευδῶν, τῶν προσανατολισμένων εἰδήσεων μέ δηλητηριώδη καθοδηγητικά καί παραπλανητικά σχόλια, πού τά ΜΕΜ ὀγκανίζουν νυχθημερόν.

Ἄν ὅμως, ὁ πύραυλος ἦταν τῶν « φονιάδων τῶν λαῶν»; Καί συλλαμβανόμενοι ἤ ἔστω πού καί πού κάτ ἀνάγκην ἀπωθούμενοι, ἦσαν, οἱ στρατευμένοι ἡμέτεροι κομμουνιστές «ἀπεργοί»; Οἱ ὁποῖοι προγραμματισμένα μέ ἐπιτελική ὀργάνωσι, καταλαμβάνουν αὐθαίρετα τούς χώρους ἐργασίας ἀπό τά μαῦρα χαράματα καί παρεμποδίζουν μέ «δημοκρατική» βία, τήν ἀνοργάνωτη πλειοψηφία τῶν συναδέλφων τους, ἐκείνους πού δέν συμμετέχουν στήν ἀπεργία, νά ἐργασθοῦν; Ἤ ἀκόμη περισσότερο, ἄν ἦσαν οἱ «εὐγενικοί» διαδηλωταί, πού ἐπιτίθενται τόσο «εἰρηνικά» μέ καδρόνια καί αὐγά στούς ἀστυνομικούς; Τότε, γινόμεθα μάρτυρες κυριολεκτικῶς. Τά ΜΕΜ λυσσομανοῦν.

Σκηνοθετοῦν, παραμορφώνουν, ἀλλοιώνουν. Μέ πρωτοφανῆ ἀγριότητα καί σαφές, εἰλικρινές μή ἀποκρυπτομένο πλέον, ταξικό μῖσος ἐπιτίθενται λάβροι κατά πάντων καί παραπληροφοροῦν. Οἱ βρα-

---

[252] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 16/3/2006*

δυνοί καθοδηγητές μας, γελοιοποιοῦν τούς ὑπουργούς, ὡς ἀνίκανους καί ψεῦτες. Κατηγοροῦν εὐτελίζουν τήν ἀστυνομία, τήν ὁποίαν παρουσιάζουν εἴτε ὡς ἀποτελουμένη ἀπό λειτουργούς μειωμένης νοημοσύνης, εἴτε ὡς «πάνοπλα ἀνηλέητα» ὄργανα τοῦ κράτους, πού κατάχρῶνται τήν ἐξουσίαν τῶν καί κτυποῦν τούς «ἀνυπεράσπιστους καί εἰρηνικούς διαδηλωτάς-ἀπεργούς». Ἐνῶ οὐσιαστικῶς οἱ ἀστυνομικοί ἀμύνονται πρό ὀργανωμένων - ἀφιονισμένων τραμπούκων, πού ἐπιδιώκουν ἐπεισόδια. Τήν πλειοψηφία τῶν ἐργαζομένων, πού δέν ἀπεργεῖ, τά ΜΕΜ ὑπονοοῦν-φωτογραφίζουν, ὡς «ἀπεργοσπαστικό» μηχανισμό τῆς κυβερνήσεως. Ἐνῷ τήν ὠργανωμένη, ἀλλά μονίμως μονοψηφίου ἀριθμοῦ, μειοψηφία στήν κοινωνία μας, τῶν συντρόφων τοῦ Πανεργατικοῦ Ἀγωνιστικοῦ Μετώπου, χαρακτηρίζουν ὡς ὁμάδες «περιφρουρήσης» τῆς ἀπεργίας.

Προσχηματικῶς ἀναφέρονται στίς εἰδήσεις. Σκοπός τους ὅμως εἶναι μέσω τῆς μεθοδευμένης παρουσιάσεως τῶν εἰδήσεων καί τῶν σχολίων, ἡ παραπλανητική καθοδήγηση καί ἡ ὁλοκληρωτική ἐμπέδωσι τῶν νέο- ἀριστερῶν ἀπόψεων, πού προβάλλουν, στερώντας στήν Δημοκρατία νά διατυπώσει ἤ νά ἔχη ἔστω ἄλλη ἄποψι. Πλήν τῆς τεχνηέντως «κατασκευασμένης» καί κρατούσης, πού ἀναμασοῦν καί ἐμέσσουν τά ΜΕΜ σάν αἶγες, σέ ὅποιο δίαυλο κι' ἄν στραφοῦμε. Ἀσύδοτα, προκλητικά χωρίς προσχήματα πλέον, διαστρέφουν ὅ,τι προλαμβάνουν. Προβάλλουν «ἐνημερωτικές ταινίες» (Πέμπτη 13/4/2006 στό κρατικό ΕΤ1, «Θεματική βραδιά») γιά τά Δεκεμβριανά. Τήν συμφωνία τῆς Βάρκιζας, τόν τρίτο γύρο, ὅπου οἱ ἀμετανόητοι ἐρυθροί μητραλοῖαι, παρουσιάζονται ὡς θύματα καί ἀποτυχόντες, παραπλανηθέντες ἐλευθερωτές!! Σχολιάζουν καί κατηγοροῦν, πετροβολοῦν ὅλους, ὅσους ἀγωνίζονται ἐδῶ, ἀλλά ἀκόμη κι' ἐκείνους ἐκτός Ἑλλάδος, πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ, πού θά βοηθοῦσαν σήμερα, νά διατηρηθῆ καί νά διασωθῆ τό ἐπαπειλούμενο ἀστικό καθεστώς ἀπό τήν ἐπικείμενη κατάρρευσι. Ὄχι μόνον συνεπεία τῆς ἀνυπολόγιστης οἰκονομικῆς καταστροφῆς, πού ὑπέστη ἀπό τήν σοσιαλ-ληστ(ρ)ική λεηλασία. Ἀλλά ἀκόμη περισσότερο ἀπό τήν διαβρωθεῖσα ἰδεολογική του θωράκισι καί τήν ἀπονεκρωθεῖσα ἐνστικτώδη ἀντίληψι τῶν ἐρεθισμάτων γιά τήν αὐτοπροστασία καί τήν ἀναγκαιότητα τῆς ὑπάρξεώς του, ὑπό καθεστώς πλήρους κομμουνιστικῆς διεισδύσεως καί ἐμβολῆς.

Διότι ἐάν ὁ Χίτλερ μέ ἕναν Γιόζεφ Γκαῖμπελς ἔπεισε 100 ἑκατομμύρια Γερμανούς, σέ λιγότερο ἀπό 7 χρόνια, νά τόν ἀκολουθήσουν μέ τήν θέληση τούς ἕως τό τέλος, οἱ «δικοί» μας, ἑκατονταπλάσιοι «γκαι-

μπελίσκοι» πού περισσότερο ἀπό 30 χρόνια συστηματικῶς μας «φτυαρίζουν» τά κομμουνιστικά ψεύδη, πόσο καιρό νομίζετε ὅτι θά χρειασθοῦν ἀκόμη γιά νά παραπείσουν τίς γενιές, πού μεγαλώνουν καί ἔρχονται «λιβανισμένες» τήν κομμουνιστική ἐκδοχή μέχρι μυελοῦ ὀστῶν, νηπιόθεν καί χωρίς ἀντίλογο;

Ὅμως, ὅσο ἐνθαρρυντικό μήνυμα ἔναντι τῆς παραπλανήσεως καί ταυτοχρόνως ἐπιβεβαιωτικό κριτήριο τοῦ ἡρωικῶς ἀνθισταμένου ἰσχυροῦ «γονιδίου» τῆς σημερινῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας τῶν σκεπτομένων ἀνθρώπων, ἀποτελεῖ, (συμφώνως πρός τήν δημοσιευθεῖσα δημοσκόπισι τοῦ εὐροβαρόμετρου τήν 12/4/2006) ἡ κατάταξις στήν προτελευταία θέσι τοῦ βαθμοῦ ἀξιοπιστίας, τῶν τηλεοπτικῶν ΜΕΜ, ὡς θεσμοῦ, πού οἱ Ἕλληνες κατά 68% ἀπορρίπτουν, ἐνῶ στήν πρώτη θέσι μέ 78% ἡ Ἑλληνική κοινωνία ἐξακολουθεῖ νά διατηρῆ τόν στρατό καί στόν ἀντίποδα, τήν τελευταία θέσι, (προσωπικῶς, συγχωρήσατε μοί, δέν ἐξεπλάγην) κερδίζουν ἐπαξίως οἱ πολιτικοί μας, μέ 73%, τόσο ἐπιτακτική καθίσταται ἡ ἀνάγκη νά ἀντιμετωπισθεῖ ἡ ἀθλιότης τῶν ΜΕΜ.

Οἱ διαπιστώσεις ἔχουν ὁλοκληρωθεῖ καί δέν ἀφήνουν περιθώρια, ἀμφιβολίες ἤ διλήμματα, δυστυχῶς. Ἡ κυβέρνησις καί οἱ πολιτικοί μας, ἄλλοι μή δυνάμενοι, πολλοί φοβούμενοι τόν παραγκωνισμό τους καί περισσότεροι συνεργοῦντες ἀπό εὐτελῆ συνοδοιπορισμό καί πρόσκαιρα κέρδη, ἐν πάσει περιπτώσει ἡ συντριπτική πλειονότης, ἀποδέχεται τήν πνευματική τρομοκρατία, πού ἔχουν ἐπιβάλλει τά ΜΕΜ καί οἱ πατρῶνες τους, ὅμαιμοι τοῦ Περισσοῦ. Αὐτήν, πού συνθλίβει «δημοκρατικά» τήν ἐλευθερία τοῦ ἀντιλόγου.Λαιμοτομεῖ τήν ἀ-λήθεια. Χαλκεύει τήν ἱστορία.

Ἄλλοι, κατ᾽ ἀνάγκην, ἀγαπητοί συμπολῖται καί ἀναγνῶστες τῆς ΕΣΤΙΑΣ, «θά βγάλουν τά κάστανα ἀπό τήν φωτιά». Ἀρκεῖ νά γίνη συνείδησις στήν σκεπτόμενη ἀλλά σιωπηλή κοινωνία, ὅτι ἔχει τήν δύναμη, τόν τρόπο ἀλλά καί τήν ὑποχρέωσι νά καταστήση αἰσθητή πλέον τήν ὕπαρξή της παντοῦ. Σκέπτομαι, ἄν περιορισθοῦν δραστικά οἱ διαφημίσεις στήν τηλεόρασι; Οὕτως ἤ ἄλλως οἱ φαντασιόπληκτοι τῶν ΜΕΜ εἶναι κατά τῶν ἐπώνυμων εἰδῶν ἐν ὀνόματι τῆς ἰσότητος στήν ἀθλιότητα. Καιρός νά τήν αἰσθανθοῦν.[253]

[253] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 27/4/2006*

19. Ἡ Ἑλληνική Ἐξωτερική πολιτική ἕρμαιον τοῦ ΚΚΕ

«Ἡ ἐπίσκεψη τῆς ἀμερικανίδας ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν Κοντολίζα Ράϊς εἶναι ἀνεπιθύμητη. ..Ἄν τελικά πραγματοποιηθεῖ, οἱ ἐργαζόμενοι καί ἡ νεολαία θά ἐπιφυλάξουν στήν ἐκπρόσωπο τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ τήν ὑποδοχή πού τῆς πρέπει..»

Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ ΚΚΕ τῆς 18/4/2006 δέν ἀφήνει περιθώρια γιά παρερμηνεῖες, ὅσον ἀφορᾶ στή «ὑποδοχή» πού προετοιμάζουν οἱ «εὐγενεῖς» δημοκράτες τοῦ ΚΚΕ. Ὁ συντονιστής τῆς βίας καί τοῦ πεζοδρομίου, ὁ ὑποκινητής τῶν ἀπεργιῶν τοῦ «ἑνιαίου μετώπου» καί τῶν «ταξικῶν συνδικάτων», τῶν «συντονιστικῶν» φοιτητικῶν νεολαιῶν οἱ «προοδευτικοί» οἱ «εἰρηνιστές» μας, ὅπως ἐκφράζονται ἀπό τήν σταλινική ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ, ἀπεφάσισε, ὁμίλησε καί ἀπειλεῖ προκλητικά ἐν «ὀνόματι» ὅλων μας.

Συνειρμικῶς ἀναλογιζόμεθα, τίς ἐξευτελιστικές καί ταπεινωτικές ἀσχήμιες τῶν «ἀγανακτισμένων» στρατευμένων ὀπαδῶν τοῦ ΚΚΕ, πού ἐπέτυχαν, μέ τήν ἀνοχή τῆς κυβερνήσεως Σημίτη ὥστε, ὁ τότε Πρόεδρος τῶν ΗΠΑ, προσκεκλημένος μας καί αὐτός, νά περιορίση τήν ἐπίσκεψή του στήν Ἀθήνα μόνο γιά λίγες ὧρες, πρός Ἐθνική ζημίαν καί ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν «καλλιτέρων» γειτόνων μας. Ἐνῷ ὁ προκάτοχος τῆς κας Κοντολίζα Ράϊς καί αὐτός προσκεκλημένος στήν Ἑλλάδα γιά τούς Ὀλυμπιακούς ἀγῶνες, τελικῶς ὑπό τό κράτος τοῦ ἔντονου ἀντιαμερικανισμοῦ, πού δημοσιοποιήθηκε παγκοσμίως μέ τήν ἱερόσυλο βεβήλωση τῆς Ἀκροπόλεως, ἀπό τήν κομμουνιστική ὑβριστική «ἀφίσσα» πού κατονόμαζε «δολοφόνο» τόν Ὑπ.Ἐξ τῶν ΗΠΑ, δέν ἦλθε ποτέ στήν Ἑλλάδα.

Μερικούς μῆνες μετά, τό πρῶτο δεκαήμερό του 2005, ἡ Κά Κοντολίζα Ράϊς, ὡς νέα Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ, ἐπεσκέφθη τό Λονδίνο, τό Βερολίνο, τήν Βαρσοβία, τήν Ἄγκυρα, τό Τέλ Ἀβίβ, πέταξε πάνω ἀπό τήν Ἀθήνα, στή Ρώμη, τό Παρίσι, τό Λουξεμβοῦργο , τίς Βρυξέλλες καί ἐπέστρεψε στήν Ἀμερική, χωρίς ὅμως νά σταματήση στήν Ἀθήνα.

Προσφάτως ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις διά στόματος τῆς Κας Μπακογιάννη, πιστεύουμε σέ μία προσπάθεια βελτιώσεως τῶν δεδομένων αὐτῶν σχέσεων, προσεκάλεσε τήν ἀμερικανίδα ὁμόλογό της, νά ἐπισκεφθῆ τήν χώρα μας καί ἐκείνη ἀπεδέχθη τήν πρόσκληση, γιά νά εἰσπράξουμε κατ' ἀρχήν τήν προσβλητική καί ἀπειλητική ἀνακοίνωσι τοῦ Κ-ΚΕ.

Δέν θά ἀναλύσουμε γιατί τό σταλινικό ΚΚΕ περιφρονεῖ τήν ἐκπεφρασμένη δημοκρατικῶς πλειοψηφία πού κυβερνᾶ. Δηλαδή τό Δημοκρατικό καθεστώς αὐτό καθ' ἑαυτό, πού σημαίνει, ὅτι ἡ πλειοψηφία κυβερνᾶ καί ἡ μειοψηφία ἐλέγχει. Οὔτε γιατί αὐτή ἡ συνωμοτικῶς δρῶσα ὠργανωμένη σέ κάθε χῶρο, μολονότι ἀπηχήσεως μονοψηφίου ποσοστοῦ, μειοψηφία, ἀποφασίζει ὅ,τι ἐκείνη θέλει, φραστικῶς ἐν ὀνόματι ὅλων μας καί ὄχι τῶν ὀλίγων φανατικῶν ἐθελοτυφλούντων ὀπαδῶν της.

Ἤ γιατί διατείνεται ὑποκριτικῶς τό ΚΚΕ στήν δογματική του ὕπνωσι, ὅτι ἐκπροσωπεῖ τόν λαό. Τούς ἐργαζομένους, τούς νέους ἐνῷ ἐπιβάλλει διά τῆς βίας τῶν «στρατευμένων» ὀργάνων της, μέ τήν ἀνοχή καί τήν ὑποχωρητικότητα τῆς πολιτείας τῶν μακαρίων πολιτευτῶν μας, τυραννικά, δικτατορικά, δηλαδή κομμουνιστικά, τίς ἐπιζήμιες γιά τήν χώρα μας θέσεις της. Διότι, τά ἐγκλήματα τοῦ ἕως σήμερον ἀμετανοήτου ΚΚΕ ἔχουν καταγραφεῖ στήν ἱστορία καί στούς τόπους μαρτυρίων τῶν θυμάτων του. Συνεπῶς παραμένει καταδικασμένο ἐς ἀεί, στή συνείδηση τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τῶν σκεπτομένων Ἑλλήνων, ὡς «κόμμα τοῦ ἐγκλήματος καί τῆς προδοσίας», κατά τήν χαρακτηριστικήν ἔκφρασιν τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου.

Ὅμως θεωροῦμε, ὅτι δέν χρήζει ἰδιαιτέρας νομικῆς διερευνήσεως, ὥστε τό θράσος, ἡ ἀπρέπεια, ἡ ψυχολογική βία, ἡ παρεμπόδισις διπλωματικῶν σχέσεων δηλαδή τῆς λειτουργίας τοῦ πολιτεύματος καί ἡ φανερά ἀπειλητική ὑποκίνησις σέ ἐπιθετική διαδήλωσι, κατά ἐπισήμου προσκεκλημένου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, νά μήν συγχέεται καί ἐκλαμβάνεται ὡς δημοκρατικό δικαίωμα ἀλλά νά κατονομάζεται σαφῶς ἀδίκημα καί παραβίασις τῶν νόμων καί τοῦ συντάγματος.

Πολύ περισσότερο ὅταν ἡ συμπεριφορά αὐτή τοῦ ἀντιαμερικανισμοῦ τῶν ὀρθοδόξων κουκουέδων μας μέ φανατικούς συνεργούς τά ΜΕΜ ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τόν παραγκωνισμό μας καί τήν ἀπομόνωσί μας τήν ἐποχή τῆς παγκοσμιοποιήσεως, πού οἱ καλές διεθνεῖς σχέσεις πρός ὅλους εἶναι προαπαιτούμενο γιά τήν πρόοδο καί ἐπιβίωση κάθε χώρας. Ἰδιαίτερα στήν δική μας γιά τήν δεινή οἰκονομική κατάστασι, πού κατά κοινήν ὁμολογία εὑρίσκεται, ἀλλά καί διότι ἡ «βαρειά μας βιομηχανία», ἄς μήν τό λησμονοῦμε, δέν εἶναι οὔτε τά ναυπηγεῖα οὔτε τά ἐργοστάσια, πού φροντίσαμε νά τά κλείσουμε μέ τήν σοσιαλμανία τῆς περασμένης τριακονταετίας. Ἀλλά ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνικός πολιτισμός, τά μουσεῖα, οἱ ἀρχαιολογικοί χῶροι, ἡ ὡραία μοναδική φύσις καί ἡ παρομοιώδης φιλοξενία μας. Δηλαδή ὁ τουρισμός.

Προφανῶς, γιά τό ΚΚΕ, πού δέν συγχώρησε ποτέ τήν Ἀμερική οὔτε γιά τήν ἀμέριστη συνδρομή της στή χώρα μας, πού αὐτή ἀπέτρεψε τήν ὑποδούλωσί μας στά κολαστήρια του κομμουνιστικοῦ παραδείσου τῆς σοβιετίας καί τῶν τέως ἀνατολικῶν χωρῶν, ἤ τήν ἐπικράτησι τῶν ΗΠΑ καί τήν ἐξίσου δυναμική συμμετοχή της στήν ταχύτερη ἐνδογενῆ κατάρρευσι τῶν δουλοπαροικιῶν τοῦ κομμουνιστικοῦ συστήματος, ἡ Κα Κοντολίζα Ράϊς νά εἶναι ἀνεπιθύμητη. Ἴσως νά εἶναι ἀνεπιθύμητη γιά τό ΚΚΕ «μας» καί ἡ οἰκονομική πρόοδος τῶν Ἑλλήνων, πού ἐγγυᾶται καί ἡ καλή σχέσις μέ τήν σύμμαχο ὑπερδύναμι, γιατί ἔτσι ἔχει μεγαλύτερη πιθανότητα νά πείση τούς οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρους.Ὅμως ἡ κα Κοντολίζα Ράϊς, εἶναι ἀνεπιθύμητη γιά τό σταλινικό «μας» ΚΚΕ. Ὄχι γιά τόν Ἑλληνικό λαό, τοῦ ὁποίου μονοψήφιο ποσοστό, ἐκπροσωπεῖ τό ΚΚΕ κατ' αὐτόν τόν τρόπον.

Προσδοκοῦμε λοιπόν ἡ Ἑλληνική κυβέρνησις νά τιμήση τήν ὑποχρέωση πού ἀνέλαβε προσκαλώντας τήν κά Κοντολίζα Ράϊς καί νά τήν φιλοξενήση ὅπως ἁρμόζει σέ Ἕλληνες. Ὄχι ἁπλῶς ὅταν φιλοξενοῦν κάποιον περαστικό, διότι οὕτως ἔτυχεν. Ἀλλά ἰδιαιτέρως ὅταν προσκαλοῦν[254].

Ι10. Κατάντημα Πανεπιστημίων

Ἡ κρίσις εἶναι πραγματική. Ἡ ἔξοδος ὅμως μέσω τοῦ κομμουνιστικοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ, πού ἔχουν ἐπιβάλλει οἱ ἀριστερίστικες παραφυάδες στά Πανεπιστήμια, ὑποβοηθούμενες, ἀπό τούς ἀσπόνδυλους καθηγητές (πού μόνον ἐδῶ, στήν Βαλκανο-ταλιμπανία, ἐκλέγονται ἀπό τούς ἐπαγγελματίες φοιτητές) καί ἀπό τά ἀριστεροκρατούμενα ΜΕΜ (μέσα ἐνημερώσεως τῶν μαζῶν) εἶναι καθοδηγούμενη καί τεχνητή.

Ἡ ὀργάνωσις τῶν καθημερινῶν, κυριολεκτικῶς, κινητοποιήσεων, οἱ «στρατιωτικές» παρελάσεις τῶν συμμετασχόντων. Στήν πρώτη σειρά οἱ ἐρυθρές σημαῖες μέ τά ταμποῦρλα. Μετά τά «πανώ» ἕτοιμα ἀπό καιρό. Ἐνδιαμέσως, οἱ ἀλήστου μνήμης «ντουντοῦκες» πού ἐκπέμπουν, ἐρωτ-ἀπαντοῦν ρυθμικῶς τά ἐπιμελημένα συνθήματα, (ὅπως ''ὄχι παιδεία γιά λίγους καί ἐκλεκτούς, ἀγῶνας ἐνάντια στούς ταξικούς φραγμούς'' ἤ ''Ἐργάτες ἀγρότες φοιτητές, μέ μέτωπο ἀπαντᾶμε στίς πολυεθνικές'') δέν εἶναι δυνατόν νά ἀποδοθοῦν, οὔτε νά ἐξηγηθοῦν μόνο ἀπό τόν ἐπαναστατικό «αὐθορμητισμό» ἀφιονισμένων νέων. Ἀλ-

[254] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 9/5/2006*

λά μᾶλλον στούς στρατευμένους ὀπαδούς τῆς μειοψηφίας τοῦ ΚΚΕ, πού κλείνουν τούς δρόμους, γιατί εἶναι κατά τῆς «ρατσιστικῆς» ἀξιολογήσεως καί τῶν «κομμένων καί ραμμένων στά μέτρα τοῦ κεφαλαίου» ἰδιωτικῶν πανεπιστημίων. Οὐσιαστικῶς δηλαδή προσπαθοῦν νά ἐπιβάλλουν τήν ὀπισθοδρομική καί ἀνελεύθερη ἄποψί τους γιά ἕνα θέμα πού οὔτε τούς ἀφορά, οὔτε τούς ἐπηρεάζει. Οὔτε αὐτούς οὔτε τούς κρατικοδίαιτους καθηγητές τους, τώρα ἤ στό προδιαγεγραμμένο μέλλον τους.

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ βανδαλισμοί προαναγγέλλονται. «Ἀφοῦ δέν μᾶς σέβονται θά μᾶς φοβοῦνται» ἔγραφε ἕνα πανώ, πού ἔσειον οἱ «αὐθόρμητοι» καί εἰλικρινεῖς αὐτοί νέοι μας. Ἐνῶ, οἱ ἀποφάσεις στίς γενικές «συνελεύσεις» τῶν φοιτητῶν προκύπτουν ἐξ ἴσου «δημοκρατικά». Μέ λακτίσματα, βιαιοπραγίες, ἀπειλές, καταστρατήγησι τοῦ κατάστατικοῦ, διακοπές καί παρεμπόδισι τῶν ὁμιλητῶν μέ διαφορετική ἄποψι, ὥστε τελικῶς οἱ περισσότεροι εἴτε νά μήν προσέρχονται, εἴτε οἱ παρευρισκόμενοι, οὐσιαστικῶς νά παραμένουν ἀδύναμοι μάρτυρες τῆς βιαίας ἐπιβολῆς τῶν κομμουνιστικῶν προειλημμένων ἀποφάσεων.

Κι' ἄν ἀκόμη τά πανεπιστήμια μας δέν εὑρίσκοντο στήν ὁλοκληρωτική ἀποσύνθεσι ἐλέῳ κομματισμοῦ, στό τέλμα τῆς αὐνανιστικῆς δημοσιολατρείας ἐκπαιδευτῶν καί στρατευμένων ἐθελοτυφλούντων ἐκπαιδευομένων, πλήρως ὑποταγμένα στήν κομμουνιστική διείσδυσι, ἡ ἀπόλυτη καί πανθολογουμένη ἀδυναμία τῆς «συντεταγμένης» πολιτείας νά προστατεύση τά καλοπληρωμένα, ἀπό τόν φορολογούμενο ἕλληνα, πανάκριβα δικαιώματα τῶν νέων νά σπουδάσουν σέ δημόσια ἱδρύματα νῦν κλειστά-τεμπελχανεῖα, καθιστοῦν τήν λειτουργία ἰδιωτικῶν πανεπιστημίων ἀναγκαία καί ἐπιβεβλήμενη. Ἄν ὄχι λυτρωτική.

Πιθανῶς, ἄν δέν εἴχαμε, ἰδιότυπο κομματική δημοκρατία, κοινοβουλευτική, συγγενῶν καί φίλων, οἰκογενειοκρατία μέ κληρονομική διαδοχή στά ἀξιώματα..Πρόεδρον ἐκ τοῦ συντάγματος, μόνο γιά συγκινητικές τελετές καί «θεατρικές» ὑποκλίσεις, οἱ ἀντιπρόσωποί μας νά καταδέχοντο νά καταστήσουν γνωστή τήν ἄποψι καί σεβαστή τήν θέλησι τῆς πλειοψηφίας τῶν σκεπτομένων ἀνθρώπων. Τῶν ὑπηκόων των, πού εἶναι γιά νά στήνονται στίς οὐρές καί νά πληρώνουν φόρους, ἀλλά νά ἀγνοοῦνται ὡς ἀνύπαρκτοι ὅταν ἔχουν δικαιώματα. Διότι, τί τό δημοκρατικότερον, ἀπό τό νά ἐρωτᾶτο ὁ Ἑλληνικός λαός πού καί πού, π.χ κατά τήν διενέργεια τῶν προσεχῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν μέ δημοψήφισμα, σχετικῶς μέ τήν ἐπερχομένη ἀναθεώρησι τοῦ συντάγματος ἀλλά καί δι' ἕτερα ἀφ' ἑαυτῶν ἀπαντώμενα καθ' ἡμᾶς θέματα, πού ὅμως ὁ εὐθηνός λαϊκισμός, τό λεγόμενο πολιτικό κόστος ἤ ἄλλο τί (;) πού γνω-

ρίζουν τά κόμματα ἀλλά ἡμεῖς ἀγνοοῦμε, τά καθιστοῦν, ἀπό αὐτονόητα, καυτά κάστανα. Ὅπως δηλαδή, διά τό ἐάν θέλουν ἤ δέν θέλουν οἱ Ἕλληνες ἰδιωτικά (καί ὄχι ἁπλῶς μή κρατικά) πανεπιστήμια. Ἤ ἐάν θεωροῦν τέλος πάντων «ἐθνική» ἀνάγκη, τούς γάμους τῶν ὁμοφυλοφίλων. Ἤ ἐάν συμφωνοῦν οἱ Ἕλληνες μέ τήν δυσεξήγητη ἐμμονή στήν ὑποστήριξι πού παρέχουν οἱ κυβερνήσεις μας διά τήν ἔνταξι τῆς γείτονος στήν Εὐρωπαϊκή Ἕνωσι. Ἤ ἐάν προτιμοῦν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας ἐκλεγόμενο μέ κομματικές συναλλαγές ἤ μᾶλλον ἀπ' εὐθείας ἀπό τόν λαό, περί τοῦ ὁποίου Λαοῦ καί τῶν δημοκρατικῶν του δικαιωμάτων τόσο κόπτονται ὅλοι, ἀνεξαρτήτως, οἱ ἐθνοπατέρες μας.

Κατ' αὐτόν τόν τρόπο ἀφ' ἑνός μέν θά παρείχετο ἡ εὐχέρεια, ἀλλά θά προέκυπτε ἀδήριτος καί ἡ ὑποχρέωσις, στούς ἀσκοῦντας τήν ἐξουσία, νά ἐφαρμόσουν τελεσιδίκως τήν σύννομο θέλησι τοῦ λαοῦ ἀσυζητητί. Καί ὄχι νά ὑποτάσσονται σέ μία παντοδύναμη ἀσφυκτική, ἀλλά ἀνύπαρκτη πραγματικῶς, φαινομενικῶς ὅμως, ἐλέῳ ΜΕΜ, κρατοῦσα ἄποψι- κοινή συναίνεσει. Ἀφ' ἑτέρου δέ, στά ἐπιλεκτικῶς εὐαίσθητα μαρξιστοκρατούμενα ΜΕΜ, πού μονοφωνοῦν τήν στρατευμένη ἄποψί τους καί τήν παρουσιάζουν στούς ἀτελείωτους μονολόγους τῶν μέ τήν ἐπανάληψι ἄνευ ἀντιλόγου, τήν διαβεβαίωσι χωρίς ἀπόδειξι, ὡς «κοινή» γνώμη, νά διαπιστώσουν ποιά εἶναι τέλος πάντων, ἡ ἀληθῶς κοινή γνώμη.

Ἐκτός ἄν, θεωροῦν οἱ κοινοβουλευτικοί μας ἄρχοντες ἀλλά καί οἱ τραγικοί συνεργοί στήν παραμόρφωσι τῆς «κοινῆς» γνώμης καί τήν διαστρέβλωσι τῆς πραγματικότητος, τά Μέσα Ἐνημερώσεως, ὅτι, ἡ ἐλευθερία καί τό δικαίωμα στήν διατύπωσι τῶν ἀπόψεων, ἀλλά περισσότερον ὁ σεβασμός στήν πλειοψηφοῦσα ἄποψι, ἀρχίζει καί τελειώνει, δηλαδή περιορίζεται, στίς ἀτέρμονες, δυστυχῶς ἄνευ πρακτικοῦ ἀντικρύσματος συζητήσεις, ἐντός τοῦ κτηρίου τῆς βουλῆς τῶν Ἑλλήνων. Στίς χαοτικές «γενικές» ψευδό-συνελεύσεις τῆς σταλινικῆς ἀριστερᾶς στά ΑΕΙ. Ἤ στά ραδιόφωνα καί στά τηλεοπτικά παράθυρα ἐπιλεκτικῶν εἰδικῶν καί λαϊκιζόντων ὁμιλητῶν, πλήν τῆς καθολικῆς συμμετοχῆς τοῦ ἀμέσως ἐνδιαφερομένου, ἐκείνου δηλαδή πού πληρώνει τόν λογαριασμό. Τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ὁπότε ἡ «πολυχρονεμένη» μας Δημοκρατία εἶναι πραγματικῶς δι' ὀλίγους, ἐπιμελῶς ἀγνοοῦσα τούς πολλούς, μή σεβομένη τήν θέλησι τῆς πλειοψηφίας, τῆς ὁποίας τήν παραποίησι καί χάλκευσι ἀνέχεται[255].

---

[255] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 8/6/2006*

Ι11. Μέγα τό Ἔγκλημα. Μεγαλύτερο, ἡ Ἀνοχή.

Ἐνῶ ἀκόμη οἱ εἰδήμονες μετροῦν καί ἀναμετροῦν τούς ἑπτά (7) βαλλιστικούς πυραύλους καί τίς ἐνδεχόμενες τροχιές τους, τείνει νά ἐπιβεβαιωθεῖ (ἐφημερίς Σανκέι τῆς Ἰαπωνίας) ὅτι ὁ πύραυλος Taepodong 2, μέ βεληνεκές 6.000 χιλιομέτρων, πού κατέπεσε μόλις 42 δευτερόλεπτα μετά τήν ἀποτυχημένη ἐκτόξευσί του, προωρίζετο γιά τήν θάλασσα τῆς Χαβάης. Ἐκεῖ θά ἔκανε ἕνα «φιλειρηνικό» μπλούμ! Νά, σάν ἕνα μεγάλο βοτσαλάκι, δῶρο ἀπό τό δικτατορικό κομμουνιστικό καθεστώς τῆς «Λαϊκῆς Δημοκρατίας» τῆς Β. Κορέας. Τήν ἰδία ἡμέρα, ἡ «Ἑλληνική Ἐπιτροπή γιά τή Διεθνῆ Ὕφεση καί Εἰρήνη» πού στήν Ἑλλάδα συμπτωματικῶς «ἐκπροσωπεῖ» ὁ Ριζοσπάστης καί οἱ μετωπικές ὀργανώσεις τοῦ ΚΚΕ, δέν ἔχει «ἀντιληφθεῖ» τό παραμικρό γιά τίς ἐκτοξεύσεις τῶν «φιλικῶν, μή πολεμικῶν, εἰρηνικῶν» πυραύλων τοῦ δικτατορικοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος τῆς Β. Κορέας. Ἡ ἀνακοίνωσίς της μέ τόν καθοριστικό τίτλο: «Σέ ἑτοιμότητα γιά τήν πρέπουσα ὑποδοχή» κατευθύνει τίς «φιλειρηνικές δυνάμεις» καί προτρέπει .

«.. *Ἐνισχύονται οἱ πληροφορίες, πού θέλουν νά ἐπισκέπτεται τήν Ἑλλάδα ..ὁ μακελάρης τοῦ ἀφγανικοῦ καί ἰρακινοῦ λαοῦ, ὁ πρόεδρος Μπούς. Η ΕΕΔΥΕ καλεῖ τίς ἐπιτροπές εἰρήνης τούς ἐργαζομένους τή νεολαία νά ἐπιφυλάξουν τήν ''ἀνάλογη'' ὑποδοχή, πού ἀξίζει στούς ἀνεπιθύμητους φονιάδες τῶν λαῶν, στόν Τζόρζ Μπούς..*»

Λίγες ἡμέρες πρίν, ὁ Καθηγητής τῆς ΑΣΟΕ, κός Θ. Σκούρας, παραιτεῖται, «γιά λόγους προσωπικῆς ἀξιοπρεπείας καί διαμαρτυρίας» καταγγέλλων τόν «..ἐξευτελισμό τῆς Συγκλήτου» ἡ ὁποία ἐξαναγκάζεται «σέ ἀπόφαση καθ' ὑπαγόρευση» ...τῶν καταληψιῶν. Ἀλλά καί ἀποκαλύπτει, τήν τρομοκρατία τῶν σταλινικῶν ἀπολιθωμάτων στά Ἑλληνικά ΑΕΙ, μέ τά δικά του λόγια, «*τούς βιαστές τῆς ἐλεύθερης διαμόρφωσης γνώμης, πού δροῦν ὑπό τήν σκέπη τοῦ ἀσύλου...*». Φαίνεται, ἔστω μέ καθυστέρησι, μοναδική ἐξαίρεσις, ἀνδρείας καί εἰλικρινείας ὁ καθηγητής Κός Θ. Σκούρας. Οἱ ὑπόλοιποι συγκλητικοί ἀκόμη συνέρχονται καί συσκέπτονται μέ ἀπουσίες.

Ἐν τῷ μεταξύ στίς «2 τοῦ Ἰούλη» ἐμβρόντητοι οἱ Ἕλληνες παρηκολούθησαν στά νυκτερινά δελτία ἀπόψεων (οἱ εἰδήσεις σέ βάθος χρόνου ἔχουν προσεκτικά-ἐπιλεκτικά-μεθοδικά ταυτισθεῖ μέ ὅ,τι ἐπιτρέπει ἡ «ἀριστερή διανόησι» καί εἶναι ἡ καθολική γνώμη τῶν ΜΕΜ) τά ἀποκαλυπτήρια «μνημείου γιά τά 60 ἄχρονα» τῶν ἐγκληματικῶν συμμοριῶν τοῦ καλουμένου κατ' εὐφημισμόν «Δ.Σ.Ε» Ἀκόμη κι' ἄν ἦτο δυνα-

τόν, ὑποθετικῶς νά ἔχη συμβεῖ. Δηλαδή, τά ἀπάνθρωπα ἀναρίθμητα φρικώδη ἐγκλήματα τῶν διεστραμμένων ὑπανθρώπων, οἱ ἐθνικές καταστροφές πού προκάλεσε τό ΚΚΕ στό αἱματηρό, δολοφονικό πέρασμά του, ὡς διά μαγείας (διότι οἱ φιλότιμες προσπάθειες τῶν συντροφικῶν μέσων ἐνημερώσεως καί ἡ ἀνιστόρητος «βουγκαμάρα» τῶν κοινοβουλευτικῶν «δυναστειῶν» δέν ἐπαρκοῦν) νά ἀπαλειφθοῦν ἀπό τήν μνήμη τῶν Ἑλλήνων. Τό ἴδιο τό ΚΚΕ, μέ τήν δράσι του, πού συγκροτεῖται μέ συνέπεια, ὅπως προδιαγράφει σέ ὅλα τά «μανιφέστα», στίς θέσεις, στό προγραμμά του, στίς συνεντεύξεις τοῦ ἐντοπίου, «Στάλιν». Χθές, σήμερα, αὔριο, κάθε μέρα, δέν μᾶς τό ἐπιτρέπει. Τουναντίον μέ τήν μεθοδευμένη διείσδυσι στήν ἐκπροσώπησι τῶν περισσοτέρων, ἄν ὄχι ὅλων, τῶν σωματείων.Τήν ἐπιτευχθεῖσα πλήρη ἁλώσι τῶν ΜΕΜ ἀπό δογματικούς «συντρόφους» καί τήν ὀργανωμένη ἐπιστράτευσι τῶν πάσης φύσεως μαρξιστῶν σέ ὅλες τίς βαθμίδες τῆς ἐκπαιδεύσεως, εἶναι ἡλίου φαεινότερον.Τό σταλινικό ΚΚΕ, ἔχει ἀποθρασυνθεῖ. Ἀντί νά ζητᾶ συγγνώμη ἤ νά σιωπᾶ, ἀπαιτεῖ καί τά ρέστα. Ἀποτολμᾶ σαδιστικῶς νά ὑπερηφανεύεται γιά τά ἐγκλήματά του. Ἐξακολουθεῖ νά ζημιώνει τήν Ἑλλάδα. Νά πληγώνει καί νά διαιρεῖ τούς Ἕλληνες σέ ταξικούς ἀντιπάλους ἐν ἐτει 2006. Νά καιροφυλακτεῖ καί νά ἀπεργάζεται (κατά τίς δήλωσεις τῆς «μελιρρύτου» Κα Παπαρήγα) «..*τήν ἐπαναστατική κατάκτηση τῆς ἐξουσίας ἀπό τήν ἐργατική τάξη σέ συνεργασία μέ τούς συμμάχους της..*». Νά ἐμφανίζεται ὡς τό ἀπαύγασμα τῆς Δημοκρατίας ἐνῶ εἶναι ἡ ὁλοκληρωτική ἄρνησίς της. Καί δυστυχῶς, μέ τήν ἀνεξήγητη ἀνοχή ἄν ὄχι τήν ἠλιθία εὔνοια τῆς πολιτείας.

Βεβαίως, ὁ ἀνώνυμος Ἑλληνικός λαός ἔχει ἀποδείξει ἐπανειλημμένως σέ καθολική ψηφοφορία, ὅτι εἶναι ἐνήμερος. Κατατάσσει τό ΚΚΕ καί τίς «ρόζ» παραφυάδες του, σέ θέσι ἄκρως δυσανάλογη. Ὄχι μόνον ὡς πρός τόν θόρυβο καί τήν ἐντύπωσι γιά τήν φαινομενική «μαζικότητα» πού προκαλοῦν τά ὄργανά του. Ἀλλά ἰδιαιτέρως πρός τήν συνομωτική «τύχη» πού ἔχει, τό ΚΚΕ. Σταθερῶς μεταξύ τῶν τελευταίων, στίς ἐθνικές ἐκλογές, νά «πρωτεύει» στίς ἐκλογικές ἀναμετρήσεις τῶν διαφόρων συνδικαλιστικῶν σωματείων ἤ στις «συνελεύσεις» τῶν φοιτητῶν. Ὅμως ἡ σοβαρότητα αὐτή πού ἐπιδεικνύει ὁ Ἑλληνικός λαός, δέν εἶναι ἱκανή ἀπό μόνη της. Οὔτε τήν προκαλουμένη Ἐθνική ζημία νά ἐξαλείψη ἀλλά οὔτε καί τήν τήν μεθοδευμένη διαστρέβλωσι τῆς ἱστορίας νά παρεμποδίση...Συνεπῶς τό πρόβλημα παραμένει. Πότε ἡ πολιτεία θά συνειδητοποιήσει, ἤ θά πάψει νά ἀγνοῆ αὐτή τήν τραγική ἀλήθεια. Καί πότε θά ἐφαρμόσει τούς ἰσχύοντας νόμους, πού πρέπει νά

εἶναι κοινοί γιά ὅλους. Χωρίς ἄλλη ἀνοχή ἤ ἐπιλεκτικές διακρίσεις. Κυρίως δέ σιωπηρή ψοφοδεῆ ἀποδοχή. Διότι ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐφικτοῦ της πραγματώσεως ἐκ νέου ἡ μή, τῶν μή ἀποκρυπτομένων διαχρονικῶς, στόχων-φαντασιώσεων- τοῦ ΚΚΕ, ἀδικήματα διαπράττονται, ὑφίστανται καί εἶναι διαρκῆ. Ἐπιτρέψατε μοί, θεωρῶ ἐξοφθάλμως καί διά τούς μή νομικούς.

Ἀλήθεια. Ὄχι βέβαια, ὅτι ἡ κατάστασις θά ἦταν διαφορετική καί ἡ βεβήλωσις θά ἤρετο. Ἀλλά διερωτώμεθα. Ἡ πολεοδομία, τό δασαρχεῖο, τό δημοτικό συμβούλιο τῆς Λυκορράχης Κονίτσης, ἡ Νομαρχία, ἐξέδωσαν τίς προαπαιτούμενες ἄδειες στό ΚΚΕ γιά τήν ἀνέγερσι τοῦ «μνημείου» τῶν συμμοριῶν ἀλλά καί τοῦ ἱστοῦ μέ τήν αἱμοσταγῆ σημαία; Ἤ μᾶλλον στή σημερινή πολιτεία, τελικῶς, ἀρκοῦν οἱ «μπαταριές» τῶν συντρόφων[256].

Ι12. Ἀλήθεια, ἡ ὑπεροχή τῆς Δημοκρατίας

Ἡ Δημοκρατία ἔχει τήν ὑπεροχή τῆς ἀλήθειας, ἀρκεῖ οἱ ἐκπρόσωποί της νά τήν ἐπικαλοῦνται. Εἶναι ὅμως φανερό. Ἀπό την ἄλλη ὄχθη σημαίνεται, ὅτι ἔχει ὁλοκληρωθεῖ, μέ καθημερινούς ἀδιαλείπτους, ἐδῶ καί δεκαετίες, ἐκπομπούς τῶν ρύπων τά ΜΕΜ, συνοδοιπόρους τούς δειλούς πολιτικούς καί συνεργούς τούς θλιβερούς κομματικούς ἐκπαιδευτικούς σέ κάθε βαθμίδα, ἡ θεμελιώδης ἀπάτη τῆς ταυτίσεως τοῦ κομμουνισμοῦ μέ τήν πρόοδο. Τήν προστασία τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐργαζομένων. Τόν «ἀγῶνα» γιά τήν εἰρήνη. Καί τῶν ἀντιπάλων του, μέ τίς δυνάμεις τῆς συντηρήσεως τήν «ἐπάρατο», τούς ἀντιδραστικούς. Ἔτσι ματαίως ἀναζητοῦμε, ἐπιμένουμε νά ἀπαριθμοῦμε ἐπιχειρήματα τῆς λογικῆς γιά νά πείσουμε παράφρονες «ταλιμπάν», ὑπερασπιστές τῶν γκούλαγκ καί τῶν ψυχιατρείων τῆς σοβιετίας. Ὀπαδούς τῆς «λαϊκῆς οἰκονομίας» καί τῆς «οἰκοδόμησης τοῦ σοσιαλισμοῦ μέ ἐπανάστασι». Δογματικούς, τῶν ὁποίων ἡ κρίσις ἔχει διαρραγεῖ καί ἔχουν διαζευχθεῖ τήν πραγματικότητα. Νά ἐξηγήσουμε, τά αὐτονόητα.

Καταντᾶ εὐτράπελο, ἀνέκδοτο, ἀκόμη νά πιστεύουμε, ὅτι χρήζουν λογικῆς θεμελιώσεως καί περαιτέρω διαλόγου. Δηλαδή τι να ἀποδείξουμε; Ὅτι ἡ ἀξιολόγησις σέ κάθε ἐπίπεδο ἀνθρωπίνης προσπαθείας εἶναι προαπαιτούμενο γιά νά ἔχουμε ἀποτέλεσμα στό συγκεκριμένο προσδόκιμο κύκλο χρόνου-ζωῆς; Ἤ τήν ἀνάγκη δημιουργίας ἰδιω-

---

[256] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 14/7/2006*

τικῶν πανεπιστημίων; Ὅταν ὑπάρχουν σέ ὅλο τόν ἐλεύθερο κόσμο καί οἱ νέοι σπουδάζουν, ἐκεῖ, στίς ἀληθῶς πολιτισμένες χῶρες μέ ἐπίζηλες πραγματικῶς ἐπιδόσεις στήν ἔρευνα καί στήν ἀπόκτησι τεχνογνωσίας. (πλήν τῶν ὀλίγων ἐναπομεινασῶν παρεμφερῶν της Κούβας, Β.Κορέας, Κίνας, Βολιβίας τόσο ἀξιοζήλευτων ἀπό τόν Περισσό, «σοσιαλιστικῶν» χωρῶν) Πολλῷ δέ μᾶλλον, ὅταν στά μελλοντικῶς νά ἱδρυθοῦν στήν Ἑλλάδα ἰδιωτικά Πανεπιστήμια, (ἄν τό «ἐπιτρέψουν» τό ΚΚΕ , τά ΜΕΜ τό ΠΑΜΕ, οἱ «φοιτητές», ἡ μαθητιῶσα νεολαία, οἱ βρεφονηπιακοί σταθμοί καί οἱ καφενόβιοι τῶν ἐξαρχείων) θά φοιτοῦν ἐκεῖνοι πού τό ἐπιλέγουν. Χωρίς νά ζημιώνονται ἐκεῖνοι πού δέν τό ἐπιθυμοῦν καί προτιμοῦν νά παραμένουν στήν ἀθλιότητα πού ἀγωνίζονται νά διατηρήσουν. Στήν ρυπαρότητα, τόν εὐτελισμό, τόν «ἀθιγγανισμό» τῶν τσαντηρωμένων κατά τό δοκοῦν στά κατ' ἐπίφασιν πλέον καλούμενα πανεπιστήμια. Ὅπου ἄσυλο δέν ἔχουν οἱ ἰδέες, ἀλλά ὁ ἀναρχισμός ἡ καταστροφή ἡ βία καί οἱ ἀναρχοκομμουνιστικές ἀφίσσες. Ἀκόμη δέ περισσότερο ἐφ' ὅσον καί ἐάν εἶχαν λόγο πού δέν ἔχουν ν' ἀντιτάξουν, οἱ ἴδιοι τόν ἀρνοῦνται («ψευδεπίγραφο διάλογο» τόν καταγγέλλουν, ἄλλοτε «περιβόητο πότε πράσινο καί πότε μπλέ»).

Αὐτή τήν ἀλήθεια, καλεῖται ἡ δημοκρατία, ἄν θέλει νά ἐπιζήση, ὄχι ὡς συρομένη οὐραγός ἀπό τήν δυναμική μειοψηφία τῆς κομμουνιστικῆς ἀριστερᾶς, ἁπλῶς νά καταστήση γεγονός. Ὅτι δηλαδή, δέν εἶναι μόνο οἱ κουκουλοφόροι, πού ἐπιτίθενται κατά τῶν ἀστυνομικῶν. Εἶναι, ἄς τό ὁμολογήσομεν, καί οἱ λίαν συγκεκριμένοι «φοιτητές». Οἱ καταλλήλως ἐξοπλισμένοι μέ ἐρυθρές σημαῖες καί κοντάρια, στοιχισμένοι σέ φάλλαγες μέ «διμοιρίτη». Ὅτι δέν εἶναι οἱ γενικές συνελεύσεις φοιτητῶν (σπουδαστές ἐλέγοντο οἱ ἀντίστοιχοί του Πολυτεχνείου ὅταν λειτούργουσε, ἐν ἀντιδιαστολῇ πρός τούς φοιτητές τοῦ Πανεπιστημίου) πού ἀποφασίζουν τίς καταλήψεις ἤ τίς πορεῖες Ἀλλά ἡ ὠργανωμένη μειοψηφία τῶν ἐγκαθέκτων τοῦ ΚΚΕ καί τῶν ἀριστερῶν σχημάτων, πού ἐπιβάλλουν διά τῆς μεθοδευμένης βίας τίς ἀποφάσεις τῶν. Δηλαδή. Ὅ,τι γράφει καί προαναγγέλλει ὁ Ριζοσπάστης καί ἐπαναλαμβάνουν ἀπνευστί τά καλόπαιδα καί αἵ ἀτθίδες, πού μας δείχνουν στά τηλεοπτικά παράθυρα, παπαγαλίζοντες τήν ξύλινη γλῶσσα τῶν συνθημάτων τοῦ Ριζοσπάστη. («Θά γίνει τῆς Ἑλλάδας- Ὄχι στά συμφέροντα τῆς πλουτοκρατίας-Καμιά συμμετοχή στήν ἀπάτη τοῦ Διαλόγου-Ὄχι στά ἰδιωτικά Πανεπιστήμια παραμάγαζα τῶν βιομηχάνων καί τῶν τραπεζιτῶν» καί τά ἄλλα συναφῆ)

Δέν εἶναι λοιπόν οἱ φοιτητές πού ἀντιδροῦν στό νομοσχέδιο.

Εἶναι τό ΚΚΕ πού μεθοδεύει τήν ἐφαρμογή τοῦ πρόγραμματός του. Δέν ὑπάρχει «φοιτητικό κίνημα» γιατί δέν ὑπάρχουν φοιτητικά αἰτήματα. Ἤ ἐάν ὑπῆρχε ἔστω ἕνα αἴτημα, αὐτό θά ἦτο, ἄν οἱ πολιτικοί μας καί τά ΜΕΜ, δέν εἶχαν δαιμονοποιήσει τό κέρδος, πότε θά γίνουν ἐπιτέλους ἰδιωτικά πανεπιστήμια καί στήν Ἑλλάδα, μήπως καί ξεστραβωθοῦμε. Ὑπάρχει ὅμως, ἑνιαῖο «ταξικό»μέτωπο πού συγκροτεῖται ὅπως προδιαγράφει τό ΚΚΕ σέ ὅλα τά μανιφέστα του. Στίς Θέσεις, στό πρόγραμμά του, στίς συνεντεύξεις τοῦ «Στάλιν» τοῦ Ἑλλαδικοῦ παραρτήματος, ἔστω ἀποθανούσης τῆς μητρός σοβιετίας. Δέν ὑπάρχει κοινωνικός ἀναβρασμός, πλήν τοῦ καθημερινοῦ μόχθου καί τῆς ἀγωνίας διά τήν ἐπαύριον, δεδομένης τῆς οἰκονομικῆς ἐξαθλιώσεως τῆς χώρας ἐλέῳ σοσιολμανίας καί σία... Ἀλλά τό ΠΑΜΕ. Πού κατά τό ΚΚΕ, ἀποτελεῖ τόν «ὀρθόδοξο» καί ἀποκλειστικό, ἐκφραστή τοῦ ἑνιαίου μετώπου.

Δυστυχῶς, αὐτοί πού πρέπει, ἀρνοῦνται νά ἀναγνωρίσουν καί νά κατανομάσουν τούς γεννήτορες τῆς βίας, τῶν ἐχθρῶν κατ' ἐξακολούθησιν, τῆς Δημοκρατίας, πού ἔχουν καί ὄνομα καί διεύθυνσι, στόν Περισσό. Ἡ πλειοψηφία ὅμως, πού δέν ἔχει μάθει οὔτε θεωρεῖ δημοκρατικό νά κατεβαίνει στούς δρόμους ἤ νά ὑποτάσσεται σέ μειοψηφίες. Ἀφοῦ ἔχει ἐκλέξει ἀντιπροσώπους, αὐτούς πού διατίθενται ... τέλος πάντων, γιά νά νομοθετοῦν καί νά κυβερνοῦν.. Πού ἐργάζεται αὐτή ἡ πλειοψηφία σιωπηλῶς καί ἀκούραστα γιά τόν ἐπιούσιο. Πού πληρώνει ἀγόγγυστα τούς φόρους καί τούς ἀμπελοφιλοσόφους τῆς ΠΟΣΔΕΠ, τῆς ΟΛΜΕ καί τῆς ΔΟΕ γιά νά μάθουν τά παιδιά της, Γράμματα, κύριοι. Αὐτήν πού ἀγνοεῖται.. Ἐνῶ οἱ «πάντες» συγκινοῦνται μέ τίς ἐκδηλώσεις τοῦ ΚΚΕ καί τῶν συνοδοιπόρων του. Διερωτᾶται εὐλόγως.

Ἕως πότε, ἡ πολιτεία θα χαϊδεύει αὐτιά. Θά κολακεύει τούς ὀκνούς. Θά ἐκλιπαρεῖ διάλογο μέ τούς «στρατευμένους», πού καταλήγει στόν ἐξευτελισμό τοῦ κράτους καί κάθε ἀρχῆς; Ὅπως αὐτούς τούς αὐτοαποκαλουμένους «φοιτητές», πού εἴδαμε νά «συνομιλοῦν» δηλαδή νά ἐπιτίθενται ἀγεληδόν, λάβροι ἐναντίον τοῦ Ὑφυπουργοῦ παιδείας καί νά τόν γελοιοποιοῦν παρουσία περιχαρῶν εἰκονοληπτῶν, «ὁπλισμένοι» μέ ἀποφάσεις δῆθεν γενικῶν συνελεύσεων, τίς ὁποῖες ὑποκατέστησαν τά σοβιέτ φοιτητῶν καί συντονιστικῶν- ἐπιτροπάτων ἀντί τῶν νομοθετημένων ὀργάνων τῆς ΕΦΕΕ;

Ἤ ἔπεισαν τά ΜΕΜ, ὅτι ἡ «κοινή» γνώμη, πού δέν τῆς ἐπιτρέπεται νά εἰσακουσθῆ, ταυτίζεται μέ τίς νέο-ἀριστερές καί παλαιό-κομ-

μουνιστικές ἰδέες τῶν ΜΕΜ στά νυκτερινά δελτία ἀπόψεων[257];

Ι13.Τό τεῖχος τοῦ Αἴσχους

13 Αὐγούστου 1961, ἕνα λεπτό μετά τά μεσάνυχτα. Ἡ ἐπιχείρησι ἀνεγέρσεως τοῦ τείχους τοῦ αἴσχους, στά σύνορα μεταξύ τῶν δυό τομέων τοῦ Βερολίνου, ξεκινοῦσε. Τέσσερις (4) ἀνατολικογερμανικές μεραρχίες καί τρεῖς (3) σοβιετικές κάλυπταν στρατιωτικά τούς 50.000 ἀνατολικογερμανούς στρατιῶτες-ἔνστολους κτίστες. Κατ' αὐτόν τον τρόπο, σ'ἕνα μῆκος 130 χλμ, ὑψώθηκε ἕνα ἀδιαπέραστο μισητό καί φοβητό τεῖχος ἀπό συρματοπλέγματα, ἠλεκτροφόρα καλώδια, ναρκοπέδια, παγιδευμένες τάφρους, τσιμεντένια στηθαῖα, αἰχμαλωτίζοντας ἐφιαλτικῶς, ὅσους ἀπέρριπταν τήν κομμουνιστική τυραννία τῆς «ἀταξικῆς» ἐξαθλιωμένης κοινωνίας. Τῶν ψυχιατρείων καί τῶν στρατοπέδων ἐξοντώσεως. Στήν διάρκεια τῆς νύχτας 6000 προβολεῖς ἔλουζαν μέ φῶς τό τεῖχος, ἐνῶ 2000 ἐκπαιδευμένα λυκόσκυλα ἐνίσχυαν τίς νυκτερινές περιπόλους καθιστώντας τήν φυγή πρός τήν Ἐλευθερία, θανατηφόρο ἐμπειρία. Τό τεῖχος αὐτό ἔμεινε στήν ἱστορία μέ τόν χαρακτηρισμό, τό τεῖχος τοῦ Αἴσχους. Γιά τούς κομμουνιστές τῆς Σοβιετίας καί τῶν ὀπαδῶν τους, «ἀντιφασιστικό προστατευτικό τεῖχος». Τό γκρέμισμά του, ξεκίνησε μόνον, στίς 9 Νοεμβρίου 1989 μέ τήν αὐτοκατάρρευσι τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἔτσι οἱ κομμουνιστές κράτησαν φυλακισμένους, κυριολεκτικῶς, γιά 28 ὁλόκληρα χρόνια, τούς ἀνατολικογερμανούς στόν σοσιαλιστικό «παράδεισο» μέ τό στανιό. Ὁ λόγος ἁπλός. Ἀπό τόν Ἰανουάριο τοῦ 1961 ἕως τόν Ἰούνιο περισσότεροι ἀπό 50.000 ἀνατολικογερμανοί μετανάστευαν κάθε μήνα στή Δύσι. Οἱ συντρόφοι ἀντελήφθησαν ὅτι συντόμως θά ἔμεναν ἀπελπιστικά μόνοι τους. Χωρίς τόν λαό «τους». Καθ' ὅσον ἤδη ἀπό τό 1948 ἕως τήν αἰφνίδια ἀνέγερσι τοῦ τείχους τόν Αὔγουστο τοῦ 1961, (ὅταν οἱ Δυτικοί ἡγέτες εὑρίσκοντο εἰς διακοπάς, τίς ὁποῖες δυστυχῶς, ἔκριναν ὅτι δέν ἦτο ἀναγκαῖο νά σταματήσουν) περισσότεροι ἀπό 2.600.000 ἀνατολικογερμανοί δραπέτευσαν στήν «ἰμπεριαλιστική δύσι»

Ἐξ'ἴσου αἰφνιδιαστικῶς, 22 χρόνια ἐνωρίτερον στίς 23 Αὐγούστου 1939, ὁ Φόν Ριμπεντροπ, (ὑπουργός ἐξωτερικῶν της Γερμανίας πού τελικῶς ἀπηγχονίσθη τήν 16ην Ὀκτωβρίου 1946, στήν Νυρεμβέργη μετά τήν ὁμώνυμο δίκη) συναντοῦσε στή Μόσχα τόν Στάλιν καί τόν ὁμό-

[257] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 1/9/2006*

λογό του Μολότωφ στό Κρεμλῖνο, γιά νά ὑπογράψη τό σύμφωνο μή ἐπιθέσεως Γερμανίας – Σοβιετικῆς ἑνώσεως. Μέ τό σύμφωνο αὐτό ἀμοιβαίως ἐδεσμεύοντο οἱ δυό χῶρες ἀφ' ἑνός μέν νά ἀπόσχουν κάθε ἐπιθετικῆς δράσεως μεταξύ των, ἀφ' ἑτέρου δέν ἐν περιπτώσει κατά τήν ὁποίαν μιά ἐξ' αὐτῶν ὑφίστατο ἐπίθεσιν ἀπό οἱανδήποτε Τρίτη χώρα, ἡ ἄλλη νά μήν παράσχει τήν βοήθειά της, στήν Τρίτη αὐτή χώρα (δηλαδή εἰς περίπτωσιν πολέμου Γερμανίας κατά Ἀγγλίας ἤ καί Γαλλίας, ἡ Σοβιετική Ἕνωσις ἐδεσμεύετο νά μήν βοηθήσει αὐτές τίς χῶρες) Ἐπιπροσθέτως ὑπεγράφη καί ἕνα μυστικό πρωτόκολλο πού ἀφοροῦσε στήν διαίρεσι τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης μεταξύ Γερμανίας καί Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Μολονότι ἡ Σοβιετική διπλωματία προσπάθησε νά μήν ἀποκαλυφθῆ (ὅπως καί σήμερα ἀποσιωποῦν οἱ ὑμνοῦντες τήν προσφορά τῆς Ρωσσίας στήν ἔκβασιν τοῦ 2ου Παγκοσμίου πολέμου, ἀπολησμονοῦντες τήν μάμμη τῆς γενέσεώς του), αὐτό τό μυστικό πρωτόκολλο, δημοσιεύθηκε στίς 25 Αὐγούστου 1940, ταυτοχρόνως στή Μόσχα καί τό Βερολίνο. Ἔτσι ὁ κόσμος ἐπληροφορεῖτο ἄναυδος τήν κυνική συμφωνία μέ ἀντάλλαγμα τόν πόλεμο. Στήν σφαίρα ἐπιρροῆς τῆς Μόσχας προσαρτῶντο ἡ Φινλανδία, ἡ Ἐσθονία, ἡ Λατβία, ἡ Βεσσαραβία καί περίπου τό 1/4 τῆς Πολωνίας. Ὁ Χίτλερ εἶχε τήν ἄδεια τῆς κομμουνιστικῆς Ρωσσίας γιά νά ξεκινήση τόν πόλεμό του.

Τά γεγονότα πού ἀκολούθησαν ἀποτελοῦν ἀδιάψευστη ἱστορική πραγματικότητα. Μέ τήν καταλυτική ἐγγύησι τοῦ συμφώνου μή ἐπιθέσεως Γερμανίας-Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, ὁ 2ος Παγκόσμιος πόλεμος, οὐσιαστικῶς, «ἐκπωματίζετο» διά χειρῶν τῆς Κομμουνιστικῆς τότε Μόσχας καί τοῦ «πατερούλη» Στάλιν. Οὕτως, τήν 1η Σεπτεμβρίου 1939, ὁ Χίτλερ εἰσέβαλε στήν Πολωνία, ἐνῶ ἡ Ἀγγλία καί ἡ Γαλλία μέ τήν σειράν των, στίς 3 Σεπτεμβρίου κήρυτταν τόν πόλεμο κατά τῆς Γερμανίας. Ὅμως οὔτε καί ὁ ὁ Στάλιν, ὁ νέος σύμμαχος τοῦ Χίτλερ, ἔμεινε πολύ περιμένοντας.. Στίς 17 τοῦ ἰδίου μηνός «πιστός» στήν συμφωνία τους, εἰσέβαλε καί αὐτός στήν Πολωνία, γιά νά συμπεριλάβη τήν ζώνη πού τοῦ « ἀνῆκε». Ἐνῷ στή συνεχεία ἀκολούθησαν οἱ Βαλτικές χῶρες, τῶν ὁποίων ἡ ἐπεκτατική προσάρτησις στήν τέως Σοβιετική Ἕνωσι, ὅπως καί τῶν ὑπολοίπων χωρῶν τῆς Ἀνατολικῆς καί κεντρικῆς Εὐρώπης, διετηρήθη ἕως τήν αὐτοκατάρρευσι τοῦ κομμουνισμοῦ.

Γιατί τά ἀναφέραμε ὅλα αὐτά Αὐγουστιάτικα. Μά εἶναι ἁπλό. Διαβάσαμε στήν Ριζοσπαστική «πράβδα» τῶν Ἀθηνῶν, γιά τό «Ἀντί-ἰμπεριαλιστικό Ραντεβού» πού δημοσίευσε ἡ θυγατρική του ΚΚΕ, μέ τό «ψευδώνυμο» ΕΕΔΥΕ, ὅ ἐστί μεθερμηνευόμενο, «Ἑλληνική Ἐπιτροπή

γιά τή Διεθνῆ Ὕφεση καί τήν Εἰρήνη», ἡ ὁποία ἐπέλεξε τήν Ἀκρόπολι, ὡς σημεῖον συναντήσεως, «.. *ἀγωνιστικῆς ἐκδήλωσης τοῦ λαοῦ..»* Καί τοῦτο διότι, «*..στίς 6 καί 9 Αὐγούστου 2006 συμπληρώνονται 61 χρόνια ἀπό τήν μαῦρο ἐπέτειο ρίψης ἀτομικῶν βομβῶν στή Χιροσίμα καί τό Ναγκασάκι ἀπό τούς Ἀμερικανούς ἰμπεριαλιστές...»* ἐνῶ «*..61 χρόνια μετά, ὁ ἰμπεριαλισμός ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, ΕΕ, Ἰσραήλ δείχνουν τό ἴδιο δολοφονικό πρόσωπο..γιά νά προωθήσουν τά γεωπολιτικά-οἰκονομικά στρατιωτικά τούς συμφέροντα.»*

Καί «ἀπορήσαμε». Πῶς διέλαθεν τῆς προσοχῆς, τῶν κατέρυθρων εἰρηνομάχων, τῆς ΕΕΔΥΕ, ἡ «ἐρυθρά» (γιατί μαύρη διά τούς κουκουέδες μας μᾶλλον δέν εἶναι) ἐπέτειος τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ τείχους τοῦ Αἴσχους ἀπό τούς Σοβιετικούς ἰμπεριαλιστᾶς στίς 13 Αὐγούστου τοῦ 1961; Ἀλλά ἀκόμη περισσότερο πῶς λησμονοῦν τήν «μαῦρο-κόκκινη» ἐν προκειμένῳ, ἐπέτειο, οὐσιαστικῶς τῆς ἐνάρξεως τοῦ 2ου Παγκοσμίου Πολέμου, ὅταν πρακτικῶς αὐτή ἐγεννήθη μόνον μέ τήν σύμπυξιν τῆς ἑτερόκλητης συμμαχίας τοῦ κομμουνισμοῦ μέ τόν Χίτλερ στίς 23/8/1939 καί τήν ὑπογραφή τοῦ ἐπαισχύντου συμφώνου Ρίμπεντροπ-Μολότωφ, δηλαδή τήν 23ην Αὐγούστου 1939;

Ἐμεῖς ὅμως πέραν τῶν τραγικῶν ἱστορικῶν αὐτῶν ἐπετείων γιά τόν βιασμό τῆς Ἐλευθερίας, πού πρωταγωνίστησαν, ἀληθῶς τό ὁμολογοῦμε, μέ ἀξιοθαύμαστο ζῆλο, τά δουλοποιά κομμουνιστικά καθεστῶτα καί οἱ ἀνεγκέφαλοι ὀπαδοί τῶν, δέν λησμονοῦμε ὅτι, ἡ Ἀκρόπολις εἶναι ἱερός Ἀρχαιολογικός χῶρος. Μέ ἰδιαίτερη σημασία γιά ὅλους τους Ἕλληνες ἀλλά καί τήν ἀνθρωπότητα. Ἐφ'ὅσον ἐξ'ὅλων τῶν μηνυμάτων πολιτισμοῦ πού συνειρμικῶς ἐκπέμπει, ἰδιαιτέρως καταυγάζει τήν ἰδέαν, τῶν Ἐλευθέρως διαλογιζομένων καί ἀγορευόντων πολιτῶν ἄνευ ἰδεολογικῆς, θεολογικῆς ἤ κρατικῆς φοβίας. Τῆς πρώτης Δημοκρατικῆς κοινωνίας ἀνθρώπων, μέ συνείδησι τῆς κοινῆς τῶν καταγωγῆς, γλώσσας, ἠθῶν.

Ἄν λοιπόν παραβλέψομεν τήν ἐπιλεκτική «ἀμνησία» τῆς ΕΕΔΥΕ, ἀφοῦ οὕτως ἤ ἀλλέως αὐτή εἶναι ἐσωτερική ὑπόθεσις τοῦ «ὁμίλου» ΚΚΕ. Διερωτώμεθα. Γιατί νά ἐπιτραπῆ καί πάλιν ἡ βεβήλωσις τῆς Ἀκροπόλεως μέ κομμουνιστικές φιέστες καί ἐλεεινές ἀφίσσες δογματικῶν καί ἀνελευθέρων ἀνθρώπων, πού δέν ἀναγνωρίζουν τό δικαίωμα τῆς ἄλλης ἀπόψεως, ἀκόμη καί ὅταν ἡ ἄλλη ἄποψις πλειοψηφεῖ; Τί λέγει τό Ἀρχαιολογικό Συμβούλιο; Οὐδέν ἐπληροφορήθη; Ἡ ὁ Δήμαρχος τῶν

Ἀθηναίων[258]!.

Ι14. Σαφεῖς οἱ Θέσεις κατά τῆς Δημοκρατίας

Ζοῦμε σέ μιά χώρα κατ' ἐπίφασιν καί θεωρητικῶς δημοκρατική. Διότι πρακτικῶς μιά ὠργανωμένη δυναμική μειοψηφία συγκροτεῖ μεθοδευμένα «ἀγωνιστικό» μέτωπο στρατευμένων στελεχῶν μέσω τοῦ ὁποίου, ὑπαγορεύει, ἀξιώνει, ἐκβιάζει τίς ἐπιλογές της, σύμφωνα μέ τό Πρόγραμμά της. Ἕνα πρόγραμμα ἐπαίσχυντο. Ὕβρις στήν κοινοβουλευτική Δημοκρατία καί ἐμπτυσμός στούς σημερινούς ἐκπροσώπους της, οἱ ὁποῖοι ἐπιμένουν νά τό ἀγνοοῦν μέ δεξιοτεχνία καί εὐφυία στρουθοκαμήλου.

Νά γίνουμε σαφέστεροι. Ἀντιγράφουμε, «..*Ἀφετηρία γιά τό πέρασμα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας στό σοσιαλισμό, κατώτερη βαθμίδα τοῦ κομμουνισμοῦ εἶναι: ἡ ἐπαναστατική κατάκτηση τῆς ἐξουσίας ἀπό τήν ἐργατική τάξη σέ συνεργασία μέ τούς συμμάχους της.. Ἀνεξάρτητα ἀπό τήν μορφή πού θά πάρει τό σοσιαλιστικό κράτος ἀπό τήν ἄποψη τῆς ταξικῆς οὐσίας, θά εἶναι ἐπαναστατική ἐξουσία τῆς ἐργατικῆς τάξης, ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου..*» καί ἐν συνεχείᾳ, «..*Ἡ μορφή πού θά πάρει τό ἐπαναστατικό ἐργατικό κράτος θά λυθεῖ μέσα στήν ἐπαναστατική πάλη στούς σκληρούς ταξικούς ἀγῶνες, σέ συνθῆκες πού ξεσπάει καί ἀναπτύσσεται ἡ ἐπαναστατική διαδικασία. Ἡ ἱστορία τῆς ταξικῆς πάλης τοῦ ἐργατο-ἀγροτικοῦ κινήματος στήν Ἑλλάδα, στίς εἰδικές συνθῆκες τῆς πάλης,ὅπως καί ἡ ἱστορία τῶν σοσιαλιστικῶν ἐπαναστάσεων, ἀνέδειξε διάφορες μορφές θεσμῶν λαϊκῆς ἐξουσίας (σοβιέτ, λαϊκά συμβούλια, λαϊκά δικαστήρια κλπ* »

Ἡ ἀντιγραφή ἀπό τό Δ` καί τελευταῖο κεφάλαιο τοῦ Προγράμματος τοῦ ΚΚΕ, μέ τίτλο «Ἡ οἰκοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ». Βέβαια τό πρόγραμμα τοῦ ΚΚΕ δέν ἦταν ποτέ ἑπτασφράγιστο μυστικό. Στήν ἀκροτελεύτια παράγραφο, οἱ ἀμετανόητοι αὐτοί τό δηλώνουν. «*...τό ΚΚΕ ἐκθέτει ἀνοιχτά τό Πρόγραμμα τοῦ, φιλοδοξώντας νά γίνουν οἱ ἰδέες του ὑλική δύναμη γιά τήν ριζική κοινωνική ἀλλαγή. Ἡ οἰκοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ*» (μέ τόν τρόπο πού μας περιγράφουν) «*θά ἀνοίξει μία νέα ἐποχή στήν ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί τῆς χώρας μας*»

Ὡραία(!) λοιπόν, ἄν ὅλοι καταλάβαμε τά ἴδια: Ἔχουμε ἕνα κόμμα πού, στό πρόγραμμά του, δηλώνει ἀπεριφράστως, χωρίς ὑπεκφυγές

[258] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 9/9/2006*

ἤ ὑπονοούμενα, τόν καταληκτικό του στόχο. Τήν ἐξολόθρευσι τῆς Δημοκρατίας, ἐνῶ ἐπιδιώκει καί ὑποκριτικῶς ἐμφανίζεται ὡς τό ἀπαύγασμα αὐτῆς. Ταυτοχρόνως ἔχουμε: Τά Μέσα Ἐνημερώσεως, πού προβάλλουν τήν κομμουνιστική ἐκδοχή περί παντός ἐπιστητοῦ, ὡς μοναδική καί μόνη ἄποψη, μιᾶς ἀπέραντης ὑποθετικῆς πανεθνικῆς «ὁμοφωνίας». Δηλαδή τήν «δικτατορία», μιᾶς φιμωμένης κοινῆς γνώμης.

Ἔχουμε καί τήν «νέα διακυβέρνηση» ἡ ὁποία εὐαγγελίζεται πολιτικές, ἐξαγγέλλει μεταρρυθμίσεις, προτάσσει ἀλλαγές, πλήν ὅμως, ὑπό τό κράτος τῆς πεζοδρομιακῆς ἀντιδράσεως καί τῶν στρατευμένων ἐκπροσώπων της στά μαρξιστοκρατούμενα μέσα ἐνημερώσεως, ἀδυνατεῖ, ὑπαναχωρεῖ, φοβᾶται νά ἐφαρμόση.

Ἔτσι ὁ χρόνος διαρρέει-διαχέεται τά ἀγγίζει ὅλα, ἀλλά στήν χώρα μας, τίποτα δέν ἀλλάζει, ἐνῶ ἐμεῖς ἐπανερχόμεθα καί παραμένουμε στά ἴδια. Ἕνας στεῖρος, φαντασιοπλήκτων, ἀντιαμερικανισμός. Ἀκατανόητος ἀνεξήγητος παράλογος σεβασμός τοῦ ἰδιοτύπου Ἀσύλου τῶν ἀναρχικῶν καί ὄχι τῶν ἰδεῶν στό ΕΜΠ καί τά ΑΕΙ. Στίς Ἑλληνικές καλένδες ἡ ἀξιολόγηση καί τά ἰδιωτικά Πανεπιστήμια. Τώρα σύνταξι καί στούς ἀνέργους, προσλήψεις στό δημόσιο, ἀναβολή στίς ἰδιωτικοποιήσεις μέ προεξάρχουσα ἐκείνη τοῦ κρατικοῦ ἀερομεταφορέως μέχρι τελικῆς προσγειώσεως... Καθημερινό κρυφτούλι μέ τούς πυρπολητές ἐπανειλημμένως τῆς σημαίας, ἀπυρόβλητους, καταστροφεῖς κατ' ἐξακολούθησιν τῆς περιουσίας τῶν Ἑλλήνων.

Ἐπιλογές τόσο διαφορετικές ἀπ' ἐκεῖνες (τῶν γενικοτέρων ἀρχῶν πού θά ὠφελήσουν ὅλους τους Ἕλληνες καί ὄχι φωτογραφικῶν διατάξεων πρός ἱκανοποίησι στενῶν ἀτομικῶν συμφερόντων) γιά τίς ὁποῖες ὁ Ἑλληνικός λαός μέ δημοκρατικές ἐκλογές ἐξέλεξε τήν «νέα διακυβέρνηση». Δέν παραβλέπουμε τίς σοβαρές προσπάθειες πού γίνονται.Ἀλλά ὅταν αὐτές σταματοῦν, οἱ ἀποφάσεις ἀναβάλλονται, ἐν ὀνόματι τῆς λεγομένης «ἠπίας προσαρμογῆς», σέ ἀπροσδιοριστο χρόνο, ὡς ἐάν ἡ ἀντοχή τοῦ συστήματος πρέπει νά δοκιμασθῆ καί ἀντέχει ἐπ' ἄπειρον; Καί τό χειρότερο ἐξ ὅλων; Ἡ δειλία νά κατανομασθοῦν οἱ ἔνοχοι. Ἡ ἀτολμία νά ἐλεγχθοῦν γιά τίς ἐπικίνδυνες ἀντεθνικές τους θέσεις, ἐν ὀνόματι τῆς «λήθης» ἤ μᾶλλον ἡμετέρου στρουθοκαμηλισμοῦ... Διερωτώμεθα ἐπιτέλους τί κερδίσαμε ὡς κοινωνία, ὡς Ἔθνος. Μέ τήν ὑποστολή τῆς σημαίας πρός τιμήν τοῦ ἀρχισφαγέως Καπετάν Γιώτη, κατά κόσμον Φλωράκη, τούς θλιβερούς λιβανωτούς, τήν ἀποχή ἀπό τήν ὑπερψήφισι τοῦ ἀντικομμουνιστικοῦ μνημονίου στό συμβούλιο τῆς Εὐρώπης, τό «μουσεῖο δημοκρατίας» στόν Ἅγ. Εὐστράτιο, τήν ἀνοχή

ἕως συμμετοχή στήν παραχάραξι τῆς ἱστορίας, ἐφ' ὅσον σιωποῦμε. Ὅταν σήμερα τό ΚΚΕ ἐξακολουθεῖ τόσο προκλητικῶς, νά ἐκθέτει ἀνοιχτά στό Πρόγραμμά του, τούς τυραννικούς καί ἐγκληματικούς του στόχους. Καί νά ἐργάζεται νυχθημερόν μόνο γιά τήν καταστροφή καί τήν ὀπισθοδρόμισι;

Ἡ ἀπάθεια, συλλήβδην, τῆς καλουμένης ἡγέτιδος τάξεως, ἡ παραίτησις καί ἐγκατάλειψις, κατ'ἐξοχήν τοῦ ἰδεολογικοῦ ἀγῶνος, προϊόν ἴσως, τῆς ἄκοπης κληρονομικῆς, διαδοχῆς τῆς ἐξουσίας, ὑποδηλοῦν μόνον σῆψι καί ἡττοπάθεια ἤ συνοδοιπορεία ἀναλόγως..Πῶς ἄλλως νά ἐξηγήσουμε τήν μουγκαμάρα κυριολεκτικῶς καί τῶν τριακοσίων κοινοβουλευτικῶν ἀνδρῶν καί κυριῶν κυβερνήσεως καί ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως γιά τό προδήλως παράνομο ἀντιδημοκρατικό, κατά τῆς καθεστηκυίας ἀρχῆς, Πρόγραμμα τοῦ ΚΚΕ; Διότι ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐφικτοῦ της πραγματώσεως ἐκ νέου ἡ μή τῶν στόχων τοῦ ΚΚΕ, τό ἀδίκημα ὑφίσταται καί εἶναι διαρκές.[259]

Ι15. Γι' αὐτά πού συμβαίνουν στή Ρωσία

Τήν 21ην Ἰανουαρίου 2006 δυό ἀγωγοί ἐξερράγησαν σέ ὀρεινή περιοχή τῆς Β.Ὀσετίας σέ Ρωσικό ἔδαφος Ἡ Γεωργία καί ἡ Ἀρμενία ἔμειναν χωρίς φυσικό ἀέριο στόν χειρότερο χειμώνα τῶν τελευταίων δεκαετιῶν μέ θερμοκρασίες μέχρι -20°. Οἱ Ρῶσοι ἀπέδωσαν σέ ἐχθρούς του Κρεμλίνου αὐτή τήν ἐνέργεια, ἀλλά οἱ Γεωργιανοί πιστεύουν ὅτι ἡ χώρα τούς τιμωρεῖται, γιά τήν φιλοδυτική της στάσι καί τήν πρόθεσί της νά ἐνταχθῆ στό ΝΑΤΟ. Ἔγραφε σέ ἄρθρο τοῦ ὁ Μάρτ Λαάρ, πρώην πρωθυπουργός τῆς Ἐσθονίας.

Στίς 22/3/2006 ἡ Ἐφημερίς Ἑστία, δημοσιεύει ἀνταπόκρισι τῆς ἱσπανικῆς ἐφημερίδος «Ἔλ Πάις» κατά τήν ὁποίαν διαπιστώνεται ὅτι ὁ ραδιοφωνικός σταθμός «Ἠχώ τῆς Μόσχας» ἀποτελεῖ τό τελευταῖο σύμβολο τῆς ἐλευθερίας ἐκφράσεως.Ὁ διευθυντής τοῦ σταθμοῦ Βενεντίκτωφ, ἀναφέρει τό δημοσίευμα, ὑποστηρίζει ὅτι οἱ κυριότερες ἀπειλές γιά τόν ραδιοφωνικό σταθμό προέρχονται ἀπό τήν κυβερνητική πολιτική. Ἀπό τότε πού ἀνέλαβε ὁ Πούτιν ἔχουν υἱοθετηθεῖ 40 τροπολογίες πού ὅλες περιορίζουν τήν ἐλευθερία ἐκφράσεως. Ἐνῶ πιστοί ἐπιχειρηματίες τοῦ Κρεμλίνου, εἴτε ὁδηγοῦν στό κλείσιμο ἑνός μέσου (π.χ τῆς ἑβδομαδιαίας ἐπιθεωρήσεως «Ὀμπράσγια Γαζέτα») ἤ τήν ἀλλαγή τῆς

---

[259] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 22/9/2006*

γραμμῆς του (π.χ ὅπως συνέβη μέ τό Ren TV).

Στίς 17/4/2006 1000 περίπου διαδηλωτές συγκεντρώθησαν στήν πλατεία Πούσκιν τῆς Μόσχας, κρατώντας ρωσικές σημαῖες μέ συνθήματα ὅπως «Εἶμαι Ἐλεύθερος», «Σήμερα ἡ λογοκρισία, αὔριο ἡ δικτατορία» καί «κάτω τό Κρεμλίνο ΤΒ», σέ μιά διαδήλωσι ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου καί κατά τῆς λογοκρισίας τοῦ Κρεμλίνου, πέντε χρόνια μετά τήν ἀνάληψι τοῦ ἐλέγχου ἀπό τό κράτος τοῦ τηλεοπτικοῦ σταθμοῦ NTV. Ὁ Βίκτωρ Σεντερόβιτς δημοσιογράφος καί συγγραφεύς ἀναφερόμενος στόν Ρῶσο πρόεδρο Βλαντιμίρ Πούτιν, πρώην πράκτορα τῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς γνωστῆς μας KGB, δήλωσε χαρακτηριστικῶς: *«Ἐλπίζω πῶς ἡ τρίχρωμη ρωσική σημαία θά συμβολίζη μία νέα δημοκρατική χώρα καί ὄχι ἕνα συνταγματάρχη τῆς KGB»* Ὅμως στίς 31/7/2006, ὁ Ρῶσος Πρόεδρος Βλαντιμίρ Πουτιν, ὑπέγραψε νόμο κατά τόν ὁποῖον ποινικοποιεῖται ἡ δυσφήμισις στελέχους τοῦ δημοσίου. Οὐσιαστικῶς αὐτή ἦταν ἡ ἀπάντησι τοῦ Ρώσου ἡγέτη στίς προτάσεις πού εἶχαν τεθεῖ ἀπό τούς ἡγέτες τῆς Δύσεως κατά τήν σύνοδο κορυφῆς στήν Ἁγία Πετρούπολι, νά σταματήσει τίς πιέσεις τοῦ πρός τά κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως καί πρός τό δικαίωμα ἐκφράσεως τοῦ λόγου. Ὁ μονοπωλιακός ἔλεγχος τῆς Δούμας, τῶν ΜΕΜ καί τῶν ἐπιχειρήσεων εἶναι τό ἀπόλυτο χαρακτηριστικό της ἐποχῆς τοῦ κου Πούτιν.

Στίς 16/9/2006, πληροφορηθήκαμε τήν, ἀνεξιχνίαστη ἀκόμη, δολοφονία τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς κεντρικῆς τράπεζας τῆς Ρωσίας, Ἀντρέι Κοζλόφ. Φίλοι του ἐδήλωσαν ὅτι εἶχε δεχθῆ ἀρκετές ἀπειλές γιά τήν ζωή του ἀπό τραπεζίτες πού ἔθετε στό περιθώριο καί γιά τήν σκληρή του στάσι στήν ἐξυγίανσι τῶν τραπεζῶν πού θεωροῦσε ὕποπτες γιά χρηματοοικονομικά ἐγκλήματα. Καί σέ λιγότερο ἀπό ἕνα μήνα στίς 7/10/2006, τήν δολοφονία τῆς δημοσιογράφου, Ἄννας Πολιτικόσφκαγιας. Ἀπό τίς ἐλάχιστες ἐναπομείνασες ἀνεξάρτητες φωνές τῆς δημοσιογραφίας στήν Ρωσία. Οἱ δολοφόνοι της, μέ πέντε σφαῖρες, δέν ἔκαναν καμμία προσπάθεια νά συγκαλύψουν τί ἀκριβῶς ἦταν ἡ πράξις τους. Ἡ δολοφονία τῆς συνέπεσε μέ τά 54α γενέθλια του Κοῦ Πούτιν, πού ὑπῆρξε ὁ στόχος τῶν ἐντόνων ἐπικρίσεών της. Στά χέρια τῆς ἀστυνομίας κατέληξε καί ὁ σκληρός δίσκος τοῦ ὑπολογιστῆ της μέ τό ὑλικό πού εἶχε ἑτοιμάσει γιά ἄρθρο σχετικῶς μέ τά βασανιστήρια στήν Τσετσενία.

Ἀλλά δέν ἦταν ὁ τελευταῖος φόνος. Στίς 11/10/2006 δολοφονήθηκε μέ μία σφαίρα στό κεφάλι, ὁ Ἀλεξάντερ Πλόχιν, διευθυντής τῆς δευτέρας μεγαλυτέρας τράπεζας τῆς Ρωσίας, Vneshtorgbank ἀπό ἐπαγ-

γελματίες φονιάδες. Καί ἕξι μέρες ἀργότερα, στίς 16.10.2006 βρέθηκε δολοφονημένος ἀπό μαχαίρι στό διαμέρισμά του, ὁ οἰκονομικός ὑπεύθυνος, γιά 23 χρόνια στέλεχος τοῦ Ἰτάρ-Τάς, Ἀνατόλι Βορονίν.

Καί φθάνουμε στίς μέρες μας. Στίς 23/11/2006 ὁ πρώην συνταγματάρχης τῆς Ρωσικῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ὑπηρεσίας Ἀσφαλείας FSB (πρώην KGB) Ἀλεξάντερ Λιτβινένκο 43 ἐτῶν, ἀπεβίωσε συνεπείᾳ τοξικῆς δηλητηριάσεως μετά ἀπό ὀλιγοήμερη νοσηλεία σέ νοσοκομεῖο τοῦ Λονδίνου. Πρίν ἀπό ἐννέα χρόνια, τόν Νοέμβριο τοῦ 1998, συνταγματάρχης τότε τῆς KGB, κατηγόρησε δημοσίως τούς ἀνώτερούς του ὅτι τοῦ ἔδωσαν ἐντολή νά δολοφονήσει τόν Ρῶσο μεγιστάνα Μπόρις Μπερεζόφσκι. Ἐν συνεχείᾳ συνελήφθη καί φυλακίσθηκε στό Λεφόρτοβο. Ἐπικεφαλῆς τῆς KGB ἦταν τότε ὁ Βλαντιμίρ Πούτιν. Βεβαίως ἡ Ρωσική δικαιοσύνη ἀπήλλαξε δυό φορές τόν Λιτβινένκο, ὁ ὁποῖος τελικῶς ἔφυγε μέ τήν οἰκογένεια του, τό 2000 καί ἐγκατεστάθη στό Λονδίνο, ὅπου δημοσίευσε βιβλίο μέ στοιχεῖα πού συσχέτιζαν τίς βομβιστικές ἐνέργειες σέ κτίρια τῆς Μόσχας τό 1999 μέ τήν προεκλογική ἐκστρατεία τοῦ Κου Πούτιν. Ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Νοσοκομείου περιέγραψε τήν τραγική κατάστασι τοῦ ἑτοιμοθάνατου Λιτβινένκο, πού ἔχασε τά μαλλιά του, τά νεφρά του κατεστράφησαν καί τό νευρικό του σύστημα κατέρρευσε ἐντός ὀλίγων ἡμερῶν.

Ἡ ἀστυνομία ἀνεκάλυψε ἴχνη ἀπό τό ἴδιο ραδιενεργό ὑλικό πολώνιο 210, πού βρέθηκε στό αἷμα τοῦ Λιτβινένκο καί στό ἑστιατόριο – μπάρ πού ἐπεσκεφθη τήν ἡμέρα πού δηλητηριάσθηκε, ὅταν συνάντησε τόν πληροφοριοδότη-κατάσκοπο τῆς FSB (διαδόχου της KGB) Μάριο Σκαρμελᾶ.Τόν πράκτορα πού τοῦ ἔδωσε στοιχεῖα γιά τήν δολοφονία τῆς δημοσιογράφου Ἄννας Πολιτκοσφάγια. Στό τελευταῖο μήνυμα πού ὑπαγόρευσε τήν 21ην Νοεμβρίου, ὅταν ὁ Λιτβινένκο κατάλαβε ὅτι ἔχανε καί τήν ζωή του, κατηγόρησε τόν πρόεδρο τῆς Ρωσίας Βλαντιμίρ Πούτιν γιά τήν καταστασί του. «*Μπορεῖ νά καταφέρετε νά κλείσετε τό στόμα ἑνός ἀνθρώπου, ἀλλά ἡ κατακραυγή ἀπό ὁλόκληρο τόν κόσμο θά ἀντηχῆ, κέ Πουτιν στ'αὐτιά σας γιά ὅλη σας τή ζωή..*» ἦταν τό κύκνειο ἄσμα του. Τό ἴδιο δήλωσε καί ὁ πατέρας τοῦ Λιτβινένκο, γιατρός, ὅτι τόν γιό τοῦ « *δολοφόνησε τό καθεστώς μέ μία μικροσκοπική πυρηνική βόμβα*». Ἡ ἐπίσημη ἀπάντησι τοῦ Κρεμλίνου ἐδοθη ἀμέσως ἀπό τόν Ντιμίτρι Πέσκοφ, ἐκπρόσωπο τοῦ Ρώσου Προέδρου. Χαρακτήρισε τίς κατηγορίες παράλογες γιά τίς ὁποῖες δέν ἔχει νά προσθέση τίποτα περισσότερο. Ἐνῶ συμπλήρωσε - ὡς ἐάν ἡ σειρά τῶν ἄλλων(;) τελείωσε- «..*Τώρα εἶναι ἡ σειρά τῆς Βρετανικῆς ἀστυνομίας νά διαλευκάνει τήν ὑπόθεσι..*». Ὁ

Ρῶσος Πρόεδρος ἦταν πλέον σαφής στίς δηλώσεις του. «*Στό πόρισμα τῶν Βρετανῶν ἰατρῶν δέν ἀναφέρεται ὅτι πρόκειται γιά βίαιο θάνατο. Ἄρα δέν ὑπάρχει λόγος γιά τέτοιου εἴδους συζητήσεις*» Ξεκαθάρισε ὁ κός Πούτιν.

Δέν θά ἀποτολμήσουμε νά ρωτήσουμε καί ἐμεῖς πότε θά ἔλθει ἡ σειρά τῆς Ρωσικῆς ἀστυνομίας νά διαλευκάνει τά ἀνεξιχνίαστα ἐγκλήματα, ἔστω ἐκείνων μέ σφαῖρες, εἰς βάρος τόσων σημαντικῶν προσώπων, μέρα παρά μέρα στή Ρωσία, πού προκαλοῦν ἐρωτηματικά γιά τήν ποιότητα καί τήν οὐσία τῆς Δημοκρατίας τοῦ κου Πούτιν. Βεβαίως, ἴσως κάποιος διερωτηθεῖ. Γιατί- ἐνῶ ζοῦμε σέ μία μικρή χώρα στήν ἄλλη ἄκρη τῆς γῆς, πού ἔχουμε τά δικά μας τά χάλια - νά ἀνησυχοῦμε γιά τή Δημοκρατία τῆς Ρωσίας .Ἐδῶ δέν τό κάναμε ὅταν ἡ Ρωσία εἶχε τό τυραννικό σοβιετικό καθεστώς τῶν μπολσεβίκων μέ ἑκατομμύρια «νομίμως» θανόντων. Τώρα μέ Πρόεδρο ἔστω καί τέως πράκτορα τῆς τέως KGB, νά ἀνησυχοῦμε;

Ὁ λόγος εἶναι ἁπλός. Ἀρκεῖ νά συνδυάσουμε αὐτές τίς συμπεριφορές καί τά γεγονότα, μέ τήν πρόσφατη ἀπάντησι τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Κου Πούτιν γιά τήν ἀνάπτυξι τῶν σχέσεων μέ τήν Ε.Ε, Σεργκέϊ Γιαστρζεμπίσκι. Ὁ ὁποῖος στή διένεξι τῆς Ρωσίας μέ τήν Πολωνία, ἀναρωτήθηκε «ἄν οἱ κυρώσεις πού ζητεῖ ἡ Βαρσοβία ἐναντίον τῆς Μόσχας θά ἔπρεπε νά περιλάβουν τίς παραδόσεις ἐνεργειακῶν πόρων ἀπό τήν Μόσχα στήν Εὐρώπη, συμπεριλαμβανομένης τῆς Πολωνίας». Καί συνέχισε, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ κου Πούτιν, γιά νά μήν ἀφήση διφορούμενες ἀμφιβολίες περί τῶν λεγομένων του. «*Ἄν ναί, τότε πότε ὁ Κός Γιαροσλάβ Κατσίνσκι* (ὁ πρωθυπουργός τῆς Πολωνίας) *προτείνει νά ἐπιβληθοῦν τέτοιες κυρώσεις, πρίν ἤ μετά τά Χριστούγεννα τῶν καθολικῶν;*»

Δηλαδή ἡ κυνικότης τῆς νοοτροπίας καί ἡ ἀφερεγγυότης στίς δεσμεύσεις πλέον μας ἐπηρεάζουν ὅλους παντοῦ. Διότι στόν αἰῶνα μας, ἐπιζητοῦμε, προστατεύουμε, ἐπιλέξαμε τήν ἐλευθέρα διακίνησι ἀγαθῶν καί ἀνθρώπων. Δηλαδή τῆς ἀλληλεξαρτήσεως, μέ στόχο τήν μεγίστη ἀμοιβαίως ἀνταπόδοσι. Καί ἀκόμη χειρότερον διότι, δυστυχῶς στήν δική μας περίπτωσι, μόνο της ἐξαρτήσεως. Ἀλλά φεῦ, δέν φτάνει ἡ Δημοκρατία τῶν Ἀθηνῶν πού «ξεχείλισε ἀπό τά μπούνια» νά ἀναπληρώση τούς ἐνεργειακούς πόρους ἀπό τή μία στιγμή στήν ἄλλη, ἄν ἔτσι αἰφνιδίως ἡ Δημοκρατία τοῦ κου Πούτιν ἀποφασίσει νά κλείση τίς στρόφιγγες τῶν ἀγωγῶν τοῦ φυσικοῦ ἀερίου ὅπως ἔκανε στήν Γεωργία. Ἤ νά διπλασιάση τίς τιμές τοῦ ὅπως ἔκανε στήν Οὐκρανία. Ἤ νά ἀπειλῆ ὅτι θά τό ἐπαναλάβη, ὅπως ἐχθές στήν Πολωνία. Πολλῷ δέ

μᾶλλον ὅταν ὁ νέος ἀντιπρόεδρος τῆς Gazprom, ἀπό την 17/11/2006, εἶναι, συμπωματικῶς καί αὐτός, πρώην στέλεχος τῆς KGB, καί συνάδελφος τοῦ Κου Πούτιν.O Baleri Gouloubef.

Ἡ λειτουργία τῆς Δημοκρατίας καί ὁ σεβασμός τῶν θεσμῶν σέ ὅλες τίς χῶρες εἶναι οὐσιαστική ἐγγύησις τῆς προόδου καί τῆς σταθερότητος στίς σχέσεις τους. Γι' αὐτό ἀνησυχοῦμε... Γι' αὐτά πού συμβαίνουν στή Ρωσία.[260]

Ι16. Ὁ «Δημοκρατικός» Στρατός

Ἐνῶ ἔχει ἀποδειχθῆ διαχρονικῶς, ἐκ τῶν ἱστορικῶν γεγονότων -διεθνῶς καί ἐντοπίων- πλέον, ὅτι εἶναι ἡ ὁλοκληρωτική ἄρνησις τῆς Δημοκρατίας, τό σταλινικό ΚΚΕ, ἐπιμένει νά ἐμφανίζεται ὡς τό ἀπαύγασμα αὐτῆς. Ἡ δογματική, ἐξωπραγματική, μισάνθρωπος ἡγεσία του, ἐξακολουθεῖ νά διατηρεῖ ἄταφο τό ὄζον πτῶμα τοῦ θανόντος κομμουνισμοῦ. Νά ὀργανώνει «μνημόσυνα» καί «συγκινησιακά ἀνταμώματα» γιά τά «60 χρονα» τῶν ἐγκληματικῶν συμμοριῶν τοῦ ΔΣΕ. Ὅλοι τους, θλιβερές σκιές στό νεκροταφεῖο τῆς ματωμένης ἱστορίας τους, ἀμετανόητοι, μισητικοί, δουλοποιοί προσπαθοῦν νά κρύψουν στό σκοτάδι, τῆς διεστραμμένης λίθινης ἰδεολογίας τοῦ μίσους καί τῆς βίας, τό Φῶς τῆς ἀλήθειας.

Ὅμως στήν πλέον πρόσφατη συνέντευξι τοῦ ὁ Λεωνίδας Κύρκος στίς 3/12/2006 διευκρινίζει γιά τό ΚΚΕ καί τόν ΔΣΕ *«...Καί εἶδα ὅτι ὅλοι αὐτοί, ἄς μήν τούς πῶ ὅλους, ἦταν περιτρίμματα. Μέ πιάνει τρόμος ἅμα σκεφτῶ ὅτι π.χ. ἄν νικοῦσε τότε ἡ ἐπανάστασή μας θά εἴχαμε πρωθυπουργό τόν Μάρκο, ἕναν γελοῖο ἄνθρωπο -τόν εἶδα ἀπό κοντά καί κατάλαβα τί γελοῖος ἄνθρωπος ἦταν- θά εἴχαμε ὑπουργό Οἰκονομικῶν τόν Μπαρτζώτα, θά εἴχαμε ὑπουργό τῆς Παιδείας π.χ. τόν Στρίγγο, θά εἴχαμε ὑπουργό τῶν Ἐσωτερικῶν τόν ἄλλον, τόν ἀνεκδιήγητο ἄνθρωπο πού ἦρθε ἀπό τήν Κρήτη, τόν Βλαντά, ὁ ὁποῖος ἦταν γιά τήν ἐποχή ἐκείνη ἕνας ἥρωας γιά τή νεολαία, γραμματέας τῆς νεολαίας κ.τ.λ. Ἄνθρωποι γελοῖοι, χωρίς καμιά παιδεία γιά νά παίξουν ἕναν οὐσιαστικό ρόλο, σάν αὐτόν πού φιλοδοξοῦσαν νά παίξουν. Κι ὅμως ἐκείνη τήν ἐποχή, σᾶς ἐπαναλαμβάνω, τούς ἔβλεπα τούς ἀνθρώπους αὐτούς σάν γίγαντες.»*

Καί δέν εἶναι ὁ μόνος ἀνανήψας. Ὁ Λεωνίδας Τζεφρώνης – γραμματεύς τῆς ΕΠΟΝ Σπουδάζουσας τοῦ ΚΚΕ, μέλος τοῦ ΔΣΕ, γνωστός

---

[260] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 1/12/2006*

καί ἀπό τήν μυθιστορηματική του ἀπόδρασι ἀπό τίς φυλακές τῶν Βούρλων τήν 17η Ἰουλίου 1955 - ἀφηγεῖται στό βιβλίο τοῦ Στέλιου Κούλογλου, ''Μαρτυρίες γιά τόν ἐμφύλιο καί τήν Ἑλληνική ἀριστερά''. «...*Ἔγραψα κάποτε σ'ἕνα ἄρθρο μου στήν Αὐγή ὅτι εὐτυχῶς πού δέν νικήσαμε τόν Δεκέμβριο καί εὐτυχῶς πού ἡττηθήκαμε καί στόν Ἐμφύλιο. Γιατί ἄν νικούσαμε καί δημιουργούσαμε ἐδῶ στήν Ἑλλάδα τή λεγόμενη λαϊκή δημοκρατία σήμερα θά εἴμαστε χειρότερα ἀπ' ὅτι εἶναι οἱ Ρουμάνοι, οἱ Βούλγαροι, καί οἱ Ἀλβανοί..*»

Στό ἴδιο βιβλίο (σελίς 540) ὁ Στέλιος Γιατρουδάκης, ἕτερος ὁμοϊδεάτης ἀντάρτης τοῦ ΔΣΕ στη «διμοιρία καταστροφῶν» ἐν συνεχείᾳ, «πολιτικός ἐπίτροπος Ἀθήνας», ἐκπαιδευθείς στή «Σχολή Πολιτικῶν Ἐπιτρόπων» τοῦ ΚΚΕ στό Βίτσι, ἀπαντᾶ ὡς ἑξῆς. «..*Τί θά κάναμε ἄν κερδίζαμε; …δέν εἶναι καθόλου δύσκολο νά ἀπαντηθεῖ. Μποροῦμε νά ποῦμε, χωρίς ἐνδοιασμούς, ὅτι θά φτιάχναμε ἕνα καθεστώς παρόμοιο μ' ἐκεῖνα πού δημιουργήθησαν σέ ὅλες τίς νεοσύστατες λαϊκές δημοκρατίες τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης μετά τόν τερματισμό τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ὅταν μάλιστα οἱ ἡγεσίες τοῦ ΚΚΕ ἦταν πάντοτε ἐξαρτημένες ἀπό τό κράτος καί τό κόμμα ''ὁδηγό''*». Ἐνῶ ἐξ'ἴσου εἰλικρινής καί ἀποκαλυπτικός, ὁ Πάνος Δημητρίου, πρόσφυγας στή Τασκένδη, ὑπεύθυνος του ἰδεολογικοῦ τομέως τοῦ ΚΚΕ, καταμαρτυρεῖ (σελίς 473,474) «..*Τό ΚΚΕ εἶχε περιέλθει σέ μία κατάστασι πλήρους ἐξάρτησης. Τίποτα δέν γινόταν ἐάν δέν ὑπῆρχε ἡ ἔγκριση τῶν Σοβιετικῶν.... Ἀπό τότε χάθηκε κάθε αὐτοτέλεια. Κι αὐτό φάνηκε πολύ καθαρότερα μέ τήν ὁλομέλεια πού ἀποφάσισε γιά τό Μακεδονικό πρόβλημα, μέ τήν ἀπόφαση γιά πλήρη αὐτοδιάθεση μέχρι ἀποχώρησης τῆς Μακεδονίας.*»

Ἠτο ὅμως ἀναγκαῖο καί πάλι (10/12/2006) νά ὑπομείνουμε στά νυκτερινά δελτία ἀπόψεων, τήν Γ.Γ τοῦ ΚΚΕ νά καθαγιάζει μέ τήν «ποιμαντορική» της ὁμιλία, τήν ἐγκληματική δράσι τοῦ ψευδεπίγραφου Δ.Σ.Ε καί νά χαρακτηρίζει «..*τόν ἀγῶνα τοῦ ὡς κορυφαία στιγμή τῆς ταξικῆς πάλης στήν Ἑλλάδα*». Νά φαντασιοκοπεῖ μισητικῶς, ὅτι «*ἡ ἐργατική τάξη δέν ἔχει κοινά συμφέροντα στόν ἀγῶνα κατά τοῦ ξένου κατακτητῆ μέ τήν ἀστική τάξη τῆς χώρας*» καί ὅτι «..*ἡ πραγματική ὑπεράσπιση τους ἀναπόφευκτα συνδέεται μέ τήν πάλη κατά τῆς ἀστικῆς ἐξουσίας καί ἰδιοκτησίας, τῆς ταξικῆς ἐκμετάλλευσης ... κατά τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ πολέμου*»

Ἡ ἴδια ξύλινη γλώσσα. Τό ταξικό μῖσος, οἱ ἀπεργίες, ἡ διαλύσις τοῦ κράτους. Καμμία ἐνοχή γιά τά θύματα τότε. Οὐδεμία συγγνώμη σήμερα. Σταθερή πορεία μίσους καί καταστροφῆς. Ὅ,τι χρόνια μέ κα-

θημερινό ἀγώνα καί προσπάθεια οἱ δημιουργικοί Ἕλληνες, οἱ μέλισσες, κτίζουν, ἐκεῖνοι, κηφῆνες μέ κεντρί, ἀπεργάζονται καί καταστρέφουν συστηματικά. Ἐχθές οἱ «δάσκαλοι τοῦ ΠΑΜΕ». Κάθε μέρα οἱ «κνῖτες καί οἱ κνίτισες» στά Πανεπιστήμια καί τό πολυπαθές Πολυτεχνεῖο, μέ τά ἀριστερά σχήματα. πού ἐπέβαλαν τήν Σταλινική τρομοκρατία μέ τήν παθητική ἀνοχή τοῦ κράτους. Σήμερα οἱ ὑποκινούμενοι λιμενεργάτες, πού οὐσιαστικῶς ἐπέτυχαν ἐπαξίως τό «stop booking» τῶν Ναυτιλιακῶν Ὁμιλῶν. Τό «αὐτ'-ἐμπάργκο» τῆς Ναυτιλιακῆς Ἑλλάδος καί τήν ἀποχώρησι τῆς μεγαλυτέρας Ναυτιλιακῆς Ἑταιρείας τακτικῶν Γραμμῶν στό κόσμο, τῆς Maersk Line. Προδιαγεγραμμένη πορεία ἐθελοτυφλούντων στήν ἄβυσσο...

Ἡ ἀπάντησις βεβαίως, στήν προκλητική διαστρέβλωσι τῆς ἱστορίας, εὐτυχῶς ἔχει δοθεῖ καί καταγγελθεῖ ἐπανειλημμένως ἀπό στοματος παλαιῶν συντρόφων τοῦ ΚΚΕ. Ἀφοῦ ἡ «δημοκρατικιά» μουγκαμάρα καί ἀφωνία δέν ἐπιτρέπει στούς νέο-πολιτικούς μας νά ἀρθρώσουν ἀντίλογο, οὔτε στά ψεύδη, οὔτε καί στίς στασιαστικές, ἐμφύλιοπολεμικές ἀπόψεις τῆς ΓΓ τοῦ ΚΚΕ. Ἐνῶ, ὁ τύπος, τά ΜΜΕ, οἱ δημοσιογράφοι, «ἱστορικοί καί ἐκπαιδευτικοί» τοῦ κοινοῦ, σαλπίζουν μόνο τίς ἀριστερές αὐταπάτες.

Ἀντιγράφω, λοιπόν μίαν ἀκόμη, ἀπό τό βιβλίο-ὁμολογία, «*Εὐτυχῶς ἡττηθήκαμε σύντροφοι*» τοῦ Τάκη Λαζαρίδη, καταδικασμένου σέ θάνατο στή δίκη Μπελογιάννη τόν Φεβρουάριο τοῦ 1952, ὁ ὁποῖος τελικῶς ἔτυχε χάριτος ἐπειδή ὁ πατέρας του εἶχε ἐκτελεστῆ ἀπό τούς Γερμανούς καί ἡ μητέρα του εἶχε καταδικαστῆ σέ ἰσόβια ἀπό Βουλγαρικό στρατοδικεῖο. Τά κομματικά ἔντυπά τῆς ἐποχῆς εἶχαν ἐπαινέσει τόν Τάκη Λαζαρίδη γιατί «*..ὑπερασπίστηκε μέ ἐπαναστατική συνέπεια καί ἀδιαλλαξία τήν τιμή καί τήν ὑπόληψη τοῦ κόμματος*» Ἐξομολογεῖται, ὁ Τάκης Λαζαρίδης μέ εἰλικρίνεια καί γενναιότητα πού σπανίζει.: « *..Ὅλοι μας μέλη καί στελέχη τοῦ ΚΚΕ ἔχουμε μερίδιο εὐθύνη. Γιατί στη δράση τούς οἱ ἡγέτες τοῦ ΚΚΕ εἶχαν τή δική μας ὑποστήριξη καί ἀνοχή χωρίς τήν ὁποίαν δέν μποροῦσαν νά κάνουν τίποτα. Μᾶς ἐξέφραζαν καί μᾶς ἐκπροσωποῦσαν. Εἴμαστε συνυπεύθυνοι γιά ὅλα. Γιά τά φοβερά ἐγκλήματα τοῦ Στάλιν. Γιά τίς δίκες τῆς Μόσχας καί τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Γιά τίς ἐκτελέσεις μυριάδων ἀνθρώπων. Γιά τό φοβερό ζυγό πού ἐπιβλήθηκε στό μεγάλο ρωσσικό λαό. Καί γιά τόν βαρύτερο ἀκόμη ζυγό πού ἐπιβλήθηκε σέ τόσες χῶρες τῆς ἀνατολικῆς καί κεντρικῆς Εὐρώπης... Κι εἴμαστε εἰδικότερα συνυπεύθυνοι γιά τά δεινά πού ἔπληξαν τήν πατρίδα μας καί τόσο σημαντικά καθυστέρησαν τήν οἰκονομική καί κοινωνική*

της πρόοδο. Γιά τόν Δεκέμβρη καί τόν Ἐμφύλιο. Γιά τό ἀδικοχαμένο αἷμα τῶν συντρόφων μας ἀλλά καί τῶν ἀντιπάλων μας. Γιά τήν Ἐλένη Γκατζογιάννη καί τίς ἄλλες μαρτυρικές μανάδες τῆς Ἠπείρου. Καί γιά τίς ἀδιάκοπες ὅσο ἠλίθιες προσπάθειές μας νά μετατρέψουμε τήν πατρίδα μας σέ σοβιετικό προκτετοράτο..»

Ἀληθῶς. Στοιχειώδης ἐπίγνωσις τῆς ἀνεπανόρθωτης Ἐθνικῆς καταστροφῆς. Τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἐγκλήματος πού προκάλεσε διαχρονικῶς στήν Ἑλλάδα τό ΚΚΕ. Θα εἶχαν θέσει ἐκτός πολιτικοῦ βίου στήν σύγχρονη Ἑλλάδα καί τό ὄνομα καί τό αἱμοσταγές σφυροδρέπανο. Οὕτως ἤ ἄλλως, ἱστορικῶς λίγα χρόνια πρίν, παρακολουθήσαμε τό λυκόφως καί τήν αὐτοκατάρρευσι διεθνῶς τοῦ κομμουνισμοῦ. Non Velat Umbra Diem. [261]

Ι17.Ἡ Ἀκαδημαϊκή Ἐλευθερία ἐν κινδύνῳ

«Ἀκόμα κι ἄν ψηφισθεῖ τό νομοσχέδιο τήν προσεχῆ Πέμπτη, ἡ πανεπιστημιακή κοινότητα δέν θά τό ἀκολουθήσει» δήλωσε, χθές 2/3/2003, ὁ πρόεδρος τῆς Πανελλήνιας Ὁμοσπονδίας Συλλόγου Διδακτικοῦ καί Ἐπιστημονικοῦ Προσωπικοῦ ΑΕΙ.

Εἶναι τόσο φανερό. Ὁ ἀναπληρωτής Καθηγητής κος Ἀπέκης, ἐπεκτείνει τήν «Ἀκαδημαϊκή Ἐλευθερία» ὅπως ἐκεῖνος τήν ἀντιλαμβάνεται ἐντός τῶν δημοσίων Πανεπιστημίων καί στήν πολιτική ζωή τῆς χώρας. Διότι ἐδῶ καί χρόνια μέ τήν ἀπεριόριστη συνδρομή τῆς πολιτείας στά Πανεπιστήμια ἔχει ἐπιβληθεῖ μία ἰδιότυπος «Ἀκαδημαϊκή Ἐλευθερία». Ἰδέες πού ἀντίκεινται στήν «ὀρθοδοξία» τῆς ἀριστερᾶς βαπτίζονται «ἀντιδραστικές» καί «πολιτικά ἐσφαλμένες» «ἄκρως ἐπικίνδυνες γιά τήν σωστή σκέψη» κατά διατύπωσι καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μακεδονίας. Ἡ ἑλληνική κοινωνία ἔχει καταστεῖ ἐπανειλημμένως μάρτυς (κυριολεκτικῶς) τῶν διαχρονικῶν συνεπειῶν ὀργανωμένων μελῶν καθηγητικῶν ἤ σχολικῶν συλλόγων πού ἀνερυθρίαστα ταυτίζουν τήν καθηγητική των ἰδιότητα μέ τήν κομματική δραστηριότητα καί τό Πολυτεχνεῖο ἤ τό Πανεπιστήμιο ἀλλά καί τό σχολεῖο ἀκόμη, βῆμα γιά τήν «οἰκοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ».

Ὁ David Horowitz στό τελευταῖο του - κυκλοφόρησε τόν περασμένο μήνα στήν Ἀμερική- βιβλίο μέ τίτλο, «Κατήχησις - Ὁ Πόλεμος τῆς ἀριστερᾶς κατά τῆς Ἀκαδημαϊκῆς ἐλευθερίας» θέτει τό πρόβλημα

---

[261] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 21/12/2006*

ἀπερίφραστα.

«..Ἕνας καθηγητής δέν θά πρέπει νά ἐκμεταλλεύεται τήν ἀνωριμότητα τῶν σπουδαστῶν κατηχώντας τους, μέ τίς προσωπικές του ἀπόψεις, πρίν ἐκεῖνοι ἔχουν τήν εὐκαιρία ἐπί ἴσοις ὅροις, δίκαια νά ἐξετάσουν καί τήν ἄλλη ἄποψι. Προτοῦ ἀποκτήσουν ἐπαρκῆ γνῶσι, μεστωμένη κρίσι ὥστε νά εἶναι σέ θέσι οἱ ἴδιοι νά σχηματίσουν τήν ὁποιαδήποτε ὁριστική δική τους ἄποψι... Αὐτό τό βιβλίο περιγράφει μία προσπάθεια νά ἀφοπλισθεῖ ἡ πολιτική ἔφοδος στά σχολεῖα μας καί νά ἀποκατασταθοῦν στίς αἴθουσες διδασκαλίας, οἱ ἀξίες τῆς πολιτικῆς οὐδετερότητας καί ποικιλόμορφης διανόησης ... ἀντικατοπτρίζει μία καθολική ἐπιθυμία μεταξύ τῶν σπουδαστῶν καί τῆς πλειοψηφίας τοῦ κοινοῦ νά ἀποκατασταθεῖ πλουραλισμός στήν διανόησι καί ὠργανωμένη οὐδετερότης στά ἀκαδημαϊκά ἱδρύματα ὥστε νά προστατευθεῖ ἡ συστηματική ἀποστολή τους... Ἐκφράζει τήν ἀποστροφή κατά τῆς διαφθορᾶς στήν αἴθουσα διδασκαλίας ἀπό τούς ἀκαδημαϊκούς, πού σκοπίμως συγχέουν τό ἐκπαιδευτικό σύστημα μέ τόν ἀκτιβισμό καί πού ἀναζητοῦν νά καταπνίξουν τίς ἀντίθετες ἀπόψεις στό ὄνομα τῶν ''προοδευτικών'' ἰδεῶν..»

Εὐχαρίστως ὅμως νά ὑπενθυμίσουμε. Ὁ David Horowitz παλαιός Μαρξιστής, μέλος τῆς «Νέας Ἀριστερᾶς» στήν Ἀμερική τῆς δεκαετίας τοῦ 1960, σύμβουλος ἐξ ἀπορρήτων της ἐπαναστατικῆς ὀργανώσεως «Οἱ Μαῦροι Πάνθηρες» ἀνένηψε μετά τήν δολοφονία, τό 1974, τῆς φίλης του Betty Van Patter. Γνώστης ἐκ βαθέων τῆς δράσεως καί τῶν μεθόδων τῆς ριζοσπαστικῆς ἀριστερᾶς, διαπίστωσε - ὅ,τι βλέπουμε καθημερινῶς ὅλοι μας κι ἐδῶ- τήν ὕπαρξι ἑνός ἀκαδημαϊκοῦ κινήματος γιά «κοινωνική δικαιοσύνη» πού εἰσήγαγε τό ριζοσπαστικό του πρόγραμμα ἐπιβάλλοντας τήν «ὀρθοδοξία» τῶν ἀριστερῶν ἀπόψεων ὡς θρησκευτικό δόγμα – δηλαδή, ὅτι σωστό καί ἀποδεκτό εἶναι, ὅ,τι εἶναι ἀριστερό- ἀπό τά σχολεῖα μέχρι τά πανεπιστήμια. Καί ἐκφράζοντας τήν ὁμόθυμη κοινή συνισταμένη τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τῶν δημοκρατικῶν πολιτῶν, φοιτητῶν, καθηγητῶν, ἀνέλαβε τήν ἐκστρατεία γιά τήν στήριξη τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Ἐλευθερίας στά Ἀμερικανικά Πανεπιστήμια. Ἔτσι συνέταξε τόν γνωστό πλέον «Καταστατικό Χάρτη Ἀκαδημαϊκῶν Δικαιωμάτων» ὡς ἐν δυνάμει δεσμευτικό κανονισμό λειτουργίας τῶν πανεπιστημίων- The Academic Bill of Rights- πού καθορίζει μεταξύ ἄλλων, ὅτι *«ἀποστολή τῶν πανεπιστημίων στίς Δημοκρατίες εἶναι νά δημιουργεῖ ἐλευθέρους καί σκεπτόμενους πολίτες καί ὄχι νά ἐνσταλάζει ἐγκεκριμένες ἰδεολογίες ...μέ προκαθορισμένα ''πολιτικῶς ὀρθά'' συμπεράσματα στίς αἴθουσες διδασκαλίας γιά ἀμφιλεγόμενα θέματα.»* καί ὅτι

«... Ἡ ἀκαδημαϊκή ἐλευθερία προϋποθέτει τήν ἰδέα ὅτι ἡ ἀνθρώπινη γνῶσις ἀποτελεῖ ἀέναο ἐπιδίωξι τῆς ἀλήθειας καί δέν ὑπάρχει ἀνθρωπίνως προσβάσιμη ἀλήθεια μή ἐπιδεχόμενη ἀμφισβήτησι. Συνεπῶς οὐδείς ἔχει τό δικαίωμα τῆς μονοπωλήσεως τῆς σοφίας..».

Ὅμως, ἐνῶ αὐτά συμβαίνουν πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ἐμεῖς ἐδῶ, ἔχουμε πλέον φθάσει, ἐπιτυχῶς στά μή περαιτέρω... Ἡ ἀπέχθεια καί ἡ ἀποστροφή τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, πρός τούς δογματικούς γνῶστες τῆς «ἀλήθειας» τῶν «προοδευτικῶν» ἰδεῶν καί τοῦ «πολιτικά ὀρθοῦ» [πού μόνο αὐτοί πρεσβεύουν ὡς ἀπό «θεϊκή» ἐπιφοίτησι] ἔχει πρό πολλοῦ ὑπερκορεσθεῖ.... Ἔτσι, πρός τούς καθημερινούς μας δυνάστες μέ τίς ψευδό-νομότυπες - χωρίς καθολική ψηφοφορία - συνελεύσεις. Τούς ἀπεργούς καθηγητές πού μισθοδοτοῦνται. Πού στηρίζουν καί στηρίζονται στίς παράνομες καταλήψεις τῶν φοιτητῶν τους, καταχρώμενοι τήν ἀλαζονική αὐθαίρετη ἐξουσία μιᾶς ἀσήμαντης μειοψηφίας. Πού ἐπιδεικνύουν οἱ κύριοι αὐτοί, τῆς ΠΟΣΔΕΠ, μέ ἀξιοθαύμαστο ζῆλο, τήν εὐρεῖα δημοκρατική τους συνείδησι, ἀφοῦ ἔσπευσαν νά ἀνακοινώσουν στόν τύπο, τήν στασιαστική ἀνυπακοή, τήν μή ἐφαρμογή τοῦ νόμου. Τόν ὁποῖο ἡ μετριόφρων σοφία καί ἡ μοναδική των γνῶσις δέν ἀποδέχεται, γιατί εἶναι ὁ νέος νόμος «ἀντιδραστικός» καί «πολιτικά λαθεμένος» Ἔτσι, πρός ὅλους αὐτούς, πού ἔβαλαν λουκέτο καί κρατοῦν κλειστά τά Πανεπιστήμια. Τίς γραμματεῖες μέχρι καί τούς ναΐσκους, στόν εὐρύτερο χῶρο τῶν πανεπιστημιακῶν ἐγκαταστάσεων, στή σκέψι καί μόνο, ὅτι μέ τήν ἀποδέσμευσι τῶν πανεπιστημίων ἀπό τόν πυθωνικό ἐναγκαλισμό τῆς κομμουνιστικῆς νεοαριστερᾶς ἰδεολογίας, θά ἀκούγεται ἐπιτέλους ἐπί ἴσοις ὀροις καί ἡ ἄλλη ἄποψι στά «σταλινικά» τους ἄντρα. Πού ἐπιτέλους θά ἀξιολογοῦνται ὄχι γιά τίς καταλήψεις ἀλλά γιά τίς ἐπιδόσεις τους.... Ἡ ἀποδοκιμασία, πρός ὅλους αὐτούς εἶναι περισσότερο ἀπό δεδομένη. Εἶναι καθολική. Καί εἶναι ἐκρηκτική.

Εἶναι λοιπόν περισσότερο ἀπό ὥριμες οἱ συνθῆκες ἀκόμη καί γιά τήν βραδυκίνητη δημοκρατία μας, ὥστε νά περισωθεῖ ὅ,τι ἀπέμεινε. Καθίσταται συνεπῶς ἀναγκαῖο, ἡ σιωπηλή πλειοψηφία ἐπιτέλους νά ἐκφρασθεῖ, πρός κάθε κατεύθυνσι μέ κάθε νόμιμο τρόπο. Πρωτοβουλία ὅπως αὐτή τοῦ καθηγητοῦ David Horowitz, τῶν ΗΠΑ, θά μποροῦσε ἤδη νά ἔχει βρεῖ μιμητές.

Ὑπάρχουν ἑκατοντάδες πανεπιστημιακῶν, καθηγητῶν, δασκάλων ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν πεποιθήσεων -μέ τήν σταθερή ἐξαίρεσι τῶν στρατευμένων στην κομμουνιστική καί ἐξωκοινοβουλευτική ἀριστερά- πού μόνο ντροπή αἰσθάνονται ἀπό αὐτή τήν κατάστασι. Οἱ Γο-

νεῖς, ὅλοι, πού ἔχουν ἀγανακτήσει ἀπό τήν ἐγκατάλειψι τῆς πολιτείας, τήν μή ἀναπληρώσιμη ἀπώλεια τοῦ χρόνου γνώσεως πού ἔγινε χαμένος ἀλλά καί τήν συνεχιζόμενη ἀδιαλλαξία τῶν στρατευμένων ἀκαδημαϊκῶν. Ἐπιστολές, μηνύματα, τηλεφωνικές ὀχλήσεις, διαμαρτυρίες, παραστάσεις φορέων ἀπό ὅλους μας πρός ὅλους τους ἐμπλεκομένους. Συμπαράστασις καί ἀλληλεγγύη στούς φύλακες τῆς τάξεως, πού τά ἐπιλεκτικῶς εὐαίσθητα ΜΕΜ, ὁ προπομπός καί οἱ ντουντοῦκες τῆς νέο-ἀριστερᾶς δέν χάνουν εὐκαιρία νά συκοφαντήσουν καί νά γελοιοποιήσουν. Εὐγενεῖς καί πρόθυμοι, ἐπίκουροι στό «ἔργο» τούς, γνωστοί γελοῖοι ἀστράτευτοι- περιστασιακῶς ψυχοπαθεῖς- νῦν κωμικοί καί ἐπιτυχεῖς μίμοι τοῦ τσιγγάνικου βίου.

Ἀπέναντί τους, ἡ πανστρατιά τῶν σκεπτόμενων πολιτῶν, πού ἔχει καθῆκον νά περιφρουρήσει καί νά διασώσει ὅ,τι ἡ σημερινή πολιτεία δυστυχῶς δέν πείθει πέραν τῶν προθέσεων, ὅτι ἔχει τήν δυνατότητα νά πράξη..Τήν Ἀκαδημαϊκή Ἐλευθερία.Τήν Δημοκρατία τήν ἴδια.[262]

I18. Τί λησμονεῖται γιά τό Ἰράκ.

«..Τά περισσότερα ἀπογεύματα στούς πάγκους τῶν μαγαζιῶν τῆς παλαιάς πόλεως Najaf νεάροι ἄνδρες στούς δρόμους προβάλλουν σέ τηλεοπτικές συσκευές τερατώδεις σκηνές σκληρότητος. Φυλακισμένοι ἁλυσσοδεμένοι μέ χειροπέδες ἀνετινάσσοντο μέ δεσμίδες δυναμιτῶν στίς τσέπες τους.. Τά πλήθη περίμεναν στήν οὐρά να πληρώσουν 1000 ἰρακινά δηνάρια (περίπου μισό δολλάριο) γιά νά ἀγοράσουν τίς δισκέτες μέ τίς ἀποκρουστικές σκηνές..» (London Times 20/9/2003)

Ὁ Ahmad, ἀρχι-εκτετελεστής τοῦ Uday Hussein (τοῦ ψυχοπαθοῦς, μεγαλυτέρου υἱοῦ τοῦ Saddam) ἐξιστορεῖ τήν σύλληψι δύο 19χρονων νέων φοιτητῶν τῆς σχολῆς καλῶν τεχνῶν τοῦ πανεπιστημίου τῆς Βαγδάτης πού τούς μετέφερε στή Radwaniyah. Ἐκεῖ τούς ὁδήγησε σ' ἕνα ἀγρόκτημα, ὅπου ὑπῆρχε ἕνα μεγάλο κλουβί μέ δύο λέοντες, πού ἀνῆκαν στόν Uday. Οἱ φύλακες παρέλαβαν τούς νέους καί τούς ἔρριψαν στό κλουβί. Τό ἕνα ἀπό τά θύματα κατέρρευσε ἀπό τό φόβο του, καθώς τά λιοντάρια μέ βρυχηθμούς καί ἄγριες κραυγές πλησίαζαν ἀργά. Ὁ Ahmad παρακολουθοῦσε καθώς ἀλλόφρονες οἱ φοιτητές ἀναζητοῦσαν μιά διέξοδο, πού ὅμως δέν ὑπῆρχε. Τά λιοντάρια χίμηξαν. *«Εἶδα τό κεφάλι τοῦ πρώτου κυριολεκτικῶς νά ἀποχωρίζεται ἀπό τό σῶμα του, μέ*

[262] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 22/03/2007*

τήν πρώτη δαγκωνιά καί ἐν συνεχείᾳ τά λιοντάρια νά καταβροχθίζουν τούς δύο νέους.. Σύντομα δέν εἶχε ἀπομείνει τίποτα ἐκτός ἀπό κόκαλα καί κομμάτια ἀπό ἀνεπιθύμητες σάρκες» (Sunday Times London 27/7/2003)

Ὁ Saddam εἶχε μετατρέψει τό Ἰράκ σ' ἕνα αὐτο-ἀστυνομευόμενο ὁλοκληρωτικό κράτος τρόμου ὅπου ὅλοι ἐφοβοῦντο ὅλους. Στίς σταλινικές μεθόδους τῶν αὐθαιρέτων συλλήψεων, ἐξαναγκασμένων ὁμολογιών εἶχε προσθέσει τό πολύ προσωπικό του στοιχεῖο, ἐκεῖνο τοῦ σαδισμοῦ. Τόν βασανισμό τῶν παιδιῶν γιά νά ἀποσπάσῃ πληροφορίες ἀπό τούς γονεῖς τους... Στό βιβλίο του «Ἡ Δυσοίωνη καταιγῖδα» ὁ Kenneth Pollack (Ph.D., M. I. T, 1996 B.A., Yale University, 1988) περιγράφει: *«Ἦταν ἕνα καθεστώς πού ἔβγαζε τά μάτια τῶν παιδιῶν προκειμένου νά ἐξαναγκάσῃ σέ ὁμολογία τούς γονεῖς τους ..Ἦταν ἕνα κάθεστώς πού βουτοῦσε τά θύματα του σιγά σιγά σέ τεράστιες «βοῦτες» καυστικοῦ ὀξέως... Ἦταν τό καθεστώς πού ἅρπαζε τήν σύζυγο, τήν κόρη ἤ ὅποια ἄλλη συγγενή τοῦ συλληφθέντος καί θά τήν βίαζε ἐπανειλημμένως μπροστά του. Ἄν εἶχε ἐγκαταλείψει τήν χώρα θά τοῦ ἔστελνε τό ''βίντεο''... »* (ἀπό ἄρθρο τῆς Margaret Wente 23/11/2002)

Ὅλες αὐτές οἱ φρικώδεις πληροφορίες εἶναι προσιτές καί κατάγεγραμμένες σέ περιοδικά, ἐφημερίδες τοῦ ἐξωτερικοῦ καί στό διαδίκτυο. Ὁποιοσδήποτε παραμένει ἀνεπαρκῶς πληροφορημένος εἶναι ἐπιεικῶς διότι, εἴτε το ἐπιθυμεῖ ἤ ἁπλῶς ἐθελοτυφλεῖ.... Πέραν τῆς ἠχηρῆς, ἀποσιωπήσεως ἀπό τά ἡμέτερα ἐντόπια ἀριστεροκρατούμενα μέσα Ἐνημερώσεως, πού ἐθρήνησαν τόν «ἡγέτη» καί τόν «ἀπαγχονισμό τοῦ πολιτισμοῦ» -ὅπως ἔγραψαν φύλλα γνωστοῦ συγκροτήματος μονοπωλοῦντος τά νέα τῆς ἐλευθεροτυπίας- στό πρόσωπο τοῦ διεστραμμένου δικτάτορος. Γιατί ὅμως;

Ἴσως γιατί σήμερα ὁ «ἐχθρός» δέν εἶναι οἱ δικτάτορες. Ἄν ξεχάσουμε, τούς ἀναγορευθέντες «ἡγέτες», ἀπό τούς «ἱστορικούς και ἐκπαιδευτικούς» δημοσιογράφους τῶν ΜΕΜ, ὅπως ὁ Καντάφι, ὁ Κίμ Γιόνγκ Ἰλ, ὁ Φιντέλ Κάστρο, οἱ Ἰμάμηδες τῆς Ἰσλαμικῆς Δημοκρατίας τῆς Περσίας, ὁ Χασσάν Νασράλλαχ της Χεζμπολλάχ, ἤ ἐκεῖνοι τῆς Κίνας καί τοῦ Βιετνάμ. Ἐφ' ὅσον ὁ Πινοσέτ, πού ἦτο δεξιός -ἄρα δικτάτωρ- πέθανε «ἀτιμώρητος» καί μας ἄφησε παραπονεμένους...

Ἀλλά ἡ ἐλεύθερη οἰκονομία, ἡ παγκοσμιοποίησις, ὁ «καπιταλισμός».

Μιά γενικευμένη συμμαχία ἀριστεριστῶν, ψευδοειρηνιστῶν, προσανατολισμένων στόν Μάρξ περιβαλλοντολόγων μέ τούς φανατικούς ἰσλαμιστές ἔχει ἤδη ἀναδυθεί. Πίσω ἀπό τήν ὑποκριτική κατα-

κραυγή, σήμερα γιά τήν τιμωρία τοῦ Saddam. Αὔριο γιά τίς φυλακές στό Guadanamo. Ἄλλοτε γιά τήν παγκόσμια ρύπανσι, κάθε ἡμέρα γιά τήν παγκοσμιοποίησι, πίσω ἀπό μία νεκρική καρναβαλιστική μάσκα, κρύβεται θορυβωδῶς ὁ παλαιότερος καί πιό ουσιώδης ἀγῶνας. Τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ ἐναντίον τοῦ φιλελευθερισμοῦ, πού εκπροσωπεῖ σήμερα, ἡ Ἀμερική. Ἡ πλέον ἀκμάζουσα καί δημιουργική κοινωνία στή γῆ.

Διότι οἱ φιλειρηνιστές, πρόθυμοι νά διαμαρτυρηθοῦν «αὐθόρμητα» μέ τίς πορτοκαλλί ὁμοιόμορφες στολές καί τά λευκά προσωπεῖα, γιά τίς φυλακές στό Guadanamo, παραμένουν τόσο συνετά βουβοί στό δράμα τῶν φυλακισμένων στά κάτεργα τοῦ Φιντέλ ἤ τοῦ Κίμ Γιόνγκ Ἰλ στή Β.Κορέα ἤ ἀκόμη καί τῆς Κίνας. Διότι οἱ πράσινοι ψεύδο-οἰκολόγοι ἐνῶ παρουσιάζουν τίς ΗΠΑ, δηλαδή τον καπιταλισμό ἐν τῇ οὐσίᾳ ὡς τόν ὑπέρτατο ἔνοχο γιά τήν καταστροφή τοῦ περιβάλλοντος, ἔχουν βουλώσει τό στόμα τους γιά τίς ἑκατοντάδες ὑποβρυχίων σοβιετικῆς κατασκευής ἐξοπλισμένων μέ ἀτομικές κεφαλές, πού οι Ρῶσσοι βούλιαξαν συλλήβδην στήν θάλασσα τοῦ Barent. Ἤ τηροῦν σιγήν ἰχθύος γιά τά ἐρείπια τῶν πυρηνικῶν ἐργοστασίων στίς τέως κομμουνιστικές ἐπαρχίες. Διότι ἡ κομμουνιστική λεγεῶνα τῶν ἁπανταχοῦ ἀριστερῶν δέν μπορεῖ ν' ἀπαρνηθεῖ τήν «ἐπαναστατική» παράδοσι καί ἐξακολουθοῦν, οἱ συντρόφοι, σφυροκοπῶντας τό πεπαλαιωμένο διάτρητο ἀντικαπιταλιστικό - ἀντιαμερικανικό τύμπανο, νά ὀργανώνουν «λαϊκό» μέτωπο καί «ἀντι-ιμπεριαλιστικό» ἀγῶνα. Διότι οἱ «μαχητές» τῆς θανατικῆς ποινῆς, ὡς ἐάν δέν θανατώνονται χιλιάδες στήν Κίνα μέ δικαστικές ἀποφάσεις γι'ἀσήμαντη αἰτία –πιθανῶς καί ἐμπόριο ὀργάνων- Ἤ στίς ἰσλαμικές δημοκρατίες, ὅπου ἰσχύει ὁ ἀπάνθρωπος «νόμος τῆς σαρίας». Δηλαδή ἡ ὁλοκληρωτική ἀντίθεσις στήν ἔννοια τῆς δημοκρατίας, οἱ ὄψιμοι αὐτοί μαχητές, ἰδίως τά ἡμέτερα ΜΕΜ, εὐγενικώς «ἀπολησμονοῦν» νά ἐκδηλώσουν ἀντίστοιχη εὐαισθησία, γενναιότητα καί δράσι, τουλάχιστον στήν ἐνημέρωσι...

Ἔτσι στήν ἐκτέλεσι τοῦ Saddam, πού οὐσιαστικῶς ἦτο ἀπονομή δικαιοσύνης τῆς Ἰρακινῆς κυβερνήσεως, οἱ Ἀμερικανοι ἦσαν ἀμέτοχοι. Ἰρακινοί δίκασαν. Ἰρακινοί κατεδίκασαν. Ἰρακινοί ἐξετέλεσαν. Ὅπως ἐξετέλεσαν, δι' ἀπαγχονισμοῦ τόν ἔνοχον ἀναριθμήτων φρικιαστικών κακουργημάτων ἀρρωστημένης σαδιστικῆς φαντασίας. Καί ἀκόμη περισσότερον οἱ Ἰρακινοί παρεχώρησαν στή δημοσιότητα- καί τά ΜΕΜ ὅλου του κόσμου, ὄχι οἱ Ἀμερικανοί – κυκλοφόρησαν, ἐπί συνεχοῦς ὡραρίου παγκοσμίως, τίς τελευταῖες στιγμές τοῦ Saddam, στήν ἀγχόνη.

Ἀκριβῶς ὅπως ἐπί ἐποχῆς Saddam κυκλοφοροῦσαν οἱ δισκέτες των φρικωδών ἐκτελέσεων τῶν θυμάτων τοῦ δικτάτορος.

Ὅμως εἶναι οἱ Ἀμερικανοί πού κατηγοροῦνται. Καί εἶναι ἡ Ἀμερική, κατ' ἀρχήν, ὁ ἀντικειμενικός σκοπός τῆς ἔχθρας τους. Τελικῶς ὅμως εἶναι ἡ φιλελεύθερη δημοκρατία καί ἴσως ἀκόμη περισσότερο ἡ ἴδια ἡ ἐλευθερία.[263]

I19. Ἡ μία ἄποψις, θάνατος τῆς Δημοκρατίας

Τό ἔσχατο στάδιο τῆς Δημοκρατίας εἶναι ἐκεῖνο ὅπου ἐπικρατεῖ ἡ μιά καί μοναδική ἄποψις. Δέν «ὑπάρχει» ἔχει ἐξοβελισθεῖ, εἶναι «ἔγκλημα» σκέψεως ἡ ἀντίθετη γνώμη. Ὅταν, τόσο σταθερά, ἀκούγεται, δημοσιεύεται, ἐκφωνεῖται μία καί μόνον ἡ «κρατοῦσα» ἄποψι, αὐτή τῶν μέσων «ἐνημερώσεως». Καί ποιά εἶναι κάθε φορά αὐτή;

- Προσφάτως, ὅτι ἡ ἀπεργία πείνας -ψευδής ἤ ἀληθής δέν ἐξετάζουμε ἐδῶ- δέν εἶναι μία ἐκβιαστική, οὐσιαστικῶς τρομοκρατική, ἐνέργεια πού ἀποβλέπει στόν ἠθικό ἐξαναγκασμό τῆς πολιτισμένης κοινωνίας νά ὑποκύψη στά ὅποια αἰτήματα τοῦ ἀπεργοῦ. Ἀλλά «ἀγῶνας» πρός ἐπιβολήν τοῦ «δικαίου». Ὡς ἐάν δέν ἔχουμε θεσμικούς φορεῖς, ἐκλεγμένα ὄργανα, ἀνεξάρτητη δικαιοσύνη νά κρίνη καί νά ἀποφασίση τό ἑκάστοτε πρακτέον ὑπέρ τῶν ἀδικούμενων καί κατά τῶν αὐθαιρετούντων.

Ἔτσι εἴδαμε τούς ὑπαλλήλους τοῦ Δήμου μέ τήν ἐπαινετική συμπαράστασι τῶν ΜΕΜ, παρουσία ἑνός χαλκέντερου «ἀπεργοῦ», Δημάρχου (πού θεωρητικῶς μετά ἀπό 13 μέρες ἀπεργίας πείνας θά ἔπρεπε νά ἦταν ἡμιλιπόθυμος ἕως θανάτου) τῶν προέδρων ΠΑΣΟΚ καί ΣΥΝ, κ.κ. Γ. Παπανδρέου καί Ἀλ. Ἀλαβάνου ἀντιστοίχως, μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου, τοῦ Μητροπολίτη Γλυφάδας, Παύλου, ἐκπροσώπων τῆς Νομαρχίας Πειραιῶς, τῆς διοικήσεως τῆς ΤΕΔΚΝΑ, δημάρχων καί ἀντιδημάρχων ἀπ' ὅλο τό λεκανοπέδιο τῆς Ἀττικῆς, ἀλλά καί καταλλήλως ἐξοπλισμένους ὀξυγονοκολλητές, νά ἀφαιροῦν τά μεταλλικά κιγκλιδώματα τῆς εἰσόδου στή μισθωμένη πλάζ τοῦ Ἁγ. Κοσμᾶ καί νά συνέχιζουν μέ τό «ξήλωμα» τῆς περιφράξεως στήν ἐπιχείρηση Galazio μέ τελικό προορισμό τά κάγκελα τῆς πίστας Carting. Οἱ παρόντες πολιτικοί, μίλησαν γιά «ἱστορική» στιγμή ὅπου οἱ «πολίτες ἐπιβάλλουν τήν ἐφαρμογή τοῦ Συντάγματος»!!!

---

[263] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 20/04/2007*

Ἤ ἄλλοτε, ὅτι οἱ ὀχλοκρατικές ἐκδηλώσεις τῶν στρατευμένων -ρομπότ- ὀπαδῶν τοῦ ΚΚΕ μέ ἐρυθρές σημαῖες σέ μακριά κοντάρια νά ἀποκλείουν (στίς 2/6/2007) τά διόδια τῆς Ἀττικῆς Ὁδοῦ, στήν ἔξοδο τῆς Δουκίσσης Πλακεντίας πρός Ἐλευσίνα, καταργώντας κρατικές συμφωνίες καί νομούς, ἐπιβάλλοντες τήν διέλευσι τῶν αὐτοκινήτων ἄνευ διοδίων, ἀποτελοῦν σύννομο τρόπο -συμβολικό- ἐκφράσεως «δημοκρατικῶν, ἐνεργῶν» πολιτῶν. Τό ἴδιο συνέβη καί μία ἑβδομάδα πρίν στά διόδια τῆς Μεταμορφώσεως χωρίς πάλι καμμία συνέπεια γιά τούς ἀργόσχολους δράστες. Ἐνῶ οἱ πρωτεργάτες τῆς βίας καί τῆς αὐθαιρεσίας (μέ ὀνοματεπώνυμο καί διεύθυνσι) νά δηλώνουν θρασύτατα ἡρωικῶς βέβαιοι γιά τήν ἀτιμωρησία: *«Σήμερα ἀπελευθερώσαμε τίς μπάρες πού χαρατσώνουν τό λαό ὅταν πάει γιά τή δουλιά του. Αὐτόν τό δρόμο ὅπως καί τούς ὑπόλοιπους ὁ λαός τούς ἔχει πληρώσει.... Δέ χρειάζεται νά πληρώνει ἄλλο. Ἡ θέση μας εἶναι νά καταργηθοῦν ὅλα τά διόδια κι ἡ διέλευση νά εἶναι δωρεάν..».*

Ὅ,τι ἀκούσαμε, διαβάσαμε, εἴδαμε στά νυκτερινά δελτία ἀπόψεων. Νά κατακεραυνώνονται οἱ ἀποδεδειγμένες τόσον ἐκ τῆς θεωρίας ὅσον καί ἐκ τῆς πραγματικότητος παρατηρήσεις-προτάσεις τῆς ἐκθέσεως τοῦ ΟΟΣΑ. Αὐτές πού διετυπώθησαν διά στόματος τοῦ Γ. Γραμματέως τοῦ Μεξικανοῦ Χοσέ Ἄνχελ Γκουρία Τρεβίνιο. Γιά ριζική ἀναθεώρησι τοῦ ἀσφαλιστικοῦ, τόν περιορισμό τῶν πρόωρων συνταξιοδοτήσεων, τήν ἀπασχόλησι, τήν μείωσι τοῦ κόστους ἐργασίας, τό φορολογικό, τήν ἐκπαίδευσι μέ τήν ἰδιαιτέρως σοβαρή καί τραγική ἐπισήμανσι, ὅτι ἡ Ἑλλάδα εἶναι «ἀργή» στήν ἐφαρμογή τῶν εὐρωπαϊκῶν ὁδηγιῶν καί τίς μεταρυθμίσεις. Εἶναι «συνταγή ἐφιάλτης. Πρόβα ἀντιλαϊκῶν μέτρων», μᾶς εἶπαν. Ἄλλοι ὅτι εἶναι «συνταγή φτώχειας». Ὅτι εἶναι «Θατσερικά». Εἶναι «ἀντικοινωνικά μέτρα» Εἶναι.. εἶναι.. εἶναι τά πάντα, ἐκτός ἀπό τά ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, ἀναγκαίως ἀμέσως ἐπιβεβλημένα και ἐφαρμοστέα, μήπως τυχόν καί ἐπανέλθουμε σέ διορθωτική τροχιά πρίν ἀπορροφηθοῦμε στή μαύρη ὀπή τῆς οἰκονομικῆς καταρρεύσεως.

Ἤ, ὅτι στό καρναβάλι τῆς ἀντί-παγκοσμιοποιήσεως οἱ μερικές ἑκατοντάδες διαδηλωτῶν τοῦ πεζοδρομίου στό Ροστόκ εἶναι περισσότερο νόμιμοι ἀπό τούς ἀρχηγούς τῶν πλουσιότερων κρατῶν, τούς ἐκλεγμένους μέ καθολική ψηφοφορία ἑκατομμυρίων πολιτῶν καί αὐθεντικοτεροι ἐκφραστές τῆς λαϊκῆς βουλήσεως. Ὡς ἐάν ἡ ἐξουσία στήν Δημοκρατία ἔπαψε πλέον νά ἐκχωρεῖται μέ τίς ψήφους τῶν ἐκλογέων, ἀλλά μᾶλλον ἀπό τίς μολότωφ τά τούβλα και τις πέτρες, πού ἐκσφενδονίζουν οἱ φιλειρηνικοί ἐραστές τῆς ὀχλοκρατίας στούς δρόμους. Στήν εἰρηνική

κατεδάφισι τῶν συνδιασκέψεων μέ βίαια μέσα. Ἐνῶ πρόθυμα, τόσο γραφικά καί φιλότιμα -πού καταντᾶ μονότονη ἐπανάληψι- οἱ «ἱστορικοί καί ἐκπαιδευτικοί» παντογνῶστες τῶν ΜΕΜ ἐπιρρίπτουν στήν ἀστυνομία τήν εὐθύνη γιά τήν βία πού οἱ «μαχητές» τοῦ δρόμου εἶναι πάντοτε οἱ «καλοπροαίρετοι» πρωτεργάτες.

Τελευταίως δέ, ὅτι ἡ ἐφαρμογή τοῦ Νόμου πού τιμωρεῖ τήν προσβολή Ἐθνικῶν Συμβόλων, εἶναι «ἀπαράδεκτη» εἶναι «λογοκρισία» εἶναι «καθυστερημένος ἐθνικός λαϊκισμός». Ὅτι ἡ «χώρα μας ἐκτίθεται» Ἐνῶ τό αὐνανιστικό πόρνο μέ μουσική ὑπόκρισι τόν Ἐθνικό μας ὕμνο, ἀπ' ὅλο τόν «προοδευτικό» τύπο, σέ ὅλες τίς ραδιοφωνικές ἐκπομπές τῶν ἐγκεφαλικῶν παραμορφωτῶν μας παρουσιάζεται ὡς ἀξιοσέβαστη καλλιτεχνική δημιουργία..

Αὐτή ἡ «πολυφωνική» ἐπικράτησι τῆς νοθευμένης –δημοσιογραφικῆς- «ἀλήθειας» βεβαίως δέν ἔχει σχέσι μέ τήν πραγματική ἄποψι τῶν σκεπτόμενων Ἑλλήνων. Δέν εἶναι ἡ κοινή γνώμη, ὅπως τήν παρουσιάζουν οἱ «ἀποκλειστικοί ἐκφραστές» τῶν μειχίων σκέψεών μας, ὡς ἐάν εἶναι ἡ φωνή μας, τά ΜΕΜ. Οὔτε βεβαίως καθίσταται σύννομη, ἐπειδή τά παπαγαλάκια τῶν ΜΕΜ παρουσιάζουν ἀδιαλείπτως τήν ἐκδοχή τῆς δίκης τούς ἀπόψεως, ὡς τήν πλειοψηφοῦσα. Ἄν ὄχι τήν μοναδική, πού ἐπιτρέπεται νά ὑπάρχει στό μιαλό μας. Ἁπλῶς εἶναι αὔτη πού τά ΜΕΜ ἐπαναλαμβάνουν χωρίς ἀντίλογο καί χωρίς ἀπόδειξι. Μιά μυριόστομη, πολυμικροφωνική καί μεγαλόφωνη γκαιμπελική μονοφωνία.

Ἡ ἀριστερή ἐκδοχή περί παντός ἐπιστητοῦ.[264]

Ι20. Ἡ προσφορά τῶν ΗΠΑ πρός τήν Ἑλλάδα

Ὁ Κωνσταντῖνος Μητσοτάκης ἐπεκρίθη, ἀπό τούς «ἱστορικούς καί ἐκπαιδευτικούς» τῶν ΜΕΜ, διότι, κατά τήν ἐκδήλωσι - στήν κατοικία τοῦ Πρεσβευτή τῶν ΗΠΑ - γιά τήν συμπλήρωσι 60 χρόνων ἀπό τήν διακήρυξι τοῦ σχεδίου Μάρσαλ (5ην Ἰουνίου 1947, στό Πανεπιστήμιο Χάρβαρτ) μεταξύ ἄλλων, σημείωσε εὐθαρσῶς καί εἰλικρινῶς - μόναδική ἐξαίρεσι ἐξ ὅλων τῶν Ἑλλήνων πολιτευτῶν- ὅτι ἡ Εὐρώπη ὀφείλει τήν ἐλευθερία της στήν Ἀμερικανική βοήθεια. Καί ἐπιπλέον, ὅτι ἡ Ἑλλάδα ὀφείλει διπλά στίς ΗΠΑ. Ὄχι μόνο γιά τό τέλος τοῦ πολέμου ἀλλά καί γιά τήν τύχη πού θά εἶχε, ἄν εἶχε χαθεῖ ὁ ''ἐμφύλιος''. «*Θά εἴχαμε τήν τύχη τῆς Ἀλβανίας καί τῆς Βουλγαρίας*» ἀκριβολόγησεν ὁ Κός Μητσο-

[264] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 15/06/2007*

τάκης. Δηλαδή ὅ,τι μᾶλλον θά ἔπρεπε νά ἔχει πράξει ἡ ἀνωτάτη πολιτειακή ἡγεσία, ὁ πρωθυπουργός μας, ἡ πρόεδρος τῆς Βουλῆς σέ εἰδική τελετή, ὅπως προθύμως συντρέχουν, σέ παρόμοιες, τόσον ἐπιλεκτικῆς, μονομεροῦς, «ἱστορικῆς μνήμης» πού γίνονται γιά μουσεῖα «δημοκρατικῶν ἀγωνιστῶν» ἤ γιά τήν Γυάρο. Διότι εἶναι γνωστό τοῖς πᾶσι, ὅτι πέραν τῶν 416 ἑκατ δολλαρίων πού ἐδόθησαν ἀπό τήν UNRRA μέχρι τήν 31ην Σεπτεμβρίου 1947, ἡ Ἑλλάδα βάσει τοῦ σχεδίου Μάρσαλ εἰσέπραξε ἄλλα 366 ἑκατ. δολλάρια, κατατασσομένη οὐσιαστικῶς μεταξύ τῶν πρώτων πέντε ἀποδεκτῶν οἰκονομικῆς βοηθείας στό σύνολο τῶν 17 συμμετεχόντων κρατῶν. Χάριν αὐτοῦ τοῦ πακτωλοῦ τῆς ἀμέριστης οἰκονομικῆς βοηθείας, ἀποτελεῖ πλέον ἀδιάψευστο ἱστορικό γεγονός, ὅτι ἡ Ἑλλάδα κέρδισε, πέραν τῆς εἰσόδου της στήν ΕΟΚ ὡς 12 μέλος, 45 χρόνια ἐλευθέρου δημοκρατικοῦ βίου. Τόσα ὅσα χρειάστηκαν οἱ ὑπόδουλοι λαοί τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης γιά νά ἀποτινάξουν τήν ἐρυθρά τυραννία μέ τήν αὐτοκατάρρευσιν τῆς σοβιετίας καί τῶν κομμουνιστικῶν δικατοριῶν στίς ''λαϊκές δημοκρατίες''.

Ὅμως ἀνάλογες δηλώσεις ἀναγνωρίσεως τῆς ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης, γιά τήν πολύτιμη, -καταλυτική γιά τήν ἐπιβίωσι καί ἐλευθέραν ὕπαρξιν τῆς Ἑλλάδος- οἰκονομική συνεισφορά τῶν ΗΠΑ στήν καθημαγμένη Ἑλλάδα, τῆς ἐρειπωμένης ὑπαίθρου. Χωρίς γεωργική παραγωγή, χωρίς δρόμους, μέ γέφυρες ἀνατιναγμένες καί κατεστραμμένα ὑδραγωγεῖα ἀπό τούς στασιαστάς τοῦ ΚΚΕ/ΕΑΜ/ΕΛΑΣ, εἶχαν γίνει καί πολύ πρίν. Στίς 19 Ἰουλίου 1948, ἐπί τῇ ἀποχωρήσει τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς ἐν Ἑλλαδι, ὁ τότε ἀρχηγός τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπηύθηνε μεταξύ ἄλλων τούς ἑξῆς θερμούς λόγους.

«..Ἡ βοήθεια τήν ὁποίαν μας παρέχετε ἀποτελεῖ ἀνθρωπιστική ἐκδήλωσιν τῆς εὐγενοῦς χώρας σας, ὑπέρ τοῦ πάσχοντος λαοῦ μας...Σεῖς καί ἡμεῖς εἴμεθα συστρατιῶται ἑνός μεγάλου ἀγῶνος ἀπό τήν ἔκβασιν τοῦ ὁποίου κρίνεται ἡ τύχη τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ.. Χωρίς τήν ἰδική σας βοήθειαν ἡ ὁποία διεδέχθη τήν πατροπαράδοτον Βρετανικήν συμπαράστασιν, Ἐλευθέρα καί ἀνεξάρτητος Ἑλλάς, σήμερον δέν θά ὑπῆρχεν ... Αὐτή εἶναι ἡ ἱστορική σημασία τῆς ἀποστολῆς σας..... Ὁ φιλότιμος Ἑλληνικός Λαός μέ βαθεῖαν συγκίνησιν ἀνταποδίδει τήν ἀγάπην σας καί οὐδέποτε θά λησμονήση τά μεγάλας ὑπηρεσίας αἱ ὁποῖαι τοῦ παρεσχέθησαν εἰς μίαν κρισιμωτάτην ὥραν τῆς ἱστορίας του. Προπίνω εἰς ὑγείαν τῶν ἡγετῶν τῆς Μεγάλης χώρας τοῦ Προέδρου Τροῦμαν καί τοῦ Στρατηγοῦ Μάρσαλ. Ζήτω ἡ Ἀμερική, ἡ σταυροφόρος τῆς Ἐλευθερίας».

Ταῦτα ἐδήλωνε, ποῖος; Μά ὁ Γεώργιος Παπανδρέου, ὡς ἀρχηγός

τῆς Ἀντιπολιτεύσεως (πού συμπτωματικῶς ἤ μᾶλλον συστηματικῶς ἐν Ἑλλάδι, ὁ ἀπόγονός του σήμερα εἶναι καί αὐτός ἀρχηγός τῆς ἀντιπολιτεύσεως) ἀπευθυνόμενος στόν ἀποχωροῦντα ἀρχηγό τῆς Ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς καί τούς συνεργάτες του, τήν 19ην Ἰουλίου 1948. (Πολιτικά Θέματα, Γεωργίου Παπανδρέου,Τόμος Γ, Ἐκδοτ. Οἶκος Πέτρου Δημητράκου, σελίς 82,83,84).

Περίπου ἕνα χρόνο νωρίτερα στίς 9 Αὐγούστου 1947, ὡς ὑπουργός ἐσωτερικῶν ὁ ἴδιος πολιτικός, ὁ Γεώργιος Παπανδρέου (δηλαδή νά ἐπαναλάβομεν, ὁ πάππους τοῦ σημερινοῦ μας Γιωργάκη, ὁ ἀποκαλούμενος ἀπό τίς «προοδευτικές» δυνάμεις γέρος τῆς Δημοκρατίας) συνέταξε καί ἡ κυβέρνησις Ἐθνικῆς Συνεργασίας ἐπέδωσε πρός τόν ἐν Ἀθήναις πρεσβευτήν τῶν ΗΠΑ τήν ἀκόλουθο διακοίνωσι. Ἀντιγράφω καί πάλιν, ἀπό τά ''Πολιτικά θέματα'' τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου (Τόμος Β, Ἐκδοτ. Οἶκος Πέτρου Δημητράκου σελίς 255,256).

«.. *Η σκληρά πεῖρα τοῦ διαρεύσαντος ἔτους μας ἔχει ὁδηγήσει εἰς τό συμπέρασμα, ὅτι ἡ σημερινή δύναμις τοῦ Στρατοῦ μας εἶναι ἀνεπαρκής πρός ἐπίτευξιν ὁριστικοῦ καί σύντομου ἀποτελέσματος. Χρειάζεται ἀπαραιτήτως σημαντική αὔξησις τῶν δυνάμεων... Χρειάζεται παραλλήλως ἐνίσχυσις τῆς ἀεροπορίας μας... Καί χρειάζεται ἐπίσης ἱκανός ἀριθμός ὅπλων διά τόν ἐπαρκῆ ἐξοπλισμό τῶν χωρικῶν μας... Ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις πιστεύει ὅτι ἡ κατάστασις, ὅπως βαίνει διαμορφουμένη, πρόκειται νά καταστῆ κρίσιμος. Καί διά τοῦτο θεωρεῖ καθῆκον της νά ἀπευθυνθῆ πρός τήν κυβέρνησι τῶν Η.Π.Α διά νά εἴπη μέ ἀπόλυτον εἰλικρίνειαν τήν ἀλήθειαν... Τό Ἑλληνικό Ἔθνος αἰσθάνεται εὐγνωμοσύνη πρός τήν κυβέρνησιν καί τόν λαόν τῆς Μεγάλης Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας διά τήν γενναίαν ἠθικήν καί ὑλικήν ἐπικουρίαν, ἡ ὁποία μας παρέχεται καί εἰς τήν ὁποίαν στηρίζομεν τά ἐλπίδας διά τήν σωτηρίαν καί τήν ἀναγέννησιν τῆς πατρίδος μας....Ἀπέναντι τῆς συνεχιζομένης καταθλιπτικῆς πιέσεως τοῦ ὄγκου τοῦ Κομμουνιστικοῦ Πανσλαυισμοῦ καί τῆς συγκεκριμένης ἠθικῆς πολιτικῆς βοηθείας παρεχομένης εἰς τό ΚΚΕ, ἀνεπαρκής βοήθεια τῆς Ἑλλάδος ὁδηγεῖ εἰς ἀσφαλῶς εἰς κρισίμους κινδύνους. Μόνον ἡ ἄμεσος καί πλήρης βοήθεια εἰς τήν παροχήν τοῦ ἐνόπλου ἀγῶνος ὁδηγεῖ εἰς τήν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος... Καί διότι ἀκριβῶς ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις κατέχεται πλήρως ἀπό τήν συνείδησιν τῆς ἱστορικῆς εὐθύνης καί ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καί ἀπέναντι τῶν ΗΠΑ, εἰς τήν φιλικήν συμπαράστασιν τῶν ὁποίων βασίζει τήν σωτηρίαν της, θεωρεῖ ὕψιστον καθῆκον νά εἰδοποιήση ἐγκαίρως καί νά ὑποδείξη τά ἀπαραίτητα μέτρα πρός ἀποτελεσματικήν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως... Τό Ἑλληνικό*

ἔθνος, ὅπως πάντοτε εἰς τήν Ἱστορίαν του, εἶναι σήμερον πρόθυμον νά προσφέρῃ πᾶσαν θυσίαν διά νά ὑπερασπίσῃ τά γνώριμα κοινά ἰδεώδη της Ἐλευθερίας καί τοῦ Πολιτισμοῦ. Ἀλλά διά νά ἔχῃ ἀπόδοσιν ἡ θυσία τοῦ χρειάζεται ἄμεσον καί πλήρη ὑλικήν βοήθειαν. Καί διά τήν παροχήν αὐτῆς ἀπευθύνει θερμοτάτην ἔκκλησιν πρός τήν κυβέρνησιν τῶν ΗΠΑ μέ τήν βαθείαν πεποίθησιν ὅτι θά εὕρῃ πλήρη κατανόησιν καί ἀνταπόκρισιν.»

Τώρα γιατί σήμερα ὅλα αὐτά ἀποσιωπῶνται, καί μόνον ἐλάχιστοι μή ἐπιλήσμονες ἀποδίδουν τήν ὀφειλομένη ἀναγνώρισι στίς ΗΠΑ, πού διέθεσε 14 δίς δολλάρια γιά τήν ἀνοικοδόμησι τῆς ἰσοπεδωμένης Εὐρώπης ὅταν τήν ἴδια περίοδο, ὁ κόκκινος στρατός ἑκατομμυρίων στρατιωτῶν, παρέτεινε τήν ἀνέξοδο «διαμονή» τοῦ «συνωστιζόντας» στίς χῶρες πίσω ἀπό τό σιδηροῦν παραπέτασμα, τούς δυστυχεῖς λαούς τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, εἶναι φαινόμενο πού οἱ ψυχίατροι, τῶν μελλοντικῶν γενεῶν θά προσπαθοῦν νά ἐξηγήσουν.

Ἐμεῖς νά ὑπενθυμίσουμε, τήν ἀντιφώνησι κατά τήν ἀπονομή τοῦ βραβείου Νόμπελ εἰρήνης τό 1953, μέ τό ὁποῖο ἐτιμήθη γιά τήν σωτηρία τῆς Εὐρώπης ἀλλά καί τῆς Ἑλλάδος, ο στρατηγός George C. Marsall. *«Μέ βαθεία εὐγνωμοσύνη ἀποδέχομαι αὐτή τήν τιμή. Ὄχι μόνον ἐκ μέρους μου. Ἀλλά ἰδιαιτέρως ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ, πού μου παρέσχε τήν δικαιοδοσία ἀλλά καί κατέστησε δυνατή τήν ἐπιχορήγησι, ὥστε τό πρόγραμμα ἀνακάμψεως τῆς Εὐρώπης νά γίνῃ πραγματικότης.»* [265]

Ι21. «..*Καλάβρυτα. Ἡ παραχάραξι τῆς Ἱστορίας..*»

Στίς 20 Δεκεμβρίου 2005 στήν ἐφημερίδα ΝΕΑ δημοσιεύθηκε ἄρθρο μέ τίτλο «*Προδότες στή σφαγή τῶν Καλαβρύτων.-Ταγματασφαλίτες πρωταγωνίστησαν στό Ὁλοκαύτωμα*» Γίνεται ἀναφορά σ'ἕνα «ἀπόρρητο» τηλεγράφημα, τό ὁποῖο ὅμως δέν παρουσιάζεται, ὡς αὐτούσιο κείμενο ἤ ἔστω φωτοτυπία γιά νά ἐλέχθῃ ἡ γνησιότης ἀλλά καί ἡ πρόσφατη! «μαρτυρία» στήν ἐφημερίδα τῆς 20/12/2005 ἑνός 93 χρόνου, πού κατονομάζεται Γιάννης Λαμπρόπουλος. Κατά τήν «ἀποκαλυπτική» μαρτυρία τοῦ 93 χρόνου, «*οἱ Ἕλληνες πού συμμετεῖχαν ἦταν μέλη συγκεκριμένων ὁμάδων*» τίς ὁποῖες ὅμως ὁ καλός δημοσιογράφος δέν κατονομάζει. Τό ἄρθρο κοσμεῖται ἀπό μικρῶν διαστάσεων φωτογραφία μέ τήν ἑξῆς περιγραφή. «*Τό τηλεγράφημα τοῦ Φόρεϊν Ὄφις, τό ὁποῖο ἐνημερώ-*

---

[265] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 21/06/2007*

νει τήν ἑλληνική κυβέρνηση στό Κάϊρο γιά τήν καταστροφή τῶν Καλαβρύτων, κάνει ξεκάθαρα λόγο γιά τή συμμετοχή Ἑλλήνων στίς ἀγριότητες - 2. Ὁ ταγματάρχης Lege καί ὁ λοχίας τῶν S.D. Doenhert (Τένερ). Πίσω, γερμανοντυμένοι Ἕλληνες τοῦ τάγματος «Λεωνίδας» ἀπό τή Λακωνία (Πηγή ΙΑΚ) - 3. Τά πυρποληµένα Καλάβρυτα (Πηγή ΙΑΚ) - 4. Ὁ διεκπεραιωτής τῆς «Ἐπιχείρησης Καλάβρυτα», διοικητής τοῦ I/749 Jager Regiment Hans Ebersberger (Πηγή ΙΑΚ)»

Τόν Μάρτιο τοῦ 2004 κυκλοφόρησε ἡ δεύτερη ἔκδοσις τοῦ βιβλίου Χέρμαν Φράνκ Μαγερ «Ἀπό τή Βιέννη στά Καλάβρυτα» (ἐκδόσεις βιβλιοπωλεῖον ΕΣΤΙΑΣ) Ἀποτελεῖ ἕνα σημαντικότατο ἱστορικό πόνημα γιά τό ὁλοκαύτωμα τῶν Καλαβρύτων τῆς 13ης Δεκεμβρίου 1943. Τεκμηριωμενο μέ ἀδιάψευστα ἔγγραφα ἀπό δημόσιες ὑπηρεσίες καί ἀρχεῖα, δημοσιεύσεις καί συνεντεύξεις ἀπό αὐτόπτες μάρτυρες. Ὁ καθηγητής νεοτέρας ἱστορίας Χάϊντς Α. Ρίχτερ τό χαρακτηρίζει *«ἱστορικό ἀριστούργημα... ποῦ ξεσκεπάζει μύθους, διορθώνει ἀριθμούς καί χρονολογίες ἀνασυνθέτει ἀκριβέστατατα τά πραγματικά γεγονότα..»*

Σέ συνέντευξι πού παρεχώρησε ὁ Χέρμαν Φράνκ Μάγερν, στήν Καθημερινή της 28/3/2004 ἐρωτᾶται: *«Στό βιβλίο αὐτό ἐξετάζετε ἀρκετά καί τό ρόλο τῶν Ταγμάτων Ἀσφαλείας. Πῶς κρίνετε ἐσεῖς, ὡς ξένος παρατηρητής, αὐτήν τήν τόσο σκοτεινή πτυχή τῆς νεότερης ἑλληνικῆς ἱστορίας»* καί ἀπαντᾶ. *«Τί θά πεῖ ''ξένος παρατηρητής''; Πιθανῶς νά γνωρίζω περισσότερα γι' αὐτό τό θέμα ἀπό πολλούς Ἕλληνες. Πρόκειται ὄντως γιά μία πολύ σκοτεινή ἱστορία, καί μία ἀπό τίς πολλές αἰτίες πού ὁδήγησαν μετά στόν ἐμφύλιο πόλεμο. Ἀλλά γιά τό ρόλο τῶν Ταγμάτων Ἀσφαλείας στήν Πελοπόννησο εὐθύνονται καί οἱ Βρετανοί. Μέ τή στάση τούς ὁδήγησαν στή σύγκρουση δεξιῶν καί ἀριστερῶν ἀντιστασιακῶν μονάδων – πρός τέρψιν τῶν Γερμανῶν. Στό «Ἀπό τή Βιέννη στά Καλάβρυτα» γράφω ἐκτενῶς γι' αὐτά τά πράγματα. Κυρίως ὅμως, αὐτό πού ἤθελα νά ξεκαθαρίσω μέ αὐτό μου τό βιβλίο ἦταν ὅτι τή σφαγή στά Καλάβρυτα τή διέπραξαν μονάδες τῆς Βέρμαχτ, τοῦ κανονικοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ...»*

Ἐνῷ στό βιβλίο τοῦ (σελίς 465) εἶναι ἐξ' ἴσου κατηγορηματικός, γιά τόν ἐξανδραποδισμό τῶν μαρτυρικῶν Καλαβρύτων *«..Ἀναμφίβολα μπορεῖ νά διαπιστωθεῖ ὅτι οὐσιαστικά ὑπεύθυνοι ἦταν ὁ Λέ Σουΐρ (στρατιωτικός διοικητής τῆς 117ης Μεραρχίας Καταδρομῶν, πολεμικός διοικητής Πελοποννήσου) καί ὁ Ἐμπερσμπεργκερ (ταγματάρχης διοικητής τοῦ τάγματος). Ὁ τελευταῖος βρισκόταν στό κέντρο τῆς πόλης ἀπ' ὅπου ἔδωσε τή διαταγή νά ριχτεῖ ἡ φωτοβολίδα πού σήμανε τήν ἔναρξη τῆς ἐκτέλεσης. Ὅμως ἡ ἐκτέλεση ἔγινε ὑπό τή διεύθυνση τοῦ λοχαγοῦ Βίλλιμπαλτ*

Ἀκαμπχοῦμπερ ἀπό τή διμοιρία καταδίκων, στήν ὁποία παρεμπιπτόντως δέν ἀνῆκε οὔτε ἕνας Ἕλληνας, ἀντιθέτως πρός τούς ἰσχυρισμούς πού ἐκφράστηκαν κατά καιρούς ἀπό διάφορους ἑλληνικούς κύκλους. Ὁ Ἀκαμπχοῦμπερ ἔδινε ἀναφορά ἀπ' εὐθείας στόν Λέ Σουΐρ ἀλλά γιά τή συγκεκριμένη ἐπιχείρησι εἶχε τεθεῖ ὑπό τίς διαταγές τοῦ Ἐμπερσμπέργκερ».

Ἀλλά καί γιά τήν φωτογραφία «ντοκουμέντο» τοῦ ἄρθρου τῶν «Νέων» ἐπεξηγεῖ. «*Καθώς δέν ὑπάρχει φωτογραφικό ὑλικό ἀπό τήν ἐκτέλεσι τῶν ἀνδρῶν στά Καλαβρυτα καί τήν καταστροφή τῆς πόλης, δείχνεται πάντα μία φωτογραφία μέ Γερμανούς στρατιῶτες πού χαμογελοῦν ἱκανοποιημένοι μπροστά ἀπό καπνίζοντα ἐρείπια. Ἡ φωτογραφία αὐτή δημοσιεύθηκε σέ ἀναρίθμητες μελέτες, πάντοτε μέ τήν παρατήρησι ὅτι πρόκειται γιά μέλη τῆς 117 τῆς μεραρχίας καταδρομῶν μπροστά στά φλεγόμενα Καλάβρυτα... Ὁ Δημήτριος Κανελλόπουλος παρούσιασε πρόσφατα στήν ἐφημερίδα Ἡ Φωνή τῶν Καλαβρυτων μιά φωτογραφία ἀπό τό λεγόμενο ἱστορικό ἀρχεῖο Κανελλοπούλου - αὐτό πού στό ἄρθρο τῆς ἐφημεριδος ''ΝΕΑ'' σημειώνεται ὡς ΙΑΚ- ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἀποτέλεσμα φωντομοντάζ. Ἐμφανίζονται στρατιῶτες ὄχι πλέον μέ καπνίζοντα ἐρείπια στό βάθος ἀλλά μέ τά κατεστραμμένα Καλάβρυτα. Χωρίς νά γίνεται κάποια ἰδιαιτέρα ἀναφορά στήν ἐφημερίδα τοποθετήθηκε μία φωτογραφία τῆς κατεστραμμένης πόλης πού τραβήχτηκε πολύ ἀργότερα, ὡς φόντο στή φωταγραφια μέ τούς στρατιῶτες. Ἐξάλλου ὁ εἰδικός θά διαπιστώσει ὅτι οἱ στρατιῶτες εἶναι ὀρεινοί καταδρομεῖς καί ὄχι μέλη τῆς 117 μεραρχίας καταδρομῶν. Ὀρεινοί καταδρομεῖς δροῦσαν στήν Ἤπειρο καί ὄχι στήν πελοπόννησο. Ἐκτός αὐτοῦ οἱ στρατιῶτες φοροῦσαν θερινές στολές. Στίς 13 Δεκεμβρίου ἐπικρατοῦσαν στά Καλάβρυτα χειμερινές θερμοκρασίες Δίπλα στούς στρατιῶτες διακρίνεται ἕνας ὅλμος. Σύμφωνα μέ μαρτυρίες τῶν ἐπιζησαντων καί τήν τελική ἀναφορά τοῦ Ἐμπερσμπεργκερ δέν χρησιμοποιηθησαν ὅλμοι στά Καλαβρυτα»*.

Ἐνῷ σχετικῶς πρός τό τάγμα «Λεωνίδας» πού ἀναφέρει ὁ ἀρθρογράφος τῶν ΝΕΩΝ μέ ὑπότιτλο «*Πίσω, γερμανοντυμένοι Ἕλληνες τοῦ τάγματος «Λεωνίδας» ἀπό τή Λακωνία (Πηγή ΙΑΚ)*» ὁ Χέρμαν Φράνκ Μάγερ πληροφορεῖ. «*Τό τάγμα ἐθελοντῶν Λακωνίας ὀργανώθηκε καί ἐξοπλίστηκε τόν Φεβρουάριο τοῦ 1944 -δηλαδή δυό μῆνες μετά ἀπό τήν καταστροφή τῶν Καλαβρύτων-. Ὁ Λεωνίδας Βρεττᾶκος ἀδελφός τοῦ ἀγρίως δολοφονηθέντος ἀπό τούς ἀντάρτες τούς ΕΛΑΣ, Ὑπιλάρχου Τηλέμαχου Βρεττάκου ἄρχισε νά δημιουργεῖ τίς πρῶτες μονάδες τοῦ τάγματος... Στίς 13 Δεκεμβρίου ἔφθασαν οἱ πρῶτοι 81 Ἕλληνες ἐθελοντές τοῦ Δήμου Ἀθηναίων γιά νά ἐνταχθοῦν στό ἐθελοντικό σῶμα τῆς Σπάρτης*».

Τό μόνο ὅμως πού δέν ἐγράφη στό ἀνωτερω ἄρθρο τῶν ΝΕΩΝ εἶναι ὅτι στίς 12 Δεκεμβρίου 1943, μία μέρα πρίν τήν σφαγή τῶν ἀνυπεράσπιστων ἀθώων στά Καλάβρυτα καί τήν πυρπόλησι τῆς πανέμορφης πόλης, οἱ Γερμανοί βρῆκαν τά ἀκρωτηριασμένα πτώματα τῶν 70 Γερμανῶν στρατιωτῶν στή χαράδρα ''Μαγείρου'' παρά τό Μάζι. Ὡς ἐπίσης ὅτι κατά κακήν συγκυρίαν τήν προηγούμενη στίς 11Δεκεμβριου 1943 εἶχε γίνει νεκροψία στούς ἐκτελεσθέντας τρεῖς ἀκόμη Γερμανούς τραυματίες οἱ ὁποῖοι εὑρέθησαν ἀκρωτηριασμένοι (ἄνευ γεννητικῶν ὀργάνων) κατά τήν γνωστή συνήθεια τῶν «ἡρωικῶν» μαχητῶν τοῦ ΕΛΑΣ. Οὔτε βεβαίως, ὅτι ἡ διαταγή ἐκτελέσεως τῶν αἰχμαλώτων πρός τήν ΙΙΙ μεραρχία τοῦ ΕΛΑΣ ἀνευρέθη καί φέρει τήν ὑπογραφή τοῦ Δημητρίου Μίχου, ἀρχηγοῦ τῶν τοπικῶν δυνάμεων τοῦ ΕΛΑΣ, πού ἦτο γνωστός ὡς «Σταυραετός». Καί τό χειρότερον. Ὅτι ὅταν ἄρχισε ἡ ἐπίθεσις τῶν Γερμανῶν πρός τά Καλάβρυτα, πού ἦσαν τό κέντρο τῆς περιοχῆς, οἱ δυνάμεις τοῦ ΕΛΑΣ παρότι εὑρίσκοντο στήν περιοχή δέν ἐνεπλάκησαν σέ μάχη μέ αὐτούς, ὥστε νά τούς ἀναγκάσουν νά παραιτηθοῦν ἤ τουλάχιστον νά τούς καθυστερήσουν καί νά δώσουν ἔτσι τόν καιρό στό πληθυσμό νά ἐκτιμήσει καλλίτερα τήν κατάστασι καί νά ἀπομακρυνθοῦν ἀπό τίς ἑστίες τους.

Ἀφορμή γιά τήν ἀνωτέρω ἐξιστόρησι τῶν πραγματικῶν γεγονότων, ὑπῆρξε τό πρόσφατο δημοσίευμα τῆς Καλαβρυτινῆς τοπικῆς ἐφημεριδος «ἡ Φωνή τῶν Καλαβρύτων» τοῦ Ἰουλίου 2007, ὅπου γίνεται μνεία στό σχετικό ἄρθρο τῆς ἐφημεριδος ΝΕΑ, γιά νά δικαιολογηθῆ-διαφημισθῆ ἕνα μυθιστόρημα τοῦ συγγραφέως κοῦ Π. Μάρκαρη, ὁ ὁποῖος εὐφάνταστα υἱοθετεῖ τίς «σοβαρές» ἀπόψεις τοῦ δημιοσιογραφου τῶν ΝΕΩΝ γιά νά συγγράψη ἕνα ἀντίστοιχο ἐπιεικῶς κακόγουστο παραμύθι.[266]

Ι22. Ἰμρε Ναγκυ ἕνας λησμονημένος ἐπαναστάτης.

Ἡ δίκη τοῦ ἄρχισε στίς 6 Φεβρουαρίου 1958 ἀλλά διεκόπη γιά νά ξαναρχίση τόν Ἰούνιο...

15 μῆνες ἐνωρίτερα στίς 23 Ὀκτωβρίου 1956 ἡ νεολαία εἶχε ξεχυθῆ στούς δρόμους τῆς Βουδαπέστης καί μεθοῦσε τό κρασί τῆς ἐλευθερίας. «*Ζητοῦμε τήν ἄμεση ἀποχώρηση τῶν σοβιετικῶν στρατευμάτων. Τόν σχηματισμό κυβερνήσεως ἀπό τόν Ἰμρε Νάγκυ. Τήν διεξαγωγή ἐκλογῶν..*

[266] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 5ην καί 6ην /09/2007*

Τήν ἀναγνώρισι τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης καί ἐκφράσεως τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου καί τοῦ ραδιοφώνου...Τήν ἀπομάκρυνσι τοῦ ἀγάλματος τοῦ Στάλιν, συμβόλου τῆς σταλινικῆς τυραννίας ..» Ἔγραφαν οἱ τυπωμένες προκηρύξεις. Μέχρι τό μεσημέρι τῆς ἰδίας ἡμέρας, μιά λαοθάλασσα πλημμύριζε τούς δρόμους καί τίς πλατεῖες τῆς Βουδαπέστης. Στό μέλλον θά τό ξαναβλέπαμε. Ἀλλά τότε ἦταν ἡ πρώτη φορά. Τό ἄγαλμα τοῦ Στάλιν γκρεμίσθηκε ἀπό τό βάθρο του. Στή συνέχεια οἱ διαδηλωτές κατέλαβαν τόν σταθμό τῆς Βουδαπέστης καί ἄρχισαν νά μεταδίδουν τήν διακήρυξί τους. Τό μισητό ἐρυθρό ἀστέρι ἀποκαθηλώθηκε ἀπό τά δημόσια κτίρια καί στήν θέσι τούς ὑψώθη ἡ Οὐγγρική σημαία.

Τή ἑπόμενη ἡμέρα, σέ μιά προσπάθεια ἐκτονώσεως τῆς καταστάσεως τό κόμμα συναίνεσε στίς ἀπαιτήσεις τῶν ἐπαναστατῶν καί ἐπανέφερε στήν ἐξουσία τόν δημοφιλῆ Ἰμρε Νάγκυ πού τήν προηγουμένη χρονιά εἶχε ἀπομακρύνει λόγω τῶν μεταρρυθμιστικῶν του προτάσεων. Ταυτοχρόνως «ἡ κυβέρνησι» δηλαδή τό μοναδικό κόμμα τῆς Οὐγγαρίας, πού «συμπτωματικῶς» ἦταν τό κομμουνιστικό, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Ἰμρε Νάγκυ, ἀλλά προσχηματικῶς ὡς ἐάν τά ἐπικροτοῦσε, ἐξέδωσε δυό διατάγματα. Ἐζητεῖτο ἡ βοήθεια τῶν σοβιετικῶν στρατευμάτων πού στάθμευαν γιά «ὥρα ἀνάγκης» στήν Οὐγγαρία, προκειμένου νά ἀντιμετωπισθοῦν οἱ ἐπαναστάτες, ἐνῶ ἐπιπλέον ἐκηρύσσετο στρατιωτικός νόμος.Ἔτσι στις δυό τό μεσημέρι τά σοβιετικά στρατεύματα εἰσέβαλαν στήν Βουδαπέστη καί κατέλαβαν καίρια σημεῖα της. Συνόδευαν τόν Ἀναστάν Μικογιάν καί τόν θεωρητικό του Κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς ΕΣΣΔ, Μιχαήλ Σουσλῶφ, πού ἦλθαν ἄρον γιά νά ἐπιβάλουν τίς ἐντολές τοῦ Κρεμλίνου.

Δέν ἄφηναν οὐδεμία ἀμφιβολία. Οἱ ἐντολές ἦταν σαφεῖς. Οἱ «ἀντεπαναστάτες» ὅπως ἀποκαλοῦσαν τούς ἐξεγερθέντας ἔπρεπε νά «τσακισθοῦν». Οἱ ὁδομαχίες εἶχαν γενικευθεῖ. Πράκτορες τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας πυροβολοῦσαν ἀπό τίς ταράτσες τῶν ὑπουργείων πρός τήν πλατεία τοῦ κοινοβουλίου, ὅπου τό πλῆθος τῶν διαδηλωτῶν.180 φοιτητές καί ἐργάτες ἔπεσαν νεκροί στήν πλατεία.. Πάρ᾿ὅλα ταῦτα ἡ ἐπαναστατική ἐπιτροπή ζητοῦσε τήν ἀπομάκρυνσι τῶν σοβιετικῶν ἁρμάτων καί προειδοποιοῦσε ὅτι κανείς δέν θά πήγαινε στήν ἐργασία του. Τά ἐργοστάσια θά ἔμεναν κλειστά. Μετά τήν πρώτη τους ἐμφάνισι, σέ μιά δόλια τακτική, τά σοβιετικά στρατεύματα προσωρινῶς ἀπεσύρθησαν. Λογω τῆς κηρύξεως τοῦ Στρατιωτικοῦ νόμου, ἐφαίνετο ὅτι ἡ παρουσία τῶν δέν ἦτο ἀναγκαία καί τάξις εἶχε ἀποκατασταθεῖ. Πρός στιγμή ἡ σχέσις ἐμπιστοσύνης τῶν ἐπαναστατῶν μέ τόν Ἰμρε Νάγκυ ἐκλονίζετο.

Ὅμως ἡ παρεξήγησις διαλύθηκε στίς 30 Ὀκτωβρίου 1956 μέ τήν ἀνακοίνωσι πού ἐξιστοροῦσε τήν πλάνη. «..*Διακηρύσσουμε ἐνώπιον τῆς Ἱστορίας, ὅτι ὁ Ἴμρε Ναγκυ, ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως δέν εἶχε γνῶσι τῶν ἀποφάσεων πού προκάλεσαν τήν αἱματοχυσία. Οὔτε γιά τήν ἔκκλησι σοβιετικῆς βοήθειας, οὔτε γιά τήν ὀδυνηρή κήρυξι τοῦ Στρατιωτικοῦ Νόμου ἐναντίον τῶν ἀγωνιστῶν μας. Κανένα ἀπό τό διατάγματα αὐτά δέν ὑπεγράφησαν ἀπό τόν Πρόεδρο.*»

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ ἐξελίξεις ἦσαν ραγδαῖες. Ὁ Πώλ Μάρτερ ἀναλάμβανε τό ὑπουργεῖο Ἀμύνης καί διακήρυττε ὅτι «..*Ὁ Στρατός εἶναι τό πλευρό τοῦ λαοῦ γιά τήν διαφύλαξι τῶν κερδῶν τῆς ἔνδοξης ἐπαναστάσεώς μας*» Τήν ἴδια ἡμέρα ὁ Ἴμρε Ναγκυ ἀπηύθυνε διάγγελμα στόν Οὐγγρικό λαό: «*Λαέ τῆς Οὐγγαρίας ἡ Οὐγγρική Ἐθνική Κυβέρνησις συναισθανόμενη πλήρως τήν εὐθύνη τῆς ἀπέναντι στό Λαό καί τήν Ἱστορία, ἀνακοινώνει τήν οὐδετερότητα τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Οὐγγαρίας...*» Ὅμως στίς 3 Νοεμβρίου 1956 καί ἐνῷ ὁ Ἴμρε Νάγκυ διαπραγματεύετο μέ τούς σοβιετικούς στό κοινοβούλιο μέχρι τό πρωί τῆς ἑπόμενης, ὁ Πώλ Μάρτερ ὑπουργός ἐθνικῆς Ἀμύνης καί ὁ Ἰσταβάν Κόβατς ἀρχηγός ἐπιτελείου αἰχμαλωτίζοντο ἀπό τίς σοβιετικές ἀρχές. Ἦταν 5 τά ξημερώματα τῆς 4ης Νοεμβρίου ὅταν εἰδοποιεῖτο ὅτι τά σοβιετικά ἅρματα μάχης εἰσέβαλαν καί πάλι στή πρωτεύουσα, γιά νά ἀντιληφθῆ τήν σατανική δολιότητα τῆς Μόσχας. Τά σοβιετικά ἅρματα βομβάρδισαν τούς στρατῶνες τῶν ἐπαναστατηθέντων Οὐγγρικῶν στρατευμάτων καί γρήγορα ἡ σοβιετική εἰσβολή κατέστειλε τήν ἀντίστασι τῶν ἐπαναστατῶν.

Στίς ἕξι τό πρωί οἱ ἑρπύστριες τῶν σοβιετικῶν ἁρμάτων ἀκουγοντο καθαρά, ἔξω ἀπό τό κοινοβούλιο. Ἀκολουθούμενος ἀπό συνεργάτες του, ὁ Ἴμρε Νάγκυ, ζήτησε ἄσυλο στήν Γιουγκοσλαβική πρεσβεία ὅπου ἔμεινε μέχρι τήν 23ην Νοεμβρίου 1956. Κατά τήν μεθοδευμένη ἀπομάκρυνσί του ἀπό τήν Γιουγκοσλαβική πρεσβεία συνελήφθη ἀπό τούς σοβιετικούς καί μετεφέρθη στή Ρουμανία. Εἶχε ἀντικατασταθεῖ ἀπό τόν σκληροπυρηνικό, «νομοταγῆ» ἀνδρείκελό της Μόσχας, Γιάννος Καντάρ.

Ἡ συνέχεια εἶναι γνωστή. Ἡ Δίκη του, πού ἄρχισε στίς 6 Φεβρουαρίου καί διεκόπη ἀμέσως, συνεχισθῆ στίς 9 Ἰουνίου1958, στό λαϊκό δικαστήριο τῆς Βουδαπέστης. Τό κομμουνιστικό κόμμα τῆς Οὐγγαρίας προκείμενου νά μήν λάβει ἀποκλειστικῶς τήν εὐθύνη τῆς δικαστικῆς δολοφονίας τοῦ Ἴμρε Νάγκυ, εἶχε προνοητικῶς ζητήσει, ἀπό τούς κομμουνιστές ἀρχηγούς στήν 1η παγκόσμια κομμουνιστική συνάντησι τῶν

κομμουνιστικῶν κομμάτων τόν Νοέμβριο τοῦ 1957, στή Μόσχα, νά ὑπερψηφίσουν τήν ἐκτέλεσι τοῦ Ἴμρε Νάγκυ. Μεταξύ τῶν, ὁ Γάλλος Μωρίς Τορέζ καί ὁ Ἰταλός Πλαμίρο Τολιάτι μέ τιμητική ἐξαίρεσι τόν Πολωνό Γκομοῦλκα. Τελικῶς ὁ Ἴμρε Νάγκυ κατεδικάσθη σέ θάνατο καί ἀπηγχονίσθη στίς 16 Ἰουνίου 1958 σέ ἡλικία 62 ἐτῶν. Ἐτάφη σέ ἄγνωστο τόπο. Μαζί του καί ὁ στρατηγός Πώλ Μάρτερ. Τά σχόλια τοῦ ἀνατολικοῦ τύπου (τότε δέν κυκλοφοροῦσε ὁ Ριζοσπάστης στήν Ἀθήνα) ἦσαν χαρακτηριστικά. «Τά σκυλιά ἐκτελέσθησαν», (Βουλγαρία) ἤ «Καλά νέα ἀπό τήν Βουδαπέστη», (Κίνα).

Μετά τίς πρῶτες ἐλεύθερες ἐκλογές τό 1990, πού ἀκολούθησαν τήν κατάρρευσι τοῦ κομμουνισμοῦ οἱ Οὔγγροι ἱστορικοί ἐπιβεβαίωσαν ὅτι κατά τήν διάρκεια τῶν καθημερινῶν μαχῶν στήν Βουδαπέστη μέχρι τήν καταστολή τῆς ἐπαναστάσεως, 3000 ἄτομα σκοτώθησαν καί περίπου 15000 τραυματίσθησαν. Οἱ διώξεις πού ἀκολούθησαν ἔπληξαν περισσότερα ἀπό 100.000 ἄτομα.Μερικές δεκάδες χιλιάδες κλείσθησαν σέ στρατόπεδα συγκεντρώσεως ἐνῶ περίπου 200.000 διέφυγαν σέ γειτονικές χῶρες στή Δύση. Ὁ Νικήτα Χρουστσῶφ, δικαίως, δέν εἶχε νά ζηλέψει σέ τίποτα, οὔτε ἄλλωστε ὑστέρησε σέ τυραννική σκληρότητα ἀπό τόν Στάλιν. Ὁ «κομμουνιστικός παράδεισος» ἁπλῶς εἶχε ἀλλάξει «θεό». Ἡ ζωή ὅμως στόν παράδεισο παρέμενε ἴδια κι' ἀπαράλλακτη.

Σήμερα, μετά ἀπό 50 χρόνια, στίς 24/10/2006 τό Εὐρωπαϊκό κοινοβούλιο διά τοῦ Προέδρου, Ζοζέ Μπορελ Φοντενελ, χαρακτήρισε τά γεγονότα τοῦ 1956 ὡς τήν «πρώτη ρῆξι στό σιδηροῦν παραπέτασμα» καί τόνισε ὅτι «χρέος τῆς Ε.Ε.εἶναι νά τιμήση τά θύματα καί τήν Οὐγγαρία» Οἱ ἐντόπιοι κουκουέδες, ἐκτιμοῦμε, ὅτι θεώρησαν ἑαυτούς θιγομένους, καθ' ὅτι διά στόματος εὐρωβουλευτή των, μέλους τῆς Κ.Ε. τοῦ ΚΚΕ, καί προσφάτως ὑποψηφίου Ὑπερνομάρχου, ἔσπευσαν νά προασπίσουν τήν τρωθεῖσαν κομμουνιστική «ἀλήθεια» δηλώνοντας στή ριζο-σπαστική «Πραβδα» τῶν Ἀθηνῶν τά ἑξῆς ἀνεκδιήγητα: «*..Ἡ συζήτηση καί τά ψηφίσματα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου ..ἀποτελοῦν ἄλλη μιά ὠργανωμένη προσπάθεια παραχάραξης τῆς ἱστορίας καί ὄξυνσης τοῦ ἀντικομουνισμοῦ.. .Ἐπιχειροῦν νά καθαγιάσουν τήν καπιταλιστική βαρβαρότητα… 50 χρόνια ἀπό τήν ἀντεπανάσταση στήν Οὐγγαρία..διαστρεβλώνουν τό χαρακτῆρα τῶν γεγονότων καί τά ὀνομάζουν λαϊκή ἐξέγερση.*»

Δεν εἶναι σαφές; Τό κομμουνιστικό κόμμα τῆς τότε σοβιετίας ἀπηγχόνισε, ἐν ψυχρῷ τόν Ἴμρε Νάγκυ, ἐπειδή τόλμησε νά διαννοηθη την Οὐγγαρία ἐλεύθερη. Τό ἡμέτερο ΚΚΕ σήμερα, λαιμοτομει, κάτ' ἐξακολούθησιν μέ τήν ἴδια εὐκολία, τήν Ἄ-ληθεια. Τά ΜΕΜ τόσο εὐκο-

λοσυγκίνητα στά δακρυγόνα καί τήν ἀντιμετώπισι τῶν ἡμέτερων διαδηλωτῶν ἐθελοτυφλοῦν καί ἀποσιωποῦν. Οἱ «Δημοκρατικοί» φοιτητές μας, τό «ἀγνοῦν». Ἡ κυβέρνησις, ἡ ἀντιπολίτευσις, τό κοινοβούλιο, τηροῦν σιγήν ἰχθύος. Ὁ σεβασμός τῶν Ἐθνικῶν ἀγώνων ἤ τῶν Δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν καί τῶν μαρτύρων των, εἶναι ἐπιλεκτικός. Ἄν οἱ θυσίες δέν «στολίζονται» μέ τό αἱμοσταγές σφυροδρέπανο σῆμα κατατεθέν τῆς ἐρυθρᾶς «πανώλους», ἐξαφανίζονται στήν τρύπα τῆς λήθης.[267]

Ι23. Ἄτολμος κυβέρνησις, δειλή ἀντιπολίτευσις...Τό Τέλμα.

Πανθομολογουμένως, βιώνουμε τήν ἀντεστραμμένη κατάστασι κατά τήν ὁποίαν ἐκεῖνοι ἀκριβῶς πού δέν σέβονται τήν Δημοκρατία, φαίνεται ὅτι ἀγωνίζονται γιά νόμιμες διεκδικήσεις. Ἐνῶ ἐκεῖνοι πού ἔχουν συνταγματικῶς ἐκλεγεῖ γιά νά κυβερνήσουν, νά ἐφαρμόσουν τό πρόγραμμα γιά τό ὁποῖο ἐξελέγησαν μέ καθολική ψηφοφορία δημοκρατικῶς, παρουσιάζονται ὡς οἱ ἀντιδραστικοί καταστολεῖς της. Ἡ λογική ὅμως ἔχει ἐξαντλήσει τά περιθώρια πρό πολλοῦ. Διότι δέν εἶναι -ποτέ ἐξ ἄλλου δέν ἦτο- θέμα διαλόγου συνδικαλιστῶν καί ὑπουργῶν, διά τό ποιός ἐξασκεῖ καί πῶς, τήν κυβέρνησι στήν κοινοβουλευτική Δημοκρατία. Εἶναι κατανοητό ὅτι οὐδεμία -ἀλλά οὔτε καί ὅλες μαζί- ἐπαγγελματική, κοινωνική τάξις, ἤ κομματική παράταξι θά εἶχε ποτέ τό δικαίωμα νά ὑποκαταστήση τήν βουλή. Νά ἀπαιτεῖ ἀκύρωσι τοῦ οἰκονομικοῦ προϋπολογισμοῦ ἤ νά δηλώνει ὅτι δέν θά σεβασθῆ τούς νόμους, προτρέπουσα ἄξιους μιμητάς τῆς νά ἐπιτύχουν τά ἴδια.. Οὔτε νά ἀπαιτεῖ θρασύτητα μέ «πανεργατικό ξεσηκωμό» καί νά ἐπιβάλλει ἐκβιαστικῶς μέ ὁμήρους, τό κοινωνικό σύνολο, μονομερῶς τήν θέλησί της.

Ταυτοχρόνως ἡ κυβέρνησις, ἡ ἑκάστοτε κυβέρνησις, ἔχει τήν σαφῆ ἀλλά καί ἀδιανέμητο ἐντολή καί στήριξι νά ἐφαρμόση τό πρόγραμμά της. Ἀρκεῖ κάποτε νά ἀντιληφθῆ καί ἡ ἴδια τό καθῆκον της... Δηλαδή νά ἀσκήσει ἐξουσία γιά τόν χρόνο, πού τῆς παρέχεται ἀπό τό σύνταγμα. Χωρίς συμβιβασμούς. Οὔτε μέ λαϊκίζοντες βουλευτές-πού ἐξελέγησαν μέ τή σημαία της- ὄψιμους ἐκ τῶν ὑστέρων ἀναθεωρητές καί ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀρνητές τοῦ προγράμματός της. Ἡ ἐκλιπαροῦσα διάλογο μέ τούς φανατικούς ὀπαδούς τοῦ μονολόγου πού, προτιμοῦν τίς συγκρούσεις μέ κοντάρια καί κόκκινες σημαῖες, ὑποκινοῦν, δικαιολογοῦν κα-

[267] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 31/10/2007*

ταλήψεις σχολείων καί δημοσίων χώρων. Ἤ τέλος πάντων «ἠπίως» ἐγκαταλείπουσα τίς προγραμματικές της θέσεις, ἐπειδή ἀπεργοῦν ἡ ΑΔΕΔΥ, ἡ ΓΣΕΕ, ἡ ΔΟΕ, ἡ ΟΛΜΕ ἤ ἄλλοτε οἱ βρεφονηπιακοί σταθμοί, ἤ οἱ ὑπάλληλοι τῆς ΑΛΦΑ ἀναλόγως... Δηλαδή, ὅταν τό μερικό «κράτος» τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἤ τῶν προνομιούχων της οἱασδήποτε τάξεως καί οἱ κομματικοί πρασινερυθροί καθοδηγητές τους, ἀποφασίζουν ὅτι ἐλήλυθεν ἡ ὥρα τῆς πολιτικῆς ρήξεως ὥστε νά ἐπέλθη κατ' αὐτούς τελικῶς ἡ πολυπόθητος κρίσις.

Διότι καί αὔριο πάλι νά διεξήγοντο ἐκλογές διερωτώμεθα. Τί θά ἄλλαζε στίς διαθέσεις τῶν βολεμένων κηφήνων ἤ τῶν δογματικῶν ὀπαδῶν τοῦ ἐρυθροῦ ὁλοκληρωτισμοῦ καί τῆς «λαϊκῆς ἐπανάστασης»; Ἡ οἱαδήποτε κυβέρνησι μέ ἀναβαπτισθεῖσα τήν λαϊκή ἐντολή πού θά διανοεῖτο νά διορθώση τήν καταστρεπτική μας πορεία, θά ἔπρεπε καί πάλι νά ἀντιμετώπιση αὐτοῦ τοῦ παραλόγου συλλογισμοῦ τό δίλημμα.. Ἤ τῆς προσφυγῆς καί πάλι στίς κάλπες- ἀναβολῆς ἐπ' ἀόριστον τῶν μεταρρυθμίσεων- ἤ τῆς ἀποδοχῆς τῶν ἀπαιτήσεων τῆς πρώτης, κρατικοδίαιτης ὡς ἐπί τό πλεῖστον, κοινωνικῆς τάξεως, πού θά ἀπεργοῦσε μέ ὁμήρους σημαντική ἤ μή μερίδα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐφ'ὅσον ἡ λαϊκή ἐντολή πρόσφατος, ἐν ἰσχύι, ἀγνοεῖται ὡς ἐάν δέν ἔχει ἐκχωρηθεῖ καί ἡ μετωπική ρῆξις ὡς εὔλογος συνέπεια ἄν ἀπαιτεῖτο, δέν ὑφίσταται, οὔτε κατά διάνοια στίς ἐπιλογές τῆς κυβερνήσεως. Ὅταν γιά τούς ἰδιότυπους «δημοκράτες» τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὁ διάλογος νοεῖται, μόνον ὡς ἡ ὁλοκληρωτική ἐγκατάλειψις τῶν κυβερνητικῶν θέσεων, ἡ ἀπεμπόλησις τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος καί ἡ ἐκβιαστική ὑποταγή στίς ἀπαιτήσεις μιᾶς θορυβούσης μειοψηφίας ἀπεργῶν καί τῶν ὑποκινητῶν τῶν. Ὅταν κατά τά ΜΕΜ παραδόξως νομιμοποιεῖται -ἡ ἑκάστοτε ἀπεργοῦσα μειοψηφία - καί τίθεται ὑπεράνω τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος, πού μέ καθολική ψηφοφορία ἐξέλεξε αὐτή τήν κυβέρνησι. Ἀρκεῖ νά μήν χαρακτηρισθῆ ἀπό τούς ἀδιαλλάκτους αὐτούς, ὁ ὑπουργός καί ἡ κυβέρνησι ἀδιάλλακτος.

Εἶναι λοιπόν σαφές. Τό ζητούμενο δέν εἶναι οὔτε ὁ διάλογος εἰς τό διηνεκές. Οὔτε «ξανά μάνα» οἱ ἐκλογές μέ ἐκεῖνον ἤ τόν ἄλλον ἐκλογικό νόμο, γιά ψύλλου πήδημα. Δηλαδή π.χ διότι ὁ κός πρόεδρος τῆς ΔΟΕ διαφωνεῖ μέ τόν προϋπολογισμό, πού δέν ἐπιτρέπει τόν διπλασιασμό περίπου τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διότι οἱ κομματικοί συνδικαλιστές τῆς ΓΣΕΕ καί τῆς ΑΔΕΔΥ διαφωνοῦν γιά τό ἀσφαλιστικό, ἀφοῦ πάντοτε θά διαφωνοῦν. Οὔτε ὁ ἀνασχηματισμός γιά νά ἠρεμίσουν καί ἐξευμενισθοῦν τά πνεύματα, ἐπειδή ὁ δεῖνα ὑπουργός

ἐδήλωσε ἐκεῖνο πού «ἔθιξε» τήν ὑπερήφανο τάξι τῶν δημοσιογράφων μας.. Ἡ διότι ἐδέησε κάποτε, ὁ ἄλλος, νά προτείνη τήν ὅποια ἑνοποίησι ταμείων μέ τήν πλέον ὁμοειδῆ κατηγοριοποιησι χωρίς- «μά τί λές τώρα!!» - νά ἔχη τήν ἔγκρισιν τοῦ προέδρου τοῦ ΤΕΕ ἤ τοῦ Ἰατρικοῦ συλλόγου ἤ τοῦ συνδικάτου τῶν οἰκοδόμων... Οὔτε πολύ περισσότερο, δέν εἶναι τό ζητούμενο, ἡ ταπεινωτική ἀνοχή τῶν ἐκπροσώπων- ὑπουργῶν-βουλευτῶν τῆς κυβερνήσεως στούς λυσσασμένους ἱεροξεταστας τῶν μονίμως «ἀγανακτισμένων» ΜΕΜ. Ποῦ μέ ἀγένεια, θρασύτητα, ἀλαζονική ἔπαρσι -ἴδιον της ἀνάξιας ἀνελίξεώς τους-εἰρωνευόμενοι καί κατηγοροῦντες, αὐτοί οἱ ἐπαΐοντες «ἱστορικοί καί ἐκπαιδευτικοί» τῶν ΜΕΜ, ἀποκαλύπτουν μόνο τίς ἀριστερόστροφες κομματικές τους ἀπόψεις, στολισμένες μέ πρασινερυθρη χολή καί ὄχι τήν εἴδησι. Διότι γιά ὅλους αὐτούς ἡ κυβέρνησις πταίει καί θά πταίει πάντοτε καί συνεχῶς. Ὄχι γιά ὅ,τι πράττει. Δυστυχῶς οὔτε γιά ὅ,τι δέν πράττει. Ἀλλά ἁπλῶς, διότι ὑπάρχει.

Ὅμως τό ζητούμενο, ἀπό τήν δημιουργική πλειοψηφία τῶν Ἑλλήνων ὅλων τῶν τάξεων καί τῶν κοινωνικῶν διαστρώσεων - ἐπιτέλους εἶναι ἀκριβῶς αὐτό πού δέν τολμοῦν νά πράξουν οἱ κυβερνῶντες ἀλλά δυστυχῶς δειλιάζουν καί οἱ τῆς ἀντιπολιτεύσεως νά ὁμολογήσουν - γιατί ὄχι - καί νά τό ἀπαιτήσουν. Δηλαδή τήν ἄμεσο ἀδιατρέπτως, ἐφαρμογή τοῦ μεταρρυθμιστικοῦ προγράμματος τῆς κυβερνήσεως -δηλαδή τῆς λαϊκῆς ἐπιταγῆς- μέ συνέπεια, τόλμη, θέλησι καί κάποτε, κάποια στοιχειώδη πρόοδο, πέραν τοῦ νηπιακοῦ τετραποδητί βηματισμοῦ. Μήπως προλάβουμε καί ἐμεῖς ἐπί τῶν ἡμερῶν μας, τήν οὐσιαστική ἀπαγόρευσι τῶν καταλήψεων καί τήν παραδειγματική τιμωρία τῶν καταληψιῶν. Τήν ἐπιβολή τοῦ Νόμου.Τήν εἰσαγγελική ἀπάντησι στίς ἐκνόμως, προτρεπτικές δηλώσεις γιά ἀνάλογα κατορθώματα, ὅτι οἱ θλιβερές αὐτές ἀποτρόπαιες εἰκόνες τῆς βεβηλώσεως, καταστροφῆς τῶν σχολείων καί πυρπολήσεως τῆς σημαίας, ἀπό διεστραμμένους ἀνωμάλους, ἐγκαταλελειμμένους νέους «*εἶναι προϊόν καί ἀποτέλεσμα τῆς πολιτικῆς αὐτῆς τῆς κυβέρνησης(!!)*». Νά διαπιστώσουμε κάποτε τήν ἔναρξι τῶν μεταρρυθμίσεων. Τίς ἀλλαγές. Στό ἀσφαλιστικό, στήν παιδεία, στήν φορολογία, στήν γραφειοκρατία, στήν ἰδιωτικοποίησι τῆς Ὀλυμπιακῆς, ἀλλά καί στήν καθημερινότητα. Ἀπό τήν διαχείρισι τῶν ἀπορριμμάτων μέχρι καί τό ἐνεργειακό. Ἀλλά καί τήν κατάργησι μυρίων τόσων αὐθαιρέτων φοροεισπρακτικῶν κανονιστικῶν διατάξεων πού ἐμποδίζουν, στραγγαλίζουν τήν ἐπιχειρηματική ἀνάπτυξι, ἀπό τήν ἄδεια λειτουργίας καφενείου μέχρι ξενοδοχείου, κατά τίς σαδιστικές

συμπεριφορές καί δογματικές ἀπόψεις τῶν κρατικῶν δικτατορίσκων ἀφεντῶν ὑπαλλήλων. Διότι διά τοῦτο ἐξελέγη μέ καθολική ψηφοφορία ἐκ νέου αὐτή ἡ κυβέρνησι. Καί διά τοῦτο κατεποντίσθη ἐκ νέου αὐτή ἡ ἀντιπολίτευσις. Ἄν ἐγένετο κατανοητό....

Ὅμως ἀντί τούτων παρακολουθοῦμε...Τά διχαστικά μουχλιασμένα κηρύγματα μιᾶς ἀπολιθωμένης κομμουνιστικῆς ἀριστερᾶς πού, ἀπό τό νεκροταφεῖο τῆς ἱστορίας, μνημονεύει ταξικούς ἀγῶνες καί πανστρατιά τοῦ «ἀντί-ἰμπεριαλιστικοῦ, ἀντί-μονοπωλιακοῦ Δημοκρατικοῦ Μετώπου». Τίς ὕβρεις μιᾶς ἐξωθεσμικῆς ἀντιπολιτεύσεως πού, ἐπιμένει νά μονοπωλεῖ, νά ταυτίζει, νά περιορίζει ἠλιθιωδῶς καί μονομερῶς τήν δημοκρατική παράταξι στούς ὀπαδούς της καί νά ὑποτιμᾶ τήν νοημοσύνη τῆς πλειοψηφείας τῶν Ἑλλήνων. Μιᾶς ἀντιπολιτεύσεως πού ἀρνεῖται μονό γιά νά ἀρνεῖται. Ποῦ πότε κολακεύει ἄλλοτε ἐξαγριώνει τούς δυστυχοῦντας, χωρίς νά ἀναγνωρίζει τήν οὐσιαστική συμμετοχή τῆς ἰδικῆς τῆς κυβερνητικῆς καταστρεπτικῆς πολιτικῆς στή σημερινή ἀπαξίωσι ἀλλά καί στήν δραματική οἰκονομική ἐξαθλίωσι τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλά δυστυχῶς περισσότερο ἀπό τήν δειλία τῆς ἀντιπολιτεύσεως, παρακολουθοῦμε τήν ἀτολμία τῆς κυβερνήσεως.

Ὅμως εἶναι τόσο ἁπλό. Κύριοι ἀρκετά σκεφθήκατε, συνεδριάσατε, διαλογισθήκατε, συζητήσατε.. Ἐπιτέλους. ΤΟΛΜΗΣΤΕ[268]

Ι24. Ἡ διαφάνεια στήν Ἑλλάδα

Στις 3/5/2003 ἡ Ἐλευθεροτυπία δημοσίευσε ἐκ νέου ὅ,τι παρ'ὀλίγον νά εἴχαμε ξεχάσει: Δηλαδή ὅτι στό «πόθεν ἔσχες» τοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου - τοῦ πατρός τοῦ Γιωργάκη - στίς ἀρχές τοῦ 1994 γιά τήν ἀγορά τοῦ οἰκοπέδου τῆς Ἐκάλης, ἐκτάσεως 3,7 στρεμμάτων, μέ κτίσμα 532 τ.μ. δηλωθείσης ἀξίας 170 ἑκατ. δραχμῶν, ἀνεφερετο τότε, γιά νά δικαιολογηθοῦν αὐτά τά ἀδήλου προελεύσεως τεράστια ποσά γιά τήν ἐποχή ἐκείνη, ὅτι, γιά τήν ἀγορά τοῦ σπιτιοῦ τῆς ρόζ βίλας, (''κωλόσπιτο'' κατά τόν Εὐάγγελον Γιαννοπουλον) «*ὁ Α. Παπανδρέου εἶχε δανειστεῖ χρήματα ἀπό ἕξι ἄτομα τοῦ στενοῦ του φιλικοῦ του περιβάλλοντος. Ἀπό τόν Γιάννη Ἀλεξίου 10 ἑκατ., ὁ ὁποῖος εἶχε κάνει καί τήν διαπραγμάτευση μέ τούς κληρονόμους Λουμίδη καί εἶχε ὑπογράψει προσύμφωνο στό ὄνομά του. Τόν μαιευτήρα Θέμη Λαμπρινόπουλο 20 ἑκατ., τόν ἐπιχειρηματία Τζόρζ Χάλαγκ 65 ἑκατ., τόν Γιῶργο Κατσιφάρα 20 ἑκατ. τόν Ἀντώνη*

[268] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 19/12/2007*

Λιβάνη 30 ἑκατ. καί τόν Κάρολο Παπούλια 10 ἑκατ.»

Βέβαια αὐτές οἱ ''δωρεές'' δέν σταμάτησαν τίς ἐξελίξεις. Ἔτσι στίς 15/1/2008 ὁ Κάρολος Παπουλιας μέ τήν ἰδιότητα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πλέον, 14 χρόνια μετά ἀπό αὐτόν τόν φιλικό δανεισμό, συναντήθηκε στό Προεδρικό Μέγαρο μέ τήν πρόεδρο τῆς «Διεθνοῦς Διαφάνειας» κ. Ἰγκέτ Λαμπέλ, τόν κ. Κώστα Μπακούρη, πρόεδρο τῆς «Διεθνοῦς Διαφάνειας - Ἑλλάς» καί τά μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ ἑλληνικοῦ παραρτήματος τοῦ ὀργανισμοῦ. Δήλωσε δέ συγκλονισμένος ἀπό τά στοιχεῖα γιά τή διαφθορά πού δημοσιεύθηκαν χθές καί ἐξέφρασε τή λύπη τοῦ γιατί στήν Ἑλλάδα «αὐτή ἡ ἀρρώστια ἔχει τέτοιο εὖρος».Καί ποιός θά διαφωνοῦσε μέ τήν διαπίστωσι!

Ἐν τῷ μεταξύ στήν ἀνακοίνωσι τῆς ΕΣΗΕΑ τῆς 16/1/2008, δηλαδή τοῦ συνδικαλιστικοῦ ὀργάνου τῶν «ἱερέων & διακόνων» τῆς λειτουργίας τῆς δημοσιογραφίας, ''ἀνατριχιάσαμε'' διαβάζοντες, τήν μέ καθυστέρησι δεκαετιῶν, καταγγελία γιά *«τά φαινόμενα κανιβαλισμοῦ, κιτρινισμοῦ καί παραπλανητικῆς σεναριολογίας πού ἐκτρέπουν τόν ρόλο τῶν ΜΜΕ καί τῶν δημοσιογράφων ἀπό τήν ἀποστολή τους, ὅπως ἡ δημοσίευση, π.χ. φωτογραφιῶν, βιντεοσκοπημένων ἤ μαγνητοφωνημένων προϊόντων ὑποκλοπῆς ἀπό τήν προσωπική ζωή προσώπων..»* Πάντα ταῦτα βεβαίως μετά ἀπό τήν πλέον πρόσφατη δημοσίευσι προσωπικῶν φωτογραφιῶν- ἀπορρήτων δεδομένων, τοῦ σέ τραγική κατάστασι εὑρισκομένου μετά ἀπό ἀνεπιτυχῆ προσπάθεια αὐτοκτονίας καί εἰς προφανῆ ἀδυναμία νά ἐκφωνήση στοιχειωδῶς λόγον ἤ ὁ ἴδιος νά λάβη κάποια μέτρα προστασίας τῆς ὑπολήψεώς του.Ὅμως ἤρκεσεν ἡ ἀποκάλυψις μαγνητοφωνημένης συνομιλίας γνωστοῦ καλοθρεμμένου ''λειτουργοῦ'' σέ «Μεγκάλο» τηλεοπτικό δίαυλο ἀπό ἕτερον ''σύν λειτουργον'' κατά τήν διάρκειαν τηλεφωνικῆς ἐπικοινωνίας τῶν, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ πρώτου, ὥστε στήν ''μητρόπολι'' τῆς ΕΣΗΕΑ, νά συνέλθη ἀμέσως τό Ἐποπτικό Ὄργανο Δεοντολογίας, γιά νά διαπίστωση γενναίως, ὡς καί ἐάν μόλις ἐχθές ἀφίχθη ἐν Ἀθηναις, ὅτι *«στά ἀπαράδεκτα αὐτά φαινόμενα, προστίθεται τό πρόσφατο κροῦσμα ἠχογράφησης συνομιλίας δημοσιογράφου ἀπό δημοσιογράφο...»* καί ὅτι *«οἱ ὑπεύθυνοι γιά ὅλα αὐτά θά κληθοῦν νά λογοδοτήσουν στά ἁρμόδια Πειθαρχικά Ὄργανα»* (sic).

Ὡς καί ἐάν τόσα χρόνια ὁ ὑπερχειλισμένος βόρβορος τῆς δημοσιογραφίας παρῆγεν ἄλλο τί, πλήν τοιούτων βοθρολυμμάτων. Δηλαδή ὀπτικο-ἀκουστικῶν ἐκπομπῶν φωτογραφήσεων & ἠχογραφήσεων προσωπικῶν στιγμῶν σέ ἰδιωτικούς χώρους ἐν ἀγνοίᾳ τῶν θυμάτων αὐτῆς τῆς κανιβαλλιστικῆς δημοσιότητος. Ὅταν τά ΜΕΜ, τήν ἴδια ὥρα πού

κατασκόπευαν ἰδιωτικές στιγμές ἀνύποπτων πολιτῶν, ''σιγοντάριζαν'' μέ τίς «προοδευτικές» δυνάμεις στήν ἀπομάκρυνσι τῶν «καμερῶν» ἀπό τούς δημοσίους χώρους καί πλατεῖες μήπως καί φανοῦν τά ἀπόκρυφα προσωπικά δεδομένα τῶν κακοποιῶν ἐν δημοσίᾳ δράσει.. Ἤ ὡς καί ἐάν καθημερινῶς, δέν γενόμεθα μάρτυρες στά ἡμερήσια, στά μεσημβρινά, στά νυκτερινά, δελτία ἀπόψεων καί ἰδίως τῶν ἐκπεμπόμενων ἐκ τοῦ ''ἄμβωνος'' τῆς τηλεοράσεως, φαινομένων ''κανιβαλισμοῦ, κιτρινισμοῦ καί παραπλανητικῆς σεναριολογίας πού ἔχουν χρόνια τώρα ἐκτρέψει τόν ρόλο τῶν ΜΜΕ'' ἀπό ἐνημερωτικό σέ συκοφαντικό, διαβρωτικό, ἀπατηλό. Ὡς καί ἐάν ἡ σιωπηλή πλειοψηφία τῶν σκεπτόμενων πολιτῶν δέν ἔχει κατατάξει πρό πολλοῦ τήν ἀθλιότητα αὐτῆς τῆς δημοσιογραφίας αὐτῶν τῶν τηλεοπτικῶν μέσων καί ἐντύπων μεταξύ τοῦ ὕψους μαλακῶν μορίων καί τοῦ βάθους τῆς συκοφαντικῆς ἀβύσσου.

Δία τήν ἴδια ὑπόθεσι, λίγες ἡμέρες πρίν, στίς 10 Ἰανουαρίου 2008, ἀκούσαμε καί τόν ἀρχηγόν (ποταμῶν τέ καί ρευμάτων) τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως νά δηλώνη θαρραλέως εἰς ἐπήκοον τῆς βουλῆς ὅτι «*Δικαιοσύνη εἶναι κάποιοι ἐγκάθετοι δικαστικοί λειτουργοί, πού ἔχουν ταχθεῖ νά ὑπηρετοῦν τήν κυβερνητική παράταξη.*» Οὐδείς-πλήν τῆς ἑνώσεως τῶν Δικαστῶν- εὑρέθη νά ὑπερασπισθῆ τό κῦρος τῆς δικαιοσύνης καί νά ζητήση τήν ἄρσι τῆς ἀσυλίας αὐτοῦ τοῦ ἐπωνύμου, ἐν τή οὐσίᾳ, κληρονόμου πολιτικῆς ἐξουσίας, γιά τίς ἔκνομες καί ὑβριστικές δηλώσεις του, πού τόσο γενναίως ἐν γνώσει τῆς ἀσυλίας του, ἐκφέρει συκοφαντικῶς ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς. Καί ἐνῶ τά μόνα οἰκονομικά σκάνδαλα πού ἀνεφύησαν μετά τήν ἀπόπειρα αὐτοκτονίας ἐκ τύψεων συνειδήσεως τοῦ δυστυχοῦς Κοῦ Ζαχοπούλου, καί ἐξακολουθοῦν νά παραμένουν ἀνεξιχνίαστα εἶναι τά δίς δραχμῶν στούς λογαριασμούς, τῶν κατά τήν ΕΣΗΕΑ κανιβαλλιζόντων δημοσιογράφων (5,2 ἑκατ εὐρώ ὁ εἷς, μέσω μετρητῶν σέ σακοῦλες ἀπό περιγραφές τῶν ἰδίων, 7 ἑκατ εὐρώ ὁ ἄλλος κατά τήν καταγγελία τῶν ἐργαζομένων στήν θεματογόνο ἐφημερίδα των, ἀπό καταχρηστική μεταφορά χρημάτων ἀπό τό ταμεῖο τῆς ἐπιχειρήσεως –ἐφημερίδος, σέ προσωπικούς του λογαριασμούς, ὡς παρεδέχθη ὁ ἕτερος) τά ΜΕΜ ζητοῦν καθημερινῶς τήν κεφαλή τῆς κυβερνήσεως ἐπί πίνακι καί προφητεύουν τό τέλος τοῦ δικομματισμοῦ σέ πλήρη ὁμοφωνία μέ τίς διαχρονικές ἐλπίδες τῆς κομμουνιστικῆς ἀριστερᾶς γιά ἀκυβερνησία καί πολιτικό χάος.

Βεβαίως πρέπει κάποτε νά ἔχομε τό θάρρος καί νά ὁμολογήσομε αὐτό πού εἶναι στά χείλη ὅλων καθημερινῶς. Τήν χρόνια λειψανδρία ἑνός διαρκῶς ἀναπαλαιωμένου κοινοβουλίου, ἐλέῳ κληρονομικῆς δια-

δοχῆς ὀλίγων δυναστειῶν καί πολλῶν φίλων ἤ συγγενῶν αὐτῶν. Νά ὁμολογήσομεν τήν ἀνυπαρξίαν ἱκανῆς αὐθύπαρκτης ἡγεσίας. Ἡγεσίας πού θά εἶχε τήν τόλμη ἀληθῶς νά ἐπιλέξει τό ἄριστο ἀπό τό ἀρεστό. Νά ἐπιβάλη μέ ἀνυποχώρητη ἐπιμονή τήν ἐφαρμογή τῶν νόμων καί τήν τιμωρίαν τῶν διαπομπευτῶν. Νά συνδράμει ἀποφασιστικά στήν ἀρτιότερη ὀργάνωσι τῶν παραμελημένων ἀστυνομικῶν τμημάτων σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα.. Μέ κάθε μέσο, ἀναλόγως τῶν σημερινῶν ἀναγκῶν, ὥστε νά λειτουργεῖ καί νά ἐφαρμόζεται ὁ νόμος ἐν ταίς πράξεσι καί ὄχι γιά τό θεαθῆναι. Ἡγεσίας πού δέν θά ἐφείδετο ἀποτελεσματικῶν προσπαθειῶν εἰς ὅλους τούς τομεῖς γιά πλήρη ἀποκρατικοποίησι ἀλλά καί τήν νοικοκυρεμένη λειτουργία τῶν ἀναγκαίων κρατικῶν φορέων, ὅσων θά πρέπει νά ὑπάρχουν. Ὄχι γιά νά βασανίζουν τούς πολίτες ἀλλά γιά νά τούς ἐξυπηρετοῦν. Ἡγεσίας, πού θά εἶχε τό σθένος καί τήν διορατικότητα ἐπιλογῆς ἀξιῶν μεθοδικῶν καί πεισμόνων συνεργατῶν διακεκριμενων ἤδη στόν ἐπαγγελματικό τους βίο. Ὄχι ἁπλῶς κομματικῶν φίλων πού ἐναλλάσσονται γιά νά καλύπτουν χηρεύουσες ὀργανικές θέσεις ἐνῶ ὅμως δέν εἶναι ἱκανοί νά διοικήσουν καί νά διαχειριστοῦν αὐτό τό ξεχαρβαλωμένο, ἀποδιοργανωμένο κατεστραμμένο ἀλλά καί καταστροφικό κράτος. Πού παράγει μόνον δημοσίους ὑπαλλήλους, συνδικαλιστές καί δημοσιογράφους τῆς ἰδίας κρατικίστικης νοοτροπίας. Ἡγεσίας ἐν τέλει πού νά σέβεται καί νά ἐπιμένει μέχρι τέλους γιά τήν ἐφαρμογή μέχρι κεραίας τῶν ἀποφάσεών της καί τήν πραγμάτωση τῶν στόχων της, ἔναντι πάσης θυσίας καί ὄχι νά ὑποχωρεῖ στήν πρώτη ἀντίδρασι.

Κυρίως ὅμως ἡ σημερινή ἀποπνικτική κατάστασις εἶναι ἀραροτως φυσιολογική ἐξέλιξις τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀπουσίας γενναίου παιδευτικοῦ ἐλλόγου λογού, μετά φόβου ἀληθείας καί σαφῶν θέσεων, πού νά ἐκφέρεται μέ θάρρος καί εἰλικρίνεια πρός στούς πολῖτες- ἀπό τά σχολεῖα μέχρι τά ΚΑΠΗ- καί νά ἀπαντᾶ στήν ἀσυνάρτητη ψευδολογία καί παραπληροφόρησι τῶν ΜΕΜ. Ἀπό τήν παραχάραξι τῆς ἱστορίας, μέχρι τήν μονοφωνική παρουσίασι καθημερινῶν γεγονότων, ὅπου ἡ εἴδησις ἔχει χαθεῖ στά σχόλια καί τό γεγονός εἶναι πλέον, ὄχι ὅ,τι ἡ πληροφορία μεταφέρει, ἀλλά ὅ,τί ὀγκανίζει ἡ δογματική ἀριστερόστροφη προσωπική ἄποψι τῶν δημοσιογράφων.[269]

---

[269] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 1/02/2008*

Ι25. Ἡ Τραγωδία τῶν Ὁμήρων

Οἱ συνομιλίες τῆς συνθηκολογήσεως τῶν στασιαστῶν τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος κατέληξαν στήν συμφωνία τῆς Βαρκίζης, ὅπως ἀπεκλήθη, διότι ἔγιναν στή γνωστή βίλα τοῦ Π.Κανελοπουλου[270] στό ὁμώνυμο παραθαλάσσιο προάστειο πρίν 63 χρόνια, τήν 12ην Φεβρουαρίου 1945. Βεβαίως τά θέματα πού κατ'ἐξοχήν ἐπείγοντο νά διευθετήσουν οἱ κομμουνιστές ἦσαν οἱ ὅροι τῆς ἀμνηστείας τῶν ἡγετῶν των καί ἡ ἐκ νέου συμμετοχή των στήν κυβέρνησι.. Ὁ Θ.Παπακωνσταντίνου στό τεκμηριωμένο ἱστορικό ἔργο του «Ἡ Ἀνατομία τῆς Ἐπαναστάσεως» ἐξιστορεῖ τά ἑξῆς. «..*Ἐπῆρε πολλά καί ἔδωσε ἐλάχιστα τό ΚΚΕ κατά τήν ἀναγκαστικήν ἐκείνην συναλλαγήν. Τοῦ ἐδόθησαν, ὑπό τήν αἰγίδα τῆς συμμάχου Μ.Βρεταννίας, ὅλα ὅσα ἐζήτησεν, πλήν τῆς γενικῆς ἀμνηστίας: Ἐλευθερία προπαγάνδας τοῦ κομμουνισμοῦ, ἄρσις τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου, ἀτιμωρησία τῶν ἡγετῶν τῆς ἐπαναστάσεως (ἡ ὁποία ἐχαρακτηρίσθη πολιτικόν ἀδίκημα)... Δεν χρειάζονται εἰκασίαι καί ἀναλύσεις διά νά ἀντιληφθῆ κανείς τί ἐσήμαινε διά τό ΚΚΕ ἡ συμφωνία τῆς Βάρκιζας. Τό διεκήρυξεν ἐπανειλημμένως ἔκτοτε κατά τρόπον κυνικόν καί εἰς ὅλους τους τόνους ἡ κομμουνιστική ἡγεσία. ''Ἐκδήλωση σύμπτυξης καί ἀνακατάταξης τῶν δυνάμεων 'τήν χαρακτηρίζει εἰς τήν 12ην ὁλομέλειαν (1 Ἰουλίου 1945) ὁ Ζαχαριάδης...Ἀκόμη ὠμότερος τό 1948-1949.''Γιά μᾶς ἡ συμφωνία τῆς Βάρκιζας ἀποτελοῦσε μία ὑποχώρηση πού θά μᾶς ἐπέτρεπε νά ἀνασυντάξουμε τίς δυνάμεις μας γιά νά ξαπολύσουμε μιά καινούργια ἐπίθεση''[271]….*» (Σελίς 188,183). Τό αὐτό ἐπιβεβαιώνει στήν Σύγχρονη Πολιτική Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος, σελίς 98, ὁ Σπ. Β. Μαρκεζίνης. «.. *Οὔτε ὁ Ἀντιβασιλεύς οὔτε ἡ Κυβέρνηση, πλήν τοῦ Σοφιανόπουλου, εἶχαν ἀντιληφθῆ τί συνέβη στήν Βάρκιζα. Ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ δέν ἐνδιαφέρετο γιά μία πραγματική συνθήκη εἰρήνης, ἀλλά γιά μία ἀνακωχή, πού θά ἐπέτρεπε τήν προετοιμασία τοῦ τρίτου γύρου..*»

Ὅμως, τό πρῶτο θέμα πού ἐτέθη ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς (Ι. Σοφιανοπουλου) στήν εἰσηγητική του ὁμιλία κατά τήν διάσκεψιν τῆς Βαρκιζης, ἦτο ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν ὁμήρων, πού εἶχαν ἀπαχθεῖ ἀπό τούς ἀντάρτες τοῦ ΚΚΕ/ΕΛΑΣ/ΕΑΜ κατόπιν τῆς διαταγῆς πού ἐξέδωσε ἡ κεντρική ἐπιτροπή τοῦ ΕΛΑΣ, ὀλίγον πρό τῆς ἀναχωρήσεως

---

[270] *Γνωστοῦ βιομηχάνου χημικῶν εὑρισκόμενου κάτ᾽ἐκείνην τήν ἐποχήν εἰς τήν Ἐλβετίαν, ἔνθα ἔζη ἀποτραβηγμένος ζωήν συνταξιούχου.*

[271] *6η Ὁλομέλεια τῆς 9ης Ὀκτωβρίου 1949*

τῶν κομμουνιστῶν ἐκ τῆς περιμέτρου τῶν Ἀθηνῶν. «Ἡ ἀπόδοσις τῶν Ὁμήρων» λέγει ὁ Ι.Σοφιανόπουλος ἀπευθυνόμενος πρός τά μέλη τῆς ἐπιτροπῆς *«τούς ὁποίους κατά χιλιάδας συνέλαβε καί ἀπήγαγεν ὁ ΕΛΑΣ εἶναι ζήτημα τιμῆς διά τήν Κυβέρνησι καί ἀνθρωπισμοῦ διά τούς στασιαστάς, οἱ ὁποῖοι θά ἔπρεπε νά εἶχον ὑπ'ὄψιν τῶν, ὅτι ἀθῶοι πολῖται δέν εἶναι δυνατόν νά ἀπαγάγωνται ὡς ἀγέλη, πότε εἰς τά στρατόπεδα συγκεντρώσεως καί πότε εἰς τά βουνά καί εἰς τά χαράδρας μέσα εἰς μίαν κόλασιν πείνης ταλαιπωρίας κακουχιῶν βασάνων καί θανατικῶν ἐκτελέσεων μολονότι εἰς οὐδέν ἔπταισαν, ἐκτός ἐάν ὡς πταῖσμα θεωρηθῆ ὅτι εἶχον ἀντίθετα πολιτικά φρονήματα πρός τούς στασιαστάς..»* Νά ἐνθυμίσωμεν ὅτι ὁ Ι. Σοφιανόπουλος ἦτο φιλοαριστερός πολιτικός ὁ ὁποῖος τό 1936 συμμετεῖχε στό Λαϊκό Μέτωπο τοῦ ΚΚΕ ἐνῶ εἶχε διατελέσει διευθυντής τοῦ γραφείου τύπου τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου καί συνεπῶς οἱ λόγοι τοῦ δυσκόλως θά μποροῦσαν νά ἀμφισβητηθοῦν ἀκόμη καί ἀπό τούς σημερινούς «προοδευτικούς» τοῦ ΚΚΕ.

Ἀναντιρρήτως ἡ ἀπαγωγή τῶν ὁμήρων ὑπῆρξε τό ἀποκορύφωμα τῆς κομμουνιστικῆς ἀνανδρίας. Χιλιάδες ἄνθρωποι, νέοι, γεροί, γυναῖκες, ἀκόμη καί μικρά παιδιά, ἐσύροντο κατά φάλλαγγες ἀπελπισμένοι ἕως θανάτου… Κατά τήν ἐξαντλητικήν πορείαν προχωροῦσαν μέσα στά χιόνια καί τίς λάσπες, πολλοί ἄν ὄχι οἱ περισσότεροι ἀνυπόδητοι, ἄλλοι χωρίς χειμερινά ἐνδύματα, πού εἶχαν ἀφαιρεθεῖ ἀπό τούς βασανιστές τους, πεινασμένοι καί φοβισμένοι μέσα στό διαπεραστικό δεκεμβριανό κρύο. Ὅπου σταματοῦσαν ὁ ἐξευτελισμός τῆς ἀνθρώπινης ὑποστάσεως τούς περίμενε. Μεταξύ τῶν ὁμήρων διακεκριμένοι καθηγητές καί ἐπίλεκτα μέλη τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ἡ Κα Λέλα Μεταξά, σύζυγος τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου, Ἰωάννη Μεταξά, ὁ βιομήχανος Γ. Ἠσαΐας, ὁ δικηγόρος Κορωναῖος, οἱ καθηγηταί Κ.Παπαιωάννου (Φυσικομαθητικῆς) καί Δ. Χονδρός (Φυσικός) τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁ ἀρχιμουσικός τῆς Λυρικῆς Λεωνίδας Ζώρας ὁ πρύτανις τοῦ ΕΜΠ Ι. Θεοφανόπουλος, ὁ εἰσαγγελεύς Κουτρουμπούσης, ὁ Μητροπολίτης Κορυτσᾶς Εὐλόγιος Κουρίλας, (πού συνέγραψε τό συγκλονιστικό πόνημα –μαρτυρία «Δεκεμβριανή Τραγωδία τῶν Ὁμήρων») καί ἀμέτρητοι ἄλλοι, πού δέν γαλήνεψαν πότε. Παντοτινά ἀγνοούμενοι, σέ ἄγνωστους τάφους.

Πλέον χαρακτηριστική εἶναι ἡ περίπτωσις τῆς πολυπληθεστέρας φάλαγγος τῶν ὁμήρων πού ἀπεκλήθη εἰρωνικῶς ἀπό τούς Ἐλασῖτας «6η φάλαγγα ἐπιλέκτων προσωπικοτήτων» διότι ἀπετελεῖτο ἀπό καθηγητάς πανεπιστημίου καί πολυτεχνείου, πρώην στρατηγούς, διανοουμένους καί ἀνώτερους ὑπαλλήλους κατά τό πλεῖστον ἡλικιωμένων

καί ἀσθενικῶν. Οἱ περισσότεροι μέ κατεστραμμένα ὑποδήματα ἤ ξυπόλυτοι, ράκη οἰκτρά ἀνθρώπινης ἐμφανίσεως, πέρασαν τήν τρομερή χαράδρα τῆς Κάζας (Κιθαιρών) μέ τά χιόνια, μαζί μέ ἄλλους πού εἶχαν προηγηθῆ μέχρι τά ἀπαίσια Κρόρα, κόμβο συγκεντρώσεως τῶν νέων ὁμήρων, γιά νά συνεχίζουν οἱ νέες ὁμάδες καθημερινῶς πρός Λειβαδιά. Ἀνάμεσα των 13 προσωπικότητες οἱ Σπ.Τρικούπης πρώην πρόεδρος τῆς Βουλῆς, Στέλιος Κορυζῆς πολιτικός μηχανικός ἀδελφός τοῦ πρώην Πρωθυπουργοῦ, Ἰωάννης Θεοφανόπουλος πρύτανις τοῦ ΕΜΠ, οἱ στρατηγοί Κατσιγιαννάκης καί Ἰλιάκης πρώην γενικός διοικητής Κρήτης, ὁ ἀεροπαγίτης Γ Κερασιώτης, ὁ διευθυντής φυλακῶν Θ.Παπαευσταθίου, ὁ μεταλειολόγος Γ.Δημουλίτσας, ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Ἐκάλης Ἀποστολίδης, ὁ διευθυντής ταμείου Νομικῶν Σ.Σταυρόπουλος στρατηγός Κορτζᾶς, ὁ Ἀνδρούλης καί ὁ Δ. Ρώτας οἱ ὁποῖοι, ὅταν ἡ φάλαγξ ἐπλησίασε εἰς τήν Λειβαδιά καί πλησίον τῆς Ἀραχώβης, ὡδηγήθησαν εἰς τήν θέσιν Ἅγιος Τρύφωνας ἀπεγυμνώθησαν τῶν ἐνδυμάτων των καί ἐξετελέσθησαν διά τυφεκισμοῦ. Ὁ μετέπειτα καθηγητής τοῦ ΕΜΠ Νικόλαος Θεοφανόπουλος, υἱός τοῦ ἐκτελεσθέντος πρυτάνεως παρέστη στήν ἐκταφή τῶν πτωμάτων τά ὁποία εὑρέθησαν ἀπογυμνωμένα.

Ἐπί τοῦ προκειμένου ὅμως ὑπάρχει καί ἡ ἔκθεσις Σέρ Οὐῶλτερ Σιτρίν, τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐρεύνης Ἐργατικῶν Ἑνώσεων, ἡ ὁποία ἤρχετο δῆθεν διά νά ἐνημερωθεῖ ἐπί τῶν ζητημάτων τῶν Ἑλληνικῶν Ἐργατικῶν Ἑνώσεων. Ἀλλά δέν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία ὅτι θά ἀνεζήτει περιπτώσεις ὀλισθημάτων τῶν Βρεταννῶν στήν Ἑλλάδα. Ἀντί τούτων ὅμως ἰδού τί ἐπιβεβαίωσε (ἄρθρα 42, 43 τῆς ἐκθέσεως): «*42. Εἴχομεν δύο εὐκαιρίας κατά τήν διάρκειαν τῆς ἐπισκέψεώς μας νά συναντηθῶμεν μέ ὁμήρους, μόλις ἀπελευθερωθέντας ἀπό τόν ΕΛΑΣ. Μέ τήν πρώτην ὁμάδα συνηντήθημεν εἰς τά Ἀθήνας. Ἡ κατάστασις αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ἦτο ἀξιοθρήνητος. Κανείς ἀπό αὐτούς δέν εἶχεν ὑποδήματα καί ἦσαν πολύ ἐλαφρά ἐνδεδυμένοι ἤ ἔφερον παλαιά ράκη ἐνδυμάτων. Ὅλοι διηγοῦντο φρικτάς ἱστορίας κακομεταχειρίσεως τῆς ὁποίας ἔτυχον ἀπό τούς φρουρούς τοῦ ΕΛΑΣ. 43. Εἰς τήν Λειβαδίαν εἴδομεν μίαν ἄλλην ὁμάδα ὁμήρων, οἱ ὁποῖοι μόλις εἰχον ἔλθει ἀπό τά βουνά. Ἀπετελεῖτο ἀπό γέροντας, γυναίκας καί κορίτσια. Ἡ κατάστασις των ἦτο ἀνυπολόγιστα τραγική. Ὑπεχρεώθησαν νά βαδίσωσι ἀπό τάς Ἀθήνας εἰς τά βουνά 150 μιλιά πεζοί, τελείως ἀνυπόδητοι ἐπί τῶν χιόνων καί ἐνδεδυμένοι ἐλαφρά. Ὅσοι δέν ἠδύνατο νά βαδίσωσι τούς κακομετεχειρίζοντο σκληρά καί ἄλλους τούς ἐξετέλουν κάθ ὁδόν... Ἀπό ὅλους εἶχαν ἀφαιρέσει τά ὑποδήματα καί τόν βαρύ ρουχισμόν μέ μία σαδιστικήν διάθεσιν οἱ ἐλασίτες ... Ἀντελήφθημεν ἐπιτοπίως ἐρευ-*

νῶντες τήν ἀλήθειαν, ὅτι ὁ ΕΛΑΣ εἶχε διαπράξει σωρείαν ἐγκλημάτων»

Τό προαναφερθέν βιβλίο τοῦ Μητροπολίτου Εὐλογίου Κουρίλα συνομήρου τῶν ἐπιλέκτων, πού διεσώθη τῆς ὁμηρίας δραπετεύων, ἐξεδόθη τό 1945. Στόν πρόλογο του γράφει μεταξύ ἄλλων τά ἑξῆς: «..*Καί μετά τήν κατατρόπωσιν αὐτῶν καί τήν γενικήν ἀποδοκιμασίαν διά τά φρικώδη ἐγκλήματα καί τῶν ἀγρίων σφαγῶν δέν αἰσχύνονται, ...ἀλλά ἐπιτίθενται ἐναντίον τῆς ἀστικῆς τάξεως, ἐναντίον τοῦ καθεστῶτος.. Ἀπέναντι τούτων τί κάμνει τό ἀντίπαλον στρατόπεδον;...καθεύδει ὑπό μανδραγόρα καί πάντες μοιρολατρικῶς οἰκτίρομε τήν κατάστασιν ἀλλά οὐδέν πραττόμεν.. Ἀλλά καιρός τοῦ σιγᾶν καί καιρός τοῦ λαλεῖν ...ἀναγκάζομαι ἐνταῦθα νά παρενείρω τινά αὐτῶν... ἵνα ἀποδείξω πόσον ρευστός εἶναι ὁ χαρακτήρ τῶν Ἑλλήνων καί πόση κατάπτωσις παρατηρεῖται εἰς ἐν τέταρτον μόνον τοῦ αἰῶνος, σύμπτωμα οὐχί εὐοίωνον διά τό μέλλον τῆς φυλῆς..»*[272]

Ι26. Πληβεῖοι καί Πατρίκιοι...

Δέν εἶναι δύσκολο οὔτε θά στοίχιζε ἰδιαίτερα, ἐνῶ θά βοηθοῦσε τόσο τήν ἀλήθεια. Μιά πληρωμένη καταχώρησι στόν ἡμερήσιο τύπο ὅπου, ἡ κυβέρνησι ἁπλῶς θά ἀποκάλυπτε τήν ὀδυνηρή πραγματικότητα. Τήν ἄνιση κατανομή τῶν φορολογικῶν ἐσόδων ὑπέρ τῶν ἐλάχίστων τῆς «λαϊκῆς» αὐτῆς πλουτοκρατίας, τῶν προνομιακῶν συνταξιούχων. Ὅτι δηλαδή οἱ ἐλάχιστοι αὐτοί ἀριστοκράτες πού ἀποτελοῦν μικρό μονοψήφιο ποσοστό τῶν συνταξιοδοτούμενων, τά ''ρετιρέ'' ὅπως πρῶτος τά ἀπεκάλεσε ὁ Ἀνδρέας, ἔχουν συντάξεις «πατρικίων» ἐν σχεσει πρός ἐκείνας τῶν «πληβείων» Καί εἶναι αὐτοί καί μόνο αὐτοί, οἱ πατρίκιοι, πού πάντοτε ἀντιδροῦν λυσσωδῶς ἰσχυριζόμενοι ὅτι ἀγωνίζονται'' γιά τά μή θιγόμενα, δυστυχῶς, προνόμια των. Διότι μέ ποιό κριτήριο, ἀξιολογήσεως τῆς ἐργασιακῆς προσφορᾶς καί συνθηκῶν παροχῆς ἐργασίας ἤ συνεισφορᾶς τῶν ἐργαζομένων στά ταμεῖα των, θά μποροῦσε νά αἰτιολογηθεῖ ἡ ἀβυσσαλέα ἀνισότης. Ὅπου ἡ μηνιαία σύνταξι ὑπαλλήλου τῆς ΔΕΗ ἀποφοίτου Λυκείου εἶναι 1768 εὐρώ καί ἡ ἀντίστοιχη τοῦ πανεπιστημιακῆς ἐκπαιδεύσεως συνταξιούχου τῆς σκοτο-φόρου αὐτῆς Α.Ε, ξεπερνᾶ τά 2900 εὐρώ μηνιαίως. Ἀδελφικοί συμπαραστάτες ἡ ἄλλη εὐγενής τάξις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων οἱ συντάξεις γιά τούς «ἀποφοίτους» της δευτεροβάθμιας ἐκπαιδεύσεως

[272] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 26/02/2008*

ἀνέρχεται στά 1719 εὐρώ ἐνῷ τῶν ''πανεπιστημιακών'' στίς 2607 εὐρώ. Στά ἴδια ἐπίπεδα κυμαίνονται καί οἱ συντάξεις τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ΟΤΕ. 1854 εὐρώ οἱ τοῦ Λυκείου καί 2206 εὐρώ οἱ τοῦ πανεπιστημίου, ἔναντι τῶν 600 περίπου εὐρώ πού εἶναι κατά μέσον ὅρον ἡ σύνταξις τῶν ἀσφαλισμένων πληβείων στό ΙΚΑ.

Βεβαίως ἡ ἀνισότητα, ἡ ἀδικία, ὁ παραλογισμός ἡ αὐθαιρεσία καθίσταται ἐξωφρενικῶς προκλητική, ὅταν ἀναλογισθοῦμε ὅτι τίς παχυλές αὐτές συντάξεις τῶν ὀλίγων χιλιάδων προνομιούχων σέ σημαντικό ποσοστό πληρώνει ἐτησίως ὁ φορολογούμενος πολίτης, ὁ ''καταναλωτής''. Καί δέν τά ἀντλοῦν οἱ ἐπίλεκτοι συνταξιοῦχοι μας, ὅπως παραμυθολογοῦν οἱ ἐγγράμματοι τῶν ΜΕΜ καί τῶν συνδικαλιστῶν, ἀπό τά ''εὐγενῆ ταμεῖα'' των.. Καθ' ὅσον κατά μέσον ὅρον γιά κάθε ἀσφαλισμένο τοῦ ΟΤΕ ἡ κρατική συνεισφορά, δηλαδή ἡ φορολογική μας ἐπιβάρυνσις, ἡ συμμετοχή μας ὡς ἀποδεκτῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν κυρίων αὐτῶν, εἶναι 9.346 εὐρώ ἐνῷ διά τόν ἀντίστοιχό της ΔΕΗ 16.212 εὐρώ. Δηλαδή περίπου 62% τῆς συντάξεως τῶν κυρίων αὐτῶν πού θεωροῦν περιουσία καί μαγαζάκι τους τήν ΔΕΗ τό καλύπτει ὁ φορολογούμενος πολίτης. Ἀλλά καί οἱ ἄλλοι προστάτες τῶν λαϊκῶν συμφερόντων, τῶν διαπρυσίων κηρύκων τῆς «κοινῆς γνώμης» πού μονό αὐτοί ἐκ θείας ἐπιφοιτήσεως γνωρίζουν. Οἱ δημοσιογράφοι μας. Τά ἀκτινοβολοῦντα τηλεοπτική «ἀλήθεια καί δικαιοσύνη» ΜΕΜ, αὐγατίζουν τό ''εὐγενες'' ταμεῖο τῶν ὄχι ἐξ ἰδίων, ἀλλά μέ τό ἰλιγγιῶδες ποσό πού προκύπτει ἀπό τό ἀγγελιόσημο, πού ἀντιστοιχεῖ στό 20% ἐπί ὅλων τῶν διαφημίσεων. Χωρίς νά συνυπολογίσομε τά ἀντίστοιχα ἀπό τίς ἐξαναγκαστικές δημοσιεύσεις ἰσολογισμῶν. Ὅπου κατά μία παγκόσμιο πρωτοτυπία στήν Ἑλλάδα ἐκτός τῆς δημοσιεύσεως στό ΦΕΚ οἱ ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦνται νά δημοσιεύουν τούς ἰσολογισμούς τῶν σέ ἄλλες τρεῖς (μιά πολιτική, μιά οἰκονομική, ἀλλά καί μία τοπική της ἕδρας τῆς ἑταιρείας.) ἐφημερίδες μέ τίς ἀντίστοιχες ἐπιβαρύνσεις.

Δυστυχῶς ἴσως θέλουμε καί νά τό ἀγνοοῦμε. Δέν ὑπάρχει ἄλλη χώρα στόν κόσμο, ὅπως τό τελευταῖο κρατικίστικο κομμουνιστικό παραμόρφωμα στήν Ε.Ε. πού εἶναι ἡ Ἑλλάς. Ὅπου ὁ καταναλωτής ἐκτός ἀπό τό «κοινωνικό ἀγαθό» πληρώνει καί τίς «σοσιαλιστικές» συντάξεις τῶν ἐργαζομένων. Ἔτσι ἄν τό πρῶτο μικρό αὐτό βῆμα στίς μεταρρυθμίσεις, τό νομοσχέδιο τῆς Κας Φ. Πετραλιά, παραμένει ἀκόμη ἄδικο δέν εἶναι γιατί προβλέπει τόν περιορισμό στίς διοικήσεις τῶν ταμείων. Ἀλλά διότι δέν μείωσε τίς χαριστικές συντάξεις τῶν ἐκβιαστῶν πατρικιῶν, τουλάχιστον ἀφαιρώντας τούς τήν κρατική ἐπιχορήγηση ὑπέρ

τῶν πληβείων συνταξιούχων τοῦ ΙΚΑ.

Ἐπιπλέον εἶναι σαφές ὅτι, ἄν ὁ Ἑλληνικός λαός δυστυχῶς εἶναι παραπληροφορημένος καί ἀληθῶς ἀνημέρωτος ἐπί τῆς οὐσίας τοῦ προβλήματος, ἡ εὐθύνη ἀνήκει κυρίως στά μαρξιστοκρατούμενα ΜΕΜ πού ἀποδεδειγμένως θέλουν καί ταυτίζουν ἐπίμονα τήν ἀμερόληπτη ἐνημέρωσι μέ τίς θέσεις τῆς δογματικῆς καί λαϊκίστικης ἀριστερῆς ἐκδοχῆς. Ὅπως καί στήν ἀρνητική, ἀντιδημοκρατική καί ἐξωθεσμική συμπεριφορά τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως τά ὁποία ἀρνήθησαν, πολέμησαν τόν διάλογο καί ἐπέλεξαν τόν μονόλογο τῆς «ντουντούκας» καί τοῦ πεζοδρομίου. Πρίν ἀπό ἕξι μῆνες περίπου, στίς 2 Ὀκτωβρίου 2007, στήν πρόσκλησι τοῦ τότε Ὑπουργοῦ Ἀπασχολήσεως καί Κοινωνικῆς Προστασίας κοῦ Μαγγίνα - γιά συμμετοχή σέ διάλογο γιά τήν ἀντιμετώπισι τοῦ ἐν καταρρεύσει εὑρισκομένου Ἀσφαλιστικοῦ Συστήματος- τά κόμματα τῆς κομμουνιστικῆς καί μή ἀριστερᾶς ἀπήντησαν ὡς συνήθως «προοδευτικά καί δημοκρατικά»:

Τό μέν ΚΚΕ ὅτι, *«ὄχι μόνο δέν πρόκειται νά ἔχει κανενός εἴδους συμμετοχή στόν προσχηματικό "διάλογο", ἀλλά μέ ὅλες του τίς δυνάμεις θά δράσει μέσα στό λαό, ὥστε νά ἐκφραστεῖ ἔγκαιρα μιά μαζική, ἑνωτική λαϊκή συμμαχία καί ἀνυπακοή, .. γιά νά γίνει νόμος τό δίκιο τοῦ ἐργάτη.. διότι δέν ὑπάρχουν περιθώρια διαλόγου, ἀλλά μόνο ὄξυνση τῆς ταξικῆς πάλης»*. Ἐνῶ ὁ ΣΥ.ΡΙΖ.Α διά στόματος τοῦ φιλόπτωχου ἀρχηγοῦ τοῦ κου Ἀλαβάνου, ἐξ ἴσου σαφής τῶν εἰρηνικῶν προθέσεών του γιά τήν συνδρομή του στήν κατεδάφιση κάθε διαλόγου, ἐκδήλωνε... *«Δέν μᾶς εἶπε ὁ κ. Μαγγίνας πού θά γίνει αὐτός ὁ διάλογος. Ἐμεῖς τοῦ προτείνουμε νά γίνει στήν Πανεπιστημίου, ἤ στήν Πλατεία Συντάγματος ἤ στήν πλατεία Ἀριστοτέλους»*. Ἐνῶ σήμερα ὀψίμως τόσον ἀνήσυχος περί τῆς συνταγματικότητας τοῦ νομοσχεδίου γιά τό ἀσφαλιστικό, σπεύδει νά συναντήση τόν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας γιά νά μεριμνήση ὁ Πρόεδρος γιά τήν ἀποκατάστασι καί τήν εὔρυθμη λειτουργία τοῦ συντάγματος.

Δυστυχῶς γιά τήν Δημοκρατία μας κομπάρσος καί ἀξιοθρήνητος οὐραγός στό λαϊκισμό, τήν κοροϊδία, τό θέατρο καί τήν ἀπαξίωσι τῶν θεσμῶν, ἡ φυλλορροοῦσα ἀξιωματική ἀντιπολίτευσις μεταξύ βορείων ρευμάτων καί ἀριστερῶν παραποτάμων. *«Ἐμεῖς ἀποχωροῦμε, ὅμως συνεχίζουμε τόν ἀγώνα ἀπό τό πεζοδρόμιο»* ἐκδήλωσε στήν Βουλή ὁ Παπανδρέου κατά τήν συζήτησι τοῦ νομοσχεδίου, συμπαρατασσόμενος μέ τίς κόκκινες σημαῖες.

Τολμῶ νά σκεφθῶ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο πλέον. Μέ αὐτά τά ΜΕΜ, ἡ κυβέρνησις θά εἶχε καλλίτερη ἐπικοινωνία μέ τούς πολίτες μέ πλη-

ρωμένες καταχωρήσεις (ἄς πλήρωνε καί τό ἀγγελιόσημο). Ἴσως ἔτσι κάποτε ἀποκατασταθεῖ ἡ ἀληθινή ἐνημέρωσι στήν χώρα μας.[273]

I27. Southstream ἐναντίον Nabucco. Ἡ ἀντίδρασις τοῦ Μονοπωλίου

Ὁ ἀγωγός Nabucco προέκυψε ὡς ἀναγκαῖος στρατηγικός σχεδιασμός ἐναλλακτικῆς τροφοδοσίας τῆς Εὐρώπης μέ φυσικό ἀέριο ἀπό τίς πλούσιες πηγές τῆς κεντρικῆς Ἀσίας καί τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ξεκινᾶ ἀπό τά σύνορα Τουρκίας / Γεωργίας, Τουρκίας / Ἰραν, διασχίζει τήν Βουλγαρία, διέρχεται ἀπό τήν Ρουμανία, καί τήν Οὐγγαρία γιά νά καταλήξει στίς ὑπόγειες ἀποθηκευτικές ἐγκαταστάσεις φυσικοῦ ἀερίου στό Baumgarten τῆς Αὐστρίας καί στά δίκτυα τῆς Δυτικῆς καί Νοτίου Εὐρώπης. Ὁ προυπολογισμος τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀγωγοῦ, διαμέτρου 56 ιντσών (1.420 mm) καί συνολικοῦ μήκους 3.300 χλμ. ἔχει ἐκτιμηθεῖ στό ποσό τῶν 5 δις €.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ Ρωσσία, οὐσιαστικῶς παρακάμπτουσα τήν Εὐρωπαϊκή Ἕνωσι, ἔχει ἐπιτύχει νά διαιρέσει τήν Εὐρώπη ἀκολουθώντας τήν τακτική τῶν ἐπί μέρους συμφωνιῶν μέ τά ἐνδιαφερόμενα κράτη τῆς Ε.Ε αὐξάνουσα τήν ἐνεργειακή καί ὄχι μόνον ἐπιρροή της. Μολονότι οἱ εὐρωπαῖοι δέν ἔχουν τόσο εὔκολα, ὅπως οἱ Ἕλληνες, λησμονήσει τά πολύ πειστικά ἐπιχειρήματα τῆς διακοπῆς παροχῆς φυσικοῦ ἀερίου στήν Οὐκρανία, πού ἐπηρρέασε τόν ἐφοδιασμό τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἑνώσεως τήν πρωτοχρονιά τοῦ 2006. Ὅταν ἡ Ρωσσία ἐπικαλούμενη τήν εὐθυγράμμισι τῆς τιμολογιακῆς της πολιτικῆς ἐκβιαστικῶς διέκοψε προσωρινά τόν ἐφοδιασμό τῆς φιλοδυτικῆς Οὐκρανίας μέχρις ὅτου τήν ''πείση'' νά διαπραγματευθεῖ τίς νέες τιμές. Δηλαδή τόν τετραπλασιασμό τῆς τιμῆς τοῦ φυσικοῦ ἀερίου ἀπό 50 δολάρια ἀνά 1.000 κυβικά μέτρα σέ 230 εὐρώ.

Οὕτως, ἀφ' ἑνός μέν λόγω τῆς διστακτικότητος τῶν Εὐρωπαίων νά προγραμματίσουν ἐγκαίρως τήν κατασκευή πυρηνικῶν σταθμῶν ἠλεκτρικῆς ἐνέργειας, ἀφ' ἑτέρου δέ τῆς αὐξήσεως τῆς καταναλώσεως φυσικοῦ ἀερίου καί τῆς μειώσεως τῆς εὐρωπαϊκῆς παραγωγῆς, ἡ κατασκευή νέων ἀγωγῶν φυσικοῦ ἀερίου καί πετρελαίου ἐκτός Ρωσικῶν πηγῶν καί μέσω οὐδετέρων ἐνεργειακῶν διαδρομῶν ἔχει κατανοηθῆ ὅτι ἀποτελεῖ ἀσφαλιστική νομοτέλεια γιά τήν ἐνεργειακή ἐπιβίωσι καί

---

[273] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 7/05/2008*

οἰκονομική σταθερότητα τῆς Εὐρώπης. Ὅμως ἡ Ρωσσία τοῦ κοῦ Πούτιν, συνεκτιμῶσα ὅτι, ἀφ' ἑνός μέν οἱ ὑφιστάμενοι ἀγωγοί καθίστανται ἀνεπαρκεῖς γιά τήν ἐν δυνάμει αὐξανόμενη ζήτησι, ἀφ' ἑτέρου δέ, προκείμενου διατηρήσει τό ἐνεργειακό μονοπώλιο, ἐξήγγειλε, στις 23 Ἰουνίου τοῦ 2007, τήν συμφωνία (μεταξύ τοῦ Ἀλεξ. Μέντβιεφ ἀντιπροέδρου τῆς Gaz Prom καί τοῦ Πάολο Σκαρόνι τῆς Ἰταλικῆς Ἐνεργειακῆς ἑταιρείας ENI) τῆς κατασκευῆς ἑνός ἀνταγωνιστικοῦ ἀγωγοῦ, τοῦ ἐπονομασθέντος South Stream. Δηλαδή περίπου πέντε χρόνια μετά τήν τήν ἀναγγελία, τόν Φεβρουάριο τοῦ 2002, τῆς κατασκευῆς τοῦ Nabucco, ὅταν πλέον εἶχε καταστῆ προφανής ἡ οὐσιαστική ἀνάγκη ἀλλά καί ἡ πρόοδος τῶν συμφωνιῶν κατασκευῆς, τοῦ ἐκτός Ρωσικῆς ἐπιρροῆς πηγῶν καί διαδρομῆς, ἀγωγοῦ Nabucco. Ἐνῶ προσφάτως ἡ Ρωσσία συνῆψε ξεχωριστές συμφωνίες στίς 18 Ἰανουαρίου 2008 μέ τήν Βουλγαρία, στίς 25 Ἰανουαρίου 2008 μέ τήν Σερβία καί ἔχει ἤδη προαναγγελθεῖ ἡ ὑπογραφή τοῦ σχετικοῦ μνημονίου γιά τήν συμμετοχή τῆς Ἑλλάδος στήν κατασκευή τοῦ ἀγωγοῦ South Stream.

Ὁ ἀγωγός South stream συνολικῆς παροχετευτικῆς δυνατότητος 30δις κυβικῶν μετρῶν ἐτησίως, θά ξεκινᾶ ἀπό τόν σταθμό Beregovaya τῆς Ρωσίας στόν Εὔξεινο Πόντο καί ὑποθαλασσίως θά όδεύει μέχρι τήν Βάρνα τῆς Βουλγαρίας. Τό ὑποθαλασσιο τμῆμα -δυό παράλληλοι ἀγωγοί- μελετᾶται ἤδη ἀπό τήν ἰταλική ἑταιρεία Saipem, πού ἔχη τήν τεχνογνωσία ἀλλά καί τούς εἰδικούς πλωτούς γερανούς, πού ἀπαιτοῦνται γιά τήν πόντισι τῶν 900 περίπου χλμ.

Πάντως αὐτές οἱ πολύ δραστήριες ἐνέργειες τῆς Ρωσίας τούς τελευταίους μῆνες εἶχαν ὡς ἀποτέλεσμα τήν πολιτική ὑποστήριξι τοῦ ἀγωγοῦ South Stream ἀπό Βαλκανικές ἀλλά καί χῶρες τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης πού ἔχουν δηλώσει συμμετοχή καί στόν ἀγωγό Nabucco, δημιούργῶντας κατά κάποιον τρόπο τήν ἐντύπωσι ὅτι ἀπειλεῖται ἡ κατασκευή αὐτοῦ τοῦ ἀγωγοῦ πού θά μειώσει τήν ἐξάρτησι ἀπό τήν Ρωσσία. Ὅμως σέ πρόσφατη συνέντευξι τοῦ στό BBC στίς 5 Μαρτίου 2008, ὁ Reinhard Mitschek διευθύνων σύμβουλος τῆς ἑταιρείας κατασκευῆς τοῦ ἀγωγοῦ Nabucco Gas Pipeline International Ltd ἐπιβεβαίωσε, ὅτι *«ἡ κατασκευή τοῦ ἀγωγοῦ θά ξεκινήση τό 2010 καί τό πρῶτο ἀέριο θά εἰσρεύση στήν Εὐρώπη τό 2013»*. Ἐνῶ ἐπιπροσθέτως διευκρίνησε ὅτι ἡ *«τεράστια ἀπαίτησι τῆς Εὐρώπης σέ φυσικό ἀέριο ἐν συνδυασμῷ πρός τήν μείωσι τῆς ἐγχώριου (εὐρωπαϊκῆς) παραγωγῆς καθιστοῦν ὑποχρεωτική τήν εἰσαγωγή προσθέτων ποσοτήτων ἀερίου καί τήν κατασκευή τῶν ἀνάλογων ὑποδομῶν. Συνεπῶς ἡ λειτουργία ἑνός ἀγωγοῦ δέν καθιστᾶ ἀνενεργή τήν*

κατασκευή ἑνός ἄλλου»

Βεβαίως μονοπωλιακά ἤ μή, ἔφ'ὅσον τά κοιτάσματα πετρελαίου καί οἱ πηγές φυσικοῦ ἀερίου εἶναι ἐξαντλήσιμα στόν ὁρατό χρονικό ὁρίζοντα, καθίσταται ἀδήριτος ἀνάγκη. Οἱ πολιτικοί μας νά ἀντιμετωπίσουν τήν ἐμφανῶς ὑπαρκτή καί ὥριμη ἀπειλή τῆς ἐνεργειακῆς ἀνεπάρκειας ἐγκαίρως μέ τήν μοναδική ἀξιόπιστη ἐναλλακτική λύσι, τῶν σταθμῶν πυρηνικῆς ἐνέργειας. Ὅπως φρονίμως πράττουν προνοοῦντες οἱ γείτονές μας, μέ τρία πυρηνικά ἐργοστάσια οἱ Τοῦρκοι μέχρι τό 2015, δυό οἱ Βουλγαροι μέχρι τό 2013 καί ἑνός γαλικῆς τεχνογνωσίας, οἱ Ἀλβανοί. Ἐνῶ γιά τούς ἀριστερομάτηδες οἰκολόγους μας νά ἀναφέρουμε ὅτι ἡ κατασκευή μόνο τῆς πέμπτης πυρηνικῆς μονάδας στή Φιλανδία προκαλεῖ μείωση τῶν ἐκπομπῶν διοξειδίου τοῦ ἄνθρακα κατά 15%.[274]

Ι28. Ὁ Νόμος τῆς Βίας

Τό τελευταῖο πράγμα, τό ὁποῖον θά λέγαμε ὅτι μοιάζει πρός την Δημοκρατία, εἶναι ὅ,τι βιώνουμε στά κατ'ευφημισμόν αὐτο-αποκαλούμενα ΑΕΙ (Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικά Ἱδρύματα). Τόν νόμο της Βίας. Τῆς ἐπιβολῆς τής θελήσεως μιᾶς φανατικής, ἄλογης μειοψηφίας ΑΛΗΤΩΝ, πιθηκιζόντων τήν «ἐπανάστασι πού χάθηκε». Καταλαμβάνουν σχολές με ἀποφάσεις γενικῶν συνελεύσεων «μαϊμοῦ». Ἀνεμπόδιστοι τρομοκρατοῦν σπουδαστές. Ἀσύδοτοι ἀπειλοῦν καθηγητές. Πανικόβλητοι αὐξάνουν τήν βία ὅσο συνειδητοποιοῦν, ὅτι ἡ συμμετοχή τῆς δημοκρατικῆς πλειοψηφίας θά ἀποκαλύψη τήν ἀσήμαντη τραγική μειοψηφία τους. Ἀδίστακτοι καῖνε τίς κάλπες. Σέ μιά ἀπόλυτη συμφωνία μέ τήν μουχλιασμένη ἰδεολογία τους, καταστρατηγοῦν τόν θεμελιώδη νόμο τῆς Δημοκρατίας. Τήν διά καθολικῆς ψηφοφορίας διεξαγωγή ἐλευθέρων ἐκλογῶν στά Πανεπιστήμια. Ἠθικοί αὐτουργοί και σοφοί καθοδηγητές τά κόμματα τῆς σταλινικῆς καί μή ἀριστερᾶς, πού ἀπροκάλυπτα παροτρύνουν μέ κάθε εὐκαιρία τήν ρῆξι, τήν ἀνατροπή τῶν νόμων, τοῦ ἀστικοῦ κράτους καί τῶν μηχανισμῶν του.

Βεβαίως ὑποκρίνονται, ὅσοι τόσο προκλητικά δείχνουν παχυδερμία ἱπποποτάμου καί ἀγνοοῦν τήν συμπεριφορά τῶν κομμάτων τῆς ἀριστερᾶς. Δηλαδή ὅλοι αὐτοί στο κοινοβούλιο, ἀλλά καί οἱ ἐκπαιδευτικοί, οἱ ἀκαδημαϊκοί μας, ἀκόμη καί ἡ ἀνωτάτη πολιτειακή ἡγεσία πού ἐπιλεκτικῶς σιωπᾶ ἠχηρῶς. Γιά ὅλους αὐτούς, πού δέν καταδικάζουν

[274] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 13/05/2008*

τήν γεννησιουργό αἰτία τοῦ φαινομένου, ἰσχύει ἡ παροιμία. «παρε-όντας ἀπεῖναι» (Παρόντες ἀπουσιάζουν)» Δηλαδή κατά Ἡράκλειτον, «ἀξύνετοι ἀκούσαντες κωφοῖσιν ἐοίκασι» (Οἱ απερίσκεπτοι κι' ἄν ἀκούσουν με κωφούς ὁμοιάζουν). Ἐφ'ὅσον τό ἀπαύγασμα τῆς ἑλλαδικῆς δημοκρατίας τό σταλινικό ΚΚΕ δέν ἔχει ἀφήσει γωνία καί τόπο, μέρα καί νύκτα, πού διά στόματος τῆς κεχαριτωμένης του, νά μήν δηλώνη ὅτι *«αὐτό τό θηρίο πού ἔχουμε ἀπέναντι, πού ἄν τό ποῦμε με μιά λέξη εἶναι τό ἀστικό πολιτικό σύστημα, αὐτό τό θηρίο,... ὁ λαός .. πρέπει νά στοχεύσει ἀπό τήν ἀρχή στήν καρδιά...»* Ὅτι *«πρέπει νά γίνη ὅλη ἡ Ἑλλάδα ἐργαστήριο ἀγῶνα γιά τήν ἀνατροπή»* ὅτι *«ὁ Νόμος δέν θά εφαρμοστῆ»* ὅτι *«ὁ νόμος εἶναι τό δίκιο τοῦ ἐργάτη»* ὅτι *«οἱ πανεπιστημιακοίι πρέπει νά σταθοῦν ἐμπόδιο στην ἐφαρμογή τοῦ νόμου - πλαισίου»* ὅτι πρέπει *«να καταργηθεῖ συνολικά ὁ νόμος - πλαίσιο, νά μήν ἐφαρμοστεῖ καμία ρύθμιση γιά ἀξιολόγηση - κατηγοριοποίηση καί νά ἀποσυρθεῖ τό νομοσχέδιο γιά τά μεταπτυχιακά» «Ἀνυπακοή καί ἀπειθαρχία, καμιά θυσία γιά τήν πλουτοκρατία», «Ἀκοῦστε καλά τι λένε οἱ φοιτητές, ἔξω οἱ ἑταιρεῖες ἀπ' τίς σχολές»*.

Ὅμως εἶναι τόσο σαφές ἀκόμη καί στούς πιό καλοπροαίρετους. Πάντοτε, στήν διαχρονική πορεία τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος σκοπός του δέν ἦταν νά βελτιώσει. Νά συνεισφέρει στήν κοινοβουλευτική δημοκρατία. Ἀλλά νά εκμεταλλευθεῖ τίς συγκρούσεις γιά νά ἐξασθενίσει τό σύστημα. Νά προετοιμάση τήν κρίσι, νά πυροδοτήση τήν ρῆξι καί νά προκαλέση τήν ἀνατροπή. Ἐξ ἄλλου δέν χρειάζεται κάν, ἐμεῖς νά τό ὑποθέσουμε ἤ νά τό ἑρμηνεύσουμε, ἀφοῦ τόσο καθαρά τό σαλπίζουν ἀνερυθρίαστοι οἱ «σύντροφοι» μας στίς καθημερινές τους ὁμιλίες ἀλλά καί τό διατυμπανίζουν στό πρόγραμμα τους. «... *Χρειάζεται να κατάνοηθεῖ πιό βαθιά ο χαρακτήρας τοῦ Μετώπου, .. πού καλεἱται, ὄχι μόνο νά ἀποσπάσει κατακτήσεις, ἀλλά να φέρει εἰς πέρας και το έργο τῆς κατάκτησης τῆς λαϊκῆς ἐξουσίας... Χρειάζεται ἰδεολογική, πολιτική καί ὀργανωτική προετοιμασία τοῦ λαοῦ καί συγκεκριμένες ἀντικειμενικές συνθῆκες Ἐπαναστατικῆς κατάστασης... Το ΚΚΕ σταθερά προσπαθεῖ νά πείθει ὅτι δέν ἀρκεῖ νά φύγουν τά ἀστικά κόμματα καί οἱ σύμμαχοί τους ἀπό τό τιμόνι τῆς διακυβέρνησης.* ***Πρέπει νά ἀνατραπεῖ τό ἀστικό κράτος καί οἱ μηχανισμοί του..***»

Βεβαίως ἡ σημερινή ἐξαχρείωσις τῶν ὁπαδών τῆς κομμουνιστικής ἀριστερᾶς καί ἡ σημαντική αὐξῆσις- ἀνοχή τῶν συμπαθούντων δέν εἶναι δημιούργημα τῶν τελευταίων ἡμερῶν. Χρόνια τώρα παρακολουθοῦμε τόν ἰδεολογικό ἀφοπλισμό τῆς χώρας. Τήν οἰκειοθελῆ παράδοσι

τοῦ λαοῦ ἀλλά καί τῆς νεολαίας στό μονοπώλιο τῆς κομμουνιστικῆς καθοδηγήσεως. Τήν καταδίωξι τοῦ ἁμαρτήματος τοῦ «ἀντικομμουνισμοῦ» πού στήν Ἑλλάδα θεωρεῖται ἔγκλημα. Ἐνῷ με τήν ταμπέλα τοῦ προοδευτικοῦ, ἀμέτρητοι σταλινικοί ἐραστές του ὁλοκληρωτισμοῦ εἰσέδυσαν στήν ἐκπαίδευσι, στά μέσα ἀποβλακώσεως, (πού εἶναι στήν χώρα μας τά μέσα ἐνημερώσεως) καί συνεργοῦν σε μιά ἐπιστημονική καί μεθοδευμένη παραχάραξι τῆς ἱστορίας μας, χωρίς ἀντίλογο. Εἶναι ἀνυπολόγιστη ἡ ευθύνη τῆς ἑκάστοτε ἡγεσίας τῆς ΝΔ ἀλλά καί τῶν πολιτικῶν ἐκφραστῶν της μεταπολιτευτικῶς γιά τήν δειλή ἄδικη σιωπή της. Τήν παντελῆ ἀπουσία της στήν ἰδεολογική αντιμετώπισι τοῦ κομμουνισμοῦ. Τήν σπαραξικάρδια συμμετοχή της στόν ἐξωραϊσμό τοῦ ΚΚΕ καί τήν ἐπιλεκτική λήθη. Αὐτήν τήν ἰδεολογική φυγομαχία, τήν λιποταξία, πληρώνουμε τώρα καί θά ἀργήσουν νά ἐξοφλήσουν οἱ επόμενες γενεές.

Ὅμως τό ἀποτέλεσμα βοᾶ ἀφ'ἑαυτού.Δέν εἶναι πλέον ἁπλῶς ἡ μισητική ἰδεολογία τῆς ἀνατροπῆς, πού ὑποστηρίζουν οἱ ἱεραπόστολοι τοῦ ΚΚΕ καί τοῦ ΣΥΝ-ονθυλεύματος οἰκολόγων, ἐνεργητικῶν ἤ εὐκοίλιων πολιτῶν, παντρεμένων πατέρων καί ἐλευθέρων μητέρων. Εἶναι -μόνον ἡ στρουθοκάμηλος θά τό ἀρνεῖτο- αὐτή καθ'ἑαυτή ἡ διά τῆς βίας ἔμπρακτος ἐφαρμογή της. Ἐπιπλέον διαπιστώνουμε ἐπανειλημμένως (δυστυχῶς, μόνο αὐτό μποροῦμε νά πράττουμε στήν Ἑλλάδα, ὅλοι να διαπιστώνουμε) ὅτι δέν ὑπάρχει ἡ ἀναγκαία ἡγετική πολιτική βούλησις να τιμωρήση παραδειγματικά τούς ἔκνομους τυραννίσκους καί να ἐφαρμόση τούς νόμους.Τουναντίον καί ἡ νόμιμος κυβέρνησις, συμμετέχει στίς διαπιστώσεις παραμένουσα βουβή καί ἀμέτοχη, ὅπως οἱ ὑπήκοοι. Βεβαίως, ὡς ἐκ τῆς θεσμικῆς των θέσεως, λογικῶς ὤφειλαν οἱ βουλευτές τῶν ἀστικῶν κομμάτων, ἡ βουλή τῶν Ἑλλήνων, πού «τίμησε» τήν μνήμη τοῦ φλωράκη ἐκ μέρους μας, ὡς *«ὑπερασπιστή τῶν δικαίων τοῦ λαοῦ καί μαχητῆ τῆς ἀξιοπρέπειας τοῦ τόπου, γιά τήν πίστη του στις αξίες, πού ἐνσαρκώνει τό ΚΚΕ»* ἀκόμη καί ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας νά επισκεφθούν μέ τό ἴδιο ἐνδιαφέρον, ὄχι μόνο τά καμμένα δάση ἀλλά καί τά ἐξ ἴσου πυρποληθέντα Πανεπιστήμια. Ἔτσι να περιφρουρήσουν με τό κῦρος τῆς παρουσίας τους, τήν δημοκρατική διαδικασία ἐκλογῆς πρυτάνεων. Τήν ἴδια τήν Δημοκρατία, πού δέν βασίζεται στήν βία καί τήν τρομοκρατία ἀλλά στήν δικαιοσύνη, τήν ελευθερία καί στόν σεβασμό τῶν δικαιωμάτων τῶν ἄλλων.

Ὅμως τό ἐρώτημα παραμένει. Ἐντάξει. Δέν διώκονται οἱ ιδέες, ἀνεξαρτήτως ἠθικοῦ, λογικοῦ, φυσικοῦ, ἀνωμάλου ἤ νομικοῦ ἐρείσμα-

τος καί κατ᾽ἐξοχήν οἱ κομμουνιστικές «τοιαύτες». Κατανοητόν, ἕως ἐδῶ. Ὅμως, ἡ διά τῆς βίας ἐφαρμογή τῶν ἰδεῶν; Δηλαδή οἱ παράνομες πράξεις κατά τήν συνεπή ἐφαρμογή τοῦ κομμουνιστικοῦ τυραννικοῦ καί ἐρυθροῦ φασιστικοῦ ἰδεολογήματος; Καί αὐτές δέν διώκονται, ἐπειδή καταυγάζονται ἀπό τόν κομμουνιστικό φωτοστέφανο[275];

I29. Συνειδητή Ἀπειθαρχία. Ἀσυνείδητη Ἀνοχη

«Ὅταν λές ὁ νόμος δέν θά εφαρμοστεῖ ἤ ὅταν λές ὅτι νόμος εἶναι τό δίκαιο τοῦ ἐργάτη, δηλαδή τό δίκαιο τῆς συγκεκριμένης διαδήλωσης, δηλαδή τοῦ κόμματος πού πλαισιώνει αὐτή τή συγκεκριμένη διαδήλωση καί τήν ἐμπνέει, τότε αὐτό εἶναι κατάλυση τῆς Δημοκρατίας. Σημαίνει ὅτι οἱ δύο σχηματισμοί τῆς Ἄκρας ἀριστερᾶς στό Κοινοβούλιο -τό ΚΚΕ καί ὁ ΣΥΝ- δέν ἔχουν ἀκόμη καταλάβει μετά τόσα χρόνια πού πέρασαν τί σημαίνει Κοινοβουλευτική Δημοκρατία καί δέν τήν ἔχουν πλήρως ἀποδεχτεῖ». Ἦταν οἱ δηλώσεις τοῦ Θ. Παγκάλου σέ πρωινή ἐκπομπή τῆς ΝΕΤ, τόν Μάρτιο τοῦ 2007 πού ξεσήκωσε θύελλα ἀντιδράσεων ἀπό τά ὑπερευαίσθητα «Δημοκρατικά- προοδευτικά» κόμματα τῆς κομμουνιστικῆς ἀριστερᾶς, ἀλλά καί τοῦ ΠΑΣΟΚ συμπεριλαμβανομένου. Ὅμως ὁ Κος Πάγκαλος ἐπιβεβαιώθη ἐκ νέου κατά κεραίαν.

Διότι, ἀπό τό βῆμα τῆς Βουλῆς αὐτή τήν φορά καί ὄχι ἐνώπιον «φοιτητῶν» ἤ «ἐργοδηγῶν» τοῦ ΚΚΕ καί τοῦ ΠΑΜΕ, ἡ γενική γραμματέας τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ Ἀλέκα Παπαρήγα ἐδήλωσε ἀνερυθρίαστη, κυριολεκτικῶς ἄφοβη πρό τοῦ γελοίου.. *«Ἄν αὐτός εἶναι ὁ νόμος καί ὅπως λέτε, πρέπει νά ἐφαρμοστεῖ, ἐμεῖς σᾶς λέμε ὅτι δέν πρόκειται να πειθαρχήσουμε».* Καί ἀμέσως διευκρίνησε, ἐνώπιον τῶν ἐκπροσώπων μας. *«Δέν πειθαρχοῦμε σε αὐτούς τούς νόμους, καλοῦμε το λαό σε συνειδητή ἀπειθαρχία».* Βεβαίως καί σέ ἄδεια ἕδρανα νά μίλαγε ἡ Κα Παπαρήγα, τήν ἴδια ἀπάντησι θά ἐλάμβανε. Δέν ἀκούσθηκε οὔτε κίχ. Ὡς ἐάν ὁ κανένας ἀπαντᾶ στό τίποτα.

Ὅμως κατά τά ἀριστεροστρόφα Μέσα Ἐνημερώσεως, ὑποτίθεται ὅτι τίς «φοιτητικές» κινητοποιήσεις «πυροδότησε» (*sic*) ο ὑπουργός Παιδείας, ἐπειδή ἀπετόλμησε μεταξύ ἄλλων νά δηλώση τά ἑξῆς αὐτονόητα: *«Ὅσες μεταβολές καί ἄν γίνουν στό ὑφιστάμενο σύστημα δέν εἶναι ἀρκετές, γιά νά ἀνατρέψουν τήν προβληματική κατάσταση του ἑλληνικοῦ δημοσίου πανεπιστημίου. Χρειάζεται ἕνα σόκ καί αὐτό δέν μπορεί νά εἶναι*

[275] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 27/05/2008*

μπορεί νά εἶναι ἄλλο ἀπό τήν ἀναθεώρηση τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Συντάγματος, ὥστε νά σπάσει τό κρατικό μονοπώλιο καί νά μπορεί στήν Ἑλλάδα νά λειτουργήσει ἐλεύθερα καί τό μή κρατικό, μή κερδοσκοπικό ΑΕΙ» Ἐνῷ οἱ «εἰρηνικές» καί «κατευναστικές» δηλώσεις τῆς φιλόστοργης κας Παπαρήγα, μόνον ὡς μητρική νουθεσία καί πυροσβεστική δρόσος μπορεῖ νά θεωρηθοῦν!

Ἀδιαμφισβητήτως, ἡ καινοτόμος ἑλλαδική «δημοκρατία» πού βιώνουμε, παραμένει χωρίς παγκόσμιο προηγούμενο. Ἐκτός τοῦ κοινοβουλίου ἔχουμε ἐν παρατάξει ἀφ' ἑνός μέν τούς ροπαλοφόρους με τά ἐρυθρά σημαιάκια καί τό λογότυπο τοῦ ΚΚΕ ἑτοίμους νά κλείσουν δρόμους, πρόθυμους να γκρεμίσουν «εἰρηνικά» τά ἀγάλματα καί τίς προτομές «*ἐχθρών τοῦ λαοῦ*» πού δεν εκφράζει το μονοψήφιο ποσοστό τοῦ κόμματος των, συμφώνως πρός τό πρόγραμμα τῶν ἀπεργιῶν, πού συντάσσει ἀκούραστα ἡ Ριζοσπαστική καθημερινή καθοδήγησις. Ἀφ' ἑτέρου δέ «γενναίους» κουκουλοφόρους ἐξοπλισμένους μέ λοστούς καί σακίδια πολεμικοῦ ὑλικοῦ, τούς πολυαγαπημένους καί προστατευομένους τῶν φαιδρῶν πολυπραγμόνων τῆς ρόζ ἀριστερᾶς τῆς οἰκολογίας καί τῆς «ὑπερήφανης διαφορετικότητας» οἱ οποῖοι ἐπιτίθενται κατά διμοιρίας ἐναντίον μεμονωμένων ἀτόμων. Ταυτοχρόνως ἐντός τοῦ κοινοβουλίου, ἔχουμε τήν «νόμιμη» ἐκπροσώπησι τῶν κομμάτων αὐτών, χωρίς ὅμως οὐδένα σεβασμό γιά τήν Δημοκρατία καί τήν νομιμότητα. Ἐφ' ὅσον, εἴτε ἐντός εἴτε ἐκτός τοῦ κοινοβουλίου, ἐκ μέρους των διατυμπανίζεται ἡ ὁλοκληρωτική ἄρνησις τοῦ νόμου καί ἡ ἀπαξίωσις τῶν θεσμῶν.

Διερωτώμεθα. Πότε κρίνουν ἡ Κυβέρνησις, ἡ αξιωματική ἀντιπολίτευσις, ξεχωριστά οἱ βουλευταί μας, καθ'ὅτι νομικοί οἱ περισσότεροι. Ὅτι κάποτε θά πρέπει τουλάχιστον ἀπερίφραστα ὄχι ἁπλῶς να καταδικάσουν, ἀλλά νά θέσουν θέμα συνταγματικῆς νομιμότητος. Ναί Συνταγματικῆς Νομιμότητος, γιά τα κομμουνιστικά καί ἀριστερά κόμματα πού αὐτο-βαπτίζονται αὐταρέσκως, δημοκρατικά και προοδευτικά. Ἐνῷ ὡς μονοπωλητές τῆς «ὀρθῆς σκέψης» τά ἔκνομα ἐν τῇ πράξει αὐτά κόμματα ἀπορρίπτουν τόν διάλογο πρίν τήν ψήφισι τῶν νόμων καί ἐν συνεχείᾳ μετά τήν ὑπερψήφισιν των ἀπό τήν Βουλή τῶν Ἑλλήνων, ἀρνούνται τήν ἐφαρμογή των καί ὀργανώνουν τήν κατεδάφισι τους.. Οἱ μέν, ἐμποδίζοντας τίς ἐκλογές στά Πανεπιστήμια καί τό Πολυτεχνεῖο, οἱ δέ ἀπέχοντες, γιά νά ἀπορρίψουν ὅλοι αὐτοί ἐν συνεχείᾳ τά ἀποτελέσματα, μέ προφανῆ σκοπό τήν διαιώνισι μιᾶς νομιμοφανοῦς κρίσεως. Ταυτοχρόνως βιαιοπραγοῦν μέ ὄργανα τά πνευματικά τους τερατογεννήματα, τούς αναρχοβανδάλους καί ἐπιβάλλουν σε μιά ψοφοδεή πο-

πολιτεῖα τήν τυραννία τῆς μειοψηφίας, ἡ ὁποῖα κατ'ἐπανάληψιν ἐπιβεβαιώνει τήν ἐγγενῆ παθογένεια τοῦ Δημοκρατικοῦ συστήματος. Νά προσπαθεῖ γιά τήν ἀποκατάστασί του, μόνον λίγο πρίν ἤ ἀφοῦ κατάλυθεῖ. Ἀρκεῖ νά μήν κατηγορηθεῖ γι αὐταρχισμό ἤ ἔλλειψι Δημοκρατίας, ἀπό αὐτούς πού τήν ἀρνοῦνται ὁλοκληρωτικά.

Ὅμως τί ἄλλο ἐκτός ἀπό κατάλυσι κάθε τάξεως καί νόμου, εἶναι ὁ ξυλοδαρμός τοῦ πρυτάνεως ἐν ὥρᾳ συνεδριάσεως τῆς συγκλήτου, ἡ παρεμπόδισις τῶν πρυτανικῶν ἐκλογῶν, ὁ κτηνώδης ξυλοδαρμός ὑπαλλήλων-φρουρῶν τῆς πρυτανείας, ἡ ἀπογύμνωσις τῶν ἀνάνδρως ξυλοκοπηθέντων, πρός ἐξευτελισμό ὅλων μας. Ἐν πάσει δε περιπτώσει τί ἄλλο ἄραγε περιμένουν οἱ ἀμέριμνοι «πρυτανευόντες στά ἕδρανα τῆς βουλῆς» καί ἡ κυβέρνησις μας νά δοῦν στούς «ναούς τῆς γνώσης» νά συμβαίνει ἤ νά ἀκούσουν στό « ἱερό» τῆς Δημοκρατίας τήν Βουλή τῶν Ἑλλήνων, γιά νά ἀποφασίσουν κάποτε, ὅτι ἔχουμε νόμους καί ἀστυνομικά σώματα, εἰσαγγελεῖς, ὄργανα και διαδικασίες πού προβλέπονται ὥστε νά ἀποκατασταθῆ ἡ διασαλευθεῖσα τάξις; Νά ἐπιτραπῆ ἐν πράγμασι ἡ ἐλεύθερη διάδοσις ὅλων τῶν ἰδεῶν, δηλαδή να λειτουργήση ἀληθῶς το καταρρακωθέν ἄσυλο στά Πανεπιστήμια καί νά ἐξοβελισθῆ διά παντός ἡ σταλινική τυραννία διεστραμμένων ἀλητῶν, πού βάφτισαν ἄσυλο τήν ἐφαρμογή τῆς τυραννικῆς καί βίαιης ἐξουσίας των. Ἕως πότε θά εἶσθε -φεῦ καί ἐμεῖς μαζί σας- παρατηρητές ὅλοι, τῆς καταλύσεως και τῆς καταστροφῆς, πού οἱ συνεργοί της ὀνομάζουν ψευδεπίγραφα ἄσυλο;

Διότι. Ὅταν ἡ Δημοκρατία κατά μιά πολιτική ἀντίφασι- ἄρνησι τῆς λογικής, ἀντί νά ἐφαρμόζει τούς θεσπισμένους νόμους, δηλώνει στά λόγια, ὅτι οἱ νόμοι, πού ἤδη κατάφορα καταπατοῦνται, θά ἐφαρμοσθοῦν, ἐνῷ ἐν τῇ πράξει ἀποδέχεται χωρίς καμμιά οὐσιώδη δράσι αὐτή τήν κατάστασι τῆς ἐν δυνάμει ἀνατροπῆς της. Ὅταν ἀκόμη καί ἐντός τοῦ κοινοβουλίου δέν ἀπαντοῦν οἱ ἐκπρόσωποί μας καί ἀντιπαρέρχοται σιωπηλῶς τίς περιφρονητικές, τίς ὑβριστικές, τίς ἀπειλητικές κατά τῆς Δημοκρατίας , περί μή ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, δηλώσεις τῆς Κας Παπαρήγα και τοῦ Συν-πλήρωματός....

Ἡ συνειδητή ἀπειθαρχία ἔχει ἐπιβληθῆ μέ τήν συναίνεσι τῆς ἀσυνείδητης ἀνοχῆς[276]....

---

[276] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 27/06/2008*

130. Ἡ Στάχτη τῆς Ἀλήθειας....

Τό δέος τοῦ ἁμαρτήματος τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ, ἔχει ἐπιβάλλει ἕνα ἰδιότυπο καθεστώς ἀσυλίας, ἔτσι ὥστε, στήν Ἑλλάδα, ἐλάχιστοι ἕως οὐδείς νά ἐκθέτει τήν ἀλήθεια σχετικῶς πρός τά ἔργα καί τίς ἡμέρες τοῦ κομμουνισμοῦ ἐδῶ ἀλλά καί στίς τέως κομμουνιστικές χῶρες. Ἰδέες πού εἶναι δυσσάρεστες στούς κομμουνιστές μετριάζονται ἤ ἀποσιωπῶνται. Ἔτσι ἡ ἀποκάλυψις τῆς «ἐνταφιασμένης» ἀλήθειας ἤ ἔστω τῆς ἄλλης ἀπόψεως, οὐσιαστικῶς ἔχει ἀφεθεῖ σέ ἐκείνους πού ἀδιαφορούν ἄν θά κατηγορηθοῦν καί τολμοῦν νά διαπράξουν τό ἁμάρτημα τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ. Τά ἐλάχιστα βιβλιοπωλεῖα συγκεκριμένων ἐκδοτικῶν οἴκων πού ἐπανειλημμένως ἔχουν καταστραφεῖ γιά τήν τόλμη τους με τόν χειρότερο τρόπο.Τόν ἐμπρησμό...

Διότι πάρ' ὅλο τόν διαχρονικό «σεβασμό», τήν «πρόοδο» τῶν κομμουνιστῶν στήν ἀντιγνωμία καί τήν ἀντικειμενική ἐνημέρωσι, στήν Ἑλλάδα, συμπτωματικῶς ἐμπρηστικές, κυριολεκτικῶς, ἰδέες, εἶναι πάντοτε αὐτές πού ἀποκαλύπτουν τά κομμουνιστικά «κατορθώματα». Στίς 5 Ιουνίου 2008, μέ διαφορά λίγης ὥρας, τά βιβλιοπωλεῖα τῶν Ἰωάννη Γιαννάκενα (Ἐκδόσεις Πελασγός) καί ἐν συνεχείᾳ Λεωνίδα Γεωργιάδη (Ἐκδόσεις Γεωργιάδη) στό κέντρο τῶν Ἀθηνῶν κατεστράφησαν ὁλοσχερῶς. Ντροπαλοί ἐραστές τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ, πού ἔκρυβαν τά γενναῖα πρόσωπα τους κάτω ἀπό ἡρωικές κουκούλες, ἐφοδιασμένοι με εἰρηνικούς λοστούς καί ἐμπρηστικό υλικό, κατέκαυσαν τούς πάνοπλους ἐχθρούς τους. Τά βιβλία. Σέ μιά ἀπέλπιδα καί μάταιη προσπάθεια. Νά δοῦν ὅ,τι δέν μπορεῖ νά υπάρξη ποτέ. **Τήν στάχτη τῆς ἀλήθειας**.

Μερικές μέρες ἀργότερα, ἀνάλογο σκηνικό στήν συμπρωτεύουσα. Τό βιβλιοπωλεῖο «Ἱερά Ἑλλάς» τοῦ Ἀνέστη Κεραμυδᾶ ἦταν τό ἑπόμενο θῦμα. Κρίνουμε χρήσιμο νά μεταφέρουμε τήν εἴδησι ὅπως ἀναρτάται στήν ἱστοσελίδα τῶν πολιτισμένων ἀναρχοβανδάλων, τοῦ Indymedia center, («ἀνεξάρτητο κέντρο πληροφόρησης»). «.. *ὁμάδα συντρόφων πλησίασε τό βιβλιοπωλεῖο πού εἶναι στήν ὁδό Ἀπέλλου σέ ἕνα στενό καί ἄρχισε νά πετάει τά κάγκελα τοῦ βιβλιοπωλείου πάνω σέ αὐτό μέ ἀποτέλεσμα νά βγεῖ ὁ ὑπάλληλος γιά τσαμπουκά, ἐνῷ ἄρχισε νά τρώει βρισιές ἀπό τούς συντρόφους μετά ἄρχισε νά τρώει κλωτσιές. Μετά ἀπό λίγο ἔφαγε μιά δυνατή κλωτσιά καί ἔπεσε πάνω στήν τζαμαρία τοῦ μαγαζιοῦ μέ ἀποτέλεσμα νά σπάσει ἡ τζαμαρία (sic) καί νά φύγει καί αὐτός μαζί μέ αὐτήν μέσα στό βιβλιοπωλεῖο.*» Τόσο, «ποιητικά», τόσο ἁπλά.

Λίγους μῆνες πρίν, πρωινή καθημερινή εφημερίδα, στο φῦλλο τῆς 28.12.2007 δημοσίευσε ἀποκαλύψεις τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας τῆς περιόδου Ὀκτωβρίου 1977. Ὁ Βρετανός πρέσβης στήν Ἀθήνα ὑπογράμμιζε (3 Οκτωβρίου, 1977, FCO 9/2565). *«Τά δύο Κομμουνιστικά Κόμματα (δηλαδή ΚΚΕ εσωτ. και ΚΚΕ εξωτ. τότε, νῦν ΣΥΡΙΖΑ και ΚΚΕ ἀντιστοίχως) ἀκολουθοῦν παρεμφερεῖς τακτικές ... Ὑποβοηθοῦνται άπό τόν πολλαπλασιασμό τῶν βιβλιοπωλείων πού πωλοῦν σε φθηνές τιμές φιλολογικά βιβλία από την Ἀνατολική Ευρώπη, τήν συνεχῆ προσπάθεια τοῦ ἀριστεροῦ Τύπου νά ξαναγραφτεῖ ἡ ἱστορία τοῦ πολέμου καί τῆς ἐμφύλιας σύρραξης, με ἕνα τρόπο περισσότερο εὐμενῆ γιά τα κόμματα αὐτά..».*

Βεβαίως, πολλά χρόνια πρίν, τό 1950, ὁ πρώην γενικός γραμματεύς καί βουλευτής τοῦ ΚΚΕ Ε. Σταυρίδης ἀναφερόμενος στόν ἀδιάλειπτο πληθωρισμό κομμουνιστικῶν βιβλίων πού ξαναγράφουν τήν ἱστορία στά μέτρα καί σταθμά τοῦ κομμουνιστικοῦ δόγματος περιέγραφε τήν κατάστασι ὡς ἑξῆς: «*... ὁ ἀρχηγός τῶν προοδευτικῶν μοῦ ἀνέθηκε νά τοῦ συντάξω μιά ἔκθεσιν επί τοῦ ὅλου κινήματος τοῦ Δεκεμβρίου, ὡς εἰδικοῦ εἰς τά κομμουνιστικά ζητήματα...Τό κύριον θέμα εἰς τό ὁποῖον πρό παντός ἐπέμενον εἰς τήν ἔκθεσιν ἐκείνη ἦτο ἡ ἀνάγκη τῆς ἀντεπιθέσεως κατά τοῦ κομμουνισμοῦ.. Πολιτική, ἀντεπίθεσις, ἰδεολογική καί ὀργανωτική... Συνέπεσε τότε κάποιος ἐκ τῶν πολλῶν ἐναλλαγέντων κατά τήν περίοδον ἐκεῖνη Πρωθυπουργῶν τῆς χώρας νά μέ ρωτήση μερικά πράγματα σχετικά. Διά νά τοῦ καταδείξω τό τί γίνεται τοῦ εἶπα.*

- Διαθέτετε κε Πρόεδρε ἡμίσειαν ὥραν, διά νά κάμωμεν ἕνα περίπατον καί νά ἐπιθεωρήσομεν τάς προθῆκας τῶν βιβλιοπωλείων;

''Τί θά ἰδοῦμε;''.

- Θά ἰδοῦμε ὅτι τό 75% τῶν νέων βιβλίων πού ἐξεδόθησαν μετά τήν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας εἶναι ἀριστερά. Εἶναι θεωρία καί φιλοσοφία εὐνοοῦσα τό ΚΚΕ!!!» Τά Παρασκήνια τοῦ ΚΚΕ'' (σελίς 560)

Δηλαδή. Ἡ διαχρονική κυκλοφορία τόσων βιβλίων προκλητικῶς μονομερῶν ὑπέρ τῆς κομμουνιστικῆς ἐκδοχῆς, ἡ πολυετής ἐπιστράτευσις μαγνητισμένων κονδυλοφόρων καί ἀταλάντευτα προσανατολισμένων τηλεπαρουσιαστῶν πρός τήν κομμουνιστική ἀριστερά, στά Μέσα Ἐνημερώσεως. Ἡ καθημερινή ἐκπαιδευτική διδαχή τῆς «ὀρθῆς σκέψης». Οἱ «ἀντικειμενικές» ἐκπομπές στήν ΕΡΤ γιά τήν ἀνύπαρκτη «Ἐθνικιά ἀντίσταση» τοῦ ΚΚΕ/ΕΑΜ, φαίνεται, δέν ὑπῆρξαν ἀρκετά γιά τήν ἀνακαίνισι τῆς «ἱστορικῆς» γνώσης. Πρέπει νά ἐκλείψη ὁλοσχερῶς {βιολογικῶς εἶναι ἡ ἀκριβής λέξις} ἡ ἄλλη ἄποψις. Νά μήν ὑπάρχη ἀντιγνωμία, ἀλλά μιά καί μοναδική καταγεγραμμένη, ὡς ἡ καθολικῶς ἀποδε-

κτή πολύ-ἐπίπεδη ἄποψις. Ἔτσι, οὐσιαστικῶς μόνο λιγοστά βιβλία ἀπέμειναν στήν χώρα μας ἠχηροί ρήτορες καί μνημεῖα τῆς ἀλήθειας. Τουλάχιστον ὅσα δέν ἦτο δυνατόν νά πολτοποιήσουν (ὅπως πολτοποίησαν τό βιβλίο «Ἡ Ἀπελευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος καί τά μετά ταύτην γεγονότα 1944-1945»), κατ' ἀρχήν ἡ νεοδημοκρατική σοσιολμανής κυβέρνησις τό 1976, ἐπί ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης Εὐαγγέλου Ἀβέρωφ ἀλλά καί ἐν συνεχείᾳ ἐπί τῆς σαρωτικῆς ἐπελάσεως τῆς «ἀλλαγῆς» μέ υφυπουργό Ἐθνικῆς Ἀμύνης τό 1982 τόν Ἀντώνη Δροσογιάννη. Καί αὐτά λοιπόν βάλθηκαν νά τά κάψουν οἱ homo- σταλίνικους.

Ὅμως καί τοῦτον εἶναι δυνατόν. Μέ αὐτούς τούς δειλούς, τόσο εὔγλωττα σιωπηλούς ἐκπροσώπους μας, ἐπιλεκτικά εὐαίσθητους, στήν ἱστορική θλίψι, κυβερνήτας μας, οἱ φοβούμενοι τήν ἀλήθεια καί τό προδοτικό τους παρελθόν, να κάψουν ὅλες τίς βιβλιοθῆκες. Ὅλα τά ἀρχεῖα... Φεῦ, χωρίς καμιά διαμαρτυρία ἀπό τούς χαμένους ἀνθρώπους τῶν τεχνῶν καί τῶν γραμμάτων, ἤ κάποια ἐκδήλωσι ἀλληλεγγύης ἔστω γιά το θεαθῆναι, ἀπό τούς μαχητές τῆς «ἐλευθεροτυπίας», τούς ὑπερασπιστάς τῆς «διαφορετικότητας» καί τής πολυφωνίας. Χωρίς καμιά ὠργανωμένη ἀντίδρασι. Ἀπό τούς «ἐνεργούς» πολῖτες. Τούς βουλευτές τῆς ΝΔ, πού μόλις προχθές (10/6), συνυπέγραψαν φαρδιά-πλατιά (γιά νά τούς «τιμήσει» καί ὁ Ριζοσπάστης) ὑπέρ τοῦ ἀμφισβητηθέντος στά δικαστήρια, δικαιώματος τού ΚΚ Τσεχίας νά εὐαγγελίζεται τήν παλινόρθωσι τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ. Ἤ ἀπό τό σύνολο τῶν ἐκδοτικῶν οἴκων, τῶν ὁποίων ἐπανειλημμένως τά ἴδια μέλη, ὑφίστανται αὐτή τήν κομμουνιστική συμπεριφορά. Δηλαδή τῆς βίας καί τῆς καταστροφῆς, τῆς τυραννίας καί τῆς φιμώσεως ὅσων διαφωνοῦν μαζί τους. Διότι δέν εἶναι ντροπή νά τό ὁμολογήσουμε. Ὁ φασισμός μπορεῖ νά ἔχει τό ὄνομα, ἀλλά ὅπως καί νά τό κάνουμε, ἐδῶ στήν βαλκανο-ταλιμπανία μας, ὁ κομμουνισμός ἔχει τήν χάρι.

Ὄχι βεβαίως ὅτι θά ἦτο ποτέ ἀποδεκτή μέθοδος ἡ ἄρσις τοῦ βανδαλισμοῦ δι' ἑνός ἄλλου. Ἀλλά τοῦτο πῶς εξηγεῖται ἀπό τούς προδευτικούς τῆς κομμουνιστικής ἀριστερᾶς μας; Ὅτι δηλαδή δέν εἴδαμε ποτέ, οὔτε ἀκούσαμε νά καταστρέφεται ἤ νά παραδίδεται στίς φλόγες κανένα μαρξιστικό βιβλιοπωλεῖο. Πλήν συστηματικῶς, τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας καί τῶν βιβλιοπωλείων, πού ὑπερασπίζουν τήν Ἑλληνικότητα καί διατυπώνουν τήν ἱστορική ἄποψι πού ἀμαυρώνει τήν κουκουεδία μας[277].

[277] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 10/07/2008*

Ι31. Ὅπου τό Παρελθόν - Ἐγγυᾶται τό Μέλλον

Τό ἔργο αὐτό τό ἔχουμε ξαναδῆ. Ὅμως ουδείς ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δέν βρῆκε ποτέ τό θάρρος νά ὁμολογήση, ἔστω γιά μιά ἀτιμία, τήν ἀλήθεια καί νά ζητήση συγνώμη. Οὔτε ἀπό τούς ὀπαδούς της, οὔτε ἀπό τόν Ἑλληνικό λαό. Καθ όσον κατά τήν πολύχρονη πολιτεία τους, ὡς κυβερνών κόμμα, οἱ ἀνάλγητοι καί θρασύτατοι κύριοι τοῦ ΠΑΣΟΚ ἐγιγαντώθησαν ἐν μέσω ἀναρίθμητων σκανδάλων, τά οποῖα, ὅσο καί ἄν ὁ Ἑλληνικός λαός δέν φημίζεται γιά τήν μνήμη του, ἐπειδή ὅμως πληρώνει καί θα πληρώνει ἐπί μακρόν τίς συνέπειες των, δέν μπορεῖ νά τά διαγράψη ἀπό τό «τεφτέρι»του.

Δηλαδή τί πρωτοθυμηθοῦμε καί τί ν'ἀφήσομε! Τήν Τράπεζα Κρήτης καί τά 32 δίς πού ἐκλάπησαν μέ τόση «κομψότητα». Τά πάμπερς με τά πεντοχίλιαρα. Τόν πασοκικῆς εὑρεσιτεχνίας «κουτσονόμο» τοῦ Κουτσόγιωργα, πού «ἐτιμολογήθη» τότε 2 ἑκατομμύρια δολλάρια γιά τήν «προστασία» τοῦ Κοσκωτᾶ. Τά 35 τρίς δραχμῶν πού κατεληστεύθησαν στό Χρηματιστήριο. Ἀλήθεια σέ ποιά εὐρωπαϊκή ἤ ἔστω ἀφρικανική, χώρα ὁ ὑφυπουργός οἰκονομικῶν «παίζει» στό χρηματιστήριο 300 ἑκατομ. δραχμές καί δέν συγκινεῖται ΟΥΔΕΙΣ; Τό κτηματολόγιο, ὅπου ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπή τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως ἐπέβαλε πρόστιμο ἀξίας 20 δις δραχμῶν (αὐτό δηλαδή πού πληρώνουμε τώρα ἐμεῖς μέ τίς δηλώσεις μας τῶν 35 καί 20 εὐρώ ἀνά δικαίωμα ἰδιοκτησίας) διαψεύδουσα τόν τότε ΥΠΕΧΩΔΕ κο Λαλιώτη γιά τά ἀνύπαρκτα «ἐπιτεύγματά» του. Τίς Ἑλληνοποιήσεις, γιά νά κερδίσει τό ΠΑΣΟΚ τίς ἐκλογές τῆς 9ης Ἀπριλίου 2000 μέ διαφορά ὀλίγων (70 μόλις, χιλιάδων ψήφων). Ἐνῷ ὁ εἰσαγγελεύς Ἰσίδωρος Ντογιᾶκος διά τοῦ σχετικού του πορίσματος, ἀπέδιδε εὐθῦνες γιά τίς παράνομες Ἑλληνοποιήσεις τῶν 150 χιλιάδων ὁμογενῶν πού ἦλθαν ἀπό τήν Μόσχα, στούς ὑπουργούς Ἐσωτερικῶν, Ἐξωτερικῶν καί Δημοσίας τάξεως. Τήν παράδοσι τοῦ Ὀτσαλάν στούς Τούρκους. Τήν Ἐθνική ταπείνωσι καί τήν ὑποστολή τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας στά Ἴμια. Τό φιάσκο τῆς προετοιμασίας τῶν Ολυμπιακῶν Ἔργων καί τόν παρ' ὀλίγον ἐξευτελισμό τῆς χώρας μας.

Οἱ Ἕλληνες γνωρίζουν ὅτι ἡ Μαύρη Βῖβλος τοῦ ΠΑΣΟΚ εἶναι πολύτομος ἐγκυκλοπαίδεια, ἀληθινό διαδίκτυο τῆς ἀπάτης καί τῆς λεηλασίας. Ἔτσι ὁ προσφάτως ἀποκαλυφθείς χρηματισμός τῶν ταμείων τοῦ ΠΑΣΟΚ, ὅπως ἐπιβεβαιώνει ὁ ἐκ τοῦ ΕΚΚΕ (Ἐπαναστατικό Κομμουνιστικό Κόμμα Ἑλλάδος, πρός διάκρισι ἀπό τό «νομοταγές» ΚΚΕ) προερχόμενος κος Τσουκᾶτος καί ἐκ τῶν ἐμπίστων τοῦ Κου Σημίτη,

εἶναι πασατέμπος και ἡλιόσποροι, ἐν σχέσει πρός τήν προηγουμένη καταλήστευσι καί τήν καταστροφή τῆς Ἑλλαδος, γιά τήν ὁποία ὅμως, οὐδείς ἐλογοδότησε ἤ τιμωρήθηκε ἀπό τούς ὑπευθύνους. Ἐνῷ ὁ κος Σημίτης συμπεριφέρεται ὡς ἐάν δέν ἦτο πρωθυπουργός τῆς κυβερνήσεως και πρόεδρος τοῦ ΠΑΣΟΚ τότε.

Ταυτοχρόνως τό σεβάσμιον καί ἀναμάρτητον, τό οἰκονομικῶς ἐκ παρθενογενέσεως ἀναφυέν ΚΚΕ με τήν μεγαλύτερη ἀκίνητη περιουσία (μετά τίς τράπεζες καί τήν ἐκκλησία), σ 'ἕνα καθημερινό «ξέσπασμα» τιμιότητος καί εἰλικρινείας γιά τίς ἐξελίξεις αὐτές, διά τῶν χειλέων τῆς ἐχούσης τό ἀλάθητο στό Βατικανό τοῦ Περισσοῦ, κας Παπαρήγα, κατήγγειλε. «... ἕνα σύστημα τό ὅποῖο σαπίζει, γιατί εἶναι ἀντιλαϊκό, εἶναι πολύ φυσικό νά επεκτείνεται ἡ σαπίλα καί στά πρόσωπα. Ὁ ἀγῶνας πιά πρέπει νά εἶναι γιά τή ριζική ἀνατροπή τοῦ συσχετισμού καί τοῦ συστήματος.».

Ὅμως ἄν τό ΠΑΣΟΚ σήμερα κατηγορεῖται γιά τήν παράνομη ἀποδοχή τοῦ χρηματικοῦ ποσού ἑνός ἑκατομμυρίου μάρκων (δηλαδή 143 περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν) καί λόγῳ τοῦ ἐμφυλίου στό Πασοκικό στρατοπεδό τελικῶς ἴσως δοθοῦν ἐξηγήσεις γιά τό τίμημα τῆς ἀντιπαροχῆς, διερωτώμεθα: Ποῖες εἶναι οἱ ἐξηγήσεις πού ἔδωσε ποτέ ἡ λαλίσταστη Κα Παπαρήγα. Πού εἶναι οἱ ἔρευνες καί τά ρεπορτάζ τῶν ἰδιοφυῶν πουαρώ στά «ἀγανακτισμένα» Μέσα Ἐνημερώσεως. Πού εἶναι οἱ Ταρζάν καί οἱ Μεγάλοι Θεματογράφοι, οἱ ἐξερευνητές τῶν ἀδύτων καί τῶν μυστηρίων, νά ἀπαιτήσουν, νά ρίξουν ἄπλετο φῶς. Πού ἡ εἰσαγγελική ἤ τέλος πάντων ἡ φορολογική ἔρευνα γιά τά πέντε δισεκατομμύρια δραχμῶν (δηλαδή 14,7 ἑκατομ. εὐρώ) πού διαβιβάσθησαν σέ ἀμερικανικά δολλάρια μέσῳ τοῦ διπλωματικοῦ σάκκου της ἐδῶ Σοβιετικῆς (τότε) πρεσβείας στό ΚΚΕ;

Διότι, ὁ τουλάχιστον ἐξ ἴσου παράνομος χρηματισμός τοῦ ΚΚΕ καί ἡ ἐξ αὐτοῦ μοναδική οἰκονομική «πρωτοπορεία» του, εἶναι ἀδιάψευστο, ἱστορικό γεγονός. Στίς 22/11/1991 ὁ ραδιοσταθμός ''Σκάι'' καί ὅλες οἱ ἐφημερίδες μετάδωσαν ἐκ Μόσχας ἀνακοίνωσι τῆς ''Κά-Γκέ-Μπέ'' κατά τήν ὁποίαν: (α) Τά τελευταῖα 15 ἔτη ἡ Κά Γκέ Μπέ, χρηματοδότησε τό ΚΚΕ μέ ποσόν πέντε δισεκατομμυρίων δραχμῶν, διαβιβασθέν εἰς ἀμερικανικά δολλάρια μέσῳ τοῦ διπλωματικοῦ σάκκου τῆς ἐδῶ Σοβιετικῆς Πρεσβείας. (β) Ἡ ''ὑποτροφία'' αὐτή κατεβάλλετο, {παρακαλῶ νά τό προεσέξετε} ἐπί πλέον τῶν ἄλλων πηγῶν χρηματοδοτήσεως, ὅπως οἱ κοιναί ἐμποροβιομηχανικαί ἐπιχειρήσεις καί ἐπιχορηγήσεις πρός ''εἰρηνιστικές' ὀργανώσεις, ἐπιτροπές ἑλληνοσοβιετικῆς φιλίας κλπ. Τό πλέ-

ον συνταρακτικό ὅμως ἦτο, ὅτι τήν ἀντιπαροχή γιά τά μερίσματα τῶν 5 δις δραχμῶν πού ἔλαβε τό ΚΚΕ, ἀποκάλυπτε ὁ ἴδιος ὁ ἕως τότε Γ.Γ τοῦ ΚΚΕ, σύντροφος Φαρᾶκος γέννημα καί θρέμμα τοῦ ΚΚΕ, μέ συνέντευξι του στό «Βῆμα» τῆς 23/6/1991..'' Πλήρης καί ἄμεση ἡ ἐξάρτηση τοῦ ΚΚΕ ἀπό τήν ἐξωτερική πολιτική τῆς ΕΣΣΔ'.' Ὅμως στήν Ἑλλάδα τῆς τρελλῆς ἀμεριμνησίας, τῆς πλέριας δημοκρατίας τῆς φούντας, οὐδείς «ἐθνικά ὑπερήφανος» συγκινήθηκε καί καμμιά ἔρευνα ἔγινε ποτέ γιά τόν παράνομο χρηματισμό τοῦ ΚΚΕ, μέ ἀντάλλαγμα τήν δουλόφρονα δορυφορική πολιτική τοῦ ΚΚΕ πρός τήν (τότε) Σοβιετία.

Ἔτσι ἴσως: Ὁ ἐθισμός, ἡ ἀνοχή τῶν συμπολιτῶν μας. Ἡ κραυγαλέα συμμετοχή τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς μεταπολιτευτικῆς Ἑλλάδος, στήν διαφθορά και τήν ἀτιμία, τήν κλεψιά καί τήν ἀπάτη. Ἡ ὑποταγή στόν ἀνέξοδο λαϊκισμό τῶν ἀριστερόστροφων Μέσων Ἐνημερώσεως. Ἡ ἀπό ἱδρύσεως τῆς ΝΔ, ψοφοδεής πολιτική της σ'ἕνα μισητικό, παλαιολιθικό ΚΚΕ. Ὁ ἀπανταχοῦ παρών ἀθάνατος δουλοποιητικός κρατισμός. Ὁ ἰδεολογικός εὐνουχισμός, σῆμα κατατεθέν μιᾶς ΝΔ, χωρίς καθαρό, καταγγελτικό, εἰλικρινῆ πολιτικό λόγο. Οἱ μεταρρυθμίσεις-γεφῦρι τῆς Ἄρτας. Ἡ καθημερινή ἀνοχή τῆς χλιαρῆς ἄνευρης κυβερνήσεως στήν προκλητική καταπάτησι τῶν νόμων. Ἡ ἀτιμωρησία τῶν κουκουλοφόρων πού καῖνε μέρα μεσημέρι, κατεδαφίζουν, δέρνουν ἀστυνομικούς καί φεύγουν ἀνέγγιχτοι. Οἱ ἐλάχιστοι ἱκανοί πού ἀξιοποιοῦνται, ἐν σχέσει μέ τήν ἀφθονία τῶν ἀνικάνων ἤ κακῶν διαχειριστῶν, πού «βασιλεύουν» ἐλέῳ συστήματος κληρονομικής διαδοχής καί δυναστειῶν. Ἔχουν ἐξαντλήσει κάθε περιθώριο. Καί στίς συνθῆκες τῆς γενικευμένης κρίσεως πού βιώνουμε, ἡ ἐλαύνουσα αὐτοκατάρρευσις τοῦ ΠΑΣΟΚ καί ὁ περιορισμός του σέ ἀμιγῶς οἰκογενειακό κόμμα λειτουργήση ὡς καταλύτης. Εἴτε γιά σημαντικές φυγόκεντρες ἀναταράξεις στήν ΝΔ εἴτε γιά διορθωτική πορεία. Ἄν ὑπάρχει ἀκόμη χρόνος καί βούλησις. Ἐμπειρία ἀπό τά λάθη[278]...

I32. Τήν Ὀλυμπιακή Φλόγα ἔσβυσαν οἱ Βομβαρδισμοί...

«Ὀλύμπια δ'' ἐγένοντο τοῦ θέρους τούτου καί Λακεδαμόνιοι τοῦ ἱεροῦ ὑπό Ἠλείων εἴρχθησαν ὥστε μή θύειν μηδ'ἀγωνίζεσθαι, οὐκ ἐκτίνοντες τήν δίκης αὐτοῖς ἦν ἐν τῷ Ολυμπιακῷ Νόμῳ Ἠ-

[278] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 24/07/2008ά*

λειοι κατεδικάσαντο αὐτῶν.. Ἡ δέ καταδίκη δισχίλιαι μναί ἦσαν, κατά τόν ὁπλίτην ἕκαστον δύο μναῖ, ὥσπερ ὁ νόμος ἔχει....»

Δηλαδή, ὅπως ἐξιστορεῖ ὁ Θουκιδίδης (Ἱστορίαι, Βιβλίο 5, κεφάλαιο 49, γραμμή 1):

Τον 9ον Αἰῶνα Πρό Χριστοῦ..., καθιερώθηκε στήν ἀρχαῖα Ἑλλάδα μέ τήν ὑπογραφή μιᾶς συμφωνίας μεταξύ τριῶν βασιλιάδων, τοῦ Ἰφίτου τῆς Ἤλιδας, τοῦ Κλεισθένη τῆς Πίσας καί του Λυκούργου τῆς Σπάρτης ἡ Ολυμπιακή Ἐκεχειρία (τό κράτημα χεριών).

Τόν 21ον Αἰῶνα μετά Χριστοῦ..., Ἀνάξιοι συμμετοχῆς στούς Ὀλυμπιακούς ἀγῶνες ἀποδείχθησαν οἱ Ρῶσοι. **Διότι μ**ολόνοτι τείνουμε νά πιστέψουμε ὅτι μόνο οἱ Ἀμερικανικές βόμβες ἤ οἱ Νατοϊκές σκοτώνουν, καί οι Ρωσικές ὅταν ἐκρήγνυνται ἐκσφενδονιζουν λουλούδια καί γλυφιτζούρια, οἱ πρῶτες ἀνταποκρίσεις ἐπιβεβαίωναν ὅτι μᾶλλον ὅλες οἱ βόμβες καταστρέφουν καί σκοτώνουν:Ἀντιγράφω ἀπό τήν Καθημερινή.

«..Ἀπό τούς βομβαρδισμούς τῶν ρωσικῶν δυνάμεων «καταστράφηκε ὁλοσχερῶς» το γεωργιανό λιμάνι Πότι, τοποθεσία «κλειδί» γιά τήν μεταφορά ὑδρογονανθράκων ἀπό τήν Κασπία, ἀναφέρεται σέ σημερινή ἀνακοίνωση τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς Γεωργίας. Στήν ἀνακοίνωση ἀναφέρεται ὅτι πρόκειται γιά μία ἐπιθετική ἐνέργεια πού «παραβιάζει ὅλες τίς διεθνεῖς συνθῆκες» γιά καταστάσεις πολέμου. Στό μεταξύ, ἀνταποκριτής τοῦ πρακτορείου Ρόϊτερ στήν πόλη Γκόρι ἀνέφερε ὅτι ἕνα ρωσικό μαχητικό ἀεροπλάνο ἔρριψε μία βόμβα σέ μία πενταόροφη πολυκατοικία στήν Γεωργιανή αὐτή πόλη, μέ ἀποτέλεσμα νά σκοτωθοῦν τουλάχιστον πέντε ἄνθρωποι. Ὅπως εἶπε, εἶδε πέντε πτώματα στά συντρίμμια τοῦ κτιρίου ἐνῷ ἀρκετοί στρατιῶτες μετέφεραν μέ τζίπ τούς τραυματίες σέ νοσοκομείο..»

Ἴσως οἱ Γεωργιανοί πληρώνουν ἀκριβά τά ἀποτελέσματα τοῦ Δημοψηφίσματος τῆς 5ης Ιανουαρίου 2008, ὅπου σέ ποσοστό 72,5% τόλμησαν καί ψήφισαν ὑπέρ τῆς ἐντάξεως τους στό ΝΑΤΟ ἤ καί τήν εὐπιστία τους. Ἐν πάσει περιπτώσει τό τίμημα τῆς ἐλευθερίας εἶναι αἱματηρό ακόμη στόν αἰῶνα μας, ἔστω καί ἄν οἱ Βόμβες εἶναι «εἰρηνικές». Ἴσως οἱ ἰσορροπίες μεταβάλλονται, **καί** δέν ἐκτιμήσαμε ποτέ ὅσο ἔπρεπε τήν Εἰρηνην... Ὅμως αὐτή τήν στιγμή δέν θά ἐξετάσουμε οὔτε θά σταθοῦμε στό πῶς καί διατί.

Ἀλλά ὅτι τήν **Ἱερή** Ὀλυμπιακή Φλόγα **πραγματικῶς** ἔσβυσαν οἱ Βομβαρδισμοί τήν ἴδια μέρα πού ἔφτασε στό Πεκῖνο καί η σημερινή **τελετουργική σβέσις** τῆς Ἱερῆς Φλόγας **εἶναι** τόσο ὑποκριτική...

Διότι. Ναί οί Γεωργιανοί προκάλεσαν. Ἀλλά, ή ἤρεμη δύναμι, οί Ρῶσοι δέν σεβάσθησαν ἐν συνεχείᾳ τήν Ὀλυμπιακή Ἐκεχειρία, συνθήκη ἐκ τῶν ὧν οὔκ ἄνευ γιά τήν συμμετοχή στούς Ὀλυμπιακούς ἀγῶνες. Θά μποροῦσαν ἴσως νά ἔκαναν μερικές μέρες ὑπομονή. Ὁ Ρώσος πρόεδρος Ντμίτρι Μεντβέντεφ πού δήλωσε πέτρινα ὅτι θέλει *«νά τηρήση τό σύνταγμα τῆς Ρωσσίας καί νά προστατέψη τούς απανταχοῦ τοῦ κόσμου Ρώσους πολῖτες»* ἀλλά καί ὁ καλοσυνᾶτος Πούτιν πού *«δέν μπορεῖ νά συγκρατήση τούς ἐθελοντές τῆς Ρωσσίας»* πού ἔσπευσαν στήν Ν. Ὀσετία.

Ἔτσι ή ΔΟΕ μιά ἐνέργεια εἶχε τήν ἄμεση ὑποχρέωσι νά ἐκτελέση. Νά ἀπαγορεύση τήν συμμετοχή τῆς Ρωσικῆς Ἀθλητικῆς ὁμάδος στούς Ὀλυμπιακούς τοῦ Πεκίνου, (ἐφ' ὅσον οί Ρῶσοι συνέχιζαν τούς βομβαρδισμούς καί τίς ἐπιθέσεις παραδειγματισμοῦ καί τιμωρίας κατά τήν διάρκεια τῶν Ὀλυμπιακῶν, χωρίς αὐτό να ἀπαιτεῖται γιά τήν προστασία τῶν Ρώσων πολιτῶν) καί νά ἐπιβάλλει το ἐναλογοῦν πρόστιμο. Ποιό εἶναι αὐτό;

Ἀκριβῶς ὅπως ἐξιστορεῖ ὁ Θουκυδίδης, ὅτι δηλαδή ἀπαγορεύτηκε στούς Λακεδαιμονίους ἡ συμμετοχή στούς Ὀλυμπιακούς Ἀγῶνες, μετά ἀπό τήν ἐπίθεσή τους σ' ἕνα φρούριο τοῦ Λεπραίου -πόλη της Ἤλιδας- κατά τήν διάρκεια τῆς ἐκεχειρίας, ἐνῷ τό πρόστιμο πού τούς ἐπεβληθη τότε ἦταν 2.000 μνές, δύο μνές γιά κάθε στρατιώτη, ὅπως ὥριζε ὁ νόμος. Ἐν τῷ προκειμένω θά μποροῦσε ή ΔΟΕ νά επεκτείνη τό πρόστιμο καί γιά τίς «εἰρηνικές» βόμβες, τά «ἐρπυστριοφόρα» τά ἀεροπλάνα καί βεβαίως γιά τίς πολεμικές κραυγές τῶν πολεμοχαρῶν ἡγετῶν. Πού αὐτές, περισσότερο ἐξ ὅλων, οί πολεμικές κραυγές καί οί ὀγκανισμοί, **προσβάλλουν** τήν Ὀλυμπιακή Ἐκεχειρία καί ἀποδεικνύουν πόσα χρόνια πίσω ἀπό τούς Ὀλυμπιακούς τῆς Ἀρχαιότητος εἶναι οί σημερινοί Κανίβαλλοι τοῦ Κόσμου μας[279].

I33. Τό μένος τοῦ ἀντι-αμερικανισμοῦ ...

Στήν Ἑλλάδα σέ όλο τό φάσμα τῆς ἐνημερώσεως ἔντυπο ἠλεκτρονικό τηλεοπτικό κυβερνᾶ, βασιλεύει (συγνώμη προεδρεύει ἔπρεπε νά γράψω, μήν τυχόν καί θιχθῆ τό πολίτευμα μας) ἕνας ἄκρατος ψυχωτικός Ἀντιαμερικανισμός. Δέν ὑπάρχει διαφορετική θεώρησι μεταξύ τοῦ κατ' εὐφημισμόν καλουμένου δεξιοῦ τύπου (ἀφοῦ στήν Ἑλλάδα, ὅλοι

[279] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 29/8/2008*

ἔχουν πεισθῆ ὅτι ἡ δεξιά εἶναι συνώνυμος τῆς ἐπαράτου καί οἱ «γενναῖοι» πολιτικοί πού συλλέγουν τίς ψήφους τῶν δεξιῶν χωρίς ἠθικούς ἐνδοιασμούς, αἰσθάνονται τόση ντροπή νά ἀναφέρουν τήν ἁμαρτωλή λέξι). Ἔτσι, εἶναι μιά νίκη τῆς ἀριστερᾶς αὐτή, ὅλοι νά ἔχουν τήν ἴδια ἄποψι σέ ποσοστό σταλινικοῦ Δημοψηφίσματος.

Ὁ Τάκης Λαζαρίδης ἀναφερόμενος στό φαινόμενο τῆς Ἐθνικῆς ψυχώσεως ἑνός τυφλοῦ Ἀντιαμερικανισμοῦ στήν Ἑλλάδα στό βιβλίο του, «Ἀναγκαστική Προσγείωσι» (σελίδες 117-120) καταμαρτυρεῖ τά ἑξῆς: «..*Ὁ ἄκρατος ἀντιαμερικανισμός, πού ἐδῶ καί χρόνια κυριαρχεῖ-ἀντιστάσεως μή οὔσης- στήν χώρα μας, ὄχι μόνο βλάπτει σοβαρά τήν ὑγεία τῆς Ἑλλάδος ἀλλά ταυτόχρονα εἶναι καί ἄδικος καί ἀνιστόρητος. Ὅσοι τόν ὑποκινοῦν ἤ ἁπλῶς τόν ἀνέχονται, λησμονοῦν ἤ προσποιοῦνται ότι ἀγνοοῦν τίς ἑξῆς αὐταπόδεικτες ἀλήθειες.*

ι) Ἄν ἡ Ἀμερική δέν ἔρριχνε ὁλόκληρο τό βάρος τῆς πολεμικῆς της μηχανῆς καί δέν θυσίαζε ἀμέτρητες χιλιάδες ἀπό τά καλλίτερα παιδιά της, κατά τήν ἀπόβαση στή Νορμανδία, εἶναι πολύ πιθανόν ἡ Ευρώπη-συνεπῶς καί ἡ Ελλάδα-νά στέναζε ἀκόμη κάτω ἀπό χιτλερικό ζυγό.

ιι) Εὐθύς μετά τήν λῆξι τοῦ Β.παγκοσμίου πολέμου, ἡ Ἀμερική ἐξήγγειλε τό σχέδιο Μάρσαλ. Δίς δολλάρια διέθεσε ΔΩΡΕΑΝ, προκειμένου νά ἀνορθωθῆ ἡ κατεστραμμένη ἀπό τόν πόλεμο, οἰκονομία τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Στά κονδύλια τοῦ σχεδίου Μάρσαλ στηρίχθηκε καί ἡ χώρα μας γιά νά καλύψει τίς ἄμεσες ἀνάγκες της καί νά ὀρθοπεδήση ἡ οἰκονομία της. Δέν εἴπαμε ὅμως ποτέ ἔστω καί ἕνα εὐχαριστῶ στούς Ἀμερικανούς γιά τήν οὐσιαστική αὐτή βοήθεια πού τόσο γεναιόδωρα μας προσέφεραν.

ιιι) Ἀμετακίνητο καί ἐπίσημα διακηρυγμένος στόχος τῶν Σοβιετικῶν ἦταν ἡ ''συντριβή τοῦ καπιαταλισμοῦ'' καί ὁ ''θρίαμβος τοῦ σοσιαλισμοῦ'' σέ ὅλο τόν κόσμο. Καί κατά τήν σταλινική περίοδο ὁ ''θρίαμβος τοῦ σοσιαλισμοῦ'' δέν ἦταν δυνατός παρά μόνο μέ τήν δύναμη τῶν ὅπλων. Ἡ Ἀμερικανική ἀποφασιστικότητα ὅμως κατεδείχθη κατά τόν ἀποκλεισμό τοῦ Βερολίνου ἀπό τόν ΣΤΑΛΙΝ, τό 1948 καθώς καί ἡ Ἀμερικανική πυρηνική ὀμπρέλλα ἔσωσαν τήν Εὐρώπη ἀπό τόν σοβιετικό ἐπεκτατισμό... Γιά τήν ἱστορική αὐτή προσφορά τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας εἴπαμε ποτέ ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἕνα ἁπλό εὐχαριστῶ;

ιυ) Μέ τό δόγμα Τροῦμαν ἡ πατρίδα μας σώθηκε ἀπό τόν σοβιετικό ἐπεκτατισμό, ἀπέφυγε τή μαύρη τρύπα τῶν ἄλλων βαλκανικῶν χωρῶν. Τό δόγμα Τροῦμαν κατέστησε σαφές στούς Σοβιετικούς ὅτι δέν θά μποροῦσαν ποτέ νά προσαρτήσουν τήν Ἑλλάδα καί νά τήν κάνουν σοβιετικό

προτεκτορᾶτο...

Κι ὅμως ἀκόμη καί σήμερα στό σύνολο τους, οἱ Ἕλληνες πολιτικοί οἱ ὑπουργοί οἱ βουλευτές δέν παύουν νά λοιδωροῦν καί νά κατακρίνουν καί νά ἀναθεματίζουν ..

Πρόκειται γιά μνημειώδη περίπτωσι ἀχαριστίας καί ἀγνωμοσύνης πού δέν ὑπάρχει προηγούμενο της στά παγκόσμια χρονικά...»

Χαρακτηριστικό παράδειγμα μονομερείας στήν Ἀντιαμερικανική «Ἐνημέρωσι». Προχθές, σήμερα, αὔριο, κάθε μέρα, ὅλες οἱ ἐφημερίδες μεταφέρουν μετ' ἐμφάσεως τίς δηλώσεις τοῦ κου Πούτιν, ὅτι «*οἱ πράκτορες τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν προκάλεσαν τό σύντομο πόλεμο μέ τήν Γεωργία γιά νά προκαλέσουν τή σύγκρουση γιά νά ἐνισχύσουν τήν ἐκλογή τοῦ Τζόν Μάκ Κέϊν*». Ἐνῶ ἡ Μόσχα ἀνακοίνωσε ἐπίσημα, ὅτι κάποιος «*Μάϊκλ Λί Γουάϊτ, τοῦ ὁποίου τό διαβατήριο εὑρέθη ἀπό στρατιῶτες τῆς Ρωσίας στή Γεωργία, ἦταν παρών στό πεδίο τῆς μάχης.*» Βέβαια τά ἡμεδαπά Μέσα Ἀναμεταδόσεως ἀριστερῶν ἀπόψεων, δέν ἀνέφεραν ὅτι: Ὁ κ. Γουάϊτ εἶναι ἕνας πλανόδιος καθηγητής Ἀγγλικῶν, 41 ἐτών, πού κατά τήν διάρκεια τῆς σύγκρουσεως, διέμενε στή Νότια Κίνα...Οὔτε ἐπίσης ἀνέφεραν ὅτι, τό διαβατήριο τοῦ κ. Γουάϊτ κατά δήλωσι τοῦ ἰδίου, πρέπει νά βρέθηκε συμπτωματικά στό πεδίο τῆς μάχης, καθώς τόν Ὀκτώβριο τοῦ 2005 εἶχε ξεχάσει τό πορτοφόλι του στό ἀεροπλάνο κατά τήν διάρκεια τῆς πτήσεως Μόσχα- Νέα Ὑόρκη καί «προφανῶς κάποιος Ρῶσος τό πῆρε» ὅπως εἶπε χαρακτηριστικά ο κ. Γουάϊτ. Καί ἔδειξε δύο διαβατήρια δημοσίως στούς δημοσιογράφους πού ἐξεδόθησαν μετά τήν ἀπώλεια ἐκείνου πού βρῆκαν οἱ Ρῶσοι...

Ἀλλά καί γιά τα αἴτια καί τήν πραγματική ἔναρξι τοῦ πολέμου στήν Ν.Ὀσετία, ἰσχύει μόνο ἡ ἄπόψι ὅτι τόν πόλεμο προκάλεσε ἡ Γεωργία ἐνθαρρυνομένη ἀπό τήν Ἀμερική. Ὅμως «*Αὐτή εἶναι μιά τεράστια παρανόηση τοῦ τί ἀκριβῶς συνέβη*» δηλώνει ὁ ἀναπληρωτής βοηθός ΥΠΕΞ τῶν ΗΠΑ, Μάθιου Μπράϊζα. «*Ἡ σύγκρουσι δέν ξεκίνησε στίς 7 Αὐγούστου ὅταν ἡ Γεωργία ἐπιτέθηκε στό Τσχινβάλι... Ἀλλά, ἡ ἐπίθεση αὐτή ἦρθε ἔπειτα ἀπό σοβαρές ρωσικές προκλήσεις μηνῶν πού ξεκίνησαν στήν Ἀμπχαζία. Ὅσο γιά τήν Ν. Ὀσετία ὅλοι γνωρίζουμε ὅτι ἀρχῆς γενομένης ἀπό τίς πρῶτες ἡμέρες τοῦ Αὐγούστου σημειώνονταν ἐπιθέσεις μέ χειροβομβίδες καί ὅλμους ἐναντίον χωριῶν ἐντός τῆς Γεωργίας ἀπό στρατιωτικές ὁμάδες Ὀσετίων πού κρύβονταν πίσω ἀπό τίς ρωσικές εἰρηνευτικές δυνάμεις. Γνωρίζουμε ἐπίσης ὅτι τίς δυνάμεις αὐτές ὅπως καί τίς δυνάμεις ἀσφαλείας τῆς Ν. Ὀσετίας διοικοῦσαν Ρῶσοι ἀξιωματικοί. Κα-*

νείς δέν ἀναφέρεται σέ αὐτό. Ἡ Ρωσία εἶχε ἐμπλακεῖ σέ αὐτή τή σύγκρουσι πολύ πρίν ἀπό τίς 7 Αὐγούστου. Ὁ πόλεμος δέν ξεκίνησε μέ τήν ἐπίθεση τῆς Γεωργίας στό Τσχινβάλι.»

Ἐνῷ γιά «πράσινο» φώς πού ἐδόθη ἀπό τήν Ἀμερική γιά τήν εἰσβολή τῆς Γεωργίας στή Ρωσία (λίγο, πολύ, αὐτό σήμαινε ἡ ἐπίθεσι τῆς Γεωργίας κατά τῆς Ν. Ὀσετίας) ἐπίσης ἔχει δοθῆ κατηγορηματική ἀπάντησι: *«..Ἡ Ρωσία ἔχει τριάντα φορές τόν πληθυσμό τῆς Γεωργίας καί οἱ ρωσικές ἔνοπλες δυνάμεις εἶναι ἑκατό φορές πιό ἰσχυρές. ..Γι' αὐτό ἐνθαρρύναμε νά μήν ἐμπλακεῖ σέ στρατιωτική ἀντιπαράθεσι μέ τήν Ρωσία. Στείλαμε τό πιό φωτεινό «κόκκινο φῶς» πού μπορῶ νά φαντασθῶ. Σέ ὅλα τά ἐπίπεδα, ἀπό τά ὑψηλότερα ἕως καί τό δικό μου. Ὄχι μόνο τόν Αὔγουστο, ἀλλά τά τελευταῖα τέσσερα χρόνια. Ἀπό τόν Αὔγουστο τοῦ 2004 ὅταν ἡ Ρωσία μετέφερε στρατιωτικό ὁπλισμό στήν Ν. Ὀσετία παραβιάζοντας ὑπάρχουσες συμφωνίες.»*

Ὅμως ἡ ἐξωτερική πολιτική ἑνός καταχρεωμένου διαλυμένου κράτους μέ διαχρονικά ἐθνικά προβλήματα ἐχθρικῶν γειτόνων, δέν γίνεται, οὔτε μέ συναισθηματισμό οὔτε με λαϊκισμό. Καί πολύ περισσότερο με τις ἄναρθρες μονομερεῖς κραυγές τῶν Μέσων Ἀποβλακώσεως.

Π.χ Οἱ πρόσφατες ἀλλά καί παλαιότερες δηλώσεις τοῦ Κίσινγκερ γιά τό θέμα τοῦ ὀνόματος γιά τήν ΠΓΔΜ *«ἡ Ἑλλάδα ἔχει ἱστορικά δικαιώματα στό ὄνομα Μακεδονία»*. Δέν πρέπει νά ἀγνοοῦνται ἤ νά ἀποκρύπτονται ἀλλά νά προβάλλονται καί νά χρησιμοποιοῦνται.

Ὅπως ἐπίσης νά θυμόμαστε ἐπί ἴσοις ὅροις, ὅτι ἡ "φίλη" Ρωσία ἀνεγνώρισε στίς 5/8/1992 τά Σκόπια ὡς "Μακεδονία". Ἐνῷ οἱ ἄλλοι "φίλοι" μας οἱ σέρβοι μέ τόν σύντροφο Μιλόσεβιτς τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1996. Καί ὄχι ἐπιλεκτικά ὅτι ἡ Ἀμερική, (ΝΑΙ κακῶς, ΚΑΚΙΣΤΑ) ἀνεγνώρισε τά σκόπια ὡς "Μακεδονία" τόν Μάρτιο τοῦ 2004 [280]

ΙΙ Σκόρπιες Σκέψεις

ΙΙ1. Ἄλλος Λόγος. Ἄλλη Ἔκθεσι. Ἄλλη χώρα

Τήν κατάπληξι, ἀκολούθησε ἐπιτέλους ἡ ἐπίγνωσις τῆς σοβαρῆς καταστάσεως καί τῆς ἀνάγκης γιά ὁμόπνοη συνεργασία ὅλων. Ἦταν μία ψυχρολουσία Δέν ἦταν ὡς συνήθως ἡ καθιερωμένη κενολόγος ἀκα-

[280] *Ἐδημοσιεύθη στήν Ἑστία τῆς 09/09/2008*

τάσχετη «παροχολογία». Ἦταν μία εἰλικρινής ἐξομολόγησις, χωρίς ἐξωραϊσμούς, τῆς ὀδυνηρῆς οἰκονομικῆς πραγματικότητος καί ὄχι μόνον, στήν ὁποία ἔχει περιέλθει ἡ χώρα στόν αἰῶνα τῆς παγκοσμιοποιήσεως καί τοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Ἦταν τό «καμπανάκι» πρίν ἀπό τό αἰωρούμενο τελειωτικό κτύπημα (νόκ-ἄουτ) ἄν ἡ ἀδήριτος πλέον ἀνάγκη γιά σοβαρές ἀλλαγές ἀγνοηθῆ. Γιά ἀλλαγές πραγματικές καί ἄμεσες, στήν λειτουργία τοῦ κράτους ἀλλά καί στήν νοοτροπία τῶν Ἑλλήνων.

Στόν ἐνεργειακό τομέα, στά λίγα λεπτά τῆς πρωθυπουργικῆς ὁμιλίας, ξαφνικά ὅλοι συνειδητοποίησαν, ὅτι ἡ ἐξάρτησις τῆς χώρας ἀπό τό πετρέλαιο καί ἡ εἰσαγωγή ἐτησίως 20 ἑκατ. τόννων, δέν εἶναι δυνατόν νά συνεχισθῆ ἐπ'ἄπειρον καί νά ἀντιμετωπίζεται μέ μηνιαῖο δανεισμό. Οὔτε μέ εἰσαγωγές ἐνεργείας ἀπό γειτονικές χῶρες, πού ἔχουν σταθμούς πυρηνικῆς ἐνεργείας. Χωρίς, ὡς κρατική ὀντότης καί ὠργανωμένη κοινωνία, ἡ Ἑλλάς, κάποτε νά ἀντιμετωπίση τήν πραγματικότητα. Ὅταν ἤδη ἡ Εὐρώπη καλύπτει τό 35% τῶν ἐνεργειακῶν ἀναγκῶν της ἀπό Πυρηνικούς σταθμούς. Οἱ Ἕλληνες ἄκουσαν, ἐπιτέλους ἔμαθαν ὅτι, παγκοσμίως οἱ πυρηνικοί σταθμοί ἀπό 221 τό 1979, σήμερα ἔχουν διπλασιασθῆ στούς 441 (π.χ στήν Εὐρώπη, Βέλγιο 7, Βουλγαρία 4, Γερμανία 18, Ἱσπανία 9, Φινλανδία 4, Γαλλία 59, Μεγάλη Βρετανία 23, Λιθουανία 2, Ὀλλανδία 1,Οὐκρανία 19, Οὐγγαρία 4, Ρουμανία 1+1, Ρωσσία 31+2, Σουηδία 11, Σλοβακία 6, Σλοβενία 1, Τσεχία 6). Ἐνῷ μέχρι τό τέλος τοῦ 2020, θά ἔχουν ὑπερβῆ τούς 500. Ἔτσι ὁ προγραμματισμός ἀπό τά ἐπισημότερα χείλη τῆς κατασκευῆς ἑνός πυρηνικοῦ σταθμοῦ στήν Ἑλλάδα, προκειμένου ἐντός 6 ἐτῶν οἱ εἰσαγωγές τοῦ πετρελαίου νά μειωθοῦν στό ἥμισυ δέν ἄφησε περιθώρια λογικῶν ἀντιρρήσεων. Μᾶλλον ἐρωτηματικά δημιούργησεν, γιατί αὐτό δέν ἔγινε ἐνωρίτερα, ἀφοῦ στήν γειτονική Βουλγαρία πού λειτουργοῦν ἤδη 4 ἔχουν προγραματισθεῖ ἄλλοι δύο σταθμοί, ὅπως ἀκριβῶς στήν Τουρκία ἀλλά καί στήν Ἀλβανία..."*Δέν περισσεύει χρόνος γιά ἄλλη ὑποκρισία*". Εἶπε ὁ Νέος Πρωθυπουργός.

Οὔτε ἡ ἀπόφασις γιά τήν ὑποχρεωτική μείωσι τοῦ ὁρίου ταχύτητος τῶν αὐτοκινήτων στά 90 χλμ/ὥρα, ὅπως ἐπίσης ὁ περιορισμός καταναλώσεως πετρελαίου θερμάνσεως σέ προκαθορισμένες ὧρες λειτουργίας τῶν καυστήρων κεντρικῆς θερμάνσεως, δημιούργησε ἀρνητικές ἀντιδράσεις. Ἀφοῦ, ὅπως ἐξήγησε ὁ Πρωθυπουργός, ἡ εξοικονόμησις κεφαλαίων ἀπό τήν μείωσι τῆς καταναλώσεως, πού θά προκύψη ἀπό τά σχετικῶς ἀνεκτά αὐτά μέτρα καί ὁ ἀντίστοιχος περιορισμός τῶν ἐξόδων δανεισμοῦ, ὄχι μόνον θά ἐκμηδένιζε κάθε ἀνάγκη γιά νέους

φόρους, ἀλλά θά δημιουργοῦσε τήν δυνατότητα μειώσεως τῶν φόρων στά καύσιμα γιά τήν θέρμανσι. Ἐνῷ τά κίνητρα γιά τά ὑβριδικά αὐτοκίνητα ἐπεκτείνονται καί στά μέτρα γιά ἀπόσυρσι τῶν κλασσικῶν αὐτοκινήτων.

Ἐπιπλέον ἐπιβεβαίωσε τήν ἀποδέσμευσι τῆς Ἐλλάδος ἀπό τις ἀντεθνικές, διαπροσωπικές συμφωνίες τῆς Βέρνης τοῦ Κ.Καραμανλῆ (11/11/1976) ἀλλά καί τοῦ Σημίτη τῆς Μαδρίτης (8/7/1997) -πού ἀπεδέχοντο τήν ἀποφυγή κάθε ἔρευνας στό Αἰγαῖο- ὡς μή καλυπτομένας ἀπό τίς διεθνεῖς συνθῆκες, πού μόνον αὐτές, δεσμεύουν τήν χώρα. Καί ἀνακοίνωσε τό πρόγραμμα διεξαγωγῆς διεθνοῦς διαγωνισμοῦ γιά τήν ἐκμετάλλευσι τῶν ἐντοπισμένων κοιτασμάτων πετρελαίου στόν Θερμαϊκό κόλπο, στό Θρακικό πέλαγος στήν δυτική Ἑλλάδα, ἀλλά καί νοτίως τῆς Κρήτης ἐντός συγκεκριμένου χρονοδιάγραμματος. Ἐνῷ προσδιόρισε τήν ἐπανέναρξι τῶν ἐρευνῶν στό Αἰγαίο, ἐφ' ὅσον οἱ σημερινές τιμές τοῦ πετρελαίου καθιστοῦν πλέον τήν ἄντλησι τοῦ πετρελαίου τοῦ Ἑλλαδικοῦ χώρου ἄκρως ἐκμεταλλεύσιμο.

Αἴσθησι προκάλεσε ἡ ἀνακοίνωσις γιά ἐμπορική συμφωνία μέ τήν Ἀμερικανική πολεμική βιομηχανία Λόκχηντ –Μάρτιν καί τήν συμπαραγωγή μαχητικῶν ἀεροσκαφῶν τετάρτης γενεᾶς στήν Ἀλεξανδρούπολι, προκειμένου νά μειωθοῦν τά ἔξοδα τῶν δαπανῶν γιά τήν ἀναγκαία τήρησι τῶν ἰσορροπιῶν στόν ἐναέριο χῶρο τοῦ Αἰγαίου, πού ἔχει ἀνατραπεῖ ἐπικίνδυνα ὑπέρ τῆς «πολιτισμένης» γείτονος ἀλλά καί μέ προφανῆ ὀφέλη στήν ἀπασχόλησι καί στήν τεχνογνωσία, ὅπως ἔχει ἐπιτύχει «φιλική» μουσουλμανική γειτονική χώρα. Ὅπως τόνισε ὁ νέος Πρωθυπουργός, "*τό γνωρίζουν ὅλοι Ἐθνική Πολιτική δέν εἶναι δυνατόν νά διεξαχθῆ, χωρίς ἰσχυρή Οἰκονομία ἀλλά καί ἄρτια ἐξοπλισμένες Ἔνοπλες Δυνάμεις.*»

Γιά τήν Ναυτιλία ὁ νέος Πρωθυπουργός δήλωσε ὅτι ἀπαιτεῖται καί μελετάται «εἰδικό» ἐργασιακό καθεστώς, δηλαδή «*τοῦ σεβασμοῦ ἐξ ἴσου τοῦ δικαιώματος τῆς ἐργασίας ὑπό καθεστώς ἀπεργίας, ὅσων διαφωνοῦν μέ τήν ἀπεργία στά Ναυπηγεῖα, πού θά ἐπιτρέψει τήν ἐπαναλειτουργία τῶν Ναυπηγείων, ὡς Ναυπηγείων πού τηροῦν καί σέβονται χρονοδιαγράμματα. Καί όχι μόνον ὡς ἐλασματουργείων-σιδεράδικων γιά βαγόνια καί δεξαμενές ἤ περιορισμένα γιά πλοῖα τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ*». Ἀπεκάλυψεν ὅτι, ἐντός τοῦ 2006-2008, οἱ ἀναθέσεις τῶν Ἑλλήνων ἐφοπλιστῶν σέ ξένα Ναυπηγεῖα ξεπέρασαν τίς 280 ναυπηγήσεις νέων πλοίων (τό 2005 ἦταν 102 πλοῖα) καί ἡ συνολική ἐπένδυσις πλησίασε τά 20 δις δολλάρια. «Εἶναι περισσότερο ἀπό ἀναγκαίο» εἶπε «ὅλοι νά συν-

εργασθοῦμε ὥστε οἱ νέες κατασκευές να γίνονται ἐδῶ καί σημαντικό μερίδιο ἀπό τά χρήματα αὐτά νά καταλήγουν στήν Ἑλλάδα. Ἡ ἀνεργία στήν ναυπηγοεπισκευαστική βάσι νά μηδενισθῆ.»

Γιά τήν διαφθορά καί τήν διαπλοκή, ἐπακόλουθον τῆς τερατογενέσεως τοῦ κράτους-κομματικοῦ δεινοσαύρου, ἀλλά καί τῆς συναλλαγῆς ὑπαλλήλων–πολιτῶν, ὁ Πρωθυπουργός ὑπῆρξε καταλυτικός. «*Ὅσο μειώνεται ἡ συμμετοχή τοῦ Κράτους ἀπό τήν ἔκδοσι ἀδειῶν λειτουργίας καφενείων μέχρι βιομηχανικῶν μονάδων, τόσο θά μειώνεται ἡ διαφθορά*» Εἶπε. Ἐνῷ διευκρίνισε ὅτι, οἱ ἀπαιτούμενες ὑποβολές –συναλλαγές ἐντός δύο ἐτῶν «*θά γίνονται μέσῳ διαδικτύου, ὅπως στίς τράπεζες, περιορίζοντας στό ἐλάχιστο τήν διαπροσωπική ἐπαφή-συνεργασία, πολιτῶν-ὑπαλλήλων*»

Στό σημεῖο αὐτό πραγματικῶς ἐπαναστατική ἦταν ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὅτι ἡ «κοινή γνώμη» θά πάψει πλέον νά εἶναι, αὐτή πού κάθε φορά ἀποφασίζουν «νά εἶναι», παρουσιάζουν-εἰκάζουν, τά Μέσα Ἐνημερώσεως συζητοῦντες μεταξύ των στά τηλεοπτικά παράθυρα δημοσιογράφοι μέ δημοσιογράφους καί ἄλλοι αυτοχαρακτηριζόμενοι εἰδήμονες ἤ οἱ ἀσαφεῖς δημοσκοπήσεις. Ἀλλά οὔτε καί οἱ συγκεκριμένες ὁμάδες διαδηλωτῶν μέ τίς γνωστές ἐρυθρές σημαίες σέ ξύλινα χοντρά παλούκια πού ὡς υπεργολάβοι «ἀγάπης καί ἐνδιαφέροντος» μονοπωλοῦν τούς ἐργαζομένους. Ἤ οἱ μηδέποτε ἐργασθέντες συνδικαλιστές, πού κατηγορηματικῶς δηλώνουν τήν ἄποψί των ὡς τήν μόνη ἀποδεκτή ἐπί παντός θέματος σχετιζομένου μέ τίς Δημόσιες ἐπιχειρήσεις, μέ βασικό ἀκατανίκητο ἐπιχείρημα ὅτι εἶναι ἡ γνώμη των. Ἀναφορά ἔγινε στό φαινόμενο τῶν πολυάριθμων διαδικτυακῶν ἡμερολογίων, πού εἶναι τό μέλλον τῆς πραγματικῶς ελεύθερης καί πολύμεροῦς (ἀντικειμενικῆς) ἐνημερώσεως μέ τήν συμμετοχή τῶν πολιτῶν, ὅπου καταγράφεται καί ἡ «ἄλλη ἄποψι» ἡ κάθε ἄποψι. Αὐτή πού ἔχει ἐξοβελισθεῖ ἀπό τά Μέσα Ἐνημερώσεως, ὡς ἀπαγορευμένη.

Ἀλλά ὅπως βεβαίωσε ὁ νέος Πρωθυπουργός, ὑπάρχουν πλέον οἱ τεχνικές δυνατότητες ὥστε: Γιά ὅλα τά ἀμφιλεγόμενα θέματα, νά διεξάγονται δημοψηφίσματα μέσῳ διαδικτύου ἀπό τόν ἐνεργό πληθυσμό βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ταυτότητος ἤ τοῦ Ἀριθμοῦ Φορολογικοῦ Μητρώου τῶν πολιτῶν, χωρίς νά παραβιάζεται τό ἀπόρρητο. «*Ἔτσι*» εἶπε ὁ νέος Πρωθυπουργός, «*θά γνωρίζουμε ὅλοι μας τήν ἴδια μέρα κυριολεκτικῶς τήν πλειοψηφοῦσα ἄποψι, δηλαδή τήν λεγομένη σήμερα «κοινή» γνώμη τῶν Ἑλλήνων. Εἴτε γιά τίς ἰδιωτικοποιήσεις, τήν ἀλλαγή τοῦ ὡραρίου, τά ἰδιωτικά πανεπιστήμια, τό παρεξηγημένο ''πανεπιστημιακό ἄσυλο''. Ἐ-*

μεῖς δεσμευόμεθα νά σεβασθοῦμε, κατά τήν ἀρχή τῆς δεδηλωμένης τήν πλειοψηφοῦσα ἄποψι, ἐνῷ δέν θά ὑπάρχουν περιθώρια ἀμφιβολιῶν γιά τήν ἀκολουθουμένη πολιτική. Ἐφ' ὅσον κυβέρνησις καί ἀντιπολίτευσις σέβονται το Δημοκρατικό πολίτευμα καί τήν σύννομον ἄποψιν τῆς πλειοψηφίας.»

Ἐπίσης ὅτι κάθε χρόνο ψῆφο ἐμπιστοσύνης θά λαμβάνη ἡ κυβέρνησις μέσῳ διαδικτυακῆς ψηφοφορίας, ἀπό τό ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας θά κρίνεται ἡ παραμονή της στήν ἐξουσία. Ὑπενθύμισε τήν διαδικτυακή πολιτική παγκόσμια πρωτιά πού κέρδισε ἡ Ἐσθονία, στίς 1/3/2007 ὅταν ἔγινε ἡ πρώτη χώρα στόν κόσμο πού ἔδωσε τήν δυνατότητα στούς ψηφοφόρους στίς βουλευτικές ἐκλογές νά ψηφίσουν... ἀπό τόν ὑπολογιστή τοῦ σπιτιού τους.»

Βεβαίως δέν παρέλειψε νά ἀναφερθῆ ὁ Πρωθυπουργός στήν κατάπτωσι τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ μας συστήματος ἀλλά καί τοῦ εὐδιακρίτου πλέον κινδύνου τῆς μετατροπῆς τῆς Δημοκρατίας εἰς Ἀναρχίαν, ὅταν,

> «*...πατέρα μὲν ἐθίζεσθαι παιδὶ ὅμοιον γίγνεσθαι*
> *καὶ φοβεῖσθαι τοὺς ὑεῖς, ὑὸν δὲ πατρί, καὶ μήτε αἰσχύνεσθαι*
> *μήτε δεδιέναι τοὺς γονέας, ἵνα δὴ ἐλεύθερος ᾖ· μέτοικον δὲ*
> *ἀστῷ καὶ ἀστὸν μετοίκῳ ἐξισοῦσθαι, καὶ ξένον ὡσαύτως...*
> *διδάσκαλός τε ἐν τῷ τοιούτῳ φοιτητὰς φοβεῖται καὶ θωπεύει,*
> *φοιτηταί τε διδασκάλων ὀλιγωροῦσιν, οὕτω δὲ καὶ παιδα-*
> *γωγῶν· καὶ ὅλως οἱ μὲν νέοι πρεσβυτέροις ἀπεικάζονται καὶ*
> *διαμιλλῶνται καὶ ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις, οἱ δὲ γέροντες*
> *συγκαθιέντες τοῖς νέοις εὐτραπελίας τε καὶ χαριεντισμοῦ*
> *ἐμπίμπλανται, μιμούμενοι τοὺς νέους, ἵνα δὴ μὴ δοκῶσιν*
> ***ἀηδεῖς εἶναι μηδὲ δεσποτικοί..*** » θυμίζοντας τό κείμενο[281] ἀπό τήν

[281] *Σε ἐλεύθερη μετάφρασι ἔχει ὡς ἑξῆς «..Καί θά διεισδύσει ἡ ἀναρχία στά ἴδια μας τά σπίτια και θά μεταφερθεῖ ἀκόμη και στά ζῶα .Πῶς; Κατά τόν ἴδιο τρόπο, πού ὁ πατέρας ἀνέχεται να γίνεται ὅμοιος πρός τό παιδί καί να φοβάται τα παιδιά του, τό παιδί να παίρνη τήν θέσι τοῦ πατέρα του και οὔτε να σέβεται οὔτε νά ντρέπεται τούς γονεῖς του, γιά νά εἶναι δῆθεν ἐλεύθερο. Ὁ μέτοικος-μετανάστης νά ἀποκτᾶ ἴδια δικαιώματα (ἐξισοῦσθαι) μέ τόν πολίτη καί ὁ ξένος παρομοίως...Σέ μιά τέτοια κατάστασι, καί ο δάσκαλος σ' αὐτή τήν πολιτεία, φοβᾶται τούς φοιτητές καί τούς καλοπιάνει, οἱ φοιτητές καμμία σημασία δέν δίδουν οὔτε στούς δασκάλους οὔτε στούς παιδαγωγούς,.{παρενεθεσις! (Θυμᾶσθε τούς ''εὐγενεῖς'' νέους καί ''σεμνάς'' νεανίδας τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης οἱ ὁποῖοι τόσο εὐγενικά ἀπέκλεισαν τούς καθηγητές τους μέχρις.. οὐροπληξίας, στήν αἴθουσα συνεδριάσεων, γ'ι αὐτά τά «διαμάντια» μας μιλᾶ ὁ Πλάτων)}Καί ἐν γένει οἱ νέοι*

«Πολιτεία» τοῦ Πλάτωνος.

Καί κατέληξεν ὁ Πρωθυπουργός «*Ἐμεῖς ὡς Κυβέρνησις, δέν πιστεύουμε στήν ἰσότητα τῆς ἀθλιότητος. Οὔτε θά κολακεύσουμε τούς νέους. Δέν θά συνεργήσουμε στήν καταστροφή τους. Διότι θεωροῦμε τούς νέους, αὐτό πού εἶναι. Ἄνοιξις τοῦ Ἔθνους. Καί Ἔθνος χωρίς νεολαία, εἶναι Ἄνοιξις δίχως ἄνθη.*»*

Παρόντες στήν ὁμιλία, ὅλο το κοινοβούλιο πού ἀριθμεῖ πλέον 90 βουλευτές ἀλλά καί τό δωδεκαμελές ὑπουργικό συμβούλιο.Ἐνῷ θά ἦταν παράλειψι νά μήν ἀναφερθῆ ὅτι ὅλοι οἱ ὑπουργοί, ἐπειδή ἰσχύει πλέον τό ἀσυμβίβαστο βουλευτικῆς καί ὑπουργικῆς ἰδιότητος, εἶναι διακεκριμένα καί ἐπιτυχημένα μέλη τῆς κοινωνίας, καταξιωμένοι στόν ἐπαγγελματικό τους χῶρο ἀλλά αὐστηρῶς ὄχι βουλευτές.

Βέβαια ποτέ δέν ἄκουσα τόν λόγο αὐτό, ἐφ' ὅσον ἀφοροῦσε εἰς «ἄλλη» ἔκθεσι σέ «ἄλλη» χώρα. Ὅμως τήν ἑπομένη ἡμέρα ἤμουν βέβαιος δι' ὅ,τι θά ἄκουγα. Καί αὐτά ἦταν δυστυχῶς ἡ ὁλική ἐπαναφορά στήν ἀνάγλυφη πραγματικότητα τοῦ Ἑλλαδικοῦ χώρου.

Ἡ ἀξιωματική ἀντιπολίτευσις διά τοῦ ἀντιπροσώπου της, ἐδήλωσε ὅτι «αὐτή ἡ κυβέρνησι συνεχίζει νά ξεπουλᾶ τόν Ἐθνικό πλοῦτο, νά καταστρέφει τό περιβάλλον καί νά εἰσάγη ἐπικίνδυνους θεσμούς γιά τήν δημοκρατία περιορίζοντας τήν λειτουργία τοῦ κοινοβούλιου» καί ἐπανέλαβε τήν ἀπαίτησί της νά «*αὐξηθῆ τό ἐπίδομα θέρμανσης στίς ἀσθενέστερες τάξεις*» Ἐνῶ τό γνωστό « φιλεργατικό» κόμμα, μέ σπίτι τοῦ λαοῦ στόν Περισσό, πού φωτογραφίζουν-φρουροῦν, ἐπί 24ώρου βάσεως ἀναρίθμητες φίλιες συντροφικές «χαφιεδοκάμερες» χαρακτήρισε «φασιστικά» τά μέτρα τῆς κυβερνήσεως, πού «*περιορίζουν τό συνδικαλιστικό κίνημα, ἐπιβάλλουν τόν ἰμπεριαλισμό τῆς περιστασιακῆς πλειοψηφίας ἐνῷ μειώνουν δραματικά τό εἰσόδημα τῶν ἐργαζόμενων, τώρα πού*

ἀπομιμοῦνται τούς μεγαλυτέρους καί προσπαθοῦν νά τούς ξεπεράσουν καί στά λόγια καί στά ἔργα. Οἱ δέ γέροι μιμούμενοι τούς νέους και κατερχόμενοι στό ἐπίπεδό τῶν νέων, μή τυχόν θεωρηθοῦν δεσποτικοί καί δυσάρεστοι, τούς γεμίζουν μέ ἀπατηλές κολακεῖες καίι ἀστεϊσμούς» (καί πάλι παρένθεσις (Ἐδῶ εἴμεθα ὅλοι ἐμεῖς κάποιας ἡλικίας, ἰδιαιτέρως οἱ πολιτικοί ἀλλά κατ' ἐξοχήν τά ἀστέρια μας στά Μέσα Ἐνημερώσεως, ὅταν ἀντί νά λένε τήν ἀ-λήθεια συναγωνίζονται σέ λαϊκισμό καί κολακεία προκειμένου νά ἀποκτήσουν ''ὀπαδούς'' τούς δυστυχεῖς αὐτούς νέους τούς προδομένους, πού σέ λίγα χρόνια θά τρῶνε βελανίδια, ἀντί νά τούς νουθετοῦν καί νά τούς προφυλάξουν ἀπό τήν αὐτοκαταστροφή στό ψέμμα καί τήν ὑποκρισία)

ὁ μαϊντανός ἀκρίβηνε».

Κάλεσε δέ τά μέλη τοῦ ΠΑΜΕ καί τόν Κο Μαυρίκιο, νά «*κάνουν κουρελόχαρτα καί αὐτούς τούς νόμους τῆς κυβέρνησης*», διαδηλώνοντας ἔξω ἀπό τήν Ἀμερικανική πρεσβεία.

<u>Σημείωσις:</u>

1. Ἡ νέα Κυβέρνησις προῆλθε μέ κοινοβουλευτικές διαδικασίες σέ καθολική ψηφοφορία στίς τελευταῖες Ἐθνικές Ἐκλογές, πού προκλήθησαν λόγῳ οἰκονομικῆς καταστροφῆς τῆς Ἑλλάδος. Ὁ πυρῆνας τοῦ νέου Κόμματος ἀπαρτίζεται κυρίως ἀπό νέους ἀνθρώπους στήν πολιτική ἀλλά ἀπόλυτα καταξιωμένους στόν ἐπαγγελματικό τους χῶρο. Συμμετέχουν ἐπίσης τέως βουλευτές μέλη τῶν παλαιῶν κομμάτων, μέ πολύ συγκεκριμένες κοινές ἀρχές στά Ἐθνικά Θέματα, τήν ὁλοκληρωτική ἀπελεύθερωσι τῆς Παιδείας καί τῆς Οἰκονομίας ἀπό τό κράτος, τήν ἀποδοχή τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος στούς Διεθνεῖς Ὀργανισμούς τῆς Ε.Ε καί τοῦ ΝΑΤΟ, ἀπόλυτα ξεκαθαρισμένων στήν ἱδρυτική διακήρυξι τοῦ Νέου κόμματος. Ἀξίζει νά αναφερθεῖ ὅτι τό καταστατικό τοῦ νέου κόμματος, ἀποκλείει τήν συμμετοχή κληρονομικῶν διαδόχων, συγγενῶν πολιτευτῶν, βουλευτῶν, τέως ὑπουργῶν καί πρωθυπουργῶν, ἀλλά καί ἠθοποιῶν, τραγουδιστῶν, ποδοσφαιριστῶν, δημοσιογράφων καί συνδικαλιστῶν…

2. Θά ἦταν παράλειψις νά μήν ἀναφερθοῦμε στήν καινοτόμο ἀπόφασι τοῦ Νέου Πρωθυπουργοῦ, τῆς δημιουργίας τοῦ «Χωριοῦ Διαδηλώσεων». Ὅπως ἐξήγησε ὁ νέος Πρωθυπουργός θά δημιουργηθῆ στό Παλιό Ἀεροδρόμιο ἐκτεταμένος χῶρος δυναμικότητος προσελεύσεως περίπου μισοῦ ἑκατομμυρίου ἀνθρώπων, μέ ὑποδομές δικτύων, μεγαφωνικές ἐγκαταστάσεις ἦχου, εἰκόνας, ἑστιατόρια, ἀναψυκτήρια, καντῖνες, ὠργανωμένο τμῆμα ἐθελοντικῆς αἱμοδοσίας καί φιλόπτωχο ταμεῖο.. Ὁ χῶρος αὐτός, «Τό Χωριό Διαδηλώσεων» θά ἔχη ἐπί μονίμου βάσεως ραδιοτηλεοπτική καί δορυφορική κάλυψι, ὥστε ὅλα τά συμβαίνοντα στόν εἰδικό αυτό χῶρο νά μεταφέρονται σέ ὅλες τίς τηλεοπτικές ὀθόνες τῶν σταθμῶν, χωρίς καμμιά παρεμβολή ἤ ἐπιρροή. Πρός τούτοις θά λειτουργῆ εἰδικός δίαυλος μέ ὀνομασία «Ἡ Διαδήλωσις τῆς Ἡμέρας» πού θά ἐκπέμπη ἀποκλειστικῶς ἀπό τό «Χωριό Διαδηλώσεων». Ἐνῷ στό διαδίκτυο, στήν ἱστοσελίδα <u>www.ela.pame.kathimerini.diadilosi.tora.gr</u> θά ὑπάρχη ἀπ’ευθείας σύνδεσις τῶν ἐν ἐξελίξει διαδηλώσεων. Ἐπίσης στόν ειδικό αὐτό χῶρο θά ὑπάρχουν ὑπάλληλοι, πού θά διαθέτουν ἀναλόγως τῆς προτιμήσεως πλαστικές σημαῖες ὅλων τῶν ἀποχρώ-

σεων (σέ πλαστικούς ἱστούς, ὄχι ξύλινα παλούκια). Ἡ πρόσβασις στό «Χωριό Διαδηλώσεων» θά εἶναι εὐχερής μέ εἰδική συγκοινωνία, τῆς ὁποίας οἱ ὑπάλληλοι θά λαμβάνουν εἰδικό ἐπίδομα «μή ἀπεργίας» κι ἔτσι θά λειτουργεῖ πάντοτε, ὥστε οἱ ἀπεργοί καί οἱ διαδηλωτές ἀνεμπόδιστοι νά προσέρχονται γιά νά διαδηλώσουν. Μάλιστα γιά τήν ἀρτιότερη ὀργάνωσι τοῦ «Χωριοῦ Διαδηλώσεων» ὁ νέος Πρωθυπουργός πρότεινε σέ γνωστό κόμμα γιά τήν φιλοδιαδηλωτική του καθημερινῶς τάσι, νά ἀναλάβη ἐκεῖνο τήν λειτουργία καί τήν διοίκησι τοῦ χώρου μέ συγκεκριμένο τίμημα, τό ὁποῖο θά ἐνσωματωθεῖ στήν ἐπιχορήγησι, πού εἰσπράττει, αὐτό τό κόμμα γιά νά τιμᾶ μέ τήν δημοκρατική παρουσία καί δρᾶσι του τό Πολίτευμα μας. Ἐνῶ σέ ἄλλο συγγενές πρός τό προηγούμενο κόμμα να ἀναλάβη τήν διεξαγωγή διαδηλώσεων ἀπό χῶρες τῆς Ε.Ε πού εἶναι εὔκολο να διεξάγονται ἐν Ἑλλάδι...

Ὁ νέος Πρωθυπουργός ζήτησε συγνώμη ἐν ὀνόματι τῶν προηγουμένων κυβερνήσεων, πού παρέλειψαν νά στεγάσουν τούς διαδηλωτάς, ὥστε ἡ ελευθερία τοῦ συναθροίζεσθαι νά ἐκδηλώνεται ἀκωλύτως. Μέ ἀποτέλεσμα οἱ διαδηλωτές, ὅλα αὐτά τά χρόνια, νά ταλαιπωροῦνται στούς δρόμους καί τά πεζοδρόμια τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἐμπαιζόμενοι ἀπό ἐχθρικούς καταστηματάρχες καί ἀνενεργούς πολῖτες, πού δέν σέβονται το καθημερινό δικαίωμα διαδηλώσεως, κλεισίματος τῶν δρόμων, ἤ εἰρηνικῶν καταστροφῶν κατά τήν διάρκεια τῶν διαδηλώσεων.

Βεβαίως θά ἰσχύη φοιτητική ἔκπτωσι σέ ὅλες τίς ὑπηρεσίες στό «Χωριό Διαδηλώσεων» καί ὁ καφές κατά τήν προσέλευσι θά προσφέρεται δωρεάν.

Ἐπίσης ἡ βουλή θά πρέπει νά κατοχυρώση τήν ἐγγραφή στά βαρέα καί ἀνθυγιεινά ἐπαγγέλματα τούς συμμετέχοντας στό «Χωριό Διαδηλώσεων» πού θά ἀποδεικνύεται ἀπό ἁπλή δήλωσι του δικαιουμένου ἤ καί μέ τήν παράδοσι τοῦ ξυλίνου παλουκιοῦ στήν ἁρμόδια ὑπηρεσία του «Χωριού Διαδηλώσεων» κατά την ἔξοδο του...

Ἐνῷ θα ὑπάρχουν χάρτινα ὁμοιώματα τραπεζῶν, καταστημάτων, ὑπουργείων, ἀστυνομικῶν τμημάτων καί κολῶνες με «χαφιεδοκάμερες» ψεύτικες για να μποροῦν οἱ διαδηλωτές νά τά καταστρέφουν ὡς ἔνδειξι διαμαρτυρίας.

II2. 21η Ἀπριλίου 1967. Ἡ ἄλλη ἄποψις

Δέν θά μποροῦσε νά ἔχει λεχθῆ καλλίτερα.

«Οὐδείς εἶναι εἰς θέσιν νά ἀνατρέψη ἕνα ὑγιές καθεστώς. Δύναται τίς νά εἴπη ὅτι ἡ Δημοκρατία ἐδολοφονήθη ἐν Ἑλλάδι ὑπό ἐλεύθερον καθεστώς καί ὅτι οἱ συνταγματάρχαι δέν ἔκαμαν ἄλλο παρά νά τῆς δώσουν τήν χαριστική βολή... Ἕνα ἄλλος κίνδυνος καραδοκοῦσε. Ἡ πολιτική καί ἠθική ἀναρχία... Γνωρίζω ἐπίσης ὅτι ἡ χώρα συγκλονιζομένη ἀπό ἄγρια πολιτικά πάθη ὠδηγεῖτο πρός ἀδελφοκτόνο σπαραγμό.. Ὑπῆρξε κίνδυνος νά καταλήξωμεν εἰς τόν κομμουνισμόν. Καί ὁ κίνδυνος αὐτός δέν εἶναι θεωρητικός, ἐάν ληφθῆ ὑπ ὄψιν ὅτι ἡ Ἑλλάς ὑπῆρξε δυό φορές τό Βιετνάμ τῆς Εὐρώπης..» Αὐτά ἐδήλωνε ὁ Κ. Καραμανλής, (ὁ πρῶτος) σέ συνέντευξι του πρός τήν ἐφημερίδα "Le Monde" τήν 29/11/1967, ἡ ὁποία ἀναδημοσιεύθη στήν Ἑλλάδα στίς 5/12/1967.

Κι ἄν οἱ διευκρινήσεις αὐτές, γιά μερικούς δέν ἀπαντοῦν ἱκανοποιητικῶς στό γιατί, ἡ 21η Ἀπριλίου 1967 δέν παύει νά εἶναι ἱστορικό γεγονός. Τό καθεστώς τῶν συνταγματαρχῶν διήρκεσε 6 χρόνια καί 8 μῆνες σέ δυό φάσεις (ἀπό 21/4/1967 ἕως 25/11/1973 καί 25/11/1973 ἕως 23/7/1974).Τήν ἐξουσίαν παρέδωσε θεληματικῶς σέ πολιτική κυβέρνησι, χωρίς νά ἀνατραπῆ. Ἀλλά μέ τήν αὐτοκατάλυσί του, δυστυχῶς ἀναλώσει τῆς Βορείου Κύπρου. Μάλιστα τόν μονομερῶς καί μέ δημοσιογραφική προπέτειαν ἀποκληθέντα «Ἐθνάρχην» Καραμανλήν, ὥρκισεν ὁ στρατιωτικός (τοῦ αὐτοκαταλυθεντος καθεστῶτος) Πρόεδρος, Στρατηγός Φαίδων Γκιζίκης. Κατά γενικήν παραδοχήν, ἀλλά καί ἐκ τῶν καίριων στόχων τῆς δράσεως των κρινομένοι, οὐσιαστικῶς δυό ὑπῆρξαν οἱ αὐθεντικοί, πραγματικῶς ἀντιστασιακοί, πέραν τοῦ Κου Σημίτη καί τῶν ὁμοίων του μέ τίς κροτίδες των. Ὁ Ἀλέξανδρος Παναγούλης, πού μέ κίνδυνο τῆς ζωῆς του, προσπάθησε νά δολοφονήση τόν Γ. Παπαδόπουλο. Ἀλλά ἀποτυχών συνελήφθη ἀμέσως καί τελικῶς ἀμνηστευθείς ἔτυχεν χάριτος τήν 21.8.1973 ὅτε ἀπεφυλακίσθη. Ἀφ' ἑτέρου δέ, ὁ τέως Βασιλεύς Κωνσταντῖνος, ὁ ὁποῖος «ἐπέτυχε» νά ἀπωλέση τόν θρόνο του μέ τό ἀποτυχόν κίνημα τῆς 13/12/1967 ἀλλά καί τῆς μετέπειτα ἐμπλοκῆς τοῦ ὀνόματός του (ὄχι τῆς συμμετοχῆς του τήν ὁποίαν διέψευσεν) στό κίνημα τοῦ Ναυτικοῦ καί τήν ἀνταρσία τοῦ πολεμικοῦ Α/Τ Βέλος.

Ἐπίσης ἱστορικῶς ἀληθές εἶναι ὅτι ὅτι τό καθεστώς ἐπεκράτησεν πλήρως. Ὅλοι οἱ διεθνεῖς ὀργανισμοί, ὅλα τά ξένα κράτη, καί κατ' ἐξοχήν τά τέως κομμουνιστικά, ἐνομιμοποίησαν τό καθεστώς τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, συνειργάσθησαν διπλωματικῶς ἐμπορικῶς, οἰκονομικῶς

ἀλλά καί ἀνέπτυξαν τίς καλλίτερες δυνατές σχέσεις. Συνῆψαν διεθνεῖς συμβάσεις πού ἐξηκολούθησαν ὑφιστάμενες καί ἀπό τίς κυβερνήσεις τῆς μεταπολιτεύσεως. Ὁ συνταγματάρχης Ν. Μακαρέζος ἐπεσκέφθη τήν Κίνα και συναντήθη μέ τόν πρόεδρο τῆς Κίνας Τσοῦ ἐν Λάι (22/5/1973) ἐνῷ ὁ Πρόεδρος τῶν ΗΠΑ Νίξον, ἐδέχθη τόν Ταξίαρχον Παττακόν στόν Λευκόν οἶκον. Στό ἐσωτερικό της χώρας ὅλοι οἱ θεσμικοί φορεῖς καί ὄργανα ἀπεδέχθησαν καί λειτούργησαν μέ τήν νέα κατάστασι. Τά δικαστήρια, οἱ Δημόσιες ὑπηρεσίες (θεαματικῶς καί οὐσιωδῶς καλλίτερα, ὅπως θυμοῦνται οἱ παλαιότεροι καί ἀφηγοῦνται στούς νεωτέρους).

Βεβαίως ἡ Ἱστορία δέν ὡμίλησεν εἰσέτι οὔτε γιά τά ἐπιτεύγματα οὔτε γιά τά λάθη τοῦ στρατιωτικοῦ καθεστῶτος. Μολονότι οἱ ἀμείλικτοι ἀριθμοί ἴσως βοηθοῦσαν νά περιορισθοῦν οἱ αὐταπάτες καί τό διαζύγιο μέ τήν λογική. Ἀρκεῖ νά θυμίσουμε, ὅτι τό ἐξωτερικό χρέος τῆς Ἑλλάδος ἀπό 713 ἑκατομ. $US πού ἦτο τό 1970, σκαρφάλωσε στά 5,2 δίς $US τό 1981, πέταξε στά 20,6 τό 1990 ἐνῶ ἤδη ὑπερβαίνει τά 227,1 δίς εὐρώ παρά τόν πακτωλό τῆς ὑπερεκατοντάδος τῶν δίς εὐρώ πού εἰσέρρευσε ὡς κοινοτική βοήθεια. Ἔτσι, σήμερα, ἡ οἰκονομική κατάστασις τῆς Ἑλλάδος τελεῖ ὑπό τήν ἐπιτήρησιν τῶν ἑταίρων μας τῆς Ε.Ε.

Ἐνῷ τότε... Τό 1971 καί τό 1972 ἐτιμήθη μέ τό βραβεῖο «Ὄσκαρ» τῶν Οἰκονομικῶν Τάιμς τοῦ Λονδίνου, γιά τήν καλλίτερη καθολική της, οἰκονομική ἐπίδοσι σέ ὅλους τους τομεῖς καί τήν ἐπίτευξι ρυθμοῦ ἀναπτύξεως 8,12% . Τό ΤΕΕ στά δελτία τοῦ 1548, 1549 περιγράφει τό κανάλι τοῦ Μόρνου, πού ὑδροδοτεῖ τήν Ἀθήνα, ὅπου σήμερα διαβιοῖ ὁ μισός πληθυσμός τῆς Ἑλλάδος καί ἐξασφαλίζει - μέ μηδαμινή δαπάνη - νερό στά ἑκατομμύρια τῶν Ἀθηναίων. Τό χαρακτήριζε ὡς «τό μεγαλύτερο τεχνικό ἔργο, πού ἔγινε ποτέ στήν Ἑλλάδα. Ἐπίτευγμα ἀπό τά συνθετώτερα πού ὑπάρχουν στήν Εὐρώπη...Ἕνας ὑδάτινος ἀγωγός μήκους 190 χλμ.»

Βεβαίως τήν ἑπομένη τῆς παραδόσεως τῆς ἐξουσίας, αἰφνιδίως ἀποκτήσαμε περί τά ἐννέα ἑκατομμύρια «ἀντιστασιακῶν», μερικάς χιλιάδας τῶν ὁποίων, εἴδομεν εἰς τό Προεδρικόν Μέγαρον, τῇ εὐγενεῖ προσκλήσει καί μερίμνει τοῦ νῦν Προέδρου τῆς Δημοκρατίας μας, στόν καθιερωμένο ἑορτασμόν ἐπί τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Δημοκρατίας τόν προπερασμένο Ἰούλιο. Ὅμως ὑπάρχει καί ἡ ἄλλη ἄποψις, τήν ὁποίαν συμμεριζομένοι, ἀντιγράφουμε ἀπό τό «Βῆμα» τῆς 19.11.1978, σέ ἄρθρο τοῦ Π.Παλαιολόγου. «..*Ἐλάχιστοι οἱ ἀντιστασιακοί. Εἶναι ὁ κανένας. Τούς πολλούς θά τούς συναντήσετε τήν ἑπομένη τῆς*

ἀνατροπῆς τῆς χούντας Β΄, ...νά ζητοῦν ἀποκατάστασι ζημιῶν πού δέν ἔπαθαν..» Ἀλλά καί στό χρονογράφημα τῆς Ἑλένης Βλάχου, μέ τόν τίτλο «Ἀλήθειες» τήν 16.06.1985, νά ἐξιστορεῖ συνομωτικῶς: « *.. Σκῦψτε νά σᾶς θυμίσω μία ἀλήθεια, πού ζήσαμε ὅλοι μας καί κανείς δέν τολμᾶ τώρα οὔτε νά ψιθυρίσει. Ἐκεῖ τέλος τοῦ ἑξήντα οἱ περισσότεροι Ἕλληνες θαυμάζανε τόν στρατιωτικό ἀρχηγό, τόν παρακολουθούσανε ἐντυπωσιασμένοι καί χειροκροτοῦσαν ἐλεύθερα τίς ρητορεῖες του.. Ὁ ἴδιος καί οἱ σύντροφοι του γύριζαν τήν Ἑλλάδα καί ὑπῆρχε ἕνα πλῆθος κόσμου, πού τούς ὑπεδέχετο μέ ζητωκραυγές..»* Ἐνῷ σέ ἄλλο χρονογράφημά της μέ τίτλο «ἡ φυγή» (11.1.1987) γράφει. «*…Πόσες φορές δέν διάβασα γραμμένο σοβαρά, ἀπό σοβαρούς ἀνθρώπους, σέ σοβαρά ἔντυπα γιά τήν ''ὁλοκληρωμένη ἀντίστασι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐναντίον τῆς στρατιωτικῆς δικτατορίας''. Μεγαλύτερο ψέμα, πιό φανταστικό παραμύθι μποροῦσε ποτέ νά λεχθῆ;.. Τά κρύψαμε ὅλα κάτω ἀπό ἕνα χρυσοκέντητο βέλο μέ φανταστικές ἀπεικονίσεις ἡρωικῶν ἐκδηλώσεων..»*

Βεβαίως οὔτε ἡ πανθομολογουμένη ἀνυπαρξία «ἀντιστάσεως» κατά τοῦ καθεστῶτος, οὔτε ἡ ἀπρόσκοπτος, συνεχής λειτουργία του ἤ ἡ παντελής ἀπουσία ἔστω μίας προσφυγῆς στή Δικαιοσύνη, "ἀδικηθέντων'' πολιτῶν μετά τήν αὐτοκατάλυσί του, ἐμπόδισε τόν «Ἐθνάρχη» νά «καυχηθῆ» ὅτι ἀπέπεμψε πλέον τῶν 100 χιλιάδων πολιτῶν ὡς «χουντικῶν». Μεταξύ αὐτῶν καθηγητές, δικαστικούς, δημοσίους ὑπαλλήλους, μέ συντακτικές πράξεις ἀναδρομικῆς ἰσχύος. Ἐνῷ ὁ «Ἐθνικός» δικαστής Ντεγιάννης, πού ἐπί 7 περίπου ἔτη {ὅπως ὅλοι οἱ συνάδελφοι τού} πιστῶς ἐφήρμοζε τούς νόμους τῆς 21ης Ἀπριλίου, κατεδίκασε τόν ἀρχηγό καί τούς πρωταιτίους τοῦ στρατιωτικοῦ καθεστῶτος, μετά τήν ἀνακληθεῖσα ἀμνηστία, βάσει τοῦ Δ' ψηφίσματος τῆς βουλῆς τοῦ 1975, πού παρά πᾶσα πραγματικότητα διεκήρυσσε ὅτι «ἡ δημοκρατία οὐδέποτε κατελύθη» καί ὅτι ἡ προελθοῦσα κατάστασις μέχρι τῆς 23ης Ἰουλίου 1974 ἀπετέλεσε πραξικόπημα, μή δημιουργήσασα δίκαιον. Τά σχετικά προεδρικά διατάγματα -τῆς ἀμνηστίας ἀλλά καί τῆς πρωτοφανοῦς ἀνακλήσεώς της- ὑπέγραφε ὡς Πρόεδρος Δημοκρατίας ὁ ''χουντικός'' Στρατηγός Φαίδων Γκιζίκης καί ὡς Πρωθυπουργός ὁ Κ.Καραμανλής.

Ὅσον ἀφορᾶ στήν παραμυθολογία τῆς ἀναμείξεως τῶν ΗΠΑ γιά τήν ἐπιβολή τοῦ στρατιωτικοῦ καθεστῶτος, ἡ ἀπάντησις ἐδόθη διά στόματος τοῦ νῦν Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τότε Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν της κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ, ὅταν ἐπεσκέφθη ἐπισήμως τάς ΗΠΑ, σέ συνέντευξί του στήν ἐφημερίδα «Ἀκρόπολις» τήν 23/11/1986 μέ τῖτλο «ΗΠΑ καί 21η Ἀπριλίου».

«Δόξα τῷ Θεῷ» γράφει ἡ Ἀκρόπολις, *«πού ἐπιτέλους βρέθηκε ἕνας ἄνθρωπος – ὁ Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν Κάρ. Παπούλιας- νά πεῖ τήν ἀλήθεια γιά τό ρόλο πού ἔπαιξαν δῆθεν (στήν πραγματικότητα, πού δέν ἔπαιξαν) οἱ ΗΠΑ στήν ἐπιβολή τοῦ καθεστῶτος τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, στήν Ἑλλάδα. Διότι μέχρι τώρα, προεξάρχοντος τοῦ κ.Ἀνδρέα Παπανδρέου, οἱ πάντες ἀπέδιδαν τήν εὐθύνη τῆς 21ης Ἀπριλίου στούς Ἀμερικανούς ..Εὐτυχῶς γιά πρώτη φορά ἀκούστηκε μία ἐπίσημη ἑλληνική φωνή, γιά νά ἀποκαταστήση τά πράγματα ...»* Καί πράγματι ὁ κος Παπούλιας ξεκαθάρισε τήν ὑπόθεση, ἐμφανίζοντας τήν ἐπιβολή τοῦ στρατιωτικοῦ καθεστῶτος ὡς ἐσωτερικό θέμα. *«Ἐκείνη τήν ἐποχή ἡ Ἑλλάς ἀντιμετώπιζε σοβαρά προβλήματα πού τελικά ὁδήγησαν στήν 21ην Ἀπριλίου».* Ἐδήλωσεν ὁ Κάρολος Παπούλιας.

Αὐτά βέβαια, μολονότι ἀποσιωπούμενα, εἶναι ὅλα γνωστά. Τά συζητοῦν στά ταξί τούς οἱ ταξιτζῆδες, τά ἀναλύουν στά κουρεῖα οἱ μπαρμπέρηδες.. Ὅπως τήν ἀνατροπή τῆς κυβερνήσεως Γ.Παπαδοπούλου-Σ.Μαρκεζίνη, λόγω τῆς ἀρνήσεώς της, νά ἐπιτρέψη τόν ἐλλιμενισμό τοῦ 6ου στόλου στήν Ἐλευσίνα καί τήν χρῆσι τῆς ἀεροπορικῆς βάσεως στή Σούδα, κατά τόν πόλεμο τοῦ Γιομ Κιπούρ, τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1973. Τήν ἀνάληψι τῆς ἐξουσίας, ἀπό τό ἀπρόσωπο καθεστώς Ἰωαννίδη μέ τά μεθοδευμένα γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου τόν Νοέμβριο τοῦ 1973 καί τέλος τήν αὐτοκατάλυσι τοῦ καθεστῶτος μέ τήν εἰσβολή τῶν Τούρκων στήν Κύπρο. Ἐνῶ ὁ Φάκελλος τῆς Κύπρου μυστηριωδῶς(;) ἐξακολουθεῖ νά παραμένει ἑρμητικῶς κλειστός καί οἱ ἠθικοί αὐτουργοί τῆς Ἐθνικῆς συμφορᾶς, προστατευμένοι....

Σήμερα 40 τόσα χρόνια μετά ἀπό τήν 21η Ἀπριλίου 1967, ὅπως σέ κάθε ἐπέτειο, θά ὑποστοῦμε τίς συκοφαντίες καί τά ψεύδη. Τήν Μία καί Μοναδική ἄποψι τῶν στρατευμένων στά ΜΕΜ, πού πρέπει σώνει καί καλά, αὐτή ἡ δική τους, ἡ μονομερής ἄποψις, ἡ διαστρεβλωμένη ἀλήθεια, νά εἶναι καί ἡ κοινή γνώμη ὅλων μας.

Αὐτό ὅμως, ἴσως νά ἦταν τό λιγότερο. Ἄν ἡ ἀτολμία τῶν πολιτικῶν, ἐξ ὅλων τῶν κομμάτων καί κάτ᾽ἐξοχήν τοῦ Κυβερνῶντος (οἱ γραμμές αὐτές γράφονται ἐπί πρωθυπουργίας Κ.Καραμανλῆ τοῦ ἀνηψιοῦ), νά ἐκφέρουν κάποτε εἰλικρινῆ, ἀληθῆ λόγον μακράν λαϊκισμοῦ… Νά ἀπαντήσουν ἀποστομωτικά στά καθημερινά ψεύδη τῆς κομμουνιστικῆς ἀριστερᾶς, σεβόμενοι τήν ἀλήθεια καί τήν ἱστορική μνήμη. Ἄν αὐτή ἡ ἄνανδρος συμφωνία τῆς μονοφωνίας, δέν ἦταν ἡ πλέον ὀλέθρια.

Ἄν τά παθήματα, μᾶς εἶχαν γίνη μαθήματα… Εἶναι ἡ ἄλλη ἄποψις.

ΙΙ3. Ὁ Τυφεκισμός τῶν 200 καί ἡ χάλκευσις τῆς Ἱστορίας.

«..Στίς 27/4/1944 ὁ Ὑποστράτηγος Κρέχ ἐπιστρέφοντας στήν Τρίπολι ἀπό τήν Μονεμβασία, μέ συνοδεία 26 στρατιωτῶν δέχθηκε αἰφνιδιαστική ἐπίθεσι σέ μία χαράδρα περίπου 5χλμ βορείως τῶν Μολάων. Ἡ συνοδεία βρισκόταν σέ ἀπόστασι ἀσφάλειας 150-200 μτρ. ὅταν τό δεύτερο αὐτοκίνητο πού βρισκόταν ὁ Κρέχ, στή μέση τῆς χαράδρας δέχτηκε πυκνοτάτους πυροβολισμούς... Ὁ στρατηγός περίπου 6 μέτρα μπροστά ἀπό τό αὐτοκίνητο του δέχτηκε μία ριπή πολυβόλου καί ἔπεσε ἀμέσως νεκρός. Οἱ ἀντάρτες συνέχισαν νά τόν πυροβολοῦν στήν πλάτη.. Συνολικῶς ἐκτός ἀπό τόν Γερμανό στρατηγό ὑπῆρξαν ἄλλοι τρεῖς νεκροί καί τεσσάρες τραυματίες. Οἱ Γερμανοί ἐκτέλεσαν σέ ἀντίποινα συνολικῶς 335 Ἕλληνες.» Περιγράφει στό γνωστό βιβλίο του «Ἀπό τή Βιεννη στά Καλάβρυτα» (Ἐκδόσεις Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας, σελίς 511-512) ὁ Χέρμαν Φράνκ Μάγερ.

Μετά ἀπό τρεῖς μέρες, στήν Ἀθήνα, στό σκοπευτήριο τῆς Καισαριανῆς τήν 1η Μαΐου 1944, μετεφέρθησαν ἀπό τό στρατόπεδο Χαϊδαρίου 200 Ἕλληνες κρατούμενοι, μεταξύ αὐτῶν καί κομμουνιστές ἀπό τίς φυλακές τῆς Ἀκροναυπλίας. Τουφεκίσθησαν, ὡς ἀντίποινα γιά τήν ἐνέδρα καί τόν φόνο τοῦ Γερμανοῦ Στρατηγοῦ καί τῶν ἐπιτελῶν του. Ὁ Ἄγις Στίνας ἀρχειομαρξιστής, τροτσκιστής παλαιό μέλος τοῦ ΚΚΕ, δραπέτης τῶν φυλακῶν τῆς Ἀκροναυπλιας τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1942, γνωστός θεωρητικός τοῦ ἀντιεξουσιαστικοῦ χώρου, στό βιβλίο τοῦ «ΕΑΜ-ΕΛΑΣ –ΟΠΛΑ» (ἐκδόσεις «Διεθνής Βιβλιοθήκη») ἀναφέρεται στό γεγονός μεταξύ ἄλλων ὡς ἑξῆς:

«...Ἀλλά οἱ ''πολεμικές ἐπιχειρήσεις'' γιά τό ''διώξιμο τοῦ κατάκτητῆ'' ἐκτελοῦνται ἀπό μικρές ὁμάδες καί περιορίζονται σέ δολοφονίες μεμονωμένων στρατιωτῶν ἤ ἀξιωματικῶν, σέ παγίδες καί ἐνέδρες ἐναντίον περιπόλων ἤ μικρῶν στρατιωτικῶν μονάδων καί σέ μερικά σαμποτάζ σέ ἀφύλακτες σιδηροδρομικές γραμμές. Εἶναι γνωστό ὅτι οἱ ἀρχές κατοχῆς ἀπαντοῦσαν σέ κάθε μιά ἀπό αὐτές τίς «ἐπιχειρήσεις» μέ ἄγρια ἀντίποινα. Θύματα ἦταν ὁ ἄμαχος πληθυσμός καί οἱ κρατούμενοι στίς φυλακές καί στά στρατόπεδα καί ὄχι ἐκεῖνοι πού τά προκαλοῦσαν. Ὁ ἀπολογισμός ἦταν τρομακτικός σέ βάρος τοῦ πληθυσμοῦ, σέ θύματα, καταστροφές χωριῶν κ.λπ. Γιά ἕναν γερμανό στρατιώτη, οἱ Γερμανοί σκότωναν 10 Ἕλληνες, γιά ἕναν ἀξιωματικό 100 καί γιά συνταγματάρχες καί στρατηγούς πάνω ἀπό 1000. Ἴσως τό ΕΑΜ, στόν ὑπολογισμό τῶν θυμάτων νά λογάριαζε μόνον ἐκείνους πού προκάλεσαν τά ἀντίποινα καί ὄχι ἐκείνους

πού τά ὑποστῆκαν, τόν ἄμαχο πληθυσμό καί τούς ὁμήρους. Βέβαια, τά δικά τους θύματα ἦταν πολύ λίγα ἤ ἀνύπαρκτα. Ὕστερα ἀπό κάθε ''πολεμική ἐπιχείρηση'' αὐτοί ἔφευγαν στά βουνά καί τόν ἡρωισμό τους τόν πλήρωναν ἄλλοι. Καί ἀκόμα εἶχαν κι ἕνα ἄλλο κέρδος. Ὅσοι ἀγρότες κατόρθωναν νά διαφύγουν ἀπό τά μπλοκαρισμένα ἀπό τούς Γερμανούς χωριά, κατέφευγαν στά βουνά καί θέλανε δέν θέλανε ἐντάσσονταν στόν ΕΛΑΣ. Στίς πρῶτες ''πολεμικές ἐπιχειρήσεις'', ἄς ποῦμε ὅτι δέν περίμεναν τόσο ἄγρια ἀντίποινα. Ἀλλά τήν δεύτερη, τήν τρίτη, τήν δεκάτη, τήν ἑκατοστή; Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἤξεραν τί θά ἀκολουθοῦσε ὕστερα ἀπό τήν ἐπίθεση τούς ἐναντίον στρατιωτῶν τῶν ἀρχῶν κατοχῆς.... τά ἄγρια ἀντίποινα τῶν ἀρχῶν κατοχῆς, μαζικές σφαγές ἀθώων, μαζικές ἐκτελέσεις ὁμήρων, μαζικές συλλήψεις, μαζικές ἀποστολές στή Γερμανία, ἀπ' ὅπου πολλοί λίγοι γύριζαν ζωντανοί, ἐμπρησμοί χωριῶν, κ.λπ. Στίς 27 Ἀπρίλη 1944, σκοτώνουν στούς Μολάους ἕναν γερμανό στρατηγό καί τρεῖς συνοδούς του. Οἱ γερμανοί γιά ἀντίποινα ἐκτελοῦν 200 ὁμήρους καί ἕνα στρατιωτικό ἀπόσπασμα παίρνει ἐντολή νά σκοτώνει ὅσους συναντᾶ στό δρόμο ἀπό τούς Μολάους στή Σπάρτη...»

Καί στή «*Σύνοψη τῶν Γεγονότων*» συμπληρώνει: «*..Θά τό ξαναγράψουμε καί θά τό ξαναποῦμε. Σέ ἕναν πόλεμο πού κρατάει τρία χρόνια, κανείς ἀπό τήν πολιτική, στρατιωτική, πνευματική ἡγεσία αὐτοῦ τόν πολέμου, οὔτε πιάστηκε οὔτε ἐκτελέσθηκε οὔτε σκοτώθηκε στή μάχη, οὔτε τραυματίστηκε οὔτε πέρασε ἀπό τά κρατητήρια τῆς Μέρλιν. Ὅλοι εἶναι σῶοι καί ὑγιεῖς, οὔτε μία γρατσουνιά στό πρόσωπό τους. Καί εἶναι αὐτοί πού μέ πύρινα ἄρθρα, μέ ἀπομνημονεύματα καί ἀναμνήσεις προβάλλουν τό ἔργο τους γιά ἐθνική ἐποποιία, Νέο '21 κ.λπ., καί διεκδικοῦν δάφνες, παράσημα, καί συντάξεις...Σήμερα ὅλοι ὅσοι δέν θέλουν νά κοροϊδεύουν τόν ἑαυτό τους, τούς ἄλλους καί τήν ἱστορία, ξέρουν ὅτι ἡ «ἐθνική ἀντίσταση» σέ τίποτε δέν συνετέλεσε οὔτε στήν ἀπελευθέρωση τῆς χώρας οὔτε στήν τελική νίκη τῶν συμμάχων οὔτε καί μπόρεσε νά ἐπηρεάσει τό ἠθικό καί τήν πολεμική ἱκανότητα τοῦ στρατοῦ κατοχῆς..*»)

Εἶναι τόσον προφανές.

- Χωρίς οὐδείς νά δικαιολογεῖ τά ἀπάνθρωπα ἀντίποινα πού ἐφήρμοζε ὁ Γερμανικός Στρατός Κατοχῆς, τό ποῦ ἀνήκει ἡ εὐθύνη, ἀποτελεῖ ἀδιάψευστο Ἱστορικό Γεγονός. Ὁμολογεῖται ἀπό τούς ἰδίους τους κομμουνιστές τῆς ἐποχῆς ἐκεινῆς πού ἔζησαν τά δραματικά γεγονότα. Οἱ ἀντάρτες τοῦ ΕΑΜ /ΕΛΑΣ/ΚΚΕ, μολονότι γνώριζαν τίς φονικότατες συνέπειες, τῶν ἐπιθέσεών τους σέ μεμονωμένους στόχους χωρίς μάχη, κατ' ἐξακολούθησιν, ὑπῆρξαν οἱ κατ' ἐξοχήν ὑπαίτιοι αἱματηρῶν

ἀντιποίνων, ἄνευ οὐσιώδων ἀποτελεσμάτων ἐπί τῆς πορείας τοῦ πολέμου.

- Ἡ ἐπιλογή τῆς 1ης Μαΐου 1944, γιά τόν τυφεκισμό τῶν 200 ἀθώων Ἑλλήνων, προέκυψε ὡς ἡ «ἑπομένη» ἡμέρα. Διότι ἡ ἐνέδρα καί ὁ, κατά τήν ἐπιτυχῆ σκοποβολήν τῶν ἀνταρτῶν τοῦ ΕΑΜ/ΕΛΑΣ/ΚΚΕ, φόνος τῶν Γερμανῶν ἀξιωματικῶν, συνέβη λίγες ἡμέρες πρίν, στίς 27/4/1944. Ἔτσι ἐφ'ὅσον ὑπῆρχε διαθέσιμος ἱκανός ἀριθμός φυλακισμένων, ἡ ἐκτέλεσι τούς ἦτο δυστυχῶς ἄμεση. Παντελῶς ὅμως ἄσχετη μέ τήν ἐργατική πρωτομαγιά, ἤ τήν «ἀντίστασι».

- Καί ἐπιτέλους. Οἱ ἀθῶοι, πού τουφεκίσθησαν στό Σκοπευτήριο τῆς Καισαριανῆς ἦσαν κατ' ἀρχήν Ἕλληνες. Ἕλληνες. Ἕλληνες κάθε ἰδεολογίας καί τάξεως, πού ἐκρατοῦντο στό στρατόπεδο Χαϊδαρίου φυλακισμένοι, ἀπό τούς Γερμανούς. Μεταξύ αὐτῶν ἦσαν καί κομμουνιστές, ὅπως λίγο πολύ, εἶναι σέ κάθε δεῖγμα τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Ἀλλά δέν ἦσαν μόνον κομμουνιστές. Ὅπως τό ΚΚΕ καί οἱ ἀδαεῖς ἤ μή, ἀνιστόρητοι ἐπεικῶς, ἐκπρόσωποι τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας ἤ τά ἀριστεροκρατούμενα ΜΕΜ σήμερα, ἀφήνουν ὑποκριτικῶς νά ἐννοηθεῖ, γιά τούς ἀδίκως ἐκτελεσθέντας τήν 1ην Μαΐου 1944....

Δηλαδή γιά νά ποῦμε κάποτε, τά σῦκα σῦκα καί τή σκάφη σκάφη.. Δέν τουφεκίσθησαν, οὔτε γιά τήν ἐργατική πρωτομαγιά, οὔτε διότι τίνες ἐξ αὐτῶν ἦσαν κομμουνιστές, οἱ 200 ἀθῶοι Ἕλληνες τήν 1ην Μαΐου 1944, στό σκοπευτήριο τῆς Καισαριανῆς. Ἀλλά φεῦ ὡς ἀντίποινα, τήν μεθεπομένη «ἡρωικῆς ἀντίστασης», δηλαδή τοῦ φόνου τοῦ Γερμανοῦ Ὑποστρατήγου Κρέχ, ἀπό τούς ἀντάρτες τοῦ ΕΑΜ/ΕΛΑΣ/ΚΚΕ..

Ἀληθῶς ὅμως ἡ ἀπορία παραμένει. Γιατί ἡ Πολιτεία συμπράττει στήν χάλκευσι τῆς ἱστορίας; Ἐφ' ὅσον ἀποσιωπᾶ τούς πραγματικούς λόγους τῆς θυσίας ἀθώων, προστατεύοντας τούς συνενόχους,. Ἐφ' ὅσον συναινεῖ, ὅταν δέν διαψεύδει, στήν ἀποκλειστικότητα τοῦ «πατριωτισμοῦ» τῶν Ἑλλήνων ἀπό τούς κομμουνιστές, ὅταν αὐτοί παρουσιάζονται ὡς τά μοναδικά θύματα τῶν ἀντιποίνων, πού τό ΚΚΕ/ΕΑΜ/ ΕΛΑΣ προκαλοῦσε. Δέν εἶναι ἀρκετή, ἡ Ἐθνική ταυτότης καί τά αἴτια τῆς θυσίας τῶν ἀθώων; Χρειαζόμεθα ἐν τῷ προκειμένῳ τά «μασκαρεμένα» καί κατά παραγγελίαν κοινωνικά φρονήματα; Ἤ εἰδικῶς γιά τούς κομμουνιστάς, πρέπει νά προβάλλεται κατ' ἐξαίρεσιν μόνον ἡ κομματική προέλευσίς τους, ἡ ὁποία ἐν τέλει ἀποδίδεται αὐτομάτως καί παραπλανητικῶς καί στά ὑπόλοιπα θύματα τῶν ἀντιποίνων;

ΙΙ4. Λύσι καί ὄχι συναίνεσι στήν καταστροφή

«Αὐτό τό θηρίο πού ἔχουμε ἀπέναντι, πού ἄν τό ποῦμε μέ μία λέξη εἶναι τό ἀστικό πολιτικό σύστημα, αὐτό τό θηρίο, γιά νά μπορέσει ὁ λαός νά τό πολεμήσει πρέπει νά στοχεύσει ἀπό τήν ἀρχή στήν καρδιά...» Τάδε ἐφη ἡ μελίρρυτος ἀρχηγός τῶν ''ἱεραποστόλων'' τοῦ ΚΚ ἐν Ἑλλαδι, ἡ ἐξ ἀποκαλύψεως λαλοῦσα τήν μοναδική ἀλήθεια (6/3/2008)

Ἔτσι εἶναι ἀναπόφευκτο. Μιά ὠργανωμένη μειοψηφία μέ ἀφοσιωμένα στελέχη προσηλωμένα μέ θρησκευτική αὐστηρότητα στήν Κομμουνιστική λατρεία τοῦ σταλινικοῦ δόγματος, πρόπλασμα-πρότυπό της κοινωνίας τῶν σκλάβων πού ἐπαγγέλλεται νά δημιουργήση, πανέτοιμη γιά ὅλα, ἔχει πεισθῆ, ὅτι αὐτή καί μόνον αὐτή κατέχει τήν ἀπόλυτη ἀλήθεια. Αὐτή μόνον προασπίζει τό ἕνα καί μόνο θεμιτό συμφέρον τοῦ ''προδομένου λαοῦ'' της. Φυσικό ἑπόμενο λοιπόν νά νιώθει αὐτή ἡ μειοψηφία, πῶς ἔχη τό ἀναφαίρετο δικαίωμα καί καθῆκον νά ἐπιβάλλει μέ ὅλα τά μέσα τήν μονολιθική της πλάνη, ὅπως καθημερινά πράττει. Ἀνεξαρτήτως ἀπ' ὅ,τι σκέφτεται ἡ κοινή γνώμη ἤ μᾶλλον οὐσιαστικῶς, ἀπ'ὅ,τι παρεμποδίζεται νά σκεφθῆ. Ὅ,τι δηλαδή, κατέστη πλέον νομός ἀδιάψευστος σέ ὅλα τά πειράματα ἐφαρμογῆς τοῦ ἑνός καί μοναδικοῦ κομμουνισμοῦ, τοῦ σταλινικοῦ, ἐπί ἀτυχῶν πειραματανθρώπων... Ὁ μοναδικῆς βαρβαρότητος κομμουνιστικός ὁλοκληρωτισμός. Τά γκουλάγκ καί τά δημόσια ψυχιατρεῖα γιά τούς «ἀπιστούς» του κομμουνιστικοῦ παραδείσου μέ περισσότερα ἀπό 100 ἑκατομμύρια νεκρούς παγκοσμίως. Ἡ ἡ δουλόφρων ὑποταγή, ἡ ἰσότητα στήν δυστυχία καί τήν πείνα, ἡ ἐξαθλίωσι τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας για τούς ἐπιζῶντας...

Μέ ὁποιαδήποτε λοιπόν ἀφορμή κατά τήν ἑκάστοτε βούλησι αὐτῆς τῆς μειοψηφίας, ἔχουμε: Σκουπιδολόφους. Τό νεοελληνικό σῆμα κατατεθέν τοῦ ''κλεινοῦ ἄστεως''. Συρμούς ἀκινητοποιημένους. Μέσα μεταφορᾶς γιά τήν μετακίνησι τῶν ἀπεργῶν καί ὄχι τῶν ἐργαζόμενων. Ὑπολειτουργοῦντα λιμάνια γιά νά μισθοδοτοῦνται οἱ λιμενεργάτες πού προσποιοῦνται ὅτι ἐργάζονται. Προγραμματισμένων χρονοδιακοπῶν, ἠλεκτροδότησι, στά πρόθυρα μιᾶς καταστροφικῆς γενικῆς διακοπῆς ἀπό γενειοφόρους καλοκάγαθους ὑψηλόμισθους συνδικαλιστές, πού ὀγκανίζουν ταυτόσημα μέ τήν ἴδια ξύλινη γλώσσα, τό ἐπάναγκες τοῦ ἀγῶνα τους γιά τό ''κοινωνικό'' μας καλό. Ἀνάλγητοι καί ἀνεύθυνοι στίς φονικές συνέπειες τῆς ἀπεργίας τους, πέραν τῶν ἀνυπολόγιστων οἰκονομικῶν ζημιῶν μιᾶς καταχρεωμένης χώρας. Παράνομες κατα-

στροφικές καταλήψεις δημοσίων κτηρίων. Κομμουνιστική -κυριολεκτικῶς- παρεμπόδισι συνεδριάσεων Δ.Σ, τῆς ΔΕΗ ἀπό φανατικούς ''ὀπαδούς τοῦ διαλόγου''. Κλειστό χρηματιστήριο, νέα παγκόσμια ἑλλαδική πρωτοτυπία καί τό περίπου καθημερινό, κλείσιμο τῶν δρόμων, ἐν ὀνόματι μιᾶς φιμωμένης πλειοψηφίας τήν ὁποία ἐκφράζει ἡ «λαϊκή» ἀντίδρασι αὐτῶν τῶν ἐλαχίστων. Ὡς ἐάν ζοῦμε τίς πρῶτες μέρες τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, ἀλλά εὐτυχῶς ἀκόμη χωρίς τήν γκιλοτίνα.

Εἶναι τόσο σαφές ἀκόμη καί στούς πιό ἀπονήρευτους. Πάντοτε σκοπός τοῦ κομμουνιστικοῦ συνδικαλισμοῦ στίς δημοκρατικές χῶρες (διότι στίς κομμουνιστικές, ἦταν ἀπαγορευτικῶς ἀνύπαρκτος) δέν ἦταν νά βελτιώσει τήν κατάστασι τῶν ἐργαζόμενων ἀλλά νά ἐκμεταλλευθεῖ τίς συγκρούσεις γιά νά ἐξασθενίσει τό σύστημα. Νά προετοιμάση τήν κρίσι, νά πυροδοτήση τήν ρῆξι καί νά προκαλέση τήν ἀνατροπή. Ἐξ ἀλλοῦ δέν χρειάζεται κάν, ἐμεῖς νά τό ἑρμηνεύσουμε, ἀφοῦ τόσο καθαρά τό διατυμπανίζουν ἀνερυθρίαστοι οἱ «σύντροφοί» μας στό πρόγραμμά τους. «*...Δέν θά κουραστοῦμε νά ὑπογραμμίζουμε ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι μία ἐπιλογή ἔχουν. Τήν ἀνάπτυξη τῶν ἀγώνων τους, τήν οἰκοδόμηση τοῦ Ἀντί-ἰμπεριαλιστικοῦ Ἀντιμονοπωλιακοῦ Δημοκρατικοῦ Μετώπου..».* Ἀκόμη δέ σαφεστεροι, γιατί, στήν συνέχεια. «*... Χρειάζεται νά κατανοηθεῖ πιό βαθιά ὁ χαρακτήρας τοῦ Μετώπου, ..πού καλεῖται, ὄχι μόνο νά ἀποσπάσει κατακτήσεις, ἀλλά νά φέρει εἰς πέρας καί τό ἔργο τῆς κατάκτησης τῆς λαϊκῆς ἐξουσίας... Χρειάζεται ἰδεολογική, πολιτική καί ὀργανωτική προετοιμασία τοῦ λαοῦ καί συγκεκριμένες ἀντικειμενικές συνθῆκες Ἐπαναστατικῆς κατάστασης.. Ὅταν δηλαδή ἡ ἐργατική τάξη καί τά ἄλλα λαϊκά στρώματα πεισμένοι ἀπό τήν ἴδια τους τήν πεῖρα, θά ἀποφασίσουν νά κάνουν ἕνα ποιοτικό, Ἐπανασταστικό ἅλμα πρός τά ἐμπρός σέ ριζική ἐναντίωση μέ τό καπιταλιστικό σύστημα...*» Καί καταλήγουν μέ ἀφοπλιστική εἰλικρίνεια. «*Τό ΚΚΕ σταθερά προσπαθεῖ νά πείθει ὅτι δέν ἀρκεῖ νά φύγουν τά ἀστικά κόμματα καί οἱ σύμμαχοί τους ἀπό τό τιμόνι τῆς διακυβέρνησης. Πρέπει νά ἀνατραπεῖ τό ἀστικό κράτος καί οἱ μηχανισμοί του..*» Ἤγουν τό ''θηριο'' κατά τήν δαμάστρια Παπαρήγα.

Αὐτή λοιπόν εἶναι ἡ στρατηγική, ὁ τελικός σκοπός. Ἡ ἀνατροπή τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος καί τῶν μηχανισμῶν του, ἡ κατάκτησις τῆς «λαϊκῆς ἐξουσίας». Ἐνῶ τό πῶς, ἡ τακτική, εἶναι ὁ κλασσικός διαχρονικός κομμουνιστικός ἑλιγμός τοῦ μετώπου.. Ἐπικεφαλῆς τοῦ ὁποίου ἡ ὠργανωμένη μειοψηφία τῶν κουκουέδων μας αὐτοκλήτως ἔχει καθορίσει τόν ἐαυτόν της, ὡς ἀποκλειστικό διερμηνευτή τῶν συμφερόντων τῆς ἀνοργάνωτης πλειοψηφίας ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Βέβαια ἡ ἐγγενής πα-

θογένεια τοῦ Δημοκρατικοῦ συστήματος, ἔχει ἱστορικῶς καταγραφεῖ κατ' ἐπανάληψιν. Προσπαθεῖ γιά τήν ἀποκατάστασί του, μόνον λίγο πρίν ἤ ἀφοῦ καταλυθεῖ. Ἀρκεῖ νά μήν κατηγορηθεῖ γί αὐταρχισμό ἤ ἔλλειψι Δημοκρατίας, ἀπό αὐτούς πού τήν ἀρνοῦνται ὁλοκληρωτικά. Ἔτσι ἡ Δημοκρατία κατά μία πολιτική ἀντίφασι, οὐσιαστικῶς ἄρνησι τῆς λογικῆς, ἀντί νά ἐφαρμόζει τούς νόμους, πού ἔχει θεσπίσει, ἀποδέχεται χωρίς καμμία ἀντίδρασι αὐτή τήν κατάστασι τῆς ἐν δυνάμει ἀνατροπῆς της. Ἡ Πολιτεία παραμένει ἀδρανής, ὡς ἐάν τίποτα τό ἐπικίνδυνο νά συμβαίνει καί οἱ θεσμοί στή χώρα μας νά λειτουργοῦν ἀταλάντευτοι, ἴσως ἐπειδή οἱ τσολιάδες ''συνεχίζουν νά βηματίζουν''. Ἡ κυβέρνησις, πού ἀπό τήν μεταπολίτευσι ἕως σήμερα ὡς πολιτικό κόμμα δέν τόλμησε ποτέ να ἀρθρώση ἰδεολογικό λόγο, δέν ἀποκαλύπτει τήν ἀπάτη. Δέν διαψεύδει τήν παραχάραξι. Παρακολουθεῖ τήν καταστροφή, ἀμέτοχη, ἐνῶ τόσον προθύμως ἐξαίρει τούς ἀνύπαρκτους ''δημοκρατικούς'' ἀγῶνες τοῦ ΚΚΕ καί τῶν ἀμετανόητων ἐγκληματιῶν του. Καί τό χειρότερο. Μιά τόσο κατώτερα τῶν περιστάσεων, ἀτυχῶς, ἀντιπολίτευσις, δέν ἐννοεῖ νά ἀντιληφθῆ τό πασιφανές. Ὅτι, μέ τήν τακτική του μετώπου, εἶναι αὐτή καί μόνον αὐτή πού θά φυλορροεῖ, ἀνεξαρτήτως τῶν φανταστικῶν ἡγετικῶν ἱκανοτήτων τοῦ ἀρχηγοῦ της. Καί ἀφελῶς σπεύδει νά συμπαραταχθῆ πίσω ἀπό τά κόκκινα λάβαρα, ὅπου, ὅταν κάποτε ἐννοήσει ὅτι πρέπει νά ἀπομακρυνθεῖ, πλεῖστοι τῶν ὀπαδῶν της, φεῦ δέν θά ''περπατήσουν...'' πιά ξανά μαζί της. Ταυτοχρόνως οἱ μονοκράτορες τοῦ λόγου, στά ἀριστεροκρατουμενα ΜΜΕ στά καθημερινά, πρωινά, νυκτερινά, δελτία ἀπόψεων, διαστρέφουν τήν πραγματικότητα καί ξαναγράφουν τό παρελθόν..

Ἔτσι ὅλοι ἐμεῖς, οἱ «ὑπήκοοι», φιμωμένοι, ἐξαναγκασμένοι, ὅμηροι, βιώνουμε αὐτή τήν ἀντεστραμμένη κατάστασι. Ὅπου ἀντί τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ πραγματικοῦ γεγονότος, δηλαδή τῆς καθολικῆς ἀντιδράσεως καί τῆς ὑπερχειλισμένης ὀργῆς ὅλης της κοινωνίας κατά τῆς αὐθαιρεσίας τῶν συνδικαλιστῶν καί τῶν ἐρυθρῶν πατρώνων των, μέ τήν ἐπαναληπτική διάδοσι τῆς νοθευμένης ἐκδοχῆς ἑνός καθ' ὁλοκληρίαν φανταστικοῦ γεγονότος, ἐν τῷ προκειμένῳ, τῆς «καθολικῆς - ἀντίστασης» ἐναντίον αὐτῆς τῆς κυβερνήσεως, ἐνσωματώνεται στίς πεποιθήσεις καί ἀποκτᾶ κύρος ὑπάρξεως, ἡ ἀπάτη αὐτῆς τῆς φαντασιώσεως. Οἱ στρατευμένοι σ'αὐτό τό ''μέτωπο'' ἐρυθροί συνδικαλιστές ἀλλά καί ὁμογάλακτοι συναγωνιστές, ἀντιστάσεως μή οὔσης ἐκ μέρους μιᾶς ψοφοδεοῦς Κυβερνήσεως, ἐξαχρειωθέντες τήν συντηροῦν. Παρακινοῦνται, προτρέπονται οὐσιαστικῶς κλιμακώνουν τήν δράσι τους σέ

γενική ἀπεργία, μαζί μέ ὅλους τους φορεῖς, ὅλα τά σωματεῖα πού ἐλέγχονται ἀπό τό ΚΚΕ. Δηλαδή ὅπως ἀκριβῶς στά πρόθυρα μιᾶς ἐπαναστατικῆς ἐκρήξεως, ὅταν ἡ θέλησις τῆς πλειοψηφίας καταδήλως περιφρονεῖται καί ἡ αὐθαιρεσία τῆς μειοψηφίας βιαίως ἐπικρατεῖ.

Ὅμως εἶναι τόσο ἁπλό, νά νικηθῆ τό ἀδηφάγες θηρίο, τοῦ κομμουνιστικοῦ ψεύδους καί τῆς βίας τῶν αὐθαιρετούντων. Ἀρκεῖ νά λειτουργήση τό κράτος καί ἡ συντεταγμένη πολιτεία. Νά ληφθοῦν τά νόμιμα καί προβλεπόμενα μέτρα. Νά συνταχθοῦν οἱ ὑπεύθυνοι στίς θέσεις τους. Καί ἐπιτέλους νά ἐπιλέξουν. Λύσι καί ὄχι συναίνεσι στήν καταστροφή.....

ΙΙ5. Οἱ βιασταί τῆς ἀλήθειας

Στήν ράδιο-εἰδησεο-φ(ο)νική (μᾶλλον) ἐκπομπή τοῦ δημοτικοῦ σταθμοῦ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν (9,84), τῆς 23ης Νοεμβρίου 2005, (7-8 τό πρωί) μέ τόν διακριτικό τίτλο «Γιατί μέ ξύπνησες Πρωί» τήν ὁποίαν παρουσιάζε (τότε) νεαρό ζεῦγος μύθο-δημοσιογράφων, τῆς ἀριστερᾶς διανοήσεως, ἀκούσαμε ὅτι οἱ «νεαροί», ὅπως τούς ἀπεκάλεσαν, δηλαδή οἱ ἀναρχικοί, πού πυρπόλησαν τέσσαρα αὐτοκίνητα, καί τραυμάτισαν σοβαρὼς στό σαγόνι μέ μεταλλικό κοχλία ἕναν ἀστυνομικό, νοσηλευόμενον ἤδη στό 401 Στρατιωτικό Νοσοκομεῖο, ἔπραξαν ὅ ἔπραξαν διότι: Ἕνα ἀπό τά «νεαρά» ἄτομα πού συνελήφθησαν μετά τά ἐπεισόδια τῶν ἀναρχικῶν στήν Θεσσαλονίκη, πέθανε τό Σάββατο τῆς 19/11/2005.

Κατά τήν ἀνακοίνωσιν ὅμως τῆς ἀστυνομίας ὁ θάνατός του ἀτυχοῦς νέου, δέν σχετίζεται μέ τά ἐπεισόδια. Ἐνῷ κατά τόν ἰατροδικαστή, ὁ νεαρός ἀπεβίωσε λόγω χρήσεως ναρκωτικῶν οὐσιῶν. Καί ἕως ἐδῶ αὐτά γνωστά τοίς πάσιν, ἐκ τῶν ἀναγιγνωσκόντων τήν ΕΣΤΙΑ.

Βεβαίως δέν ἐλέχθη στήν ἴδια ἐκπομπή, (προφανῶς διέλαθεν τῆς προσοχῆς τῶν δημοσιογράφων αὐτῶν) ὅτι ὅμαιμοι «νεαροί» καί αὐτοί, καταληψίες τοῦ ἱδρύματος, στήν Θεσσαλονίκη, ἔστειλαν στό Ἱπποκράτειο Νοσοκομεῖο, διά τόν ἴδιον λόγον, τούς φοιτητές Σ. Καρανίκα καί Γ.Διογένους θύματα ξυλοδαρμοῦ, ἐντός τοῦ Πανεπιστημιακοῦ «ἀσύλου», τῶν ἀναρχοκομμουνιστῶν πού λυμαίνονται τούς χώρους τῶν Πανεπιστημιακῶν ἱδρυμάτων, ἐλέῳ συνοδοιπορίας καί ἀνυπαρξίας ὑπευθύνου ἡγεσίας.

Ὅμως προσέξετε πῶς ὁ «δημοκρατικός» αὐτός σταθμός διά φωνῆς τῶν ἀνωτέρω δημοσιογράφων παρουσίασε τά γεγονότα:

Οἱ ἀναρχικοί ἀπεκλήθησαν «νεαροί» καί «πιτσιρικάδες».

Ἡ ἀνακοίνωσις τῆς ἀστυνομίας, κατά δήλωσιν τοῦ συγκεκριμένου δημοσιογράφου (Κου Μόσχοβα) δέν ἐκφράζει τήν πραγματικότητα, διότι κατά τήν ἄποψίν του «ή ἀστυνομία ἀπό τό παρελθόν μας ἔχει συνειθίσει σέ ἀνάλογες συμπεριφορές».

Ἐνῶ περαιτέρω διετύπωσε σχολιασμό περί τῆς προσφορᾶς τῶν ἀναρχικῶν στήν ἀνθρωπότητα ἐν γένει, χωρίς ὅμως νά συμπεριλάβη μεταξύ τῶν «ἔργων» τους καί τούς φοιτητές, θύματα ξυλοδαρμοῦ στήν Θεσσαλονίκη.

Βεβαίως ὅλες οἱ ἀπόψεις εἶναι σεβαστές ἀκόμη καί οἱ πλέον ἀνεδαφικές. Ἐνῶ οἱ ἰδέες κρίνονται ἐς ἀεί ἀπό τήν ὀρθότητα των. Ἀρκεῖ νά ἀκούγονται, τουλάχιστον ὅλες, ἐπί ἴσοις ὅροις καί νά μήν ἐπιβάλλονται διά τῆς βίας, ὅπως μας διδάσκουν οἱ κομμουνιστές στά συνέδριά τους καί οἱ ἀναρχικοί μέ τίς πράξεις τους στόν Πανεπιστημιακό χῶρο καί πέριξ τούτου.

Τό ζητούμενο ὅμως ἐδῶ, δέν εἶναι οἱ ἑκάστοτε ἀπόψεις τῶν δημοσιογράφων πού ὀγκανίζουν στά ΜΕΜ ἀπό πρωίας μέχρι νυκτός καί παρουσιάζουν μόνο τήν δική τους ἐκδοχή, (ἡ ὁποία «συμπτωματικῶς εἶναι πάντοτε ἐκείνη τῆς κομμουνιστικῆς ἀριστερᾶς) ὡς γεγονός, παραμορφώνοντες τήν ἀλήθεια, διαστρεβλώνοντες τήν πραγματικότητα καί ἀποκρύπτοντες τήν εἴδησι, ἐπαναλαμβάνοντες γραμμοφωνικά μέ τήν «μπετόν ἀρμέ» γλῶσσα τους, τήν πλάνη τους, πού τήν βάφτισαν ἀλήθεια.

Ἀλλά, ἕως πότε ὅλοι ἐμεῖς, ὅμηροί τῆς πνευματικῆς τρομοκρατίας πού μας ἔχουν ἐπιβάλλει, οἱ διαμορφωτές τῆς κοινῆς γνώμης, θά ἀνεχόμεθα, (ἐλέῳ ἀνυπαρξίας πνευματικῆς ἡγέτιδος τάξεως),

- ἀφ' ἑνός μέν, νά μήν ἐπιτρέπεται νά εἰσακουσθῆ, νά καταπνίγεται ἡ ἐλεύθερη ἡ ἄλλη ἄποψις, δηλαδή ἡ πλειοψηφοῦσα καί ἀληθῶς ἡ ἰδική μας γνώμη,

- ἀφ' ἑτέρου δέ νομοτελειακῶς νά ἐκφωνεῖται, μόνο ἐκείνη πού τά ΜΕΜ ὑπηρετοῦν, βαφτίζοντας τήν τελεσίδικα μοναδική καί αὐθύπαρκτη ἀλήθεια.

Ἐν τῷ προκειμένῳ παραμένει εὔλογο τό ἐρώτημα πρός τόν ἐπιλεκτικῆς δημοκρατικῆς εὐαισθησίας ἀνωτέρω σταθμόν 9,84 καί θά περιμένουμε μία ἀπάντησιν....

Κύριοι τοῦ 9,84 ὁ ἄτυχος νέος πού πέθανε στά κρατητήρια τῆς ἀστυνομίας τό Σάββατο τῆς 19/11/2005 πέθανε ἤ δέν πέθανε ἀπό χρῆσι ναρκωτικῶν οὐσιῶν;

Ἄν ὁ ἰατροδικαστής ἤ ἡ ἀστυνομία, ψεύδονται, ὅπως ὑπενόησε

εὐθέως ὁ κός Μόσχοβας στήν ἐκπομπή τῆς 23/11/2005 τοῦ 9,84 διά τήν πρωινήν ἐνημέρωσίν μας, ἀπαιτοῦμε τοῦτο νά ἀποδειχθῆ καί νά κινηθῆ ἡ Δικαιοσύνη.

Ἄν πάλι ὁ κός Μόσχοβας καί οἱ ὅμοιοί του, ἁπλῶς συκοφαντοῦν μέ τήν εὐκολία πού τούς παρέχει ἡ διδακτορία τοῦ μικροφώνου, ἡ ἀτιμωρησία τῆς διατυπώσεως παραπλανητικῶν σχολίων καί ἡ βουγκαμάρα τῶν ὑπευθύνων, καλό θά ἦτο νά γίνη γνωστό.Θά βοηθοῦσε.

Εὐγενικῶς, ἄς μας ἐπιτραπῆ, νά ὑπενθυμίσουμε στόν σταθμόν αὐτό ὅλων τῶν Δημοτῶν τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι λειτουργεῖ καί ὁ σταθμός «902 ἀριστερά στά ἔφ ἔμ» ὅπου τά ἱεραποστολικά κηρύγματα τοῦ Ριζοσπάστη ἀπαγγέλλονται καθημερινῶς καί ὀρθόδοξα. Ἄν ὅμως οἱ ἰθύνοντες τοῦ 9,84 ἐπιθυμοῦν νά συνδράμουν πληθωρικῶς καί πρός αὐτήν τήν κατεύθυνσιν, δεοντολογικῶς εἶναι πρέπον νά διαχωρίσουν τίς προπαγανδιστικές ἐκπομπές τύπου γκαΐμπελς ἀπό τίς κάθε αὐτό ἐνημερωτικές.

II6. Ἐθνικός Διχασμός

Ἡ ἱστορία, ἐπιεικῶς τολμῶ νά θεωρήσω, δέν ἔχει ἀποφανθεῖ ὁριστικῶς περί τοῦ μέγα ἤ μή Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἀλλά καί τοῦ ἀληθῶς ὑπαιτίου της Μικρασιατικῆς καταστροφῆς, ἀσχέτως τῶν ὁδῶν, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, πού ἀναβαπτίσθησαν μέ τό ὄνομα τοῦ Ε. Βενιζέλου μέχρι τοῦ νέου ἀερολιμένος, ἐν ὀνόματι ψευδεπίγραφου Δημοκρατικότητος καί ὄψιμου Βενιζελισμοῦ. Ἡ ἱστορία τοῦ Ἐθνικοῦ Διχασμοῦ ἔχει καταγραφεῖ κατά τήν ἀρθρογραφία τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου καί τοῦ Ἰωάνου Μεταξᾶ (Ἐκδοτικός Οἶκος Κυρομάνος) ὅπου ἐγείρονται πάμπολλα ἐρωτήματα, πού δέν ἀπαντῶνται οὔτε ἀπό τόν ἴδιον ἀλλά οὔτε καί ἀπό τούς ὑποστηρικτάς τοῦ Ε.Βενιζέλου, ὅπως:

1. Τοῦ ἐφοδιασμοῦ κατόπιν προσωπικῆς κυριολεκτικῶς ἐντολῆς τοῦ Ε.Βενιζέλου τήν 5/6 Αὐγούστου 1914, μέ γαιάνθρακες τῶν θωρηκτῶν «Γκαΐμπεν» καί «Μπρεσλάου» τά ὁποία ἀναφοδιασθέντα μέ ἐνδιάμεσον ἀγκυροβόλιον τήν Νάξον, κατέπλευσαν στήν Κωνσταντινούπολιν καί τελικῶς ἀπεκτήθησαν ἀπό τήν Τουρκίαν.

2. Τῆς προσωπικῆς (τοῦ Βενιζέλου) προσκλήσεως μέ διάβημα του, πρός τούς πρεσβευτάς Ἀγγλίας καί Γαλλίας ζητῶν ἀπό τάς δυνάμεις αὐτάς νά ἀποβιβάσουν στήν Θεσσαλονίκη στρατόν, ὅπερ καί ἐγένετο, ντέ φάκτο καταλυθείσης τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπό τήν εἰσβολή ξένου στρατοῦ στήν Ἑλλάδα ἄνευ νόμου ἤ ἀποφάσεως τῆς

βουλῆς ἡ μή μόνον ἐκείνης τοῦ Βενιζέλου, μέ ἀποτέλεσμα τελικῶς τήν ἀναγκαστική συμμετοχή τῆς Ἑλλάδος στόν Ἀ΄ παγκόσμιο πόλεμο ἄνευ οὐδεμιᾶς συμφωνίας ἤ ἐγγυήσεως περί ἀνταλλαγμάτων μετά τήν νικηφόρα ἔκβασι τοῦ πολέμου καί τῆς διαιρέσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους εἰς δύο. Τό τῆς Θεσσαλονίκης μέ ἀρχηγόν κινήματος τόν Βενιζέλο καί τό τῶν Ἀθηνῶν μέ τόν Βασιλέα, μέχρι τῆς πρώτης ἀποπομπῆς τοῦ τελευταίου, ὄχι μέ δημοψήφισμα, ἀλλά ἀπό τάς λόγχας καί τά πυροβόλα τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων.

3. Τῆς παροτρύνσεως τοῦ κου Βενιζέλου πρός τόν Γάλλον πρεσβευτήν Γκιγιεμέν 5/18 Δεκεμβρίου 1915 νά συνεχίσουν οἱ ναυτικές δυνάμεις τῆς Ἀντατ τόν ναυτικό ἀποκλεισμό, προκειμένου ἡ πεῖνα νά πείση τούς Ἕλληνες ὅτι πρέπει νά ἀπομακρύνουν τόν Βασιλέα των. Μέ τά δικά του λόγια « *..Ἡ παρουσία σας εἰς Θεσσαλονίκη τούς ἐνοχλεῖ. Σταθεῖτε σταθεροί δέν θά τούς συγκρατήσετε παρά διά τοῦ τρόμου καί τῆς ἀπειλῆς τῆς πείνας. Αὐτή εἶναι ἡ δύναμίς σας. Πρό παντός μήν ἀφίνετε νά ἔρχεται σιτάρι παρά λίγο κάθε φορά.*»

4. Τῆς ἀχαρακτηρίστου καί ἀκατανοήτου προτροπῆς του Ε. Βενιζέλου, ἐγγράφως πρός τόν Βασιλέα Κωνσταντῖνο νά παραχωρηθῆ ἡ Καβάλα στήν Βουλγαρία! ἔναντι μελλοντικῶν ἀνταλλαγμάτων, μέ τά δικά του λόγια «*..Ἡ παραχώρησις τῆς Καβάλας εἶναι βεβαίως θυσία ὀδυνηροτάτη, αἰσθάνομαι δέ αἴσθημα βαθυτάτου ψυχικοῦ ἄλγους εἰσηγούμενος αὐτήν. Ἀλλά δέν διστάζω νά τήν προτείνω, εὐθύς ὡς λάβω ὑπ' ὄψιν τινά ἐθνικά ἀνταλλάγματα πού πρόκειται νά ἐξασφαλισθῶσι διά τῆς θυσίας ταύτης. Ἔχω τό αἴσθημα ὅτι οἱ παραχωρήσεις ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ὧν εἰσηγητής ἐγένετο ὁ σέρ Ἐδουαρδ Γκρέυ, δύνανται, ἄν μάλιστα ὑποβληθῶμεν εἰς θυσίαν πρός τήν Βουλγαρίαν, νά λάβωσι ἔκτασιν τοιαύτην, ὥστε εἰς τήν ἐκ νικηφόρων πολέμων προελθοῦσαν διπλήν Ἑλλάδαν νά προστεθῆ ἄλλη μιά ἐξ' ἴσου μεγάλη..*»

5. Τῆς δουλόφρονος δηλώσεως διά τηλεγραφήματος πρός τόν Μπριᾶν (Γάλλον Πρωθυπουργόν) ἐπιβραβεύων τήν «νόταν» τῶν τριῶν δυνάμεων τῆς 8/21 Ἰουνίου 1916, διά τῆς ὁποίας νότας οὐσιαστικῶς κατελύετο τό Ἑλληνικό κράτος, μέ τούς ἑξῆς λόγους: «*Ἡ νότα ἔφερε μία λύσιν εἰς τό ἀδιέξοδον..ἡ εἰλικρίνεια τῶν ἐπιχειρημάτων της,.. τῆς δίδουσι ἕνα χαρακτήρα πατρικῆς στοργῆς.. Αἱ προστάτριαι δυνάμεις ἐνήργησαν ὡς γονεῖς..*»

Ἐν κατακλείδι, μολονότι, ἱστορικῶς ἔχει πλήρως καταφανεῖ τό φιλοπόλεμον καί φίλιον πρός τήν Ἀντάτ, τοῦ Ε.Βενιζέλου, χωρίς νά ὑπάρχη ἐμφανής Ἐθνικός λόγος ἤ μή μόνον μᾶλλον ἡ ἀνάγκη τῆς

Ἀντάτ νά χρησιμοποιήση τόν ὑπό τά ὅπλα εὑρισκόμενο ἑτοιμοπόλεμο Ἑλληνικό στρατό στίς ἐπιχειρήσεις της καί μάλιστα ἄνευ ἀνταλλαγμάτων, ἔναντι τῆς ἐπιμελοῦς οὐδετερότητος τοῦ Βασιλέως ἤ τέλος πάντων της ἐξόδου τῆς Ἑλλάδος εἰς τόν πόλεμον μόνον ἔναντι σαφῶν Ἐθνικῶν ἀνταλλαγμάτων, εἴθισται ὁ βασιλεύς Κωνσταντῖνος ο Β′ νά κατηγορεῖται διά φιλογερμανική τοποθέτησι.

Ὅμως θά πρέπει νά καταγραφή, ὅτι, ὡς ἔχει πλήρως διελευκανθεῖ κατόπιν ἐρεύνης τοῦ Διονυσίου Δ. Γυαλίστρα (σελίς 533 τοῦ ἀνωτέρω Βιβλίου) εἰς τά ἀρχεῖα τοῦ ὑπουργείου ἐξωτερικῶν της Ὁμοσπόνδου Γερμανίας, ἀνευρέθη τό πρωτότυπον κείμενον, διά τοῦ ὁποίου χωρίς νά ἀπαιτεῖται οὐδεμία δήλωσις τῆς Ἑλλάδος, ὅτι θά διατηρήση οὐδετερότητα, οἱ σύμμαχοι (Γερμανία, Αὐστρία, Τουρκία Βουλγαρία) μέ ἐπίσημη καί γραπτήν ἐγγύησιν τῆς Γερμανίας διά τήν πιστή ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπεσχημένων, ὑπόσχοντο ὅτι ἐν περιπτώσει καθ’ἥν ἡ Ἑλλάς μείνη οὐδετέρα μέχρι τό τέλος τοῦ πολέμου τά ἑξῆς:

Α) Ἀναγνώρισιν ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας τῆς Ἑλληνικῆς κυριαρχίας ἐπί τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου.

Β) Ἀπόλυτον προστασίαν καί ἐλευθέραν διαβίωσιν τῶν ὑποδούλων ἐν Τουρκίᾳ ἑλληνικῶν πληθυσμῶν.

Γ) Ἐδαφικήν ἐπέκτασιν τῆς Ἑλλάδος ἐν Μακεδονίᾳ καί ἐν Ἀλβανίᾳ.

Ἐνῶ εἰς τήν διδακτορική διατριβή του, ὁ Michael Llewellyn Smith, μέ τῖτλο «The Greek Occupation of Asia Minor, 1919-22 and the National schism” (στήν Ἑλληνικήν, τό βιβλίο «Τό Ὅραμα τῆς Ἰωνίας» Δευτέρα ἔκδοσις 2002, τοῦ Μορφωτικοῦ Ἱδρύματος Ἐθνικῆς Τραπέζης, σελίς 18-19) δηλώνει αὐτολεξεί τά ἑξῆς:

«..Γιά τούς σκοπούς αὐτῆς ἐδῶ τῆς ἐκδόσεως, ξαναδιάβασα τό βιβλίο γιά πρώτη φορά μετά ἀπό πολλά χρόνια. Εἶχα ἔντονο τόν πειρασμό νά πάρω ἕνα κόκκινο μολύβι καί νά διαγράψω περιττά ἐπίθετα, καθώς ἐπίσης καί νά μετριάσω μερικούς ἀπό τούς βιαστικούς ἤ κακεντρέχεις χαρακτηρισμούς..... Ὡστόσο, τό ξαναδιάβασμα δέν μέ ἔκανε νά θέλω νά ἀλλάξω τή βασική κρίση τοῦ βιβλίου, ὅτι τό ἐγχείρημα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἦταν ἕνα λάθος, γιά τό ὁποῖο, ὁ Βενιζέλος, ἄν καί μέγας, ἔφερε τήν μεγαλύτερη εὐθύνη.»

ΙΙ7. Ἀντιγνωμία. Τό ἔγκλημα τῆς Σκέψεως

Στην ὁλοκληρωτική Μονοφωνία…Ἀποτολμῶ τήν ἄλλη ἄποψι. Ὑπάρχει κι αὐτή...

Διάβασα ἄν ὄχι παντοῦ, πάντως στήν πλειονότητα τῶν ἀνακοινώσεων καί τῶν νυκτερινῶν δελτίων «Ἀπόψεων» κείμενα ἀγανακτήσεως καί ὀργῆς γιά τήν ἀπόφασι τῆς ΔΟΕ νά ἀποκλείση τήν Κατερίνα Θάνου ἀπό τούς Ὀλυμπιακούς τοῦ Πεκίνου. Χαρακτηρισμούς ὅπως ΔΟΕ «*ή συμμορία τοῦ Ζάγκ Ρόγκ*» ἤ ὅτι ὑπῆρξε «σχεδιασμένη ἐξόντωση τοῦ Κεντέρη καί τῆς Θάνου» ἤ ἀλλοῦ «*ὅτι ὑπῆρξε ὁλοκληρωτικός σχεδόν διασυρμός καί ἀφανισμός τῆς ἄρσης βαρῶν*» Ἐνῷ ὁ δικηγόρος της Κας Θάνου προχώρησε πολύ περισσότερο. Παρομοίασε τήν ΔΟΕ μέ «Μονάρχη» πού ἐνεργεῖ, «*μέ πράξεις ὁλοκληρωτισμοῦ καί αὐταρχισμοῦ..*» Ἐπιπλέον δέ χαρακτήρισε τό σκεπτικό τῆς ἀποφάσεως γιά «*ἕωλα επιχειρήματα πού ὑποτιμοῦν τήν νοημοσύνη μας..*»

Βέβαια τό σκεπτικό τῆς ΔΟΕ εἶναι τόσο σαφές γιά τό ποιός εὑρίσκεται ἐν ἀδίκῳ πού ἀξίζει νά τό διαβάσετε. Ἴσως μπῆτε στόν πειρασμό καί σκεπτομένοι, διαπράξετε τό ἔγκλημα τῆς σκέψεως. Σᾶς τό παραθέτω «Πρῶτα ἀπ' ὅλα», ἀπαντᾶ ἡ ΔΟΕ, «*θά πρέπει νά ἐπισημανθεῖ ἡ ἀπαράδεκτη συμπεριφορά τῆς (Θάνου) τό 2004 στήν Ἀθῆνα, ὅπου ἄν καί τελικά δέν συμμετεῖχε, προκάλεσε μιά σοβαρή δυσφήμιση στό Ὀλυμπιακό Κίνημα μέ τό μεγάλο σκάνδαλο τό οποῖο δημοσιεύτηκε στόν παγκόσμιο τῦπο καί τό οποῖο ἦταν ἡ ἀποφυγή τοῦ ἐλέγχου ντόπινγκ, ἡ ψευδής δήλωση γιά τροχαίο ἀτύχημα καί ἡ νοσηλεία στό νοσοκομεῖο καί ἄλλες πράξεις. Μάλιστα σέ βάρος της ἐκκρεμεῖ κατηγορία ἡ ὁποία μετά ἀπό ἀρκετές ἀναβολές θά ἐκδικαστεῖ στίς 5 Φεβρουαρίου 2009. Ἄν καί ἀπό νομικῆς πλευρᾶς ἡ ΔΟΕ δέν μπορεῖ νά ἐκφέρει γνώμη, εν τούτοις οι κατηγορίες κατά τῆς κ Θάνου δείχνουν σοβαρά παραπτώματα πού δέν συνάδουν με τήν Ὀλυμπιακή Χάρτα καί τό Ὀλυμπιακό πνεῦμα. Ἀκόμη, ὁ τόνος καί οἱ ἀπειλές πού ἐκφράστηκαν ἀπό τό νομικό σύμβουλο τῆς κ Θάνου ἀποκαλύπτουν μιά συνήθεια ἀπολύτως ἀπαράδεκτη μέ τό Ὀλυμπιακό πνεῦμα...*»

Διερωτῶμαι μολονότι ἡ κα Θάνου δέν ζήτησε ποτέ συγνώμη γιά τό «τροχαῖο» καί τήν διαπόμπευσι τῆς Ἑλλάδος, πού φιλοξενοῦσε τούς Ὀλυμπιακούς τόν Αὔγουστο τοῦ 2004, ὅταν ἐκείνη καί ὁ Κεντέρης ἀναζητοῦντο γιά νά ὑποβληθοῦν σέ ἔλεγχο ντόπινγκ. Ἤ γιά τίς ἐνέργειες πού ἔκαναν νά νοσηλευτοῦν στό ΚΑΤ καί ἐν τέλει τήν παράδοσι τῶν διαπιστεύσεών τους, ἀποδεχόμενοι μέ τόν τρόπο αὐτό τήν ἐνοχή τους, ἀλλά ὄχι τήν μεταμέλεια τους.

Διερωτῶμαι ἀλήθεια ποιός ὑποτιμᾶ τήν νοημοσύνη μας; Ποιός δέν σέβεται τήν δικαιοσύνη καί τίς ἀρχές τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Πνεύματος; Ἡ «συμμορία» τῆς ΔΟΕ ἤ εθελοτύφλωσις μας;

Στόν ἀντίποδα αὐτῆς τῆς συμπεριφορᾶς. Στίς 6 Ὀκτωβρίου 2007 ὅλες οἱ ἐφημερίδες δημοσίευσαν τό θλιβερό καί ἀπαξιωτικό Γεγονός.

«Ἡ τρίς ὀλυμπιονίκης Μάριον Τζόουνς ἀνακοίνωσε τήν ἀποχώρησί της ἀπό τόν ἀθλητισμό λίγο μετά τήν παραδοχή της σέ δικαστήριο ὅτι εἶπε ψέματα στούς ὁμοσπονδιακούς ἀνακριτές γιά τήν χρήσι ἀναβολικῶν.» "Λόγῳ τῶν πράξεών μου ἀποχωρῶ ἀπό το στίβο πού ἀγάπησα τόσο πολύ", δήλωσε ἡ Τζόουνς ἔξω ἀπό τό δικαστήριο, ἐνῷ δάκρυα ἔτρεχαν ἀπό τά μάτια της.'' (Ναυτεμπορικη 6/10/2007). Ὅμως ἡ ἱστορία δέν τελειώνει ἐδῶ. Στίς 11 Ἰανουαρίου 2008 :

(ὄχι τόσο μακρυά ἀπό σήμερα ὥστε νά τό ἔχουμε ξεχάσει) ἐπιβλήθηκε στήν Μάριον Τζόουνς Ποινή φυλάκισεως ἕξι μηνῶν ἀπό τήν Ἀμερικανική Δικαιοσύνη γιά ψευδῆ κατάθεση στίς ἀρχές. Ἔτσι, ἀφοῦ παραδέχτηκε τίς ψεύτικες καταθέσεις πού ἔδωσε, ὅσες φορές τῆς ζητήθηκε ἀπό Ἀμερικανούς δικαστικούς λειτουργούς, ἡ Τζόουνς παραχώρησε τά μετάλλια της στήν Ἀμερικανική Ὑπηρεσία Ἀντιντόπινγκ. Καί ἦσαν τά πέντε μετάλλια πού ἡ 32 ἐτῶν Ἀμερικανίδα ἀθλήτρια εἶχε κατακτήσει στούς Ὀλυμπιακούς Ἀγῶνες τοῦ Σίδνεϊ, τά ὁποία ὑποχρεώθηκε νά ἐπιστρέψει στήν ΔΟΕ. Αὐτή εἶναι συμπεριφορά ὠργανωμένης πολιτείας πού ἐφαρμόζει τούς Νόμους πού θέσπισε. Ὅποια κι ἄν εἶναι ἡ χώρα αὐτή, ὅποια γνώμη κι ἄν ἔχουμε γιά τήν ἐξωτερική της πολιτική. Κι ἄς μᾶς ἐνοχλεῖ νά τό ἀκοῦμε.

Ἀλλά δέν μας ἔφταναν μόνο αὐτά. Εἴχαμε καί παρ' ὀλίγον τήν κατάλυσιν τῆς Δημοκρατ-(ουρ)-ίας μας, ἐπί τῇ ἐμφανίσει τοῦ τέως. Εἰλικρινῶς πρός στιγμήν ἤθελα «νά ἀνοίξη ἡ γῆ καί νά μέ καταπιῆ». Τί ντροπή ἦταν κι αὐτή!!! Γιά τό σοβαρό μας Κράτος. Ὁποία προσβολή!! Πῶς ἐπέζησα μετά ἀπό αὐτό δέν γνωρίζω. Ὅμως τό διάβασα περίπου παντοῦ...Ἡ Δημοκρατία μας ὀλίγον ἔλειψε νά «καταλυθῆ» διότι κατά τήν παρέλαση τῶν ἀθλητῶν μας μέ τήν Ἑλληνική σημαία στά χέρια τοῦ Ὀλυμπιονίκη τοῦ τζοῦντο, Ἡλία Ἡλιάδη ὁ Κινέζος σκηνοθέτης, ἄγνωστο πῶς, ἑστίασε τήν εἰκόνα στόν τέως βασιλιά Κωνσταντῖνο (πού εἶναι μόνιμο μέλος τῆς ΔΟΕ.) καί τῆς συζύγου του Ἄννας - Μαρίας καί ὄχι σέ κάποιο μέλος τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἤ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀλυμπιακῆς Ἐπιτροπῆς. Βεβαίως δέν κατανοῶ, οὔτε δικαιολογῶ, γιατί νά μήν ἔχει εἰδοποιηθεῖ, νά ἐχη κατατοπισθῆ ὁ κινέζος σκηνοθέτης ποῖος τέλος πάντων ἐκπροσωπεῖ αὐτή τήν Χώρα. (Ἀλήθεια ποῖος;)

Ὁ Δήμαρχος μας, ἡ Ντόρα, ὁ Πρέσβυς, ὁ Σπηλιωτόπουλος, κάποιος ἀπό τήν ἀντιπολίτευσι, ὁ Μίνως ὁ Κυριακοῦ, ὅλοι μαζί τέλος πάντων; Δέν γνωρίζω τί καί ποῖοι, Κακῶς κάκιστα, παρέλειψαν νά ποῦν στόν κινέζο πού ἐν τέλει ἄγνωστον ἀκόμη διατί προτίμησε νά ἀπαθανατίση τόν Τέως. Ἀλλά διερωτῶμαι. Ἐ καί; Τί συνέβη; Ἄλλαξε τό πολίτευμά μας; Ἀπέκτησε ὀπαδούς ὁ τέως, ἐπειδή εἴδαμε ἕναν πρώην Ὀλυμπιονίκη (ὁ τότε διάδοχος Κωνσταντῖνος, κέρδισε μετά ἀπό 50 χρόνια στούς Ὀλυμπιακούς τῆς Ρώμης τό 1960 τό πρῶτο χρυσό μετάλλιο τῆς Ἑλλάδος, στήν κατηγορία Dragon καί Πλήρωμα, τον Γιώργο Ζαΐμη και τόν Ὀδυσσέα Ἐσκιτζόγλου) νά καλοσωρίζη, τήν εἴσοδο τῆς Ἑλληνικῆς ὁμάδος, πού τιμητικά πρώτη, ἄνοιγε τήν αὐλαία τῶν 29ων Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων.

Πιστεύω, ὅτι ὅποιον κι ἄν ἔδειχε ὁ Κινέζος στό στάδιο ἐκείνη τήν στιγμή θά ἐπεφημοῦσε γιά χιλίους λόγους τήν Ἑλληνικήν Ὁμάδα. Τήν Ἑλληνικήν Ὀλυμπιακή Ἰδέα, τόν ἐρχομό-τήν συμμετοχή τῆς χώρας, πού γέννησε τό Ὀλυμπιακό Πνεῦμα. ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΕΛΛΑΔΑ !!

Μόνο ἐμεῖς στήν κακομοιριά πού μας δέρνει, ἀνησυχήσαμε «*μήν στάξῃ ἡ οὐρά τοῦ γαϊδάρου στό πηγάδι..*» τῆς Βαλκανοταλιμπανίας..

ΙΙ8. Ἡ λατρεία τῆς θεληματικῆς ἀγνοίας.

Ἐνῷ ὑπάρχει μιά σειρά καταγεγραμμένων πραγματικῶν γεγονότων πού ἀποδεικνύουν ὅτι τήν ἐξέλιξι στήν σύρραξι Γεωργίας/Ρωσσίας-Ν.Ὀσετίας προκάλεσε ἡ πολεμική (δέν γράφω πολιτική) Πούτιν ἡ γενική παρουσίασι τοῦ θέματος τῆς εἰσβολῆς καί διχοτομήσεως τῆς Γεωργίας παρουσιάζεται ὡς μία ἀκόμη ἀποτυχημένη ἐπέμβασις τῶν ΗΠΑ. Ὡς ἐάν δέν ὑπάρχουν ἠλιθιοδέστεροι νόες στή γῆ ἀπό αὐτούς πού κατοικοῦν τάς ΗΠΑ ἤ ἀπό αὐτούς πού ἐμπιστεύονται τήν Ἀμερική:

Ἀναφέρω μερικά σχετικῶς πρόσφατα καί χαρακτηριστικά γεγονότα:

7 Αὐγούστου 2007: Δύο Ρωσσικά μαχητικά πέταξαν πάνω ἀπό τό ἔδαφος τῆς Γεωργίας καί ἐρριψαν βόμβα 700 κιλῶν στό χωριό Τσιτελουμπάνι, περίπου 65 χιλιόμετρα βορειοδυτικά τῆς πρωτεύουσας τῆς χώρας πού δέν ἐξερράγη.

10 Αὐγούστου 2007: Ἡ Γεωργία μετά τήν ἐπιθετική ἐνέργεια τῆς Ρωσσίας ζητᾶ ἀπό τήν ΕΕ τήν σύγκλισι τοῦ συμβουλίου ἀσφαλείας καί τήν διενέργεια ἐρεύνης..(πού ἡ Εὐρωπαϊκή Ἕνωσις ἐκώφευσε κατά τήν

προσφιλῆ διπλωματία κωφῶν,γιά νά μήν διαταράξη τίς –ἐνεργειακές-σχέσεις της μέ τήν Ρωσσία)

18 Ἀπριλίου 2008: Ἡ Γεωργία καταγγέλει τήν Ρωσσία ὅτι προσπαθεῖ νά προσαρτήσει τό ἕνα τρῖτο τῶν ἐδαφῶν τῆς Γεωργίας, (δηλαδή τήν Νότια Ὀσετία καί τήν Ἀμπχαζία) καί προτείνει τήν βελτίωσι τῶν σχέσεων μέ τά ὑπόλοιπα δύο τρίτα. Ἐνωρίτερα ὁ πρόεδρος τῆς Ρωσίας, Βλαντιμίρ Πούτιν, ἀνακοίνωσε ὅτι ἐνισχύει τήν συνεργασία του μέ τήν Ἀμπχαζία καί τήν Νότια Ὀσετία.

22 Ἀπριλίου 2008 Γιά παραβίασι των συμφωνιών καταπαύσεως τοῦ πυρός στο πλαίσιο τοῦ ΟΗΕ κατηγορεῖ τήν Γεωργία ἡ Μόσχα, μέ ἀφορμή τήν κατάρριψι Γεωργιανοῦ ἀναγνωριστικοῦ ἀεροσκάφους ἀπό μαχητικό τῆς Ρωσσικῆς ἀεροπορίας, στήν περιοχή τῆς Ἀμπχαζιας.

30 Ἀπριλίου 2008: Ἡ Ρωσσία ἀνακοίνωσε ὅτι στέλνει κι ἄλλες «εἰρηνευτικές δυνάμεις» στήν ἐπαρχία τῆς Ἀμπχαζίας πού ἔχει ἀποσχισθεῖ ἀπό τήν Γεωργία.

6 Μαΐου 2008 Ἡ Οὐάσινγκτον καλεῖ «τήν ρωσική κυβέρνηση νά ἐπαναβεβαιώσει τήν δέσμευσή της νά σεβαστεῖ τήν κυριαρχία καί ἐδαφική ἀκεραιότητα τῆς Γεωργίας καί ταυτοχρόνως νά ἐπανέλθει, ὅσον ἀφορά στίς μονομερεῖς ἀποφάσεις πού ἔχει λάβει γιά τήν Νότια Ὀσετία καί τήν Ἀμπχαζία νά ἀπόσχει δέ ἀπό κάθε νέα πρόκληση»

10 Ἰουλίου 2008: Ἐπηνδρωμένα ἀεροσκάφη τῆς Ρωσσικῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας πέταξαν πάνω ἀπό τήν Ν.Ὀσετία, παραβιάζοντας τόν ἐναέριο χῶρο τής Γεωργίας. «Ἦταν ἀπαραίτητο» ἀνακοίνωσε τό Ρωσσικό Ὑπουργεῖο ἐξωτερικῶν «*νά ληφθοῦν ἔκτακτα καί ἀποτελεσματικά μέτρα προκειμένου νά ἀποφευχθεῖ νά χυθεῖ αἷμα καί να διατηρηθεῖ ἡ κατάσταση ἐντός εἰρηνικῶν πλαισίων*»

Ὅμως γιά νά ἔχουμε πληρέστερη εἰκόνα τῶν βαθυτέρων αἰτίων τῶν σημερινῶν ἐξελίξεων θά πρέπει νά ὑπενθυμίσουμε ὅτι:

Γιά τήν ΕΕ καί τήν Δύση ἔχει ἰδιαίτερη σημασία ἡ ὁμαλή ροή πετρελαίου ἀπό τούς δύο μεγάλους ἀγωγούς, πού διέρχονται μέσα ἀπό τό Γεωργιανό ἔδαφος καί τήν πρωτεύουσα Τιφλίδα, τροφοδοτῶντας τίς εὐρωπαϊκές ἀγορές μέ πετρέλαιο καί φυσικό ἀέριο ἀπό τά παράλια τῆς Κασπίας. Ἡ Γεωργία, καθώς καί ἄλλα κράτη ἀπό ὅπου διέρχονται ἀγωγοί, ὑποχρεοῦνται νά διασφαλίζουν τήν καλή τους λειτουργία, Ὁ λόγος γιά τον ἀγωγό Μπακοῦ-Τσεϊχάν, πού ἐγκαινιάσθηκε τό 2006

καί μπορεί να μεταφέρει ἕως καί 1 ἑκατ. βαρέλια Ἀζέρικου πετρελαίου στό τουρκικό λιμάνι Τσεϊχάν καί τόν ἀγωγό Μπακοῦ-Ἐρζερούμ, πού μεταφέρει φυσικό ἀέριο ἀπό τήν Κασπία στό τουρκικό Ἐρζερούμ.. Οἱ πρῶτες ἐξαγωγές στήν Τουρκία ξεκίνησαν τό 2007, ἐνῷ θὰ ἔχει μεταφορική ἱκανότητα 20 δισ. κυβικών μέτρων φυσικοῦ ἀερίου....

Ἐπίσης ὅτι κάθε πολεμική ἐνέργεια σ' αὐτές τίς περιοχές ἐπιφέρει αὔξησι στίς τιμές τοῦ πετρελαίου καί συνεπῶς τεράστια ὀφέλη στίς χῶρες πού παράγουν πετρέλαιο.Ἀνάμεσα τους καί ἡ Ρωσσία πού πλησιάζει τήν παραγωγή τῆς Σαουδικῆς Ἀραβίας.

Ἔτσι λοιπόν ἐξηγεῖται ἡ μεθοδευμένη ἐπεκτατική (δηλαδή ἰμπεριλιαστική στή κομμουνιστική φρασεολογία) εἰσβολή τῆς Ρωσσίας στήν Γεωργία. Ἐπιδιώκει τήν ἀνατροπή τῆς δημοκρατικῶς ἐκλεγμένης κυβερνήσεως Σακασβίλι, πού πρόσκειται στή Δύσι καί ἐξασφαλίζει πετρέλαιο καί ἀέριο ἐκτός τοῦ Ρωσσικοῦ, ἀφ'ἑτέρου δέ ἀπομακρύνει τό ἐνδεχόμενο, κράτη ὅπως ἡ Οὐκρανία καί ἡ Γεωργία νά ἀποτολμήσουν μετά ἀπό αὐτή τήν κατάληξι τῆς Γεωργίας, νά ἐπιμείνουν τήν εἴσοδο τους στό ΝΑΤΟ. Μιά σύγχρονη φινλανδοποίησι τῶν γειτονικῶν χωρῶν τῆς Ρωσσίας πού ἀπέκτησαν τήν ἐλευθερία τους καί δημοκρατικό πολίτευμα μετά τήν κατάρρευσι της Σοβιετίας. Ἐπιπλέον κατά τήν προσφιλή νέο-σταλινική πολιτική Πούτιν, δοκιμάζεται ἡ ὑποχωρητικότητα τῶν ἀφελῶν εὐρωπαίων..Πού πάντοτε ἄφηναν τήν Ἀμερική νά «βγάλη τό φίδι ἀπό τήν τρῦπα» ὅταν πλέον ἡ κατάστασις, ἀκριβῶς συνεπείᾳ τῆς ἀναποφασιστικότητός τους ἔφτανε στό ἀπροχώρητο.

Ἔτσι παρακαλουθούμε ἀνταποκρίσεις ἀπό «ανεξαρτήτους» δημοσιογράφους στήν ΕΡΤ, πού πληρώνονται ἀπό τούς Ἕλληνες φορολογουμένους, ἀντί νά πληροφοροῦν, νά πλέκουν τό ἐγκώμιο τῶν ἀπελευθερωτῶν εἰσβολέων, νά ἐπικρίνουν τό «τσιράκι» τοῦ Μπούς, νά ἐκθειάζουν τήν προσωπικότητα Πούτιν, πού ἔσπευσε καλοκαιριάτικα στό «μέτωπο». Ταυτόχρονα συνεχίζεται ἡ ἐκστρατεία ἀνακαλύψεων γιά τίς ἀτελείωτες «συνομωσίες» πού ἐξυφαίνονται ἀπό τόν «Σατανά» τοῦ Κόσμου. Πού ἐλέγχει σχεδιάζει τά πάντα: Ἀπό το ποῖοι θά «ντοπαρισθοῦν» καί ποῖοι ὄχι. Πού «ἔχουν βάλει στό στόχαστρο» οἱ ἰμπεριαλιστικοί κολοσσοί τῶν ΗΠΑ. Ἄκουσον! Ἄκουσον! τήν ὑπόδικο Θάνου. Ὅτι πίσω ἀπό τόν «ἀρχιτρομοκράτη» Δαλάϊ Λάμα καί τίς διαμαρτυρίες ἀόπλων πεινασμένων Μοναχῶν, γιά τόν πλήρη αφανισμό τοῦ Θιβέτ ἀπό τήν «καλή» Κῖνα, κρύβεται ἡ CIA, τό FBI ἡ NSA. Ἴσως οἱ ἐνωχήμ καί νεφελήμ. Καί τό πλέον δραματικό, ὅτι ἡ Γεωργία λίγο ἔλλειψε νά συντρίψη τήν Ρωσία, πού εὐτυχῶς ὅμως ὁ γενναῖος Πούτιν, διέσωσε ....

Ὅτι: Ἡ ἐνεργειακη ὑποδούλωσι τῆς Εὐρωπης πίσω ἀπό τόν δῆθεν ἀπελευθερωτικό πόλεμο τοῦ Πούτιν, ἡ πολεμική Πούτιν κατά ἔστω τῆς μερικῆς ἀπεξαρτήσεως τῆς Εὐρώπης ἀπό τίς ἐνεργειακές πηγές τῆς ΡωσΣίας ἀλλά καί τῆς γιγαντώσεως τοῦ Ρωσικοῦ ἐνεργειακοῦ μονοπωλίου, ἡ σύγχρονη μετασοβιετική φινλανδοποίησις τῶν ὅμορων πρός τήν ΡωΣσία ἀποσχισθέντων κρατῶν. Αὐτά καλύπτονται ἀπό την λατρεία τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως στήν Θεληματική Ἄγνοια, πού ἐξυπηρετεῖ τήν ἰδεολογία τους. Ἀλλά καί τήν πρωτοφανῆ δειλία τῆς Δύσεως....

<u>Παράρτημα</u>

Ἡ ἀθέατη ὄψις τῆς Ἱστορίας

«Πάντων ἡγοῦμαι πονηροτάτους εἶναι καὶ μεγίστης ζημίας ἀξίους,
οἵτινες οἷς αὐτοὶ τυγχάνουσιν ὄντες ἔνοχοι,
ταῦτα τῶν ἄλλων τολμῶσι κατηγορεῖν.»
Ἰσοκράτης «Περί Ἀντιδόσεως»

Ἀπ ὅλους τους ἀνθρώπους, οἱ πλέον κακοί καί ἄξιοι τῆς μεγαλυτέρας τιμωρίας εἶναι ἐκεῖνοι, πού ἐνῷ οἱ ἴδιοι εἶναι ἔνοχοι, τολμοῦν νά κατηγοροῦν τούς ἄλλους γι'αὐτά.

Θά προτιμούσαμε νά εἶχε γίνη σεβαστή ἡ πραγματική λήθη μέ σεβασμό γιά τά θύματα καί μεταμέλεια ἀπό τούς ἔνοχους. Ἀτυχῶς ὅμως αὐτό δέν συμβαίνει. Καί ὄχι μόνο. Οἱ δολοφόνοι καί ἰδεολογικοί ἐπίγονοι ἀντί νά μετανοήσουν γιά τά ἐγκλήματά τους, δέν ἀφήνουν εὐκαιρία, πού νά μήν δηλώσουν, πόσο ὑπερήφανοι ἐξακολουθοῦν νά εἶναι. Διοργανώνουν γιορτές καί πανηγύρια ὅπου ἐκθειάζουν τά ἔργα τούς ἀμετανόητοι καί προκλητικοί. Κάθε μέρα ρίχνουν λάδι στή φωτιά. Ἐνῷ μέ τά ψεύδη καί τήν προπαγάνδα τους ἀπό τά μαρξιστοκρατούμενα Μέσα Ἐνημερώσεως βιώνουμε τήν ἀντεστραμμένη κατάστασι. Ὅπου τά ὑπαρκτά θύματα ἔχουν παραδοθεῖ στή λήθη, οἱ θύτες ἔχουν ἀγορευθεῖ σέ «ἡρωικούς μαχητές» καί τό μισητικό κόμμα τοῦ ἐγκλήματος καί τῆς προδοσίας, παρουσιάζεται ὡς τό ἀπαύγασμα τῆς Δημοκρατίας.

Ταυτόχρονα οἱ πολιτικοί τῶν ἀστικῶν κομμάτων ἐν ὀνόματι τῆς ψηφοθηρίας καί τοῦ «προοδευτισμοῦ» συνοδοιποροῦν. Ἐνταφιάζουν μέ Ἐθνικές τιμές τοῦ ἀρχισφαγεῖς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τούς πρωτεργάτες τοῦ παιδομαζώματος, τούς φανατικούς ὑποστηρικτές τῆς διαιρέσεως τῆς Ἑλλάδας ἀλά κορέα. Ἐπισκέπτονται μονομερῶς τόπους ἐξορίας ἀριστερῶν κομμουνιστῶν, ἐνῶ ἠθελημένα ἀγνοοῦν παντελῶς τίς θυσίες τῶν Ἑλλήνων πού προσέφεραν τήν ζωήν των, γιά νά μποροῦν οἱ σημερινοί ἀνεπάγγελτοι κληρονομικοί πολιτικοί μας, νά ἔχουν μία θέσι στό Κοινοβούλιο.

Ἔτσι μολονότι τό ἔγκλημα εἶναι ἔγκλημα καί δέν θά ἔπρεπε νά ἀναφέρεται ἀπό σεβασμό στή μνήμη τῶν νεκρῶν καί γιά νά ἐπέλθη λήθη, αὐτή ἡ συμπεριφορά τοῦ μίσους καί τοῦ ψεύδους πρός τά θύματα,

τῆς περιφρονήσεως καί τῆς πλαστογραφήσεως τῆς ἀλήθειας, μᾶς ἐξαναγκάζει νά τά ἐπαναφέρουμε στήν ἱστορική μνήμη καί νά μνημονεύουμε τά θύματα, μέχρις ὅτου ἡ ἀληθινή συμφιλίωσι ἄν πότε ὑπάρξει, νά εἶναι προϊόν εἰλικρινοῦς μετανοίας καί συγνώμης. Ἀποδόσεως τῆς εὐγνωμοσύνης καί τοῦ σεβασμοῦ πού ἁρμόζει σ'αὐτούς πού θυσιάσθησαν γιά νά μποροῦμε ὅλοι ἐμεῖς νά εἴμεθα σήμερα ἐλεύθεροι. Ὄχι λιμοκτονοῦντες βορειοκορεάτες ἤ πτωχοί βαλκάνιοι μετανάστες.

1. Ἔργα καί ἡμέραι τοῦ ΚΚΕ

Ἐδῶ καί χρόνια τό ἰδιότυπο καθεστώς τῆς προστασίας τοῦ κομμουνισμοῦ ἀπό τά ΜΕΜ, ἀπαγορεύει, δέν ἐπιτρέπει, ὑποχρεώνει τόση διακριτικότητα καί ἐπιλεκτική λήθη ὅταν πρόκειται γιά τά ἔργα καί τήν ''ποιμαντορικη'' δράσι τοῦ ΚΚΕ.

Ἔτσι ἡ ὕπαρξι καί ἡ καταγραφή τῶν πραγματικῶν γεγονότων ἀλλά καί τῶν πολλῶν ἐπώνυμων μαρτυριῶν μέ τήν ἀληθινή ἐξιστόρησι, (ἤ ἔστω χάριν συζητήσεως), ἡ παρουσίασι τῆς ἄλλης ἐκδοχῆς, πλήν τῆς κομμουνιστικῆς, σκόπιμα πνίγεται καί ἐνταφιάζεται μέ νεκροπομπούς,

- τήν μονολιθικότητα τῶν ΜΕΜ πού ἀποσιωπᾶ καί ἀποκρύπτει ἐπιμελῶς τήν ἀ-λήθεια,

- τήν ἀφωνία τῶν συνοδοιπορούντων[282] (ἐπί τῇ ἀφελῇ προσδοκίᾳ ὀλίγων ἤ περισσοτέρων ψήφων) νέο-πολιτικῶν, καί

-τήν στρατευμένη κοινότητα τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ πάσης βαθμίδος κατεστημένου, πού ὅλοι αὐτοί ἐπιτρέπουν καί συμμετέχουν στήν παρα-

---

[282] *Ἡ Ἀνατομία τῆς Ἐπαναστάσεως, Θ. Παπακωνσταντίνου, 1952, Σελίς 217*

«…Τρεῖς εἶναι αἱ κύριαι πηγαί ἀπό τάς ὁποίας τροφοδοτεῖται ἡ δεξαμενή τῆς συνοδοιπορίας: Ἡ πρώτη εἶναι οἱ διάφοροι πολιτευτές μή ἔχοντες συνήθως ἰδίαν δύναμιν προσπαθοῦντες νά στηριχθοῦν στά δεκανίκια τῆς κομμουνιστικῆς εὐνοίας, τήν ὁποίαν ἐπιδιώκουν γινόμενοι ἀηδεῖς ὑπηρέτες τῶν κομμουνιστικῶν ἐπιδιώξεων. Τά βασικά γνωρίσματα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν εἶναι ἠθική ἀμβλύτης, παθολογική ἀρχομανία καί χυδαία κουτοπονηρία. Ἡ δευτέρα πηγή εἶναι διάφοροι ψευδοδιανοούμενοι, κατεχόμενοι ἀπό ἔντονο ἔνστικτο διακρίσεως, θέλοντες νά ἐμφανισθοῦν προοδευτικοί καί ὑπολογίζοντες ἐπί τῆς κομμουνιστικῆς ὑποστηρίξεως διά τήν διαφήμισιν τῶν ὡς μεγάλων τάχα σκαπανεῶν τοῦ πνεύματος. Ἡ Τρίτη πηγή εἶναι ἡ μάζα διαφόρων ἀφελῶν χορτοφάγων της πολιτικῆς καί κοινωνικῆς ζωῆς, οἱ ὁποῖοι παγιδεύονται καλῇ τῇ πίστει ἀπό τήν καπηλείαν ὅλων τῶν ὡραίων λέξεων πού ἀσκεῖ ὁ κομμουνισμός.

χάραξι τῆς ἱστορίας, τήν ἐπιβολή τῶν δογμάτων τῆς ἀριστερῆς παρανόησης καί τήν διάπλασι τῶν μυθευμάτων τῆς κομμουνιστικῆς ἀριστερᾶς.

Βέβαια τά φρικώδη ἐγκλήματα τῶν στασιαστῶν σήμερα εἴτε ἔχουν παραγραφεῖ, εἴτε ἀμνηστεύθησαν τῇ ἀνοχῇ καί με την σκόπιμη συμμετοχή τῶν πολιτικῶν μας, ἐπί ἀμοιβαίοις ἀνταλλάγμασι. Οἱ «ἰδεολογικοί» ὅμως πατρῶνες καί ἐπίγονοι, ξεδιάντροποι ἐραστές τῆς σταλινικῆς τρομοκρατίας, δέν ἀρκοῦνται σ'αὐτή τήν γεναιόδωρη συμπεριφορά τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας. Ἀλλά μεθοδικά, ἐπιστημονικά, μέ ἀτέλειωτη ὑπομονή σέ ὅλες τίς ἐκφάνσεις τοῦ δημόσιου βίου, μέ τήν καθοριστική συνέργεια τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως παραποιοῦν καί παραχαράττουν τήν ἱστορίαν. Ὁ τελικός σκοπός τους εἶναι ὁ φόνος τῆς ἀναμνήσεως. Ἡ ἀπόρριψις στήν «τρύπα τῆς μνήμης»[283] τῆς ἀ-λήθειας καί τελικῶς ἡ ἐπικράτησις τῆς ἐπιλεκτικῆς λήθης δηλαδή τῆς νέας- ψαλλιδισμένης ἀλήθειας. Πού κατ' ἀρχήν ἠπίως καί μέ «πολιτισμένη» ἀβρότητα ἐξισώνει τόν ἐγκληματία μέ τό θῦμα ἀλλά τελικῶς «ἐξατμίζει» τό θύμα καί μεταμορφώνει τόν ἐγκληματία σέ «ἥρωα».

Ἔτσι εἴδαμε τόν ἀνδριάντα τοῦ διεστραμμένου ἐγκληματίου καί ἀρχιβασανιστῆ Βελουχιώτη στή Λαμία καί διαβάσαμε τιμητικούς λόγους ἀπό τίς ἐφημερίδες τοῦ «προδευτικοῦ» χώρου. Τίποτα ὅμως γιά

---

[283] *« 1984» Τζώρζ Ὄργουελ, ἐκδόσεις ΚΑΚΤΟΣ,1978, Σελίς 45,46,47*

« ..Ὁ Οὐίνστον ἐξέτασε τίς τέσσερις κόλλες χαρτί πού εἶχε ξετυλίξει. Στήν κάθε μία ὑπῆρχε ἀπό ἕνα μήνυμα γραμμένο σέ μία δυό σειρές ἀρκετές λέξεις τῆς Νέας Ὁμιλίας, πού χρησιμοποιοῦσαν στό Ὑπουργεῖο Ἀλήθειας γιά ἐσωτερικές ὑποθέσεις…Μόλις τελείωνε μέ τό κάθε μήνυμα ὁ Οὐίνστον συνέδεε τίς φωνογραφημένες διορθώσεις στό σχετικό φύλλο τῶν Τάϊμς..Μετά τσαλάκωνε τό μήνυμα καί τίς σημειώσεις καί τά ἔρριχνε στήν τρύπα τῆς «μνήμης» γιά νά τά καταβροχθίσουν οἱ φλόγες.

…Μόλις μαζευόταν καί γίνονταν ἡ ἀντιπαραβολή ὅλων τῶν διορθώσεων πού ἦταν ἀπαραίτητες γιά κάθε ἀριθμό τεύχους τῶν Τάϊμς, αὐτή ἡ ἔκδοση ξανατυπωνόταν, ἡ ἀρχική καταστρεφόταν καί στή θέση της τοποθετοῦσαν στά ἀρχεῖα τή διορθωμένη. Αὐτή ἡ διαδικασία τῶν συνεχῶν διορθώσεων δέν ἀφοροῦσε μόνο τίς ἐφημερίδες, ἀλλά καί τά βιβλία, τίς ταινίες, τά περιοδικά,.. τίς φωτογραφίες. Ἀφοροῦσε κάθε εἶδος λογοτεχνίας ἤ ἐγγράφου πού θά μποροῦσε νά ἔχη πολιτική ἤ ἰδεολογική σημασία. Μέρα μέ τή μέρα καί σχεδόν ἀπό λεπτό σέ λεπτό τό παρελθόν γινόταν παρόν…

Ὅλη ἡ ἱστορία ἦταν ἀπό δεύτερο χέρι, σβησμένη καί ξαναγραμμένη τόσες φορές, ὅσες κρινόταν ἀπαραίτητο. Ἀπό τή στιγμή πού γινόταν ἡ ἀλλαγή, σέ καμιά περίπτωση δέν μποροῦσες νά ἀποδείξῃς ὅτι ἔγινε παραποίηση…»

τούς κατακρεουργημένους, τούς βασανισθέντας, τίς βιασθεῖσες ἀπό τίς ὀρδές του. Ἀκούσαμε τούς ἐπικηδείους γιά τόν «ἱστορικό ἡγέτη» τῆς ἀριστερᾶς. Δέν ἀκούσαμε τίποτα γιά τούς ἀπαχθέντας Καρπενησιῶτες πού βρέθηκαν δεμένοι ἡμίγυμνοι στά δένδρα μέ σπασμένα κρανία καί δεμένους πισθάγγωνα. Δέν διαβάσαμε γιά τήν μαρτυρική δασκάλα Οὐρανία. Γιά καί τήν κόρη τῆς Ὄλγα[284] ἤ γιά τόν ἰατρό Ἰωάννη Ἀγγελόπουλο[285]. Στά βιβλία τῆς ἱστορίας[286] πληροφορηθήκαμε μόνο ὅτι: «...*Στήν Ἑλλάδα διώχτηκαν καί ἐξοντώθησαν πολλοί ὀπαδοί τῆς ἀριστερᾶς*». Γιά τούς χιλιάδες ἁπλούς πολίτες δολοφονημένους, βασανισθέντας, ἐπωνύμους καί μή, οἱ συγγραφεῖς τοῦ καλοῦ αὐτοῦ βιβλίου δέν ἔμαθαν ποτέ καί τίποτα. Ἐνῷ γιά τά Δεκεμβριανά κακουργήματα-κατορθώματα τῶν κομμουνιστῶν στασιαστῶν, τό βιβλίο τῆς Ἱστορίας ἀφιερώνει μόνο ἐννέα (9) ὁλόκληρες λέξεις. Ποιές; Νά σᾶς τίς μεταφέρω. «*Τά Δεκεμβριανά ἡ πρώτη φάση τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἄρχιζε*»[287] Γιά τά θύματα ὅμως τῶν ἐρυθρῶν ὀπαδῶν τοῦ σφυροδρέπανου τό βιβλίο αὐτό τῆς ἱστορίας, ποιεῖ ἅλμα στό κενό τοῦ ὑπερπέραν καί ὡς αἰθεροβάμονες ἀερόλιθοι οἱ συγγραφεῖς ἀγνοοῦν τά πάντα. Ποιός ἦρξατο χειρῶν ἀδίκων. Τούς «ἥρωες» τοῦ ΕΑΜ/ΕΛΑΣ/ΚΚΕ στά Δεκεμβριανά. Ποιά-πόσα τά ἀθῶα θύματα πού ἐσφαγιάσθησαν ἀγρίως ἀπό τούς «μπαρουτοκαπνισμένους» κομμουνιστάς καί πῶς, πού εὑρέθησαν ὅσοι

[284] *Ἡ Οὐρανία Παναγιωτοπούλου-Ἠλιοπούλου καί ἡ κόρη τῆς Ὄλγα, συνελήφθησαν τήν 6η Σεπτεμβρίου 1947, ἀπό τούς «ἄντρες τοῦ ΔΣΕ» μέ ἐντολή καί παρουσία τοῦ Καπετάν Γιώτη. Ἡ μητέρα ὑπεχρεώθη νά παρακολουθήσῃ τόν ὁμαδικό βιασμό καί ξυλοδαρμό ἐν συνεχείᾳ μέ βούρδουλα, μέχρι θανάτου τῆς κόρης τῆ,ς ἐνῷ ἡ ἰδία ἐσφάγη, κυριολεκτικῶς, δίπλα στήν ξεψυχισμένη κόρη της, πάντοτε παρουσίᾳ τοῦ «γενναίου» αὐτοῦ Καπετάνιου τοῦ Δ.Σ.Ε. ὅπως ὁ ἐπιζήσας γιός τῆς Δασκάλας Οὐρανίας, Γιάννης Ἠλιόπουλος δάσκαλος καί αὐτός (ἀλλά καί μέλη τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσματος πού ἐπιζοῦν, μαρτύρησαν καί μαρτυροῦν) περιέγραψε στό φύλλο τῆς ΕΣΤΙΑΣ τῆς 20/01/2006*

[285] *Ἰδέ στό τέλος τοῦ κείμενου, ἀναφορά στά Θύματα τοῦ ΚΚΕ-ΕΛΑΣ-ΕΑΜ, ἐπιστολή τοῦ κοῦ Λεωνίδα Δ. Παπαγεωργίου,πού δημοσιεύθηκε στό φύλλο τῆς ΕΣΤΙΑΣ τῆς 26/5/2006*

[286] *Ἱστορία νεότερη καί σύγχρονη.Τεῦχος Β'. Γ' ἑνιαίου Λυκείου. Ὀργανισμός Ἐκδόσεως Διδακτικῶν Βιβλίων. Τῶν Β.Σκουλάτου, Ν.Δημακοπούλου καί Σ.Κόνδη. Σελίς 298, τά ἀποτελέσματα τοῦ ἐμφυλίου.*

[287] *Ἱστορία νεότερη καί σύγχρονη.Τεῦχος Β'. Γ' ἑνιαίου Λυκείου. Ὀργανισμός Ἐκδόσεως Διδακτικῶν Βιβλίων. Τῶν Β.Σκουλάτου, Ν.Δημακοπούλου καί Σ.Κόνδη. Σελίς 293, Τά Δεκεμβριανά.*

εὑρέθησαν; Ἀπέραντη σιωπή. Ὠκεανός ἀνυπαρξίας. Τούς σκοτώσανε σωματικά, ἄς τούς ἀποτελειώσουν καί νοητά μέ τήν ἐπιλεκτική λήθη.

Ὅμως ἴσως ἀρκοῦσε μία λέξις μόνο. Ἡ εἰλικρινής συγγνώμη. Ἡ ἀναγνώρισις τῶν εὐθυνῶν καί ἡ ἀποδοκιμασία τῶν ἐγκλημάτων[288] πού διεπράχθησαν εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων καί τῆς προδοσίας τῆς Ἑλλάδος ἐν ὀνόματι τοῦ διεθνισμοῦ καί τοῦ κομματικοῦ χρέους. Δυστυχῶς δέν ὑπῆρξε ποτέ... Οὔτε τότε, πού ὁ πόνος γιά τά ἀγαπημένα πρόσωπα τούς ἀδικοχαμένους στό «ἱστορικό» πείραμα τοῦ ΚΚΕ ἦταν ἀξεπέραστος. Ἀλλά οὔτε καί μετά ἀπό τόσα χρόνια κάποια αὐτοκριτική, ἐπίγνωσι, μεταμέλεια. Ἀντ' αὐτῶν πλήρης ἀποκτήνωσις.

Μιά στρουθοκαμηλική τυφλότητα. Μιά ἀτελείωτη βουγκαμάρα. Ἄκρα τοῦ τάφου σιωπή, γιά τούς βασανιστικά ἀπάνθρωπα κομμουνιστικά δολοφονηθέντας. Εἴτε παραμένουν γνωστοί, ὅμως μηδέποτε ἀναγνωρισθέντες, σέ ἀπροσπέλαστους τάφους. Ἤ παραπεταμένοι, ἀνεύρετοι ἄγνωστοι στίς χαράδρες τά νταμάρια καί τίς πηγάδες. Ταυτοχρόνως ἕνα ἀτελείωτο ψεῦδος, ἡ διαστροφή τῆς ἀλήθειας, ἡ παραχάραξι τῆς ἱστορίας, ἡ προσβολή θυμάτων πού ἐκλαμβάνονται ὡς ἀνύπαρκτοι ἔχει πλήρως ἐπικρατήσει. Ὄχι μόνο ἀπό τούς δολοφόνους τους. Ἀλλά καί ἀπό τήν δειλή, ἄνανδρη, ἀχάριστη, μεταπολιτευτική νεοδημοκρατική πολιτεία καί τούς ἀνιστόρητους ἀδιάφορους πολιτικούς μας τῶν ὑπολοίπων κομμάτων, διότι ἀπαγόρευσαν οἱ γαλαντόμοι παλαιοί καί συνεργοῦν καί ὑπερακοντίζουν, οἱ νέοι πολιτικοί μας, τά ἐπίσημα μνημό-

[288] *Ὅμως αὐτό πού οἱ δειλοί πολιτικοί μας καί τό σταλινικό ΚΚΕ ἀρνῆται νά πράξῃ ἐπιτέλους προνόησε καί τόλμησε ἡ Εὐρώπη. Ἡ Κοινοβουλευτική Συνέλευσι τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης καταδίκασε στίς 25 Ἰανουαρίου 2006 τά ἐγκλήματα τῶν κομμουνιστικῶν καθεστώτων τά ὁποία στοίχισαν στήν ἀνθρωπότητα 100.000.000 νεκρούς καί τίς μαζικές παραβιάσεις ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων πού διαπράχθηκαν ἀπό τά ὁλοκληρωτικά κομμουνιστικά καθεστῶτα. Ἐπίσης στό ἴδιο ψήφισμα ἐξέφρασε τήν συμπάθεια, τήν κατανόησι καί τήν ἀναγνώρισι γιά τά θύματα αὐτῶν τῶν ἐγκλημάτων. Τό σχετικό μνημόνιο, τό ὁποῖο εἰσηγήθηκε ὁ Σουηδός βουλευτής Γκέραν Λίντμπλαντ, ἐγκρίθηκε μέ 99 ψήφους ὑπέρ, 42 κατά καί 12 ἀποχές (ἀπαιτεῖτο ἁπλῆ πλειοψηφία). Ἡ Συνέλευσι, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπό κοινοβουλευτικούς βουλευτές ἀπό 46 εὐρωπαϊκές χῶρες, ἀναφέρει στήν ἀπόφασι ὅτι αὐτά τά ἐγκλήματα περιελάμβαναν ἀτομικές καί μαζικές δολοφονίες καί ἐκτελέσεις, θανάτους σέ στρατόπεδα συγκεντρώσεως, λιμοκτονία, ἐκτοπίσεις, καταναγκαστική ἐργασία καί ἄλλες μορφές φυσικῆς τρομοκρατίας. Τό μνημόνιο κατεψήφισαν ὅλοι οἱ ἕλληνες εὐρωβουλευτές συμπεριλαμβανόμενου τοῦ Γ. Καρατζαφέρη.*

συνα τῶν θυμάτων τῆς κομμουνιστικῆς ἐγκληματικότητος, μήν τυχόν χάσουν τήν ὅποια ψῆφο ἤ κυριότερον, μήπως τυχόν οἱ νεότεροι μάθουν κάποτε τήν ἱστορία τῶν ἐγκλημάτων καί τῆς προδοσίας τοῦ ΚΚΕ. Ἐνῶ οἱ σύγχρονοι «ἐκπαιδευτικοί καί ἱστορικοί» μας, τά Μέσα Ἐνημερώσεως ἔχουν χύσει τόνους μελάνης καί λιβανίσει μέ ἁρμάδες, καραβιές ἀτελείωτες, λιβανωτῶν γιά τούς «δημοκρατικούς» ἀγῶνες τοῦ ΚΚΕ, τούς «ἀγωνιστές» του, τό «κοινωνικό» του πρόσωπο τίς «προοδευτικές» του θέσεις.

Ἔτσι ἔχει καταστῆ κοινή θέσις τῆς πλειοψηφίας, τῶν σκεπτομένων ἀνθρώπων. Ὅτι εἶναι χαῖνον τό κενό πού ἄφησε ἐγκληματικῶς ἡ πολιτεία, νά δημιουργηθῆ μετά τήν μεταπολίτευσι στήν συνέχεια τῆς Ἱστορίας, ἀποκρύπτουσα καί ἀποσιωπῶσα χάριν μιᾶς ὑποκριτικῆς ἐπιλεκτικῆς μονομεροῦς λήθης τήν Ἀλήθεια. Συνεργοῦσα ἀκόμη καί στήν παραχάραξι τῆς Ἱστορικῆς ἀλήθειας. Ὅτι ἐπιβάλλεται, εἶναι καθῆκον νά γίνη σεβαστή, ἐκ νέου γνωστή, νά ἀποκαλυφθῆ ἡ ἀ-λήθεια, πού μας κρύβουν, πίσω, ἀπό τήν «πολυφωνία» τῆς μιᾶς καί καί μόνον ἀπόψεώς τους. Ὅτι εἶναι πλέον ὥριμη ἀνάγκη - πού ὑπαγορεύει ἐπιτακτικά ἡ προστασία τῆς ἐλευθερίας καί ἡ εὐθύνη πρός τούς νέους - ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἱστορικῆς ἀ-λήθειας μέ τήν συμμετοχή τῆς σιωπηλῆς πλειοψηφίας τῶν σκεπτόμενων πολιτῶν. Ἀφοῦ δυστυχῶς δέν ἔχουμε ἡγέτιδα τάξι νά φωνήση λόγον παρά μόνον κολακεία, ψεῦδος, καί ἐπιλεκτική λήθη.

2. Ἡ «ἀντίσταση» τοῦ ΕΑΜ/ΕΛΑΣ/ΚΚΕ

Ὁ ἀείμνηστος Κ.Τσάτσος ἐν ἔτει 2000, στή αὐτοβιογραφία του μέ τίτλο «Λογοδοσία Ζωῆς» χωρίς τό δέος τοῦ «ἁμαρτήματος» τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ ἤ τόν φόβο νά κακοχαρακτηρισθη ἀπό τούς ἱεραποστόλους τοῦ Περισσοῦ ξεκαθαρίζει μέ ἀποκαλυπτική εἰλικρίνεια τήν πραγματικότητα, ὅπως τήν βίωσε :

«*…Θέλω ὅμως νά διαστείλω τό ΕΑΜ-ΕΛΑΣ ἀπό τίς ἄλλες ἀντιστασιακές ὀργανώσεις.*» Γράφει ὁ Κ.Τσάτσος στήν αὐτοβιογραφία του. «*Κατά τί διαφέρει αὐτή ἡ ὁμάδα ἀπό ὅλες τίς ἄλλες; Πρῶτα, κατά τό ὅτι παράλληλα μέ τόν ἀγῶνα κατά τῶν γερμανῶν, ἔκαμε ἀγῶνα ἐναντίον ὅλων τῶν Ἑλλήνων πού δέν ἦσαν κομμουνιστές, ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, πού μποροῦσαν νά τούς γίνουν ἐμπόδιο στήν ἐπιβολή ἑνός κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος. Καί ὅσο προχωρούσαμε πρός τήν ἀπελευθέρωση, αὔξανε ἡ δράση τους γιά τήν ἐπιβολή τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος. Σκοπός*

τούς ἦταν ὄχι ἡ ἐκδίωξη τῶν γερμανῶν, ἀλλά ἡ μετά τήν ἀπελευθέρωση ἐπικράτησή τους... Ἡ δευτέρα διαφορά εἶναι ὅτι τό ΕΑΜ-ΕΛΑΣ στόν ἀγῶνα γιά τήν ἐπιβολή τοῦ δικοῦ του καθεστῶτος καί κατά τήν διάρκεια τῆς κατοχῆς καί μετά, μεταχειρίσθηκε ὡς μέσον τήν ἐξόντωση ἐκείνων τῶν διαφωνούντων πού μποροῦσαν νά σταθοῦν ἐμπόδιο στούς σκοπούς τῶν. Καί ἐφρόντιζαν μέ τήν συνομωτική τούς τέχνη ὅλους αὐτούς νά τούς στιγματίσουν ὡς προδότες τοῦ ἀγῶνος, ἐνῶ αὐτοί ἀντιδροῦσαν ὄχι στόν ἐθνικό, ἀλλά μόνο στό δικό τους καθεστωτικό ἀγῶνα. Ἀκόμη καί τήν ἄμυνα ἐναντίον τῶν σφαγέων τήν παρουσίαζαν ὡς ἐθνική προδοσία.

Ἔσφαξαν τόν Ψαρρό καί τούς ἀξιωματικούς του τούς ἀφόπλισαν. Ἐπιτέθηκαν τρεῖς φορές ἐναντίον τοῦ Ζέρβα ὥσπου νά τόν διαλύσουν. Ἐξόντωσαν ὅλες τίς μικρότερες ἀντιστασιακές ὀργανώσεις πού δέν προέρχονταν ἀπό τό Κ.Κ.

Ὁλοφάνερη γίνεται αὐτή ἡ πολιτική ὅταν σκεφθοῦμε τήν ἀνταρσία τοῦ στρατοῦ καί τοῦ στόλου στήν Μέση Ἀνατολή, πού ἐπιβεβαίωνε τήν παρουσία τῆς Ἑλλάδος στόν ἀγῶνα. Ποιά δικαιολογία μπορεῖ νά βρεθεῖ σέ αὐτό τό πολιτικό ἔγκλημα;

Καί ἔρχεται σήμερα ἕνας νόμος[289] καί ἀναγνωρίζει τό ΕΑΜ-ΕΛΑΣ ὡς ἐθνική ἀντίσταση πού τελειώνει στίς 19 Ὀκτωβρίου 1944, ἐνῶ τό ἴδιο τό ΕΑΜ-ΕΛΑΣ ἀπό τήν ἡμερομηνία αὐτή ἕως τόν Ἰούλιο τοῦ 1949, μέ τήν ἴδια ἡγεσία, μέ τήν ἴδια ὀργάνωση, μέ τίς ἴδιες μεθόδους, μέ τά ἴδια στελέχη συνεχίζει τόν καθεστωτικό ἀγῶνα πού ἄρχισε τό 1942. Μέ ποιό δικαίωμα ἐρχόμαστε νά ἀμνηστεύσουμε τά πρῶτα χρόνια τοῦ ἐγκλήματος ἀλλά καί στήν συνέχεια τά ὑπόλοιπα ὅταν δέν ὑπῆρχε πιά ἐχθρός στήν Ἑλλάδα ἀλλά μόνο Ἕλληνες πού ἐξακολουθοῦσαν νά σφάζονται ἀπό τούς ἴδιους ἀνθρώπους μέ τίς ἴδιες μεθόδους; Ἀναγνωρίζοντας τό πρό τῆς 19ης Ὀκτωβρίου 1944 ΕΑΜ ὡς Ἐθνική Ἀντίσταση, ἀναγνωρίζουμε ὡς ἐθνική ἀντίσταση καί ἐκείνους πού ὀργάνωσαν τήν σφαγή τῶν Δεκεμβριανῶν…»[290]

Ἀλλά καί ὁ Γεώργιος Παπανδρέου, νά ἐπαναλάβουμε, διά τούς νεωτέρους ἐξ ὑμῶν, ὁ παππούς τοῦ Γιωργάκη (δηλαδή τοῦ Γεωργίου τοῦ Β′ τοῦ Πασόκ) καί πατέρας τοῦ Ἀνδρέα, ἰδρυτοῦ τῆς «εὐγενικῆς δυναστείας» ΠΑΣΟΚ, πού κανείς δέν μπορεῖ νά τόν κατηγορήση γιά ἔλλειψη

---

[289] *Νόμος 1863/1989, ἰδέ προηγουμένη ἀναφορά τοῦ Νόμου, στό 4ο Κεφάλαιο «Ἡ ὁλοκληρωτική ἄρνησις τῆς Δημοκρατίας, ἐμφανίζεται στήν Ἑλλάδα ὡς τό ἀπαύγασμα αὐτῆς» Παράγραφος «4.3 Ἀποπληροφόρησι καί Λογοκρισία»*

[290] *«Λογοδοσία Μιᾶς Ζωῆς» Κ.Τσάτσου, Οἱ ἐκδόσεις φίλων 2ος τόμος, σελίς 614*

δημοκρατικότητος, δίδει συγκλονιστικές μαρτυρίες γιά τήν δράσι τοῦ ΚΚΕ καί τῶν θυγατρικῶν ΕΑΜ-ΕΛΑΣ τῆς περιόδου ἐκείνης.

Γράφει ὁ Γεώργιος Παπανδρέου σέ ἐπιστολή του τῆς 15ης Δεκεμβρίου 1943, δηλαδή πολύ πρίν τό ΚΚΕ ἀποβάλλει όριστικῶς καί ἀμετακλητως τό προσωπεῖο τοῦ «λαϊκοῦ ἀγωνιστῆ».

«*….Ἀλλά ἡ πραγματοποίησις τῆς Ἐθνικῆς Ἑνώσεως δέν θά εἶναι δυνατή ἐφ' ὅσον ἡ σημαία τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος χρησιμοποιεῖται γιά τήν προετοιμασία τῆς μετακατοχικῆς δυναμικῆς ἐπικρατήσεως…Ἡ ὥρα εἶναι ἀληθινά τραγική γιά τό ἔθνος. Καί γιά τόν λαό μας.. Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος μαίνεται. Ὁ πληθυσμός τῆς ὑπαίθρου σφαγιάζεται κατά χιλιάδας, λιμοκτονεῖ καί ζητεῖ στέγην στήν καρδιά τοῦ χειμῶνα μέσα στά σπήλαια. Οἱ πόλεις καί τά χωριά μας παραδίδονται στίς φλόγες. Ἡ ὑπόληψις τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ Ἐθνικοῦ μας ἀγώνα διαρκῶς ἐλαττώνεται στήν συνείδηση τῶν συμμάχων μας...* »

Καί καταλήγει ἀγανακτισμένος ὁ Γεώργιος Παπανδρέου,

«Ἄς ἀπελευθερώση τό ΚΚΕ τήν χώραν ἀπό τήν δυναμικήν κατοχήν του καί ἄς ἀποδώση ἀπό τώρα τήν ἐλευθερίαν πού ὑπόσχεται γιά τό μέλλον…Ἡ ὕπαιθρος στενάζει ἀπό τήν βία τῶν δυναμικῶν ὀργανώσεων τοῦ ΚΚΕ. Διώκονται πλέον σκληρότατα ὄχι οἱ ἐχθροί της πατρίδος, ἀλλά οἱ πολιτικοί ἀντίπαλοί του ΚΚΕ.»[291]

Ἐνῷ λίγες ἡμέρες ἀργότερα τήν 8η Ἰανουαρίου 1944 ἀπευθύνεται πρός τήν Ἑλληνικήν Κυβέρνησιν καί τό Συμμαχικό Στρατηγεῖο καί περιγράφει τίς τραγικές στιγμές πού διέρχεται ἡ χώρα καί οἱ δυστυχεῖς Ἕλληνες.

«*…..Ὅσοι σωθοῦν ἀπό τήν μανία τοῦ κατακτητοῦ, «κινδυνεύουν ἀπό τήν ἀδελφοκτόνο μανία τῶν κουμμουνιστικῶν ὀργανώσεων»* γράφει ὁ Γέρος τῆς Δημοκρατίας, ὅπως τόν ἀποκαλοῦσαν οἱ ὀπαδοί τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, καί συνεχίζει.

«Ὁ Ἑλληνικός λαός, ἀγωνιῶν διερωτᾶται, πῶς καί πότε θά σωθῆ ἀπό τά ἐγκλήματα καί τήν κατατυράννησιν τῶν δυναμικῶν ὀργανώσεων τοῦ ΕΑΜ, σπονδυλική στήλη τῶν ὁποίων, ἡγετική δύναμις εἶναι τό Κομμουνιστικόν Κόμμα, τό ὁποῖον ἐνῶ ἀποτελεῖ ἐλαχίστην μειοψηφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀσκεῖ διά τῶν ὀργανώσεών του τρομοκρατίαν. Διότι

---

[291] *«Πολιτική καί Διπλωματική Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος1941-1945.» Ι. Κορaντῆ, ἐκδόσεις «ΕΣΤΙΑΣ». Τόμος 1ος, Σελίς 253*
Ἐπιστολή Γεωργίου Παπανδρέου 15ης Δεκεμβρίου 1943, πρός τήν κομμουνιστικήν ἡγεσίαν.

πρέπει νά γνωσθῇ ὅτι τό ΕΑΜ ἐπέρασεν ἀπό τρεῖς φάσεις. Κατ' ἀρχάς ὑπῆρξε μεγάλη ἐθνική, ἠθική, λαϊκή δύναμις. Βαθμιαίως ὅμως ἔγινε ἡ ἀποκάλυψις τῶν πολιτικῶν του σκοπῶν. Ὁ λαός ἀντελαμβάνετο ὅτι ἡ σημαία τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος ἐχρησιμοποιεῖτο ὑπό τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας τοῦ ΕΑΜ διά τήν προετοιμασίαν τῆς μετακατοχικῆς ἐπικρατήσεως διά τήν βιαίαν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας ἐκ μέρους τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Καί τότε ἄρχισε ἡ Δευτέρα φάσις, αἱ ἀμφιβολίαι καί αἱ ἐπικρίσεις τοῦ λαοῦ, διά τήν κατάπνιξιν τῶν ὁποίων, ἡ κομμουνιστική ἡγεσία τοῦ ΕΑΜ, κατέφυγεν εἰς τήν βίαν, τήν καταδυνάστευσιν καί τήν δίωξιν τοῦ λαοῦ. Καί τότε τό ΕΑΜ εἰσῆλθε εἰς τήν τρίτην φάσιν, ἡ ὁποία πλέον ἔχει διαμορφωθεῖ ὁριστικῶς. Ἔπαυσε νά εἶναι ἐθνική, λαϊκή δύναμις, ἔγινε λαομίσητον. Καί ἀποτελεῖ πλέον τήν ἔνοπλον ὀργάνωσιν τῆς ἐλαχίστης μειοψηφίας ἡ ὁποία ἀσκεῖ ἀπηνῆ, αἱματηρά τρομοκρατίαν ἐναντίον τῆς μεγάλης πλειοψηφίας»[292]

Ἀλλά καί ὁ Θεμιστοκλῆς Σοφούλης[293] ἐκ τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καί ἐγνωσμένος Βενιζελικός τοῦ ὁποίου ἡ ἀμεροληψία δέν δύνανται νά ἀφισβητηθῆ ἀπό τούς «Δημοκράτες» τῶν ΜΕΜ, ἔρχεται συνεπίκουρος καί ἐπιβεβαιώνει μέ τά μελανώτερα χρώματα τόν Γ. Παπανδρέου, μέ ἐπιστολή τοῦ τῆς 18ης Ἰανουαρίου 1944, πρός τόν Ὑπουργόν Στρατιωτικῶν τῆς ἐν Καίρῳ Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, Βύρωνα Καραπαναγιώτη.

«Ὑπολείπεται ἡ ἐξέτασις τοῦ ζητήματος τῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων, τῶν ὁποίων ὁ ἐμφύλιος σπαραγμός προκαλεῖ τήν γενικήν ἀπογοήτευσιν,…δεδομένου ὅτι ὁ βασικός στόχος τοῦ ΕΑΜ εἶναι ἡ ἐπικράτησίς του πρός βιαίαν ἐπιβολήν ἰδίων ἐπιδιώξεων….Εἰς τήν συνείδησιν τοῦ λαοῦ καί κατ'ἐξοχήν τοῦ λαοῦ τῆς Ὑπαίθρου, ἐμφανίζεται πλέον τό ΕΑΜ ὡς μία μεγάλη πληγή διά τό παρόν καί ὡς φορεύς μεγαλυτέρων κινδύνων διά τό μέλλον,…Ἐξ ἀγνοίας ἡ παραγνωρίσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι προσώπων καί πραγμάτων παρεδόθη ὁ ἀνταρτικός ἀγών εἰς χείρας ἀνευθύνων ἀναρμοδίων καί ἐπικινδύνων προσώπων. Καί ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι ὁ ἀπελευθερωτικός ἀγών διεμορφώθη ἔργῳ ὡς κίνησις μόνον καταστροφῆς τοῦ Ἑλ-

---

[292] *«Πολιτική καί Διπλωματική Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος 1941-1945.» Ι.Κοραντῆ, ἐκδόσεις «ΕΣΤΙΑΣ» Τόμος 1ος, Σελίς 254 Ἐπιστολή Γεωργίου Παπανδρέου τῆς 8ης Ἰανουαρίου 1944, πρός τήν Ἑλληνικήν Κυβέρνησιν καί τό Συμμαχικό Στρατηγεῖο.*

[293] *Βενιζελικός, ἐθεωρεῖτο ὁ δικηγόρος τῶν ''διωκομένων δημοκρατικῶν πολιτῶν'', καί ἀνένδοτος ἀντίπαλός τῆς Δεξιᾶς.*

ληνικοῦ λαοῦ…»[294]

Καί συνεχίζει ὁ Θεμιστοκλῆς Σοφούλης ἀμείλικτος καί ἀπόλυτα σαφής,

«Ἡ Ἑλλάς στενάζει σήμερον ὑπό τήν πίεσιν διττῆς κατακτήσεως τοῦ ἀλλοδαποῦ ἐχθροῦ καί τοῦ ἡμεδαποῦ κατακτητοῦ, ὁ ὁποῖος ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας κατεργάζεται, καί αὐτός τήν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος διά πυρός καί σιδήρου….Ὁ Ἑλληνικός Λαός δέν ἀπέστερξε ποτέ νά ὑποστῆ καί τάς μεγαλυτέρας θυσίας πρός ἐξυπηρέτησιν τοῦ συμμαχικοῦ ἀγῶνος. Ἀλλ' ὑποβάλλεται σήμερον εἰς βαρυτάτας θυσίας καί τεραστίας καταστροφάς.

Δία τοῦτο λαμβάνω τό θάρρος νά ὑποβάλλω δι' ὑμῶν μίαν θερμήν παράκλησιν. Νά δοθῆ πρός τό ΕΑΜ ἡ διαταγή νά παύση τοῦ λοιποῦ ἡ ἀγρία, ἡ ἀπάνθρωπος συμπεριφορά ἀπέναντι μεμονωμένων αἰχμαλώτων, ὄχι συνήθως ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἀλλ' ἐξ' ἐνέδρας ἡ τυχαίας συναντήσεως. Οἱ πενήντα-ἑκατό Γερμανοί αἰχμάλωτοί τους ὁποίους μέχρι τοῦδε ἐφόνευσε τό ΕΑΜ, δέν ἐπιφέρουν βεβαίως αἰσθητήν μείωσιν τῆς μαχητικῆς δυνάμεως τοῦ ἐχθροῦ, ἐκόστισεν ὅμως ὁ φόνος αὐτῶν δι' ἀντίποινα εἰς τόν Ἑλληνικόν Λαόν τήν ἐξολόθρευσιν πλείστων κωμοπόλεων καί χωρίων καί πολλάς χιλιάδας θανατικῶν ἐκτελέσεων ὁμήρων.

Ἐκ τῆς ἀφορμῆς αὐτῆς ὁ Ἑλληνικός Λαός ἐθρήνησε μέχρι τοῦδε νεκρούς πολύ περισσοτέρους ἀπό τούς πεσόντας ἐνδόξως κατά τόν ἰταλικόν πόλεμον ὁλόκληρον. Προσβάλλεται δέ κυρίως ἡ τιμή τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐκ τῆς θηριώδους αὐτῆς διαγωγῆς τοῦ ΕΑΜ, δηλαδή τῆς σφαγῆς μεμονωμένων αἰχμαλώτων.»

Δηλαδή ἦταν σαφές πρίν ἀπό τήν ἀπελευθέρωσι καί χωρίς τά ὑπόλοιπα ὄργια εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων καί τήν προσπάθεια ἐπικρατήσεως τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος καί διαιρέσως τῆς Ἑλλάδος σέ βόρεια καί νότια ''ἀλά κορέα'' ὅπως γράφει καί ὁ Φλωράκης στήν ''Ἐξομολόγησή'' του, ὅτι τό θηρίο τοῦ ΚΚΕ μόνο Ἐθνική Ἀντίσταση δέν ἔκαμε. Οὐσιαστικῶς προετοιμάζετο γιά τήν μετακατοχική του ἐπικράτησι.

Μέ ποιό τρόπο, γεῦσιν μικράν ἐλάβομεν καί μᾶς μετέφεραν οἱ Σοφούλης καί Παπανδρέου ἐγνωσμένης δημοκρατικότητος πολιτικοί ἡγέτες τῆς ἐποχῆς καί πρωταγωνισταί τῶν τραγικῶν γεγονότων. Ὅμως

---

[294] *«Πολιτική καί Διπλωματική Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος1941-1945.» Ι.Κορантῆ, ἐκδόσεις «ΕΣΤΙΑΣ». Τόμος 1ος σελίς 252. Ἐπιστολή Θεμιστοκλῆ Σοφούλη πρός Ὑπουργόν Στρατιωτικῶν τῆς ἐν Καΐρῳ Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, Βύρωνα Καραπαναγιώτη, τῆς 18ης Ἰανουαρίου 1944.*

ὑπάρχουν καί ἄλλες μαρτυρίες, πού ὁ πόνος καί ἡ ἐνοχή αὐτῶν πού ζοῦν, διότι οἱ τόσοι ἄδικα καί φρικτά βασανισθέντες νεκροί τῶν λησμονήθησαν ἐπιλεκτικῶς ὡς μή ἀριστεροί-κομμουνιστές καί παραμένουν παραπεταμένοι στήν λησμονιά, τόν χειρότερο θάνατο, δέν ἐπιτρέπει νά ἀφανισθοῦν.

3. Μαρτυρίες γιά τήν ''ἡρωική'' δράσι τοῦ ΚΚΕ/ΕΑΜ /ΕΛΑΣ

Ἀφηγεῖται ὁ Φράντς Τσαγκάρης, στήν κλινική του στήν Λαμία, φρικαλεότητες καί πράξεις ἀποτροπιασμοῦ, πού γεμίζουν ντροπή κάθε ἐλεύθερο ἄνθρωπο.

«Ὁ Ματθαῖος Γιαννακόπουλος ἦταν ἕνας ἀπό τούς χειρότερούς της ἐποχῆς του.. Ἔγδαρε τόν Γερμανό Ἀξιωματικό, τόν ὁποῖο συνέλαβε μαζί μέ τόν θεῖο μου τόν Βαγγέλη, στήν Μάκρη. Ἔγδαρε τόν Γερμανό Ἀξιωματικό ζωντανό ὅπως κάνει μέ τά πρόβατα. Ὁ Γιανακόπουλος ἦταν εἰδικός. Ὅλοι ἐδῶ τό ξέρουν. Ἦταν ἀγρότης βοσκός Μποροῦσε σέ δευτερόλεπτα νά ἀφαιρέσει τό δέρμα ἀπό τό σῶμα. Ἡ εἰδικότητά του ἦταν ἐξάλλου τό παλούκωμα. Ξέρετε τί εἶναι αὐτό κέ Μάγερ;

Πρίν τόν γδάρει, φωνάζει σχεδόν ὁ Τσαγκάρης, τόν παλούκωσε πρῶτα. Αὐτό τό ἀντέγραψαν τά κομμουνιστικά γουρούνια ἀπό τούς Τούρκους. Παίρνουν ἕνα μακρύ κομμάτι ξύλο, τό ὁποῖο στή μία ἄκρη εἶναι ἰδιαίτερα μυτερό καί τό μπήγουν στόν πρωκτό αὐτοῦ πού θέλουν νά βασανίσουν. Τό ραβδί μπαίνει στόν πρωκτό καί ὠθεῖται προσεκτικά πρός τά πάνω, Βγαίνει ἀπό τό σῶμα ἀνάμεσα στό λαιμό καί στήν ὠμοπλάτη. Καθώς δέν καταστρέφεται κανένα ἀπό τά σημαντικά ὄργανα ὁ ἄνθρωπος συνεχίζει νά ζῆ κάτω ἀπό ἀφόρητους πόνους.[295]

Σέ ἄλλη περίπτωση ἔχουμε τήν θηριώδη ἐκτέλεσι ἰταλοῦ αἰχμαλώτου χάριν παιδιᾶς καί πρός ἐξάσκησι τῶν νεαρῶν ἀνταρτῶν τοῦ ΕΑΜ/ ΕΛΑΣ. Παρακαλῶ διαβάστε.

«Ξαφνικά ἔσπρωξε ἕνας ἀντάρτης ἕνα πρωτόπειρο 16χρονο νεαρό, πού ἀπρόθυμα βρέθηκε στό ἐπίκεντρό του ἐνδιαφέροντος. Κάποιος προχώρησε μπροστά καί ἔδωσε στόν νεαρό ἕνα μαχαίρι περίπου 60 ἑκατοστῶν μήκους μέ ἡμικυκλική λάμα καί σκαλιστή λαβή. Οἱ ἀντάρτες οὔρλιαξαν ἀπό χαρά ὅταν πρόσεξαν ποσό ντροπαλά πῆρε τό μαχαίρι ὁ νεαρός. ''Μήν φοβᾶσαι. Νά φανῆς ἄντρας. Εἶσαι ἕνα σωστό παληκάρι. Δεῖξε μας ὅτι μπορεῖς νά κόψης ἕνα λαρύγγι, ὅπως θά ἔκοβες στάχυα.'' Τόν πα-

[295] *«Ἡ Ἀναζήτηση», Χ.Φ.ΜΑΓΕΡ, Ἐκδόσεις Καλέντης. Σελίς 243*

ρώτρυνε πατρικά ὁ ἀντάρτης.

Ὁ Ἰταλός Αἰχμάλωτος Τζοβάννι, μαχαιρώθηκε μπροστά σέ ὅλη τή ὁμάδα. Τοῦ εἶχαν βγάλει ὅλα τά ροῦχα, πουκάμισο καί παντελόνι. Ἐλαφρά σκυμμένος εἶχε γονατίσει γυμνός πάνω στό χιόνι. Ὁ νεαρός σήκωσε ὁ μαχαίρι. Ὁ Τζοβάννι βογγοῦσε. Τέσσερες φορές ἔπρεπε νά καρφώσει τό μαχαίρι ὁ νεαρός πρίν ὁ Τζοβάννι πεθάνει, ἀφηγεῖται ὁ Θέμης Μαρῖνος. (διερμηνεύς στήν ἀποστολή τῆς ὁμάδος τῶν Ἄγγλων πού συμετείχαν στήν ἀνατίναξη τῆς Γέφυρας τοῦ Γοργοποτάμου καί αὐτόπτης μάρτυς.). Ὁ ἄπειρος νεαρός τόν ἔσφαξε σάν γουρούνι. Τό αἶμα πετάγονταν ἀπό τό λαιμό τοῦ Τζοβάνι. Τά μέλη του τινάζονταν. Ἦταν νεκρός»[296]

Ὁ Κός Χριστόδουλος Μεγγούλης ἀεροπόρος σέ ἐπιστολή του στήν Ἑστία τῆς 24/9/2005 διορθώνει τόν παραποιοῦντα τήν ἱστορική ἀλήθεια, Δήμαρχο Χορτιάτη κον Γεράνη, ἀλλά καί τά ἐπιλεκτικῆς εὐαισθησίας ΜΕΜ πού ἀγνόησαν τό γεγονός καί μετέφεραν τήν μισή ἀλήθεια, δηλαδή μόνον τῶν ἀντιποίνων, χωρίς ὅμως νά ἀναφέρουν καί τά αἴτια πού τά προκάλεσαν.

«Εἶπε ὁ κος Δήμαρχος τοῦ Χορτιάτη» ἀφηγεῖται γράφων ὁ κος Μεγούλης, *«ὅτι οἱ Γερμανοί ἔκαυσαν τόν Χορτιάτη καί ἐξετέλεσαν 149 κατοίκους ἐπειδή οἱ ἀντάρτες ἐφόνευσαν ἕνα γερμανό στρατώτη. Οὐδέν ἀνακριβέστερον. Ὁ στρατιώτης αὐτός ἦτο Ἀντισυνταγματάρχης τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ ὁ ὁποῖος κάθε Παρασκευή μετέβαινε ἄοπλος μαζί μέ τόν βοηθό τοῦ εἰς τό Ὑδραγωγεῖο τοῦ Χορτιάτη ἀπό τό ὁποῖον ὑδρεύετο τότε ἡ Θεσσαλονίκη καί προέβαινε σέ χλωρίωση τοῦ ὕδατος διά τήν ἀποφυγή ἐπιδημιῶν, τουτέστιν ἔκαμνε μία καθαρῶς ἀνθρωπιστική καί εὐεργετική διά τόν πληθυσμό πράξιν. Τόν ἐν λόγῳ Ἀντισυνταγματάρχη καί τόν βοηθό τοῦ συνέλαβε ὁ 'ἡρωικός' ΕΛΑΣ ὁ ὁποῖος ἐξετέλεσε χωρίς νά ἐνδιαφερθῆ γιά τί συνέπειες, πού ἦταν σέ ὅλους γνωστές, δηλαδή ὅτι γιά κάθε ἐκτελούμενο αἰχμάλωτο ἤ ὅμηρο γερμανό θά ἐφονεύοντο 50 ἕλληνες. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀκατανοήτου αὐτῆς πράξεως τῶν «γενναίων» ἐλασιτῶν ἦτο ἡ πυρπόλησις τοῦ Χορτιάτη καί ἡ ἐκτέλεσις 149 ἀθώων πολιτῶν*[297]*. Αὐτή ἦτο ἡ Ἐθνική Ἀντίσταση τοῦ ΕΛΑΣ.»*

Καί διερωτᾶται ὁ Κός Μεγγούλης, χωρίς ὅμως νά τυγχάνει

---

[296] *Αὔτοθι, Σελίς 120*

[297] *Στίς 9/9/1949 ἐκτελέσθησαν ὡς ἀντίποινα 149 ἀθῶοι κάτοικοι τῆς περιοχῆς, διότι οἱ «γενναῖοι» ἀντάρτες του ΕΛΑΣ δολοφόνησαν, ὄχι στό πεδίο τῆς μάχης ἀλλά ὑπούλως καί μέ σκοπό νά προκαλέσουν τά ἀντίποινα πού προκάλεσαν, ὥστε νά στρατολογηθοῦν.*

ἀπαντήσεως, «*Δέν θά ἔπρεπε ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας πέραν τῆς ὑπομνήσεως τοῦ ὁλοκαυτώματος νά στηλιτεύσει τίς καταστρεπτικές ἐνέργειες τῶν ἀνταρτῶν πού σέ τίποτα δέν βοήθησαν ἤ μή μόνο νά προστεθοῦν ἀθώα θύματα χωρίς νά κερδίσουμε ἀπό τήν δολοφονική ἀντίστασιν;*»

Αὐτό ἠτο τό «ἐθνικό κέρδος» μετά ἀπό τέτοιες «ἡρωικές ἀντιστασιακές» ἐνέργειες τοῦ ΕΑΜ-ΕΛΑΣ. Τά στρατεύματα κατοχῆς προέβαιναν σέ ἀντίποινα, μέ ἐκτελέσεις δεκάδων ὁμήρων καί πυρπολήσεις ὁλόκληρων χωριῶν, ἐνῶ τό ΕΑΜ /ΕΛΑΣ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀπέφευγε νά δώσει κανονική μάχη, περιορίζοντας τήν δράσι του στήν σφαγή μεμονωμένων αἰχμαλώτων, φυλάττοντας τούς «μαχητές» του γιά τήν προετοιμασίαν τῆς μετακατοχικῆς ἐπικρατήσεως καί τήν βιαίαν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας ἐκ μέρους τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, ὅπως τήν ἔζησαν οἱ Ἀθηναῖοι τά Δεκεμβριανά καί οἱ κάτοικοι τῆς ὑπαίθρου μέχρι τό τέλος συμμοριτοπολέμου τό 1949.

«*Σήμερα ὅλοι ὅσοι δέν θέλουν νά κοροϊδεύουν τόν ἑαυτό τους, τούς ἄλλους καί τήν ἱστορία, ξέρουν ὅτι ἡ «ἐθνική ἀντίσταση» σέ τίποτε δέν συνετέλεσε οὔτε στήν ἀπελευθέρωση τῆς χώρας οὔτε στήν τελική νίκη τῶν συμμάχων οὔτε καί μπόρεσε νά ἐπηρεάσει τό ἠθικό καί τήν πολεμική ἱκανότητα τοῦ στρατοῦ κατοχῆς....Ξέρουμε τήν διακήρυξη τοῦ ΚΚΕ γιά ἐξέγερση τοῦ λαοῦ γιά τήν «ἀπελευθέρωση» τῆς χώρας καί ξέρουμε καί τήν ἀπόφαση τῆς ΚΕ τοῦ ΚΚΕ γιά τήν προώθηση τοῦ ἀγῶνα σέ ἔνοπλη πάλη....Ξέρουμε τί ἦταν αὐτή ἡ «λαϊκή ἐξέγερση»: ἐπιθέσεις εἴτε ἐναντίον μεμονωμένων στρατιωτῶν ἤ ἀξιωματικῶν τῶν στρατῶν κατοχῆς εἴτε στρατιωτικῶν περιπόλων ἤ μικρῶν μονάδων. Καί τό ἄμεσο, βέβαιο ἀπό τά πρίν ἀποτέλεσμα τά τρομακτικά ἀντίποινα εἰς βάρος ἀθώων ἀγροτῶν καί ὁμήρων, ἐμπρησμοί χωριῶν. Αὐτές τίς «πολεμικές ἐπιχειρήσεις» τίς πλήρωσε πολύ ἀκριβά ἡ χώρα. Ξέρουμε καί ἤξεραν καλύτερα ἐκεῖνοι πού τίς ὀργάνωναν ὅτι σέ τίποτε δέν συντέλεσαν αὐτές οἱ «ἐπιχειρήσεις» στήν ἀπελευθέρωση τῆς χώρας καί οὔτε γι᾽ αὐτόν τό σκοπό δημιουργήθηκαν..*» Γράφει ὁ Ἄγις Στίνας ἀρχειομαρξιστής, τροτσκιστής παλαιό μέλος τοῦ ΚΚΕ , δραπέτης τῶν φυλακῶν τῆς Ἀκροναυπλιας τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1942, στό βιβλίο τοῦ «ΕΑΜ-ΕΛΑΣ –ΟΠΛΑ» [298]

---

[298] *Ὁ Ἄγις Στίνας ἀρχειομαρξιστής, τροτσκιστής παλαιό μέλος τοῦ ΚΚΕ, δραπέτης τῶν φυλακῶν τῆς Ἀκροναυπλίας τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1942, στό βιβλίο τοῦ ΕΑΜ-ΕΛΑΣ –ΟΠΛΑ» (ἐκδόσεις «Διεθνής Βιβλιοθήκη»), γνωστός θεωρητικός του ἀντιεξουσιαστικοῦ χώρου.*

Ὅμως ἡ ἐγκληματική δράσι τοῦ ΕΑΜ- ΕΛΑΣ δέν περιορίσθηκε στίς ἐκτελέσεις αἰχμαλώτων τῶν στρατευμάτων κατοχῆς. Ἀποκαλυπτική εἶναι ἡ διαταγή τοῦ Ἄρη Βελουχιώτη πρός τήν VIII Μεραρχίαν[299] τοῦ ΕΛΑΣ.

«Ὡς ὑπεύθυνος διαχειριζόμενος τό ζήτημα τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ ΕΔΕΣ ἐπί τῶν ὑμετέρων ἐνεργειῶν ἔχω νά παρατηρήσω» ἐντέλλει στήν διαταγή του ὁ νέος ἐθνικός μας ''ἥρως'' γιά νά δοῦμε ἐναντίον ποίων τό ΚΚΕ /ΕΛΑΣ/ ΕΑΜ τελικῶς ἐμάχετο,

«τά ἑξῆς: «α) Πολιτικῶς καί ἀπό στρατηγικῆς καί ταχτικῆς ἄποψης τοῦ πολέμου μας ἐναντίον τοῦ ἐσωτερικοῦ (Ζέρβας- Ἀντίδραση) καί ἐξωτερικοῦ (Γερμανοί) ἐχθροῦ, ἡ ἐνέργειά σας νά ἀποσύρετε τίς ἐναντίον τοῦ ΕΔΕΣ δυνάμεις γιά νά τίς συμπτύξετε καί προβάλετε ἀντίσταση στούς πρός Μέτσοβο ἐνεργοῦντας Γερμανούς εἶναι ἀπολύτως ἐσφαλμένη καί ἀσύμφορος.

β) Κατά τήν γνώμη μου εἶναι χίλιες φορές προτιμώτερο νά διανοίξουν οἱ Γερμανοί τήν ὁδό Ἰωαννίνων-Μετσόβου-Καλαμπάκας παρά νά ἐξακολουθήσει ὑφιστάμενος ὁ ΕΔΕΣ ἔστω καί μία ἑβδομάδα ἀκόμη.

γ) Γι' αὐτό ἐντέλλομαι ὅπως ἅμα τή λήψει τή παρούσης διατάξητε ἀμέσως τόν Καβαλλάρη, ἀπαλλασσομένου τοῦ ἐφεδρικοῦ καί συμπληρουμένης τῆς δυνάμεως του διά δυνάμεων ἐνεργοῦ ΕΛΑΣ ὥστε ..νά κινηθῆ ταχύτατα πρός τήν θέσι Πλάκα καί ἐκεῖθεν δράση ἐναντίον Ἐδεσιτῶν, λαμβάνων ἐπαφήν μέ τά ὑμέτερα τμήματα καί ὑπό τάς διαταγάς μου, τοῦ λοιποῦ ἀποτελούσης τῆς δυνάμεως του, μέρος τοῦ ὑπ' ἐμέ ἀνεξαρτήτου ἐκκαθαριστικοῦ συγκροτήματος. Καλαρρύτες 22.10.43

Ἄρης Βελουχιώτης»

Καί ὅταν κάποτε ἡ κατοχή, γιά τούς Ἕλληνες, ἔφθασε στό τέλος της. Βεβαίως ὄχι γιατί ἡ Γερμανία καί τό Γ' Ράϊχ, ἔλεος! κατατροπώθηκε ἀπό τό «ἀντάρτικο» του ΚΚΕ /ΕΑΜ /ΕΛΑΣ. Ἐπειδή δολοφονοῦσε ἀγγελιοφόρους καί μεμονωμένους στρατιῶτες, προκαλώντας τήν μῆνι τοῦ ἐχθροῦ γιά νά πληρώσουν τόσοι ἀθῶοι Ἕλληνες. Ἤ ἐπειδή ὁ Ἄρης ἐπετίθετο ἐναντίον τῶν Ἐθνικῶν ἀντάρτικων ὁμάδων, γιά νά μονοπωλήση τήν ἀντίστασι..Τό γιατί καί πῶς ἔφυγαν τά στρατεύματα τῶν

---

[299] *Διαταγή τοῦ Ἄρη Βελουχιώτη πρός τήν VIII Μεραρχίαν τοῦ ΕΛΑΣ*
Γενικό Ἀρχηγεῖο Πρός τήν VIII Μεραρχίαν
Ἀπό Τό βιβλίο τοῦ Λεωνίδα Γαληνοῦ «1939-1949», ἐκδόσεις Πελασγός, Σελίς 119

Γερμανῶν θά τό ἀναφέρουμε μέ τά λόγια τοῦ C. WOODHOUSE[300], ἀρχηγοῦ τῆς Βρεττανικῆς ἀποστολῆς στήν Ἑλλάδα.

«.. Ἡ συμβολή τοῦ ἀντάρτικου κινήματος στήν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξε μικρά... Ἡ Ἑλλάς ἀπηλευθερώθη ἐκ τῆς ἐμμέσου ἐπιδράσεως δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἕδρων ἀλλαχοῦ τῆς Εὐρώπης, κυρίως ἐκ τοῦ Ἐρυθροῦ Στρατοῦ καί ἐκ τῶν Δυτικῶν Συμμάχων. Οἱ Γερμανοί ἀπεσύρθησαν ἐξ Ἑλλάδος οὐχί διότι ἐξεδιώχθησαν ἐκεῖθεν ἀλλ' ἵνα ἀποφύγουν νά ἀποκοποῦν ὁλοσχερῶς τῆς χώρας των»[301]

Οἱ Γερμανοί, λοιπόν γί' αὐτούς τούς λόγους, καί ὄχι γιατί ἐκάμφθησαν ἀπό τίς δολοφονίες τοῦ ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, ἄρχισαν νά ἐγκαταλείπουν τήν Ἑλλάδα. Καί τότε, τό ΚΚΕ/ΕΑΜ/ΕΛΑΣ, προτοῦ ἀκόμη ἀναβαπτισθῆ σέ Δ.Σ.Ε (''δημοκρατικός στρατός Ἑλλάδας'') συνέχισε τήν δρᾶσι του ἀνενόχλητα καί χωρίς προφάσεις ἤ προσχήματα.

Ἀφηγεῖται ὁ γιατρός Κώστας Ἀθανασίου Σαραντόπουλος, διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί καθηγητής τῆς ὀρθοπεδικῆς Σχολῆς στήν Ἰατρική σχολή τοῦ North Eastern Ohio College of Medicine στό βιβλίο τοῦ «Βαλτέτσι 1944, Μαρτυρία», πού κυκλοφόρησε τό 2003 καί ἀναφέρεται στήν σφαγή 100 κατοίκων, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ὁ πατέρας του, τόν αἰχμαλωτισμό ἄλλων 140 καί τήν πυρπόλησι τοῦ Βαλτετσίου στίς 15 Ἰουνίου 1944. Προσέξετε τήν ἡμερομηνία. 15 Ἰουνίου 1944. Δηλαδή τόν τελευταῖο χρόνο τῆς κατοχῆς τῆς Ἑλλάδος καί δυόμισι μῆνες πρίν ἀπό τήν ἀποχώρησι τῶν Γερμανῶν ἀπό τήν Πελοπόννησο. Ὑπῆρξε αὐτόπτης μάρτυς καί ἡ μαρτυρία τοῦ ἀποκτᾶ ἰδιαίτερη σημασία.

«Καί ἐνῶ οἱ Γερμανοί ἑτοιμάζονταν νά ἀποχωρήσουν κατευθυνόμενοι πρός Βορρᾶ, ὁ Ἄρης κατευθύνθηκε πρός Νότο, διότι ἄλλος ἦταν ὁ στόχος του. Θῦμα τῆς ἐπιδρομῆς καί τῶν ἐκκαθαριστικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ Ἄρη Βελουχιώτη ἦταν τό Βαλτέτσι. Ἀκολούθησαν ἡ Καλαμάτα, μέ

---

[300] *Κρίς Μοντάγκιου Γούντχαουζ, ταγματάρχης τοῦ Πυροβολικοῦ, ὑπαρχηγός τοῦ συνταγματάρχη Ἐντι Μάγερς ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς Harling, πού ὀργάνωσε την ἀνατίναξι τῆς γέφυρας τοῦ Γοργοποτάμου.Εἶχε πολεμήσει στήν Κρήτη, μετά τήν εἰσβολή τῶν Γερμανῶν ἀλεξιπτωτιστῶν καί εἶχε βοηθήσει τούς Κρητικούς στά σαμποτάζ ἐναντίον τῶν κατακτητῶν. Παρέμεινε στήν Ἑλλάδα μέχρι τήν ἀποχώριση τῶν Γερμανῶν. Παρών στήν συνάντηση τῆς 22ας Φεβρουαρίου 1941, τοῦ Ὑπουργοῦ ἐξωτερικῶν Ἠντεν τῆς Μ. Βρετανίας μέ τόν Ἕλληνα Βασιλιά, τόν πρωθυπουργό Κορυζῆ καί τόν στρατηγό Παπάγο διά τήν διαπραγμάτευσι ἀποστολῆς ἔκστρατευτικοῦ σώματος στήν Ἑλλάδα.*

[301] *«Τό μῆλον τῆς Ἔριδος» C. WOODHOUSE, Ἀθῆναι 1975, σελίς 306*

ἀποκορύφωμα τήν σφαγή τῶν κατοίκων τῆς κωμοπόλεως Μελιγαλᾶ[302] *Μεσσηνίας. Χίλιοι πεντακόσιοι κάτοικοι τῆς περιοχῆς ρίχτηκαν στήν γνωστή Πηγάδα, πού ἔκτοτε παραμένει στή νεώτερη ἱστορία ὡς τό σύμβολο τῆς θηριωδίας καί τοῦ ἐγκλήματος.»*[303]

Καταγράφει ὁ γιατρός, παιδί τότε 12 ἐτῶν αὐτόπτης μάρτυς, τήν ἀνείπωτου πόνου, βασανιστική ἀλύτρωτη, ἐμπειρία, ὁ Κώστας Ἀθανασίου Σαραντόπουλος

«.. *Περιφερόμενος* (ὁ γράφων Κώστας Ἀθανασίου Σαραντόπουλος) *στό χωριό γιά νά μάθω γιά τόν πατέρα μου, εἶδα τόν λεβεντόκορμο μέ τά κατσαρά μαλλιά γείτονά μου σφαγμένο. Τοῦ εἶχαν κόψει τόν λαιμό.. Τό τραῦμα ἦταν μεγάλο καί βαθύ καί φαινόντουσαν οἱ αὐχενικοί σπόνδυλοι. Στό ἀνοιχτό στόμα τοῦ οἱ δήμιοι, εἶχαν τοποθετήσει τό ἀκρωτηριασμένο μόριό του. Τά μάτια τοῦ ἦταν ὀρθάνοιχτα προσηλωμένα στό ἄπειρο τό ἀξύριστο πρόσωπό του εἶχε πάρει ἕνα χρῶμα σταχτί. Οἱ φονιάδες τοῦ εἶχαν ἀφαιρέσει τά ροῦχα καί τά παπούτσια καί τόν ἄφησαν μέ τά ἐσώρουχα, ὅπως τό ἔκαμαν σέ ὅλους τους δολοφονηθέντες Βαλτετσιῶτες. Ὁ φονιάς εἶναι γνωστός στούς ἐπιζῶντες. Δέν συντρέχει λόγος ν' ἀναφερθεῖ τό ὄνομά του.»*

Καί συνεχίζει:

«….Ὅταν ἡ Γιαννούλα Παπαοικονόμου εἶδε ὅτι πρόκειται νά κάψουν τό σπίτι της διαμαρτυρήθηκε. Τότε κάποιος ἀντάρτης ἐπετέθηκε καί τήν κατακρεούργησε. Τήν εἴδαμε νεκρή, αὐτή τήν μεγαλογυναίκα, κάτω ἀπό τό μικρό πλάτανο, πού εἶναι στό προαύλιο τῆς Ἐκκλησίας. Τό μαχαίρι, τῆς εἶχε κόψει τόν λαιμό στό ἐπίπεδό τοῦ μήλου τοῦ Ἀδάμ. Τά ροῦχα της στό πάνω μέρος ἦταν ξεσχισμένα. Τῆς εἶχαν ἀφαιρέσει τούς μαστούς της.[304]

…Ἀξέχαστές μου ἔχουν μείνει οἱ ἐκφράσεις τῶν προσώπων τῶν νεκρῶν. Τά ἀνοιχτά μάτια τό γεμάτο ἀγωνία πρόσωπο, τό ἀνοιχτό στόμα. Ὅλα αὐτά ἄλλαζαν τήν γνώριμη ἐμφάνιση τοῦ ἀτόμου καί ἔκαναν τήν ἀναγνώριση δύσκολη καί καμιά φορά ἀδύνατη.

Οἱ ἀντάρτες εἶχαν ἀπογυμνώσει τούς νεκρούς καί ἀφαιρέσει τά

---

[302] *Ἰδέ ἀναφορά στό τέλος τοῦ κειμένου. «Ἡ Πηγάδα τοῦ Μελιγαλᾶ» Συνταγματάρχου ἔ.ἀ Ἡλία Θεοδωροπούλου σελίς 117-120*

[303] *«Βαλτέτσι 1944, Μαρτυρία» Κώστας Αθ.Σαραντόπουλος, Ἐκδόσεις Ἁρμός σελίς ς 176-177*

[304] *«Βαλτέτσι 1944, Μαρτυρία» Κώστας Αθ. Σαραντόπουλος, Ἐκδόσεις Ἁρμός. σελίς 315-316*

παπούτσια καί τά ροῦχα. Τούς εἶχαν ἀφήσει μόνο τό σώβρακο. Ὅλοι οἱ νεκροί εἶχαν συλληθεῖ. Τούς εἶχαν πάρει τά δαχτυλίδια καί τά ρολόγια καί ἀπό μερικούς εἶχαν βγάλει ἀκόμη καί τά χρυσά δόντια. Τοῦ Γιωργάκη Στάϊκου τοῦ εἶχαν κόψει τό δάχτυλο γιά νά πάρουν τό δαχτυλίδι του, πράγμα πού διαπίστωσα ὁ ἴδιος.»[305]

Γιά κάθε φυσιολογικό ἄνθρωπο, παραμένει ἀνεξήγητο τό εἰδεχθές ἐγκληματικό μένος τῶν δολοφόνων τοῦ ΚΚΕ/ΕΑΜ/ΕΛΑΣ. Εἶναι ὅμως φανερό. Δέν ἦταν ἀρκετός ὁ φόνος γιά τήν «τιμωρία» τῶν διαφωνούντων μέ τόν κομμουνισμό. Τά θύματα ἔπρεπε νά βασανισθοῦν μέχρι τήν λύτρωσι τοῦ θανάτου, νά συληθοῦν καί οἱ ἐναπομείναντες ζῶντες καί οἱ ἀπόγονοι των, νά μείνουν ὅλοι τους τήν ζωή βασανισμένοι ἀπό τίς ὄψεις αὐτές τῶν νεκρῶν τους. Ἦταν δηλαδή οἱ θηριώδεις δολοφονίες ταυτόχρονα καί ἡ ἐκδίκησι πρός ὅσους θά ἔμεναν ζωντανοί. Πού δέν θά μποροῦσαν πότε νά ξεχάσουν τήν φρίκη στά πρόσωπα τῶν δικῶν τους μέχρι καί τόν δικό τους θάνατο...

Συνεχίζει ὅμως ὁ γιατρός Κ. Ἀθανασίου Σαραντόπουλος γιά τά ὑπόλοιπα θύματα τῆς δράσεως τῶν κομμουνιστῶν πού αἰχμαλωτίζοντο, πρίν ἀκόμη φύγει ὁ κατακτητής ἀπό τήν Πελοποννησο καί μεταφέροντο σέ ἄλλο τόπο μαρτυρίου.

«..Πρίν ἀνακαλύψουν τό βάραθρο οἱ ἐκτελέσεις γινόντουσαν λίγο ποιό ἔξω ἀπό τό μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στόν Φενεό, μέ μαχαίρι καί τά πτώματα ἔμεναν ἄταφα. Γρήγορα ὅμως λόγω τῆς δυσοσμίας οἱ κάτοικοι τοῦ Φενεοῦ καί τῆς Γκούρας, κατάλαβαν τό ἔγκλημα πού γινόνταν στήν περιοχή τους. Σύμφωνα μέ μαρτυρικές καταθέσεις πού ἔδωσαν οἱ ἀντάρτες τῆς περιοχῆς μετά τήν διάλυση τοῦ ΕΑΜ, οἱ μελλοθάνατοι μεταφέρονταν τήν νύχτα καθ' ὁμάδες. Τούς σταματοῦσαν 150 μέτρα περίπου πρίν ἀπό τό βάραθρο πού ἦταν τότε μονοπάτι ἐνῶ τώρα ἔχει κτιστεῖ τό ἐκκλησάκι τῶν Ἁγίων Πάντων στήν μνήμη τῶν ἐκτελεσθέντων. Ἀπό ἐκεῖ τούς ἔφερναν ἀνά δυό στό στόμιο τοῦ βαράθρου, λέγοντάς τους ὅτι τούς πηγαίνουν γιά ἀνάκριση. Οἱ δήμιοι ἔβαζαν τά θύματά τους πού τούς εἶχαν δέσει τά χέρια πισθάγκωνα, πάνω στήν πέτρα, πού εἶναι στό χεῖλος τοῦ βαράθρου καί τά ἐκτελοῦσαν εἴτε μέ μαχαίρι εἴτε χτυπώντας τά στό κεφάλι μέ ἕνα γλωσσίδι καμπάνας, πού τό χρησιμοποιοῦσαν ὡς φονικό ὅπλο, καί ἔπειτα τά ἔριχναν μέσα στό βάραθρο χωρίς νά εἶναι βέβαιο ὅτι εἶχαν ξεψυχήσει. Τά ὀνόματα τῶν Δημίων ἦταν γνωστά στούς κατοίκους

---

[305] *«Βαλτέτσι 1944, Μαρτυρία» Κώστας Αθ. Σαραντόπουλος, Ἐκδόσεις Ἁρμός. σελίς, Σελίς 321*

τῆς περιοχῆς καί ἔχουν καταγραφεῖ. Οἱ μόνιμοι ἦσαν ἑπτά καί μερικοί ἀκόμη ἐπικουρικοί.»[306]

Αὐτή ὅμως ἡ ἀδειάσειστη πραγματικότητα τῆς ἐγκληματικῆς ἀντεθνικῆς στασιαστικῆς δράσεως τοῦ ΚΚΕ / ΕΑΜ /ΕΛΑΣ ἐπιμελῶς καί εὐλαβῶς ἀποκρύπτεται ἀπό τά Μέσα Ἐνημερώσεως, πού προβάλουν τήν ἐπάρατο Δεξιά ὡς ἀφετηρία καί ὑπεύθυνη γιά ὅλες τίς καταστροφές τῆς Ἑλλάδος, πλήν τῶν ἀληθινῶν ἐνόχων... Γι' αὐτό ἔχει ἐπιβληθεῖ ἡ λήθη καί ἡ σιωπή, γιά ὅλους τους νεομάρτυρες θύματα τῶν «μπαρουτοκαπνισμένων ἀπελευθερωτῶν» τοῦ ΕΑΜ ΕΛΑΣ. Ἐνῷ κάθε τόσο οἱ λαλίστατοι «ἐκπαιδευτικοί καί ἱστορικοί» τῶν ΜΕΜ ἔχουν ἀκένωτη τή μνήμη μόνο γιά τό τί τράβηξε ἤ δέν τράβηξε ὁ Μίκης στό «κολαστήριο» τῆς Μακρονήσου, γιά τούς «ἀγωνιστές» τοῦ ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, γιά τόν Καπετάν Γιώτη καί τούς «κοινωνικούς» ἀγῶνες του, γιά τόν «ἀσυμβίβαστο Ἄρη» καί ἐν γένει γιά ὅλα τά «πρώτυπα» τῆς λεγομένης «ἐθνικῆς ἀντίστασης» ἐπ' εὐκαιρίᾳ καί ὄχι μόνο, κάθε νέο-κατασκευασμένης ἐπετειακῆς ἡμέρας «ἑορτῶν ἀγάπης» πού δημιούργησαν ἐκ τοῦ μηδενός.

Ἡ μνήμη τούς ἐπιλεκτική, μέ γιγαντιαῖα κενά καί προσεκτικές διαλείψεις, παραμορφωμένη ἠχεῖ καί διαχέεται στά ὦτα τῶν νέων, αὐτῶν πού δέν γνωρίζουν, σάν τό «εὐαγγέλιο» πού «διδάσκεται» ἀπό τούς «ἱεροκήρυκες» τῶν Μέσων Ἐνημερώσεως. Ἡ «σύγχρονη ἱστορία[307]» πού ἐκφωνεῖται σέ ὅλους τους τόνους καί ὅλα τά ὕψη καί ἀπό ὅλους τους «ἄμβωνες»μέ τά μικρόφωνα στή διαπασῶν γιά τό παραμικρό.

Γιά τούς γνωρίζοντας, ὅμως, πού ἀκόμη ὑπάρχουν καί δέν ἔχουν «ἀλλοτριωθεῖ», οἱ ἐξωπραγματικές καί ἀνιστόρητες αὐτές θέσεις τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τοῦ ΚΚΕ ἀπό τά Μέσα Ἐνημερώσεως, ἀποτελοῦν ὅ,τι δυστυχῶς εἶναι: Μιά προκλητική κοροϊδία, κατάφωρη διαστροφή, ἐξωπραγματική διαστρέβλωσι καί ἐπιλεκτική εὐαισθησία. Δυστυχῶς χωρίς δυνατότητα ἀντιλόγου ἤ ἁπλῶς ἐκφράσεως τῆς ὅποιας ἄλλης ἀπόψεως. «Εἶναι δέ γεγονός» γράφει ἀναφερόμενος στήν ἰδιότυπη αὐτή πολιτική ὁμηρεία πού μας ἐπιβάλλουν τά ΜΕΜ, στό ὁμώνυμο ἄρθρο τῆς Ἑστίας

---

306 *«Βαλτέτσι 1944, Μαρτυρία» Κώστας Αθ. Σαραντόπουλος, Ἐκδόσεις Ἁρμός. Σελίς 367-368-369*

307 *«...Ἀπορρέει καθαρά ἀπό αὐτά πού προηγήθησαν, ὅτι ὀφείλουμε νά θεωροῦμε τά βιβλία Ἱστορίας ὡς ἔργα καθαρῆς φαντασίας. Πρόκειται γιά παράδοξες ἀφηγήσεις γεγονότων πού συνοδεύονται ἀπό ἑρμηνεῖες ἐπινοημένες κατόπιν ἑορτῆς..» Ἐκδόσεις Ζῆτρος 2004, '' Ἡ ψυχολογία τοῦ ὄχλου'' σελίς 47, Gustave Le Bon (1841-1931).*

ὁ Κός Εὐθύμιος Πέτρου στήν Ἑστία «*ὅτι καί τά ΜΜΕ, κυρίως ἡ τηλεόρασις προβάλλουν κυρίως τίς φωνές τῶν ἀκραίων στοιχείων πού ὑποστηρίζουν μία καταστροφική πολιτική ἀπομονωτισμοῦ χωρίς ποτέ νά παραχωρήσουν ἀνάλογο βῆμα καί στήν διαφορετική ἄποψη. Στήν φωνή τῆς λογικῆς…Δυστυχῶς τό κόμμα τῶν μυαλωμένων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι εἶναι βέβαιον ὅτι ἐπικρατοῦν στήν κοινωνία μας, οὐδέποτε ὑπῆρξε θορυβῶδες ἀλλά καί ποτέ δέν εἶχε πρόσβαση στά ΜΜΕ…Ὅμως παραμένουμε ὅμηροι της ἐξαλλοσύνης τῶν ὀλίγων. Ὡς ἐάν συνεχίζουν νά λειτουργοῦν στήν Ἑλλάδα οἱ μετωπικές ὀργανώσεις τῶν δραστηρίων μέτρων τῆς ἐλάχιστα μακρυνῆς ἐποχῆς τοῦ ψυχροῦ πολέμου…»*[308]

Ὁ Τζωρτζής Μαρᾶτος στό βιβλίο τοῦ «Ὁ Κόκκινος σταυρός» πού κι' αὐτό κυκλοφόρησε σχετικῶς πρόσφατα, τό 2005, παραθέτει τήν δική του συγκλονιστική Μαρτυρία. Ἀπόδειξι, ὅτι οἱ πληγές ὅλων αὐτῶν, πού ὑποφέρουν τό ἀλησμόνητο βάρος τοῦ πόνου γιά τόν ἄδικο χαμό τῶν δικῶν τους, μετά ἀπό τόσα χρόνια, δέν μποροῦν νά κλείσουν οὔτε μέ τό ζεματιστό λάδι τῆς ἀτέλείωτης προβολῆς τῶν δολοφόνων ὡς ὑπέρπατριωτῶν, ἤ τήν ἐπιλεκτική ἀποσιώπησι τῶν θυμάτων ἀλλά οὔτε καί με τήν ὁλική ἀποκοπή τῆς ἱστορίας, πού συντηροῦν καί μεγενθύνουν τά Μέσα Ἐνημερώσεως. Καί αἰσθάνονται, ὅλοι αὐτοί οἱ πονεμένοι, τήν ἀνάγκη, παρηγοροῦνται, ὅταν μνημονεύουν τούς ἀδικοχαμένους των. Ἔτσι λοιπόν, ἐξιστορεῖ τό δικό του προσωπικό δράμα, ὁ Τζωρτζῆς Μαρᾶτος πού βίωσε ἐκεῖνες τίς τραγικές ἡμέρες, καί ἀφηγεῖται πῶς οἱ «σύντροφοι» ἀπορφάνισαν τήν οἰκογένειά του, χωρίς λογική, χωρίς ἠθική, χωρίς αἰτία.. Ἀντιγράφω ἀπό τό βιβλίο του.

«5 Ἰανουαρίου 1945

Μαύρη μέρα ἡ σημερινή. Μπῆκαν στό σπίτι στό Μεταξουργεῖο καί πῆραν τόν νόννο, τήν θεία Ἑλένη καί τήν Μάνια. Τά κτήνη! Ὁ νόννος, ὁ Τζώρτζης 80 ἐτῶν, μισότυφλος ἀπό τόν καταρράκτη, Ἡ θεία Ἑλένη, ἡ κόρη τοῦ 45 ἐτῶν, πανέμορφη καί ἡ Μάνια 14 χρονῶν κοριτσάκι. Γιατί; Ποιόν

[308] *Ἡ ἰδιότυπη πολιτική ὁμηρεία πού μας ἐπιβάλλουν.*
Ἄρθρο τοῦ Εὐθ. Πέτρου δημοσιευθέν στήν ΕΣΤΙΑ «..Εἶναι σύνηθες νά ἀκοῦμε διάφορες φωνές ἀκραίων φανατισμένων καί στερουμένων κοινῆς λογικῆς στοιχείων πού σπεύδουν νά ἐπικρίνουν ὁποιαδήποτε ἐνέργεια τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους πού ἀναλαμβάνει στά πλαίσια τῶν ὑποχρεώσεων τίς ὁποῖες ἔχουμε ὡς σοβαρή εὐρωπαϊκή χώρα στό διεθνές γίγνεσθαι… Ἡ χώρα μας ἔχει ὠφεληθεῖ πολλαπλῶς ἀπό τήν συμμετοχή της στήν ΕΕ καί τό ΝΑΤΟ. Οἱ πολιτικές ὅμως ἀποφάσεις τῶν δυό αὐτῶν ὀργανισμῶν προκάλεσαν τίς πλέον βίαιες ἀντιδράσεις κατά τήν τελευταίαν 15 ἐτίαν…»

εἶχαν πειράξει;[309]

…Πῆγα στόν Ἅγιο Παντελεήμονα στήν Ἀχαρνῶν, ὅπου μου εἶχαν πῆ ὅτι τούς εἶχαν. Μπῆκα μέσα καί εἶδα στή μέση τρία φέρετρα...

Τό μυαλό μου ἦταν πάντα στόν πατέρα μου, πού ἤλπιζα ὅτι δέν θά τόν ἔβλεπα ποτέ μέσα σέ ἕνα τέτοιο ξύλινο κουτί. Σηκώθηκα καί ξαναπῆγα καί χαίδεψα καί τά τρία φέρετρα μέ μεγάλη προσοχή καί τρυφεράδα..»[310]

«Ἀγαπημένε μου Πατέρα,

Ἐκεῖ πού πιστεύαμε ὅτι ἤσουν ὅμηρος, ἦρθε τό μαντάτο, ἡ συμφορά. Ἦταν 9 Μαρτίου (1945) πρωί ὅταν ὁ ἀστυφύλακας Γενημάρας ἦρθε σπίτι μου καί μοῦ εἶπε ὅτι μέ ζητάει στό τμῆμα ὁ Διοικητής, ὁ Σακελλαρίου…Στό τμῆμα μέ ὑποδέχτηκε ὁ Διοικητής. Θά μοῦ ἔδειχνε κάποιον ὕποπτο καί ζητοῦσε νά τοῦ πῶ ἄν ἀναγνώριζα τά ροῦχα πού φοροῦσε… Μέ πῆραν κάτω στά κρατητήρια. Ἄνοιξαν τήν πόρτα καί εἶδα ἕνα ἄγνωστο πού φοροῦσε, πατέρα, τό σακάκι σου τό γκρί. Θυμᾶσαι ἦταν ἐκεῖνο πού τό εἶχα καημό καί μοῦ εἶχες ὑποσχεθεῖ νά μοῦ χαρίσης ἄν ἔφερνα καλούς βαθμούς.. Ἦταν τό σακάκι πού φοροῦσες τήν μέρα πού σέ πήρανε. Φοροῦσε καί τά παπούτσια σου. Ἔκανα νά ὁρμήσω πάνω του... Γύρισα καί κοίταξα τόν Σακελλαρίου. Ἐκεῖνος κατέβασε τά μάτια. Δέν ὑπῆρχες πιά.»[311]

Περίπου δυόμισυ χρόνια ἀργότερα στίς 25 Ὀκτωβρίου 1947, ὁ Τζωρτζής Μαρᾶτος, θά μάθει τούς λόγους τῆς δολοφονικῆς θανατώσεως τοῦ Πατέρα του. Βέβαια δέν θά μάθει γιατί σκότωσαν τόν νόννο, τήν θεία Ἑλένη καί τήν Μάνια. Θά μάθει μόνο γιά τόν Πατέρα του. Ἀφηγεῖται ὁ ἴδιος.

«25 Ὀκτωβρίου 1947.

Σήμερα εἶναι ἡ τελευταία μέρα τῆς δίκης….Ὁ Σακελλαρίου δέν φαινόταν πουθενά…Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου διάβασε τήν ποινή. Δίς εἰς θάνατον…Πῆρα τό λεωφορεῖο καί γύρισα σπίτι. Στήν πόρτα μέ περίμενε ἡ μάνα μου.

«Ἦρθαν ἀπό τό τμῆμα καί σέ ζήτησαν. Ὁ διοικητής ὁ Σακελλαρίου σέ παρακαλεῖ νά περάσης»

Πῆγα...

«Μέ ζητήσατε κέ Διοικητά;»

---

309 *Ὁ κόκκινος σταυρός. Τζώρτζης Μαρᾶτος, Βιβλιοπωλεῖον ΕΣΤΙΑΣ, Σελίς 59*

310 *Αὐτόθι, Σελίς 98*

311 *Αὐτόθι, Σελίς 115*

«Ναί σέ ζήτησα…Βρέθηκε τό βιβλίο τῆς 'ΟΠΛΑ'[312] *καί ἀναφέρεται στόν φόνο τοῦ Πατέρα σου.»*

«Δηλαδή;»

«Διάβασε νά δῆς»

Πῆρα τό βιβλίο στά χέρια μου καί κοίταξα τήν σελίδα πού κάποιος εἶχε τσακίσει γιά σημάδι. Ἦταν γεμάτη ὀνόματα μέ γράμματα κεφαλαῖα καί δίπλα σέ κάθε ὄνομα μία σύντομη παρατήρηση.

Στό ὄνομα τοῦ πατέρα μου ἔγραφε.

ΙΑΣΩΝ ΜΑΡΑΤΟΣ. ΓΝΩΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ ΜΟΝΑΡΧΟΦΑΣΙΣΤΑΣ. ΚΟΥΒΑΛΟΥΣΕ ΜΕ ΚΑΙΚΙΑ ΠΡΟΔΟΤΕΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΓΙΑ ΝΑ ΠΟΛΕΜΗΣΟΥΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΛΑΟ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΓΓΛΕΖΟΥΣ

Δίπλα τοῦ ἦταν ἕνας κόκκινος σταυρός»[313]

Ὑπάρχουν ἑκατοντάδες περιπτώσεις θυσιασθέντων μαρτύρων, πού ἔστω καί ἔτσι, ὅπως σ' αὐτές πού μας περιγράφουν οἱ συγγενεῖς των, μέ τίς τραγικές τους ἀναμνήσεις, εἶχαν τήν «τύχη» οἱ συγγενεῖς των νά τά ξεθάξουν, νά τά ἀναγνωρίσουν παρουσίᾳ τοῦ κτηνώδους δημίου, πού τίς περισσότερες φορές, φοράει τά ροῦχα τοῦ θύματος καί ἐν συνεχείᾳ νά τά νεκρολογήσουν καί νά τά ξαναθάψουν μέ αἰώνια ἀναπάντητα ἐρωτηματικά καί ἀκοίμητες ἐνοχές γιατί δέν μπόρεσαν νά τά σώσουν ἤ νά ἀπαλύνουν τό μαρτύριό τους.

Οἱ περισσότεροι ὅμως, οὔτε αὐτή τήν «τύχη» τῆς ταφῆς καί τοῦ θρήνου τῆς κηδείας εἶχαν. Διότι οἱ νεκροί των δέν εὑρέθησαν καί τά ὀστά τῶν ἀγαπημένων τούς λευκάνθησαν στίς πηγάδες, στούς ἀσβεστόλακκους καί στίς ἀπρόσιτες χαράδρες, πού θά παραμείνουν ἄγνωστες.

Βεβαίως γνωρίζω. Τό σύνηθες εἶναι, ὅποιος ἀποκαθιστᾶ τήν ἱστορική ἀ-λήθεια (ὅταν αὐτή τόσο κατάφορα βιάζεται καί παραποιεῖται ὅπως τά χρόνια πού ζοῦμε μεταπολιτευτικῶς) νά κατηγορεῖται γιά

---

[312] *«ΟΠΛΑ=Ὁμάδες Περιφρούρησης Λαϊκοῦ Ἀγώνα ἤ Λαϊκῶν Ἀγωνιστῶν. Ἡ ΟΠΛΑ εἶχε ἐμφανιστεῖ στήν κατοχή καί ἐξηρτάτο ἀπ' εὐθείας ἀπό τήν ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ. Ἐπρόκειτο γιά κατ' ἐξοχήν τρομοκρατική ὀργάνωση, ἡ ὁποία ἤδη ἀπό τήν κατοχή εἶχε ἐκτελέσει πολλούς ἀγωνιστές τῶν ἄλλων ἀντιστασιακῶν ὀργανώσεων τῶν πόλεων. Στή διάρκεια τῶν Δεκεμβριανῶν ὑπῆρξε τό κύριο ὄργανο γιά τίς ὠμότητες πού διεπράχθησαν.» Ἀπό τό βιβλίο ''Ἡ Τραγική Ἀναμέτρηση'' τοῦ Ἀλεξάνδρου Ζαούση, ἐκδόσεις Ὠκεανίδα, Τόμος Α', σελίς 79.*

[313] *Ὁ κόκκινος σταυρός. Τζώρτζης Μαρᾶτος, Βιβλιοπωλεῖον ΕΣΤΙΑΣ, Σελίς 121*

''ἀναμοχλευσι'' παθῶν ἀπό αὐτούς πού πραγματικά τήν προκαλοῦν. Διότι ἡ ἀναφορά στήν ἱστορία, ὅταν γίνεται τόση εὐλαβική προσπάθεια νά χαλκευθῆ καί νά δημιουργηθεῖ ἡ νέα-ἀλήθεια, μόνο ἀναμόχλευσις παθῶν δέν εἶναι. Ἀντιθέτως ἀναμόχλευσις ἐν ψυχρῷ εἶναι αὐτό πού καθημερινῶς ὑφιστάμεθα. Ἡ ἐξύμνησις καί ἡ προβολή τοῦ ἐγκλήματος σάν κατώρθωμα. Ἡ διαφήμησις τῶν δολοφόνων[314] πού παραμένουν ἀμετανόητοι, ἐπιχαίρουν καί προκαλοῦν, στό φάσμα μεταξύ ἱεραποστόλων καί λαϊκῶν σωτήρων. Ἔτσι αὐτή ἡ ἀναφορά στήν ἀληθινή Ἱστορία, αὐτοπτῶν καί ἀδιαψεύστων μαρτύρων τῶν ἐγκλημάτων τοῦ ΚΚΕ, ἀποτελεῖ ὕστατο και πρωτεῦον χρέος, καθῆκον, νά διατηρηθεῖ ἄσβεστο τό φῶς τῆς ἀ-λήθειας. Εἶναι ἡ ἀπάντησι, στήν μονομερῆ λήθη καί στήν κατά τόν τρόπο αὐτό, τῆς παρθένο-γενέσεως μιᾶς παρά-ἱστορίας. Πού προσπαθοῦν νά ξαναγράψουν, εὐπρεπίζοντας προκλητικά τήν ψευτιά μέ τό κουστούμι τῆς νέας, τῆς ἀνακαινισθείσης ἀλήθειας.

«..Ἡ ἀναγνώριση τοῦ ΕΑΜ ἀντί νά φέρη τή λήθη, ξύπνησε μνήμη νεκρῶν καί σφαγιασμένων» Γράφει ὁ ἀείμνηστος Κ. Τσάτσος. *«.Ἀπό τή φύση μου δέν εἶμαι φανατικός. Ἀναγνωρίζω τό κομμουνιστικό κόμμα πού κινεῖται στά συνταγματικά πλαίσια, ἔστω καί ἄν ξέρω ὅτι πολιτική του εἶναι, μόλις βρῆ εὐκαιρία, νά τά σπάση καί νά ἐπιβάλη ἕνα μονοκοματικό ὁλοκληρωτικό καθεστώς. Ἀλλά δέν ἀνέχομαι τήν παραχάραξη τῆς Ἱστορίας. Ἀκόμη λιγότερο τήν παραχάραξη πού γίνεται γιά δημαγωγικούς σκοπούς. Δέχομαι τό παρόν καί τό μέλλον τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Δέν δέχομαι τό παρελθόν του στήν Ἑλλάδα, ἀκριβῶς διότι πιστεύω στήν Ἑλλάδα»[315].*

Αὐτή λοιπόν ἡ κατασκευασμένη ἐπιλεκτική λήθη εἶναι ἡ χαριστική βολή στήν ἀνάμνησι. Ἡ ὁριστική καταδίκη τῶν θυμάτων στή λησμονιά καί στήν ἀνυπαρξία καί ἡ ἡρωοποίηση τῶν δημίων καί τυράννων ὡς λαϊκῶν ἀγωνιστῶν καί ἀπελευθερωτῶν.

Οἱ γιορτές τά φεστιβάλ καί τά πανυγύρια ὅταν πρόκειται γιά συναυλία στήν Μακρόνησο ἤ πολιτικές κηδεῖες αἱμοσταγῶν δολοφόνων.

Ἡ ἀπαγόρευσι τῆς μνημονεύσεως καί ἀποδόσεως τιμῶν στούς

---

[314] *Νά πῶς ὁ «συμφιλιωτικός» Ριζοσπάστης μᾶς μεταφέρει τήν εἴδησι τοῦ μνημοσύνου «ἀγάπης» γιά τόν αἱμοσταγῆ δολοφόνο, τόν χαριλαος φλωρακη.*
«Σάν σήμερα, πρίν ἀπό τρία χρόνια, ἔφυγε ἀπό κοντά μας ὁ σύντροφος Χαριλάος Φλωράκης. Ὁ κομμουνιστής, ὁ ἄνθρωπος, ὁ λαϊκός ἡγέτης.»
[315] *«Λογοδοσία Μιᾶς Ζωῆς» Κ.Τσάτσου, Οἱ ἐκδόσεις φίλων 2ος τόμος, σελίς 619*

πραγματικούς ὑπερασπιστάς τῆς ἐλευθερίας, πού ἀπολαμβάνουν σήμερα ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ἀκριβῶς χάρις αὐτῶν τῶν ἀγωνιστῶν, καί ὁ διεστραμμένος χαρακτηρισμός τῶν μνημοσύνων τῶν ἡρωικῶν νεκρῶν μας, ὡς ἑορτῶν μίσους. Ἐνῶ οἱ δικές τους εἶναι «γιορτές ἀγάπης».

Ἀναμόχλευσι τῶν παθῶν, ἀκένωτη ἀγανάκτησι προκαλεῖ ἡ φίμωσι καί ὁ μονόλογος πού ἔχουν ἐπιβάλλει τά ΜΕΜ στήν πραγματική ἱστορία.

Ἡ συνεχής παρουσίαση τῆς μιᾶς ἐκδοχῆς ὡς ἀληθινῆς καί ἡ παντελής ἀπόκρυψις τῆς ἄλλης, ἐν τῷ προκειμένῳ τῆς πραγματικῆς, ἕως ὅτου, ἄν τοῦτο ποτέ καταστῆ δυνατόν, ἐπέλθει ὁριστικά καί ἀμετάκλητα ἡ λήθη, δηλαδή ὁ φόνος τῆς ἀ-λήθειας.

Ἡ συμπεριφορά τῶν ΜΕΜ ἀλλά τῆς κρατικῆς ΕΡΤ[316] μέ τά προκλητικά» ντοκυμαντέρ» τῆς μονομεροῦς καί διαστρεβλωμένης νέας-ἀλήθειας κατά τάς ἐπιταγάς τοῦ ΚΚΕ καί τῶν συνοδοιπόρων, γιά τόν Δ.Σ (δημοκρατικό στρατό) καί τήν «θλίψη» γιά τήν ἧττα, εἶναι αὐτή πού ξυπνᾶ τά πάθη, προκαλεῖ τήν ἀγανάκτησι γιά τό ἄδικο, προκαλεῖ τήν νέμεσι νά τιμωρήση τήν ὕβρι.

Ἄν θέλουν τά Μέσα Ἐνημερώσεως νά γίνουν ἀντικειμενικά καί

---

[316] *Ἐφημερίς Ἑστία, Στήλη, Γεγονότα καί Παρεπόμενα*

Ἀμετανόητοι Παραχαράκτες. Γ.Δ. Εὐσταθίου

«Ποικίλλας ἀλλά ὄχι ἐντόνους ὅπως θά ἔπρεπε ἀντιδράσεις προκάλεσε καί προκαλεῖ τό κατ' ἐπανάληψιν προκληθέν ὑπό τῆς Ε.Τ.2 'ντοκυμαντέρ' ὑπό τόν τῖτλον ' Ὁ Ἑλληνικός Ἐμφύλιος'..Ἡ μονομερής ἐξιστόρησις τῶν συμβάντων κατά τά ἔτη 1946-1949 εἰς ὅλην τήν ἔκτασιν τῆς χώρας μας ἀκόμη καί εἰς τά μεγάλας νήσους, προκάλεσε καί προκαλεῖ τό κοινόν αἴσθημα ...Ἰδίως ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐκλήθησαν νά ἀντιμετωπίσουν διά τῶν ὅπλων τήν κομμουνιστική ἀνταρσία, ἡ ὁποία ἀπέβλεπε εἰς τήν κατάλυσι τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος καί τήν αὐτονόμηση τῆς Μακεδονίας καί Θράκης...Ὁ Συμμοριτοπόλεμος διήρκεσε πλέον τῶν τριῶν ἐτῶν (Μάρτιος 1946-Αὔγουστος 1949) καί ἐπεσώρευσε πλεῖστα ὅσα δεινά εἰς τήν χῶραν, ἀφοῦ ἐξεκληρίσθη τό ἄνθος τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, συνεσωρεύθησαν τεράστιαι ὑλικαί καταστροφαί ἐνῶ 28.000 Ἑλληνοπαίδων κατά τό παιδωμάζωμα ὡδηγήθησαν εἰς τά χώρας τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος..

Τόν μακροχρόνιον καί αἱματηρόν αὐτόν ἀγῶνα διά τοῦ ἐν λόγῳ 'ντοκυμαντέρ' οἱ ἀμετανόητοι παραχαράκτες τόν ἐκθειάζουν ὡς ἀγῶνα ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν Ἄγγλων καί τῶν Ἀμερικανῶν...Καί νά θέλουν λοιπόν οἱ Ἕλληνες νά λησμονήσουν τά ὅσα τραγικά συνέβησαν κατά τήν περίοδο τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος καί νά συμφιλιωθοῦν μεταξύ τῶν δέν δύναται. Ἡ σημερινή ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ και οἱ συνοδοιπόροι δέν τό ἐπιτρέπουν ἀναμοχλεύοντες τό παρελθόν καί παρουσιάζοντες αὐτό ὑπό τό παραμορφωτικό πρίσμα τῆς μονομερείας...

νά ''διδάξουν'' ἱστορία, θά πρέπει ὅταν, γιά κάποιο λόγο, συγκινοῦνται γιά τήν Μακρόνησο,[317] νά ἀναφέρουν καί τά ἐγκλήματα τῶν κομμουνιστῶν πού ὁδήγησαν στήν λειτουργία της.

Ὅταν ἐξυμνοῦν τά ἀνύπαρκτα «κατορθώματα καί τήν «γενναιότητα» τῶν ἀνταρτῶν τοῦ ΚΚΕ -ΕΑΜ-ΕΛΑΣ», νά ἀναφέρουν καί τίς θηριωδίες των καί τίς συνέπειες των στήν πλάτη τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ὅταν μιλοῦν μέ θαυμασμό καί πλέκουν ἐγκώμια γιά τόν Ἄρη[318], τόν Καπετάν Γιώτη[319] καί ἄλλες παρόμοιες «προσωπικότητες» νά μᾶς θυμίζουν καί τίς φρικαλεότητες των.

Ὅταν μιλοῦν γιά τά ἐγκλήματα τῆς βίας, τῆς τυραννίας τῶν ὅποιων δικτατόρων, θά πρέπει νά καταδικάζουν καί τά ἐγκλήματα τοῦ κομμουνισμοῦ.[320]

Ἄλλως νά μήν ὁμιλοῦν καθ' ὅλου καί γιά τίποτα.

Ἡ ἱστορία εἶναι δυνατόν νά παραχαράσσεται, οἱ στρατευμένοι στά μαρξιστοκρατούμενα Μέσα Ἐνημερώσεως νά συνεχίζουν τήν παραμόρφωσι τῶν νέων, παραλαμβάνοντας τήν σκυτάλη ἀπό τούς ὁμοϊδεάτες τους σ'ὅλες τίς βαθμίδες τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀλλά δέν θά μπορέσουν πότε, νά ἀφανίσουν τήν Ἀ-λήθεια.Τό σκοτάδι δέν μπορεῖ νά σκεπάση τό φῶς.

---

[317] *Ἰδέ ἐκτενεῖς ἀναφορές ἀπό τά βιβλία, α) Ἡ Ἀνατομία Τῆς Ἐπαναστάσεως, Θεοφ. Παπακωνσταντίνου, 1952, Σελίς 231, β) Ἡ τραγική Ἀναμέτρηση 1945-1949, Ἀλεξάνδρου Ι. Ζαουση, τόμος Β, σελίς 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23. στό κεφάλαιο ''Τά ΜΕΜ γραφοῦν Ἰστορια'' Περί Μακρονήσου*

[318] *Ὀλίγα περί τοῦ «στρατηγοῦ» τοῦ ΕΛΑΣ/ΕΑΜ/ΚΚΕ*

«Φωτιά καί τσεκούρι», ἐκδόσεις 'ΕΣΤΙΑΣ', τοῦ Ἀβέρωφ Τοσίτσα.

σελίς 172, «.. Τό βράδυ δίπλα στό τζάκι, ἕνας νέος του χωριοῦ, τότε φοιτητής σήμερα δικηγόρος στήν Ἀθήνα, τόν ρώτησε (τόν Ἄρη) ποιά ἦταν τά αἴτια τῆς ἧττας τοῦ ΕΑΜ /ΕΛΑΣ- «Δέ σκοτώσαμε ἀρκετούς. Ἄν δέν εἴχαμε ἀφήσει ὄρθιο κανένα ἀπό τούς φίλους του Ἄγγλου, δέν θά μποροῦσε νά ξεμπαρκάρει πουθενά. Οἱ ἄλλοι μέ ἔλεγαν φονιά: νά πού μας κατάντησαν. Πόσες ψυχές ἔχει τό χωριό σας;

- Χίλιους διακόσιους.

- Ἔπρεπε νά σκοτώσουμε τούς ἑξακόσιους. Τό μοσχάρι πεθαίνει ὅταν τό κεφάλι τοῦ κολυμπήσει στό αἷμα.'Και ἀξίζει τόν κόπο νά τό χύσης ἔτσι, ὅταν ἡ ἀμοιβή εἶναι ἡ τελειότητα τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας'»

[319] *Ὀλίγα περί τοῦ ''ἀνδρός'' στό τέλος τοῦ παραρτήματος*

[320] *Ἰδέ σχετικά στό τέλος τοῦ παραρτήματος*

4. Ἡ Ἐθελοτυφλωσι τοῦ ΚΚΕ καί τό «ἁμάρτημα» τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ

«..Ὁ Δεκέμβρης ἦταν ἕνας μεγάλος ἐθνικός καί ἀντί-ἰμπεριαλιστικός ἀγώνας. Ἦταν μία μεγάλη, μιά ἱστορική μάχη γιά τήν ἐθνική ἀπελευθέρωση καί ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδας…. Ὁ Δεκέμβρης καί τά Δεκεμβριανά ἔγιναν γιατί ἀφοῦ ὕστερα ἀπό τήν προέλαση τοῦ σοβιετικοῦ στρατοῦ ἀπελευθερωθήκαμε ἀπό τήν ξένη κατοχή, ἦλθαν οἱ Ἄγγλοι[321] νά μᾶς ὑποδηλώσουν καί νά φέρουν πίσω τό βασιλιά..»[322]

Χωρίς ἴχνος μεταμελείας, τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1979 τριάντα πέντε χρόνια μετά, ἡ ἴδια ξύλινη γλώσσα, κροταλίζει, ἀρθρώνει κακόηχα καί προκλητικά. Ἐξακολουθοῦν καί βαπτίζουν τά ἐγκλήματά τους, «*μάχες γιά τήν ἐθνική ἀπελευθέρωση..*»

Δηλαδή ἡ «λήθη» λήθη, ἀλλά τό ΚΚΕ καί οἱ «σύντροφοι» τό βιολί βιολάκι τους. Ἔβαλαν πάλι στό γραμμόφωνο τήν ἀγαπημένη τους κασσέτα. Δέν «πρόκαμαν» νά μᾶς πείσουν, δέν μπόρεσαν ντέ καί καλά καί μέ τή βία νά μᾶς «ἀπελευθερώσουν» ἀπό τούς Ἄγγλους καί νά μᾶς παραδώσουν ἐλεύθερους στον «κόκκινο στρατό πού περίμεναν οἱ ἔρημοι νά κατέβη». Καί ἐπιμένουν νά μᾶς τά θυμίζουν. Ἐνῶ ἐμεῖς δέν πρέ-

---

[321] *Βεβαίως ὁ Ζαχαριάδης ἀποκαλεῖ ''κάλπικη'' τήν ἄποψι ὅτι τό ἀριστερό κίνημα ''παρασύρθηκε στόν ἔνοπλο ἀγώνα ἀπό τούς Ἄγγλους'' Ἀντιγράφω ἀπό τό Βῆμα τῆς 17/8/2003.*

«.. Ὁ ἴδιος ὁ Νίκος Ζαχαριάδης, στό «Χρονικό» του, πού ἄρχισε νά γράφει τήν Πρωτομαγιά τοῦ 1966, μέ τήν κήρυξη τῆς ἀπεργίας πείνας τήν ὁποία εἶχε ξεκινήσει, διαμαρτυρόμενος γιά τήν ἀπάνθρωπη ἀπομόνωσή του ἀπό τούς Σοβιετικούς, στό Σουργκούτ τῆς Σιβηρίας, ἀναφέρεται στόν ἔνοπλο ἀγώνα τῆς περιόδου 1946-49 καί σημείωνε ὅτι «ἄν δέν ὑπῆρχε Βάρκιζα, δέν θά χρειαζόταν ὁ ἀγῶνας αὐτός». Προσθέτοντας ὅτι «ἡ ἔνδοξη πάλη τοῦ ΔΣΕ ἔσωσε τήν τιμή τοῦ ΚΚΕ καί τοῦ ἐπέτρεψε, καί παρά τήν ὑποχώρηση στά 1949, νά διατηρήσει καί νά ἀναπτύξει παραπέρα τίς πολιτικές θέσεις του». Ὁ ἄλλοτε ἡγέτης τοῦ ΚΚΕ, παρατηρώντας ὅτι ἡ κρίση στή Γιουγκοσλαβία τό 1948 «ἀνεξάρτητα ἀπό τίς αἰτίες πού τήν προκάλεσαν, ἐπέδρασε ἀποφασιστικά στήν ἐξέλιξη τοῦ ἔνοπλου ἀγώνα», θεωροῦσε «κάλπικη» τήν ἄποψη ὅτι τό ἑλληνικό ἀριστερό κίνημα παρασύρθηκε στόν ἔνοπλο ἀγῶνα ἀπό τούς Ἄγγλους. «Στήν πραγματικότητα», ὑποστήριζε, «οἱ Ἄγγλοι θέλαν νά μᾶς παρασύρουν στίς δικές τους ἐκλογές [ἀναφέρεται στίς ἐκλογές τῆς 31ης Μαρτίου 1946 στίς ὁποῖες ἀπεῖχαν οἱ κομμουνιστές] γιά νά ἐπικυρώσουν ἔτσι κοινοβουλευτικά-"λαϊκά" τό καθεστώς πού ἐπέβαλαν μέ τήν ἔνοπλη ἐπέμβασή τους καί μέ τή Βάρκιζα ». Τό ΒΗΜΑ, 17/08/2003 , Σέλ.: Β29

[322] *Ριζοσπάστης, 20.4.1979*

πει νά ἔχουμε ἄλλη γνώμη ἀλλά μόνο τήν δική τους. Καί πρός Θεοῦ. Τί χριστιανοί εἴμαστε.!

Ὄχι γιορτές «μίσους», ἐν ὀνόματι τῆς «λήθης» ἄν τολμήσουμε καί μνημονεύσουμε καί τά θύματα τοῦ «Δεκέμβρη καί τῶν Δεκεμβριανῶν», διότι αὐτό εἶναι ἀναμόχλευσι τῶν παθῶν.

Μόνο γιορτές «ἀγάπης» γιά τόν «..Δεκέμβρη.. τόν ἐθνικό καί ἀντί-ἰμπεριαλιστικό ἀγώνα» πρέπει νά μνημονεύουμε.

Ἄν ἡ νοημοσύνη τῶν ἐγχώριων ὑπαοαναπτύκτων σταλινικῶν του ΚΚΕ, δέν τούς ἐπιτρέπει νά συνειδητοποιήσουν τήν νομοτελειακή ἀποτυχία στήν θεωρία καί τήν κατάρρευσι στήν πράξι τοῦ κομμουνιστικοῦ ἐγχειρήματος ὅλων τῶν «λαϊκῶν δημοκρατιῶν» πλήν, τῶν ἐναπομεινουσῶν στίς ἡμέρες μας, κομμουνιστικῶν «παραδείσων» τῆς Κίνας τοῦ ἡμερομισθίου τῶν 2 εὐρώ, τῆς Κούβας πού ἀπέκτησε κινητά τόν Μάρτιο τοῦ 2008, τῆς Β.Κορέας πού λιμοκτόνει ἐνῶ ἐξακολουθεῖ νά κάνη δοκιμές βαλλιστικῶν πυραύλων καί μερικῶν Ἀφρικανικῶν κρατῶν, πού δέν ἔχουν βιομηχανία γιά νά κάνουν τήν βιομηχανική ἐπανάστασι πού εὐαγγελίσθηκε ὁ Μάρξ καί προκήρυξε ὁ Λένιν.

Ἄν λοιπόν κωλύεται ἡ σκέψι τους νά λειτουργήση λόγῳ δογματικῆς ἀγκυλώσεως καί θεοκρατικῆς ἀποκαλύψεως τοῦ «ἱεροῦ σκοποῦ» τοῦ ΚΚΕ καί δέν εἶναι σέ θέσι νά διαπιστώσουν τίς ἀλλαγές καί τήν πραγματικότητα τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, οὐδείς τούς ἐμποδίζει. Ἄς διατηρήσουν τίς ἀποστεωμένες τούς ἀπόψεις, μέ αὐτονόητη, προϋπόθεσι ὅτι δέν θά προσπαθήσουν ποτέ ξανά, ὅπως προγραμματίζουν στά συνέδριά τους, νά μᾶς τίς ἐπιβάλλουν διά τῆς βίας. Μέ τά ἐπιχειρήματα τῶν ὅπλων, καί τῶν φόνων ἀπό τά ὁποία ἡ ἱστορία τούς εἶναι ἀνεξάντλητη.

Δικός μας σκοπός μας δέν εἶναι, οὔτε ἔχουμε τήν δυνατότητα στό μικρό αὐτό πόνημα, νά γράψουμε τήν πρόσφατη ἱστορία.

Οὔτε βεβαίως ἁπλῶς νά «παρελθοντολογήσουμε» ὅπως κατηγορεῖται ἀπό τά στρατευμένα ΜΕΜ, ὁποιοσδήποτε διατυπώνει θαρρετά καί ἀποκαλύπτει τήν δυσσάρεστη ἱστορική ἀλήθεια γιά τήν αἱματηρή ἐγκληματική δρᾶσι τοῦ ΚΚΕ. Ὅποιος διαπράττει τό ''ἁμαρτημα'' τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ στήν Βαλκανοταλιμπανία. Διότι ἐνῷ οἱ σταλινικοί ἐκφραστές τοῦ ΚΚΕ καί τῆς ρόζ ἀριστερᾶς ἐν Ἑλλαδι ἔχουν τό ἐλεύθερο νά παρεμποδίζουν διοικήσεις, νά κλείνουν δρόμους, νά γκρεμίζουν ἀνδριάντες (τοῦ Τροῦμαν, τοῦ Ζέρβα) νά ἀπειλοῦν τούς εἰσαγγελεῖς, νά μάχονται καί νά τό δηλώνουν «γιά νά ἀνατραπεῖ τό ἀστικό καθεστώς καί οἱ μηχανισμοί του» ὅλοι οἱ ἄλλοι δέν ἔχουν δικαίωμα νά ἀμυνθοῦν

οὔτε ἰδεολογικά. Ἄν τολμήσουν, ὁποῖος τό πράξει, θά εἶναι λακές τῶν καπιταλιστῶν, ὑπηρέτης τῶν ἰμπεριαλιστῶν καί τοῦ κεφαλαίου, προδότης τῶν ταξικῶν συμφερόντων, ἀρνητής τοῦ δίκαιου καί τοῦ ἀλάθητου, τῆς ὀρθή πολιτικῆς σκέψης, πού ὑπηρετοῦν μόνο οἱ ἱεροκήρυκες τοῦ ΚΚΕ καί τά φερέφωνά του.

Ὅμως ἐμεῖς ἐδῶ προσπαθοῦμε νά ἐπισημάνουμε καί νά ἐπαναλειτουργήσουμε τόν ἀφοπλισμένο συναγερμό τῆς συνείδησεώς μας, ἀποδεικύοντες τό αὐτονόητο. Ὅτι δηλαδή ἡ παραχάραξις τῆς ἱστορίας διά τῆς διεστραμμένης ἀποπληροφορησεως - ἐξωραϊσμοῦ τοῦ παρελθόντος τοῦ ΚΚΕ, γίνεται ἐσκεμμένα, προγραμματισμένα μέ συντονισμό καί ἐπιστημονική προετοιμασία ἀπό τούς διαστροφεῖς τῆς ἱστορίας καί διαμορφωτές τῆς νέας, τῆς ἀνακαινισθείσης ἀλήθειας πού συνεχίζουν καί ἀναμηρυκάζουν τό παρελθόν κατά τήν κομμουνιστική ἐκδοχή, τήν ἴδια στιγμή πού ἀπαιτούν τήν δική μας 'λήθη' στό ἀληθινό.

Συνεπῶς, ἐνῶ ἀνθρωπίνως, μέ τήν κατανόησι πού γεννᾶ ἡ ὡριμότης, τήν γνῶσι πού προσφέρει ἡ ἐμπειρία τῆς ζωῆς, ἔχουμε σκληρά προσπαθήσει νά καταχωνιάσουμε τό παρελθόν βαθειά μέσα μας, γιά νά δοῦμε μπροστά ἕνα καλλίτερο μέλλον, ἐκεῖνοι ἐφιαλτικοί δήμιοι, ἀδιστακτοι τό ἐπαναφέρουν στήν ἐπιφάνεια καί τό ἀναπαράγουν χαλκευμένο μέ τό ψεύτικο προσωπεῖο τῆς μονομεροῦς λήθης καί ἐπιλεκτικῆς εὐαισθησίας. Ταυτοχρόνως ὅλοι αὐτοί μας κατηγοροῦν γιά ἀναμόχλευσι καί ἐμφυλιοπολεμική ἐπιστροφή, ὅταν διαψεύδουμε τά προκλητικά τούς ψεύδη καί ἀποκαλύπτουμε τήν ἀλήθεια. Διότι οἱ ἐπιστημονες τῆς ἀπάτης καί τῆς διαστροφῆς μέ πακτωλό μέσων, ἐντύπων, βιβλίων, συνεντεύξεων στρατευμένων «καθηγητῶν, ἱστορικῶν, διαννοουμενων» πού ἀντί νά ὑπηρετοῦν τήν ἀλήθεια τῆς ἐπιστήμης των, ἐξυπηρετοῦν μέ δογματική προσήλωσι τήν διεστραμμένη ἐκδοχή τοῦ Κ-ΚΕ, προσπαθοῦν νά μᾶς ἐπιβάλλουν νά γνωρίσουμε, νά ἀποδεχθοῦμε, τό κίβδηλο ὡς ἀληθές.

Τό ζητούμενο ὅμως δέν εἶναι οὔτε νά ξεχάσουμε τήν ἀλήθεια οὔτε νά ἀναπλάσουμε αὐτή πού βολεύει τό ΚΚΕ καί τούς συνοδοιπόρους ἤ ἐντεταλμένους ὑπαλλήλους του.

Το ζητούμενο εἶναι νά γνωρίζουμε[323] τήν ἱστορία μας, νά σεβόμεθα τήν ἀλήθεια χωρίς νά τήν τσεκουρώνουμε στήν προκρούστεια κλίνη, γιά νά διορθωνόμεθα ἀπό τήν γνῶσι τῶν αἰτιῶν ἀλλά καί τῶν

---

[323] *«.. ὄλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας ἔσχε μάθησιν..» (Εὐριπίδου Ἀντιόπη, τμῆμα 48, γραμμή 116)*

συνεπειῶν τῶν πράξεων πού ἔλαβαν χώρα στό παρελθόν τοῦ Ἔθνους μας ὥστε λαμβάνοντες τά κατάλληλα μέτρα, να μήν ξαναζήσουμε τίς ὀδυνηρές ἐμπειρίες τοῦ παρελθόντος.

Νά ὑπάρχη καταγεγραμμένη πάντοτε καί ἡ ἄλλη ἄποψι, ἡ ἀληθινή. Ὅπως οἱ θαμμένες ἐπιγραφές πού ἀνακαλύπτονται μέ τυχαῖες ἀνασκαφές καί φέρνουν στό φῶς τήν αἰώνια ἀλήθεια, ἐκεῖ πού τό ψεῦδος ἐφαίνετο ὅτι εἶχε ἐπικρατήσει.Αὐτή τήν ἀληθινή ἱστορία πού γράφτηκε μέ τό τίμημα τῆς ἐλευθερίας. Τό αἷμα. Τό αἷμα τῶν ἀγωνιστῶν μαρτύρων τῆς Ἑλλάδος, πού θά συντηρεῖ ἄσβεστη τήν ἀ-λήθεια.

5. Ἡ διαχρονική τακτική τοῦ ΚΚΕ.. Ὁ νέος ''ἐμφυλιος''. Τό Ἑνιαῖο Μέτωπο τῶν ''ταξικων'' συνδικάτων.

Σήμερα ὅμως;

Πού τό ΚΚΕ ἐκπροσωπεῖται στό Ἑλληνικό κοινοβούλιο ὡς νόμιμο κόμμα; Τό ὁποῖον ΚΚΕ χρηματοδοτεῖται[324] ἀπό τόν Ἕλληνα φορολογούμενο σέ χαλεπές ἡμέρες;

Τοῦ ὁποίου, ΚΚΕ, οἱ βουλευτές ὁρκίζονται γιά τήν τήρησι τοῦ συντάγματος καί τοῦ δημοκρατικοῦ καθεστῶτος, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἔχουν τά ἀπολύτως ἀντιφατικά, ἕως ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα καθήκοντα, ὅπως περιγράφονται ἀναλυτικά στό ἐπίσημο πρόγραμμά του;

Διότι, καί ψήγματα κοινῆς λογικῆς νά διαθέσουμε, θά συμφωνήσουμε. Ὅτι δέν χρειάζονται ἰδιαίτερες γνώσεις καί βαθυστόχαστες ἀναλύσεις. Οἱ σύντροφοι εἶναι ἀφ' ἑαυτῶν τόσο ἀφοπλιστικά εἰλικρινεῖς. Δέν χρειάζονται διερμηνεῖς, ἑρμηνευτές καί συνταγματολόγους. Μιλοῦν καθαρά καί ξάστερα γιά «ἐπανάσταση πού θά πραγματοποιήση ἡ ἐργατική τάξι». Γιά τά «ταξικά» συνδικάτα. Γιά τήν ἀνάγκη τό ΚΚΕ νά συμβάλλη στήν «*ὡρίμανση γιά τή σοσιαλιστική ἐπανάσταση*». Γιά τή συγκρότησι τοῦ ΑΑΔΜ μετώπου (Ἀντί-ἰμπεριαλιστικοῦ, Ἀντί-μονοπωλιακοῦ Δημοκρατικοῦ Μετώπου) πού θά «*ματαιώνει τίς ἀντιλαϊκές ἐπιλογές*» Δηλαδή δέν θά ἐπιτρέπει στήν κυβέρνησι νά ἐφαρμόζη τούς νόμους καί τό σύνταγμα, ὅταν τό ΚΚΕ κρίνει ὅτι εἶναι «ἀντιλαϊκοί» Μέ τήν

---

[324] *Ἡ κατανομή τῆς κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ 2006 στό ΚΚΕ ἀνέρχεται στό τό ποσόν τῶν 4 ἑκατομμυρίων εὐρώ ὡς τακτική χρηματοδότηση πλέον 401 χιλιάδων εὐρώ, δι' ἐρευνητικούς σκοπούς.!!! Δηλαδή ἐν τῷ συνόλῳ 1,5 δισεκατομμύρια δραχμές διά νά συνεχίση τό ΚΚΕ τήν ἐφαρμογή τοῦ προγράμματος καί νά ἐκτελέση τά «καθήκοντά» του συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐρεύνης.*

βία τοῦ πεζοδρομίου, τίς καταλήψεις[325], τίς σοβιετικές συνελεύσεις στά ΑΕΙ, παντοῦ θά ἐπικρατεῖ ἡ βία τοῦ κομμουνιστικοῦ στρατευμένου ὄχλου, πού θά παρουσιάζεται σάν «λαϊκή ἀντίδρασι» καί πού θά ματαιώνει τίς ἐπιλογές τῆς ἐκλεγμένης κυβερνήσεως. Ἡ ἐπανάστασι σέ δοκιμαστική ἐφαρμογή. Στο τελευταῖο κομμουνιστικό παραμόρφωμα στήν βαλακανοταλιμπανία τοῦ ἑλλαδιστάν.

Σήμερα, τό ΠΑΜΕ (Πανεργατικό Ἀγωνιστικό Μέτωπο), κατά τήν ἐνορχηστρωμένη ἀπό τά μαρξιστοκρατούμενα ΜΕΜ (Μέσα Ἐνημερώσεως Μαζῶν) συμπαράταξι ἀλλά καί τήν ἐνύπνιον ὀνείρωσιν-ἐκτόνωσι τοῦ ΚΚΕ, ἀποτελεῖ τόν «γνήσιο» καί ἀποκλειστικό, ἐλέῳ ΚΚΕ, ἐκφραστῆ τοῦ ἑνιαίου μετώπου γιά «*τήν κατάκτηση τῆς λαϊκῆς ἐξουσίας*». Ἐνῷ ἐπιεικῶς εἶναι ἕνα «πανί» στερεωμένο σέ παλούκια, πού σείουν οἱ σύντροφοι γιά νά καπελώσουν τήν θεσμοθετημένη, (ὅποια εἶναι) ἐκπροσώπισι τῶν ἐργαζομένων. Πού παίρνει ἀξία μόνο ἀπό τήν δειλία τῶν ἀστικῶν κομμάτων καί τήν συνοδοιπορία ἀφελῶν καί ματαιόδοξων βουλευτῶν

Ἔτσι γιά τό ΚΚΕ, ὅλα μά ὅλα τά ἀστικά κόμματα συμπεριλαμβανομένου τοῦ ΣΥΝ (τοῦ τέως ΚΚΕ ἐσωτερικοῦ πού βεβαίως καί αὐτό δέν εἶναι ἀστικό κόμμα, ἀλλά ΣΥΝ-ὀνθύλευμα ἑτερόκλητων ἀριστερί-

---

[325] *Ἀντιγράφω ἀπό τήν ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ τῆς 22/5/2008.*

«Κραυγή ἀγωνίας τῶν καθηγητῶν γιά ἀνοικτά πανεπιστήμια. Καταγγέλλουν τίς μειοψηφικές ὁμάδες φοιτητῶν καί διδασκόντων.

«Οἱ λαθεμένες κομματικές καί πολιτικές ἐπιλογές ἔχουν καταντήσει τό ἑλληνικό πανεπιστήμιο θλιβερή ἐξαίρεση στόν εὐρωπαϊκό χῶρο. Ὅταν στίς ἄλλες χῶρες ἀναζητοῦν νέους δρόμους γιά τή γνώση καί τήν ἔρευνα, ἐμεῖς κλείνουμε τά πανεπιστήμια». Τήν ἀπόγνωσή τους γιά τή σημερινή κατάσταση τῶν ἑλληνικῶν ΑΕΙ ἀποτύπωσαν χθές πανεπιστημιακοί πού συμμετεῖχαν ἐνεργά στή λεγόμενη «Κίνηση τῶν 1.000», ἡ ὁποία πέρυσι εἶχε πρωτοστατήσει στόν διάλογο ὑπέρ τοῦ νόμου-πλαισίου. «Καλοῦμε τίς πολιτικές καί κοινωνικές δυνάμεις, τίς οἰκογένειες καί τούς φορολογουμένους νά ἀποδοκιμάσουν καί νά ἀπομονώσουν ὅσους ἐνεργοῦν καί καλύπτουν τά φαινόμενα βίας» τονίζουν στό κείμενό τους οἱ πανεπιστημιακοί. Τό ἀπόσπασμα τοῦ κειμένου τούς τά συμπυκνώνει ὅλα: «Ἡ ἐπίθεση καί ἡ ὑπονόμευση κατά τοῦ δημόσιου πανεπιστήμιου, στήν ὁποία πρωτοστατοῦν μειοψηφικές ὁμάδες φοιτητῶν καί ἕνα μέρος τῆς ὁμοσπονδίας τῶν πανεπιστημιακῶν, ἔχει φτάσει πλέον σέ καταστάσεις παροξυσμοῦ καί στήν καταπάτηση στοιχειωδῶν δημοκρατικῶν κανόνων. Δυστυχῶς ὅμως τό πρόβλημα δέν εἶναι αὐτές οἱ μειοψηφίες, ἀλλά ἡ κάλυψη πού δίνουν ὁρισμένα κόμματα γιά λίγα ποσοστά στίς δημοσκοπήσεις καί κάποια ΜΜΕ γιά λίγα δέκατα τηλεθέασης»

στικων κινήσεων, οἰκολογικῶν καί διεθνιστικῶν συνεργασιῶν) εἶναι κυβερνητικά σχήματα-ὑπηρέτες τοῦ «κεφαλαίου καί τῆς πλουτοκρατίας» Μόνη «ὄασις» σ' αὐτήν τήν «προδοσία» τοῦ λαοῦ ἀπό τά ἀστικά κόμματα στέκεται «φάρος, ἀπαύγασμα» λαμπρό τό δημοκρατικό ΚΚΕ.

Εἶναι προφανές. Ἡ «ἤπια» τρομοκρατία εἶναι ἐδῶ ταυτόσημη, διαχρονική, ἴδια κι ἀπαράλλακτη.Τό «δημοκρατικόν» ἀνάλογον τῶν θέσεων τοῦ ΚΚΕ τήν περίοδο τῆς ὠργανωμένης ἔνοπλου ἐπιθέσεως γιά τήν ἀφομοίωσι καί ἐξουδετέρωσι κάθε ἄλλης ἀντιστασιακῆς ὀργανώσεως πού συμπυκνώνεται στήν ἀπειλητική φράσι τοῦ Γ. Σιάντου. «*Ὅποιος δέν προσχωρεῖ στό ΕΑΜ, θά θεωρεῖται γκεσταπίτης*»[326].

Σήμερα δέν τούς ἀποκαλεῖ τό ΚΚΕ γκεσταπίτες, ἀλλά ὑπηρέτες τοῦ κεφαλαίου καί τῆς πλουτοκρατίας ἐκμεταλλευτές. Δηλαδή ἔχουμε κατά τό ΚΚΕ πάντοτε ἕναν ἐμφύλιο ἐν ἐξελίξει. Τῆς Ἐργατικῆς τάξεως. Πού καταδυναστεύεται ἀπό τήν «ἀστική»τάξι καί πού μόνο μέ τήν ''*ἀνατροπή τοῦ ἀστικοῦ συστήματος καί τῶν μηχανισμῶν του*'' θά ἐπέλθη ἡ ''λαϊκή ἐξουσία''. Ἤγουν ὁ ὁλοκληρωτισμός τοῦ σταλινικοῦ ΚΚΕ.

Ἐνῷ ἀκόμη καί οἱ συνδικαλιστικοί φορεῖς ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ «*στηρίζουν τήν ἀντιλαϊκή πολιτική καί τήν ταξική συνεργασία*» Μόνο οἱ ἱεραπόστολοι τοῦ ΚΚΕ ἀπηχοῦν καί μεριμνοῦν γιά τά συμφέροντα τῆς ἐργατικῆς ''ταξης'' Οἱ συνειρμοί εἶναι πηγαῖοι καί χρήσιμοι.. Οἱ εἰκόνες τοῦ παρελθόντος ἀντιστοιχίζονται.. Ἡ Ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται καί τιμωρεῖ ἀμείλικτα, ὅσους ἐπιμένουν νά ἀγνοοῦν τήν ὕπαρξί της, μέ ἀπώτερη κατάληξι, δυστυχῶς, τόν Ἐθνικό ὄλεθρο. Ὁ λόγος περί τοῦ

---

[326] *Σπ.Β.Μαρκεζίνη, Σύγχρονη Πολιτική Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος, Τόμος πρῶτος (1936-1944) Ἐκδοτικός Ὀργανισμός Πάπυρος, σελίς 303 Σύγχρονη πολιτική ἱστορία τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ, τόμος Ά, σελίς 303-304 Σπ.Β.Μαρκεζίνη*

«..Θά ἀκολουθήση ἡ δεύτερη περίοδος μετά τήν στροφή τοῦ πολέμου στό Ἔλ Ἀλαμέϊν καί τή νίκη στό Σταλινγκραντ. Τό ΚΚΕ ἔχει πλέον ἀναδιοργανωθεῖ, αἰσθάνεται ἰσχυρό καί κρίνει ὅτι δέν ἔχει λόγον να διατηρεῖ τό προσωπεῖο.. Εἶναι ἡ περίοδος τῆς ὠργανωμένης ἔνοπλης ἐπιθέσεως γιά τήν ἀφομοίωσι ἤ τήν ἐξουδετέρωσι κάθε ἄλλης ἀντιστασιακῆς ὀργανώσεως. Ἡ πολιτική τῆς περιόδου αὐτῆς, πολιτικῆς ἀνοικτῆς τρομοκρατίας, μπορεῖ νά συμπυκνωθεῖ στήν ἀπειλητική φράσι τοῦ Γ.Σιάντου (Γ.Γ τοῦ ΚΚΕ) '' Ὅποιος δέν προσχωρεῖ στό ΕΑΜ, θά θεωρεῖται γκεσταπίτης'' Ἡ γενική καί συντονισμένη ἐπίθεση κατά τῶν ὁμάδων τοῦ ΕΔΕΣ καί ἡ ἐν ψυχρῷ ἐκτέλεσι τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΚΚΑ Συνταγματάρχη Ψαρροῦ καί τῶν 150 ἀνδρῶν του, θά ἀνοίξουν τόν δρόμο τοῦ Ἐμφυλίου. Θά εἶναι ἡ πρώτη φάσι τῆς σχεδιαζόμενης ἀπό καιρό, ἐρήμην του ἀνύποπτου λαοῦ, κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως γιά τήν κατάλυσι τῆς Δημοκρατίας...

«Ἑνιαίου Μετώπου». Εἴτε αὐτό κάποτε ὠνομάζετο Ἐθνικό Ἀπελευθερωτικό Μέτωπο (ΕΑΜ) εἴτε ὅπως σήμερα ἀναβαπτίζεται Πανεργατικό Ἀγωνιστικό Μέτωπο (ΠΑΜΕ). Ὁ σκοπός παραμένει ὁ ἴδιος. Μέ θρασύτητα, ἀλαζονεία, μῖσος δηλώνεται καί διαφημίζεται.Ἡ βίαια κατάκτησις τῆς «λαϊκῆς» ἐξουσίας. Ὡς ἐάν ὁ χρόνος γιά τό ΚΚΕ νά ἔχη σταματήσει. Τά σχόλια περιττά. Ὅσο δύσκολο φαίνεται τόσο τραγικά ἁπλό εἶναι νά κατανοηθεῖ.

Χαρακτηριστικῶς γιά τήν διαχρονική τακτική τοῦ ΚΚΕ, ἀναφέρει στό βιβλίο[327] του ὁ πρώην γενικός γραμματεύς καί βουλευτής τοῦ ΚΚΕ Ἐλευθέριος Σταυρίδης.

«Ἡ τακτική του ''ἑνιαίου μετώπου'' εἶναι ἕνας στρατηγικός ἑλιγμός, ἀποσκοπῶν νά προσκομίση εἰς τό ΚΚΕ..δυνάμεις αἱ ὁποῖαι δέν εἶναι ἰδικαί του, δυνάμεις αἱ ὁποῖαι διά τῆς μεθόδου ταύτης ἐναυλακοῦνται καί στρέφονται πρός τήν κατεύθυνσι πού θέλει νά δώση τό ΚΚΕ... Τήν μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν της εἶχε μέ τό ΕΑΜ, τά ἐξ' αὐτῆς ὅμως τεράστια διά τό ΚΚΕ ὠφελήματα ἐχάθησαν ἀπό τά ἐπακολουθήσαντα ὀγκώδη σφάλματα... Ἰδίως βασικόν στοιχεῖον διά τήν ἐφαρμογήν τῆς τακτικῆς του ''ἑνιαίου'' μετώπου, τό ὁποῖον οὐδέποτε παραγνωρίζει τό ΚΚΕ, εἶναι ὅτι ''ἑνιαῖο'' αὐτό μέτωπο, πρέπει πάντοτε νά γίνεται μέ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι νά εἶναι ἀσθενέστεραι ἀπό τό ΚΚΕ. Καί λέγοντες ἀσθενέστεραι, δέν ἐννοοῦμεν εἰς ἀριθμό μαζῶν, ἐπηρεαζομένων, ἀλλ' εἰς δυναμισμόν γενικῶς... Διότι πιθανόν τό ΚΚΕ νά συνεργασθῆ μέ δυνάμεις ἀριθμητικῶς μεγαλυτέρας αὐτοῦ, ἀλλ' ὅταν αὗται δέν διαθέτουν τόν μηχανισμόν ὀργανώσεως πού διαθέτει τό ΚΚΕ, τήν ἰδεολογικήν ρώμην τῶν πολιτικῶν κατευθύνσεων πού ἔχει αὐτό, τήν ἱκανότητα τῶν στελεχῶν καί τήν πεῖραν τῶν ἡγετῶν αὐτοῦ, τήν ἱκανότητα συντονισμοῦ τῆς ὅλης δράσεως τοῦ κοινοῦ αὐτοῦ μετώπου, ἑπόμενον εἶναι ὁ δυναμισμός νά εὑρίσκεται πρός τό μέρος τοῦ ΚΚΕ καί συνεπῶς αὐτό θά ὠφεληθῆ κυρίως ἐκ τῆς συνεργασίας, ἐκ τῆς ἑνιαιομετωπικῆς ταύτης δράσεως. Διότι εἰς τάς περιπτώσεις ἑνιαίου μετώπου ἤ γενικώτερον πολιτικῆς συνεργασίας πάντοτε ὠφελεῖται ὁ δυναμικώτερος καί ζημιοῦνται οἱ ἀσθενέστεροι...»

Φεῦ. Αὐτό πού περισσότερό μας φοβίζει καί μᾶς λυπεῖ δέν εἶναι τό θράσος τοῦ ἀνερυθρίαστου ΚΚΕ καί τῆς συνοδοιπορίας του. Ἀλλά ἡ δειλία καί ἡ ἀναξιότης τῶν πολιτικῶν μας. Πού μέ τήν ἐγκληματικήν ἀνοχή των, συντελεῖται ἡ παραχάραξις τῆς ἱστορίας μας. Περιφρο-

---

[327] *«Τά πάρασκήνια του ΚΚΕ», σελ. 210.*

νοῦνται τά ἀθώα θύματα τῆς κομμουνιστικῆς λαίλαπας. Τοῦ «δημοκρατικοῦ στρατοῦ» καί τῶν «ὑποστρατήγων» του... Ἀποθρασύνονται τά στρατευμένα συνδικάτα, ἡ Ἑλλάδα αὐτοχειριάζεται. Οἱ φίλοι ἀπογοητευμένοι ἀπό τήν ἀγνωμωσύνη καί τήν ἀχαριστία ἕνας ἕνας μας ἐγκαταλείπουν...Στό μοναχικό ταξίδι τῆς αὐτοκαταστροφῆς μας.

6. ''Ἥρωικοι'' μαχητές ''ἱστορικα'' στελέχη τοῦ ΚΚΕ

6.1 Καπετάν Γιώτης

Ὀλίγα περί τοῦ «ἀνδρός»

α) Προπαγάνδα καί Ἀλήθειες. Ἄρθρο τοῦ Β.Α.Κόκκινου ΕΣΤΙΑ

«..Οἱ ὡριμότερης ἡλικίας Ἕλληνες πού ἀδυνατοῦν νά λησμονήσουν τά θύματα τῆς ἐρυθρᾶς ἰδεολογίας στήν Ἑλλάδα, παρά τήν ἐπιβληθείσασα μονομερῆ λήθη… διερωτῶνται γιατί δέν μεταμελήθηκε ποτέ (ὁ Φλωράκης) γιά ὅσους ἔχασαν τήν ζωή τούς ἀδίκως μέ ὅσα ἔγιναν. Ἐξ' ἄλλου κανείς δέν εἶπε ποτέ τί ἀπέγιναν οἱ 980 κάτοικοι Καρδίτσας καί οἱ 340 τοῦ Καρπενησίου πού ἀπήχθησαν τόν Δεκέμβριο τοῦ 1948 ἀπό τίς ἀντάρτικες δυνάμεις τοῦ Καπετάν Γιώτη...»

β) «Εὐτυχῶς ἡττηθήκαμε σύντροφοί» του Τάκη Λαζαρίδη, Ἐκδόσεις ΠΕΛΑΣΓΟΣ 2003, σελίς 200, 201:

«…Δέν εἶναι γνωστό ποῖοι ἀπό τούς σημερινούς «ἡγέτες» τοῦ ΚΚΕ ἔχουν τήν «τιμή» νά εἶναι μέλη τοῦ ΚΚΣΕ.

Παγκοίνως γνωστό εἶναι πάντως ὅτι ὁ Φλωράκης φοίτησε σέ ρωσική ἀνώτατη στρατιωτική σχολή καί ὅτι τοῦ ἀπονεμήθηκε ὁ βαθμός ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ του σοβιετικοῦ στρατοῦ. Ὑψίστη «τιμή» βέβαια ἀλλά καί ὑψίστη εὐθύνη. Ἕνας ἀξιωματικός τοῦ σοβιετικοῦ στρατοῦ εἶναι ὑποχρεωμένος νά ἐκτελεῖ ἀσυζητητί τίς διαταγές τῶν ἀνωτέρων του.»

γ) Ἐφημερίς ΕΣΤΙΑ, 7/6/2005, Ἐπιστολή Κού Ἀθανασίου Παπαδημητρίου.

«……Ὁ θανῶν, ὡς καπετάν Γιώτης κατά τήν διάρκεια τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ὑπῆρξε ἄν ὄχι ὁ ἀποκλειστικός ὑπεύθυνος, ὁπωσδήποτε ἀπό τούς κυρίως ὑπευθύνους της δολοφονίας τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ 5/42, συνταγματάρχου Δημητρίου Ψαρροῦ, ἄλλων 300 ἀγωνιστῶν στό κλῆμα Δωρίδος καί στή συνέχεια 500 ἀγωνιστῶν τοῦ 5/42 πού σφαγιάσθησαν στήν Δωρίδα (μέ κονσερβοκούτια)…Εἶχα κι' ἐγώ ἀδελφό, τόν Φώτη Παπαδημητρίου, πού ἀγωνίσθηκε ὡς ἀξιωματικός στό 5/42 κι' αἰσθάνομαι τήν

ἀνάγκη γιά τήν μνήμη του νά διαμαρτυρηθῶ μέ τήν ἐπιστολή αὐτή ἀλλά καί νά σᾶς δώσω τήν εὐκαιρία νά δείξετε τήν ἀλήθεια…»

6.2. Ἄρης

Στίς 16 Ἰουνίου 1945 ὁ Ριζοσπάστης μέ τίτλο *«Ἡ Προδοσία τοῦ Ἄρη»* δημοσίευε τήν ἀπόφασι τῆς 11ης ὁλομέλειας τῆς Κ.Ε γιά τόν Ἄρη Βελουχιώτη (Θανάση Κλάρα ἤ Μιζέρια).: *«Ὁ Θανάσης Κλάρας ἀφοῦ μία φορά πρόδωσε καί ἀποκήρυξε τό ΚΚΕ γιατί λύγισε μπροστά στή τρομοκρατία τοῦ Μανιαδάκη, ξαναζήτησε στό καιρό τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνα νά ξαγοράσει μέ το αἷμα του τήν προδοσία του ἐκείνη πού ἀνεγνώρισε καί κατεδίκασε. Τό ΚΚΕ τοῦ 'δῶσε τή δυνατότητα αὐτή. Σήμερα ὅμως σέ μία δύσκολη καί κρίσιμη στιγμή, ἀπό δειλία καί φόβο, παρά τίς ὑποσχέσεις καί τή συμφωνία πού στά λόγια ἔδειξε, ἀπειθαρχεῖ* (ἀπειθοῦσε στήν ἐφαρμογή τῶν συμφωνιῶν τῆς Βάρκιζας*) πάλι ξαναπροδίνει τό ΚΚΕ μέ τή τυχοδιωκτική καί ὕποπτη δρᾶσι του πού μονάχα τόν ἐχθρό ὠφελεῖ. Στό ΚΚΕ δέν ἔχει θέσι κανένας, ὁσοδήποτε ψηλά κι ἄν στέκει καί ὁσοδήποτε μεγάλος κι ἄν εἶνε, ὅταν οἱ πράξεις του δέν συμβιβάζονται μέ τό κοινό συμφέρον καί ὅταν παραβιάζεται ἡ δημοκρατική ἐσωκοματική πειθαρχία»*

Βέβαια σέ ἐσωκομματικό ἐπίπεδο οἱ ὀργανώσεις τοῦ ΚΚΕ εἶχαν ἐνημερωθεῖ σχετικά μέ ἐμπιστευτικό γράμμα πού εἶχε σταλῆ πολύ ἐνωρίτερα, (λίγο μετά τήν 11η Ὁλομέλεια τῆς 5-10 Ἀπριλίου 1945) ὥστε νά ἀπομονωθεῖ ὁ Βελουχιώτης - «*οὔτε ψωμί οὔτε νερό στόν δηλωσία Μιζέρια - Ἄρη*» ἦταν τό σύνθημα. Λίγες ἡμέρες μετά την «ἐπίσημη» ἀποκήρυξι τοῦ Ἄρη ἀπό τούς «συντρόφους», ὁ «Ριζοσπάστης» θά ἐπιβεβαιώσει τήν εἴδησι τοῦ θανάτου. Τό δημοσίευμα τῆς Τρίτης 19 Ἰουνίου στή δεύτερη σελίδα ἔφερε τόν τίτλο: *«Ὁ Ἄρης αὐτοκτόνησε ἀφοῦ τραυματίστηκε σέ συμπλοκή μέ Ἄγγλους, Ἐθνοφύλακες καί μοναρχικούς ληστοσυμμορίτες»*. Η ἀνταπόκριση ἀπό τή Λάρισα σημείωνε ὅτι «*κατά τή διάρκεια τῆς μάχης ὁ Ἄρης τραυματίστηκε καί γιά νά μή συλληφθεῖ αἰχμάλωτος αὐτοκτόνησε μέ χειροβομβίδα τῆς ὁποίας προκάλεσε τήν ἔκρηξη*». Καί κατέληγε: «*Μέ τήν ἴδια χειροβομβίδα σκοτώθηκε καί ὁ Τζαβέλλας. Τά κεφάλια τοῦ Βελουχιώτη καί τοῦ Τζαβέλλα τά ἔκοψαν μέ μαχαίρια καί τά μετέφεραν στά Τρίκκαλα, ὅπου τά κρέμασαν στούς φανοστάτες τῆς κεντρικῆς πλατείας.*» (Βῆμα 18/6/2006)

Νά θυμίσουμε ὅτι, ὁ Θανάσης Κλάρας-Μιζέριας (ὁ μετέπειτα φόβος καί τρόμος γιά τήν ἐγκληματική καί ληστρική του δρᾶσι, Ἄρης

Βελουχιώτης, «ὑποστράτηγος» τοῦ ΕΛΑΣ «Ἑλληνικοῦ Λαϊκοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Στρατοῦ» καί σημαντικό στέλεχος τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος) συμπλήρωνε τό 1/3 τῆς ποινῆς του στίς φύλακες τῆς Αἰγίνης, ὅταν μετεφέρθη στίς φύλακες τῆς Κερκύρας, ὅπου ὑπέγραψε στίς 8 Ἰουνίου 1939 δήλωσι μετανοίας. Ὅμως, ὁ τότε ὑφυπουργός Ἀσφάλειας Κ. Μανιαδάκης, τήν ἐπέστρεψε ὡς ἀνεπαρκῆ ἀπαιτῶν «.. *ἵνα συμπληρωματικῶς ἀποκηρύξη τόν κομμουνισμόν ὡς καταστρεπτικόν καί ὀλέθριον πολιτικόν σύστημα διά τήν Ἑλληνικήν πραγματικότηταν..*» Ἔτσι καί μόνο μετά την συμπληρωματική αὐτή δήλωσι (ὑπεγράφη στίς 27 Ἰουνίου 1939) ὁ Θανάσης Κλάρας, γόνος ἀστικῆς οἰκογενείας τῆς Λαμίας μέ πάτερα καί ἀδελφό δικηγόρο, τελικῶς ἀπεφυλακίσθη τήν 5 Σεπτεμβρίου 1939 , μέ τήν «στάμπα» τοῦ δηλωσία.

Ὁ Γ. Ἰωαννίδης ἐκ τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν τοῦ ΚΚΕ τήν ἐποχή ἐκείνη, ἀναφέρεται στά «χαρίσματα» τοῦ Ἄρη (στό βιβλίο τοῦ ''Αναμνήσεις'', ἐκδόσεις Θεμέλιο, 1979). *«Ὁ Ἄρης πάντα ἦταν νταής, ὡσότου νά κάνει τή δήλωση. Ὅταν ἔνιωθε τήν πλάτη τοῦ ἐξασφαλισμένη, σ' αὐτά τά πράγματα πάντα ἦταν ἐντάξει. Ὅμως πάντα εἶχε τό ἀλήτικο στοιχεῖο πάνω του. Τόν ξέραμε, εἶχε μία τάση πρός τήν ἀλητεία. Μ' αὐτόν γνωριστήκαμε ἀργότερα ὅταν μπῆκα στό Πολιτικό Γραφεῖο. Αὐτούς τούς ἤξερε καλά ὁ Ζαχαριάδης ἀπό τή νεολαία. Κάτι τέτοιους τύπους τούς μάζευε ὁ Ζαχαριάδης, γιατί μ' αὐτούς μποροῦσε νά κάνει καί φασαρίες κτλ. Αὐτός τούς κρατοῦσε… Τόν χρησιμοποιούσαμε σέ ὁρισμένες παράνομες δουλειές. Νά παρακολουθήσουν κανέναν γιά τόν ὁποῖον εἴχαμε ὑποψίες ὅτι εἶναι χαφιές γιά νά τόν πιάσουν στά πράσα. Ἡ δουλειά αὐτή ἦταν μέσα στή φύση του, μέσα στό αἷμα του… Τόν πιάσαν, τόν βάλανε φυλακή (1936), ἔκανε τή δήλωση καί βγῆκε. Τάκανε δηλαδή μούσκεμα. Αὐτός ὁ ἄνθρωπος τώρα, βρέθηκε στό βουνό, ἐπικεφαλῆς τοῦ ἀντάρτικου. Μποροῦσες νάχεις ἐμπιστοσύνη; Δέν μποροῦσες…»*

Ἔχοντας ὅμως ὑπηρετήσει στό Βαρύ Πυροβολικό ὡς στρατιώτης, ὁ Θανάσης Κλάρας ἤ Μιζέριας αὐτό προβιβάσθηκε σέ «Ταγματάρχη» καί μέ τήν συγκατάθεση τοῦ Γ. Σιάντου τόν Μάιον 1942, συγκρότησε ἀντάρτικο στήν Φθοιώτιδα μέ τό ψευδώνυμο Ἄρης Βελουχιώτης. Χαρακτηριστικό παράδειγμα τῆς θηριώδους καί σαδιστικῆς φύσεως τοῦ Ἄρη ἦταν τό βάπτισμα τοῦ πυρός στήν «ἐθνική ἀντίσταση». Συνέλαβε καί ἔσφαξε (εἰδικότητά του) στίς 11/7/1942 τόν μεγαλοκτηματία Ν.Μαραθέα στό χωρίο Νέο Μοναστήρι τῆς Δομοκοῦ. Ἐν συνεχείᾳ πυρπόλησε τό πλούσιο κονάκι καί ἀπήγαγε τόν δεκατριάχρονο γιό τοῦ δολοφονηθεντος, Γεώργιο Μαραθέα, ἀπαιτῶν λύτρα γιά τήν ἀπελευθέρωσί του. Πα-

ρά τήν καταβολή τῶν λύτρων πού ἐδόθησαν ἀπό τήν μητέρα Κεοπάτρα Μαραθέα, τό κακοποιημένο πτῶμα τοῦ μικροῦ ὁμήρου εὑρεθῆ σέ μία χαράδρα κοντά στό χωρίο Κολοκυθιά. Ἦταν ἡ ἔναρξι τῆς «ἐθνικῆς ἀντίστασης» τοῦ Ἄρη, πού μέ αὐτήν τήν «χαρισματική» προσωπικότητα καί τά πειστικά «ἐπιχειρήματα» τῆς τρομοκρατίας ἐπεβλήθη σ' ὅλη τή Ρούμελη.

Στίς 14 Μαΐου 2005, δημοσιεύθηκαν στήν Ἑστία ἀποσπάσματα ἀπό τόν ἀπόρρητο φάκελο τοῦ Ἄρη Βελουχιώτη, στά Βρεταννικά Ἀρχεῖα, ὅπως τά μετέφερε μετά ἀπό δραστήρια ἔρευνα, ὁ Δικηγόρος Πέτρος Στ. Μακρής –Στάϊκος. «....*Ὁ λοχαγός Νάτ Μπάρκερ ἀξιωματικός σύνδεσμος μέ τόν Ἄρη Βελουχιώτη περιγράφει τόν Ἄρη ὡς ἑξῆς:''...Εἶναι γενναῖος καί σέ ἤρεμη συζήτηση συμπαθής. Ὅμως ὅπως παραδέχθηκε σ' ἐμένα εἶναι ὁμοφυλόφιλος. (ἔχει πάντοτε μαζί του ἕνα μικρό ἀγόρι πού κρατάει τά χαρτιά του καί εἶναι ὑπασπιστής του.)... Στίς 26 Ἰανουαρίου 1943, ὁ Βελουχιώτης ἔφθασε στό Γαρδίκι. Ἔφερε μαζί του τόν γνωστό Ἀθηναῖο μουσικό Λεωνίδα Μακρίδη, τήν γυναίκα του, ἄλλους ὀκτώ ἄνδρες καί τέσσαρες γυναῖκες. Τό ἴδιο πρωί κάλεσε τόν Μπάρκερ νά ἐπισκεφθεῖ τό κτίριο τοῦ σχολείου, ὅπου τούς κρατοῦσε, γιά νά δεῖ πῶς τιμωρεῖ τούς προδότες. Ὁ Μπάρκερ ἀντίκρυσε τούς ἄντρες καί τίς γυναῖκες ὁλόγυμνους καί χτυπημένους σέ ὅλο τούς τό σῶμα προκειμένου νά ὁμολογήσουν κάτι πού ὅμως δέν ἔπραξαν. Ὅταν ἔπεσαν ἀναίσθητοι ἔρριξαν καυτό λάδι στίς πληγές τους καί τούς ἄφησαν ἔτσι γιά 24 ὧρες. Μόνον ἕνας ἄνδρας δέν ὑπέστη αὐτό τό μαρτύριο. Αὐτόν τόν μαχαίρωσε μέχρι θανάτου ὁ Θάνος, ὁ ὑπαρχηγός τοῦ Ἄρη. Τήν ἑπομένη ζοῦσαν μόνο δυό ἄνδρες πού πυροβολήθησαν χωρίς ἄλλη σκέψη. Τότε ὁ Βελουχιώτης διέταξε νά πεταχθοῦν τά σώματα ἔξω ἀπό τό νεκροταφεῖο καί ἀπαγόρευσε στούς χωρικούς νά τά θάψουν '..*»

Βεβαίως δέν ἔχει ἔννοια νά ἀπαριθμήσουμε ἕνα-ἕνα, τά φρικώδη ἐγκλήματα[328] αὐτοῦ τοῦ ἀνθρωπόμορφου σαδιστικοῦ θηρίου. Οὔτε τήν

[328] *Στό βιβλίο Ὁ Ἐφιαλτης τῆς Εθνικῆς « Ἀντίστασης» ο Θέμης Μαρῖνος, καταγράφει περιστατικά ὅπως τό κατωτέρω (σελίς 157-158, τόμος 1ος) «Στό σημεῖο αὐτό εἶναι ἐνδιαφέρον νά ἀναφερθῶ σε ἕνα φρικαλέο περιστατικό με πρωταγωνιστή τόν καπετάν Θάνο, τό ὁποῖο περιγράφεται λεπτομερῶς στήν ἐφημερίδα Ἀκρόπολις της 23-12-1949 στό δημοσίευμα «Τά ἀπόρρητα ἔγραφά μου» τοῦ Ζέρβα. Κατά το δημοσίευμα, τό ἑπόμενο πρωί τῆς ἀφίξεως του στήν Κολοκυθιά (15/11/1942) ἔγινε ἡ δίκη τοῦ προδότη Καλαμπούρα ἀπό στρατοδικεῖο τοῦ ΕΔΕΣ καί καταδικάστηκε σέ θάνατο δι'ἀπαγχονισμοῦ.Μάρτυρες κατηγορίας ἦταν πολλοί, ἀκόμη καί ἡ μητέρα του, διότι αὐτός εἶχε καταδώσει καί τόν πατέρα του.Τήν*

διάλυσι τῶν Ἐθνικῶν ἀντάρτικων ὁμάδων στήν Θεσσαλία, τήν Ρούμελη (κορύφωμα τῶν ὁποίων ἦταν ἡ στυγνή σφαγή τοῦ συνταγματάρχη τῆς ΕΚΚΑ Δημήτριου Ψαρροῦ). Οὔτε τήν γενοκτονία τῶν μή στρατευμένων μέ τό ΕΑΜ/ΕΛΑΣ/ΚΚΕ στήν Πελοποννησο, τό Βαλτέτσι, τόν Μελιγαλᾶ (ὅπου χίλιοι πεντακόσιοι κάτοικοι τῆς περιοχῆς ρίχτηκαν ἡμιθανεῖς, ἀκρωτηριασμένοι, στήν γνωστή Πηγάδα). Ἐφ' ὅσον, ὁ ἐκ τῆς τάξεως τῶν στρατιωτῶν, αὐτό-προαχθεῖς εἰς «ὑποστράτηγον» τοῦ ΕΛΑΣ ἐφήρμοζε κατά γράμμα τήν ἀρχή τοῦ ΚΚΕ γιά τήν «ἐθνική ἀντίσταση». Ἀκριβῶς ὅπως τήν εἶχε διατυπώσει τό ΚΚΕ. Δηλαδή, «ὅποιος δέν προσχωρεῖ στό ΕΑΜ θά θεωρεῖται Γκεσταπίτης» Ἁπλῶς διερωτώμεθα, πῶς συνεισφέρει καί οἰκοδομεῖ τήν «Λήθη καί τήν Ἐθνική Συμφιλιώση», ἡ ἀνέγερσις τῆς προτομῆς τοῦ διεστραμμένου ἐγκληματίου - κατ' ἐπανάληψιν προδότη Θανάση Κλάρα ἤ Μιζέρια, κατά τήν 11ην Ὁλομέλεια τοῦ ΚΚΕ - σέ δημόσιο χῶρο. Τῆς ὁποίας μάλιστα - ὅπως μας ἐνημερώνει σεμνά ὁ Ριζοσπάστης, τά ἀποκαλυπτήρια ἐπελέγη νά γίνουν, ὤ τί σέβας, τήν 15ην Αὐγούστου 2007 *«στό χωρίο Καλοσκοπή (Κουκουβίστα) Φωκίδας, μέ τή συμπλήρωση 65 χρόνων ἀπό τόν Αὔγουστο τοῦ 1942..»*

ἐκτέλεσι ἀνέλαβε ὁ ΕΛΑΣ. Μετά τήν ἔκδοση τῆς ἀποφάσεως καί ἀφοῦ τόν κοινώνησε ὁ παπᾶς, τόν ἔστησαν κάτω ἀπο μιά καρυδιά, κι'ἐνῷ ἑτοίμαζαντήν θηλιά γιά νά τόν κρεμάσουν, ὅρμησε ξαφνικά ὁ Θάνος καί λέγοντας ότι θέλει νά τοῦ δώσει τόν «τελευταῖο ἀσπασμό» τοῦ δάγκωσε κι ἔκοψε τή μισή μύτη. Οὔρλιαξε ὁ κατάδικος καί τόν πῆραν τά α ἵματα ,ἐνῷ οἱ Ἐλασῖτες εὐχαριστημένοι ξέσπασαν σέ γέλια καί χοροπηδοῦσαν σάν κανίβαλλοι, μέ πρῶτο τόν Ἄρη.Τά πρόσωπα τῶν ἀνταρτῶν τοῦ Ζέρβα ἔγινα πελδινά, γιατί δέν ἦσαν συνηθισμένοι σέ τέτοιες ἀγριότητες .Ὁ Θάνος γλύφοντας τά χείλη του ἀπό τό αἵματα εἶπε στόν Καλαμπούρα γελῶντας «μήν κάνεις ἔτσι, οὔτε ἕνα ἀστεῖο δέν δέχεσαι;» καί τόν ρώτησε ἄν θα γινόταν ἀντάρτης ἄν τοῦ χάριζε τήν ζωή .Κι ἐνῷ ὁ δυστυχής ἔλεγε ναί, ὁ Θάνος ἔχωσε ἕνα τσιγάρο στό ματωμένο στόμα τοῦ Καλαμπούρα καί μετά , λέγοντας «να σοῦ δώσω τώρα φωτιά», τοῦ δίνει μιά δεύτερη δαγκωνιά καί τοῦ κόβει τό ἕνα αὐτί.Τότε ὁ Ζέρβας ἐπενέβη ὑποχρεώνονταςτόν Θάνο ν'ἀφήσει νά προχωρήσουν στόν ἀπαγχονισμό. Μετά τό κρέμασμα τοῦ Καλαμπούρα , ὁ Θάνος ἄρχισε νά μαχαιρώνει τό αἰωρούμενο ἀπό τό σχοινί ἄψυχο πλέον σῶμα.Τό μόνο πού μπόρεσε νά πῆ ὁ Ζέρβας ἦταν «ντροπή σου καπετάνιε». Ὁ Ἄρης ἀντιθέτως ἀπολάμβανε τό θέαμα ξεκαρδισμένος ἀπό τά γέλια, ἐνῷ ὁ Θάνος ξεκοίλιαζε τό πτῶμα. Μέ κόπο ὁ Γιάννης Παπαδάκης τῆς προσωπικῆς φρουρᾶς τοῦ Ζέρβα, ἔπεισε τόν Ἄρη νά διατάξη τό ἐνταφιασμό τοῦ νεκροῦ...»

7. Ἐγκλήματα τοῦ Κομμουνισμοῦ

Γιά νά καταγραφοῦν τά ἐγκλήματα τοῦ κομμουνισμοῦ, χρειάζονται τόμοι. Δέν ἀρκεῖ ὁ λίγος αὐτός χῶρος. Ἀναφέρουμε ὅμως ἐλάχιστα, ἀπό τά μνημονευθέντα κατά τήν ἐξιστόρησι τῆς δράσεως τοῦ ΚΚΕ στό παράρτημα. Αὐτά καί ὄχι μόνον, ἐπιμελῶς ἀποσιωποῦνται, ἀπό τούς δημιουργούς τῆς «νέας ἀλήθειας» ἱεροκήρυκες τῆς ἐπιλεκτικῆς λήθης, θαυμαστές της «προόδου» τῶν σοσιαλιστικῶν καί κομμουνιστικῶν κοινωνιῶν, ἀπό τίς ὁποῖες γλυτώσαμε μαχόμενοι σέ ἀπηνῆ πόλεμο γιά νά σκλαβωθοῦμε παραδιδόμενοι ἀπό μιά ἀνύπαρκτη ἡγεσία ἐν εἰρήνῃ. Τό πλέον ὀλέθριο εἶναι ὅτι ἐξακολουθεῖ τό ΚΚΕ νά ζημιώνει τήν Ἑλλάδα διεισδύοντας στόν συνδικαλισμό μέ τά στρατευμένα στελέχη του καί παρεμποδίζοντας, γελοιοποίωντας τήν ψοφοδεῆ κυβέρνησι (ἐν ἔτει 2008 γράφονται οἱ γραμμές αὐτές) πού φαίνεται ὅτι ἀδυνατεί νά κυβερνήσει. Ἐνῷ ἡ χώρα παραμένει δέσμια στήν ὀπισθοδρόμησι καί τήν ἄρνησι κάθε ἔννοιας προόδου, μέ τήν βία καί τήν τυραννική δρᾶσι τοῦ ἐρυθροῦ φασισμοῦ. Ταυτοχρόνως ἐξαναγκαζόμεθα στόν 21ον αἰῶνα ἀντί νά ἀναζητοῦμε τήν καινοτομία καί τήν γνῶσι νά ἐπανερχόμεθα καί νά ὀμφαλοσκοποῦμε προκείμενου νά καταδείξομεν, στήν ἰδεολογικῶς ἀπροστάτευτη σημερινή νεολαία, τό ἐγκληματικό καί ἀμετανόητο τοῦ κόμματος, πού κατέστη κατά Γ. Παπανδρέου, συνώνυμον τοῦ ἐγκλήματος καί τῆς προδοσίας.

7.1. Ἰατρός Ἰωάννης Ἀγγελόπουλος.

Ἀντιγράφω ἀπό ἐπιστολή τοῦ κοῦ Λεωνίδα Δ. Παπαγεωργίου πού δημοσιεύθηκε στό φύλλο τῆς ΕΣΤΙΑΣ τῆς 26/5/2006

«...*Ἀφορμή τῆς παρούσης ἐπιστολῆς ἀπετέλεσε τό κείμενο, πού δημοσιεύθηκε σέ φυλλάδιο τοῦ Δήμου Πυθαγορίου Σάμου, γιά νά καταγράψῃ ἐξέχουσες προσωπικότητες τοῦ ἀκριτικοῦ νησιοῦ.Ὁ καλοπροαίρετος συντάκτης του, ἀναφερόμενος σέ μέλη τῆς ἐκ μητρός μου οἰκογενείας, κατέγραψε σύντομο βιογραφικό του παπποῦ μου, Ἰωάννη Ἀγγελοπούλου, Ἰατροῦ κλείνοντας μέ τήν φράση: « ..ἔπεσε θύμα τῆς χαώδους κατάστασης πού ἐπικρατοῦσε». Δηλαδή, ὅπως θά λέγαμε: «..μέσα στό σεισμό ἔπεσε ἕνα τοῦβλο»! Ἀντιλαμβάνομαι τήν ὀμηρεία, πού διακατέχει τίς περιορισμένες ἐπαρχιακές κοινωνίες ..Δέν κατανοῶ, ὡστόσο τήν οἰκειοθελῆ ἀμνησία, ὅταν αὐτή χρησιμοποιεῖται ὡς ἐργαλεῖο παραποιήσεως τῆς ἱστορίας...Κατά τήν διάρκεια τοῦ «τετάρτου γύρου» 1981-2004... μιά στρα-*

τιά ἀκριβοπληρωμένων λογίων καί ψευτολογίων τῆς Ἀριστερᾶς ἀνέλαβε νά ἀπενοχοποιήσει τήν ἀνθελληνική ὕβρη τῆς περιόδου 1942-1949. Οἱ δυνατοί ἔγραψαν τήν ἱστορία τους καί τήν ἐπέβαλαν στή νεολαία τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ἰατρός Ἰωάννης Ἀγγελόπουλος ἦταν μετριοπαθής εἰς τά πολιτικά, λόγιος, ἰατρός-παθολόγος, γόνος οἰκογενείας ἐπιστημόνων ἰατρῶν. Λόγω οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, μετώκησε τό 1939 εἰς τήν Μακεδονίαν, εἰς τά χωριά τοῦ Βάλτου, τά όποία τότε ἐμαστίζοντο ἀπό τήν ἑλονοσία.Κατά τήν περίοδο τῆς κατοχῆς, οἱ ἐαμίτες-ἐλασίτες συχνά τόν ἐπεσκέπτοντο νύχτα, γιά νά τόν ὁδηγήσουν σέ κάποιο χωριό, ὅπου εἶχαν ἕνα «δικό τους» ἄρρωστο. Στό κτῆμα Καραπάνου (ἀδελφοῦ του γνωστοῦ Μακεδονομάχου) ὅπου διέμενε, τό 1944 ἔκρυβε τόν Ἄγγλο Κένεθ Σκόττ, μέ ἄλλους τέσσερεις ἄνδρες του (τήν ὁμάδα SOE, πού εἶχε ἀνατινάξει τή γέφυρα τοῦ Ἀσωποῦ.) Δυστυχῶς ὅμως, οἱ τοπικοί ὀπαδοί τοῦ ΣΝΟΦ τόν πρόδωσαν στούς Γερμανούς, οἱ ὁποῖοι τόν συνέλαβαν καί τόν ὁδήγησαν στήν Βέροια γιά ἀνάκριση. Μέ τήν παρέμβασι τῶν προυχόντων τῆς Βεροίας, ἀφέθη ἐλεύθερος. Ὅμως τό ἴδιο βράδυ πού ἐπέστρεψε στό κτῆμα Καραπάνου, ἐνεφανίσθησαν οἱ ἐλασίτες, ὅπου νύκτα τόν πέρασαν ἀπό λαϊκό δικαστήριο καί ἀφοῦ τόν ἔδεσαν σ' ἕνα κορμό δέντρου, τοῦ ἔκοψαν τό κεφάλι μέ μία τσάπα! Τό σῶμα καί τό κεφάλι ἀνέσυρε τό 1945 ἡ κόρη του καί μητέρα μου, πού τά μετέφερε στήν Ἔδεσσα πρός ταφήν.»

7.2 Δασκάλα Οὐρανία Παναγιωτοπούλου-Ἡλιοπούλου καί ἡ κόρη τῆς Ὄλγα

Συνελήφθησαν τήν 6η Σεπτεμβρίου 1947, ἀπό τούς «ἄντρες τοῦ ΔΣΕ» μέ ἐντολή καί παρουσία τοῦ Καπετάν Γιώτη. Ἡ μητέρα ὑπεχρεώθη νά παρακολουθήση τόν ὁμαδικό βιασμό καί ξυλοδαρμό ἐν συνεχείᾳ μέ βούρδουλα, μέχρι θανάτου τῆς κόρης τῆς ἐνῷ ἡ ἰδία ἐσφάγη, κυριολεκτικῶς, δίπλα στήν ξεψυχισμένη κόρη της, πάντοτε παρουσία τοῦ «γενναίου» αὐτοῦ Καπετάνιου τοῦ Δ.Σ.Ε Ὅμως ὁ διασωθείς γιός τῆς Δασκάλας Οὐρανίας, Γιάννης Ἡλιόπουλος δάσκαλος καί αὐτός (ἀλλά καί μέλη τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσματος πού ἐπιζοῦν, μαρτύρησαν καί μαρτυροῦν) περιέγραψε τό μαρτυρικό τέλος τῆς Μητέρας του καί τῆς Ἀδελφῆς του, στό φύλλο τῆς ΕΣΤΙΑΣ τῆς 20/01/2006. Τῷ 2007, ἡ ζωή καί ἡ συγκλονιστική τραγική θυσία δολοφονία τῆς δασκάλας Οὐράνιας Παναγιωτοπούλου-Ἡλιοπούλου καί τῆς κόρης τῆς Ὄλγας, ἐξιστορήθη ἀπό τόν μικρό γιό της, σήμερα δάσκαλο συνταξιοῦχο, Γιάννη Ἡλιοπουλο στό βιβλίο μέ τῖτλο «Ἡ Δασκάλα Οὐρανία» πού ἐξέδωσε

ὁ ἴδιος, ἀφοῦ τό ἀριστερό κατεστημένο τῶν ἐκδοτικῶν οἴκων δέν δέχθηκε νά ἐκδώση τό βιβλίο –μαρτυρία.

Στό ἴδιο αὐτό βιβλίο, πού ἀποτελεῖ ἀδιάψευστη μαρτύρια τῶν ἐγκλημάτων τοῦ Χαρίλαου Φλωράκη καί τῶν ἀνδρῶν του, καταγράφονται καί τά θύματα ἀπό τό διπλάνο χωριό – ὅμηροι τῶν Ἐλασιτῶν πού ἐν ἀγνοίᾳ τῆς δολοφονίας τῆς δασκάλας εἶχαν σπεύσει στό ἀρχηγεῖο τοῦ ΕΛΑΣ στή Γρανιτσά, γιά νά ζητήσουν τήν ἀπελευθέρωσί της. Ἦσαν οἱ Παζαχαρίου, ὁ Αὐγερόπουλος καί ὁ Κατσίμπας. Κρατήθησαν ἀρχικώς ὡς ὅμηροι, ἐν συνεχείᾳ δέ μετά ἀπό σκληρά βασανιστήρια ἐκτελέστηκαν φρικτά διά τεμαχισμοῦ τῶν μελῶν τους.

Ἀντιγράφω σχετικό ἀπόσπασμα ἀπό τό βιβλίο τοῦ γιοῦ τῆς δασκάλας.

«Δυό τρεῖς ''ἥρωες'' τοῦ δημοκρατικοῦ ''στρατοῦ'' προσπάθησαν νά τήν κρατήσουν ὄρθια, νά δεῖ τό μαρτύριο τοῦ παιδιοῦ της, νά βασανιστεῖ περισσότερο καί ἡ ἴδια. Κάρφωναν μέ τό μαχαίρι τό μητρικό της φίλτρο.

Σάν τελιώσαν τήν Ὄλγα τά «παληκάρια», οἱ δήμιοι κρατῶντας την ἀπ'τό παλτό –χιτῶνα τήν ἄφησαν νά ξεγλιστρήσει πρός τήν θυγατέρα της τρέχοντας μ' ἀνοιχτά χέρια. Τεσσάρα-πέντε βήματα ἀκόμα καί θά ἔφτανε στό κορμί πού τή μιά μαζευόταν καί τήν ἄλλη ἁπλωνόταν ὅλο καί πιό ἀδύναμα, καθώς ἡ ζωή εἶχε φύγει ἀπό μέσα του καί νεκρωνόταν μέ ξυλιασμένα τά νεῦρα. Ἔκανε τόν σταυρό της ἡ δασκάλα καί πλησίασε νά πέσει πάνω στήν Ὄλγα πού ξεψύχαγε καί τιναζόταν γιά τελευταῖα φορά. Ὅμως ὁ χάρος τήν ἀντάμωσε δυό μόλις βήματα μακριά της. Χτυπήθηκε πρός τό μέρος τῆς καρδιάς.. Οἱ δήμιοι κυκλοφόρησαν διαταγή –φοβερά μέ τήν ποινή θανάτου νά μείνουν τά πτώματα ἄταφα στή θέα τῶν διερχόμενων.Ὅμως σάν πέρασαν δυό-τρεῖς μέρες δυό παιδιά ὁ Νίκος Μπετχαβάς καί ὁ Θανάσης Καλμαντής, δεκαεφτάρηδες τότε,.. ἄνοιξαν ἕνα πρόχειρο τάφο μέ πέτρες μέ ξύλα καί μέ τά χέρια καί τά ἀράχωσαν βιαστικά ὅσο καλύτερα μποροῦσαν..» Ἡ ἐκταφή τῶν ὀστῶν ἀπό τόν προσωρινό τάφο πού εἶχαν ἀνοίξει αὐτά τά παιδιά τό 1947 καί ἡ ἐκ νέου ταφή στό κοιμητήριο τοῦ Ζωραϊνοῦ ἔγινε τό 1951.

(Γιάννης Ἠλιοπουλος, Κούκουρα Εὐπαλίου, τηλ. 2634051892, ''Η ΔΑΣΚΑΛΑ ΟΥΡΑΝΙΑ'' Ἡ ζωή καί ἡ προσφορά μιᾶς Ἑλληνίδας δασκάλας-Ναύπακτος 2007, ISBN : 978-960-930298-2)

7.3. Ἡ Πηγάδα τοῦ Μελιγαλᾶ.

Ἀπόσπασμα ἀπό τό βιβλίο «Ἡ Πηγάδα τοῦ Μελιγαλᾶ» Συνταγματάρχου ἕ.ἅ Ἠλία Θεοδωροπούλου σελίς 117-120

«Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ τερατουργήματος ἀρχίζει. Πρόκειται περί ἐκδηλώσεων ἀφαντάστου ἀγριότητος τῶν κομμουνιστῶν κατά τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Ἡ παγκόσμιος ἱστορία δέν ἔχει καταγράψει μεγαλύτερον. Ὑπάρχουν βεβαίως αἵ ὁμαδικαί ἐκτελέσεις ἀπό τούς Γερμανούς τῶν Ἑβραίων, τῶν 1000 καλαβρυτινῶν. Ἀπό τούς Ρώσσους τῶν 10.000 Ἀξιωματικῶν Ὁπλιτῶν καί Πολιτῶν Πολωνῶν στό δάσος τοῦ Κατύν. Ἀλλά σάν τό ὁμαδικό ἔγκλημα τῶν 1500 Ἑλλήνων εἰς Μελιγαλά τόν Σεπτέμβριον τοῦ 1944 δέν ὁμοιάζει ἄλλο.

Μόνον ἕνας μεγάλος ἐχθρός της Ἑλλάδος θά ἠδύνατο νά συλλάβη καί νά ἀποφασίση τέτοιο ὁμαδικό καί τρομερό ἔγκλημα κατά εἰδεχθῆ τρόπο καί μέ ὑποχρεωτική παρουσία εἰς τόν τόπον τῆς σφαγῆς, εἰς τήν Πηγάδα τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς, συγγενῶν καί φίλων τῶν σφαγιαζομένων. Ἄς παρακολουθήσομεν τήν ἐκτέλεσιν τοῦ μεγίστου αὐτοῦ ἐγκλήματος.

Γύρωθεν τῆς Πηγάδας συγκεντρώνουν οἱ βάρβαροι ὑποχρεωτικῶς τούς κατοίκους τῶν πέριξ χωρίων διά νά παρακολουθήσουν τό θέαμα. Τοποθετοῦνται εἰς τά χείλη τῆς Πηγάδας οἱ δήμιοι, οἱ ἐκτελεσταί οἱ σφαγεῖς. Τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ παραλαμβάνουν ἀπό τό Μπεζεστένι ἀνά 100 κρατουμένους καί δεμένους μέ καλώδια τρεῖς- τρεῖς τούς μεταφέρουν εἰς τήν Πηγάδα...Γυμνοί, ἀνυπόδητοι νηστικοί, διψασμένοι, τραυματίαι ἀσθενεῖς καλοῦνται ἀπό τά τέρατα νά βαδίσουν.Οἱ περισσότεροι μουδιασμένοι ἀπό τήν ἀκινησία τόσων ἡμερῶν δέν δύνανται νά βαδίσουν γρήγορα.Οἱ κομμουνισταί σφάζουν ἀμέσως καί ἐπί τόπο ὅσους δέν βαδίζουν γρήγορα... Οἱ παρασυρόμενοι ἀπό τόν σφαγιασθέντα – εἶναι καί αὐτοί δεμένοι μέ τό ἴδιο καλώδιο-σφάζονται καί αὐτοί. Ὅποιος τολμᾶ κατά τήν διαδρομή νά εἴπη ἕνα λόγον ἕνα παράπονο ἤ νά τοῦ διαφύγη ἕνα βογγητό, ἕνας πόνος, σφάζεται ἀμέσως. Κατά τήν διαδρομή τῶν 2500 καί πλέον μέτρων ἀπό τό Μπεζεστένι ἔχουν τεχνηέντως τοποθετηθεῖ κομμουνισταί καί προετοιμάζουν καί προκαλοῦν τό πλῆθος φωνάζοντες θάνατος θάνατος θάνατος. Μερικοί ἐξ αὐτῶν εὑρίσκουν μία εὐκαιρία, τρέχουν και σφάζουν ὅσους θέλουν. Ἔτσι δέν ἔφτασαν ποτέ καί οἱ 100 ζωντανοί ἀπό τό Μπεζεστένι εἰς τήν Πηγάδα....».

7.4. Μιά ἀκατανόητη ἐπίδειξις ἀμνησίας. Τηλέμαχος Μαρᾶτος «Ἑστία» 28.5./2005

'…Κυριολεκτικῶς ἀνάλγητη πρέπει νά χαρακτηρισθῆ αὐτή ἡ συμπεριφορά ἀπέναντι ὅλων ἐκείνων πού ἔχασαν τήν ζωή τούς ὑπερασπιζόμενοι τήν πατρίδα καί κυρίως ἀπέναντι στούς συγγενεῖς τῶν ἀθώων θυμάτων τῶν κομμουνιστῶν. Κοριτσιῶν πού στή ἀρχή τῆς ἐφηβείας τῶν βιάσθησαν καί σφαγιάσθησαν παρουσίᾳ τῶν γονέων των ἐνῶ οἱ μητέρες τούς εἶχαν τήν ἴδια τύχη καί οἱ γέροντες παπποῦδες τούς κρεουργήθησαν ἀφοῦ εἶχαν ἐξαναγκασθεῖ νά δοῦν αὐτά τά ὄργια…

Ἡ πραγματική προδοτική στάσις τῶν κομμουνιστῶν ἔχει τεκμηριωθεῖ ἱστορικά. Παροουσιάσθηκε ὅμως ξανά κατά τόν ἐπικήδειο στήν πατρώα γῆ, τήν ὁποίαν ὁ τοπικός κουκουές, ἀνέφερε μέ τό σλαβικό τοπωνύμιο ἐνῶ ἐν συνεχείᾳ ἐπαινοῦσε τόν Φλωράκη γιά τις μάχες τοῦ ἐναντίον τών Ἀγγλο-Ἀμερικάνων.

7.5. Ἡ δολοφονία τοῦ Raoul Wallenberg*
(17 Ἰουλίου 1947, Τοῦ Ἀναστασίου Ζολώτα. Ἑστία 1η Σεπτεμβρίου 2004)

*(Σουηδός διπλωμάτης πού διέσωσε μεγάλο ἀριθμό Ἑβραίων τῆς Οὐγγαρίας καί ὁ ὁποῖος συνελήφθη τήν 17ην Ἰανουαρίου 1945 ἀπό τόν W.S.Abakumov, ἀρχηγόν τῆς SMERSH (σοβιετικῆς ὀργανώσεως ἀντικατασκοπίας) ὑπό τήν 'προστασίαν' τῆς ὁποίας ἐδολοφονήθη στό κελλί του στίς 17 Ἰουλίου 1947, στίς φυλακές Lubyanka. Ἐξέδωσε 20.000 σουηδικά διαβατήρια διά τούς ἑβραίους τῆς Οὐγγαρίας.

...Ἡ ἐπιβεβαίωσις τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Wallenberg ἐδολοφονήθη κυριολεκτεῖται ὑπό τοῦ Ρώσου ἱστορικοῦ συγγραφέως Roman Brackman εἰς τό ἔργον τοῦ «Ὁ Μυστικός Φάκελος Τοῦ Ἰωσήφ Στάλιν» (The secret file of Joseph Stalin)

...Δία τήν ἱστορία νά λεχθεῖ ὅτι, ὅταν περί τό 1985, ἐπί Πασόκ προεβλήθη ἡ ταινία μέ τήν ἱστορία τοῦ Wallenberg, κατ' ἐντολήν τοῦ Λαλιώτη, περιεκόπη τό τελευταῖο τμῆμα αὐτῆς, πού ἐξιστοροῦσε τήν σύλληψιν τοῦ Wallenberg ἀπό τά σοβιετικά στρατεύματα πού εἰσέβαλαν στήν Βουδαπέστη.

7.6. Ἡ σφαγή τοῦ Κατύν

Τό 1943 ἀπεκαλύφθη ἡ σφαγή τοῦ Κατύν, τῶν Πολωνῶν ἀξιωματικῶν καί διανοουμένων, πού ὑπολογίζονται σέ δεκαοκτώ χιλιάδες (18000) διά τῆς ὁποίας ὁ Στάλιν ἐπεδίωκε νά ἐξαφανίση τήν πολωνική ἰθύνουσα τάξι καί νά καταστήση τό πολωνικό ἔθνος ἀκίνδυνο κομμουνιστικό κράτος, ὑποτελές στήν ΕΣΣΔ. Σημαντικές καί ἀποκαλυπτικές πληροφορίες στό βιβλίο ''Ἡ Μαύρη Βίβλος τοῦ Κομμουνισμού''. Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας, Ἀθῆναι 2001 Δεύτερη ἔκδοσι, σελίς, 272, 273 φωτογραφίες, καί σελίδες 401, 402, 403 ἱστορικό.

Ἐνῷ ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος καί ἡ "επιχείρησι Μπαρμπαρόσσα" ἦσαν σέ πλήρη ἐξέλιξι, οἱ Γερμανοί ἀνακοίνωσαν ὅτι κοντά στό δάσος τοῦ Κατύν ἀνακάλυψαν σειρά 8 ὁμαδικών τάφων μέ 4.150 πολωνούς βαθμοφόρους ἐκτελεσθέντες ὑπό τῶν σοβιετικῶν. Ἡ ΕΣΣΔ ἀρνήθηκε τήν κατηγορία καί ἀπέδωσε τήν γερμανική ἀνακοίνωσι σε προπαγάνδα τοῦ Γκαίμπελς.

Ἕνα ἀπόρρητο ὑπόμνημα του 1956, τό ὁποίο διέρρευσε στή Δύσι, ἀναφέρει ὃτι μέσα σέ 40 ἡμέρες ἐκτελέστηκαν 4.421 ἄτομα στό Κατύν, 6.311 στό Ὀστατσκόφ-Καλίνιν, 3.820 στό Στάραμπιελσκ-Χάρκοβο, 7.305 στό Τσούκοτσκ κλπ. Εἰδικά στό Κατύν ἐξοντώθηκαν καθηγητές πανεπιστημίου, γιατροί, πιλότοι, συγγραφείς, μηχανικοί κλπ.

Τό 1989, ὁ Μιχαήλ Γκορμπατσώφ ἀναγκάζεται νά παραδεχτεῖ τήν ἱστορική ἀλήθεια ἀλλά ἐπιμένει νά χαρακτηρίζει τίς επαίσχυντες ἐκκαθαρίσεις ὡς "ἔγκλημα πολέμου" παρ' ὅτι εἶναι σαφές ὅτι ἐπρόκειτο γιά διαδικασία γενοκτονίας ἀφοῦ στόχο εἶχαν τήν εξολόθρευσι ὅλων τῶν ἐπιφανών πολωνών οἱ οποῖοι θά μποροῦσαν νά αναδειχτοῦν σε ἡγετικές μορφές μιᾶς πιθανῆς ἀντιστάσεως. Τόσον ὁ Γιέλτσιν ὅσον και ὁ Πούτιν υἱοθέτησαν τήν ἄποψι τοῦ Γκορμπατσώφ, ἀφοῦ σε περιπτώσεις γενοκτονιῶν τό διεθνές δίκαιο ἐπιβάλλει ἀφ' ἑνός μέν τήν ποινική δίωξι τῶν ἐπιζώντων ἐκτελεστῶν ἀφ' ἑτέρου δέ τήν καταβολή ἀποζημιώσεων στούς συγγενεῖς τῶν ἐκτελεσθέντων. Οἱ ἐκτελέσεις ἦσαν μεθοδικές. Τά θύματα ἐπυροβολοῦντο στό πίσω μέρος τῆς κεφαλῆς καί ἐν συνεχείᾳ μέ φορτηγά μετεφέροντο στούς τόπους ταφῆς. Κοντά στό Σμόλενσκ οἱ Πολωνοί ὡδηγοῦντο με τά χέρια δεμένα πίσω τους μέχρι τούς τάφους των, ὅπου καί οἱ ἐκτελεστές τούς σκότωναν μέ μία σφαῖρα, στόν λαιμό. Ἡ διαδικασία αὐτή συνεχίζετο κάθε νύχτα μέ μόνη διακοπή τήν ἡμέρα τῆς Πρωτομαγιᾶς πού ἦταν ἀργία. Τό 2008 ὁ ὑπουργός

ἐξωτερικῶν τῆς Πολωνίας ζήτησε ἀπό τήν Ρωσσική κυβέρνησι κινηματογραφημένα στιγμιοότυπα, πού ἔχουν φυλαχθῆ ἀπό τά ἀρχεῖα τῆς μυστικῆς ὑπηρεσίας NKVD.

Πρέπει ἐπίσης νά ἀναφερθῆ, ὅτι μετά τήν ἀποκάλυψι προσθέτων μαρτυριῶν το 1991,1992 ὁ Ρῶσος Πρόεδρος Μπόρις Γιέλτσιν, ἐπέτρεψε τήν παράδοσι (ὁ ἴδιος τά μετέφερε καί τά ἔδωσε) στόν πρόεδρο της Πολωνίας Λέχ Βαλέσα ἄκρως ἀπορρήτων ἐγγράφων μεταξύ των ὁποίων τό ἀνωτέρω, δηλαδή τήν πρότασι τοῦ Λαβρέντι Μπέρια τόν Μάρτιο τοῦ 1940 νά ἐκτελέση 25.700 πολωνούς πού ἐκρατούντο αἰχμάλωτοι στά στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Τό ἔγγραφο αὐτό ἔφερε καί τήν ὑπογραφή τοῦ Στάλιν (ἰνδάλματος τῶν σταλινικῶν ὀπαδῶν) τῆς ἐγκρίσεως δηλαδή τῆς «ἐπιχειρήσεως».

Τέλος ὅτι στίς 13 Ἀπριλίου 1990, τήν 47η ἐπέτειο τῆς ἀνακαλύψεως τῶν ὁμαδικῶν τάφων ἡ Σοβιετική ἕνωσις ἐξέφρασε "τήν βαθειά της λύπη" καί ἀπεδέχθη τήν εὐθύνη τῆς σοβιετικῆς μυστικῆς ὑπηρεσίας γιά τήν δολοφονία τῶν Πολωνῶν. Εἶναι τραγικό. Μόνο οἱ ἡμεδαποί ἐντόπιοι Σταλινικοί ἀρνοῦνται τα γεγονότα αὐτά.

7.7 « Τιμή καί δόξα στά γκουλάγκ». Ἄρθρο τοῦ Τηλέμαχου Μαράτου στήν Ἑστία 2003.

« ..Πολλοί νομίζουν ὅτι γνωρίζουν τά γκούλαγκ ἀπό τό βιβλίο τοῦ Σολζενίτσυν. Τό τελευταῖο, στό Πέερμ, ἔκλεισε το 1992, πρίν δέκα χρόνια....Ὅταν ἀκούει κανείς γκούλαγκ φαντάζεται ἕνα συγκρότημα ἀπό παράγκες στό παγωμένο τοπίο, πύργους μέ σκοπούς, συρματοπλέγματα, τά γνωστά. Δύσκολο νά τό πιστέψη κανείς ἀλλά ὑπῆρχαν 476 συμπλέγματα ἀπό χιλιάδες στρατόπεδα συνολικῆς ἐκτάσεως μεγαλύτερης ἀπό τήν Γαλλία... Πάνω ἀπό δέκα ὀκτώ ἑκατομμύρια ψυχές πέρασαν ἀπό κεῖ....Τά παιδιά, ἑκατοντάδες χιλιάδες, ἦταν ἀπό τούς πρώτους κατοίκους τῶν γκούλαγκ. Ἦταν τό ἀποτέλεσμα τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Εἴκοσι ἑκατομμύρια ἀγρότες εἶχαν πεθάνει ἀπό τήν πεῖνα. Ἄγνωστος ἀριθμός εἶχε ἐκτελεσθεῖ κατά τήν ἐπιβολή τοῦ συστήματος τῆς 'κολεκτίβας'. Τά ὀρφανά ζοῦσαν σέ ἡμιάγρια κατάσταση σέ ἀγέλες μέσα σέ ὑπονόμους, γύρω ἀπό σιδηροδρόμους... Ἡ εἰκόνα ἦταν ἀνεπίτρεπτη γιά ἕνα 'παράδεισο'. Ἡ διαταγή τῆς συγκεντρώσεως τῶν παιδιῶν ἐξετελέσθη μέ τόση ἀποτελεσματικότητα, ὥστε ἀκόμη καί παιδιά πού εἶχαν μείνει γιά λίγο μιά στιγμή, μακριά ἀπό τούς γονεῖς τούς συνελήφθησαν καί κατέληξαν στά γκουλάγκ...*

Αὐτά τά γκουλάγκ, ἦταν τό φυτώριο τῆς σημερινῆς ρωσσικῆς μαφίας, τῆς σκληρότερης καί πιό ἀδίστακτης ἐγκληματικῆς φυλῆς πού γνώρισε ποτέ ὁ κόσμος.Δημιούργημα τοῦ Λένιν καί τοῦ Στάλιν καί ὅραμα τῶν ''προοδευτικών''.

* Ἀπό τό βιβλίο τῆς Ann Applebaum. ''Gulag. A History of Soviet Camps, ἀρθρογράφου τῆς Washington Post.

7.8. Τά ἑλληνόπουλα καί ὁ σοβιετικός Μινώταυρος

''Ἡ Μαύρη Βίβλος τοῦ Κομμουνισμού''. Στεφάν Κουρτουά, Ζάν Λουί Πανέ, Ἀντρέι Πατσκόφσκι, Κάρελ Μπαρτοσέκ, Ζάν Λουί Μαργκολέν, Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας, Ἀθῆναι 2001 Δεύτερη ἔκδοσι, σελίς 350,351

«..Τά ἑλληνόπουλα καί ὁ σοβιετικός Μινώταυρος.

Κατά τήν διάρκεια τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἀπό τό 1946 ἕως το 1948 οἱ Ἕλληνες κομμουνιστές κατέγραψαν σέ ὅλες τίς ζῶνες πού ἦταν ὑπό τόν ἔλεγχό τους τά παιδιά καί τῶν δυό φύλων ἀπό τριῶν ἕως δεκατεσσάρων ἐτῶν. Τόν Μάρτιο τοῦ 1948 τά παιδιά αὐτά συγκεντρώθησαν στίς συνοριακές γραμμές καί πολλές χιλιάδες ὡδηγήθησαν στήν Ἀλβανία τήν Γιουγκοσλαβία καί τήν Βουλγαρία. Ὁ Ἐρυθρός Σταυρός καταμέτρησε 28.896. Τό καλοκαίρι τοῦ 1948, μέ τήν ρήξη Τίτο-Κομινφορμ ἕνα μέρος τῶν παιδιῶν (11600) μετεφέρθησαν ἀπό τήν Γιουγκοσλαβία στήν Τσεχοσλοβακία, Οὐγγαρία, Ρουμανία Πολωνία. Στίς 17 Νοεμβρίου 1948, ἡ 3η συνέλευση τοῦ ΟΗΕ κατεδίκασε τήν ἀπαγωγή τῶν Ἑλληνόπουλων.Τόν Νοέμβριο τοῦ 1949 ἡ Γενική Συνέλευση τοῦ ΟΗΕ ἀπαίτησε τήν ἐπιστροφή τῶν παιδιῶν. Ὅλες οἱ ἀποφάσεις τοῦ ΟΗΕ ἔμειναν χωρίς ἀπάντηση. Τά γειτονικά κομμουνιστικά καθεστῶτα ἐπέμεναν νά ἰσχυρίζονται ὅτι τά παιδιά αὐτά ἔβρισκαν καλύτερες συνθῆκες ζωῆς στίς χῶρες τούς παρά στήν ἴδια τήν Ἑλλάδα..*

...Συγκεντρωμένα σέ 'παιδικά χωριά' τά παιδιά ἔπρεπε νά παρακολουθοῦν μαθήματα πολτικής διαπαιδαγώγησης. Ἀπό τήν ἡλικία τῶν δεκατριῶν ἐτῶν ἦταν ὑποχρεωμένα νά ἐκτελοῦν καταναγκαστικές ἐργασίες... Μεταξύ 1950 καί 1952 μόνο 684 παιδιά ἐπέστρεψαν στήν Ἑλλάδα... Μετά τό 1989 καί τόν ἐκδημοκρατισμό (τοῦ ἀνατολικοῦ μπλόκ) σέ ἐξέλιξη, πολλές χιλιάδες αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων, ἐπέστρεψαν στήν Ἑλλάδα..».*

*(ξεριζωμένα ἀπό τόν τόπο τους καί χωρισμένα ἀπό τούς γονεῖς τούς διά τῆς βίας)..

7.9. " Ἡ Τραγική Ἀναμέτρηση"

Ἀλέξανδρος Ζαούσης, Ἐκδόσεις Ὠκεανίδα, τόμος Β' σελίς 33,34

«..Ἡ ἐπιχείρησι ΠΕΡΓΑΜΟΣ ὅπως εἶχε ὀνομαστεῖ εἶχε λήξει. ... Παρά τή σχετικῶς μικρή κλίμακα τῶν ἐπιχειρήσεων ὁ στρατός ἔχασε 596 ἀξιωματικούς καί ὁπλίτες σέ νεκρούς καθώς καί 178 ἀγνοουμένους. Γιά τήν τύχη αὐτῶν τῶν ἀγνοουμένων ἔχει γίνει πολύς λόγος. Σύμφωνα μέ ὅλες τίς πηγές, πρόκειται γιά ἄνδρες τοῦ 611 Τάγματος Πεζικοῦ, τό ὁποῖο αἰφνιδιασθέν στίς 5 Μαρτίου 1948 ἀποδεκατίσθηκε καί καί διαλύθηκε ἀπό ἐπίθεση ἀνταρτῶν.Ἀπό τούς αἰχμαλωτισθέντες σέ πρώτη φάση τέσσερις ἀξιωματικοί '' δικάστηκαν'' μέ συνοπτική διαδικασία στό χωριό Τσαμαντά καί ἐκτελέστηκαν.Στούς αἰχμαλώτους στρατιῶτες προσεφέρθησαν δυό ἐπιλογές. Ἤ νά προσχωρήσουν στό ἀντάρτικο ἤ νά παραδώσουν τίς στολές τους καί νά φύγουν γιά τά σπίτια τους.Οἱ περισσότεροι προτίμησαν τήν δεύτερη λύση καί ὁδηγήθησαν ἀπό τούς ἀντάρτες πρός τήν ἐλευθερία....Ἀπό κεῖ καί πέρα τά ἴχνη τούς χάθησαν καί οἱ οἰκογένειες τούς ματαίως περίμεναν ἐπί πολλά χρόνια τήν ἐπιστροφή τους.

Τό 1971 ἕνας τσοπάνος ἀνακάλυψε κοντά σ' ἕνα ἀσβεστόλακκο ἕναν ἀνθρώπινο σκελετό....Ἡ ἔρευνα ἀπεκάλυψε 120 σκελετούς , ὁ καθένας μέ μία σφαίρα στό κρανίο καί τά ὀστά τῶν χεριῶν δεμένα μέ καλώδια..»

7.10. Μνημεῖα πού δέν ἐπισκέπτονται οἱ κυβερνῆτες μας

Στήν περιοχή τῶν Καλαβρύτων, κοντά στά χωριά Βεσσίνι καί Λεχόυνι ὑπάρχουν δυό ἀπέριττα μνημεῖα, δυό σταυροί. Στή βάση τῶν μνημείων αὐτῶν εἶναι γραμμένα τά ὀνόματα 42 νέων παιδιῶν. Δέν ἦσαν δολοφόνοι ἤ προδότες. Μόλις εἶχαν τελειώσει τήν σχολή ἀστυφυλάκων καί πήγαιναν σιδηροδρομικῶς εἰς τήν Πάτρα γιά νά συμπληρώσουν τή δύναμη τῆς Ἀστυνομίας τῆς Πόλεως.

Ἦταν Κυριακή 9 Ἀπριλίου τοῦ 1944, τῶν Βαΐων, Ὥρα 7η πρωινή. Οἱ καμπάνες τῶν γύρω χωριῶν ἠχοῦσαν χαρμόσυνα καί καλοῦσαν τούς πιστούς στήν ἐκκλησία γιά τή μεγάλη γιορτή. Οἱ ἀστυφύλακες, φτωχά παιδιά τοῦ λαοῦ, ἀμέριμνοι κατευθύνοντο πρός τήν Πάτρα. Ἔξω ἀπό τήν Κόρινθο στό 157 χίλ. τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν – Πατρών μεταξύ τοῦ Δερβενίου καί τῆς Αἰγείρας, οἱ δολοφόνοι τοῦ ΚΚΕ – ΕΑΜ ἐκτροχίασαν τήν ἁμαξοστοιχία, τήν ἀκινητοποίησαν καί ἄρχισαν νά βάλλουν ἐναντίον τῶν ἐπιβατῶν ἀπό ὅλες τίς κατευθύνσεις. Πολλοί τραυματί-

στηκαν – ἀστυφύλακες καί πολῖτες, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά. Δυό σιδηροδρομικοί, ἕνας ἀστυφύλακας καί ἕνας Γερμανός στρατιώτης ἐφονεύθησαν ἀμέσως.

Οἱ 42 ἀστυφύλακες πού εὑρίσκοντο στήν ἁμαξοστοιχία, συνελήφθησαν. Ἄλλοι τραυματίες καί ἄλλοι κατάκοποι, ἡμιθανεῖς, φαντάσματα ἀληθινά τοῦ ἑαυτοῦ τους. Μαζί μέ αὐτούς καί δυό χωροφύλακες.

Ἡ πομπή τῶν συλληφθέντων ἀστυφυλάκων, μαζί μέ 4 γυναῖκες πού κατευθύνοντο καί αὐτές σέ ἕνα ἐνδιάμεσο χωριό, ἐκινεῖτο πρός Ζαχώλη. Τά βασανιστήρια οἱ ἐξευτελισμοί καί οἱ προπηλακισμοί δέν περιγράφονται. Ἄλλους τούς τρυποῦσαν μέ τή ξιφολόγχη, ἄλλους κτυποῦσαν, ἔδερναν.

Μαστιγούμενοι βάναυσα κατά τήν πορεία, οἱ τραυματίες μετά τή Ζαχώλη, ἦταν ἀδύνατο νά κινηθοῦν, Καί ἡ διαταγή ἔφτασε τήν Μεγάλη Πέμπτη 13-4-1944. Ὅσοι δέν μποροῦν νά κινηθοῦν, νά ἐκτελεστοῦν ἀμέσως. Καί οἱ δολοφόνοι χωρίς καθυστέρησι ἐξετέλεσαν τήν διαταγή. Οἱ ἀρχιφύλακες Παπαδημητρόπουλος Νικόλαος, Μουτζοῦρος Σπυρίδων, οἱ ἀστυφύλακες Πετρινιώτης Εὐάγγελος, Σταματόπουλος Γρηγόριος, Φειδός Βλάσιος καί οἱ χωροφύλακες Φουράκης Ἀντώνιος καί Ἀβλύχος Ἀνδρέας ἔπεφταν ἀπό τίς δολοφονικές σφαῖρες.

Οἱ ὑπόλοιποι 35 ἀστυφύλακες καί οἱ 4 κοπέλες συνέχισαν τήν βασανιστική πορεία. Οἱ ἐξευτελισμοί, οἱ ταπεινώσεις καί τά ἀνήκουστα βασανιστήρια συνεχίστηκαν τή Μεγάλη Παρασκευή καί τό Μεγάλο Σάββατο. Τήν Κυριακή τοῦ Πάσχα 14 Ἀπριλίου 1944 ἡ πομπή τῶν μελλοθανάτων εἶχε φτάσει στό Σουληνάρι, τῆς περιοχῆς Καλαβρύτων. Τότε ἔφτασε καί ἡ διαταγή ἀπό τό ΚΚΕ – ΕΑΜ. Νά ἐκτελεστοῦν ὅλοι, ἀμέσως, χωρίς καμία διάκρισι.

Πρίν ἀπό τήν ὁμαδική σφαγή, οἱ δολοφόνοι τοῦ ΕΑΜ – ΕΛΑΣ ὑπέβαλαν τά θύματά τους σέ πρωτοφανῆ βασανιστήρια. Τούς ἔσπασαν τά πόδια καί τά χέρια, τρύπησαν τό σῶμα τους μέ μαχαίρια, τούς ἔβγαλαν τά μαλλιά.

Ἦταν 16 Ἀπριλίου τοῦ 1944. Κυριακή του Πάσχα. Ἡ μεγάλη ἡμέρα τῆς Χριστιανοσύνης.

ΜΕΜ: Μέσα Ἐνημερώσεως Μαζῶν

Ἡ λαιμητόμος τῆς Ἀντιγνωμίας

Ἡ μία ἄποψις, θάνατος τῆς Δημοκρατίας

...Τό ἔσχατο στάδιο τῆς Δημοκρατίας εἶναι ἐκεῖνο ὅπου ἐπικρατεῖ ἡ μιά καί μοναδική ἄποψις. Δέν «ὑπάρχει» ἔχει ἐξοβελισθεῖ, εἶναι «ἔγκλημα» σκέψεως ἡ ἀντίθετη γνώμη. Ὅταν, τόσο σταθερά, ἀκούγεται, δημοσιεύεται, ἐκφωνεῖται μία καί μόνον ἡ «κρατοῦσα» ἄποψι, αὐτή τῶν μέσων «ἐνημερώσεως». Καί ποιά εἶναι κάθε φορά αὐτή;

